

உ
சுண்ணாம்புத் தூண்
திருச்சிறைமபலா.

திருக்கைகலாசபரம்பபாத்திருவாவடுதூர் ஆர்னைசுது
திராவிடமஹாபாஷ்ய கிந்தூராகிய
சிவஞானயோகிகள்
அருளிச்செய்க

காஞ்சிப்புராணம்.

முதற்காண்ட மூலம்

கோடசாவதானம்

தி - க - சுப்பராயசெட்டியாரவர்களாலும்

ஸ்ரீமத் - கா ஏகாம்பரசிவயோகிகள்

மாணிக்கி

கா - ஆலாலசுந்தரம்பிள்வளையவர்களாலும்

இயற்றிய உரையாட

ஏதாம்பநாதராலயநாராயணர்
கர் - மு - சுப்பராயமுதலியார்
மூம - மெ - லக்ஷ்மணஞ்செட்டியார்
விநாயகத்திரையார்
வினனகாஞ்சிபுரம்
சு - அப்பாசாரிசெட்டியார்

செய்து

பண்டித மித்திர யந்திர சாலையர்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

வினாயகம் உரை

வினாயகம்

All Rights Reserved

9F
K. S. K. K. K.
கி. ச. க. க. க.

அறிவிப்பு

இதனாலுக்குரை, சிறப்புப்பாயிரம் வரையகக்காப்பு “இருகவுட்டுகோ” என்னுஞ் செய்யுள் தொடங்கி வீராட்டகாசப்படலம் “புக்கபின்” என்னும் செய்யுள்நாறும் சோடசாவதானம். தி-க-சுப்பராயனோடியாரவர்காலும், ஷை படலம் (கக) வரு செய்யுள்தொடங்கி இறுதிகாறும், கா-ஆலாலநீதரம்பிள்ளையவர்களாலும் இயற்றப் பட்டது.

இப்புராணத்துள் ஆங்காங்கு எஞ்சிரின்ற சில சுரித்திரங்கனும் பொருள் வினக்கங்கு வ பொருளியிற் கண்டாறு எடுத்தக்காட்டி யிருக்கின்றன.

தினையாரிசேரென்றதைதுமென்றனாருயிரிகுணன்னென்னகோங்குந்
தனையினையிநாட்சிகுந் தரநாவலேறுதன்பாந்கற்ற
வினையமலிகவிப்புலவன்சுப்பராயப்புலவன்வியனேகம்பத்
தினைமறவாகுலாகுந்நென்றிருவோருஞ்சிறப்பமாதோ. (நூ)

சிவஞானயோகிகள்வரலாறு.

பாண்டிவளநாட்டிலே பொதிய மலைச்சாரலிலே, பாளநாசமென்னுந் திருப்பதியைச்சார்ந்த விக்கிரம சிங்கபுரத்திலே, அகத்திய மகாமுனிவரிடத்தே ஏழுதலைமுறையளவும் பிறைமறிப்பால முறையேவளர்ந்து அருட்புலமை நிரம்பும்வண்ணம் உரம்பெற்ற பரம்பரைச் சைவ வேளாள குலத்திலே, சிவபத்தி அடியார்பத்திகளிற் சிறந்த வராய்க் கல்விர்செல்வம் போலப் டொருட்செல்வமும் ஒருக்குடையராயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் என்பவருக்கு அவர் மனைவியாகிய கற்பினிற் சிறந்த மயிலம்மைமடார் திருவயிற்றிலே, ஏழாவது தலைமுறையாகத் சமீபநாடுசெய்த சைத்தானே, திருவவதாரஞ் செய்து முக்களாலிங்கம் என்னும் பிள்ளைத் திருநாமம்பெற்று ஏழுக்கம் அன்பு அருள்முதலிய நற்குணங்களோடு வளருவாராயினர்.

பின்பு முக்களாலிங்கர் ஐந்தாமாண்டில் பிதா மாதாக்களாலே வித்யாரம்பஞ் செய்விக்கப்பெற்றுப் பாடசாலையில் அமர்ந்தனர்; அங்கனம் அமரும்பொழுது, திருவாவடுதறை ஆதினத்திலிருந்து சிவஸ்தல யாத்தினாயாகப் புறப்பட்ட சில முனிவர்கள் விராம சிங்கபுரத்துத் திருவீதியிலே சென்றார்கள்; பாடசாலையினின்றும் புறப்பட்ட முக்களாலிங்கர் அம்முனிவர்களைச் சந்தித்துத் தரிசித்து வணங்கி “சுவாமிகள் அடியேன் கிருகத்திற் கெழுத்தருளித் திருமொதுசெய்து பின்பு சென்றருளேணும்” என்று பிரார்த்திக்க அம்முனிவர்கள் மகிழ்ந்து இவர் ஆண்டின்றுளையா அந்நவ்முதி புதுமென்று முக்களாலிங்கர் வழிபட்டுக்கிரங்கி, வருடத்தோடு உடன்பட்டனர்; உடன்பட்ட முனிவர்கள் அவர் பிறகே கிருகத்துக்குப்போய் முக்களாலிங்கர் அருமைக் கருத்தையுணர்ந்து அருந்ததியினுஞ் சிறந்த மயிலம்மைமடார் உபசரிக்கத் திருமொதுசெய்து சென்றாளுகினர். முக்களாலிங்கர் தமது கருதநின்படி அடியார் களை யுபசரித்த தாமாபாபபற்றி “அருட்சதி மென்னம்மை உடியவர்கட்கென் உந்திருந் தவமுதலிக்குஞ் செல்வி - பொருந்தோ, யானந்தக்கூத்தரகமகிழ்த் தொண்டுசெயுமாணந்தவாதமயில்.” என்றுஞ் செய்புன இயற்றியருளினர், புறத்தே போயிருந்த ஆனந்தக்கூத்தர் வீட்டிற்கு வந்து, கீழ்க்குந்த ஆம்புதச் செய்திகளைக் கேள்வியுற்றுப் பேரின்பக்கடலில் முழுதினார்.

உடனே ஆனந்தக்கூத்தர் புத்திரராகிய முக்களாலிங்கரோடு ஆதின முனிவர்களிடத்தேபோய் வணங்கியவழிச் சுத்தநிப்பாசமுடைய புத்திரர் பீரவிட்டொதுன்பக் கடலினின்றங் களாயேறக்கருதி, அம்முனிவர்களோடு தான்செல்ல வேண்டுமென்னுங் குறிப்பினை யுணர்த்தத் தந்தையார் புகழினுள் பிரியச்சிறிதும் மனமில்லாதிருந்தும் ஒருவாறிருந்து வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார்.

தந்தையார் நீக்கிய பின்பு, முக்களாலிங்கர் ஆதினத்து முனிவர்களோடு சிறித்கொண்டு மார்க்கங்களிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு சேனாட்டிலுள்ள திருவாவடுதறையை யாட்குட் உடலயத்தினுள்ளே புகுந்து, ஆதினமுதற்

குரவராகிய நம் சிவாயமூர்த்திகளோத் தரிசித்துத் திருவருளுக்கம் பெற்றுக்கொண்டு அப்பொழுது சின்னப்பட்டத்தில் எருந்தருளியிருந்த ஞானசாரியராகிய பின் வேலப்ப தேசிகரை ஒடுக்கத்திலேபோய்த் தரிசித்தப் பேரன்போடு வணங்கினார். பின்னர் ஞானதேசிகரிடத்தே சைவ சந்நியாசமும் சிவநீலக்ஷயும் சிவஞானயோகிகளென்னுந் தீக்ஷாமமும் பெற்று மெய்கண்ட சாத்திர பண்டார சாத்திரங்களைக் கேட்டருளினார். சிவஞானயோகிகள் அகத்திய மகாமுனிவர் வரத்தால் அவதரித்தருளியவராகலினை எளிதிலே வடமொழிக்கடலும் தென்மொழிக்கடலும் முற்றொருங்குணர்ந்து மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுதையராயமர்ந்தருளினார், வேலப்பதேசிகர் சிவஞானயோகிகளுக்கு உபதேசித்தருளிய ஞானசாரியரென்பது “எவ்வெவ் கோட்படு பொருளமுஞ் செழுத்தினடக்கிய வற்றியல், காட்டி, மெய்லகையஞ்சுவந்தையினுந் நிற்கு முறையோது முறை விளங்கத்தேற்றி, யவ்வெழுத்தினுள்ளீர் மறிவித்துச் சிவபோகத்தழுத்தி நாயேன், செய்வியையும் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்தான் சென்னிசேர்ப்பாம்” என இக்காஞ்சிப்புராணத்துட் கூறியவாற்றால் விளங்கும்

சிவஞானயோகிகள் ஐமசக்கினி முனிவருடைய புத்திரரும் அகத்தியமுனிவருடைய முதன்மாணக்கரும் இடைச்சங்கப் புலவர் ஐம்பத்சொன்பதின் மருள் ஒருவருமாகிய திரண துமாக்கினியெனலுந் சொல்காப்பிய முனிவர் அருளிச்செய்த இலக்கணதுலாகிய தொல்காப்பியத்திற்கு உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் செய்த உரையாகிய இளம்பூரணமும் சேனாவையர் செய்த உரையாகிய சேனாவையமும் நச்சினுக்கினியர் செய்த நச்சினுக்கினியமும் எனப்படுமூற்றுமைகளினுள்ள ஆசங்கைகளை நீக்கித் தெளிவிக்கும் பொருட்டு அச்சொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கும் முதற்குத்திரத்திற்கும் குத்திரவிரததிடெனப் பெயர்பெற்ற பாஷ்யமும், வடமொழித் தருக்கசங்கிரக அன்னம் பட்டியலுளின் மொழிபெயர்ப்பும், நன்னூலுக்குச்சங்கர நம்ச்சிவாயப் புலவர்செய்த புத்தொரையாகிய விருத்தியுரைத் திருத்தமும் செய்தருளினார். இவை மூன்றும் திராவிட மகாபாஷ்யத்திற்கு அங்கங்கள் எனப்படும்.

அன்றியும் சர்வாசம் சம்புசிவாசாரியர் அருளிச்செய்த கசதிய லுபா சித்தார்தப் பிரகாசிகையை அவ்வாறே மொழிபெயர்த்தருளினார். அன்றியும் மெய்கண்டதேவர் மொழிபெயர்த்தருளிய வார்த்திகப் பொழிப்பாகிய சிவஞான போதத்தந்தரு ஆசிரியர் அகமத்தருளிய மெய்ப்பொருள் விளக்கும் வண்ணம் திராவிட மகாபாஷ்யமெனப் பெயர்பெற்ற விருத்தியுரையும், இவகு வியாக்கியானமாகிய சிற்றுரையும் அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷத்திரூப் பொழிப்புரையுஞ் செய்தருளினார். சிவாக்கிய சொழமகாராஜ காலத்திலே கஞ்சனூரிலே அவதரித்தருளிய ஆசாரிய சரணராகிய ஸ்ரீ ஹரதத்த சிவாசாரியர் வைணவமத கண்டனஞ்செய்து சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்யும்பொருட்டு நெருப்பிலே பழுக்கக்காய்ச்சிய இருப்பு முக்காலியிலே எழுந்தருளியிருந்த விவபெருமான பாம்பொருளான ஒருபத்திரண்டு எதுக்களாலே நடட்டியருளிய சுலோக பஞ்சத்தின் மொழிபெயர்ப்பும், ஸ்ரீ அப்ப தீக்ஷசர் அருளிச்செய்த சிவதத்துவ விவேக மூலசுலோகங்குளின் மொழிபெயர்ப்பும் இக்காஞ்சிப்புராணத்தின் மூப்பாகமொழிபெயர்ப்புஞ் செய்தருளினார்.

அன்றியும் பெருப்பாஷம் உண்மை நாயகம் சரிதமுதலியவற்றைத்தழுவிப் பூருவார்த்தமும் அந்நாயகம் கட்டி கட்டித் திருவள்ளுவ நாயனார் திருக்குறள் உத்தரார்த்தமுமாகக் கண்ணி சொட்டசுர்த்து முதல் மொழிவெண்பாடியாகருபரானதிருவேசம்பரந்தாதி, திருத்ருபமான திருமுயிலை நாயிலந்தாதி, குளத்துர்ப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, கலைசைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, நூலகைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கச்சியானந்த

சிவஞானயோகிகள் வரலாறு.

விட்டமுதனாவனாகக் கொண்டொழிபு லிசையேவுங், கறையேற விட்டமுதல்வாவுன்னையன்றியு மோர் கதி புண்டாமோ.' என்று செய்யுளைப் பேசுவதுபோலப் பூர் ததிகெய்தருளினார்.

இங்ஙனம் உலோகோபகாரமாகப் பலவுலோகமும் பலநூலகளையும் பலகண்டனங்களை யுஞ்செய்து பல நன்மாளுக்கர்களுக்குப் போதித்து, வடமொழியினும் தென்மொழி சிறந்த தென்னும்படி அபிவிருத்திசெய்து தவமே திருவருக்கொண்டாற் போலும் விளங்கிச் சிவப்பெற்றிற்குக் காரணமாகிய நிட்டையிஸ்வீற்றிருந்தருள வெண்ணித் திருவாவடுதறையை வந்தடைந்து நிட்டைக்கடிக் சிவானந்தமூற்றிச் சித்திலாமதி ஆயிலிய நகரத்திரத்திலே சிவபரிபுரண தலையடைந்தனர்.

“மன்னும் விசுவா வசுவருட மேடமதி
யுன்னிதவி நாட்பாலோ தாயிலியம்--பன்னும்
திருவாள னெங்கான சிவஞான தேவன
நிரு மோளி நீக்கு தினம்.”

சிவஞானயோகிகளுக்கு மாணுக்கர்கள் இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர், கச்சியப்பமுனிவர், தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர், காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர், இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை முதலாகிய பன்னிருவருளார்.

அவருள்ளே இலக்கணம் சிதம்பரநாதமுனிவர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்ப் புராணத்தை மொழிபெயர்ந்தவர்.

கச்சியப்பமுனிவர் திருவானைக்காப்புராணம் பூவானந்தப்புராணம், பேரூர்ப்புராணம், திருத்தணிகைப்புராணம், விநாயகப்புராணம், காஞ்சிப்புராணத்து இரண்டாகக் காண்ட மொழிபெயர்ப்புகளையும், சென்னை விநாயகாபிளம தத்தமிழ், யமகவந்தாதி, கச்சியானந்தருத்திரேசர்வண்ணவிவினாது, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி தணிகையாற்றுப்படை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, பஞ்சாங்கரேசிகரந்தாதி, முதலியவற்றையும் இடற்றியருளினார்; இவர் தம்மாணுக்கரிற் சிறந்த கந்தப்பயர்க்குண்டான குன்மநோயை மாற்றற்பொருட்டித் தணிகையாற்றுப்படை பாடியருளினார் பின்னும் டெருரில் வசித்தப்பாது அரசுமபல வாணர்மீது ஒரு பிரபந்தமாடி மலழ வருத்திசையும், பட்டேசர்மீது பல பதிகங்கள் பாடிப் பலருக்குக் குட்டேரோய் முரலியவற்றைப் போகடியுருளினார்.

தொட்டிகலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் துறைசைக்கோவை, கலைசைக்கோவை கலைசைச்சிலைடைவெண்பா, சிதம்பர சரவண்ணம், திருக்குற்றாலச்சித்தர் சபைத்திருவிருத்தம், பழி முருக்கக்கடவுள் பஞ்சரதநமாலை, சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், திருத்தணிகை திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பலதேசிகர்மீது சிவது பஞ்சரதநமாலை, அம்பலவாணதேசிகர்மீது ஆணந்தககளிப்பு, சிவஞானயோகிகளமீது கீர்த்தனைச் செய்யுள் முதலியவற்றை இயற்றியருளினார். சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தமும் திருத்தணிகைத் திருவிருத்தமும் முறையே குட்டேரோகியும் அந்தகனுமாகிய இருவர் பொருட்டுச் செய்து கொடுத்தவனவிலும் அவைகளை அவ்விருவரும் முருக்கக்கடவுள் சந்தியில் குட்டேரோகரும் அந்தகத்தன்மையு நீங்கியுய்ந்தனர்.

மெய்கண்டதேரிகள் நிருவடி வாழ்க.

சிவஞானயோகிகள் சேவடி வாழ்க.

வரலாறுமுற்றிற்று.

சி வ ம ய ம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திரு ஏ க ம்ப த்

தேவாரப்பதிகங்கள்.

பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண்பொடிப்பூசுமார்பின்விரினாலொருபால்பொருந்தத்
கந்தமல்குமுலியொடுங்கடிபொழிற்கச்சிதன்னு
ளந்தமில்லுணத்தாரவாபோற்றவணங்கிணோடாடல்புரி
யெந்தைமேவ்யவேகம்பந்தொழுதத்தவிடாகெடுமே.

(க)

வரந்திகழுமவுணாமாநகர்மூன்றுடன்மாய்ந்தவியச்சரந்
துரந்தெரிசெய்ததாழ்சடைச்சங்கரன்மேயவிடந்
குருந்தமல்லிகைகோங்குமா தவிநல்லகுராமரவந்
திருந்துபைம்பொழிறகச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(உ)

வண்ணவெண்பொடிப்பூசுமார்பின்விரியரவம்புனைந்து
பெண்ணமர்ந்தெரியாடல்பேணியபிஞ்ஞகன்மேயவிடம்
விண்ணமர்நெடுமாடமோங்கிவிளங்கியகச்சிதன்னுட்
முண்ணமம்பொழில்சூழ்ந்தவேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(ங)

தோலுநூலுந்துதைந்தவனாமாபிற்சுடலெவெண்ணீர்நணிந்து
காலன்மாள்வறக்காலாந்காய்ந்தகடவுள்கருதுமிட
மாலெவெண்மதிதோயுமாமதிம்கச்சிமாநகரு
ளேலாரியசோலைகுழேகம்பமேத்தவிடாகெடுமே.

(ச)

தோடணிமலாக்கொன்றைசோசடைநாமதியம்புனைந்து
பாடலன்னமறையாகப்பல்கணப்பேய்களவைகுழ
வாடல்வெண்டலையோடனலேந்திமகிழ்ந்துடனாடல்புரி
சேடாசேர்கலிக்கச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(ரு)

சாகம்பொன்வனாயாகத்தானவாமும்மதில்சாயவெய்
தாகம்பெண்ணொருபாகமாகவரவொருநூலணிந்து
மாகத்தோய்மணிமாடமாமதிம்காஞ்சிமாநகரு
ளேகம்பத்துறையீசன்சேவடியேத்தவிடாகெடுமே.

(௭-௮)

வாணிளாமதிபுல்குசெஞ்சடைவாளரவம்மணிந்து
நாணிடைத்தினில்வாழ்க்கைபேணிநகுதலையிற்பலிதேர்ந்
தேணிளா வரக்கன்நனீண்முடிபத்துமிறுத்தவனார்
சேணுளாம்பொழிற்கச்சியேகம்பஞ்சேரவிடாகெடுமே.

(௯)

பிரமணுந்திருமா லுங்கைதொழப்பேரழலாயபெம்மா
 னரவஞ்சேர்சடையந்தண்ணங்கிணைமருமிடங்
 கரவில்வண்கையினாகள்வாழ்கலிக்கச்சிமாநகருண்
 மரவஞ்சூழ்பொழிலேகம்பந்தொழவல்லினைமாய்ந்தறுமே.

(க)

குண்டிபட்டமணுவவரோடுங்குறைதம்மெய்போர்க்கு
 மிண்டர்கட்டியகட்டுரையவைகொண்டுவிரும்பேன்மின்
 விண்டவர்புரமூன்றும்வெங்கணையொன்றினாலவியக்
 கண்டவன்கலிக்கச்சியேகம்பநங்காணவிடர்கெடுமே.

(க0)

ஏரினார்பொழில்சூழ்ந்தகச்சியேகம்பமேயவனைக்
 காரினார்மணிமாடமோங்குகமூமலன்னகருட்
 பாரினார்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்பரவியபததும்வல்லார
 சிரினாரபுகழோங்கிவிண்ணவரொடுசொபவரோ.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையானைமாசிலாபபுன்சடைமல்குவெண்
 பிறையானைப்பெண்ணோடாணுகியபெம்மானை
 யிறையானையோகொள்கச்சித்திருவேகம்பத்
 துணைவானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

(க)

நொச்சியேவன்னிகொன்றைமதிசுடள்ள
 முச்சியேபுனைதல்வேடம்விடையூர்தியான்
 கச்சியேகம்பமேயகறைக்கண்டனை
 நச்சியேதொழுமினும்மேல்வினைநையுமே.

(உ)

பாராருமுழவமொந்தைகுழலியாமொலி
 சாராலேபாடலாடல்சிகைதவல்லதோ
 ரேராராபூங்கச்சியேகம்பனைபெயமானைச்
 சேராதாரின்பமாயநெறிசேராரோ.

(ங)

குன்றெய்க்குருகெடுவேண்மாடக்கொழிக்கூழப்போய்
 மின்றெய்க்குமுனில்கடோயும்வியன்கச்சியுண்
 மன்றெய்க்குமல்குசீரான்மலியேகம்பந்
 சென்றெய்க்குஞ்சிந்தையாமேல்வினைசேராவே.

(ச)

சடையானைத்தலைகையேந்திப்பலிதருவார்தங்
 கடையேபோய்மூன்றுங்கொண்டான்கலிக்கச்சியுட்
 புடையேபொன்மலநுங்கம்பைக்களையேகம்ப
 முடையானையல்லதுள்காதெனதுள்ளமே.

(சி)

மழவாளோடெழில்கொள்ளுலப்படைவல்லார்தங்
 செழவாளோரிமையாருச்சியுமையாள்கங்கை
 வழவாமேமல்குசீரால்வனரோகம்பந்

விண்ணுளார்மறைகள்வேதம்விரித்தோதுவார்

(६)

தூயானைத் தூயவாயம்மறையோடிய
விராட்டிய

(७)

நாகம்பூனேறதேறனறுங்கொன்றைத்தார்
பாகம்பென்பவியுமேற்பாமறைபாடுவ
ரோகம்பமேவியாடுமிறையிருவர்க்கு
மாகம்பமறியும்வண்ணத்துவனல்லனே.

(5)

போதியார்பின்முயா னென்றிவர்பொய்ந்துலை
வாதிபாவம்மினம்மாவெனுங்கச்சியு
ளாதிபார்மேவியாடுந்திருவேகம்ப
நீதியாற்றொழுமினும்மேல்வினைநில்லாவே.
அந்தண்பூங்கச்சியேகம்பனையம்மாணைக்

(50)

சுந்தமேபாடவல்லதமிழ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பாடியாடக்கெடும்பாவமே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(55)

நக்குக்குறள். பண் - கொல்லி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருவார்கச்சித்திருவேகம்பத்
தொருவாவென்னமருவாலினையே.

(5)

மதியார்கச்சிறதியேகம்பம்
விதியாலேத்தப்பதியாவாறே.

(2)

கலியார்கச்சிமவியேகம்பம்
பலியார்போற்றகலியாவியே.

 (π_L)

வரமார்கச்சிப்புரமேகம்பம்
பரவாவேத்தவிரவாவினையே.

(F)

படமார்க்கச்சியிடமேகம்பத்
துடையாமென்னவடையாவினேயே.

(15)

உணவுகமடபு

சூலவாவேத்தக்கலவாவினையே.

(5)

கரியின் நூரியன் திருவேகம்பன்
பெரிடபுரமூன்றெரிசெய்காணே

(6T)

இலங்கையரசுமே: உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
தலைநகரத்திலிருந்து விலகிவிட்டிருக்கிறது.

மறையோனரியுமறியாவனலன்
னெறியேகம்பங்குறியாற்றொழுமே.

(க)

பறியாத்ே
செறிகொள்கம்பங்குறுகுவோமே.

(க0)

கொச்சைவேந்தன்கச்சிக்கம்ப
மெச்சஞ்சொல்லைச்சம்புகழே.

(கச)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஇயமகம்.

பாயுமால்விடைமேலொருபாகனே பாவைதன்னுருமேலொருபாசனே
தூயவானவர்வேதத்துவனியே சோதிமா லெரிவேதத்துவனியே
யாயுநன்பொருணுண்பொருளாதியே யாலரீழ்வரும்பொருளாதியே
காயவின்மதன்பட்டதுகம்பமே கண்ணுதற்பரமற்கிடக்கம்பமே.

(க)

சடையணிந்ததுவெண்டலைமாலையே தம்முடம்பிலும்வெண்டலைமாலையே
படையிலக்கையிற்குலமதென்பதே பரந்திலக்கையிற்குலமதென்பதே
புடைபரப்பனபூதகணங்களே போற்றிசைப்பனபூதகணங்களே
கடைகடோறுமிரப்பதுமிச்சையே கம்பமேவியிருப்பதுமிச்சையே.

(உ)

வெள்ளெருக்கொடுதும்பைமலைச்சியே வேறுமுன்செலத்தும்பைமலைச்சியே
யள்ளுரீறுதுபூசுவதாகமே யானமாசுணமூசுவதாகமே
புள்ளியாடையுடுப்பதுகத்துமேபோனவூழியுடுப்பதுகத்துமே
கள்ளுலாமலர்க்கம்பமிருப்பதேகாஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(ங)

முற்றலாமையணிந்தமுதல்வரே மூரியாமையணிந்தமுதல்வரே
புற்றிவாளரவாட்டும்பரிசரே பாலுறெய்யுகந்தாட்டும்பரிசரே
வற்றலோடுகலம்பலிதேர்வதே வானினோடுகலம்பலிதேர்வதே
கற்றிலாமனக்கம்பமிருப்பதே காஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(ச)

வேடனாகிவிசையற்கருளியே வேலைநஞ்சமிசையற்கருளியே
யாடுபாம்பபாயார்த்ததுடையதே யஞ்சுபூதமுமார்த்ததுடையதே
கோடுவான்மதிக்கண்ணியழகிதே சூற்றமின்மதிக்கண்ணியழகிதே
காடுவாழ்பதியாவதுமும்தே கம்பமாபதியாவதுமும்தே.

(ரு)

இரும்புகைக்கொடிதங்கழல்கையதே யிமயமாமகடங்கழல்கையதே
யரும்புமொப்த்தமலாப்பொறைதாங்கியே யாழியான்றன்மலாப்பொறைதாங்கியே
பெரும்பகனடமாடுதல்செய்துமே பேதைமாமனம்வாடுதல்செய்துமே
கரும்புமொய்த்தெழுக்கம்பமிருப்பதே காஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(சு)

முதிரமங்கைதவஞ்செய்தகாலமே முன்புமங்கைதவஞ்செய்தகாலமே
வெதிர்களோடகிச்சந்தமுருட்டியே வேழமோடகிச்சந்தமுருட்டியே
யதிரவீறுவரத்தெழுவத்தொடே யானெயாடுவரத்தெழுவத்தொடே
கதிர்கொள்பூண்முலைக்கம்பமிருப்பதேகாஞ்சிமாநகர்க்கம்பமிருப்பதே.

(ஏ)

திருஏகம்பத்தேவாரப்பதிகங்கள்.

(ரு)

யுண்மீழன்றதமுண்டத்தலையிலே யுடுபதிக்கிடமுண்டத்தலையிலே
கண்டநஞ்சுமடக்கினைகம்பமே கடவுணியிடங்கொண்டதுகம்பமே.

(அ)

தூணியானசுடர்விடுசோதியே சுத்தமானசுடர்விடுசோதியே
பேணியோடுபிரமப்பறவையே பித்தனானபிரமப்பறவையே
சேணிகோடுகீழாழிதிரிந்தமே சித்தமோடுகீழாழிதிரிந்தமே
காணநின்றனருற்றதுகம்பமே கடவுணியிடமுற்றதுகம்பமே.

(ஆ)

ஒருடம்பினையீருருவாகவே யுன்பொருட்டிமீருருவாகவே
யாருமெய்தற்கரிதபெரிதமே யாற்றலெய்தற்கரிதபெரிதமே
தேராரும்மரியாதுதிகைப்பரே சித்தமும்மரியாதுதிகைப்பரே
கார்நிறத்தமணர்க்கொருகம்பமே கடவுணியிடங்கொண்டதுகம்பமே.

(க0)

கந்தமாபொழில்சூழ்தருகம்பமே காதல்செய்பவர்தீர்த்திகுகம்பமே
புந்திசெய்துவிரும்பிப்புகலியே பூசுரன்மன்விரும்பிப்புகலியே
யாந்தமில்பொருளாயினகொண்டுமே யண்ணலின்பொருளாயினகொண்டுபே
பந்தனின்னியல்பாடியபத்தமே டாடவல்லவராயினபத்தமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருஏகம்பத்தேவாரப்பதிகங்கள்.

பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாரும்வன்னெஞ்சர்க்கரியானைக்கரவார்பால்
விரவாரும்பெருமானைவிடையேறும்வித்தகனை
யரவாடச்சடைதாழவக்கையிலனலேந்தி
பிரவாரும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(க)

தேனோக்குங்கிளிமழையுமைகள்வன்செழும்பவளந்
தானோக்குத்திருமேனிதழுவருவாஞ்சங்கரனை
வானோக்கும்வளர்மதிசேர்சடையானைவானோர்க்கும்
ஏனோக்கும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

(உ)

கைப்போதுமலர்நாவிக்காதலித்துவானோர்கள்
முப்போதுமுடிசாய்த்துத்தொழநின்றமுதல்வனை
யப்போதுமலர்நாவியைமழ்ச்சி
யெப்போதுமுனியானை

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அண்டமாயாதியாயருமறையோடைம்பூதப்
பிண்டமாயுலகுக்கோர்பெய்ப்பொருளாம்பிஞ்ஞகனைத்
தொண்டர் தாமலர் னுவிச்சொன்மாலேபுனைகின்ற
இண்டைசேர்சடையானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ச)

ஆறேறுசடையானையாயிரம்பேரம்மானைப்
பாறேறுபடுதலையிழப்பலிகொள்ளும்பரமபரனை
நீறேறுதிருமேனின்மலனைநெடுந்தவி
யேறேறும்பெருமானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ரு)

தேசனைத்தேசங்கள் தொழின்று திருமாலாற்
பூசனைப்பூசனைகளுகப்பானைப்பூவின்கள்
வாசனைமலையிலநீர் தீவளியாகாசமாம்
ஈசனையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (சு)

நல்லானை நல்லானநான்மறையோடாறங்கம்
வல்லானை வல்லார்கண்மனத்துறையுமைந்தனைச்
சொல்லானைச் சொல்லார்த்பொருளானைத்துகளேது
மில்லானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (எ)

புரித்தானைப்பதஞ்சந்திப்பொருளுவாம்புண்ணியனைத்
தரித்தானைக்கங்கைநீர் தாழ்சடைமேனமதில்மூன்றும்
எரித்தானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (அ)

ஆகம்பத்தரவனையானையனறிதற்கரியானைப்
பாகம்பெண்ணைபாகமாய்நின்றபசுபதியை
மாகம்பமறையோதுமிறையானைத்திற்கச்சி
யேகம்பமேயானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (ஊ)

அடுத்தானைபுரித்தானையருச்சுனற்குப்பாசுபதங்
கொடுத்தானைக்குலவனாயேகிலையாகக்கூடம்பு
தொடுத்தானைப்புரமெரியச்சுனைமல்குகயிலாயம்
எத்தானைத்தடுத்தானையென்மனத்தேவைத்தேனே. (க)

திருச்சிறம்பலம்

திருநேரிசை.

திருச்சிறம்பலம்

நம்பனைநகரமூன்றுமெரியுணவெருவனோக்கும்
அம்பனையமுதையாற்றையணிபொழிற்கச்சியுள்ளே
கம்பனைக்கதிர்வெண்டுகட்செஞ்சடைக்கடவுடன்னைச்
செம்பொனைப்பவளத்துனைச்சிந்தியாவெழுநின்றேனே. (க)

ஒருமுழுமுள்ளுட்டமொன்பதுதுனையுடைத்தா
யரைமுழமதனகலமதனில்வாழ்முதலையெந்து
பொருளானைப்பதஞ்சந்திப்பொருளுவாம்புண்ணியனைத்
தரித்தானைக்கங்கைநீர் தாழ்சடைமேனமதில்மூன்றும்
எரித்தானையெம்மானையென்மனத்தேவைத்தேனே.

மலையினர் மகளோராக கமைந்தனார் மழுவுவான்மேந்திச்
சிலையினுல்திண்கண் மூன்றுந்தீயெழச் செற்ற செல்வா
இலையினர் சூலமேந்தியேகம்பமேவினா த்
தலையினுல்வணங்கவல்லார தலைவர்க்குத் தலைவர் தாமே. (௩)

பூத்தபொற்கொன்றைமாலையுரிசுடைக்கணிக் தசெல்வா
தீர்த்தமாங்கங்கையானே த்திருமுடி திகழவைத்து
வேத்துவாரோத்தநின்றவேகம்பமேவினா
வாழ்த்துமாறியமடட்டேன்மால்கொடுமயங்கினேனே. (௪)

மையினாமலர்நெடுங்கண் மங்கையோர்பாகமாகி
கையிலோர்கபாலமேந்திக்கடைதொறும்பலிகொள்வாரதாம்
எய்வதோளோனமோட்டியேகம்பமேவினாரக்
கையினுற்றொழுவல்லார்க்குக்கடுவினைகனையலாமே. (௫)

கருவினை மருவங்கங்கைதங்கியசடையனெங்கள்
அருவினை யகலல்குமண்ணலையமர்போற்றும்
திருவினை த்திருவேகம்பஞ்செப்பிடவுறையவல்ல
வுருவினை வருகியாங்கேயுள்ளத்தாலுக்கின்மேனே. (௬)

கொண்டதோர்கோலமாகிக்கோலக்காவுடையகூத்தன்
உண்டதோர்நஞ்சமாகிஹலகெலாமுய்யவுண்டான்
எண்டிசையோருமேத்தனின்றவேகம்பன்மனைக்
கண்மிநானடிமைசெய்வான்கருதியேதிரிகின்றேனே. (௭)

டடமுடையரவினோடுபனிமதியதனைச்சுழிக்
கடமுடையுரிவைமூழ்க்கண்டவரஞ்சவம்ம
இடமுடைக்கச்சிதன்னுளேகம்பமேவினான்ற
நடமுடையாடல்காணாநாந்தாணுய்த்தவாமே. (௮)

பொன்றிகழ்கொன்றைமாலையொருந்தியபெருந்தண்மாரபா
நன்றியிழ்புகுந்தெழுள்ளமெள்ளவேநலிலின்று
குன்றியிலடுத்தமேனிக் குவணையங்கண்டொம்பை
இன்றுயில்போதுகண்டாரினியரோகம்பனாரே. (௯)

துருத்தியார்பழனத்துள்ளார்தொண்டாகுடலருமேத்த
அருத்தியாலன்புசெய்வாரவரவர்க்கருள்கள்செய்தே
யெருத்திணையிசையவேறியேகம்பமேவினாக்கு
வருத்தின்றமுமைசெய்வாராவல்வினைமாயுமன்றே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித்தாய்முன்னறவுகாட்டியமணரொடே
காதுவித்தாய்கட்டளையிணிதீர்த்தாய்கலந்தருளிப்
போதுவித்தாய்நின்பணிபிழைக்கிற்புளியம்வளரால்
மோதுவிப்பாயுப்பாய்முனிவாய்க்கச்சி

எத்தைக்கொடேததையேழையமனெழிசைவித்தெனை
கொத்தைக்குமங்கா வழிகாட்டுவித்தென்னைக்கொருசெய்தாய்
முதகிற்றிரனும்பளிக்கினிற்சோ தியுமொய்பவளத்
தொத்தினையேய்க்கும்படியாய்பொழிந்தச்சியேகம்பனே.

(உ)

மெய்யம்புகோத்தவிகையேனான்றொருவேடனாகிப்
பொய்யம்பெய்தாவமருளிச்செய்தாய்புரமூன்றெறியக்
கையம்பெய்தாய்நின்கழலடிபோற்றுகையவாநெஞ்சிற்
சூய்யம்பெய்தாய்கொடுமாமதில்கூழ்கச்சியேகம்பனே.

(ங)

சூறிக்கொண்டிருந்தசெந்தாமரையாயிரம்வைகல்வைகல்
நெறிப்பட்டவிண்டைபுனைகின்றமாலையிழைமையழிப்பான்
கறைக்கண்டநீயொருபூக்குறைவித்துக்கண்சூலிப்பிடுதே
பிறைத்துண்டவாரசடையாப்பெருங்காஞ்சியெம்பிஞ்ஞகனே.

(ச)

உணாக்குங்கழிந்திங்குணாவரியாணுள் சுவாவினை யைக
காக்குமெனக்கைதொழுவதல்லாற்ககிரோர்களெல்லாம்
வினாக்கொண்மலரவன்மா லெண்வசக்களேகாதசாக
ளினாக்குமபிதாக்கறியவொண்ணானெங்களேகம்பனே.

(ரு)

கருவுற்றாண்முதலாகவுன்பாதமேகாண்பதற்கு
உருகின்றெனுள்ளமுநானுங்கிடந்தலந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நிருவொற்றியூராய்திருவாலவாய்திருவாநூராய்
ஒருபற்றிலாமையுங்கண்டிரங்காய்கச்சியேகம்பனே.

(சு)

அரியபுனின் திரன்சந்திராதித்தரமரெல்லாம்
உரியபின்கொற்றைக்கடைத்தலைபாருணங்காக்கிடந்தார்
புரிதருபுன்சடைப்போகாமுனிவாபுலம்புகின்ரா
ளரிதருஞ்சடையேகம்பவென்னேதிருக்குறிப்பே.

(எ)

பாம்பரைச்சோத்திப்பட்டருஞ்சடைமுடிப்பால்வண்ணனே
கூம்பலைச்செய்தகரதலத்தன்பாகள்கூடிப்பன்னாள்
சாம்பலைப்பூசித்தளையிற் புரண்டினின்றளசரனென்
றேம்பலிப்பார்கட்கு கங்குண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(அ)

ஏன்றுகொண்டா யென்னை யெம்பெருமானினியல்லமென்னிற்
சான்றுகண்டாயிவ்வுலகமெல்லாந்தனியேயென்னெறென்னை
பூனநிநின்றாவார்க்கொற்றிவைத்தாய்பின்னையொற்றியெல்லாஞ்
சோன்றுகொண்டாய்கச்சியேகம்பமேயசுடாவண்ணனே.

(இ)

உந்திநின்றருன்றனெலங்கச்சூளைகள்வாய்தல்பற்றித்
கூன்மிநின்றாத்தொல்லவானவரீட்டம்பணியறிவான்
வந்தரின்றாயனூந்திருமாலுமதிட்கச்சியாய்
இந்தரின்றோமினியெவ்வனமோவந்திறைஞ்சுவதே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்டெசய்தபழவினை யின்பயன்
கண்டுங்கண்டுகளித்திகாணஞ்சமே
வண்டொமலர்ச்செஞ்சடையேழம்பன்
றொண்டனய்த்திரியாய்துயர்தீரவே.

(க)

நச்சிநாளுநயந்தடியார்தொழ
விச்சையாதுமைநங்கைவழிபடக்
கொச்சையார்குறுகார்செறிதீம்பொழிற்
கச்சியேகம்பமெகைதொழுமினே.

(உ)

ஊனிலாவியியங்கியுலகெலாந்
தானுலாவியதன்மையராகிலும்
வானுலாவியபாணிபிறங்கவெங்
கானிலாவெர்கச்சியேகம்பமே.

(ங)

இமையாமுக்கண்ணெரன்னெஞ்சத்துள்ளவர்
தமையாரும்மறிவொண்ணாத்தகைமையர்
இமையோரேத்தவிருந்தவனைகம்பன்
நமையானும்வனைத்தொழுமின்களே.

(ச)

மருந்திடுநெருந்சுற்றமுமக்களும்
பொருந்திநின்றெனக்காயவெம்புண்ணியன்
கருந்தடங்கண்ணினாளுமைகைதொழு
விருந்தவன்கச்சியேகம்பத்தெந்தையே.

(ஊ)

பொருளினேநெருந்சுற்றமும்பற்றிலர்க்
கருளுநன்மைதந்தாயவரும்பொருள்
சுருள்கொள்செஞ்சடையான்கச்சியேகம்பம்
இருள்கெடச்சென்றுகைதொழுதேத்தேமே.

(சு)

முக்குவாய்செவிகண் ணுடலாகிவந்
தாக்குமைவந்தமாப்பையவிழ்த்தருள்
நோக்குவானமைநோய்வினைவாராமே
காக்குநாயகன்கச்சியேகம்பமே.

(ஊ)

பண்ணிலைசைபழத்தினிலின்சுவை
பெண்ணொடாணென்றுபேசற்கரியவன்
வண்ணமில்லிவடிவுவேரூயவன்
கண்ணிலுண்மணிகச்சியேகம்பமே.

(அ)

திருவினாயகன்செம்மலர்மேலயன்
வெருவநீண்டவிளங்கொளிச்சோதியான்
ஒருவனாயுணர்வாயுணர்வல்லதோர்
சுருவுனாயகன்கச்சியேகம்பமே.

(ஆ)

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்

இடுகுதுண்ணிடையேத் திளமென்முலை
வடிவின்மாதர் திறமன்மவையன்மின்
பொடினொள்மேனியன்பும்பொழிற்கச்சியுள்
அடிகளெம்மையருந் துயர்ஜீர்ப்பரே.

(௧0)

கலங்கிக்கச்சியேகம்பவோவென்றலும்
நலன்கொள்செல்லமளித்தானெங்கணாதேனே.
திருச்சிற்றம்பலம்.

(௧௧)

திருக்குறுந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூமேலாணம்பூமகள்கேள்வனு
நாமே தேவரெனமைநடுக்குறத்
தீமேவும்முருவாதிருவேகம்பா
ஆமோவல்லற்படவடியோங்களே.

(௧)

அருந் திறலமரரயன்மாலொடு
திருந்தநின்றவழிபடத்தேவியோ
டிருந்தவன்னெழிலார் கச்சியேகம்பம்
பொருந்தச்சென்றுபுடைப்பட்டெழுதுமே.

(௨)

கறைகொள்கண்டத்தெண்டோளிறைமுக்கணன்
மறைக்கொணுவின்னவானவர்க்காதியான்
உறையும்பூம்பொழில்குழங்கச்சியேகம்பம்
முறைமையாற்சென்றுமுந்தித்தொழுதுமே.

(௩)

பொறிப்புலன்களைப்போக்கறுத்துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்திநீணந்தவாசிந்தையுள்
அறிப்புறுமமுதாயவனேகம்பங்
குறிப்பினாற்சென்றுகூடித்தொழுதுமே.

(௪)

சிற்தையுட்சிவமாய்நின்றசெம்மையோ
டந்தியாயனலாய்ப்புனல்வானமாய்ப்
புந்தியாய்ப்புகுந்துள்ளநிறைந்தவெம்
எந்தையேகம்பமேத்தொழுதுமினே.

(௫)

சாக்கியத்தொடுமற்றுஞ்சமண்படும்
பாக்கியம்மிலாற்பாடுசெலாதுறப்
பூக்கொள்சேவடியான்கச்சியேகம்ப
நாக்கொடேத்தநியந்துதொழுதுமே.

(௬)

ழப்பினோடுமுனிவுறுத்தெந்தமைய
யாப்பதன்முன்னணியமரர்க்கிறை
காப்பதாயகடிபொழிலேகம்பந்
சொப்பதாசநாஞ்சென்றடைந்துய்துமே.

(௭)

ஆலுமாமயிற்சாயனல்லாரொடுஞ்
சாலையுறுமால்தவிர்நெஞ்சமே
நீலமமிடற்றண்ணலேகம்பனார்
கோலமாமலர்ப்பாதமேகும்பிடே.

(அ)

பொய்யனைத்தையும்விட்டவர்புந்தியுண்
மெய்யனைச்சுடர்வெண்மழுவுந்திய
கையனைக்கச்சியேகம்பமேவிய
வையனைத்தொழுவார்க்கில்லையல்லலே.

(க)

அரக்கன்றன்வலியுன்னிக்கயிலையை
நெருக்கிச்சென்றெடுந்தான்முடிதோணெரித்
திரக்கவிண்ணிசைகட்டவனேகம்பந்
தருக்கதாநொஞ்சார்ந்துதொழுதிமே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்றுவன்காண்கூற்றுவனைந்ருமைத்தகோன்காண்கூலையன்காண்கூவலயத்தி
னீராணன்காண், காற்றுவன்காண்கனலவன்காண்கலிக்குமின் காண்கனபவளச்செம்மே
னிகலந்தவெள்ளை, நீற்றவன்காணிலாவூருஞ்சென்னியான்காணிறையார்ந்தபுனற்கன்
கைநிமிர்ச்சடைமேல், ஏற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்ச்ச்சியேகம்பன்காணவனெ
ன்னெண்ணத்தானே.

(க)

பரந்தவன்காண்பல்லுயிர்களாகியெங்கும் பணிந்தெழுவார்புரவழும்வீனையு
ம்காகத், துரந்தவன்காண்மேலநங்கண்ணியான்காண் டோற்றநிலையுதிப்பொருளாய்
வந்த, மருந்தவன்காண்வையங்கன்பொறைதீர்ப்பான்காண்மலர்நூயினைந்தெழுவாரு
ளநீங்கா, திருந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்ச்ச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்
ணத்தானே.

(உ)

நீற்றவன்காணீராகித்தியாணன்காணிறைமழுவுந்தமருகமுமெரியுங்கையிற்
ரோற்றவன்காண்டோற்றச்சுடில்லாதான்காண் டுணையில்காண்டுணையென்றதொழு
வாருள்ளம், போற்றவன்காண்புகழ்க்கடனைப்படைத்தானுன்காண்டொறியரவழும்வீரிச
டைமேற்புனலுங்கங்கையேற்றவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்ச்ச்சியேகம்பன்காணவ
னென்னெண்ணத்தானே.

(ஈ)

நாயவன்காணுலகுக்குத்தன்னெப்பில்லாத் தகத்தவன்காண்மலைங்கைகங்கா
வென்பார், வாயவன்காண்வரும்பிரயிந்தாய்சிற்ப்பான்காண்காணவர்க்குந்தானவர்க்கு
ண்ணுளோர்க்குஞ், சேயவன்காணினைவார்க்குச்சித்தமாத்திருவடியெயுள்கினைந்தெ
ழுவாருள்ள, மேயவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்ச்ச்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்
ணத்தானே.

(ச)

அடுத்தானையுரித்தான்காண்.

(ஊ)

அழித்தவன்காணெயின்முன்றுமயில்வாயம்பா லையாறுமிடைமருதுமான்வானு
ன்காண், பழித்தவன்காணலையாரையடைவார்தங்கள் பற்றவன்காண்புற்றவனானினு

ன்காண், சுழித்தவன்காண்மூடிக்கங்கையடியேபாற்றுந் தூயமாமுனிவர்க்காப்பார்மே
னிற்க, விழித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ண
த்தானே. (அ)

அசைந்தவன்காண்டமாடிப்பாடல்பேணியழல் வண்ணத்தில்லடியி முடியுந்தேட
ப், பசைந்தவன்காண்பெய்க்கணங்கன்பரவியேத்தும்பான்மையன்காண்பரவிநினைந்தெ
ழுவார்தம்பாற், கசிந்தவன்காண்கரியினுரிபோர்த்தான்ருன்காண்கடலில்விடமுண்டம
ரர்க்கமுதமீய, விசைந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (எ)

முடித்தவன்காண்வன்கூற்றைச்சீற்றத்தியால்வலியார்தம்புரமுன்றும்வேவச்சா
பம், பிடித்தவன்காணிடுஞ்கனாமேவடத்தான்காண்பினையல்வெறிகமழ்கொன்றையர
வுசென்னி, முடித்தவன்காண்மூவினெல்லவேலினாண்முழங்கியருமெனத்தோன்று
மழையாய்மின்னி, யிடித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (அ)

வருந்தான்காண்மனமுருகிநினையாதார்க்குவஞ்சன்காண்அஞ்செழுத்தநினைவார்
க்கென்று, மருந்தவன்காண்வான்பிணிகடரும்வண்ணம்வானகமூமண்ணதமுமற்றுமா
கிப், பரந்தவன்காண்பட்டச்சடையெட்டெடையான்ருன்காண்பங்கயத்தோன்றன்சிரத்தை
யெந்தியூரூர், இரந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ண
த்தானே. (க)

வேம்மானவுழுவையதனூரிபோர்த்தான்காண் வேதத்தின்பொருளான்காணெ
ன்றியம்பி, விம்மானிற்றழுவார்க்குனிப்பான்ருன்காண்விடையறித்திரிவான்காண்ட
ஞ்செய்ப்பூதத், தம்மன்காண்கலிடங்கடாங்கினுன்காணற்புதன்காண்சொற்பதமுங்கடந்
துநின்ற, எம்மான்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்
தானே. (கஉ)

அறுத்தான்காணயன்சிரத்தை யமரர்வேண்டவாழ்கடலினஞ்சுண்டங்கணிகீர்க்
கங்கை,செறுத்தான்காண்டேவர்க்குந்தேவனருன்காண்டிசையனைத்துந்தொழுதேத்தக்
கலைமன்கையிற், பொறுத்தான்காண்புகலிடத்தைநலியவந்துபொருகயிலையெடுத்தவன்
றன்முடிதோணலஞ்சிறுத்தான்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்
னெண்ணத்தானே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உரித்தவன்காணுரக்களிற்றை யுமையாளொல்கேவாங்காரத்தொருவன்காணு
ணர்மெய்ஞ்ஞானம், விரித்தவன்காண்விரித்தநரல்வேதத்தான்காணவியனுலகிப்பல்லயி
ரைவியியினால்,செறித்தவன்காண்கில்லுருவாய்தேதான்றியெங்குந்திரண்டவன்காண்
டிரிபுரத்தைவேவலில்லால், எரித்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்கா
ணவனென்னெண்ணத்தானே. (க)

நேசன்காணேசர்க்குருநெசந்தன்பாலில்லாதநெஞ்சத்துநீசர்தம்மைக்கூசன்காண்
கூசாதாரநெஞ்சத்தஞ்செழுடிகாண்டருமுகன்காண்புகார்கொன்றை, வாசன்காண்மலை
மங்கைபங்கன்றான்காண்வானவர்களைப்பொழுதுமவணங்கியேத்தும், ஈசன்காணெழி
லாரும்பொழிலார்க்க்சியேகம்பன்காணவனென்னெண்ணத்தானே. (உ)

பொறையவன்காண்பூமியேழ்தாங்கியோங்குபுண்ணியன்காணன்னியபுண்ட
நீகப்போதின், மறையவன்காண்மறையவனைப்பயந்தேதான்ருன்காண்வாரசடைமாசன
மணிந்தவளரும்பின்னேப், பிறையவன்காண்பிறைதிருமுகமெயிறுப்பேழ்வாய்ப்பேயோ
டங்குகொட்டிலெல்லியாயும், இறையவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன்
காணவென்னெண்ணத்தானே. (க)

பாரவன்காண்விசும்பவன்காண்பவ்வந்தான்காண்பனிவகாளிரவீடுறொடுபசலா
ய்நின்ற, சீரவன்காண்டிசையவன்காண்டிசைகளுட்டுஞ்செறிந்தவன்காண்கிறந்தடி
யார்கின்றதெசெய்யும், பேரவன்காண்பேராயிரங்களுத்தும்பெரியவன்காணரியவன்கா
ண்பெற்றமூர்த்த, ஏரவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெ
ண்ணத்தானே. (ச)

பெருந்தவத்தெம்பிஞ்சுகன்காண்பிறைகுடிகாண் பேரையேன்வாழையுறுபணி
யைத்தீர்க்கு, மருந்தவன்காண்மந்திரங்களாயிலுன்காணவானவர்கடாமவணங்குமாடுத
வன்காண், அருந்தவத்தாளாயின முயாளுமையாள்பாகமடந்தவன்காண்மராகடாமர்க்கித்
தேத்த, விருந்தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ண
த்தானே. (டு)

ஆய்ந்தவன்காண்ருமறையோடங்கமாறுமணிந்தவன்காண்டரவோடுன்புமாமை,
காய்ந்தவன்காண்கண்ணமூலற்காமனாகன்கன்கென்றமுந்தகாலனுடல் பொடியாய்வீழும்,
பாய்ந்தவன்காண்பண்பெசருகாற்பந்தர்பயின்றநூற்சிலந்திக்குப்பாராள்செல்வம், ஈந்
தவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ணத்தானே. (சு)

உமையவளையொருபாக்குச்சேர்த்தினுன்கா ணுகந்தொளிரீர்க்கங்கைசடையொ
ழுக்கினுன்காண், இமையவடகயிலேச்செல்வன்ருன்காண்கிப்பலிக்குச்சென்றமுதலுந்
கூர்ந்தான்காண், சமையமவையாறிலுக்குந்திலேவன்ருன்காண்டத்தவன்காணுத்தமன்
காண்டானையாய், விமையவன்காணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவெ
ன்னெண்ணத்தானே. (ஏ)

நொண்டிபெடுத்தாண்டாதுயர்தீர்ப்பான்ருன்காண் மேலாச்சேவடியிணையென்
சோதியான்கா, ணுண்டிபெடுவிடங்கண்டத்தெய்தாங்கிஞ்சுன்காணுலிகடலிலமுதமரர்க்கு
தவினுன்காண், வண்டிபெடுமலர்க்கொன்றாறமாலையான்காண் ஊண்மதியாநாரண்மீனு
மாயினுன்காண், ண்ணசையுமெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெ
ண்ணத்தானே. (அ)

முந்தைகாண்மூவரினுமுதலானுன்காண் மூவிலேவன்மூர்த்திகாண்முருகவேட்
குத், தந்தைகாண்டண்கடமாமுதத்தினுக்குத்ததைகாண்டாழ்ந்தடியெவணங்குவா
ர்க்குச், சிந்தைகாண்கிந்தாத்சித்தத்தார்க்குச்சிவன்காண்செங்கண்மாலிடையொன்
றேறும், எந்தைகாணெழிலாரும்பொழிலார்கச்சியெகம்பன் காணவென்னெண்ணத்
தானே. (ஆ)

பொன்னிசையும்புரிசடையெம்புனிதன்றன்காண் பூங்கணநாதன்காண்புலத்
தோலாடை, தன்னிசையவையுந்நெயிலாறுஞ்சுண்ணசங்கவென்குழைக்காதீர்சதி
ரன்றான்காண், மின்னிசையுமெவன்னெயிற்று ண்ணகுண்மிவந்தபடியங்கவடியுடர்
ப்பமிண்டவன்றனவாயில, இன்னிசையேகட்டிலங்காணவாளீந்தான்கச்சியெகம்பன்
காணவென்னெண்ணத்தானே. (கவு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவகம்பத் தேவாரப்பதிகம்.

பண் - த க் கே க சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலந்தாணுந் தழுதுசெய்தானையாதியையமர்தொழுதேத்துஞ்
சீலந்தான்பெரிதும்முடையானைச்சிந்திப்பாரவாச்சிந்தையுளானை
யெலவார்குழலாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
காலகாலனைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (க)

உற்றவர்க்குதவும்பெருமானையூர்வதொன்றுடையானும்பார்கோனைப்
பற்றினார்க்கென்றும்பற்றவன்னைப்பாவிப்பார்மனம்பரவிக்கொண்டானை
யற்றமில்புகழாளுமைநங்கையாதரித்துவழிபடப்பெற்ற
கற்றைவாரசடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (உ)

திரியுமுப்புரந்தீப்பிழம்பாகச்செங்கண்மால்விடைமேற்றிகழ்வானைக்
கரியினீருரிபார்த்துந் தானைக்காமனைக்கண்லாவிழித்தானை
வரிக்காள்வென்வனையாளுமைநங்கைமருவியேயத்திவழிபடப்பெற்ற
பெரியகம்பனையெங்கன்பிரானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ங)

குண்டலத்திசுழ்காதுடையானைக்கடற்றுதைத்தகொடுந்தொழிலானை
வண்டலம்புமலர்க்கொன்றையினானைவாளராமதிசேர்சுடையானைக்
கெண்டையந்தடங்கண்ணுமைநங்கைகெழுமியத்திவழிபடப்பெற்ற
கண்டநஞ்சுடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ச)

வெல்லும்வெண்மழுவொன்றுடையானேவலைநஞ்சுண்டவித்தகன்னை
யல்லவத்தீர்த்தருள்செய்யவல்லானாயருமறையவையங்கம்வல்லானை
யெல்லையில்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
நல்லகம்பனையெங்கன்பிரானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ஊ)

திங்குந்தங்கிபசடையுடையானைத்தேவதேவனைச்செழுங்கடல்வளருஞ்
சங்கவெண்ணுருழங்காதுடையானைச்சாமவேசம்பெரிதுகப்பானை
மங்கைநங்கைமலைமகள் கண்டுமருவியேயத்திவழிபடப்பெற்ற
கங்கையாளானைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (ஈ)

விண்ணவர்தொழுதேத்தநின்றானைவெத்தாண்விநித்தாசுவல்லானை
நண்ணினார்க்கென்றால்வன்னைநாளுநாமுகக்கின்றபிரானை
யெண்ணில்தொல்புகழாளுமைநங்கையென்றுமேத்திவழிபடப்பெற்ற
கண்ணுமன்றடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியென்பெற்றவாதே. (எ)

சிந்தித்தென்றுநீனந்தெழுவார்களெனையிற்றிகழுஞ்சிவன்றனைப்
பந்தித்தவினைப்பற்றறுப்பானப்பாலோடானஞ்சுமாட்டுகந்தானை
யந்தமில்புகழாளுமைநங்கையாதரித்துவழிபடப்பெற்ற
கந்தவாரசடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (அ)

வரங்கள்பெற்றுமூவாளரக்கர்தம்வரவியபுரமூன்றெரித்தானை
நிரம்பியதக்கன்றன்பெருவேள்விநீரந்தரஞ்செய்தநிற்கண்டகனைப்
பரந்ததொல்புகழாளுமைநங்கைபரவியேத்திவழிபடப்பெற்ற
கரங்கெளட்டுடைக்கம்பனெம்மானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (க)

என்கவின்றியிமையவர்கானையீசனைவழிபாடுசெய்வாள்போ
லுள்ளத்துள்கியுதன்துமைநங்கைவழிபடச்சென்றுநின்றவாகண்டு
வெள்ளங்காட்டிவெருட்டிடவஞ்சிவெருவியோடித்தழுவவெளிப்பட்ட
களளக்கம்பனையெங்கள்பிரானைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றவாதே. (கௌ)

பெற்றமேறுகந்தேறவல்லானைப்பெரியவெம்பெருமானென்றெப்போதுங்
கற்றவாரவப்பவொனைக்காணக்கண்ணடியேன்பெற்றதென்று
கொற்றவன்கம்பன்கூத்தனெம்மானைக்குளிர்பொழிற்றிருநாவலாரானுர
னற்றமிழிவைநைந்துமவல்லாநன்னெறியிலகெய்துவர்தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்பதிகத்தால் இடக்கண் பெற்றனர்.

ஆ திருவேகம்பப்பதிகம் (கஉ.)

உ

சிவமயம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருநெறிக்காரைக்காடு

பண் - பஞ்சமம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாரணவுமூலமங்கைபங்கினராயங்கையினிற்
போரணவுமழுவொன்றந்தேந்திவெண்பொடியணிவர்
காரணவுமணிமாடங்கடையின்றகலிக்கச்சி
நீரணவுமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாதே. (க)

காருருமணிமிடற்றூர்கரிசாடலுடைதலைகொண்
டுருரன்பலிக்குழல்வாருழைமானினூரியதன்
தேருருநெடுவீதிச்செழுங்கச்சிமாநகர்வாய்
நீருருமலர்ப்பொய்கைநெறிக்காரைக்காட்டாதே. (உ)

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

ஊறணிந்தார்கொடியிடையைக்குளிர்ச்சடைமேலிளமதியோ
டாறணிந்தாராடரவம்பூண்டுகந்தாரான்வெள்ளை
யேறணிந்தார்கொடியதன்மேலென்பணிந்தார்வனாமார்பி
னீறணிந்தார்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௧)

பிறைநவின்நசெஞ்சடைகள்பின்னூழ்ப்பூதங்கண்
மறைநவின்நபாடலோடாடலராய்மழுலேந்திச்
சிறைநவின்நவண்டினங்கடங்கனிவாய்த்தேதன்சதுவு
நிறைநவின்நகலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௨)

அன்னுலின்னீழிருந்தங்கறம்புரிந்தவருளாளர்
ஞன்னுதவெஞ்சிலையிற்கோளரவநாண்கொளுவி
யொன்னுதார்புரமூன்றுமோங்கொரியில்வெந்தவிய
நின்னூருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௩)

பன்மலர்க்கொண்டடிக்கீழ்வாடுநோக்கன்பணிந்திறைஞ்ச
நன்மையிலாவல்லவுணர்நகர்மூன்றுமொருநொடியில்
வின்மலையினுண்கொளுவிவெங்கணையாலெய்தழித்த
நின்மலனார்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௪)

புற்றிடைவாளரவினொடுபுனைகொன்றைமதமத்த
மெற்றொழியாவலைபுனலோடிளமதியமேந்தூசடைப்
பெற்றுடையாரொருபாகம்பெண்ணுடையார்கண்ணமரு
நெற்றியினார்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௫)

ஏழ்கடல்குழ்தென்னிலங்கைக்கோமானையெழில்வனாவாய்த்
தாழ்விரலாலுன்றியதோர்தன்மையினாநன்மையினா
ராழ்கிடங்குஞ்சூழ்வயலுமதில்புல்கியழகமரு
நீண்மறுகிந்தலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௬)

ஊண்டாணுமொலிகடனஞ்சடைதலையிற்பலிகொள்வர்
மாண்டார்தமலும்பணிவர்வரியரவோடெழிலாமை
பூண்டாருமோரிருவரறியாமைப்பொங்கொரியாய்
நீண்டாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே (௭)

நுண்டாடிச்சமண்படுவார்கூறைதனைமெய்போர்த்து
மிண்டாடித்திரிதருவாருரைப்பனகண்மெய்யல்ல
வண்டாருங்குழலானாவொயாகத்தொருபாகங்
கண்டாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டாரே. (௮)

கண்ணாருங்கலிக்கச்சிநெறிக்காராக்காட்டுறையு
பெண்ணாருந்திருமேனிப்பெருமானதடிவாழ்த்தி
தண்ணாரும்பொழிற்காழித்தமிழ்ஞானசம்பந்தன்
பண்ணாருந்தமிழ்வல்லார்பரலோகத்திருப்பாரே. (௯)

திருச்சிற்றம்பலம்.

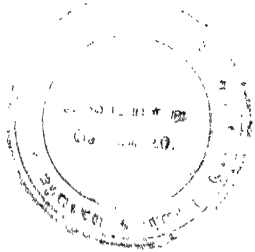

உ
சுவமயம்.

திருநாவுக்கரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்தது.
திருமேற்றளி.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மறையதுபாழப்பிச்சைக்கென்றகந்திரிந்துவாழ்வார்
பிறையதுசடைமுடிமேற்பெய்வனையாடன்தேனெடுங்
கறையதுகண்டங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளா
லிறையவர்பாடலாடலிலங்குமேற்றளியனறே.

(௧)

மாலியமாயன்றனைமகிழ்ந்தனர்விருத்தராகும்
பாலனாபசுபதியார்பால்வெள்ளைநிறுபூசிக்
காலனைக்காலாந்தென்றார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏலந்தகடம்பன்றாணையிலங்குமேற்றளியனறே.

(௨)

விண்ணிடைவிண்ணவர்கள்விரும்பிவந்திறைஞ்சிவாழ்த்தப்
பண்ணிடைச்சுவையினமிக்ககின்னரம்பாடல்கேட்டார்
கண்ணிடைமணியிடுனாப்பார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணிடையெழுத்துமாறிலங்குமேற்றளியனறே.

(௩)

தோமனையரவினோடுகுழந்தைக்கங்குகூடும்
வாமனவானவர்கள்வலங்கொடுவந்தூபாற்றக்
காமனைக்காய்தகண்ணார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏமநன்றாடுமெந்தையிலங்குமேற்றளியனறே.

(௪)

உலாவனுயிரினோடுமூலகங்குறையாகித்
தானவந்தனமுமாகித்தனஞ்சயனோடெதிர்த்த
கானவர்காளகண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
ஏனமக்கோடுபூண்பாரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௫)

மாயனாபமாலனாகிமலாவனாகிமண்ணாய்த்
தேயமாய்த்திணையெட்டாகித்தீர்த்தமாய்த்திரிதர்கின்ற
காயமாய்த்தாயத்தள்ளார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
வயமென்றேராளிபாகிலங்குமேற்றளியனறே.

(௬)

மண்ணினையுண்டமாயன்றனையோர்பாகங்கொண்டார்
பண்ணினைப்பாடியாகும்பத்தர்கள்கித்தங்கொண்டார்
கண்ணினைமூன்றுங்கொண்டார்காஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எண்ணினையெண்ணவைத்தாரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௭)

தெல்லியைப்பாகங்கொண்டார்சேந்தனைமகனாக்கொண்டார்
முல்லிகைக்கண்ணியோடுமாமலர்க்கொன்றைக்குடிக்
கல்லியைக்கரையிலாதகாஞ்சிமாநகர்தன்னுள்ளால்
எல்லியைவிளங்குகின்றாரிலங்குமேற்றளியனறே.

(௮)

வேறினையின்றியென்றுமவிளங்கொளி மருங்கினுளைக்
கூறியலாகவைத்தாரேகாளராமதியும்வைத்தார்
ஆறினேச்சடையுள்வைத்தாரணிபொழிற்கச்சிதன்னுள்
ஏறினையேறுமெந்தையிலங்குமேற்றளியனாரே.

(க)

தேன்னவன்கயிலெடுக்கச்சேயிழைநடுக்கங்கண்டு
மன்னவன்விரலாலான்மணிமுடிநெரியவாயாற்
கன்னலின்கீதம்பாடக்கேட்டவர்காஞ்சிதன்னுள்
இன்னவற்கருளிச்செய்தாரிலங்குமேற்றளியனாரே.

(க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருமேற்றளி.

பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நோந்தாவொண்கூடேரநுனையெந்நெந்திருந்தேன்
வந்தாழ்போயறியாய்மனமேபுகுந்துநின்ற
சிந்தாயெந்தைபிரான்றிருமேற்றளியுறையும்
எந்தாயுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டானே.

(க)

ஆட்டான்பட்டமையாலடியார்க்குத்தொண்டெட்டுக்
கேட்டேன்கேட்பதெல்லாம்பிறவாமைக்கேட்டொழிந்தேன்
சேட்டார்மாளிகைஞுழ்திருமேற்றளியுறையும்
மாட்டேனுன்னையல்லால்மகிழ்ந்தேத்தமாட்டேனே.

(2)

மோரூந்தேதாரொருகால்நீனையாதிருந்தாஹம்
வேராவந்தன்னுள்ளம்புகவல்லமெய்ப்பொருளே
சேரூர்தண்கழனித்திருமேற்றளியுறையும்
ஏறையுன்னையல்லாலினியேத்தமாட்டானே.

(க)

உற்றார்எற்றமெனும்ஆவிட்டுநுண்ணெட்டேத
னென்றாலென்குறையெனிடனாந் துறத்தொழிந்தேன்
செற்றாய்மும்மகிழ்ந்திருமேற்றளியுறையும்
பற்றேனுன்னையல்லால்பணிகேத்தமாட்டேனே.

(ச)

எம்மானம்மனையெவன்பவரிட்டிறந்தொழிந்தார்
மெய்ம்மாலாயினதீர்த்தருள்செய்யுமெய்ப்பொருளே
கைம்மாவீரரியாய்கனமேற்றளியுறையும்
பெம்மானுன்னையல்லாற்பெரிசேத்தமாட்டேனே.

(இ)

நானேனுன்னடியெந்நெந்தெனின்தலுமே
பூனூரில்வுடலம்புகுந்தாயெனெண்கூடேர

தேனையின்னமுதே ததிருமெற்றளியுறையுங்
கோனையுண்ணையல்லாற்குளிர்ந்தேத்தமாட்டேனே. (சு)

கையார்வெஞ்சிலைநாணதன்மேற்சரங்கோத்தே
யெய்தாய்மும்மதி லுமெரியுண்ணவெம்பெருமான்
செய்யார்பைங்கமலத்திருமேற்றளியுறையும்
ஐயாவுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே. (எ)

வினாயார்கொன்றையினாய்விமலாவினியுண்ணையல்லால்
உரையேனுவதனாலுடலில் லுயிருள்ளளவுந்
தினாயார்தண்கழனித்திருமேற்றளியுறையும்
அரையாவுண்ணையல்லாலறிந்தேத்தமாட்டேனே. (அ)

நிலையாய்நின்னடிமநினைந்தேனினைதலுமே
தலைவாநின்னினையப்பணித்தாய்சலமொழிந்தேன்
சிலையார்மாமதில்குழ்திருமேற்றளியுறையும்
மலையையுண்ணையல்லால்கிழந்தேத்தமாட்டேனே. (க)

பாருர்பல்லவனூர்மதிந்காஞ்சிமாநகர்வாய்ச்
சேருரும்புறவிற்றிருமேற்றளிச்சிவனை
யாருரன்னடியானடித்தொண்டனாருரன்சொன்ன
சேர்ப்பாடல்வல்லாந்சிவலோகஞ்சேர்வாரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஈவமயம்.

திருஅநேகதங்காபதம்.

பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேனெய்புரித்தழல்செஞ்சுடையெம்பெருமானதிடந்திகழைக்கணையக்
கோனையொரித்தெரியாடியுடங்குலவாநதிடங்குறையாமறையா
மானையிடத்தேதாரகையரிடம்மதமாறப்பெழுதியும்மலைபோல்
யானையுரித்தபிரானதிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (க)

கூறுநடைக்குழிகட்பருவாயனபேயுகந்தாடனின்னேறாரியிட
வேறுபடக்குடநத்திலயம்பலவாணநின்ற, டல்விரும்புமிட
மேறுவிடைக்கொடியெம்பெருமானிமையோர்பெருமானுமையாள்கணவ
னாறுசுடைக்குடையப்பனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (உ)

கோடிகளிடைக்குயில்கூவுமிடம்மயிலாஹ்மிடமழுவாளுடைய
கடிகொள்புனற்சடைகொண்டதுதற்குறைக்கண்டனிடம்பிறைத்துண்டமுடிச்
செடிகொள்வினைப்பகைநிருமிடந்திருவாகுமிடந்திருமார்பகலா
தடிகளிடமழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (ஈ)

கொங்குநுழைத்தனவண்டறையொன்றையுங்கங்கையுந்திங்களுக்குஞ்சடை
மங்குநுழைமலைமங்கையைநங்கையப்பங்கினிற்றங்கவுவந்தருள்செய்
சங்குநுழைச்செலிகொண்டருவித்திரள்பாயவியாத்தழல்போலுடைத்த
மங்கைமழுத்திகழ்கையனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (ச)

பைத்தபடத்தலையாடரவம்பயில்கின்றவிடம்பயிலப்புகுவார்
சித்தமொருநெறியைத்தவிடந்திகழ்கின்றவிடந்திருவானடிக்கே
வைத்தமனத்தவர்ப்பதர்மனங்கொளவைத்தவிடமழுவாளுடைய
அத்தனிடமழல்வண்ணனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (டு)

தண்டமுடைத்தருமன்றமொன்றமரைச்செயும்வன்றுயர்தீர்க்குமிடம்
பிண்டமுடைப்பிறவித்தலேநின்றநீனைப்பவராக்கையநீர்க்குமிடங்
கண்டமுடைக்கருநஞ்சைதூகர்த்தபிரானிடங்கடலேழுகடந்
தண்டமுடைப்பெருமானிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (சு)

கட்டுமயக்கமறுத்தவர்கைதொழுதேத்தமிடங்கதிடிரொனெளியால்
விட்டவிடம்விடையூர்தியிடங்குயிற்பேடைதன்சேவலோடாடுமிட
மட்டுமயங்கியவிழந்தமலவொருமாதவியோமெணம்புணரு
மட்டபுயங்கப்பிரானிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (எ)

புல்லியிடந்தொழுதுய்துமெனாதவர்தம்புரமூன்றம்பொடிப்படுத்த
வில்லியிடம்விரவாதுயிருண்ணும்வெங்காலனைக்காந்தொடுவீந்தவியக்
கொல்லியிடங்குளிர்தாதவிமவ்வல்குராவகுளங்குருக்கத்திபுண்ணை
யல்லியிடைப்பெடைவண்ணெறங்குங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (அ)

சங்கையவர்புணர்தற்கறியானறையெனையாடவிராமிகுசீர்
மங்கையவண்மகிழ்ச்சுகொட்டிடைநட்டநின்றாடியசங்கரனை
யங்கையினனலேந்துமவன்கனல்கேரொளியன்னேதார்பேரகலத்
தங்கையவன்னுறையின்றவிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (க)

வீடுபெறப்பலவுழிகணின்நூநீனைக்குமிடம்வினைநீருமிடம்
பீடுபெறப்பெரியோர்திடங்கொண்டிமெலினர்தங்களைக்காக்குமிடம்
பாடுமிடத்தடியான்புகழமுநுணர்த்தவிம்மாலென்பத்துவல்லார
கூடுமிடஞ்சிவலோகனிடங்கலிக்கச்சியனேகதங்காபதமே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருஓணகாந்தன்றளி.

பண் - இத்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெய்யும்பாறுந்தயிருங்கொண்டிந்தம்பூசனைசெய்யலுற்றார்
கையிலொன்றுங்காணமிலலைக்கழலடிதொழுதுய்யினல்லா
லைவர்கொண்டிங்காட்டவாடியாழ்குழிப்பட்டமுத்துவேணுக்
குய்யுமொருன்றருளிச்செய்யீரோணகாந்தன்றளியுளீரே. (க)

திங்கடங்குசடைகண்மேலோர்கிணைகள்வந்துபுரளவீசங்
கங்கையாளேல்வாய்திறவாள் கணபதியேல்வயிறுதாரி
யங்கைவேலவான்றமுமரன்பிள்ளைதேவியார்கோற்றட்டியாளா
லுங்களுக்காட்செய்யமாட்டோமோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௨)

பெற்றபோதும்பெறாதேபாதும்பேணியுங்கழலெத்துவார்கண்
மற்றோர்பற்றிலரென்றிரங்கிமதியுடையவர்கெய்கைசெய்யீர்
அற்றபோதுமலர்ந்தபோதுமாவற்காலத்தடிசெருமை
யொற்றிவைத்திங்குண்ணலாமோவோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௩)

வல்லதெல்லாஞ்சொல்லியும்மைவாழ்த்தினாலுமவாய்திறந்தான்
றில்லையென்னீருன்மென்னீரெம்மையாள்வானிரப்பதென்னீர்
பல்லையுக்கப்படுதலையிற்பகலெலாம்மேபாப்பலிதிரிந்திங்
கொல்லையாழ்க்கையொழியமாட்டேரோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௪)

கூடிக்கூடித்தொண்டிதங்கள்கொண்டபாணிகுறைபடாமே
யாடிப்பாடியழுதுநெக்கங்கன்புடையவர்க்கின்பமோரீர்
தேடித்தேடித்திருந்தெய்த்தாலுஞ்சித்தமென்பால்வைக்கமாட்டே
ரோடிப்போகீர்பற்றந்தாரீரோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௫)

வாரிருங்குழன்மைவானெடுங்கண்மலைமகண்மதுலிம்முடகொன்றைத்
தாரிருந்தமார்புநீங்காததையலாளுலகுய்யவைத்த
காரிரும்பொழிற்கச்சிழுநூர்க்காமக்கோட்டமுண்டாகநீர்போ
யூரிமெப்பிச்சைகொள்வதென்னேயோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௬)

பொய்மையாலேபாதுபோக்கிப்புறத்துமில்லையகத்துமில்லே
மெய்ம்மைசொல்லியாளாமாட்டீர்மேலோளொன்றிடவுங்கில்லீ
ரெம்மைப்பெற்றாலேதுமவேண்டிரேநூந்தாரீரேதுமோதி
ரும்மையென்றேறெயம்பெருமாளோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௭)

வலையமைத்தகூற்றமீவான்வந்துநின்றவார்த்தகேசுட்டுச்
சிலையமைத்தசிந்தையாலேதிருவடிதொழுதுய்யினல்லாற்
கலையமைத்தகாமற்செற்றகுரோதலோபமதமவருடை
யிலையமைத்திங்கொன்றமாட்டேனோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௮)

வாரமாகித்திருவடிக்குப்பணிசெய்தொண்டிப்பெறுவதென்னே
யாரம்பாம்புவாழ்வதாளுரொற்றியூரேலும்மதன்று
தாரமாகக்கங்கையாளேச்சடையிலவைத்தவடிசெருந்த
முருங்காமுமுடையுந்தோலேயோணகாந்தன்றளியுளீரே. (௯)

ஔவணமேலெருதொன்றேறுமோணகாந்தன்றளியுளார்தா
மாவணஞ்செய்தாளுங்கொண்டவரைதுகிலொடுபட்டுலீக்கிங்
கோவணமேற்கொண்டேவடங்கோவையாகவாலாரன்சொன்ன
பாவணத்தமிழ்பத்துமவல்லார்க்குப்பறையுந்தான்செய்தபாவந்தானே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இப்பதிகத்தால் பொன் பெற்றனர்.

உ-

சிலமபம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருமாற்பேறு.

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- ஊறியார்தருநஞ்சினையுண்டுமை, நீறுசேர்நிறுமேனியர்
சேறுசேர்வயந்தென்றிருமாற்பேற்றின், மாநிலாமணிகண்டரே. (க)
- தொடையார்மாமலர்கொண்டிருபோதும்மையடைவாராமடிகள்ளென்
மடையார்நீர்மல்குமன்னியமாற்பே, றுடையீரேயுமையுள்கியே. (உ)
- பையாருமரவங்கொவொட்டிய, கையானென்றுவணங்குநர்
மையார்கஞ்சுண்டுமாற்பேற்றிருக்கின்ற, வையாநின்னடியார்களே. (ஈ)
- சாலமாமலர்கொண்டுசெரணென்று, மேலையார்க்கள்விரும்புவர்
மாவினுவழிபாடுசெய்மாற்பேற்று, நீலமார்கண்டநின்னையே. (ஈ)
- மாநிலாமணியேயென்றுவானவ, ரேறவேமிகவேத்துவர்
கூறேனகுலவுந்திருமாற்பேற்றி, னீறேனெயென்றுநின்னையே. (இ)
- உரையாதாரில்லையென்றுநின்றன்மையைப், பரவாதாரில்லையார்களுந்
திரையார்பாலியின்றென்கணாமாற்பேற், றரையானேயருண்ல்கிடே. (ஈ)
- அரசனர்க்குமரக்கனவன்றனை, யுனாகெடுத்தவனெல்கிட
வரமிகுத்தவெம்மாற்பேற்றடிக்களைப், பரவிடக்கெட்டுப்பாடுமே. (ஏ)
- இருவர்தேவருந்நேடித்திரிந்ததி, லொருவராலறிவுண்டிலன்
மருவுநீன்கழன்மாற்பேற்றடிக்களைப், பரவுவார்வினையாறுமே. (அ)
- நூசுடோர்ந்துழல்வார்கையிற்றுற்றுனு, நீசீர்தம்முரைகொள்ளேலுந்
தேசமல்கியதென்றிருமாற்பேற், நீசெனென்றெடுத்தேத்தமே. (ஈ)
- மன்னிமாலொடுசோமன்பணிசெயு, மன்னுமாற்பேற்றடிக்களை
மன்னுகாழியுண்ணானசம்பந்தன்சொற், பன்னவேவிலையாறுமே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண் - வியாழக்குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- தருந்தவன்குருகவன்கூர்மையவன், பெருந்தகைபெண்ணவனுணுமவன்
கருந்தடமலர்க்கண்ணிகாதல்செய்யு, மருந்தவன்வளநகர்மாற்பேறே. (க)
- பாறணிவெண்டலையையேனென்று, வேறணிபலிகொளும்வேட்கையாருங்
நீறணிந்துமையொருபாகம்வைத்த, மாநிலையளநகர்மாற்பேறே. (உ)

கருவுடையாருலகங்கள்வேவச், செருவிடையறியுஞ்சென்றுநின்
றுருவுடையாளுமையாளுந்தானும், மருவியவளநகர்மாற்பேபேறே. (௬)

தலையவன்றலையணிமாலேபூண்டு, கொலைநவில்கூற்றினைக்கொன்றுகந்தான்
கலைநவின்ருன்கயிலாயமென்னும், மலையவன்வளநகர்மாற்பேபேறே. (௭)

துறையவன்றொழிலவன்றொல்லுயிர்க்கும், பிறையணிசடைமுடிப்பெண்ணோர்பாகன்
கறையணிமிடற்றண்ணல்காலற்செற்ற, மறையவன்வளநகர்மாற்பேபேறே. (௮)

பெண்ணினல்லரையேயார்பாகம்வைத்துக், கண்ணினற்காமனைக்காய்த்தவன்றன்
விண்ணவர்தானவர்முனிவரோடு, மண்ணவர்வளநகருநன்மாற்பேபேறே. (௯-௧)

கீதிலாமலையெடுத்தவரக்க, நீதியால்வேதகீதங்கள்பாட
வாதியானாகியவண்ணலங்கண், மாதிதன்வளநகர்மாற்பேபேறே. (௧௦)

செய்யதண்டாமரைக்கண்ணேடுந், செய்யணிநறுமலர்மேலயனு
மையன்னசேவடியதனையுள்சு, மையல்செய்வளநகர்மாற்பேபேறே. (௧௧)

துளித்துணைவமணர்குண்டரக்கரென்றுங், களித்துநன்கழலடிசாணலுரூர்
முனைத்தவெண்மதியேனொடரவஞ்சென்னி, வளைத்தவன்வளநகர்மாற்பேபேறே. (௧௨)

அந்தமில்லாநசம்பந்தனல்ல, செந்திசைபாடல்செய்திருமாற்பேற்றைச்
சந்தமின்றமிழ்கள்கொண்டேத்தவல்லா, ரெந்தைதன்கழலடியெய்துவரே. (௧௩)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாணிக்கியின்பெறக்கூற்றையுதைத்தனமாவலிபாற்
காணிக்கிரந்தவன்காண்டற்கரியனகண்டதொண்டர்
பேணிக்கிடந்துபரவிப்படுவனேபர்த்துமலேதே
மாணிக்கமாவனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (௧)

கருடத்தனிப்பாகன்காண்டற்கரியனகாதல்செய்யிற்
குருடர்க்குமுன்னேகுடிக்கொண்டிருப்பனேகாலமல்லு
செருடக்கடிமலர்ச்செல்லிசன்செங்கமலக்கரத்தால்
வருடச்சிவப்பனமாற்பேறுடையான்மலரடியே. (௨)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்குயர்ந்தொகை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருமீற்றிண்படைவேண்டிநழும்புனல், வருமாற்றின்மலர்கொண்டெழிபடுங்
சுருமாற்கின்னாள்செய்தவன்காண்டரு, திருமாற்பேறுதொழுவீனேதேயுமே. (௧)

- துலத்தார்நிழலில்லறநால்வர்க்குத், கோலத்தாலுணைசெய்தவன்குற்றமில்
மாலுக்காரருள்செய்தவன்மாற்பேறு, ஏலத்தான்றொழுமவர்க்கிடரில்லையே. (உ)
- துணிவண்ணச்சுடராழிகொள்வானெண்ணி, யணிவண்ணத்தலர்கொண்டடியர்ச்சித்த
மணிவண்ணக்கருள்செய்தவன்மாற்பேறு, பணிவண்ணத்தவர்க்கில்லையாம்பாவமே. (ங)
- தீதவைசெய்துதீவினைவீழாதே, காதல்செய்துகருத்தினில்நின்றனன்
மாதவர்பயில்மாற்பேறுகைதொழப், போதுமின்வினையாயினபோகமே. (ச)
- வார்கொள்மென்முலைமங்கையோர்பங்கினன், வார்கொணன்முரசம்மறையவ்வறை
வார்கொன்பம்பொழில்மாற்பேறுகைதொழு, வார்கன்மன்னுவர்பொன்னுலகத்திலே.
பண்டைவல்வினைபற்றறுக்கும்வகை, யுண்டிசொல்லுவன்கேண்மினொளிகளர்
வண்டிசெர்பொழில்குழ்தருமாற்பேறு, கண்டிகைதொழத்திருநகவிலையே. (சு)
- மழுவலான் திருநாமமகிழ்துரைத், தழுவலார்களுக்கன்புசெய்தின்பொடும்
வழுவிலாவருள்செய்தவன்மாற்பேறு, தொழுவலார் தமக்கில்லைத்துயரமே. (ஈ)
- முன்னவனுலகுக்குமுழுமணிப், பொன்னவன்கிழமுத்தொடுபொகமாம்
மன்னவன்திருமாற்பேறுகைதொழும், அன்னவரெமையாளுடையார்களே. (அ)
- வேடனையிசையன்னொடுமெய்துவெங், காடுநீடுகந்தாழகண்ணுதல்
மாடநீயருந்திருமாற்பேறு, பாடுவார்பெறுவார்பரலோகமே. (க)
- கருத்தனய்க்கயிலாயமலைநீனத், தருக்கினுவெடுந்தானைத்தகரவே
வருத்தியாரருள்செய்தவன்மாற்பேறு, அருத்தியாந்நெழுமவர்க்கில்லையல்லவே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

- ஏதுமொன்றுமறிவிலராயினும், ஒதியஞ்செழுத்தும்முணர்வார்கட்குப்
பேதமின்றியவரவருள்ளத்தே, மாதுந்தாமுகழ்வார்மாற்பேற்றே. (க)
- அச்சமில்லைநெஞ்சேயரவாமங்கள், நீச்சலுந்நீனையாய்கினைபொயறக்
கச்சமாவிடமுண்டகண்டாவென, வைச்சமாந்நியாவார்மாற்பேற்றே. (உ)
- சாத்திரம்பலபேசஞ்சமுக்கர்கள், கோத்திரமுந்ருவமுங்கொண்டென்செய்வீர்
பாத்திரஞ்சிவமென்றுபணிதிரேல், மாத்திரைக்குளருளுமாற்பேற்றே. (ங)
- இருந்துசொல்லுவன்கேண்மின்களேழைநாள், அருந்தவந்தருமஞ்சுரஞ்சோதினாந்
பொருந்துநோய்பிணிபோகத்தரப்பதோர், மருந்தமாரகுவம்மன்ஹமாற்பேற்றே. (சு)
- சாற்றிச்சொல்லுவன்கேண்மின்றறணியீர், ஏற்றின்மேல்வருவானாழிலேத்திரந்
கூற்றைநீக்கிக்குறைவறுத்தானவதோர், மாற்றிலாச்செய்பொருடார்மாற்பேற்றே. (ஈ)
- ஈட்டுமாந்திசாலவிழக்கிலும், வீட்டுங்காலன்வினாயவழைக்கிலும்
காட்டின்மாநடமாடுவாய்காவெனில், வாட்டந்தீர்க்கவுய்வல்லார்மாற்பேற்றே. (சு)
- ஐயனேயரனையென்றற்றினால், உய்யலாமுலகத்தவர்ப்பெறுவர்
செய்யபாதமிரண்டுநீனையவே, வையமானவுன்வைப்பார்மாற்பேற்றே. (எ-அ-க)
- உத்திச்சென்றுமலையையெடுத்தவன், சந்துதோறொடுதொயிநழுவ்நிலநான்
மத்தியாப்பொழில்குழுமாற்பேற்றே, அந்தமில்லேகையின்பாணுகமே. (ஐ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாராண்ப்பாரின்பயனானுனைப்படைப்பாகிப்பல்லியிர்கும்பரிவோன்றன்னை
யாராதவின்னமுதையடியார்தந் சட்கனைத்துலகுமானுனையமரர்கோனைக்
காராருங்கண்டனைக்கயிலேவந்தைக்கருதுவார்மனத்தானைக்காலந்தெற்ற [னே.
சீரானைச்செல்வனைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

விளைக்கின்றநீராகிவித்துமாகிவிண்ணேடுமண்ணாகிவிளங்குசெம்பொன்
றுளைக்கின்றதுளையாகிச்சோதியாகித்தாண்டரியசுடராகித்துளக்கில்வான்மெல்
முளைக்கின்றதகிர்மதியுமரவுமொன்றிமுழங்கொலிநீர்க்கற்கையொடுமூவாதென்றுந்
திளைக்கின்றசடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

மலேமகடங்கோனவனைமாரீர்முத்தைமரகத்தைமாரணியமக்குசெவ்வக்
கலேநிலவுகையானைக்கம்பன்நன்னைக்காண்பீனியசெழுஞ்சுடனாக்கனைக்குன்றை
விலைபெரியவெண்ணீற்றுமேனியானைமெய்யடியார்டேவண்டியதேவேண்டுவானைச்ச[னே.
சிலைநிலவுகரத்தானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன

உற்றானையுடனக்கோருயிரானுனையோங்காரத்தொருவனையங்குமையோர்பாகம்
பெற்றானைப்பிஞ்சுகளைப்பிறவாதானைப்பெரியனவுமரியனவுமெல்லாமுன்னே
கற்றானைக்கற்பனவுந்தானையாகச்செய்யகம்பனைக்காலன்வீழ்ச் [தேனனே.
செற்றானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்

நீருகிரீறுமிமுருகுப்புமாகிநனைவாகிநனைவினியமலையான்மங்கை .
கூருகிக்கூற்றுகிக்கோளுமாகிக்குணமாகிக்குறையாசவுகைக்கண்ணீ
ராளுதவானந்தத்தடியார்செய்தவனொசாரம்பொறுத்தருளியவரமேலென்றுஞ்
சீருதபெருமானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேனனே.

மருவினியமறைப்பொருளேமறைக்காட்டானைமறப்பிலியைமதியேய்த்துசடையான்நன்
யுருநிலவுமொண்சுடனாயும்பரானையுரைப்பினியதவத்தானையுலகில்வித்தைக் [னை
கருநிலவுகண்டனைக்காளத்தியைக்கருதுவார்மனத்தானைக்கல்விதனைச்ச, [னனே.
செருநிலவுபடையானைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தே

பிறப்பானைப்பிறவாதபெருமையானைப்பெரியானையரினானைப்பெண்ணனைய
நிறத்தானைநின்மலினைநீனையாதானைநியானைநீனைவோரைநனைவோன்றன்னை
யறத்தானையறவோனையையன்றன்னையண்ணானைநண்ணரியமரதேத்தந்தேனனே.
திறத்தானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்

வானகத்திலவளர்முசிலைமதியுத்தனைவைணங்குவார்மனத்தானைமடிவார்பொன்னை
பூனைத்திலுறுதுணையையுலவாரானையெய்தற்பூருத்தமையுமிக்கண்ணைக்
கானகத்துக்கருங்குளிறைக்காளத்தியைக்கருதுவார்சுந்தானைக்கருவைமூலத்தனை.
தேனகத்திலின்சுவையைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தே

முற்றமுழுமுதலைமுனையெமாட்டைமுழுவலரினமுற்றத்தியைமுனியாதென்றம்
பற்றுகிப்பல்லியிர்கும்பரிவோன்றன்னைப்பரபரனைப்பரஞ்சுடனாப்பரிவோற்றெஞ்சி
லுற்றானையுயர்கருப்புச்சிலையானையொள்ளுமலையாடிலைவருநோக்கத்தானைச்ச[னே.
செற்றானைத்திரிபுரங்கடருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந்தேன.

விரித்தானை நான் மறையோடங்கமாறும்வெற்பெடுத்தவிராவண்ணைவிரலாலுன்றி
நெரித்தானை நின் மலையம்மான் றண்ணை நல்லாநிலவுசெஞ்சடைமே மனிறைநீர்ஃங்கை
தரித்தானைச் சங்கரனைச் சம்புதண்ணைத் தரியலர்கள் புரமுன்றுந்தழல்வாய்வேவச் சேனே.
சிரித்தானைத்திகழொளியைத்திருமாற்பேற்றெஞ்செம்பவளக்குன்றினைச்சென்றடைந

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி - மால்வணங்குமீர். தேவியார் - கருணைநாயகியம்மை.

ஆட திருமாற்பேற்றுத் தேவாரப்பதிகம். (௬)

உ

சுவமயம்.

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

திருக்குரங்கணின் முட்டம்.

பண் - தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விழுநீர்மழுவாட்படையண்ணல்விளங்குங்
கழுநீர் குவலாம்மலரக்கயல்பாயுங்
கொழுநீர்வயல்குழிற்சுருங்கணின் முட்டம்
தொழுநீர்மையர்தீதுருதுன்பமிலரே.

(க)

விடைசேர்கொடியண்ணல்விளங்குயர்மாடக்
கடைசேர்கருமென்குளத்தேதாங்கியகாட்டிற்
குடையார்புனல்மல்குருங்கணின் முட்டம்
முடையானெனையானுடையெந்தைபிரானே.

(உ)

தூலப்படையான்விடையான்சுடுநீற்றான்
காலன்றையாரூய்வுவ்வியகாலன்
கோலப்பொழில்சூழ்ந்தருங்கணின் முட்டம்
தேவங்கமழ்புன்சடையெந்தைபிரானே.

(ங)

வாடாவினிகொன்றைவலத்தொருகாதிற்
ரோடார்குழையானலபானலேநாக்கி
கூடாதனைசெய்தருங்கணின் முட்டம்
மாடாவருவாரவரன்புடையாரே.

(ச)

இறையார்வனையானையார்பாகத்திடக்கிக்
கறையார்மிடற்றான்கரிதிறியகையான்
குறையார்மதிசூழ்ருங்கணின் முட்டம்
துறைவானையானுடையாண்கடரானே.

(ரு)

பலவும்பயனுள்ளனபற்றுமொழிந்தேதாங்
சலவம்மயில்காமுறுபடையோடாடிக்
குலவும்பொழில்சூழ்ந்தகுரங்கணின்முட்டந்
நிலவும்பெருமானடிந்தத்தலநீனந்தே.

(சு)

மீடார்மலர்க்கொன்றைவளர்சடைவைத்துத்
தோடார்குழைதாமொருகாநிலிலங்கக்
கூடார்மதிளெய்துகுரங்கணின்முட்டத்
தாடா ரரவம்மொயார்த்தமர்வானே.

(சௌ)

மையாராந்றடி மனியரககாத
யுய்யாவகையாலுடர்த்தின்னருள்செய்த
கொய்யார்மலர்குடி குரங்கணின்முட்டந்
கையாற்றொழுவார்வினையாண்டலரிதே.

(சு)

வெறியார்மலர்த்தாமனையானொமொலு
மறியாதசந்தேத்தவோரா ரமுலாகுங்
குறியானிமிர்த்தான்றன்குரங்கணின்முட்டந்
நெறியாற்றொழுவார்வினநிற்ககிலாவே.

(சு)

கழுவார்துவராடைகலந்துமெய்ப்போக்கும
வழுவாச்சமணசாக்கியர்வாக்கவைகொள்ளேல்
குழமின்சடையண்ணல்குரங்கணின்முட்டந்
தெழில்வெண்பிறையானடிசேர்வதியல்வே.

(சு)

கல்லார்மதிட்காழியுள்ஞானசம்பந்தன்
கொல்லார்மழுவேந்திருரங்கணின்முட்டந்
சொல்லார் தமிழ்மாலேசெயிக்குனிதாக
வல்லார்க்கெளிதாம் பிறவாவகைலீடே.

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமீபேயர் - வரலிசுவரர். தேவியார் - இறையார்வளையம்மை.

௨

வேமயம்.

திருஓத்தூர்த்

பண் - பழந்தக்கராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூத்தேர்த்தாயனகொண்டுநின்பொன்னடி, யேத்தாதாரில்லையெண்ணுங்கா
லோத்தூர்மேயவொளிமழுவாளங்கை, கூத்திரும்மகுணங்கள்.
இடையீர்போகாவிளமுலையாளையோர், புடையீரேபுள்ளிமாலுரி
புடையீரேயும்மையேத்துதுமோத்தூர்ச், சடையீரேயுமதாளே.

(சு)

(௨)

உள்வெர்போலநொடியினுத்திறந், கொள்வீரல்குலொர்கோவண
மொள்வாழைக்கனிதேன்சொரியோத்தூர்க், கள்வீரேயுமகாதலே. (க)

நோட்டிசேரதுத்தியைந்தலைநாகத்தை, யாட்டிசேரயடியார்வினை
யோட்டிசேரயும்மையேத்துதுமோத்தூர், காட்டிசேரயருணல்குமே. (ச)

தழையார்காதீர்கொடுமுழவாட்படை, யுழையாள்வீர்திருவோத்தூர்
பிழையாவண்ணங்கன்பாடிநின்றோவா, ரழையாமேயருணல்குமே. (டு)

மீக்கார்வந்துவரும்பிப்பலியிடத், தக்கார்தம்மடியீர்களுள்
றுட்காதாருளரோதிருவோத்தூர், நக்கீரேயருணல்குமே. (சு)

நூதார்கொன்றையக்குமுடியுடை, நாதாவென்றுநலம்புகழ்ந்
தோதாதாருளரோதிருவோத்தூர், ராதீரேயருணல்குமே. (எ)

என்றானிம்மலையென்றவரக்கனை, வென்றார்போலும்விரலினை
லொன்றார்மும்மதினெய்தவனோத்தூர், ரென்றார்மேல்வினையேகுமே. (அ)

நன்றானம்மறையானொடுமாலுமாய்ச், சென்றார்போலுந்திசையெலா
மொன்றாயொள்ளெரியாய்மிகவோத்தூர், நின்றீரேயுமைநேடியே. (க)

காரமண்கலிங்கத்துவராடையர், தேரர்சொல்லவைதேறன்மி
னோரம்பாலெயினெய்தவனோத்தூர், சீரவன்கழல்சேர்மினே. (க0)

தரும்பையாண்பனையினகுலையோத்தூர், ரரும்புகொன்றையடிகளைப்
பெரும்புகலியுள்ளுஞானசம்பந்தன்சொல், விரும்புவார்வினைவீடே. (கக)

ஹமபலம்.

சுவாமி பெயர் - வேதநாதர். தேவியார் - இாமலை நாயகியம்மை.

இப்பதிகத்தாலாண்பனையைப் பெண்பனையாக்கியது.

சிவமயம்.

திருமாகறல்.

திருவிராகம் - சாதாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விங்குவினைகழனிமிருகடைசியர்கன்பாடல்வினையாடலரவ
மங்குலொடுநீள்கொடிகண்மாடமலிநீடுபொழின்மகநலுளான்
கொங்குவினிகொன்றையொடுநங்கைவளர்திங்களணிசொஞ்சடையினுள்
செங்கண்விடைபண்ணலடிசர்பவர்கடவினைகடருமுடனே. (க)

கலையினொலிமங்கையர்கன்பாடலொலியாடல்கவினெய்தியழகார்
மலையினிகர்மாடமுயர்நீள்கொடிகள்வீசுமொலிமகநலுளான்
னிலையின்மலிவேணுனையருலம்வலனைந்தியெரிபுன்கடையினு
ளல்கொள்புனலேந்துபெருமானடியையேத்தவின்னையகலுமிகவே. (உ)

காலையொடுநுத்துபிசங்குமுழல்மாழ்முழவுகாமருவுசீர்
மாலையுழிபாடுசெய்துமாதவர்களைத்திமகிழ்மாதறலுளான்
ரோலையுடைபணியதன்மேலோர்சுடர்நாகமசையாவழிகிதாப்
பாலையனீறுபுனைவானடியையேத்தவினைபறையுமுடனே.

(க)

இங்குகுதிர்புத்திடுபொன்மணிசுநந்தியெழின்மெய்யுளுடனே
மங்கையருமைந்தர்களுமன்னுபுனலாடிமகிழ்மாதறலுளான்
கொங்குவளர்கென்றைகுளிர்திங்களணிசெஞ்சடையினையையே
துங்கல்வினைதீரமிகவேத்திவழிபாடுதுகராவெழுமினே.

(ச)

துஞ்சுநறீலமிருளிங்கவொளிதோன்றமதுவார்கழனிவாய்
மஞ்சமலிபூம்பொழிலின்மயில்கண்டமாடமலிமாதறலுளான்
வஞ்சமதயானையுரிபோர்த்துமகிழ்வானோர்முருவாளன்வரு
நஞ்சமிருள்கண்டமுடைநாதனடியானாலியாவ்வினேகனே.

(இ)

மன்னுமறையோர்களொடுபல்படிமாதவர்க்குடையுடனே
யின்னவகையாலினிதிறைஞ்சியிமையோரிலெழுமாதறலுளான்
மின்னைவிரிபுன்சடையின்மன்மலர்க்கங்கையொடுதிங்கனெனவே
யுன்னுமவர்கொல்லினைகளொல்கவுயர்வானுலகமேறலெளிதே.

(சு)

வெய்யவினைநெறிகள்செலவந்தனையுமேல்வினைகள்வீட்டலுறவீர்
மைகள்விரிகானன்மதுவார்கழனிமாதறலுளானெழில்தார்
கையகரிகால்வரையின்மேலதுரிதோலுடையமேனியழகா
ரையனடிசேர்பவரையஞ்சியடையாவினைகளகலுமிகவே.

(எ)

தூசுதுகிளீள்கொடிகண்மேகமொடுதாய்வனபொன்மாடமிசையே
மாசுபடுசெய்கைமிகமாதவர்களைநிமலிமாதறலுளான்
பாசுபதவிச்சைவாரிநச்சரவுகச்சையுடைபேணியழகார்
பூசுபொடியிசனெனவேத்தவினைநற்றலிலடையுமுடனே.

(அ)

தூயவிரிதாமரைகணைய்தல்கமுநீர்குவனைதோன்றமருவுண்
பாயவரிவண்டுபலபண்முரலுமோசையின்மாதறலுளான்
சாயவிரலான்றியவீரானைநன்மைகெடநின்றபெருமா
னையுகழேத்துமடியார்க்கள்வினையாயினவுமகல்லதெளிதே.

(க)

காலினலைபங்கழல்கணீண்முடியின்மேலுணர்வுகாமுறவினான்
மாலுமலராணுமரியாமையெரியாகியுயர்மாதறலுளான்
னாலுமெரிதேதாலுமுரிமாமணியநாகமொடுகடியுடனே
யாலுமவீடைபூர்தியுடையடிகளடியாரையடையாவ்வினேகனே.

(க0)

கடைகணெடுமாடமிசேவாங்குகமழ்வீதிமலிகாழியவர்கோ
னடையும்வகையாற்பரவியரணையடிசுடசம்பந்தனுரையான்
மடைகொள்புனலோடுவயல்கூடுபொழின்மாதறலுளானடியையே
யுடையதமிழ்ப்த்துமுணர்வாரவர்கொல்லினைகளொல்குமுடனே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

கவாமி - அடைகலங்குந்திததி. தேவியாமி - புவனநாயகியம்மை.

உ

சிவமயம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்தது.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி.

கலித்துறை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்த்தொண்டர்செல்லுநெறியறியேன்மிகநற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர்தம்மிலுந்நெருண்மெவந்திலனுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டுபெரிப்புறம்புறமெயுண்ணைப்போற்றுகின்ற
வித்தொண்டனைப்பணிகொள்ளுதியாகச்சியேகம்பனே.

(௧)

ஏகம்பனையெண்ணையாள்பவனையிமையோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன்னாங்கொடுக்கின்றநாயகபொங்குமைவாய்
நாகம்பொன்றொமென்பபொலிவுற்றுநன்னீரணியும்
ஆகம்பொன்மாமலையொப்பவனையென்பதைரித்தே.

(௨)

நிரித்தேன்மனத்துன்றிகழ்தருநாமந்தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன்முரல்கச்சியேகம்பனையென்றன்வல்வீனையே
யரித்தேதனுனைப்பணியாதவரேழைமைகண்டவரைச்
சிரித்தேனுனக்கடியாரடிபூணத்தெளிந்தனனே.

(௩)

நெளிதருகின்றதுசென்றென்மனநின்றிருவடிவம்
மளிதருநின்னருட்கையமினியிலையந்திச்செக்கர்
ஒளிதருமெனியெம்மேகம்பனையென்றுகந்தவந்தான்
நெளிதருனாளியென்றன்றிலேமல்வைத்ததன்மைபெற்றே.

(௪)

பெற்றுக்கந்தெனென்றுமாச்சனைசெய்யப்பெருருநின்சீர்
கற்றுக்கந்தேனென்கருத்தினிதாக்கச்சியேகம்பத்தின்
பற்றுக்கந்தேறுமுகந்தவனேபடநாகக்கச்சின்
சுற்றுக்கந்தேர்விடமேமல்வருவாய்நின்றணையடியே.

(௫)

அடிநின்றருமுலகாசரமாலுக்கயற்கலரின்
முடிநின்றருமுடிகாண்பரிதாயிற்றுக்கார்முகிலின்
துடிநின்றருமுருரேலுடையேகம்பயாமெங்கனே
வடிநின்றருலப்படையுடையாயைவணங்குவதே.

(௬)

வணக்கந்தலைநின்றிருவடிக்கேசெய்யுமையல்லொண்டோ
ரிணக்கன்றிமற்றேரரிணக்கற்றேவாமல்லம்வலரவின
ருணக்குன்றவில்லிகுளிகச்சியேகம்பம்பாடினல்லாற்
கணக்கன்றும்ற்றேருதேவணாப்பாடுங்கவிநலமே.

(௭)

நலந்தரநாடுனென்றுசொல்லுவன்கண்மினல்லீர்களன்பு
கலந்தரனாக்கச்சியேகம்பங்கண்டெனற்றிகிரி

சலந்தரனாகமொழிக்கவைத்தாய்தக்கனவேள்வியெல்லா
நிரந்தரமாகச்செய்யாயென்றுபூசித்துநின்மின்களே.

(அ)

மின்களென்றாச்சடைகொண்டலென்றாகண்டமேனிவண்ணம்
பொன்களென்றாவெளிப்பாடெம்பொன்னடிபூண்டுகொண்ட
வென்களென்றாலும்பிரிந்தறியார்கச்சியேகம்பத்தான்
றன்களென்றாலுலகெல்லாநிலெபற்றதன்மைகளே.

(க)

தன்மையிற்குன்றூத்தவத்தோரிமையவர்தாம்வணங்கும்
வன்மையிற்குன்றூதற்கச்சியேகம்பர்வண்கயிலைப்
பொன்மயிற்சாயலுஞ்சேயரிக்கண்ணும்புரிசுமுலும்
மென்மையிற்சாயுமருங்குலுங்காதல்விளைத்தனவே.

(க0)

தனமிட்டிமைதழுவத்தழும்புற்றவர்தம்மடியார்
மனம்விட்டகலாமதிற்கச்சியேகம்பர்வான்கயிலைச்
சினம்விட்டகலாக்களிதுவினாவியோர்சேயனையார்
புனம்விட்டகலார்பகலாம்பொழுதுநம்பூங்கொடியே.

(கக)

பூங்கொத்திருந்தழையார்பொழிற்கச்சியேகம்பர்பொற்பார்
கோங்கத்திருந்தகுமிக்கயிலையெம்பொன்னொருத்தி
பாங்கொத்திருந்தனையாரணங்கேபடர்கல்லருவி
யாங்கத்திருத்திழையாடிவந்தாற்கண்டடிவருத்தே.

(கஉ)

வருத்தந்தருமெய்யுங்கையிற்றழையும்வன்மாவின்வங்கு
கருத்தந்தரிக்குநடக்கவின்றையகழனினையத்
திருத்தந்தருநந்திகழ்கச்சியேகம்பர்சீர்க்கயிலைத்
துருத்தந்திருப்பதன்றிப்புனங்காக்குந்தொழிலெமக்கே.

(கங)

எம்மையுமெம்மைப்பணிகொள்ளங்கம்பொழிற்கயிலை
யும்மையுமானிடமிப்புனத்தேவிட்டுவந்தமைந்தர்
தம்மையுமானையுஞ்சிந்தையுநோக்கங்கவரவெவன்றோ
வம்மையுமம்மலர்க்கண்ணும்பெரியீரருளுமினே.

(கச)

அருளைத்தருகம்பரம்பொற்கயிலையுளம்மையரம்
பிருளைக்கரிமறிக்குட்பிவளையருறுத்தியெய்ய
வெருளக்கலைகணைதன்னொடும்போயினவில்லினமக்கு
மருளைத்தருசொல்லியெங்கோவிலையுண்டிவ்வையகத்தே.

(கரு)

வையார்மழுப்படையேகம்பரீங்கோய்மலைப்புனத்து
ளையார்வருகலையெனங்கரிதொடர்வேட்டையெல்லாம்
பொய்யானவையர்மனத்தவெம்பூங்கொடிக்கொங்கைபொருப்
பையாரரவிடையாயிற்றுவந்தபரிணமித்தே.

(கௌ)

பருமுத்துநீர்த்திடுஞ்சீர்தத்தயானைதுதல்பருத்திட்
டுருமொத்ததிண்குரற்சேயந்திரிநெறியோங்குவவாய்ப்
பொருமுத்தலைவேற்படைக்கம்பர்பூங்கயிலைப்புனத்துட்
டருமுத்தனகைதன்னசையாட்வெற்பசார்வரித்தே.

(கவு)

அரிதன்றிருக்கண்ணிடநிரம்பாயிரம்போதணிய
வரிதன்றிருவடிக்கர்ச்சித்தகண்ணுக்கருளுகம்ப
ரரிதன்றிருக்கங்குலியாலுநிற்கயிலையல்லிங்
கரிதென்றிருப்பதெம்பால்வெற்பவெம்மையர்க்கஞ்சுதுமே. (௧௮)

அஞ்சுரத்தான்பொடியாய்விழத்தீவிழித்தன்புசெய்லோர்
நெஞ்சுரத்தாழ்வுகந்தோர்கச்சியேகம்பர்நீள்கயிலைக்
குஞ்சுரத்தாழ்வனாவீழ்துங்கொம்புய்யக்கும்பமும்புமும்
வெஞ்சுரத்தாரணவோவல்லவோவிவ்வியன்முரசே. (௧௯)

சேய்தந்தைகம்மையுமைகணவன்றிருவேகம்பத்தான்
ரூய்தந்தையாயுயிர்காப்போன்கயிலைத்தயங்கிருள்வாய்
வேய்தந்ததோளரிநம்மூசலொடும்வினாவேங்கைதன்னைப்
பாய்தந்துபூசலுண்டாங்கொண்டதோசைபகிவந்தே. (௨௦)

வந்துமணம்பெறிற்பொன்னையீர்மன்னுமேகம்பர்த
முந்துமருவிக்கயிலைமையுயர்தேனிழிச்சித்
தந்துமலர்கொய்துந்தன்டினைமேயுங்கிளிகடிந்துஞ்
சிந்தும்புகர்மலைக்கச்சுமிச்சாரற்றிரிதவனே. (௨௧)

திரியப்புரமெய்தவேகம்பனார்குழங்கயிலைக்
கிரியக்குறவர்பருவத்திடுதரளம்வினையோம்
விரியச்சுருண்முதலானுமடைந்தோமவினாவிரைந்து
பிரியக்கீதிர்முத்தினிர்பெற்றதென்னங்குப்பேசுமினே. (௨௨)

பேசுக்யாவருமைக்கணியானொற்றுபித்தொங்கும்
பூசுகையார்திருநீற்றெறிதேலகம்பர்பொற்கயிலைத்
தேசுகையார்சிலைவெற்பன்பிரியும்பரிசுலரக்
கூசுகையாதுமில்லாக்குலேவெங்கைப்பெயர்துமக்கே. (௨௩)

பெயராகலத்தெழிலேகம்பனாற்பிறைதாய்கயிலைப்
பெயராதிருக்கப்பெறுகிளிகாள்புனமேபிரிவின்
றுயரால்வருத்திமனமுமிங்கேகாடித்தொழுதுசென்ற
தயராதுறையுட்வெற்பற்கடியற்கும்விடைதமினே. (௨௪)

நம்மைப்பிறவிக்கடல்கடப்பிப்பவர்தாள்வணங்கு
மும்மைத்திருக்கண்முகத்தெழிலேகம்பர்மொய்கயிலை
யம்மைக்கருங்கண்ணிதன்னொடின்பந்தருந்தண்புனமே
யெம்மைக்கவலைசெயச்சொல்லியோவல்லியெய்தியதே. (௨௫)

இயங்குந்திரிபுரமெய்தவேகம்பொழிற்கயிலைத்
தயங்குமலர்ப்பொழில்காடையலாடருவித்தடங்கா
முயங்குமணியறைகாண்மொழியீரொழியாதுநெஞ்சு
மயங்கும்பரிசுபொன்னாரசென்றருழல்வகுத்தெமக்கே. (௨௬)

வகுப்பாரிவர்போன்மணத்துக்குகாண்மணந்தன்னொடின்ப
மிகுப்பார்களாருயிரொன்றாமிருவனாவின்னக்கள்வாய்

நெகுப்பான் மலர்கொண்டிநின்றூர்கிடக்கநிலாவுகம்பர்
தொகுப்பான் மணிசின் தருவிக்கயிலையிச்சூழ்புனத்தே.

(௨௭)

புனங்குழையாதென்றுமென்றினைகொய்ததும்போகலுற்ற
கனங்குழையாடற்பிரியநமக்குறுங்கையறவால்
மனங்குழையாவருங்கண்கனிபண்பலபாடுந்தொண்ட
ரினங்குழையாத்தொழுமேகம்பரிக்கயிலாயத்துள்ளே.

(௨௮)

உள்ளம்பெரியரல்லாச்சிறுமானிடருற்றசெல்வங்
கள்ளம்பெரியசிறுமனத்தார்க்கனறிக்கங்கையென்னும்
வெள்ளம்பெரியசடைத்திருவேகம்பர்விண்ணரணந்
தள்ளம்பெரிக்கொண்டமைத்தாரடியவார்சார்வதன்றே.

(௨௯)

அன்றும்பகையடர்க்கும்பரிமாவும்தவருவிக்க
சூன்றும்பதாதிபுந்தேருங்குலவிக்குடைநிழற்கீழ்
நின்றும்பொலியினுங்கம்பர்நன்னீறுதூதற்கிலரேல்
என்றுமரசமுரசும்பொலியாதிருநிலத்தே.

(௩௦)

நிலத்திமையோரிற்றலையாப்பிறந்துமலையொடங்கம்
வலத்திமைப்போதும்பிரியாரெரிவளர்த்தாலும்வெற்பன்
குலத்துமையோர்பங்கர்கச்சியுளேகம்பங்குடித்தொழு
நலத்தமையாதவரேவட்டுவர்தம்மினடுப்படையே.

(௩௧)

படையாலுயிர்கொன்றுதின்றுபசுக்களைப்போலச்செல்லு
நடையாலறிவின்றிநாண்சிறிதின்றிநகுங்குலத்திற
கடையாப்பிறக்கினுங்கச்சியுளேகம்பத்தெங்கையா
ளுடையான்கழற்கன்போலவார்யாவர்க்குமுத்தமகோ.

(௩௨)

உத்துங்கையானையுரியார்விரலாலரக்கன்சென்னி
பத்துங்கையானவிருபதுஞ்சோர்தரவைத்தலைய
மொத்துங்கையாலவன்பாடக்கயிலைகைவாளொடுநா
ளெத்துங்கையானென்றுகந்தளித்தார்கச்சியேகம்பரோ.

(௩௩)

அம்பரங்காலனவீர்நிலத்திங்களருக்கனனு
வம்பரங்கொள்வதோரேவழத்துரியவன்றன்னுருவா
மெம்பரன்கச்சியுளேகம்பத்தானிடையாதடைவா
னம்பரன்றன்னடியாரறிவார்க்குநுந்துணையே.

(௩௪)

துணைத்தாமரையடியும்பவளத்திரணன் குறங்கும்
புணைத்தோளகலமுங்கண்டத்துநீலமுமண்டத்துமின்
புணைத்தாலனசடையுந்திருமுக்கனும்பெண்ணொர்பக்கத்
தணைத்தாரொழிற்கம்பொங்கன்பிராணர்க்கழகியேவ.

(௩௫)

அழகறிவிற்பெரிதாகியவேகம்பரத்தர்கொற்றம்
பழகறிவிற்பெரியோர்தமைப்பற்றவர்பற்றுமன்பின்
குழகறிவேற்பினுளொன்றறியாரறியாமையெய்வங்
கிழகறியப்பட்டிலந்தாருலகிற்கிடந்தனனோ.

(௩௬)

கிடக்குமொருபாலினாக்கின்றபாம்பொருபான்மதியந்
தொடக்குண்டிலங்குமலங்குந்தினாக்கங்கைக்குங்கொன்றை
வடக்குண்டெட்டத்தலைமாலையாளான்மலைந்தவெம்போர்
கடக்குமவிடைத்திருவேகம்பர்கற்றைச்சடைமுடியே. (௩௭)

கற்றைப்பவளச்சடைவலம்பூக்கமழ்கொன்றையந்தார்
முற்றுற்றிலர்மதியின்கொழுந்தேகம்பர்மொய்குழலா
மற்றைத்திசையின்மணிப்பொற்கொழுந்தத்தரங்கமுரீர்
தெற்றிப்பொலிகின்றகுட்டிழகாகித்திகழ்தருமே. (௩௮)

தருமருட்டன்மைவலப்பாற்கமலக்கணெற்றியின்மேற்
நிருமலர்க்கண்பிளவின்னிகழுந்தழல்செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க்கண்ணிடப்பாலுநூலங்கனிமதத்து
வருதுதற்பொட்டணங்குக்குயர்ந்தோங்குமலர்க்குழலே. (௩௯)

மலர்ந்தபடத்துச்சியைந்தினுஞ்செஞ்சுடர்மாமணிவிட்
டலார் தமணிக்குண்டலம்வலக்காதினிலாடிவரும்
நலந்திருநீள்வயிரம்வெயிற்பாயுநருகுமணிகள்
கலந்தசெம்பொன்மகரக்குழையேகம்பர்காதிடமே. (௪௦)

காதலைக்குமவலத்தோள்பவளக்குன்றமங்குயர்து
போதலைக்கும்பணிப்பொன்மலைநீற்றின்பொலியகலந்
தாதலைக்குங்குழல்சேர்ப்பணைத்தோணறுஞ்சார் தணிந்து
குதலைக்கும்முலைமாற்பிடமேகம்பர்கந்தரமே. (௪௧)

தரம்பொற்பழியுமுலகட்டியெய்த்துத்தரந்தளரா
வுரம்பொற்புடையநிருவயிரம்வலமும்பர்மும்மைப்
புரம்பொற்பழித்தகம்பர்க்குத்தரத்திபூண்முலையு
பிரம்பப்பொழுதுதளரிளவஞ்சியுநேருடைத்தே. (௪௨)

உடைப்புலியாடையின்மேலுரகக்கச்சுவிக்கிமுஞ்சி
வடத்தொருகோவணத்தோன்றுமணாவலமற்றையல்குற்
றொடக்குறுகாஞ்சித்தொடுத்தவரசிலைநூதுண்டுகில்
அடற்பொலியேறுடையேகம்பமேயவடினளுக்கே. (௪௩)

வடிவலப்பாலதுசெந்தாமரையொத்ததிர்கழல்குழந்
திடிகுரற்றூற்றினெருத்திறவைத்ததிளந்தளிரி
னடியிடப்பாலதுபஞ்சுறவஞ்சுஞ்சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத்தார்க்கச்சியகம்பமேயவரதருக்கே. (௪௪)

தருக்கவற்றான்மிக்கமுப்புரமெய்தயன்நன்றலையை
கெருக்கவற்றோடமுடிவாள்கிசைந்ததுநெற்களென்றும்
பருக்கவற்றங்கச்சியேகம்பரத்தரம்பாம்புகளின்
நிருக்கயிற்றூவிட்டருளுங்கடயந்திருக்காமே. (௪௫)

கரத்தத்தருகத்தோவாகடுக்கண்டமீயிளப்ப
வரத்தத்தபாதநெரித்திட்டவலிநிலநெரியத்

தரத்தத்திசைகளுக்கப்புறம்போர்ப்பச்சடைவிரித்து
வரத்தத்தருகம்பராகுவொல்லியுமாநடமே.

(சச)

நடனம்பிரானுகந்தியக்கொண்டானென்றநன்மறையோ
ருடண்வந்துமூவாயிரவரிதைஞ்சிறிதைந்தவன்பின்
கடனன்றிமற்றறியாத்தில்லையம்பலங்காளத்தியா
மிடமெம்பிரான்கச்சியேகம்பமையாற்கினியனவே.

(சஎ)

இனியவரின்னுவரையொப்பார்பிறொன்னவொண்ணத்
தனியவந்தையலுடனமுருவரறம்பணித்த
முனியவொன்றுமுகந்தமூக்கண்ணவர்தண்டியன்புக்
கினியவர்காய்மமுவாட்படைபார்கச்சியேகம்பமே.

(சஅ)

புரவித்தனைநிலையக்கச்சியேகம்பர்பண்னுமையல்
வரவித்தனையுள்ளதெங்கிறிந்தேன்முன்னவரமகனார்
புரவித்தனையடிக்கக்கொடிதாய்விடியாவிரவி
லரவித்தனையுங்கொண்டார்மடவார்முன்றிலாட்டிடவே.

(சக)

இடவஞ்சுறுக்கெனப்பாயுமஞ்சென்னிநருதலைகண்
டிடவஞ்சுவர்மடவாரிரிகின்றனனோகம்பத்தீர்
படமஞ்சுவாயதுநாகமினாக்குமதனுக்குமுற்
படவஞ்சுவரெங்ஙனபலிவந்திடும்பாங்குகளே.

(இ௦)

பாங்குடைக்கோட்புலியின்னதள்கொண்டிர்தும்பாரிடங்க
டாங்குடைகொள்ளப்பலிகொள்ளவந்தீர்தடங்கமலம்
பூங்குடைகொள்ளப்பினற்கச்சியேகம்பங்காயில்கொண்டி
ரீங்குடைகொள்ளக்கலைகொள்ளவந்திரிடைக்குமின்றே.

(இக)

இடைக்குமின்றேற்றுமினைமுலையாய்முதியார்கடஞ்சொற்
கடைக்கண்ணாங்கச்சியேகம்பரையங்கொளக்கடவும்
விடைக்குமுன்றேற்றநிலிலென்னிறினியிந்தமொய்குழலார்
கிடைக்குமுன்றேற்றநெஞ்சங்ஓதவொதங்கிறித்துவமே.

(இஉ)

கிறிபலபெச்சிதிராநடந்துவிடங்குபடக்
குறிபலபாடிக்குளிர்கச்சியேகம்பரையங்கொள்ள
நெறிபலவார்முழலார்மெலிவுற்றநெடுந்தெருவிற்
செறிபலவெள்வனோபோயினதாயர்கடேடுவோ.

(இக)

நேடுற்றிலகள்ளநொந்நசெரிந்திலசொற்கண்முடி
கூடுற்றிலகுழல்கொங்கைபொடித்திலகூறுமிவண்
மாடுற்றிலமணியின்மடவக்குழிமற்றிலவன்பா
னாடுற்றிலவெழிலேகம்பனார்க்குள்ளநல்கிடத்தே.

(இஃ)

நல்கும்புகழ்கடவுர்நன்மறையவனுய்யாண்ணிக்
கொல்கின்றகூற்றைக்குமைத்தவெங்குற்றங்குளிர்திகைகண்
மல்குந்திருமறைக்காட்டமிந்தென்றுமலைமகடான்
புல்கும்பொழிற்கச்சியேகம்பமேவியமொன்மலையே.

(இஃ)

மலயத்தகத்தியனர்ச்சிசுக்கமன்னிகடகயிலை
நிலையத்தமர்தொழவிருந்தானெடுமருவென்னுஞ்
சிலையத்தன்பைம்பொன்மதிற்றிருவேகம்பத்தான்நிகழ்நீ
மலையத்தடம்பொன்னிகுழ்திருவையாற்றருமணியே. (105)

மணியாசருவித்தடவிமயங்கிடக்கொல்லிகல்லின்
நிணியாசருவியினுத்தசி ராமலையவனங்க
ளணியாசருவிகவர்கினியோப்புமின்சாசரல்வித்தம்
பணியாசருவினைதீர்க்குமேகம்பர்பருப்பதமே. (106)

பருப்பதங்கார்தவழ்மந்தரமிந்திரநீலம்வெள்ளை
மருப்பதங்கார்கருங்குன்றியங்கும்பரங்குன்றம்வில்லார்
நெருப்பதங்காகுநிதாறுமயெந்திரமென்றிவற்றி
விருப்பதங்காவுகந்தான்கச்சியேகம்பத்தெம்மிறையே. (107)

இறைத்தார்புரமெய்தவில்லிமநல்லிமலான்மகட்டு
மறைத்தார்கருங்குன்றம்வெண்குன்றஞ்செங்குன்றமன்னற்குன்ற
நிறைத்தார்கெங்குன்றநீன்கழுக்குன்றமென்றிவினைகள்
குறைத்தார்முதகுன்றமேகம்பர்குன்றென்றுகூறுமினே. (108)

கூறுமின்றொண்டர்குற்றாலெய்த்தான்குருத்தியம்பேர்
தேறுமின்வேள்விக்குடிதிருத்தோணிபுரம்பழன
மாறுமின்பாற்சடைவைத்தவனாருரிடைமருதென்
நேறுமினீமொம்பிரான்கச்சியேகம்பமுன்னினைத்தே. (109)

நீனைவார்க்கருளுமடிரான்நிருக்கேசாற்றுத்துறைநியமம்
புனைவார்க்கடையோன்புகூர்ப்புறம்பியம்பூவணநீர்
புனைவார்க்பொழிற்றிருவெண்காடுபாச்சிலதிகையென்று
நீனைவார்தருநெஞ்சினீர்கச்சியேகம்பநன்னுமினே. (110)

நண்ணிப்பரவுத்திருவாகுதிறைநல்லநல்லூர்
மண்ணின்பொலிகடம்பூர்கடம்பந்தருறமன்னுபுன்க
கண்ணற்கரியபராய்த்துறையெகொள்ளுந்கொள்பாடி
கண்ணிப்பிறைச்சடைபொன்கச்சியேகம்பநங்கண்ணின்சென்றே. (111)

சென்றேற்றிவிண்ணுறுமண்ணலகதிகழ்வல்லமென்பு
வின்மேற்றற்பாய்திருமால்பிறுபாருழிவழிந்தூர்
வன்மேற்றவன்றிருவிற்பெரும்பேறுமத்தலொற்றியூர்
வின்மேற்றதருகச்சியேகம்பமையாநல்லாயிவெ. (112)

நிலாவுபுகழ்த்திருவோத்தூர்திருவாமாத்தூர்நிறைநீர்
சுலாவுசடையான்புலியலம்வில்வலங்கொச்சைதொண்டர்
குலாவுத்திருப்பனங்காங்குமாநறங்குற்றம்வந்தா
லலாயென்றடியார்க்கருள்புரியேகம்பராலயமே. (113)

ஐலயங்கார்கருகாவைகச்சுற்றுகாநிகரை
வேலயங்கேறுதிருவானமியூர்நிருவூறனமிக்க

சோலையங்கார்திருப்போந்தைமுக்கோணந்தொடர்கடுக்கை
மாஸையன்வாழ்திருவாலங்காடேகம்பம்வாழ்த்துமினே.

(௯௫)

வாழப்பெரிதெமக்கின்னாள்செய்யுமலர்க்கழலோர்
தாழச்சடைத்திருவேகம்பர்தம்மைத்தொழாதவர்போய்
வாழப்பரற்சுரமற்றாறாளிமடிபூங்குழலெம்
மேழைக்கிடையிறுக்குங்குயபாரமியக்குறினே.

(௯௬)

உறுகின்றவெவ்வழலக்கடமிக்கொடிக்குன்பின்வரப்
பெறுகின்றவண்மையினாலையேபரருளேகம்பனார்
துறுகின்றமென்மலர்த்தண்பொழிற்கச்சியைச்சூழ்த்திலையோர்
குறுகின்றபூங்குவளைக்குறுந்தண்பனையென்றுகொளே.

(௯௭)

நோள்ளுங்கடுங்கதிரிந்கள்ளித்தீச்சிலவேயுலர்ந்து
விள்ளும்வெடிபடம்பாலையென்பாலன்விடிலபின்னே
தெள்ளும்புனற்கச்சியுட்டிருவேகம்பர்சேவடியை
யுள்ளுமதுமற்றதானொப்போவதுலாப்பரிதே.

(௯௮)

பரிப்பருந்திண்மைப்படையதுகானொளிந்சிறகு
விரிப்பருந்துக்கினாயாம்பெய்யவனஞ்சலஞ்சடைமேற்
தரிப்பருந்திண்கங்கையார்திருவேகம்பமன்னபொன்னே
வரிப்பருந்திண்சிலையேயுமராயின்மறைகுவினே.

(௯௯)

வனவரித்திண்புலியின்னதளேகம்பமன்னருளே
யெனவருபொன்னணங்கென்னணங்கிற்கெனெழிற்கழஞ்சூர்
தனவரிப்பந்துங்கொடுத்திண்புல்லையுமிற்பிரிந்தே
யினவரிக்கல்லதர்செல்லவெதற்கெயல்குமேழைநெஞ்சே.

(௧௦௦)

நெஞ்சார்தரவின்பஞ்செய்கழலேகம்பர்கச்சியன்னார்
பஞ்சாரடிவைத்தபாங்கியையாங்குவள்பெற்றேமெதிக
வெஞ்சார்வொழியுத்தன்பின்செலமுன்செல்லெவ்வெவென்ற
வஞ்சாவடுதிறகாணாதன்போக்கிவையந்ததிலே.

(௧௦௧)

இலவவெங்காணுளையல்லாற்றொழுஞ்சாணேகம்பனார்
நிலவுஞ்சுடமொளியெய்யவனேன்மலர்மிதித்துச்
செலவுப்பருக்கைசுளரிமத்தளிமடிசெலசுரத்தன்
னுலவுங்கிறித்தண்பித்தருள்செய்யுன்னுறுதுணைக்கே.

(௧௦௨)

துணையொத்தகோவையுட்போவெழிந்பேதையுந்தோன்றலுந்
னினையொத்தகொங்குடெய்யுடையொத்தகாதலொட்கினோ
யணையத்தொரொத்தகாணையக்கண்டனமற்றவோற்
பிணையொத்தநொக்குடைப்பெண்ணிவடள்ளெடும்பேசுமினே.

(௧௦௩)

மின்னலிக்கும்வணக்கத்திடையாரையுயிரியையு
நென்னலிப்பாக்கைவந்தெய்யுளிரிளாவெம்மணையிற்கண்டார்
பின்னரிப்போக்கருந்குன்றுகடந்தளர்ந்துகம்பர்
மன்னரித்தேர்துதொழுங்கச்சிகாட்டிடைவைகுவோ.

(௧௦௪)

உவரச்சொல்வெடுடைக்காடுகந்தாடியவேகம்பனா
ரவரக்கன்போனவிமானத்தையாயிரமுண்மைசுற்றுந்
துவரச்சிகரச்சிவாலயஞ்ஞலந்தலங்குவிண்மேற்
கவரக்கொடிநிறைக்குங்கச்சிகாணிணுங்கார்மயிலே.

(௭௫)

கார்மிக்கண்டத்தெழிற்றிருவேகம்பர்க்கச்
யோமிக்கசேற்றெழினென்னடுவோரொலிபொன்மலைபோற்
போர்மிக்கசெந்நெல்குவிப்போரொலிகருப்பாலையொலி
நீர்மிக்கமாக்கடலின்னெலையேயொக்குநேரிழையே.

(௭௬)

நேர்த்தமையாமைவிற்றகொடுவேடர்நெடுஞ்சுரத்தைப்
பார்த்தமையாலிமைதீர்த்தகண்ணொன்னைபகட்டுகிறவை
போர்த்தமையாலுமைநோக்கருங்கம்பர்கச்சிப்பொழிலுட்
சேர்த்தமையாலிமைப்போதணிசீதஞ்சிறந்தனவே.

(௭௭)

சிறைவண்டுபாடுங்கமலக்கிடங்கிவைசெம்பமுக்காய்
நிறைகொண்டபாளைக்கமுகின்பொழிலவைதீங்கனரியின்
பொறைகொண்டவாழைப்பொறும்புவைபுன்சடையேகம்பனார்
கறைகொண்டபூங்கச்சிநாடெங்குமிவ்வண்ணன்னுதலே.

(௭௮)

நன்னுதலார்கருங்கண்ணுஞ்செவ்வாயுமிவ்வாறெனப்போய்
மன்னிதழார்திருநீலமுமாம்பலம்பூப்பவன்னை
யென்னவெலாமைப்புக்காதென்றுவீறிடுமேகம்பனார்
பொன்னுதலார்விழியார்கச்சிநாட்டுகின்பொய்கையுளே.

(௭௯)

உளவார்குளிரெருங்கிக்கருங்கிடங்கிட்டகன்னீர்
வளவாளைகளொடுசெங்கயன்மேய்கிளர்வெங்கலையாட்
கொளவார்பிறவிக்கொடாதேவகம்பர்குளிர்குவளை
களவார்தருக்கிநாட்டெழிலேகிளப்பரப்பே.

(௮௦)

பரப்பார்விசும்பிற்படிந்தகருமுகிலன்னைன்னீர்
தரப்பாசிகண்மிதுபண்பொடுசெம்படர்தண்பணைவாய்ச்
சுரப்பாரெருமைமலர்தின்னத்தன்னுகராவொருத்தல்
பொரப்பார்பொவிதுதலாய்செல்வக்கம்பாதம்பூங்கச்சியே.

(௮௧)

கச்சார்முலைமலேமக்கைகண்ணுரவெண்ணுன்கரமும்
வைச்சார்மகிழ்கிறவேகம்பர்க்கேவியகமுய்ந்நெனார்
விச்சாதரந்தொழுகின்றவிமனஞ்செய்யமர
வச்சாலையும்பரப்பாங்கனிபாடங்கொளங்கனவே.

(௮௨)

ஒங்கினனூரகமுள்ளகமும்பருருகிடமாம்
பாங்கினிளின்றதரியுறைபாடகந்தெவ்வரிய
வாங்கினவாட்கண்ணிமற்றபர்மைச்சுளரிவான்கவிக
டாங்கினநாட்டிருந்தாளத்தன்மனையாய்ப்புயே.

(௮௩)

இழையாரரவணியேகம்பர்நெற்றிவிழியின்வந்த
பிழையாவருணம்பிராட்டியதின்னபிறக்கவண்ணு

துழையாவரு திரிசூலத்தேனோக்கரும்பொன்கடுக்கைத்
தழையார்பொழிவிதுபொன்னேகமக்குத்தளர்வில்லையே. (௮௪)

துளராமிகுவெள்ளங்கண்டிமையோடித்தமைத்தழுவக்
கிளையார்வளைக்கைவடுப்படுமிங்கோர்கிறிபடுத்தார்
வளமாப்பொழிற்றிருவேகம்பமற்றிதுவந்திறைஞ்சி
யுளராவதுபடைத்தோமடவாயிவ்வுலகத்துள்ளே (௮௫)

உலவியமின்வடம்வீசியுருமதிர்வுண்முழங்கி
வலவியமாமதம்பாய்முகிலியானைகன்வானில்வந்தாற்
சுலவியவார்குழல்பின்னரொன்பாரிரொணரினைந்து
கிலவியவேகம்பர்கோயிற்கொடியன்னநீர்மையனே. (௮௬)

நீரொன்னிலும்மழுங்கண்முகில்காணெஞ்சமஞ்சலையென்
றொன்னிலுந்தமராயுரைப்பாரமரபதிக்கு
நேரொன்னிலுந்தகுங்கச்சியுளகம்பர்நீண்மதிவாய்ச்
சேரொன்னிலுந்தங்கும்வாட்கண்ணிதானன்பர்தேர்வரவே. (௮௭)

வரங்கொண்டிமையார்நலங்கொள்ளுமேகம்பர்கச்சியன்றாய்
பரங்கொண்கணுவன்மினீர்முத்தமன்பர்தந்தேதரின்முன்னே
தரங்கொண்டுபூக்கொண்டுகொன்றைபொன்றாகத்தண்ணகாந்தன்
கரங்கொண்டுபொற்கண்ணமேந்தவும்போந்தனகார்டுகிலே. (௮௮)

கார்முகமாரவண்கைக்கொண்டகம்பர்கழற்கொழுது
பொர்முகமாப்பகைவெல்லச்சென்றார்நினையார்புணரி
நீர்முகமாகவிருண்டசுரந்ததுநேரிழைநா
மார்முகமாகவினைக்கடனீர்துதுய்வெய்துயிர்ப்பே. (௮௯)

உயிராயினவன்பர்தேர்வரக்கேட்டுமூன்வாட்டமுற்ற
பயிரார்புயல்பெற்றதென்னநம்பல்வளைபான்மைகளாற்
தயிரார்பானையொடுமாடியேவகம்பர்தம்மருள்பொற்
கயிராவனையழுந்தக்கச்சிதுத்தனகார்மயிலே. (௯௦)

கார்விடைவண்ணத்தனன்றேழ்சுமுலிணமின்றுதனிப்
பொர்விடைப்பெற்றெதிர்மாண்டாரொனவண்டர்பொதவிட்டார்
தார்விடையேகம்பர்கச்சிப்புறுவிடைத்தம்பொன்னபூண்
மார்விடைவைகல்பெறுவார்தமுலமழவிடையே. (௯௧)

விடைபாய்கொடுமையெண்ணுதமேலாங்கன்னிளேற்கருங்கட்
கடைபாய்மணத்தினங்காணையர்புல்கொடுக்கம்பர்கச்சி
மடைபாய்வாய்வுமுடையென்னமாக்கண்டொடாக்கன்றிவங்
கடைபாய்தொலும்பதிமன்றிநடல்போற்கலந்தெழுமே. (௯௨)

எழுமலர்த்தன்பொழிலேசம்பர்கச்சியிருங்கடல்வாய்ச்
கொழுமணப்புண்ணுத்துணர்மணற்குன்றிற்பாதர்கொம்பே
செழுமலர்ச்செல்லல்லாளல்லேவல்லல்லீலமல்ல
முழுமலர்க்கூரம்பினோரிரண்டாலுமுகத்தெனவே. (௯௩)

முகம்பாகம்பண்டமும்பாகமென்றோ தியமூதுதாயை
யுகம்பார்த்திரேரென்னெலுடையோகம்பர்கச்சிமுன்னீ
ரகம்பாகவார்வினாவில்லையென்னின்பவளச்செவ்வாய்
நகம்பாற்பொழிந்நெற்றநாமுற்றவர்கொள்கநன்மயலே.

(கச)

மயக்கத்தகல்லிருட்கொல்லுஞ்சுறவொடெறிமகர
மியக்கத்திடுசுழியோதங்கழிஇளரக்கழித்தார்
துயக்கத்தவர்க்கருளார்கம்பர்கச்சிக்கடலர்பொன்னுன்
முயக்கத்தகல்வுபொருள்கொண்கநீவருமூர்க்கஞ்சமே.

(கரு)

மேயிராவைக்கருருணராமதுவண்டிபுன்னை
மீயிராவண்டோதமர்புக்கடியலிரிகடல்வாய்ப்
பாயிராநாகங்கொண்டோன்றோமுங்கம்பர்கச்சிப்பவ்வநீர்
தூயிராகானன்மற்றாரறிவாரநந்துறைவர்பொய்யே.

(கக)

பொய்வருநெஞ்சினர்வஞ்சினையாயும்போகவிடா
மெய்வரும்பேரருளேகம்பர்கச்சிவினாயினவாய்க்
கைவரும்புள்ளொடுசுங்கினமார்ப்பநஞ்சேர்ப்பந்நிண்டே
ரவ்வருதாமங்கலினம்வந்தார்ப்பவ்வனைகின்றதே.

(கௌ)

இன்றுசெய்யலோமிதனிற்றிருவேகம்பர்க்கெத்தனையு
நன்றுசெய்யலோம்பணிநாளையென்முள்ளிரெஞ்சேயுடலிற்
சென்றுசெயானாவிலிந்துணைநாளும்விடாதடிமை
நின்றுசெய்வாரவர்தங்குளினீணைநிகாட்டுவோ.

(கஅ)

காட்டிவைத்தார்தம்மையாங்கடிப்பூப்பெய்யக்காரல்வெள்ள
மீட்டிவைத்தார்தொழுமேகம்பரேதுமிலாதவெம்மைப்
பூட்டிவைத்தார்தமக்கன்பதுபெற்றுப்பதிற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத்தார்பரவிச்சொழுதாமலர்பாதங்களே.

(கக)

பாதம்பரவியோர்பித்துப்பிதற்றிலும்பல்பணியு
மேதம்புகுதாயகையருளேகம்பரேத்தெனவே
போதம்பொருளாற்பொலியாதபுன்சொற்பணுவல்களும்
வேதம்பொலியுப்பொருளாமெனக்கொள்வாரெய்ச்சொண்டரே.

(கௌ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி முற்றிற்று.

திருவேகம்பமாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறந்தானியற்றுமவனி லுங்கோடியதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற்சதகோடியுள்ளத்துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற்றிவோடிருந்திருவாதனையற்
றிறந்தான்பெருமையையென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே. (க)

கட்டியணைத்திடும்பெண்டருமக்களுங்காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்குமரம்போற்சரீரத்தைவீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கியழுவார்மயானங்குறுசியப்பா
லெட்டியடிவைப்பேராவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உ)

கைப்பிடிநாயகன்றுங்கையிலேயவன்கையையெடுத்த
தப்புறந்தன்னிலசையாமன்முன்வைத்தயல்வளவி
லொப்புடன்சென்றுதுயினீத்துப்பின்வந்தாங்குவனோ
யெப்படிநானம்புவேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ங)

நன்னொற்பூட்டியருத்திரப்பாவைநன்னொத்தப்பிறை
றன்னாலுமாடிச்சலித்திடுமாவந்தத்தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந்திரிவதல்லான்மற்றுணைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங்காவதுண்டோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ச)

நல்லாரிணக்கமுநின்பூசைநேசமுஞானமுமே
யல்லாதுவேறுநிலையுளதோவகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமுமைந்தரும்வாழ்வுமெழிலுடம்பு
மெல்லாம்பெவளிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (ரு)

பொல்லாதவனெறிநில்லாதவனைம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்விகல்லாதவன்மெய்யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மைசொல்லாதவனின்நிருவடிக்கண்
பில்லாதவன்மண்ணிலென்பிறந்தென்கச்சியேகம்பனே. (சு)

பிறக்கும்பொழுதுகொடுவந்ததில்லைப்பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுதுகொடுபோவதில்லையிடைநடுவிற்
சூறிக்குமிச்செல்வர்சிவன்றந்ததென்றுகொடுக்கறியா
துறக்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே. (ஊ)

அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரந்தேருகையர்பாற்
பன்னவிசாரம்பலகால்விசாரமிப்பாவொஞ்சுக்
கென்னவிசாரம்பவைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (அ)

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கசிந்தருகி
நில்லாப்பிழையுந்நையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்

சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. (க)

மாயநட்டோபாயு மாயாமலமெனுமாதையு ம்
வீயவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின்றாையைக்கூடிப்பின்றாயைமறந்
தேயுமதேநிட்டையென்றானெழிற்கச்சியேகம்பனே. (க0)

வரிக்கோலவேல்வியிராணுராகமயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத்தஞ்சுஞ்சொலென்றமியேனுடல
நரிக்கோகமுகுபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவினாயெதுக்கோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கக)

காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணென்திரோ
மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னைமறவிவிட்ட
துதென்றெண்ணாமற்சுகமென்றுநாடுமித்தூர்புத்தியை
யேதென்றெடுத்தாப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஉ)

ஊருஞ்சதமல்லவுற்றார்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டிர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லவித்தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்லநின்றான்சதங்கச்சியேகம்பனே. (கங)

சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டிருண்டு
கூறுமுலேயுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினாற்
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிலிட்
டேறுங்ககைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கச)

பொருளுடையோனாச்செயலினும்வீரனாப்போர்களுத்தூந்
தெருளுடையோனாமுகத்தினுந்தேர்த்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோனாத்வத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
லிருளருசொல்லினுங்காணத்தஞ்சுக்கச்சியேகம்பனே. (கரு)

பருத்திப்பொதியினப்போலவயிறுபருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவைபாடுகின்றாற்றந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவனாயிம்மடநிலத்தி
வீருத்திக்கொண்டெனிரந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கசு)

பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர்கூகையின்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடுமாடுருக்குமேயறிவேருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியார்தமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கேயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கௌ)

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவர்வருவர்வழக்குணப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்தினந்தேடியொன்று
மாதுக்கழிந்துமயங்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கஅ)

ஓயாமற்பொய்சொல்வநல்லோரைநித்திப்பருந்துப்பெற்ற
தாயாரைவைவர்சதியாயிரஞ்செய்வர்சாத் திரங்க
ளாயார்பிறர்க்குபகாரஞ்செய்யார்சமையண்டினர்க்கொன்
றியாரிருந்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே.

(கக)

அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கந்நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுணவேற்றுமைதான்பலசார்தலினுற்
செப்பிலபக்குவம்பக்குவமாயுள்ளவனிலு
மிப்படியேநிற்பனெந்தைபிரான்கச்சியேகம்பனே.

(௨௦)

நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினரராய்ப்பிறந்துபின்சம்பன்னாய்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கல்லாவுமென்ற
வீயாமனிதனாயேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே.

(௨௧)

ஐற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமுன்ஹரித்துக்
கூற்றைப்பணிசொளுந்தாளுடையாய்குன்றவிலுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௨௨)

பெண்ணகிவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டெண்ணக்
கண்ணல்வெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுணைமறந்தேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௨௩)

நாவாரவேண்டிவந்தஞ்சொல்லுவாருணைநான்பிரிந்தார்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்கள்கைதான்வறண்டார்
போய்வாருமென்றுநடுத்தலைக்கேகுட்டிம்பூவையருக்
கீவார்தலைவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௨௪)

கல்லாரசிவகதைநல்லோர்தமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடர்குருசொன்னபடி
நல்லாரதத்தைநீனையாரின்னாமந்நீனவிறச்சற்று
மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்புகல்கச்சியேகம்பனே.

(௨௫)

வானமுதத்தின்சுவையறியாதவர்வண்கனியின்
முனமுதத்தின்சுவையெண்ணல்பொலத்தனித்தனியே
தேனமுதத்தின்றெளியாயுநாஞ்சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவைவன்றல்லவாகச்சியேகம்பனே.

(௨௬)

ஐற்றைற்சரீரத்தையாபாசுக்கொட்டிலையுன்பொதித்
பீற்றற்றுருத்தியைச்சோறிடுந்தாற்பையைப்பேசரிய
காற்றிற்பொகிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைக்காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௨௭)

கொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததிவினைப்பார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியநூ

ல்லாசனேவியைக்கேட்டித்திருக்களாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. (௨௮)

ழட்டற்றமஞ்சனையெண்ணெயிற்கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப்பித்தனையோலவிளக்குயிட்டுப்
பட்டப்பகலில்வெளிமயக்கேசெயுப்பாவையர்மே
லிட்டத்தைநீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௨௯)

பிறந்தமண்ணீர்நிப்பினியேகுடிக்கொண்டெரின்பத்தை
மறந்தெரிநின்பத்தின்தேமன்மயலாகிப்புன்மாதருக்குட்
பறந்துழந்தெரிநிப்பொன்றேறடியப்பாவையர்க்கீந்
திருந்திடவோபணித்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௦)

புகர்க்காற்றுப்பொறியற்றச்சாணாப்புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப்பேரானைதானற்றுப்பின்முனற்றுக்
காதங்குணங்குணமற்றவானந்தக்காட்சியிலே
யேதங்களைத்திருப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௧)

நல்லாயெனக்குமணுவொன்றுதந்தருண்ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்புசைசெபந்
சொல்லாரந்தேகாயினியமம்பலசைத்தேதாத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்கொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (௩௨)

சுடக்கடித்துக்கொன்தேடிப்பலவுயிர்சுண்ணைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டிறமாந்திருந்தமிகமெலிந்த
படக்கடித்தின்றுழல்வார்கடையக்காய்பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே. (௩௩)

நாறுமுடலைநிறிப்பொசினேதாற்றினேநான்நினமுஞ்
சோறுங்கறியுந்நரப்பியபாண்டத்தைத்தேதானகயர்தங்
கூறுடலமுமிரத்தமுத்தேருங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௪)

செய்கிட்டரமனைப்புச்சுட்டிநடியதுட்டர்வந்தா
திக்குற்றமன்னனாக்கேசுடபுடேபாற்சிறநிந்தைசெய்து
மிச்சுந்தருலிங்கசங்கமரிந்தித்துவீழ்ச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென்சொல்லுவேவன்சச்சியேகம்பனே. (௩௫)

விருந்தாகவந்தவந்தங்களுக்கன்னமிர்க்கொடுக்கப்
பொருந்தாரவளம்பெரவாழ்வார்தன்னும்தைசப்போற்றிந்த
மருந்தாமுலைப்பங்கமென்னதபாதகரப்புலியி
லிருந்தாவதேதுகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௬)

எல்லாமறிந்துபடித்தேசயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துளனென்றுணராதாமதியங்கிச்
சொல்லான்மலைத்துறுகுழிநியின்படிதுக்கித்துப்பி
னெல்லாருசிவன்செயலேவென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே. (௩௭)

பொன்னைநினைந்துவெருவாகத்தேவவாபுவையன்னு
டன்னைநினைந்துவெருவாயுருகுவர்தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங்குனைப்புகியாதவுலுத்தொல்லா
மென்னையிருந்துகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௩௮)

கடுஞ்சொல்லின்வம்பராயினனாக்குண்டனாக்காமுகனாக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்தம்மைக்குவரயத்தா
ணெடும்பனைபோலகனார்நுநல்லோர்நெறியறியா
விடும்பனாயென்வருத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே,

(௩௯)

நோன்றெனனைகமூயினாயெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றெனதன்றியுந்நிங்குசெய்தனதுதீர்க்கவென்றே
நின்றெறின்சன்னிதிக்கேயதனற்றநீபொறுப்பா
யென்றையுனைநம்பினேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(௪௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிலமயம்.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்னையெத்தனையெத்தனையன்னையோ வப்பனைத்தனையெத்தனையப்பனே
பின்னையெத்தனையெத்தனைபென்மடேரோ பின்னையெத்தனையெத்தனைபின்னையோ
முன்னையெத்தனையெத்தனைசென்மமோ மூர் - னையடி யனுமறிந்திலே
னின்னமெத்தனையெத்தனைசென்மமோ வென்செய்வென்கச்சியேகம்பநாதனே.

திருச்சிற்றம்பலம்,

உ

சிலமயம்.

கச்சித்திருவகவல்.

திருச்சிற்றம்பலம்'

திருமால் பயந்த திசைமுந் தைமத்தி, வருமேழ் பிறவியு மாணுடத் துகித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடி யிறைஞ்சிக், குலவிய சிவபதங் குறுகா தவமே
மாநகரா மகிழ்ந்து காசல்கொண் டாடும், மானிடர்க் கெல்லாம் யானெடுத் துணைப்பே
விளிறெளி மாடிக் கெடவியுறக் கேண்மின், மூன்றங் கல்லு முயன்று நடக்கும் [ன்
உள்ளங் காலைப் பட்டசென வுரைத்தும், வெள்ளெலும் பாலே மேவிய கணைக்காற்
வள்ளும் வராலெனச் சொல்லித் துகித்தும், தசையு மெனும்புந் தக்கபுன் குறங்கை

இசையுங் கதலித் தண்டென வியம்பியும், நெடுமுட ருங்கி நின்றிடு மிடையைத்
துடிபிடி யென்று சொல்லித் துதித்தும், மலமுஞ் சலமும் வழும்புந் தினாயும்
அலையும் வயிற்றை யாலிலை யென்றும், சிவந்தி போலக் கிளைத்துமுன் நெழுந்து
திரண்டு விம்மிச் சீப்பாய்ந் தேறி, உகிராற் றீர வுலர்ந்துள் ளருகி
நருவார்க் கிடமாய் நான்று வற்றும், முலையைப் பார்த்து முளரிமொட் டென்றும்
குலையுங் காமக் குருடர்க் குரைப்பேன், நீட்டவு முடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும் பிசையவு முதவியிங் கியற்றும், அங்கையைப் பார்த்துக் காந்தளென் றுரை
வேர்வையு மழுக்கு மேவிய கழுத்தைப், பாரினி லினிய கமுகெனப் பகர்ந்தும்தும்
வெப்பு மூத்தையு மேவிய லாயைத், துப்பு முருக்கின் றாய்மல ரென்றும்
அன்னமுங் கறியு மசைவிட் டிறக்கும், முன்னிய பல்லை முத்தென மொழிந்தும்
நீருஞ் சளியு நின்றநின் றொழுகும், கூரிய மூக்கைக் குமிழெனக் கூறியும்
தண்ணீர் பீழை தவிரா தொழுகும், கண்ணைப் பார்த்துக் கழுநீ ரென்றும்
உள்ளுந் குறும்பி யொழுகுங் காதை, வள்ளைத் தண்டின் வளமென வாழ்த்தியும்
கையு மெண்ணெயுங் கலவா தொழியில், வெய்ய வதரும் பேனும் விளையத்
தக்க தலையோட் டின்முளைத் தெழுந்த, சிக்கின் மயிளைத் திரண்முகி வென்றும்
சொற்பல பேசித் துதித்து நீங்கள், நச்சிச் செல்லு நரக வாயில்
தோலு மிறைச்சியுந் துதைத்துச் சீப் பாயும், காமப் பாழி கருவினை கழனி
சூமைக் கடவழி தொலைபெறு வாயில், என்சா ணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம், நச்சிக் காழுக னாய்நா னென்றும்
இச்சித் திருக்கு மிடைகழி வாயில், திங்கட் சடையோன் நிருவரு ளில்லார்
தங்கித் திரியுஞ் சவலைப் பெருவழி, புண்ணிது வென்று புடைவையை மூடி
உண்ணீர் பாபு மோசைச் செழும்பன், மால்கொண் டறியா மாந்தர் புரும்வழி
நோய்கொண் டொழியா துண்ணியர் போம்வழி, தருக்கிய காழுகர் சாரும் படுகுழி
செருக்கிய காழுகா சேருஞ் சிறகுழி, பெண்ணு மாணும் பிறக்கும் பெருவழி
மலஞ்சொரிந் திழியுந் வாயிற் சருசே, சவஞ்சொரிந் திழியுந் தண்ணீர் வாயில்
இத்தை நீங்க ளினிதென வேண்டா, பச்சிலை யிடினும் பத்தர்க் கிரங்கி
மெச்சிச் சிவபத வீடருள் பவனை, முத்தி நாதனை மூவா முதல்வனை
அண்ட ரண்டமு மனைத்துள புடனமுங், கண்ட வண்ணிலக் கச்சியிற் கடவுளை
ஏக நாதனை யிணையடி யிறைஞ்சுமின், போக மாதனைப் போற்றுத லொழிந்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

தேய்வப்புலமை

இரட்டைப்புலவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

ஏகாம்பரநாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

சூற்றரியவாயிரக்கான்மண்டபத்தின்சார்வாக
வேற்றமுடனேயினிதிருந்து—போற்றும்
விறல்விடகடசக்ரவிநாயகனேயேததந்
திறல்விடகடசக்ராயுதம்.

கலிவெண்பா.

பவனி.

நிலம்போற்றும்பைந்துளபநீலப்பொருட்டும்

பொலம்போற்றும்போதிற்பொருட்டும்

நலம்போற்றும்

மேருப்பொருப்பொருதன்வெள்ளிப்பொருப்பிலிரண்

டாரப்பொருட்டையவனமுடன்

சேர

விருந்துமனமகிழ்வுற்றெப்போதுமின்பம்

பொருந்தியுறைகின்றப்பாதிரு

கரந்தையினி

தேந்துமுடியோனுடனேயின்பநகையாழ்வனைக்

காந்தனிலைகொண்டுதிருக்கணபுதைப்ப

வாய்ந்த

படியும்விசும்பும்பரிதிமதுகாணு

தடையுமிடையிருளேயாக

நெடிதூழிக்

காலஞ்சிறிதுபொழுதிந்கழிதலாற்

சீலமுனிவர்க்குந் தேவர்க்குந்

சால

மறையவர்க்குமேவதம்வகுத்ததொழிலெல்லாங்

குறைவுபட்டதென்றிறையுட்கொண்டு

செறியனக

வோவியமேநன்னா லுலகநெறிமுறைமை

யாவுங்குறைவுபட்டதீங்கதற்கு

மேவியநல்

வேதாகமத்தில்தித்தபெரும்பூசைதனைப்

போதார்குழலாயபுரிக்கனை

வீதெமக்கு

வாய்த்தெனவிரும்பிவாழோனாநஞ்சுண்டு

காத்தபெருமான் கழலிடைநஞ்சி

யேத்தி

மடமாதுரிண்ணவழிபயித்தற்கான

விடமாவதேதருள்செய்கெண்ண

விடையோனுந்

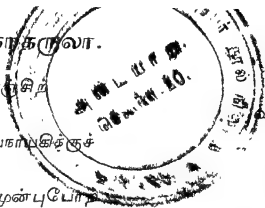
தென்பாலதானிசையிற்றினாவீசு	
நன்பாலித்தண்டகநன்னுட்டகத்து	முன்பாக
லோதுதிருநகரியோரேழினுஞ்சிறந்த	
வாதிநகர்காஞ்சியந்ககரிற்	போதநல
மன்னிவளர்வதொருமாவுண்டதனிழங்கீழ்க்	
கன்னியெமையுனக்குக்காணலாஞ்	சொன்னபடி
யாகமபூசைபுரியவினிதவ்விடத்துப்	
போகவெனவமரர்போற்றிசைப்ப	வேகிப்
பொருப்பரையனவலொடுபோந்துபலகோடித்	
திருத்தருமாதருடனச்சேர	விருப்புடனே
தென்றிசையிற்சென்றுதிருவாய்மலர்த்தவயர்	
நன்றுதிசுழ்காஞ்சிறகமெய்தி	வென்றியிப
மொன்றுகுறுமுயலுக்கோடுமிடம்பார்த்து	
நின்றுவிடுங்காஞ்சிறிழல்பார்த்துச்	சென்றடைந்தோர்
தாம்பிறைக்காணலாந்தம்மையவர்காணும	
லாம்பரிசுநல்குமகம்பார்த்துக்	காம்பொன்றின்
மூன்றுமுளரிமுகிழ்க்குந்தடம்பார்த்துத்	
தோன்றுமலர்த்திபச்சுடர்பார்த்துந்	தான்ற
னிடத்தமிழேனக்கியாவருங்காணப்	
படுத்துமொருகிணறுபார்த்துக்	குடக்கோடிக்
காணவரிதாய்க்கரக்குநதிபார்த்தமரர்	
பேணுலகத்துய்க்கும்பிலம்பார்த்துக்	காணரிய
செம்பொனிதநல்குஞ்சிலைபார்த்துத்திண்காரி	
வெம்பரியூர்செண்டுவிவளிபார்த்துக்	கொட்டற்
கடிக்கமலப்போதுங்கழுநீருஞ்சேரப்	
படைக்குமொருபாடலமும்பார்த்து	நடுப்புருத்தோர்
தோற்றங்குரங்காக்குந்தொல்லையிடம்பார்த்ததனை	
மாற்றுங்கடவுண்மடுப்பார்த்துக்	கூற்றா
விறவாவிடம்பார்த்திறந்தவர்பின்வந்து	
பிறவாவிடம்பார்த்தபின்னர்	செறிதரங்கக்
கம்பைநதியின்னாயணுகிக்காண்டகைய	
பைப்பொழில்சூழெழும்மருங்கும்பார்த்தருளி	மெய்மடிரான்
யாமாதரவோடிருப்போமெனச்சொன்ன	
தேமாவடிநீழலைச்சேர்ந்தருளிக்	கோமரனை
நாமினிதுபூசிக்கல்லவிடமீதென்று	
பூமருவுதெய்வப்புணலாடித்	நாமாடிக்
கம்பைமணலைக்குவித்துக்கசிற்துள்ள	
மெம்பெருமாட்டியினிதிதெறஞ்சித்	தம்பழைய
சேடியர்சுணிப்பத்திருச்சூடக்கையாற்	
ரோடவீழ்பூக்கொய்துதொடிகத்தணிந்து	கூட

ஏகாம்பர நாகரூபா.

சுசு

விரவுந்திருவுருவில்வெண்ணீறுநெஞ்சிற்
 திருவஞ்செழுத்துந்திகழ
 னந்தமில்பூசையின்மேலாளுடையநாகிதஞ்சு
 சிந்தையொருப்பட்டுவெசல்லுநா
 லாதிக்குலமடந்தையன்புடைமைமுன்புபேரா

புரிமையுட

ளிந்துதுத

லான்சோதிப்ப

மோதிக்

கரைபொருதுகம்பைநதிசுற்பாந்தந்தன்னில்

விரிகடல்போற்றறங்கம்வீசி

யிருகடரும்

விண்ணும்பொலன்சுந்தவெற்புங்குலகிரியு

மண்ணும்புதையவரப்பண்ணி

யெண்ணிறந்த

வாரிடத்துமெவ்விடத்துமெப்போதுமுள்ளபிரா

னோரிடத்துத்தாமுமொளித்திருப்பப்

பாரிடமு

மேனையமர்நாடுமேகாதகமாக

வானபெரும்பெருக்குக்கஞ்சாதே

வானவர்கோன்

செச்சைநிகருடம்பிற்செம்பாதுயாகியதன்

பச்சையுடம்பருமைபாராதே

யிச்சையுடன்

றேசுதரும்பழையதில்யாகமப்படியே

பூசைதனையொழிந்துபோகாதே

மாசிலா

வன்புடைமைதன்னையகன்றாலரன்மேனரி

யென்படுமேவென்பதனையெண்ணியோ

தன்பழைய

பெண்மையோவன்போபிறப்போபெருங்காதற்

றிண்மையோதற்போதெரிகிலே

முண்மை

மறைபடைத்தமேனரிவனையான்முலையாற்

குறிபடுத்திமார்புருழைய

நறைபடைத்த

தாழ்ந்தபுரிசுழலாடாளுகவம்மண்ணமேல்

வீழ்ந்துதழுவுவெளிப்பட்டோன்

சூழ்ந்தமரர்

மீளாவடிமைவிலையாணங்கொடுக்குந்

தாளாணரிபிரமர்தம்பிரா

ஞாலய

தொல்லைத்திருக்குறிப்புத்தொண்டன்றலேமாதக்

கல்லிற்றிறப்பட்டகையுடையான்

வில்லால்

வசையின்முடிமென்மதியாமன்மேதாத

விசையெழுதிபொருதவீரன்

பசியாற்

பசுறியொருசிறுவன்பால்வெண்டப்பாலி

ஊதகிகொடுத்தவுசாரன்

குதிபெருகத்

தெர்நெருங்குந்திருப்பங்குனித்திருநாண்

மேவியவேதவிழாவொலியிற்

ஞவித்

குலாவுபலபொற்கொடிவீதியெங்கு

முலாவிவருநாளிலொருநா

ணிலாவியசீ

செர்வானவருமினறங்கம்பெரும்பூசை

திய்யாகமப்படியேயொய்சதற்பின்

மைவானரி

லாறுதொடவுயர்ந்தவாயிரக்கான் மண்டபத்தி	
லேறியருளியினிதிருந்து	சீறியெழும்
காணுந்தொருமொருதன்கண்மூன்றினிலிரண்டு	
நாணுந்திருக்காப்புநாணணிந்து	சேணுலவு
மைவாரிமேமகம்வளரும்பிறைபடைத்த	
செவ்வாணயீதுநிகழ்ததென	வெவ்வாயுந்
தோடுவிரியிதழிச்சுழறனிற் பல்கோடிப்	
பாடலனிகன்படிந்ததென	நீடுமிரு
பாலும்வெயிலுதவுபன்மராகக்கிரிமே	
னீலகொளியிபாய்நிறைந்தபெண்க	கோலமுட
னன்றுதிருச்செங்காட்டணர்ச்சுருச்சுட்டைதனை	
யின்றமணித்தாரினிதென்ன	வொன்றாக
வெம்மையுடையானிருபாகமுடமங்க	
ளம்மைதிருமேனியானதெனத்	தம்மின்
முயங்கக்கிரிமான்முலைகுழைத்தமெய்யிற்	
றயங்கத்திருச்சாந்சூதத்தி	யுயர்ந்த
நனைத்தண்டிழாய்மொளவிநாடியில்வாழன்ன	
மெனைத்துமறியாவிடத்தே	தனக்கமையச்
சம்புகுவத்தொருவன்சாத்துகைக்காமென்றளித்த	
செம்பொன்மணிமருடஞ்சேர்வித்துத்	தம்போ
னிகரற்றவரிருவர்நீங்காயிடத்தே	
மகரக்குழையந்ருவைத்துத்	நிகழமரர்
சாதலொழிததச்சற்குச்சான்நிருக்குமவ்விடத்தே	
சோதிமணிக்கட்டுவடஞ்சூழ்வித்துப்	போதப்
பதுமவளைத்தாழும்புபட்டவிடத்தே	
புதுவயிரக்கேகூரம்பூட்டித்	துதலை
பரந்தாவனர்கடவுட்பச்சைக்குரும்பை	
யிரண்டுருறியிட்டவிடத்தே	நிருந்துமுடிக்க
காணிப்பினைநிலவாகந்காநிப்புனிலை	
வேணிப்புனையிருபால்வீழ்த்தொருநகர்	சேணிற்
பனித்தாரகையன்பரிசன்னமுத்தின்	
றனித்தாழ்வடம்விளங்கச்சாதிக்	குணிப்பிற்
நிருந்துமயினையுந்தெய்வத்துடியு	
மிருங்கனலும்வாழ்மிடத்தே	பொருந்தப்
பிறத்தவிளம்பரிடுப்போழ்முட்டித்	
சிறந்தகடகச்செறிதது	துறுங்கப்
பிசைந்துபிசைந்தண்ணவொருபிள்ளையுந்தாக்க	
விசைந்துபிசைந்தான்றுமிடத்தே	விசும்பின்
முதிருமிருளைமுனிபதுமராகக்	
கதிருதரபந்தனமுங்கட்டி	மதுரைப்

புரவிதிகழிடத்தேபொற்பதுமராகத்	
திருவுடையாடைதிருத்தி	பரதவிதம்
குஞ்சிப்புநல்லநிலைக்கூத்துந் திகழிடத்தே	
செஞ்சித்தரந்ச்சிலம்பணிந்து	துஞ்சிச்
செவவுற்றவாளுஞ்சிரந்தொடுக்குமாலே	
யிலகிக்கிடக்குமிடத்தே	குலவு
மதுமிக்ககல்லாரமாலேபுடனே	
யிதழித்திருமாலையிட்டு	மதில்பொருத
தம்பொற்சிலையைத்தலைக்கொண்டனரென்னச்	
செம்பொற்றிருவாசிகைசேர்த்து	விம்ப
விரவியிடைதாளிலங்குவதேதயென்னப்	
பரவுமணிக்கண்ணாடிபார்த்துச்	சுருதியினான்
மூவாதபேரன்பின்மூவர்முதலிகளுந்	
தேவாரஞ்செய்ததிருப்பாட்டும்	பாவனையாற்
போதவுந்கண்ணிப்புநகத்தடணணிந்த	
வாதவூராளிதிருவாசகமும்	தீதகல
வேட்டென்றெழுதாவிருயிறப்போர்கற்கத்தான்	
பாட்டுண்டநாலுபழங்கவியுந்	கேட்டருளி
யைங்கைப்பவளநிறத்தானைப்பெருமானுஞ்	
செங்கைச்சுடர்வடிவேற்சேவகனு	மெங்கு
நிறைபூதஞ்சுழிமெல்லாங்காப்ப	
மறைஞாளியேறிவருவானு	நிறையருளாற்
றுண்ணெனத்தேவர்க்குச்சுதைபகுத்தமோகினியாம்	
பெண்ணிடத்திலவந்துயிறத்தோளும்	பண்ணுமக
மங்கும்படிக்கழற்கண்வாய்ந்திலங்குந்தம்முடைய	
திங்கணுதல்வேர்விந்தொளித்தோளும்	துங்கமுடி
கொண்டகடவுட்டுளிரிகொண்டைத்தாருமுடித்	
துண்டபரிகலத்திலுண்டோலும்	தண்டமிழான்
மண்புகழப்பாடிமறையூரிலாண்பனையைப்	
பெண்பனையாக்கியபிள்ளையுந்	நிண்பிடித்துப்
பாழியமணரிடம்பாரச்சிவையுடனே	
யாழ்குணின்மிதர்சுவன்பலுஞ்	சூழமிருட்
பாழியிரவிற்பரகைக்குஞ்சங்கிலிக்குந்	
துதுநடப்பித்தோழனும்	திதில்
வெட்கில்பெருந்துறையில்வாழ்வித்தகோலங்	
கழுக்குன்றிநீர்கண்டகவியும்	வழுத்திநர்க்குப்
போசுவியையொருபொன்வண்னத்தந்தாதி	
யாதிபுலாவோடமைத்தோலுஞ்	சோதிமணி
மன்றினருமலர்ந்துழாய்க்காறுமிடங்	
கொன்றைகமழ்வித்தகொற்றவனு	மென்றும்

புடைமருவுதன்னிழலிற் போகாதேபயை	
யிடைமருதிவிட்டவினையு	மடையத்
துயர்கடந்தொண்டத்தொகையதனிலேனைச்	
செயல்சிறந்தொண்டத்திரளுங்	கயிலைதனிற்
றந்தான்படாமற்றலையானடந்துபோ	
யந்தாதியாற்புகழ்த்வம்மையு	மித்தநல்லங்
கோட்டிலுளைத்தெடுத்துக்கூட்டிக்குலைத்தடுக்கிக்	
காட்டவல்லபூதகணவரு	மீட்டுநல
மெண்ணுமொருநாற்பத்தெண்ணுயிரவரெனும்	
புண்ணியவேடப்புனிதரு	நண்ணரிய
வோராயித்தத்துத்தொளாயிரரென்றுழிமுதற்	
பேராநிமந்தப்பெருமையருஞ்	சேர
வுரியவிதிமுறைமையோள்ளமுருகிப்	
பொருவரியவன்புடனேபோதச்	சுரனாத்
திருவாசலினந்திசெங்கைப்பிரம்பா	
னிரையாகவெங்குறிதுத்தி	வருவார்
கழஞ்சேவடிபணிந்துகண்களிப்பமுன்னே	
யெழஞ்சேவியுநீங்குளென்ன	முழக்க
விரும்பதுவழுவெள்ளிமலையென்னுமற்செம்பொற்	
பொருப்பினுமேறினாற்போல	விருப்பால்
வடித்தசுடர்வேற்சம்பன்வாழ்மல்லிநாதன்	
கொடுத்ததிருத்தேர்தேர்தேர்கொண்டு	முடித்தநதி
யாடும்விசையிலலையெழுந்துதன்மீதி	
னீடும்வகைசுழித்துநின்றதெனக்	கூட
வீருகதிரஞ்சுவெறிக்குநல்லாவி	
லொருதனிலென்னகுடையோங்க	விருபாலுங்
கங்கைநதியற்கனாபுரண்டசீகரம்போன்	
மங்கையர்கள்வெண்சாமனாயிரட்ட	வெங்கனையு
மிட்டாடேவாழ்நகவென்றுரகமாகுவேபாற்	
பட்டாலவட்டம்பணிமாற	விட்ட
வெருதுமராமரமுமெவ்வெழுஞ்சாயப்	
பொருநவிடைக்கொடிமுன்போத	வருவதொரு
மேருகிரிதொடரும்வெள்ளிக்கிரியென்ன	
மூரிவிடையெம்பிரான்முன்போதப்	பேரிகை
சுண்ணாம்பணணைய	
பல்லியமெங்கும்பரந்தார்ப்ப	வல்லபடி
வாணன்குடமுழாவாசிப்பமாமதுர	
வீணையுத்திமிகவுயர்ப்ப	பேணும்
பரிசிறமதுசெவிப்பாண்செரிபெற்ற	
விருவலிசைபாடியேத்தச்	சுருதியெழு

மின்னரம்பேழுமிசைததுமபவெம்மருங்குங்

முன்னரிடும்

பேரிகைடோசைபிறங்கமிசுத்தாராயுடன்

வாரங்

மூரிவலம்புரிமுன்முழங்க

குளித்தவதிபாரங்கொங்கைததழும்பும்

கிளைத்தசடை

வளைத்தழும்புமபெற்றபிரானவந்தான்

யேகாமபரநாதனவந்தானிகல்லிடையின்

மாகத்

பாகாம்பழையபரன்வந்தான்

தெழுமிரண்டுபெரொளியுமெப்போதுமஞ்சி

சுழிகொண்

வழிவிலங்குமூருடையான்வந்தான்

டலையுமபகீரதிநினராக்கின்தென்னி

கலைதீர்

மலையன்றிருமருகனவந்தான்

பரிசிலிருவர்க்குமபகல்விளங்குங்கண்ணும்

ஞெருவயிற்றில்

வரிசையுடனளித்தான்வந்தான்

வாராவுடம்புடையான்வந்தானெனமறுகிற்

வேரிமிகத்

சீரார்திருச்சின்னஞ்சேவிப்ப

தேங்குமலரோன்சிறையோதிமமீது

தாங்குபடை

மோங்குதிருமாலவணத்தாந

வாசவனவெளலோமதவாரணமீது

தேசத்தரு

மீசர்பதினொருவரேறிடத்துந்

மாறிருவரெவ்வெழுடாபுரவித்தொமீதும

சீறியகெங்

வேறிருவரெண்மாவமானததுந்

கூற்றுக்கடவுள்கொடியசடாமீதும்

காற்றறவாந்

போற்றுமளக்கேசுபுஷ்டகதபுங்

வேகமிருதழலோனவெற்றித்தகாமீதும

மாகமத்தி

வாகைகருணன்மகரத்து

னீதிதொரியுந்ருதிரவாகைத்தங்

சொதுதிகழ்

காதுபவனனகலைமீதுந்

சீதமநுமுதலின்ஹோமீதுமோரேழு

போதவுபர்

வேசமுனிவர்விமானத்தனம்

விருந்தாராசாரணாசிரதாயியன்குடா

மருசகவித்

செட்டாபுடையாருடையசேவிப்ப

தாங்கவொடிநாடுகளுபரிதங்க

விட்டுளாந்

மொட்டெட்டிநாடுகளு

பொன்றொருருடையகப்போதன்னமுடபுளது

மன்னு

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

மொட்டெட்டிநாடுகளுபரிதங்க

கலையையகலாதகன்னிமடமானு	
மலையையகலாமயிலுங்	கலைமகளும்
பொன்னினுலகாரும்பூவையருமானதிசு	
மென்னுமடவாரெழுவுரு	மன்னமயில்
சீறும்விடைகளிறுசேனங்கடாயாளி	•
யேறுமடவாரெழுவுருங்	கூறுங்
குலநாகமாதர்குழாமும்பணிந்து	
பொலமாடவீதிபுகுத	நிலமாதர்
தானுறுதல்விழிமேற்றுவடிபோகத்திரண்ட	
பாணமலரோன்படையென்னப்	பூணரவஞ்
குடுந்தரங்கச்சரநியிற்றோய்ந்துவிளை	•
யாடும்படிதிரண்டவன்னமெனப்	பாடலினாற்
றம்பெருமைபாடுந்தமிழோன்றனக்களித்த	
வெம்பகலிற்சேர்த்தவிளக்கென்ன	நம்பருறை
சூதத்தெழுந்ததுணர்ப்பல்லவப்படலங்	
கோதத்திரண்டருயிலென்னத்	திதற்ற
வெந்தைபெருமான்சுரத்தினெந்துமினமான்சண்டு	
வந்துதிரண்டசிலமாமென்னச்	செந்தமிழின்
பாட்டுக்குழல்வான்பசும்பாதினின்வார்த்தை	
கேட்டுத்திரண்டகிளியென்னக்	கூட்டகிலார்
தாழ்ந்தசடைமுடியோன்றன்னுடம்பைக்காரென்று	
வாழ்ந்துதிரண்டமயிலென்னச்	சூழ்ந்ததன்பா
னன்புகியதுதுக்குநான்செல்வேனுன்செல்வே	
மென்பனபோன்மென்சூழல்வண்டுடங்குமெழ	நன்புயமே
வெங்கடழும்பணிந்தாலென்செய்யுமென்பனபோற்	
செங்கைவளைகளிற்றந்தார்ப்பச்	சங்கரன்மேற்
றள்ளவரியகுறித்தாழுமிடதாயங்	
கொள்வனபோற்கொங்கைக்குடைசைய	வுள்ளமகிழ்
செம்பதுமைமேள்வன்றிருமல்லிநாதுணையர்	
சம்புபுகிநல்குந்தடந்தீர்போல்	கம்பபேர
யித்தேருங்கண்டாலோவென்பனபோலக்குலெனு	
மத்தேரினமேகலைகளார்ப்பரிப்ப	வித்தேருவிற்
சீற்றவிடையோனைச்சேவிக்கப்பெற்றபதம்	
போற்றுவபோற்பொன்னுபுரஞ்சிலம்ப	மேற்ககன
கூடம்பெரியடைத்தகோபுரத்துங்குள்நிலைய	
மாடநெடுமத்தவாரணத்து	மோடுகதிர்
விஞ்சுகொடிதெக்குமேனிலாமுற்றத்து	
மஞ்சுதவழ்கங்கைகொண்டாண்மண்டபத்தும்	வெஞ்சமரிற்
றத்துபரிபல்லவன்சம்புகுலப்பெருமான்	
வைத்ததுலாபாரமண்டபத்தூர்	சித்தரமணிச்

சூளிகையின் மீதுஞ்சுறைந் லாமுற்றத்து

மாளிகையின் மீதுமறுகிடத்தும்

யாளி

செறியு மணிச்செந்நியினுஞ்செய்கு

நிறையவெவருநெருங்க

விறையவனை

வந்துவணங்கிமதிக்கொழுந் துஞ்செஞ்சடையுஞ்

சிந்தைகவர்கண்மலருஞ்செவ்வாயு

மெந்தைபிரான்

நெய்வப்புரிநூலுந் திண்டோளுமார்பகமுஞ்

சைவத்திருவானதாழ்வடமு

மெய்வழியக்

கொண்டிருநீறுங்குழைதந்த செங்கழுநீர்

மண்டுதிருக்கொளறைமாலையு

மெண்டிசையுந்

தாவில்சுருதித்தமருகமுந் தம்முடைய

தேவியறியுந் திருக்கூத்தும்

யாவையுந் த

முள்ளதேதெகொள்ளாவுருகாப்பெருகின்ப

வெள்ளத்தேவீழ்மிகவுயிராத்

தள்ளியுறை

விட்டவாள்போல்விழியீர்மென்சுணங்கின்பொன்முலேமற்

பட்டவாபாரீர்பசப்பென்பார்

கட்டழகன்

நயகனமாரபங்குழைவிககமாட்டாதா

லேதுபடிவெண்ணெயென்பார்

போத

நெருக்கியரிதிட்டந்நாவனிகளெல்லா

மிருக்கையரிதுகரத்தென்பார்

நிருத்தன்

பரிக்குந்தழும்புபடுத்தாவனைக

எரிருக்கிலென்போகிலெனென்பார்

சிருக்கண்கள்

வையார்நமேமெலன்பார்வைப்பாரவர்கருனை

மெய்யானவளொருத்திமேமெலன்பா

னாயோ

வருள்படைக்ககெண்டியருமந்தகண்ட

மிருள்படைத்ததேசனிங்குனென்பா

நிருள்படைத்த

தின்குக்கில்வாநேரெனாஞ்சாடியதழையும்

பொன்றோசாவென்றுபுகழுவார்

வென்றிமத

னேவானேமேமெலன்பாநேரவினாலின்னமுத்தான்

வேவானேனோபாய்ததேதாவீழியென்பார்

மேவனிலஞ்

செல்லாதேசாமிசெனப்பாசென்றால்வரவிடுமோ

நல்லார் திருக்காப்புநாணென்பார்

புல்லத்

நிருகுகொன்றைமாலெபெற்றிச்சிந்தைகுடியறி

யிருக்கின்றமாலாறியுமென்பா

ரொருத்திருநி

யிட்டவிவர்மார்புபிறருய்துருதினமாலுழல்பு

பட்டதமையும்பட்டுவன்பா

மட்டவிழு

மம்பதாமப்போதியெயல்மாலறியாத

யும்பறியாவெருகிரியைச

செம்பவளப

பாறியுடம்புபசப்பி, தாளாபகனபக

கோதைமுலையாற் குழைவித்தா

ளாதலா

லுண்மைதனக்கிந்தவுமையாள் பிறந்ததற்பின்	
பெண்மைதனக்கேற்றம்பெரிதென்பார்	பெண்மைக்
குறையாளிவளன்றோவென்பார்மற்றிங்ஙன்	
மறுகிலெதிர்வந்தமாத	ரறுசமய
ஆண்டருக்குஞ்சாயாரதச்சாலையிப்படிபெற்	
றுண்டிருக்குமூதாருடையானே	கொண்டவிருட்
காவியியொருத்திகட்டிக்கூறியிட்டி	
மாவடியில்வைத்தவயிரமே	தேவிமுகஞ்
செவ்விபெருகத்திருச்சூடகைக்கையாற்	
றவ்விபிடித்துச்சமைத்தன்ன	மெவ்வுயிர்க்கு
மாரச்சொரிதருநெலாட்டைக்கிருநாழி	
சேரப்படியளக்குஞ்சீமானே	மார்புபோற்
கண்ணஞ்சிலர்படைத்தகாணியோகாமவேள்	
பண்ணுஞ்சுயர்தீர்ப்பார்த்தருளீர்	வெண்ணிலவோ
மருமிளந்தென்றவீராமலும்முடைய	
வாரம்பசிதணித்தாலாகாதோ	வாரவுளம்
வேவக்கறங்குமவிடைமணியையும்முடைய	
சேவுக்கினிதளித்தாற்றீதாமோ	மேவியலிக்
கொக்கினிதருடேனகூவுங்குயிற்சிறகை	
யொக்கவணியவும்கொண்ணோதோ	மிக்க
வறஞ்செய்யுமூருடையீராகாதூகாணு	
மறஞ்செய்யென்றுமயங்கா	நிறந்திகழும்
விண்டருவளைக்கும்விள்ளாததாமரைக்குந்	
தண்டரளமும்பொன்னுஞ்சாத்துவா	ரொண்டொடியீர்
பாகம்பிரியாதபச்சைமயல்காளுமல்	
ஏகப்பர்பார்த்தாரெமையென்பா	ராகமதன்
காதன்மலர்சொரிந்துகைசலிப்பலிவண்ண	
மாதர்பலர்மயங்குமற்றொருத்தி	பேதை

பேதை.

திரையுதவுபெரமுதின்கின்றரும்புமுற்றி	
வருமுகையதானதொருவல்லி	சுருதியளி
பூதமலராவொருசாமரைமுகிளங்	
காதலுதவாதகாமசரம்	வேதத்
துழையானகலாதுறவின்நருத்தங்	
குழையாததென்றற்கொழுந்து	பழைதாக்க
கம்பருறையுங்கடவுளினருருத்தின்	
கொம்பிலுறையாங்குயிற்பிள்ளோ	யின்ப
வலையாரமுதத்திநூம்பலித்து	
தொடியாதகாமத்தின்போற்றி	முலகற்

சிறந்தபிரானல்லாதே தவர்களைப்போல
விறந்துபிறக்குமெயிற்று

ணிநிறந்துமைப்போன்

முத்தாரம்பூணுலையெனக்குச்சூட்டுமென்று
கைத்தாயர்முன்னின்றுகண்பிசைவாள்

சுத்த

வியல்புதனையொழியவேதும்பிறழாக்
கயலையினையவிரகண்ணாள்

புயல்வரினு

மாடாததோகையதன்பிஞ்சம்போற்கூடுவதுங்
கூடாதுமானகுழலின

வோங்கிவளர்தன்னுரிபயரினாமெல்லாந்
தாங்கியவித்தன்னதனத்தினு

ணீங்காத

வேகம்பமென்னீரிமவான்மகடழுவ

மாகம்பை

யாறென்னீரம்மையறச்சாலையென்னீர்நம்
பேரென்னீரென்றுதமைப்பேசுவித்த

வாறெல்லாம்

பாவைக்குரைத்தந்தப்பாவைபகராதெதல்லாம்
பூவைக்கழுதுபுகலுவாண்

மேவுபல

தீவிந்நிறந்தசெழுமணியுந்தம்மூரின்
வாவிந்நிறந்தமணிமுத்துங்

காவிவிழி

யம்பைமுதனாள்ரணைப்பூசித்த
கம்பைமணலுங்கலந்தெடுத்துக்

கொம்பனையா

ளொண்டொடியமாதருடனேகரஞ்சிவப்ப
வண்டலிழைத்துமகிழ்போதிந்

பண்டொருநா

டெண்டினாயின்பெற்றதிருவமுதச்செவ்வாயும்
பண்டுகிராற்கொண்டபரிகலமு

மண்டிமெரி

தாழுஞ்சினத்துழுவைதான்கொடுத்தவுட்சாத்துங்
வேழங்கொடுத்ததொருமேற்சாத்துஞ்

குழ்பனியி

னோங்கல்கொடுத்தவொருபாகமுமுடையார்
தாங்குமணிமறுசூரநுதலு

மாங்கவனம்

வண்டறையொழிந்துவந்தணிக்செந்துஉர்வா
யொண்டொடியமாதருடனிறைஞ்சி

யண்டருறை

நாகஞ்சிலையாகண்ணாற்புரமெரித்த
ஏகம்பர்தம்பெருமையெண்ணோந்

கோகநக

வுந்திக்கணையோனொருபாகமுஞ்சடையு
மந்தப்புரமென்றறியாதே

யிந்தப்

பெருத்தமணக்கோலப்பிள்ளையுடன்நேர்மே
லிருத்துமெனக்கொடுபோயென்ன

வொருத்தியிவர்

பூணத்தவரிருவர்பொன்முடியுஞ்சேவடியுங்
காணக்கிடையாதகம்பர்காண்

வாணுதலாய்

பாயவுலகம்பதினாலையுப்பரந்தொன்
ருய்பெருமானருகிருக்கத்

தோயுமகிந்

பச்சைக்கிரியாற்பவளத்திருமாம்பி	
லச்சிட்டவர்க்கொழிந்துண்டாகுமோ	வச்சமுடன்
மீதெடுத்துக்கம்பைமிகுபெருக்குக்கஞ்சாத	
மாதவத்தாட்கன்றியிதுவாய்க்குமோ	முத்தண்ட
மெல்லம்பெறநெல்லிருநாழியாவ்வளர்க்க	
வல்லாடனக்கன்றிவாய்க்குமோ	சொல்லாய்
குறைவின்மடமயிலேகூசாதேயாமே	
யிறைவரருகேறியிருப்போ	மறவிதனை
யென்னவினையாளிருகண்கண்முத்தரும்ப	
வண்ணையர்தங்கையாலிணைத்தாற்றி	மின்னேபோ
தென்றுபகர்வதன்முனைகம்பர்தேருடன	
தென்றலந்தேருந்தெரிவித்து	வென்றி
மதன்கைவரிசாபம்வாங்காமல்வாசம	
பொதிந்தகணைபூட்டாமற்போந்தான்	பெதும்பை

பெதும்பை.

யிவண்மற்றொருத்தியெவர்க்குந்தெரியாப்	
பவளத்தமுதுதரும்பாவை	தவளத்
திருப்பாற்கடற்பிறந்துசெந்தாமரைமே	
லிருப்பார்க்குநேரேயினையாள்	விருப்புடன
யார்க்குமளிகளவிழ்பதமீதென்று	
பார்க்குமுகைபோலும்பருவத்தா	ளாக்கமுடன்
போராக்குமாமதனன்போதும்பவனிக்குத்	
தேராக்கவண்ணஞ்செழுந்தென்றல்	வேரிநறு
போதுபுனைவதற்கும்பூணரம்பூண்பதர்கு	ளாதிமதன்
பேறுமடநாணும்பெண்மைப்பெருமிதமும்	
வீறுஞ்சிறிதரும்புமெய்யினான்	சீறியெரி
பூட்டமதின்மூன்றுநிற்கழந்தண்ணம்போற்	
கூட்டிமுடிக்குங்குழலினான்	வேட்டவர்தம்
புந்திகவாஞ்சனையும்பொய்யுங்கொலையுமிடம்	
வந்துவந்துபார்க்குமசூர்விழியாண்	மைந்த
ருகமையழிகாடேயுள்ளரும்புங்கஞ்ச	
முகையின்முனைபோலுமுடியா	ளிகுளையர்தம்
பிராநகாசல்வழையவாக்குப்போதனைக்	
கேளாதவர்போலகேட்டமுருப்பாள்	கேளாய
மாதருமாஹமயினும்பசுங்கினியு	
மோதிமுருகுமுவுடன்போந	மாதவிப்பூம்
பந்தரிட்டநீழற்பளிர்க்குச்சிலாதனத்து	
வந்திருப்பவெற்றிமடமாத	ருந்திக்

சுவனா மலரிருகண்கொங்கைக்குறியிட்ட
பவளமலையினையும் பாடித்

தவளநகை

யன்னையறஞ்செய்தவறசசாலையும்பாடித்
கன்னியினிதாடுகழங்கெண்ணக்

கன்னிநன்னக்

காழிதருமுத்தமாகாதென்றவ்வுரி
லேழுநதிமுத்தமினிதெடுத்துச்

சூழ்தேறிற்

றட்டுகிரல்குற்சங்கிலிபாற்றாதுதமை
விட்டவர்பாற்பெற்றவிழியொன்றும்

வட்டித்துப்

பாதமலர்நுதித்தபட்டவாணன்றனக்குக்
காதலுடனளித்தகையிரண்டும்

பூதத்

திகலொழியின்றிமிருந்துங்கிடந்து
சூகிலுறையுந்தானங்கண்மூன்று

நகிலா

லிலங்குவாரிவளையாலிவ்விரண்டாய்த்தம்மே
னலங்கொடமும்பொருநான்குந்

துலங்க

வுமைக்கமைத்தபொற்கோயிலாழிமுதனா
ளமைத்தனகேகாணங்களைந்து

மமைத்தோ

ளினோக்குமருங்குவிருநாழிநெற்கொண்
டளிக்குஞ்சமயங்களாறுந்

சூளிப்பரா

செறியும்பவங்கடலைச்சிந்தித்தினாயா
லெறியும்புனிதநதியேழும்

பிறைநுதலா

ளன்பொபொடிக்கழங்கையாடுகின்றவெல்லைக்க
ணென்பொருபெண்ணுனவெழினகரு

மன்பனுள

மன்றொருத்திக்குண்மையறிவித்துத்தாமகிழக்கீழ்ச்
சென்றொளித்துநின்றதிருநகருஞ்

சென்று

முதுகுகனகோளத்துமுற்பட்டகூத்தின்
பதுமமலர்நதபதியுந்

கதிராழிக்

காவித்திருநிறத்தோன்கைகுவித்துநின்றெந்நிரே
சேவித்துநிற்குந்திருப்பதியுந்

தாவுபரி

மல்லற்றொடைத்தொண்டைமான்கடவுந்தேனாயொரு
முல்லைக்கொடித்தடித்தழநூரு

நெல்லிலைக்குச்

சுற்றளந்தநாட்டிகலிச்சைவப்புலவனுக்குக்
கொற்றளந்தமாடக்கொடிநகரும்

பெற்றதொரு

தாயுமிலையென்னுந்தமதுகுறையையொரு
தூயகழைகவித்ததொன்னகரும்

வாய்கலச

மாட்டியினிமையறிந்தவ்வுனெச்சிறினை
யூட்டியவேடனுறைபதியுந்

நாட்டிலுள

வெண்ணிலமணொலாடேமறக்கழுவிவொரு
பெண்ணையிலறிந்தபெருரும்

விண்ணவர்தஞ்

சாந்நுறைநாளுஞ்சாகாதபுள்ளிரண்டுந்
திதகலவாமூந்திருமலையுந்

துதுதமை

யோட்டுந்திருநாவலூராக் கிரந்திட்டுப்
பாட்டுண்டூரும்படைத்துடையோன்
வெருவும்வரியரவும்வெண்டலையு மாறு
மருவுமுடிக்கம்பலாண
செங்கவெறிக்குச்சிவிலோகமீந்தபிரான்
றுங்கமணிமறுகுதோன்றுதலும்
மாடுங்கழங்குதவித்தாயத்துடன்கனக
மாட்டுவெவீதிவந்தணுகி
பணிந்துபரவிப்பருவாயரவ
மணிந்ததிருத்தோளமுரு
பொன்னானமார்பும்புனையும்புரிநூலு
மன்னானகாதல்வரநோக்கி
திருந்திழையீரிந்தத்திருமேனிதன்னி
விருந்ததழும்பென்னதழும்பென்றன்
மின்னேகிளியேவிளங்கிழையென்னமே
யன்னேயிதனையறியாயோ
பாராட்டிலையம்பதினாலையும்வளர்க்கும்
பேராட்டிமாதவத்தின்பேறுகாண்
வையமுமுதறியவாங்குஞ்சிலைமார
னெய்யுங்கண்ணபடைத்தவெற்றங்காண்
பண்பிறந்தசொல்லாய்பலசொல்லியேனிந்தப்
பெண்பிறந்தார்க்கெல்லாம்பெருமைகாண்
யேத்துமினையாளிருகொங்கையால்வளையாற்
சாத்தியகோலத்தழும்புகாண்
மென்னுமளவிலிலங்குமனத்துட்காதல்
பொன்னையமெய்யிற்புறம்பொசியக்
நீண்டமலர்வதொருசெந்தாமரைமுகைபாற்
காண்டகையசெவ்விக்கவின்படைத்தாண்
கோலமயிலைக்குறிப்பாற்கடைக்கணித்தாற்
போலமுறுவலுடன்போயகன்றான்
செங்கைவாரிசிலையைச்சேரத்தொடைமடக்க
யெங்கள்பெருமாளேனோடேகினான்

சூட்டு

பைங்கொடியு

கூடப்

மணங்கமழும்

மின்னுந்

புரிந்தவரு

தன்னருளாற்

வாரிதிருழ்

டியுமுழற்

மண்பரவி

பார்த்தருளா

கன்னிவெயி

மீண்டரனுங்

மாலையதன்

மங்கை

மங்கை.

புடையோதனாவமலம்போர்மதனன்

கிடையோதிவிக்குமொருகிள்ளை

வளருங்கொடுங்கொலையும்வஞ்சனையும்பொய்யுங்

களவுக்குடிபுகுதுங்கண்ணு

செவவுத்தியமுதுஞ்செடியும்பாரும்

பாலுமுதவும்பனிமொழியான்

விடமும்

மெளரிதேனுஞ்

மாறுதவு

மிக்கதிருவழிகின்வெள்ளத்தெழுந்தவிரு மொக்குளனையமுலையினண்	மைக்குழலிற்
பூவின்மிகுபொறையாள் பூணாமென்முலையா னோவவடியிட்டதுண்ணிடையா	ளாவிபெற
வார்வமுளதாகவாடவர்தன்மேல்வைத்த பார்வையறியும்பருவத்தாள்	சேரச்சு
சுடருற்றபூவனோக்கைத்தோழியருந்தானு நெடுமத்தவாரணத்தினின்றி	விடையோன்பா
லன்னத்தைத்தூதுவிடவங்கையிற்கொண்டனன்பாற் பன்னித்திலநிரைத்தபந்தேந்தி	யன்னதுதான்
பாவையொருபாகன்பாலணுகமாட்டாமற் போவதுவுமீள்வதுவும்போற்றேறான்ற	மேவி
நெறித்திருள்கொண்டைநெகிழ்ந்துததும்ப நழும்புமுகின்கண்ணைந்து	செறிந்து
சுரும்பினினங்கள் சுழன்றுசுழன்று நரம்பெனவெங்குநணுங்க	விரும்பி
யிடுங்குழையஞ்சுவெறித்திருகண்க ணெடுங்குமிழின்கணெருங்க	வடங்கொண்
மணங்கமழ்குங்குமவண்டலணிந்து	
மருங்குறளர்ந்துவருந்தவருந்த விரங்குலகொஞ்சியிரங்க	நாம்பி
யிலங்குபதங்களிடுந்தொறுநன்று சிலம்புசதங்கைசிலம்ப	நலந்திகழுங்
வல்லியினிதாடமடவாரணைந்துமலர் வில்லிபுரிவித்தமெய்த்தவமே	நல்லமட
மானைகலாபமயிலேமலர்பொதியாத் தேனேதிரையளித்ததெய்வமே	கானேயுங்
கோவையிதழ்வாய்க்கொடியேநமக்கிந்தப் பாவியிடைசெய்தபகையுண்டோ	மேவியுடன்
மன்னுஞ்சிறையன்றின்மன்றிப்பனைமடன்மே விண்ணஞ்சிலநாளிருந்தாலோ	முன்னமே
வென்றேறயிருக்குமவியுடனேயுள்ளபகை யின்றேறமதன்முடிக்கவெண்ணமோ	வென்றிமதன்
சேரும்வனாமலராற்றீண்டப்பெறும்வாழ்விவ் வாரமணிப்பந்துக்கமையாதோ	பாருலகி
சூவிற்சைமைத்தபோதனர்தங்காலத்தே யாவியுடனிருந்தாலாகாதோ	பாவா
யமையுமையுமெனும்வவளவிற்தேர்மே லுமையொருபாகமுடையான்	சமரமுக்

வீரனுக்குமெய்யன்பான்மேவுந்திருநீற்றுச்
 சேரனுக்குஞ்சோழனுக்குந்தென்னனுக்கு மூரனுக்கு
 மாரணற்கும்வாசவற்குமல்லாததேவர்க்கு
 நாரணற்குமேனோர்க்குநாதனார் போர்முகத்தி
 லாமநாட்கொண்டதலையாட்டுத்தலையாக
 மாமனார்க்கீந்தமருகனார் தாமாக
 விங்கெகைமயாட்டுகாளன்வெழுந்தருளப்பெற்றோமென்
 றங்குளமின்னார்கண்டகமகிழ்ச் செங்கேழ்
 வயங்குமணிமாடமாமறுகின்றோன்ற
 வியந்தமணிப்பந்தாடல்விட்டு நயந்தணுகித்
 திண்டோளுமார்புந்திருநீலகண்டமுங்
 கண்டோரைவாழ்விக்குங்கண்மலருங் கண்டிறைஞ்சித்
 தாயபவளந்துவருந்தோழியருந்
 தாயருந்நிகத்தலைப்பட்டா டைய
 வெறியுமழுவுடையாரிம்மாதின்காதல்
 சிறிதுமுணரார்போற்செல்லக் குறைவின்
 மறைபுகலும்பூசைமனுவாலயத்தி
 லுறைதிருவேகம்பமுடையீர் செறியிருளிற்
 பந்தணுகுஞ்செங்கைப்பாவைவாற்சங்கிவிபால்
 வந்தழலுந்தாதுமறந்தீரோ நொந்தொசியுஞ்
 சிற்றிடைபுல்லத்திருமார்பகங்குழைந்தீர்
 நெற்றிவிழியுடையீர்நீரன்றோ வொற்றியூர்ப்
 பெண்ணைவறிவார்தம்பேரின்றுதொட்டுமக்கு
 விண்ணோப்பெருமானேவண்டாடேவா வண்ண
 மமைந்தாரார்காதவினாலார் தலையிற்பெண்ணைச்
 சமந்தாரார்மற்றுமைப்போற்சொல்லீ ரமைந்து
 துணைத்துமதுகரத்தாற்றோடுமுதார்த்து
 நகைத்துமுகம்பார்த்துநடவீர் வை
 கண்ணன்னோவெப்படியுங்காதலித்தாடானுமொரு
 பெண்ணன்னோகச்சிப்பெருமானே யெண்ணி
 வீருக்கிலறஞ்சொன்னீரெனுமானைதவிட்டுத்
 திருக்கடைக்கண்வைத்தவர்போற்செல்ல வொருக்காலு
 மேவுண்டறிகிலனென்றெண்ணுதேயவுண்டா
 லாவிபடுவதறியாதே பாவி
 விறல்வேவன்சிலையம்புவிட்டான்நன்னம்பின்
 மறல்வேவல்லியாண்மனத்தே த பிறைமுடியார்
 பாதுகருகப்படுபஞ்சபாணமதிங்
 காட் காதலுக்குச்
 சங்கம்விழுமென்றுந்தாழ்கலைநல்லாதென்று
 மங்கம்பசிலைநிறமாமென்றுந் திங்கணிலா

வீரஞ்சுடுமென்றுமேழிசைவேய்தீயென்று
மாரஞ்சுடுமென்றுமன்றிற்தாள்
றடங்குமறிவினளாயனையர் தந்தேதாண்மேற்
றடங்கண்மயிறளர்துசாய்ந்தாண்

சோர்வுற்

மடந்தை

மடந்தை.

இளையார்மனம்வளையவெய்யுமதன்செங்கோல்
வளையாவகையசையும்வல்லி
தேங்குகருமுகிலுஞ்செவ்வாய்முருக்குமொளி
தாங்குபுருவத்திந்தர்சராபமு
வாய்ந்தமொழிக்குயிலுமைக்கட்கருவிளையும்
பூந்தரளஞ்சேர்கழுத்துப்பூங்கமுகு
முல்லைகையுமுலைக்கோங்குங்கைக்காந்தண்
மல்லன்மலரும்வரிச்சுணங்கா

யளகநறை

மாங்கழையும்

மேய்த்தநகை

மல்லிமலர்

வேங்கையுஞ்சாயன்மயிலும்வியனழகுந்
தாங்குதிருநீறத்தசண்பகமும்

வாங்குமிடை

மின்னும்பதச்சூதமென்குழையுங்கொண்டொன்றாய்
மன்னியகாரவேனிலுடன்வந்ததென

மின்னுகதை

பக்கநிலவெறிக்கப்பத்மராகத்துவெயின்
மிக்கவரங்கத்துமேனினு

முக்கண்ணைத்

தேவரநெருங்குந்திருமயானம்பார்த்துத்
தாவிநிருமேற்றளிபார்த்து

மேவி

யரன்விடாதாளுமேனகதங்காபார்த்துப்
பரவுங்காணக்காபார்த்துப்

பெரிதிடைஞ்சிக்

கங்கைகொண்டான்மண்டபமுங்கண்டுமனமகிழ்ந்து
மங்கைகொண்டான்வாழமுனைபார்த்துத்

திங்கண்

முடித்தமுடிக்குமுடிகொடுத்தசம்பன்
படைத்ததுலாமண்டபமும்பார்த்து

விடைக்கொடியோன்

கச்சாலையும்பார்த்துக்கம்பர்தம்பாடியெனும்
பொற்சாலையும்பார்த்துப்பூவைமொழிப்

பச்சைநிறச்

சைவமுதல்விதவஞ்செய்யப்பெற்றதொரு
தெய்வவுலகாணித்திருக்குளமுந்

துய்ய

வறச்சாலையும்பார்த்ததுசமயம்வாழும்
புறச்சாலையும்பார்த்துப்பூவை

சிறப்புடைய

விந்நகர்போவெந்நகருமில்லையிமையோர்பதியு
முன்னவரிதிதனுக்கொப்பென்ன

வன்னநடை

மானையிதன்பெருமைவல்லவரார்சொல்லுகைக்குத்
தானையுவுமைதனக்கல்லான்

மாணாக்கட்

பொற்றொடியாண்கண்ணுதலைப்பூசித்தறஞ்செய்யப்
பெற்றதுபொற்பிதிதுண்டோ

மற்றிவளுக்

MAHAMAHOPADHYAYA

On 11.11.2011 at 11:11 AM

கந்தமுதலில்லாதவாதுயொருமாவடிக்கீழ்
வந்துவெளிபட்டநகர்மற்றுண்டோ

நந்தா

மருக்கா

யொருக்கா லுநீங்காதுறையுந்

திருக்காமக்

கோட்டமெனிலிங்கேருவங்கனகமழை

யீட்டமுதில்பொழிந்ததிவ்விடத்தே

கூட்டியபே

ராசையுடன்மால்பத்தவதாரந்தம்மிலும்வந்

தீசனேப்பூசித்ததிவ்விடத்தே

பேசுநல

மொன்றுபுரிந்ததொருகோடியாகுமிதி

லென்றுமொழிகின்றவெல்லைக்கண்

மன்றற்

றிருக்கொன்றைமாலையளிசெவ்விமணமுண்டு

தருக்கியநாதந்ததும்ப

வெருக்கமலர்

பாயுஞ்சடாடவிமேற்பாகீரதிமுகங்க

ளாயிரமும்வீசியலையெடுப்ப

வோயா

பரிகலமுமாலையுடன் பாட

வொருதன்

றிருக்கைத்தமருகத்துத்தெய்வச்சுருதி

பெருக்கத்திசைமுகத்திற்பெய்ய

விருப்பொடரி

தெடுத்திருவடியிற்செம்பொற்சிலம்போசை

யூடுங்ககனத்துலாய்நிமிர

நீடு

நடஞ்செய்தருள்காக்குநாயகருமவானந்

தொடும்பொன்மணித்தேதருந்தோன்ற

கொடுக்குழையாள்

கோதையசையக்குழுவசையக்கோல்வளைக்கை

மாதர்பலருடனேவந்திறைஞ்சிச்

சோதி

மிகக்கருணையெப்போதும்வீற்றிருந்தசெவ்வி

ணிகர்ப்பி

றவளத்திருநீறுஞ்சந்தனமுந்தேதாய்ந்த

பவளத்திருத்தோள்கள் பார்த்தா

ளிவளம்

மலர்மார்பிலாசையெலாம்வைத்தாண்மைக்கண்ணீர்

புலராமெனஞ்சம்புலரந்தா

ளுலகுண்ட

திண்பால்லிடையீர்திருத்தேதாணலங்கண்ட

பெண்பாவியாவிபெறுமாறு

கண்பாரீ

மொன்றபொழுதிற்கச்சியெகம்போகுதலு

மன்றன்மலர்சொரியமாரவேள்

நின்றயர்ந்த

தந்தைமொழிக்குயிலைத்தாயொடுத்திணைத்துச்

சித்தமணிமண்டபத்திற்சேர்வித்து

முத்தினொரு

பந்தருமிட்டார்பணிநீறையுஞ்சொரிந்தார்

செந்தளிரின்பாயலின்மேற்சேர்த்தினார்

சந்தனமும்

பூசிஞர்கொண்டமயல்போமோவென்றாயிரமும்

பேசிஞர்தரயார்பொரிதிருந்து

கூசாதே

தன்னென்கழுந்ருஞ்சாத்தினூர்பார்த்தயலா
கொண்ணமுமக்கொன்றுபில்லையா

கொண்ணுதலீர்

முத்தினெருபந்தன்முமுநிலாவீசுநிழ

பித்துளதோ

னித்தருதைதேமாநிழலாமோ

வாசப்பனிநீர்மணலையவராகப்

பாசிழைக்குப்

பூசித்தவாற்றின்புனலாமோ

பாயல்குளிரிபடுத்தாலப்பாய்விடையான்

நெயமுள

கோயிலிளமாவின்கொழுந்தாமோ

யொற்றொழுகல்லீர்புனைச்சந்தனச்சேறு

கற்றறின

நெற்றிவிழி வந்தனீரூடோ

ஊற்றாயிரநீர்நொடித்தாலவையிவளுக்

மேற்றான்

கேற்றாந்திருவஞ்செழுத்தாமோ

பிணைந்தவணிகமுநீர்பெய்வளைக்குக்கம்ப

வணங்கனை

ரணின்தகிருக்கொன்றையாமோ

சென்றுமொழியிவையவையாயினபோ

வன்றோ

னின்றதிவளாவிரீங்காம

தெரியவேயாவர்க்குஞ்சிந்தாகுலமு

ளரிவை

முரையுந்தெளிவுதரலுற்று

அரிவை.

கமலமலர்சுமந்தாள்கட்டழகுமேனா

சிமயமிசைக்

ளமுதமுடன்வந்தாளழகுந்

கூசுமழைதவமுங்கொல்லிக்கிரிபடைத்தாள்

வீசுமிளக்

பேசவரியதொருபேரழகம்

தென்றலும்வென்றிசசிலைமாரனைங்கணையு

பொன்றுமொரு

மன்றலுமொன்றானவடிவினான்

காலமும்பார்த்துக்கயிறும்பிடித்தொருவன்

மால்செய்

குலமுமேந்திச்சுழலாமன்

துலவாநகையாவொசியாவசையா

தலைவிக்கைங்

குலவாவியுண்ணுங்கூற்று

கோணம்பெறவகுத்தகோயில்போலியாவனாயுங்

பேணி

காணுந்தொருமயக்குங்காட்சியாள்

மகிழ்வுற்றவாயமுடன்வண்டரளமாலை

மகர

திகழ்சித்தரண்டபத்திற்சேர்ந்து

விடந்தோய்விழியங்கெழுதியவையெல்லாம்

வடைந்தவரு

நெடும்போதுபார்த்தகலாநிப்ப

மின்னதிதுவிதுவென்றெங்களுக்காட்டியரு

மின்னிடையீர்

ளன்னநடையாயடைவிலென

வெள்ளிமலைநீங்கிவிண்ணோருமண்ணோரு

யுள்ளமிகத்

முள்ளும்பிராணையுமையாள்போ

இரட்டைப்புலவர்கள்

தாங்காதபூசைக்குத்தக்கவிடமீதென்று நீங்காதுநின்றநிலைபாரீர்	தேங்கமழுங்
காவிபுடைசூழ்த்தகம்பாநதிப்புணலிற் படவைபடியும்படிபாரீர்	கோவைவயித
மோசையளிகளுவவம்பிகாவனத்தில் வாசமலர்கொய்யும்வகைபாரீர்	பேசரிய
வாதியமரநியாவவராக மாதுகுவித்தமணல்பாரீர்	கோதை
யணியுமிருளோதியன்பொடுபுகித்துப் பணியும்வழிபொடுபுறவெல்கைகண்	லிழுன்
நீருக்கொண் பலுபுளகமுடன்வெண்ணீறுமெய்க்கணிந்து தேவியிருந்தசெயல்பாரீர்	பூவிற்
கரந்துமழைபொழியாக்காலத்தேகம்பை பரந்துவரும்பெருக்கைப்பாரீர்	விரிந்தபுணன்
மாகம்புளையவரப்பண்ணித்தம்மையொளித் தேகம்பர்நின்றவிடம்பாரீர்	தோகை
யரும்புனல்கண்டஞ்சியவராகமுறச்சென்று பரிந்துதழுவியதுபாரீர்	புரிந்து
மலைக்குமகடன்வழிபாடுவந்து பலித்தபெறும்பேறுபாரீர்	கலப்பொற்
நெரிவையுடனிந்தத்தேமானிழலிற் பரமனிருந்தவிடம்பாரீர்	பொருவி
நிருக்கைவளையான்முலையாற்றிண்டோளுமார்பும் பரித்திருத்தமும்புபாரீர்	விரித்தசடை
யண்ணல்வெளிப்பட்டருள்வரவுகள்பாரீரென் நெண்ணுப்புதுமையிவையெல்லா	மொண்ணுதலான்
காட்டவவருங்குகட்பொழுதினொரு தேட்டமுளதாயசின்தையளாய்க்	கூட்டி
கரத்தேதந்தியிருத்தகிளியை வருந்திவிளையென்பெற்றவழிவே	யருந்தவமே
தேமென்குலைதருந்தென்னமுதேகம்பரணி தாமந்தருவாய்தவிருவா	யாமெல்லாஞ்
சூழநிலவிற்குநைதல்லாமுன்றின்யான் வாமும்படிந் கமரட்டாயோ	வேழந்
துக்கும்வரிசிலையாற்செய்கவுக்கன்காட்டம் பகழிநறும்பூவாகப்பண்ணு	யிகழ்வார்டு
நென்னன்னியேயேதுமிரங்காபிரவுபக லுன்னனைபுன்னையொழங்குமோ	தென்னன்
பொருப்பிற்பிறந்துபுகையாகவீசு நெருப்புளரிநிலையாய்	கிரைத்தரனத்

தாருங்கழுநீருஞ்சந்தனமுந்தோயந்தபனி
நீருங்குளிரநினைந்திடாய்

பேரரவச்

சேவினமணிவருத்தந்தீர்த்தருளாயென்றிருந்து
பூவையினிதுரைக்கும்போதின் கண்

டேவருய்ய

வாலமினியவமுதாகவுண்டபிரான்
கொலமறுகுறுகுதலு

நீவிதி

தூதுவிடக்கிள்ளைக்குச்சொல்லுவதெல்லாமறந்து
காதலுடன்வந்தனைக்கைதொழுது

கீதிபுரி

யிந்தமலைப்பாவையிடப்பாகங்கொண்மெக்குத்
தந்தவலப்பாகத்தரலாமோ

வெந்தையிரான்

கங்கைத்திருமுடிமேற்கண்ணியலால்வெண்
தங்குபுயக்கொன்றைதரலாமோ

சங்கரா

வெம்பாகநீரணைந்தாலில்வுடம்பிற்பச்சென்ற
செம்பாகம்வந்துகிவக்குமோ

நம்பரநின்

சோதிமணிமுடிமேற்சோம்புனிக்கொழுந்தை
மோதுமுதுதரங்கமோதாதோ

வோதாயென்

முதியுடன்சொல்லவற்றமளர்க்குமுருடையா
னேதுமுளையானெழுந்தருள்

மாத

ரறிந்துமகவையளித்தவர்களாக்கிச்
சொரிந்தகறியமுதுஞ்சோறு

மருந்த

விருப்பினொடுசெங்காட்டில்வேண்டிம்பொழுதோ
நிருப்பவளச்செவ்வாய்திறப்பீர்

விருப்பால்

வளைந்ததிரிபுரத்தைமாள்விக்கும்போதே
குளிர்ந்ததிருமுறுவல்கொள்வீர்

தூளங்குல்லா

முத்தவரிசிலையான்மொய்ம்பூங்குணைபுகுந்து
தைத்தபொழுதோநிருக்ககண்சாத்துவீர்

மெய்த்தக்

கொடியவிடஞ்சுரணைக்கொல்லும்பொழுதோ
வடையவருளுடையீராவீர்

மடமாத

ருற்றதுயர்கேட்பதற்கொன்றோதூதுபோகின்றீர்
கற்றதிதுவோகள்ளக்கம்பரே

பெற்றவந்தான்

வீசமழுவாற்றுவணியவெட்டுமவர்க்கல்லாது
வாசமலர்க்கொன்றைவழங்கீரோ

பூசித்து

வல்லபங்கள்செய்துவழிபடுவார்க்கல்லாது
புல்லவொருவர்பொருந்தீரோ

சொல்லீ

வொருவாசகமென்னவொராதேபாலப்
பொருமாரணநிறுத்திப்போனார்

செரிவை

தேரிவை.

யொருத்திதவக்குறும்பையோட்டியுலகெல்லாந்
நிருத்திமதினடத்துஞ்செங்கோ

னிருத்தனார்

தூதுவிடச்சங்கிவிபாற்றேழுநனுக்குத்தாமுழன்ற
போதிதுவென்றெண்ணும்புரிசுமுலா

ளாதினாயான்

குண்டெனவென்றெண்ணுமொளிதுதலா
வேணியுடையோன்மிடற்றிலடக்குதற்கும்

டுண்டமதி

பாணியிசையசையப்பண்ணுதற்கும்
தொடிப்பதற்கும்பார்ப்பதற்குஞ்சுழற்காலன்மேல்

பாணங்

விடுப்பதற்குமெண்ணுமீழியான்
ராயபிறப்பையணுகாதவருடைய

விடைக்கொடியோ

தூயபிறப்புணர்த்துத்தோளினு
மெய்யினு

னையனார்

தொழுந்தினைமீயையென்று
செய்யுண்கழுடன்வெண்ணுமயசு

மாமமுலோன்

தாமுட்குறிக்குநடந்திணை

தென்றலபடக்குழைந்ததேதமாவின்கொம்பரிது
வென்றுதிருவுள்ளத்தினிதெண்ண

வொன்றாகத்

தூயவனைக்கையுந்துவரவாயஞ்சோதிநிகழ்
மெய்யுநிறமும்விளங்குவாண்

மொய்யமரிந்

ரூவும்விடையுடையான்நன்மேன்மலர்வாழி
யேவுமதனையெரித்தநாண்

மேவுந்

பெறமும்புகையும்கொணமுமென்னவுரோம
வொழுங்குமிடையுமுடையா

வொழுஞ்சுரரைக்

ளாக்குமீடற்றார்க்குக்கச்சாசல்காப்பாத
வாக்கநினைபுகமகலக்குலா

னோக்கரிய

தூவிமயிலனையார்முழவொருகமல
வாவியருகுமகிழ்ந்திருப்ப

மேவியயி

லுண்கண்விநலியொருத்திசெழுங்குளபக்
கொங்கையிண்படைத்தகூற்றமே

யெங்குமளி

நினரோலிகின்றநீள்வனசக்கோயிறனக்
கின்றோகுடிபுகுதவிட்டநா

வொன்றாக

விஞ்சவழகுடையார்வீற்றிருப்பதல்லாது
கஞ்சமலவொருத்திகாணியோ

வஞ்சாதே

யிந்தவழகல்லாலேந்துமோகஞ்சமலர்
தந்தவழகுதனையென்று

செந்திருமுன்

சென்றுபணியத்திருவாலவாயுமணி
மன்றுமொருகடவுண்மான்முது

மென்றும்

விரும்பியுறைமழுவாள்வீரன்றசாங்க
மிருந்துவிநலிபாடென்னத்

தெரிந்தபெரும்

பாகுபலவுடையான்பாட்டுக்கொருவடிவான்
றியாகமுதவுந்திருமலையு

மாகம்

பெருக்குமறுகும்பிறைக்கொழுந்தும்பாம்பு
மெருக்குமுடித்தமணவியாரும்

விருப்பொடர

னந்தன்பெருந்துறையிலாளுடையாரம்மணலில்	
வந்துசிறந்தவளநாடுஞ்	சந்தும
வடங்கொளியமுலையால்வானூரறியா	
வுடம்புகுறிபெற்றவூரும்	தொடர்ந்தவரி
நீலம்போற்கண்ணூர்நிறமெல்லாந்தன்னுடைய	
கோலம்போலாக்குங்குளிர்தாரு	
சேக்கைப்புயலின்றிருநாபிழற்பனவன்	
வாக்கிற்பிறந்தவயப்பரியு	நோக்கித்
திரண்டாயிரங்கயிலைசெவ்வெனத்தேதான்று	
மிரண்டாயிரங்கோட்டிபமு	நெருங்கு
கடிக்கற்பகவனத்தைக்காசினிமேலாயர்	
கொடிக்குக்கொடுத்தகொடியுந்	துடிக்கட்
டமுஞ்சதியுடையான்முண்டவத்துக்கேற்ப	
முழங்குகிருக்கைமுரசுந்	தொழும்பா
லடுத்தசுரப்பரவவண்டாண்டமெல்லாம்	
படுத்திருவாணையுமேபாடத்	துடிக்கவிதழ்
நெஞ்சுதளர்ந்துநெறியங்கிநீயிர்த்து	
வஞ்சியறிவழிந்துமாலாகி	யஞ்சாதே
யாகம்பிரியாவவனையறியாம	
லேகம்பர்தாமேவந்தெய்திலே	மோகங்கொண்
டாரமருவியசன்மார்பிலெண்ணையவர்	
சேரவரவணக்கத்தேடிவேம்	பாரடையத்
தாவும்கிடையுடையோன்றன்மேற்றனத்தழும்பு	
மேவுங்கலவிவினோக்கிலேம்	பூவினறும்
பாயலணுகிலம்பாராட்டியெண்ணையவ	
ராயபுலவியகற்றிலே	நேயமுடன்
போகவுததியினிற்புக்கழுந்திருநக்குருகி	
யாகமிருவருமொன்றாகிலே	மாகத்
தணைத்ததறியவவரணிந்தநீநெறன்	
பணைத்தமுலேமற்படிவே	மணிக்களத்தா
ரின்றுமணந்தபடிக்கென்னுடம்புசான்றாகத்	
கொன்றைமணநாறக்கூடிலே	மென்றிருந்து
வாழும்படிதன்மனத்திற்பிறந்தெல்லாந்	
தோழியுடனிருந்துசொல்லுங்காற்	குழு
நெருக்காரமாலெநெடுநீலாவீசந்	
திருக்காவணநிழலிற்சேயுந்	திருத்தாள்சேர்
சீலம்படைத்துத்திருநீறிடவயிற்றிற்	
சூலகொடுத்தாண்டதொண்டனு	மோலையுடன்
சென்றுதடுத்தத்திருவெண்ணெய்நல்லூரி	
லன்றுபடைத்தவடியானுங்	கொன்றைநெறந்

தேன்பாய்முடிமேற்றிருச்சேய்ஞாலுர்தன்னி லான்பால்சொரிந்தாட்டிமந்தணனுந்	தேன்போலத்
தித்திக்குமாறுதிருவாசகஞ்சொன்ன பத்திப்பெரும்பெருக்குப்பாலனு	மெத்திசையுஞ்
செல்லவரியசிவதத்துவமல்லா	கல்லதவஞ்
சூழ்வாருஞ்சூழ்ந்துவரச்சூதத்திருநிழலின் வாழ்வோன்மணிமறுகில்வந்தணுகத்	தாழ்குழலு
முற்றறினேந்தவெல்லாமுன்வந்துகைப்புருதப் பெற்றவர்போவ்வந்துபெரிதினறஞ்சிப்	பொற்றொடியா
மீய்யபுரிநூலுந்தோளுந்திருமாப்பு ~~செய்யுள்~~	தையலா
மையல்பெருகெனநண்ணு	பாசறையில்
எச்சன்றன்மாப்புநல்லெண்ணோளுநீங்காத வாசநறுங்கொன்றைமாலையே	வரும்
வீசுபனிரீருமிக்கவகிற்சந்தனமும் பூசவுனக்குப்பொறுக்குமே	நாத
போதாருந்தென்றல்புகுதுகைக்குமாளிகையின் வாதாயணந்திறந்துவைப்பையே	குளிர
மளவேயளவேயென்றாயிராவுதுந் துளவேயுனக்குச்சுடாதே	கடக்கவரி
வடுத்தசெழுங்கமுநீராலேபடுத்த படுக்கைசருகுபடாதே	மாயவிரா
தாயவிரிகங்குலடன்மாமதன்ன்சொரியுஞ் சாயகங்களுன்மீதுதையாவே	பையவருஞ்
வெண்ணிலாவுழியெறித்தாலுமிங்குனக்குத் தண்ணிலாவேதுந்தழலாதே	மேவியநின்
லையவிடையாருமன்னையருந்தாமொறுக்கும் வெய்யவுரைகடக்கவேண்டாவே	யென்றாலும்
சேவின்மணியிசைக்குந்தீராவலைகடற்குங் கூவுங்குயிலுக்குவகூசாயே	செய்ய்வங்கை
முன்றிலுயர்பினயின்மூரிமடற்குடம்பை யன்றிலரிக்குரற்குமஞ்சாயே	பாவமே
வெய்யபசுலையிலேவானேன்மேனியெங்குந் துய்யமலர்க்கண்ணர்சொரிவானேன்	பேரிளம்பெண்
வண்டுவிழுவானேன்மற்றெனக்குச்சொல்வென்று கெண்டைவிழிமாதுகட்பளவிற்	
காவியொழித்தகணைசொரிந்தானவ்வளவிற் தேவர்கணைதன்றெருவகன்றான்	
லாரவடமூமணிந்தார்குளிர்த்தபனி நீருமடவார்பிரப்பினார்	

பேரினம்பேண்.

முண்மைமதனன்செலுத்துகின்றபேராண்மை
பெண்மையழகின்பெரும்பெருக்குத்
ஞவுமளவிறந்தஞானத்தாற்பேரழகாற்
பூவுமரசாளப்போதுவா

தண்மலரோ

டேவ

தருநீழலில்வாழத்தருவான்

விரவி

யினியகலவிறலமெல்லாமதனன்

மனைவியையுங்கற்பிக்கவல்லான்

கனைகடல்சூழ்

பாணாப்பெரிதுழைக்கப்பண்ணிப்பழையசுர

ஞாணாப்பெரிதுழைக்கவொட்டாமல்

வாரிட்டுக்

கட்டுண்டனமென்றுநாணிக்கவிழ்ந்துதலை

யிட்டனபோற்சாய்ந்தவிளமுலையான்

சுட்டரிய

சைவப்பெருமைத்தமிழ்நாடறிவித்த

தெய்வப்புலவன்றிருமுறையுங்

வெவ்வமண

ரீருமதயானைக்கிடம்போதுமஞ்செழுத்தைத்

தேருமரசன்றிருமுறையுங்

சேரனுட

னன்றுகயிலைக்கதிமதவெள்ளானையின்தே

சென்றபெருமானறிருமுறையுங்

தென்றிசையின்

மாடப்பெருந்துறையிலவந்தவருட்கோலங்

தெடித்திரிபேதான்றிருமுறையுங்

கூடவினி

தோதியவர்கடிருவுள்ளக்கருககினுள

கோதினிலைமையெல்லாங்குப்பிட்டுச்

சோதிதிச

முஞ்செழுத்துமேகம்பராந்நிருக்கூத்து

நெஞ்சமுத்திவைக்குநிலைமையாண்

மஞ்ச

பொருந்துமணிமாளிகையிற்பூங்கவரிவீச

விரும்புமணியாசனத்தின்மீதே

யிருந்தெவரும்

பேசவரியபிராணந்திருவார்த்தை

யாசையுடன்நெட்புழிவந்தாங்கொருத்தி

வாசலின்ச

ணின்முனையுருமறையோனீரணித்தகோலமுட

னென்றாள்வரவியெவையென்றுநாடிருத்

சென்றெதிர்நீர்காண்

டங்கைக்குவித்தோரரியாசனத்தினில்வைத்

தெங்கடவம்வந்தவாநென்றுநாசெய்

தங்கமுடன்

முன்னைமறைநூன்முதலாயவெக்கலையு

நின்னிலறிவார்நிலத்திலலை

மின்னுசடை

யீசனிலைமைக்குமேனையிமையோர்நிலைக்கும்

வாசியுனாதெளியும்வாறென்னப்

பூசுரனு

மென்னிலைமைசோதிக்கவென்றோவிதுசொன்னு

நன்னுதலையென்றுநகைசெய்யா

வுன்னி

யிதனையிதனுடையெண்ணலாமென்னு

மதனைவினவுதலையன்றி

மதியதனி

வெண்ணமிலாதார்போவவெல்லர்மினிதுணர்ந்த	
பெண்ணமுதேகேட்கப்பெறுதியோ	மண்ணுவகிற்
சூன்றிதனையொருபொற்குன்றமுடனிகரு	
மென்றுதிரிவாரையென்செயலார்	துன்றிருள்போம்
விஞ்சுகடருடைததாய்மின்மினியேவந்துதிக்குள்	
செஞ்சுகடரினென்பாரைச்செய்யுமதென்	றஞ்சமென
கல்லானிழலிருந்தகண்ணுதலார்தம்முடனே	
	னல்லாயொப்
யேதுநிகராவிருமபிணையுமபொன்னிணையுந்	
தாதுவெனவுரைக்குநதனமைமகாண்	மீதுலவு
நீடுசுடராழிநிலதேநிலீரிநண்டு	
பாடுசுருதிப்பரிபூட்டித	தோடார்
நளினத்துப்பாகனடததவெழிவாயத	
துளவப்பகழிதொடுததுக்	கொளுவியநாண்
மூரியரவாகமூதண்டமுநதாங்கு	
மேருவெனுஞ்சயிலமவிலலாக	வார்வமுன
மூவருயிரவாமுழுப்புரமுநீருக	
யாவாபொருதாரிமையோரிந்	றேவர்
பழித்தபெருவேள்விபழுதாகவாள்விட்	
டழித்தவியமையவாவேறாநா	னிழைத்து
வதைப்பானவருங்குற்றைமார்த்தகண்டர்க்காக	
வுதைத்தாரிவால்லாதுண்டோ	வெதிர்த்த
கழற்கான்மதன்மாநககணமலரால்வெய்ய	
வடநர்ணையோலிணாநாகா	னிழற்பொற்
கலையானிடந்திட்டகண்ணுகேகாராழி	
விலைபாகநல்கினாவேறா	நிலையாகத்
துண்ணுமொருசிலநிசோணடுகாவிரியு	
	பன்னெடுநா
டேடியிருவாததிரியததெரியாம	
னீடுசுடர்வடிவாய்நின்றவரா	ராடலென
வுங்காரஞ்செய்தேயுலகுண்டமாலயனைத்	
சங்காரஞ்செயதுபின்னுந்தந்தவரார	பங்கயன்மால்
உவரநர்	மாயந்திடவே
காராயணருடலுநாலுமுகருடலுங்	
கூராயருலமிசைக்கொண்டவரார்	சேர
வெரிந்தபிறையெயிற்றுநீரைந்துவாயும்	
பரந்துசெழுங்குருதிபாய	நெரிந்தோருவன்
மான்றுகிடக்கமலையான்மகஞ்ருடனே	
யூன்றுவிரலொன்றடைபவரார்	தோன்றியட

லோதவிடமுண்டிபயநிந்ததாமனாமேற்
 கோதையர்க்குத்தாலிகொடுத்தவரார் மாதவனைக்
 கூடியயனைக்கொடுத்தவரார்மோகினிபால்
 நாடுமெழிற்சாத்தனைமுனல்கினரார் பாடார்த்த
 புத்தேளிரென்பைப்புனைந்தவராரல்லினுமை
 கைத்தாளங்கொட்டநடக்காண்பவரார் உத்தமுறு
 மாதிநெடுமொலுதிரமததனையுங்கைக்கலத்திற்
 பாதிதனிலேநிறையப்பண்ணினரார் வேதமுடன்
 றுண்ணெனவேயாழிபுஞ்சோமுனைச்சென்றியின்
 கண்ணையுகிராற்சீரந்தவரார்
 ராமவடிவந்தனிலுமாதிவராகந்தனிலு
 மாமுதுகோட்டைக்கரதசால்வாங்கினரார் அமரையுய
 பேசரியசிம்புளாய்ப்பேரடகனையடுங்
 கேசரியையவள் ஒருகிராற்சீரண்டவரார் கூசா
 தடருஞ்சலந்தரனையன்றிபுருட்டி
 யுடலம்பிளந்தவரேவறுண்டோ படிவிண
 முழுதளந்தமாயன்முதுகெலுமபைச்செந்நீ
 ரொழுக்கெவ்வாங்கிளர்வேறுண்டோ பழுத்தெண்
 ட்டமலரோனுச்சித்தலைடையுகிரா
 லுடனேகுறைததவரேவறுண்டோ ரெடுகிசம்பு
 முற்றம்புதைத்தலையானமோதுஞ்சராரியைச
 சுறறுஞ்சலையிற்சுறுவிதது மறாமு
 பகீரதனின் றாழிபாட்பாதமலாபோற்ற
 மகிதலத்தேபிபாதுவிததாரம்ற்றா அகலிசு
 செலுத்தசிறுத்தொண்டாதையிறுத்தகக்க
 கலத்திற்படைத்தகறியைத் தலைக்கிட்ட
 சுட்டியுமலைச்சரிக்குஞ்சியருத்தெங்
 கட்டியையநடுகடையி யு நீட்டொரு
 வரையிபுங்குமுமருடமுனவிடமுந்
 தலையிபுருசெய்யெபாற்சாங்கையுமாய மிசை
 பிறப்பிதாரந்தமபெருட்டெட்டையல்லா
 மறம்மிகவல்லவாநாற்றார் அகல்கெல்ல
 யாதினையொழியவாழ்ந்ததக்கசொ
 மீயமகிழ்த்திருக்குமவிண்ணவரார்
 பொருந்நிலையாகப்பூந்துழாய்ப்புல
 விரும்பிடைத்தினுர்வேரு மரன்பெருமை
 பின்னப்பலகோடியில்லையோயாயிருந்து
 சொன்னபொழுதேதொலையுமொ வுன்னிய
 ழுவாமுதலாமுதல்வனையுமவுலகிற்
 னாண்பிறப்பார்சுடங்கனையுந் தேவநன்

நொடகந்னைவாருககல்லேவாஹோரேழ்	
மிசகநரகமவிதித்தகாண	மைககண்
மருவாருழுவியெனமாறெனருமநசப	
பெருவாழ்வுடையபிராணப	பரவியவா
தெய்வவெழுத்தைத்தமோகிசநிருநீறு	
மெயயிலணிபவித்யறறு	மையறரு
மெட்டெழுத்தையோசியீடுவராமண்ணொப்பெரழுநக	
கட்டுரைக்கவெனைக்கொகாமண	ரிட்டபெருஞ்
சாபகதிபலபுரருமாமறையோசெய	
பாடகமலிகாலப்பண்புநாண	கோபவிதழ்
மின்னையெனசநிநுகுமேயசீடாரகிடபிராண	
மென்னெப்பெருமையிருநசகா	முன்னை
மறையினெழுதகார்பொயாரதோதி	
நிறையநின்றதநிருநீறும	பிறவியெல்லாம
வாட்டவநியாமவராளாபயிரவீணை	
வட்டெழுதவமெனவுரைத்த	கேட்டவெலா
மொண்டொழியுமேவதியணுகுரளமழநதனி	
வண்டணியுட்புறணேமலகதிருப்ப	பண்டவிட
முண்டபிராணபாகசொருசநிருலேதசபூமபு	
கொண்டபிராணசுருவெல்லாத	தண்டகமா
நன்னாடுகிதேசமாநனையாணோசொண்டழை	
முன்னாடுகியனநிறமுதல்கார	தேனாண்டழை
குடுமட்டேகசகொககுடையநீண	
மாடநெடுவீதிவசனாக	கடகடபுரு
சோதிசசிலமபுகளுகுழிடநசசபூம	
பாதசதழைக்கப்பதிந்த	மோதினநீ
மரணமுலையழையைமளவண்டலகரு	
நாரதமுநொயபடுசருககருதே	மனநலா
மாரமணித்தோளமுநசகருபபுரு	
மீரமிலாகலவிசுரூபசே	தாராப
பலவுநிறைத்தளசொண்டலகாகாரா	
குலவுமழைக்ககடாநக	கலவன்னலா
கொண்டநிருமாபுகருளாநசநிருநசமா	
வண்டணியுங்கொணைமலகதாநக	தொண்டருள
வகநாமரைபொருளாநசசகாரண்டலரும	
செநசாமாபுகருசநியமபுன	நினை
மகிழ்மகிழ்வணங்கிலிவையல்லா	
நெகிழ்வெகிழ்வெதிநனறு	சகமேற
பிறகாமவெண்ணிரநபெரண்டமாயாது	
பிறவாதமெனியெனவா	புறவையச

சீரித்துமும்பபாத்துத்திருக்கொன்றைமலை
 தரித்திருந்தேதாளழகைத்தாரீ ரொருத்திருநி
 யாகமிசையிலையாமாகிலிப்பொழுதே
 யேகவுமைவிட்டிருப்பேனே ராகிலுநான்
 கட்டியிருக்ககலந்தருசியென்றாகி
 யிட்டருறியழிசதாலியார்சலாப்பார பட்டதபன்
 டாவல்கெடப்புவலியகலாமலியானைததா
 லேவரென்ததளையுமையேருவிப்பார மேவிடெனைப்
 புலயெயொருக்க லுமபொகாவகைப்பணித்து
 வல்லபழகாணமாட்டேனே நல்லபட
 நாணகொண்டதாருவனநங்கையரைப்பாலுனம்
 வீணகொண்டுபொகவிடுவெனே மாணகொண்டு
 பூகத்திருநீறுமபுயமுந் திருமாபு
 மேத்துமலக்கருளிரேனெனன்று வாயசதேசாலா
 லாவதெல்லாமபாரத்தாளவருந்தமுவுகைக்கவ
 காவதெல்லாமபாரத்தாலவவருட் மா வாகி
 யுருகுமவகைகாதுலுண்டாகநேகாகி
 விரவுகைகெருண்டகிவிட்டார தார
 மிடையுசையாரிடுமுமவரிவருன
 கொடியபெருங்காசலகொள்ள முடிமே
 னிலாவுடையானேற மாரீழலுடையானேசர
 லுலாவுடையானேபரநதாலுலா

ஏகாம்பரநாதர் தேயவீகவுலா

முற்றப்பெற்றது.

இளமைப் பருமமுற்ற தலைமனைக குலங்குடிப்பிழாப்பருமபாரம்
 பாரியிறறா னினனெனபதுதேதானததலைமையாய மாக நெருங்கிய
 வீதியிடத் தவனபவனிவரப் பேதைமுதலிய லேழுபருவப் பெண்களுங்
 கண்டுதொழ உலாவந்ததாக நேரிசைக கலிவெண்பாவாற கூறுவது.

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்

குழாமனை ககலிவெண்பாக கொண்டு
 விழைகொல்குடி முகலின்வ வகவுரைத்தாக
 கிழாழைநல்லாசிலாமணிமறுகின
 மறவனாவனவிலேபொவ
 முற்றமாணுநெழுப்பேநகதுவாவாம
 யீநதுமுதலேழாண்டேபைக
 எட்டுமுருணைகாண்டிடுபெறுவா
 ஆழிண்டொன்றையாழ்பநாணை
 பதினாசாகித்தொனபாநாறு
 மெதித்தருள நககேடேயெறுமலை
 ஆழநீயிட்டுவருடிகாடேமேலா
 ராறுகெரினைவெண்ணைதுபேரிளமடுபெணன்
 றேருநமபருவத்தேதார்க்குணாதகனாரே.

படல அகராதி.

படலம்.	பச்சகம்.	படலம்.	பச்சகம்.
அரிசாபயத்தீர்த்ததானப் } படலம் }	௩௯௯	திருநகரப்படலம்	௯௭
அமரீசப்படலம்	௪௫௮	திருநெற்ககாராக் காட் } படலம் }	௨௪௨
அநேகதங்காவதப்படலம்	௪௭௨	திருமேற்றளிப்படலம்	௪௯௭
அந்திகேசப்படலம்	௬௦௦	திருவேணகாரத்தன்றளிப் } படலம் }	௪௫௮
அபிரமீச்சரப்படலம்	௭௮௮	திருமாற்பேற்றுப்படலம்	௯௯௯
அனந்தப்பநாபேசப்படலம்	௮௪௫	திருமணப்படலம்	௧௧௪௧
ஆதிபதிப்படலம்	௩௪௯	நவகரகீர்ப்படலம்	௭௨௮
இட்டசத்தீசரப்படலம்	௪௧௨	நாரசிங்கரப்படலம்	௫௯௫
இரணியீசப்படலம்	௫௮௪	பதிகம்	௧௯௭
இரேணுகீசரப்படலம்	௭௦௩	பராசரீரப்படலம்	௩௭௦
இறவாததானப்படலம்	௭௩௩	பலாநீர்ப்பாடலம்	௩௮௭
ஒழுக்கப்படலம்	௧௧௮௫	பலபத்திராரீர்ப்பாடலம்	௫௦௫
கச்சபேசப்படலம்	௪௨௧	பாசியரீர்ப்பாடலம்	௯௭௮
கயிலாயப்படலம்	௪௭௯	பாண்டவீர்ப்பாடலம்	௭௭௭
கண்ணீசப்படலம்	௭௯௧	பிறவாதகானப்படலம்	௭௩௦
கச்சிம்பாபப்படலம்	௮௫௪	பிரவலாலாற்றுப்பாடலம்	௧௭௯
காரோணப்படலம்	௩௯௦	புண்ணியமீதார்ப்பாடலம்	௨௯௩
குறுகோட்டப்படலம்	௭௯௮	மயலிநன்னீர்ப்பாடலம்	௩௧௪
சனந்தமார்ப்பாடலம்	௧௯௦	மகாலிங்கார்ப்பாடலம்	௭௩௯
சத்ததானப்படலம்	௩௯௪	மரீர்ப்பாடலம்	௭௮௨
சகோதரத்தீர்த்தபாடலம்	௪௨௭	மாராத்தனநம்பிப்பாடலம்	௮௮௭
சலந்தரீசப்படலம்	௪௪௧	முத்திரப்பாடலம்	௩௮௪
சருவதீர்த்தப்படலம்	௭௧௮	பூபபாரிமேடப்பாடலம்	௫௭௯
சாரந்தாசயப்படலம்	௩௪௧	மேடபாரியாபுலிப்பாடலம்	௭௧௪
சிறிப்புப்பாயிரம்	௧	வலையுரிவிநாயகப்பாடலம்	௨௭௩
சிவரக்தானப்படலம்	௨௪௩	வண்பகராதப்பாடலம்	௫௧௧
சித்தீசப்படலம்	௩௧௭	வாழிவிசம்பாடலம்	௫௧௮
சிவபுண்ணியப்படலம்	௧௨௨௧	வாழிசம்பாடலம்	௯௭௪
சுரகாரீர்ப்பாடலம்	௪௩௧	விநீசரீசரீர்ப்பாடலம்	௫௩௯
தலவிசேடப்பாடலம்	௨௨௭	விநிநாயகம்	௧௧௧௧
தக்கீசப்படலம்	௫௪௮	விநாயகவிசம்பாடலம்	௪௯௨
தழுவந்தழுவந்தபாடலம்	௯௮௫	விநாட்டகார்ப்பாடலம்	௭௪௫
தாண்டோவீரீசர்ப்பாடலம்	௪௫௧		
திருநாட்டுப்படலம்	௨௯		

ஆ. படலம் - ௯௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காஞ்சிப்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

இருகவுட்டொகைவாக்குகார்க்கடங்களிங்குலிகக்
குருநிறத்திழிதோற்றமுன்குலாய்த்தவழந்தேறிப்
பரிதிமார்பினிற்சமனெடுகளிந்திபயிலும்
திருநிகர்த்தசீரணங்கரக்களிற்றினைச்சேர்வாம்.

(இதன்பொருள்.) இருகவுள் தொகைவாக்கு கார்க்கடங்கள் - இரண்டு கபோலக் கரடங்களும் வாங்காநின்ற கரியமதங்கள், இங்குலிகம் குருநிறத்து இழிதோற்றம் - சாதி லிங்கம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த திருமார்பிலிழியுங் காட்சி, பரிதி மார்பினில் - சூரியனுடைய மார்பில், சமனெடு காளிந்தி - இயமனுங் காளிந்தியென்னும் பெண்ணும், முன்குலாய் தவழ்ந்து ஏறி பயிலும் - முன்னே குலவி மேலே தவழந்தேறி விளையாடும், திரு நிகர்த்த சீர் ஐங்கரம் களிற்றினை சேர்வாம் - பொலிவையொத்த சிறப்புவாய்ந்த ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய யானைமுகக்கடவுளை நாம் சரணடைவாம்.

இயமனும் காளிந்தியும் சூரியன் பிள்ளைகளாதலால் பிதாவின்மார்பில் தவழந்தேறிவிளையாடல் வழக்காதலின் பரிதிமார்பினிற்சமனெடுகளிந்தி முன்குலாய்த்தவழந்தேறிப்பயிலும் என்றார். மூத்தபிள்ளையார் செந்நிறமுடையவராதலால் அவர் திருமார்பினிருபாலுங் கபோலத்தினின்று இழியுங் கரியமதம் பொலியுங்காட்சி; கரியநிறமுடைய இயமனும் காளிந்தியும் செந்நிறமுடைய சூரியன்மார்பினிருபாலுங் தவழந்தேறி விளையாடலையொக்கும் எனக்கூறுதலால் பண்புந் தொழிலும்பற்றிவந்த வுலமையனியும், அவர் பிரணவசொருபமாகிய யானையாதலால் ஒருகரத்தையுடைய யானையன்றென விலக்குதற்குச் சீரைங்கரக்களிற்றினை யென்றமையால் விலக்கணியும் அமைந்துநிறத்தில் கலவையணி. ஒடுஎண்ணெடு. முற்றும்மைதொகுத்தல். இங்குப் பொதுமுகத்தால் வணக்கம் கூறினார், பின்னர் அத்தலத்திற்குரிய விநாயகக்கடவுளைக்கூறுதலால். அபரம்முடலியோர்க்குத் துன்பம் விளைத்த கசமுகாகரணைக்கொல்லக் கொண்டருளிய மாறுபட்ட திருவுருவங்களினும் திருமுகஞ் சிறந்த திருவுருவாதலால் ஐங்கரக்களிற்றென்றார். (க)

விகடசக்கரவிநாயகங்காப்பு.

அழிசேர்க்கழிநெழலடியாடிரியவிருத்தம்.

விகடசக்கரவாரணந்தொடர்வரும்வித்தகமுகில்வி
விகடசக்கரவிந்தமன்னவன்றனக்கருளுமெய்த்தலைவாரு
விகடசக்கரவாகமென்முலையுமைகான்முனையென்னுச்சே
விகடசக்கரொத்திரமெனச்சுழல்வெம்பவக்கடனெஞ்சே.

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, விகடசக்கர - விகடசக்கரனென்னுந் திருநாமமுடையவனே, ஆரணம் தொடர் வரும் வித்தக - வேதங்கள் தொடர்ந்து தீண்டுதற்கரிய ஞானமே திருமேனியாகவுடையவனே, முகில் வீறு அவிகட-மேகத்தின் பெருமையைக் கெடுத்த மத்தையுடையவனே, சக்கு அரவிந்தம் அன்னவன் தனக்கு அருளும் மெய்தலைவா - தாமரையையொத்த கண்களையுடைய திருமாலுக்குச் (சுதரிசனமென்னுந் சக்கரத்தை) அருளிய உண்மையாகிய தலைவனே, குவி கடம் சக்கரவாகம் என்முலை உலமகான்முளை - குவிந்த ரூடத்தையும் சக்கரவாகத்தையுமொத்த திருத்தனங்களையுடைய இறைவியின்புதல்வனே, என்னுசேவி-என்று துதித்து வணங்கு, சக்கரர் எந்திரம் என்ன சுழல் வெம்பவம் கடல் கட - சூயவரது திரிகையைப்போலச் சுழலும் வெய்ய பிரவிக்கடலைத் தாண்டாய்.

திருமால் தக்கன் வேன்வியல் வீரபத்திரக்கடவுளோடு போர்புரிந்து சுதரிசனமென்னுந் சக்கரத்தை யிழந்து வைகுந்தமடைந்தகாலையில், அவர் சேனமுதலினோக்கிய சச்சக்கரமிழந்த வரலாற்றையுணர்ந்து சிவபிரானாராளால் காஞ்சிப்புரத்தையடைந்து வீரபத்திரக்கடவுளோக்கித் தவஞ்செய்தகாலையி லக்கடவுள் காட்சிதந்து நின் வேண்டுகோளென்னென்று வினவியருள, சக்கரம் வேண்டுமென்று குறையிரந்தகாலையில் என் தலைமாலையிடத்துப் பெறுகவென்றருளினார்; அச்சேனமுதலி விகடக் கூத்துச்செய்ய அதுகண்டு தலைமலை நகைத்தபோது கௌவிய சக்கரம் நிலத்தில் வீழ் மூத்தபிள்ளையார் அதனையெடுத்து மீளவும் அக்கூத்தினைப் பார்த்தருளி யச்சக்கரந்தந்து விகடசக்கரொனத் திருநாமப்பூண்டமையால் விகடசக்கரவென்றும், விந்துத்துவத்தின் காரியப்பாடாகிய பாசஞானமாதலால் ஆரணந்தொடர்வரும் வித்தக எனவும், ஆன்மாக்களிடத்துப் பேரருளுடைமையால் முகில்வீறு விகட எனவும், பொய்க்கரி கூறினமையால் இறைவி சாபமேற்ற திருமால் பாம்புருவா யாலவனத்தில் ஆலமரப்பொந்திவிருந்து தவஞ்செய்த காலையில், கயமுகாசரனைவென்று மூத்தபிள்ளையார் அங்கணை, அவரைத் தரிசித்து அச்சாபநீங்கினமையால் சக்கரவிந்தமன்னவன்றனக் கருளுமெய்தலைவாவெனவும், குலாலனால் திரிகை யிடைவிடாது சுழலுதல்போல ஆணவமலத்தாலிடைவிடாது சுழலுதலால் சக்கரொந்திரமெனச் சுழல்பவம் எனவுங் கூறினர். இது தொழில்பற்றிவந்த வுலமை

ஒருகருமஞ்செய்வோர் அக்கரும முட்டின்றி முடித்தற்கு முன்னர் விநாயக்கடவுளை வணங்குதல் முறையாதலால் இந்நூலாகிரியரும் தாமெடுத்த கருமம் நன்கு முடித்தற்பொருட்டு அக்கடவுளைப் பொதுவுந் சிறப்புமாக இரண்டுக்கவிகளால் வணங்கினார்.

ஒருகருமஞ்செய்வோர் அக்கரும முட்டின்றி முடித்தற்கு வணங்கவேண்டுமென்பது.

விநாயகபுராணம்-திருவாவதாரப்பாடலம்.

“முராரியா நியதேவர்கள்முதலுறுமுதுவகினிலுள்ளோர்
விராவியாசொருகாரியமாயினும்விளங்குறச்செயுவென்றே
பராவியுன்னருச்சுனைசெய்வோர்மனத்துறுபான்மைத்தருளுன்னன்
பிராதுசெய்பவர்காரியமுறுசெய்திடுதியென்றிவைசொல்வான்”

என்பதனானுணர்க. மாறுபட்ட திருவுருவங்கள் என்றது சிரமும் திருமேனியும் வேறுபட்டிருத்தலை “மணிகொண்டகோடெருமருங்குண்மையாலான்மைவடிவென்றும், இன்மையோர் - மருங்குண்மையாற்பெண்மைவடிவென்றும் திகழ்மாறியதிருக்காட்சியால் - அணிகொண்டவுயர்திணையதென்றும், ிறினையென்றும் பார்க்குங்கிளத்தலரிதாம் - ஐங்கரச்சிந்தரத்தின்” என இந்நூலாகிரியர் கூறிய திருவாக்காலுமுணர்க. இச்செய்யுளிரண்டும் பாடாண்டிணையுள் கடவுள்வாழ்த்தென்னுந் துறையுடன்கூடும், பின்வருவனவற்றி

ற்குங்கொள்க. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் புறத்திணையியலில் “அமரர்க்ரு
டியுமறுவகையானும் - புனாதீர்காமம்புல்லியவகையினும் - ஒன்றன்பகுதியொன்றமெ
ன்ப” என்பதனாணங்க. விகடசக்கரர் எனத் திருநாமம் வந்தகாரணம் இப்புராணத்
தும், திருமாலுக்குச் சாபம்போக்கியருளினைம காந்தத்தினும் அறிக. (உ)

கடவுள்வாழ்த்து.

நடேசர்.

சங்கேந்துமலர்க்குடங்கைப்புத்தேனாமறைக்கோவுந்நழல்கால்சூலம்
அங்கேந்துமம்மானுந்நத்தமதுதொழிற்றலைநின்றற்றச்செய்தோர்
பங்கேந்தும்பெருமாட்டிவிழிகளிப்பவிருமுநிவர்பணிந்துபோற்றந்
கொங்கேந்துமணிமன்றுட்குனித்தருளும்பெருவாழ்வைக்குறித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) சங்கு ஏந்தும் மலர் குடங்கை புத்தேனும் - பாஞ்சசன்யமென்னுஞ் சங்
கினையேந்திய தாமரைமலர்போன்ற உள்ளங்கையையுடைய திருமாலும், மறைக்கோ
வும் - வேதங்களுக்குத் தலைவனாகிய பிரமனும், தழல் கால் சூலம் அங்கை ஏந்தும் அம்
மானும் - தீயைக்கக்குஞ் சூலத்தை யுள்ளங்கையிலேந்திய உருத்திரமூர்த்தியும், தத்த
மது தொழில் தலை நின்ற ஆற்றச்செய்து-தத்தமக்குரிய படைப்புக் காத்தல் ஒழித்தலென்
னும் தொழிலில் நின்றவற்றைச்செய்ய ஏவி, ஓர் பங்கு ஏந்தும் பெருமாட்டி விழிகளி
ப்ப - இடப்பாக்கத்திலிருந்தருளும் பிராட்டியாரது திருக்கண்கள் களிகூரவும், இரு மு
நிவர் பணிந்துபோற்ற - பஞ்சுசலிவியாக்கிரபாதர் என்னும் இரண்டுமுநிவரும் வண
ங்கித்துதிக்கவும், கொங்கு ஏந்தும் மணிமன்று உள் குனித்தருளும் பெருவாழ்வை குறி
த்து வாழ்வாம் - மகரந்தம் நிறைந்த அழகிய பொன்னம்பலத்தில் இருவகை நடனமும்
நடித்தருளும் அடியவர் பெருவாழ்வாகிய இறைவனாக்கருதி யுய்வாம்.

“இமயத்தியல்புடையம்பொற் - பொலிதருபுலியூர்” எனப் பெரியோர் பணித்
தருளினமையால் மேருவின் கொடுமுடிகளில் பொன்னம்பலம் ஒன்றாதலால் மணிமன்று
என்றதற்கு இரத்தினங்கனமைந்த மன்று எனப் பொருள்கொள்ளலும் அமையும். அய
ன், அரியென முறைபடக்கூறாது திருமால் ஒருகால் பிரமனைத்தந்தும் பிரமன் ஒருகால்
திருமலைத்தந்தும் நின்றமைதோன்றச் சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேனும் மறைக்
கோவும் எனப் பிறழக்கூறினானெனவும், உருத்திரமூர்த்தி இவ்விருவரையுந்தந்து இவர்
க்கு இறைமைபூண்டு நிற்கின்றமைதோன்ற இறுதியிற்றழல்கால்சூல மங்கேந்துமம்மா
னும் எனவும், மலத்திற் செழிப்புண்ட ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் பெத்தமுத்தி
களை யருளுதற்பொருட்டு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருவுருவாக்கக்கொண்டு நடித்தருளும் ஊன
நடனம் ஞானநடனம் என்னும் இருவகையுள் இது ஊனநடனம் என்பதுதோன்றத்
தத்தமது தொழிற்றலை நின்றற்றச்செய்து எனவும், பசுகரணம் சிவகரணமாய் நின்றவால்
சிவத்தோற்றமொன்றே பெற்றுப் பிரபஞ்சத்தோற்றரவிலலாக பஞ்சுசலிவியாக்கிரபா
தமுனிவர்களுக்கருளவது ஞானநடனம் என்பதுதோன்ற இருமுநிவர் பணிந்துபோற்ற
எனவும், இவ்வாறு உயிர்கள் பிறவித்தொடக்கொழிந்து முத்தியடைதற்பொருட்டே
இறைவியாநத்தத் திருநடனங் காணுதல் என்பதுதோன்றப் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப
எனவும் கூறினார்.

அயன் திருமலைப் படைத்தனன் என்பதற்கும், திருமலை யயன் படைத்தனன்
என்பதற்கும், உருத்திரமூர்த்தி இருவரையும் படைத்தனன் என்பதற்கும் வாயுசுவ்

கிதையில் “மகிழ்ந்ததன் பின்னர்த் திருமகிழ்வின்தோன்மணிநிரமாயனாக் கன்பாற் - நிகழ்ந்திடப்படைக்கும்வனெயலாமறிப்பதெருட்டினன்றெருட்டலுமறிவால் - அனகந்தபூந்துளபமாலேதாழ்மோலியண்ணலுமகமகிழ்ந்தன்றே - முனகந்தலர்விரிந்தமலரவனோடுமுலகெலாமுறையறிந்ப்படைத்தான். அழியாயோகத்துயிப்புரியுமவனோடடைந்தவலர்மலரோன்-மொழிவானெண்ணீர்வீழுகிமுன்னாட்படைத்தல்செய்தாய்வாய்-வழியால்வீழுகியானுமுனைப்படைப்பேனென்றமாயவனை - விழைவால்வீழுகிப்புருவநெய்தனரினீன்றுவிட்டனனல்” “புரியாவந்தமகேச்சரன்றனருளங்கடைந்துபுகன்றவருள்-எரிநேர்மேனியுருத்திரனல் இருவர்தமையும்படைத்தனனல்” எனவும், ஆன்மாளுக்குப் பெத்தமுத்திகளை யருளுதற்பொருட்டு என்றதற்கு உண்மைவிளக்கத்தில் “தோற்றத்துடியதனிற்றோயுத்திதியமைப்பிற் - சாற்றியிடமங்கியிலேசங்காரம் - ஊற்றமாய்-ஊன்றமலர்ப்பதத்திலுற்றதிரோதமுத்தி - நான்மலர்ப்பதத்தேநாடு. மாயைதனையுதறிவல்வினையைச்சுட்டிமலரு - சாயவமுக்கியருடானெடுத்து - நேயத்தால் - ஆந்தவாரிகியிலான்மாவை, த்தானமுத்தல் - தானெந்தையார்பாதந்தான்” எனவும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருவுருவாகக்கொண்டு என்பதற்கு “ஆடம்பரகேனல்லம்பலத்தினையனே - நாடுந்திருவடியிலேகசரம்-கூடும்-மகரமுதம்வளர்தோன்சிகரம்-பகருமுகம்வாழடியப்பார” எனவும், ஊனநடனம் ஞானநடனம் என்பதற்குத் திருவருட்பயனில் “ஊனநடனமொருபாலொருபாலும் - ஞானநடந்தானோடுவேநாடு” எனவும், பதஞ்சலிவியாக்கிரபாதமுநிவர்களுக்கு அருளு ஞானநடனம் என்பதற்கு உண்மைவிளக்கத்தில் “நற்றவத்தோர்நாங்காணநாதத்தஞ்செழுத்தால் - உற்றுருவாய்நின்றால்” எனவும், ஆன்மாக்கள் மலத்தொடக்கொழிந்து முத்தியடைதற்பொருட்டே இறைவி ஆந்தத்திருநடனங்காணுதல் என்பதற்கு “உறையுணர்வுக்கெட்டாவொருவன்மிகுபஞ்சாக் - கரத்தால்வனாமகடான்பாதி-பரையிடமாய்க் - காணும்படியேகருணையுருக்கொண்டாடல் - பேணுமவர்க்குண்டோபிறப்பு” எனவரும் ஏதுக்களால் உணர்க.

(க)

ஏகம்பநாதர்.

தணந்தபெருந்துயர்க்கடன்மீக்கூர்தவினான்மலைபயந்ததரளமுரல்கணங்குழையாள்புரிபூசைமுடிவளவுந்தரியாமலிடையேகம்பை அணங்கினைத் துதெனவிடுத்துவலிந்திறுகத்தழிஇக்கொள்வளமையாக்காதல் மணந்தருளிக்குறிபூண்டவொருமாவிற்பெருமானைவணக்கஞ்செய்வாம்.

(இ-ள்.) தணந்தபெருந்துயர் கடல்மீக்கூர்தவினால் - (தம்மினின்றும் பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி ஒருகாரணத்தால்) இடையே பிரிதலில் வந்த பெரிய துன்பமாகிய கடல்மீதூர்தலால், மலைபயந்த தரளமுரல்கணங்குழையாள் புரிபூசைமுடிவு அளவும் தரியாமல் - இமயமலைபெற்ற முத்தினையொத்த பற்களையுடைய அவ்விறைவி செய்யும் பூசனை முடிவுபெறுங்காறும் ஆற்றாமல், இடையேகம்பை அணங்கினைத் துது என்ன விடுத்து - அப்பூசனைக்கு இடையில் கம்பாந்தியென்னும் பெண்ணினைத் துதாகவேலி, வலிந்து இறுக தழுவிக்கொள்ள-தானேவந்து இறகும்படி தழுவு, அமையாத காதல் மணந்தருளி - பிறர்க்கமையாத விருப்பத்தோடு கலந்து, குறிபூண்ட ஒருமாவில் பெருமானை வணக்கம் செய்வாம் - திருமுலைச்சவலம் வளைச்சவலம் இவ்விரண்டும் பூண்டருளிய ஒரு மாமரத்தின்கீழெழுந்தருளிய இறைவரை வணங்குவாம்.

இங்ஙனம் தூலக்கூறப்படும் பொருளை யொருவாறு தொகுத்துக்கூறுதல் சிறப்புப்பாயிரத்திற்கு இலக்கணம் ஆதலால் தணந்தபெருந்துயர்க்கடன்மீக்கூர்தவினான் எனவே, தம்மினின்றும் பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி மந்தாகிரியில் அந்தர்ப்புரத்தில் இறைவரோடமர்ந்தருளி ஓர் திருவினையாடலைக்கருகி யவ்விறைவர் திருக்கண்

களைப் புதைத்தருள, அத்திருக்கண்கள் சங்கிரகூரியர்களுதலால் அவற்றினியக்கமொழிய வுலகபிருண்டமையால் அயன்முதலிய பல்லுயிர்களுந் தத்தஞ் செயலொழிந்து கவலைகூர்ந்த முறையிடுதலோக்கித் திருக்கரங்களை நெகிழ்த்தவுடன் முன்போலவைபல்க, அவ்விறைவியைநோக்கி நமக்குத் தில்லையாயினும் உயிர்களுக்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டு இப்பாவந்தீரக காஞ்சியிற்சென்று நம்மைப் பூசிப்பாயென விடுத்தப் பிரிந்தருளிய பெருந்தகைமையும், மலைபயந்ததாளமூற்-கணங்குழையான்புரிபூச எனவே, அதுபெற்று அவ்விறைவி நனக்கு ஆகிடீடமாகிய காஞ்சித்திருப்பதியிற்சென்று அவ்விறைவரை யென்றும் பிரியாது தாதான்மியமாய் நின்றருள விதிவழிப்பூசித்த தலைமையும், முடிவளவுந்திரியாம லிடைவேகம்பையணங்கினைத் துதெனவிடுத்து எனவே, அவ்விறைவிக்கருளும் அருட்டன்மையும், வலிந்திறுகத்தழிஇக்கொள்ள எனவே, அவ்விறைவி சிவலிங்கப்பெருமானுக்கோ ரிடையூறு புருதாவண்ணம் முறுகிய அன்பின்வழிநின்ற சிறப்பும், அமையாக்காதல் மணந்தருளிக் குறிபூண்ட எனவே, அயன்முதலிய ஆன்மாக்களிடத்துவைத்த பேரருளுடைமையும், ஒருமாவிற் பெருமான் எனவே, பண்டாசாரிணையழித்தற்பொருட்டுப் பிரமன்முதலிய ஆன்மாக்களையும் ஒடுக்கி மீட்டும் படைத்தற்பொருட்டுத் தமதருளால் வேதமே உருக்கொண்டு நின்ற மாமரத்தின்கீழேழுந்தருளிப் பலர்க்குங் காட்சித்தருளும் வரம்பிலாற்றலுடைமையும், வணக்கஞ்செய்வாம் எனவே, இம்மான்மியத்தைக் கேட்டுஞ் சிந்தித்தும் வழிபட்டு வணங்குவோர்க்கு மலப்பிணிப்பொழியுமென்னும் தூற்பயனுங் குறிப்பாய்த்தோன்ற நின்றன. பராசத்தி உடம்பாகச் சிருட்டியாதிகளை யருளுதற்பொருட்டு இறைவனிறறலால் தம்மினின்று பிரியாது தாதான்மியமாக நின்ற இறைவி என்றும், இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கிய இறைவர் அயன்முதலிய ஆன்மாக்களுக்குப் போகம் அருளுதற்பொருட்டே உமையம்மையை மணந்தருளியது என்பதுதோன்ற நிறறலால் இது நற்பொருட்காட்சியணி. (ச)

காமாட்சியம்மை.

ஊன்பிலிற்றுமழுவாளிகலவிதனிலொண்ணுதென்றேறாந்துநஞ்சம் தான் பிலிற்றும்பாப்பணியைநீப்பவுங்கார்வண்டினங்கடதைத்துமூசத் தேன்பிலிற்றுநறுங்கடுக்கைத்தெரியலைப்பாம்பெனமருண்டத்தெரியறுநுங்கான்பிலிற்றுத்தெருண்டணையுங்காமக்கோட்டத்துமையைக்கருத்துளவைப்பாம்.

(இ-ள்.) ஊன்பிலிற்றும மழுவாளிகலவி தன்னில் ஒண்ணுது என்று ஓர்ந்து - பகைவருடலினுனினைச்சிந்து மழுவினையேந்திய சிவபிரான் புணர்ச்சியிலமையாதென்று ணர்ந்துநஞ்சம் தான் பிலிற்றும பாம்பு அணியை நீப்பவும்-நஞ்சினைச்சிந்தும் சர்ப்பாபரணத்தைக்களையவும், கார் வண்டு இனங்கள் ததைத்து மூச-கரிய வண்டின் கூட்டங்கள் நெருங்கிமொய்க்க, தேன்பிலிற்றும நறுங்கடுக்கை தெரியலை பாம்பு என்ன மருண்டு-தேனைச்சிந்து நறுமணங்கமழு மாலையைப் பாம்பென்று மயங்கி, அ தெரியல் நாதம் கான்பிலிற்ற தெருண்டு அணையும் காமக்கோட்டத்து உமையை கருத்து உள் வைப்பாம் - அந்தக் கொன்றைமலை கமழு மணத்தை வீச அதனை மாலையென்று துணியுங் காமக்கோட்டத்திலெழுந்தருளிய பிராட்டியாரா இதயத்தில் இடைவிடாது இருத்துவாம்.

இறைவி இறைவனை மணந்தகாரணம் ஆன்மாக்களைக் காத்தற்பொருட்டு என்னும் பிறகாரியத்தோன்ற இது நிறறலால் தூரகாரியவேதாவும், வண்டினங்கள் தலைத்துமூசத்-தேன்பிலிற்று நறுங்கடுக்கைத்தெரியலைப்பாம்பு என மருண்டு என்றது ஒப்புமையால் ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாகக் கருதியங்குடும் மேல்நிறறலால் மயக்கவணியும், தெரியறுநுங் கான்பிலிற்றுத் தெருண்டு என்றது கான்பிலிற்றல் என்னும் காரணத்தால் பாம்பாகிய ஒருதருமத்தை மறுத்தலால் காரணவொழிப்பணியுங் கலந்து நிறறலால் கலவையணி.

இதுவும்அது.

கருக்காமக்கோட்டியிரவினையனைத்துமொருங்கெய்திக்கலகஞ்செய்யுந்
தருக்காமக்கோட்டியெலாமறவெறிந்தாமினியென்றுத்தகைசாலன்பு
சுருக்காமக்கோட்டியைச்சேயராகாங்கொண்டார்க்குமுலைச்சுவடுநல்கும்
திருக்காமக்கோட்டியம்மைசேவடிப்போதெப்போதுஞ்சிந்திப்பாமால். "

(இ-ள்.) அக்கு-அக்குமணியை, சேயரை-சேவந்த திருவனையிலும், ஒட்டினை-
பிரமகபாலத்தை, கரம்-திருக்கரத்திலும், கொண்டார்க்கு-கொண்டருளிய இறைவர்
க்கு, முலை சுவடு நல்கும் திருக்காமக்கோட்டி அம்மை-சனபாரச்சுவட்டினைக் கொடுத்த
தருளிய திருக்காமக்கோட்டி பீடத்தினையுடைய இறைவியினது, சே அடி போது எ
போதும் சிந்திப்பாம்-சேவந்த திருவடிமலரை யெக்காலத்துங்கருதுவாம்; கருக்கு ஆம்
அ கோள் திரிவினை அனைத்தும் ஒருங்கு எய்தி-பிறவிக்கு ஏதுவாகிய அந்தக் குற்றம்
மைந்த அந்தகாரமாகிய இருவினை முழுதும் ஒரு சேர அடைந்து, கலகம் செய்யும் தரு
க்கு ஆம் அ கோட்டி எல்லாம் அற எறிந்தாம் - கெடுதி விளைக்கும் இறுமாப்பாகிய அந்
தக் கூட்டங்களை யெல்லாம் வேரோடறக் கெடுத்தாம், இனி என்றும் தகைசால் அன்பு
சுருக்காம்-இனி யெக்காலத்திலும் பெருமைமிக்க அன்பினைப் பெருக்குவோம்.

படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்கு இறைவன் இறைவியைக்கொ
ண்டே யியற்றுவதால், அயன்முதலிய ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமுத்திகளை யருளுதற்பொ
ருட்டே இறைவர்க்கு இறைவி முலைச்சுவடு நல்கினன் என்பது தோன்ற அக்கோட்டி
னைச் சேயரை கொண்டார்க்கு முலைச்சுவடு நல்குந் திருக்காமக்கோட்டி யம்மை எனப்
பின் வாக்கியார்த்தத்தைக் கொண்டு சாதித்ததால் இது வாக்கியப் பொருட் செய்யுட்
குறியணி. இதனை வடநூலார் காவிய விங்காலங்காரம் என்பார். படைத்தல் முதலிய
தொழில்களைச் செய்தற்கு இறைவன் இறைவியைக்கொண்டே யியற்றுவதல் என்றதற்
குத் திருக்களிற்றுப்படியாரில் " நங்கையினுமனைத்துஞ்செய்தாற்போளுடனெத்தும்-
நங்கையினுஞ்செய்தனிக்ருநாயகன்" எனவருந் திருப்பாசரத்தால் அறிக. (சு)

விகடசுக்கிரவிநாயகக்கடவுள்.

விழிமலர்ப்பூசனையுஞ்றிந்திருநெடுமால்பெறுமாழிமீளவாங்கி
வழியொழுகாச்சலந்தரன்மெய்க்குருதிபடிமுடைநாற்றமாறுமாற்றால்
பொழிமதநீர்வினையெற்றிவிகடநடப்பூசைகொண்டுபுதிதானல்கிப்
பழிதபுதன்றாதுமெனும்புகழ்ப்படைத்தமதமாவைப்பணிநல்செய்வாம்.

(இ-ள்.) திரு நெடு மால் விழி மலர் பூசனை உஞ்றி - நிலங் கடந்த நெடுமால்
தமது நேத்திரமாகிய தாமரை மலரால் பூசைசெய்து, பெறும் ஆழி மீள வாங்கி வழி ஒழு
காத சலந்தரன் மெய்க்குருதிபடி முடை நாற்றம் மாறும் ஆறு ஆல்-பெற்ற சுதரிசனமெ
ன்னுஞ் சக்கரத்தை மீளவும் வாங்கி அறநெறியிலொழுகாத சலந்தராசரனது உடம்
பினின்றும் மிழிந்த உதிரத்திற் றேய்ந்த தீநாற்ற மாறும் வகையால், பொழி மத நீர்வினா
ஏற்றி விகடநடப் பூசைகெண்டு புதிதுஆக நல்கி-தமது கரடத்தினின்றும் பொழிந்த
மதநீர்ப்பெருக்கின் வாசனையை யெற்றி விடுவச்சேனார் செய்த விகடக்கூத்தாகிய பூசை
யை விரும்பிப் புதிதாகத் தந்தருளி, பழித புதன் தாதையினும் புகழ்ப்படைத்த மத மா
வை பணிதல் செய்வாம்-இயல்பாகவே பாசங்கணி னின்றும் நீங்கிய தமது பிதாவாகிய
இறைவரிலும் புகழினைப்பெற்ற விராயகக் கடவுளை வணங்குவாம்.

குபன் என்னும் அரசன்பொருட்டுத் தஞ்சிமுனிவன்மேலெறிந்த தமது சக்கரம் வாய் மடிந்து மழுங்கினமையால் ஆயுதயில்லையே யென்று கவலைகூர்ந்த திருமால் சலந்த ரன்மடிய இறைவன் கண்ட சூதரிசன் மென்னுஞ் சக்கர மொன்றுனதென் றுணர்ந்து காஞ்சித் திருப்பதியில் வந்து பாசுபத வீரதம் பூண்டு இறைவனை யாயிரத் தாமரை மல ர்களால் அருச்சித்து வழிபட்டு வருகையில் அவரன்பீனைச் சோதித்தற் பொருட்டு ஒரு தாமரை மலரை யிறைவன் மறைத்தருள, அதனைத் திருமாலுணர்ந்து ஆயிரத்திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்திற்கு மலரில்லாமையை யுணர்ந்து வழிபாட்டிற்குக் குறைவுவா ராவண்ணம் தமது கண்ணிடந்து அருச்சிக்க; அவ்விறைவன் மகிழ் கூர்ந்து காட்சித்த ருளி, இழந்த கண்ணையும் பதுமாட்சன் என்னும் திருநாமத்தையும் சக்கரத்தையுந் தந்த ருளினமையால் விழிமலர்ப் பூசனை யுருற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி எனவும், தக்கன் வேள்விச்சாலையில் போர்புரிந்த திருமால் தாம் எறிந்த சக்கரத்தினை வீரபத்திரக்கடவுள் தலைமாலையிலொன்று கவ்வியதறு லத்தனையிழந்து வைகுந்தமடைந்தபோது, சக்கரமில்லா மையை விடுவச்சேன ருணர்ந்து காஞ்சியையடைந்து இறைவனை வழிபட்டு வீரபத்திரக் கடவுளைத் தரிசித்து விடக்கூடத்தைச்செய்ய அதுகண்டு தலைமாலே நகைத்தபோது கீழே யச்சக்கரம் வீழ்ந்தகாலையில் அவ்விடநடனத்தை மீளவும் காண எடுத்து மறை த்தருளினமையால் மீளவாங்கியெனவும், தமது பிதா விழிமலர்ப்பூசை கொண்டமை போலத் தாமும் விடநடனப்பூசை கொண்டமையால் விடநடப்பூசைகொண்டு என வும், இறைவனருளிய சக்கரம் சலந்தரனுடலை யிருகறுசெய்தலா லுதிரத்தோய்ந்தது தீ நார்தம் அடைந்தமையின் சலந்தரன் மெய்க்குருதிபடி முடைநார்தம் எனவும், தாம் அருளும்போது மதநீரிற்சுழுவதலாலதன் நறுமணத்தோய்தலில், மாறும் ஆற்றல் பொழிமதநீர் விராயேற்றிப் புதிதாநல்கியெனவும், அவ்விறைவன் முடைநார்தம் வாய்ந்த சக்கரத்தை வல்வினை வழிபாடுபுண்ட திருமாலுக்குத் தந்தருளிப் புகழ்பூண்டதிலும், மெல்வினை வழிபாடுபுண்ட விடுவச்சேனருக்கு நறுமணம்வாய்ந்த சக்கரத்தைத்தந்து பூண்டபுகழ் பெரிதாதலால் பழிதபுதன்றூதையினும் புகழ்படைத்த எனவுங் கூறினார். “ஆங்கவனையெதிர்நோக்கிநின்பூசைக்கமகிழ்த்தேமுனைக்கிள்ளுன்று, தேங்கமலவியிய ளித்தேம்பதுமாக்கனெனும்பெயரிற்றிகழ்வாயில்வூர் - பாங்குபெறுதிருமாற்பேபெனைப் பொலிகவென் றருளிப்பானுகோடி - தாங்குக திர்ச்சுதரிசனப்பெயராழித்தனிப்பபடையு முதவியெங்கோன்” எனவும், “போராழியதன்வாயிற்கழிந்துபுவியிசைவீழ்ப்பொருக் கென் றங்கை-ஏராணைமுகக்கடவுளதுகவர்ந்தங் கறியான்போன்றிருப்பனோக்கிப்-பேரா ண்மைப்படைத்தலைவனிளிச்செயலேதென் றமுங்கிப்பேதுற்றந்தச்-சோளன்றிருமுன்பு ங்கைகண்டவிகடநடஞ்செய்துவேண்ட. எக்கறவானவனியற்றும்விகடநடநெடும்போ தெம்பெருமாளுேக்குக்-மாக்கருணைசுரந்தருளியாயுவன் றனக்களித்தான்” எனவும் இப் புராணத்தில் வருதல் பின்னர்க்காண்க. விழிமலர்ப்பூசனையுருற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி என்றது இழிந்தபொருள் கொடுத்து உயர்ந்தபொருளைப் பெற்றமையால் பரிவி ர்த்தியணியையும், விடநடப்பூசைகொண்டு புதிதாநல்கி என்றது ஒன்றினைவாங்கி யொ ன்றனைத்தந்தமையால் பரிவருத்தனையணியையும், தன்றூதையினும் புகழ்படைத்த என் றதால் உறழ்ச்சியணியையும் உள்ளிட்டிருத்தலால் கலவையணி. (எ)

குமார்கடவுள்.

முருகோட்டந்தரப்பாயுமும், நமுமும், நெடுப்பமுரிவிற்கோட்டு, மொருகோட்டுமுகளிறையிருகோட்டுமுதுகளிறுவுலவக்காட்டிப், பருகோட்டநகைவேட்டுப்பைங்கோட்டுத்தினைப்புனத்துப்பரண்மேற்கொண்டு, குருகோட்டும்பெடைமணந்தகுமார்கோட்டத்தடிகள்குலத்தாள்போற்றி.

(இ-ள்.) முருகு ஓட்டம் தர பாயும் மும்மதமும் ஊற்றெடுப்ப-வாசனை பரவப் பாயாநிற்கும் மூன்று மதங்களுக்குச் சரக்க, மூரிலில் கோட்டும் ஒருகோடு மழகளிற்றை - பெரிய வில்லை வளைவிக்கும் ஒரு கொம்பினை யுடைய இனமை வாய்ந்த யானையை, இரு கோடு முதுகளிறாக உலவக்காட்டி - இரண்டு கொம்பினையுடைய முதுமைவாய்ந்த யானையாக உலவாநிற்கப் புலப்படுத்தி, ஓட்டம் நறை பருவேட்டு-திருவதரத்தில் வாய்ந்த தேனைப் பருகவிரும்பி, திணைபுனத்து பைங்கோடு பரண்மேற்கொண்டு குருகு ஓட்டம் பெடைமணந்த-திணைப்புனத்திலுள்ள பசிய கொம்பாலமைந்த பரண்மே விருந்தருளிக் கவரவரும் பறவைகளை ஓட்டம் பெண்மயிலாகிய வள்ளிநாயகியை மணந்தருளிய, குமர கோட்டத்து அடிகள் குலத்தான் போற்றி-குமரகோட்டத்துள் எழுந்தருளிய முருகக் கடவுளது நன்மையைத்தரும் திருவடிகளுக்கு வந்தனம்.

மூரிலில் கோட்டும் என்பதற்குச் சிவ பெருமா நேங்கிய பெரிய வில்வாகிய மேருவில் பாரதமெழுதிய எனவும், இருதினை ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும் போற்றிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று “வாழிய வெண்புத னீற்றினுயிர்மெய்” என்ற சூத்திரத்தின் உபலக்கணத்தால் ஈற்றுயிர் மெய்கெட்டு நின்றதாகக் கொண்டு போற்றக்கடவேன் எனவும் பொருள் கொள்ளுதலும் அமையும். இ என்னும் பகுதிப்பொருள் விசுவயேற்றுநின்ற முதனிலைத் தனிவினைப் பெயர் “உனக்கொரு கும்பி” என்றும் போல வருதலின் வந்தனம் என்றும். தம்மையிணைதற்குத் தவம்புரிந்த திருமால் புத்திரியாராகிய வள்ளிநாய்ச்சியார் குறவர் குலக்கொடியாய்த் திணைப்புனங்காத் தமரும்போது அவர் திருக்கருத்து முற்றும்படி இனையபிள்ளையார் விருத்தவடிவாய்ச்சென்று குறையிரக்க, அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்காத அவ்வள்ளியாரினங்க மூத்தபிள்ளையாரை நினைத்தருளிய காலத்தில் அவர் யானை வடிவங்கொண்டு சினந்துவருதற்கஞ்சி அந்நாய்ச்சியாரிற்குப் புல்லினார் என்பது புராண வரலாறு. “அந்தப்பொழுதி லுறமா முகற்கிரங்கி, முந்திப் பட்டிகின்ற மொய்குதுலாண் முன்னுகத் - தந்திக்கடவுட் டனிரவரணப் பொருப்பு, வந்தற்ற தம்மாமறி கடலேபோன் முழங்கி” “அய்வேலையில் வள்ளியச் சமொடமிண்டெவப் - பொய்வேடங்கொண்டு நின்ற புங்கவன்றன்பாலஊதி-இய்வேழங்காத் தருள்க வெந்தைநீர் சொற்படி - செய்வேனென வொருபாற் சேர்ந்து தழி இக் கொண்டனனே” இவை வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்தில் வருதல்காண்க. மூரிலில் மூரிலில் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கல். முன்னடந்ததை இப்போது நடந்ததாகக் கூறுதல் கிழவினவிற்கியணி. இதனைப் பாவிசால்வகாரம் என்பர்.

(அ)

வயிரவக்கடவுள்.

எளியனாவனியர்வாட்டின் வலியனாயிருநீர்வைப்பி
எளியறத்தெய்வம்வாட்டுமெனுமுரைக்கமையவன்றே
தெளியுமாவலியைச்செற்றோற்செருத்தரிக்கவயம்போர்த்த
வளியுளர்ச்ச்சிகாவல்வயிரவர்க்கன்புசெய்வாம்.

(இ-ள்.) இருநீர்வைப்பின் எளியனா வலியர்வாட்டின் - கடல் சூழ்ந்த நில உலகில் வன்மையில்லாதவர்களை வன்மையுடையோர் வருத்தினால், வலியனா அளிஅறத் தெய்வம் வாட்டும் என்னும் உறாக்கு அமைய-அவ்வன்மையையுடையவனாக் கருணையை யுடைய அறக்கடவுள் வருத்தும் என்னும் மூதுரைக்குப் பொருந்த, அன்று தெளியும் மாவலியை செற்றோன் செருத்து - அக்காலையில் தெளிந்த மாவலி யென்பவனைக் கொன்ற வாமன வடிவங்கொண்ட திருமலை வருத்தி, உரிகவயம் போர்த்த வளியுளர்க் கிகாவல் வயிரவர்க்கு அன்புசெய்வாம் = அவரது தோலை மேற்போர்வையாகப் போர்த்த

தருளிய, காற்று உலவும் கச்சித்திருநகர் காவல்பூண்ட வயிரவக்கடவுளுக்குத் தலையன்பு கூர்ந்து வழிபடுவாம்.

நீமைசெய்தவர்களை யறக்கடவுளொறுத்தல் அவர்கள் நீமைப்பயன் குறைத்தற் காதலால் அளியறத்தெய்வம் வாட்டும் எனவும், தனது ஆசாரியனாகிய சுக்கிரன் மூன்றடி மண்ணிரந்தவன் திருமால், குறளனல்லன், இவன் இரந்தபொருளைக் கொடாதேயென்று தடுத்தும், கொடுக்க வுடன்பட்ட பொருளை மறுக்காது கொடுத்தமையால் செளரியுமாவ லியையெனவும், தாம் தண்டித்ததைப் பலரும் உணர்ந்து இனித் நீமைசெய்யாதவண் ணம் அறிவுறுத்தற்கு அத்தோலைப் போர்வைவாகக்கொண்டனராதலால் உரிக்கவயம் போர்த்த எனவும், இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளும் பல்குதலால் வளியுள் கச்சியெனவும், வயிரவக்கடவுள் சிவபெருமானைப் பூசித்துக் கச்சியைக் காவல்பூண்ட மையால் கச்சிகாவல் வயிரவர்க்கு எனவுங் கூறினார். பின்கூறிய வர்ணியமாகிய சிறப் புப்பொருளால் முன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பெயர் சாதிக்கப்பட்ட மையால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

(34)

அங்கணன் கயிலைகாக்கும் அகம்படித்தொழின்மை பூண்டு

நங்குருமரபிற்கெல்லாமுதற்குருநாதனாகிப்

பங்கயந்துளவநாறும்வேத்திரப்படைபொறுத்த

செங்கையம்பெருமானந்திசீரடிக்கமலம்போற்றி.

(இ-ள்.) அங்கணன் கயிலைகாக்கும் அகம்படித்தொழின்மை பூண்டு-சிவபெரு மான் திருக்கயிலையைக் காவல்கொள்ளும் அகம்படித் திருத்தொழிலை மேற்கொண்டு, நம் குருமரபிற்கு எல்லாம் முதல்குருநாதன் ஆகி-நமது குருமரபிற்கெல்லாம் முதன்மை வாய்ந்த குருமூர்த்தத்தலைவனாகி, பங்கயந் துளவம் நாறும் வேத்திரப்படை பொறுத்த செங்கை எம் பெருமான்-தாமனாயும் துளவமுமாகிய இவற்றின் மணங்கமழும் பிரம் பாகிய ஆயுதத்தை ஏந்திய செவந்த திருக்கரங்களையுடைய எமது பெருமானாகிய, நீந்தி சீர் அடி-கமலம்போற்றி - திருநந்தி தேவருடைய அழகிய திருவடித்தாமனைகளை வந்திக்

வழிபாட்டில் அகம்படித்தொண்டு புறம்படித்தொண்டு என இருவகைப் பந்த லால் அகம்படித் தொழின்மை யெனவும், சிவபெருமானிடத்துச் சிவாகமங்களை யோ தியுணர்ந்த நந்திதேவர் தம்மை வழிபட்ட சந்ருமார முனிவருக் குபதேசித்தும், அவ ர்தம்மை வழிபட்ட சத்திய நூநதரிசனிகளுக்கு உபதேசித்தும், அவர்தம்மை வழி பட்ட பாஞ்சோதி முனிவருக்கு உபதேசித்தும், அவர் திருக்கலையினின்று நீங்கித் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வேளாளர் குலத்தில் திருவவதாரஞ் செய்த மெய்கண்ட தேவர்க் குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட அருணந்தி சிவாசாரியர்க் குபதேசித் தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட மறைநூன சம்பந்த சிவாசாரியர்க் குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட உமாபதி சிவாசாரியர்க் குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட அருணம்ச்சிவாய தேசிகர்க்குபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்டசித்தர் சிவப்பிரகா சதேசிகர்க்கு உபதேசித்தும், அவர் தம்மை வழிபட்ட நம்ச்சிவாய மூர்த்திகளுக்கு உபதேசித்தும் அருளினார், அங்கது திருவாவடுதுறைவி லமர்ந்தருளித் தமது ஞா னாசாரியர் அனுனாபயின் வழிந்தாய் அகிலேவிர பக்குவரா யமர்ந்தருளிய சிவப்பிரகாச தேசிகர் முதலிய தேசிகோத்தமர்களுக்கு வழிவழி யொருவர்க்கொருவ ருபதேசித்தவ ன்ந்த மரபாதலால் நங்குருமரபுக்கெல்லா முதற்குருநாதனாகியெனவும், தம்மையும் தமது

ளிட்டாறாயும் அடக்கிக்கூறுதலால் நங்குரு எனவும், திருக்கலையில் சேவைகாணத் தேவர்களோடு நெருங்கிய பிரமன் திருமால் நெருக்கற முடியில் ஒச்ச, அவர்கள் முடியிலணிந்த தாமரையிலும் துளவமலரிலுந் தோய்ந்து கமழுதலால் பங்கயத்துளவநாறும் வேத்திரப்படையெனவுங் கூறினர். இது ஒருபொருளின் தன்மையை யெடுத்துக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி, அகம்படித்தொண்டு அருகிலிருந்துசெய்யுந் தொண்டு. புறம்படித்தொண்டு புறம்பிலிருந்துசெய்யுந் தொண்டு. (க0).

தமிழாசிரியர்.

காசியினின்றும் போந்து கம்பர்தாமருளப்பெற்று
மாசிலாக்கச்சிமூதூர்மன்னிவீற்றிருந்து பூமே
லாசிலாத்தமிழ்பரப்பியருந்தமிழ்க் குரவுபூண்ட
தேசினுன் மலயவெற்பின்குறுமுனிதிருத்தாள் போற்றி.

(இ-ள்.) காசியினின்றும் போந்து கம்பர்தாம் அருளப்பெற்று-காசித் திருப்பதியினின்றும் எழுந்தருளித் திருவேகம்பர் அருள்செய்யப்பெற்று, மாசு இல்லாத கச்சிமூதூர் மன்னி வீற்றிருந்து-குற்றமில்லாத கச்சியென்னும் தொன்றுதொட்டுள்ள திருநகரில் நிகரின்றி வசித்திருந்து, பூமேல் ஆசு இல்லாத தமிழ் பரப்பி அருந்தமிழ் குரவுபூண்ட தேசினுன்-நிலவுலகின்மேல் களங்கமில்லாத தமிழினைப்பரப்பி அரியதமிழாசிரியத் தன்மை மேற்கொண்ட விளக்கத்தையுடையவராகிய, மலயவெற் பின் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி-பொதியுமலையெழுந்தருளிய அகத்தியமுனிவரது ஸ்ரீபாதங்களை வந்திக்கக்கடவேன்.

மேருமலையோடு மாறுபட்டுச் சந்திர சூரியரியக்கமற நின்ற விந்தமலையினறுமாப் பொழியப் பிரமன் வேண்டுகோளால் அகத்தியமுனிவர் காசியினின்றும் காஞ்சித் திருப்பதிக்கு வந்தமையால் காசியினின்றும் போந்து எனவும், அங்கு அம்முனிவர் சிவலிங்கப்பெருமானைத் தரிசித்துப் பூசித்து வேண்டுவன பெற்றமையால் கம்பர் தாமருளப்பெற்று எனவும், தாம் அணுக்கராயிருக்க விரும்பியது வேண்டிய வரங்களுள்ளொன்றாதலால் மாசிலாக்கச்சி மூதூர் மன்னிவீற்றிருந்து எனவும், நிலவுலகில் எக்காலத்தோர்க்கும் எளியநடையதாய்த் தேவர்களுக்கு இனிமை பயப்பதாகச் சிவபெருமானருளப்பெற்றுத் தமிழை விரித்தமையால் பூமேலாசிலாத் தமிழ்பரப்பி யெனவும், தனது பெயர்க்காரணத்தால் எல்லாப் பாதையினு மினியபாடையாதலால் அருந்தமிழ் எனவும், அப்பாடைக்கு இறைவர் முதற்குரவராகத் தாம் இயல்வகுத்த ஆசிரியராய் விளங்கினமையால் குரவுபூண்ட தேசினுன் எனவுங் கூறினார் (தமிழ் இனிமை) பண்பாகுபெயராய்ப் பாடைமேல் நின்று “ எவ்வினையுமோப்புதலாற்றிராவிடமென்றியல்பாடை- எவ்வமறப்புதிதாகயான்வகுப்பல்கியது - எவ்வருணத்துள்ளார்க்குமெளிதாகப்புத்தேளி - ரொவ்வவர்க்குஞ்சுவையமிழ்தினினிதாகச்செய்தருளாய். எனவும், இருமொழிக்கு கண்ணுதலார்முத்தருவரியல்வாய்ப்ப - இருமொழியும்வழிப்படுத்தார்முனிவேந்தரிசைபரப்பும் - இருமொழியுமான்றவரோதழிஇயுடொன்றாவில் - விருமொழியுநிககொன்னுமிதற்கையமுளதேயோ” எனவும் இந்நூலில் வருதல் காண்க. ஒரு கருத்தாவின் பல செயல்கள் முறைபடக் கூறினமையால் வினேமுதல் விளக்கணி. (கக)

நீநுநானசம்பந்தமுநீநீநாயனார்.

பாசமயகோளரியைப்பாலறவாயனைப்பூம்பழனஞ்சூழ்ந்த
சிரபுரத்துத்திருஞானசம்பந்தபபெருமானைத் தேயமெல்லாம்
குரவையிடத்தமிழ்வேதம்வீரித்தருளுங்கவுணியர்தங்குலதீபத்தை
விரவியெமையாளுடையவென்றிமழவிளங்குநிறைவிரும்பிவாழ்வார்.

(இ-ள்.) பரசமய கோளரியை-பரசமயங்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போல் பவனா, பால் அருத வாயனை-திருஞானப்பால் மணம் என்றுங் கமழும் திருவாயுடைய வனா, பூம்பழனம் சூழ்ந்த சிரபுரத்து திருஞான சம்பந்தப் பெருமானை-பொலிவமைந்த வயல் சூழ்ந்த சீகாழியில் அவதரித்த திருஞான சம்பந்தனானும் திருநாமம் வாய்ந்த இறைவனா, தேயம் எல்லாம் குரவையிட தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தம் குலதீபத்தை - எல்லாத் தேசங்களிலும் உள்ளோர் ஆனந்தக் கூத்தாடத் தமிழ்வேதமாகிய ஒளியை விரித்தருளிய அந்தணருள் கவுணியர் கோத்திரத்திற்கோர் தீபமாய் உள்ளவனா, எமை விரவி ஆளுடைய வென்றி மழ இளங்களிறை-எம்மைக் கலந்து ஆளாகக்கொண்ட வெற்றியையுடைய இளமைவாய்ந்த யானைக்கன்று போல்பவனா, விரும்பி வாழ்வாம்-மகிழ்கூர்ந்து வழிபட்டு வாழா நிற்போம்.

பரசமயங்களாகிய களைகளை வேரோடறக் களைந்து சைவவான் பயிரோம்பத் திருவவதாரஞ்செய்தருளினமைதோன்றப் பரசமயகோளரியெனவும், உமையம்மையார் பொற்கிண்ணத் தருளிய சிவஞானத் திருமுலைப்பாலுண்டு அன்றே “தோடுடைய செவியன்” முதலிய திருப்பதிகங்களை யோதி யளவிறந்த மான்மியங்களைப் பாலபருவத் தே செய்தன னொன்பது தோன்றப் பாலஞவாயனை யெனவும், என்றும் விளைவு குன்றாததென்பது தோன்றபைம்பழனம் எனவும், மற்றைத் திரவியங்களோடு நாடுபடுகிரவியமுமிக்குளதென்பதுதோன்றச் சூழ்ந்தவெனவும், பன்னிரண்டுதிருநாமங்களுள் எல்லாத் திருப்பதிகளிலும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லாற்றலாற் றோன்றச்சிரபுரம் எனவும், அத்திருப்பாலால் சிவஞானத்தால் கலைஞானத்தையும் திருவருண்ணானத்தால் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் ஒதாதொருங்குணர்ந்த காரணத்தால் வந்த நாமம் என்பதுதோன்றத் திருஞானசம்பந்தப்பெருமானை எனவும், புறச்சமயமாகிய பேரந்தகாரத்தால் மூடிபட்டுத் தத்தஞ் செயலொழிந்து வருந்திய ஆன்மாக்கள் தமிழ்வேதமாகிய பேரொளியால் அவ்விருளினின்று நீங்கிக் களித்தமைதோன்றத் தேயமெல்லாம் குரவையிடத் தமிழ்வேதம் விரித்தருளும் கவுணியர்தம் குலதீபத்தையெனவும், எம்போலியராகிய அடியார்துறிப்பின் வழிபட்டு ஒழுகியருள்வது தோன்ற விரவி யெமையாளுடைய வென்றி மதவிளங்களிறெனவும், கண்மல மொழித்தற்பொருட்டு என்பது தோன்ற விரும்பிவாழ்வாம் எனவுங் கூறினார். பரசமயங்களை நிக்கிரகஞ் செய்தற்பொருட்டுத் திருவவதாரஞ் செய்தமையும் “தோடுடையசெவியன்” முதல் பதினாறாயிரத் திருப்பதிகங்களோதினமையும், திருவவதாரஞ்செய்த திருப்பதிகம், காரணத்தால் வந்த திருநாமமும், செய்தருளிய பற்பல மான்மியங்களும், அடியவர்க்கருளும் அதுக்கிரகமும் ஆகிய இவற்றை முறையாகக் கூறுதலால் முறையிற் படர்ச்சியணி. அமுதம் பகிர்ந்த திருமால் கைக்கொண்ட சட்டுவத்தால் உடலிழந்த இராகு கேதுக்கள் இறைவனைச் சீகாழியிற் பூசித்துத்தம துடலம் பெற்றமையால் சிரபுரம் என அத்திருப்பதிக்கு ஓர் திருநாமம் பன்னிரண்டு திருநாமங்கள் “பிரமபுரம் வேணுபுரம் புகலிபெருவேங்குருநீர்-பொருவி நிருத்தோணிபுரம் பூந்தராய் சிரபுரமுன்-வருபுறவஞ் சண்மைநகர்வளர்காழி கொச்சையம்-பரவுதிருக்கழமலமாம் பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்” எனவும், சிவஞானத்தால் கலைஞானமும் திருவருண்ணானத்தால் மெய்ஞ்ஞானமுமுணர்ந்தமையை “சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்-பவமதீனயறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம்-உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம் - தவமுதல்வரீசம்பந்தர்தாமுணர்ந்தாரநிலையி” எனவும் வரும் பெரியபுராணத்தாலும், பதினாறாயிரத் திருப்பதிகங்களை யோதியருளினமையை “நகரங்கெடப்பண்டுதிண்டேர்மிசைநின்றுநான்மறைகள் - பகரங்கழலவனைப்பயிஞாறாயிரம்பதிகள் - மகரங்கிளர்கடல்லைபுத்துயர்கெடவாய்மொழிந்த - நிகரொங்கிலிகலிக்காழிப்பிராணென்பரீணினித்தே” என

வரும் திருஞானசம்பந்தர் திருவந்தாதியிலும், திருப்பதிகங்களாற்செய்தருளிய பற்பல மான்மியங்களை “அடுகினக்கடகரியதுபடவுரித்த-படர்சடைக்கடவுடன்நிருவருளதனற் பிறத்தது- கழுமலமென்னுங்கடநகரதுவேவளர்ந்தது - தேங்கமழ்வாவிச்சிலம்பளையன் பெறு-பூங்குழன்மாதிடுபோனகழுண்டேபெற்றது-குழகிண்ப்பாடிக்கோலக்காப்புக் - கழகுடைச் செம்பொற்றா எமவையே தீர்த்தது-தாதமர்மருநற் சடையனைப்பாடிப்-பே துறுபெண்ணின் கணவனைவிடமே யடைத்தது-அனாசோடிசைய வணிமறைக்காட்டுக்-குளாசேர்குடியிக் கொழமுணிக்கதவே யேறிற்று-அத்தியு மாவந் தவிர வரத்துறை- முத்தின் சிவிகை முன்னாட் பெற்றே பாடிற்று-அருமறை யோத்தா ராண்பனையனைப்- பெருநிற் மெய்தும் பெண்பனையாவே கொண்டது-பூவிடு மதுவிற்பொறிவண்டுமலும்- ஆவடு துறையிற் பொன்னா யிரமே கண்டது-உறியொடு பீலி யொருகையிற் கொள் ளும்-பறிதலைச் சமணப் பல்கழுமியசையே நீத்தது-அவிழ்ச் சுவையெயறிந் தரனடி பர வும்-தமிழ்ச்சுவை யறியாத் தம்பங்கனையே நினைத்தது-அள்ளற் பழனக் கொள்ளம்புதூர்- இக்களையோட மக்களா செலவே மிக்கவர்-ஊனசம்பந்த மறுத்துயக் கொளவல-ஞா னசம்பந்தனினு ஞாலத்திடையே.” எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் திருமும்மணிக் கோ வையிலும், கண்மலமொழித்தலை “நேசத்தார் றெழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே” என வரும் சிவஞான சித்தியாரிலும் காண்க. இதனை மற்றைய வற்றிற்குங் கொள்க. பரசம யங்களாவன. புறச்சமயம், புறப்புறச்சமயங்கள். அவை தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்ம வாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் ஆறும், உலோகாயதம், செளத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திரீகம், வைபாடி-கம், ஆருகதம் ஆறுமாம். (௧௨)

நீருநாவுக்கரசநாயனார்.

இடையரூப்பேரன்புமழைவாரும்பிணைவிழியுமுழவாரத்தின்
படையரூத்திருக்கரமுஞ்சிவபெருமான்நிருவடிக்கேபதித்தெஞ்சு
நடையரூப்பெருந்துறவும்வாசீசப்பெருந்தகைதன்னான்பாடற்
றெடையரூச்செவ்வாயுஞ்சிவவேடப்பொலிவழகுந்துதித்துவாழ்வாம்.

(இ-ள்.) வாசீசப் பெருந்தகைதன் இடையரூப பேர் அன்பு உம்-திருநாவுக்க ரச நாயனாரது இடையில் நீங்காத உழுவலன்பும், மழைவாரும் இணைவிழியும் தின் உழவாரம் படை அரூப திருக்கரம் உம்-ஆனந்த பாஷ்பம் சிந்தும் இரண்டு திருநேத் திரங்களும் திண்ணிய உழவார மாகிய ஆயுதம் நீங்காத திருக்கைகளும், சிவபெருமா ன் திருவடிக்கே பதித்த நெஞ்சு உம் நடையரூப பெருந்துறவும்-சிவபெருமானது திரு வடிக்கீழ் நிலைபெற்ற மனமும் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் நீங்காத பெரியதுறவும், ஞானப் பாடல் தொடையரூப செவ்வாய் உம் சிவவேடப் பொலிவு அழகு உம் துதித்து வாழ் வாம்-சிவஞானம் கணித்த தமிழ்வேதத்தைத் தொடுத்தலினின்றும் நீங்காத செவந்த திரு வாயும் சிவவேடப்பொலிவின் சுந்தரமும் ஆகிய இவற்றை எந்நாளும் துதித்து வாழா நிற்போம்.

தலையன்பு என்பது தோன்ற இடையரூபப் பேரன்பும் எனவும், ஒழித்த பற்றில் மீட்டுமனஞ் செல்லாமைமாகிய அகத்துறவு என்பது தோன்ற நடையரூபப் பெருந்துற வும் எனவும், சிவபெருமா னருளிய திருநாமம் என்பது தோன்ற வாசீசப் பெருந்தகை எனவுங் கூறினார். இடையரூபப் பேரன்பும், சிவபெருமான் நிருவடிக்கே பதித்தநெஞ்சு ம், நடையரூபப் பெருந்துறவும் என மனத்தாலும், ஞானப்பாடற் றெடையரூபச் செவ் வாயும் எனவாக்காலும், மழைவாரு நினைவிழியும், உழவாரத்தின் படையரூபத் திரும் கடமும் எனக் காயத்தாலும் திருவருட் பணிக்குரியர் என்பதுதோன்ற முன்னர்க்

கூறி, அத்திரிகரணங்களாலுந் திருவருட்பணிக்கு ஒருங்கே யுடையவர் சிவமே என்பது தோன்றச் சிவவேடப் பொலிவழகும் எனப்பின்னர் கூறினார். உழவாரத்தின்ப டையரூத்திருக்காரமும், ஞானப்பாடற்றொடையரூச்செவ்வாயும் என்னும் இவற்றை ஞானச் சரியையிலும், இடையரூப் பேரன்பும், மழைவார மிணைவிழியும் என்னும் இவற்றை ஞானக்கிரியையிலும், சிவபெருமான் நிருவடிக்கே பதித்தநெஞ்சும் என்பதனை ஞானையோகத்திலும், நடையரூப் பெருந்துறவும், சிவவேடப் பொலிவழகும் என்பவற்றை ஞானத்திலும் அடக்கிப் பொருள் கொள்ளுதலும் ஒன்று. ஒழித்த பற்றில் மீட்டுமனஞ் செல்லாமை யைத் திருப்புகலூரி லுழவாரத்திருப்பணி செய்துகொண்டு வருங்கால் அவரது தன்மையை யுலகின ரறிந்துய்யச் சிவபெருமான் நிருவருளால் செதுக்கு மிடந்தோறும், பொற்கட்டிகளும் நவமணிகளும் வெளிப்பட அவற்றைப் பருக்கைக்கற்கள் போலக்கருதி அவ்வுழவாரத்தால்வாரிப் பொய்கைகளிலெறிந்தன டொன்றும், பின்னும் அவரை மயக்கும்படி அரம்பையர்களை யப்பெருமானே அவர்கள்வந்து அவர்முன் மயக்கவேண்டிய குறிப்புகளுணர்த்தவு மயங்காது; வீணையைக் குறித்து “உம்மாலிங்கென்ன குறையுடையேனான்” என்னுந் திருத்தாண்டகமோதியருள, அம்மங்கையர் நம்மாலிவரை மயக்க வியலாதென்று போய்விட்டா டொன்றும், சிவபெருமானருளிய திருநாமம் என்பதனை “கூற்றாயினவாறு விலக்கிலீர்” என்னுந் திருப்பதிகம் ஒதிச் சிவபெருமானார் திருவருளைச்சிந்தித்து ஆந்தபரவசத்தராயிருக்குங்கால் அப்பெருமானார் கருணைசரந்து “நீநாவுக்கரசர்” என்னுந் திருநாமம் அருளினர் என்றும் பெரியபுராணத்தில்—

“அந்நிலைமைதனிலாண்டவரசுபணிசெய்யவவர்
நன்னிலைமைகாட்டுவார்நம்பர்திருமணிமுன்றில்
தன்னிலவருமுழவாரம்நுழைந்தவிடந்தானெங்கும்
பொன்னிடுநெடுநவமணிகள்பொலிந்திலங்கவருள்செய்தார்.
செம்பொன்னுநவமணியுஞ்சேண்விளங்கவாங்ககவையும்”
உம்பர்பிரான்றிருமுன்றிலுருள்பருக்கையுடனெக்க
எம்பெருமான்வாக்கிசுருழவாரத்தினிலேந்தி
வம்பலர்மென்பூங்கமலவாவியினிற்புகவெறிந்தார்” எனவும்,

“வானகமின்னுக்கொழுகள்வந்திழிந்தாலெனவந்து
தானநிறைசுருதிகளிறறகுமலங்காரத்தன்மை
கானவமுதம்பரக்குங்கனிவாயிலொளிபரப்பப்
பானனெடுங்கண்கள்வெளிபரப்பியிசைபாடுவார்.
இத்தன்மையரம்பையர்களைவ்விதமுஞ்செயல்புரிப
அத்தனார் திருவடிக்கீழ்நீனைவகலாவன்புருகும்
எத்தன்மையுணர்வுடையவிழுத்தவத்துமேலோர்தஞ்
சித்தநிலைதிரியாதுசெய்பணியின்றலெகின்றார்.
இம்மாயப்பவத்தொடக்காமிருவினைகடமைநோக்கி
உம்மாலிங்கென்னகுறையுடையென்யான்றிருவாரூர்
அம்மானுக்காளானேனலையேன்மீளொன்று
பொய்ம்மாயப்பெருங்கடலுள்ளெனுந்திருத்தாண்டகம்புகன்றார்.

மாதரவர்திருங்குணையவந்தெய்திமதனவசக்
காதலவர்புரிந்தொழுங்கைதவங்கள்செய்திடவும்
பேதமிலாவோருணர்விற்பெரியவரைப்பெயர்விக்
யாதுமொருசெயலில்லாமையிலிறைந்துசெய்திரகன்றார்” எனவும்,

“மேவுற்றவிலவேலையினீழியசீர்வீரட்டமமர்ந்தபிரானருளப்

பாவுற்றலர்செந்தமிழின்சொல்வளம்பதிகத்தொடைபாடியபாண்மையினால்

நாவுக்கரசென்றுலகேழினுநின்னாங்கணயப்புறநண்ணுகவென்

றியாவர்க்கும்வியப்புறமஞ்சுறைவானிடையேயொருவாய்மையெழுந்ததுவே” எனவும் திருநாவுக்கரசுகள் புராணத்திலும், சிவவேடமே சிவமென்பதனை “அறிவரியின்றனையறியாக்கையாக்கி - அங்கங்கேயுயிர்க்குயிராயறிவுகொடுத்தருளாற் - செறிதலினற்றிருவேடஞ்சிவனுருவேயாகும்” எனவரும் சிவஞானசித்தியாரிலும், உணர்க, செய்யுளாதலால் முறைபடக்கூறாது முன்பின்னாகக்கூறினார். (௧௩)

ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்துவல்லவழக்கிட்டாட்கொண்டவுவனைக்கொண்டே, யிருமணத்தைக்கொண்டருளிப்பணிகொண்டவல்லாளனெல்லாருமாய்ப், பெருமணச்சீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமாளென்றுத், திருமணக்கோலப்பெருமாண்மறைப்பெருமாளெமதுகுலதெய்வமாமால்.

(இ-ள்.) ஒருமணத்தை சிதைவுசெய்து வல்லவழக்கு இட்டு ஆட்கொண்ட உவனைக்கொண்டே - நடக்கும் ஒரு திருமணத்தை அழிக்க வலிய வழக்கைச்செய்து தன்னை ஆளாகக்கொண்ட சிவபெருமானைக்கொண்டே, இருமணத்தை கொண்டு அருளிப்பணிகொண்ட வல்லாளன் - இரண்டு திருமணங்களைக் கைக்கொண்டு அவளையும் ஏவல்கொண்ட வன்மையையுடையவன், எல்லாம் உய்ய பெருமணம் சீர்திருத்தொண்டத்தொகை விரித்த பேரருளின் பெருமான்-எல்லா உலகங்களும் பிறவித்தொடக்கினின்றும் தப்பி உய்ய மிக்க சிவமணங்கமழும் சிறப்பினையுடைய திருத்தொண்டத்தொகையை விரித்தருளிய பெருங்கருணையையுடைய பெருமான், என்றும் திருமணக்கோலப்பெருமான் மறைப்பெருமான் எமது குலதெய்வம் ஆம் - எந்நாளுந் திருமணக்கோலத்தையே வாய்ந்த பெருமான் வேதவ்ளரில்வல்ல பெருமான் அவன் எமது குலத்திலுள்ளோனாவழி அடிமையாகவுடைய இறைவனும்.

மணம்வந்த புத்தூரில் சடங்கவிமையவர் புத்திரியானாச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருமணஞ் செய்ததொடங்குங்கால் சிவபெருமானார் திருக்கயிலையிலருளியவண்ணம் அருளும்படி விருத்தவேதியராய்வந்து சபையார்முன் வழக்கிட்டு முறியோலை காட்டித் தடுத்தாட்கொண்டருளினமையால் ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்து வல்லவழக்கிட்டாட்கொண்ட எனவும், பரவையாய்ச்சியாரையும் சங்கிலிநாய்ச்சியாரையும் அச்சுந்தரமூர்த்திநாயனருக்கு இடையே நின்று திருமணமுடித்தருளினமையால் அவன் இவன் என்று கூட்டாது உவனைக்கொண்டே யெனவும், ஒருமணத்தைச் சிதைவுசெய்தவப்பெருமானாரால், அவ்விருவரையும் திருமணஞ்செய்து முடித்தமையால் இருமணத்தைக்கொண்டருளியெனவும், அதுவும் அமையாது வல்லவழக்குச்செய்தாண்ட அவ்விறைவரை அப்பரவையார், தம்மிடத்துக்கொண்ட ஆடலைக்க ஒருதரமன்றி இரண்டுதரம் ஏவினமையால் பணிகொண்ட வல்லாளன் எனவும், ஆன்மாக்களெல்லாம் அடியவர் வழிபாட்டின் திறத்தையுணர்ந்து கடைத்தேறத் தொகுத்தருளிய திருத்தொண்டத்தொகைப்பதிகம் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையால் எல்லாமுய்யத் திருத்தொண்டத்தொகை விரித்த பேரருளின் பெருமான் எனவும், அச்சிவபெருமானாரால் “தில்லவாழந்தனர்தம் அடியார்க்கு மடியேன்” என்று முதலடியெடுத்துத் தந்தருளினமையோன்ற நின்றலால் பெருமணச்சீர் எனவும், உம்மைத் தோழமைக்கொண்டோம் நாம் தடுத்தாட்கொண்ட அன்றுள்ள திருமணக்கோலத்தோடு என்றும் உலவுவாயென்று அப்பெருமானார் அருளினமையால்

திருமணக்கோலப்பெருமாள் எனவும், திருநாவலூரில் ஆதிசைவமறையவர்குலத்தில் திருவதாரஞ்செய்தருளிணமையால் மறைப்பெருமாள் எனவுங் கூறினார்.

முறியோலைகாட்டித் தடுத்தாட்கொண்டமையை—

“ பிஞ்ஞகனுநாவலர்பெருந்தகையனோக்கி
என்னிடையுநின்னிடையுநின்றவிசைவால்தான்
முன்னுடையதோர்பெருவழக்கினைமுடித்தே
நின்னுடையவேள்வியினைநீமுயறியென்றான்.
நக்கான்முகநோக்கிநடுங்கிநுடங்கியார்க்கு
மிக்கான்மிசையுத்தரியத்துகுருங்கிமேற்சென்
றக்காலமுன்றந்தன்நந்தையாளோலையீதால்
இக்காரியத்தைநீயின்றசிரித்ததென்னேடவென்றான்” எனவும்,

பரவையாச்சியாராயுஞ் சங்கிலிநாயச்சியாராயுஞ் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்க்கு இடையே நின்று திருமணமுடித்தமையை—

“ மன்னும்புகழ்நாவலர்கோன்மகிழ்மங்கைபரவைதன்னைத்தந்தோம்
இன்னவகைநம்மடியாரறியும்படியேயுரைசெய்தனமென்றருளிப்
பொன்னின்புரிப்புச்சடையன்விடையன்பொருமாகரியினுரிவைப்புனைவான்
அன்னநகையாள்பரவைக்கணியத்தாரூரன்பான்மணமென்றருள்” எனவும்,

“ உம்பருய்யவுலகுய்யவோலவேலைவிடமுண்ட
தம்பிரானார்வன்றெண்டர்தம்பாலெய்திச்சங்கிலியை
இம்பருலகிலயாவர்க்குமெய்தவொண்ணாவிருந்தவத்துக்
கொம்பையுனக்குத்தருகின்றோங்கொண்டகவலையொழிகென்றான்.
சாரூத்தவத்துச்சங்கிலிகேள்சாலவென்பாலன்புடையான்
மேருவவாயின்மேம்பட்டதவத்தான்வெண்ணெய்நல்லூரில்
யாருமறியயானாவுரியானுன்னையெனையிரந்தான்
வார்கொண்முலையாய்நீயவனைமணத்தாலனைவாய்மகிழ்ந்தென்றார்.
நம்பியாரூரனுக்குநங்கைசங்கிலிதன்னை
இம்பர்ரூலத்திடைநம்மேவலிநான்மணவினைசெய்
தும்பர்வாமுலகறியவளிப்பீடொன்றுணர்த்துதலும்
தம்பிரான்நிருத்தொண்டாருடலைமேற்கொண்டெழுந்தான்” எனவும்,

பரவையார்கொண்ட ஆடலை நீக்க ஒருதரமன்றி யிருதரம் எவ்வினமையை—

“ நாயனீரோநானுமக்கிங்கடியேனாகினீரொனக்குத்
தாயினல்லதோழருமாந்தம்பிரானோயாகில்
ஆயவறிவுமிழந்தழிவேனயர்வுநோக்கியவ்வளவும்
போயிவ்விரவேபரவைவறுபுலவிதீர்த்துத்தாருமென.
அன்புவேண்டெந்தம்பெருமானடியார்வேண்டிற்றேவேண்டி
முன்புநின்றவிண்ணப்பஞ்செய்தநம்பிமுகநோக்கித்
துன்பமொழிநீயாமுனக்கோர்தாதனாகியிப்பொழுதே
பொன்செய்மணிப்பூண்பரவைபாற்போகின்றோமென்றருள்செய்தார்.
துளிவளர்கண்ணீர்வாரத்தொழுதுவிண்ணப்பஞ்செய்வார்
ஒளிவளர்செய்யபாதம்வருந்தவோரிரவுமாறா
தளிவருமன்பர்க்காகவங்கொடிங்குழல்வீராகி
யெளிவருவீருமானுலென்செய்கேனியைசயாதென்றார்” எனவும்,

எல்லாமுய்ய என்பதனையும், சிவபெருமான் அடியெடுத்துத் தந்தருளினமையையும்—

“தொல்லைமால்வரைபயந்தசாயலாடன்றிருப்பாகன்

அல்லநீர்ந்துவருய்யமறையளித்ததிருவாக்கால்

தில்லைவாழந்தணர்தமடியார்க்குமடியேனென்

றெல்லையிலவண்புகழாகாயெடுத்திசைப்பாமொழியென்றான்” எனவும்,

உம்மைத் தோழமைகொண்டோம் ஆட்கொண்டவன்றுள்ள மணக்கோவத்தோ
டென்றும் உலவுவாயென்றதை—

“வாழியமாமறைப்புற்றிடங்கொண்மன்னவரூரூரூரலோர்வாக்குத்-தோழமையாக
வுன்கு நம்மைத்தந்தன நாமுன்பு தொண்டுகொண்ட-வேன்வியிலன்று நீகொண்ட கோ
லமென்றும் புணர்துநின்வேட்கைதீர - வாழிநீமண்மேல் விளையாடுவாயென்றாராகே
ட்கவெழுந்ததன்றே, எனவும் பெரியபுராணம் தடுத்தாட்கொண்டபுராணத்திலும், ஏய
ர்கோன்கலிக்காமநாயனாபுராணத்திலும் வருதல் காண்க. செய்யுளாதலால் முன்பின்
றைக்கூறினர். திருவவதாரஞ்செய்தருளினமை முதல்பணிகொண்டமை யீரூக்கூறி
னமையால் முறையின்படர்ச்சியணி. பெருமான் என்னுங் காரணப்பெயரின் ஆன்விகு
தி ஆள்விகுதியாகத்திரிந்து ஆண்பாலையுணர்த்தி நிற்பல் புதியனபுகுதல் என்னும் விதி.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

பெருந்துறையிற்சிவபெருமானருளுதலும்பெருங்கருணைப்பெற்றிநோக்கிக்
கரைந்துகரைந்திருகண்ணீர்மழைவாரத்துரியநிலைகடந்துபோந்து
திருந்துபெருஞ்சிவபோகக்கொழுந்தேறல்வாய்மடுத்துத்தேக்கிச்செம்மாந்
திருந்தருளும்பெருங்கீர்த்திவாதவூரடிகளடியிணைகள்போற்றி.

(இ-ள்) பெருந்துறையில் சிவபெருமான் அருளுதலும்-திருப்பெருந்துறையில்
குருந்தமரத்தின்கீழ்ச் சிவபிரானார் சிவஞானோபதேசம் செய்தருள, பெரும் கருணை பெ
ற்றி நோக்கி கரைந்து கரைந்து இருகண்ணீர் மழைவார துரியநிலை கடந்து போந்து -
அவரது எல்லை இல்லாத திருவருளின் தன்மையை அகக்கண்ணால் நோக்கி மனம் நெக்
குவிட்டுருகிப் புறத்திலுள்ள இரண்டுகண்களினின்றும் ஆந்தக்கண்ணீரானது மேகம்
போலப்பொழிய நின்மல துரியாதீதநிலையிற்சென்று, திருந்து பெரும் சிவபோகம் கொ
ழுந்தேறல் வாய் மடுத்து தேக்கி - திருந்திய பெரிய சிவபோகமாயி கணிந்த தேனைப்
பருகி யேப்பமிட்டு, செம்மாந்து இருந்தருளும் பெருங்கீர்த்தி வாதவூர் அடிகள் அடி இ
ணைகள் போற்றி - இறுமாந்திருந்தருளிய அளவிறந்த கீர்த்தியையுடைய திருவாதவூரி
வெழுந்தருளிய இறைவரது இரண்டு திருவடிகட்கும் வந்தனம்.

திருப்பெருந்துறையிற் குருந்தமரத்தின்கீழ்ச் சிவபெருமான் மாணிக்காட்டி மா
ன்பிடித்தல்போலச் சாதாரத்திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி யுடல்பொருளாவி யேற்றுத்
திருநோக்காலும் வாக்காலும் பரிசுத்தாலும் பாசநாசஞ் செய்தருளினமையால் பெருந்
துறையிற் சிவபெருமானருளுதலும் எனவும், ஏனையோர்க் கரிதாய்த் தமக்கெளிவந்தரு
ளினமையால் பெருங்கருணைப்பெற்றிநோக்கி யெனவும், அதற்குத் தாஞ்செய்யுங்கைம்
மாறொன்றின்மை கருகினமையால் கரைந்து கரைந்து எனவும், அப்பெருங்கருணையா
வெழுந்த சிவநந்த முன்னேறிரம்பிப் புறம்பே வழிதல்போல வழிதலால் இருகண்ணீர்
மழைவாரானவும், அக்கருணையால் பசுகாணஞ் சிவகாணமாய்க் கருவிகளோடுகூடிநிற்
குஞ்சுகல சாக்கிரத்தில் அக்கருவிகளோடுகூடாது நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலையில்
நின்றமையால் துரியநிலைகடந்துபோந்து எனவும், அந்நின்மல துரியாதீதநிலையிற் பேரி
ன்பமயமான சிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்துநிற்வால் திருந்துபெருஞ்சிவபோகக் கொ

முந்தேறல் வாய்மடுத்தத் தேக்கி எனவும், அச்சிவத்தி னிறைவிற்கல்ந்து முன்னுள்ள
எகதேசவுணர்ச்சி யொழிதலின் எகதேசவுடம்பாலவரும் இன்பதுன்பங்களுக்கு ஏது
வாகிய உற்பாத முதலியனவற்றை நோக்கி வருங் கவலை சிறிது மிலராயிருந்ததாற்
செம்மாந்திருந்தருளும் எனவும், பிரமன் முதலியோர்க் கரிய அச்சிவபெருமான் தமது
வழிபாட்டிற் கிரங்கி நரியைப் பரியாக்கியும் பரியை நரியாக்கியும் திருமுடியேன் மண்
சுமந்தும் பாண்டியன் கைப்பிரம்பா லடிபட்டும் நின்றருளச்செய்து பத்தியோகத்தில்
புகழ்பெற்றவராதலால் பெருங்கீர்த்தி வாழ்வூழிக் கெனவெங் கூறினார்.

திருப்பெருந்துறையிற் குருந்தமரத்தின்கீழ் மெழுகுந்தருளி யிருந்தமையை—

“நிருத்தனெனிலாரீற்றனெனெற்றிக்கண்ணனெனெனினுளோர்பிரானே
யொருத்தனெயுன்னையோலமிட்டலறியுலகெலாந்தேடியுங்கானேன்
திருத்தமார் பெய்கைத்திருப்பெருந்துறையிற்செழுமலர்க்குருந்தமேவியசீர்
அருத்தனையடி யெனதுரித்தமைத்தாலதெந்துவேயென்றருளாயே” எனவும்,

சாதாரத் திருவுருக்கொண் டெழுந்தமையை—

“அந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து - சுந்தரவேடத் தொருமுத லுருவுகொ
ண்-டிந் திரஞாலம் போலவந்தருளி-எவ்வெவர் தன்மையுத் தன்வயிற்படுத்துத் - தானே
யாகிய தயாபர னெம்மிறை.” எனவும்,

உடல்பொரு ளாவி பெற்றமையை—

“அன்றையென்றவையுமுடலுமுடைமையெல்லாமுங்
குன்றையினையா யென்னையாட்கொண்டபோதேகொண்டிலையோ
இன்றோரிடைபூதெனக்குண்டோவெண்டோண் முக்கணம்மானே
நன்றேசெய்வாய்பிழைசெய்வாய்நாளேவிதற்குநாயகமே” எனவும்,

திருநோக்காற் பாசநாசஞ் செய்தல் மீன் தனது பார்வையால் தன் சினைகளைத்
தன் வடிவாக்குதல்போலச் சிவபிரான் அருணைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு
கிடந்த ஆன்மாக்களை அம்மலங்களி னீக்கி யேகதேசவறிவினைக் கழித்து வியாபகவறிவி
னைத் தருதல்—

“புணர்ப்பதொக்க வெந்தையென்னை யாண்டு பூணநோக்கியும்” எனவும்,

திருவாக்காற் பாசநாசஞ்செய்தல் பதிபசுபாசத்தி னுண்மையை யறிவுறுத்தும்
ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை சிவத்தோ டிரண்டறக்கலக்க வுபதேசித்தல்—

“உடையானுன்றனடுவிருக்குமுடையா ணடுவுணீயிருத்தி
அடியேனடுவுளிருவீருமிருப்பதாலையேனான்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருனைப்பரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்துமுடியும்வண்ணமுன்னின்றே” எனவும்,

பரிசுத்தாற் பாசநாசஞ்செய்தல் வியாபகவறிவினின்றும் உருவாமல் திருவருட்
பதிவுசெய்தல்.—

“இணையார் திருவடியென்றலேமேல்வைத்தலுமே
துணையானசுற்றங்கள் தனையுந்துறந்தொழிந்தேன்” எனவும்,

வையோர்க்கெளிதாய்த்தமக்கு எளிவந்தருளிணமையை—

“இந்திரனுமாலயனுமேனோரும்வானோரும்
அந்தரமேநிற்கச்சிவனவனிவந்தருளி
எந்தரமுமாட்கொண்டதோட்கொண்டநீற்றனய்ச்
சிந்தனையவைத்துருக்குஞ்சீரார்பெருந்துறையான்” எனவும்,

அதற்குத்தாஞ்செய்யுங் கைம்மாறென்றின்மை கருதினமையை—

“ அன்பினுலடியேனாவியோடாக்கையாந்தமாய்க்கசிந்துருக
என்பாமல்லா இன்னருடந்தாயானதற்கிலுறேன்கைம்மாறு ” எனவும்,

அப்பெருங்கருணையா வெழுந்த சிவாந்தமுள்ளே நிரம்பிப் புறம்பே வழிதல்
போல இருகண்ணீர்வார்தலை.—

“ சொல்லுவதறியேன் வாழிமுறையோ - தரியேனாயேன் றானெனைச்செய்தது-
தெரியேனாவா செத்தேனடி யேற்-கருளியதறியேன் பருகியுமாரோன்-விழங்கிய மொல்ல
கில்லேன்-செழுந்தன் பாற் கடற்றிணாபுணாவித்து-உவாக்கடனன்னருநீ ருள்ளகந்ததும்ப-
வாக்கிறந்தமுத மயிர்க்காறோறும்-தேக்கிடச்செய்தனன் கொடியேனான்றழை-குரம்பைப்
தோறு நாயுடலகத்தே-குரம்பைபகொண்டின் நேன்பாய்த்திநிரம்பிய-அற்புதமான வருத
நானாகள்-எற்புத்தொன்தோறு மேற்றினனுருகு-துள்ளங்கொண்டோ ருஞ்செய்தா
ங்கெனக்-கள்ளுருக்கை யமைத்தனனெள்ளிய-கன்னற்கனிதேர் களிநெனக்கடைமு
றை-என்னையுமிருப்ப தாக்கினனென்னிற்-கருணைவான் நேன்கலக்க-அருளொடுபரா
வமுதாக்கினன்-பிரமன்மாலறியாப் பெற்றியோனே ” எனவும்வருந் திருவாசகத்தாலும்;

பசுகரணஞ் சிவகரணமாய்க் கருவிகளோடு கூடிநிற்குஞ் சகல சாக்கிரத்தி
ல் அக்கருவிகளோடு கூடாதுநிற்குந் தூரியாதீத நிலைமையையுஞ் சிவபோகத்தையும்.

“ இந்நிலைதானில்லையெல்லாமீச-னிடைத் தினினுமீசனெல்லாவிடத்தினினுநின்ற-
அந்நிலையையறிந்தத்தகரணங்கடடக்கி-யறிவதொருநிறுவினருளி-னாலறிந்து-மன்ன
சிவன்றினையடைந்துநின்றவன்றனலே - மருவுபசுகரணங்கள்சிவகரணமாகத்-துன்னிய
சாக்கிரமதனிற்றுரியாதீதம்-தோன்றமுயல்சிவாநுபவஞ்சுவாநுபுதிசுமாம் ” எனவும்,

முன்னுள்ள வேகதேசவுணர்ச்சி யொழிதலால் ஏகதேச வுடம்பால்வரும் இன்ப
துன்பங்களுக்கு* ஏதுவாகிய உற்பாதமுதலியனவற்றை நோக்கிவருங் கவலை சிறிது
மிலராயிருத்தலை—

“ புண்ணியமே னெஞ்சுவிற்கும் பாவங்கீழ்நோக்கும்-புண்ணியனைப் பூசித்த புண்
ணியத்திலே-நண்ணிய ஞானத்தினு லிரண்டினையு மறுத்து-ஞாலமொடு கீழ்மேலு ந
ண்ணானை-எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்றான்-எங் கெழிலென் ஞாயிறெ
மக்கென்று குறைவின்றிக்-கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்துகாயங்-கழிந்தக்காலெங்
குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன் ” எனவும்வருஞ் சிவஞானசித்தியாராலும்;

சிவபெருமான், தமது வழிபாட்டிற்கிரங்கிப் பரியைநரியாகச் செய்தும் நரி
யைப் பரியாகச்செய்தும் திருமுடிமேல் மன்சுமந்தும் பாண்டியன் கைப்பிரம்பா லடிப
ட்டும் நின்றருளச் செய்தமையை—

“ நரியாவும்பரியாக்கிடத் தியுயம்பரமின்றித்
தரியாயான்தருதுகிலைத்திருமுடி-மேற்றரித்தும்மைறக்
கரியாய்நீயென்பா சமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதினைத்திறுமாந்திருந்தேனே ” எனவும்,

“ கள்ளொழுக்குதாரமீனவன்கடிமனைபுருந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்விளையாட்டால்
உள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும் ” எனவும்,

“ இவ்வண்ணிவிரொருகாலிருகான்மன்சுமந்தினைத்துக்
கைவண்ணமலர்கள் நக்கிநிர்முடிமேல்வெவருந்த

மைவ்வண்ணன்றியாதமல்ரடிசெம்புனல்பாந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணந்தார்” எனவும்,

“ அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலைத்தழும்பும்
தொடையாகவொருதொண்டனொருத்தெறிந்தகல்லம்போல்
கடையானேன்வெருண்டடித்தகைப்பிரம்புமூலகமெலாம்

உடையானேப்பொறுத்ததோவுன்னருமைத்திருமேனி” எனவும் வருந் திருவி
னையாடலாலும் அறிக.

ஞானயோகம் பத்தியோகம் என்ற இருதிறத்தி விதுபத்தி யோகத்தின் பாற்ப
ட்டதாதலால் பத்தியோகத்திற் புகழ்பெற்றவர் என்றும்,

அறுபத்துமூவரீ.

கலிவிருத்தம்.

தத்துமுதெயின்மூன்றுத்தமுலெழு

முத்துமூரன்முகிழ்த்தநிராமய

சித்துமூர்த்திதன் றுளிணைசேரறு

பத்துமூவர்பதமலர்போற்றுவாம.

(இ-ள்.) தத்துமுது எயில் மூன்றும் தழல் எழ - திரிந்துசெல்லும் தொன்று
தொட்டிள்ள மூன்றாமதில்களும் தீப்பற்ற, முத்து மூரல் முகிழ்த்த நிராமய சித்து மூர்
த்தி தன் தான் இணை - முத்தினையொத்த புன்முறுவலரும்பிய தனக்கோர் கேடில்லாத
அறிவுவடிவமாகிய சிவபிரானது இரண்டு திருவடிகளையும், சேர் அறுபத்துமூவர் பதம்
மலர் போற்றுவாம் - அடைந்த அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய திருவடிகளை
வணங்குவாம்.

தாரகாசுரன் பெற்ற வித்தமாலி, தாரகாக்கன், கமலாக்கன் என்னுமசுரர்கள்
பிரமணோக்கித் தவஞ்செய்தகாலையில் பிரமன் காட்சி தந்து வேண்டிய வரங்கள் என்
னவென்றுவினவ, ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் பொன், வெள்ளி, இரும்பாலமைந்த மதில்
கள் பூமி, அந்தர சுவர்க்கமென்னு மூன்றலகங்களிலும்வேண்டும், அவைதம்மூன் ஒன்
றுபடுங்காற் சிவபெருமானு லழியவேண்டும் என் அவ்வசுரர்கள் குறையிரக்க அவ்வா
றேயருளினன், அவற்றோ டவ்வசுரர்கள் சென்றலகிற் கெல்லார் துன்பஞ் செய்யுங்
கால் பிரமன் முதலியோர் சென்று வேண்ட அச்சிவபெருமான் புன்முறுவல்செய்தெரித்
னர் என்பது இலிங்கபுராணவரலாறு “மற்றவர்மாதவநோக்கிமலரவஞ்க்கெய்தியவர்வ
தனநோக்கிப், பெற்றிவிவான்யாதுளத்தில்விரும்பிநீனானக்கேடப்பெரிதந்தாமூர், அற்ற
மிலா வாழ்நாட் திடுகியென வதுநல்க வடாதானொஞ்சில், உற்றவரம்வேறுளதேற் கே
ண்மினென வாங்கவரு முரைக்க லுற்றார். அந்தரத்தி லியங்குமெயி லொருமூன்று
வேண்டுமந்த வெயில்கண் மூன்றும்-வந்துதம்மி லெக்காலங் கூடெடுத்த காலத்தில் வட
வைகாலும்-மூன்றுகளை யொன்றெவரு முவமனிலா வொருவன்விடி லொருங்குமாய்ந்
து-சிந்திடவல்லா லெவர்க்கு மழியாமலுறையும் வகை செய்தி யென்றான். ஆங்கவர்கள்
கேட்டவர மருளிமலர்ப் பொருட்டிறைவோ னகன்றபின்னர் த-துங்கெயில்க ளொரு
மூன்று பொன்வெள்ளி யிரும்பிவற்றற் றுலங்கித் தோன்றி-ஒங்குதுவா னிடையெளி
மண் ணிவற்றிடையே யுறைந்தோங்கி யியங்குமாறு-வீங்கறிவால் மடனியற்ற வாங்கவ
ரும் விழைவினோடு மேவினரால். அவ்வெயில்க ளொருமூன்றுஞ் செலவியக்கி யாரு
யிரம்ந் நெவருமாய - விவ்வகையே திரியுமவா” என வருதலால் தத்துமுதெயி லென்
ன்றார். முதெயில் மூன்றுத் தழலெழு மூரன் முகிழ்த்த என்னும் விசேஷியம் அடைந்தவ
ரது ஆணவமுதலிய மூன்றுமலங்களையுங் களையவல்லவ னென்னுங் சுருந்தையுட்கொ

ண்டிருத்தலால் கருத்துடையடை கொளியணி, அறுபத்து மூவர் அறுபதின்மரு மூவரும் என உம்மைத் தொகையிலைத் தொடராய் நின்றலால் தனித்தனி கூறிய ஆளுடையபின் னையார்முதலிய மூவரையுங் கொள்க. (க௬)

சேக்கிழார்நாயனார்.

தூக்குசீர்த்திருத்தொண்டத்தொகைவிரி
வாக்கினுற்சொல்லவல்லபிரானெங்கள்
பாக்கியப்பயனாப்பதிசுன்றைவாழ்
சேக்கிழானடிசென்னியிருத்துவாம்.

(இ-ள்) சீர் தூக்கு திருத்தொண்டத்தொகை விரிவாக்கினால் சொல்லவல்ல பிரான் - அடியவர் சிறப்பை அளவறுத்துக்கூறிய திருத்தொண்டத்தொகையை விரித்துத் தமது திருவாக்கினால் சொல்லவல்ல பெருமானாரும், எங்கள் பாக்கியப்பயன் ஆக குன்றை பகிவாழ் சேக்கிழான்-எங்கனது பாக்கியப்பயனாகத் திருக்குன்றத்தானாத் தமது திருப்பதியாகக்கொண்டு வாழ்ந்த சேக்கிழார் என்னுந் திருநாமமுடையவருமாகிய நாயனாரது, அடி சென்னி இருத்துவாம் - திருவடியை எமது தலைமேற் பகித்து வாழ்வாம்.

அடியவர் திறம் இவ்வளவென அளவறுத்துக் கூறினமையால் தூக்குசீர் எனவும், அடியவர்கள் வரலாற்றை யுயிர்கள் அத்திருத்தொகையால் முற்றும் உணர்ந்துய் தற்கருமையின் உணர்ந்துயும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் “உலகெலாம்” என முதலடியெடுத்துத் தந்தருள ஞானவாணி நின்றதுவதலால் விரித்துக் கூறியருளினவராதலால் விரிவாக்கினுற், சொல்லவல்ல பிரானெனவும், தொகையைநோக்கும்போது வகைவிரியாகவும், விரியைநோக்கும்போது வகைதொகையாகவும் நின்றலால் வகைதூலாயுள்ள நம்பியாண்டார் நம்பிதிருவந்தாதியைக் கூறாதொழிந்தும், அந்நூலை விரித்தருளிய பெரியோர் பரகதியடைதற் குலகிளர் முயன்றுதேடிய பெருந்தவப்பயனால் வந்தவதாராற் செய்தலால் எங்கள் பாக்கியப் பயனாப்பதி குன்றைவாழ் சேக்கிழான் எனவும் கூறினார்.

“ஏருலகோ வொருதிசையோ வொருபதியோ தம்மில்-ஒருமரபோ வொருபெயரோ வொருகாலந்தானே-பேருலகி லொருமைநெறி தருங்கதியோ பண்மைப் பெருங்கதியோ பேபொன்றோ வல்லவேய்தனை-ஏருலகெலா முணர்ந்தோதற் கரியவன்னை-நிறைவன்முதலடி யெடுத்துக்கொடுத்தருளக்கொண்டு-பாருலகி னுமகணின்மெடுத்துக் கைநீட்டப்-பாடிமுடித்தனர் தொண்டர்சீர் பரவவல்லார்” எனச் சேக்கிழார் புராணத்தில் வருதல் காண்க. (க௭)

திருக்கூட்டந்தார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகியவிருத்தம்.

பேயன்னபுறச்சமயப்பிணக்கு நூல் வழியனைத்துப்பிழையேயன்றி
வாயன்மைதெளிந்துசைவசித்தாந்தவழிதேறியதிதவாழ்மின்
போயன்மியஞ்செழுத்துத்திருநீறுங்கண்டிகையும்பொருளாக்கொண்ட
நாயன்மார்திருக்கூட்டம்பணிந்திறைஞ்சும்பெரும்பேறுநான் பெற்றேனெல்.

(இ-ள்.) பேய் அன்ன புறச்சமயம் பிணக்கு நூல் வழி அனைத்தும்-பேய் பிற்றதல்போல முன்னும் பின்னும் மலைவுபடக்கூறும் புறச்சமயங்களிலுள்ள மாறப்பட்ட நூல்கள் முற்றும், பிழையே அன்றி வாய் அன்மைதெளிந்து-பொய்யே அன்றி உண்மையல்லாமைதேறி, சைவசித்தாந்த வழிதேறி அநீதவாழ்வில் போய் அன்மி-

சைவசித்தாந்த நூல்வழியைத் தெளிந்து துரியாதீத வாழ்விற்கென்று கலந்து, அஞ்செழுத்தும் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாகக்கொண்ட நாயன்மார் திருக்கூட்டம் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையும் திருநீற்றையும் கண்டிகையையும் உண்மைப்பொருளாகக் கைக்கொண்ட சிவனடியார்களது திருக்கூட்டத்தை, பணிந்து இறைஞ்சும் பெரும் பேறு நான் பெற்றேன் - வணங்கித்துதிக்கும் பெரும்பலனை நான் அடைந்தேன்.

புறச்சமய நூல்கள் கண்ணில்லார் பலர்கூடி யானையைக் கையால் தடவித்தத்தம் சிற்றறிவிற்குப் புலப்பட்ட வண்ணம் பலபடக்கூறித் தம்மிற்பிணங்கு மாறுபோல முற்றறிவுடைய இறைவன் அருளிய வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பினையே கதேசம்படத் தத்தம் சிற்றறிவிற்குப் புலப்பட்டவாறு தம்மிற் கூறிப் பிணங்கும் பூர்வ நூல்களாதலால் பேயன்ன புறச்சமயப் பிணக்கு நூல் எனவும், அவ்வச்சமயங்களிற் கூறும் நெறிகள் முற்றும் பொருளியல்பு கூறலில் மாறுபட்டு நின்றலால் வழியனைத்தும் பிழையேயன்றி வாயன்மையெனவும், அவ்வச்சமயங்களின் முன்னர் நின்று ஆராய்ந்து வருவெனக்களைதலால் தெளிந்து எனவும், பல பொருள்படத்தோன்றும் வேதகுத்திரங்களை இன்னபொருளெனத் தெளித்துக் கூறும் பாடியமாகிய சிவாகமம் சைவசித்தாந்தமாதலில் அதன்வழிச்சென்று முத்தியடைதற்குச் சோபானமாகிய சரியை கிரியாயோகஞானங்களைச் சார்தலால் சைவசித்தாந்த வழிதேறி யெனவும், அதனால் நின் மலதூரியாதீத வாழ்வையடைதலால் அதீதவாழ்விற்குப் போயன்மியெனவும், அதுநிலை பெறுதற் குரிய சாதனங்கள் அஞ்செழுத்துத் திருநீறுங்கண்டிகையு மாதலால் அஞ்செழுத்துத் திருநீறும் கண்டிகையும் பொருளாகக்கொண்ட நாயன்மார் எனவும், அவர்கள் தில்லைவாழ்ந்தனர்களும், பொய்யடிமை யில்லாப் புலவர்களும், பத்தராய்ப் பணிவார்களும், பரமனையே பாடுவார்களும், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தவர்களும், திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்களும், முப்பொழுதுத் திருமேனிதீண்வோர்களும், முழுநீறுபூசிய முனிவர்களும், அப்பாலும் அடிச்சார்த்தார்களாகிய ஒன்பதின்மரும் திருக்கூட்டத்தின் ராதலால் திருக்கூட்டம் எனவுங் கூறினர். புறச்சமய நூல்கள்கூறும் பொருளியல்பு தம்மில் மாறுபட்டுப் பிணக்குதலும், பூவதுல் என்றதும்.

“ஓதசமயங்கள் பொருளுணருதூல்க ளொன்றோ டொன்றோ வ்வாமலுள்” எனவும், “பிறநூல் திகழ்பூர்வம்” எனவும், பிதற்றுதல் என்றது “உலககொல்லா மூர்க்க ராகிப்-பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப்பாவப்- பெருங்குழியில் வீழ்க்கிடுவர்” எனவும், சைவசித்தாந்த மென்பதும் தெளிதலென்பதும், தேறியென்பதும் “வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள், வேறுறாக்கு நூலிவற்றின்விந்த நூல்கள் - ஆதிநூலகாதி யமலன் றருநூலிரண்டும், ஆரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்-நீதியி னுலகர்க்குஞ் சத்தி ரிபாதார்க்கு, நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிபொருள் வேதாந்த-நீதிப்பொருள் கொண்டுகாக்கு நூல்சைவம் பிறநூல், திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தநூலே “புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம்புக்கும், புகன்மிருதி வழியுண்டும் புகலுமாச்சிரம-வகத்துறைக ளதுவடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து, மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்தும்-சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச், சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற்சைவத், திறத்தடைவரிதிற் சரியைகிரியாயோகஞ், செலுத்திப்பின் ஞானத்தாற்சிவனடியைச் சேர்வர்” எனவும்வருஞ் சிவஞான சித்தியாராலும், திருக்கூட்டம் ஒன்பதென்பது “அத்தாடியவர்க் கூட்டம் தில்லைவாரும் - அந்தணர் பொய்யடிமையிலாப் புலவராகில் - பத்தர்முத லெருவரோ டொன்பதின்மரோ மொன்-பதின்மர்தனிப் பேரொண்ணென்பதின்மராய-இத்தகையிற் றொண்டர் சீருணர்த்தான்” எனவும்வரும் திருத்தொண்டர்புராணசாரத்தாலும் காண்க. புறச்சமயம் என்பதையும் அதீத வாழ்வு என்பதையு முன்னர்க்காண்க, “அயனார்” என ஒருவரையு

யர்த்திக்கூறும் பன்மைக் கிளவிபோல நாயன்மார் என்பது நிற்பினும் சாதியொருமை யால் அடியவர் பலரையும் உணர்த்தினின்றது. பேய், பிதற்றுதல் மேல்நிறலால் விட்ட வாகுபெயர். (கஅ)

பஞ்சாக்காதேசிகர்.

கயிலாயபரம்பரையிற்சிவஞானபோதநெறிகாட்டும்வெண்ணெய் பயில்வாய்மைமெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்மெய்ஞ்ஞானபானுவாகிக் குயிலாரும்பொழிந்திருவாவடுதுறைவாழ்குருநமச்சிவாயதேவன் சயிலாதிமரபுடையோன்றிருமரபுநீழிதழைகமாதோ.

(இ-ள்.) கயிலாய பரம்பரையில்-திருக்கயிலாய பரம்பரையில் நின்று, சிவஞான போத நெறிகாட்டும் வெண்ணெய் பயில் வாய்மைமெய் கண்டான் சந்ததிக்கு-சிவஞானபோதத்தினுட்கிடையைப் பரிபக்குவ ஆன்மாக்களுக்குத்தெரித்தருளும்படித் திரு வெண்ணெய்நல்லூரைத் திருப்படைவீடாகவுடைய உண்மைவாய்ந்தமெய்கண்டார்பரம்பரைக்கு; ஓர் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகி-ஒப்பில்லாத சிவஞானகுரியானு, குயில் ஆரும் பொழில் திருவாவடுதுறைவாழ் குருநமச்சிவாயதேவன் சயிலாதி மரபு உடையோன்-குயில்கள் நிறைந்த சோலைக்குந்த திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளிய நமச்சிவாய குரு மூர்த்தியாகிய நந்திதேவர் பரம்பரையை உடையவரது, திருமரபு நீழிதழைக - அவரது திருமரபு எக்காலமும் தழைத்தோங்குக.

திருநந்திதேவர் சிலாதர்புத்திர ராதலிற் சயிலாதியென 'வந்தது தந்தி தார்தப தம். திருக்கலையில் சிவபெருமானார்பால் திருநந்திதேவர் இரவுரவாகமத்தில் பதிபசு பாசத்தினுண்மையைத் தெரிக்கும் ஞானபாதமாகிய சிவஞானபோத மென்னும் படலத்தை யனுக்கிரகம் பெற்றுத் தம்மாணக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினமையால் கயிலாயபரம்பரையில் எனவும், அங்குநின்றும் பாஞ்சோதிமுனிவர்கள் நிலவுலகிற்கு எழுந்தருளினமையால் நீக்கப் பொருளில்வரும் இன்னுருபு தந்தும், அம்முனிவர்கள்பால் தாம் கேட்டருளிய பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைத் தமதாசிரியரருளிய படித்தமிழில் பன்னிரண்டு சூத்திரமாக்கிப் பொழிப்புளையும் வகுத்தருளித் தம்மாணக்கர்களுக்கு உபதேசித்தருளினமையால் சிவஞானபோத நெறி காட்டும் எனவும், இரண்டு வயதிற்குளே யுண்மைப்பொருண் முற்றும் ஒருங்குணர்ந்தமையால் வாய்மையென வாளா கூறியும், அவற்றை வழிவழி யுபதேசம்பெற்ற அருணந்தி சிவாசாரியார் முதலியோர் மெய்கண்டார் சந்ததியாராதலால் மெய்கண்டான் சந்ததிக்கு எனவும், தம்மை வழிபட்டோர்க்கு அப் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை முறையே விளக்கினமையால் மெய்ஞ்ஞான பானுவாகி யெனவும், அவரது திருமரபால் உண்மைஞானம் நிலைபெற்றுச் சைவம் தழைத்தோங்கி வருதலால் திருமரபு நீழி தழைக வெனவுக் கூறினர். சிலாத முனிவர் சர்புத்திரரப்பேறு வேண்டுமெனச் சிவபெருமானை நோக்கி யாயிரத்தேவருடம் தவஞ்செய்து வருங் காலைப் பெருமானொழுகத்தருளி யுமது கருத்தின்படிப் புத்ரரப்பேறு தருளினோமென்று கூறிமறைந்தருளினர், அம்முனிவ ரதுகேட்டுப் பெருமகிழ் கூர்ந்து வேண்டிசெய்தற் பொருட்டு நிலத்தையுழுங்கா லந்தநிலத்தி லிருந்து நந்திதேவர்தோன்றி யருளினர் என்பது இலிங்கபுராண வரலாறு

“ஆங்கதன்பின்சிலாதமுனிமரர்கடம் பருவமாயிரமெய்யெல்லாம்-ஒங்குறுபுற் றாய்வனர்ந்தி யோகமுநல்லாதனத்தினொழியானுகித்- தீங்குறுமாதவமிகவுமியற்றதல்கண் டெழுருகிச்செழுந்தேறுறு - மாங்குயின்மென்குதலைமொழி பங்கண்மழவிடையுனைத் துவந்தான்மன்தோ, கண்டெழுருகிக்களிக் குமாரத்தக் கடலினுளமுந்திமெய்விதிர்ந்த-

வண்ணெவிரிந்தவள்ளிதழக்கொன்றை வார்சடையண்ணலைவணங்க - அண்டருங்கா னாவிறையவன்மிகவு மகிழ்ந்தனவன்முகநோக்கிப் - பண்டைவல்வினைகடொலைத் தமாமுனிவ வேட்டனபகர்தியென்றதாத்தான். அறைந்திடக்கேட்ட மாதவமுனிவ னாயிழை பங்கவெந்நாளு - மிந்திடாப் புதல்வற்றருதியென் நிரப்ப வெனதுகூறுக மெய்த் தவத்தோய் - சிறந்த மென் மழலைச்சேறடிமகவைத் திகழ்தரவடைத் தியென் றரு னீக்-கறங்கு தெண்டினாரீர்க் கங்கைதாழ் மவுலிக்கண்ணுதற் கடவுளேகினைனல், ஏகிய பின்ன ரிருந்தவச் சிலாதனைச்சநன் கியற்றவானெண்ணிச்-சேகறவுடிப்பு முகத்தகன் கொழுவாற் திருத்தகவுழுத நன்னிலத்தில் - ஓகையுற்றிடயா னுதித்தன னதுகண் டெவப் புடனமரர்க ளியாரும் - நாகிளந்தருவி னறுமலர்தூவி நவைபற வழத்தினர்பெரிதும்” என இலிங்கபுராணம் சிலாதர் பிள்ளை வேண்டிச் சிவனைநோக்கித் தவம்பண்ணின வ த்தியாயத்தில் வருதல்காண்க. (கக்)

வேலப்பதேசிகர்.

எவ்வெவர்கோட்படுபொருளமஞ்செழுத்தினடக்கியவற்றியல்புகாட்டி. மெய்வகையஞ்சவத்தையினுநிற்குமுறையோதுமுறைவிளங்கத்தேற்றி யவ்வெழுத்தினுள்ளிடுமறிவித்துச்சிவபோகத்தழுத்தினாயேன் செய்வினையுங்கைக்கொண்டவேலப்பதேசிகனாளுள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

(இ-ள்.) எவ்வெவர்கோட்படுபொருளும் அஞ்செழுத்தின் அடக்கி-எவ்வெச் சமயத்தவராலுங் கொள்ளப்படும் பொருள்களையும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தில் அடக்கி, அவ ற்று இயல்பு காட்டி-அந்த ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் இலக்கணத்தினினைத் தெரிவித்து, மெய் வகை அஞ் சவத்தையினும் நிற்கும் முறை ஒது முறை விளங்கத்தேற்றி-உடம்பில்வ கைப்பட்ட ஐந்தவஸ்தையிலும் நிற்கு முறையையும் ஒது முறையையும் ஐயமறத் தெ ளிவித்து, அ எழுத்தின் உள்ளிடும் அறிவித்து சிவபோகத்து அழுத்தி-அந்த ஸ்ரீ பஞ்சா க்கரத்தின் உட்கிடையாகிய சிவத்தையுந் தெரிவித்துச் சிவபோகத்தில் அழுத்தி, நாயேன் செய்வினையும் கைக்கொண்ட வேலப்பதேசிகன்தான் சென்னிசேர்ப்பாம்-நாயி னுங் கடைப்பட்ட அடியேன் செய்யும் வினைகளையுந் கைக்கொண்டருளிய வேலப்ப தேசிகரது திருவடியை எய்து சிரத்தில் இருத்துவாம்.

பதியே பொருள், ஆன்மாவே பொருள், பாசமே பொருளென்னும் எல்லாச் சமயத்தாராலுங் கொள்ளப்படும் பொருள்கள் பதிபசுபாசம் என்னு மூன்றனு ளடங்குத லால் எவ்வெவர்கோட்படு பொருளும் அஞ்செழுத்தி னடக்கியெனவும், பதியிலக்க ண மித்தன்மைத்து, பசுவினக்கண மித்தன்மைத்து, பாசவினக்கண மித்தன்மைத்து என ஞான தூன்முகத்தா லுணர்ந்திணையால் அவற்றியல்பு காட்டி. யெனவும், இலா டத்தானத்தில் கருவிகளோடுங் கூடி நிற்குஞ் சகலசாக்கிரத்தில் அக்கருவிகளோடுங் கூடாதுநிற்கும் நின்மலசாக்கிரம், நின்மலசொற்பனம், நின்மலதாரியம், நின்மலதாரியா தீதம் என்னுஞ் சுத்தாவத்தைகளில் அச்சிப்பஞ்சாக்கரம் நிற்குமுறையும் அத்தானங் களில் நின்று உச்சரிக்குமுறையையும் அதுபவத்தால் விளக்கிணையால் மெய்வகையஞ் சவத்தையினு நிற்குமுறை யோதுமுறை விளங்கத்தேற்றி யெனவும், அவ்வதுபவத்தால் மெய்யறிவைக் கொளுத்திச் சிவத்தோடிடண்டறக் கலந்தனுபவிக்கும் பேரின்பத்தழு த்திணையால் அவ்வெழுத்தி னுள்ளிடு மறிவித்துச் சிவபோகத்தழுத்தி யெனவும், தன்னிடத்து நிகழுஞ் செயல் சிவன்செய லென்று நின்றவழி அவன்செயலாகவே நின்ற லால் நாயேன் செய்வினையுந் கைக்கொண்ட எனவுங் கூறினார். ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் பொருள் பதிபசுபாசம் என்பதை—

“அருணாஹு மாரணமு மல்லாது மைந்தின்-பொருணாறெரியப் புகின்” எனவு ம்; பதியிலக்கணம் இத்தன்மைத்து என்பதை “அகரவுயிர் போலறிவாகியெங்கு-நிகரி லிறைநிற்குநிறைந்து” பசுவிலக்கணம் இத்தன்மைத்தென்பதை “சத்தசத்தைச்சாராத சத்தநியாதங்கணிவை-உற்றசதசத்தாமுயிர்” எனவும், பாசுவிலக்கணம் இத்தன்மைத்து என்பதை “அன்றளவி யுள்ளொளி யோடாவி யிடையடங்கி-இன்றளவு நின்றவிருள்” எனவும்வரும் திருவருட்பயனாலும், தன்னிடத்து நிகழுஞ் செயல் சிவன்செயலென்று நின்றவழியவன்செயல் என்பதை “கூறுநாவேழுதலாகக் கூறுங் ஈரணமெல்லாநீ - தே றுமவகைகீதிகைப்புநீ திமைநன்மைமுழுதுநீ-வேறோர்பரிசிக்கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னிலிந்துதூக்கிற் - தேறுமவகையென்பிலலோகா திகைத்தாற்றேற்றவேண்டா வோ” எனவும்வரும் திருவாசகத்தாலுமுணர்க. ஏனையவற்றைக் குருமுகத்தாலறிக. உம் மை இறந்ததழீஇய உயர்வு சிறப்புப்பொருட்டு. எவ்வொவர் - எவ்வெவர் எனவருதல் மருஉ.

(20)

மற்றையசிலநேசங்கள்.

மறைநான்கும்பயின்றொழுதியிட்டிகளும்பலவியற்றிமல்லன்ஞாலத் திறவாதபுகழ்ப்படைத்தும்சனிடத்தன்பிலரையெண்ணாதுள்ளம் புறமோதிக்கொலையின் றுமதுமாந்துங் கொடும்பாவப்புலையோனும் மறவாணன்றிருவடிக்கீழ்ப்பினரோலவரெம்மையடிமைகொள்வார்.

(இ-ள்.) நான்கு மறையும் பயின்று ஒழுகி பல இட்டிகளும் இயற்றி-நான்கு வேதங்களையும் பழகி அந்நெறியிற் சென்று பலயாகங்களையுஞ்செய்து, மல்லன்ஞாலத்து இறவாத புகழ்ப்படைத்தும்-உளமமைந்த நிலவுலகில் அழியாத புகழைப்பெற்றும், ஈசன் இடத்து அன்பிலரை உள்ளம் எண்ணாது-சிவபெருமானிடத்தில் அன்பில்லாதவரை எம து மனங்கருதாது, புறம் ஒதி கொலையின்றி மதுமாந்தும் கொடும்பாவப்புலையோனும் - அறத்தாறல்லாத நூலைக்கற்றுக் கொலைத்தொழிலில் கைதேர்ந்து கள்ளைப்பருகும் கொடியபாவத்தையுடைய புலையராயினும், அறவாணன் திருவடிக்கீழ் அன்பினோல் அவர் எம்மை அடிமை கொள்வார்-சிவபெருமானது திருவடியின் கீழ் அன்பினையுடையரானால் அவர்கள் எங்களை வழியடிமையாகக் கொள்ளாநிற்பார்.

மறைநான்கும் என்றமையால் புறம் என்றதற்கு அறத்தாறில்லாத நூல் என்றும் சொற்பிரபஞ்சமாகிய பாசஞானத்தால் இறைவனையுணர் தலரிதாதலால் ஈசனிடத்தன்பிலரையெண்ணாதுள்ளம் எனவும், பதிஞானமுடையவர் இறைவனையுணர்ந்தோர் ஆதலால் அறவாணன்றிருவடிக்கீழ்ப்பினரோலவரெம்மையடிமைகொள்வார் எனவும் கூறினார்.

“பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசஞானத்தாலும்-ஈசனையறிய வொண்ணா திறையருண் ஞானநண்ணித்-தேசநுமதஞன் முன்னேச் சிற்றறிவொழித்து தேர்த்து-நேசமோ டியர்பரத்து நிற்பது ஞானநிட்டை” எனவருஞ் சிவப்பிரகாசத்தாலும் “சங்கநிதிபது மநிதி யிரண்டிந்தத்து தரணியொடு வாறானத்தருவோனு-மங்குவாரவாரசெல்வ மதிப் போமல்லோம்-மாதேவர்க்கேகாந்த மல்லாராகில்-அங்கமெலாங் குறைந்தொழுது தொ முனோயாரா-யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையோனும்-கங்கைவார் சடைக்கணின்தார்க் கன்பராகில் அவர்கணவர் நாம்வணங்குங் கடவுளாவார்” எனவருந் திருநாவுக்கரசுகள் திருவாக்காலும் உணர்க. புலையர் என்றது அன்பில்லாத கீழ்மக்களை.

(21)

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - உக.

நூல்செய்தந்தக் காரணமும், இது வழிதால் என்பதும்.

பொருவில் கச்சியம்புராணம் வண்டமிழினிற் புகலென்
நிருநிலம்புகழ்மணிமதிற் கச்சியேகம்பர்
திருவருட்குரியான் றவர் கூறிய சிறப்பா
ஹிமையுற்றெழுமாயை அனுகூலம் உற்றேன்.

(இ-ள்.) பொருவில் அம் கச்சி புராணம் வண்மை தமிழினில் புகல் என்று-(வட மொழியிலுள்ள) ஒப்பில்லாத அழகிய காஞ்சிப்புராணத்தைச் சிறப்பமைந்த தமிழ்மொழியினால் மொழிபெயர்த்துச் சொல்லாய் என்று, இருநிலம் புகழ்மணிமதில் கச்சிகைம்பர் - பெரிய நிலவுவரு புகழும் இரத்தினமழுத்திய மதிக்குழந்த கச்சியில் எழுந்தருளிய திருவேகம்பரது, திரு அருட்கு உரிய ஆன்றவர் கூறிய சிறப்பு ஆல்-திருவருட்கு உரிய பெரியோர் வினவிய மேன்மையால், உரிமை உற்று எழும் ஆசையான் உரைத்திட லுற்றேன்-அத்தொழிற் உரிமைபுண் டெழுந்த விருப்பத்தால் சொல்லத் தொடங்

வண்டமிழினில் என்றமையால் வடமொழியிலுள்ளவெனக் கூறினும், கச்சித்திருநகரிலுள்ள ஆன்றோர்க்கேக வடமொழியிலிருந்து இந்நூல் செய்யத்தொடங்கினேன் என்பது இச்செய்யுளின் கருத்தாதலால் நூல்செய்தற்குக் காரணமும், இது வழிநூலென்பதும் இதனாக்கற்பட்டன. உரிய என்னும் பெயர்சொச்சத்தினின்றுதொக்கு நின்றது.

அவையடக்கம்.

மாயைகாரியவுருக்களுமெம்பிரான் வடிவம்
மாயவேலவையருண்மயமாகுமற்றதுபோற்
பேயனேன்பிதற்றுநாயுமேகம்பர் தம்பெருமை
நாயகாதையுள்ளதுதலாற்றுகளறத்தோன்றும்.

(இ-ள்.) மாயை காரிய உருக்களும் எம்பிரான் வடிவம் ஆயவேல்-அசுத்த மாயாகாரியமாகிய சிலைதருமுதலிய பொருள்களும் எழுது பெருமானார் திருவுருவமரகில், அவை அருண்மயமாகும் - அவைகள் திருவருள்வடிவமாகும், அதுபோல் பேயனேன்பிதற்று உளாயும் - அதனைப்போலப் பேய்போன்ற அடியேன் பிதற்றிய சுத்த மாயாகாரியமாகிய மொழிகளாலமைந்த செய்யுள்களும், ஏகம்பர் தம்பெருமை நாயகத்தை உள் உறுதலால் துகள் அற தோன்றும் - திருவேகம்பரது பெருமை அமைந்த குற்றமில்லாத சரித்திரம் தம்முள் அமைதலால் அவை குற்றமற விளங்கும்.

சுத்துவங்கள் சுத்தம், மிச்சிரம், அசுத்தம் என மூவகைப்படுத்தலால் மாயையும் முத்திரப்படும் அதனால் சுத்த மாயாகாரியம், அசுத்த மாயாகாரியம் என்றும். மாயாகாரியமாகிய சிலைதருமுதலிய பொருள்கள் சிவபெருமான் நிருவுருவங்களாயின் அவை அருள்வடிவம் என்றோனும் அவயவத்தைக்கருதிய வயவி கூறினராதலால் கரசரணதிமுதலிய வுறுப்புகள் அருள்வடிவெனக்கொள்க. “உருவருள்குணங்களோடு முணர்வருளுருவிறேன்றுங் - கருமமுமருளரன்றன் கரசரணதிசாங்கம் - தருடருளபாங்கமெல்லார் தானருடனக்கொன்றின்றி - அருளுருவியருக்கென்றே யாக்கினனசிந்தனன்றே” எனவருஞ் சிவருணசித்தியாராலுணர்க. மொழிகள் செய்யுள்மேல் நின்றலால் கருவியாகுபெயர். அவயவத்தைக்கருதி அவயவி கூறுதல் மரபுவழுமைதி. இது பிம்பப்பிரதிபிம்பப்பாவங்களை யெடுத்துக் காட்டுதலால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. மற்று - அசைநிலை.

இழித்தசொற்புணர்த்தெளியனேனியம்பியகவியுங்
கழித்தவைவகைபிலக்கணவழுவுக்குக்காட்டாப்
பழித்திடாதெடுத்தாளுவர்பல்வகைச்சுவையுங்
கொழித்தநாவினார்கியவழுத்தபுகுணத்தேதார்.

(இ-ள்.) 'பல்வகைச்சுவையும் கொழித்த நாவின் ஆகிய வழுநடு குணத்தேதார் - பலவகைப்பட்ட சொற்சுவையையும் பொருட்சுவையையும் கொழித்த நாவினையுடையவராகிய குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய குணத்தையுடைய மேலோர், எளியனேன் இழித்த சொல் புணர்த்து இயம்பிய கவியும் - அறிவிற்குரிய நான் அம்மேலோர்களைந்த வழுக்க னமைந்த சொல்லால் தொடுத்துக்கூறிய செய்யுளும், ஐவகை இலக்கணம் கழித்த வழுவுக்கு காட்டு ஆக - எழுத்துமுதலிய ஐவகை இலக்கணங்களுக்கமைந்த விதிவிலக்குகளில் விலக்கென்று விலக்கிய வழுவுக்கு உதாரணமாக, பழித்திடாது எடுத்து ஆளுவர் - இகழாது இதனை எடுத்து ஆளாநிற்பர்.

பலவகைச்சுவையாவன-சொற்சுவை, பொருட்சுவையென விருவகைப்படும். சொற்சுவை-குணம், அலங்காரம் என இருவகையாம்; பொருட்சுவை-காமம், கருணை, நகை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பதுவகைப்படும். இழித்த சொற்களாவன-திணைவழு, பால்வழு, இடவழு, காலவழு, வினாவழு, விடைவழு, மரபுவழுமமைந்த சொற்கள். ஐவகை யிலக்கணமாவன-எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி. இவற்றின் வழுக்களுள் எழுத்துவழு - புணர்ச்சிவழு, சந்திவழு. சொல்வழு முன்னர்க்குரியவை. பொருள்வழு திணைமயக்கு முதலிய பதினென்கின் வழுக்கள். யாப்புவழு எழுத்துக்குற்றமுதலிய அறுவகைக்குற்றங்கள். அலங்காரவழு பிரிபொருட்சொற்றொடர்வழு, மாறுபடுபொருண்மொழிவழு, மொழிந்தது மொழிவழு, கவர்படுபொருண்மொழிவழு, நிரனிதைவழு, சொல்வழு, யதிவழு, செய்யுள்வழு, சந்திவழு. ஆன்றோர், கல்வியினுண்ணறிவிலலாரியுற்று துலைத் தாமிசுழில் பலரும் இகழ்வோ, அதனால் அவன் நன்குமதிப்படையானேயெனது கருணைகூர்ந்து அந்நுலைப்பாராட்டல் வழக்கு ஆதலால் பல்வகைச்சுவையுங் கொழித்த நாவினராகிய வழுத்தபுகுணத்தேதார் பழித்திடாதெடுத்தாளுவர் எனவுப, அதுவுங் கற்போர்க்கு ஒர்பயன் கருகியாதலால் கழித்தவை வகையிலக்கண வழுவுக்குக்காட்டா எனவுக்கூறினர். அவமதித்தவல்லாமையால் ஆன்றோரை யுயர்த்திக்கூறினமையால் இன்மை நவீற்சியணி, (உச)

எழுத்துப்போலியுமெழுத்தெனவாளுவரதுபோற்
பழுத்தநாயினேன்பிதற்றியசெய்யுட்போலியையும்
பழுத்தகேள்வியோர்கைக்கொள்வொன்பதுபற்றி
விழுத்தநாணினேன்சிவகதைவிளம்புதற்கிசைந்தேன்.

(இ-ள்.) எழுத்துப்போலியும் எழுத்து என்ன ஆளுவர் - எழுத்துப்போலியையும் எழுத்தென்று கைக்கொள்வர், அதுபோல் பழுத்த நாயினேன் பிதற்றிய செய்யுள் போலியையும் - அதனைப்போல பழுக்கெளிந்த வுடலினையுடைய நாயினுங் கடைப்பட்ட அடியேன் பிதற்றிய போலிச்செய்யுளையும், பழுத்த கேள்வியோர் கைக்கொள்வர் என்பதுபற்றி - சுவைகளிந்த நூற்கேள்வியையுடைய பெரிபோர் எடுத்தாள்வர் என்பது கருதி, விழுத்த நாணினேன் சிவகதை விளம்புதற்கு இசைந்தேன் - நாணினின்றும் நீங்கிய யான் சிவகதை சொல்லுதற்குத் தொடங்கினேன்.

எழுத்துப்போலியாவது போலிச்சரக்கைப்போல அய்ய எனவும், அஇஐ எனவும், அய் ஓன் எனவும், அ உ ஒளவெனவுக்கொள்ளுகல், நாண்விழுத்தினேன் என்

பது விழுத்த நாணினைன் எனவந்தது பொருத்தமில்புணர்ச்சி, விழுத்தினைன் என்பத ன்றுதியில் நின்ற விருதியைப் பிரித்து நாண் என்பதனோடு புணர்த்தினமையால். முத லுக்குஞ் சினைக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் சினைவினையை முதல்மேலேற்றிப் புழுத்த நாயினேன் எனவும், போலிச்சரக்குக் கொள்வோர்க்கு ஒருவாறு பயன்படுதல்போல இதுவும் கம்போர்க்கு ஒருவாறு பயன்படுதல் கருதி ஆன்றோர் கொள்வார் என்பார் பித ற்றிய செய்யுட்போலியையும் பழுத்த கேள்வியோர் கைக்கொள்வர் எனவும், என் சிறு மையைநோக்கிக் கற்றோ ரவையிலடங்கி பொழுதாது நானுங் கற்றோருளொருவனாக க்கருதிப் பெருங்காப்பியஞ்செய்யப் புழுந்தேன் என்பார் என்பதுபற்றி விழுத்த நாணி நேன் சிவகதை விளம்புந்நிகைசந்தேன் எனவுங் கூறினார், இவ்விரண்டுசெய்யுளிலும் பழித்திடாடுதெத்தானாயர். “பழுத்தகேள்வியோரைக்கொள்வர்” என்றது நிறைபவையு டையோர் செயலென வுணர்க. “நலனடக்கஞ்செம்மை நடுநிலைமைநான்கும்-குலனெ ன்றியையுடையோர்கோதில் - புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுக்கேட்டோரசெ றிந்தவிடம் - அன்றோநிறைந்தவவை.” எனவருஞ் சங்கச்செய்யுளாற்காண்க. (உரு)

நெறிவழாவுமைபூசனைபோனெறிபிறழ்ந்தோ
னெறிதருங் கலுங்கைக் கொளுங்கச்சியெம்பெருமாத்
கறிவின்மேலவர்காப்பியப்பனுவல்போலறிவின்
குறியிலேன்களிப்புன்சொலுவகொள்வதுவழக்கால்.

(இ-ள்.) நெறிவழாத உமை பூசனைபோல்-சைவாகமநெறியினின்றும் வழுவாத உமையமமையின் பூசையைப்போல, நெறிபிறழ்ந்தோன் எறிதருங் கல்லும் கைக்கொ ள்ளும் கச்சி எம்பெருமான்கு - சைவாகமநெறியினின்றும் நீங்கிய சாக்கியராயனார் எறி ந்த கல்லையும் கைக்கொண்டருளிய காஞ்சியில் எழுந்தருளிய எமது சிவபெருமானா ன்க்கு, அறிவின்மே லவர்காப்பியப் பனுவல்போல் - அறிவின் மேம்பட்டோரியற்றிய பெருங்காப்பிய மென்னும் தூல்போல, அறிவின் குறியிலேன் புன்சொல் கவி உம் கொள்வது வழக்கு - கல்வியறிவென்று சொல்லப்பட்டவைகளுள் ஒருகுறியில்லாத அடியேன் புன்சொல்லால் தொடுத்த கவியையும் ஓர் கவியாகக் கைக்கொண்டருள்வது ம் அவர்க்கு ஓர் வழக்காகும்.

காஞ்சித்திருப்பதியில் உமையம்மையார் சைவாகமத்தின் விதிவழித் தமக்குச் செய்தருளிய பூசையைப்போலச் சாத்தமங்கையில் திருவவதாரஞ்செய்து பௌத்தம யத்தில் நின்ற சாக்கியராயனார் உள்ளன்போடு எறிந்த கல்லையும் ஆகமத்தில் விதித்த மல ராகக்கொண்டருளினார் பெருமானா என்பார் நெறிவழாவுமைபூசனைபோனெறிபிற ழ்ந்தோன் - எறிதருங்கலுங்கைக்கொளுங்கச்சியெம்பெருமாற்கு எனவும், தம்மேற் கல் விழியின் மேம்பட்டோர் செய்த காப்பியத்தைக் கைக்கொண்டருள்வதுபோலக் கல் வியறிவுச் சற்றில்லாத சிறியேன் புன்சொல்லாதற்றொடுத்த காப்பியத்தைபுன் கைக்கொ ண்டருள்வது வழக்கென்பார் புன்சொல்லுங்கெள்வது வழக்கால் எனவும், இது ஒருகா ப்பியமன்று என்பார் கவிப்புன்சொல் எனவுபுகுறினார். சாக்கியராயனார் எறிந்த கல்லை மலராகக்கொண்டருளினார் என்பதை “கல்லாலேயெறிந்ததுவு மன்பான்படிக்கானில், வில்வேடர்செருப்படியுத் திருமுடிமேல்மேலிற்றால், நல்லார்மற்றவர்செய்கையன்பா லேயந்ததனை, அல்லாதார்கல்லென்பாராளுர்க்கவிதலராமால்” எனத் திருத்தொண்ட ர்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

அவையடக்கமாவது நிறையவையிலுள்ள புலவர் பலர்க்கும் வழிபடுகொலியாக அட க்கிக்கூறுதல். அதனை இங்கு “மாயைகாரியவுருக்களும்” என்னுஞ் செய்யுள் முதலாக “நெறிவழாவுமைபூசனை” என்னுஞ் செய்யுளிலுட்க நாண்குசெய்யுள்களாற் பலபடக்கூறி

னார். தொல்காப்பியம் செய்யுளியலில் “அவையடக்கியலேயறிபத்தெரியின் - வல்லார் கூறினும் வகுத்தனர்கொண்மினென்-மெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தனோ” எனவருஞ்ஞாந்திரத்தால் அவையடக்கவிலக்கணமுணர்க. அவையடக்கம் என்பதற்கு இவ்வாறன்றித் தமது வழிபடுகொளியால் அவையிலுள்ளோர் தமது செய்யுட்குக் குற்றங் கூறாதல்கச்செய்தல் எனப் பொருள்கூறுவாரும் உண்டு. முன்னர்க்குறிய செய்யுளும் இதுவும் எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (௨௬)

அவையடக்கமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௬

தூற்சிற்ப்புப்பாயிரம்.

எழுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருட்பணிக்குரியமயேச்சுரர்முதலாநால்வருநதருகவென்றறைய மருட்பகைதுமிக்குகாஞ்சிமான்மியத்தைவழங்குதென்மொழியினாலுரை கருப்பகையிரிககுஞானமுமேனைக்கலைகளுங்கரிசுமடபயின்ற [த்தான் மருப்பொழிவடுத்தவாவடுதறையில்வாழ்சிவஞானமாநவனே.

(இ-ள்) கருபகை இரிக்கும் ஞானமும் லீன கலைகளும் கரிசு அற பயின்ற - பிறப்பாகிய பகையை ஒழிக்கும் சிவஞானதூலையும் அதுஒழிந்த மற்ற தூல்களையும் ஐயம் திரிபறப்பழகிப, மருபொழில் உடுத்த ஆவடுதறையில் வாழ் சிவஞான மாதவன்-வாசமிக்க சோலைக்குந்த திருவாவடுதறையில் வசித்தருளும் சிவஞானம் என்னும் திருநாமம்வாய்ந்த பெரிடமுனிவர், அருள் பணிக்கு உரிய மயேச்சுரர் முதலாக நால்வரும் தருக என்று அறைய - திருவருளடைதற்குரிய திருப்பணியில் முயலும் மயேச்சுரர் முதலிய நால்வரும் புராணஞ்செய்து தருகவெனது வினவ, மருள் பகை துமிக்கும் காஞ்சி மான்மியத்தை வழங்கு தென்மொழியினால் உரைத்தான் - அடைந்தோர் மலப்பகையை ஒழிக்கும் காஞ்சிசுருப்பதியின் மான்மியத்தை எப்பொழுது நிலைபெறுந் தென்மொழியால் மொழிபெயர்த்துப் பாடி அருளினர்.

மடேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றது மயேச்சுரர் நாற்பத்தெண்ணிரவர், எழு தூறு திருமடத்து முடலிகள், சிலிலைவாழ்த்தணர் மூவாயிரவர், திருத்தொண்டசெய்யுந் திருப்பேரோழாயிரத்துத் தொள்ளாயிரவர்களை. இவ்வாறன்றித் தாதமார்க்கம், சர்புத்திரமார்த்தம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கமென்னு மிம்மார்க்கங்களினிற்கும் நால்வர் எனவுங் கூறுவர். மடேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றதை “சிலிலைமாநகர்வாமூலாழ்தவசிர்தையந்தணராறெஞ்ஞா, நல்லதும்பலமடபதிதவராசரிக்கையிலுள்ளபேர், எல்லையில்லவரியாவருங்களிகொளவிளங்கசீரிவாக், கொல்லைவந்தெழவனைவருங்கரமுச்சிவைவத் துனமுருகினார்” எனச் சேக்கிழார்நாயனார்புராணத்தில் வருதல் காண்க.

இது சிறப்புப்பாயிரம் ஆதலில் சிவஞானமாதவன் என்றதனால் ஆக்கியோன்பெயரும், காஞ்சிமான்மியம் என்றதனால் தூல்வந்தவழியும், தென்மொழி என்றதனால் வையையாற்றின் வடசூழும், மருதயாற்றின் தெற்கும், கருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகிய சோலையென்னும் அகப்பாட்டெல்லையும், தென்மொழியினாலுரைத்தான் என்றதனால் தூற்பெயரும், மான்மியம் என்றதனால் தூல் துதலியபொருளும், வழங்கு தென்மொழியென்றதனால் சரித்திரலை முறையாகக்கற்றோரோ இத்தூல் கேட்கற்பாற்றென்னும் யாப்பும், அவ்வோ கேட்டற்குரியார் என்னும் அதிகாரிகளும், மருட்பகை துமிக்கும் என்றதனால் குற்றமும், மயேச்சுரர் முதலா நால்வர் என்றமையால் காலமும், தருக

என்றதனால் நூல்செய்தற்குக் காரணமும், காஞ்சியென்றதனால் நூலாங்கேற்றிய களனும் என்னும் அப்பாயிரத்தினிலக்கணங்களெட்டோடும், அத்துணைச் சிறப்பிலவாகிய காலமும் களனும் காரணமும் இதனால் கூறப்பட்டன.

“மன்றவாணன்மலர்திருவருளால் - தென்றமிழ்மகிமைசிவனியசெய்த - அடியுலர் கூட்டமுமாதிரிச் சங்கமும் - படியின்மாப்பெருமைபரவறுசோழனும் - சைவமாதவருந்தழைத்தினிதிருக்கும் - மையறுசோழவளநாடென்ப” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் எல்லையறிக. சோனாடு என்பது இமயமலைக்குத் தென்பாற்பட்டதாதலால் தென்றமிழ் என்றார். “தென்றில்லைமன்றினுளாடி.போற்றி” எனப் பெரியோர்பணித்தருளினமையாலுமுணர்க. (உஎ)

நூற்சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதற்காண்டம்

திருநாட்டுப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

பணங்கொள்பாம்பணிகம்பனாற்பணிவரையந்த வணங்கினோடென்றுமார்ந்தினிதரசுவீற்றிருக்கு முணங்கரும்புகழ்க்காஞ்சியையகத்தழீஇயும்பர் வணங்கமேவரும்பாலிநாட்டணிகலம்வகுப்பாம்.

(இ-ள்.) பணம் கொள் பாம்பு அணி கம்பனார் - படம்வாய்ந்த சர்ப்பாபரணத்தை அணிந்த திருவேகம்பனார், பணிவரை பயந்த அணங்கினோடு என்றும் அமர்ந்து இனிது அரசு வீற்றிருக்கும் உணங்கரும் புகழ் காஞ்சியை அகம் தழுவிய - இமயமலைபற்ற உமையம்மையோடு எந்நாளும் விரும்பி இனிதாக அரசுசெய்து நிகரின்றி இருக்கும் கெடுதலில்லாத புகழ்வாய்ந்த காஞ்சியைத் தன்னுள் தழுவிய, உம்பர் வணங்க மேவரும் பாலிநாடு அணிநலம் வகுப்பாம் - விண்ணுலகு வணங்கும்படி நிலைபெற்ற பாலிநாட்டின் சிறப்பையும் வளத்தையும் இனிக்குவாம்.

உலகினைச் சுமக்கும் ஆற்றலுடையதென்பதுதோன்றப் பணங்கொள் எனவும், தேவதானுவனமுனிவர் தம்மைக்கொல்ல வேவிய பாம்பை ஆபரணமாகக்கொண்டருளிய வரம்பிலாற்றலுடைமையதோன்றப் பாம்பணிகம்பனார் எனவும், ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம் உறுத்தப் போகமுண்டாக்குதற் கென்பதுதோன்றப் பணிவரையந்த அணங்கினோடென்று மார்ந்தினிதரசுவீற்றிருக்கும் எனவும், மகாபிரளயகாலத்து மழிதலின்மையதோன்ற உணங்கரும்புகழ்க் காஞ்சியெனவும், மற்றைத் திருப்பதிகனையுமன்றிக் காஞ்சித்திருப்பதியையுந் தன்னுள் தழுவியிருந்தலைமையதோன்ற அகந்தழீஇயும்பர்வணங்க மேவரும் பாலிநாடு எனவும், மாடநிலைகளாலும் மேம்படு குடிகளாலும் பொலிவுடையதோடு நாடுபடுதிரவியமுதலிய வளங்களு மிக்குடையதென்பதுதோன்ற அணிநலம் எனவுங்கூறினார். முனிவர்கொல்ல வேவிய பாம்பு என்றதை “எந்தியபின்னர்வேள்வியெரியழந்திடையெண்ணில், பாந்தளங்கெழுந்துதியோர்பணியிறஞ்சிற்றத்தோடும், போந்தனவவற்றையையோன்புள்ளினுக்கஞ்சித்தன்பால், சேர்ந்திடுபணிகளோடுஞ்செவ்வியிற்றுணந்தானெங்கோன்” எனவரும் காந்தத்தாலும்; நாடுபடுதிரவியமுதலியன “செந்நெல்லசெவ்வியளர்ச்சிறுபயறு - கன்னல்கதலியெனப்பெயர்பெற்ற - வை

ந்துகண்டைட்டமைந்ததிரவியம், கண்ணடிபித்தன்கருங்குரங்குகாட்டானை-மண்ணுளும் வேந்தனெடைந்துதிரவியம். அகில்கறிகோட்டமொடுதக்கோலங் - குங்குமமைந்துமலை படுதிரவியம். அரக்கமுலின்றேனணிமயிற்பீலி-உப்புக்கடல்படுதிரவியமைந்தே. பவள முத்துச்சங்கொக்கோலை - உப்புக்கடல்படுதிரவியமைந்தே" எனவரும் பிங்கலந்தையாலும் உணர்க, இது கைக்கிளிப்புறனாகிய பாடாண்டிணையுள் நாடுவாழ்த்துத்துறை.(சு)

கடல்கடைந்திடச் செல்லுறுஉம்வெள்ளைமால்கடுப்பப்

படலைவெண்முகில்பரவைநீருழக்கிவாய்மடுத்து

விடமெழுந்தென மீண்டவம்மாயனைவிழைய

வுடல்கறுத்துவிண்ணெறிப்படர்ந்தொய்யெனமீண்டு.

(இ-ள்.) படலை வெண் முகில் - திரண்ட வெள்ளிய மேகங்கள், கடல் கடைந்திட செல்லுறும் வெள்ளை மால் கடுப்ப - கடல்கடையச்செல்லும் வெள்ளிய திருமலை ஒப்ப, பரவை நீர் உழக்கி வாய்மடுத்து - கடல்நீரைக்கலக்கி உண்டுதேக்கி, விடம் எழுந்தது என்ன மீண்ட அமாயனை விழைய உடல் கறுத்து - விஷமானது பாற்கடலினி ன்றும் எழுந்ததென்று திரும்பிய அத்திருமலை ஒப்ப உடம்பு கறுத்து, ஓய்யென விண் நெறி படர்ந்து மீண்டு - விளைந்து ஆகாயத்தின் வழிசென்று திரும்பி.

"கெடுப்பதா உங்கெட்டார்க்குச்சார்வாய்மற்றங்கே-எடுப்பதா உமெல்லாமழை" என நாயனாரெடுத்துக்கூறிய முறையால் தாங்குதற்றெழிலில் உலகினைத்தாங்கு நிலங் கடந்த நெடுமுடியண்ணலை யுவமையாகக்கூறினார். சரளும் அசரளும் வாழ்நாளவேண்டித் திருமலைக் குறையிரந்தபோது அத்திருமால் கடல்கடைந்து அமுதுதவறுபொருட்டு அச்சுரர்முதலியவரோடு செல்லும்போது வெண்ணிறமுடையரா யிருத்தலால் கடல்கடைந்திடச் செல்லுறுஉம் வெள்ளைமால்கடுப்பப் படலைவெண்முகில் எனவும், அத் திருமால் மந்தரகிரிமுதலியவற்றை மத்துமுதலிய துணைக்கருவிகளாகக்கொண்டு கடல்கடையும்போது விஷந்தோன்ற வுடல்கறுத்துத் திரும்பியதுபோலப் பரவைநீருழக்கி வாய்மடுத்து விடமெழுந்தென மீண்டவம்மாயனைவிழைய-உடல்கறுத்து மீண்டு எனவுங் கூறினதால் பண்புந்தொழிலும்பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமையணி. எழுந்தென தொகுத்தல் விகாரம். திருமால்வெண்ணிறமுடைமையும் பின்பு கருநிறமுடைமையும் "வருகனல்வல்விடந்தாக்கியமயவன்வெண்ணிறமேனி - கருகினன்னுதொடங்கிக்கரியனெனப் பெயர்பெற்றான்-திருமலரோனுடற்பொன்மை தீர்த்துபுகைகிறமுற்றான் - வெருவுகிசைக்கிறையோரும்வேற்றுருவெய்தியமுதார்" என இந்துலில் வருதல் காண்க. இதுமுதல் தனது கீர்த்தியென்பதுகாறும் பாடாண்டிணையுள் மழைவாழ்த்துத்துறை. (உ)

அற்றைஞான் துமால் கயிலையைச் சரணடைந், நாகுப்

பொற்றநந்தியஞ்சாரல் சூழ்பொருப்பினைக்குறுகிக்

கற்றைவாரசடைச் சுந்தரன் கடவ வான் மதுரை

முற்றுநான் முகிலெனவரைமுழுவதும்பொதிந்து.

(இ-ள்.) மால் அற்றை ஞான்று கயிலையை சரண் அடைந்தால் ஆங்கு - திருமால் அந்நாளில் திருக்கயிலையைச் சரண் அடைந்தாற்போல, பொற்ற அம்சாரல் சூழ்நந்தி பொருப்பினை குறுகி - பொற்கட்டிகளையுடைய அழகிய சாரல் சூழ்ந்த நந்திமலையை அடைந்து, 'கற்றை வாரசடை சுந்தரன் கடவ - நீண்ட சடாபாரத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் செலுத்த, வான் மதுரை முற்றும் நால் முகில் என்ன வரைமுழுவதும் பொதிந்து-பெரிய மதுரைத்திருநகர் முழுதும் நான்குமேகங்களும் மூடியதுபோல அந்நந்திமலை முழுவதும் மூடி.

விஷத்தால் நிறமாயிய திருமால் திருக்கயிலையையடைந்தாற்போலக் கடல்நீருண்டமையால் நிறங்கருகிய மேகம் நந்திமலையையடைதலாலடைந்து எனவும், வருணனை விப சத்தமேகங்களின் வீறடக்கச் சோமசுந்தரக்கடவுள் அபிடேகபாண்டியன் வேண்டு கோளால் சடாபாரத்திலணிந்த புட்கலாவர்த்தமுதலிய நான்குமேகங்களைவேய், அம்மேகங்கள் மதுரையைச் சூழ்தல்போல இம்மேகங்கள் ஸந்திபலையைச் சூழ்தலால் சூழ்ந்து எனவும், தொழில்பற்றிவருதலால் தொழில்பற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமையணி. அடைந்தாக்குதொகுத்தல் விகாரம். பொற்ற பொருளடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினப்பெயரொச்சம். நான்குமேகங்களு மதுரையை மூடியதுபோலென்றதை “வந்துநான்மாடமாகி வளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்து-சந்துவாய்செரியாதொன்றித் தாமொருகுடிலாய்மாடப் - பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றம் கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த-விந்துவாரசடையோனையவெழிலிமாநகரமெங்கும்” எனவருந் திருவினையாடற்புராணத்தாலுணர்க. (௯)

முரிந்தவெண்டினாக்கருங்கடன் முகட்டினைக்குழித்து
விரிந்தவெள்ளீர்மடுப்புழிக்கூந்துடன்மேவிக்க
கரிந்திடத்தனைச் செய்த தீவடையின் களவைந்
தெரிந்துவிலுமிழ்தடித்தெனத்திசைதொறுஞ்சிதறி.

(இ-ள்.) முரிந்த வெண் தினா கருங்கடன் முகட்டினைக் குழித்து விரிந்த வெள்ளீர் மடுப்புழி - கரையொடுமோதி முறிபட்ட வெள்ளிய அலைகளையுடைய கரிய கடலின்முகட்டைக் குழிபடவாங்கிப் பரந்தநீர் வெள்ளத்தைப் பருகுமிடத்து, காந்து உடல்மேவி தன்னை கரிந்திட செய்த வடவைத்தீயின் களவை தெரிந்து - ஒளித்துத் தன் மேனியிற்புகுந்து தன்னைக் கருகச்செய்த வடவாமுகாக்கினியின் களவினையறிந்து, வில் உமிழ் தடித்து என்ன திசைதொறும் சிதறி-(அத்தீயினை) பிரகாசத்தை வீசும் மின்னலென்று கூறத் திசைகள்தொறு மின்னலை வீசி.

மடுப்புழி “வினைசெயல்வகை” என்றாற்போல நிறலால் மடுப்பு என்னும் தொழிற்பெயர் பெயரொச்சப்பொருளில் வந்தது. மேகம் மின்னல் வீசியதைத் தன்னை வஞ்சித்துத் தன்னுட்புகுந்த வடவாமுகாக்கினியின் களவையறிந்து அதனை வெளிப்படுத்தியதை யொக்குமெனக் கூறுதலால் தற்குறிப்பணி. தன்னை வஞ்சித்த வடவாமுகாக்கினியோடு போர்கொள்ளக் கருதினமையால் உழினைத்திணையுள் உழினை.

கான் தவக்கனன் மீட்டடையாவகைகருதி
வான் தன்றிற்ருனிசிலையெனத்தடையினை வயக்கி
யேன்றநீயினியெதிர்த்தனையாயினின்னே
யூன்றனேடுயிர்குடிப்பலென்று ருமொலியெழுப்பி.

(இ-ள்) கான் தவக்கனன் மீட்டு அடையாதவகை கருதி - தாங்கக்கிய அந்தத்தீ மீளத் தன்னை யடையாவண்ணங் கருதி, வான் தன்னில் ருனிசிலை என்ன தடையினை வயக்கி - ஆகாயத்தில் வளைந்த வில்லென்று சொல்லத் தடையாக இற்திரதனுசை விளங்கச்செய்து, என்ற நீ இனி எதிர்த்தனையாயின் - எதிர்த்த நீ இனி என்னை எதிர்ப்பாயானால், இன்னே ஊன் தன்னோடு உயிர் குடிப்பல் என்று உரும் ஒலியெழுமுப்பி - இப்பொழுதே உனது உடலோடும் உயிரைக் குடிப்பேனென்று இடி ஒலியை எழுப்பி.

இனி இன்னெனவந்ததுமருடகனல் என்றது கோடைத்தீயை. “வெந்துயர்ந் கோடைமாத்தலைகரப்ப” என்றருளினர் பெரியோரும். ஊன் கருவியாகுபெயராய் உடல்மேல் சின்றது. இது தற்குறிப்பணியும்; சிலையெனத்தடையினை வயக்கியெனவும், உயிர்குடிப்பலென்றுருமொலியெழுப்பியெனவும் உபமானத்திலுபமேய தருமத்தை யாரோ

பிக்குப்படுதலால் பதப்பொருட்காட்சியணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி. வெளிப் படுத்திய அவ்வடவாமுகாக்கினியைநோக்கி நானிட்ட எல்லையைக்கடந்து நீ எதிர்ப்பா யாகில் உன்னுடலோடியினாக் குழப்பேனென்று கூறியது வஞ்சித்திணையுள் நெடுமொழி வஞ்சித்தறை. (௫)

மோதுதெண்டிணைபுனலளக்க
ருடுத்தபாரிலுன்கிளையெலாமுதலறவொருங்கே
படுத்துநின்வலிபாற்றுவன்யானெனப்பகைமை
தொடுத்தவெஞ்சினங்கொண்டழன்மேலமர்தொடங்கி.

(இ.ள்) அடுத்து அடுத்து அலைமோதுதெண்டிணைப்புனல் அளக்கர் உடுத்தபா ரில் - களாயினை அடுத்து அலைகள் மோதும் தென்னிய அலைவாய்ந்த நீர்மயமாகிய கடல் குழந்த நில உலகில், உன் கிளை எல்லாம் முதல் அற ஒருங்கே படுத்து யான் நின்வலி பா ற்றுவன் என்ன - உனது உறவினரை எல்லாம் வேரோடு அற ஒருசேரக்கெடுத்து யா ன் உனது வலிமையைக் கெடுப்பேனென்று, பகைமை தொடுத்த வெம் சினம் கொ ண்டு அழல்மேல் அமர்தொடங்கி - பகையால் முளைத்த கொடிய கோபங்கொண்டு அவ் வடவைத்திமேல் போர்த்தொழில் தொடங்கி.

பகைமை “இரண்டினை இருமையென்றற்போலக் குணியைக் குணமாகக்கூறி யது மரபுவழுவமைதி. இது தற்குறிப்பணி. துறை அது. வலிபாற்றுவன் செயப்படு பொருளை வினைமுதல்போல் வைத்துக்கூறினமையால் கருமகருத்தா. (ஈ)

விச்சைமந்திரவலியினால்வீங்கு ம்மழையை
வச்சிரக்கணையாக்கிமெய்வளமெனக்கருளும்
பொச்சமின்மறைவேள்வியும்புனிதனேந்தழவு
மெச்சுமாகமற்றெவைபுமிண்டறுக்கெனவியமபி.

(இ.ள்) மந்திர விச்சை வலியினால் வீங்கு ம்மழையை வச்சிரக்கணை ஆக்கி - மந்திரவித்தையின் வல்லமையால் மிக்க நீர்மயமாகிய மழைத்துளியை வச்சிரபாணமா க்கி, மெய்வளம் எனக்கு அருளும் பொச்சம் இல் மறை வேள்வியும் புனிதன் எந்த அழ லும் எச்சமாக - உண்மையாக வளங்களை எனக்குக்கொடுக்கும் பொய்மை இல்லாத வேதவிதிப்படி செய்யும் யாகமும் சிவபெருமான் எந்திய தீயும் ஒழிய, எவையும் ஈண்டு அறுக்க என்ன இயம்பி - எந்த நெருப்பையும் இந்நிலவுலகில் அறுக்கக்கடவாயென்று அம்மழைத்துளிக் கணைக்குக் கூறியேவி.

“வேள்விந்நபயன்வீழ்புனலாவது” என ஆளுடையபின்னையார்புராணத்தில் வரு தலால் மெய்வளமெனக்கருளும் பொச்சமின்மறை வேள்வியும் எனவும், தேவதாருமுனி வரோவிய வேள்வியின்முத்தி யாவையும் அழிக்கும் வன்மையையுடையதா யிறைவன னன்றி மந்தையவற்றாலுழியு மியல்பின்மையையுடைமையால் புனிதனேந்தழலும் என வும்; இவ்விரண்டையுமழித்த லவற்றுக்கு இயலாதாகையால் எச்சமாக எனவுங்கூறினார். மற்று வினைமாற்றுப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். ஏவி சொல்லெச்சம். அறுக்கென வியங்கோளிறதொகுத்தல். தேவதாருவன் முனிவரோவிய வேள்வியின்முத்தி இறைவ னானநி மந்தையவற்றாலுழியு மியல்பின்மையையுடைமையை, “மூயலகன்றன்னைநோக்கி முகமனுஞ்சொற்றுத்தங்கள், செயலகன்றிருந்தவேள்வித் தீமையுமீளின்துநந்தம், இய லகன்றிடவேசெய்த வீசனைமுடித்திதொன்றே, மயலகன்றிலாதாரூப்ப வல்வினாந்திணை ந்தவம்மா. வன்னியந்தேவுமுட்க வந்திடுகெனலையார்க்கும், முன்னவனொருகையேந்தி” எனவருங் காந்தபுராணத்தாலறி.

காட்டகங்களுங்கழைநரல்கதிர்மணிச் சிமயக்
கோட்டகங்களுங்குளிர் புனற்கழனிசூழ் குலவு
நாட்டகங்களும்பரன் முரம்படுத்தெரிநடஞ்செய்
மோட்டகங்களுமுழுவதுங்குளிக்கொளச்சொரிந்து.

(இ-ள்.) காடு அகங்களும் கழை நரல் கதிர்மணி சிமயம் கோடு அகங்களும் - காட்டினிடங்களும் மூங்கில் நெருங்கியொலிக்கும் ஒளிவாய்ந்த முத்துகளையுடைய சிகரங்களையுடைய மலையினிடங்களும், குளிர் புனல் கழனி சூழ் குலவும் நாடு அகங்களும் பரல் முரம்பு அடுத்து எரி நடம் செய் மோடு அகங்களும்-குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்து விளங்கும் நாட்டினிடங்களும் பருக்கைக்கல்லுகள் அமைந்த முரம்பினை அடுத்துத் தீத்திரன்களைக் கொப்புளிக்கும் பாலைநிலமாகிய இடங்களும், முழுவதும் குளிக்கொள்ளச் சொரிந்து-ஆகிய இவை முற்றும் குளிர்வாய்ப்ப அம்மழைக்கணையைச் சொரிந்து.

“கோத்தொழிலாளரோடுகொற்றவன்கோடி-வேத்தியல்பிழந்தவியலிடம்போல - வேனிர்கிழவனொடுவெங்கதிர்வேந்தன் - ஞானிலந்திருக்கத்தன்மையிற்குன்றி - மூல் லையுஞ்ஞரிஞ்சியுமுறைமையிற்கிரிந்து - நல்லியல்பழிந்துநடுங்குதயருறுத்துப் - பாலை யென்பதோர்ப்படிவங்கொள்ளும்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திற்குடையதலால் பரன்முரம்படுத்தெரிநடஞ்செய்மோட்டகங்களும் என்றதைப் பாலைநிலம் என்றும், இதனால் கடலொழிய மூல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலையெனும் நான்கு நிலங்களையுட்குறிநூர், இது மழையின்றன்மையைக்கூறுதலால் பொருட்டன்மையணி, இவ்விரண்டிசெய்யுறும் கோடைத்தீத்திரனாகிய பகைவர்மேல் மழைக்கணையை யேவி வென்றமையை யுணர்த்தினமையால் வாகைத்திணையுள் வாகை.

(அ)

இற்றொழிந்தனவொழியமற்றஞ்சியவெரிபோய்க்
கற்றவேதியர்வேள்வியஞ்சாலையுட்கரப்ப
வுற்றவாகன்தன்சினக்கனலையுமொருவி
வெற்றிமாமுரசெனமறைப்பேரொலிவிளக்கி.

(இ-ள்.) இற்று ஒழிந்தன ஒழிய - கெட்டொழிந்த நெருப்புக்கொழிய, மற்று எஞ்சிய எரிபோய் கற்ற வேதியர் வேள்வி அம் சாலைஉள் கரப்ப-கெடாது நின்று எஞ்சிய தீச்சென்று வேதங்களைக்கற்ற அந்தணரது வேள்விச்சாலையிலொளிக்க, உற்ற ஆறு கண்டு தன் சினம் கனலையும் ஒருவி - அத்தி அடைந்த வகையைக்கண்டு தனது கோ பாக்கினியையும் ஒழித்து, வெற்றி மா முரசு என்ன மறைபேர் ஒலி விளக்கி - பெரிய சயமுரசு முழக்குவதுபோலப் பெரிய வேதகோஷங்கள் விளங்கச்செய்து.

மற்று வினைமாற்றுப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல், கற்ற, வேதமென்னுஞ்சொல் எஞ்சநின்றதால் சொல்லெச்சம், ஆறுதொகுத்தல், மேகம், தீயின் வெம்மையையொழிப்பது கடனதலால் புறங்கொடுத்த கோடைத்தீயென்னும் பகைப்பொருள்தா னுழைதற்கரிய வேறிடத்திற்கென்று மறைந்ததைக்கண்டு தன்னிடத்துத்தோன்றிய கோபமாகிய தீயையும் ஒழித்ததெனக்கூறுதலால் உடனிகழ்ச்சியணி. வெற்றிகொண்டபின் சயமுரசொலி எழுப்புதல் வழக்காதலால் இது வாகைத்திணையுள் முரசுவாகைத்துறை.

தனதுகீர்த்தியுந்திறற்பிரதாபமுந்தணாமே
லனல்செய்கோபமுமூல்லையுமெனவெங்குமமைத்துப்
புனிதமாமவைதன்னையும்பொதிந்துகொண்டென்னப்
பனிவிசும்பினிற்செவந்துவெண்ணிறம்படைத்தன்றே.

இ

(கு-ள்.) தனது கீர்த்தியும் திறல் பிரதாபமும் தலைமேல் அனல்செய் கோபமும் முல்லையும் என எங்கும் அமைத்து - தனது கீர்த்தியையும் வெற்றியால் வந்த பிரதாபத் தையும் நிலவுலகின்மேல் தீப்போலச் சென்றிறம்வாய்ந்த இந்திரகோபமும் முல்லைமரு மென்று கண்டோர் கூற எவ்விடத்திலும் அவற்றை யமையச்செய்து, புனிதம் ஆம் அவை தன்னையும் பொதிந்துகொண்டால்என்ன - புனிதமாகிய களங்கமில்லாத அக்கீர் த்திபிரதாபங்கள்என்னு மிரண்டும் தன்னையும் பொதிந்துகொண்டாற்போல, பனி வி சும்பினில் செவந்து வெண்ணிறம் படைத்தன்று - ருளிர்ந்த ஆகாயத்தில் சென்றிறம் வாய்ந்து வெள்ளியநிறம்படைத்தது.

கோபம் இந்திரகோபம் “கோபத்தன்னதோயாப்பூர்த்திகில்” என வருதலால் இது முன்மொழிகெட்ட பின்மொழி நிலையல். உலகு ருளிரச்செய்த அறத்தால் வந்த தைக் கீர்த்தியெனவும், கோடைத்தீயென்னும் பகையைவென்ற மறத்தால் வந்ததைப் பிரதாபமெனவுகூறினார். கீர்த்தி, பிரதாபம் என்னும் பெயர்கள் கோபம் முல்லையெ ன மாறிவந்த பெயர்ப்பயனிலைகளையும், செவந்து வெண்ணிறம்படைத்தது என மாறி வந்த வினைப்பயனிலைகளையும்கொண்டு முடிதலால்என்கிர் நிரனிறையணியும், கோபம் பிர தாபமாகவும், கீர்த்திமுல்லையாகவும், பிரதாபத்தாற் செவந்ததாகவும், கீர்த்தியால் வெண் ணிறம் பெற்றதாகவும் பிறிதின் குணம்பெறக்கூறுதலால் பிறிதின் குணம்பெறலணியுங் கலந்துவருதலால் கலவையணி. மேகம் கீர்த்திபிரதாபங்களால் ஒளிபெற்றதைக் கூறி னதால் வாகைத்திணையுள் அரசமுல்லைத்துறை, மாறிவருதலா வது நேரோ கொள்ளப் படாமை.

(க௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாகியவியலிருத்தம்.

உடுவணிசூடுமிக்கோடுபிளவுபட்டுடையப்பெய்யுங்
கொடுமழைக்காற்றாதுங்கட்குளிர்பெயன்மாறவெண்ணி
நெடுமலையெடுத்துக்காட்டுநெட்டி. தழக்காந்தட்கொள்ளி
விசேடர்க்கனலியந்தப்புனலொடும்வீந்ததன்றே.

(கு-ள்.) நெடுமலை-நெடிய அந்நந்திமலையானது, உடு அணி சூடுமி கோடு பிளவு பட்டு உடைய-நட்சத்திரமண்டிலத்தையளாவிய தனதுசிகரங்கள் பிளவுபட்டுச்சிதைய, பெய்யும் கொடு மழைக்கு ஆற்றாது அங்கண் ருளிர்பெயல் மாற எண்ணி-விடாதுபெய் யானின்ற பெரிய மழைத்துளிக்கு ஆற்றாமல் அவ்விடத்து நடுக்கஞ்செய்யும் மழைத்துளி மாறக்கருதி, எடுத்து காட்டும் நெடு இதழ் காந்தள் கொள்ளி விசேடர் கனலி-எடுத்துக் காட்டாநின்ற நெடிய இதழ்களையுடைய காந்தளாகிய கொள்ளிக்கட்டையில் ஒளிவிள ன்கும் நெருப்பானது, அந்தப்புனல் ஓடும் வீந்தது-அந்த மழைத்துளியோடும் அழிந்தது.

விடாமழைபெய்தால் அம்மழை நீங்கக் கொள்ளிக்கட்டை யெடுத்துக்காட்டுவ து உலகவழக்கு, அவ்வழக்கைத் தழுவிக்கூறுதலால் உலகவழக்கு நவீனசியணி. உடு மண்டி-லத்தின்மேல் நின்றலால் தானியாகுபெயர்.

(க௧)

போதமேலாகப்பண்டே புல்லியமலநோய்தீர்ந்தும்
வாதனை தாக்குமாபோன்மழைப்பெயன்மாறி, தீர்ந்தும்
காதல்செய்துறையும்புள்ளுமாக்களுங்கவன் றுநெஞ்ச
நோதகமரங்ளெல்லாறுண்டுளினுவற்றுமாதோ.

(கு-ள்.) போதம் மேலாக பண்டே புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும் வாதனை தாக் கும் ஆறபோல் - சிவஞானமேவிட அநாதியேவிடாது சூழ்ந்த ஆனவமலநோய் நீங்கி யும் பிராரத்தவாதனை நீங்காது நிற்கும் வகைபோல, மழைப் பெயல் மாறி தீர்ந்தும்-

விடாமழை நிலைபெயர்ந்து நீங்கியும், காதல் செய்து உறையும் புள்ளும் மாக்களும் கவன்று நெஞ்சம் நோதக - தம்மிடத்து விரும்பிவசிக்கும் பறவைகளும் விலங்குகளும் சுவலைகூர்ந்து மனம்வருந்த, மாங்கள் எல்லாம் துண் துளி துவற்றும்-எல்லாமரங்களும் சிறிய மழைத்துளிகளைச் சிந்தும்.

சிவஞானமேலீட்டால் ஆணவநலமொழிந்தும் வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டுகின்ற பிராரத்தவினை இங்குவாங்கிய பாண்டம்போல வுடலுள்ளமட்டும் வாசனைமாத்திரையாய்வின்று தாக்குதலால் புல்லிய மலநோய் தீர்ந்தும் வாதனை தாக்குமாபோல் எனவும், “அடைமழைவிட்டும் செடிமழைவிடவில்லை” என்பது வழக்கு ஆதலால் புள்ளுமாக்களும் கவன்றுநெஞ்சம் - நோதகமரங்களெல்லாம் துண்டிடுவதவற்றும் எனவுங் கூறிஞர். இது எடுத்துக்காட்டுவமையணி. (௧௨)

கனைபெயலெழிலிக்கூட்டங்கலிவிசுபகடுபோழ்ந்த
நனைமுடிநந்திக்குன்றநளிபடப்பொழியுந்தெண்ணீர்
புனைம்மறைவசிட்டமேலோன்செருத்தலான்பொழிந்ததீம்பால்
வனைபுகழ்வெள்ளமென்னத்திசைதொறும்வழிந்தமன்னே.

(இ-ள்.) கனைபெயல் எழிலி கூட்டம் - மிகக் மழைத்துளிகளையுடைய மேகபடலங்கள், கலி விசுப அகடு போழ்ந்த நனைமுடி நந்திக்குன்றம் நளிபட பொழியும் தென் நீர் - பெரிய ஆகாயத்தின் வயிற்றைப்பிளந்து சென்ற மலாரும்புகள் வாய்ந்த சிகரங்களையுடைய நந்திமலை குளிர்ச்சிவாய்க்க அதிற்பெய்யும் தெள்ளிய நீர்மயமாகிய வெள்ளமானது, புனை மறை வசிட்ட மேலோன் செருத்தல் ஆன்பொழிந்த தீம்பால் புகழ்வனை வெள்ளம் என்ன - பஞ்சாதிமுதலிய உறுப்புகளால் தொடுக்கப்பட்ட வேதங்களை உணர்ந்த வசிட்டமுனிவரது மடியையுடைய காமதேனுசொரிந்த இனிய பாலாகிய புகழ்மைந்த வெள்ளம்போல, திசைதொறும் வழிந்த - திசைகள்தொறும் பரவின.

ஒலித்தல்மேல் நின்ற கனை, கலியென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயர்ச்சொற்கள் வேறுபட்டு மிகுதி, பெருமையென்னுப் பொருள்மேல் நிற்கல் “உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை - உண்டனபோலக்கூறலுமரபே” என்னுந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்தின் வந்த எதிரததழீஇய எச்சவும்மையாற்கொள்க. நந்திமலையில் தவஞ்செய்து வசிக்கும் வசிட்டமுனிவர் நித்தவேள்வியை முடித்தற்குப் பஞ்சகவ்வியத் தந்துவருங் காமதேனு, ஓர்நான் சிவபெருமானார் இடபபூர் தியிலெழுந்தருளி யங்குலவியருளுங்காலையில், அக்காமதேனு வவ்விடபதேவனானோக்கிக் காமங்கொண்டு குற்றகொண்டமையால் வழிநாளிற் பால்வறப்ப, அதனை ஞானதிருட்டியாலுணர்ந்து தமது வேள்வி குறைவுரவண்ணம் ஒருதருப்பையையெடுத்துக் கன்றகச்சமைக்க அக்காமதேனு நோக்கி முலைசூர்ந்து பொழிந்த பால் பெருக்கெடுத்து வெள்ளமாய்மலையினின்றிழிந்துவந்த காரணத்தார் பாலாறு எனப் பெயர்பூண்டது என்பது புராணவரலாறு ஆதலால் வசிட்டமேலோன் செருத்தலான் பொழிந்ததீம்பால் - வனைபுகழ்வெள்ளமென்ன என்றார். மேகம் காமதேனு வாகவும், அதுபொழிந்த நீர்பாலாகவும், அப்பால் வெள்ளமாக வழிந்ததுபோல இதுவும் வெள்ளமாகவும் வழிந்ததென்றது ஒப்புமைக்கூட்ட வுமையணி. (௧௩)

கண்ணகன்குடுமிக்குன்றிற்கல்லெனக்கறங்கியார்த்து
விண்ணிவரோணியென்னவியன்முடிதொடுத்துவீழுந்
தண்ணராவருவியெல்லாந்தலைத்தலைவிரிந்துதோன்றும்
புண்ணியப்பாலியாற்றிற்சேர்ந்துடன்போயமாதோ.

(இ-ள்.) கண் அகன் குடமி குன்றில் - இடம்(பார்த) அந்நந்திமலையில், கல் என கறங்கி ஆர்த்து விண் இவர் ஏணி என்ன வியன்முடி தொடுத்து வீழும் தன் அரு அரு வி எல்லாம் தலைத்தலை விரிந்து - கல்லென்று ஒலித்து விண்ணுலகிற்குச்செல்லச் சாதிய ஏணிகள்போலப் பார்த சிகரங்களினின்றும் தொடுத்து வீழாநின்ற குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத அருவிகளெல்லாம் இடங்கன்தோறும் விரிந்து பரவி, புண்ணியம் தோன்றும் பாலியாற்றில் சேர்ந்து உடன்போய-புண்ணியம் பிறத்தற்கோர் இடமாகிய அந்தப் பாலிநதியிற்கலந்து அதுனுடன் சென்றன. கண்ணகன் ஒருபொருட்பன்மொழி.(கச)

பாரிடங்குழித்துவீழும்பல்வயினருவியெல்லா
மோரிருமபாலியாற்றினொருங்குசென்றணையுந்தோற்றஞ்
சீரியபுவனந்தோறுஞ்சிதறியவினைகளெல்லா
மோரிடத்தொருவன் றன்பாலுடங்குசென்றுறுதல்போலும்.

(இ-ள்.) பார் இடம் குழித்து பல்வயின் வீழும் அருவி எல்லாம் - நில உலகினிடத்தைக்குழித்து அம்மலையின் பல இடங்களினின்றும் வீழும் அருவிகளெல்லாம், ஓர் இரும்பாலி ஆற்றின் ஒருங்குசென்று அணையும் தோற்றம் - ஒப்பில்லாத பெரிய பாலாற்றில் ஒருசேரச்சென்று கலக்குந் தோற்றமானது, சீரிய புவனம் தோறும் சிதறிய வினைகள் எல்லாம் - சிறந்த புவனங்கள்தோறு முற்பிறப்பிற்குச்சென்று செய்துமுடித்த இருவினைப்பயன்கள் யாவும், ஓர் இடத்து ஒருவன் தன்பால் உடங்கு சென்று உறுதல்போலும் - ஒருபுவனத்திற்குப்பிறந்த ஒருவனிடத்து ஒருசேரச்சென்றடைதலை ஒக்கும்.

ஆன்மாக்கள் தாம் செய்த கன்மங்களுக்கிடாகவந்த பிரபஞ்சமாகிய தனுக்கரண புவனபோகங்களுள் தனுக்கரணங்களைக்கொண்டு புவனங்களிற்கென்று தமக்களந்த சத்த பரிசு ரூப ரசகந்தமாகின்ற போகங்களை நுகர்ந்தே யிருவினைப்பயனாகிய கன்மமலத்தைப் போக்கவேண்டுதலால் புவனந்தோறுஞ் சிதறிய வினைகளெல்லாம் - ஒரிடத்தொருவன் றன்பாலுடங்குசென்றுறுதல்போலும் எனக்கூறினார். இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளும் எடுத்துக்காட்டியமையணி.

(கடு)

விலகிவிழுநுவித்தானாவேறுவேறுகவோடிக்
ருவநதிப்பாலிவைப்பினேகமாய்க்கூட்டுந்தோற்ற
மலகில்பல்வழியுமுதாரணிமையினொன்றாமாறும்
பலபலமதமுழிந்தினொருவழிப்படலும்போலும்.

(இ-ள்.) விலகிவிழு அருவித்தானாவேறுவேறு ஆக ஒடி-விட்டிவிட்டு வீழாநின்ற அருவியின் தானாகன் வெவ்வேறுகச்சென்று, பாலிக்குவநிவைப்பின் ஏகம் ஆய் கூடும் தோற்றம் - பாலியென்னு மேன்மைதங்கிய நதியில் ஒன்றாய்க் கலக்குங்காட்சி, அவரு இல் பல் வழியும் முது உடர் அணிமையின் ஒன்று ஆம் ஆறு உம் - ஒருர்க்குச்செல்லும் அளவில்லாத பலவழிகளும் தொன்றுதொட்டுள்ள பழமையாகிய அவ்வூரின் சமீபத்தில் ஒன்றாகும் வகையையும், பலபல மதம் உம் ஈற்றின் ஒருவழிப்படலும்போலும்-பற்பல மதங்களும் இடையிற்பிளவுபட்டு முடிவில் ஒருவழிப்பட்டு நிற்கலையும் ஒக்கும்.

ஒருர்க்கு இடையிற்பலவழியிருப்பினும் அவ்வூரீனையடையுங்கால் முடிவிலொருவழியாதலாலும், பற்பலசமயங்கள் பற்பலதேவர்களைக் கடவுளராகக்கூறினும் அரசன் தன்னுணையை மந்திரிமுதலானவர்களிடத்து வைத்துப் பலர்க்கும் பயன் தருதல்போல இறைவன் தன்னுணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கு மத்தேவர்களிடத்துவைத்து அவர்களை வழிபடுவோர்க்குப் பயன்கொடுப்பவன் அவ்விறைவையோதலாலும் அவகில்பல்

வழியுமுதாரணிமையினொன்றாமாதம் - பலபலமதமுமீற்றினொருவழிப்படலம்போலும்
என்றார். “ இங்குநாஞ்சிலர்க்குப்பூசையியற்றினுலவர்களோவந் - தங்குவான்நருவரன்
நேலத்தெய்வமத்தனைக்காண் - எங்கும்வாழ்தெய்வமெல்லாமிறைவனுணையானிற்ப - த
ங்குநாஞ்செய்யுஞ்செய்திக்காணவைப்பாலளிப்பன் ” - எனவருஞ்சிவஞானசித்தியாரால்
இறைவன் பயன்கொடுத்தலறிக. (௧௬)

மலைநகைத்தனை யகாட்சிவயின் வயினருவித்தாரா
சிலையினின் நிழிந்துமண்மேற்றிரண்டுசென்றணையுந்தோற்ற
முலவையோடி கலிச்சேடனுயர்வரைக்குமியெல்லாம்
பலதலைவிரித்துப்பொத்திக்கிடந்தவப்பான்மைபோலும்.

(இ-ள்.) மலைநகைத்தால் அணைய காட்சி வயின் வயின் அருவித்தாரா - அங்கந்
திமலை நகைத்தால் ஒத்த தோற்றத்தையுடைய பல இடங்களினின்றாவரும் அருவித்தா
ரையானது, சிலையின் நின்ற இழிந்து மண்மேல் திரண்டு சென்று அணையும் தோற்றம் -
அம்மலையினின்று இறங்கி நிலவுலகின்மேல் திரண்டு கூடிவருங்காட்சி, சேடன் உலவையோடு
இகலி உயர்வரை குமரி எல்லாம் - ஆகிசேடன் காற்றோடு பணைத்து உயர்ந்த
மேருவின் சிகரங்களில் எல்லாம், பலதலை விரித்து பொத்தி கிடந்த அ பான்மைபோ
லும் - பலதலைகளையும் விரித்து மறைத்துக்கிடந்த தன்மையையொத்துத் தோற்றம்.

திருக்கயிலைக்குச் சேவைசெய்யச்சென்ற பிரமன்முதலிய தேவர்கள் சமையம்
பெற ஒரிடத்திற் கூடியிருந்தகாலத்தில் ஆகிசேடனைப் பலதேவர் முதலியோர் வாயு
வைதுகார் துலகினைத் தாங்குதல் முதலியவற்றால் பெருங்கீர்த்தி பெற்றுள்ளா யுனக்கு
நிகர் யாரொன்று புகழுங்காலையில், வாயுதேவன் பொறாமைகூர்ந்து இவனோ என்னை
துகர்கின்றவன் என் வன்மையை நீங்க ளறியீர்களோவென்று இறுமாந்து கூற, அதனை
அவ்வாதிசேடன்கேட்டு எங்களிருவர்வன்மையையும் நீங்களையளந்தறியுங்களென்று அ
த்திருக்கயிலையைத் தன்னுடலா லிறுகச்சுற்றிப் படத்தினுலத்திருமலையின் கொடுமுடி
யை மறைத்து இவ்வாயு என்னை நெகிழ்ச்செய்வானாகில் என்னிலும் வலியுனிவனெயெ
ன்று சபதங்கூறி யவ்வாறு செய்திருந்தனன், வாயு என் வலிமையைப் பாருங்களென்று
உலகு தட்டிழிந்து தடுமாற எறிந்தும் அவன்படம் சிறிதும் நெகிழாமையால் உலகு வ
ருந்துவதையத்தேவர்கள் நோக்கி யுன்படத்தைச் சிறிது நெகிழ்விப்பாயென்று அவ்
வாதிசேடன் பாற்குறையிரப்ப அவன் சிறிது நெகிழ்வித்தனன் என்பது செவ்வந்தி பு
ராணவரலாறு. மலைநகைத்தனையவெனச் செய்யாமரபிணைதச் செய்தவெனக் கூறுத
லாற் குணவணி. (௧௭)

குறாபுனற்றொண்டைநாட்டைக்குறும்பெறிந்தடிப்படுத்துப்
புறாதபநடாந்துகென்னுப்புது முகிலரசனந்தி
வராமிசையிருந்துவேந்தாமணிமுடிசூட்டியுய்ப்பத்
திராபடுபாலிவல்லேசிலையினின் நிழிந்துபோந்து.

(இ-ள்.) புதுமுகில் அரசன் நந்திவரை மிசை இருந்து - புதிய மேகமாகிய அரசன்
நந்திமலையின்மேலிருந்து, குறும்பு எறிந்து குறா புனல் தொண்டைநாட்டை அடி
ப்படுத்து புறாதப நடாத்துக் என்னு - குறுநிலமன்னனாவென்று ஒலிக்கும் நீரூழ்ந்த
தொண்டைநாட்டினை யுனதடிக்கீழ்ப்படுத்தி யடைதிபெற அரசியல் நடத்தக்கடவா
யென்று, வேந்து ஆகமணி முடிசூட்டி உய்ப்ப-எல்லாநதிக்கும் அரசாக இரத்தினமரு
டஞ் சூட்டிச்செலுத்த, திராபடு பாவி - ல்லே சிலையினின்று இழிந்துபோந்து - அலைய
மைந்த பாலிநதி வினாந்து அம்மலையினின்றிறங்கிச்சென்று.

இதுமுதல் பௌவமதுணர்ந்து என்பதுகாறு மொருதொடர். குறும்பு என்றது கோடையை. அடிப்படுத்தலாவது தன்வழிப்படுத்தலை. புரைதப் படாத்துக என்றது செல்வம், விளையுள், பல்வளம், செங்கோல், பிணியின்மையை. “செல்வம்விளையுள் பல்வளஞ்செங்கோல் - கொல்குறும்பின்மைகொடும்பிணியின்மையென் - நிவ்வகையாறு நன்னுட்டமைதி” எனவரும் பிங்கலந்தையாலுணர்க. (கஅ)

அரசுகள் சூழ்ந்து செல்லவருங்கணிமலர்வாய் விள்ளச் சரிசூழற்சூறமின்னார்கள் பற்பலதானைவெள்ளம்
விரவிடப்பரியகாலான்மேதகுமாக்களத்தி
மிருபுடைதழுவிப்போதவிக்கொடுவையமூர்ந்து.

(இ-ள்.) அரசுகள் சூழ்ந்து செல்ல - அரசர்கள் புடைசூழ்ந்துவரவும், அருங்கணி மலர் வாய் விள்ள - தூலுணர்ச்சி மிக்க சோகிடர்கள் மலர்போன்ற வாய்திறந்து முகூர்த்ததினங் கூறவும், சரிசூழல் சூறமின்னார்கள் பற்பல தானை வெள்ளம் விரவிட - சரிந்த கூந்தலையுடைய சூறப்பெண்களாகிய பலவகைப்பட்ட சேனாகூட்டங்கள் கலந்து முன்செல்லவும், பரிய காலான் மேதகு மாக்கள் அத்தி இருபுடைதழுவிப்போத - பருத்த காலாட்டினும் மேன்மைதங்கிய குதிரைகளும் யானைகளும் இரண்டுபக்கங்களிலுந் தழுவியவரவும், இகல் கொடு வையம் ஊர்ந்து - பகைமேல் மாறுபாடுகொண்டு தேரைநடத்தி. (அரசுகள் சூழ்ந்துசெல்ல - அரசமரங்கள் புடைசூழ்ந்து செல்லவும், அருங்கணிமலர் வாய்விள்ள - அரியவேங்கைமரங்கள் மலர்ந்து தன்னுடன்போதவும், சரிசூழல் சூறமின்னார்கள் பற்பல தானை வெள்ளம் விரவிட - (அஞ்சி விலகுதலாற்) சரிந்த கூந்தலையுடைய சூறப்பெண்களது பலவகைப்பட்ட ஆடையின் கூட்டங் கலந்துவரவும், பரியகால் ஆண்மேதகும் மாக்கள் அத்தி இருபுடைதழுவிப்போத - பருத்த தூற்றையுடைய ஆண்மரங்களும் மேன்மைதங்கிய மாமரங்களும் அத்திமரங்களும் இரண்டுபக்கங்களிலுந் தழுவியவரவும், இகல்கொடு வையம் ஊர்ந்து - வலிமைகொண்டு நிலவுலகின்மேற்சென்று.)

அரசிலக்கணத்திற்கும் வெள்ளத்திற்குஞ் செம்மொழிச்சிலேடையாகவந்த ஒரு வினைச் சிலேடையணி. செல்ல, விள்ள, விரவிட, போதவென வேறு பலவகுக்கிய வினையெச்சங்கள் ஊர்ந்து என்னும் பிறவினை முதல்வினையைத் தனித்தனி கொண்டன.

அணிவகுத்தெழுந்து குன்றாரும்பெறற்குறிச்சிபுக்கு
மணிவகையாரம்பூண்டுமதுக்குடவீருந்துமாந்தித்
தணிவறவெளிக்கொண்டேகித் தலைத்தலைவேட்டம்போகித்
துணிபடமாக்கொல்லாந்தொலைத்துடனீர்த்துச்சென்று.

(இ-ள்.) அணிவகுத்தெழுந்து குன்றார் அரும்பெறல் குறிச்சிபுக்கு - (மேற்கூறிய சேனைகளை) அணிகளாகவகுத்து மேலெழுந்து குறவரது பெறுதற்கரிய சிற்றூரிற்புகுத்து, மணிவகை ஆரம்பூண்டு விருந்து மதுக்குடம் மாந்தி-பலவகைப்பட்ட இரத்தினவடங்களைப்பூண்டு விருந்தாக எதிர்த்த குடங்களிலுள்ள கண்ணீப்பருகி, தணிவு அறவெளிக்கொண்டு ஏகி - ஒழிவற எங்கும் வெளிசெய்து சென்று, தலைத்தலை வேட்டம் போகி-அவ்வவ்விடங்கள்தோறும் வேட்டஞ்செய்து, மாக்கள் எல்லாம் துணிபடத்தொலைத்து உடன் ஈர்த்துச்சென்று - மிருகங்களெல்லாம் துணிபட அவற்றை அழித்துத் தன்னுடன் சேர இழுத்துப்போய்.

இதனால் பாலியென்னும் அரசன் தன் நாட்டிலுள்ளோர்க்குப் பயமைத்தனும் மிருகாதிகளால் வருந் துன்பத்தைப்போக்குதல், அரசநீதியுள்ளாராதலால் தனித்த

னி வேட்டம் போகியென்றார். உயிர்களுக்குப் பயம் ஐந்தான. “ மாநிலங்காவலனாவா
ன்மன்னுயிர்காக்குங்காலேத் - தானதனுக்கிடையுறதன்னைற்றன்பரிசநத்தால் - ஊனமிரு
பகைத்திறத்தாற்கள்வராலுயிர் தம்மால் - ஆன்பயமைந்துநீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ”
எனவருந் திருத்தொண்டர்புராணத்தால் அறிக. (௨௦)

நாற்சேடியால்வந்த ஒருபோரு கொச்சகம்.

மண்டமர்மேல்கொடுவந்தனமின்னே
தண்டகநாட்டுறைதாபதர்நோயோர்
பெண்டிருதும்மரணேகுதிர்பெட்டென்
றெண்டிசையார்ப்பவிசைப்பறைசாற்றி.

(இ-ள்.) மண்டு அமர்மேல் கொடு வந்தனம்-நெருங்கிய போர்த்தொழிலை மே
ற்கொண்டு வந்தோம், தண்டகநாடு உறை தாபதரும் நோயோரும் பெண்டிரும்- தண்
டகநாட்டில் வசிக்கும் விரதிகளும் நோயில் முதிர்ந்தோரும் பெண்களும், இன்னே து
ம் அரண் பெட்டு ஏகுதிர் என்று-இப்பொழுதே துமக்குக் காவலாயுள்ள இடத்தை வி
ரும்பிச் செல்லீவொன்று, என் திசை ஆர்ப்ப இசைபறை சாற்றி - எட்டுத்திசையிலு மு
ழங்கத் தமது ஒலியாகிய பறையினற் றெரிவித்து.

இருபெரு வேந்தர்கள் தம்முட் போர்செய்யக் கருகினால் மன்னுயிர்காக்கு
மன்புடையரசர்க்கு மறத்துறையிலும் அறத்துறை நிகழவேண்டிதலால் ஒருவர், ஒருவர்
நாட்டில் வாழும் பார்ப்பார் தவசிகள் முதலியோர்க்குத் தீங்குசெய்தல்கூடாமையால்
அவர்களை யங்குநின்றும் வேற்றிடத்துக்கு அகற்றல்போர்த்தருமாதலால் இன்னேதா
பதர்நோயோர்பெண்டிர் தும்மரணேகுதினொன்று பறைசாற்றி என்றார். “ஆவுமானியற்
பார்ப்பனமாக்களும் - பெண்டிரும்பிணியுடையீரும்பேணித் - தென்புலவாழ்நர்க்கிரு
ங்கடனிறுக்கும் - பொன்போற்புதல்வற்பெருஅதிரும் - எம்மம்புகடி விடுதும்மரண்சே
ர்மினென - அறத்தாறுதுவலும்பூட்கைமறத்தின்” எனச் சான்றோர் கூறிய செய்யுளா
லுணர்க. இது ஆதந்தோம்பல் என்னும் வெட்சித்திணை, தாபதர் நோயோர் பெண்டிர்
என்னும் படர்க்கைச் சொற்களை யெண்ணிப் படர்க்கைவினைகொண்டு முடிக்காது ஏ
குதிர் என முன்னிலைவினைமுற்றி லமைத்து முடித்தல் தொல்காப்பியம் “ செய்யுள்மரு
ங்கினும்” என்னும் புறனடைச் சூத்திரத்தால் செய்யுள் முடிபு எனக்கொள்க. உம்
மை கடைநிலைத் தீவகஅணி. (௨௧)

இரூற்றிகிரிப்படை தாங்கியிபக்கோ
டருத்திறல்வெஞ்சிலைகாந்தளரும்பு
நருப்பயில்கோலெனவேந்தநல்லீர
மருப்பகைமாய்த்துறவெட்சிமலைந்து.

(இ-ள்.) இரூல் திகிரிப்படை என்ன தாங்கி - தேனடையைச் சக்கராயுதமாக
த்தாங்கி, இபம் கொடு அருததிறல் வெஞ்சிலை என்ன காந்தளரும்பு நருப்பயில் கோல் எ
ன்ன எந்தி - யாணைக்கொம்பினை வெற்றியினின்றும் நீங்காத கொடிய வில்லாகவும்
காந்தளினரும்பைத் தேன்சிந்து மம்பாகவுமேந்தி, மருதநல்லீரம் பகைமாய்த்துற வெ
ட்சிமலைந்து - பிரராற்றடுக்க இயலாத நல்லவீரத்தைபுடைய பகைவனாமாய்க்க வெட்
சிமாலையைச் சூழ.

தேனடையும் யாணையின் கொம்பும் காந்தளும் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்களாத
லால் அவற்றையுருவகமாக்கித் கூறுதலால் விரியுருவகவணி. போர்க்குச்செல்வோர் மு
ன்னே பசுக்களைக்கவர்த்தற்குத் குறிஞ்சிக்குப் புறனாகிய வெட்சிமாலையைச்சூழ. யிரவில்

செல்லுதல் வழக்காதலால் வெட்சிமலைந்து என்றார். பாலாறு என்னும் அரசன் மூல்லை நிலத்தரசன் பசுக்களைக் கவர்தற்கு வேண்டித் கருவிகளைக் கைக்கொண்டமையால் வெட்சித்திணையுள் மன்னுறு தொழில். (உஉ)

மூல்லையின்வேந்துமுடித்தகரந்தை

யொல்லையலைத்துயரானிரைபற்றி

மெல்லிதழ்தின்னுசெவந்தெழுவேய்த்தோ

ணல்லவர்கற்பையழித்துநடந்து

(இ-ள்.) மூல்லைவேந்து முடித்தகரந்தை ஒல்லை அலைத்து - மூல்லைநிலத் தரசன் தான்முடித்த கரந்தைமாலையை வினாந்து கெடுத்து, உயர் ஆனிரை பற்றி மெல்லிதழ்தின்னு செவந்து எழுவேய்த்தோன் நல்லவர் கற்பை அழித்து நடந்து - உயர்ந்தபசுக்களைக் கவர்து மெல்லிய இதழ்களை யதுக்கிக் கோயித்து ஒங்கி யெழுந்த மூங்கிலையொத்ததோளையுடைய மூல்லைநிலப் பெண்களோம்பிய கற்பினையழித்து அப்பாற்சென்று.

கற்பு பெண்கள் ஒம்பிய கற்பிற்கும், மூல்லைச்செடிக்கும் பெயராதலால் மூல்லை நிலப்பெண்கள்கொண்டகற்பினையும், அவர்கள் வளர்த்த மூல்லைச்செடியையும் அழித்து என்னும் பொருள்கள்மேல்நிறைவால் செம்மொழிச்சிலேடையணி. இன்னவேண்டா வழிச்சாரியை. கரந்தைக்குத் திணைவேறின்றிமையால் பசுக்களைக் கோடலுக்கு மீட்டல் மறுதலைத் தொழிலாதலால் வெட்சித்திணைகோடலு மீட்டலு மென இருவகைப்படுத்தலில் வெட்சிக்கு மறுதலைப்பூ கரந்தையாதலால் இதனை வெட்சிக்கரந்தையெனக் கூறுவர். நல்லவர் கற்பையழித்து என்றது வெட்சித்திணையுள் ஊர்கொலைத்துறை. (உங்)

வஞ்சிமலைந்தழல்பாலையைவாட்டி

யஞ்சியிடாதுதன்னுணையிருத்தி

யெஞ்சலுறாமருதத்திறைபோடும்

வெஞ்சமரேற்றுழினைஞத்துணர்வேய்ந்து

(இ-ள்.) வஞ்சிமலைந்து அழல்பாலையை வாட்டி - வஞ்சிமாலையைச் சூடிக்கொதிக்கும் பாலையிலமென்னும் பகைவனை வருத்தி, அஞ்சியிடாது தன் ஆணையிருத்தி - தான் சிறிதும் அஞ்சாமல் தனது ஆளுையை அங்குநிலைபெறச்செய்து, உழினைஞதுணர்வேய்ந்து எஞ்சலுறாத மருதத்தி இறையோடும் வெஞ்சமர் ஏற்று-ஊமத்தைப்பூங்கொத்தால் வேய்ந்த மாலையைச்சூடி வளங் குறைவுபடாத மருதநிலமென்னும் பகையரசனோடு கொடிய போர்த்தொழிலை மேற்கொண்டு.

இருபெரு வேந்தருள் ஒருவர், ஒருவரை வெற்றிகொள்ளுதற்குச் செல்லுங்கால் மூல்லைக்குப்புறனாகிய வஞ்சிமாலையைச்சூடிச்செல்லுதலும்; பகைவர்மதிலையழித்துத்தன்னடிப்படுத்த அதனை வளைத்தற்கு மருதத்திற்குப் புறனாகிய உழினைஞமாலையைச்சூடிச்செல்லுதலும் புலனெறிவழக்காதலால் வஞ்சிமலைந்து, உழினைஞத்துணர் வேய்ந்து என்றார். தன்னுணையிருத்தி யென்றது வஞ்சித்திணையுள் கொற்றவஞ்சித்துறை. வெஞ்சமரேற்று என்றது உழினைஞத்திணையுள் பாசி நிலத்துறை. எஞ்சலுறாத ஒரு சொன்னீர்மையாகிய பெயொச்சவிறுதொகுத்தல். (உச)

தடுத்தெதிரின்றதடங்கரையெல்லாம்

படுத்தமதன்பயில்பாசறைவீட்டி

மடுக்குளமேரியின்வாட்டமனைத்துங்

கெடுத்தனமென்றுதழிஇக்கிளர்வுற்று

(இ-ள்.) "தடுத்த எதிரின்ற தடகரை எல்லாம் படுத்து - தடுத்து எதிரோ நின்ற பெரிய கரைகளையெல்லாம்பித்து, மதன் பயில் பாசறை வீட்டி-மன்மதனிடையிடாத ரும் படைவீட்டைத்தொலைத்து, மடு குளம் ஏரியின் வாட்டம் அனைத்தும் கெடுத்தன என்று தழுவி கிளர்வுற்று - மடுவெங் குளமும் ஏரியுமாகிய இவற்றின் குறையையெல்லாங் கெடுத்தோமென்ற நவற்றோடு தழுவினொழந்தது.

மதன்பயில்பாசறை என்றது பூஞ்சோலையை. "தடவுங்கயவுளரியும்பெருமை" என்பது சொல்காப்பியச்சூத்திரம். தடங்கரை பொதுவியியால் வல்லெழுத்து மிகாது இனவெழுத்து மிகுந்தது அவ்வழிச்சந்தியில் உரிச்சொற்றொடராதலால். இது பொருட் டன்மையணி. திணையும் துறையும் அவை. (உரு)

வீறியடாவகைவெஞ்சிறைகோலிந்
தூறிமெள்ளர்தொலைந்தழிவெய்தச்
சீறியடர்ந்துதெழித்துமுள்வேலி
கிறிவனோந்துகிடங்கினைநீங்கி.

(இ-ள்.) வீறியடாத வகை வெம் சிறை கோலி தூறு இடம் மள்ளர் தொலைந்து அழிவு எய்த - அவ்வெள்ளம் மேலெழுந்து வளங்களை யழிக்காதவண்ணம் கொடிய வே லியாகக்கோலி முட்டிநீட்ட மருதநிலமாக்கள் புறந்தந்து வருந்த, சீறி அடர்ந்து தெழி த்து முள்வேலி கீறி வளைந்து கிடங்கினை நீங்கி - கோபித்து நெருங்கி, யதட்டி அந்த மு ள்வேலியை யழித்து முற்றுகைசெய்து அங்குள்ள அகழிக்கிடங்கைக்கடந்து.

"பல்சான்றோ பல்சான்றோ - குமரிமகளிர்கடந்தல்புறைய - அமரினிட்டவருமு ள்வேலிக் - கல்லென்பாசறைப்பல்சான்றோ" என ஆன்றோர் கூறிய அமைதிநோக்கிக் கொண்ட முள்வேலி என்றபாடத்தை, அறியாதார் ஒருவர் பிழையென்று கருகி முன் வேலியென்று பிழைபடத்திருத்தினர்; அது இதுமட்டன்று, ஆங்காநீகு வருமிடந்தோ றுங்காட்டுவம். திணை அது. முள்வேலிகீறி வளைந்து என்றமையால் துறைகோட்புறத்து ழினைஞ் துறை. (உசு)

நொச்சியைமுற்றியநொச்சியினுள்ளார்
பச்சிளநொச்சிபறித்தணிபாமே
நச்சியதும்பைநறுந்துணர்சூடி
யச்செழுமாமதினமுற்றுமகழ்த்து.

(இ-ள்.) நொச்சியைமுற்றி அ நொச்சியின் உள்ளார் பச்சிள நொச்சி பறித்த அணியாமே - மதிலை முற்றுகைசெய்து அந்த மதிலினுள்ளே தங்குவோர் பசிய முதி ராத நொச்சிமலரைப்பறித்து மாலையாகச்சூடாமல், நச்சிய தும்பை நறுந்துணர் சூடி அ செழு மாமதில் முற்றும் அகழ்த்து - விரும்பிய தும்பையினது நறுமணங்கமழும் பூங் கொத்தைச்சூடி அந்தப்பொறியமைந்த பெரியமதில் முழுமையும் வேரோடுதோண்டி.

நொச்சி காவல். அது காவல்செய்யு மதில்மேல் கிற்றலால் வீடாத சூடுபெயர் நொச்சி மலர்மேல்கிற்றலால் முதலாகுபெயர். மதிலின்புறத்து முற்றுகைசெய்த அரசன். போர்செய்யக்கருகிய எண்ணத்தைக் காத்தற்பொருட்டு மதிலகத்திருந்த அரசன் நொ ச்சிப்பூமாலையைச்சூடுதல் வழக்காதலால் அந்நொச்சியினுள்ளார் பச்சிளநொச்சி பறித்த ணியாமே என்றார். நொச்சிக்குத் திணைவேறின்மையால் 'உழினைஞ்கிணையே வளைத்த லுங் காத்தலுமென விருவகைப்படுதலின் இது அப்பழினைஞ்கிணையுள் முற்றியவகத் தோன் வீழ்ந்த நொச்சித்துறை, தனது வலிமையே யோர்பொருளாகப் போர்க்குவந்த

அரசனை அதுவே பொருளாக அவன்மேற் போர்க்குச்செல்வோன் சூடும் பூ தும்பை யாதலால் தும்பைபறந்துணர்சூடியென்றார். இது தும்பைத்திணையுள் தும்பை. மதின முற்று மகழ்ந்து என்றது உழிஞைத்திணையுள் கந்தழிதுறை. (உஎ)

இதவும்அது.

இடித்துவெளிசெய்துநககொங்கணுதுழைந்தாங்
கடுத்தமடவார்வயிறிலைத்தனரிரங்கக்
கொடுத்திடுவளங்கள்பலகொள்ளைகொடுமண்ணி
னெடுத்தவருவெள்வரகுகொள்ளுடனிறைத்து.

(இ-ள்.) இடித்து வெளிசெய்து நகர் எங்கணும் துழைந்து - இடித்து வெளி யாகச்செய்து நகர்முற்றும் துழைந்து பரவி, ஆங்கு அடுத்த மடவார் வயிறு அலைத்தனர் இரங்க - அவ்விடத்துள்ள பெண்கள் வயிறுதுக்கி வருந்த, கொடுத்திடு வளங்கள் பல கொள்ளை கொடு - தாம் முன்புகொடுத்த பலவளங்களையும் கொள்ளைகொண்டு, மண்ணி ன் எடுத்து வரு வெள் வரகு கொள் உடன் இறைத்து - மூலலைநிலத்தில் தாங்கவரந்து வந்த வெள்ளிய வரகைக் கொள்ளோடு வீசி.

கொள்ளும் வரகு மூலலைநிலக் கருப்பொருள்களாதலால் மூலலைநிலத்திற் கவர் ந்துவந்த என்றும். நீராற் பலவளங்களு முளவாதலால் கொடுத்திடு வளங்கள் என்றார். வளங்கள் என்றது கடல்படுகிரவியம் ஒழிந்த மற்றைத்திரவியங்களை. இது உழிஞைத் திணையுள் உழுதுவித்திடுதிறுறை. “எழுதெழின்மாடத்திடமெல்லாநூறிக் - கழுதை யேர்கையொளிரவேல்கோலா-வுழுதபின் - வெள்வரகுகொள்வித்திறுநுமவிளியாதாற் - கள்விரவுதாரான்கதம்” எனவருதல் காண்க. (உஅ)

வெற்றிபுனைமாலிகைமிலைச்சியிருபாலுஞ்
சுற்றிவருபுட்குலநிகைத் தொழுதிதன் னுற்
கொற்றமிகுமார்கலியைநோக்கியறைகூவி
யெற்றுக்கழிநெய்தல்வழியெய்துதுதலோடும்.

(இ-ள்.) வெற்றி புனை மாலிகை மிலைச்சி - வென்றபின் சூடும் வெற்றிபாலையை ச்சூடி, இருபாலும் சுற்றிவரு புன் குலம் நிகை தொழுதி தன்னால் - இரண்டுபக்கங்களி லுஞ் சூழ்ந்துவரும் பறவைக்குலங்கள் வரிசையினெலியால், கொற்றம் மிகும் ஆர்கலி யை நோக்கி அறைகூவி - வெற்றிமிஞ்ந்த கடலைநோக்கிப் போர்க்கழைத்து, எற்று கழி நெய்தல் வழி எய்துதுதலோடும் - களையொடுமோதுங் சழிசூழ்ந்த நெய்தனிலத்தின் வ ழியேயடைய.

பாலைக்குப்புறகுடிய வாகைத்திணை அறப்போர்செய்து தறக்கம்பெறும் கருத் தால் வாளாலு முயற்சியாலும் நிறையாலும் பொறையாலும் வெற்றியடைந்தோர்சூடும் பூவாகைப்பூவாதலால் வெற்றிபுனைமாலிகை மிலைச்சியென்றார். இது வாகைத்திணையு ன் வாகை. பாலை-குறிஞ்சி முதலிய நான்கு நிலத்தும் நிகழ்தல்போலவாகை-வெட்சி, வ ள்சி, உழிஞை, தும்பையென்னும் நான்கும் இடமாக நிகழ்தலால் அறையெய்தென்றார். இது வஞ்சித்திணையுள் நெடுமொழி பஞ்சித்துறை. (உக)

பொளவமதுணர்ந்துபவளந்தரளமாதி
வெளவுதிறையேந்தியெதிர்கொண்டடிவணங்கச்
செவ்விறுநுவந்துபயயீந்துசினமாறிக்
கௌவியமெய்யன் பொடுகலந்துளதையன்றே.

(இ-ள்.) பெளவம் அது உணர்ந்து பவளம் தாளம் ஆகி வெளவு திரை எந்தி எதிர்கொண்டு அடிவணங்க - கடலென்னும் வேற்றரசன் அவ்வெள்ளத்தின் வருகையை யறிந்து பவளமு முத்துமுதலாகிய பொருள்களைக் கரையைக்கவரும் அலைகளாகிய கையிலேங்கி யெதிர்சென்று தன்னடியை வணங்க, செவ்வின் உவந்து பயம் ஈந்து சினம் மாறி-நேரோ பகையின்றி மகிழ்ந்து சிறிது பயமுறுத்தி (பயம் ஈந்து—யாவரும் விரும்பிய நறுத்தண்ணீர் தந்து) கோபத்தினின்றும் நீங்கி, கௌவிய மெய் அன்பொடு கலந்துளது - விடாதமைந்த உண்மையன்போடு கலந்தது.

தன்னிடத்தச்சிகழ்ந்தே திறையளத்தலால் பயமீந்து என்றார், தம்மை வெள்ளேரிடத்துப் பெரிது மச்சிகழ்த்தலின், இது ஒருவகையாய்வின்று பலபொருள்படுதலால் செம்மொழிச்சிலேடையணி, உவந்தபயமீந்து எனப் பாடங்கொண்டு உவந்து அபயமீந்து எனப்பிரித்து மகிழ்கூர்ந்து அபயந்தந்து எனவும், உவந்தபயம் ஈந்து எனக்கொண்டோவரு மகிழ்கூர்ந்த நீர்த்தது எனவும், ஒருவகையாகின்ற தொகையை வெவ்வேறு தொகையாகப்பிரித்து வெவ்வேறு பொருள்கொள்ளும் பிரிநிலைச்சிலேடையணியுளமைத்துப் பொருள்கொள்ளுமொன்று. இவ்வழக்கறிபார் உவந்து பயமீந்து என்ற பாடத்தைப் பிழையாகக்கொண்டு பிழைபடுத்தினார். சிலேடையணியும், கடலில் வெள்ளைகலத்ததைக் கலியிவ்வாறு கூறுதலால் பெயர்பொருட்டிற்குறிப்பணியுள் கலந்துநிற்பவரால் கலவையணி, கடலென்னும் வேற்றரசன் திறைகொடுத்தடிவணங்கப் பயந்தது சிறுநீர்ந்து கலந்தது என்றதனால் உழிநெருத்தினையுள் திறைகொண்டு பெயர்த்தற்றாறு ( )

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

தன்னடிப்படுத்துமேலே தண்டகநாடுமுற்று

முன்னுறக்கவார்த்துகொண்டவளத்தினுமூவிரட்டி

பின்னுறவளித்துவானிப்புலவரும்பெட்டுமாற்றா

லநிலையுபிராகளோம்பியரசுசெய்துறையும்பாவி.

(இ-ள்) பாலி தண்டக நாடு முற்றும் தன் அடிப்படுத்து மேலே முன் உற சுவர்ந்துகொண்ட வளத்தினும் - பாலிநதியானது தண்டகநாடு முழுமையும் தன்னடிக்கூறப்படுத்தி அதன்மேல் முன்பு மிகவுந்தான் கொள்ளுகொண்ட வளத்தைப்பார்க்கிலும், மூவிரட்டி பின் உற அளித்து - ஆறுபங்கு வளத்தைப் பின்பு மிகவுந்தந்து, வானில் புலவரும் பெட்டும் ஆறு ஆல் - விண்ணிலுள்ள தேவரும் விரும்பும் வகையால், அங்கிலை உயிர்கள் ஒம்பி அரசுசெய்து உறையும் - அந்த நிலையில் உயிர்களைப் பாதுகாத்து அரசியல்செய்து வீற்றிருக்கும்.

வளம் என்றது கான்படு திரவியமுதலிய வைந்தினையும், அந்நிலையென்றது உறந்தருதலை. பாலாறுவது உயிர்களுக்குப் பலகாலு முழுநாட்டி. அவ்வுயிர்களை வளத்தலால் ஒவ்வொருநால் அமுதுபருகுத் தேவர்கள் அதனைநோக்கி நாமு மக்கட்பிறப்பினராயிற் பலகாலும் பருகி மகிழலாமென்று கருதுதலால் வானிப்புலவரும் பெட்டுமாற்றால் - அந்நிலையுயிர்களோம்பியென்றார். இதனால் தேவருவகிணுத் தொண்டைநாடு சிறந்ததென்பது குறிப்பாற்போதலால் குறிப்பணி. தண்டகநாட்டுக்குத் தொண்டைநாடு டென்பதும் ஒருபெயர். “அண்டரும்புகழ்துண்மரானுண்டுண்மரநாடாய்த் - தண்டக் பின்பின்னரானுடுதண்டகநாடாய்ப்பின்னர்த் - தொண்டைமரானுண்டுதொண்டைநாடு டெனத்துலங்கிறென்ப-பண்டயன்படைப்புத்தொட்டுப்பயிலுமித்தொண்டைநாடு” என விநாயகபுராணத்தில் வருதல் காண்க.

காரணப்பொருளின் தன்மைகாரியத்துளதாமென்ன
வாரணப்பனுவல்கூறாமரும்பொருடெளியத்தேற்றும்
பேரிசைப்புவிமேல்யார்க்கும்பெட்டனபெட்டவாறே
சீரிதிற்கொடுக்குந்தேனுத்தரவருஞ்செழுநீர்ப்பாவி.

(இ-ள்.) தேனு தரவரும் செழுநீர் பாலி - காமதேனு தரவந்த செழித்த நீர்மய மாகிய பாலாளுனது, பேர் இசை புவிமேல் யார்க்கும் பெட்டன பெட்ட ஆறே சீரி தில் கொடுக்கும் - பெரிய புகழ்வாய்ந்த நிலவுலகில் மேல் எவர்க்கும் விரும்பினவற் றை விரும்பினபடியே அழகாகத் தாராநிற்கும் (அதனால்) காரணப்பொருளின் தன் மை காரியத்து உளது ஆம் என்ன ஆரணப் பனுவல் கூறும் அரும்பொருள் தெளியதே ற்றும் - ஒருகாரணப்பொருளின் குணம் அதனால்வந்த காரியப்பாட்டிலு முளதென்று வேதங்கள் கூறு மரியபொருளைப் பலருந்தெளியத் தெளிவிக்கும்.

காமதேனுசுரந்த பாலே பாலாளுதலால் கருதியது தரும் காமதேனுவாகிய கா ரணத்தின்குணம் அதன்காரியப்பாடாகிய பாலிநதியீட்டித் து முளது என வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் முன்சொல்லிய அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளைச் சாதித்தற்கு, யார்க்கும் பெட்டனபெட்டவாறே - சீரிதிற்கொடுக்கும் என்றதனால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (கஉ)

வறுமையுற்றுழியுந்தொண்டைவளமலிநாட்டோர்தங்க
ளிறுமுடல்வருத்தியேனுமீவதற்கொல்காரற்றே
தெறுகதிற்கனற்றும்வேனிற்பருவத்துஞ்சீர்மைகுன்று
துறுமணலகடுகெண்மொண்புனலுதவுப்பாவி.

(இ-ள்.) வறுமை உற்ற உழியும் வளம்மலி தொண்டைநாட்டோர் தங்கள் இறும் உடல் வருத்தியேனும் ஈவதற்கு ஒல்கார் - ஈமக்கு வறுமை நேரிட்டவிடத்தும் வளமி ட்க தொண்டைநாட்டிலுள்ளோர் தமது அழியுமுடலை யொருபொருளாகக்கருதாது வ ருத்தியாயினுங் கொடுப்பதற்குச் சிறிதுநாளார், அற்று-அதுபோல, பாலி தெறு கதிர் கன்றறும் வேனில் பருவத்தும் - பாலிநதியானது தனது ஈரணத்தால் உயிர்களை வருத் துஞ் சூரியன் வெதுப்பும் வேனிர்காலத்தும், ஈர்மை குன்றாது உறுமணல் அகடுகீண் டும் ஒண்புனல் உதவும் - தனது வள்ளன்மை குன்றாமல் பொருந்திய தனது மணலாகிய வயிற்றைக் கிழித்தும் ஒள்ளிய நீரைத்தரும்.

பாலி உறுமணலகடுகீண்டு மொண்புனலுதவுமெனச் செய்யாமரபினைச் செய்த தெனக்கறுதல் புனைந்துரை-இது எடுத்துக்காட்டிவமையணி, இதுநிலை, நிலையாமையையுணர்ந்து ஈதலைக்கறியமையால் புறப்பறத்தினையுள் பெருங்காஞ்சித்துறை. (கக)

சொற்றவித்தீர்ந்தமேன்மைகுவைபடுர்பாலோடொக்கு
மறறையதீர்த்தமெல்லாம்வாறுருபுனலோடொக்கும்
பெற்றிமையுணர்ந்துதொல்லோர்பெயரிடப்பட்டசீர்த்தி
பற்றியதெனலாம்பாலிப்பெருமையார்பகருநீரார்.

(இ-ள்.) சொற்ற இத்தீர்த்த மேன்மை சுவைபடுங் பாலோடு ஒக்கும் பெற்றி மை - சொல்லப்பட்ட இத்தீர்த்தத்தின் மேன்மையானது சுவைகணிந்த பாலோடொ த்துத்தோன்றுத் தன்மையையும், மற்றைய தீர்த்தம் எல்லாம் வார்த்தரு புனலோடு ஒக்கு ம் பெற்றிமை - இது ஒழிந்தபற்றுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் செல்லும் நீரோடு ஒத்துத் தோன்றுத் தன்மையையும், தொல்லோர் உணர்ந்து பெயர் இடப்பட்ட சீர்த்தி பற்றி

யது எனலாம் - முதியோர் முன்னோ தெரிந்து பாலியெனப்பேரிட்டதால் வந்த கீர்த் திவிடாதமைந்ததென்று சொல்லப்படும், பாலிப்பெருமை பகரும் கீரார் யார்-ஆதலால் அந்தப் பாலிநதியின்பெருமையை யெடுத்துச்சொல்லுந் தன்மையையுடையவர் யாவர்.

‘வெண்ணிறமுடைய கீர்த்தி பொகிதலால் பாலாறு வெண்ணிறமுடையதென் பார் கீர்த்திப்பற்றியதெனலாமெனவும், தொன்றுதொட்டே கீர்த்திபொதியப்படுதலால் இன்று அதன்பெருமை யளவறுத்தற்கு அரிது என்பார் பாலிப்பெருமை யார்பகருகீரார் எனவுந்கூறினார். “ஆறுசென்றவியர்” என்றார்போலப் பெயரிடப்பட்ட கீர்த்தியென வருதலால் காரணகாரியப்பொருளில்வந்த பெயரொச்சம். (கச)

விளம்புமித்தகைமணிகொழிவிரிதினாத்தாங்க
வளம்புனற்றடம்பாலியான்வண்மைபெற்றேருங்கி
யுளம்பயின்றுநாற்பொருள்களுமுந்நுநர்க்கிடமாய்த்
துளம்புமேன்மையிற்பொலிந்ததுதொண்டைநன்னுடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நல் நாடு - தொண்டையென்னும் நல்லநாடு, விளம்பும் இத்தகைமணி கொழி விரிதினா தாங்கம் வளம்புனல் தட பாலியான் - சொல்லப்பட்ட இந்த அழகுவாய்ந்த முத்துகளைக்கொழித்து விரிந்த அலைகளின் வளத்தையுடைய நீர்மயமாகிய பெரிய பாலிநதியால், வண்மை பெற்று ஒங்கி - பிறர்க்குதவும் பெருமை பெற்றுச் சிறந்து, உளம் பயின்று நால்பொருள்களும் உளற்று நர்க்கு இடமாய் துளம்பு மேன்மையில் பொலிந்தது - மனவூக்கங்கொண்டு அறம்பொருளின்பம் வீடென்னும் நான்குபொருளையுந் தேடுவோர்க்கு இடமாகி அதிகரித்த மேன்மையோடு விளங்கியது.

அறம் என்றது இல்லறம் துறவறம் என்னும் இரண்டினையும்; பொருள் என்றது நிலைப்பொருளாகிய கல்விப்பொருளையும் நிலையாப்பொருளாகிய செல்வப்பொருளையும்; இன்பம் என்றது இல்லறத்தால் வரும் இம்மையின்பத்தையும் மறுமையின்பத்தையும்; வீடு என்றது துறவறத்தால் வரும் முத்திரிஸையையும். “நற்றவஞ்செய்வார்க்கிடந்தவஞ் செய்வார்க்குமல்திடம் - நற்பொருள்செய்வார்க்கிடம்பொருள்வார்க்குமல்திடம்” நன்மையென்னும் விசேடணம் தந்தும் தாராதும் கூறிய தவம், பொருள் என்னும் இரண்டும் தமக்குரிய பொருள்மேல் நிற்கப் பிறர்கூறுதலால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கிற்கும் இவ்வாறு கூறினாம். (கச)

செக்கர்வாரசடைச்சிவபிரான் திருவருள்செய்யத்
தக்கவாய்மையினுயிர்க்கெலாந்தன்னிடத்திருந்து
மைக்கணம்பெருமாட்டியெண்ணான் கறம்வளர்க்குந்
தொக்கமாப்புதழ்படைத்ததுதொண்டைநன்னுடு.

(இ-ள்.) தொண்டை நல் நாடு - தொண்டையென்னு நல்ல நாடானது, செக் கர் வாரசடை சிவபிரான் திருவருள் செய்ய - செவந்த நீண்ட சடாமுழையையுடைய சிவபெருமான் அறம்வளர்த்தற்கு இருநாழிநெல் திருவருள்செய்தருள, மை கண் எம்பெருமாட்டி தன்னிடத்திருந்து தக்க வாய்மையின் - மையெழுதிய கண்களையுடைய எமது பெருமாட்டி தனதிடத்திலிருந்து நடுநிலைமையோடு, உயிர்க்கு எல்லாம் எண்ணுந்கு அறம் உம் வளர்க்கும் தொக்க மாப்புதழ் படைத்தது - முப்பத்திரண்டறங்களை மோம்பும் நெருங்கிய பெரிய புகழ்பெற்றுள்ளது.

எல்லாவியர்களை மொருசேர ஒப்பகோக்கி அறம்வளர்த்தி யோம்பினமையால் தக்க வாய்மையினனவும், பிறநாட்டிலிருந்தோம்பாமையால் தன்னிடத்திருந்து எனவும், பிரமயாகமுதல் அபயந்தருதலிறுதியாகநின்ற முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்திருத்தான் எல்லையாக இருந்ததனால் எண்ணெக்கறம்வளர்க்குந் தொக்கமாப்புகழ் படைத்ததெனவுக்கறினார். வளர்க்கும் என்னும் பெயரெச்சம் தொண்டைநாடாகிய எல்லையென்னு மிடப்பெயர்கொண்டது. எண்ணெக்கென்பதனிறுதியில் முற்றும்மை தொக்கது. “தெய்வந்தென்புலத்தார்பூதமானிடம்பிரமமென்றே—னாவகையெச்சம்பூர்த்தித்தந்தவர்தவர்தமங்களைப்பு-செய்யுமில்வாழ்வார்த்தில்லமனைக்கு பகரணந்தேம்பூழ்-பெய்தமைதண்ணீர்ப்பந்தொங்கணும்பிறங்குசோலை. இரப்பவர்குருடொவ்வமுற்றவர்ப்புரத்தல்வெந்நோய் - துரக்குநம்மருந்து தாவாய்கவியேயோம்பல்சுண்ணம்-பரித்தபாகடையேயெண்ணெய்ப்பைப்புணல்சுளிப்பவேண்டும் - மருக்கிளர்துவர்களாதிமலரணைநிலாண்கண்ணி. கடிமணம்விளக்குமாறாக்கடனெழித்திடுதலீச - னடியவயர்விழைவலீசைக்கமாமணிவெண்ணீறு - படியிலாக்கடவுட்பூசையுபகரணங்கன்பாசர்-தடி தருவே தவாய்மைச்சைவநூல்புராணநல்கல். சிவபிரானடிக்கீழ்ப்பத்திசெவியறிவுறுத்தலோடும்-உவகையின்பயம்யார்க்கும்வழங்குதுவள்ளிட்டோது - நவையணியறமெண்ணுக்கும்” என முப்பத்திரண்டறங்களையும் பின்னர்க்கூறுதல் காண்க. புகழ்பொருளுக்கங்கமரகப்புகழ்த்தக்க சரித்திரத்தை யெடுத்துக்கூறுதலால் வீறுகோளணி.

(கசு)

பவம்விளைத்திடாப்பெரும்பதியெனத்திசைபோய

சிவம்விளைத்திடுநகரங்களுமுருஞ்சிறந்து

தவம்விளைத்திடுகாஞ்சியைத்தன்னிடத்திருத்தி

நவம்விளைத்திடும்பெருமைபூண்டதுதொண்டைநாடு.

(இ-ள்.) ‘தொண்டைநாடு-தொண்டைநாடானது, பவம் விளைத்திடாத பெரும் பதி என்ன - தம்மிடத்தில் வசிப்பவர்க்குப் பிறப்பினைத்தாராத பெரிய திருப்பதிகளென்று, திசைபோய சிவம் விளைத்திடு நகரங்கள் ஏழாளம் சிறந்து - திசைகள் முற்றுஞ்சென்ற நன்மையை விளைக்கும்மேயோத்திமுதலிய புரிகளேழுள்ள மேம்பட்டி, தவம் விளைத்திடு காஞ்சியை தன்னிடத்து இருத்தி - தானே தவத்தை விளைக்கும் காஞ்சியென்னுந் திருப்பதியைத் தன்னிடத்தில் நிலைபெறச்செய்து, நவம் விளைத்திடும் பெருமை பூண்டது - என்றும் புதுமையையே விளைக்கும் பெருமையை மேற்கொண்டுள்ளது.

அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காசி, காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகையெனப் புரிகளேழாதலால் நகரங்களேழுமுருமென்றார். முத்தியைத்தருந் தலங்களென்பார் பவம்விளைத்திடாப்பெரும்பதியெனவும், என்றுங் கெடாத நன்மையைத் தருவதென்பார் திசைபோய சிவம் விளைத்திடு நகரங்களெனவும், விளைக்க முத்தியைத்தருவதென்பார் சிறந்து தவம்விளைத்திடுங்காஞ்சியெனவும், என்றும்உலவாத இன்பத்தை விளைக்கும் என்பார் தன்னிடத்திருத்தி நவம் விளைத்திடும் எனவுக்கறினார். “மதுமலர்ப்பொழில்கும்புகாசியிறத்திடினவழங்குமுத்தி - அதுவரும்பெருமானார் தம்மருளுருப்பெறுவதாகும் - முதுநகர்க்காஞ்சிதன்னினைப்பவேமுத்திநல்கும் - கதுவருஞ்சிவபிரான்கிருவடி கலப்பதாமால்” எனப் பின்னர் வருதல் காண்க.

(கசு)

தரைவிளங்கியதண்டகநாட்டினிற்றகைசால்

வரையுங்கானமும்புறம்பணைப்பமுனமுமணிநீர்த்

திரையும்வேலையுமென்னுநானிலத்திணுட்சிறந்த

புரையிலேந்திணைவளஞ்சிறித்தமிழவாபுகல்வாம்.

(இ-ள்.) தரை விளங்கிய தண்டக நாட்டினில்-நிலவுலகில் மேம்பட்டு விளங்கிய தொண்டைநாட்டில், தரை சால் வரையும் காணமும் புறம்பு அண்ண பழனமும் மணி நீர் தினையும் வேலையும் என்னும் நால் நிலத்தினுள் - சிறப்பமைந்த மலையுங் காடும் புறத்தே யண்ணதலையுடைய வயலும் வற்றாத நீர் மறியும் கடலுமென்று சொல்லப்பட்ட நால்வகை நிலங்களுள், சிறந்த புனையில் ஐந்திணை வளம் சிறிது அறிந்த ஆறு புகல்வாம்-மேம்பட்ட குற்றமில்லாத குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்துநிலங்களிலுள்ள வளங்களின் பெருமையுள் எமக்குச் சிறிது தெரிந்தவண்ணமெடுத்துச்சொல்வாம்.

நகர்ப்புறத்தே யண்ணதலால் புறம்பண்ணமருதம் எனவும், குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பன மலை, காடு, வயல், கடல் இவற்றைச் சார்ந்த இடங்களாதலால் நானிலத்தினுள்ளனவும், பாலை - குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல்போல ஒருபாற்படாது நால்வகை நிலத்தும் நிகழ்தலால் பாலையைக்கூட்டிச் சிறந்த புனையிலைந்திணையெனவுங் கூறினர், “புறம்பண்ணயான்வாழ்கோட்டம்” எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும், “இடைநகர்ப்புறம்பண்ணயயம்புமோசை” எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் வருதலால் புறம்பண்ணமருதம் எனவும், “நடுவிண்ணத்திணைநடுவணதொழிய” எனத் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரத்தில்தவருதலால் பாலைக்கு நிலங்கூறுது நானிலத்தினுட்சிறந்த புனையிலைந்திணையெனவுங் கூறினர்.

(கஅ)

குறிஞ்சி.

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் இந்நிலங்களுக்குப் பெயர் வந்தகாரணம் அவ்வவ் நிலக்கருப்பொருள்களால் “கருங்கோற்குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு” எனவும், “கோட்டுறுபல்காய் வாலினர்ப்பாலை” எனவும், “முல்லைய்தன்பொழில்” எனவும், “மருதமர்நீழல்” எனவும், “பாசடைநிவந்தகிணக்கானெய்தல்” எனவும் கூறப்படுதலால் அவ்வவ் நிலப்பொருள்களில் அவை சிறந்தனவாதலின் வந்தன.

முருகவேட்டுகிதுமமோம்புறமுளியகில்சர்
துருவவாரமுற்பெய்துபுன்பயிர்வினைத்துவப்பார்
பெருவளர்துறந்தூர்தொறுமிடுபலிபேணும்
பொருவில்வாழ்க்கையர்தஞ்செயல்போன்மெனப்பொருப்பார்.

(இ-ள்.) பெருவளம் துறந்து ஊர்தொறும் இடுபலி பேணும் பொருவு இவ்வாழ்க்கையர் தம் செயல்போன்மென-பெருஞ்செல்வத்தைக் கைவிட்டு ஊர்கள் தோறஞ் சென்று பிறரிடம்பலியை விரும்பியேற்கு மொப்பில்லாத துறவறவாழ்க்கையையுடையோர் செயலை யொக்குமென்று சொல்ல, பொருப்பார் - மலையில் வசிக்குங் குறவர்கள், முருகவேட்டு இடி தூமம் ஒம்புற முளி அகில்சந்து உருவம் ஆர் அழல் பெய்து புன்பயிர்வினைத்து உவப்பார்-முருகக்கடவுளுக்குப் புகைக்கு முகவாசத்தையோம்பப் புறத்தில் உலர்ந்த அகிற்கட்டையையுஞ் சந்தனக்கட்டையையும் நிறமமைந்த நிறைந்த தீயிற்போட்டுப் புல்லிய கிணைமுதலிய பயிர்களை வினைவித்து மகிழ்வார்கள்.

பொருப்பார்க்குத் துறந்தோரும், அகிலும் சந்தும் பெருவளத்திற்கும் பலிக்குத் கிணையுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கட்டவுவமையணி. முருகவேள் தெய்வமும், அகிலும் சந்தும்மரமும், கிணை உணவும் ஆதலால் குறிஞ்சிக்கருப்பொருள் இதனாழ்குறினர். குறிஞ்சிமுதலிய ஐந்துநிலங்களின் வளங்களே நாட்டிற்கு வளங்களாதலால் குறிஞ்சிமுதலியவற்றை முறையேகூறுகின்றார்.

(கக)

ஏறுதன் னுடல்வருத்தியபகைமையெண்ணுது
தூறுபன் மணிமரமுதல்பொறையெலாந்தொலைத்த

வேறுநன்றியேகடைப்பிடித்திதைவியன் பொருப்பார்
கூறுவளம்விளைத்திடுமுயர்ந்தவர்செயல்போல்.

(இ-ள்.) இதை - திணைப்புணமானது, ஏறு தன்னுடல் வருத்திய பகைமை எண்ணுதி - உலிமை அமைந்த தனது உடம்பினை யுழுதுவருத்திய பகைமையைக்கருதாது - தூறு பல்மணி மரமுதல் பொறைஎல்லாம் தொலைத்த வேறுநன்றியே கடைப்பிடித்து, தூறுகளும் பல இரத்தினங்களு மரமுமுதலிய பாரங்களாகிய இவைகளையெல்லாம் கட்டோடழித்த வேறுதவியைக்கருதி, உயர்ந்தவர் செயல்போல் - மேன்மக்கள் பிறர்க்குச் செய்யு முதவியைப்போல, வியன் பொருப்பார்க்கு ஊறு நல் வளம் விளைத்திடும் - பரந்த குறிஞ்சிநிலமாக்களுக்கு மிக்க பெருவளத்தைத்தரும்.

முதல் பொறைவிளைத்தொகையாதலி னியல்பாயிற்று. வேறு நன்றியென்றது முன்புசெய்த வதவியை. நன்றல்லது அன்றே மறத்தலால் உயர்ந்தவர் செயல்போல் என்றார். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. இது புறப்புறத்திணையுள் முதுமொழிக் காஞ்சி. (சு0)

வேட்டைமேற்புகுவார்க்குநல்வினையுந்தமடவார்
கூட்டம்வாய்க்குமச்சாரவிறினைக்குரற்கெய்துஞ்
சேட்டிளங்கிள்குலங்களுந்தெரிவைமாரோப்பும்
பாட்டிசைத்திறமொளியிருந்தனுதினமபயிலும்.

(இ-ள்.) வேட்டைமேல் புகுவார்க்கு நல்வினை உந்த மடவார் கூட்டம் வாய்க்கும் அச்சாரவில் - வேட்டைமேற்செல்லங் காண்ப்பருவமுடைய புருடர்க்கு நல்வினை கூட்டிமுடிக்க மங்கைப்பருவமுடைய பெண்கள் புணர்ச்சிவாய்க்கும் அந்த மலையின் சாரவில், திணைக்குரற்கு எய்தும் சேடி இனம் கிளிக்குலங்கள்-தினையின்கதிராக் கவரவரும் மிக்க இனமைவாய்ந்த கிளியின்கூட்டங்கள், அ தெரிவைமார் ஒப்பும்பாட்டி இசைத்திறம் ஒளியிருந்து அனுதினம் பயிலும்-அந்நிலத்தில்வாழ்ப் குறப்பெண்கள் தம்மைத் துரத்தற்குப் பாடும் பாட்டின் இசையின்றிறத்தை யொளித்திருந்து எந்நாளும் பழகாநிற்கும்.

குறிஞ்சி புணர்த்தப்பொருட்டாதலால்வேட்டைமேற் புகுவார்க்கு நல்வினையுந்தமடவார் - கூட்டம்வாய்க்கும் எனவும், அந்நிலப்புள்கிளியாதலால் சேட்டிளங்கிள்குலங்கள் எனவுங்குறிஞர். இசைத்திறம் என்றது இசையின் கூறுபாடுகளை. ஒளியிருந்து ஒளியென்னு முதனிலை வினையெச்சப்பொருள்மேல் நின்றது. உபமானத்திற்குக் குறைவுதோன்ற அதனை யுபமையமாக்கிக் கிளிக்குலங்கள் தெரிவைமாரோப்பும்-பாட்டிசைத்திறமொளியிருந்தனுதினமபயிலும் எனக்கூறுதலால் எதிர்நிலையணி. (சுக்)

நங்குலத்தருவாழ்க்கையைக்கெடுத்துநம்மிருக்கை
தங்களுக்கெனக்கொண்டவிவ்வேனல்கடம்மை
யிங்கண்வாட்டுதுமென்பதேதார்க்குழச்சியெண்ணியபோ
லங்கனெஞ்சியவங்கைகள்போதுசெய்தலரும்.

(இ-ள்.) அங்கண் எஞ்சிய வேங்கைகள் - அங்விடத்து வெட்டப்படாது என் னிநின்ற வேங்கைமரங்கள், நம் குலத்தரு வாழ்க்கையைக் கெடுத்து நம் இருக்கை தங்க ளுக்கு என கொண்ட இ ஏனல்கள் தம்மை-நமது குலத்திற்குென்றிய விருட்சங்களின் வாழ்வினைக்கெடுத்து நமக்குஇருக்கையாயுள்ள இடத்தினைத் தமக்குஇருக்கையாகக்கொ ண்ட இந்நத்தினைக்கோ, இங்கண் வாட்டி தும் என்பது ஓர் குழச்சி எண்ணியதுபோல்

இவ்விடத்தில் வாட்டுவோமென்று கருதும் ஓராலோசனையைக் கருதியதுபோல், போது செய்து அலரும் - அரும்பிப் போதுசெய்து மல்ராதிற்கும்.

போது கிண்கணிவாய்க்கொள்ளுமலர். வேங்கை குறிஞ்சிநிலத்துமரம் ஆதலால் உழுது திணைவிதைக்குங் குறவர்கள் அதனைத் தைக்கக் கெடுத்தற்குத் திணைகாரணமாய் நிற்பதில் அவர்களால் வெட்டப்படாது நின்ற சில வேங்கைமரங்கள் நம்பினத்தைக் கெடுத்த இதனை யழிப்போமென்று நினைத்ததுபோல மலர்ந்தன என்பது கருத்து. தனக்குக் கேடுகுழந்தைக்குத்தான் கேடுகுழந்தை என்றதனால் தருதியணி. கருதிய என்பதில் புடைபெயர்ச்சிப் பொருளில்வந்த துவலிகுதிதொகுத்தல். வேங்கைமலர்ந்தால் திணையழியும் என்பதற்கு “மாதிடங்கொண்டம்பலத்துநின்றோன்வடவாண்மயிலைப்-போதிடங்கொண்டபொன்வேங்கைதிணைப்புணங்கொய்கவென்று - தாதிடங்கொண்டபொன்வீசித்தன்கள்வாய்சொரியநின்று-சோதிடங்கொண்டிதெம்மைக்கெடுவித்தது தூரொதியே” எனக் கோவைத்திருவாசகத்தில் வருதல் காண்க. (முஉ)

என்னை யூர்ந்தருள் சுடர்வடியிலையவேற்பெருமான்
றன்னை நன்மருகெனப்படைத்தவன் றனதூர்தி
யன்ன தாமெனுங் கெண்மையானளி முகிற்குலத்தைக்
கன்னிமாமயில் காண்டொறுங்களிசிறந்தகவும்.

(இ-ள்.) கன்னிமாமயில் - இளமைதங்கிய பெருமைவாய்ந்த மயில், என்னை ஊர்ந்தருள் சுடர்வடி இலையவேல் பெருமான் தன்னை - என்னை யூர்தியாக நடத்தியிருந் மொளிவாய்ந்த வடித்த தகட்டுவடிவாகிய வேலேந்திய முருகக்கடவுளை, நல் மருத என்ன படைத்தவன் தனது ஊர்தி அன்னது ஆம் என்னும் கேண்மையான்-நல்ல மருகனைப்படைத்த இந்திரனது வாகன மதுவாமென்னும் நட்பால், அளிநுகில் குலத்தை, காண்தொறும் களிசிறந்து அகவும் - குளிர்ச்சிவாய்ந்த மேகக்கட்டத்தைப் பார்க்குத் தோறு மகிழ்ச்சியில் மேம்பட்டாடாநிற்கும்.

அன்னது அதுவென்னுஞ் சுட்டுத்திரிபு. மயிலாடுதற்கு ஏதுகூறுதலால் எதுவணி

நெருங்குபைந்தழைவருக்கைமேனெடுவளியலைப்ப
வருங்கண்மாமயில்வீற்றிருந்தகைநருங்காட்சி
கருங்கனையிரச்செம்மறன் மருகனைக்காண
மருங்குவந்து தன் னூர்தியைநிறுவுதன்மாளும்.

(இ-ள்.) பைந்தழை நெருங்கு வருக்கைமேல் - பசிய தழைகள் நெருங்கிய பலாவின்மேல், நெடுவளியலைப்ப அருங்கண் மாமயில் வீற்றிருந்து அசைதருங் காட்சி - பெருங்காற்றலைக்க அரிய கண்கள் வாய்ந்த கலாபத்தையுடைய பெரிய மயில் நிகரின்றியிருந்து அசையுந்தோற்றம், கருங்கண் ஆயிரச்செம்மல் தன் மருகனைக்காண மருங்குவந்து தன் ஊர்தியை நிறுவுதல் மாணும் - கரிய ஆயிரங் கண்களையுடைய இந்திரன் தனது மருகனாகிய முருகக்கடவுளைக்காண அக்குறிஞ்சிநிலத்தின் பக்கத்தில்வந்து தனது வாகனமாகிய மேகத்தை நிறுத்துதலையொக்கும்.

பசிய தழைநெருங்கிய பலாமரத்தை மேகமாகவும், அதன்மேலிருந்து கண்கள்வாய்ந்த கலாபத்தையுடைய மயிலை யிந்திரனாகவும், அம்மரம் நிற்பதில் இந்திரன் தனது வாகனமாகிய மேகத்தை நிறுத்தியதாகவும், காற்றூலையை மயில் தனது மருகனைக்காண இந்திரன் வந்ததாகவுங்கூறுதலால் ஒப்புமைக்கூட்ட வுபையாயணி. (சுசு)

னேபணைத்து, மதர்த்தவிங்கி முகிழ்த்த மென்முலை அம்பிகைதன்னை மென்முலை
முந்த - மதர்த்தம் நடித்தரும்பிய மென்மையாகிய முலையையுடைய
பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து, மைந்தர்கள் கேண்மன் என்று அது சார்ந்து
னேகேளுங்கொளென்று அதைச்சொலவத் தொடங்கினாள். (எ - று.)

இறைவனே, கம்பாநதியொன் நிவ்விடத்திலுள்ளதென்று அருள்வாய்
காரணம் எங்களுக்குத் தோன்றவில்லை என்று கூற, இறைவன் இறைவன்
மகிழ்ந்துமைந்தர்களைக் கேளுங்கொளென்று கூறத்தொடங்கினாள்.

வடிவமெட்டுமக்கமைந்தனமறையுடைக்கும்வன்றுளோர்
வடிவமாம்புனலுலகெலாமுறுதாய்மைசெய்யும்வனப்பது
வடிவமுற்றவருயிர்தளிர்ப்பவழவகுமற்றிதாமாநதி
வடிவுகொண்டுவெணமுருகின்றதுமன்னுயிர்த்தொகையுய்யவே.

(இ - ள்.) வடிவம் எட்டும் நமக்கு அமைந்தன மறை உடைக்கும் - எட்டுருவம்
நமக்குப்பொருந்தக்கிடப்பன என்று வேதங்கள் கூறும், அவற்றுள் ஓர்வடிவமாய
புனலு உலகு எல்லாம் உறுதாய்மைசெய்யும் வனப்பது - அவற்றுளொரு வடிவமாகிய
நீர் உலகமுழுதும்பொருந்திய தாய்மைபெய்ச்செய்யும் அமுதகூடையது, வடிவமுற்றவர்
உயிர்தளிர்ப்ப - வடிவமடைந்தவருயிர்தளிர்த்து, வழங்கும் - நடைபெற்றியலும், இது
மாநதி வடிவுகொண்டு - இதுபெரிய ஆற்றினுருவமெடுத்து, மன் உயிர் தொகை உய்ய -
நிலைபெருகைய ஆன்மவருக்கம் பிழைக்க, இவண் ஒழுங்கின்றது - இவ்வுகாழாக நிற
ின்றது. (எ - று.)

வேதம், நமக்கு எட்டுருவம் அமைந்துகிடப்பனவென்று கூறும், அவற்றுளொரு
வடிவம் நீர், அந்தநீர் உலகைச்சுத்தமாக்கும் அழகினையுடையது, (அன்றியும்) வடிவத்
தோடுகூடியிருக்கின்ற மக்களுவினாவளர்க்கும் நடைமையையுடையது, இந்தநீர் உயிராக
முள்ளாம் பிழைக்க ஓர் நதி வடிவமாக இங்கு செல்கின்ற தென்க.

என்வடிவங்களன்றி உலகும் உயிரும் இன்றாகலானும் அவ்வுலகயிர்களை இயக்கு
வான் இறைவனன்றி வேறின்றாகலானும் இறைவனே அட்டமுர்த்தி என்று வேதங்
கள் கூறுவதென்றார். நீரே உலகைப்பனித மாக்குவதெனவும் உயிராத்தளிர்க்கச்
செய்வதெனவும், கூறுவதை “நீரின்றமையாதலகு” எனவும், துப்பாக்குத் துப்பாய
துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் துப்பாயதுஉம் எனவும் திருக்குறளிற்கூறுதல் காண்க.
என்வடிவாய்நின்று உயிர்களுக்குபுகரிக்கின்றனென்றதை “எட்டுருவிரவியென்னை
யாண்டவன்” என்ற திருவாக்காணார்க.

(சுக)

இந்நதிப்புனலெம்மைநேர்வாயார்விழிக்கும்மகப்பபடா
துன்னருஞ்சிவயோகசிந்தையுள்யாமுறைந்திடுமாறுபோல்
வன்னிலத்தினகத்துவார்த்துவழங்குகின்றதுகாண்மினே
கன்னியாநிதுகம்பையென்றொருகாரணப்பெயர்பெற்றதே.

(இ - ள்.) இந்நதிப்புனல் எம்மை நேர்வாயார் விழிக்கும் அகப்படாது - இவ்
வாற்று நீர் எம்மைப்போலவேயாவர் கண்களுக்கு அகப்படாது, உன்னருஞ் சிவயோ
கசிந்தையுள் - நினைத்தற்கரிய சிவயோகமுடைய மனத்தினிடத்து, யாமுறைந்
திடுமாறுபோல் - யாம்வசிக்கும் வண்ணம்போல, வன் நிலத்தில் அகத்துவார்த்து வழங்கு
கின்றது - வலிய நிலத்தினிடத்து நீண்டிசெல்லுகின்றது, கன்னியாறு இது கம்பை

யென்று ஒரு காரணப் பெயர்பெற்றது - கன்னியாறு இது கம்பையென்று சொல்லப் படுகின்ற ஒரு காரணப்பெயரையடைந்தது, காண்மின் - பாருங்கள்.

யாவர்கண்ணுக்குத் தோன்றாது சிவபோகியருள்ளது மறைந்துவசிக்கும் எம்மைப் போல இங்கறியும் பூமியில் கரந்து செல்லுகின்றது. இந்த அழிவில்லாத நதி கம்பையென்று ஓர் காரணப்பெயர் பெற்றுள்ளது. (சஎ)

வேறு.

பன்னுபாவென்றாய்மைபருகுதல்காப்புச்சுறும்
கன்னிவான்கங்கையாதி கம்மெனும்புனல்கடம்மாற்
றுன்னிமூழ்குநர்வெம்பாவத்தொகுதிமெய்யமூக்குந்தீர்த்
தன்னிடைமூழ்கித்தாய்மைதாங்கலாற்கம்பையென்ப.

(இ - ள்.) பன்னுபாவென்றல் - சொல்லுகின்ற பாவென்று சொல்லுதல், தாய்மை பருகுதல் காப்பும் கூறும் - பரிசுத்தம் உண்ணுதல் காவலுமாகக் கொள்ளப்படும், கன்னிவான் கங்கையாதி கம் எனும் புனல்கள் தம்பால் - கன்னியாகிய உயர்ந்த கங்கை நதிமுதலிய கம்மென்னும் நீரினிடத்து, தன்னி மூழ்குநர் வெம்பாவத்தொகுதி மெய் அமூக்குந்தீர் - பொருந்தியாடுவோர் கொடியபாவக் கூட்டமும் உடம்பினமூக்கு நீங்க, தன்னிடைமூழ்கி தாய்மை தாங்கலால் கம்பை என்ப - தன்பாலாடிப் பரிசுத்தமமைதலால் கம்பை யென்று சொல்லுவர். (எ - று.)

கம்பா என்னும் பதத்தில் பா என்னுஞ் சொற்குப்பொருள் பரிசுத்தம், உண்ணுதல், காத்தலென்பன. கம் என்னுஞ் சொற்குப்பொருள் சலம் (ஆகவே) நீர்மயமாகிய கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களெல்லாம் தம்மிடத்தில் மூழ்குவோர்க்கு பாவத்தைப்போக்கித் தாய்மையைச் செய்தல்போல அத்தீர்த்தங்கள் தம்மைப் புனிதமாக்கிக்கொள்வதற்கு இங்கறியில் மூழ்குகின்றதென்க. எனவே எல்லாரையும் புனிதமாக்கும் கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள் கம்பாநதியில்மூழ்கிப் புனிதமாகுமென்பதாம். (சஅ)

கம்மெனுஞ்சிரமேற்றீண்டிற்றுாய்மைசேர்கவினாலுண்டோர்

கம்மெனுமாவிதம்மைக்காத்தலான்மூழ்கினோரைக்

கம்மெனும்பெருவீட்டின்பதுகர்விக்குங்காட்சியானும்

கன்மநோயறுக்குமிந்தத்தடநதிகம்பையாமால்.

(இ - ள்.) கம் எனும் சிரமேல் தீண்டில் தாய்மைசேர் கவினால் - கம்மென்று சொல்லப்படுந் தலைமேல் தீண்டினால் பரிசுத்தஞ் செய்யுமுழாகிலும், உண்டோர்க்கம்மெனும் ஆவி தம்மை காத்தலால் - உண்டவருடைய கம்மென்னும் உயிரைக்காத்தலாலும், மூழ்கினோரை கம்மெனும் பெருவீட்டின்பம் துக்கர்விக்குங் காட்சியானும் - தன்பால் ஆடினோரைக் கம்மென்கின்றபெரிய முத்திசுகந்தையனுபவிக்கச் செய்யுந் தோற்றத்தாலும், கன்மநோயறுக்கும் இந்தத்தடநதி கம்பையாம் - கன்மநோயை யொழிக்கு மிப்பெரியநதி கம்பாநதி யென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

கம் என்பது தலைக்கோர் பெயராகையான் தலையில் புரோக்கித்துக்கொண்டால் பரிசுத்தம் செய்யுமெனவும், கம் என்பது உயிருக்கோர் பெயராகையான் உண்டவுயிர் களைக் காக்குமெனவும், கம் என்பது முத்திக்கோர் பெயராகையான் மூழ்கினவர்களை மோகக் கதத்தை அனுபவிக்கச்செய்யு மெனவும், (இக்காரணங்களால்) இங்கறி கம்பாநதி என்று பெயர் பெறுமென்றதென்க.

இதனால் கம் எஃபது தலை, உயிர் மோட்சம் எனப்பொருள்படலால் இக்கம்பா நதி தீர்த்தத்தை புரோகதித்துக் கொண்டவர்களுக்குத் தூட்சமையையும், உண்டவர்க ளுக்குப் பாதுகாப்பையும், மூழ்கினவர்களுக்குப் போகாதுசுத்தையும் செய்வதெனக் கொள்க. (சகக)

வேறு.

கங்கைமாதியமுனைவாணிமுதற்கவீன்பெறுநதியெலாம்
பொங்குவெண்டிநையெற்றுக்கம்பைநதும்புனற்கிணையெய்துறா
மங்கலந்தருகம்பைமென்புனரோர்ந்தகாற்றுமழங்கிடத்
தங்கண்மேவியபுன்மரங்களும்நீர்முத்தியையண்ணுமால்.

(இ - ள்) கங்கைமாதியமுனைவாணிமுதல் கவீன்பெறுநதி எல்லாம் - கங்கை யமுனை சாஸ்வதி ருசாவாகிய அழகமைந்த ஆறுகளெல்லாம், பொங்கு வெண்டிநா என்று கம்பை நதும்புனற்கு இணை எய்துறா - மிக்க வெண்மையாகிய அலைகளைவிட கின்ற கம்பையாகிய மல்லந்திக்கொப்பாகாது, மங்கலம் தரு கம்பை மென் புனல்போய் ந்த காற்றுமழங்கு இடத்து - நன்மையைத் தருகின்ற கம்பையாகிய மெல்லிய நீரில் தோய்ந்தகாற்று வீசமிடமாகிய, அங்கண்மேவிய புன் மரங்களும் இனபமுத்தியை அண்ணும் - அங்கே நோன்றிய புல்லும் மரமும் இன்பந்தரு முத்தியையடையும்.

கங்கைமுதலிய சிறந்த தீர்த்தங்களெல்லாம் கம்பைத் தீர்த்தங்கு ஓப்பாகாது. அக்கம்பையில் படிந்துவருகின்ற காற்றானது தவமுமிடத்திப்பொருத்திய புன்மரங் களும் பேரின்ப முத்தியை யடையுமென்றதென்க.

கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களினுஞ் சிறந்தது இக்கம்பை என்பார் கம்பை மென் புனல் தோய்ந்த காற்றுமழங்கிடத்து, மேவிய புன்மரங்களு மின்பமுத்தியை யண்ணு மென்றார். (இஃ)

யோகநன்னிலையிற்றவத்தின்வழியினொருயர்கம்பையின்
மோகமில் கயலாதியாகியுயிர்த்துமுத்தியினண்ணுவார்
போகும்மக்களாயிற்கிணைத்தபுதன்மரங்களுருத்திர
லோகவின்றுவழுஉமுருத்திரராகுமுண்மையுணர்ந்திடர்.

(இ - ள்) யோக நல்லிலையில் தவத்தில் வழுவினர்-யோகமாகிய நல்லநிலையினும் தவத்தினும் வழுவினவர், உயர்கம்பையின் மோகமில் கயலாதியாகியுயிர்த்து முத்தியில் மண்ணுவார் - உயர்வாகிய கம்பாநதியில் இச்சைநீங்கிய ஆலமுதலியவாகித் தோன்றி மோகத்தையடைவார், போகும் அக்களையில் கிணைத்த புதன் மரங்கள்-யாவருகடகரு மந்தக்களையில் தோன்றிய புதர்களும் மரங்களும், உருத்திரலோக நின்றவழுவும் உருத் திரராகும் - உருத்திரலோகத்திலிருந்து தவதும் உருத்திரர்களாகும், உணமை உணர்ந் திடர் - இந்த மெய்யை அறியுங்கள். (எ-று)

கம்பைநதியிலுள்ள கயல் முதலிய நீர்வாழியினெல்லாம், யோகநிலையினின்றும் தவநிலையினின்றும் வழுவினர்களாகிய யோகிகளும் தவசிகளும் அந்நிலைகூட அவ்வுருக் கொண்டு வாழ்கின்றனவெனவும், அக்கம்பாநதிக்களையில் முனைத்திருக்கும் புல்முதலிய அசரவுயர்களெல்லாம் உருத்திர லோகத்தினின்றும் தவறிய உருத்திர கணங்களென வுங் கூறியதென்க.

மோகமில்லையாதி என்றதனால் உருவத்தால் வேறுபட்டவரோ யன்றி அறிவால் வேறுபட்டவரன்றென்று உணர்த்தியதாகும். நோனத்துக்குக் கருவியாகலின் யோக ளன்னிலையென்றார். (இக)

யாண்டிறப்பவர்கட்குமிப்புனலிறுதிவேலையினுச்சியிற்
நீண்டுமேலவர்முத்தியெய்துவர்திஞ்சுவையமிழ்துண்பவ
ரேண்டருந்திறலமரராகுவரினையபூம்புனலுண்பவ
ராண்டரும்முடனாவராகவினமிழ்துண்மிக்கதுகமபைநீர்.

(இ - எ.) யாண்டு இறப்பவர்கட்கும் இப்புனல் இறுதிவேலையில் உச்சியில் தீண்டுமேல் - அவ்விடத்தே யிறப்பவர்கட்கும் இத்தீர்த்தநீர் உயிர்வியிற் தருணத்தில் சிரசில்படுமானால், அவர் முத்தி எய்துவர் - அவர் மோகமடைவார், திஞ்சுவை அமிழ்து உண்பவர் - இனிமையாகிய சுவையிசையுடைய அமுதுடனுண்பவர்கள், ஏன் ஈகும் திறல் அமரர் ஆகுவர் - எண்ணத்தக்க திறலையுடைய தேவராவர், இனைய பூம்புனல் உண்பவர் - இவ்வமுதிய ரீனையுண்பவர், ஆண்ட நம்முடனாவர் - ஆளுடைய பெருமானாகிய நம்மை யடையப்பெறுவர், ஆதலின் அமிழ்தினிமிக்கது கம்பைநீர் - ஆகையினாலே அமுதத்தினுஞ் சிறந்தது கம்பாநீர்த்தம். (எ-று.)

இங்கப்பாதி தீர்த்தம் தலையில் படுமானால் முத்தியையடைவர். அக்கம்பைக்களையிலுள்ள உண்பவர் அவ்வன்னத்தை அந்நீரோடு கலந்துண்பார்களானால் தேவராவர். அந்நீரோனறே அருந்துவாரானால் சாயுச்சியத்தையடைவர். ஆகையினால் அமிர்த்தத்தினுஞ் சிறந்ததென்று கூறியதென்க.

அன்றியும் - இப்புனல் தீண்டுமேல் முத்தியை எய்துவர் என்றதனால் - இனி இவ்வுலகில் பிறந்திறத்துமூலம் துன்பத்தை யடையாரொனவும், திஞ்சுவை யமிழ்துண்பவர் திறலமரராகுவர் என்றதனால் - விசாரூபத்தையடைவாரொனவும் கொள்ளுமாமென்க. எனவே கம்பைநீரை பரிசுக்கப்பெற்றோரும் உண்ணப்பெற்றோரும் சாலோகமுதலிய முத்தி பட்டங்களைப்பெற்று இறுதியில் விசாரூபத்தையடைவாரொனபதாம். ஆகவே அமிழ்தினிமிக்கது கம்பைநீர் என்றார். எனவே - அமிர்த்தமானது நனாதினாமூப்பென்கிற மூன்றையும் போக்கிச் சிற்றின்பத்தைக் கொடுக்குமேயன்றி பிறவித் துன்பத்தை யொழித்து விவ லோகவாழ்வைத் தந்து சிவனடியைக்கூட்டிப் பேரின்பப் பருவதன்றாக லான் கம்பை நீரை அமிழ்தினுஞ் சிறந்ததென்றொனக்கொள்க யாண்டிறப்பவர்கட்கு மிப்புன லிறுதிவேலையினுச்சியிற் நீண்டுமேல் என்றதை - இக்காஞ்சியேயன்றி மற்றெந்தவிடத்திலிறப்பவர்களுக்கும் இக்கம்பைநீர் படுமானால் எனப் பொருள்கொள்ளுமொன்று.

அமிழ்து சாவாமருந்து, அது உடலைச்சாவாமை நிலைபெறுத்தல்போல உணவு மதனையுண்டானே வுடலினிலைபெறுத்துகையாலமிழ்தென்றார். இப்பெற்றி நோக்கியே "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய துடமழை" என்றது உமென்க. (இஉ)

காட்சியெய்தருமேன்னைநசான்றுயர்கம்பைவார்புனலாற்றினு
லாட்சியெய்தியபதியெவற்றினுமதிகமாய துகாஞ்சியூர்
மீட்சியில்புகழிவ்விரண்டினுமவேமெமக்குளவேணவா
மாட்சிபெற்று துகங்கைகாசியின்வைத்திலேமிதுமெய்மையே.

(இ - ள்.) காட்சி எய்தரு மேன்மை சான்று உயர்கம்பை வார்புனல் ஆற்றினால்-காட்சியடைதற்கரிய மேன்மை நிரம்பியோங்கிய கம்பையாகிய நீண்ட நீரையுடைய நதியினால், ஆட்சி எய்திய பதி எவற்றினும் அதிகமாயது காஞ்சியூர்-ஆட்சியடைந்த எல்லாத் தலங்களினும் மேன்மைதங்கியது காஞ்சிநகரம், மீட்சியில் புகழ் இவ்விரண்டிலும் எமக்கு வேணவா உள-மீள்வில்லாத புகழ்நையுடைய இவ்விரண்டிலும் எமக்கு அளவில்லாத ஆகையுள்ளன, வேறு மாட்சிபெற்று கங்கைகாசியின்வைத்திலேம்-இவை நீங்கலாகவேறு பெருமைபெற்ற கங்காநதியினும் காசிப்பதியினும் வைக்கமாட்டோம், இது மெய்மையே - இது வுண்மையேயாம். (எ-று)

இக்காஞ்சிமா நகரமானது எல்லாத் தலங்களினும் அதிகமானதென்றற்குக் காரணம் கம்பாநதியினு ளாளப்பட்டதானெனவும், இறைவனுக்குக் காஞ்சி கம்பை என்னும் இவ்விரண்டிலுமுள்ள வாசை, காசி கங்கை என்னுமிரண்டிலும் கிடையாநெனவும் இதுசத்திய மெனவுங் கூறியதென்க.

காசி கங்கைநதியாற் சிறப்பினும் கம்பைநதியாற் சூழப்பட்ட காஞ்சி சிறத்தலின் மாட்சிபெற்று கங்கை காசியில் வைத்திலேமென்றார், (ருக)

வேறு.

புலனசாரமும்மூர்த்திவாசம்விண்டுபுரங்காஞ்சி
தவமார் கலிசித்திலயசித்துசகலசித்திதபோமயவூர்
கவினார் பிரமபுரமாதிரிடங்கன்னிகாப்புவினைப்
பவநோயறுக்குஞ்சிவபுரமாம் பகர்பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்தால்.

(இ - ள்.) புலனசாரம் மும்மூர்த்திவாசம் விண்டுபுரம் காஞ்சி - புலனசாரமென்றும் திரிமூர்த்தி வாசமென்றும் விஷ்ணுபுரமென்றும் காஞ்சிப்புரமென்றும், தவம் ஆர் கலிசித்து இலயசித்து சகலசித்தி - தவம்நிரம்பிய கலிசித்தென்றும் இலயசித்தென்றும் சகலசித்திபுரமென்றும், தபோமயவூர் கவினார் பிரமபுரம் ஆதிபீடம் கன்னிகாப்பு - தபோமயபுரமென்றும் அழகமைந்த பிரமபுரமென்றும் ஆதிபீடமென்றும் கன்னிகாப்பென்றும், வினைப்பவநோய் அறுக்கும் சிவபுரமாம் - பிறவி நோயறுக்கும் சிவபுரமென்றுமாகிய, பன்னிரண்டு திருப்பெயர்த்து - பன்னிரண்டு திருப்பெயரையுடையது. (எ-று.)

இக்காஞ்சி நகரம் புலனசாரமுதல் சிவபுரமீறியுள்ள பன்னிரண்டு திருப்பெயரையுடையதென்க. (ருச)

புலனமூன்றன்பயனாகிப்பொலிவுபெறலாற்புகழ்தகைய
புலனசாரமெனத்திகழும்புனல்காலுயிர்தியிருசுடர்வான்
புலனவடிவாநந்தமைநீர்மும்மூர்த்திகளும்பூசித்துப்
புலனமேத்தவைகளின்மும்மூர்த்திவாசபுரமால்.

(இ - ள்.) புலனமூன்றன்பயனாகி பொலிவு பெறலால் - மூவுலகத்தின் பயனாகி அழகுபெறலால், புகழ்தகைய புலனசாரம் என திகழும் - புகழ்மேம்பட்ட புலனசாரக்ஷேத்திரமென்று விளங்கும், புனல் கால் உயிர் தீ இருசுடர் வான் புலனம்வடிவால் நந்தமை நீர் மும்மூர்த்திகளும்பூசித்து - நீரும்காற்றும் ஆத்மாவும் நெருப்பும்கூரியனும் சந்திரனும் ஆகாயமும் மண்ணுமாகிய எட்டுவடிவவினையுடைய நம்மை திரிமூர்த்திகளாகிய நீங்களுஞ்சித்து, புலனம் ஏத்தவைகளின் மும்மூர்த்திவாசபுரமாம் - உலகமேத்தத் தங்குதலின் திரிமூர்த்தி வாசபுரமாகும். (எ-று.)

மூவுலகின் பயனுதி விளங்கலால் புலனசாரமெனவும், அட்டமூர்த்தமாயிருக்கின்ற இறைவனைத் திருமூர்த்திகளும் பூசித்து அவ்விடத்திலேயே உபத்திருத்தலால் மும் மூர்த்திவாசமெனவும் கூறியதென்க.

“திலகீர் நெருப்புயிர் நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன் - புலனுயமைந்தனோ டெண் வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்” என்றாகலின் புனல்கா லுயிர் திருசுடர்வான், புலனவடிவாநந் தம்மை என்றார்.

இச்செய்யுள் முதல் நான்கு செய்யுளும் பன்னிருதிருப்பெயர்க்குக் காரணங் கூறுவதாகும். (ருடு)

பரவுமேகவாகனமாங்கற்பத்தெம்மைப்பங்கயக்கண்
வரதராஜன்வழிபடலால்விண்டுபுரமாம்வளர்காஞ்சி
புரமாயதுமுன்வகுத்துணைத்தாம்பொல்லாக்கலினோய்கலியுகத்தும்
விரவாவண்ணநல்குதலால்விளங்குங்கலிசித்தெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) பரவும் மேகவாகனமாம் கற்பத்து (திருமால் மேகமாகி எம்மைச் சம்மந்து) துதிக்கும் மேகவாகன கற்பத்தில், எம்மை பங்கயக்கண் வரதராசன் வழி படலால் விண்டுபுரமாம் - எம்மைத் தாமரைக்கண்ணாகிய வரதராசன் வழிபாடு செய்ததால் விண்டுபுரமெனப்படும், வளர்காஞ்சி புரமாயது முன்வகுத்து உரைத்தாம் - ஒங்கிய காஞ்சிபுரமான சிறப்பை முன்னே வகுத்துக் கூறினோம், பொல்லாத கலினோய்கலியுகத்தும் விரவாவண்ணம் நல்குதலால் - மிகக்கொடியினோய்வறுமை கலிகாலத்தும் இந்நகரத் துயிர்களைப் பொருந்தாதவகை வரந்தந்தமையால் விளங்கும் கலிசித்த எனப்படும் - பிரகாசிக்கும் கலிசித்தென்று சொல்லப்படும். ( )

மேகவாகன கற்பத்தில் திருமால் பூசித்ததால் விண்டுபுரமெனவும், கலிகாலத்தும் கலியின்கொடுமை பொருந்தாமையினால் கலிசித்தெனவும், காஞ்சியென்னுஞ்சொற் பொருளை முன்னர்க்கூறியிருக்கின்ற தெனவும் கூறியதென்க.

திருமால் மேகமாகிப் பூசித்ததைப் புண்ணியகோடிசுப் படலத்திற்காண்க. (ருக)

கடைநாளெமக்கீதாடரங்காங்கவினாலிலயசித்தரகுந்
தடைதீர்சகலசித்திகளுந்தரலாற்சகலசித்திபுரம்
படையாவாய்மைத்தவமியற்றிப்பணிமால்வரையின்வருமன்ன
நடையாள்வழுத்தும்பரம்பிரமமயமாநகரந்தபோமயமாம்,

(இ - ள்.) கடைநாள் எமக்கு ஈது ஆடரங்காம் கவினால் - சர்வசங்கரகாலத்து எமக்கு இந்நகரம் நடனஞ்செய்யும் சபையாகும் அழகால், இலயசித்தாகும் - இலயசித்தென்று பேர்பெறும், தடைதீர் சகலசித்திகளும் தரலால் சகலசித்திபுரம் - மலத்தடைக்கும் சகலசித்திகளையும் கொடுத்தலால் சகலசித்திபுரமெனப்படும், பணிமால் வரையின்வரும் அன்னநடையாள் படையா வாய்மைத்தவம் இயற்றிவழுத்தும் - இமயவரையில்தோன்றும் அன்னம் போலு நடையையுடைய பார்வதிதேவியார் விதியிலடங்காத மெய்மையாகிய தவத்தைச்செய்து துதிக்கும், பரம்பிரமமயமாம் நகரம் தபோமயமாம் - பரப்பிரம சொருபமாகிய இந்நகரம் தபோமய புரமென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

சர்வசங்காரகாலத்தில் இங்காஞ்சி இறைவனுக்கு நடனசாலையாக விருத்தலால் இலயசித் தெனவும், எல்லாச்சித்திகளையும் தருதலால் சகல சித்திபுரமெனவும், உமாதேவியார் தவநு செய்த தாதலால் தபோமய புரமெனவும் கூறியதென்க. (திஎ)

வேதனெ மக்குத்தகுஞ்சோமவேள்வியெயலாற்பிரமபுர
மாதிபீடமுநற்பீடமாயகுப்பாற்கன்னியெனுங்
காதலணங்குபுரந்திடலாற்கன்னிகாப்பிங்கெமைக்கண்டோர்
பேதமின்றிச்சிவனுண்மைபெறலாலாகுஞ்சிவபுரமே.

(இ - ள்.) வேதன் எமக்கு தகும் சோமவேள்வி செபலால் பிரமபுரம்-பிரமன் எமக்கு உவந்த சோமயாகஞ் செய்தலால் பிரமபுரமெனப்படும், முதற்பீடமாய சிறப்பால் ஆதிபீடம் - அறுபத்துநான்கு பீடங்களுக்கும் முதற்பீடமாகிய மேன்மையால் ஆதிபீடமெனப்படும், கன்னி என்னும் காதல் அணங்கு புரந்திடலால் கன்னிகாப்பு - கன்னியென்கின்ற காதலையுடைய பெண் காத்தலினால் கன்னிகாப்பெனப்படும், இங்கு எமை கண்டோர் பேதம் இன்றி சிவன் உண்மை பெறலால் சிவபுரம் ஆகும் - இவ்விடத்து எட்டமைத் தரிசித்தோர் பேதமில்லாமல் சிவபெருமானுடைய உண்மையை யடைதலால் சிவபுரமெனப்படும். (எ - று.)

பிரமன் சோமயாகஞ் செய்தலால் பிரமபுரமெனவும், பீடங்களுக்கு முதலாதலால் ஆதிபீடமெனவும், கன்னியின் காவலையுடைய தாதலால் கன்னிகாப்பெனவும், தெரிசிப்பவர் சிவனுண்மையை யடைதலால் சிவபுரமெனவும் கூறியதென்க.

பிரமன் சோமயாகஞ் செய்தது சிவாந்தானப்பலத்திற்காகன்க. (இஅ)

வேறு.

எடுத்தியம்புமிப்பன்னிருநாமமும்வைகறைவெழுந்தோதி
லடுத்திக்குகாட்டியவிடும்பைநோய்வறுமைதீர்த்தருள்வாரி
மடுத்துவான்கதியெய்துமாறுமக்கிவைவகுத்தனமருளா லென்
றுடுத்திக்குடைநாயகன்விளம்பலுமுவகையங்கடலாழ்ந்து.

(இ - ள்.) எடுத்த இயம்பும் இப்பன்னிருநாமமும் - எடுத்துக்கூறும் இப்பன்னிரண்டு திருநாமங்களையும், வைகறை எழுந்தோதில் - காலையிலெழுந்து கூறினால், அடுத்த தீக்களு காட்டிய விடும்பை நோய் வறுமை தீர்ந்து - நேர்ந்த கொடியகன்க காட்டப்பட்ட துன்பம்நோய் வறுமை (ஆகிய இவை) நீங்கி, அருள்வாரி மடுத்து வான்கதி எய்தும் ஆறு - கிருபாசமுத்திரத்தை யுண்டு சிறந்த கதியையடையும்படி, உமக்கு இவை அருளால் வருத்தனம் என்று - உங்களுக்கு இவற்றை கருணையால் சொன்னோம், என்று திக்கு உடை உடுத்த நாயகன் விளம்பலும் உவகையங்கடல் ஆழ்ந்து - திக்கை ஆடையாகவுடுத்த இறைவன் கூறலும் மகிழ்ச்சியாகிய கடலில் மூழ்கி. (எ-று.)

இக்கனஞ் சொல்லப்பட்ட பன்னிரு திருநாமத்தையும் காலையில் உச்சரித்தால் தீக்களு, அக்களு காட்டிய துன்பம், நோய் வறுமை ஆகிய இவை நீங்கப்பெற்று முத்தியையடையுமாறு கூறியதென்று இறைவன் சொல்லத் திரிமூர்த்திகளும் மகிழ்ச்சியடைந்தனரென்றதென்க. (இசு)

உலம்படைத்ததோட்பண்டனமவுணாலொளியிழந்துலைந்தேமை
நலம்படைத்தவான் சோதியுளொடுக்கிமீட்டிறைவிதன்னலொமம்
வலப்படைத்தமூவிறியினும்வருவித்தவள்ளலையடியெங்கள்
புலம்படைத்தினிச்செய்ப்பணியருளெனப்போற்றினர்முதன்முனவர்.

(இ - ன்.) உலப்படைத் தோள் - சிவந்தகல்கோலவர் தோழியுடைய, பின் டனும் அடினனும் - பண்டனென்னு மடனும், ஸ்ரீமந்த உலகத்தேமை - 144 தொழிந்து வருத்தினவெங்களை, ஸல்படை - வானோடுபுடும் ஒலி - கன்மை மிகுந்த சிவாகனியிலொடுங்கச்செய்து, இனையிதன் டிவெல் - உலப்படைத்த மூவியினும் மீட்டுவருமி - உமாசேவியினுடைய நடுபாசட்டு - 145 மலர்நாகம் என்னு மூன்றிடங்களிலுமுள்ள மூன்று கண்களின் ஒழிபாக மீட்டித் த - (ஹமாமு செய்த) உள்ளலே - உள்ளத்தன்மையையானே, ஆலமேயின் ஸ்ரீமடையது இனி செய்பணி அருள் என்ன - டாங்குளிகளையது இனிச்செய்ப்பாட்டே ஸேவரு ளென்று, முதன் மூவர் போற்றினர் - மூப்பைப் பெருசெவர் கூட்டுவா, (17 - று.)

பண்டாசுரனும் புதொழிந்த எங்கடாச் சிவாங்கியிலொடுக்கி, சேவியினை யு மூன்று கண்களிலும் மீட்டித்து வரச்செய்து இறைவனே இனியாங்கள் செய்பணி யின்னென்று திருமூர்த்திகளும் போற்றினுங்களென்க.

பண்டாசுரனும் ஒளியிழந் தையுப் இறைவன் போதியிலொடுக்கி இறையி ட்கள் கனின்னு மீட்டித்தமையும் மூன்றர்க்கான்க. (18)

ஒதமவ்வுரை திருச்செவிராத்தியெம்முளங்களிவரச் செய்யும்
காதன்மைந்தர்நீரா கலினும்கருள்சாட்டுகுமெனவேர்ப்பார்
போதளாங்குமுன் முகிழ்முலைப்பொலந்தொடி பழங்களைமதர்வெற்குள்
மாதர்வாணுந் பசுங்கொடிமணந்தவன்வாய்மலர்ந்தருள்சொடியும்.

(இ - ன்.) ஒதம் அவ்வுரை திருச்செவிராத்தி - சொல்லிய அப்பொருளை அழி கிய செவியலேற்று, ஈம் உளம் களிவர செய்யும் காதுன்மைந்தர் நீர்துலின் - எம்ம னங்கனிப்புறச்செய்யும் ஆசைமிருந்த மக்கள் நீங்களாடலால், உமகரு அருள்காட்டு தம் என - உங்களுக்க் கருள்செய்வோபென்று, மூர்பால் போது அளாங்குமுல முகிழ் முலை - ஓர்பாகத்தில்மலர் நிரம்பிய கூந்தலையும் அருள்புபோது முலையினையும், பொல ம்தொடி பூங்கணை மதர்வேல்கண் மாதர்வாணுந் பசுங்கொடி - அருகிய வளையினையும் கூர்மையாகிய கணைபோலும் மதர்த்த வேல்போலும் பார்வையினையும் விரும்ப மிகுந்த ஒள்ளிய நெற்றியையுமுடைய பதிய கொடிபோல்பவளாகிய உமாசேவியை, மணந்தவன் வாய்மலர்ந்தருள் செய்யும் - மணந்த இறைவன் திருவாய்மலர்ந்தருளு வானுயினன். (19 - று.)

இவ்வாறு திரிமூர்த்திகளும் கூறிய புகழுரையை இறைவன் திருச்செவியிலேற்று நீங்கள் எமக்கினிய புத்திரர்களாகையினால் நீங்கள் செய்யும்பணியைக் கூறுகின்றோம் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளத் தொடங்குகளுனென்க. (20)

பின்னேவண்டின மூன்றுபண்பயிற்றிவார்ந்திழிருப்பெருவெள்ளங்
கொள்ளைகூட்டுணுமலர்த்தடம்பொதும்பறிற்கொழிதமிழ்மறைப்பாடற்
கின்னேபாடுசீர்க்காஞ்சியிலின்றுமிக்களரொளியில்ந்சத்தே
வெள்ளைவாணகைத்துவரிதமுமையொடுமினிதவீற்றிருக்கின்றோம்.

(இ - ன்.) பின்னே வண்டினம் மூன்று பண்பயிற்றி - இளமையாகிய வண்டின் கூட்டங்கள் ஒலித்து இசைபாடி, வார்ந்துஇழி நறு பெருவெள்ளம் - மிகுந்திழிகின்ற தேனின் பெருக்கை, கொள்ளை கூட்டுணும் - கொள்ளைகொண்டு சாப்பிடும், மலர்த் தடம் பொதும்பரி - மலையுடைய வாவியினும் சோலையினும், கொழிதமிழ் மறை

பாடல் - கொழிக்கின்ற தமிழ் வேதப்பருவலை, கிள்ளைபாடி சீர்காஞ்சியினின்றும் - கிளிகள் பாடுகின்ற சிறப்பிளையுடைய காஞ்சியிலிருந்தும், இக்கிளர் ஒளி இலிக்கத்து வெள்ளைவாள்நகை துவர் இதழ் உமைபொடும் இனிது வீற்றிருக்கின்றேம்-இந்த விளங் குகின்ற பிரகாசத்துடைய விலிக்கத்திலிடத்து வெள்ளொளியினையுடைய நகையி னையும் பவளம்போலு மிதழினையுமுடைய உமாதேவியோடு மினிதாகச் சிறப்புடனிருக் கின்றோம். (எ -று.)

கிளிகள், தமிழ் வேதங்கொப்பாடுகின்ற சிறப்பிளையாய்ந்த காஞ்சிப்பதியில் இந்த விலிக்கத்தில் உமாதேவியோடு யாம் வீற்றிருக்கின்றோமென்றானென்க.

தமிழ்மறை என்றது தேவாரம். காஞ்சிப்பதியிலுள்ளார் யாவரும் ஒதுஞ் சிறப் புத்தோன்ற கிள்ளைபாடி சீர்காஞ்சி என்றார். (சுஉ)

எம்மையாவருங்காணலாரொருபொழுதியோகியர்க்கெதிர்காண்பே மம்மீரிவணைம்மடிப்பூசனையருமறைவிதியாற்றான்
மும்மையாகியவுலகமும்படைத்தளித்தழிக்குமாமுயல்கிற்பீர்
நம்மிடத்துறுபத்தியுமருச்சனைநலத்திறம்பெறுவீரால்.

(இ - ள்.) எம்மை யாவரும் காணலர் - எங்களை யாருங்காணர், ஒரு பொழுது யோகியர்க்கு எதிர்காண்பேம் - ஒருக்கால் யோகமுடையாருக் செல்லு காணப்படு வோம், நீர் இவன் எம் அடிபூசனை அருமறைவிதியாற்றான்-நீங்கள் இவ்விடத்து எம் முடைய திருவடிப்பூசனையை அருமறையாகிய வேதவிதிப்படி, மும்மையாகிய உல கமும் படைத்து அளித்துஅழிக்குமா முயல்கிற்பீர்-மூன்றுலகத்தையும் சிருட்டித்துக் காத்தழிக்கும் வண்ணம் முயல்வீர், அருச்சனை நலத்தினால் நம்மிடத்து உறுபத்தியும் பெறுவீர் - அருச்சனையாகிய நன்மையால் நம்பால் பொருந்திய பத்தியையும் அடை வீர். (எ -று.)

இங்கனம் இருவரும் வீற்றிருக்கின்றதை ஒருவரும் அறியார் - ஒருக்கால் யோகி களறிவர் (ஆகையால்) நீங்கள் மூவரும், மூன்றுலகத்தையும் படைத்தளித்தழிக்கும் படி எம்மை இவ்விடத்தில் வேதவிதிப்படி அர்ச்சிக்க முயற்செய்யுங்கள். அதுவேயு மன்றி நம்பால் பொருந்திய பத்தியை அருச்சனையியற்றி அப்புண்ணியத்தா லடை வீர்களென்றதென்க.

தாம் வாக்குமனத்தீதமாகிய பரம்பொருளாகலின் எம்மை யாவருங்காணலர் என வும், வாக்குமனத்தீதமாகிய தம்மைப் பத்தியினான் மறவாதேத்தும் மெய்யன்புடை யார் வழிபட்டுமய கோசரப்பொருளாகக் கொள்ளு மும்மைக் கோலங்களில் இலிங்க வடிவு மொன்றாகலின் யோகியர்க் கெதிர்காண்பேமெனவும், அந்த யோகியர் தமது அறிவிச்சை செயல்களை இறைவன்பாற்படுத்தி பத்தியை யடையச்செய்வது அர்ச்சனையா கலின் நம்மிடத்துறுபத்தியு மருச்சனை நலத்தினும் பெறுவீரெனவுங் கூறினார்.

இதனால்-இறைவனை வாக்குமனத்தினெனவும், வாக்குமனத்தீத கோசரனென வும் உணரவேண்டுமென்பார் எம்மை யாவருங்காணலார்-யோகியர்க் கெதிர்காண்பேம் என்றாரென்க, காணலரென்பது இறைமைத்தன்மை விளங்கவும், காண்பேம் என்றது அருட்டன்மை விளங்கவுமாமென்றது மொன்று. (சுரு)

படைத்திபங்கயனளித்திமா லுருத்திரன்பற்றறவுலகெல்லாந்
துடைத்தியென்றருள்வழங்கிபிச்சுரிசுமுற்றேவியுமெமையீண்டே
கிடைத்தபேரன்பினொடொழும்பூசனையாற்றுகவெனக்கேட்டோ
ரடைத்தநல்லிதிபுகன்மறையாததுவந்தவாறெவனென்றார்.

(இ - ள்.) பங்கயன்படைத்தி - தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரபுனே சிருட்டிசெய், மால்அளித்தி - விஷ்ணுமூர்த்தியே காத்தல்செய், உருத்திரன் பற்றறவுலகெல்லாம் துடைத்தி - உருத்திரமூர்த்தியே ஒருபற்றுமற எல்லாவுலகங்களையும் அழித்தல் செய், என்று அருள் வழங்கி - என்றுகருணையளித்து, இச்சுரிசுமுல் தேவியும் - இந்தச்சுரித்தகூந்தலையுடைய இறைவியும், எமையீண்டி கிடைத்த பேரன்பின் - எம்மை இவ்விடைத்திடைத்தபேரன்பினால், காத்தொழும் பூசனையாற்றுக எனக்கேட்டோர்-எந்நாளும் வழிபாடு செய்கவென்று, (இறைவன் கூற) கேட்டவர்களாகிய திரிமூர்த்திகளும், அடைத்தநல்லிதிபுகல் - முன்னர்க்குறிய நல்லவிதியைந்குறும், மறையாது - வேதம் ஏது, அதுவந்தவாறு எவன் என்றார் - அதுவந்தவகையாதென்றனர் (அ - று.)

இறைவன், பிரமன் திருமால் உருத்திரனென்ற இமுவரையும் பார்த்து நிக்கன் மூவரும் படைத்தல் காத்தல் அழித்தலாகிய மூத்தொழிலைச் செய்யுங்கனென்றவர்க்குக் கூறியதேயுமன்றி உமாதேவியைப்பார்த்து இப்பொழுது நீயடைந்த பேரன்பினால் எம்மை எந்நாளும் பூசித்துவருவாயாகவென்று கூறினர். இவ்வாறு தங்களுக்கும் தேவிக்குக் கட்டளையிட்டதைக் கேட்ட மூவரும் இறைவனை நீ முன்னர் “எம்மடிப் பூசனையருமறை விதியாற்றான் முயல்குட்பீர்” என்றனை ஆகையால் அவ்வேதத்திற் கூறும் விதியாது அவ்வேதம் எப்படி தோன்றியது என்றதென்க.

இதனால் மூத்தொழிலிற்ற மூவரையும் தம்மைப் பூசித்த கட்டளையிட்டாரெனவும், உமாதேவியை அன்பினால் வழிபடக் கட்டளையிட்டாரெனவும் கொள்க. அன்றியும் வழிபடத்தொடங்கிய மூவரும் இறைவனை, வழிபடும் விதியைக் கூறும் வேதமெது எனவும், அவ்வேதம் பசுவாக்கியமோ அன்றிப் பதிவாக்கியமோ என்று வினாவினாரெனவும் கொள்ளக் கிடந்தன. (சுசு)

என்றமூவருக்கிளநிலாநகைமுகிழ்த்தெம்பிரானுறைசெய்யு
நன்றுகேண்மினெம்மிரவிடைத்திருநடனவீன்றிருள்புலர்காலை
மன்றவெம்மிடையொடுங்கியவுலகுயிர்முழுவதும்வருவாமே
தொன்றுபோற்படைத்திவெதுகருதினேமுத்தொழில்புரிவீர்தகாள்,

(இ - ள்.) என்றமூவருக்கு-என்றகேட்டமும்மைப் பெருந்தேவருக்கும், இளநிலாநகைமுகிழ்த்து எம்பிரான் உரைசெய்யும்-புன்னகைசெய்தருளி எம்மிறைவன்சூறையின் றான், மூத்தொழில்புரிவீர்தகாள்-சிருட்டி முதலிய மூத்தொழிலையுஞ்செய்வோரே, நன்றுகேண்மின் - நன்றாகக்கேளுங்கள், எம்ம இரவிடை திருநடனவீன்று-எமதிராவில் திருநடனஞ் செய்தருளி, இருள் புலர்காலை - வைகறைக்காலத்தில், மன்ற எம்மிடையொடுங்கிய உலகு உயிர் முழுவதும்-சிச்சயமாகவே எம்பாலொடுங்குதல்பெற்ற உலகிலுள்ள வுயிர்களெல்லாம், வருவாமே - மாறுபடாமலே, தொன்றுபோல் படைத்திவெதுகருதினேம் - பழமைபோலச் சிருட்டிசெய்வதை எண்ணினேம்* (எ - று.)

* (வேதம்வந்தவாறெவனென்ற) மும்மூர்த்திகளையும் பார்த்து இறைவன் புன்னகையரும்பிக்கூறுவான். நமக்கு இரவென்று குறித்திருக்கும் சங்காரகாலத்தில் நாம்

நடனஞ்செய்து, பின் வைகறைப்பொழுதில் எம்பாலொடுங்கியுள்ள சராசரங்களை யெல்லாம் ஒடுங்கியமுறையே வழுவாமல் முன்போல் சிருட்டிக்க எண்ணிலேமெ ன்ற தென்க.

இப்பக்கியற்பொருளும் நிலையின்பொருளுமாகிய எல்லாம் ஒடுங்குவருங்காலம் சங் காரகால மாதலானும் அக்காலம் இராக்காலமாதலானும் அவ்விரவில் இறவாதிருப்ப வன் தானுதலானும் எம்மிரவிடை எனவும், அவ்விரவில், ஆயிரக்கிரணம் வீடுபாது பதினாறுபத்திகூரம் வந்திறந்தால், அட்டோருசத்தினுறை பிரமணிக்கோர்ப்புலங்கவ ன்கோடி யழியில், மாயனுக்கோர்புலனுறுநுறுயிரடாலிறந்தாலெமக்கோர், மாத்திரை ப்போதேனு மில்லையெனவே புளமகிழ்த்து சற்றேநகைத்துத், தூயநகையெரியாற் பிரபஞ்சமெல்லாத்தையும் சுட்டு வெண்சாபராக்கிச், சுட்ட சாம்பனாயெடுத்துத்தரி த்துச் சர்வஞையையானந்தினோர்,சேயிழையுடன் நலிந்தானந்த நிர்த்தமிடுவோன்றானு தலால் திருநடநலின்று எனவும், சங்காரகாலம் இராக்காலமாகவே புனருற்பவகாலம் வைகறைக்காலமாபாதுலால் இருள்புலங்காலைஎனவும், இரவில் உறங்குவோரெல்லாம் விடியற்காலத்தில் விழித்தல்போல அப்புனருற்பவகாலத்தில் சராசரங்களைல்லாப்பிரு ட்டிப்பட்டு வரவேண்டுமாதலால் எம்மிடைபொடுங்கியபுலகுயிர்முழுவதும் படைத்திடு வதுகருதினேம் எனவும் கூறினர்.

சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவரும்ழிவாரென்பதையும் இறைவனொருவனே யிருப்பா னென்பதையும் “தூறுகோடிபிரமார்களுக்கினால் ஆறுகோடி நாராயணரங்கனே, யேறு+ங்கைமணலெண்ணிலித்திரர், ஈநிலாத நல்லீச்சனொருவனே, எனவரும் தேவார த்தானுமுணர்க.

உலகுயிர்முழுவதும் வழுவாமே தொன்றுபோற் படைத்திடுவது கருதினேம் என் றதை “இலயித்தவாறுநாடாவேண்டும்” என்றுசொன்னபோதத்தில்வருதல்காண்க.(சுரு)

படரொளிப்பிழம்பாகுமிவ்விவிலங்கமெபற்றிநின்றாலகெல்லா முடையகம்மிடைநிலைபெறுமறைகளைமுன்னுறுவாழிப்பித்தேம் தொடையிணைசமப்பழமறை பழுதுவதெம்மெது தொழுந்தத்திக் கடையிலாதபோரன்பிறப்பழிச்சினசிரமிசைக்கரங்கூப்பி.

(இ-ள்.) படர் ஒளி பிழம்பாகும் - ஒளித்திரள் பரத்தாகும், இவ்விவிலங்கமே பற்றிசின்னு - இவ்விவிலங்கமே யிடமாகக்கொண்டு, உலகெல்லாம் உடைய கம்மிடை - எல்லாவகையுமுடைய கம்மிடத்து, நிலைபெறு மறைகளை - நிலைபெற்ற வேதங்களை, முன்னுறு உயிர்ப்பித்தேம் - முன்னே பொருத்தத் தோன்றும்படிச்செய்தோம், தொ டையிணங்கும் அப்பழமறை முழுவதும் - தொடுக்கப்படுவதாயமைந்த அப்பழமையா கிய வேதங்களெல்லாம், எம்மடி தொழுது ஏத்தி - எமது சீபாதங்களைத்தொழுது வணங்கி, கடையிலாத பேரன்பினால் - முடிவல்லாத பெரியவன்பினால், சிரமிசை கரம் கூப்பி பழிச்சின - தலைமேற் கைகுவித்துத்துதித்தன. (எ - று.)

(யாவையும்படைக்கக்கருதியாயம்) பேரொளிப்பிழம்பாப் விளங்கும் இச்சிவலிங்க த்தையே யதிட்டித்து நின்று உலகெல்லாமுடைய கம்மிடத்தில் நிலைபெற்ற வேத ங்களை முன்னே தோற்றுவித்தோம். தோன்றிய அவ்வேதங்கள் எம்மடிவணங்கி இரு கரங்களையுஞ் சிரமேற்குவித்துத் துதிக்கத்தொடங்கினவென்க.

இதனால் சர்வசங்காரகாலத்தில் எல்லாம் இறைவனிடத்தில் ஒடுங்குவதுபோல் வேதமும் அவனிடத்தில் ஒடுங்குமெனவும், புனருற்பவமாகுங்கால் வேதத்தோன்று

மெனவுங் கூறியதாமென்க. அன்றியும் இறைவன் வேதத்தைத் தோற்றுவிட்டானெனறதனால் இறைவன்போல் வேதம் ஓர் முதலென்றுகூறுவார் கொள்கையை மறுத்துப் பதிகாக்கியமென் றறிவித்ததாகுமென்க. (கக)

பாரின்மேயினைப் பாரொருவடிவின்னைப் பாரினுக்கறிவொண்ணாய்
பாருமற்றையப் பாரிடைப்பொருளுநின்னாணையின்பயில்வித்தாய்
நீரின்மேயினை நீரொருவடிவின்னை நீரினுக்கறிவொண்ணாய்
நீருமற்றையநீரிடைப்பொருளுநின்னாணையினிலைப்பித்தாய்.

(இ - ள்.) பாரின்மேயினைப் பாரொருவடிவின்னை - மண்ணின்பொருள்தினை மண்ணே வொருவடிவாகவுடையை, பாரினுக்கு அறிவொண்ணாய் - மண்ணுலுபதிய மாட்டாதாய் பாருமற்றை அப்பாரிடைப்பொருளும் - மண்ணும் வேறாகிய அம்மண்ணிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் பயிற்வித்தாய் - உன் ஆக்குறியிலியங்கவைத்தாய், நீரின்மேயினை நீர் ஒருவடிவின்னை - நீரிடொருள்தினை நீரேயொருவடிவமாகவுடையை, நீரினுக்கு அறிவொண்ணாய் - நீரினாலு மறியமாட்டாதாய், நீருமற்றை அந்நீரிடைப்பொருளும் - நீரும்வேறாகிய நீரினுள்ளபொருளும், நின்னாணையின் நிலைப்பித்தாய் - உன்னுக்குறியின் வழி நிலைபெறச்செய்தாய். (எ - று)

பிரிதிவியில் சந்தப்பரிசுரூபசகக்கமென்னும் ஐந்துகுணங்களாய்ப் பொருள்தியிருக்கின்றனை, பிரிதிவிவடிவாயிருக்கின்றனை, பிரிதிவியினால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், பிரிதிவியும் அப்பிரிதிவியில் வழித்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் இயங்கவைத்தாய், நீரில் சந்தப்பரிசுரூபசகமென்னும் நான்கு குணங்களாய்ப் பொருள்தியிருக்கின்றனை, நீர் வடிவமாயிருக்கின்றனை, அந்நீரினால் அறியப்படாதவனு யிருக்கின்றாய், நீரும் நீரில் வாழித்தக்க வேறு பொருள்களும் உனது ஆணையினால் நிலைபெறச்செய்தாயென்றதென்க.

பாருமற்றையப் பாரிடைப்பொருளு நின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் பிரிதிவிக்குரிய கடினத்தொழில் மேலிடச்செய்யாமலும் அப்பிரிதிவியிலுள்ள பொருள்களை மண்ணாகவே போகச்செய்யாது தத்தம்பலன்களைக் கொடுக்கச்செய்தலுமாம்.

இது பிரிதிவி வடிவமாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாம்.

நீருமற்றையந் நீரிடைப்பொருளு நின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் நீருக்குரிய குளிர்ச்சியை மேலிடச்செய்யாமலும் அந்நீரிலுள்ள பொருள்களை அழித்துபோம்படிச்செய்யாது நிலைபெற்று வாழ்ச்செய்தலுமாம்

இது அப்புவடிவமாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாம். (கௌ)

நெருப்பின்மேயினை நெருப்பொருவடிவின்னை நெருப்பினுக்கறிவொண்ணாய்
நெருப்புமற்றையந் நெருப்பிடைப்பொருளுநின்னாணையினிறுவித்தாய்
மருத்தின்மேயினை மருத்தொருவடிவின்னை மருத்தினுக்கறிவொண்ணாய்
மருத்துமற்றையம் மருத்திடைப்பொருளுநின்னாணையின்வதிவித்தாய்.

(இ - ள்.) நெருப்பின்மேயினை நெருப்பொருவடிவின்னை - நெருப்பின்பொருள்தினை நெருப்பே யொருவடிவமாகவுடையை, நெருப்பினுக்கு அறியொண்ணாய் - நெருப்பினாலு மறியமாட்டாதாய், நெருப்புமற்றை அந்நெருப்பிடைப்பொருளும் - நெருப்பும் வேறாகிய நெருப்பிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் நிறுவித்தாய் - நின் ஆக்குறியில் நிலைக்கச்செய்தாய், மருத்தின்மேயினை மருத்தொருவடிவின்னை - காற்றின்பொருள்தினை காற்

ஞேருவடிவமாகவுடையை, மருத்தினுக்கு அறிவொண்ணப்-காற்றுவ மறியமாட்டாதாய், மருத்தம் மற்றை அம்மருத்திடைப் பொருளும்- காற்றும் வேறுகிய அக்காற்றிலுள்ளபொருளும், நின் ஆணையில் வருவித்தாய் - நின் ஆக்கனையில் தோன்றச்செய்தாய்.

நெருப்பில் சத்தபரிசு ரூபமென்னு மூன்றுகுணமாய்ப் பொருத்தியிருக்கின்றனை, நெருப்புவடிவமாயிருக்கின்றனை, நெருப்பினால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், நெருப்பும் அந்நெருப்பிடை வாழத்தக்க வேறுபொருள்களையும் உனது ஆணையினால் நிற்கச்செய்தாய். வாயுவில் சத்தபரிசுமென்னும் இரண்டுகுணமாய் பொருத்தியிருக்கின்றனை, வாயு வடிவமாயிருக்கின்றனை, வாயுவினால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், வாயுவும் அவ்வாயுவினிடத்திலவாழத்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் வசித்திருக்கச்செய்தாயென்றதென்க.

நெருப்பும்மறையந் நெருப்பிடைப் பொருளு நின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் நெருப்புக்குரிய சுடுத்தொழிலை அந்நெருப்பினிடத்தில் மேலிடச் செய்யாமல் நிறுத்தியும், அந்நெருப்பிலுள்ள பொருள்களை நாசமாகச்செய்யாது விளங்கச்செய்தும் வருதலாம்.

இது நெருப்பு வடிவாயிருக்கின்றயென்று இறைவனைவணங்கியதாகும்.

மருத்துமற்றையம் மருத்திடைப்பொருளு நின்னாணையின் வதிவித்தாயென்றதனால் வாயுவுக்குரிய பரந்து சலித்துத் திரட்டுதலாகிய தொழிலை அவ்வாயுவில் மேலிடச் செய்யாமல் வதித்திருக்கச்செய்தும், அவ்வாயுவினுள்ள பொருள்களை சிதறிப்போம்படி செய்யாது வசித்திருக்கச்செய்தும் வருதலாம்.

இது வாயுவடிவாயிருக்கின்றயென்று இறைவனை வணங்கியதாமென்க. அக்கனி அழித்தலும் வாயு அலைத்தலுமாதலால் நிறுவித்தாய், வதிவித்தாயென்றார். (சு-அ)

விண்ணின்மேயினை விண்ணொருவடிவினை விண்ணிலுக்கறிவெண்ணாய் விண்ணுமற்றையவ்விண்ணிடைப்பொருளுநின்னாணையினி றுவித்தாய் கண்ணுமாருபிரிசுடரொவற்றினுயிம்முறைகலத்தோங்கியெண்ணினாலறிவரும்பெருமுதல்வசின்னிணையடிமலர்போற்றி.

(இ - ள்.) விண்ணின்மேயினை விண்ணொருவடிவினை - ஆகாயத்திற் பொருத்தினை ஆகாயமே தீருவடிவமாகவுடையை, விண்ணிலுக்கறிவொண்ணாய் - ஆகாயத்தாலுமறிய மாட்டாதாய், விண்ணுமற்றை அவ்விண்ணிடைப்பொருளும் - ஆகாயமும் வேறுகிய அவ்வாகாயத்திலுள்ள பொருளும், நின் ஆணையில் நிறுவித்தாய் - நின் ஆக்கனையில் நிலைக்கச்செய்தாய், ஆருயிர்கண்ணும் இருசுடர் எவற்றினும் - அருமையாகிய வுயிரிடத்திலும் இருசுடரிலும் மற்றப்பொருளிலும், இம்முறைகலந்த ஓங்கி - இவ்வாறு வியாபித்தாய்ந்து, எண்ணினால் அறிவரும் - அறிவினால் அறிவதற்கரிய, பெருமுதல்வ நின் இணை அடிமலர்போற்றி - நின்னுடைய இரண்டாகிய தாமரைமலரைத்துதிப்பது.

ஆகாயத்தில் சத்தகுணமாத்நிரமாய்ப் பொருத்தியிருக்கின்றனை, ஆகாயவடிவாயிருக்கின்றனை, ஆகாயத்தால் அறியப்படாதிருக்கின்றாய், ஆகாயமும் அவ்வாகாயத்திடை வாழத்தக்க வேறுபொருள்களும் உனது ஆணையினால் நிற்கச்செய்தாய், இம் முறையாக உயிர்களிடத்தும் சூரியசந்திரரிடத்தும் சலந்து இவைகளுக்கு மேற்பட்டு அறிவதற்குமையாயிருக்கின்ற பெருந்தெய்வமே உன்னடிபோற்றிஎன்றதென்க.

விண்ணும் மற்றையவ்விண்ணிடைப் பொருளுநின்னாணையி னிறுவித்தாயென்றதனால் ஆகாயத்திற்குரிய வெளியாயிருத்தலைச்செய்யாமல் இடங்கொடுக்கச்செய்தும்

அவ்வாகாயத்தில் வசிக்கும்பொருள்கள் அவ்வாகாயத்திலே நிலைபெற்றிருக்கச்செய்தீ
லாம்.

இது ஆகாயவடிவாயிருக்கின்றாயென்று இறைவனை வணங்கியதாமென்க. பாரி
ன்மேயினை என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்களும் அட்டமூர்த்தங்களைக் கூறிய
தாரும் ஆகாயம் வெளியாதலால் நிறுவித்தாயென்றார்.

இதனால் பஞ்சபூதங்களில் குணமாயும் வடிவாயும் (அங்கனமாயும்) அவைகளால்
அறியப்படாதாயும் (அறியப்படாமலே) அவைகளையும் அவற்றினிடைப்பொருள்களையும்
ஆணையால் தத்தம் தொழில்களைச் செய்வித்தும் வருதல்போல் ஏனை இருசுடரிடத்
தும் ஆன்மாக்களிடத்தும் உள்ளானென்பதை விளக்கியதாகும்.

விண்ணின்மேயினை விண்ணொருவடிவினை என்றதனால் இறைவன் உயிர்களிட
த்து உடலுயிர், கண்ணருக்கன், அறிவொளிபோல் பிரிவரும் அத்துவிதமாய் அவ்வவ்
யுயிர்களின் வழிநிற்பதாகிய சத்தித்தன்மையை விளக்கியதெனவும், விண்ணுமற்றை
யவ்விண்ணிடைப் பொருளு நின்னாணையிலிறுவித்தாய் என்றதனால் இறைவன் தன
தானையின்வழிவரும் இருவினைக்கேற்ப உயிர்கள் ஐந்தொழிற்பட்டிச் செல்லுங்க
ல் அவ்வவ்வொழிபுனடத்துவதாகிய பதித்தன்மையை விளக்கியதெனவும், விண்ணைக்
கறிவொண்ணாய் என்றதனால் அத்தன்மைகளின்வெறிய் நிற்குத்தன்மையை விளக்கிய
தெனவும், ஒங்கி என்றதனால் எவ்விடத்துந்தானே சுயம்பிரகாசரூபமா மியலடையு
னாய் நிற்குத்தன்மையை விளக்கியதெனவுமா மென்க. இக்கருத்தையே மேலேச்செய்யு
ள்களுக்குக் கொள்க.

இதனை “உலகெலாமாகிவெறுபுடனுமா யொளியாயோங்கி, யல்கிலாவியிர்கள் கன்
மத்தாணையினமர்துசெல்லத், தலைவனாயிவற்றின் மன்மைதனக்கெய்த வின்றித்தானே,
நிலவு சீரமலனாகி நின்றன நீங்காதெங்கும்” எனவருஞ் சிவஞான சித்தியில்
காண்க. (சுருக)

வேறு.

இன்னவண்ணம்பமுச்சியெமைத்தொழு

மன்னுமன்பின்மறைகளைநோக்கிரீர்

நன்னர்வேட்டனநல்குதும்வேதங்காள்

சொன்மினென்றலுஞ்சொல்லுதலுற்றன.

(சு - ள்.) இன்னவண்ணம் பழிச்சி - இந்தவகை துதித்து, எம்மைதொழும்
எம்மைவணங்கும், மன்னும் அன்பின் மறைகளை நோக்கி - நிலைபெற்ற அன்பினை
யுடைய வேதங்களைப்பார்த்து, வேதங்காள் ரீர் நன்னர் வேட்டன - வேதங்களே
நீங்கள் நன்மையாக விரும்பப்படுவனவற்றை, நல்குதும் சொன்மின் - கருணை செய்
வோம் சொல்லுங்கள், என்றலும் சொல்லுதலுற்றன - என்று சொல்லுதலும் சொல்
லத்தொடங்கின (சு - ள்.)

இவ்வகையாகத் துதித்து எம்மை வணங்கிய வேதங்களை நோக்கி நீங்கள் விரும்
பினவற்றைக் கேளுங்கள் கருணை செய்வோம் என்று சொல்லவும் வேதங்கள் சொல்
லத்தொடங்கின வென்க. (சுருக)

எந்தைநின் முகத்தெங்களையீன்றனை
யந்கமெய்ப்பெரும்பேறுடையெங்களைச்
சிந்தைசெய்துதிருவருள்வைத்துநின்
சந்தமேனியனியெனத்தாங்குவாய்,

" (இ - ள்.) எந்தை - எந்தாய், நின்முகத்து எங்களை ஈன்றனை - நின்முகத்தினிடமாக எங்களைப் பெற்றனை, அந்த மெய் பெரும்பேறுடைய-அந்த மெய்மையாகிய பேற்றையுடைய, எங்களை சிந்தை செய்து திருவருள் வைத்து - எம்மை மனத்தினிடத்து வைத்து திருவருள் செய்து, ரிஞ்சந்தமேனி அணி என - உன்னுடைய திருமேனியிலுள்ள ஆபரணமென, தாங்குவாய் - தாங்கிக்கொள்வாய். (எ - று.)

வேதங்கள் இறைவனை நோக்கி எந்தையே எங்களை உன்முகத்திற் பெற்றனை, ஆகையால் அந்தப் பெரும்பேறுடைய எங்களைச் சிந்தித்துத் திருவருள் செய்து உன் திருமேனியில் அணியாகவணித்து கொள்வாயென்றதென்க. (எக)

நயக்குமாறினிரங்கருலகிடைச்
செயத்தகும்பணிசெப்புதிமற்றெமை
வியப்பவேதங்களைன்றுவிளித்தனை
யுயர்த்தவப்பெயர்காரணமோர்கிலேம்.

(இ - ள்.) நயக்குமாறு நாய்கள் இனி உலகிடை செயத்தகும் பணிசெப்புதி - விரும்பும் வகையாக யாங்கள் மேல்வருங் காலத்தில் உலகின்கண் செய்யத்தகுந்த குற்றேவலைச் சொல்லாய், எம்மை வியப்பவேதங்கள் என்று விளித்தனை - எங்களைவியக்கும்படி வேதங்களென்று கூப்பிட்டனை, உயர்த்த அப்பெயர் காரணம் - ஓங்கிய அப்பெயரினது ஏதுவை, ஓங்கிலேம் - அறியுமாற்றலில்லோம். (எ-று.)

(வேதங்கள்) இனி நாய்கள் உலகின்கண் செய்யத்தகும் பணியைக் கட்டினையிடுவாய், (அன்றியும்) எங்களைவேதங்களென்று அழைத்தாய் அப்பெயர்க்காரணம் எங்களுக்குத்தோன்ற வில்லை என்றதென்க. (எஉ)

என்றமாமறைதம்மையியல்பினு
லன்றுகோவணநூபுரமாகியா
மன்றமெய்யணியாக்கிமகிழ்ந்துபி
னென்றுகூறினமூங்கிவைகேட்பவே,

(இ - ள்.) என்ற மாமறை தம்மை - என்று சொல்லிய பெருமையாகிய வேதங்களை, இயல்பினால் அன்றுகோவணம் நூபுரம் ஆகியாக - இயல்பால் அந்நாளில் கோவணம் சிலம்புமுதலாக, மன்றமெய் அணியாக்கி மகிழ்ந்து - நிச்சயமாக உடம்பிலணியும் அணிகளாக்கி மகிழ்ச்சியடைந்து, பின் ஒன்றுகூறினம்-பின்பு ஒன்றுசொல்லினம், ஊங்கு இவைகேட்ப - அவ்விடத்து இவைகள்கேட்ப, (எ-று.)

என்று கூறியவேதங்களைக் கோவணம் நூபுரமுதலாகிய ஆபரணங்களாக்கி இயல்பாகவணித்து மகிழ்ந்து அவ்வேதங்களைப் பார்த்து ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினோமென்றதென்க. (எக)

அறுசீர்க்கழ்நெடிலாசிரிய்விநுத்தம்.

அறம்பாவமென்றிரண்டினெம்முண்மைத்தன்மையினுமகிலலோகந்
திறம்பாமற்பிரமாணமாவீர்வித்தெனும்பகுதிருானஞ்செப்பும்
புறம்பாயாமனப்பெரியோர்தும்மொழியானெமையுணரும்பொலிவான்வெள்ளிப்
பறம்பாருமெமக்கினியபான்மையீர்வேதமெனப்பெயர்பெற்றிரால்.

(இ-ள்.) அறம் பாவம் என்றிரண்டின் அடிமூலம் பாடி முன்முன் இரண்டினாலாகிய, எம்முண்மைத் தன்மையினும் - எமதுண்மைத் தன்மையினும், அகிலலோகம் - எவ்வகை யுலகமும், திறம்பாமல் - கேற்படாமல், பிரமாணமாய் - பிரபாணமாக நிற்பீர், வித்தெனும் பகுதி - வித்தென்று சொல்லப்படும் முகனிலை, ஞானம் செட்டும் - ஞானத்தையுணர்ந்தும், புறம்பாயாமல் பெரியோர் - முன்புவிடையுடைய செல்லுதலில்லாத மேலோர், அம்மொழியான் - உமதுசொல்லான், எய்யுறும் பெரியான் - எம்மை யறித்துகொள்ளும் மேன்மையான், வெள்ளி புறப்பு அறம் - எமது கயிலைத் தையையச் சோடானமாகும், எங்கு இனிப் பான்மையோ எங்குமிடையுடையோ, வேதமெனப் பெயர்பெற்றீர் - வேதமெனப்படும் பெயரையடைந்தீர், (உ-ம்.)

அறம் பாவமென்கின்ற இரண்டில் உலகமெல்லாம் வேறுபாட்டில்லாமல் (அது எமதுண்மைத்தன்மை யினிலேபெற்றிருக்க பிரமாணமாக நிற்பீர், எங்ஙனமென வித்தென்று சொல்லப்படும் முகனிலை ஞானமென்று பொருள்படும், படவே ஞானமுடையோர்க்குக் கிடைத்த பெரியோர் உங்களுடைய சொல்லால் எம்முண்மை ஞானத்தையுணர்ந்த அகலால் எமது சிவலோகத்தை அவரடைதற்குச் சோடானமாயினீர்கள். ஆகையால் வேதமெனப் பெயர்பெற்றீர் என்றதென்க.

இதனால் அறம்பாவங்களை யறிதற்கும் சிவநுண்ணையறிதற்கும் வேதம் அறிவு நூலெனவும், இந்நூலுணர்ச்சியால் பாவங்கட்கும் அறத்தென்பதின் சிவஞானத்தையுணர்ந்தோரடையும் சிவலோகத்திற்குச் சோடான மாயினுள்ளென்றும் கொள்ளக்கூடாதன.

‘அறம் பாவமென்றிரண்டி னருங்கயிற்றுகட்டி’ என்பவாகியின் ‘அறம் பாவமென்றிரண்டி னெம்முண்மைத் தன்மையினும் என்றும்’ பெரியோர் வேதவியிடுகு முகுபவராகியின் அகிலலோகம் திறம்பாமல் பிரமாணமாயினோன்றும், அவர் மனம் ஐட்டிலிடையத்திற் செல்லுதலாகையையான் புறம்பாயாமல் பெரியோரென்றும் கூறினார், அகிலலோக மென்புழி முற்றும்மை விகாரத்தாற்றென்கது. (எ-ச)

வேதியர்சுண்முதன்மூவருமையோதி வீடுபேறடைகமுற்று
மோதுமறையிரண்டானுமொன்றானுமோதாதுபுறநூல்கற்கு
மேதினிருபிறப்பாளரிருட் குழிவீழ்த்துடர்ப்படுவாராகநீயிர்
பேதியாமெய்யன்பினெமையின்வழிபாடுபேணிவாழ்மின்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் முதல் மூவர் - வேதியர் முதலாகிய மூவரும், உமை யோதி வீடுபேறடைக - உம்மையோதி வீடுபேறடைந்து, முற்றும் ஒதும் - முழுது மோதப்படும், மறையிரண்டானும் ஒன்றானும் ஒதாது - இரண்டுவேதங்களாயினும் ஒருவேதமாயினும் கந்துணராமல், புறநூல் கற்கும் ஏதில் இருபிறப்பாளர் - வேறு நூல்பயிலும் அயலாகாத இருபிறப்பாளர், இருட்குழிவீழ்த்து இடர்ப்படுவாராக - இரு னென்னு நரகத்தேயழுந்தித் துன்பமெய்துவாராக, நீயிர் பேதியா மெய் அன்பின் - நீவிர் வேறுபடாத மெய்யன்பான், எமை ஈண்டு வழிபாடு பேணி வாழ்மின் - எம்மை இத்தலத்து விரும்பி வழிபட்டு வாழுங்கள், (எ-து.)

பிரம்ம சூத்திரிய வையிரென்னு மூவரும் உங்கனையோதி முத்தியை யடை யக்கடவர். இவ்வேதங்களுள் இரண்டாயினும் ஒன்றாயினும் ஒதவறியாது புறச்சமய நூல்களைக் கற்கும் வேதியர் நரகத்தில் வீழ்த்து துன்பப்படுவாராக, நீங்கள் எம்மை அவ்வேத விதிப்படியே வழிபட்டு வாழுங்கள் என்றதென்க.

சிவமே பதியெனக்கூறும் பதினாலை யோதாது பசுக்களைப் பதியெனக்கூறும் பசு
நூல்களைக் கற்கும் அறிவிலிகள் அருநரதில் வீழ்வாரென்பார் ஓதமறை யிரண்டானு
மொன்றானு போனாது புறநூல் கற்கும், ஏதிலிருப்பின்பாள ரிருக்குழி வீழ்ந்திடர்ப்
படுவாராக என்றார் அன்றியும் வேதத்துக்குரியாக விதித்த மூவருள் வேதியோ புறச்
சமய நூல்களைக்கற்று மூன்றின்பவொன்பார் ஏனையரை யொழித்தது புறநூல் கற்கும்
இருபிறப்பாளர் என்றார்.

“அசிக்கவாரியக்களோது மாதரைப்பேதவாதப் பிசுக்கை” எனவும், அம்பலவங்கல்
லாக்கச்சுரைக்கல்லாப் பொலலாக்கவவரைப் பசுநூல்கற்கும் பிச்சரை எனவும் வருதல்
காண்க.

நீயிர்பெய்யா மெய்யன்பி னெனையீண்டு வழிபாடு பேணிவாழ்மின் என்றதனால் -
வேதத்தில் எந்தையே வழிபடும்படிக் கூறியிருக்க அவ்வாறு வழிபடுஞ் சீலமறிபாது
எம்மிடத்தில் பேதபுத்தியையுடையராய் அன்பிழந்து வன்னெஞ்சுடையராய் வேத
பாஷ்யராகின்றோர் எரையைநீங்கியவராகாது வேதம் எம்மை எவ்வாற்றினும்
பேதிக்காமல் துரியப்பொருளாகவே எம்மைவாழ்த்தி வழிபடுகின்றதோ அதுபோல்
நீங்கள் எம்மையே வழிபடுவீர்க ளென்றாராமென்க. இருபிறப்பாளரென்றது - உப
நயனத்தின் ஒருபிறப்பும், பின்னரொருபிறப்பு முடையாரான்க. வேதங்கள் இரு
க்கு எசர் சாமம் என்பனவே யாகலானும் அவைகளே திரையி எனப்படு மாகலானும்
மறை யிரண்டானு மொன்றானு மென்றதென்க. இருக்குழிஎன்றது நகரவிசேடத்
தொன்று.

(எடு)

உலகுயத்தற்பொருட்டுநாமெவ்விடத்தினெவ்வுருவமெடுப்போமங்க
ணலெய்துமாதத்தியைந்தவடிவநீர்கொள்கென்றுநயப்பமுன்னு
ளலர்தலைநாநிலம்பரசுநீர்க்கரினவரமளித்தேதாடையாருட்கும்
வலமன்னுத்திரடிண்டொண்மைந்தர்களை தலினுண்மறைகளெல்லாம்.

(இ - ள்) உலகு உயத்தற்பொருட்டு நாம் எவ்விடத்தில் எவ்வுருவம் எடுப்போம் -
உலகமுய்யும் வண்ணமாக இயாம் எத்தவிடத்தில் யாதுவடிவமெடுப்போம், அங்கண்
நலமெய்தும் அகற்கு - அவ்விடத்து நன்மையடையு மதற்கு, இயைந்தவடிவம் நயப்ப
நீர்கொள்க என்று - தக்கவடிவத்தை விரும்ப நீரடைகவென்று, முன்னுள் மூங்கால
த்தில் - அலர்தலைநாநிலம்பரசு - பரந்த இடத்தையுடைய பெருமையாகிய நிலவுலகம்
துதிக்கும், இங்குகின் வரமளித்தேம் - இங்குரத்தினிடத்து வரத்தையளித்தோம்,
அடையார் உட்கும் வலமன்னும் திரள்தின்தோள் - படைகள்வருத்தும் வன்மைநிலை
பெற்ற திரண்ட தின்னிய தோளையுடைய, மைந்தர்கள் - மக்களே, ஆதலினுன் அம்
மறைகளெல்லாம் - அருகயினால் அந்த வேதங்களெல்லாம் (எ - று.)

மைந்தர்களே, உலகலாம்புகழும் இக்காஞ்சித் திருக்கரத்தில் முன்றொருநாளில்
(வேதங்களைநோக்கி) உலகமுய்தற்பொருட்டு நாம் எவ்விடத்தில் எவ்வுருவத்தை யெடுக்
கின்றோமோ அவ்விடத்தில் அவ்வுருவத்துக்கியல நாம் விரும்பும்படி உருவங்கொண்டு
நீங்கள் வருவீர்களென்று வரக்கொடுத்திருக்கின்றோம், ஆகையினால் அவ்வேதங்களெ
ல்லாம் என்ற தென்க.

இறைவன் திருமேனிகொள்வதும் உயிர்களெடுக்கும் கருமேனி கழித்தற்பொருட்
டாகலின் உலகுயத்தற்பொருட்டு நாமெவ்விடத்தி னெவ்வுருவ மெடுப்போமென்றும்,
திருமேனிகொண்ட நம்மைவழிபடக் கூறுவதுவேதமாகலின் அங்கணலமெய்துமதற்
கியைந்தவடிவநீர்கொள்க என்றுங் கூறினார்.

(எசு)

ஈங்குநாம்பரஞ்சோதியில்கவடிவாயமந்தேமாகவிண்டைத்
தேங்கவிழ்க்குங்கவிழினர்ப்பூங்கனிதுவன்றுமொருமாவாய்த்திகழந்துநன்
வீங்குதிற்றபுரமூன்றும்றுத்தகாட்போர்க்கோலேயினேம்பா
மாங்கவையுங்கொய்புளாவெங்கவினவாம்பரிவடிவாயமைந்தகாண்மின்.

(இ - ள்.) ஈங்குநாம்பரஞ்சோதி இல்கவடிவாய் அமந்தேமாக - இத்தலத்
தயாம்பரஞ்சோதி இல்கவடிவமாக விரும்பி யெழுந்தருளினேமாக, ஈண்டை - இவ்
விடத்து, தேன்கவிழ்க்கும் கவிழினர் பூங்கனி - தேனேச்சொரியும் கவிழ்த் பூங்கொ
த்துகளும் கனிதளும், துவன்றும் ஒருமாவாய் - நிரம்பிய ஒருமாவருக்கமாய், திகழ்
ந்துநின்ற - விளங்கி நின்றன, வீங்கு திறல் புரமூன்றும் இறுத்தகாள் - மிக்க ஆற்றலை
யுடைய முப்புரங்கையுமிழ்த்தகாலத்து, யாம் போர்க்கோல மெயினம் - யாம் போர்
க்கோலங்கொண்டோம், ஆங்கவையும் கொய்யுளை வெங்கவினவாம்பரிவடிவாய் அமை
ந்த-அவ்விடத்தவைகளும் கொய்த பிடர் மயிரினையும் கொடியகவினமுமுடைய தாவிச்
செல்லும் குதிரைவடிவமாகப் பொருந்தின, காண்மின் - வீங்குளியுங்கள், (எ - று)

(நாம் வரங்கொடுத்தபடியே அவ்வேதங்கள் நாம் இக்காஞ்சிப்பதியில் சோதிலி
ங்கமாய் உருவமெடுத்தோம் அசற்கியல வேதங்கள் பத்திரப்பெய்திகளோடு ஒருமாம
ரமாகி நிறுபெய்கின்றன, நாம் திரிபுரத்தையெரிக்க அந்நாளில் போர்க்கோலம்
கொண்டோம் அதற்கியல வேதங்கள் இரத்தத்திப்பூட்டும் குதிரைகளாய்வந்தன என்ற
தென்க.

(எ)

மற்றைவேடுருவாதிவடிவநாங்கொண்டுதிமாமறையுமாங்கட்
பற்றமைகூருகிரஞ்ஞானிமுதலியவாய்ப்போந்தனவிப்பதியுளோர்பால்
வெற்றிடம்புரிகாலைநாபுரமாய்ப்பொலிந்தனவவ்விநீர்ச்சூழ
லற்றைநாண்முதல்வேதநாபுரப்பேர்பெற்றுவினையறுக்குமாலோ.

(இ - ள்.) மற்றைவேடுருவாதி வடிவம் நாங்கொண்டுழி - மற்றை வேடவுருவ
முதலிய வடிவத்தை நாம் கொண்டகாலத்தில், மாமறையும் - டெருமையமைந்த
மறைகளும், ஆங்கண்பற்றமைகூர் உகிரஞ்ஞானி முதலியவாய் போந்தன - அவ்விடத்
தில் பற்றுக்கோடமைந்த கூர்மையாகிய நங்கனையுடைய நாய்முடலிய வாகிவந்தன,
இப்பதியுள் ஓர்பால் - இந்நகரத்தின் ஓரிடத்தில், வெற்றிடம் புரிகாலை - வெற்றியைத்
தரு நடனஞ்செய்கையில், நாபுரமாய் பொலிந்தன - சிலம்பாக விளங்கின, அவ்விநீர்
சூழல்-அந்த விரிந்த நீரையுடைய இடம், அற்றை நாண்முதல் - அன்று முதற்கொண்டு,
வேதநாபுரம் பேர்பெற்று - வேதநாபுரமென்னும் பெயரைப்பெற்று, வினையறுக்கும் -
வினையையொழிகும், (எ - று.)

நாம் வேடவுருவமுதலியவை யெடுத்தபோது வேதங்கள் அவ்வுருவங்களுக்கியல
நாய் முதலிய வுருக்கொண்டு வந்தன, நாம் இக்காஞ்சி உகரத்து ஓரிடத்தில் நடனஞ்
செய்தபோது அந்நடனத்துக்கியலசிலம்பாகி வந்தன, அவ்விடம் அன்றுமுதல் வேத
நாபுரமெனப் பெயர்பெற்று விளங்குகின்றதென்க.

(எஅ)

மாண்டபெருவளம்படைத்ததாருகாவனத்திடைநாம்பரிக்கவேடம்
பூண்டவழிக்கோவணமாய்ப்பொலிந்தனவால்வவாறுபுனாதீர்நம்பால்
வேண்டும்வரம்பெற்றோங்கும்வேதநா லுணராதாரொம்மைத்தேரு
ராண்டகைமைவேதியர்க்குமேம்பாடுவேதமேயாகுமன்றே.

(இ - ன்.) மாண்ட பெருவளம்படைத்த - மிகமாட்சிமை படைத்த வளமமைந்த, தாருகாவனத்திடை - தாருகா வனத்தின்கண், நாம்பயிக்க வேடம் பூண்டவழி - நாம் ிகழாடன கொலங்கொண்டவிடத்து, கோவணமாய் பொலிந்த - கோவணமாக விளங்கின. இவ்வாறுபுராணநீர் நம்பால் - இத்தகையதாகக் குற்றத்திற்குந் நம்பிவிடத்து வேண்டோ வரம்பெற்றிடும் - அடபத்தக வரங்களைப்பற்றுச் சிறக்கும், வேதனால் உணராதார் - லெந்நாயிறியாதார், எம்பை - ிற்ற - என்னைத்தெனியார் ஆண்டகை - டெய்யார்முன் ஆண்டனையையுடைய அக-ணர்க்கு, மேம்படுவேதமே யாகும் - டென்னைய - னுடைய வேட்களைப்பற்றி - னு.)

நாம் பெருவளம் மடைத்த தாருகாவனத்தில் பிசுண்டான கொலங்கொண்டோம் அவ்வேடத்துக்கிடைய வேடங்கள் கோவணமாகிவருன, இவ்வாறு நம்பிவிடத்து வரம்பெற்றாய்ந்த வேடவுண்டைய யுணராதார் எம்மைத்தெனியார், வேதியர்களுக்கு மேம்பாட்டைத்தருவதும் இவ்வேதமேயா மென்க.

இறைவனால் வேதத்துக்கு மேம்பாடும் வேதத்தால் வேதியர்க்கு மேம்பாடும் வந்ததாமென்று குறிப்பித்தமை காண்க. (௭௧)

இத்தகையமாமறைநூன் முன்னுளித்திருக்காஞ்சிவரைப்பிறநென்சார் தத்தநீரலைபுரட்டுஞ்சேயற்றநின்ற - நங்கரைககணிமையோர்கட்டி மெய்த்தவர்க்குமோதுவதேசுமாதலினுண்டேயவுதிருவோத்துவொன்னு மத்தவத்தினைமைத்தொழுவிவாரருமறைநூன்முழுதுணர்ந்துவிடுசேர்வர்

(நி - ன்.) இத்தகைய மாமறைதால் முன்னுள் இத்திருக்காஞ்சி வரைப்பின் சென்சார் - இத்தன்மையவாகிய பெருமையினையுடைய வேதநூலை முற்காலத்தில் இக்காஞ்சிகரத்தின் தென்புறத்தில், தத்துநீர் அலை புரட்டுஞ் சேயாறநின் தடங்காக்கல் - தத்துபுகிற நீனையுடைய அலைபுரட்டுந் சேயாறநின் பெருங்கையில், இமையோர்க்கும் பெய்த்தவர்க்கும் ஒதுவித்தோம் - தேவர்களுக்கும் மெய்மையாகிய தவமுடையவர்களுக்கும் ஒதுவித்தனம், ஆதலினால் - ஆகையால், மேவுதிருவோத்தார் என்னும் அத்தலத்தின் எமை தொழுவோர் - யாவரானும் விருப்பப்படும் நுருவோத்தாரேன்று சொல்லப்படும் அத்தலத்திலென்தமை வணங்குவோர், அருமறைநூல் முழுதுணர்ந்து விடுசேர்வர் - அருமையாகிய வேதநூல் முழுதுமறிந்து விடுபெறுவர். - னு.)

எமக்குபாவிற்குச்சமாவதும், குதிரையாவதும், நாயாகவும், நூபுரமாகவும், கோவணமாகவும் உருக்கொட்டுவது பேன்மைபெற்றதாயும் தன்னையறிவொர்க்கு மேன்மையை * தருவதாயுமுள்ள வேதநூலை முன்னுளில் இத்திருக்காஞ்சியின் தென்பக்கத்தில் சேயாற்றங்கையில் நேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் ஒதுவித்தோம், அதனால் அப்பதிக்கு திருவோத்தாரென்று பெயர். அவ்வோத்தூரில் எம்மை வணங்குவோர் வேதநூல்முழுதுணர்ந்து முத்தியையடைவாரென்க. (௮௦)

இன்னமறைவிதியாலிவ்வேகம்பத்தெமைப்பூசையியற்றினொன்னப் பன்னகப்பூண்ணிமாற்பிற்பாமேட்டிபணித்தமொழிபேணியன்னோர் சென்னிமிசைக்கரங்கூப்பியானத்தப்பெருங்கடலிற்றினைத்துவாழ்ந்து பொன்னியம்பிடிமணந்தமணவாளநம்பிகழல்பூசிப்பரால்.

(இ - ள்.) இன்னமறை விதியால் - இப்படிப்பட்ட வேதவிதியால், இவ்வேகம்பத்து எமை பூசை இயற்றிர் என்ன - இத்திருவேகம்பத்தி லிடத்தில் எம்மைப்பூசனை செய்வோன்று, பன்னகப்பூண் அணிதார்பின் - பாம்பையாபரணமாக அணிந்த மார் பிணையுடைய, பரமேட்டி பணித்தமொழி பேணி-பரமசிவன் கட்டையிட்ட சொல்லை விரும்பி, அன்னோர் சென்னியிசை கரங்கூப்பி - அவர்கள் தலைமேற் கைகுவித்து, ஐனந்தம் பெருங்கடலில் தினைத்துவாழ்ந்து - பெருஞ்சுகமாயு கடலில் முழுநிலாழ்ந்து, பொன் இமயம் பிடிமணந்த மணவாளநம்பி-அழகியமலைமகளை மணஞ்செய்து கொண்ட மணவாளக் கோலமுடைய இறைவனுடைய, கழல் பூசிப்பார் - பாதுகளைப் பூசை செய்வராயினர். (எ - று.)

முத்தியைத் தருவதாகிய இந்த வேதவிதியால் இந்த ஏகம்பத்தின்கண் எம்மைப் பூசைசெய்யுங்கொன்று சொல்ல அப்பரமேட்டி சொல்ல இலளிதாதேவியும் பிரமன் முதலியோரும் அன்புடன் கேட்டுச் சிரமேற்கைகுவித்து ஆனந்தக்கடலினமூழ்கி உமா கார்த்தனைப் பூசித்த தொடங்கினார்களென்க. (அக)

கலிவிரூத்தம்.

சயமுறுகாரணத்தலைவர் மூவரை
கயலளிழித்தோற்றியகாமக்கண்ணியாம்
பெயரியவிளளிதைப்பிராட்டிவானளா
யுபரியமா முதலொளியைப்பூசித்தாள்.

(இ - ள்.) சயமுறுகாரணத் தலைவர் மூவரை - உலகத்துக்குக் காரணமாகிய வெற்றியுள்ள தலைவர் மூவரையும், கயல் விழிதோற்றிய காமக்கண்ணியாம் பெயரிய - சேல் மீன்போன்ற கண்ணினிடம் தோன்றச்செய்த காமாக்ஷி என்னும் பெயரையுடைய, இலளிதைப்பிராட்டி - இலளிதாதேவி, வான் அளாய் உயரிய-வானையளாவிபொங்கிய, மாமுதலொளியை பூசித்தாள்-மாவடியிலமர்ந்த திருவேகம்பநாதனாவழிபாடுசெய்தார்.

என்றுமமாறாது சிருட்டிமுதலிய முத்தொழிலைச் செய்யும் பிரமன்முதலிய மூவரையும் முக்கண்ணிற் றோன்றச்செய்த காமாக்ஷியம்மை மாமூலத்தில் ஒளிவிட்டோங்கும் சோதிலிங்கத்தைப் பூசைசெய்தாடென்க. (அஉ)

மற்றசற்கணியதென்மருங்கின்பெயர்
பற்றிபசிவக்குறிநிறுவ்படாயிதழ்
பொற்றசெந்தாடணைப்புனிதன்பூசனை
தெற்றெனைச்செய்தனன்றெளிந்தசிந்தையான்.

(இ - ள்.) மற்று அதற்கு அணிய - மற்றத்தளிக்கு நெருங்கிய, தென்மருங்கின் அப்பெயர்பற்றிய சிவக்குறி நிறுவி - தென்பால் அடபெயர்சேர்ந்த சிவலிங்கத்தைத்தாபித்து, பாயிதழ் பொற்ற செந்தாமரைப் புனிதன் தெளிந்த சிந்தையால் பூசனை தெற்றென செய்தனன் - பார்த்த இதழையுடைய பொன்னிறத்தாமரையிலிருக்கும் பிரமன் தெளிந்த சிந்தையையுடையவனாய் வினாவாகப் பூசனைசெய்தான். (எ - று.)

காமாக்ஷியம்மை பூசித்த திருவேகம்பத்துக்குச் சபீமமாகக் கம்பமென்கிற பெயர் புனைந்த சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து கமலாசனனாகிய பிரமன், தெளிந்த சித்தமுடையவனாய் வினாந்து பூசித்தனனென்க.

இதனால் திருவேகம்பத்துக்குத் தென்பக்கத்திலுள்ள சிவலிங்கம் பிரமனால் பூசிக்கப்பட்டதெனவுட, அதனால் அவ்விலிங்கத்திற்கு வெள்ளக் கம்பமெனப் பெயர்வழங்கு மெனவுட்கொள்க. (அங)

பன்னருமா முதல்வாமபாகத்தி
 னன்னண மணியணியகன்றமார்பினுன்
 மன்னிய வுலகெலாமயக்குமாசையிற்
 பொன்னவீர் மலர்கொடுபுசையாற்றினுன்.

(இ - ள்) பன்னரு மாமுதல் வாமபாகத்தில் - சொல்லற்கூரிய மாவடியில் வீற
 திருக்கும் இறைவனது இடப்பாகத்தில், அன்னணம் மணி அணி அகன்றமார்பினுன் -
 அவ்வாறே கவுத்துவமணியணிந்த விசாலமான மார்பினையுடைய மாயோன், மன்னிய
 உலகு எல்லாம் மயக்கும் ஆசையின் - நிலைபெற்ற வுலகெலாம் மயக்காந்ந் ஆசை
 யான், டொன் அவீர் மலர்கொடுபுசை ஆற்றினுன் - பொன்மயமாகிய மலணைக்கொண்டு
 பூசித்தான், எ.று.)

திருவேகம்பத்திற்கு இடப்பாகத்தில், பிரமன் பூசித்தபடியே திருமால் உலகை,
 மெல்லாம் மயக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையினால் பொன்மயமாகிய தாமரைமலர்கொ
 ண்டி பூசைசெய்தனனென்க. (அச)

பேதமிட்பாவனை பிறங்கத்தாணுவங்
 காதலிற் பூசைமுன்னியற்றிக்கணனுதன்
 மேதகையடிகளோடொருமைமேயினு
 னாதலினிருவர்க்குமிடையேற்றுமை.

(இ - ள்.) பேதம் இல் பாவனை பிறங்க தாணுவம் காதலில் பூசைமுன் இயற்றி -
 அபேதபாவனை தோன்ற உருத்திரமூர்த்தியும் காதலாய் முன்பூசைபுரிந்து, கண்ணு
 தல் பேதகை அடிகளோடு ஒருமைமேயினுன் - கண்ணை நெறந்நியுடைய மேன்மை
 பொருந்திய இறைவனோடொருமைப்பாட்டை யடைந்தான், ஆதலின் இருவர்க்கும்
 வேற்றுமை இல்லை - ஆகையாலிருவருக்கும் வேறுபாட்டில்லை. (எ - று.)

உருத்திரமூர்த்தி, தனக்கும் பரசிவத்துக்கும் பேதமில்லாத அபேதபாவனை
 யாவர்க்கும் விளங்க திருவேகம்பத்துக்கு முன்னே சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து
 பூசித்து திரியம்பகனாகிய இறைவனோடொன்றாயினான். ஆகையினால் உருத்திரமூர்த்திக்கு
 ம் சிவத்துக்கும் வேற்றுமையில்லை யென்றதென்க.

எனவே பரசிவத்துக்கு மகாசங்கராக் கடவுளென்று வழங்கும் பெயரொற்
 றுமைபானும், மகாசங்கராக்கடவுள் சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாட்சியம், சுத்தி, சிவம்,
 என்னும் சுத்ததத்துவங்களைக்கொண்டும் சுத்தந்தர அநிட்டானங்களாகக் கொண்டு இலய
 போக அதிகாரங்களையிறுக்கின்றாரெனக் கூறுதல் சித்தாந்த மாசுவின் இவற்றுள் சுத்த
 வித்தையை யதிட்டித்து லயத்தைச் செய்யும் உருத்திரமூர்த்தி அம்மகா சங்காரக்கட
 வுள் சொரூடமேயாகலானும் தாணுவம் கண்ணுதன் மேதகை யடிகளோடொருமை
 மேயினுன் என்றார்.

இதனால் தாதான்மிய சத்தியாகிய சிவசத்தியேதனித்து ஏகமடத்தைப் பூசித்த அவ்
 வேகம்பரநாதனோ டொன்றாயிருந்தல்லோல சிவசொருமமாகிய இலய சிவனென்னும்
 உருத்திரமூர்த்தியும் ஈஸ்வரகூடனைப் பூசித்து அவனோடொன்றாயினனென்க.

“மற்றதற்கணிய” என்னுஞ்செய்யுள் முதல்—“பேதமிட்பாவனை” என்னுஞ்
 செய்யுள்காறும் பிரமன் முதலிய மூவரும் கூடனைப்பூசித்த முறையைக்கூறியதாகும்.
 இம்மூவருள் பிரமன் விசைந்நி செய்தவனும், திருமால் உலகெலாம் மயக்கு மா
 சையிற் செய்தவனும் ஆகலான் அவ்விருவருக்கும் வேறுவீசேடனாகக் கூறுவதாழிந்

தனர். உருத்திரமூர்த்தி அன்பினால் பூசுத்தவமாதலின் மேலாகையுடனே டொருனீம
மேயினுனெனவும், இருவர்க்கும் வேற்றுகையிலை எவையுடனினும். இனி மூன்ம
செய்யுளால் மூவர் பூசுத்த சிவலிங்கங்களைப் பூசித்தோர் பெறுமா யன் கூடுகின்றார்.

வாலியசிந்தையான்மலாபபொருட்டனை

மேல்வன்வழிபடும்வெள்ளக் கம்பனை

யாலியவன்பினுருச்சித்தேவதுவார்

தோலுடற்பொறைகழித்தூயராகுவார்.

(இ - ள்.) வாலியசிந்தையான் - அயசிந்தையானது, மலர்ப்பொருட்டான மேல்
வன் - தாமதாலரில் வீழ்நிருகக்கும் நானமுகன், டொழியும் வெள்ளக்கம்பனை - வழி
படுகின்ற வெள்ளக்கம்பனை, ஆலிய அன்பினால் அருச்சித்த ஏந்தலார் - டொன்ற அன்
பினோடு அருச்சனை செய்து வழிபடுகோர், தோலுடற டொறைகழித்த - தோலினுல
கிய உடம்பின் பாரங் கழித்து, தூயராகுவார் - தூயராவார். (எ - று)

சித்த சுத்தியோடும் பிரமன் பூசித்த வெள்ளக்கம்பனை அருச்சனைசெய்தோர் தேக
பாங்கழியப்பெற்றுப் புனிதராவென்க. (அ - று)

மருள்புரிகருத்தினன்மாயனோம் கழிப

கருதுமாப்பெயரியகள்ளக்கம்பனை

திருவடிவழிபடப்பெற்றசீரியோ

ருருகெழுகொடுவினைமையலுட்படார்.

(இ - ள்.) மருள்புரி கருத்தினன் மாயன் ஏந்தலில்-பிறர்க்கு மயக்கத்தை விளைவி
க்குங் கருத்தினன் மாயோன் வழிபடலால், கருதும் அப்பெரிய கள்ளக்கம்பனை - என்
ணப்படும் அப்பெயரினையுடைய கள்ளக்கம்பனை, திருவடிவழிபடப்பெற்ற சீரியோர் -
அழகிய பாதங்களை வழிபாடு செய்யவடைந்த பெரியோர், உருகெழுகொடுவினைமைய
லுட்படார் - தோன்றுகின்ற கொடுமையாகிய வினைமயக்கத்திற் சேரார். (எ - று)

பிறாக்கு மயக்கத்தை விளைவிக்கும் கருத்தோடு திருவால்பூசித்த கள்ளக்கம்பனை
வழிபட்டோர் கொடிய வினைமயக்கி லகட்டாரென்க. (அ - று)

உருத்திரனலத்தருமொருமைபூனையர்

கருத்தொடும்வழிபடும்நல்லகம்பனை

யருத்தியின்வழிபடுமடியரொம்பிரான்

மருத்தபூந்திருவடிக்கலப்பின்மன்னுவார்.

(இ - ள்.) உருத்திரன் நலத்தரும் ஒருமைபூனையர் - உருத்திரமூர்த்தி ஸலமாகிய
வொருமை மேற்கொண்டு, உயர்கருத்தொடும் வழிபடு நல்லகம்பனை - உயர்வாகிய சிங்
தையான் வழிபட்ட நல்லகம்பனை, அருத்தியின் வழிபடும் அடியர் - அன்பினால் வழி
பட்ட வடியவர், எம்பிரான்மருத்த பூந்திருவடிக்கலப்பின் மன்னுவார் - எயமிறைவ
னது மணங்கமழும் தாமதாமலர்போன திருவடிக்கலப்பிற் பொருந்துவார், (எ - று.)

உருத்திரமூர்த்தி, நன்மையாகிய சிவசாயுச்சியத்தை விருப்பி அன்போடும் வழி
பட்ட நல்லகம்பனை அன்பினால்வழிபடும் அடியவர் இறைவனுடைய திருவடிக்கலப்பில்
கலந்து வாழ்வென்க.

பிரமன் உயர்கருத்துத் தனுவாதிகளைக்கொடுக்க இறைவனைப் பூசித்தவனையால்
அச்சிவலிங்கமூர்த்தியையே அத்தனுவாதிகளொழியப் பூசிப்பாராயின் உடற்சுமை நீங்கு

மென்பார். தோலுடற்பொறை கழிந்து துயராகுவனவும், திருமால் உயிர்களை வினையினின்றும் நீங்கவொட்டாது அவ்வினையிலேயே ஆழ்த்து மயங்கியிருக்கப் பூசித்த வனாகையால் அச்சிவலிங்க மூர்த்தியையே அவ்வினை கழியுமாறு பூசிப்பாராயின் அவ்வினை யொழியுமென்பார் உருகெழுமொடுக்கினை மையலுட்படார் எனவும், உருத் திரமூர்த்தி சிவசாயுச்சியத்தையே விரும்பி அன்போடு பூசித்தவராகையால் அச்சிவ லிங்கமூர்த்தியை வழிபட்டோரும் திருவடிநிழலில் வாழ்வாரென்பார் எம்பிரான் மருத்த பூந்திருவடிக்கலப்பின் வைகுலார் எனவுங் கூறினார்.

இதனால் மூன்றி இலிங்கங்களையும் பூசித்தோரடையும் பயனையும் காரணங்களையும் கூறியதாமென்று கொள்ளற்பாற்று. (அஅ)

கருதருநல்லனே கள்ளன் வெள்ளனேர்
தருதிருவே மம்பனென்றுதன்னொடு
மருமலர்க்கவிழினர்மாவினீழலவா
மொருவனே நால்வகையுருவமேயினான்.

(இ - ள்.) மருமலா கவிழ் இணர்மாவின் நீழல்வாழ் ஒருவனே - மணம் வீசும் மலர்க்கொத்துகளையுடைய மாவடிநீழலில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற ஏகாம்பரநாதனே, கருதரு நல்லன் கள்ளன் வெள்ளன் ஏர்தரு திருவேகம்பன் என்று - சிந்தித்தற்கரிய நல்லகம்பன் கள்ளக்கம்பன் வெள்ளக்கம்பன் அழகினைத்தரும் திருவேகம்பனென்று, தன்னொடு நால்வகை உருவமேயினான் - தன்னுடன் நான்குவகைப்பட்ட சிவலிங்க வடிவங்களைப் பொருந்தி வீற்றிருத்தான். (எ - று.)

மாமரத்தினிழலில் வாழ்கின்ற இறைனே, நல்லன் கள்ளன் வெள்ளன் ஏகம் பன் என்கிற நாமங்களோடு கூடிய சிவலிங்க வடிவங்களாய்ப் பொருத்தின னென்க. (அக)

தென்னுயர்கச்சியினகிலசித்தியு
மன்னுயிர்க்குதவியமகிழ்ந்துநம்பிரா
னன்னணம்பூசைகொண்டருளிமூவர்க்கு
முன்னியவரங்கருமுறையினல்கினான்.

(இ - ள்.) தென் உயர்கச்சியில் - அழகுயருங் காஞ்சிப்புதியினிடத்து, அகிலசித்தி யும் மன்னுயிர்க்கு உதவிய மகிழ்ந்து, எல்லாச்சித்திகளையும் நிலபேறுடைய உயிர்கட் குசுவ விரும்பி, நம்பிரான் அன்னணம் பூசைகொண்டு அருளி - நமதிறைவன் அவ் வன்னணம் பூசனைகொண்டருளி, மூவர்க்கும் முன்னியவரங்களும் முறையில் நல்கி னான் - திரிமூர்த்திகளுக்கும் எண்ணியவரங்களையும் முறைமையிற் மந்தருளினான். (எ - று.)

மேன்மேல் அழகுவளருங் காஞ்சியில் சகல சித்திகளையும் ஆன்மாக்களுக்குதவும் பொருட்டி நமதிறைவன் அவ்வகையாகப் பூசனையைக் கொண்டருளி மும்மைப்பெருந் தேவர்க்கும் வேண்டிய வரங்களைத் தந்தருளினென்க. (க0)

இறைவியிம்மரிழலினிதுவையிய
மறைமுதலடியிணைவழிபட்டேத்துபு
நிறைபெருமகிழ்ச்சியினீடுகாதலார்
குறைவறுவரம்பலகுறித்துவேண்டுவாள்.

(இ - ள்.) இறைவி - இலளிதாதேவி, இம்மாதிலும் இனிது வைகிய மன்ற முதல் அடி இணைவழிட்டு ஏத்தடி - இந்த மாமரத்தினிழுவில் இனிமையா யெழும் தருளிய வேதநாயகனது இரண்டு திருவடிகளையும் வழிபாடு செய்து வணங்கி, நிறை பெரு மகிழ்ச்சியில் நீடுகாதலால் - நிறைந்த பெருமகிழ்வால் விளைந்த அன்பினால், குறைவறு வரம்பல குறித்து வேண்டுவாள் - குறைவில்லாத பலவரங்களையும் எண்ணிக் கேட்கத்தொடங்கினாள். (எ - று.)

இலளிதாதேவியானவள், மாநிழலிலெழும் தருளிய இறைவனை வணங்கி மகிழ்ந்து அன்புமேலிட்டு குறைவற்ற பலவரங்களை நினைந்து கேட்கத் தொடங்கினாள்.

அடியிணையை யர்ச்சிப்பதால் ஒருவது மகிழ்ச்சியும் அம்மகிழ்ச்சியால் விளைவது அன்புமாதலால் அடியினை வழிபட்டேத்துது நிறைபெரு மகிழ்ச்சியி னீடுகாதலால் எனவும், ஆன்மாக்களுக்கும் வகையெல்லாம் எண்ணினா ளாதலால் குறைவறு வரம்பல குறித்து எனவுகூறினாள்.

(சூ.)

வேறு.

வேதக்கோணவேதப்புரவிய

வேதப்பூணவவேதமுதல்வனே

வேதத்தானுமுணர்வருமேதகாய்

வேதச்செல்வவெண்ப்பங்கேண்மந்.

(இ - ள்.) வேதக்கோண - வேதமாகிய கோவணமுடையானே, வேதப்புரவிய - வேதமாகிய குதிரைப்பைமுடையவனே, வேதப்பூண - வேதமாகிய ஆபரணமுடையவனே, அவேதமுதல்வனே - அந்த வேதங்களுக்கு இறைவனே, வேதத்தானும் உணர்வருமேதகாய் - அவ்வேதங்களாலும் அறிதற்கரிய மேன்மையையுடையானே, வேதச்செல்வ - வேதமாகிய செல்வமுடையானே, என்விண்ணப்பம் கேள்-அடியேன் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டாள். (எ - று.)

வேதத்தையே உடுக்குங் கோவணமாகவும், ஊரும் குதிரையாகவும், அணியும் ஆபரணமாகவும், உடையவனே, அவ்வேதத்திற்கு நீயே தலைவனாக உள்ளவனே, அவ்வேதத்தாலும் உணர்வதற்கரிய பொருளாயுள்ளவனே, அவ்வேதத்தையே செல்வமாகவுடையவனே என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டாள்வா யென்றதென்க.

இறைவனுக்கேவேதமுடமை என்பது தோன்ற வேதக்கோவண வேதப்புரவிய வேதப்பூண எனவும், வேதத்திற்குத் தலைவர் பிறதேவராகார் என்பது தோன்ற வேதமுதல்வனே எனவும், ஏனைய தேவரெல்லாம் வேதத்தாலளந்தறியப் பட்டவர் சிவபெருமானேருவனே யளந்தறியப்படாதவ னென்பது தோன்ற வேதத்தானு முணர்வருமேதகாய் எனவும், அவ்வேதத்தால் புகழ்ந்து கூறும் புகழுரைக்கெல்லாம் பொருளாயுள்ளவன் அவ்விறைவனே யென்பது தோன்ற வேதச்செல்வ எனவுக் கூறினாள். மதிமுன்னிலை யசைச்சொல்.

மன்றவார்மறைமாவீனடித்தலத்

தென்றுமேவுதியேனுயியோகியர்க்

கன்றித்தோன்றிலையாயினையீண்டினி

மன்றயாவர்க்குங்காட்சிவழங்குவாய.

(இ - ள்.) மன்றல் ஆர் மறைமாவின் அடிதலத்து என்றும் மேவுதியேனும் - சூதுமணங்கழுகின்ற வேத மாவிருக்கத்தினடியில் எக்காலத்தும் வீற்றிருத்தனையாயி

ஊய், இயோகியர்க்கு அன்றி தோன்றிலை ஆயினே - யோகிகளுக்கல்லாமல் (ஏனையோர்க்கு) புலப்படாதிருக்கின்றனே, இவ்வி ஈண்டு மன்றயாவர்க்கும் காட்சி வழங்குவாய் - இவ்வி இவ்விடத்து எளிதில் எல்லோர்க்கும் தரிசனத்தந்தருள்வாய். (எ - று.)

(இலளிதாதேவி இறைவனைத் தோத்திரஞ் செய்து விண்ணப்பஞ் செய்த வரமாவது) இறைவனே நீ எங்காடும் இந்த உலகினடித்தலத்தில் எழுந்தருளி யிருப்பவனாயினும் யோகிகளுக்கன்றி ஏனையோர்க்குத் தோன்றுகிறதில்லை 'ஆகையால் இனி இவ்விடத்தில் யாவர்க்கும் காட்சித்தந்தருள்வா பென்றதென்க.

எனவே யோகிகள் உண்ணக்கண்டு தரிசித்தல்போல் யோகநெறியில் நிற்கப் பெறாத ஏனையோரும் கண்டு களிக்கும்படி வெளிப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்று வேண்டியதென்க.

உம்மை இரண்டின் முன்னது உயர்வு சிறப்பு, பின்னது முற்று. (கூஉ)

தெள்ளுநீம்புனலித்திருக்கம்பையும்

வள்ளலோரிடைக்காண்டகமன்னுகென்

றொள்ளிழைக்கிரியுத்தமிவேண்டலும்

பிள்ளை வெண்பிறைக்கண்ணியன்பேசுமால்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - வேண்டுவார் வேண்டும் வண்ணம் அளிப்பவனே, தெள்ளுநீம்புனல் இத்திருக்கம்பையும் - தெளிந்த இனியமயான நீராயுடைய இச்சிறந்த கம்பாகதியும், ஓரிடைக்காண்டக மன்னுக என்று - ஓரிடத்தில் (எல்லாரும்) காணத்தக்க நிலைபெற வேண்டுமென்று, ஒள்ளினமுகிரி உத்தமி வேண்டலும் - விளக்குமாபரணமணிந்த உமாதேவி வேண்டிடலும், பிள்ளை வெண்பிறை கண்ணியன்பேசு - ஒற்றைக்கலைச் சந்திரனையணிந்த இறைவன் சொல்லுவான். (எ - று.)

இறைவனே நீ யாவருங்காண விளக்குவதன்றி இந்தக்கம்பாகதியும் யாவருங்காண ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்க வேண்டுமென்று உமாதேவியார் வேண்டவும் இறைவன் கூறுவான் என்றதென்க.

இறைவன் யாவருக்குத் தோன்றாதிருந்ததுபோல் கம்பாகதியுந் தோன்றாதிருந்ததாகலான் அதுவுந் தோன்றுமாறு வேண்டினரென்பார் இத்திருக்கம்பையும் ஓரிடைக்காண்டக மன்னுகென் றொள்ளிழைக்கிரியுத்தமி வேண்டலும் என்றார். (கூச)

வேறு.

மன்னுயிர்முழுதும்பயந்தமாணிழா,

யன்னவையுய்யுமாகருதியன்பினை

வின்னவையுகன்றனை மகிழ்ச்சியெய்தினேம்

பன்னுதுமனக்கொளப்பரிந்துகேண்மதி.

(இ - ள்.) மன் உயிர் முழுதும் பயந்த மாணிழாய் - நிலைபெறா உயிர்களை யெல்லாம் பெற்றெடுத்த மாட்சிமைத்தகிய ஆபரணமணித்தவனே, அன்னவை உய்யுமாறு கருதி அன்பினால் இன்னவை புகன்றனே - அவ்வுயிர்களுக்கும்வகை நிறைத்து அன்பினால் விடுவாங்களைக் கேட்டனே, மகிழ்ச்சி எய்தினேம் - மகிழ்வடைந்தோம், பன்னுதும் மனம் கொளப்பரிந்து கேள் - சொல்கின்றோம் (அவற்றை) மனத்தில் பொருத்த அன்புவைத்துக் கேட்பாயாக - (எ - று.)

இலளிதாதேவியைப் பார்த்து உயிர்களுடையெல்லாம் பெற்றவனே, நீ கேட்டவர்களைச் சித்திக்குங்கால் நீ பெற்றெடுத்த வுயிர்களெல்லாம் பிழைக்கும் வகையை நாடி

என்னை வேண்டியதாகும் (ஆகையால்) நாமும் மகிழ்ந்தோம். (இனிராம்) சொல்லு கின்றோம் கேட்பாயாக என்றதென்க.

பயந்தமக்களை உய்யும்வகை நாடிக் காத்தல் தாய்க்கேயன்றி தந்தைக்குத் தட னாதலின் இன்னவை புகன்றனை மகிழ்ச்சி எய்தினேம் என்றார்.

பன்னுதம் தம்மீற்றுத் தன்மைப் பன்மை. அது ஈண்டொருவரைக் கூறும் பன்மை.

(கூடு)

மேதருசிந்ரவியோமருபரீ

யோத்யசிந்ரவியோமருபியா

மாதர்வாணுதலியப்பரமவானமும்

பேதுறவொழிக்குமிப்பிலத்துவாரமே.

(இ - ள்.) மாதர் வான் துதலி - விருப்பத்தரும் ஒள்ளிய நெற்றியையுடையாளே, மேதரு சிந்ரவியோமருபம்ரீ - மேன்மையமைந்த ஞானமாகிய பரவியோமருபம் ரீ ஓதிய சிந்ரவியோமருபியாம் - சொல்லப்பட்ட சிந்ரவியோமருபி நாம், அப்பரம வானமும் பேதுற ஒழிக்கும் இப்பிலத்துவாரம் - அந்தப்பரமாகாசமும் பேதமையைப் போக்கும் இந்தப்பிலத்துவாரமே யாம். (எ - று.)

தேவியே, ஞானமயமாகிய சிதாகாசசரூபம்ரீ, அச்சிதாகாச ரூபிநாம், அந்தச்சிதா காசமும் இந்த பிலாகாசமாம் என்றதென்க.

இறைவன் இறைவியனோக்கி நம்மிருவருக்கும் சொரூபம் ஆகாசம் அவ்வாகா சம் இப்பூதாகாச மன்று ஞானாகாசம் அந்த ஞானாகாச வடிவம் ரீ, அந்த வடிவத்தை யுடையவன்நான் என்பார் சிந்ரவியோமருபியாம் ரூபரீ எனவும், அவ்வனம் ஞானமய மாகிய நம்மை இங்குக்காணப் பெற்றதுபோல் நமது வடிவமாயிருக்கின்ற இச்சிதா காசத்தையும் இங்குக்காணலா மென்பார் அப்பரம வானமும் - இப்பிலத்து வாரமே எனவும் கூறினார்.

(கூசு)

மற்றிருவோங்கட்கும்வடிவமாகும்பு

பொற்றனிப்பிலத்தினைப்புண்ணியஞ்செய்து

பற்றறத்திறத்தவர்காண்பர்பற்றமை

சிற்றறிவுடையவர்தமக்குச்சேயதே.

(இ - ள்.) இருவோங்கட்கும் வடிவமாகும் அப்பொற்றனிப் பிலத்தினை - நம்மிருவோருக்கும் சொரூபமாகும் அவ்வழகிய ஒப்பில்லாதபிலாகாசத்தை, புண்ணி யஞ்செய்து பற்று அறதுறந்தவர்காண்பர் - புண்ணியத்தைச்செய்து அகப்பற்று புறப்பற் றென்னும் இருவகைப்பற்றும் நீங்கத்துறந்த ஞானிகளே காண்பார்கள், பற்று அறம சிற்றறிவுடையவர் தமக்குச்சேயது - அப்பற்றமைந்த சிற்றறிவுடையவர்க்கு இப்பிலா காசம் தூரமானது, (எ - று.)

நம்மிருவருக்கும் வடிவமாயிருக்கின்ற இந்த பிலாகாசத்தை சிவபுண்ணியத்தைச் செய்து இருவகைப்பற்றுக்களையும் துறந்தவர்களேகாண்பார். பற்றைத்துறவாத சிற்ற றிவுடையவர் காணொன்றதென்க.

இதனால் - சத்திசிவங்களுக்குச் சொரூபமாயுள்ளது சிதாகாசமெனவும், அச்சிதா காசம் இந்த பிலமெனவும், இப்பிலத்தின்பிறப்பைச் சிவபுண்ணியத்தால் சிவஞானம் பெ ற்றேனோ காண்பொனவும், சிவஞானம்பெறாத சிற்றறிவுடையார் காணொனவும் கொள் ளக்கிடந்தன, அன்றியும் - புண்ணியஞ்செய்து பற்றறத்துறந்தவர் காண்பர் என்றத

கூகூடு

னால் பற்றறுதி புண்ணியத்தாலன்றி ஆகாதெனவும், அப்புண்ணியம் பசுபுண்ணிய மன்று பதிப்புண்ணியமெனவும், அப்பதிப்புண்ணியமே ஞானத்தைத் கொடுக்குமெனவும், அந்த ஞானத்தால் காணலாமெனவும், அப்பிலாதின பெருமையை விளக்கியதாமென்க.

ஆயினை - மகிழ்ச்சி மிகுந்ததைத் தோழி

மேயவா பிலத்தினு நிக்ந்தாதெ

னே புவிச்சுடரொளியிலங்கத்துன்னெடு

மாயிருநடிவந்தொழுகுமெனினாவருமே.

(இ - ள்) ஆய்தொழி - ஆய்ந்தொழுகுமெனவெனினும், ஆயிடைமகிழ்ந்து இனிது உறைதல் - ஆய்விடைத்து மகிழ்ந்திலிடைப்பாக வசிடலாம், மேய அப்பிலத்தினும் மிகக்காசலின் ஏயும் இச்சுடர் ஓர் இலங்கத்து - விருப்பப்பட்ட அப்பிலகாசத்தினும் மிகுந்த அப்பிலகாசம் பொருந்துகின்ற இலங்கத்து - விட்டெழுந்தோடிலிங்கத்தின்கண், உன்னெடு மா இருநடிவந்தொழி - மன்னிவைவருகே - உன்னெடு பிக்ப்பெரிய உலகம்வழிபட்ட பொருந்தி வசிடலாம், (எ - று)

உமாதேவியே, நாம் அபிதப்பிலாசத்தில் இனிமையாகவசிடலாம், அப்பிலாசாசத்தினும் இச்சோதிலிங்கத்தில் உன்னெடுமிக் அன்பினால் வசிடலாம் (அங்கனம் வாழ்வது) உலகமெல்லாம் வழிபட என்றதென்க.

ஆனம் 44ன் சித்ருபத்தையு சித்ருபிபாகிய தன்னையும் தனதருளையும் காண்டல் தன்னாலன்றி அளவாகலான் யாமிருநடிவந்தொழி மன்னிவைவருகே என்றா. பிலத்தை சித்தொருபமாயும், சிலங்குடபெருமாயும் சித்ருபியாயும், அச்சிலங்குட கப்பெருமானைவிட்டு நீங்காது சிற்சுத்தியை அருளாகவுகுகொள்க

பிலத்தினும் இலங்கத்துன்னெடு - மன்னிவைவருகே என்றதனால் சிவபெருமான் பிலநுபமாயும் இலங்கநுபமாயும் தேவிநுபமாயும் காஞ்சியில் விளங்குகின்றானென்க

ஆய்தொழி - அனமொழித்தொகை. ஆயிடை - அன் சுட்டினைடை. சுடரொளி ஒரு பொருட் பன்மொழி.

(சுஅ)

இதற்குமுன்னீண்டெமையெவாங்காண்கில

ரிதற்குமேனீபெறுமெழிலவரத்தினுற

கதித்திடயாவருங்கண்டுபோற்றுக

சுதிர்த்தவான் பிலத்திடையுனைபுங்காண்கவே.

(இ - ள்) இதற்குமுன் எண்டு எமை எவரும் காண்கிலர் - இதற்குமுன்பு இவ்விடத்திலெம்மைய யாரும் காணவில்லை, இதற்குமேல் நீயும் எழில்வரத்தினால் - இதற்குமேல் நீ டெற்ற நல்லவரத்தினால், கதித்திடயாவரும் கண்டுபோற்றுக - ஓங்க யாவருந்நிசித்துத்துதிக்கக்கடவர், கதித்த வான் பிலத்தினால் உனையும் காண்க - விளங்கிய பரமாகாசமாகிய பிலத்தினிடத் தன்னையும் தரிசிக்கக்கடவர். (எ - று.)

உன்னெடு நாம் பிலத்தினிடத்தும் இலங்கத்தினிடத்தும் வசித்திருந்தும் ஒருவருங் கண்டதில்லை. எம்மையாவருந் காட்டி வழங்குவாயென்று நீவேண்டியபடியினால் நாம் வெளிப்பட்டிருப்போம் இனிமேல் நம்மைத்தெரிசித்து மேன்மையையடை யயாவரும் டோற்றக்கடவர். நம்மையிங்குக் காண்பதுபோல் உன்னையும் இப்பிலத்தில் யாவரும் காண்க கடவரென்ற தென்க.

இப்பிலாகாசத்தில் யாவருக்குக் கோன்றாதிருக்கும் நாயிருவரும் இனிப்பாவருக. காண பிலாகாசத்தினரண்டு கோடியிலும் வெளிப்பட்டிருப்போமென்று இதைவன் கூறினானென்க.

இறைவனைக்கண்டவர் அருங்கோக்காராயின் பயனுண்டோ வென்பார் உனியுங்
கண்டக என்னார். எனவே என்னைக்காண்பதெல்லாம் அருன்பெறுவதற்கேயன்றி வேறி
ன்றாகலான் என்பதாம். (கக)

எற்றுநீர்க்காஞ்சியேயெமக்குமே வியாத்
தெற்றெனத்தெளிமதியினையசீர்மையான்
முற்றொளிவானவர்முனிவர்தாமெலா
மற்றிவண் விளங்கியுமறைந்துவைகுவார்.

(இ - ள்.) எற்றுநீர் காஞ்சியே எமக்கு மேனியாம் - மோதுகின்ற நீரையுடைய
காஞ்சித் திருப்பதியே எமக்குத் திருமேனியாகும். தெற்றென தெளி - (இதை)
தெளிவாகத் தெளிந்துகொள், இனைய சிர்மையான் முற்றொளிவானவர் முனிவர் தாம்
எல்லாம். - இச்சிறப்பினால் முற்றுகின்ற ஒளியையுடைய தேவர் முனிவரெல்லாம்,
இவண் விளங்கியும் மறைந்தும் வையுதவார் - இங்கே தோன்றியும் மறைந்தும் வசிப்பார்
கள். (எ - று.)

(முன்னர்க் கூறியமுறையால்) காஞ்சிகராமே எமக்குத்திருமேனியாகும், இதனை
உன்றயறிவாய் இச்சிறப்பினால் தேவர்முனிவரெல்லாம் தெரிந்தும் மறைந்தும் வைகுவ
பொருள். (கக)

உலகமிக்கோயிலினுறுப்புமுற்றுமாய்க்
குலவியிங்கெமைத்தொழுதுறையுங்கோற்றோடிப்
புலவுவேல் ணைவிழிப்புளகப்பூண்முலை
யிலவிதழ்மதிதுதலிமயமாதராய்

(இ - ள்.) கோற்றோடி - அழகிய வளையையும், புலவுவேல் இணை விழி - ஊன்
தங்கிய வேல்டொன்ற இரண்டுகண்களையும், புளகம் பூண்முலை - புளகரும்பும் தனங்
களையும், இலவு இதழ்மதிதுதல் - இலவமலர்போலுஞ் செவந்திருக்கும் இதழினையும்
பிறைபோலும் நெற்றியையுமுடைய, இமயமாதராய் இடராசுபுத்திரியே, உலகம் இக்
கோயிலின் உறுப்புமுற்றுமாய் குலவி - உலகமானது இவ்வாலயக் கதுப்புமுழுது
மாய்ப் பொருத்தி, ஈக்கு எமை தொழுது உறையும் - இவ்விடத்திலெம்மை வணங்கி
வசிக்கும்; (எ - று.)

இடராசுபுத்திரியே (இக்காஞ்சி எமக்குத் திருமேனியாகலான் ஏனைய உலகமெல்
லாம் கோயிலுக் குறுப்பாகப்பொருத்தி எம்மைத்தொழுது வாழுமென்க. (கக)

அறுசீர்க்கழி நேடிலாசிரிய விருத்தம்.

விரவுசீர்நல்லகம்பம்விளங்கொளிவெள்ளக்கம்பம்
வரமருள்கள்ளக்கம்பம்வண்டிருமயானம்வாலீச்
சாமெனுமிலங்கமைந்திற்றகுபஞ்சபிரமமாகி
யிரவுசெய்குமுலாய்நின்றோடினிதுவிற்ப்பங்கண்டாய்

(இ - ள்.) இரவு செய்குமுலாய் - இருள்செய்கின்ற கூந்தலையுடையாளே, விர
வுசீர் நல்ல கம்பம் விளங்கொளி வெள்ளக்கம்பம் விரம் அருள் கள்ளக்கம்பம் - பொரு
ந்துகின்ற சிறப்பினையுடைய நல்லகம்பமும், விளங்குகின்ற சோதியினையுடைய வெள்ளக்
கம்பமும் வரத்தையுதவும் கள்ளக்கம்பமும், வந்திருமயானம் வாலீச்சரம் என்னும்
இலிங்கம் எங்கில் - வளப்பம் பொருள்கிடைக்கரியாராமம் வாலீச்சரம் என்றுசொல்

ஸ்ப்டீம் பஞ்சலிங்கங்களிலும், தரு பஞ்சப்பிரமீ ஆகி - தருதியமைந்த பஞ்சப்பிரம சொரூபமாகி, நின்னோடு இனிதுவீற்றிருப்பம் - உன்னோடு மனையாக எழுந்தருளி யிருப்போம். (எ - று.)

நல்லகம்பம், வெள்ளக்கம்பம், கள்ளக்கம்பம், கச்சிமயானம், வாலீச்சரம் என்று சொல்லப்பட்ட பஞ்சலிங்கங்களில் பஞ்சப்பிரம சொரூபமாகி (நாம்) உன்னோடு வீற்றிருப்போ மென்றதென்க.

இதனால் ஈசானம் தற்புறும் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதம் என்னும் பஞ்சமூர்த்தங்களையும் சிவசொரூபமாகக் கொள்ளல்போல் நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களையும் வேற்றுமையாகக்கொள்ளாது சோதிலிங்க சொரூபமாகவே கொள்ளவேண்டு மெனபதாம். (ஃ0௨)

என்னலுமிறைஞ்சிநல்வாலீச்சரம்யாங்கணெந்தா
யன்னதுகண்டோர்யாவரதன் நிறம்யாதோவென்னப்
பொன்னவீர்சுணங்குபூத்தபொமமல்வெம்முலையாள்கேட்பக்
கன்னல்வேளெரியேநோக்குங்கண்ணுதலருளிச்செய்யும்.

(இ - ள்.) என்னலும் இறைஞ்சி எந்தாய் - என்று கொல்லுதலும் (அம்மையார்) வணங்கி எம்மிறைவனே, நல்வாலீச்சரம் யாங்கண் - நன்மையாகிய வாலீச்சரம் எவ்விடத்தது, அன்னது கண்டோர் யாவர் அதன் நிறம் யாது என்னம் - அதைப்பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் யாவர் அதன் மகிமையாது என்று, பொன் அவீர் சுணங்கு பூத்த பொம்மல் வெம்முலையாள்கேட்ப - பொன்போலும் விளங்குகின்ற தேமல்படர்ந்து பூரித்த விருப்பைத்தருகின்ற தனங்களையுடைய உமையம்மை கேட்க, கன்னல்வேள் எரியேநோக்கும் கண்ணுதல் அருளிச்செய்யும் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனைச் சாம்பராகப் பார்த்தருளிய கண்ணுதற்பெருமான கருணை செய்வான். (எ - று.)

(நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களில் பஞ்சப்பிரம சொரூபமாயிருப்போ) மென்று சொல்லவும் உமாதேவியார் வணங்கி எம்மிறைவனே (நீகூறிய பஞ்சலிங்கங்களில் வாலீச்சரமென்னும் இலிங்கம் எவ்விடத்துள்ளது, அதனைப் பூசித்தவர் யாவர் அதன் மகிமையாது என்று கேட்க மன்மதனையெரிய நோக்கிய கண்ணுதல்கூறுவான் என்றதென்க. (ஃ0௩)

கண்ணுதல் அன்மொழித்தொகை.

வாலிமாவிஷிங்கமேன்மைகேண்மதியாயானக்கீழ்சார்
சீலமார்சித்தர்பல்லோர்சித்திகள்வேண்டிப்போற்ற
மூலமாயொளியாயின்பாய்முகிழ்த்ததுவாயுலிங்க
மேலவார்குழலா யென்றுமகிழ்ந்தினிதருப்பேமங்கண்.

(இ - ள்.) ஏலவார்குழலாய் - தகராச்சாநதணிந்த நீண்ட கூந்தலையும் ஒருவா. வாலிமா இலிங்கமேன்மைகேள்-வாலியான் வழிபடப்பட்ட பெரிய இலிங்கம் ததயின் சிறப்பை யாம் சொல்லக்கேளாய், மயானக் கீழ்சார் சீலம் ஆர் சித்தர்பல்லோர் சித்திகள் வேண்டி போற்ற - திருக்கச்சிமயானத்தின் கீழ்ப்பக்கம் ஒழுக்கம் நிறம்பிய நிறைந்தபலசித்தர்கள் பல சித்திகளாகாடி வழிபட, மூலமாய் ஒளியாய் இன்பாய் வாயுலிங்கம் முகிழ்த்தது-எப்பொருட்கும் காரணமாயும் சோதிசொரூபமாயும் இன்பவுருவமாயும் வாயுலிங்கத்தோன்றியது, அங்கண் என்றும் மகிழ்ந்த இனிது இருப்பேம்-அவ்விடத்தில் எங்காளும் யாம்புகிழ்ந்து இனிதாகவீற்றிருப்போம் (எ - று.)

ஏவவார்துமலி, வாலீச்சர விலிங்கத்தின் சிறப்புகளே கச்சிமயானத்திற்குக் கீழ்பால் சித்தர்க்களால் சித்திகளை வேண்டிப்போற்ற அவ்விடத்தில் வாயுலிங்கத்தோன்றியது. அவ்விடத்தில் நாம் எந்நாளும் மகிழ்த்திருப்போம் என்றபடின்க

இதனால் வாலீச்சரவிலிங்கம் கச்சிமயானத்தின் கீழ்பாலுள்ளதென இடத்தையும், சித்தர்களால் பூசிக்கப்பெற்றதெனக் கண்டோனாயும் கூறிப்பாடுமென்க.

ஏவவார்துமலாளென்றது ஏகம்பரநாதரது சத்தியினிறுபெயர் இதனை “ஏவ வார்துமலாளுமையநக்கை யென்று மெத்திவழிபடப்பெற்ற காலகாலனை” என நம்புகள ருளிச் செய்தமையானுமறிக. சுயம்புவென்றுதோன்ற முகிழ்த்ததென்றார். (40ச)

வாலிமுன்றொழுதுநேர்ந்தார்வலத்தினிற்பாதிபாணநீர்

தோல்வியில்வாகையோடுமெற்றதெனன்றோகாபென்றான்

கோல்வளைவாலியென்பான்யாவென்குமரன்மற்றுன்

பாள்வரம்பெற்றதெய்வாநென்றலுமபகரலுன்றான்

(இ - ள்.) தோகாய் - மயில்போலுஞ் சாயலுடையாளே, முன் வாலிதொழுது - முன்பு வாலி என்பவன்வனங்கி, நேர்ந்தார் வலத்தினில் பாதி யானும் தோல்வியில் வாகையோடும் பெற்றதென - தன்னை எதிர்த்தவர் வலத்தினிற்பாதி எப்பொழுதுக் தோல்வியில்லாத வெற்றியோடும் அடைந்தனன், என்றான் - என்று கூறினன், கோல்வளை - அழகியவளையையணிந்த உமையம்மை, வாலி என்பான் யார் எவன் குமரன் - வாலி என்று சொல்லப்படுபவன் யார் எவன் மகன், உன்பால் வரப்பெற்றது எவ்வாறு என்றலுமபகரலுன்றான் உன்னிடத்து வரம்பெற்றதென யெவ்வகை என்று வினவுதலும் இறைவன் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று)

உமாதேவியே, முன் வாலியென்றொருவனுள்ள அவன் தன்னை யாராயினும் எதிர்ப்பாராயின் அவர் வலத்திற்பாதி தனக்குவரவும், எந்நாளும் தோல்வியில்லாத வெற்றியும் பெற்றதென என்று இறைவன்கூறினான். உமாதேவியார் வாலியென்பவன் யாவன் யார் மகன் உன்பால் வரம்பெற்றது எப்படி என்று கேட்கவும் மீட்டும் இறைவன் கூறத் தொடங்கினானென்க.

வாலீச்சரமெனப்பெயர்வந்தகாரனம் கூறுவான் வாலிமுன் தொழுதனெனவும், அவன் பெற்றவரத்தை விளக்குவான நோந்தார் வலத்தினிற்பாதி யானடுத்தோல்வியில் வாகையோடும் பெற்றதென எனவும்கூறினார். இவ்விரண்டில் கூறவே இறைவி அவன் வரலாற்றைக்கேட்க விரும்பினானென்பார் வாலியென்பான் யார், எவன் குமரன், உன்பால்வரம்பெற்றது எவ்வாறு என்றானென்க.

வாகை - வெற்றியுடைய துன்பைவேய்ந்து போர்பொருதவன் வெற்றிபெற்ற வழி புனையு மலர்மலையே. கோல்வளை என்றது அன்மொழித்தொகை. தோகை-ஆகுபெயர். விளியுருபு பெற்றுத் தோகையென ஈறுதிரிந்தது. (40இ)

பண்ணவர்முனிவரன்றோர்பாங்குருமிடைத்துவைக

விண்ணவர்க்கிறைவன்புத்தேன்வேத்தவைத்தவிசின்மேனா

னுண்ணிடையணங்குநல்லார்மின்கொடிதுடக்கமானக்

கண்ணெதிராமொடல்கண்டுவிற்றிருந்தானாக.

(இ - ள்.) மேனான் - முன்னோர் காலத்தில், பண்ணவர் முனிவர் ஆன்றோர் பாங்குருமிடைத்து வைகவிண்ணவர்க்கு இறைவன் - தேவர்களும் முனிவர்களும் (கல்வி கேள்விகளில்) முதிர்ந்தவர்களும் இருபக்கங்களில் நெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்கத் தேவர்

கருங்குத் தலைவானாகிய இரத்திரன், புத்தேள் வெந்தவை தவிசின் - இத்திரசகையில் தன் சிங்காதனத்தின்மேல் (யீற்றிருந்து), துவண்ணிடை அணங்கு நல்லார் - சிற்றிடை - யையுடைய அரமகளிர், மின்கொடி துடக்கம் மான - மன்னக்கொடி துவளப்போல, கண் எதிர் ஆறும், ஆடல் கண்டு யீற்றிருந்தான் - தன்விழியெதிரில் ஆடுகின்ற நடனத்தைப் பார்த்துச் சிறப்புடையிருந்தானாக. (எ - று.)

முன்னுளில் தேவரூபதலிய யாவரும் இருபக்கமுஞ் சூழ்ந்திருக்க இத்திரசகையில் இத்திரன் சிங்காதனத்திருந்து அரம்பையாரும் ஆடலைக் கண்ணுற்றிருந்தனனென்க.

இதனால் இறைவன் வாலியின் பிறப்பைக்கூறத் தொடங்கினனென்க. வேந்தவை என்றது வலிந்துயின்றது. இத்திரசகை என்றது - சுதர்மமைய. புத்தேள் வெந்து-இத்திரன். (க௦சு)

அங்கவீரரடல் காணுமாயசையாவிருள்கால்சீக்குஞ்

செங்கதிர்க்கடவுண்மாளேர்செலுத்துறுமருணனுங்கண்

வெங்கதிர்விடைபெற்றேகியரம்பையர்விண்ணோரெல்லாம்

மெங்கணுநிறைந்தவாற்றாவிடம்பெருதிதனைச்செய்கான்.

(இ - ள்.) அங்கு அவர் ஆடல்களும் ஆசையால் - அவ்விடத்தில் அவ்வரம்பையருடைய ஆடத்தைப் பார்த்துக்கொண்டுமென்றும் விருப்பத்தால், இருள் கால்சீக்குஞ் செங்கதிர்க்கடவுள் மானேர் செலுத்தும் அருணன் - இருட்டொழுதை நீக்கும் செங்கதியையுடைய சூரியனது சூதிகாகட்டிய தேனையோட்டும் அருணானவன், ஆங்கண் வெங்கதிர் விடைபெற்று எகி - அத்தேவத்திரசகைக்கு கொடியகிரணங்களை யுடைய சூரியனிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, அரம்பையர் விண்ணோர் எல்லாம் எங்கணும் நிறைந்த ஆற்றல் - தெய்வப்பண்களும் தேவர்களும் எங்குநிறைந்திருப்பதினால், இடம்பெருது இதுனைசெய்வான்-இடமகப்பட்டாமல் இந்த உபாயத்தைச் செய்யத்தொடங்கினான். (எ - று.)

தேவசபையில் அரம்பையராடலைக்காணும் ஆசையால் சூரியன் தோற்பாகளுகிய அருணன் சூரியனிடத்தில் விடைபெற்று வண்ணுலகிற்சென்று அச்சபையைப்பார்க்கு மனவில் உள்ளே செல்வதற்கிடமில்லாமையால் ஒருபாயஞ்செய்யத் தொடங்கினனென்க.

வெப்பமாகிய கிரணமுடைமையால் வெங்கதிர் என்றும், செம்மையாகிய கிரணமுடைமையால் செங்கதிரென்றுங் கூறினார். (க௧எ)

அம்புதவனப்பின்வாடிந்தவரம்பையரெவர்க்குமுன்னர்

நிற்பதுகோக்கிததானுநேரிழைவடிவுகொண்டு

பொற்புறுமாடல்பார்த்துநின்றலும்புல்லாருட்கு

மறபொருவிசுப்புத்தோளத்தகைவடிவைக்கண்டான்,

(இ - ள்.) அம்புதவனப்பின் வாய்ந்த அரம்பையர் எவர்க்கு முன்னர் நிற்பதுகோக்கி - அம்புதமான அழகுவாய்ந்திருக்கும் அரம்பையர் அச்சபையிலுள்ள யாவருக்கும் முன்னதாக நிற்பதைப்பார்த்து, தானும் நேரிழை வடிவகொண்டு - தானுமொரு பெண்வடிவமெடுத்தது, பொற்புறும்ஆடல் பார்த்து நின்றலும் - அழகுபொருந்திய ஆட்டத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிற்கையில், புல்லார் உட்கும் மல்பொலி குவிசுப்புத்தேள் - பகைவாநாணும் வலியமைந்த வச்சிராயுதத்தையுடைய இத்திரன், அத்தகை வடிவைக்கண்டான் - அந்த வடிவத்தைப் பார்த்தான். (எ - று.)

(அந்த அருணன் செய்தவபாயம்) என்னைமெனின் அந்தேவசபையில் அழகிந்த அரம்பையர்கள் எவர்களுக்கும் முன்னே கற்பகச்சகலம் தானும் அடர்போலும் பெண்ணுருக்கொண்டு அவ்வரம்பைய ராடலேட்டார்த்து கிட்டுளவில இவளழகை இந்திரன் கண்டனனென்க.

இதனால் தேவசபையிலுள்ள ரெல்லாம் கிழ்பார்க்கினிநி நெருக்குண்டிருந்தனரெனவும், அரம்பையர்கள் நெருக்குறுது நின்றனரெனவும், இவ்வே யறிந்து அருணன் நாமும் பெண்வழுவங் கொள்வோமாயின் இவ்வாடலே கருமாகக்காண்டோமென்று ஒரு பெண்வழுவங்கொண்டு திணைநெனவு மூலிவருணன் அவ்வரம்பையரினும் அழகிற் சிறந்திருந்தானுதலால் இவனை இந்திரன் பார்த்து மோகித்தனெனவுங் கூறியதாகும்.

(40அ)

காண்டலுங்குழைத் தவிலீவள் கடுங்கணைக்கிலக்கமாகி
மூண்டவெங்காமமுழுகிமுரணிநூல்வயந்துபற்றி
யாண்டொருபாங்கரெய்தியணிமுலைபொதிப்பப்புள்ளி
பூண்டபேரின் பவெள்ளபுதுநலமபருகலேமும்.

(இ - ள்.) காண்டலும் குழைத்த விலீவள் கடுங்கணைக்கு இலக்கமாகி - அவ்வாறு பார்த்தலும் வளைத்தவிலீவந்திய மன்மருநுடைய வேகமாகிய பாணத்திற்கிலக்காகி, மூண்டவெங்காமம் முழுகி முரணிநூல் வலிந்துபற்றி - முண்டுகொண்ட சொடிய காமக்கடலில் முழுகித் தன்வலிமையினால் வலிந்துபிழந்து, அண்டு ஒருபாங்கார் எய்தி - அவ்விடத்தில் ஒருபக்கத்தையடைந்து, அணிமுலை பொதிப்ப புலவி - அழகிய துணைகள் அழந்தத் தழுவிவணந்து, பூண் - பேரின் பவெள்ளம் புதுவலி பருகலோடும் - மேற்கொண்ட பெரிபசுகவெள்ளமாகிய புதுநல மழுவலித்தலும். (எ - று.)

இந்திரன் பார்த்தவளவில மன்மருநுடைய வேகமாகிய பாணத்திற்கிலக்காகி காமவெள்ளத்தில்முழுகி அவ்விடத்தினின்றும் எழந்து பெண்வழுவங்கொண்டிருந்த அருணனை வலிந்திழுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் தனியிடத்திற்சென்று தனமழுந்தத் தழுவி இன்பத்தை யழுவலித்தலும் என்றதென்க.

(40க)

அரக்கர்கோனகைப்பநந்திவெகுண்டினையழிப்பவல்வா
னாக்குலந்தாமேயென்னச்சபித்தவாகயந்துவிண்ணை
குரக்கின மானாரன்றேயினையவன் குரக்குவேந்தாய்ச்
சுரர்க்கிறைகூற்றூலப்போதாயிடைத்தோன்றினால்.

(இ - ள்.) அரக்கர்கோன் நகைப்ப நந்தி வெகுண்டு - அரகருக் கரசனாகிய இராவணன் (நந்திகேஸ்வராப்பார்த்து) சிரிக்க நந்தி தேவர்கோபித்து, உன்னை அழிப்ப-உன்னைக் கெடுப்பன, வல் வானரக்குலம் தாமே என்னச் சபித்தவா கயந்து - வலியவானரசேனகளை என்று சபித்த வகையையெண்ணி, விண்ணோர் குரக்கினமானார் - தேவர்கள் குரங்கின் கூட்டமாயினர், இனையவன் குரக்குவேந்தாய் சுரர்க்கு இறைகூற்றால் அப்போது ஆயிடைத்தோன்றினான் - இவ்வாலி குரங்குகளுக்கு அரசனாகி இந்திரனுடைய அம்சத்தால் அப்போது அவ்விடத்தில் பிறந்தான். (எ - று.)

(இந்திரன் பெண்ணுருக்கொண்டுவந்த அருணனோடு புணர்ந்தகாலத்தில்) முன்னுளில் இராவணன் கைலைக்குவந்தபோது நந்திமுகத்தைபார்த்து இந்த குரங்குமுகத்தனையேனடியோ வுட்புகுவது என்று சிரிக்க நந்தி அவ்வரக்கனைப்பார்த்துக் கொடுங்கோபுக்கொண்டு என்னேப்பார்த்து உன்பல்லே இனித்துக்காட்டியபடியினால் உன்னை

முடிவுநாளில் யழிப்பன டல்லை யிளித்துக்காட்டும் குரங்கின் கூட்டங்களே யாகுமென்று சபித்தனன். அச்சாபத்தையெண்ணி தேவர்கள் இராவணனை யழிக்கும்பொருட்டுக் குரங்காளுர்களல்லவா. ஆகையினால் இந்த வ லி தேவேந்திரனுடைய அம்சத்தால் அவ்விடத்தில் தோன்றினென்ற தென்க.

இதனால் இத்திரன் அருணனைப் புனர்த்தகாலத்து வாலிபிற்நானென்றும், அவன் குரங்கென்றும் தேவேந்திர அம்சம் உடையவென்றும், தேவாம்சம் குரங்குக்குவந்தது தேவர்கள் இராவணனைக் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவ ராதலால் குரங்குக்குவந்தென்றும், குரங்கால் இராவணனழிபவந்தது நத்திப்பெறு மான் சாபமென்றுக் கூறியதாமென்க. (4௯0)

ஆபிரின்சுத்துநோகசியாவாரினின்றுபோந்து
சேயொளிப்பரிதித்தேர்மேற்றிகழ்ந்தனன்வலவனாகக்
காய்கதிர்ந்தகடவுளங்கண்ணிபூந்தகடாவிழற்றும்
வாய்மையிற்புகலக்கேட்டவ்வுலகவிடக்காட்டுகென்னு.

(இ - ள்.) ஆபிரின்சுத்து நோக்கி ஆவயின்நின்று போந்து - அதன்பின்புநடன த்தைப்பார்த்து அவ்விடத்தினின்று மீண்டு, சே ஒளி பரிதி தேர்மேல் வலவனாக திகழ் த்தான் - செவந்த ஒளியையுடைய சூரியன நேரில் சாரதிபாக விளங்கினன், காய்கதி ர்கடவுள் அங்கண் பிழ்ந்தமை கடாவி - காய்கின்ற கதியையுடைய சூரியன் தேவேந்தி ரசபையில் நடந்தவையான வின்வி, முற்றும் வாய்மையிற் புகலக்கேட்டு - முழுமையும் மெய்மையிற் சொல்லக்கேட்டு, அவ்வுலகு இவணைபாட்டுக என்ன - அந்தப் பெண்வழுவ த்தை இவ்விடத்துக் காண்பிப்பாயென்று (எ - று.)

அருணன் இத்திரனைக்கூடி வாலிகையப்பெற்ற பிறகு அரப்பைய ராடலைப்பார்த்து அங்கு நின்றுத்திரும்பி சூரியனுடைய ரத்தின்மேல் முன்போலவே தேர்ப்பாகனாக வந்திருந்தான். கூடியன் அருணனைப்பார்த்து தேவசபையில் நிகழ்த்தவைகளைக்கேட் டான். கேட்டவோ நடந்தபடி சொல்ல, சூரியன்கேட்டு நீ அங்கெடுத்த பெண்வழுவத்தை இவ்ஞான காணக்காட்டுவா யென்றதென்க. (4௯௧)

உவகைமீதாரமேன்மேல் வேண்டலுமுருவிரல்லான்
பவளவாய் கரியகூந்தலானமொழித்தலைபூத்த
சூலமுலைபரந்தவல்குலகோலவளைத்தளிசுக்கைதோற்றிக்
கவினு நுகமொண்டாலென்னகாடடினன்றனுதுபெண்மை.

(இ - ள்.) உவகைமீதாரமேன்மேல் வேண்டலும் - மகிழ்ச்சியீதாரமேன்மே லும் வேண்டதலும், ஊரு இல்லான் - தொடையில்லாத அருணன், பவளவாய் கரிய கூந்தல் பான்டொழி தலைப்பூத்த சூலமுலை பரந்த அல்தல் - பவளம்போலும் வாயையும் கரியகூந்தலையும் பாலபோலும் மொழியையும் தேமல்படந்த சூலந்ததன் களையும் அகன்ற அல்குளையும், கோலவளை தளிரைக தோற்றி கவின் உருகொண்டால் என்னதனது பெண்மை காட்டினன் - அழகிய வளையலணித்ததளிர் போன்ற வையை பும் தோன்றச்செய்து அழகே ஒருருவமெடுத்தாற் போலத் தன் பெண்வழுவத்தைக் காண்பித்தான். (எ - று)

சூரியன் ஆசையிக்குதியினால் அருணனை மேன்மேல் வேண்டதலும், அவ்வுருணன் இத்திரசபையில் காட்டிய அழகிய பெண்ணுருவத்தைக் காட்டினென்க.

சூரியன் பெண்ணுருவத்தைக் காட்டென்று சொல்ல, தேர்ப்பாகனாகிய அருணன் இசையாதிருந்தனனதலால் உவகைமீதாரமேன்மேல் வேண்டலும் என்றார். (4௯௨)

காண்டலுங்கதினோன்ற னுங்காமுற்றுக்கலவ்செய்ய
வாண்டகைச்சுக்கிரீபனயிடைப்பிறந்தாவிப்பான்
மாண்டகுமகவானீன்றவாலியக்கமலங்கையாற்
றீண்டினுச்சிமோந்துவெ வியநிபுறுந் தல்செய்வான்.

(இ-ள்.) காண்டலும்-அவ்வழுவத்தைப் பார்த்தலும், கதினோன் தானும் கா
முற்று கலவ்செய்ய-சூரியனும் விருப்பங்கொண்டு புணர், ஆயிடை ஆண்டகை சுக்
கிரீபன் பிறந்தான்-அப்பொழுது ஆண்டகைமையை யுடையனாகிய சுக்கிரீபன் பிற
ந்தான், இப்பான் மாண்டகுமகவான் என்ற வாலியை-இப்பால் மாட்டிமைப்பட்ட
இந்திரனோ தான் பெற்ற வாலியை, கமலங்கையால் தீண்டினன் உச்சிமோந்து-உன்
தாமரைபோன்ற கைகளால் பரிசித்து உச்சியை மோந்து, செவி அறிவுறுத்தி
செய்வான் - சொல்லத்தொடங்கினான். (எ-று.)

(அருணன் பெண்ணுருவத்தை யெடுக்க) அவ்வருவத்தைப் பார்த்த சூரியனங்
காமங்கொண்டு அந்த அருணனைப் புணர்ந்தனன். அப்பொழுது சுக்கிரீபன் டிரை
தான். (இச்செய்தி யிவ்வையிருக்க) தேவருலகில் இவ்வருணன் பெற்ற வாலியை
இந்திரன் தனது கைகளால் வெடுத்துச்சிமோந்து அவ்வாவிடென்று சொல்லு
வான் என்க.

சுக்கிரீபன் - அழகிய கழுத்துடையான். ஆண்டகை சுக்கிரீபன் இருபெய
ரொட்டுப் பண்புத்தொகை. (கசக)

பண்ணவர்முனிவர்யாரும்பரவினர் பேறுபெற்ற
புண்ணியநகரங்காஞ்சியாயிடைப்போந்துமுக்க
ண்ணலைத்தொழுதுமைந்தாகவிநன்க்கரசாம்பேறு
நண்ணுகென்றுரைப்பவாலிகளிர்புனற்காஞ்சிபுக்கான்.

(இ-ள்.) மைந்தா - மகனே, பண்ணவர் முனிவர் யாரும் பரவினர் - தேவர்
களும் முனிவர்களுமாகிய எல்லோரும் பூசித்து, பேறுபெற்ற புண்ணியநகரம் கா
ஞ்சி - துதித்துப்பேறடைந்த புண்ணிய நகரம் காஞ்சியாய், ஆயிடைபோந்து-
(ஆகையால்) நீ அங்விடத்திற்சென்று, முக்கண் அண்ணலை தொழுது - திரியம்பக
னாகிய சிவபெருமானை வணங்கி, கவிகளுக்கு அரசாம்பேறு நண்ணுக என்று உரை
ப்ப - வானரங்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகும் பேற்றை அடைகவென்று சொல்ல,
வாலி ரளிர் புனல் காஞ்சிபுக்கான்-வாலி குளிர்ந்த புனலையுடைய காஞ்சிநகரத்தை
யடைந்தான். (எ-று.)

(இந்திரன் வாலியைப்பார்த்து) மைந்தனே தேவர் முதலிய யாவரும் துதி
த்துப் பேறுபெற்ற நகரம் காஞ்சிநகரமாதலால் நீயும் அக்காஞ்சிநகரத்தையடைந்து
இறைவனை வணங்கி, குரக்கினங்களுக்கரசாகும் பேற்றைப் பெறக்கடவாயென்று
கூற அவ்வாறே வாலி காஞ்சிநகரத்தை யடைந்தனனென்க. (கசச)

நடலைவெம்பிறவிமாற்றுஞ்சிவகங்கைநன்னீராடிச்
சுடரொளித்திருவேகம்பந்தொழுதுபோய்மயானக்கிழ்பான்
மடனறச்சித்தர்பல்லோர்வழிபடும்பெருமைசான்
கடனுடைவாயுலிங்கங்கண்களிபயப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) நடலை வெம்பிறவி மாற்றும் சிவகங்கை நன்னீர் ஆடி-பொய்யாகிய
கொடிய பிறவியைப் போக்குஞ் சிவகங்கையாகிய நல்ல நீரில் மூழ்கி, சுடர் ஒளி
ககச

இருவேகம்பம் தொழுதுபோய் மயானத்தீழ்பால் - சோதிசொருபமாய் விளங்குந்
 திருநீவகம்பத்தைத்தொழுது சென்று கச்சியானத்தின் கீழ்த்திசையில், மடன் அற
 சித்தர் பல்லோர் வழிபடும் பெருமை சான்ற - அநியாமை நீங்க அநேக சித்தர்கள்
 பூசிடும் பெருமை நிரம்பிய, கடன் உடை வாயு லிங்கம் கண்கனி பயப்ப கண்
 டான் - கடமைப்பாட்டையுடைய வாயுலிங்கத்தை தன் கண் மகிழ்க்கண்டனன்.
 (எ-று.)

(வாலி காஞ்சிநகரத்தையடைந்து) பிறவித்துன்பத்தை யொழிக்கும் சிவ
 கங்கையில் மூழ்கி ஓசாம்பரநாதனை வணங்கி அப்புறஞ்சென்று கச்சியானத்தின்
 கீழ்பால் எழுந்தருளியிருக்கும் வாயுலிங்கம் தன் கண்கள் மகிழ்ச்சியுடைய அவ்
 கண்டனனென்ற, (கசடு)

மடல்பெறுவெட்கையாளன்வாயுவின் மிடலென்றெண்ணிக்
 கடல்புறாயன்னைங்கட்குகதொழுந் தவங்களாற்றி
 மடலவழிம்கடுக்கைநம்பால்வரம் பலகொண்டுநேர்த்தா
 ரடல்வலிபாதிடோடுகுரக்கினத்தரகம்பெற்றான்.

(இ-ள்.) மடல்பெறு வேட்கையாளன் - மடல் எழுதுவதற்குரிய அழகிற்
 றிறந்த வாலி, வாயுவின் மிடல் என்று எண்ணி - வாயுவினால் பூசிக்கப்பட்ட வன்
 மைமிக்க தலமென்று நினைத்து, கடல் புறா அன்பின் - கடலையொத்த அன்பி
 னால், கைதொழுது - வணங்கி, அங்கண் தவங்கள் ஆற்றி - அவ்விடத்தில் தவங்க
 ளைச்செய்து, மடல் அவழி கடுக்கை நம்பால்-இதழலாந்த கொன்றைமாலையையணி
 ந்த நம்மிடத்து, வரம்பலகொண்டு - பலவரங்களைப்பெற்று, நேர்த்தார் அடல் வலி
 பாதிடோடு - எதிர்ப்பட்டவருடைய மிக்க வன்மையின்பாடியும், குரக்கினத்து அரச
 கும் பெற்றான் - குரக்கினங்களுக்குத் தான் அரசனாயிருக்கும் தலைபைத்தன்மை
 யையும் பெற்றனன். (எ-று.)

(கண்டி) அழகிற்சிறந்த வாலி வாயுதேவனால் பூசிக்கப்பட்ட வாயுலிங்கமென்
 றெண்ணி களாயிகந்த அன்பினால் வணங்கி அவ்விடத்திலேயே அரிய தவங்களைச்
 செய்து நம்மிடத்திலேவேண்டிய வரங்களைற்று தன்னைப் பகைவர் எதிர்ப்பாராயின்
 அவர் பலத்தில் பாதியும் அரசத்தன்மையும் பெற்றானென்க. (ககசு)

பெற்றபிணிவிந்நந்தனைப் பிறங்குதன்னிருக்கையுப்பான்
 பற்றினன்வலியாற்காஞ்சிப் பதிநமக்கினியவாற்றான்
 மற்றவன்பெயர்க்கலாற்றான் மிடலெலாம்வைத்துவாலிற்
 சுற்றியீர்த்தணிவாறிற்றுத் தூரத்தேயலறிவிழந்தான்.

(இ-ள்.) பெற்ற பின் - (மேற்கூறிய வரங்களை) பெற்றபின், இலிங்கம் தன்
 னை-(தான் பூசித்த அந்த) வாயுலிங்கத்தை, பிறங்கு தன் இருக்கை உப்பான்-விள
 ங்குகின்ற தன்னிடத்தில் கொண்டுவைக்க, வலியால் பற்றினன்-தன் வலிமையாற்
 பிடித்தனன், நமக்கு காஞ்சிப்பதி இனிய ஆற்றால்-நமக்குக் காஞ்சிநகரம் இன்பமா
 யிருக்கின்ற காரணத்தால், அவன் பெயர்க்கல் ஆற்றான் - அவ்வாலி பெயர்ப்பதற்கு
 வலியுற்றவனாகி, மிடல் எல்லாம் வைத்து - தன் வன்மையெல்லா மிருத்தி, வாலில்
 சுற்றி ஈர்த்து - வாலினாலே அவ்விலிங்கமூர்த்தியைச் சுற்றியிழுத்து, அணிவால்
 இற்று தூரத்தே அலறிவீழ்ந்தான் - அழகிய வாலுறுபட்டு நெடுநூரத்தில் அலறி
 வீழ்ந்தனன். (எ-று.)

(வாலிவேண்டிய வரங்களைப்) பெற்றபிறகு அவ்விவிலங்கமுத்தியை என்னும் தான்பூரிக்கவிரும்பி தன்னிடத்திற்குத் கொண்டிப்போகத் தன்திருகரங்களாலும் பற்றி யிழுத்தனன். நமக்குக் காஞ்சிப்பதி இனியதாகூடான் நாம் பெயரவிலை. மீளவும் வாலிதன்வலியெல்லாம் வாலில் வைத்து அவ்வாலாவெண்ணச் சுற்றியிழுத்தனன் அப்பொழுதும் நாம் பெயர்ந்தோமில்லை, அதனால் அவ்வாலி வாலிற்று நெடுநூரஞ்சென்று அலறிவீழ்ந்தனனென்க. (4கள)

வீழ்ந்தவனெழுந்துவந்து மென்மலரடிகள்போற்றித்
தாழ்ந்தெழுந்தடியேனில்லத் தனிலெழுந்தருளிச்சூடும
போழ்தவெண்மதியாய்செய்யும் பூசைகொண்டருளாமென்று
சூழ்ந்துநின்றிரந்துவேண்டத் தோன்றிமுன்னினைச்சொன்னென்.

(இ-ள்.) வீழ்ந்தவன் எழுந்து வந்து மென்மலர் அடிகள்போற்றி தாழ்ந்து எழுந்து - விழுந்த வாலி எழுந்துவந்து மென்மையாகிய மலர்போன்று (நமது) திருவடிகளைத் துதித்து வணங்கி எழுந்து, அடியேன் இல்லந்தனில் எழுந்தருளி-அடியடியுடைய வீட்டிலெழுந்தருளி, சூடும் போழ்ந்த வெண்மதியாய்-தூரித்த பிளந்த வெண்மையாகிய சந்திரனையுடையானே, செய்யும் பூசைகொண்டருளாய் என்று சூழ்ந்து நின்று இரந்துவேண்ட - (யான்) செய்யும் பூசையையே யேற்றருளா பென்று நெருங்குகின்றிரந்து வேண்ட, முன் தோன்றி இதனை சொன்னேம் - (அவ்வாலி) முன்னேதோன்றி இதைச்சொன்னோம். (எ-று.)

(அலறிவீழ்ந்தவாலி) எழுந்து சிவலிங்கப்பெருமான் முன்வந்து அடிபணிந்து அடியேன் வீட்டிலெழுந்தருளி யான்செய்யும் பூசையைக்கொண்டருளாயென்று வேண்ட யாம் அவ்வாலிமுன்னே தோன்றி இதனைச் சொன்னோமென்க. (ககஅ)

கச்சிழுதுநினீங்காக்காதல மெம்மையெண்டே
யாச்சனைபுரிநிநின்வாலமுந்திய தழும்புபூண்டு
சச்சைவெண்ணீற்றுவாலீச் சரனெனவிளங்கித்தோன்றி
முச்சகம் பரசவாழ்துமென மொழிநிநிங்கத்துற்றேம்.

(இ-ள்.) கச்சிழுதுநினில் நீங்காத காசலம் பெரிய காஞ்சிப்பதியில் (நாம்) நீங்காத ஆசையையுடையேம் (ஆசலின்) எம்மைமீண்டே அருச்சனைபுரிதி-எம்மை இக்காஞ்சிப்பதியிலேயே வழிபடுவாய், நின்வால் அழர்ந்திய தழும்பு பூண்டு - உன்னுடைய வாலாலமுந்திய தழும்பினை (என்றும் நமது திருமேனியி)ல்கொண்டு, சச்சை வெண்ணீற்று வாலீச்சரன் என விளங்கி தோன்றி முச்சகம் பரசவாழ்தும என-திருநீறுசுண்ணித்த மேனியுடைய வாலீச்சரமென்று கூற நன்றாய் வெளிப்பட்டு மூன்றுலகமும் ஏத்தெடுப்ப வாழ்வோமென்று, மொழிந்து - திருவாய்மலர்ந்து, இலிங்கத்து உற்றேம் - இலிங்கத்தில் மறைந்தோம். (எ-று.)

நாம் காஞ்சிப்பதியில் நீங்காத ஆசையோடு வீற்றிருக்கின்றோ மாக்கையால் இதனைவிட்டுப்பெயரோம். ஆசையால் இவிடத்திலேயே வழிபடு (உனபெயர் விளங்க) நீயெம்மைப்பற்றி யிழுத்ததனுலுண்டாகிய சூரியோடு வாலீச்சரமென்று மூன்றுலகத்தாரும் வாழ்ந்த வாழ்ந்திருப்போ மென்று அவ்விவிலங்கத்திலேயே மறைந்தோமென்க, சச்சை என்பது செச்சை எனபதிலிறிடி. செச்சை விதுகி. (1)

அன்றுதெட்டணையசூழ லற்புத்ததிருவாலீச
மென்றொருபெயரினோங்கு மேரிழாய்பஞ்சதீர்த்த
மன்றநீர்வாவிராழ்கி வகுத்தவிப்பஞ்சலிங்க
உன்றுகண்டேத்தப்பெற்றோர் நலிவினைப்பிறவிதீர்வார்.

(ருள.) ஏரிழாய் - அழகிய வாரணமணிந்தவனே, அன்று தொட்டு
அணைய சூழல் அற்புத்ததிருவாலீசம் என்று ஒரு பெயரின் ஓங்கும் - அந்நாள் தொ
டங்கி அந்தவிடம் அற்புத்ததையுடைய வாலீசம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு
நாமத்தினால் விளங்கும், பஞ்சதீர்த்த நீர் வாவிராழ்கி வகுத்த இப்பஞ்ச லிங்கம்
நன்று கண்டு ஏத்தப்பெற்றோர் - பஞ்சதீர்த்தமாகிய நீரையுடைய தடாசத்தில்
மூழ்கி யாம்வகுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்த நல்லகம்பம் வெள்ளக்கம்பம் கள்ளக்
கம்பம் கச்சிமயானம் வாலீசம் என்னும் இந்தப்பஞ்சப் பிரமலிங்கங்களையும் நன்றா
கக்கண்டு வணங்கப்பெற்றவர், மன்ற நலிவினை பிறவி தீர்வார் - நிச்சயமாகவே தம்
மை வருத்துகின்ற வினையாலாகிய பிறப்பினை நீங்குவார். (எ-று.)

இறைவன் இவ்விவிலங்கத்தை வாலீசமென்று மூவுலகும் ஏத்தமென்று சொ
ன்ன அந்நாள்முதல் உமையே அவ்விடம் வாலீசமென்கிற பெயரினால் விளங்கும்
(ஆகையால்)பஞ்சதீர்த்தத்தில் மூழ்கி நல்லகம்பமுதலிய பஞ்சலிங்கங்களையுங்கண்டு
வணங்கப்பெற்றவர் பிறப்பை ஒழிவொன்க. (௧௨௦)

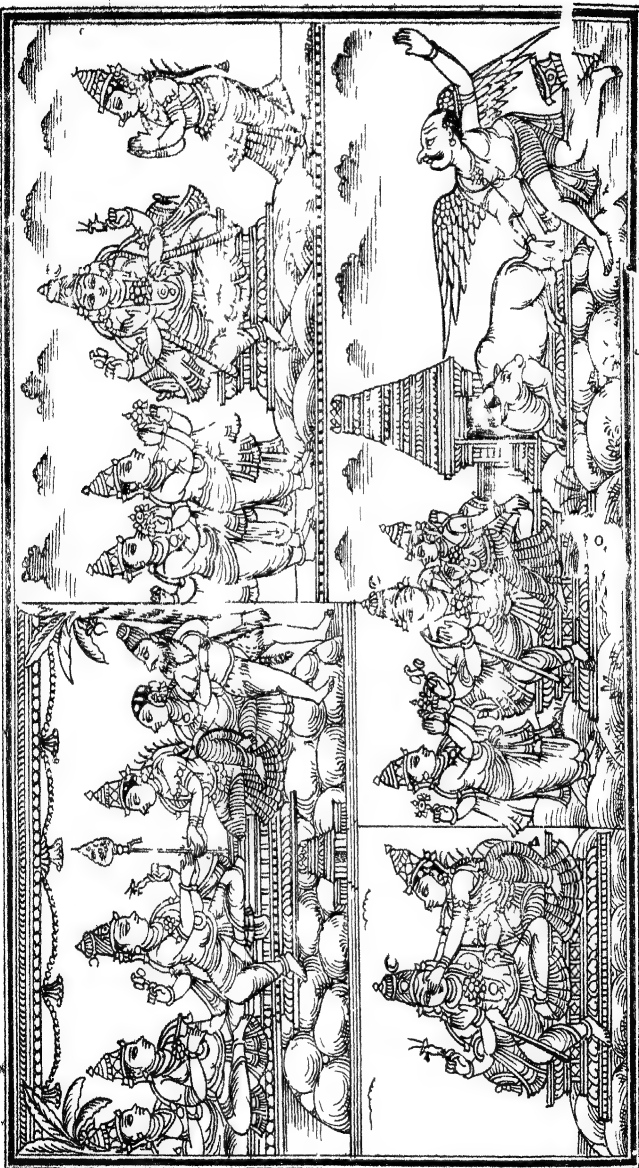
இன்னணமருளிச்செய்து பொலங்குவட்டிமயம்பூத்த
மின்னொடுமூவரோடும் விளங்கொளித்திருவேகம்பந்
தன்னிடைக்கரந்துநின்றான் சதாசிவப்புத்தேனாந்த
நன்னகர்ப்பெருமைமுற்றும் யாவரோ நவிலவல்லார்.

(இள.) இன்னணம் அருளிச்செய்து-இறைவன் இவ்வகையாகத் திருவாய
மலர்ந்தருளி, பொலங்குவடு இமயம்பூத்த மின்னொடும் - அழகிய செம்பொற்சிக
ரங்களையுடைய இமயமலைபெற்ற மின்போன்ற உமையோடும், மூவரோடும் விள
ங்கொளி திருவேகம்பம் தன்னிடை சதா சிவப்புத்தேன் கரந்து நின்றான் - திரி
மூர்த்திகளோடும் விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய திருவேகம்பத்தில் சதாசிவமூர்
த்தி மறைந்தருளினர், அந்த நன்னகர்ப்பெருமை முற்றும் யாவரோ நவிலவல்லார்-
அந்த நன்மையாகிய நகரத்தின் பெருமையை முழுதும் யாவரோ சொல்லும் தகுதி
யையுடையவர். (எ-று.)

இறைவன் இவ்வாறு வாலீசத்தின் பெருமையை இலளிதா தேவிக்கும்
திருமூர்த்திகளுக்கும் நகரத்தின் பெருமையும் மாவிருக்கத்தின் பெருமையும் எடுத்
துக்கூறி, பின்னி உமாதேவியோடும் திருமூர்த்திகளோடும் திருவேகம்பத்தில் திரு
வருக்கரந்தனை ஆகையால் அந்த காஞ்சிக்கரத்தின் பெருமையைக் கூறவல்லவர்
யாவொன்க. (௧௨௧)

திருவேகம்பப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௨௦௨௩.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

A 34611 15 51 11

தழுவக்குழைந்தபடலம்.

கம்பமால்கரியுரித்தவர்கிரமேற்கம்பதித்தவர் பசும்பொழிற்றலத்துக் கம்பலம்விரித்தெனமலர்பரப்புங்கம்பமேவியொருசிறிதுனாத்தாங் கம்பலைத்ததிர்த்தெழுந்துமிக்கொருங்கும்பமாநிப்பெருக்கினைக்காணா உக் கம்பமுற்றுமைதழுவமெய்குழைந்தகருணைமேன்மையுங்கட்டுனாத்திடுவாம்.

(இ-ள்.) கம்பமால் கரி உரித்தவர் - கம்பத்திற் கட்டப்பட்ட மதமயக்கங் கொண்ட யானையையுரித்தவரும், கிரமேல் கம்பதித்தவர்-முடிமேற் கங்கைநீரைத் தரித்தவருமாகிய ஏகம்பவாணர், பசும் பொழில் தலத்து - பசுமையாகிய சோலை யிடத்து, கம்பலம் விரித்தால் என மலர் பரப்பும் கம்ப மேவியது ஒருசிறிது உலாந் தூம் - கம்பலம் விரித்தாலொத்த மலரைப்பரப்பும் திருவேகம்பத்தில் வீற்றிருந்த மையை மிகச் சிறிது கூறினும், கம்பலைத்து அதிர்த்து எழுந்துமி கடுமும் கம்பபை மாநதி பெருக்கினை காணா உ - சங்குகளை வருத்தி அகிர்த்து எழுந்து மிகக் கடுமெ வரும் கம்பாநதிப் பெருக்கைக்கண்டு, கம்பமுற்று உமை தழுவ மெய் குழைந்த கரு ணை மேன்மையும் கட்டுனாத்திடுவாம் - பயத்தையடைந்து உமாதேவியார் தழுவத் திருமேனிகுழைந்த கருணையாகிய நெப்பினை உறுதிபாகக்கூறுவாம். (எ-று.)

யானையை யுரித்தவரும் கங்கையைத் தரித்தவருமாகிய இறைவன், திருவே கம்பத்தில் வீற்றிருந்தமையை ஒருவாறு எடுத்துச்சொன்னோம். இனி கம்பாநதி பெருக்கெடுத்துவர அதனைக்கண்டு கம்பமுற்று உமைதழுவக்குழைந்த கருணையின் மேன்மையை எடுத்துச் சொல்லுவாமென்க.

பொழிவிடத்துமலர்கள் சிந்திக்கிடப்பன லோக்குங்கால் சுத்தமாயுள்ள வோரிடத்தில் பலநிறங்களோடுகூடிய ஓர் கம்பலத்தை விரித்தாலெப்படியோ அது போன்றிருந்தனவென்பார் பசும்பொழிற்றலத்துக் கம்பலம்விரித் தெனமலர்பரப்பும் என்றார். தம்மை வழிபடும் தேவரைக்காக்க யானையை யுரித்துடுத்தமையால் கம்ப மால் கரியுரித்தவர் என்றும், அவனையேயன்றி மக்கட்பிறப்பினை யுடையானாயுங் காக்க கங்கையைச் சடையிலேற்றமையால் கிரமேற்கம்பதித்தவர் என்றும், அவர் கம்பமேவியதை யென்னுல் முற்றுங்கூற வமையாமைபால் கம்பமேவியு ஒருசிறி துனாத்தாம் என்றும், இறைவி இறைவனை வழிபட அதனைச் சோதிப்பான் கம்பபை யையேவ, அதனைக்கண்டு அம்மை தழுவத் தன்றிருமேனிகுழையக் கருணையெய்த தேயன்றி அங்ஙனங் குழைந்த வழித் தாம்பெற்ற முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும யாவருங் காணச்செய்தமையால் கம்பமுற்றுமைதழுவ மெய்குழைந்த கருணைமேன் மையுங் கட்டுனாத்திடுவாம் என்றும் கூறினார். (க)

பொற்றதாமரைப்பொகுட்டினைக்கிழவன்புகுதலுற்றதற்புருடகற்ப த்திற், பற்றுமவைகறைத்துயிலொழிந்திமயப்பாவைபாகராடிதொழுதெ ழுந்தான், முற்றும்வெள்ளநீர்ப்பரப்பிடையவனிமுழுதாமாழ்த்ததுகண்டுள ங்கவன்று, மற்றினிச்சகவகிலமும்படைக்கும்வண்ணம்யாதெனமயங்குது ம்பொழுது.

(இ-ள்.) பொற்ற தாமரைப் பொகுட்டினை கிழவன் புகுதல் உற்றதற்புருட கற்பத்தில் - பொற்றாமரையடைகொட்டையை யானையாகவுடைய பிரமன் புகு ளின்ற தற்புருடகற்பத்தில், பற்றும வைகறை துயில் ஒழிந்து-பொருந்துகின்ற விடி யற்காலத்தில் துயினீங்கி, இமயப் பாவை பாகனார் அடி தொழுது எழுந்தான்-இமா

சலபுத்திரியாகிய உமைமயம்மையை யொருபாகத்திலுடைய இறைவன் பாதத்தைத் தொழாநின்றெழுந்தானாகி, முற்றம் வெள்ள நீர் பரப்பிடை - முழுதும் வெள்ள மாகப்போர்த்த நீர்ப்பரப்பில், அவனி முழுதும் ஆழந்தது கண்டு உளம் கவன்று- உலகமுழுது மழுந்தினமை பார்த்து மனங் கவலைகொண்டு, இனி சக அகிலமும் படைக்கும் வண்ணம் யாது என - இனிச் சகமாகிய வகிலத்தைச் சிருட்டிக்கும் வகையாதென்று, மயங்குறும் பொழுது - மயங்குங்காலத்தில். (எ-று.)

தற்புருடகற்பப்பிரவேசத்தில் பொருந்தும் விடியற்காலத்தில் பிரமன் நித்தியினின்று நீங்கி உமைபங்களை வணங்கி எழாநின்று எங்கும் நீர்வெள்ளமாயும் அவ்வெள்ளத்தில் உலகமுற்றும் ஆழந்திருத்தலையுங்கண்டு இனி இவ்வுலகங்களை யெல்லாம் நாம் படைக்கும் வகை யெப்படியென்று மயங்கி யிருக்கும்பொழுது (எனவே, பிரமன் சிருஷ்டிசெய்யும் விதத்தை மறந்து முன் நாம் எவ்வாறு சிருஷ்டித்தோமென்றெண்ணினுனென்க.)

பாவை உவமையாகுபெயர். பாகனா என்பதில் ஆர் விருதிபெற்றமை “இயற்பெயர்முன்ன ரானாக்கிவி பலர்க்குரியெழுத்தின் வீனையொடுமுடிமே” என்பதனால் முடிக்க. உலகம் தோன்றிவந்தழியு மாலையதாகலின் சகமென்றும் அகிலமுமென்றும் ஒருபொருட் பன்மொழியாய் நின்றது. தொழுது தொழாநின்றென்பதின் மிளிர்வு. இதனை ‘வினைவளநீரெழ’ என்னுந் திருக்கோவையாரால் தொழுதெழுவா னென்புழியும், ‘தெய்வந்தொழாஅன்’ என்னுந் திருக்குறளில் தொழுதெழுவானென் புழியும் முறையே பேராசிரியரும் பரிமேலழகருங் கூறுதல் காண்க. (உ)

பூதிமேனியார்திருவருள் கூடிப்புரிந்தமுன்னிகழ்முணர்ச்சிவந்தெய்த வா திகற்பத்திலெதிருநூந்தருளியண்ணலார்கற்பந்தொறுந்தொறுநின்பாற் சோதிசேரொழிந்தகுமாரநல்வடிவாற்றேனுந்நிநாமுனக்கருளுதுமென்னுப் பேதியாவகைதனக்குமுன்னளித்தபெருவரத்தினைத்தெளிந்தனன்பிரமன்.

(இ-ள்.) பூதிமேனியார்திருவருள் கூடி புரிந்த முன்னிகழ் உணர்ச்சி வந்து எய்த-(இவ்வாறு மயங்கியிருக்கும்பொழுது) வெண்ணீறு சண்ணித்த திருமேனியை யுடையார் திருவருள் கூட (அதனால், இறைவன் தனக்கு) விரும்பிச்செய்த முன் னிகழ்ந்த வறிவுவந்து சேர, ஆதிகற்பத்தில் எதிர் எழுந்தருளி - முன் கற்பத்தில் எதிசே வந்து, அண்ணலார்கற்பந்தொறுந் தொறும் நின்பால் சோதி சேர் எழில குமார நல் வடிவால் தோன்றி - இறைவன் கற்பங்களிலெல்லாம் உன்னிடத்தில் பிரகாசமடைந்த அழகிய நல்ல குமார வடிவமாகித் தோன்றி, நாம் உனக்கு அரு ளும் என்ன - நாமுனக் கருள்செய்வோமென்று, பேதியாவகை தனக்கு முன் அளி த்த பெருவரத்தினை பிரமன் தெளிந்தான் - வேறுபடாதவண்ணம் தனக்கு முன் கொடுத்த பெருவரத்தைப் பிரமன் தெளிந்தான். (எ-று.)

(பிரமன் சிருஷ்டிசெய்யவறியாது மயங்கியிருக்கும்பொழுது) இறைவன் திருவருளே துணையாகி தனக்கு முன்றந்த வரம் அறிவின்கண் தோன்ற(எனவே)ஆ திகற்பத்தில் இறைவன் தன் முன்னெழுந்தருளி பிரமனே யாம் கற்பங்கள்தோறும் உன்னிடத்த நல்ல குமாரவடிவத்தோடு வந்து உனக்கு சிருஷ்டிக்கும் வகையை யனுக்கிரகிப்போமென்று மாறாதளித்த பெரிய வரத்தினை எண்ணினுனென்க.

பிரமன் நாம் முன் எவ்வாறு சிருஷ்டித்தோமென்று ஆலோசித்தகாலத்து அ வனுக்குப் பிரதமத்தில் இறைவன் கொடுத்த வரம் திருவருளால் தோன்றியதென்க.

பிரமன் மயங்கினமையைத் தெளிவித்தது இறைவன் திருவருளே என்பார் திருவருள் கூழ்ப்புரிந்த முன்னிகழுணர்ச்சி வந்தெய்த என்றார். சர்ப்பமென்றது வடமொழிச்சிதைவு. தொறுந்தொறும் அடுக்குப்பன்மை. பூதி - இரட்சை - நீறு முதலியன ஒருபொருட்கிளவி. (௯)

அன்னதன்மையினின்று மங்கவரோயருள் செய்வானெனத் துணிபுடையனத்தாம், தன்னுதற்றலத்தடியினை கருதித்தவங்கள் பல்பகலாற்றாழித்திகழுஞ், சென்னியாற்றினருநுத்திரகாயத்திரியினோடு நிற்குமாரல்வடிவாய், முன்னொய்திட நோக்கியம்மனுவான் முதல்வனாந்தமை யுணர்ந்துகைகொழுது.

(இ-ள்.) அன்னதன்மையினின்றும் அங்கவரோயருள் செய்வானெனத் துணிபுடைய மனத்தால் - அத்தன்மையினின்றும் மவ்விடத் தச்சிவபெருமானே யருள் செய்வானெனத் துணியினையுடைய மனத்தால், தன் துதல் தலத்து அடியினை கருதி - தனதுநெற்றியின்கண் சீபாதங்கையெண்ணி, தவங்கள் பற்பகல்-ஆற்றுழி - தவங்களைப் பலநாளு மியற்றியவிடத்து, திகழுஞ் சென்னியாற்றினர்-விளங்குகின்ற முடியின் கண் கங்கையையுடைய இறைவன், உருத்திரகாயத்திரியினோடு எழில் குமாரநல்வடிவாய் முன்னர் எய்திட நோக்கி-உருத்திரகாயத்திரி தேவியோடு பிரகாசம் பொருந்திய குமாரனாகிய நல்ல வடிவமாய் முன்வந்தணையப்பார்த்து, அம்மனவால் முதல்வனாந்தமை உணர்ந்து கைகொழுது - அம்மந்திரத்தால் முதல்வராகிய ஏகம்பவாணனை வணங்கி. (எ-று.)

(மயங்கியிருந்த பிரமன் திருவருளால் தெளியப்பெற்றனதைலால்) அத்தொளியில் நிலைபெற்று பிரதமத்தில் நமக்கனுக்கிரகஞ்செய்த இறைவனே இப்பொழுதும் சிருஷ்டிசெய்யும் விதத்தை யருள்செய்வானென்று துணிந்த மனத்தையுடையவனாய்த் தன் புருவமத்தியில் இறைவன் திருவடியைத்தியானித்து அநேககாலத் தவஞ்செய்யுங்கால் கங்காதரனாகிய இறைவன் உருத்திரகாயத்திரி தேவியோடு குமாரவடிவங்கொண்டவந்து காட்சிதந்தனன். அங்ஙனந்தந்த இறைவனோக்கி அந்த உருத்திரகாயத்திரி மந்திரத்தினால் காட்சிதந்த இறைவன் சிவபெருமானே யென்றுணர்ந்து வணங்கினனென்க.

திருவருளால் இறைவன் தனக்குத்தந்த வரந்தோன்றவே மனந்தெளிந்தவனாய் அப்பொழுது வரந்தந்தபடியே இந்தத் தற்புருட்கப்பத்திலும் நாம் சிருஷ்டிசெய்யும்படி அனுக்கிரகஞ் செய்வானென்று துணிந்து உருத்திரகாயத்திரியைப் பலநாள் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடும் செபித்துவர அக்காயத்திரிக்கிறைவனாகிய இறைவன் காட்சி கொடுத்தனன். பிரமன் நானிப்போது தியானிக்கும் கங்காதரன்தானோ அல்லனோவென்று அச்சிவகாயத்திரியை மீளவும் செபித்தனன். அச்செபவீசேடத்தால் சிவபெருமானேயென்றுணர்ந்து வணங்கினனென்க. (ச)

ஏற்றதற்புடற்குறநினைதுமெமக்குருத்திரனருளுகவென்னு, மாற்றல் சான்றகாயத்திரி மனுவையனைத்துமாக்குவான்முறையுளிக்கணித்துப், போற்றவார்த்திழி யருவியங்குவட்டுப் பொருப்புவில்லவர்கருணைகூர்ந்துலகந், தோற்றுமாறருள் கொடுத்தெழுந்தருளத் தோட்டுவெண்மலர்க் கலைமகனெனவன்.

(இ-ள்.) ஏற்ற தற்புருடற்குற நினைதும் எமக்கு உருத்திரன் அருளுக என்னும்-நமதெண்ணத்துக்குத்தக்க தற்புருடனைப் பொருந்த நினைப்போம் எமக்கு உருத்திரப்பெருமா னருளுகவென்கின்ற, ஆற்றல் சான்ற காயத்திரி மனுவை-வண்மை மிகுந்த காயத்திரிமந்திரத்தை, அனைத்தும் ஆக்குவான் - யாவையும் படைக்கும் பிரமன், முறையுரி கணித்து போற்ற-முறையாற் செபித்து வணங்க, வார்த்திழி யருவியங் குவட்டுப் பொருப்பு வில்லவர்-ஒழுங்கியிழிந்ந அருவியையுடைய சிகரங்கணியுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடைய இறைவர், கருணைகூர்ந்து உலகந்தோற்றும்அருள் கொடுத்து எழுந்தருள் - கருணையிருந் துலகம் படைக்கு மருமையாகிய வருளைக்கொடுத்தெழுந்தருள், தோட்டு வெண் மலர் கலைமகள் துணைவன் - இசழ்கணியுடைய வெண்ணையாகிய தாமரையில் வசிக்கும் நாமகளுக்குக் கணவனாகிய பிரமன். (எ-று.)

(இறைவனென்றறிந்து வணங்கியபின் பிரமன்) நாம் இப்பொழுது சிருட்டி செய்ய எண்ணியிருக்கின்றோம். அச்சிருட்டியை அருள்வோன் உருத்திரனாகையால் அந்தப் புருடனையே நினைவோம் என்று வண்மைமிக்க உருத்திரகாயத்திரியை முறைப்படி யோதிவணங்க இறைவன் கருணைகூர்ந்து அவனெண்ணியவாறே யனுக்கிரகஞ்செய்து திருவுருக்கரந்தன். இறைவன் கரந்தபின்னர் பிரமன் என்க.

ஏற்ற தற்புருடற்குற நினைது மெமக்குருத்திரனருளுக என்றதுகாறும் பிரமன் செபித்த உருத்திரகாயத்திரியின் பொருள். காயத்திரி குருமுகமாய் அறியவேண்டியதாகலான் ஈண்டு வணாயாதொழிந்ததென்க.

கலைமகடுணைவன் என்புழி 'அதுவென்வேற்றுமை யுயர்திணைத்தொகை வயினதுவெனுருபுகெட்குசுரம்பவருமே' என்பதனாற் குவ்வுருபு விரிக்கப்பட்டது. ஆக்குவானென இயல்பினு னிகழ்கால மெதிர்காலமாகக் கூறப்பட்டது. முறையுரி என்புழி உளிமுன்றுவதன் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல். இதனை 'இயல்புளிக்கோலோச்சம்' என்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறுவதனுமறிக்க. (இ)

ஒருமையன்பின்புருடனைநினைந்தாங் குலகமாக்குழியாண்மையே தோன்ற, முருகுலாங்குழற்பெண்மையும்படைப்பான் முயன்றுமெய்திலன் புந்தியிற்றோந்து, புருடனுக்கெனத்தற்பொருட்டெய்தும்பொருண்மை நீத்தனன்சகத்திரநயனப், புருடன்றன்னுடைப்போருணினைகேழுருத்திரப்பிரானெமக்கருள்புகி.

(இ-ள்.) ஒருமை அன்பின் அப்புருடனை நினைந்து ஆங்கு உலகம் ஆக்குழி ஆண்மையே தோன்ற - ஒருப்பாட்டினையுடைய அன்பினான் அத்தற்புருட மனுவையுறக்கணித்தோதி அவ்விடத் துலகம்படைக்க ஆண்டுகடவமே தோன்ற, முருகு உலாம் குழல் பெண்மையும் படைப்பான் முயன்றும்-மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய பெண்ணுருவையும் படைக்கும்படி யெத்தனித்தும், எய்திலன்-பெருதவனாயினன், புந்தியில் தேர்ந்து புருடனுக்கெனத் தற்பொருட்டெய்தும் பொருண்மை நீத்தனன் - சிந்தையினாய்ந்து புருடனுக்கென்னும் பொருள் பயக்கும் சொல்லை நீக்கினன், சகத்திர நயனப் புருடன் தன்னுடைய பேர் அருள் நினைகேம்-ஆயிரங்கண்களையுடைய புருடனுடைய பெருங்கருணையை யெண்ணுவேம், உருத்திரப்பிரான் எமக்கு அருள்புகி - உருத்திரப்பெருமா னெமக்கருள் செய்க. (எ-று.)

(இறைவனருள்பெற்ற பிரமன்) சிருட்டிக்குத் தொடங்கியபோது தனக்குக் காட்சிகொடுத்த புருடருபத்தையே சியாணித்து சிருட்டிக்கத்தொடங்கினான். அங்ஙனம் சிருட்டியான உருவங்களெல்லாம் ஆணுருவங்களாகவே தோன்றின. (அதன்கண்டு) பெண்ணுருவங்களையும் படைக்க முயன்றான். முயன்றும் பெண்ணுருவங்கள் தோன்றவில்லை (அங்ஙனம் தோன்றாதகாரணத்தை ஆராய்ந்தான். எனவே நாம் சிவபெருமானைப் புருடருபமாகவே தியானித்தோமேயன்றி அச் சிவபரஞ் சுடனாகச் சக்தியுத்தமாகத் தியானித்தோமில்லை, ஆகலான் ஆணுருவமொன்றே படைக்குமாற்றலையடைந்தோமென் றெண்ணினானென்க.) அங்ஙனம் எண்ணியபின்னர் “புருடருபியாகிய உருத்திரன் என்னைச் சிருட்டியிற் பிரிசேக” என்றும் பொருளோடுகூடிய காயத்திரியை விட்டு “சகத்திரநேத்திரத்தோடுங் கூடியிருக்கின்ற பரசிவத்தினுடைய பராசத்தியைத் தியானிக்கின்றேன். அப்பராசத்தி அனுக்காகஞ் செய்யுமாறு உருத்திரமூர்த்தி திருவருள் செய்யவேண்டும்” என்றும் பொருளமைந்த காயத்திரியைச் செபித்தனனென்க. (௧௭)

என்னும்வேறுகாயத்திரிமனுவை யெழிற்புணர்ச்சியிலுலகமுண்டாக்க, மன்னுசீர்க்கிழமைப்பொருள்வாய்ப்பாக் கணித்துமாதவாழ்பிரிவுபிரிவகிர்நாப், பன்னகம்புனைசடைமுடிப்பிராணப்பாதிபெண்ணுருத்திகழ்தருவடிவான், முன்னொய்தியிம்மனுவினைக்கணித்தாய்முளரிவாழ்க்கைநீவேட்டதுதெளிந்தேம்.

(இ-ள்.) என்னும் வேறு காயத்திரி மனுவை எழில் புணர்ச்சியின் உலகம் உண்டாக்க-என்கிற வேறுகாயத்திரி மந்திரத்தை அழகையுடைய புணர்ச்சியினுலகத்தைப்படைக்க, மன்னு சீர்க்கிழமைப்பொருள் வாய்ப்பாக் கணித்து-நிலைபெற்ற சிறப்பிணையுடைய கிழமைப்பொருள் பொருந்தச்செபித்து, மாதவம் புரிவுபிரி-பெருந்தவஞ் செய்கையில், வகிர்நா பன்னகம் புனை சடைமுடி பிராணப் பாதி பெண்ணுரு திகழ்தரு வடிவால் - பிளந்த நாயையுடைய பாம்பிணையணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவர் பாதி பெண்வடிவம் விளங்குகின்ற வடிவுடன், முன்னர் எய்தி இம்மனுவின்னைக் கணித்தாய்-முன்னே யடைந்து இம்மந்திரத்தைச் செபித்தனை, முளரிவாழ்க்கை நீ வேட்டது தெளிந்தேம் - தாமமாமலில் வாழ்தலையுடைய நீ விரும்பியதைத் தெளிந்தோம். (௭-அ.)

“சகத்திரநயனப்புருடன்றன் னுடைப்பேரருணினேகேம் உருத்திரப்பிரானெம்க்கருள்புரிக” என்னும் காயத்திரிமனுவைப் பெண்களினுடைய புணர்ச்சியினாலே உலகத்தை மேன்மேலும் படைக்கவேண்டும் என்கிற பொருளமையச் செபித்து அரியதவத்தைச் செய்யுங்கால் இறைவன் தனது திருமேனியிற் பாதிபெண்வடிவமாய் விளங்கக் காட்சிகொடுத்து அப்பிரமணோக்கி நாம் சக்தியுத்தமாய் வரும் மந்திரத்தை நீ கணித்தனை, உன்னுடைய வேண்டுகோளையும் அறிந்தோம் என்று இறைவன் கூறினானென்க.

பிரமன் இரண்டாவது முறைகணித்த காயத்திரி, முன் இறைவன் தான்மாத்திரம் வந்து காட்சி கொடுத்ததுபோலாகாது சக்தியோடுவந்து அனுக்கிரகஞ்செய்தமையால் சடைமுடிப்பிராணப் பாதி பெண்ணுருத்திகழ்தருவடிவான் முன்னொய்தினுன்னும், முன் நாமனுக்கிரகஞ்செய்த ஆற்றலால் ஆண்வடிவங்களைப் படைக்கப் பெற்றனையே யன்றிப் பெண்வடிவங்களைப் படைக்கும் ஆற்றலைப் பெ

நீலை, அவ்வாற்றலையும்பெற இம்மனுவினைக் கணித்தனயாதலால் முளரிவாழ்க்
ஷக நீ வேட்டது தெளிந்தோமென்றுங் கூறினர்.

ஆண் பெண்ணோடுகூடுவதும் பெண் ஆணோடு கூடுவதும் அழகும், அவ்வ
ழகுக்குப் பயன் சந்திப்பெருக்கமுமே யாதலால் எழிற்புணர்ச்சியி னுலகமுண்டா
க்க என்றார்.

முன் செபித்த காயத்திரி “புருடற்குற நினதும் எமக்கு உருத்திரப்பிரானரு
ளுக” என்னும் காயத்திரி, பின் செபித்த காயத்திரி “சகத்திரநயனப்புருடன் மன்னு
டைப் பேரருணினகே முருத்திரப்பிரானெமக்கருள்புரிக” என்னும் காயத்திரி, இவ
விரண்டனும் முன்னையது புருடருபமாசிய உருத்திரனையே நினக்கின்றோரும் அவ்
வுருத்திரனே எமக்கருளெய்க என்னும் பொருளுடையதாகலான் புருடருபமே
தோன்றியபொருளும், பின்னையது சகத்திரநயனப் புருடனுடைய பேரருனை (பரா
சத்தியை) நினக்கின்றோம் உருத்திரப்பிரான் எமக்கு (அவ்வாறே அருள்செய்ய
வேண்டும்) என்னும் பொருளுடையதாகலான் புருடருபத்தோடு பெண்ணுபத்தே
யுந் திருந்தியசெய்யும் ஆற்றலையும் பெறுதற்குரியனாயினென்க. (எ)

நினக்கு நாயகியிவளே மதிடப்பாணின் றுநீங்குபுகன்றொருகூற்றா, லுன
க்குப்பொண்ணுருப்படைத்திடுமாற்றலுதவுமென்றுரைத்தருளவக்கணமே,
தனக்குநேர்வரும்பிராட்டியுமாங்குத் தணருதோன்றியுதன்னொருகூற்றி
ன், வளப்புமிக்கவேறணங்குனைப்படைத்து மலர்ப்பொகுட்டணையவற்கிது
வகுப்பாள்.

(இ-ள்.) நினக்கு நாயகி இவள் எமது இடப்பால் நின்று நீங்குபு - உனக்கு
இறைவியாகிய இவள் எம் இடப்பாகத்தினின்றி நீங்கி, தன் ஒருகூற்றால் உனக்குப்
பெண்ணுருப் படைத்திடும் ஆற்றல் உதவும்-தன்னொரு அமிசத்தினால் உனக்குப் பெ
ண்ணுருவத்தைப் படைக்கும் வன்மையைத்தரும், என்று உரைத்து அருள் அக்க
ணமே தனக்கு நேர்வரும் பிராட்டியும் ஆங்கு தனந்து தோன்றுபு - என்று சொல்
வியருள அவ்வளவிலேயே தனக்கு எதிதோன்றும் இறைவியு மாங்கு நீங்கித்தோ
ன்றி, தன் ஒருகூற்றின் வளப்புமிக்க வேறு அணங்குனைப்படைத்து மலர்ப்பொகு
ட்டணைய வற்கு இது வகுப்பாள் - தன்னொரு அமிசத்தின் அழகுமிகுந்த வேறு பெ
ண்ணுப்படைத்துத் தாமரைமலர்ப் பொகுட்டணையையுடைய பிரமனுக்கிது வகுத்
துச் சொல்வாள். (எ-று.)

(பிரமனே, நீ வணங்கும்) நாயகியாகிய நமது தேவி எமதிடப்பாகத்தினி
ன்று நீங்கி தன்னொரு அமிசத்தினால் உனக்குப் பெண்ணுருவத்தைப் படைக்கும்
ஆற்றலுதவும் என்று கூற, அக்கணமே இறைவியார் தன்னம்சத்தில் ஓர் சத்தியைப்
படைத்து பிரமனேநோக்கி இவற்றைக் கூறுகின்றார். (அ)

இவளைநாடொறுநீவழிபட்டுப்பெண்கள் யாராயும்படைத்தியென்றி
யம்பி, யவளேநோக்கினின்கூற்றிறிபெண்களனைத்துநீபகுத்திடுகெனவரு
ளித், தவளமுண்டக்கிழத்திதன்கொழுநன் மனக்குநல்கித்தன் தலைவனைம
ணந்தான், கவளவெங்கரியுரித்தவர்தாமுங்கருணைசெய்துபோய்க்கயிலையை
ப்புக்கார்.

(இ-ள்.) இவளை நாள் தொறும் நீ வழிபட்டு பெண்கள் யாராயும் படைத்தி
என்று இயம்பி - இவளை என்றும் நீ வழிபாடுசெய்து பெண்கள் யாராயும் படைத்

பாபென்று கூறி, அவனைநோக்கி நின் கூற்றினிப் பெண்கள் அனைத்தும் நீ பழுத்திடுக என அருளி-அவ்வணங்கைநோக்கி நின்னபிச்சத்தால் டெண்கள் யானாயும் (பிரமன்படைக்குமாறு) வகுக்கவென்றருள்செய்து, தவன முண்டகம் கிழத்தி தன் கொழுநன் தனக்கு நல்கி - வெண்டாமளையாணெனப்படும் நாமகளுடைய தலைவனாகிய பிரமனுக்கு அருள்செய்து, தன் தலைவரை மணந்தான்-தன் தலைவரைச் சேர்ந்தான், கவளம் வெங்கரியுரித்தவர் தாமும் கருணை செய்து போய் கயிலையைப் புக்கார்-கவளங்கொள்ளும் கொடுமையாகிய பாணையை யுரித்தவரும் கருணைசெய்து சென்று கயிலைவையை யடைந்தார். (எ-று.)

(பிரமனை நீ) இந்தச் சத்தியை நாடோறும் வழிபட்டு பெண்களைப் படைப்பாபென்றும், சத்தியைநோக்கி உன் அம்சத்தினால் பெண்கள் யானாயும் (பிரமன்படைக்கும்படி) வகுப்பாபென்றும் அருள்செய்து இறைவி தன் தலைவர்பார் பென்றனர். இறைவரும் பிரமனுக்குச் கருணைநோக்கம் பாலித்து கைலைக்கேனை மான்க.)

புக்கபின் நனைத்தொழுதுபோற்றிசைக்கும் போதினானையவளைக்கை யாய்நோக்கி, நெக்கசுக்கையோய்கினக்கியான் புரியுகுழ்ச்சியாதென மலரவன் வணங்கித், தொக்கபேரருளெந்தையாரிடத்துத்தோன் றாமன்னை நீ பெண்ணுருமுழுதுந், தக்கவாறுபடைத்தருள்கதில்லன்றேற்படைக்குமாற்றலென்றனக்கருள்புரியாய்.

(இ-ள்.) புக்கபின் தன்னைத்தொழுது போற்றிசைக்கும் போதினானை - போனபிறகு தன்னை வணங்கித் துதிக்கும் பிரமனை, அவ்வனக்கை ஆய்நோக்கி - அவ்வனையையணந்த தாயனையான் பார்த்து, நெக்க சிந்தை போய் - நெகிழ்ந்த சிந்தையையுடையானே, நினக்கு யான் புரியு நிகழ்ச்சி யாதென - உனக் கியான் செய்யுங் காரியம் யாதென்று கேட்க, மலரவன் வணங்கி-பிரமன் வணங்கி, தொக்க பேரருள் எந்தையாரிடத்துத் தோன்றும் அன்னை நீ - பெருங்கருணை மிகுந்த எம்பெருமானிடத்துத் தோன்றுகின்ற தாயாகிய நீ, பெண்ணுருமுழுதும் தக்கவாறுபடைத்தருள்க - பெண்ணுரு முழுதுந் தக்கவண்ணமாகப் படைத்தருளாக, அன்றேல் படைக்கும் ஆற்றல் என்றனக்கு அருள்புரியாய் - அல்லாக்கால் சிருட்டிக்கும் வன்மையை எனக் கருள்செய்வாய். (எ-று.)

(இறைவியும் இறைவனும்) ஏகியபின் தன்னை வணங்கும் பிரமனைநோக்கி என்னால் உனக்காக வேண்டிய காரியம் யாதென்று வினவ, பிரமன் வணங்கிப் பெண்வடிவங்களை யெல்லாம் நீயே படைப்பாய், இல்லையாயின் படைக்கும் ஆற்றலை எனக் கருள்செய்வா யென்றனனென்க. தில் - அசைச் சொல். (கூ)

உம்பர்போற்றுநின் திருவடிப்பொடியையுச்சிமேல்கொண்டு நொன்படைக்கின்றே, னம்பையின்னமோர்விண்ணப்பமுளதாலடியனென்பெயதக்கன்றன்மகளா, யிம்பரீதியவதரித்திடல்வேண்டுமென்றுவேண்டலுமுலகமீன்மளித்த, கொம்பர்துண்ணிடையெம்பெருமாட்டிகூர்த்தபேரருட்கருணையினுணர்த்தும்.

(இ-ள்.) உம்பர் போற்று நின் திருவடி பொடியை உச்சிமேல் கொண்டு நான் படைக்கின்றேன்-தேவர் வணங்கு நின் பாததுளியை உச்சிமேல் வைத்துக் கொண்டு நான் சிருட்டிக்கின்றேன், அம்பை இன்னம் ளா விண்ணப்படம் உளது - அம்மையே இன்னமுமொரு விண்ணப்பமுண்டு, அடியனைப் பெறு தக்கவன் தன்

மகீளாய் இம்பர் நீ அவதாரித்திடல் வேண்டும் - யான் பெற்ற தக்கனுக்குத் திருமகனாக இவ்வுலகில் நீர் அவதாரஞ்செய்யவேண்டும், என்று வேண்டலும்-என்று வேண்டிக்கொள்ளலும், உலகம் ஈன்றளித்த கொம்பர் துண்ணிடை எம்பெருமாட்டி - உலகைப் பெற்றெடுத்த பூங்கொம்புபோல துணிய இடையையுடைய எம்மிறைவி, கூர்த்த பேரருள் கருணையின் உணர்த்தும் - மிக்க பெருங்கருணையினாலிவியாநிற்பான். (எ-று.)

(பிரமன்-தேவியே, எனக்குப் படைக்கும் ஆற்றலளிப்பையாயின்) உனது பாததுளைச் சிரமேற்கொண்டு படைப்பேன். (அன்றியும்) இன்னம் ஓர் விண்ணப்பமுளது, யாதெனின்; என் மகனாகிய தக்கனுக்குப் புத்திரியாக வரவேண்டும் என்றனன். பெருமாட்டி கருணையாற் கூறுகின்றாள்.

(கக)

முழுதுமாயுயிர்க்குயிரொனத்திகழுமுத லுருத்திரனென்றிடுஞ் சுருதி
தருவியாங்கவனிடப்புறமேவுஞ்சத்தியானவன் சத்தியனதனாற்
ரெழுதருத்திறலவன்றிருவடிவாந்தொல்சகங்காளினிடப்புறமெனதாம்
பழுதிடாநின்வடிவினைப்பகுத்துப்பாதிபெண்மையான்பாதி யிறிகழ்தி.

(இ ள்.) சுருதி முழுதுமாய் உயிர்க்குயிரொன திகழும் முதல் உருத்திரன் என்றிடும் - வேதம், யாவுமா யுயிருக்குயிரொன விளங்கு முதல்வன் உருத்திரனென்று கூறும், அவன் இடப்புறம் தருவி மேவும் சத்தியான் - அவனிடப்பாகத்தில் தருவியுறையுஞ் சத்தியானும், அவன் சத்தியன் அதனால் - அவன் சத்தனமாகலான், தொழுதரும் திறல் அவன் திருவடிவாம் தொல் சகங்களின் இடப்புறம் எனதாம் - தொழத்தக்க திருலையுடைய அவன் திருவடிவாகிப் பழமையாயுள்ள உலகங்களினிடப்புற மென்னுடையதாகும், பழுதிடாநின் வடிவினைப் பகுத்து - (ஆகையால்) பழுதில்லாதவனே நின்வடிவத்தைப் பகுத்து, பாதி பெண்மை-பாதிபெண்மையாகவும், ஆண் பாதியில் திகழ்தி - ஆண்மை பாதியாகவும் விளங்கக்கடவாய். (எ-று.)

(பிரமனோக்கிப் பெருமாட்டி கூறுவது என்னையெனின்) வேதம் யாவுமாயுயிர்க்குயிராய் விளங்கும் முதல் உருத்திரனேயென்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. யான், அவனிடப்புறத்திலிருக்குஞ் சத்தியாகும், அவன் சத்தியன், அன்றியும்-இவ்வுலகெல்லாம் அவன் வடிவே அவ்வடிவங்களினிடப்புறம் என்னுடையது, (ஆகையால்) உன் வடிவத்தைப் பாதி யாணாகவும், பாதி பெண்ணாகவும் சோகம்பாவணையாலெண்ணி விளங்கக்கடவாயென்க, ஆங்ககைச்சொல்.

இடப்புறமேவுஞ்சத்தியான் அவன் சத்தியன் என்றது இறைவனிடத்துச் சத்தி மரமுங் காழ்ப்பும்போலிருத்தலை விளக்கற்கும், அவன் வடிவாம் தொல்சகங்கள் என்றது அய்விறையன் அன்னியத்தால் உலகந்தானேயாயிருத்தலை யுணர்த்தற்கும், நின் வடிவினைப் பகுத்து பாதிபெண்மை ஆண்மை பாதியிறிகழ்தி என்றது “முழுதுமாய் உயிர்க்குயிரொனத்திகழும் முதல் உருத்திரன் என்றிடுஞ் சுருதி” என்று கூறிய மேற்கோளை வலியுறுத்த அம்முதல்வனைச் சோகம்பாவணையால் வழிபடும் வழிபாட்டை அனுபவமுறையாற் காட்டற்குமாமென்க. அல்லலும் பிரமன் ஆணையும் பெண்ணையும் படைத்தற்கு வேண்டினால்தொல் அது முற்றுப்பெறப் பாதிபெண்மை ஆண்பாதி யிறிகழ்தி என்றொன்றுமொன்று. ஈண்டுப் பிரமனுக்குக் கூறியது ஆதியான்மீசபாவனை; அப்பாவனை, “ஆதிபெளகிகம், ஆதிதைவிகம்,

ஆதியான்மிகம்" என மூவகைப்படும். இவற்றுள் வழிபடுவதற்செண்ணுந் தெய்வ வடிவம் ஆதிபௌதிகம், அதற்கு அதிசெய்வமாகிய மந்திரம் அதிதெய்வீகம், அந் மந்திரமிடமாக நின்று பயன் கொடுப்பதாகிய வெசத்தி ஆதியான்மிகம். ஆக லான் ஈண்டு உருத்திரனிடப்புறமேவும் சத்தியான் அவன் சத்தியன் சகங்குளிடப்பு றமெனதாம் நின்வடிவனைப் பகுத்து பாதிபெண்மை யாண்மைபாதிவிற் நிகழ்தி என்றதனால் ஆதியான்மீகமாயிற்றென்க. (கஉ)

அண்ணலாரருட்சத்தியுஞ்சிவனுமாய் நன்மைமாயினுந் தொட்டுலகம், பெண்மையான்மையென்றிருவகைப்புணர்ப்பாற் பெண்ணுமாணுமாய்பாதி றங்குமென்றியம்பிப், பண்ணைமாமறைக்கக் கருங்குருளிப்பாவையமாடுகையாயிடைக்கரந்து, மண்ணெலாமுய்யச்சதியெனும் பெயரால்வயங்குதக்கனுகொருமகளானாள்.

(இ-ள்.) அண்ணலார் அருட்சத்தியுஞ்சிவனும் ஆயதன்மையின்-இறைவன், அருட்சத்தியும் சிவனுமாகிய தன்மையால், அன்றுதொட்டு உலகம் பெண்மை ஆண்மை என்று இருவகைப்புணர்ப்பால் - அன்றுமுதல் உலகம் பெண் ஆணென்னு மிருவகைப் புணர்ப்பினால், பெண்ணும் ஆணும் ஆய் பிறங்கும் என்று - பெண்வடிவ மாகவும் ஆண்வடிவமாகவும் விளங்குமென்று, பண்ணைமாமறை கடவுளுக்கியம்பி யருளி - கட்டமாகிய பெருமையமைந்த மறையோடுகிய பிரமணுக்குச் சொல்லி யருளி, பாவை அம்பிகை ஆயிடை கரந்து - பாவைபோல்வாளாகிய அம்பிகை அங் கேயுருக்கரந்து, மண் எல்லாம் உய்ய மண்ணுலகமெல்லாம் பிழைக்க, சதி என்னும் பேரால் வயங்கு தக்கனுக்கு ஒருமகளானாள் - சதி என்னும் பெயரினால் விளங்கு கின்ற தக்கனாக் கொருமகளாகத் தோன்றினாள். (எ-று.)

இறைவனார், சத்தி சிவம் என்கின்ற இரண்டுவடிவமா யிருக்கின்றபடி யினால் அக்காலத்தொடங்கி உலகம் பெண்தன்மை ஆண்தன்மை என்னு மிருவகைப் பண்பி னையுடையதாகி பெண்வடிவமாகவும் ஆண்வடிவமாகவும் விளங்கும் என்று பிரமணுக் குக்கூறி யனுக்கிரகஞ்செய்து அங்கு தேவி திருவுருக்கரந்து சதி என்ற பெயரால் தக்கனுக்குத் திருமகளாக வந்தனவென்க.

ஆண் பெண்ணென்று சுட்டி யறியக்கூடாது அசிறிததனால் நிரகு மிறைவன் உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும் வினையினை விடத்தற்பொருட்டும், யோக முத்தியை யுதவதற்பொருட்டும் அம்மையப்பராய் விளங்கினவென்பார் "அண்ண லார் அருட்சத்தியும் சிவமும் ஆயதன்மை எனவும், இறைவன் அம்மையப்பருகத் திருவுருக்கொண்டகாலம் இன்னகாலமென்றறியப்படாதென்பார் அன்று எனவும், இறைவன் சத்திசிவங்களாகவே அவ்விரண்டுக்கு மியல ஆண்மைக்குணத்தையும் பெண்மைக்குணத்தையும் உயிரகடைந்து அவ்விரண்டுக்கு முரிய வடிவங்களையும் உடையனவென்பார் உலகம் பெண்மை ஆண்மையென நிருவகைப்புணர்ப்பாற் பெ ண்ணுமாணுமாய் பிறங்குமெனவுக்கறினார். (சுரு)

ஆயநங்கையைவிதியுளியரனார்க்களித்துநான் முகனன்னனந்திதழ மாயிருஞ்சகமானொடுபெண்ணாய்வயக்கமுற்றனவகிலநாயகியாமு பாயும்வென்விடைப்பாகமைனந்துபூரித்ததக்கனைவெறுத்தவன்மகன்மை மேயமேனியைநீத்திமகிரிக்குமேனைபான்மகளாயவதரித்து.

• (இ-ள்.) ஆயநங்கையை விதியுளிய அரனார்க்கு அளித்து நான்முகன் அன்ன னம்மிகழ - அவ்விறைவியை வேதவிதியாற் சிவபெருமானுக்குத் திருமணஞ்செ

ய்துகொடுத்து பிரமன் முன் தேவிகூறியவாறு விளங்க, மாயிரும் சகம் ஆனொடு பெண்ணாய் வயக்க முற்றன - பெருமைபொருந்திய உலகம் ஆனொடு பெண்ணை விளங்கின, அகிலநாயகியும் பாயும் வெள்விடைபாகரை மணந்து - உலகமீன்ற முதல்வியும் பாய்ந்துசெல்லும் வெள்ளை இடபவூர்தியானைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டு, பழித்த தக்கனை வெறுத்து - இறைவனைத் தூற்றிய தக்கனைச் சிந்தையால் வெறுத்து, அவன் மகன்மை மேய மேனியை நீத்து அவன் மகளாகத்தோன்றிய திருவுருவத்தை நீக்கி, இமகிர்க்கு மேனைபால் மகளாய் அவதரித்து - மலையரையனுக்கு மேனையிடத்துத் திருமகனாய்த்தோன்றி. (எ-று)

(சதியென்றபெயரோடு தக்கன் மகளாயிருந்த) தேவியை விதிப்படி இறைவனுக்கு மணஞ்செய்வித்த தனக்குத் தேவீ விதித்தபடியே தன் வலமிடங்களில் சிவசத்திகளைத் திபானித்து சிவசத்திசொருபமாகவே நிற்க(அதனால்) சராசரங்களெல்லாம் ஆண்பெண்ணென்கிற இரண்டு வடிவங்களாகச் சிறுட்டிக்கப்பட்டு வந்தன. (பிரமன் செய்தி இங்கவையிருக்க) தேவீ இறைவனை மணந்து இறைவனைப்பிழித்த தக்கனைச்சிபித்து அவன் மகனெனக்கொண்டு பாராட்டிய திருமேனியைக்கழித்து மலையரையன் மகளாய் வதாரஞ் செய்தனரென்க.

பிரமன் தன்சேவ பாவனைமற்றது சிவபாவனையில் இலயித்திருந்தனனாதலால் நான்முகண்ணந்திகழ எனவும், தன்னைச் சிவனுக்குக் கொடுத்து சிவனைக்கொண்டார்க்கு பாவும் சித்தியாமாதலால் சகம் ஆனொடுபெண்ணாய் வயக்கமுற்றன எனவுங் கூறினார். (கசு)

அங்கண்மேவியபிஞ்ஞகனேவற்பணியின்மேவினளாகமற்றநாட், பங்கயத்தவனல்கியவரத்தாற்றாருகாசுரனெனப்பயில்கொடியோன், பொங்குமாண்மையி னுலகெலாம்வருத்தப் பொன்னகர்க்கிறைகுரவனை முதலோர், தங்குமுழாத்தொடு முசாவிநான் முகத்தோன்ற ன்ணையெய்தியக்கொடுத்தொழிவியம்பி.

(இ-ள்.) அங்கண் மேவிய பிஞ்ஞகன் ஏவற்பணியின் மேவினளாக - அங்கெழுந்தருளிய இறைவனது குற்றேவல் செய்ய விருப்பமுடையாளாயிருந்தனளாக, அந்நான் பங்கயத்தவன் நல்கியவரத்தால் - அக்காலத்தில் பிரமன் கொடுத்தவரத்தினால், தாருகாசுரன் எனப்பயில்கொடியோன் - தாருகாசுரனெனப்படுகின்ற கொடியோன், பொங்கும் ஆண்மையின் உலகெலாம் வருத்த-மீக்க ஆண்மையினால் உலகமுழுதும்வருத்த, பொன்னகர்க்கிறை தங்குமவன் முதலோர் குழாத்தொடும் உசாவி - பொன்னகர்க்கரசுகிய இந்நிரன் தம் குருமுதலோராகிய பரிவாரத்தோடும் வினாவி, நான்முகத்தோன் தன்னை எய்தி அக்கொடுந்தொழில் இயம்பி - நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனையடைந்து அக்கொடுமையாகிய தொழிலைக்கூறி. (எ-று.)

இமயமலையில் மணங்கருகி எழுந்தருளிய இறைவன் கட்டினையிட்டபடியே தேவீதவத்திலிருக்க, பிரமனிடம் வரம்பெற்ற தாருகன் உலகெல்லாம் தன்னுண்மை செலுத்திவருத்த அவ்வருத்தத்துக்காற்றாது இந்நிரன் தன் ஆசிரியராகிய பிரகஸ்பதிபகவானிடத்தும் ஏனையதேவர் முதலிய பரிசனங்களிடத்தும் ஆலோசித்துப் பிரமனிடஞ்சென்று அவ்வசுரன் கொடுத்தொழிலெல்லாம் எடுத்துக் கூறினனென்க. குரவனை என்புழி ஐ சாரியை.

எந்தைநீயிதுநீர்திறம்புகலென்றிறைஞ்சுவெண்டலுந்திசைமுகப்புத்தீதளந்தவெந்திறற்றுருகன்செருக்கையடக்குமாண்மையன் முருகவேனன்றிக்

கந்தமென்றொடைக்கடவுளரோனோர்வல்லரல்லாக்ககூங்குத்தருவா
னிந்துசேகரனுமையினைமணக்குமுபாயநீபுரிகெனவிடைகொடுத்தான்.

(இ ள்.) எந்தை நீ இதுதீர் திறம் புகல் என்று இறைஞ்சி வேண்டலும்
எந்தையே நீ இது நீங்கும் வகையைச் சொல்லென்று புகழ்ந்துவேண்டலும், திசை
முகப் புத்தேள் அந்த வெந்திறல் தாருடன் செருக்கை யடக்கும் ஆண்மையன் முரு
கவேள் - பிரமன் அக்கொடிய ஆற்றலையுடைய தாருகனது கர்வத்தை யடக்குமாண்
மையையுடையான் முருகனே, அன்றி கந்த மென்தொடை கடவுள்! ஏனோ வல்ல
ரல்லர் - அல்லாமல் வாசனை மிகுந்த மென்மையாகிய மலர்மாலையணிந்த தேவரும்
பிறரும் வல்லமையுடையரல்லர், அக்கந்தனைத் தருவான் - அக்கந்தனைத் தரும்படி,
இந்து சேகரன் உமையினை மணக்கும் உபாயம் நீ புரிகென விடைகொடுத்தான் -
சந்திரசேகரனாகிய இறைவன் உமையம்மையை மணஞ்செய்து கொள்ளுமுபாயத்
தை நீ செய்கவென விடையளித்தான். (எ-று.)

(இந்திரன் பிரமனை நோக்கி) எந்தையே இவ்வசரனால் நேர்ந்ததுன்பம்
திரும் வகையைப் புகல்வாயென்று கேட்கவும், பிரமன் அவ்வசரனாண்மையை யொ
ழித்தற்கு முருகனையன்றி வேறொரு தேவரின்று ஆகையால் சிவபெருமான் உமா
தேவியை மணஞ்செய்தற்குரிய உபாயத்தை நீ செய்வாயென்று விடைகொடுத்தன
னென்க.

பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றெக்கது. வேள்-விருப்பத்தைத்தருபவன்,
இது காரியவாகுபெயராய்ப் பலபொருள் குறிக்குமொரு சொல்லேனும் முருகனை
ன்ற பித்தினியைப் பீக்கிய விசேடணமாகிய சொல்லா யிருபெயர்வாட்டுப் பண்
புத்தொகையாய்ப் புணர்ந்தது. வேள் என்றது ஈண்டுக்கந்தப்பிராணை. (கூங்)

மீண்டு வாசவன் மாரணை நினைப்பவேனில்வேள் சிலை பகழிகைக்கொண்டு
காண்டகுங்கவினிரதியுமதுவருங்குமேவரக்கடுகிவந்திறைஞ்சி
யீண்டுநின்னருளாணையின்வலியால்யா துமாற்றுவல்செய்பபணியருளாய்
மாண்டமுப்புரமபொடித்தவர்தமையும்வெல்லவல்லுநன் மற்றுளாயெவனே.

(இ ள்.) மீண்டு வாசவன் மாரணை நினைப்ப - அங்கு மீண்டு இத்திரன் மன்
மதனை எண்ண, வேனில்வேள் சிலை பகழிகை கொண்டு - மன்மதன் வில்லும் அம்
பும் கையிற்கொண்டு, காண் தரும் கவின் இரதியு மதுவும் வருங்குமே வர - காண்
த்தக்க அழகையுடைய இரதியும் மதுவும் பக்கத்தில் வர, கடுகி வந்திறைஞ்சி -
வினாந்துவந்துவணங்கி, ஈண்டுநின் அருள்ஆணையின் வலியால் யாதும் ஆற்றுவல்-
இங்கே நின்னாணையினருளினால் செயற்கரிய யாவஞ் செயவல்லேன், செய் பணி
அருளாய் - செய்யத்தக்க குற்றேவலை யருளிச்செய், மாண்டமுப்புரம் பொடித்த
வர்தமையும் வெல்லவல்லுநன் - மாட்சிமைப்பட்ட முப்புரமட்ட இறைவனையும்
வெல்லவன்மையையுடையேன், மற்றுளா எவனே - வேறுளாயாதோ. (எ-று.)

பிரமனிடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பி, பிரமன் குறி (யிட்டபடியே) காமன்
தன்னிடம்வர நினைத்தனன். நினைத்தபடியே மன்மதன்வந்து வணங்கி உன்னரு
ளால் யாவும் செய்யவல்லவனானே (ஆகையால்) இப்போது செய்யத்தரும் பணி
யைக் கட்டினியிவாய், யானே திரிபுரதகனாகிய இறைவனையும் வெல்ல வல்லவ
ன் இத்தினும் வேறு உறுதி உனக்குச் சொல்லவேண்டுமா (எனவே மன்மதன் தன்
னாண்மையைக் கூறியதாமென்க.)

வேனில் வசந்தகாலம், அது அவனுக்குரிய காலமாகலின் வேனில்வேனென் றார். வேள் ஈண்டு மன்மதனை. சிலை கரும்பு. பகழி - ஐவகையாகிய மலரம்பு.(கஎ)

ஈதியம்புதியித்திரனுவகையெய்திவிண்ணவரிடும்பையும்வுண, ஈதியி ல்லன்புரிவதுமலரோனிகழ்த்துமாற்றமும்வகுத்துரைசெய்து, பேதியாவ கைப்பெருந்தகையின்னே பிஞ்ஞகன் தனையுமையொடுஞ்சேர்த்தி, போதி யென்றலுநமங்கனைக்கிழவன்பொன்னகர்க்கிறைவிடைகொடுமீண்டான்.

(இ-ள்) ஈது இயம்புதி - இதனைக்கூறலும், இந்திரன் உவகை எய்தி - இந் திரன் மகிழ்ச்சியடைந்து, விண்ணவர் இடம்பையும் - தேவர்களுடைய துன்பத்தையும், அவுணன் நீதியில்லன்புரிவதும் - தாருகாசுரன் நீதியில்லாத காரியங்களைச்செய் வதும், மலரோன் நிகழ்த்துமாற்றமும் - பிரமன் கூறிய சொல்லும், வகுத்துரை செய்து - வகைப்பட்டகூறி, பெருந்தகை பேதியாவகை இன்னே பிஞ்ஞகன்னை உமையொடுஞ் சேர்த்தி - பெருந்தகைமையை யுடையானே மனம்பேதியாவண் ணம் இப்பொழுதே சிவபெருமானைப் பிராட்டியாரோடும் சேர்த்துவிடு, போதி என் றலும் - போவாயென்று கூறலும், ஐங்குணக்கிழவன் பொன்னகர்க்கு இறை விடை கொடுமீண்டான் - ஐங்குணக்குரியவனாகிய மன்மதன் பொன்னகர்க்கரசனாகியஇந் திரனிடத்து விடைகொண்டு மீண்டான். (எ-று)

(மன்மதன்) இவ்வண்ணங்கூறவும் இந்திரன் மகிழ்ந்து சுரர்களுடைய துன் பத்தையும் அசுரன் செய்யும் துன்பத்தையும் இத்துன்பம் ஒழியுமாறு பிரமன் கூறிய உபாயத்தையும் விரித்துச்சொல்லி மன்மதனை நீ சொல்லிய சொல்லில் மாறுப டாது சிவபெருமானை உமாதேவியோடுஞ் சேர்த்துவிடு என்று சொல்லவும் காமன் இந்திரனிடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பினனென்க.

இறை சொல்லாவிடேனை. விண்ணவரிடம்பை என்றது விண்ணவர் துறக்க நாட்டைத் தீக்கொளுவல், அவுணன் நீதியில்லன்புரிவது என்றது. அவன்தேவரைச் செய்யத்தக்கிலாப்பணியை செய்கவென்றேவல். மலரோனிகழ்த்து மாற்றமென் றது - கந்தனைத்தருவான் இறைவனுமைபை மணப்பதற்குபாயம்.

ஆண் தன்மையை எடுத்துக்கூறல் யாவர்க்கும் எளிது. செய்தல் அரிதாகலின் அதனைக்குறித்தற்கு “பேதியாவகை பிஞ்ஞகன்னை யுமையொடுஞ் சேர்த்தி” என வும், செய்தற்கரிய செயலைச் செய்யத்துணிந்தோனை யாவரினுஞ் சிறந்தெடுத்தோ தல் இயல்பென்றற்கு “பெருந்தகை” எனவுண்கூறினார். (கஅ)

மீண்டுசெம்மலாரிருந்துழியனுதி மெல்லவெஞ்சிலைவாங்கலுமவனை, மாண்டகுந்திரு துதல்விழிநெருப்பின் மடுத்துவார்குழ விரதிகின்றிரப்பக், காண்டகாவலையுருவிலியாக்கிக்கடுத்தவம்புரிமலைமகண்மணந்து, தூண்டு வேற்படைக்குரிசிலையுதவித்தாருகன் தனைத்தொலைத்தருஞ்செய்தார்.

(இ-ள்.) மீண்டு செம்மலார் இருந்துழி அனுதி மெல்ல வெஞ்சிலை வாங்கலு (விடைகொண்டு) மீண்டு இறைவனிருந்தவிடத்தை நெருங்கி மெல்லக கொடுஞ்சி வளைத்தலும், அவனை மாண் தரும் திருதுதல் விழி நெருப்பின் மடுத்து - அவரை மாட்சிமைப்பட்ட அழகிய நெற்றிவிழி நெருப்பினாலழித்து, வார் குழல் இரதிநி ல் இரப்ப-நீண்ட கூந்தலையுடைய இரதிநின்றிரத்தலினால், காண் தகாவகை உருவ லியாக்கி - பிறரால் காணக்கூடாதபடி அனங்களைக்கி, கடுத்தவம்புரி மலைமகள் மண ந்து - அருந்தவஞ்செய்கின்ற பார்வதியாரை மணஞ்செய்துகொண்டு, தூண்டு

வேற்படைக் குரிசிலை யுதவி தாருகன் றனை தொலைத்து அருள் செய்தார் - தான் டு
கின்ற வேற்படையை யுடைய முருகனை யளித்துத் தாருகாகரனைத் தொலைப்பித்துக்
கருணை செய்தனர். (எ-று.)

மன்மதன் பிரமஸீடத்து விடைபெற்றுத் திரும்பி இறைவனிருக்குமிடத்தை
யடைந்து மெல்லத் தன்னு கரும்புவிஸ்லை வளக்கவும் (அவ்வில்லாளனை) இறைவன்
தன்னு நெற்றிக்கண்ணு லெரித்தனன். எரிக்கவும் அவன் மனைவியாகிய இரதி புலம்
பிக் கணவனை வேண்ட (அவட் கு) அம்மன்மதனைத் தந்து தாம்செய்தற்கரிய தவரு
செய்யும் மலைமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து வேற்படையாளியாகிய முருகனைத் தந்து
தாருகனைச் சங்கரித்து தேவர்களுக் கருள் செய்தானென்க.

மன்மதன் இரதிக்கு உருவமாய்த் தோன்றச்செய்தானும் பிறர்க்குருவமாகத்
தோன்றாவாறு செய்தனனாதலால் காண்டகாவகையுருவிவியாக்கி என்றார். மலை
கள் மணந்து என்புழி உயர்திணையில் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. இர
ப்ப-என்று காரணப்பொருட்டாகிய செயவெனெச்சம். (எக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆங்கதன் பின்னர்ச் செங்கேழலங் கொளியடி வினஞ்சர்
தூங்கியமிடற்றினுஞ்சரி குழலிமயமாதா
மோங்குயர்பலவுஞ்சந்தம்வேரொடுமொடியத்தள்ளி
வீங்கொலியருவிதாழு மந்தரவெற்பின்மேலால்.

(இ-ள்.) ஆங்கு அதன் பின்னர் - அவ்விடத்ததன்பிறகு, செங்கேழ் அலங்
கொளிய டிவின் - மிக்க செவ்வண்ணத் திருமேனியில், நஞ்சம் தூங்கிய மிடற்றினு
ரும் - விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும், சுரிசுழல் இமயமாதம் -
சுரிந்த கூந்தலையுடைய மலைமகளும், ஓங்குயர் பலவும் சந்தம் வேரொடும் ஓடிய
த்தள்ளி - மிகவுயர்ந்த பலாமரத்தையும் சந்தனமரத்தையும் வேருட னொடியும்படி
தள்ளி, வீங்கொலியருவி தாழு மந்தர வெற்பின்மேல் - மிகுந்த ஒலிதங்கிய மந்தர
மலையின்மேல்பால். (எ-று.)

முருகக்கடவுளால் தாருகனைத் தொலைத்தபின்னர், நீலகண்டனாகிய இறை
வனும், மலைபடையன்மகளும் மந்தரமலையின்மேலென்க.

ஓங்குயர்-ஒருபொருட்பன்மொழி, பலாஎன்றது குறுகின்றது. ஆல்-அசை. (உ 0)

உலகெலாமுய்யுமாற்றாதுவளகத்தைத்துமுன்றிச்
சிலநியாடுக்கியிட்டசெழுந்தவிசையின்மன்னி
விலகருமகிழ்ச்சியீதூர்திருவிளையாடற்செய்கைக்
கலவியினயத்துதம்முட்களித்தினிநிருக்குமேல்வை.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் உய்யுமாற்றல் - உலகங்களெல்லாம் பிழைக்குமவ
கையாக, உவளகத்து - அவ்விடத்து (அந்தப்புரத்திற்) சிலநியர் ஐந்து முன்றாக அ
டுக்கியிட்ட செழும் தவிச அணையின்மன்னி - சேடியர்கள் ஐந்தடுக்காகவும் மூன்றடு
க்காகவும் அமைத்துள்ள செழுமையாகிய பூவணையின்மேல் (இறைவனும் இறைவி
யும்) வீற்றிருந்து, விலகரும் மகிழ்ச்சி மீதூர் திருவிளையாடற்செய்கை-இடையருத
ஆனந்தம் மேன்மேலாகிப்படும் திருவிளையாடற்றொழிலை, கலவியின் நயந்து - சிற்
றின்பத்துறையில் விரும்பி, தம்முள்களித்து இனிதிருக்கும் எல் வை-தங்களுக்குள்
மகிழ்ந்து இன்புற்றிருக்கும் பொழுது. (எ-று.)

முன்கூறிய மந்தரமலையில் அமைந்துள்ள அந்தப்புரத்திலுள்ளவீணையின்மேல் அம்மையப்பரிருவரும் வீற்றிருந்து உலகெல்லாமுய்யுமாறு கலவியின்பத்தை துகர்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும்போது என்க.

சிற்றயிர்க்குரிய சிற்றின்பவினையாடலை அம்மையப்பரிருவருஞ் செய்தது உயிர்கள் அவ்வின்பத்தை துகரவாகலான் உலகெல்லாமுய்யுமாற்றுவனெனவும், உயிர்கள்பொருட்டு அவ்வினையாடலைச் செய்யினும் இருவர்மாட்டும் நிகழ்ந்த அவ்வின்பம் சிற்றின்பமன்றாகலான் விலகருமகிழ்ச்சி மீதுள்ளிருவினையாடற் செய்கைக்கலவியினயந்து எனவுங்கூறினார். உவளகம்-இடம். (உக)

மும்மைப்புவனங்களுஞ்செய்தவப்பேறுமுற்றச்
சும்மைத்தினாநீருடையேதினினேதோற்றமெய்தச்
செம்மைத்திசையெட்டி-னுந்தென்றிசைமிக்குவெல்ல
மம்மர்த்தொகைநூறியவண்டமிழ்நாவொழும்.

(இ-ள்.) மும்மைப்புவனங்களும் - மூன்றுலகங்களும், செய்தவப்பேறுமுற்ற - விடாதுசெய்த தவப்பயன்முடிவுபெறவும், சும்மை தினாநீருடைய மேதினினிதோற்றம் எய்த - ஒலிக்கின்ற அலையையுடையகடலை ஆடையாகவுடுத்த நிலவுலகமானது சிறப்புற்றோங்கவும், செம்மை திசை எட்டினும் தென்திசை மிக்குவெல்ல-செம்மைவாய்ந்த என்திக்குகளில் தென்திசையானது செருக்கடைந்து வெற்றிபெறவும், மம்மர்த்தொகை நூறியவண்டமிழ் நாவொழும் - அஞ்ஞானத்தொகுதியைத்துகள்படச்செய்த செவ்வியதமிழ்நாடானது வாழவும். (எ-று.)

மூன்றுலகங்களும் தவப்பேறடையவும், (அவற்றுள்) நிலவுலகு மேம்பட்டுடாங்கவும், அதனுள் தென்றிசையானது ஏனையதிசைகளை வெற்றிகொள்ளவும், (அதனுள்) தமிழ்நாவொழவும் என்க.

தவமியற்றினும் அத்தவத்தாற் பெறும்பேறு முற்றுவதரிதென்பதுதோன்ற செய்தவப்பேறுமுற்ற எனவும், ஏனையவுலகங்களிற் சேரற்றகுடியவீணகளியற்றுத்தகிடமாயுள்ளது மன்னுலகமாதலால் அச்சிறப்புத்தோன்ற மேதினினிதோற்றமெய்த எனவும், அம்மன்னுலகில் பரதகண்டஞ்சிறந்ததென்பது தோன்ற தென்றிசைமிக்குவெல்ல எனவும், அக்கண்டத்தினும் அஞ்ஞானத்தை யெளிதின்போக்கி முத்தியின்பத்தைக்கொடுக்குந் தமிழ்வழங்குநிலம் மேம்பாடென்பது தோன்ற மம்மர்த்தொகைநூறியவண்டமிழ்நாவொழும் எனவுங்கூறினார். (உஉ)

நலமன்னியதண்டகநாடுசெழித்துமல்கப்

பலரும்புகழ்க்காஞ்சிவளம்பதிமேன்மைசாலக்

குலவுஞ்சமயங்களோராறுமகிழ்ச்சிகூர

வுலகெங்கணும்வைதிகைசவமுயர்ந்துமன்ன.

(இ-ள்.) நலமன்னிய தண்டகநாடு செழித்துமல்க - நன்மைபொருந்திய தண்டகநாடு பலவளப்பங்களால் செழித்தோங்கவும், பலரும் புகழ்க்காஞ்சிவளம்பதியாவரானும் புகழப்பட்ட செல்வமமைந்தகாஞ்சிப்பதி, மேன்மைசால - மிக்கமேன்மைபெறவும், குலவும் ஓர் ஆறுசமயங்கள் மகிழ்ச்சிகூர - அழியாது விளங்குகின்ற சைவமுதலிய ஆறுசமயங்களும் நீங்காத ஆனந்தத்தையடையவும், உலகு எங்கணும் வைதிகைசவம் உயர்ந்துமன்ன - உலகமெங்கும் வைதிகைசவம் குன்றாதுநிலைபெறவும். (எ-று.)

தமிழ்நாட்டுள் தண்டகநாடுசெழிக்கவும், அந்நாட்டில் காஞ்சிநகரம் மேன்மைபெறவும், சைவமுதலிய வுட்சமயங்களாறும் மகிழ்கூரவும், எவ்வுலகத்தும்வைதிகைசுவமே நிலைபெறவும் என்க.

ஏனைய நாடுகளிற்சிறந்தது தண்டகநாடுன்பார் தண்டகநாடுசெழித்து மல்களனவும், ஏனைய நகரங்களிற்சிறந்தது காஞ்சிஎன்பார் காஞ்சிவளம்பதிமேன்மைசால எனவும், ஏனைய சமயங்கள் வேதபாஷ்யமாகி நிற்ப, சைவமுதலிய அசச்சமயங்களாறுமே விளங்குமென்பார் குலவுஞ்சமயங்களோராயு மெனவும், புறச்சமயநெறிநின்றோர் இவ்வகச்சமயப் பிரவேசம்பெறுவாராயின் அவர்க்கு முன்னில்லாத ஆனந்தம் விளையுமென்பார் மகிழ்ச்சிகூர எனவும், சைவமே வேதாகமசம்மதமென்பார் வைதிகைசவமுயர்ந்து மன்னஎனவும் கூறினார். (௨௩)

எவ்வெத்தவத்துஞ்சிவபூசனையேற்றமென்னப்
பொளவப்புளஸ்குழ்பாடிமேலவர்தேறியுய்யத்
தெவ்வுத்தொழில்பூணுமறக்கடைதேயநல்க
ரெவ்வத்திறநீங்கியுயிர்ப்பயிரொங்குமோங்க.

(இ-ள்.) எவ்வெத்தவத்தும் - எவ்வகையான அரியதவங்களிலேயும், சிவபூசனை ஏற்றம் என்ன - இறைவனைப்புகுத்தலாகிய தவமே உயர்ந்த தவமென்று, பொளவப்புளஸ்குழ்பாடிமேலவர் தேறி உய்ய-கடலால் குழப்பட்ட இந்நிலவுலகிலுள்ள மேலோர்கள்தெளிந்து உய்யுநெறிதேடவும், தெவ்வுத் தொழில் பூணும் அறக்கடையே - பகைவரைப்போல் (எந்நாளும்) பகைசெய்யும்பாவங்கள்தேயவும், நல்கூர் எவ்வத்திறம் நீங்கி - வறுமையென்கின்ற துன்பத்தின்வன்மை நீங்கி, உயிர்ப்பயிர் எங்கும் ஒங்க - உயிர்களைன்கின்றபயிர்களைவ்விடத்தும் ஒங்கவும். (எ-று.)

எத்தவங்களினுஞ் சிறந்தது சிவபூசையென்று மேலோர்கள் தெளிந்துய்யவும் பாவந்தேயவும் வறுமைநீங்கி உயிர்கள்வாழவும் என்க.

சிவபெருமானை அர்ச்சித்தலே பெருந்தவமாதலால் சிவபூசையேற்றமெனவும், அத்தவத்தில் தலைப்படமுபல்வோர் அறிஞராதலால் மேலவர்தேறியுய்ய எனவும், அதுவேயேற்றமெனத் தெளியச்செய்யாதது பாவமாதலால் அறக்கடையே எனவும், அப்பாவத்தை வளர்ப்பது வறுமையாதலால் நல்கூர்வெவ்வுத்திறநீங்கி எனவும், காரணகாரியமாகிய பாவமும் நல்கூரவும்ஒழியவே சிவபூசையிற் றலைப்படுவராதலால் உயிர்ப்பயிரொங்குமோங்க எனவுங்கூறினார். (௨௪)

முப்பான்முதலிட்டவிரண்டறமுந்தழைப்ப
வெப்பாறுலகத்தொளியாவையுமெம்பிரானார்
தப்பாவிழியின்னொளிச்சால்பெனயாருங்காண
வப்பார்சடையாடித்தொண்டரகங்களிப்ப.

(இ-ள்.) முப்பான்முதலிட்ட இரண்டறமும் தழைப்ப - முப்பத்திரண்டிறுமங்களும் தழைந்துவளரவும், எப்பால் உலகத்து ஒளியானவையும் - எவ்வகைப்பட்டவுலகங்களிலுமுள்ள ஒளிகளெல்லாம், எம்பிரானார் தப்பாவிழியின் ஒளிசால்புனயாரும்காண - எம்திறைவனுடைய அழியாதநேற்கிரத்தின் ஒளிப்பெருக்கமென்று யாவருமறியவும், அப்பார்சடையார் அடித்தொண்டர் அடக்களிப்ப-கங்கையையணிந்ததடையினையுடைய இறைவனது திருவடித்தொண்டர்கள் மனமகிழவும். (எ-று.)

அறங்களுள்ளாம் வளரவும் எவ்வொளியும் இறைவன் கண்ணொளியென்று யாவருமுணரவும் தொண்டரகமகிழவும் என்க. முப்பான்முதலிட்ட விரண்டற முமென்றது முப்பத்திரண்டெனப்படுதற்கென்க. இவ்வாறே மூன்றாதலையிட்டமுப் பதிற்றெழுத்துமெனப் பிறருங்கூறுதல்காண்க.

மக்களுயிர்க்குறுதியுபயப்பன அறங்களாதலால் அறந்தழைப்பனவும், சிவப் பிரகாசித்தால் யாவும்பிரகாசிப்பதென்பது யாவரும் உணர்தல் அரிதாகலான் எம்பி ரானார் விழியினொளிச்சால்பென யாருங்காணனவும், இறைவனுண்மையையாவ ரும் உணர்தலே அடியார்வேண்டுகோளாதலான் தொண்டரகவகனிப்ப எனவுந் கூ றினார். ஆர்விசுதி உயர்வின் கண்வந்தது. (உரு)

கைமிக்கெழுகாதல்விருப்புமீதூர்குறிப்பின்
விம்மிப்பணைத்துப்புடைவிங்கியெழுந்தகொங்கைப்
பொம்மற்பெருமாட்டிவெரிப்புறத்தெய்திவல்லே
செம்மற்பிறைவேணியனாந்திருக்கண்புதைத்தாள்.

(இ-ள்.) கைமிக்கு எழுகாதல் விருப்பு மீதூர் குறிப்பின் - மிகுந்தெழுதின்ற ஆசையும் அன்பும் மேன்மேல்வளருமுள்ளக்குறிப்பினால், விம்மி பணைத்து புடை வீங்கி எழுந்த கொங்கை பொம்மல் பெருமாட்டி - விம்மிப்பருத்துப் பக்கங்களிற்றி டித்து எழுந்த தனங்களின் பொலிவையுடைய எம்பெருமாட்டியார், வெரிந் புற த்து எய்தி-முதுகின்புறத்தில்வந்து, வல்லே செம்மல் பிறை வேணியனார் திருக்கண் புதைத்தாள் - விராவில் பிறையணிந்த சடையையுடைய இறைவனது திருக்கண் ணை மறைத்தல் செய்தனார். (எ-று.)

பிராட்டியார் தன்னுள்ளத்திலெழுந்த அன்பின்மிகுதியால் இறைவன்பின்பு றத்திற்சென்று அவ்விறைவனுடைய திருக்கண்களை விராவில் தன் திருக்கரத்தால் மூடினாண்க.

உவளகத்து செழுந்தவிசையின் தம்முட்கனித் தினிதிருக்குமேல்வை, எ ய்த, வெல்ல, வாழ, மல்க, சால, கூர, மன்ன, என்ன, உய்ய, ஓங்க, தழைப்ப, கா ண, களிப்ப, எய்தி கண்புதைத்தாள் எனவினைமுடிக்க. (உசு)

அறுசேர்க்கழிவெழில்விருத்தம்.

இருண்டபூங்குழலாள்செங்கையிறுமுற்புதைத்தலோடு
மிருண்டகந்தரத்தார்நோக்கினிருசுடர்மறைந்தவாற்றா
லிருண்டதுபுவனிமுற்றமிருண்டவெண்டிசையுமென்று
மிருண்டறியாதவிண்ணோரிருக்கையுமிருண்டதந்நாள்.

(இ-ள்.) இருண்ட பூங்குழலாள் செங்கை இறுகுறுபுதைத்தலோடும் - மல ரணிந்தகரியகூந்தலையுடைய உமாதேவியார் தமது அழகிய திருக்கரங்களால் (இறை வர்) திருக்கண்களை அழந்தப்புதைத்தலும்(அவ்வளவில்) இருண்ட கந்தரத்தார் இரு நோக்கின் சுடர்மறைந்த ஆற்றால்-நீலகண்டத்தையுடைய பெருமானாத இரண் டுகண்களினொளி மறைந்தபோயது அக்காரணத்தால், புவனிமுற்றும் இருண்டது- உலகமுழுமையும் இருண்டுபோயிற்று, என்முகையும் இருண்ட - எட்டுத்திசை சூறும் இருளையடைந்தன, என்றும் இருண்டு அறியாத விண்ணோர் இருக்கையும் இருண்டது - ஏந்நாளும் இருளையடைந்து (அதனால் தன்னொளிகுன்றுதல்) அறியா ததேவருலகமும் இருளடைந்தது, அந்நாள் அப்பொழுது. (எ-று.)

உமாதேவியார் இறைவருடைய திருச்சுண்களை இறுகப்பிழைத்த வளவில் அக்கண்களினொளிமறைய அதனால் எல்லா வுலகங்களும் என் திருக்களும் விண்ணோ ருலகமும் இரு னடைந்தன அந்நாளில் என்க.

புதைத்தலோடு மென்புழி ஓடு இசைநிறை.

ஏனையவுலகங்களிலும் திசைகளிலும் விண்ணோருலகு எப்பொழுதும் ஒளி மயமாகவே விளங்குஞ் சிறப்புடையதாகலான் என்றுமிருண்டறியாத விண்ணோ ரிருக்கையென விதந்தோதிரார்.

(உ-ஏ)

அழுங்கவேதன்னைநாளுங்காய்ந்துலாமருக்கர்தம்மோ
டொழுங்குமுத்திரட்டிநீட்டிசெருகிவைத்திட்டாலொக்குஞ்
செழுங்கதிர்மதியஞ்செந்தீயுமணித்திரையெல்லாம்
விழுங்கித்தன்விதுகாட்டிப்படர்ந்ததுதிமிரவிக்கம்.

(இ-ள்.) திமிரவிக்கம் - இருட்.கூட்டம், தன்னை அழுங்க நாளும் காய்ந்து உலாவும் அருக்கர்தம்மோடு - தன்னை வருந்தும்படி எந்நாளும்பகைத்து ஆகாயத்தி லுலவும் சூரியர்களோடு, செழும் கதிர் மதியம் செந்தீ உடு மணித்திரை எல்லாம் விழுங்கி - தண்ணிய கிரணங்களைப்பரப்பும் சந்திரனையும் அக்கினியையும் இரத்தின க்கூட்டங்களை யொத்த நகைத்திரங்களையும் விடாது விழுங்கி, தன்விதுகாட்டி பட ர்ந்தது - தன் பெருமிதத்தை (நன்கு) வெளிப்படுத்திப் பரந்தது, (இவ்விருட்குக் காரணம் பெருமாட்டியாரது திருக்கரமாதலால் அக்கரத்தையோக்கு மிடத்து) ஒழுங்குமு திரட்டிநீட்டி செருகிவைத்திட்டால் ஒக்கும்- ஒழுங்காகத் திரட்டி நீட்டி செருகி வைத்திருப்பதை யொத்திருக்கும். (எ-று.)

தனக்கு சூரியர் சந்திரன் அக்னி நகைத்திரமுதலிய ஒளியுடையபொருள்க ளெல்லாம் பகையாதலால் இருள், அப்பகையைப்போக்குவதற்கு இதுதான் அமைப மென்றெண்ணி அவைகளையெல்லாம் விழுங்கிப்பரந்தது, இவ்விருள் வெற்றிகொள் வதற்குப்படைக்கலமாயிருந்தது பிராட்டி திருக்கரமென்க.

உமாதேவியார் மரகதநிறமுடையவராதலால் அவர்கரம் இருளுக்குவமை யாயிற்றென்க. திமிரவிக்கம் ஒளியுடைய பொருளையெல்லாம் தன்வயத்ததாக்கின தாகக் கம்பித்தமையால் வீறுகோளணி.

(உஅ)

சிறைபடுகுகையாதிகருங்கொடித்திரள்களொத்த
மறமலிபுலிகளாநிவானரக்குலங்களொத்த
நறைகமழ்குமுதப்போதுநளினமுந்தம்முளொத்த
வறுதுயர்நேமிப்புள்ளுஞ்சகோரமுமொருங்கேயொத்த.

(இ-ள்.) கூகையாதி சிறைபடும் கரும் கொடிதிரள்கள் ஒத்த - கோட்டான் முதலிய பறவைகள் கூட்டில் கண்ணுறங்கும் காக்கை முதலியவைகளை யொத்தி ருந்தன, மறமலி புலிகள் ஆதி வானரக்குலங்கள் ஒத்த-கோபயிக்க புலி முதலான வைகள் சூரங்கினங்களை யொத்திருந்தன, நறை கமழ் குமுதப்போதும் நளினமும் தம்முள்ஒத்த - தேன்மணம் வீசும் செவ்வல்லியும் தாமரையும் வேற்றுமை யின்றி மலராமலொத்திருந்தன, நேமிப்புள்ளும் சகோரமும் உறுதுயர் ஒருங்கு ஒத்த - சக் கரவாகப் பறவையும் சகோரப்பறவையும் மிக்க துன்பத்தை வேறுபாடின்றி ஒத் தனுபவித்தன. (எ-று.)

கோட்டாளும் காக்கையும், புலியும் வானரமும், அல்லியும் தாமனாயும், சக் கிரவாகப்பறவையும் சகோரப்பறவையும் தம்முள் வேற்றுமையின்றி யொத்திரு ந்தன வென்க.

இரவில் கண்டெரியுங் கோட்டான் அக்காலத்துக் கண்டெரியாத காக்கை போல் தெரியாதிருந்தன வென்பார் கூகை கொழுத் திரள்களொத்த எனவும், இரவிலே உலாவும் புலிமுதலிய விலங்குகள் இரவிலே உலவாத குரங்கினங்களைப்போல உலவாதிருந்தன வென்பார் புலிகளாதி வானரக்குரங்களொத்த எனவும், இரவிலே மலராமல் அல்லிமுத்தலியவை இரவிலே மலராத தாமனா முதலியவைபோல் மலரா திருந்தன வென்பார் குழுதப்போதும் நளினமும் தம்முளொத்த எனவும், இரவில் சந்திரகிரணத்தைப்பருகும் சக்கிரவாகப்பறவை அக்கிரணத்தை யுண்ணாத சகோ ரப்பறவைபோல விருந்தன வென்பார் நேமிப்புள்ளும்சகோரமும் ஒருங்கேயொத்த எனவுங் கூறினர். மயக்கவணி. (உகூ)

அலர்தலையுலகங்காணாதற்படுபொருள்கள்காணார்
நிலைபெறுதத்தம்யாக்கைநீர்மையுங்காணார்முந்நீர்க்
கலிதிராவரைப்பினோருங்கண்டறியாதவானத்
தலைவருந்திமிரமொன்றேதணப்பறக்காண்டல்பெற்றார்.

(இ-ள்.) கலிதிரா முந்நீர் வரைப்பினோரும் - ஒலிக்கும் அலையையுடைய கடல்குழந்த நிலவுலகத்துள்ளவரும், அலர்தலை உலகம் காணார் அதற்படு பொருள் கள் காணார் - பரந்தவிடத்தையுடைய பூமியைக்காணாதவராயினர் அதிலுள்ள பொ ருள்களையுங் காணாதவராயினர், நிலைபெறு தத்தம் யாக்கை நீர்மையும் காணார் - அழி யாது சரித்தலையுடைய தத்தமது சரீரத்தின் குணங்களையும் காணாதவராயினர், வா னத்தலையரும் - (நிலவுலகினிய்வாறாக) தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன்முதலி யோரும், கண்டு அறியாத திமிரம் ஒன்றே தணப்பறக்காண்டல் பெற்றார்—'தாமெ ன்றும்' பார்த்தறியாத இருளொன்றையே நீக்கமின்றிக்கண்டார்கள். (எ-று.)

நிலவுலகினர் பூமியையும் அதிலுள்ள பொருள்களையும் தங்கடங்கள் சரீர வேற்றுமைகளையும் காணாராயினர். இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் இருளைக்கண்டா ர்களென்க.

இம்மண்ணுலகத்தார் தாமெந்நாளும் காணத்தருவனவாயிருப்பன பூமியும் அதிலுள்ளபொருள்களும் சரீரவேற்றுமைகளுமாதலால் அவையெல்லாம் தோன்றா வாறு அவ்விருள் மறைத்ததென்பார் முந்நீர்க்கலிதிரா வரைப்பினோரும் அலர்தலை உலகம், அதற்படுபொருள்கள், தத்தம் யாக்கை நீர்மையுங்காணா னெனவும், காணத்த கும் பொருள்க்காணத்தக்காணாக் காணாமற்செய்து, தன்னையென்றுங் காணாதாரா கிய அமரரை அமர்ந்து காணச்செய்தன வென்பார் கண்டறியாத வானத்தலையரும் திமிரமொன்றே தணப்பறக்காண்டல் பெற்றார் எனவும் கூறினர்.

அன்றியும், உலகங்காணார் அதற் படுபொருள்கள்காணார் யாக்கைநீர்மையுங் காணார் என்றதனால் இருள், உலகம் இத்தன்மையா யிருக்கின்றதென்றும் அதி லுள்ளபொருள்களிலை யிவையென்றுந் தெரியவொட்டாமலும், சரீரத்தினளவுக் ளும் நிறங்களும் இன்னவெனத் தெரியவொட்டாமலும் மறைத்து, தன்னையும் தந் நிறத்தையுமே காணச்செய்ததென்க. முந்நீர் என்றது ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிவடைமை நோக்கி; இவ்வாறே முந்நீர் என்பதற்குச் சிந்தா மணியிற் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியார்.

இறந்ததுபடைப்பினுக்கமிகந்தனவேள்விச்செய்கை
மறந்தனதவந்தானங்கள்பறைந்தனகடவுட்பூசை
துறந்தனகலவியின்பந்தொலைந்தனவறிவின்மேர்ச்சி
மறந்தனமறைநூற்கேள்விமயங்கினவுலகமெல்லாம்.

(இ-ள்.) படைப்பின் ஆக்கம் இறந்தது - சிருட்டியின் விருத்தியின்றிக்குறைந்தது, வேள்வி செய்கை இகந்தன - யாகத்தொழில்கள் இல்லாதொழிந்தன, தவம் தானங்கள் பறந்தன - தவங்களும் தானங்களும் பறந்துபோயின, கடவுள் பூசை பறைந்தன - தெய்வபூசைகள் செய்யாதொழிந்தன, கலவியின்பம் துறந்தன - இணைவிழைச்சுகள் என்னுதொழிந்தன, அறிவின்தேர்ச்சி தொலைந்தன - அறிவின்தேட்டம் கலங்கின, மறைநூல்கேள்வி மறந்தன - வேதநூலாராய்ச்சி மறந்துபோயின, உலகம் எல்லாம் மயங்கின - (அதனால்) உயிர்களெல்லாம் அறிவின்றிமயங்கின. (எ-று.)

பிரமனியற்றும் படைப்பின் மிகுதியும் ஏனையோரியற்றும் யாகங்களும் தவங்களும் தானங்களும், தெய்வவழிபாடும் புணர்ச்சியின்பமும், அறிவினிச்சயமும், வேதநூற்கேள்வியும் ஆகிய இவைகளொன்றுமின்றி மயங்கின என்க. (நக)

கடவுளர்முனிவர்மக்கள்யாவருங்கவன்றாங்காங்குப்
படலைவல்லிருளின்மூழ்கிப்பதைபதைத்தநாவாவென்னக்
கடலொலிக்கிளர்ச்சிநாணமுறையிடுங்காலேவெற்பின்
மடவரல்கரங்கணீப்பமலர்விழித்திறநாரையர்.

(இ-ள்.) ஆங்கு ஆங்கு-அந்தந்தவிடங்களில், கடவுளர் முனிவர் மக்கள் யாவரும் கவன்று - தேவர்களும் முனிவர்களும் மக்கட்பிறப்பினரும் - (ஆகிய) யாவரும் கவலையுற்று, படலை வல் இருளில் மூழ்கி-பரவியமிக்க விருளில் மூழ்கி, பதை பதைத்து ஆவா என்ன-பதைப்புற்று அந்தோ அந்தோ வென்று, கடல் ஒலி கிளர்ச்சிநாண-கடலின் பேரொலி நாணத்தையடைய, முறை இடும் காலே - முறையிடுகின்றகாலத்தில், வெற்பின் மடவரல் கரங்கள் நீப்ப-மலையரையன் மகளாகிய பார்வதியார் (இறைவர் கண்களைப்புதைத்த) கைகளை யெடுக்க, ஐயர் மலர்விழி திறந்தார்-எம்பெருமானார் தாமரை மலையொத்த கண்களை விழித்தார். (எ-று.)

தேவர்கள் முதலியயாவரும் தத்தமிடங்களில் ஒன்றுந்தோன்றாது வருந்தி இருள் வயப்பட்டு அந்தோவென்று பெருங்குரலிட, அவ்வொலியைக் கேட்ட அம்மையார் தமது திருக்கரத்தை நீக்க அத்தனார் தமது கண்ணைத்திறந்தனர் என்க. (.)

அல்கினவொளிகளெங்கு மஃகியதிருளின்வீக்க
மல்கின்படைப்புங்காப்பும் வயங்கினவறத்தினீட்டம்
பல்கினவேள்வியெங்கும் பரந்தனவிறைவார்சீர்த்தி
புல்கினவேதவாய்மை பொலிந்தனவுயிர்களெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஒளிகள் எங்கும் அல்கின-ஒளியுடைப்பொருள்களெவ்விடத்தும் ஒளிவிட்டு விளங்கின, இருளின்வீக்கம் அஃகிய-இருளின் பெருக்கம் குன்றியது, படைப்பும் ஊப்பும் மல்கின - சிருட்டித்தொழிலும் திதித்தொழிலும் நிறைந்தன, அறத்தின் ஈட்டம் வயங்கின - தருமத்தின் கூட்டம் நடந்தன, எங்கும்வேள்வி பல்கின-எவ்விடத்தும் யாகங்கள் நீங்கா திருந்தன, இறைவர் சீர்த்தி பரந்தன - தேவர்களு

டைய புகழ்பரவின, வேதவாய்மை புல்கின - வேதத்தினுண்மை நிரம்பின, உயிர்கள் எல்லாம் பொலிந்தன - ஆன்மவர்க்குகளையாவும் பொலிவுபெற்றன. (எ-அ.)

(இறைவனார் கண் மலர்ந்தருளவும்) ஓரிடத்தும் ஒரு சிறிதும் தோன்றா திருந்த சூரியசந்திர நகைத்திரங்கொல்லாம் எவ்விடத்தும் விளக்கமாய் விளங்கின, அவைவிளங்கவே அவ்வொளிசுளித்துத் தன்பகைமையைக்காட்டிய இருள் புறங்கொடுத்தோடின, அது ஓடவே படைத்தல்காத்தலாகிய அரசியல் நடந்தன். அது நடக்கவே அறங்கள் நிலைபெற்றன. அவைநிலைபெறவே வேள்விகள் நிகழ்ந்தன. அவை நிகழவே தேவர்களுடைய புகழ்பற்றந்தன. அது பரவவே வேதத்தினுட்பொருளாகிய அறமுதலிய நான்கும் நிறைந்தன. அவை நிறையவே உயிர்களெல்லாம் புத்திமுத்திப்பயனைப் பெற்றோங்கின வென்க.

இருளால் மறைந்தவை கதிர் மதிசெந்தீ உடுக்களாதலால் ஒளிகளெனவும், அறம் முப்பத்திரண்டாதலால் அறத்தினீட்டம் எனவும், அவியுணவை விரும்புவோர் இத்திரன் முதலிய தேவர் பலராதலால் இறைவர் எனவும், அறமுதலியநான்கும் செய்தற்கு உரியார் வேதியர் முதலிய நால்வருணத்தவராதலால் உயிர்கள் எனவும் கூறினார். காரணமாலையென்னுமணி. (நூ.)

வெறிமலர்த்தளவமுரல் விழியிணைமறைத்துநீக்குஞ்
சிறுபொழுதுலகுக்கெல்லா மெண்ணில்பல்லாழிசென்று
மறைநெறிபடைப்புச்செய்கை யாதிபயமறுத்தவாற்று
விறைவிதன்வதனநோக்கி யேந்தலாரருளிச்செய்வார்.

(இ-ள்.) வெறி மலர் தளவமுரல்-நறுமணங்கமழும் முல்லையரும்பினையொத்த மூலையுடைய பெருமாட்டி (தனது திருக்கரத்தால்) விழியிணை மறைத்து நீக்கும் சிறுபொழுது - இறைவருடைய கண்களைப் புதைத்து நீக்கிய அவ்விறையளவு காலம், உலகுக்கு எல்லாம் எண்ணில் பல ஊழிசென்று-உலகங்களுக்கெல்லாம் எண்ணிறந்த பல ஊழிக்காலங்களாகக் கழிந்து, மறைநெறி படைப்பு ஆதிய செய்கை மறுத்த ஆற்றால்-வேதவிதிப்படி செய்ததாகிய ஆக்கல் காத்தலாகிய தொழில் களில் லையாம் வண்ணம் தகைந்தகாரணத்தால், எந்தலார் இறைவிதன் வதன நோக்கி அருளிச்செய்வார் - சிவபெருமானார் தேவியின்முகத்தைப் பார்த்து ஓர் திருவாக்கருளுவார். (எ-அ.)

இறைவரது திருக்கண்களை இறைவியார் முடித்திறந்த அச்சிறுபொழுது உலகங்களுக்கு எண்ணிறந்த காலங்களாய்ச்சென்று படைப்பாகி தொழில்களைச்செய்ய வொட்டாதொழித்தது, அதனால் அப்பொருள் இரக்க முற்று அம்மையார் முகத்தைப் பார்த்து ஒன்று கூறுவார் என்க.

மறைத்து நீக்குஞ் சிறுபொழுது உலகுக்கெல்லாம் எண்ணில் பல்லாழிசென்று என்றதனால் அம்மையப்பர்க்கு ஓர் கணமாயுள்ளது ஏனையோர்க்குப்பல்லாழி எனவும், படைப்புச்செய்கையாதி மறுத்த என்றதனால் அக்காலம் பிரமனாகியோரறிவை மயக்கி நமக்கிதுதிக்காலம் வந்ததோவென்று அவரை வருந்தச்செய்து தங்கள் தங்கள் தொழிலையும் எண்ணுது திகைத்திருக்கச்செய்ததெனவும், இறைவிதன் வதன நோக்கி என்றதனால் அதற்குக் காரணம் தேவி யென்றுணர்த்தற்கெனவும், எந்தலார் அருளிச்செய்வார் என்றதனால் அக்கத்தை யொழித்துச் சுதத்தைக்கொடுப்பவர் இறைவனெனவும் கொள்ளக்கிடந்தது. (கூசு)

இருகடர் தமக்காதாரமாகிய வெமதுகஞ்சத்
திருவிழிபுதைத்தவாற்றும் படைப்பாதிச்செய்கைமாறி
யுருகெழுநீமைநின்னை புற்றதாலதற்குத்தீர்வு
மருமலர்க்குழலினாய்நீமரபுளியியற்றல்வேண்டும்.

(இ-ள்.) மருமலர் குழலினாய் நீ - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய தேவியேநீ, இருகடர் தமக்கு ஆதாரமாகிய-சூரியசந்திரர்களுக்கு ஆதாரமாகியிருக்கின்ற, எமது கஞ்சத் திருவிழிபுதைத்த ஆற்றல்-எம்முடைய தாமரை மலரையொத்த திருமுகத்திலுள்ள சண்களைப்பொத்திய காரணத்தால், படைப்பாதிச் செய்கைமாறி-சிருஷ்டிமுதலிய தொழில்கள் மாறுபட்டு, உருகெழுநீமை நின்னை உற்றது-உருவங்கொண்டெழுந்தபாவம் உன்னை வந்தடைந்தது, (அதனால்) அதற்கு தீர்வு மரபுளி இயற்றல் வேண்டும்-அதற்குப்பரிகாரம் விதிப்படி செய்ய வேண்டும்.(எ-று)

இறைவர் தேவியைப்பார்த்து எமது திருக்கண்களைப்புதைத்தமையால் படைப்பின்றிப்பாவம் வளர்ந்தது, அப்பாவம் உன்பாலது ஆகையாலதற்குத் தீர்வு நீயே செய்யவேண்டு மென்க.

காரணங்கெட்டவழிக் காரியம் நிகழாதாகலான் ஒளிகளுக்காதாரமாகிய கண்மறைப்படவே சூரியசந்திரர்கள் ஒளியிழந்தன ஞானவும், ஒளியில்லாதொழியவேவிதித்த அவ்வக்காலங்களிலியற்றும் புண்ணியங்கள் தேய்ந்த எனவும், அவை தேய்ந்தவிடத்துப் பாவம் வெளிப்பட்டதெனவும், அது “பல்லாவுறய்த்துவிடினும் குழக்கன்று வல்லதாந்தாய் நாடிக்கோடல்” போல் செய்தோடாப்பற்றுமெனவும், பற்றுமப்பாவத்தைப் பற்றறத்துடைப்பது பற்றறறூனைப் பற்றுதலேயாகவின அவனது பணியைப் பரிகாரங்களெனவும் கூறியதென்க.

பற்றற்றவனது பணி இது வென்பதைப் பின்வருவனவற்றிற்காண்க.(நடு)

இகப்பருங்கருணைபூண்ட வெமக்குநின் நனக்குநந்த
மகத்தடியவர்க்கும்பாவ மணுகுவதில்லையேனும்
வகுத்தவாபுரிதியெல்லாக் கருமமுமரபினுல்யா
கிகழ்த்தியவாரேபற்றி கிகழ்த்திடுமுலகங்கண்டாய்.

(இ-ள்.) இகப்பரும் கருணைபூண்ட எமக்கும் நின்றனக்கும் - மாறாதகருணையையுடைய எனக்கும் உனக்கும், நந்தம் அகத்து அடியவர்க்கும் பாவம் அணுகுவதில்லையேனும் - நம்மிடத்து அன்புள்ள அடியவர்க்கும் பாவம் வந்தடைவதில்லையாயினும், வகுத்தவாறுபுரிதி.(இதற்குத்தீர்வு மரபுளி நீயியற்றவேண்டுமென்று) வகுத்துக்கூறியபடியே செய்யக்கடவாய், மரபினுல் எல்லாக்கருமமும் யாம் கிகழ்த்தியவாறு-விதித்தவிதிப்படி எல்லாக்கருமங்களையும் நாம் செய்கின்றபடியே, உலகம்பற்றி கிகழ்த்திடும் - உலகினர் அதனை உண்மையாகப்பற்றிச் செய்நொழுகுவர். (எ-று.)

எனக்கும் உனக்கும் நம்மடியவர்க்கும் பாவம் வந்தணுகுவதில்லையாயினும் நான் சொன்னபடியே நீ செய்யக்கடவாய் (ஏனெனின்) நாம் எதனைச்செய்கின்றோமோ அதனையே நாடி உலகஞ்செய்யு மென்க.

இறைவன் அருளுருவுடையானும் இறைவி அவனுருவமாகிய அருளும் அடியார் அவனருள்பெற்றோரும் ஆகையால் பாவமணுகுவதில்லை என்றார். எனவே

பாவமென்றது தீவினை அது கண்மலத்தின் காரியம். அக்காரியம் மாயாமலகாரியத்தோடு (தனுக்ரணிகளோடு) கூடியுள்ளது. (இவ்விருமலமும் அதனையே இல்லாத வுடம்பினர், சிவமும் சத்தியுமாகலான்) பாவமானது இயல்பாகவே பாசமற்றவரைப் பற்றாது, அன்றிப் பாசமற்றோரைப்பற்றினவரையும்பற்றாது, ஆகவே எமக்கும், நின்றனக்கும், அடியவர்க்கும் பாவமணுகுவதில்லை எனவும், இறைவனால் விதித்தவற்றை நடத்திக்காட்ட வேண்டுவது ஆக்ஞாருபமா யிருக்கின்ற அருளாதலால் வகுத்தவாபுரிதி எனவும், உலகிலுள்ளோர் உயர்ந்தோர் நிகழ்த்தியவைகளையே மாபாகக்கொண்டு நடப்பது இயல்பாதலால் யாம் நிகழ்த்தியவாறே பற்றி நிகழ்த்திடுமுலகம் எனவும் கூறினார்.

இதனால் சிவபெருமானார் உலகிற்கு விதிகளை விதிக்குங்கடவுளெனவும், அவரது சத்தி ஆக்ஞாருபமாய் நின்று நடத்துமியல்புடைய தெனவும், உலகினர் அவ்விதியின்வழி நடக்கின்றவனவெனவும் குறித்ததென்க. நந்தம் அகத்தடியவர் என்றதும் தம்மாட்டுள்ளன்புடையாரிடத்துத் தாமும் உள்ளன்புடையா ரென்பது குறித்தற்கென்க. இதனை, “தீர்ந்தவன்பாய வன்பர்க்கவரினுமன்ப” என்ற திருவாக்கானுமறிக,

அடியவர்க்கும் பாவமணுகுவதில்லை என்றது தாம் அவராய்நிற்கும் நிலையக்குறித்தற்கென்க. இதனை “தன்னுணரும் நேசத்தீர்த்தம்பால் நிகழுந்ததினெய்போல்” என்ற சருகியாலுணர்க. (நகூ)

என்றருள்செய்யக்கேட்டு நடுக்கமுற்றிறைஞ்சினின்று
மன்றலங்குழலாள் கூறும் வள்ளலே கழுவாய்ச்செய்கை
யென்றதியாதுசெய்யுங் காலமே திடமேதெல்லா
நன்றெனக்கருளாயென்ன நம்பனார்குத்துச்சொல்வார்.

(இ-ள்.) மன்றலம் குழலாள் - இயற்கை மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய உமாதேவியார், என்று அருள் செய்யக்கேட்டு (“வகுத்தவாபுரிதி”) என்று இறைவனார் ஆக்கை செய்ததைக்கேட்டு, நடுக்கம் உற்று இறைஞ்சி நின்று கூறும் - நடுக்கமடைந்து நிலமிசைப்பணிந்து எழுந்து நின்று விண்ணப்பஞ்செய்வார், வள்ளலே - வரையாது கொடுப்பவரோ, கழுவாய் செய்கை என்றது யாது - பரிகாரச்செய்கையென்றருளியது ஏது, செய்யும் காலம் ஏது - அப்பரிகாரத்தைச்செய்யும் காலம் ஏது, இடம் ஏது - அது செய்தற்குரிய தானம் ஏது, எல்லாம் நன்று எனக்கு அருளாய் என்ன - (ஆகிய) இவையனைத்தும் விளங்க அடியேனுக்கு அருள்செய்வா யென்றுகேட்க, நம்பனார் வகுத்து சொல்வார் - இறைவனார் வகுத்தருள் செய்வார். (எ-று.)

பரிகாரஞ் செய்யவேண்டு மென்று இறைவனார் சொல்லக்கேட்ட தேவியார் பணிந்து கழுவாயென்றது யாது காலமெது இடமெது இவற்றையெல்லாம் நன்றாகச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, அவ்விறைவர் ஒவ்வொன்றையும் வகுத்துக் கூறுவாராயினுரென்க.

இறைவரைப்பிரிதற் கஞ்சி நடுங்கினானெனவும், பிரியினும் அவர்மாட்டு அன்புபிரியாதிருத்தல் வேண்டி வணங்கியெனவும், அன்புதருதல் அரிதென நாடி வள்ளலெனவும், கூறும்பரிகாரமும் காலமும் இடமும் இறைவனுக்கு வீரப்பமோ அன்றோ என்பது தெரியக் கழுவாய்ச்செய்கை காலம் இடம் எல்லாம் நன்றெனக்கருளாயெனவும் கூறினார். (நகூ)

கவிநிலைத்துறை.

வில்லிழைபூண்டி துமாந தெழுகொங்கைவினாக்கோதா
யல்லனசெய்துபினஞ்சபவர்க் குறுகழுவாய்தாம
நல்லந தூல்களின்மாதவர் நாட்டினரவையெல்லாஞ்
சொல்லியதீர்வுமிகச் சிறுமைத்திதுதுணிவாயால்.

(இ-ள்.) வில் இழை பூண்டு இதுமாந்து எழுகொங்கை வினாகோதாய் - ஒளிவீசும் ஆபரணங்களை யணிந்து செருக்குந்து எழும் தனங்கனையுடைய நறுமணங்கமழும் கூத்தலையுடையவளே, அல்லனசெய்து-பாவங்களைச்செய்து, பின் அஞ்சுபவர்க்கு-பின்னர் அச்சங்கொள்வோர்க்கு, உறு கழுவாய்தாம் - பொருந்திய பிராயச்சித்தங்கள், நல் அறம் தூல்களில் மாதவர் நாட்டினர் - நல்லதரும் தூல்களில் பெரியோர்கள் விதித்திருக்கின்றனர், அவையெல்லாம் சொல்லிய தீர்வு - அந் தூல்களில் விதித்திருக்கின்ற விதிகளெல்லாம், மிக சிறுமைத்து இது துணிவாய்-மிகவுமற்பமானது இதனை நிச்சயமென்று நினைவாய். (எ-று.)

உமையே, முன்பாவத்தைச்செய்து பின் அஞ்சுபவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தங்களைப் பெரியோர்கள் அற தூல்களில் விதித்திருக்கின்றனர், அவைகளெல்லாம் மிகவுஞ் சிறியது இதனைத் துணிவா யென்க.

பின்னஞ்சபவர்க்குக் கழுவாயென்றதனால் பின் அஞ்சாதவர்க்குக் கழுவாயில்லையென்ற தென்க.

அவையெல்லாஞ் சொல்லியதீர்வு மிகச்சிறுமைத்து என்றது அம்மை செய்த குற்றத்திற்கு அவை மிகச்சிறியனவென்றுணர்ப்பினும் அமையும். அன்றிவினையுடைய பட்ட உயிர்களுக்கு விதித்தனவற்றை உனக்கு விதிப்பது மிகச் சிறுமைத் தெனினும், அன்றி மாதவர் விதித்தவற்றையே நானும் எடுத்துணர்த்தல் மிகச்சிறுமைத்து எனினும், அன்றி அவையெல்லாம் நீ ஓர் பரிகாரமாக வெண்ணத்தக்கதன்று மிகச்சிறுமையாகவே நினைக்கத்தக்க தெனினுமமையுமென்க. இது வேயுமன்றி பெரியோரால் உயிர்களுக்கென்று அறதூல்களிலே முன்னே விதிக்கப்பட்டவற்றுள் உனக்குப் பிராயச்சித்தம் உண்டென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ இன்று, ஆகலான் நான் அவைகளை உனக்குவிதிப்பது மிகச்சிறுமைத்து எனினும் அமையும்.()

எத்துணைவன்மையறக் கடைமுற்றுமிறச்செய்யு
மத்தகுசீர்க்கழுவாய் யெமையன்பினருச்சித்தல்
சித்தமொருக்கிநினைத்தல் பழிச்சுதல்பேர்செப்பல்
பத்தியினெம்மடியார் வழிபாடெனுமியைவாயாமல்.

(இ-ள்.) எத்துணைவன்மை அறக்கடைமுற்றும் - எவ்வளவு வன்மையாகிய மகாபாதகங்களை யெல்லாம், இறச்செய்யும் - ஒழிக்கவல்ல, அத்தகுசீர் கழுவாய்-அத்தன்மையவாகிய சிறப்புவாய்ந்த பிராயச்சித்தங்கள், (உண்டு அவை எவையெனின்) எமை அன்பின் அருச்சித்தல்-எனினையன்புடனே யருச்சினைசெய்தல், சித்தம் ஒருக்கி நினைத்தல் - சித்தத்தை இலயப்படுத்தித் தியானித்தல், பழிச்சுதல்-தோத்திராஞ்செய்தல், பேர்செப்பல் - மந்திரங்களையுச்சரித்தல், பத்தியின் எம்மடியார் வழிபாடு - அன்பினால் எம்முடைய அடியார்களை வழிபடுதல், எனும் இவையாம் - என்னுமசொல்லப்பட்ட இவைகளேயாம். (எ-று.)

(இனிநம்மாற் கூறப்படுவது) எவ்வகையாகிய மகாபாவங்களையும் எவ்வளவும் இல்லையாம் வண்ணம் ஒழிக்கவல்ல பிராயச்சித்தங்களாம். (அவையெவையெனின்) எம்மை யருச்சித்தல் - நாமங்களையுச்சரித்தல் அடியானா வழிபடுதல் என்று சொல்லப்பட்டவைகளாம் என்க.

அறநூல்களின் விதிக்கப்பட்டவை யெல்லாம் மிகச்சிறுமைத்து என்றுமுன்னும் எம்மையருச்சித்தலாகியாகக் கூறியவை எத்தனைவன்மையறக் கடைமுற்றும் இறச்செய்யுமென்று பின்னுங் கூறியதனால் வேதங்களில் விதித்தவை அன்பிலார்க்கெனவும், அருச்சனை முதலியவை யெல்லாம் தம்மாட்டன்புடையார்க்குச் சிறப்பாக ஆகமங்களிற்கூறிய பிராயச்சித்தங்களெனவும் பகுத்தறிய வேண்டுமென்க. ஆகலான் அம்மையாருக்கு மேன்மேலும் அன்பு தன்மேல் வளரும் பொருட்டே எம்மை யருச்சித்தல் என்றெடுத்து எம்மடியார் வழிபாடு எனுமிவையே யென்று இறுதியில் முடித்தமைகாண்க.

(௩௬)

முற்றியசீரிருமுப்ப ருவங்கருமுறையானே
யற்றமில்காலமெனப்படும் யாம்பெரிதானந்த
முற்றுறைகின்றவிடங்களிடங்களெம்முறுமன்பர்
பற்றியதானமுமத்தகை மைத்தெனவறிபாவாய்.

(இ-ள்.) பாவாய் - பெண்ணே, சீர்முற்றிய இருமுப்பருவங்களும் - மிகச் சிறப்பினை வாய்ந்த உஷத்த்காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஆறுகாலங்களும், முறையால் அற்றம் இல் காலம் எனப்படும்-முறைமையினால் (எம்மைவழிபடுவதற்குரிய) சோர்வில்லாத காலங்களென்று சொல்லப்படும், இடங்கள் - தானங்களென்று சொல்லப்படும் இடங்களோ, யாம்பெரிது ஆனந்தம் உற்று உறைகின்ற விடங்கள் - யாம் பேரானந்தத்தைப் பொருந்தி வசிக்கின்ற இடங்களேயாம், எம்உறும் அன்பர்பற்றிய தானமும் - (அவ்விடங்களேயன்றி) எம்மிடத்துப்பொருந்திய அன்புடையவர் விரும்பியிருக்கப்பட்டதானங்களும், அத்தகமைத்து எனஅறி பாவாய் - நம் மால் விரும்பியிருக்கப்பட்ட அத்தலங்களைப்போற் சிறப்பிளையுடையதுஎன்றறிந்து கொள்வாய். (எ-று.)

பெண்ணே (நீ பிராயச்சித்த முதலாகக்கேட்ட முன்னில் முன்னே பிராயச்சித்தத்தைக்கூறினோம் இனி காலமும் இடமும் கூறுகின்றோம்) காலம் உஷத்த்காலம் காலசந்தி உச்சிக்காலம் மாலைக்காலம் முதலியவாம். இடம் நாம் சிவலிங்கமூர்த்த மாயெழுந்தருளி யிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களும் எம்முடைய அன்பர்கள் வசிக்குமிடங்களாமாம் என்று இம்மூன்றையு மறிவாயென்றதென்க.

(௪௦)

ஆதலினுமுறைவைப்பிடை யாயினுமெம்மன்பர்
மேதகவைவரும்வரைப்பிடை யாயினுமீப்பொங்குங்
காதலினுலெமையர்ச்சனையாற்றுதியிதுகாணுஉப்
பாதலமண்ணகம்விண்ணகமுய்வதுபண்பென்றார்.

(இ-ள்.) ஆதலின்-ஆகையினால், நாம் உறைவைப்பிடையாயினும் - நாம் வசிக்கும் புண்ணியக்கூத்திரங்களிலாயினும், எம் அன்பர் மேதக வைகும் வரைப்பிடையாயினும் - எம்முடைய அன்பர்கள் சிறப்புடனே வீற்றிருக்கும் இடங்களிலாயினும், எமை மீப்பொங்கும் காதலினால் அர்ச்சனை ஆற்றுக - என்னை உள்ளத்தி

லடங்கப்பெறாது வெளிப்பட்டுவரும் ஆசையினால் அருச்சுனை செய்வாய், பாதலம் மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு இதுகாணா உ - என்றார் - பாதலத்தவரும் மண்ணுலகத்தவரும் வானுலகத்தவரும் உய்வதற்குரிய குணமாயுள்ளது இது கண்டு என்றருளினார். (எ-று.)

எம்முடைய இடமுதலியவைகளை நீ தெரிந்துகொண்டமையால் நம்முடைய புண்ணியக் கூத்திரங்களிலேனும் அன்பர் மகிழ்ந்திருக்கு மிடங்களிலேனு மிக்க ஆசையோடு என்னை யாச்சுனைசெய். இஃதொன்றே மூன்றுலகத்தவரும் பவக் கடல் கடந்து உய்ந்துபோவதற்குரிய குணமாயுள்ளது என்றாரென்க.

முன் “யாம் நிகழ்த்தியவாறேபற்றி நிகழ்த்திடுமொரு என்றதனையே ஈண்டும் வலியுறுத்தியதாம். என்னையெனின், இது காணா உப்பாதலம் மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு என்றதேயாம், எனவே உமையே எவ்வுயிர்களையும் பெறாது பெற்ற அம்மையாதலான் அவ்வுயிர்களுடும்வகையுந் கற்பிக்கவேண்டியவரும் அம்மையேயாகும், அதற்கு இதனினுஞ் சிறத்தது வேறின்றென்றதேயாம். (சக)

என்றலுமங்கணர்பங்கயபாதமிறைஞ்சித்தாழ்ந்
தொன்றியசிர்த்தையினாளுடைநாயகியுரைசெய்வா
என்றியநெஞ்சகாசெல்லருநீயவரவர்த்தத்தம்
பொன்றுமுணர்ச்சியினர்ச்சனைபூணவுமெளிவந்தாய்.

(இ-ள்.) என்றலும் - (உயிர்களுடும்வகை இதுவே) என்று கூறவும், ஆளுடையநாயகி-யாவளாயு மாளாகவுடைய நாயகி, அங்கணர் பங்கய பாதம் தாழ்ந்து இறைஞ்சி - அழகிய தண்ணளிபொழிகின்ற திருக்கண்களையுடைய இறைவரது திருவடித்தாமரைகளைப் பணிந்து வணங்கி, ஒன்றிய சிந்தையின் - ஒருமைப்பட்ட மனத்தினால், உரைசெய்வான்-கூறுவார், அன்றிய நெஞ்சு உரை செல்லரும் நீ - வேறுபட்ட மனத்தினாலும் வாக்காலும் எட்டுதற்கரிய நீ, அவரவர் தத்தம் பொன்றும் உணர்ச்சியின்-அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய சிற்றறிவினால், அர்ச்சனை பூணவும் எளிவந்தாய் - அர்ச்சனை செய்யவும் எளிமையாகவந்தனை. (எ-று.)

உனக்குக்கூடும் பரிகாரமும் உயிர்களுடும்வகையும் இதுவென்று எம்பெருமானார் கூறவும் உமைபம்மை பணிந்து கூறுவார். (என்னையெனின்) மீனவாக்குகளுக்கெட்டாத நீ எத்திறத்தவரும் தங்கள் சிற்றறிவுக்கேற்ப அர்ச்சனை வழிபாட்டைச் செய்யச் சகனவடிவமுட்கொண்ட டிங்கெழுந்தருளி யிருக்கின்றனை யென்க.

ஒன்றிய சிந்தையாவது - பகிர்முகப்படாது (பொறிகளின் வசப்படாது) அகமுகப்பட்ட நெஞ்சத்தை. அன்றிய நெஞ்சுரையாவது அகமுகப்படாது பொறிகளின்வழி பகிர்முகப்பட்ட நெஞ்சத்தை. நெஞ்சம் ஒன்றியகாலத்து சொல்லடங்கலால் ஒன்றிய சிந்தையெனவும், வெளிப்பட்ட காலத்து சொல்லும் வெளிப்படுமாதலால் நெஞ்சோடு அன்றிய நெஞ்சுரை எனவும், மனமுஞ் சொல்லும் வெளிவந்த பின்னர் உள்ளேயிருக்கின்ற உன்னைக் காண்பதரிதாகலான் நெஞ்சுரை செல்லரும் நீ எனவும், அரிய நீ புண்ணியத்தலங்களினும் அன்பரிடங்களினும் இருப்போமென்றது சிற்றறிவினையுடைய வுயிர்களிடத்து வைத்த கருணையாகலான் அவரவர் பொன்று முணர்ச்சியினர்ச்சனை பூணவு மெளிவந்தாய் எனவும்கூறினார். அல்லது உம் நெஞ்சுரை செல்லரும் நீ எனவும் எளிவந்தா யெனவுந் கூறியதனால் ஆன்மபோதத்தால் காண்டற் கருமையையும் அவனருளார் காண்டற் கெளிமையையும் வாக்கு மனத்திமென்பதையும், கோசரமாமென்பதையும் விளக்கியதென்க. (சஉ)

நானுமகிழ்ந்துணையர்ச்சனைசெய்யுநலம்பெற்றேன்
தேனமர்கொன்றைமலைச்சியசெஞ்சடைவள்ளானின்
ஊனமில்பூசனைசெய்திறமெத்திறமுறாயென்ன
வானுடையூர்தியருட்கடலன்னவர்புகல்கிற்பார்.

(இ-ள்.) நானும் மகிழ்ந்து உனை அர்ச்சனைசெய்யும் நலம் பெற்றேன் - யானும் உம்மை அர்ச்சனை செய்யும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன், தேன் அமர் கொன்றை மலைச்சிய செம் சடை வள்ளால்-தேனிறைந்த கொன்றைமலையைச் சூடிய வள்ளலே, நின் ஊனம் இல் பூசனை செய்திறம் எத்திறம் - உனது பழுதில்லாத பூசனையைச் செய்யும் முறைமை எவ்வகை, உரை என்ன-சொல்வாயென்று கேட்க, ஆன் ஊர்தி உடைய அருட்கடல் அன்னவர் புகல்கிற்பார்-இடபத்தை வாகனமாக வுடைய கடல்போன்ற கருணைநிறைந்த இறைவனார் விடைதந்தருளுவார். (எ-று.)

உயிர்களையன்றியானும் அருச்சுணையுரிபும் பாக்கியத்தைப் பெற்றேன். வள்ளலே உம்மைப்புகிக்கும் திறம் எத்தன்மைத்து அதனை யடியேனுக்கருளல் வேண்டுமென்ன அருளாளன் கூறுவானென்க.

“அருச்சுனை இதுகாண் பாதல மண்ணகம் விண்ணகம் உய்வது பண்பு” என்று இறைவரும். “அவரவர் தத்தம் பொன்று முணர்ச்சியினர்ச்சனை பூணவு மெளிவந்தாய்” என்று தானும் பிறருக்குக் கூறியிருக்க, ஈண்டு நானும் மகிழ்ந்துனை செய்யு நலம்பெற்றேன் என்றது முறையாமோவெனின், அம்மையா ரர்ச்சனை செய்வதனால் வரும் போகமோகங்களுகிய பலன்களை யடைவோர் உயிர்களேயன்றி அம்மையாரன்றாகலான் முன் அங்ஙனம் கூறியது முறையே எனவும், பெருமானைப் பரிசித்து அர்ச்சித்தலால் வரும் சுகம் அம்மையாருக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கன்றாகலான் அருச்சுனைப் பலன் பெற்றேன் என்னது அருச்சுனைசெய்யும் நலம் பெற்றேனெனவுக்கூறினார். ஆகலான் பின் அங்ஙனங்கூறியது உம் முறையே யாமெனவுங்கொள்க. (சுரு)

கரிசறுதித்தகைமித்திககாமியமெனமுன்று
முரிமையினெம்மடியர்ச்சனையேனையவுலகத்துப்
புரிதருபூசனைநித்தியபூசனையாமன்றித்
தெரிதரிவன்னவைகாமியரைமித்திகமாகா.

(இ-ள்.) கரிச அறம் உரிமையின் எம் அடி அர்ச்சனை - குற்றமற்ற அன்பினாலே எம்முடைய அடியைப் பூசித்தலாகிய அர்ச்சனை, நித்தம் ரைமித்திகம் காமியம் என மூன்று ஆம்-நித்தியபூசை என்றும் ரைமித்திக பூசையென்றும் காமிய பூசையென்றும் மூன்றுவிதமாகும், ஏனைய வுலகத்துப் புரிதரு பூசனை தெரிதரில் நித்திய பூசனையாம் அன்றி - (அவற்றுள்) ஏனைய வுலகங்களிற் செய்கின்ற பூசனையை ஆராயுங்கால் நித்திய பூசனையாகுமேயல்லாமல், அன்னவை காமியம் ரைமித்திகம் ஆகா-அப்பூசனைகள் காமியபூசனையும் ரைமித்திகபூசனையும் ஆகாவாம். (எ-று.)

(பூசனை செய்திறத்தை இறைவர் கூறத்தொடங்கினாராகலின்) அப்பூசனையாவது நித்தியம் ரைமித்திகம் காமியமென முத்திறப்படுமெனவும், அவற்றுள் நிலவுலகொழிந்து ஏனைய வுலகங்களில் நிகழும் பூசனை நித்தியமாகுமேயன்றி னைமித்திகமும் காமியமு மாகாவென்றதென்க.

இதனால் பூசனையின் நிறத்தைக் கூறியவாறென்க.

இவ்வுலகேயன்றி எவ்வுலகத்துள்ளாரும் சிவபூசனை யுள்ளாரென்பார் ஏனைய வுலகத்தும் புரிதருபூசனை எனவும், அப்பூசனை யெல்லாம் நித்திய பூசனையு ளடங் குமேயன்றி ஏனையவை யாகாவென்பார் நித்திய பூசனையாமன்றித் தெரிதரிலன் னவை காமிய நைமித்திகமாகா எனவும் கூறினார்.

நித்தியபூசனையாவது விதிப்படி ஸ்நானாதி கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு அக்னிகாரியத்தோடு சிவபூசனையைச் செய்தலாம். நைமித்திக பூசனையா வது - பிரதிஷ்டைகள், உற்சவாதிகள், சாந்திகள், நவசரசஸ்தாபனம், அஷ்டோ த்நரசரசஸ்தாபனம், சகஸ்ஸிரகலசஸ்தாபனம் முதலியன செய்தலாம். காமிய மாவது - வேண்டிய யோகசித்திகளை விரும்பிப் புண்ணியகாலங்களில் விசேஷ பூசனைகளும் மந்திரசெபங்களும் அபிஷ்டத்துக்குத்தக்கவாறு செய்தலாம்.

இங்ஙனங்கூறிய மூவகைப் பூசனைகளுள் நித்திய பூசனையொன்றேயாகும் ஏனையவுலகங்களில் நடக்கப்பட்ட பூசனைகளெல்லாம் என்றது என்னெயெனின், நைமித்திகமாகிய பிரதிஷ்டைமுதலியவைகளும் காமியமாகிய புண்ணியகாலபூச னைகளும் இந்நிலவுலகன்றி ஏனையுலகங்களி லின்றாகலானென்க. அதனானன்றே தேவர் முதலிய யாவருடைய பிரதிஷ்டைகளும் அவர்கள் பூசித்த புண்ணியகாலங் களும் இந்நிலவுலகின் கண்ணே காணப்பட்டு வருகின்றன. (சுர)

பொருவறுமூன்றுமுதுங்கரும்புரிநிலமீதே

கரும்நிலந்திகழ்பாரதமால்வருடங்கண்டாய்

தினாகெழுக்கீழ்க்கடன்மேல்கடல்சேதுவொடிமயத்துண்

மருவியமேதினிபாரதமால்வருடம்மாமால்.

(இ ள்.) கரும்புரி நிலமீது-இருவினையு நீங்காதியற்று நிலவுலகத்தில், பொ ரு அறும் மூன்றும் உறும் - ஒப்பிகந்த நித்தியமுதலிய மூன்றும் செய்தற்கமையும், கரும் நிலம் - கரும்பூமியாவது (எதுவெனின்), திகழ்பாரத வருடமாம் கண்டாய்- விளங்கும் பாரதவருடமென்று சொல்லப்பட்ட பரதகண்டமென்றறிவாய், தினா கெழு கீழ்க்கடல் மேற்கடல் (அப்பரதகண்டத்துக்கு எல்லையைக்கூறுங்கால்) அலை கள் நெருங்கிய கீழ்க்கடலும் மேற்றிசைக்கடலும், சேதுவொடு இமயத்துள் - சேது வும் இமயபர்வதமும், (என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு எல்லக்குள்) மருவிய மே தினி - பொருந்தியிருக்கின்ற பூமி, பாரதமால்வருடம் ஆம் - பெரியபாரதவருட மாகும். (ஏ-அ.)

நித்திய முதலாகச்சொல்லிய மூன்றும் செய்தற்குரிய இடம் மண்ணுலகில் வருக்கப்பட்ட பரதகண்டமாம். அப்பரதகண்டமாவது கீழ்த்திசைக்கடலுக்கும் மேற்றிசைக்கடலுக்கும் சேது இமாசலங்களுக்கும் இடையேயுள்ள இடமாம் என்க.

மூன்றுலோகங்களிலும் கரும்பூமியாகிய மண்ணுலகமே சிறந்தது என்பா ரகரும்புரி நிலம் எனவும், கரும்பூமியிலுள்ள மக்கட்பிறப்பினரே நித்திய முதலிய மூன்றையுள் செய்தற்குரியாரென்பார் நிலமீதே பொருவறு மூன்றுமுதும் எனவும், அம்மூன்றுஞ்செய்தற்குரிய இடம் நிலமுற்றுமன்று இந்நிலமென்பார் கரும்நிலந்தி கழ்பாரதமால்வருடம் எனவும், அப்பரதகண்டம் இவ்வெல்லைக்குட்பட்டதென்பார் கீழ்க்கடல் மேற்கடல் சேதுவொடிமயத்துள் மருவிய மேதினி எனவுங் கூறினார்.

அல்லதுஉம் கரும்புரி நிலம் என்றது இம்மண்ணுலகம் இருவினையியற்று தற்கும் அவ்வினையின் பயனாகிய சுகதுக்க சேடத்தை அனுபவித்தற்கும் வினையொ

முத்தற்குரிய முத்திசாதனத்திற்கும் இடமாயும் ஏனைய வுலகங்கள் இங்கியற்றிய வினைப்பயனாகிய சகதுக்கங்களை மிகுதியாக அனுபவித்தற்கிடமாயும் வினையொழித் தற்கும் முத்திசாதனத்திற்கும் இடமன்றாயும் இருத்தலான் ஏனைய வுலகங்களை விதந்தோதாது இக்கருமபூமியையே விதந்தோதினானென்க. (சுரு)

இத்தகுபாரதமாம்வருடத்தினெமக்கான
வத்தமவைப்பிள் விதிப்படியெம்மையினங்கத்தின்
முத்துறழ்வுண்ணைகமுற்றிழைமுதுவகெல்லாமெய்ச்
சித்திபெறும்படிவல்லையருச்சனைசெய்கிற்பாய்.

(இ-ள்.) முத்து உறழ் வெள் நகை முற்றிழை-முத்தினையொத்த வெள்ளிய பற்களையும் பணிநிடமறைந்த அணிகளையுமுடைய பெண்ணே!, முது உலகு எல்லாம் மெய் சித்தி பெறும்படி-பெரிய உலகங்களெல்லாம் ஞானசித்தி யடையும்படி, இத் தகு பாரதமாம் வருடத்தில் - இத்தன்மையாகிய சிறப்பினை வாய்ந்த பரதகண்டத் தில், எமக்கு ஆன உத்தமவைப்பில் - எனக்குப் பிரியமாகிய உத்தமத்தலத்தில், எம்மை இலிங்கத்தில் விதிப்படி வல்லை அருச்சனை செய்கிற்பாய் - என்னை யிலிங்கவடிவத்தில் ஆகமசாத்திரப்படி வினாந்து அர்ச்சனை செய்யக்கடவாய். (எ-று.)

பெண்ணே! உலகத்தாரெல்லாம் ஞானசித்தியை யடையும்பொருட்டு (நாம் கூறிய) பரதகண்டத்தில் எமக்குரிமையான க்ஷேத்திரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவலிங்க வடிவத்தில் விதிப்படி யர்ச்சனை செய்வாயென்க.

மெய்ச்சித்தி பெறும்படி வல்லை யருச்சனை செய்கிற்பாய் என்றது அம்மையார் ஞானசொருபமாகிய கண்களை மறைத்து உயிர்களுக்கு அஞ்ஞானத்தை வினை வித்தனராதலான் அவ்வுயிர்களுக்கு அவ்வஞ்ஞானமொழிந்து ஞானோதையமாம்படி இப்பொழுதும் அவரோ வினாந்து அர்ச்சனை செய்யவேண்டிமாகலான் இறைவனார் அங்ஙனங் கட்டினையிட்டதாமென்க. (சுசு)

என்றலுமாவயினெண்ணிறலங்களுளெம்மானீ
நன்றுமகிழ்ந்துறைமிக்ஞயர்நற்றலம்யாதென்னக்
ஞன்றுகுழைத்துவடிக்கணை பூட்டினர்கோல்கோடி
யன்றினரிஞ்சியறித்தருளங்கணர்தாஞ்சொல்வார்.

(இ-ள்.) என்றலும் - (வினாந்து எமக்கான உத்தமவைப்பில் யருச்சனை செய்வாய்) என்று சொல்லவும், ஆவயின்-அப்பரதகண்டத்தில், எண்ணில் தலங்களுள்-அளவிற்ற தலங்களிருக்கின்றன அவைகளுள், எம்மான் நீ நன்று மகிழ்ந்து உறை மிக்கு உயர்நல தலம் யாது என்ன எம்பெருமானே நீ நன்றாக மிகவும் மகிழ்ந்து வாழும் மேன்மையாகிய நல்ல தலம் எதுவென்று கேட்க, கோல் கோடி. அன்றினர் இஞ்சி குன்று குழைத்து வடிக்கணை பூட்டினர் அறித்தருள் அங்கணர் தாம் - செங்ங்கோல் முறைதவறிய திரிபுரத்தவரது மதிலை பொன்மலையை வளைத்து வடித்த பாணத்தைத் தொடுத்து எரித்தருளிய அழகிய கண்ணாராகிய இறைவர், சொல்வார் - திருவாய்மலர்ந்தருள்வார். (எ-று)

இறைவர் அருச்சனை செய்வாயென்று கூறவும், அம்மையார் நீர் கூறிய பரதகண்டத்தில் அநேகர் திருத்தனிகளிருக்கின்றன, அவற்றுள் உமக்கு விருப்பமாகிய தலம் எதுவென்று கேட்க இறைவர் கூறுவானென்க. (சுஎ)

ஆயிடைநாமகிழ்ந்து உறையுந் திருப்பதிகள் பலகோடியவற்றுண்மேலா
மாயிரத்தெட்டவற்றதிகமொருநூற்றெட்டவற்றதிகமறுபத்தெட்டா
மாயினவற்றுயர்காசிகாஞ்சியெனுமிரண்டதிகமறிவான் மிக்கோ
ராயினவையிரண்டுள்ளஞ்சாலநமக்கினியநகரணிநீர்க்காஞ்சி.

(இ-ள்.) ஆயிடை நாம் மகிழ்ந்து உறையும் திருப்பதிகள் பலகோடி - அப்ப
தகண்டத்தில் நாம் மகிழ்ந்து வசிக்கும் திருத்தளிகள் ஒன்றல்ல பலகோடியாம்
அவற்றுள் ஆயிரத்தெட்டு மேலாம் - அவைகளுக்குள் ஆயிரத்தெட்டு தளிகள்
மேன்மையாம், அவற்று ஒருநூற்றெட்டு அதிகம் - அவைகளினும் நூற்றெட்டுத்
தளிகள் மேன்மையாம், அவற்று அறுபத்தெட்டு அதிகமாம், அவைகளினும் அறு
பத்தெட்டுத்தளிகள் மேன்மையாம் - ஆயின் (இங்ஙனங் கூறியவாறு) இத்தளிகள
ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தாயினும், அவற்று உயர்காசி காஞ்சி எனும் இரண்டு அதி
கம் - அவைகளுக்குள் யாவரும் புகழ்கின்ற காசி காஞ்சியென்று சொல்லப்பட்ட இர
ண்டு தலங்களும் மேன்மையாம், அவை இரண்டுள்ளும் - அவ்விரண்டினுள்ளும்
அறிவான் மிக்கோர் ஆயின் - அறிவிலே சிறந்தவர்கள் ஆராய்வாராயின், நமக்கு
சால இனிய நகர் - நமக்கு மிகவும் இனிமையான நகரம், அணி நீர்க் காஞ்சி - அழகிய
நீர்வளநிறைந்த காஞ்சியாகும். (எ-று.)

எந்நிலங்களினுஞ் சிறந்ததெத்தோதிய (பரதவருடத்தில்) நமக்கினிய தளிகள்
பலகோடி, அவற்றுள் சிறந்தன ஆயிரத்தெட்டு, அவற்றுள் சிறந்தன நூற்றெட்டு,
அவற்றுள் சிறந்தன அறுபத்தெட்டு, சொல்லிய இவைகளுக்குள் சிறந்தன காசிகாஞ்
சி, இவ்விரண்டில் நமக்கினிமையாயிருப்பது எதுவென்றாராயின் காஞ்சியாம் என்க.

அம்மையார் “எண்ணில் தலங்களுள் நீ நன்று மகிழ்ந்துறை மிக்குயர்நற்ற
லம்” யாதென்றுவினவினாராகவின் - எண்ணில் தலங்களென்றதனால் திருப்பதிகள் பல
கோடி எனத் தொகுத்தும், தலங்களுள் என்றதனால் அவைகளுள் இவை இவை
சிறந்தன என வகுத்தும், நன்று மகிழ்ந்துறைநற்றலம் என்றதனால் ஆயினவற்றுயர்
காசி காஞ்சி எனும் இரண்டதிகம் எனவுணர்த்தியும், மிக்குயர் நற்றலம் யாது என்
றதனால் அறிவான் மிக்கோர் ஆயின அவை யிரண்டுள்ளுஞ் சாலநமக்கினிய நகரணி
நீர்க் காஞ்சி என இடமணித்துக்காட்டியும் முறைபே இறைவர் விடையளித்தவா
றுகாண்க. எனவே உலகினர்க்கு ஞானசித்தி யுண்டாக்கும் அம்மையார்க்குத்தம்மை
யாச்சிக்கு பிடத்தை எடுத்துக்கூறியவாறென்க. (சஅ)

இவ்வண்ணந்தானங்கள் பலவகுத்ததெற்றுக்கேலியம்பக்கேளாய்
மைவண்ணவிருண்மலத்தினிருவினையாற்பிணிப்புண்மெருளின்மூழ்கி
யுய்வண்ணமறியாதபசுக்கடமையம்மலத்தினுறாதநாமே
மெய்வண்ணப்பெருங்கருணைத்தன்மையினால்விடுவிக்கவேண்மொற்றான்.

(இ-ள்.) இவ்வண்ணம் தானங்கள் பல வகுத்து ஏற்றுக்கேல் - இவ்வகையாக
(நாம் வீற்றிருக்கும்) தலங்களைப்பலதளிகளாக வகுத்திருப்பது யாதுகாரணமென்று
கேட்பையாயின், இயம்பக்கேளாய் - அக்காரணத்தைச் சொல்லக்கேள், மைவ
ண்ண இருள் மலத்தில் இருவினையாற் பிணிப்புண்டு-கரிய இருள்போன்ற ஆண
வமலத்தில் இருவினையாற் கட்டுண்டு, மருளின் மூழ்கி - மயக்கில் மூழ்கி, உய்
வண்ணம் அறியாத பசுக்கள் தமை - உய்ந்துபோம் நெறி எதென்றறியாத உயி
ர்களை, அமலத்தில் உறாத நாமே - அவ்வாணவமலத்தில் பொருந்தாத நாமே, மெய்

வண்ணம் பெரு கருணைத்தன்மையினால் - நமக்கியற்கையாயுள்ளமாராத பேரருளால், விடுவிக்க வேண்டும் ஆற்றால் - (பிணிப்புண்டு கிடக்கும் ஆன்மாக்களை) விடுவிக்கும் வகையினால். (எ-று.)

பலதளிகளை வகுத்தற்குக் காரணங்கூறுங்கால் ஆணவமலத்தில் இருவினையிற் கட்டுண்டு மாயாமலத்தின் மூழ்கி அதனாலும் நெறியையறியாத பசுக்களை அம்மலசம்பந்தியல்லாத நாம் அருளால் அப்பாசத்தனையை விடுவிக்கும் வகையை எண்ணியென்க.

இதனால் ஆன்மாக்கள் மலத்திரயங்களாற் பிணிக்கப்பட்டிருத்தலால் முத்தி நெறியறியாதெனவும், அப்பிணியவிழ்த்து அந்நெறினைக் காட்டுவோர் இறைவனொருவன் கூறியதென்க.

ஆன்மாக்கள் அனாதையே ஆணவமலத்திலிருத்தலும் அம்மலத்தினின்றும் நீங்காது கண்மலத்தால் கட்டுண்டிருத்தலும், இங்ஙனம் பிணித்திருத்தல் தோன்றாது மாயாமலத்தால் மயங்கிற்றதலும் உண்மையாதலால் மைவண்ண விருண்மலத்தினிருவினையாற் பிணிப்புண்டு மருளில் மூழ்கி எனவும், இவ்வாறு மூவகைப்பட்ட பாசத்தோடுங் கூடியிருத்தலால் பசுக்கடமையெனவும், பாசமுடைய பொருட்கு முத்தி கூடாதென்பது துணிபாதலால் உய்வண்ணமறியாத எனவும், பாசத்தாற் றின்புண்டிருக்கும் பசுக்களுக்கு அப்பிணியவிழ்த்தோன் அவைபோலும் பிணிப்புண்டிருப்பவன் னென்பது கண் கூடாதலால் அம்மலத்திலுமுத நாமே எனவும், பசுக்களை விடுவிப்போனொருவன் அத்தனையைப் பரிவாலகற்றல் அனுபவ மாதலால் கருணைத்தன்மையினால் எனவும், இக்கருணையுடையார் பாசத்தை பொழிக்காராயின் ஒழிவிப்பார் மற்றொருவரின்முதலால் விடுவிக்கவேண்டும் எனவும் கூறினார். (சக)

மருவாரும்பூங்குழலாயைவகையசத்திகளைவகுத்துப்பின்னரருநான்குமுருநான்குமருவருவந்தானென்றுமாகவொன்பான் றிருமேனிதோற்றுவித்துத்தோற்றமுதலெதொழிவஞ்செய்வானுன்னியிருவேறுமாயைகளினுடல்கருவியிடமனைத்துமுயிர்கட்கீடது.

(இ-ள்.) மருவாரும் பூகுழலாய் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூடையையுடையாய், ஐவகைய சத்திகளை வகுத்து - (முன்னர்) பராசத்திமுதலிய பஞ்சசத்திகளை வகுத்து, பின்னர் அரு நான்கும் உரு நான்கும் அருவருவம் ஒன்றும் ஆக ஒன்பான் திருமேனி தோற்றுவித்து - பின்னர் சிவமுதலிய அருவத்திருமேனி நான்கும் மகேசமூர்த்த முதலிய உருவத்திருமேனி நான்கும் சதாசிவமூர்த்தமாகிய அருவருவத்திருமேனியொன்றும் ஆக ஒன்பதுவகைப்பட்ட திருமேனிகளைத் தோற்றுவித்து, தோற்றமுதல் ஐந்தொழிலும் செய்வான் உன்னி - சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்யவெண்ணி, இருவேறு மாயைகளின் உடல்கருவி இடம் அனைத்தும் உயிர்கட்கு ஈந்து - இருவகைப்பட்ட மாயைகளினால் தனாகரணபுவனபோகமென்னும் நான்கையும் ஆன்மாக்களுக்குக்கொடுத்து. (எ-று.)

உமையே! நாம் முன்னர் பஞ்சசத்திகளை வகுத்துப் பின்னர் அருவம் உருவம் அருவருவமாகிய ஒன்பது திருமேனிகளைத் தோற்றிப் பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்யக்கருகி இருவகை மாயைகளினின்றும் தனுமுதலியவற்றை உயிர்கட்குக் கொடுத்து என்க.

உள்ளமுதல்விகாரத்தினெய்துமிருவினைக்குரியபிறவிகாட்டிப் பள்ளநீர்நடுக்கீழ்மேலூரசலெனக்கொட்டிபுதுத்துப்பருவநோக்கி மெள்ளவினைப்பயனூட்டிநஞ்சோடுசுவையமிழ்தும்விரவித்தீற்றித் தெள்ளுதவமறிந்தறியாதுபாயத்துமுண்மைமினுஞ்சேரச்செய்வேம்.

(இ-ள்.) உள்ளமுதல் விகாரத்தின் எய்தும்-உள்ளமுதலிய அந்தக்கரணவிருத்தி வேறுபாட்டானவரும், இரு வினைக்குரிய பிறவிகாட்டி-இருவினைக்கிடான பிறவியைக்கொடுத்து, பள்ளநீர் நடு கீழ் மேல் ஊசல் எனகொட்டிபுதுத்து - ஆழ்ந்தகடல்சூழ்ந்த மண்ணுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் ஊசலைப்போலப் போதல்வருதலைச்செய்து, பருவம்நோக்கி - அமயம்பார்த்து, மெள்ளவினைப்பயன் ணட்டி - மெல்லவினைப்போகத்தை யுண்பித்து, நஞ்சோடு சுவையமிழ்தும் விரவித் தீற்றித் - துன்பத்தோடு இன்பத்தையுங் கலந்தனுபவிக்கச்செய்து, தெள்ளு தவம் ஆறிந்து அறியாது-தெளிந்ததவநிலையை அறிந்தாவது அறியாதாவது, உபாயத்தும் உண்மையினும் சேர செய்வேம்-மெலிந்தநடையினாலேனும் வலிந்தநடையினாலேனும் (எம்முடைய) தன்மமாகியதவத்தைக்கூடச்செய்வோம். (எ-து.)

கரணவேறுபாட்டானவரும் இருவினைக்கிடாகத்தனுவைக் கொடுத்திச்சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்கின்றமூன்றுலகங்களினும் மாநிமாநிப்பிறந்திருக்கச்செய்து அவ்வவ்விடங்களுக்கும் அவ்வக்காலங்களுக்குந் தக்கபருவத்தைநோக்கி மெல்லமெல்லவினைப்போகத்தையூட்டி அதனிடையே சுகதுக்கங்களைக்கலந்தனுபவிக்கச்செய்து இவற்றைத்தெரிவிக்கவல்ல தவநெறிகளை இதுஇதுவென்று துன்முகமாயுணரு முணர்வினாலாவது இயற்கையுணர்வினாலாவது சிவதன்மநெறியைக் கூடச்செய்வோம் என்க. (ருக)

சரியையெனக்கிரியையெனயோகமெனஞானமெனச்சாற்றுவநான்காமிரியமலத்துகளறுத்துநமைக்காட்டுமருந்தவங்களிவற்றிற்சேரற் குரிமைதருமுயர்தீக்கைசமயமுதன்முன்றலுவதாமுதவமுத்தியிரிலகன் றவெம்முலகத்துறலாதிநான்கென்னவறையுநூல்கள்.

(இ-ள்.) மலத்துகள் இரிய அறுத்து - ஆணவாதிமலக்குற்றங்கள்நீங்க (அதன்காரியங்களை)யொழித்து, நம்மைக்காட்டும் அரு தவங்கள் - நம்மையறிவிக்கும் அரியதவங்கள், சரியையென கிரியையென யோகம் என ஞானம் என - சரியையென்றும் கிரியையென்றும் யோகமென்றும் ஞானமென்றும், சாற்றும் நான்காம்-சொல்லப்பட்டநான்காகும், இவற்றில் சேரற்கு உரிமைதரும் உயர்தீக்கை-சரியைமுதலியநான்கினுஞ்சேர்வதற்கு அதிகாரத்தைக்கொடுப்பதாகிய சிறந்ததீக்கைகள், சமயமுதல் மூன்று - சமயதீக்கைமுதலிய மூன்றாகும், முத்தி உதவும் - முத்தியைக் கொடுக்கும், அவைதாம் அரிந் அகன்ற எம் உலகத்து உறல் ஆகி நான்கு என்ன நூல்கள்' அறையும் - அம்முத்திகள் குற்றமற்ற எம்முடைய உலகத்தையடைதல் முதலாகிய பதங்கள் நான்கென்று வேதாகமங்கள் கூறும். (எ-து.)

ஆணவாதிக்குற்றங்கள் நீங்க, அவற்றின் காரியங்களை முற்றுமொழித்து அம்மலமறைப்பால் தோன்றாதிருந்தநம்மை அறியச்செய்யும் அரியதவங்கள் சரியைமுதலிய நான்காகும். அச்சரியைமுதலிய நான்கினையுஞ்செய்தற்குரிமையைத் தருவதாகிய தீக்கைகள் சமயமுதலிய மூன்றாகும். இத்தீக்கைகளைப்பெற்றுச் செய்வதாகிய முன்னர்க்குறிய அச்சரியையாதிகளே முத்தியைக்கொடுக்கும், அம்முத்திசாலோகமுதலிய நான்காகுமென்று நூல்கள்கூறுமென்க. (ருஉ)

தேக்கூறுதேமொழியாய்மலஞ்சீக்குந்தீக்கைபலவிதமாயங்க
 ணேக்கூறுமொழியெண்ணநூல்யோகமவுத்திரியாநுவலுமேழுண்
 மீக்கூறுமவுத்திரிதான்வியன்கிரியைஞானமெனவிருபாலாய்முப்
 பாற்கூறுபடுஞ்சமயவிசேடநிருவாணமெனும்பகுப்பினுலே.

(இ-ள்.) தேன் கூறு தேன்மொழியாய்-கவைமிக்கஇனியமொழியையுடையஉ
 மையே, மலம் சீக்கும் தீக்கை பலவிதமாம் - மலத்தையொழிக்கும் தீக்கைகள் பலவ
 கையாம், அம்கண்ணேக்கு ஊறு மொழி எண்ணம் நூல் யோகம் அவுத்திரி ஆகநுவ
 லும் ஏழுள் - ஞானதிருட்டியாற் பார்த்தல் திருக்கரத்தாலபரிசித்தல் மந்திரத்தை
 யுபதேசித்தல் ஆன்மாவைச் சிவமாகப்பாவித்தல் ஞான் நூல்களைப்போதித்தல் சிவ
 லிடத்தில் யோசிப்பித்து நிறுத்தல் குண்டமண்டலாதிகளிட்டு யாசமுறையாற்செ
 ய்தல் ஆகச்சொல்லப்பட்டஎழுவகையுள், மீ கூறும் அவுத்திரிதான் - விசேடித்த
 க்கூறும் அவுத்திரியானது, வியன் கிரியை ஞானம் என இருபால் ஆய் - ஞானாவதி
 கிரியாவதியென்றிரண்டுவகையாக, சமயம் விசேடம்நிருவாணம் என்னும் பகுப்பி
 னால் முப்பாற்கூறுபடும் - சமயதீக்கைவிசேடதீக்கை நிருவாணதீக்கை என்னும்
 பகுப்பினால் மூன்றுவகைப்படும். (எ-று.)

உமையேதீக்கைகள்பலவிதமாம். (அவற்றுள்) கண்ணோக்கம்-பரிசம் - வாச
 கம்-எண்ணம்-நூல்-யோகம் - அவுத்திரி - என்னிவ்வகையாக ஏழுண்டு. (அவற்றுள்)
 அவுத்திரி-கிரியை ஞானம் என இரண்டுவகையாக சமயம்விசேடம் நிர்வாணம்என்
 னும் மூன்றுவகைப்பட்ட கிரியாபேதத்தால் மூவகைப்படும் என்க. (ருங்.)

மருவுபுறமகமென்னுமதத்துழன்றுவருணநிலைவழாதுநின்று
 மிருதிமறைநெறிவேள்விலபுரிந்துவேதாந்தப்பொருண்மைதேறி
 வருமுறையானிவையனைத்துமுற்றியபின்மேனோக்குமதியான்மிக்கோர்
 தெருளுதவுசைவநெறிப்படுஞ்சமயதீக்கைதனக்குரியராவர்.

(இ-ள்.) புறம் அகம் என்னும் மருவும் மதத்து உழன்று-புறச்சமயமென்றும்
 அகச்சமயமென்றும் வழங்குவருகின்ற மதங்களிலையுழன்று, வருணநிலை வழாது
 நின்று - குலவொழுக்கத்தில் தவறாது நிலைபெற்று, மிருதி மறை நெறி வேள்வி
 பலபுரிந்து - மிருதிமார்க்கத்தில் வேதநெறியாயுள்ள பலயாகங்களைச்செய்து, வே
 தாந்தப் பொருண்மைதேறி - வேதாந்தப்பொருளைத்தெளிந்து, வருமுறையான் -
 (இவ்வாறு) சோபானமுறையாக, இவையனைத்தும் முற்றியபின் - இவைகளெல்லா
 முற்றியபின்னர், மேல் நோக்கு மதியால் மிக்கோர் - மேலுண்மைநெறியை யாரா
 யும் அறிவிற்சிறந்தபெரியோர், தெருள் உதவும் சைவநெறிப்படும் சமயதீக்கைதன
 க்கு - ஞானத்தைக்கொடுக்கும் சைவசமயநெறியிற்பொருந்திய சமயதீக்கைக்கு,
 உரியர் ஆவர் - அதிகாரிகளாவார்கள். (எ-று.)

புறம் அகம் என்னும் சமயங்களிலுழன்று, குலவொழுக்கங்களில் நிலைபெற
 து, மிருதிகளிற்கூறியவழியே வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டயாகங்களைச்செய்து, வே
 தாந்தப்பொருளை ஐயந்திரிபறத்தெளிந்து, இங்ஙனமான சோபானமுறையால் யா
 வையுந்தெளிந்து முற்றியபின்னர் உண்மைநெறியையறிய நின்றபெரியோர் சிவஞா
 னந்தரவல்ல சைவநெறியிற்கூறும் சமயதீக்கையை அடைதற்குரியவ ராவாரென்க.
 மிருதியென்பதுவடமொழிச்சிதைவு. (ருசு)

அவ்வாற்றான் யாமருவுந்திருக்கோயிலலகிடுதன் மெழுகன் பின் செவ்வாற்றான் மலர்கொய்து தார்மாலே தொடுத்தணிநிற்பேற்றன் மெய்வாய்ப்பச்சிவனடி யார்பணித்தபணிதலைநின்றுமேவலாதி யிவ்வாற்றிற்றாதநெறிச்சரியையினைப்புரிவோரெம்முலகின்வாழ்வார்.

(இ-ள்.) அவ்வாற்றான் - அச்சமயதீக்கையினால், யாம் மருவும் திருக்கோயில் - நாமெழுந்தருளியிருக்குந்தலத்தில், அலகிடுதல் மெழுகல்-(புலர்வதற்குமுன் அலகினால்) அலகிடுதலும் கோமயத்தால் மெழுகலும், அன்பின் செவ்வாற்றால்-அன்பினுடைய செந்நெறியால், மலர்கொய்து தார்மாலே தொடுத்து அணிதல்-மலர்களைப்பறித்து நீண்டமாலையாகத் தொடுத்தணிதலும், தீபம் ஏற்றல் - விளக்கிடுதலும், மெய்வாய்ப்ப சிவனடியார் பணித்த பணி தலைநின்றுமேவல் - உண்மைநிலை கைகூடச்சிவனடியார் ஏவிய ஏவலிற்றலைப்பட்டு நிலைபெற்று நின்றலும், ஆதி - இவை போல்வனவாகிய, இவ்வாற்றில் - இவ்வழியில், தாதநெறிசரியையினைப் புரிவோர்-தாதமார்க்கமாகிய சரியையைச் செய்தொழுதுபவர், எம் உலகில்வாழ்வார் - எம்முடைய உலகத்தில்வாழ்வார்கள். (எ-று.)

முன்னர்க்கூறிய முறையேசமயதீக்கையைப்பெற்றுப் பிராதக்காலத்தில் துயிலொழிந்தெழுந்து நெறியுடன் கோயிலுக்குட்சென்று அலகிடல், மெழுகல், பின் மலர்களைக்கொய்து மால்களாகத் தொடுத்தல், தீபமேற்றல், சிவனடியானாக்காண்பெற்றுச் சிவஞானம் சித்தியாமாறு அவர்பணியில் தலைப்பட்டுநின்றல் முதலாகிய இந்நெறியில் தாதமார்க்கமெனப்படும் சரியையைச் செய்தொழுதுவோர் சிவசாலோகத்தை யடைவாரென்க.

இதனால் தாதமார்க்கத்தைக் கூறியதென்க.

(திரு.)

ஈதியற்றிமுற்றியபின்மகநெறிக்காம்விசேடத்தையெய்திப்பூசைக் கோதியகொண்டாதாரசத்திமுதற்சத்தியீரோங்குகஞ்சத் தாதனமேழார்த்திமுதல்பாவித்தாவாகித்தாவரணபூச யாதியசெய்தழலோம்புமிக்கிரியைவழாதாரெம்மருகுவாழ்வார்.

(இ-ள்.) ஈது இயற்றி முற்றியபின் - இச்சரியாபாதஞ்செய்து முற்றிய பின்னர், மகநெறிக்கு ஆம் விசேடத்தை எய்தி - சிவார்ச்சனையாகிய யாகநெறிக் குரிமையாகிய விசேடதீக்கையைப்பெற்று, பூசைக்கு ஒதியகொண்டு - சிவபூசைக்குவித்தத் திரவியங்களைக்கொண்டு, ஆதாரசத்திமுதல் சத்தியீரோங்கும் சஞ்சத்து-ஆதாரசத்தி மந்திரமுதல் சத்திமந்திரமீரோசவுயர்ந்திருக்கின்ற தாமமாமலரில், ஆதனம் மூர்த்திமுதல் - சிவாசனம் சிவமூர்த்திமுதலிய மூர்த்திகளை, பாவித்து ஆவாகித்து - பாலினைசெய்து அவ்வவ்விடங்களில் ஆவாகனஞ்செய்து, ஆவரணபூசை ஆதியசெய்து - ஆவரணபூசைமுதலியவற்றைச்செய்து, அழல் ஓம்பும் - (பின்)-அக்னி காரியத்தைச் செய்யும், இ கிரியை வழாதார் - (புத்திரமார்க்கமாகிய) இக்கிரியையினின்றும் தவறாதவர், எம்அருகுவாழ்வார்-எமது சமீபத்தில்வாழ்வார்கள். (எ-று.)

சமயதீக்கைபெற்றுச் சரியையைச்செய்து முற்றியபின் அந்தர்யாகம் பகர்யாகமென்னும் உட்பூசை புறப்பூசையைச் செய்வதற்கு விசேடதீக்கைபெற்று, விதிப்படி பூசாத்திரவியங்களைக்கொண்டு ஆதாரசத்திமுதல் சத்தியீரோகக்கற்பிக்கப்பட்ட உயர்ந்த பதுமாசனத்தில் ஆசனம் மூர்த்திமுதலிய மந்திரங்களால் அந்தந்த மூர்த்திகளை முறையேபாவித்து, ஆவாகனாகி அஷ்டசம்ஸ்காரங்களைச்செய்து பின் ஆவரண

பூசைமுதலியனவும் செய்து அக்கனிகாரியமு மியற்றுதலாகிய கிரியையினின்றும் வ
முதவர் சிவசாமீப்பியத்தை யடைவானெனக் மகநெறி என்றது புத்திரமார்க்கத்தை.

இதனால் புத்திரமார்க்கத்தைக் கூறியதென்க.

(ருக)

இக்கிரியைமுற்றியபினியமாதியெட்டு உறுப்பினியல்புவாய்ந்து
பக்கவளிதனையடக்கிநடுநாடியுறப்பயிற்றியாறாதாரந்
தொக்கபொருளுணர்ந்தேகிமதிவரைப்பினமுதுண்டுசோதியுள்ளார்
புக்கமுந்துஞ்சகமார்க்கயோசுழப்போரொம்முருவம்பொருந்திவாழ்வார்.

(இ-ள்.) இ கிரியை முற்றிய பின்-இந்தக்கிரியை முடிந்தபின்னர், இயமாதி
எட்டு உறுப்பின் இயல்பு வாய்ந்து - இயமமுதலிய அட்டாங்கயோகங்களின் இலக்
கணம் வாய்க்கப்பெற்று, பக்கவளி தனை அடக்கி - இரண்டுநாசியின் வழியாகச்செ
ல்லும் வாயுவைச் செல்லவொட்டாதடக்கி, நடுநாடி உறப்பயிற்றி - அவ்வாயுவைக்
கும்பகத்தில் அசையாமல் சிலைபெறச் சாதனஞ்செய்து, ஆறாதாரம் தொக்க பொரு
ள் உணர்ந்து-மூலாதாரந்தொடங்கி ஆக்கினைவளையிலும் கூடிய பொருள்களை யுண
ர்ந்து, ஏகி - அப்புறஞ்சென்று, மதிவரைப்பின் அமுது உண்டு - சந்திரமண்டில எல்
லையினின்றும் பெருகாநின்ற அமுதத்தைப்பருகி, சோதி உள் - (பின்னர் வெளிப்
படும்) சோதி சொருபத்துள், புக்கமுந்தும் சகமார்க்க யோசுழப்போர் - புருந்தது
வாயிருக்கும் சகமார்க்கமாகிய யோகத்திலே சரிப்பவர், எம் உருவம் பொருந்தி
வாழ்வார் - எம்முடைய வடிவத்தைப்பெற்று வாழ்வார்கள். (எ-று.)

இந்தக்கிரியை முடிந்தபின்னர் அஷ்டாங்க யோகாப்பியாசம் வாய்க்கப்பெற்று
இசேசகபூரகஞ்செய்து கும்பகத்தில் நின்று ஆறாதாரப் பொருளை யுணர்ந்து அப்பு
றஞ்சென்று சந்திரமண்டிலத்திற் பெருகும் அமிர்தத்தைப்பருகி சொருபப்பிரகா
சத்தி லடங்கியிருத்தலாகிய யோகத்தைச்செய்து வருவோர் சிவசாரூபத்தைப்
பெறுவார்களென்க.

இதனால் சகமார்க்கப் கூறியதென்க.

(ருள)

முறையானேயிம்மூன்றுமுற்றியருள்பதிந்துவினையொப்புவாய்ந்து
நிறைவாயபருவத்திலுயிர்க்குயிராய்நின்றருளும்யாமேதோன்றி
மறைவாய்மைநிருவாணவிதியாற்றல்வழியாறுந் தூய்மைசெய்து
குறையாதபேரருளினறிவுறுக்குமஞ்செழுத்தின் கொள்கைதேற்றி.

(இ-ள்.) முறையானே இம்மூன்று முற்றி - (மேற்கூறிய) முறையினாலே சரி
யை கிரியை யோகமென்னு மூன்றையும் முடித்து, வினை யொப்பு வாய்ந்து - இரு
வினையொப்புவந்து, அருள் பதித்து - சத்தி பதித்து, நிறைவாய பருவத்தில்-நிறை
ந்த பருவத்தில், உயிர்க்குயிராய் நின்றருளும் யாமே தோன்றி-உயிர்க்குயிராய் நிலை
பெற்றிருக்கும் நாமே ஆசாரியமூர்த்தியாய்த்தோன்றி, மறைவாய்மை நிருவாணம்
விதியாற்றல் - வேதவுண்மையாகிய நிருவாண தீக்ஷாவிதியினால், வழியாறும் தூய்
மைசெய்து - அத்துவாக்களாறையுஞ் சத்திச்செய்து, குறையாத பேரருளின்-நிறை
ந்தகருணையினால், அறிவுறுக்கும் அஞ்செழுத்தின் கொள்கை தேற்றி-ஞானத்தை
யுணர்ந்தும் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தின் பொருளைத் தெளிவித்து. (எ-று.)

“மருவுபுறம்” என்னுஞ் செய்யுளிற்கூறிய முறையானே சைவசமயஞ் சார்
ந்து அச்சமயநெறியிற் சரியை முதலிய மூன்றையுஞ்செய்து முடித்து அதனால்
வினையொப்பும் சத்திபதிவும் முற்றிய பருவமுணர்ந்து சிவமே குருமூர்த்தமாய் வந்

அ நிருவாணதீக்ஷாவிதியினால் அத்துவா சோதனைசெய்து பேரருளால் பஞ்சாக்க ரப்பொருளைத் தெரிவித்தென்க.

(௫அ)

அருவுருவங்குறிருணங்கண்முதலீறுகட்டுகிடனைத்துமின்றிப் பெருமையதாய்துண்ணியதாய்ப்பேருணர்வாயானந்தப்பிழம்பாயெங்கு மொருமுதலாயிவின்றியோங்கொளியாய்நிறைந்துளதாயுநிற்கடோறும் விரவியுடன்ஹழிற்படுத்தப்பலங்கொளுத்தியீடுய்க்கும்பதியாமெம்மை.

(இ-ள்.) அருவுருவம் குறி குணங்கள்-அருவமு முருவமும் குறியும் குணங் களும்முதல் ஈறு கட்டு வீதி அனைத்தும் இன்றி-ஆகியும் அந்தமும் பந்தமும் மோக்க மும் (ஆகியஇவையனைத்து) மில்லாமல், பெருமையதாய்- மகத்தாகியும், துண்ணிய தாய்-அணுவாகியும், பேருணர்வாய்-பேரறிவாகியும், ஆனந்தப் பிழம்பாய்-பேரானந்தமாகியும்,எங்கும் ஒருமுதலாய்-எவ்விடத்தும் ஒரோமுதலாகியும்,அழிவின்றி ஒங்கு ஒளியாய் - கெடாதபேரொளியாகியும், நிறைந்துளதாய் - பரிபூரணமாகியும், உயிர்கள் தோறும் விரவி - ஆன்மாக்கள்தோறுங்கலந்து, உடன்தொழிற்படுத்து - உடனாயிருந்து (அவ்வவ்வான்மாக்களுக்குரிய) தொழில்செய்வித்து, புலங்கொளுத்தி-அறிவைவிளக்கி, வீதி உய்க்கும் பதியாய் எம்மை-முத்தியை யடைவிக்கும்பதியாகிய எம்மை. (எ.று.)

அருவுருவம் - குறிகுணம் - பிறப்பிறப்பு - பந்தம்வீடு - ஆகிய யாவுமில்ல தாய், மகத்துக்குமகத்தாய், அணுவுக்கணுவாய், அறிவிற்சிறந்த பேரறிவாய், பேரானந்தமாய், எவ்விடத்துந் தன்னையன்றி வேறொரு முதலில்லதாய், மேன்மேலோ ங்கும் ஞானசொருபமாய், எவ்விடத்தும் உள்ளதாய்நின்று எவ்வுயிர்மூளிடத்துங்கலந்து அங்வுயிர்களைத்தொழிற்படுத்தி அவரவரறிவைவிளக்கி முத்தியிற்செலுத்தும் பதிப்பொருளாகிய நம்மை என்க.

இதனால் சன்மார்க்கம் கூறத்தொடங்கி அவற்றான் பதியிலக்கணங் கூறிய தென்க.

(௫க)

எண்ணிலவாய்வகைமூன்றாய் வெண்கிலைபோற்பற்றியவைதாமாயென்று முண்மையவாய்ச்சத்தசத்தும் பகுத்துணர்சத்தாயிருந்மொளியுமல்லாத் கண்ணியல்பாய்வசிப்பவரு நிறைவாயெம்மருளாற்கட்டாந்துவிடு நண்ணுபவாபுணர்த்தவுணர் சிற்றறிவிற்பலவாநற்பசுக்கடம்மை.

(இ-ள்.) எண் இலவாய் - அளவிறந்தனவாய், மூன்றுவகையாய் - முத்திறப் பட்டனவாய், வெண்கிலைபோல் பற்றியவை தாமாய் - பளிங்கேபோல் ஆடித்த பொருளின் வண்ணம் தாம் ஆவனவாய், என்றும் உண்மையவாய் - எப்பொழுது முள்ளபொருளாய், சத்தும் அசத்தும் பகுத்து உணர் சத்தாய் - சத்தும் அசத்தாமாயிருக்கிற பொருளைப்பகுத்தறியவல்ல சத்தாய், இருளும் ஒளியும் அல்லாதகண் இயல்பாய் - இருட்டன்மையையும் ஒளித்தனமையையும் அடையாதகண்ணிலக்கண முடையனவாய், வசிப்பவரும் நிறைவாய் - அது வதுவாய்வசிப்புண்ணும் வியாபக முடையனவாய், எம் அருளால் - எம்முடைய கருணையினால், கட்டு அறுத்து-பந்த மற்று,வீடுநண்ணுபவாய் - முத்தியைப்பொருந்துவனவாய்,உணர்த்த உணர்சிற்றறி வின் பலவாம் நல் பசுக்கள்தம்மை - அறிவிக்க அறிகின்ற சிற்றறிவினை யுடையன வாய் (விளங்கும்) பலவகைப்பட்ட நல்ல ஆன்மாக்களை. (எ.று.)

இவ்வளவென்று என்னும் இயல்புடையவல்லாதனவாய். சகலர் முதலாக எண்ணப்பட்ட மூன்று பிரிவினையுடையனவாய், பற்றியவை தாமாகும் பளிங்கின் தன்மையையுடையனவாய், நித்தியமாய், சத்தசத்தைப்பகுத்துணரும் சதசத்தாய், இருளுமாகாது ஒளியுமாகாது விளங்கும் கண்ணியல்பையுடையனவாய், அதிசூக்தும சித்தாதலின்றி அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமுடையனவாய், எமது அருட்சத்தியால் பந்தமொழிந்து முத்தியையடைவனவாய், உணர்த்த வுணர்கின்ற அறிவினையுடையனவாய் யுள்ளபசுக்களை என்க. (௬௦)

ஒன்றாகியழிவின்றிப்பலவாற்றலுடைத்தாய்ச் செம்புறுமாசென்னத் தொன்றாகியருள்வினைவினீங்கு மிருண்மலத்துடைத்தொடக்குநீப்ப மின்றபுமுடலாதிநல்கு மிருமாயயிருவினைகட்கேது வென்றோதுகருமமவைநிகழ்த்துதிரோ தமுமெனுமைவகைப்பாசத்தை.

(இ-ள்.) ஒன்றாக-ஒன்றாய், அழிவின்றி - அழிவில்லாததாய், பல ஆற்றல் உடைத்தாய்-பலசத்திகளையுடையதாய், செம்பு உறு மாசு என்ன தொன்றாகி-செம் பைப்பொருந்திய களிம்பைப்போ லனாதியாய், அருள்வினைவில் நீங்கும் இருண்மலத் துடன் - அருள்வினையுங்காலத்து நீங்கும் ஆணவமலமொன்றேனே, அத்தொடக்கு நீப்ப - அவ்வாணவமலத்தொடக்கொழிய, மின்தாவும் உடலாதி நல்கும் இருமாயை-மின்னலைப்போல் தோன்றிமறையும் தனுமுதலியனகொடுக்கும் சுத்தம் அசுத்த மென்னு மிருவகைப்பட்ட மாயையிரண்டும், இருவினைகட்கு ஏது என்று ஒதுகரு மம் - நல்வினை தீவினைகளைன்னு மிருவினைகளுக்கு ஏதுவென்று சொல்லப்படும் கருமமலமொன்றும், இவைநிகழ்த்துதிரோதமும் - இம்மலமாயா கன்மங்களை நிகழச் செய்யுந் திரோதமலமொன்றும், என்னும் ஐவகைப்பாசத்தை-என்று சொல்லப் படும் ஐந்துவகைப்பட்டபாசங்களை. (எ-று.)

இருன்போன்று ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை மறைக்கும் ஆணவமல மொன்று, அவ்விருளில் மின்போற்றோன்றிமறையும் தனுவாதிகளைக் கொடுக்கு மாயையிரண்டு, இருவினைக்கேதுவாகிய கன்மமலமொன்று, இவற்றை நிகழச்செய்யுந் திரோதமலமொன்று, ஆக ஐவகைப்பட்ட பாசத்தை என்க. (சுக)

திரிபுணர்வுபொதுமாற்றிச்சிறப்பியல்பானுணர்ந்தெண்ணித்தெளிந்துதே மரியபெற்றச்சன்மார்க்கஞானநிலையினுகிடைத்தவறிவான் மிக்கோர் [று பெரியமலப்பிணியவிழ்த்துச்சிவானந்தப்பெரும்பேறுமருவிப்பாச மிரிவதுஉம்புகுவதுஉமின்றியொருநிலையாமல்வியல்புதன்னில்.

(இ-ள்.) திரிபு உணர்வு பொதுமாற்றி - ஒன்றை மற்றொன்றாக வறியும் அறிவையும் பொதுவாக நிற்குநிலையையும் மாற்றி, சிறப்பியல்பான் உணர்ந்து-சிறப் பிலக்கணத்தினு லவற்றினுண்மையைக்கேட்டு, எண்ணி - சிந்தித்து, தெளிந்து தே றும் - பித்தெளிந்து கிட்டைகூடும், பெறல் அரியசன்மார்க்கஞானநிலை - பெறுதற் கரிய சன்மார்க்கமாகிய ஞானநிலை (இதுவாரும்), இது கிடைத்த அறிவால்மிக்கோர்- இச்சன்மார்க்கநிலை கிடைக்கப்பெற்ற அறிவினாலே மேம்பட்டவர், பெரியமலப்பி ணி அவிழ்த்து - மிக்கஆணவமலச்சியிழப்பு அவிழ்ச்செய்து, சிவானந்தப் பெரும் பேறுமருவி-சிவானந்தமாகிய பெரியபேற்றைப்பொருந்தி, பாசம் இரிவதும்புகுவ தும் இன்றி-பாசந்தன்னை விட்டுப்போதலும் அடைதலும் இல்லாமல், ஒருநிலையாம் அவ்வியல்புநன்னில்-ஒருநிலையாயுள்ள அத்தன்மையில்.(எ-று.)

திரிபுணர்ச்சியும் பொது நோக்கமும் இன்றிச்சிறப்பிலக்கணத்தாற் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடுதலாகிய சன்மார்க்கநிலை யிதாவாகும். இந்நிலை கிடைக்கப்பெற்ற அறிவினான் மிக்கோர் ஆணவமல நீங்கிச் சிவானந்தப்பேற்றையடைந்து பாசம்போவதும் அடைவதுமின்றி ஒருநிலையாயுள்ள அவ்வியல் பில் என்க. (சூஉ)

உணர்பொருளுமுணர்வானு முணர்வுமெனும்பகுப்பொழியா தொழிந்து புணர்விழியுநீர்நிழலுந் தீயிரும்பும்புனலுவரும்பரிதிமீனும் [பானுப்துணையவிரண்டறுகலப்பினெம்முடனாய்ப்பேரின்பந்துய்த்துவாழ்வாரிணர்விராத்தமலர்க்கோதாயவர்வடிவே யெமக்கினியகோயிலாமால்.

(இ-ள்) இணர் விராத்த மலர்க்கோதாய் - கொத்தாயுள்ள நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடையாளே, உணர்பொருளும் - அறியப்படுபொருளும், உணர்வானும் - அறிகின்றவனும், உணர்வும் - அறிவும், எனும்பகுப்பு ஒழியாது ஒழிந்து-என்று சொல்லப்படுகின்ற ஞாதுருளுனனேய மூன்றும் தத்தம் பகுப்புகளொழியாது ஒழிந்து, பானு புணர்விழியும் - சூரியனும் ஒளிபுணர்ந்தகண்களும், நீர்நிழலும் - நீரும்நிழலும், தீ இரும்பும் - நெருப்பும் இரும்பும், புனல் உவரும் - தண்ணீரும் உவர்ப்பும், பரிதிமீனும் - சூரியனும் நகூத்திரமும், துணைய இரண்டு அறுகலப்பில் - (ஆகிய இவைகள்) இரண்டாயும் இரண்டல்லவாயு முள்ள அநியத்தினால், எம் உடனாய் பேரின்பம் துய்த்துவாழ்வார் - எம்மோடத்துவிதமாய் அழியாத இன்பத்தை யழியாதனுபவித்த வாழ்வார்கள், அவர்வடிவே எமக்கு இனியகோயிலாம் - அவருடைய வடிவங்களை எமக்கு இனிய ஆலயமாகும். (எ-று.)

(மேற்கூறிய அவ்வியல்பில்) ஞேயமாகிய சிவமும், ஞாதுருவாகிய ஆன்மாவும், ஞானமாகிய அறிவும்ஆகிய மூன்றுபகுப்பும் கெடாது இம்மூன்றையுஞ் சுட்டியறிகின்ற சுட்டறிவுகெட்டு, பானுபுணர் விழியுமென்பதுமுதலாகக் கூறிய உவமம் போல் இறைவனோடுமூன்றுப் பேரின்பத்தையனுபவிப்பார், அவர்வடிவே இறைவனுக்கு ஆலயமா மென்க. (சூகூ)

முத்திமுடிபி துகண்டாய்முன்னியம்புமுன்றுமுத்திப்பதங்களாகு மித்தகையமுத்திகளையிம்முறையான்முயன்றவவோயெய்தற்பாலா ரத்தகையவலியில்லோரொளிதாகவிடுபேறடைவானெண்ணி வைத்தபெருங்கருணையினுன்மேதினிமேற்பலதானம்வயங்கச்செய்தேம்.

(இ-ள்) முத்திமுடிபி துகண்டாய் - முத்திமுடிவு இதுவாகும், முன் இயம்பு மூன்றும் - முன்சொல்லிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களாகியமூன்றும், முத்திப்பதங்களாகும்-அம்முத்திமுடிவடைதற்கேதுவாகியபதங்களேயாம்,(ஆகலான்)இத்தகைய முத்திகளை - இத்தன்மையவாகிய முத்திரெதிகளை, இம்முறையான் முயன்றவோ - இங்ஙனங்கூறியவந்த முறைமையினால் முயன்றவர்களே, எய்தற்பாலார் - (முத்திமுடிபாகிய சாயுச்சியத்தை) அடைதற்குரியவராவார், அத்தகைய வலியில்லோர்-அச்சரியையாதிகளைச் சாதிக்கவலியில்லாதவர், எளிதாகவீடு பேறு அடைவான் எண்ணி-எளிமையாக முத்திப்பேற்றையடையக்கருதி,வைத்தபெருங் கருணையினால்-நாம் வைத்தபேரருளால், மேதினிமேல் பலதானம் வயங்கச்செய்தேம்-உலகின்கண் பல தளிகள் விளங்கச்செய்தோம். (எ-று.)

அருவுருவம் “என்னுஞ் செய்யுள்முதல் “உணர்வானும்” என்னுஞ் செய்யுள் காறும் கூறியவந்த முத்திமுடிவு இன்னதாம். இதற்கு முன் தாதமார்க்க முதலியவைகளிற் கூறியவை முத்திமுடிவை யடைதற்குரிய பதங்களாகும் (ஆகலான்) முத்தி

முடிவையும் முத்திப்பதங்களையும் (அடைதற்குரியாய்வு)னின் (“தெருளுதவு
வசவநெறிப்படுஞ்சமய தீக்கைதனக்குரியாய்”) சரியையாதிகளில் முறையாகமுய
ன்றவனோ உரியராவார். (இவற்றைச்சாதித்தல் யாவர்க்குங்கூடாதாகலான்) அவ்வ
லியில்லாரும்எளிதாக அடைய யாம் கருணையினால் இவ்வுலகில் பலதளிகளை விளங்க
ச்செய்தோமென்க. (௬௪)

அங்கவற்றின்வதிவோர்கண்முயலாதெம்முலகாதிபதங்கள்சேர்வர்
கொங்குயிர்த்தமலர்க்குமுலாயவற்றுள்ளங்குருமாடக்காசிலைப்பிற்
றங்குபவரெம்முருவந்தனைப்பெறுவாதிருக்காஞ்சித்தலத்தின்வாழ்வார்
மங்கரியமலந்துமித்தநம்முடனும்பேரின்பவாழ்வுசேர்வார்.

(இ-ள்) கொங்கு உயிர்த்த மலர் குமுலாய் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த
கூந்தலையுடையாளே, அங்கு அவற்றின் வதிவோர்கள் முயலாது எம் உலகாதி பதங்
கள் சேர்வர் - அத்தலங்களில் வசிக்கப்பெற்றவர்கள் சரியையாதிகளில் லீலிபடாது
எம்முடைய வுலகமுதலிய பதங்களையடைவார்கள், அவற்றுள்ளும் குருமாடம் காசி
வைப்பில் தங்குபவர்-அந்தத்தலங்களுள்ளும் அமுகியமானிகைகள் சூழ்ந்த அவிமுத்
தத்தில் வசிப்பவர்கள், எம் உருவந்தனை பெறுவர் - எம்முடைய வருவத்தைப்பெறு
வார்கள், திருக்காஞ்சித்தலத்தின் வாழ்வார் - காஞ்சித்திருப்பதியில் வாழ்வோர்கள்,
மங்கரிய மலந்துமித்து - குன்றாறமல சத்தியைக்குன்றச்செய்து, நம்முடனும் பேரி
ன்பவாழ்வுசேர்வார்-நம்முடன் அத்துவிதமாயிருக்கும் பேரானந்தவாழ்வை யடை
வார்கள். (எ-று.)

உமையே (“மேதனியில் வயங்கச்செய்தேம் என்ற பலதானங்களில் வசி
க்கப்பெற்றவர்கள் சாலோக சாயிபென்னும் இருபதங்களையடைதற்குரிய (சரியை
கிரியைகளைச் செய்யாமலே) அப்பதங்களையடைவார்கள். காசிப்பதியில் வசிப்பவர்
கள் (யோகத்தைச்செய்யாமலே) சாரூபத்தை யடைவார்கள். காஞ்சிப்பதியில்வாழ்
வார்கள் (ஞானநிலையுணராமலே) சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்க.

அங்கவற்றின் வதிவோர்கள் முயலாது எம்முலகாதிபதங்கள் சேர்வர் என்ற
தனால் பசுக்களைப்பாசத்தினின்றும் விடுவிக்க “ஆயிடைநாமகிழ்ந்துறையுந் திருப்ப
திகள் பல” என்றதை வலியுறுத்தியதெனவுந், “குருமாடக்காசிலைப்பில்தங்குபவர்
எம்முருவந்தனைப்பெறுவரென்றும், காஞ்சித்தலத்தில் வாழ்வார்எம்முடனும்பேரின்பம்
முருவியவாழ்வார்” என்றும் விதந்ததனால் “ஆயிரத்தெட்டிகம் அவற்றதிகம் தூற்
றெட்டி, அவற்றதிகம் அறுபத்தெட்டி, அவற்றதிகம் கசிகாஞ்சியாடலால் அத்தல
ங்களில் வசிக்கப்பெற்றால்வரும் புண்ணியவிசேடமிவை என்பதையும், அவையிர
ண்டினும் சாலநமக்கினிய நக்காஞ்சி” என்ற சிறப்பின் மிகுதியையும் வலியுறு
த்திய தெனவுங்கொள்க.

காசியில் வசிப்போர் உருவந்தனைப்பெறுவொன்றும், காஞ்சியில்வசிப்போர்
நம்முடனும் பேரின்பவாழ்வு சேர்வாரென்றும் வகைப்படுத்திக்கூறினமையால் “அ
ங்கவற்றின் வதிவோர்கள் எம்முலகாதிபதங்கள்சேர்வர்” என்றதற்கு சாலோகசாயிப
ென்னுமிரண்டிபதங்களைப்பெறுவாரென்று பொருட்படுத்தியதென்க.

இதனால் சிவகோத்திரத்தில் வசித்தலொன்றே சாலோக முதலியநான்களை
யுத்தருமென்றதை வலியுறுத்தியதென்க. (௬௫)

எம்முலகத்துறைவதனிலெம்மணிமைக்கண்ணமர்தலேற்றமாகு
மெம்முருவந்தனைப்பெறுதலதற்கதிகமதற்கதிகமிறவாவின்பத்
தெம்முடனையொற்றித்தவிம்முறையான்வதிவோர்களெவர்க்குமாறு
தெம்முடனும்பேரளிக்குங்காஞ்சியெவற்றினுமதிகமென்னத்தேறும்.

(இ-ள்.) எம் உலகத்து உறைவதனில் - எம்முடையவுலகத்தில் வசித்தலைப் பார்க்கிலும், எம் அணிமைக்கண் அமர்தல் - எம்முடைய சமீபத்திலிருத்தல், ஏற்ற யாகும் - சிறந்ததாகும், அதற்கு அதிகம் எம் உருவந்தனைப் பெறுதல் - அதனினுஞ் சிறப்பு எம்முடைய உருவதைப்பெறுதலாம், அதற்கு அதிகம் இறவாத இன்பத்து எம் உடனும் ஒற்றித்தல்-அதனினுஞ்சிறப்பு கெடாத இன்பத்தினால் எம்மோடு பொருந்தியிருத்தலாம், இமுறையான் வகிவோர்கள்எவாக்கும்-இந்தமுறைமையால் வாசஞ்செய்கின்ற யாவார்க்கும், மாறாது - வேறுபடாது,எம்முடனும்பேறு அளிக்கும் காஞ்சி - எம்மோடத்துவியதமாயிருக்கும் பேற்றைத்தரும் காஞ்சிப்பதி, எவற்றினும் அதிகம் என்ன - எல்லாத்தலங்களினுமேம்பட்டதென்று,தேறும்-தெளிவாய். எ-று.

இறைவன் உலகத்தில் வசிப்பதிலும் ஏற்றம் சமீபத்திலிருக்கப்பெறுதல், அதனினும் ஏற்றம் அவ்விறைவனோடுபொன்றித்து நிற்கல் இம்முறைமையான் எம்முடையிருக்கும் சாயுச்சியத்தைக் கொடுத்தலாகிய காஞ்சிப்பதியே எப்பதிகளினும்ஏற்றமென்க.

சாலோகாதி நான்குபதங்களிற்சாயுச்சியபதம் சிறப்புடைமையாதல் போல் எப்பதிகளிலும் காஞ்சிப்பதியே சிறப்புடைத்தென்க. (௯௯)

மறைமுடிவுமில்வாறேவீடுதவும்வள நகரங்காஞ்சியென்ன வறைதருமால்ன்னது உம்வகுத்துரைப்பக்கேட்டியெனவருளிச்செய்வார் மிறைபுரியுந்தக்கனா்வேள்வியகத்தியமயவார்தம்மேனிமுற்றும் [ர். குறைபடுத்துத்துரைத்துழக்கிச்சவட்டியபினிரங்கியருள் கொடுக்கவல்லா

(இ-ள்) மறைமுடிவும் இவ்வாறே வீடுதவும் வளநகரம் காஞ்சிஎன்னஈறை தருமால் - வேதமுடிவும் நாம் கூறியபடியே முத்தியைக்கொடுக்கும் வளமைபொருந்திய நகரம் காஞ்சிப்பதி என்று சொல்லும், அன்னதும் வகுத்து உரைப்பக்கேட்டியென - அதையும் வகுத்துச்சொல்லக்கேட்பாயாகவென்று, மிறைபுரியும் தக்கனா்வேள்வியகத்து - சிவநிறையை விடாது செய்யுந் தக்கனது வேளவிச்சாலையில், இமையவார்தம் மேனிமுற்றும்-தேவர்களுடைய சரீரமுழுதும், குறைபடுத்து துகைத்து உட்க்கி சவட்டியபின் - வாளாற்குறைத்து காலால் துவைத்துக்கலக்கியழித்தபின், இரங்கி அருள்கொடுக்கவல்லார் - இரக்கமுற்று அருள்செய்யவல்லார், அருளிச்செய்வார் - நிருவாய்மலர்ந்தருளுவார். (எ-று.)

யாம் கூறியதுபோலவே வேதமுடிவும் சாயுச்சியத்தைக்கொடுக்கு நகரம் காஞ்சிஎன்று சொல்லும் அதனையும்வகுத்துக் கூறுகின்றோம் கேட்பாயாகவென்று தக்கனவேள்வியையழித்துப் பின் கருணைகூர்ந்தஇறைவனாருள்செய்வாரென்க. ( )

தன்னிகரில்கேசாந்தமுறுமாவிதன்சிரத்துக்கபாலங்கீறி வன்னியினிற்பூவெனப்போய்வாயுவினிற்புவ்வெனப்போயிரவிமாட்டுப் பின்னமறுகவ்வெனப்போய்விண்ணாசின்மகவெனப்போய்ப்பிரமந்தெகால் மன்னிடுமிக்கேசாந்தமுத்தியினையெவ்வுயிர்க்குர்வழங்குங்காஞ்சி [றாய்

(இ-ள்.) தன்னிகரில் கேசாந்தம் உறும்ஆவி-தனக்கு ஒப்பில்லாத கேசாந்தமுத்தியை அடைதற்குரியஉயிர், தன்சிரத்துக் கபாலங்கீறி - தன்சலையிற்பொருந்திய கபாலத்தைக்கிழித்து, வன்னியினில் பூ எனபோய் - அக்னிமண்டிலத்தில் பூ என்றுசென்றும், வாயுவினில் பு எனபோய் - வாயுமண்டிலத்தில் பு என்றுசென்றும், இரவிமாட்டுப்பின்னம்அது ஈ எனபோய் - சூரியமண்டிலத்தில் குற்றமற்ற ஈ என்று, சென்றும், விண் அரகின்மக எனபோய் - இந்திரனுலகத்தில் மக என்றுசென்றும்,

பிரமத்துஞ்ஞாயம்-(பின்) பரமசிவத்தோடொன்றாகி, மன்னிடம்-நிலைபெற்றிருக்கும் இக்கேசாந்தமுத்தியினை - இந்தக் கேசாந்தமுத்தியை, எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா வுயிர்களுக்கும், காஞ்சிவழங்கும் - காஞ்சிநகரங்கொடுக்கும். (எ-று.)

ஒப்பிடிந்த கேசாந்தமுத்தியை யடைதற்குரிய சுத்தானமா கபாலத்தின் வழியே வெளிப்பட்டு அக்னி-வாயு சூரியன் முதலியமண்டலங்களிலும், இந்திரனுலகத்திலும் முறையே பூ-புவ-சுவ-மஹ-எனச்சென்று பின்பரமசிவத்தோடொன்றாய் நிலைபெற்றிருக்கும் இக்கேசாந்தமுத்தியைக்காஞ்சிநகரமானது எல்லா வுயிர்களுக்கும் எளிதாகத்தருமென்க. (௬௮)

கவ்வெனச்சொல்விதிக்கீசனாயவெமைக்கேசனெனக்கழறும்வேத மெவ்விடத்திலாருயிர்களெம்டாலேயாந்தத்தையெய்தாநிற்கு மவ்விடத்திலாதுமுத்திகேசாந்தமுத்தியெனப்படுமாலந்தச் செவ்விடமுநமக்கென்றுமரசிருக்கையெனத்திகழுங்காஞ்சிமுதூர்.

(இ ள்.) கவ்வெனசொல்விதிக்கு ஈசன் ஆயஎம்மை-க என்னுஞ்சொல்லுக் குப்பொருளாயிருக்கின்ற பிரமனுக்கு அதிபதியாகிய எம்மை,கேசன் என்ன வேதம் கழறும்-கேசனென்று வேதம்சொல்லும், (ஆகையால்) ஆருயிர்கள் எவ்விடத்தில் எம்பாலே அந்தத்தை எய்தாநிற்கும் - அருமையாகிய உயிர்கள் எந்தவிடத்தில் எம்மிடத்து அந்தத்தையடையாநிற்கும்,அவ்விடத்தில் அதுமுத்தி-அந்தவிடத்தில் அடைவதாகிய அந்தமுத்தி, கேசாந்தமுத்தி எனப்படும்-கேசாந்தமுத்தி என்றுசொல்லப்படும், அந்தச்செவ்விடமும்-அந்தமுத்தியிடமும், நமக்கு என்றும் அரசிருக்கைஎன-நமக்கு எக்காலத்தும் அரசிருக்கை என்றுசொல்ல, காஞ்சி முதூர் திகழும்-பெரியகாஞ்சிநகரம்விளங்காநிற்கும். (எ-று.)

வேதம் எம்மைக்கேசன்என்றுகூறும் அச்சொற்குப்பொருள் என்னையெனின் விதிக்கு ஈசன் என்பதாம். ஆதலின்கேசனாகிய எம்மிடத்தில் உயிர்களுள்ளாம்அந்தத்தையடையும், அந்நனமுயிர்கள் அந்தத்தையடைய நின்றவிடம் எவ்விடமோ அவ்விடமோகாஞ்சியாம். அவ்விடத்தைக் கேசனாகியநாம் அரசிருக்கையாகக் கொண்டுருத்தலின் அக்காஞ்சியில் நம்மையடைதலே கேசாந்தமுத்திஎன்றுசொல்லப்படும்.

இதனால் க - என்றால் பிரமன் அப்பிரமனுக்கு இறைவன் ஈசன் அதனால் கேசன் என்றுபெயர். எனவேபிரமாதிபதி என்பதாம். பதி பரசிவனாகவே எல்லா வுயிர்களுமே அப்பதியாகிய சிவனிடத்திலேயே அந்தத்தை யடையுமென்றதென்க. எனவே கேசன்-சிவன், சிவனையடைதலேமுத்தி ஆதலின் இம்முத்தியைக்கேசாந்தமுத்தி யென்றொருவரும், ஆன்மாக்களுக்குச் சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்கும் பரசிவமிருக்குமிடம் குறியிறந்த இடமாகலின் அதனையெவ்விடத்திலாருயிர்கள் எம்பாலேயந்தத்தை பெய்தாநிற்குமென்றொருவரும் (அந்நனமாயினும்) அந்தவிடம் காஞ்சி எனவும், அவ்விடத்திருக்கும் பரசிவசொருபம் இக்காஞ்சியிலிருக்கும் சோதி லிங்கரூபமெனவும்,அச்சிவசொருபத்தை யடைதலாகிய கேசாந்தமுத்தி இக்காஞ்சியையடைதலாமெனவும் விளக்குவார் அந்தச் செவ்விடமும் நமக்கென்று மரசிருக்கையெனத்திகழும் காஞ்சிமுதூர் என்றொருவரும் கூறியவாறு. (௬௯)

இன்னுமொருவாறியம்பக்கேண்மதிநீகம்மென்றல்கிரமாமந்தச் சென்னிமிஸச்சயனமுறுவதுகேசமதுதனையஞ்சித்தல்காஞ்சியன்னதனாக்காஞ்சியொடுகேசமொருபொருட்கினவியாகுந்தேம்புமின்னிடையாய்கேசாந்தமாவதுமேதகுக்காஞ்சியந்தமாமால்.

(இ-ள்.) மின் தேம்பு இடையாய் - மின்னல் வருந்தும் சிறிய இடையையுடைய உமையே, இன்னும் ஒருவாறு இயம்ப ரீகேள் - மற்றொரு வகையாகச் சொல்லுகின்றோம் ரீ கேட்பாயாக, கம் என்றல் சிரமாம் - கம்மென்னும்பதம் சிரமென்னும் பொருளுடையதாம், அந்தசென்னியிசை - அச்சிரத்தின்மேல், சயனம் உறுவதுகேசம் - சயனித்திருப்பது கேசமாம், அதுதனை அஞ்சித்தல் காஞ்சி - அச்சிரத்தானத்தை யடைந்திருத்தல் காஞ்சியாம், அன்னதலை-அக்காரணத்தால், காஞ்சியொடுகேசம் ஒரு பொருட்கிளவியாகும்-காஞ்சி யென்றாலும் கேச மென்றாலும் ஒருபொருளையுணர்ந்தும் மொழிகளாம், கேசாந்தமாவது - கேசாந்த முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, மேதருகாஞ்சி அந்தமாம்-விரும்பத்தக்ககாஞ்சியந்தமேயாம். (எ-று.)

உமையே! இன்னும் ஒருவகையாகக் கூறுகின்றோம் ரீ கேட்பாயாக என்னை யெனின், கம்மென்றுசொன்னால் தலையென்றுபொருள் அத்தலையின்மேற்பொருந்தியிருப்பதுகேசம்(சிவம்) ஆகலின் அச்சிவத்தை அடைந்திருத்தல் காஞ்சியாம், அக்காரணத்தால் காஞ்சி என்றாலும் கேசம் என்றாலும் ஒருபொருளேயாம், ஆகவே கேசாந்தமாவது காஞ்சியந்தமாம். எனவே கேசாந்த முத்தியாவது காஞ்சியை யடைதலாம் என்க.

முன்னர் சன்மார்க்கமாகிய ஞானமார்க்கத்தா லடையும் முத்தியே முடிந்த முத்தியென்றும், ஏனையதாதமார்க்க முதலிய மூன்றிலுளும் அடைவதாகிய முத்திகள் முத்திப்பதங்களென்றும், இவற்றை யடையவிரும்புவோர் அவ்வவற்றிற்குரிய மார்க்கங்களில் முயல்வாராயின் அடைவார்களென்றும், அந்நன்முயற்சியால் வசத்தாராகிய உயிர்களுக்குக்கூடாதாகலான் அம்முத்திகளையடைதற்கு இவ்வுலகின்கண் பலதிறப்பதிகளை வைத்திருக்கின்றோமென்றும், அத்தலங்களிற் சாலோக முதலிய மூன்றுபதங்களை இன்றோரென்ன தலங்கள் கொடுக்குமென்றும், காஞ்சிப்பதிகையுச்சியத்தைக் கொடுக்குமென்றும், இவ்வாறே வேதங்களும் காஞ்சிப்பதியே சாயுச்சியத்தைக் கொடுக்குமென்று புகலும் அவ்வகையைக் கூறுகின்றோமென்றும் இறைவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினான். அவ்வகையாவது “தன்னிகரில்” என்னுஞ் செய்யுள்காடும் கூறியவைகளேயாம்.

என்னையெனின் “தன்னிகரில்” என்னுஞ்செய்யுளில் ஆன்மத்தான்வசித்தற் கிடமாயிருக்கின்ற உடம்பைவிட்டுப்பிரமப்பொருளாகிய பரசிவத்தோடொன்றாதல் எதுவோ அது முத்திகளில் முடிந்தசாயுச்சியமுத்தி (கேசாந்த முத்தி) என்றும், அதனைக்காஞ்சிவழங்குமென்பதையாராயின் அங்கத்திற்சிறந்தது சிரம் அச்சிரத்தின் வழியாக முத்தியிற் சிறந்த சிவசாயுச்சியத்தை முறையே யடைதல் கேசாந்தமுத்தி. எனவே, சரீரத்தில் அந்தமாய் (முடிவாய்) உள்ளதுதலை, முத்தியில் அந்தமாயுள்ளது சாயுச்சியம், அந்தமாயுள்ள சாயுச்சியத்தைக் கேசனாகியசிவனைத்தன்னிடத்திலேயே யுடையதாகிய காஞ்சி முதலாதலாவென்க. இதனை, இனிவருஞ் செய்யுள்களாற் காண்க.

இக்கேசாந்த முத்தியைக்காஞ்சிப்பதி வழங்கல் எங்ஙனங்கூடுமென ஆசங்கையுண்டாமாகலின் அதனைப்பரிகரித்தற்கு “கவ்வெனச்சொல்” என்னுஞ்செய்யுளெழுந்ததென்க. எங்ஙனமெனின், சாயுச்சிய முத்தியைத்தருவோன் ஈசன் அவ் வீசன் தனக்கிடமாகக் கொண்டிருக்குமிடம் காஞ்சி ஆகலான் காஞ்சி வழங்குமென்றொள்க. அல்லது உம் ஈசன்தான் முத்தியைக்கொடுப்பான் என்பதற்குப் பிரமாணம் உண்டோ என்பார்க்குக்கேசனெனக்கூறும் வேதம் என்றார். இதனை ஆராயின் சிவபெருமானே முத்தியைக் கொடுப்பவனென்றாயிற்று. ஏனெனின்- அச்சிவபெருமான் மகாசங்காரத்தைச் செய்யுஞ் சங்காரக் கடவுளாகலானும், அவ்விறைவன் சங்

கரிக்குங்கால், எல்லாவுயிர்களும் அச்சங்காரக் கடவுளிடத்தே அந்தத்தையடையும் ஆகலானும் அச்சங்காரகாலத்தில் முத்தான்மாக்களுக்குப்புனருற்பவத்துக் கிடனின்றி அத்துவிதமாய்ப்போதலாகிய சாயுச்சியமாகிய கேசாந்தமுத்தியைக் கொடுத்தலானுமென்க. இதனால் கேசாந்தமுத்தியைக்கொடுப்போன் காஞ்சியில்வீற்றிருத்தலால்காஞ்சிவழங்குமென்றும் வலியுறுத்தியவாறு. இதனைச் சொல்வகையானும்வலியுறுத்தவருஞ்செய்யுளொழுந்தென்க. (எ0)

என்று நமக்கினியதனான் முதன்மையாற்றினங்கட்கெல்லாஞ்சென்னி யென்றியம்பப்படுங்காஞ்சியித்திறத்துக்கேசாந்தப்பெயர்சால்வைப்பி னென்று ஊராமடவோர்கள் விலங்குமர முதலனைத்து முயிர்போங்காலை மன்றமிசைத்தலையோடுகீறியுடல்விடுத்தே குமலர்ப்பூங்கோதாய்.

(இ-ள்.) மலர் பூ கோதாய்-மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமையே, காஞ்சி என்றும் நமக்கு இனியதனால் - காஞ்சிநகரம் (நமக்கு) எந்நாளும் இன்பமாதலானும், முதன்மையான் - முதன்மையாதலானும், தானங்கட்கெல்லாம்-தலங்கட்கெல்லாம், சென்னி என்று இயம்பப்படும்-சிரசென்று சொல்லப்படும், இ திறத்து கேசாந்தம் பெயர்சால்வைப்பில் - இத்திறத்தினால் கேசாந்தமென்னும் பெயர்பெற்ற காஞ்சிப் பதியில், ஒன்றும் உணரா மடவோர்கள் விலங்கு மரம் முதல் அனைத்தும்-ஒன்றையு முணரப் பெறாத அறிவினிகள் மிருகங்கள் விருக்கங்கள் முதலாக வெண்ணப் பட்ட எல்லாவுயிர்களும், உயிர்போங்காலை - உயிர் நீங்கும்பொழுது, மன்ற - நிச்சயமாக, தலைமிசையோடுகீறி உடல்விடுத்து ஏதும் - கபாலத்தைக்கிழித்துச்சீரத்தை விட்டுப்போம். (எ - று)

உமையே சென்னி என்று சொல்லப்படும் காஞ்சிநகரம் எக்காலத்தும் நமக் கினிமையாதலினாலும் எல்லாத்தலங்களுக்கும் மேம்பட்டிருக்கும் முதன்மையின னும் கேசாந்தமென்கின்ற பெயர்பெற்ற திறத்தினாலும் இப்பதியில் வாழப்பெற்ற அறிவினிகள் மிருகமரமுதலியவனைத்தும் உயிர்நீங்கிப்போகும்போது கபாலத்தைக் கீறி உடல்விட்டுப்போம் என்க.

கேசாந்தமுத்தியீதென்பது தோன்ற கபாலங்கீறி யுடல்விடுத்தே குமெனவும் இக்கேசாந்தமுத்தியைத்தருதல் காஞ்சியொன்றே என்பது தோன்றக்காஞ்சியித்திற துக்கே கேசாந்தப்பெயர் சால்வைப்பு எனவும், அவ்வைப்பு கேசாந்தமுத்தியையெளி தாகக்கொடுக்கும் ஆற்றலுடைய தென்பது நிச்சய மென்பது தோன்ற ஒன்றுணரா மடவோர்கள் விலங்கு மரமுதலனைத்து முயிர்போங்காலை மன்ற எனவுக்கறிஞர்.

ஆதலினங்கிறந்தவர்கட்குடல்வேங்காற்சிரமனலின் வெடியாதின்றும் வேதமெலாமெடுத்தியமபுமநகரின் பெருமையெவர் விளம்பற்பாலா ரேதமறவங்கெய்திக்கழுவாய்நீயியற்றுதிமுன்னிடபவேறுங் கோதகலக்கழுவாயங்காற்றியதுகோதாயென்றருளிச்செய்தார்.

(இ-ள்.) ஆதலின் இன்றும் அங்கு இறந்தவர்கட்கு உடல்வேங்கால்-ஆகையினால் இப்பொழுதும் அக்காஞ்சிப்பதியில் மரண மடைந்தவர்களுக்கு உடல் காஷ்டத்தில் வேகின்றகாலத்தில், சிரம் அனலில் வெடியாது-தலை நெருப்பினால் வெடிபடாது (என்று), வேதம்எல்லாம் எடுத்தியம்பும் - வேதங்களெல்லாம் மெடுத்திச்சொல்லும், அந்நகரின் பெருமை-அக்காஞ்சிநகரத்தின் சிறப்பை, எவர் விளம்பற்பாலாயாவொடுத்துச் சொல்லவல்லவர், கோதாய்-உமையே, ஏதம் அற - உனக்கிப்போதுண்டாகியபழிநீங்க, அங்கு எய்தி-அக்காஞ்சியையுடைந்து, நீகழுவாய் இயற்றுதி-

நீபரிகாரஞ்செய்து கொள்ளக்கடவாய், முன்னிடபவேறும்-முந்தருமவிடையும், கோதுஅகல - குற்றம்நீங்குகழுவாய் அங்கு இயற்றியது-பரிகாரம் அப்பகியில்செய்தது, என்று அருளிச்செய்தார் - என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். (எ-அ.)

(காஞ்சிப்பதியாவார்க்கும் கேசாந்த முத்தியைத்தருவதுநிச்சயமென்று யாம் கூறினோமாதலின் அதற்குச்சான்றாக) இன்றும் அங்கிருக்கின்றவர் இறந்து உடல் வேங்கால் கபாலம் அக்கினியால் வெடிபடாமல் தானேவெடிபட்டிருக்கும். வேதங்களும் அப்படியேகூடும், ஆகையால் அப்பதியின் பெருமை விளம்ப வல்லுநரெவர். இங்ஙனமான சிறப்பு வாய்ந்த காஞ்சியை நீயடைந்து உனக்குவந்தபழியைப் போக்கிக்கொள்வாய். முன்னொருகாலத்தில் நமதுதருமவிடையும் தனக்குவந்த குற்றத்தைப் போக்கடித்துக்கொள்ள அங்கடைந்து கழுவாயியற்றியது என்றருள்செய்தனர் என்க. (எ-அ.)

கலிநிலைத்துறை.

அருளுந்திருவாய்மொழிகேட்டலுமங்கைகூப்பிப்
பெருவெள்விடையாததுசெய்பிழையென்னைதீர்ப்
புரியுங்கழுவாயெவனோபுகல்கின்றியென்றாட்
கிருள்கண்டனவல்விடமேந்தியகண்டர்சொல்வார்.

(இ-ள்.) அருளும் திருவாய்மொழிகேட்டலும் - (இறைவன்) கூறியவாய் மொழியைக்கேட்டலும்; அங்கைகூப்பி - (அம்மையார்) அழகியகைகளைக் குவித்து அஞ்சலிசெய்து, பெருவெள்விடையாது அது செய்பிழை என்னை - பெரிய வெண்ணிறத்தையுடைய இடபமென்பது எது அவ்விடைசெய்த குற்றமெது, தீர்ப்புரியும் கழுவாய் எவன் புகல்கின்றி என்றாட்கு - அக்குற்றம் நீங்கச்செய்த பரிகாரம் எது சொல்வாயென்று விண்ணப்பஞ்செய்த தேவிக்கு, இருள்கண்டு அன்னவல்விடம் ஏந்தியகண்டர் - இருளைக்கண்டாலொத்த வலியவிடத்தை வைத்த கண்டத்தை யுடைய நிலகண்டர், சொல்வார்-அருள்செய்வார். (எ-அ.)

அம்மையார் இறைவருளிய வாய்மொழியைக் கேட்டலும் அஞ்சலிசெய்து இடபமேது அதுசெய்தபிழை எது அப்பிழைநீங்கச் செய்தபரிகாரம் எது கூறுவாயென்றுகேட்க நிலகண்டர் கூறுவார் என்க.

இடபத்தின் செய்தியைத்தமக்குக்காட்டாகக் காட்டினாராகலின் அவ்விடபத்தின் செய்தியை முறையாகக்கேட்கத் தொடங்கினார் அம்மையாரென்க. (எ-அ.)

முன்னோர்கடைநாண்முளரிக்கண்முகிழ்த்தபுத்தேன்
முன்னஞ்சுகமுற்றுநம்மான்முடிவுற்றதாகப்
பொன்னோர்கணங்கிற்பொலம்பூண்முலைப்பூவையன்றோ
யந்நாளறத்தெய்வதமத்திறமுற்றுநோக்கி.

(இ-ள்.) பொன் ஏர் கணங்கின் - பொன்போன்ற தேமலால், பொலம்பூண் முகைபூவை அன்னாப்-அழகுபெற்ற ஆபரணமணிந்த தனங்களையுடைய பூவைபோல் வாய், முன்னோர்கடைநாள் - முன்னொரு ஊழிகாலத்தில், முளரிக்கண் முகிழ்த்தபுத்தேன்-தூதிருமாலினுடைய) நாபிக்கமலத்திற்கேற்றிய பிரமன், முன்னஞ்சுகமுற்றும்-சங்கற்பித்துப்படைத்த உலகமுழுமையும், நம்மால் முடிவுற்றதாக-நம்மால் சங்காரத்தை யடைந்ததாக, அந்நாள்-அந்நாளில், அறத்தெய்வதம்-அறக்கடவுள், அத்திறம் முற்றுநோக்கி-அச்சங்காரத்தின்வண்ணையெல்லாம்பார்த்து (எ-அ.)

உமையே! முன்னொரு ஊழிகாலத்தில் பிரமன்சிருட்டிக்கப்பட்ட எல்லா வுலகங்களும் நம்மால் சங்காரத்தையடைய அக்காலத்தில் அறக்கடவுள் அச்சங்கா ரத்தொழிலைப் பார்த்து என்க.

கடைநாள்வருதல் பலமுறையாதலால் முன்னோர்கடைநாள் எனவும், அக் கடைநாளில் சங்காரமியற்றல் தானேயாதலின் நம்மால் முடிவுற்றதெனவும், அக் காலத்தில் அறக்கடவுள் நீங்கலாக ஏனையவெல்லாம் தோன்றி நின்று முறையே அழிந்து வருதலால் அறத்தெய்வதமத்திற முற்றுநோக்கி எனவுங்கூறினர். (எசு)

நில்லாவுலகத்துளவாயசரிப்பறிந்ப

வெல்லாமழிவுறறனயானுமிறப்பலோவென்

றல்லாந்தனிச்செய்வகையாதென்றிறைஞ்சிநம்பாற்

கொலலேறுருவங்கொடுவந்ததுபோற்றியென்ன.

(இ-ள்.) நில்லா உலகத்து உளவாய - நிலைபெறுதலில்லாத உலகின் கண் உள்ளனவாகிய, சரிப்பறிந்ப எல்லாம் - சரித்தலு நின்றலுமாகிய இயங்கியற் பொ ருளும் நிலையிழப்பொருளுமாகிய யாவும், அழிவுற்றன - அழிந்துபோயின, யானும் இறப்பலோ என்று - நானுமிறந்துபடுவதெனவென்று, அல்லாந்து - அலமந்து, இனி செய்வகையாது என்று-நாமினிச்செய்யும்வகை என்ன விருக்கின்றதென்று, நம்பால் கொல் ஏறு உருவம்கொடு இறைஞ்சி-நம்மிடத்து கொலைத்தொழில்செய்யும் இடப வடிவங்கொண்டவெனங்கி, போற்றிஎன்ன-காப்பாயென்று அடைக்கலம்புக. (எ-று.)

அறக்கடவுள், நிலையிலாத உலகின்கண்ணுள்ள சராசரங்களெல்லாம் அழிந்து போயின, இவைகளோடுநாமும் அழிவதோவென்று மனமழுங்கி இனிச்செய்வகை யாதென்றெண்ணி இடபவடிவங்கொண்டு நம்மிடத்துவந்து வணங்கி அடைக்கல மென்றுசொலல என்க. (எ-று.)

கண்டாமதனைக்கவலாதியென்றூர்தியாக்கிக்

கொண்டாங்கொளப்பெற்றுலவாக்களிகூர்ந்ததாக

வண்டாரனாகக்கொடியவ்விருண்மாண்டகாலைத்

தண்டாவருளாலதற்கின்னதுசாற்றலுற்றேம்.

(இ-ள்.) அதனைகண்டாம் - இடபவடிவாய்வந்த அறக்கடவுளைப்பார்த்தோம், கவலாதி என்று - கவலையுருதையென்று, ஊர்தியாக்கி கொண்டாம் - ஊர்தியாக் கிக்கொண்டோம், கொளப்பெற்று-(அவ்வறக்கடவுளை) நாம் ஊர்தியாக்கிக்கொள்ளும் அப்பேற்றைப் பெற்று, உலவாதகளிகூர்ந்தது - கெடாத ஆனந்தத்தைப் பெற்றது, லண்டு ஆர் அளக்கொடியவண்டிகளொலிக்கும் கூந்தலையுடைய பூங்கொடிபோன்ற உமையே, அ இருள்மாண்டகாலை - அந்த இறுதிக்காலமாகிய இராக்காலங்கழிந்த பின்னர், தண்டா அருளால் - கெடாத அருளால், அதற்கு இன்னது சாற்றல் உற் றேம் - அத்தருமவிடைக்கு இது சொல்லத்தொடங்கினோம். (எ-று.)

இடபரூபமாய்வந்த அறக்கடவுளையாம் பார்த்து நீகவலையுருதை உண்ணையூர் தியாக்கிக்கொண்டோம் என்றருள்செய்ய, அறக்கடவுள் அவ்வரத்தைப் பெற்றுக்களி கூர்ந்தது. உமையே, சங்கார காலமும் முடிந்து புனருற்பவமாகுங் காலம் வந்த அப்பொழுது அக்கடவுளைநோக்கி அருளாலொன்று சொல்லத்தொடங்கினோமென்க.

தரிப்பித்தலனீதருமந்தரிப்பித்திடாமை

தெரிப்பிக்குமதன்மமெனப்பெயர்செப்புமாலெம்

பொருட்டுப்பரிபாவமும்புண்ணியமாக்கியெம்பால்
விருப்பம்றவர்செய்யறமும்மறமாக்குவிப்பாய்.

(இ-ள்.) நீ தரும் தரிப்பித்தலின்-நீதருமத்தைத் தரிப்பிக்கச்செய்தலினால், அதன்மம் தரிப்பித்திடாமை தெரிப்பிக்கும் - அதன்மத்தைத் தரிப்பித்திடாமையைத் தெரிவிக்கும் (ஆகலின்) என பெயர்செப்பும் - (உலகம் உன்னை) தன்மம் என்கின்ற பெயரானையழைக்கும், எம்பொருட்டு புரிபாவமும் புண்ணியமாக்கி - அன்பர்கள் என் பொருட்டாகச் செய்யும் பாவங்களையும் புண்ணியமாகவேயாக்கி, எம்பால் விருப்பு அற்றவர் - என்னிடத்தி லன்பில்லாதவர்கள், செய் அறமும் - செய்யுந் தருமத்தையும், மறம் ஆக்குவிப்பாய் - பாவமாக்குவாய். (எ-று.)

அறக்கடவுளே நீ - தன்மத்தைத்தரிப்பித்தலினால், அதன்மத்தைத்தரிப்பித்திடாமையைத்தெரிவிக்கும். ஆகலின் உன்னை உலகம் அறக்கடவுளென்றபெயரானையழைக்கும். நாம் உனக்கொன்று கூறுகின்றோம், (அஃதென்னையெனின்) எம்மாட்டன் புடையமெய்யன்பர் செய்யும்பாவத்தைப் புண்ணியமாக அவரிடத்துத் தரிப்பித்தும், எம்மாட்டன்பில்லாதார் செய்யும் புண்ணியத்தைப் பாவமாக்கி அவரிடத்துத் தரிப்பித்திடாமையும் ஆகியசெயல்களைச்செய்து வருவாயென்க.

இதனால் அன்பர் பாவம்புரியினும் அதுபாவமாகாது புண்ணியமாய் அவரிடத்து என்றும் புண்ணியமே யுள்ளதெனவும், அன்பரல்லார் புண்ணியம் புரியினும் அது புண்ணியமாகாது அதுபாவமாய் அவரிடத்து என்றும்பாவமேயுள்ளதெனவும் விளக்கியதென்க. எனவே அன்பரிடத்துப்பாவமில்லை, அன்பிலாதாரிடத்துப் புண்ணியமில்லை என்றதென்க. இச்செயலை அறக்கடவுளை நோக்கிக்கூறிய தென்னை யெனின் அறக்கடவுள் ஒருவர்பாவபுண்ணியங்களைச்செய்யின்பாவத்தையொழித்துப் புண்ணியத்தைப்பூட்டல் இயற்கையாகலான் அப்பொதுவிதி யுலகினர்க்கியற்றுவாய், யாம்கூறிய சிறப்புவிதி யன்பர்க்கென்று அறிவுறுத்தக்கூறியதாகும். என்னையெனின் அன்புடையாரிடத்து சிவச்செயலொழிந்து சிவச்செயலே முனைத்து நின்றலும், அன்பில்லாதாரிடத்து சிவச்செயலொழிந்து சிவச்செயல் முனைத்து நின்றலு முண்மையாகலென்க. இதனை “யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா னென்னகியானென்னு மிக்கோனை ஞானவெரியால் வெதுப்பிரியிடுத்துத், தான்செய்வே நின்றிடவத் தத்து வன்றானோதேனையனித்து முன்னிற்கும் வினையொளித் திட்டோடும், நான் செய் தேனெனுவர்க்குத் தானன்கின்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்” என்னுந்திருவாக்கானு முணர்க. (எஎ)

இவ்வேற்றிடப்பபடிவத்துடனெங்குமெம்முன்
செவ்வேவதிதென்றருள்செய்திருந்லவரம்பெற்
றவ்வாறுநமக்கெதிர்நித்தலும்வைகுமங்கேழ்ச்
செவ்வாய்க்கருமென்குழல்வெண்ணகைச்செம்பொற்பூணாய்.

(இ-ள்.) எங்கும் எம்முன்-எத்தலத்திலு மெம்முடைய சந்நிதியின்முன்னே, இவ்வேற்று இடப்பபடிவத்துடன்செவ்வே வதிக என்று-இந்த விடப்படிவத்துடன் செவ்வனே வசுத்திருப்பாயென்று, அருள்செய்திடும் நல்லவரம்பெற்று-அதுக்கிரகஞ் செய்யும் நல்லவரத்தைப்பெற்று, அம் கேழ் செவ்வாய் - அழகிய செந்நிறமிக்கவாயையும், தரு மென் குழல் - கறுத்தமெல்லிய கூந்தலையும், வெள் நகை - வெள்ளிய மூரலையுமுடைய, செம் பொன் பூணாய் - செம் பொன்னாற்செய்த ஆபரணமணிந்தவளே, அவ்வாறு நமக்கு எதிர்நித்தலும் வைகும-நாமனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே நம் முடையசந்நிதிக்கெதிரில் எப்பொழுது மமர்ந்திருக்கும். (எ-று.)

இறைவனார், அறக்கடவுளேனோர்க்கி நீ இந்த இடபவடிவத்தோடு எவ்விடத் தும் என்னுடைய சந்திதி முன்னே எப்பொழுது மிருப்பாயென்றருள அவ்வாறே அறக்கடவுளிருந்தனரென்க. (எஅ)

வீரராதருமக்கடவுட்சினவெள்விடைக்கோர்
கூறாதவின்மாயனுமுப்புரங்கொன்றவஞ்ஞான்
மேறையெமைத்தேரோடுதாங்கினனேறுவந்த
வாறாமிதுமேலதுசெய்பிழைமற்றுஞ்சொல்வாம்.

(இ-ள்.) வீறு ஆர் தருமக்கடவுள்-வீரத்திற்கிறந்த தருமக்கடவுளாகிய, சின வெள்விடைக்கு மாயனும் ஓர்கூறாதவின்-சினமிக்கவெள்ளிய விடபத்துக்குத்திருமா லும்ஓர் அமிசமாகிய, முப்புரம் கொன்ற அஞ்ஞான்று-திரிபுரத்தையெரித்த அந்நா ளில், ஏறாய் எம்மை தேரோடு தாங்கினன் - இடபவடிவமாய் எம்மை வைதிகத் தேரோடு சுமந்தனன், ஏறு வந்த ஆறு இது ஆம் - இடபம் வந்தவகையிதுவாகும், மேல் - இனிமேல், அது செய்பிழை-அவ்விடபஞ்செய்த அபராதத்தையும், மற்றும்- அதற்கு யாம்பரிகார்கூறியதையும், சொல்வாம் - உணர்ப்பாம். (எ-று.)

(அறக்கடவுள்கொண்ட இந்த இடபவடிவத்தை) அக்கடவுளின் அமிசமாகிய மாயனும் நாம்திரிபுரத்தை எரித்தநாளில் எடுத்துநம்மைத்தாங்கினன். இடபம்வந்த வரலாறு இதுவாகும். இனி அது செய்தகுற்றத்தையும் அதற்குக்கூறிய கழுவாயை யும் கூறுவாமென்க.

இதனால் அம்மையார் கேட்ட மூன்றுவினாவில் விடைவந்த வரலாற்றைக் கூறியவாறு.

திருமாலும் அறத்தின்வழி திதித் தொழில்செய்யுங் கடவுளாதலால் “மாய னும் வெள்விடைக்கோர் கூறாதவின்” என்றார். (எசு)

கலிவிருத்தம்.

பின்னொருகாலத்துப்பிறங்குமாற்றல்சால்
பன்னகப்பகைமைகொள்பறவைநாயகம்
பொன்னமர்மார்பனைப்பொறுத்துவல்லேயே
யந்நிலையுலகெலாமனுகிமிண்டதால்.

(இ-ள்.) பின் ஒருகாலத்து பிறங்கும் ஆற்றல்சால் - பின்ன ரொருகாலத்தில் விளங்கும் வலிமைமிக்க, பன்னகப் பகைமைகொள் பறவைநாயகம் - சர்ப்பவையி யாய் புட்களுக்கு நாயகனாகியகருடன், பொன் அமர் மார்பனை பொறுத்து - இலக் குமிவசிக்கும் மார்பையுடைய திருமலைத்தாங்கி, வல்லை - விராவாக, அந்நிலை உல கெலாம் அனுகிமிண்டது-அப்பொழுதே உலகங்கடோறுஞ் சென்று தனதிடத்திற்கு மீண்டது. (எ-று.)

பின்னொருகாலத்தில் கருடன் திருமலைத்தாங்கி உலகமெங்கணுஞ் சென்று திரும்பியதென்க. (அடி)

மீண்டபின் தருக்குமீக்கொண்டுவினுட
ணைடைகமாயனேனோர்க்கியண்ணலே
காண்டருமாற்றலிற்கதழ்வினென்னிகர்
மாண்டவருளர்கொலோவையழுன்றினும்.

(இ-ள்.) மீண்ட பின் - திரும்பியபின், தருக்குமீக்கொண்டு - செருக்கு மிக வடைந்து, வீறுடன்- பராக்கிரமத்தோடு, ஆண்டகை மாயனேனோர்க்கி அண்ணலே- புருஷோத்தமனாகிய திருமலைப்பார்த்து எம்மரசே, வையமூன்றினும் - மூன்று

லகத்திலும், காண் தரும் ஆற்றலில் - அறியத்தக்கவன்மையில், என்னிகர் கதழ்வில் மாண்டவர் உளர்கொல் - எனக்கொப்பாகச்சிறப்பின் மிகுந்தவர்கள் ஒருவருண்டோ (நீகூறுவாய்) (எ-று.)

(கருடன்) உலகெல்லாஞ் சென்று மீண்ட பின்னர் மிகவுஞ் செருக்கும்றுத் திருமாலேனோக்கி அண்ணலே இம்மூன்றுலகத்திலும் என்னைப்போலுஞ் சிறப்பின் மிகுந்தவர்கள் ஒருவருண்டாவென்று கேட்டனனென்க.

மூன்றுலகத்திற்குந் திருமால்கர்த்தாவாதலால் அண்ணலென்றார். (அக)

நிற்பனசரிப்பனயாவுமாய்நிறை

நிற்பொறுத்தனைக்கணப்பொழுதினீடியோய்

பொற்புமூவுலகினும்போந்துமீனும்

வற்புதமெனக்கலாதார்க்குண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) நீடியோய்-திரிவிக்கிரம சொருபியே, நிற்பன சரிப்பன யாவுமாய் நிறை நிற்பொருத்த - அசையாப்பொருளும் அசையும்பொருளுமாகிய எல்லாப் பொருளுமாய் நிறைந்த உம்மைச்சுமந்து, அனைக்கணப்பொழுதில் - அனைக்கணமாகிய நேரத்தில், பொற்பு மூவுலகினும் போந்துமீனும்- (வருத்தயின்னிச்)சுகமாக மூன்றுலகத்திலுஞ்சென்றுமீனும், இவ்வற்புதம் எனக்கு அல்லாது - இவ்வதிசயம் எனக்கல்லாமல், ஆர்க்கு உண்டாகும் - எவர்க்குள்ளதாகும். (எ-று.)

திரிவிக்கிரம சொருபியே சராசரப்பொருளா யிருக்கின்ற உன்னை யான் சுமந்து அனைக்கணத்தில் மூன்றுலகத்தினுஞ் சென்று மீனும்இவ்வதிசயம் எனக்கல்லாது யார்க்குண்டு (இல்லையென்றபடி.)

நீ திரிவிக்கிரம அவதாரத்தில் மூன்றுலகங்களையும் கண்டிருத்தலான் அம்மூன்றுலகங்களிலும் நீண்டு மீண்ட அப்போதாயினும் எனக் கொப்பானவனைக் கண்டதுண்டோ உளதாயின் கூறுவாயென்று குறித்தற்கு நீடியோய் என்றதென்க. (அஉ)

என்றிதுபுள்ளரசியம்பக்கேட்டலு

நன்றெனக்குறுநிலாநகைமுகிழ்த்தநோ

வின்றிதன்செருக்கெலாமிடபநாயக

மொன்றறக்களையுமென்றுளத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) என்று இது புள்ளரசு இயம்ப கேட்டலும் - (உண்டாகுமோ) என்று இவ்வினாவை பட்சிராசன் கேட்கவும், நன்று என்ன குறுநிலா நகைமுகிழ்த்த - (நீ கூறியது) நன்றாயிருந்தது என்று புன்னகைசெய்து, இன்று இதன் செருக்கு எல்லாம் இடபநாயகம் ஒன்று அற களையும் - இன்றைப்பொழுது இப்பறவையின் செருக்கையெல்லாம் இடபேச்சுரம் சிறிதுமொழியாது களைதல்செய்யும், என்று உளத்தில் எண்ணினான் - என்றுமனத்தில் ஆலோசித்தனன். (எ-று.)

உலகங்களிற் சென்று மீளுந்தன்மை எனக்கன்றி யாருக்குண் டென்று கருடன்சொல்ல திருமால் நகைத்து இதன் செருக்கையெல்லாம் இடபேஸ்வரர் சிறிது மில்லா தின்றே யொழிப்பான்னு ஆலோசித்தனன் என்க.

திருமால், இடபநாயக மொன்றறக்களையும் என்று உளத்தில் எண்ணினான் என்றது நிற்பனசரிப்பனவாகிய எல்லாவற்றுள்ளும் பரிபூரணமாயிருப்பவன்ரும் பெருமானாகிய சிவபெருமான் அப்பெருமானைத் தாங்கப்பெற்றதோ தருமசொருபமாகியவீடபம், இங்ஙனமாக ஒன்றினும் பற்றாத இப்பறவை எல்லாவற்றுள்ளும் நிறைந்தவன் நீஎன்றும் உன்னைத்தாங்கி அனைக்கணத்தில் மூவுலகும்போந்துமீன்

என் நான் என்றும், ஆகையால் என்னிலும் வலியாருண்டோ என்றும் செருக்குற
றுக்கூறியதென்றோ இதன்செருக்கை இடபருபமாயிருக்கின்றஅறக்கடவுளாலேயே
அகற்றவேண்டுமென்றெண்ணிய தாமென்க. (அ௩)

மெய்யுரைவிளம்பினைபுலகமீமிசை
யையநிற்கிணையெவராருமில்லெனக்
குய்யம்வைத்தணிமுடி துளக்கிக்கூறினான்
செய்யவன்வனமுலைதிளைக்குமார்பனே.

(இ-ள்.) செய்யவன் வனமுலை திளைக்கும் மார்பன் - இலக்குமியினுடைய
அழகிபதனங்கள் திளைக்கப்பெற்ற மார்பனாகியதிருமால், மெய் உரைவிளம்பினை -
(கருடனே) நீ மெய்மையையெய்தித்துக் கூறினை, உலகம் மீமிசை - (ஆகை
யால்) இவ்வுலகின்கண், ஐய நிற்கு இனை எவர் யாரும் இல் என - ஐயனே உனக்
கொப்பானவர்கள் யாவரிருக்கின்றார்கள், ஒருவருமில்லையென்று, குய்யம்வைத்து
அணிமுடி துளக்கிக் கூறினான் - வஞ்சம் வைத்து அழகியமுடியணிந்த தன்
தலையையசைத்துச் சொன்னான். (எ-று.)

திருமாமார்பனாகிய திருமால் புள்ளரசைப்பார்த்த நீ கூறியது உண்மை
யே உனக்கொப்பானவர்கள் இவ்வுலகின்கண்ணுண்டோ இல்லையோ (அது நானிற்
ததே) என்றுதலையசைத்து வஞ்சமொழி கூறினானென்க.

இடபதேவனாக்கொண்டு செருக்கடக்கினைத்தவர் நீ மெய்யுரைவிளம்பினை
என்றது வஞ்சனை யாதலால் குய்யம்வைத்து எனவும், அப்பறவைபால் தான்
கொண்டகோபம் அடங்கப்பெற்றதில்லை யாதலால் முடி துளக்கிக்கூறினா னெனவுங்
கூறினார். (அச)

வார்சடைப்பிராணடிவணங்குவாமெனாப்
போர்வலிப்புள்ளொடுங்கயிலைபுக்கன
னோர்கெழுபோகமாபுரத்தினெல்லையவ்
வூர்தியினிழிந்துசென்றங்கனெய்தினான்.

(இ-ள்.) வார்சடை பிரான் அடிவணங்குவாம் என்றா - நீண்ட சடையையு
டையபெருமானது திருவடிகளை நாம்வணங்குவோமென்று, போர்வலி புள்ளொடும்
கயிலை புக்கனன் - போர்முகத்தில்கிறந்த வலியுள்ள கருடனோடும் கயிலைவரையின்
கண்சென்றனன், ஓர்கெழு போகமாபுரத்தின் எல்லை-(அங்குள்ள) அழகுமிக்கபோக
மாபுரத்தினெல்லையில், அவ்வூர்தியின் இழிந்துசென்று - அக்கருட வாகனத்தினின்
றும் இறங்கிப்போய், அங்கண் எய்தினான் - அக்கலைக்குச்சென்றனன். (எ-று.)

(திருமால் அக்கருடனேகேக்கி) நாம் சிவபெருமானை வணங்க வேண்டும்
என்றுகூறி அவன்மேல் ஆரோகணித்துக் கொண்டுசென்று கைலைக்கேகி போகமா
புரத்தி னெல்லையில் அவ்வூர்தியைவிட்டிறங்கி அங்கிருத்தி உள்ளே சென்றன
னென்க. (அரு)

ஐந்ததாமாவரணத்தினெம்மெதி
ரைந்துகோமாதர்கூழ்ந்துணுகிவைகவாழ்
மைந்துடைவிடையவண்மாயனோடுமும்
வெந்திறப்புட்குலவேந்தைக்கண்டதால்.

(இ-ள்.) ஐந்ததாம் ஆவரணத்தில் - ஐந்தாம்பிராகாரத்தில், எம் எதீர் - எம்
மெதிரில், ஐந்துகோமாதர் சூழ்ந்து அணுகி வைகவாழ் - நந்தை முதலிய ஐந்துபுசுக்

கள் சூழ்ந்து சமீபத்திலிருக்க வாழ்கின்ற, மைந்துடைவிடை - வன்மைமிக்க விடபு தேவர், அவன் மாயனோடு உறும்-அவ்விடத்துத் திருமாலோடும் வந்த, வெம்திறல் புட்குல வேந்தைக் கண்டது - சீற்றமிக்க கருடனைப் பார்த்தனர். (எ-று.)

கைலையைநோக்கிச்சென்ற திருமால் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலுக்குச்சென்ற பொழுது அங்கு ஐந்தாமாவரணத்தில் நந்தை, சுபத்தினா, சுரபி, சுசிலை, சுமனை முதலிய பஞ்சகோமாதர்சூழ்ந்திருக்க நடுவேயிருக்கும் இடபதேவர் அத்திருமாலோடு வந்த கருடன் செருக்குற்றிருத்தலைக்கண்டனொன்க. (அசு)

தன்னெதிரிகழ்ச்சியாற்றருக்குமாங்கதன்
புன்னிலைநோக்குபொருக்கெனச்சிரந்
தன்னிடக்குறங்கினிற்சார்த்தித்துஞ்சுவ
தென்னெட்டுயிர்ப்பினிற்சிமிழ்த்ததேந்திழாய்.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய் - ஆபரணங்களாற் பொலிவுபெற்று விளங்கும் உமையே, தன் எதிர் இகழ்ச்சியால் தருக்கும் - தம்மெதிலோ அவமதிப்பாற் கொண்டசெருக்கையும், ஆங்கதன் புன்னிலைநோக்குபு - அதனுடைய அற்பநிலையையும் பார்த்து, தன் இடக் குறங்கினில் பொருக்கென சிரம் சார்த்தி-தன் இடதுதொடையில் வினாவாகத்தலையைச்சார்த்தி, துஞ்சுவது என்ன நெட்டுயிர்ப்பினில் சிமிழ்த்தது-உறங்குவதைப்போல பெருமூச்செறிந்தது. (எ-று.)

உமையே (இடபதேவர்) தன்னெதிரஞ்சாது இகழ்ச்சியினால் செருக்குற்றிருக்கும் அக்கருடனுடைய அற்பநிலையைப்பார்த்து அப்பொழுதே அநன் செருக்கடக்கத்தனது இடது தொடையில் தலையைச்சார்த்தி ஓர் பெருமூச்செறிந்ததென்க.

மாயவனெம்மடிவணங்கியன்பினு
னாயிடெனெடும்பொழுதமர்ந்துவைகினுன்
பாய்விடையூற்றிநெட்டுயிர்ப்பிற்பட்டுழல்

(இ-ள்.) மாயவன் எம் அடி வணங்கி-திருமால் எமது பாதத்தைப்பணிந்து, அன்பினால் நெடும்பொழுது ஆயிடை அமர்ந்து வைகினுன் - அன்பினால் காலம் நீட்டிக்க அவ்விடத்தில் தங்கியிருந்தனன், (திருமாலிங்ஙனமிருக்க) காய் சினை கலுழனும் - காய்கின்ற கோபத்தையுடைய கருடனும், பாய்விடை ஊர்தி நெட்டுயிர்ப்பில் பட்டு உழல்-பாய்ந்து செல்லுதலையுடைய விடபதேவருடைய பெருமூச்சில்சிமிழ்ப்புண்டு மேலுங்கீழுமாக உழன்று, கழிய நொந்தது - மிகவும் நொந்தது. (எ-று.)

(திருமால் தனனாந்தியினின்றுமிழிந்து சிவபெருமான் சந்நிதியிற் சென்று இறைவனடி பணிந்து மீளாவன்புடையனாய் சந்நிதானத்திலேயே நெடும்பொழுதிருந்தனன். இங்ஙனந்திருமால் ஆனந்தத்துடனிருக்க, ஊர்தியாகிய கருடன் ஐந்தாமாவரணத்தில் இடபதேவர் பெருமூச்சில் சிமிழ்ப்புண்டு மேலே போவதும் மீளக்கீழேவருவதுமாக வுழன்று மிகவும் நொந்தனனென்க. (அஅ)

விட்டுவிட்டடக்குதோறுயிர்ப்பின்வேகத்தா
லட்டனாறியோசனையவதிபோந்துபின்
கட்டெழினுசியினுனிக்கட்சார்தரக்

, கொட்புறுத்தலைத்ததுபறவைக்கோவினை,

(இ-ள்.) விட்டு விட்டு அடக்குதோறும் உயிர்ப்பின் வேகத்தால் - சுவாசத்தை விட்டு விட்டு அடக்குந்தோறும் அப்பெருமூச்சின் வேகத்தினால், அட்டனாறு

யோசனை அவதிபோந்து - எண்ணாறுயோசனை யளவு சென்று, பின் கட்டு எழில் நஞ்சியின் நுணிக்கண் சார்தர - பின்னர் கெடாத அழகினையுடைய நாசினுனிக் கண்வர, கொட்புறுத்து அலைத்தது - (இடபம்) இவ்வாறு சுழலும்படி செய்தது, பறவை கோவினை - புட்களுக்குள் ளரசாகிய கருடனை (எ-று.)

(இடபதேவர்) உசுவாசநிசுவாசரூபமாக விடும் அச்சுவாச வேகத்தால் பறவை நாயனாகிய கருடனை எண்ணாறுயோசனை யளவுஞ்சென்று மீண்டும் மூக்கு நுனியின்கண் வந்தடையச்செய்தனர், இவ்வாறு சுழன்று அலைத்தது கருடனென்க.

கருடனை இடபதேவர் மூக்கினின்றும் வெளிப்படும் சுவாசத்தால் எண்ணாறு யோசனை யளவுகொண்டு போதலும் மீளவும் அடங்கும்பொழுதுநாசியைப் பொருந்தச் செய்தலுமா யிருந்தனராதலால் கொட்புறுத்தலைத்தது பறவைக்கோவினை என்றார்.

எனவே கருடன் இடபதேவருடைய சுவாசத்தைக்கடந்து அப்புறம்போவ தற்குக்கடாமல் அச்சுவாசத்திலேயே அலைப்புண்டிருந்தன நென்க. (அக)

ஓய்யெனநெட்டுயிர்ப்புதைத்துமீடொறு
மெய்வயிற்சுஃஃமெனவிரிந்துகும்பிடுஞ்
செய்யபொற்றைகனின்சிறைத்துபுன்மயிர்
துய்யெனவெளியிடைச்சுழன்றபாங்கனும்.

(இ-ள்.) ஓய் என நெட்டுயிர்ப்பு உதைந்து மீள் தொறும் - ஓய்யென்னும் ஒலிக்குறிப்புடனே பெருமூச்செறிந்து மீளுந்தோறும், மெய் வயின் சுஃஃமென விரிந்து கூப்பிடும் - உடம்பில் சுஃஃமென்னும் ஒலியோடுசுட (அதனால்) இறகுவிரிந்து மீளவும் குவிந்துவிடும், செய்ய பொன்சிறைகளில் புன்மயிர் சிறைத்து - செவந்தபொன்போன்ற இறகுகளிற் பொருந்திய புல்லியவுரோமங்கள் சிறைவுபட்டு, பாங்கனும்-எவ்விடத்தும், துய்யென வெளியிடை சுழன்ற-துய்யென்னும் ஒலியோடு வெளியிடமெல்லாஞ் சுழன்று திரிந்தன. (எ-று.)

இடபதேவர் நெட்டுயிர்ப் பிற்றலைப்பட்ட கருடன் அவர் சுவாசத்திற் றலைப் பட்டதொன்றோ அச்சுவாசம் அக்கருடனை மேலே செலுத்தும்போது இறகைச் சுஃஃமென்று சுட இறகுவிரியும் மீளும்பொழுது குவியும், (அதுவுமன்றி அவ்வெப் பத்தால்) இறகிற்பொருந்திய புல்லியமயிர்களெல்லாம் அணுவணுவாக வெளியிட மெங்கும் பறந்துசுழன்றன என்க. (க௦)

தீர்த்தனவ்ணவ்ணலாமயாநத்திக் கய
முதிர்ந்தன தருத்தழைக்கமீன்கணம்
பிதிர்ந்தனவரைக்குலம்பெயர்ந்தகோள்கரு
முதிர்ந்தெழுஞ்சின விடையுயிர்ப்பின்மொயம்பினான்.

(இ-ள்.) முதிர்ந்துளழும் சினவிடை உயிர்ப்பின் மொயம்பினால் - அடங் காத்தெழுக்கிற் கோபத்தையுடைய விடபதேவருடைய சுவாசத்தின் வன்மையினால் விண் எல்லாம் அதிர்ந்தன - மேலுலகமெல்லாம் தத்தம் நிலைகுலைந்திர்ந்தன, திக்கயம் அயர்ந்தன - அட்டதிக்கஜங்கள் சோர்வடைந்தன, தருத்தழைஉதிர்ந்தன - கற்பகவிருக்கத்தழைகள் உதிர்ந்தன, மீன் கணம் உக்க - நகூத்திரக்கூட்டங்கள் சிந்தின, வரைக்குலம் பிதிர்ந்தன - அட்டகுலபர்வதங்கள் பொடிப்பொடியாய்ப் போயின, கோள்களும் பெயர்ந்த - நவகோள்களும் மாறுபட்டன. (எ-று.)

இடபதேவருக்குக் கருடனிடத்துண்டாகின்ற கோபமிகுதியினால் விடுகின்ற சுவாசம் மேனோக்கிப் போதலால் விண்ணிலுக்கும் கற்பகத்தருக்களும் நகைத்திரங்கனும் கோள்களும் நிலைகுலைந்து உதிர்ந்தும் சிந்தியும் பெயர்ந்தும் போயின, மேனோக்கிய அச்சுவாசம் எண்டிக்கிலும் பரவுதலால் திக்கயங்களும் மலைகளும் அதிர்ந்தும் பிதிர்த்தும் போயினஎன்க.

(கக)

எதிருறவிலங்கியவரையுமேனவு
மதலையிப்பற்றுவான்மனத்தினெண்ணுமுன்
கதழ்வினூறியோசனைகடத்திமீட்குமான்
மதனுடைக்கலுழிையுயிர்ப்பின்வாயுவே.

(இ-ள்.) எதிர் உற இலங்கிய வரையும் ஏனவும் - (கருடன்) எதிரில் காணப்பட்ட மலைகளையும் விருக்கமுதலானவைகளையும், மதலையில் பற்றுவான் மனத்தின் எண்ணுமுன் - ஓர் பற்றுக்கோடாகப்பற்றிக்கொள்ள மனத்திலெண்ணுவதற்கு முன்னே, உயிர்ப்பின் வாயு - சுவாசமாகிய காற்று, மதனுடைக்கலுழினை - செருக்குடைய கருடனை, கதழ்வின் நூறுயோசனை கடத்தி மீட்கும் - அதிகவேகமாக நூறு யோசனையளவுங்கொண்டு போய் மீளச்செய்யும். (எ-று.)

(கருடன் யாதொரு பற்றுக்கோடின்றி யலமரும்பொழுது) எதிரில் காணப்படும் மலைகளையும் மரமுதலியவைகளையும் பற்ற நினைப்பான் அங்கனம் நினைப்பதற்கு முன் இடபதேவருடைய சுவாசக்காற்று அதிக வேகத்தோடு அவைகளைப்பற்றுதற்கு இடங்கொடாமல் நூறுயோசனை நூரம் கொண்டுபோய் மீளச்செய்யுமென்க.

இதனால் கருடன் இடபதேவருடைய நெட்டியிர்ப்பைக் கடத்தற்குக் கூடாமலும் வேறொருபற்றுக்கோடாயினும் பற்றுதற்கியலாமலும் வருந்தினென்க. (கஉ)

சரிந்ததுதருக்குடல்சழங்கலுற்றதா
லிரிந்ததுமிடலி நுமாப்புமிற்றது
முரிந்தனபொலஞ்சிறைமுதிர்ந்ததினனனோய்
கரிந்ததுமாமையுங்கருடற்கென்பவே.

(இ-ள்.) கருடற்கு - கருடனுக்கு, தருக்குசரிந்தது - செருக்குச்சரிந்து போயது, உடல் சழங்கலுற்றது - சரீரம் தளரப்பெற்றது, மிடல் இரிந்தது - வன்மை போயது, இறுமாப்பும் இற்றது - இறுமாப்பும்போயது, பொலம் சிறை முரிந்தது - பொன்போன்ற சிறகுகள் முறிந்தபோயின. இன்னல் நோய் முதிர்ந்தது - வருத்தமின்றநோய் அதிகரித்தன, மாமையும் கரிந்தது - நிறமும் கரிந்துபோயது. (எ-று.)

(இடபதேவருடைய சுவாசத்தால் நூறுயோசனை நூரம் சென்று மீண்ட) கருடனுக்கு தருக்கொழிந்து உடல்தளர்ந்து வன்மையற்று இறுமாப்பிற்று சிறைமுறிந்து இன்னல் முதிர்ந்து நிறங்கரிந்து போயிற்றென்க.

இடபதேவர் தனதுயிர்ப்பான் தனக்குகிகரில்லையென்ற கருடன்தருக்கையொழித்தமையான் சரிந்ததுதருக்கெனவும், அத்தருக்கொழியவே உடல்தளருமாகலான் உடல் சழங்கலுற்றதெனவும், உடல்தளரவே வன்மையின்றி யொழியுமாகலான் இரிந்தது மிடலெனவும், வன்மையின்றாகவே இறுமாப்புக்குன்றமாகலான் இறுமாப்புமிற்றதெனவும், தருக்கும் மிடலும் இறுமாப்புமொழியவே இறகு முறியுமாகலான் முறிந்தன பொலஞ்சிறையெனவும், இவையாவுமொழியவே அதிகப்பெறுவது துன்பமொன்றையாகலான் முதிர்ந்த இன்னல் நோயெனவும், இம்முறையான் அழகுஞ் சிறியதாகலான் கரிந்தது மாமையெனவுங் கூறினார்.

(கக)

பருவரும்புடையினிற்கழியப்பார்க்கும்
தொருவருந்தகைத்தெனுமூக்கமின்மையிற்
மெருமருமுணங்குறுந்திகைக்குந்தேம்பிடும்
வெருவருமாயனைவிளிக்குமென்செயும்.

(இ-ள்.) பருவரும் - துன்பப்படும், புடையினில் கழியப்பார்க்கும் - பக்கங்களில் செல்லப்பார்க்கும், ஈது ஒருவரும் தகைத்து என்னும் - இது கடக்குந்தன்மைத்தன்று என்று எண்ணும், ஊக்கம் இன்மையில் - மனவெழுச்சியில்லாமையினால், தெருமரும் உணங்குதும் - மயங்கும் வாடும், திகைக்கும் தேம்பிடும் - திகைப்புற்று நிற்கும் அழும், வெருவரும் மாயனைவிளிக்கும் - பயப்படும் திருமலை அழைக்கும், என்செயும் - வேறென்செய்யவல்லும். (எ-று.)

கருடன்தனக்குத்தருக்கு முதலியயாவுமொழிந்தமையான் துன்பப்படும். அது துன்பமொழிய நெட்டுயிப்பைக்கடந்து செல்லப்பக்கங்களைப்பார்க்கும். அங்கனஞ்செல்லக்கூடாமையின் இது நம்மாற்கடக்குத்தரத்ததன்மென்னும், அவ்வெண்ணமிருதியான் ஊக்கமின்றாகும், அதனால் அறிவுமயங்கும். சரீரம்வாடும், மனந்திகைக்கும் கண்கலுழும். இனி என்செய்வோமென்று அஞ்சும். இனிவேறு துணையில்லையென்று மாயனையழைக்கும்; அந்தோ இக்கருடன் வேறென்செய்வனென்க. (கூசு)

அதுசீர்க்கழிநெழல் விருத்தம்.

ஐயவோவுலகங்காக்குமடிகளோகாயாம்பூவின்
மெய்யவோவென்னையாண்டவிமலவோ திகிரியேந்துங்
கையவோவெய்ப்பின்வைப்பாங்களைகணைகலந்தார்க்கென்று
மெய்யவோகலவாதார்க்குவெய்யவோவேந்தனையோ.

(இ-ள்.) ஐயவோ - ஐயனே, உலகங்காக்கும் அடிகளோ-உலகத்தைக்காக்கும் இறைவனே, காயாம்பூவின் மெய்யவோ-காயாம்பூவைப்போலும் திருமேனியையுடையவனே, என்னை ஆண்டவிமலவோ - என்னையுடமைகொண்ட பரிசுத்தனே, திகிரியேந்தும்கையவோ-சுதரிசனமென்னும் சக்கராயுதத்தையேந்தியகையையுடையவனே, எய்ப்பில் வைப்பாம் களைகணை - வறுமையுற்றார்க்குதவும் நிதியைப்போலும் ஆதரவாயுள்ளவனே, கலந்தார்க்கு என்றும் மெய்யவோ - சார்ந்தவர்களுக்கு என்றும் மெய்யாயிருக்கின்றவனே, கலவாதார்க்கு வெய்யவோ-சாராதவர்களுக்குக் கொடுமையாயிருக்கின்றவனே, வேந்தனையோ - அரசனே. (எ-று.)

கருடன், துன்ப நீங்கும்வகையறியாது தன்தலைவனாகிய திருமலை, ஐயனென்றும், அடிகளென்றும், விமலவென்றும், திகிரியேந்துங்கரனென்றும், களைகணென்றும், மெய்யனென்றும், வெய்யனென்றும், வேந்தனென்றும், ஓலமிட்டழைத்தனென்க. (கூரு)

விடையரசுயிர்ப்பிற்பட்டு மெலிகின்றேனோலமிந்தத்
தடைவிடுத்தடியனேனைத்தாங்குவா யோலமன்றேத்
கடையனேனாவியின்றேகழிந்திடுமோலமென்றே
யுடையவாவோலமென்றென்றோலமிட்டழைத்ததாலோ.

(இ-ள்.) விடையரசு உயிர்ப்பிற்பட்டு மெலிகின்றேன் ஓலம் - இடபதேவருடைய சுவாசத்தில் சிமிழ்ப்புண்டு மெலிந்து போகின்றேன் ஓலம், இந்தத்தடைவிடுத்து அடியனேனைத்தாங்குவாம் ஓலம் - (இடபதேவருடைய நெட்டுயிர்ப்பால்) தனைப்படுருக்கு மித்தடையை விடுவித்து அடியேனைக்காப்பாயோலம், அன்றேல்கடையனென் ஆவி இன்றே கழிந்திடும் ஓலம்-நீ காவாதொழியின் நாயினுக்கடை

ப்பட்ட என்னுயிரிப்பொழுதே இறந்துபடும் ஓலம், என்னை உடையவா ஓலம் என்று என்று ஓலமிட்டு அழைத்தது -- என்னையுர்தியாக வுடையவனே ஓலம் என்று இம்முறையாக வோலமிட்டுத் திருமாலையழைத்தது. (எ-று.)

இடபதேவருடைய வுயிர்ப்பிலகப்பட்டு மெலிகின்றே னாகையால் இந்தத் தடையையொழித்து அடியேனைக் காவாய் நீகாவாக்கால் என்னுயிரினதே இறந்து விடுமெனையுடையானே ஓலம் ஓலம் என்று திருமாலையழைத்துகருடனென்க.

சீறுவெம்பணிவாய்ப்பட்ட தேராயின்மறுகியோரசை
வேறுபாடெய்திமாலே விளிப்பதெருசெவியிற்கேட்டே
மாறடுகிகிரியோபீடுகென்னெனவட்கார்தமமை
நூறிபசற்றத்துப்பிணைன்றகைநெடியோன்சொல்வான்.

(இ-ள்.) சீறு வெம்பணிவாய்ப்பட்ட தேராயின்மறுகி - சீறுகின்றகொடிய பாம்பின் வாயிலகப்பட்ட தேரையைப்போலநடை, ஓசைவேறுபாடு எய்தி - ஒலி வேறுபாடடைந்து, மாலே விளிப்பது - கருடனிருமாலே யழைப்பதை, எம் செவியில்கேட்டேம் - எமது செவிப்புலத்திற்கேட்டனம், மாறு அடுகிகிரி யோய்ப்பகை வகைகொல்லுகின்ற சக்கிரததையுடையவனே, ஈது என் என - இவ்வோசையா தென்றுகேட்க, வட்கார்தமமை நூறியசேறத்துப்பின்-பகைவரையழிக்கவல்ல கோபமிக்க, நோன்றகை நெடியோன் சொல்வான் - வணமை மிக்க திருமால் சொல்வான். (எ-று.)

கருடன் ஓலமோலமென்று திருமாலையழைக்கும் ஓசையானது இறைவனுடைய திருச்செவியிற் பாம்பின் வாய்ப்பட்ட தேராயின் ஓசையைப் போலக்கேட்டது. கேட்கவும் திருமாலே நோக்கி ஈதென்னவோசையென்று கேட்கத் திருமால் கூறுவானென்க.

கருடனுடையஓசைபோய் பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தேராயின் ஓசைபோல் வெளிப்படலால் இவ்வோசை இம்மலையின்கணுள்ளதன்றே, எனவே பாம்பு தவணையைப்பிடித்த லிங்கபித்த செயலன்றே ஆகலான் இவ்வோசையாதென்று வினாவினானென்பார் - சீறுவெம்பணி யீதென்னென வென்றார். (௯௭)

இன்றுநின்னடிகள் போற்றுமிச்சையினென்னோடிங்கு
வன்றிறற்கலுழன்போந்தான்வாய்தலிற்றுயிலுமவெள்ளிக்
குன்றுறுழிமிலேற்றண்ணலுயிர்ப்பினிற்கோட்பட்டாவி
பொன்றுவானென்னநோன்றுவிளிக்கின்றான்புனிதவென்றான்.

(இ-ள்.) இன்று நின் அடிகள் போற்றும் இச்சையின்-இன்று உம்முடைய திருவடிகளைத் துதிக்குமிச்சையினால், என்னோடு இங்கு வன் திறல்கலுழன் போந்தான்-என்னுடன் இவ்விடத்தல் வன்மை மிக்ககருடன் வந்தான், வாய்தலில் துயிலும் வெள்ளிக்குன்று உறழ் இயிலேற்று அண்ணல்-(அவன்உமது) வாய்தலில்கண்ணுறங்கும் வெள்ளி மலையை யொத்த முகப்புவாய்ந்த இடபதேவருடைய, உயிர்ப்பினி ல்கோட்பட்டு-சுவாசத்திலகப்பட்டு, ஆவி பொன்றுவான் என்ன-உயிரிழப்பவனைப்போல, நொந்து விளிக்கின்றான் - மனநொந்து அழைக்கின்றான், புனித என்றான் - புரிசுத்தனே என்று கூறினான். (எ-று.)

மலமுத்தனாகிய இறைவனே இன்று தேவரீருடைய திருவடிகளை வணங்கும்-ஆசையினால் என்னுடன் கருடன் இவ்விடம் வந்தான் அவன் அங்கு வாய்தலி ஊறங்கும் இடபதேவருடைய பெருமூச்சிலகப்பட்டு மரணவேதனைக்குள்ளாகி நொந்து அழைக்கின்றானென்க. (௯௮)

மாதவனவிளம்பக்கேளா மறதிநிகழ்கதற்கேது
வேதுநீயநிந்ததுண்டேலியமபுதிவிடுததுமென்ன
நாதனேகலுழைசாலததருக்கினுனதனைப்போகருங்
காதலாலீங்குவநதேனகாரணமிதுவாலென்றான்.

(இ-ள்.) மாதவன விளம்பக்கேளா - திருமால் சொல்லக்கேட்டு, இது நிகழ்
தற்கு ஏது வேது நீ அநிந்தது உண்டேல இயம்புதி விடுதலும் என்ன - இவ்வாறு
இடப்பதேவன் உன்னூராதியைத் தனதுயிர்பினால் வருத்தவதற்கு என்னகாரணம் நீ
யநிந்ததுண்டாயின சொல்லுவாய், (சொல்லுவையாயினநாம்) நமது இடப்பதேவன்
சுவாசத்தினின்றும் விடுவிக்கின்றோம் என்று கூற, நாதனே - எம்மிறைவனே, கலு
ழை சாலததருக்கினுள் - கருடன் மிகவுஞ்செருக்குமறனன், அதனை போக்கும் காத
லால் நங்குவநதேன - அவ்வகருதை நீக்குமாசையால் இக்கலையக்கிரியிடத்துவந
தேன, காரணம் இது என்றான் - காரணம் இது தான் என்று சொன்னான் (எ-று)

திருமால் கருடன் இடப்பதேவருடைய உயிர்பினால் வருந்துகின்றானென்று
சொல்லக்கேட்ட இறைவன் திருமாலேநோக்கி உன்னூராதியை எம்முடைய விடை
இவ்வாறு துன்பப்படுத்துவதற்குக்காரணம் என்ன நீ அநிந்திருந்தால் சொல் நாம்
நெடுமியிர்பிறதலைப்படுத்திவரும் கருடனை விடுவிக்கின்றோமென்ன, திருமால் கரு
டன் தன்சகு நிகராவார்களொருவருமில்லையென்று தருக்குமறன அத்தனைப்போக
குதற்கு இங்கு வந்தேன இது தான் காரணம் என்க (கூ)

உள்ளதுபுகன்றாயென்னநந்தியையுநகுநோக்கிக்
களளவிழ்தொடையாய்நமமைவழிபடுங்கருத்தானெய்தும்
புள்ளரசினையாவண்ணம்பொருக்கென்போந்துசிற
வெள்விடையுயிர்பினின்றும்விடுவித்துக்கொணாதினென்றும்.

(இ-ள்) உள்ளது புகன்றாய் என்ன - நடந்த செய்தியை உள்ளபடியே கூறி
னாயென்று, நந்தியை ஊங்கு நோக்கி - நந்திதேவனை யக்கண்ணம்பார்த்து, ஈன அவிழ்
தொடையாய் - தேனொழுகுமலர்மலையை யணிந்தவனே, நமமை வழிபடும் கருத
தான் - நமமை உணங்குமெண்ணத்தினால், எய்தும் புள் அரசு - வந்தசருடன்,
இனையாவண்ணம் பொருக்கென்போந்து வருந்தாவண்ணம் விராந்தப்போய், சிற
வெள்விடை உயிர்பினின்றும் விடுவித்து - கோப்பிக்க விடையின் சுவாசத்தினின்
றும் விடுதலைசெய்து, கொணாதி என்றும் - கொண்டுவரக்கடவாயென்று சொன்
னோம் (எ-று.)

இறைவன் திருமாலேநோக்கி நீ உள்ளது புகன்றாயென்று மகிழ்ந்த, உடனே
நந்தியைநோக்கி நீ இப்பொழுதே விராந்து சென்று கருடன் வருந்தாவண்ணம்
விடையின் சுவாசத்தினின்றும் விடுவித்து நமமுன்கொண்டு வருவாயென்க

திருமால் உண்மை கூறுதல் அறிதென்பது தோன்ற உள்ளது புகன்றாயென்
வும், உண்மையைக்கூறுவோருக்கு எண்ணியவற்றை முடித்தல் உண்மையாளாக்
கியுபென்பது தோன்ற நந்தியை நோக்கிப் புள்ளரசினை விடையுயிர்பினின்றும்
விடுவித்துக்கொணாதி எனவும், நந்திதேவரும் இறைவனை வழிபடாதவரை யொறு
ததல் அவரது செய்கையாகலான நீயும் இக்கருடனை உயிர்போம்படி செய்யாமை
என்பது தோன்ற நமமை வழிபடுங்கருத்தானெய்தும் புள்ளரசினையாவண்ணம்
கொணாதி எனவுகூறினா.

(கூ00)

இத்தகுமாண தாங்கியாவயினையநிந்தி

பொயத்துயில்கொள்ளுமேற்றைப்படிடைத்தன்னெழுப்பலோடு

மெய்த்துயிலுணர்ந்தானமாவலவிரைந்தெழுந்துகண்
ளத்துறுகலக்கங்காட்டியாவநனநின்றகாலை.

(இ-ள்.) நந்தி இத்தரும் ஆணை தாங்கி - நந்திதேவன் இத்தன்மையாகிய ஆக்ஞையைமேற்கொண்டு, ஆவயின் எய்தி - அவ்விடபதேவனிடத்திற் சென்று, பொய்துயில் கொள்ளும் ஏற்றை புடைதது-பொய்யுறககனகொண்டிருக்கும் அத்தரு மவிடையைத் தமது வேத்திரத்தாலடித்து, எழுப்பலோடும் - எழுந்திருக்கச்செய்ய வும், மெய்துயில் உணர்ந்தானமான-மெய்யாயுறங்குவோன் அந்நெடுகின்றவனை ப்போல, வல்வினைந்து எழுந்தது-அதிக வினாவாகத்துயிலொழிந்தெழுந்து, கண்கள் அத்துறு கலக்கம் காட்டி-கண்கள் உறக்கமிருதியினால் சிவந்திருக்கும் கலக்கத்தைக் காட்டி, ஆறநனம் நின்ற காலை - அவ்விடத்திலெழுந்து நின்ற பொழுது. (எ-று.)

இறைவன் ("புள்ளரசைவிடையுயிர்ப்பினின்றும் விடுவித்துக்கொண்டி") என்ற ஆணையைநந்திதேவர் மேற்கொண்டு இடபதேவர்பார்சென்று அவரைத் தட்டியெழுப்பப் பொய்த்துயில்சொள்ளும் அவ்விடபதேவர் மெய்த்துயில் கொண்டவரைப்போல் கண்கள் சிவந்திருக்கக்காட்டி அங்கு எழுந்தபொழுது என்க. (க௦க)

போற்றுசீரநதிப்புத்தேள்புண்ணுறுமுடம்பிற்புள்ளி
னேற்றொடுவிடையினேற்றையெமெதிருய்த்தானாக
சீற்றமுஞ்செருக்குமாண்மைத்திப்பமுமவி றுங்குன்றி
மாற்றருமதுகைப்புள்ளேறெமமடிவணங்கிப்போற்றி.

(இ-ள்.) போற்று சீர நந்தி புத்தேள் (யாவராலும்) புகழப்படும் சிறப்புள்ள நந்திதேவன், உடம்பில புண்ணுறம புள்ளின ஏற்றோடு விடையின் ஏற்றை-சரீர மெல்லாம் புண்பட்டிருக்கின்ற கலுழனோடு இடபதேவனை, எம் எனின உய்த்தான் - எம்முன்கொண்டுவந்துவிட்டான், மாற்றரும் மதுகைப்புள் ஏறு-யாவராலும் மாற்று தற்கரிய வனமையையுடைய கருடன், சீற்றமும் செருக்கும் ஆண்மையும் திப்ப மும் ஹீறும் குன்றி-கோபமும் கர்வமும் ஆணதன்மையும் புருஷத்துவமும் பெருமை யுறகுறைந்து, எம் அடி வணங்கி போற்றி-எம்முடைய அடிகளைத்துதித்து, (எ-று.)

(இடபதேவர் பொய்த்துயிலொழிந்து எழுந்திருந்தபோது) நந்திதேவர்புண் பட்டு வருந்திய கருடனையும் இடபதேவரையும் இறைவனிடத்துக்கொண்டு வந்து விட, கருடன் தான முன்னடைந்திருந்த செருக்குமுதலியயாவும் இடபதேவருயிர்ப் பினொழியப்பெற்று இனி நமக்குத்தஞ்சம் வேறில்லையென்றுணர்ந்து இறைவன டியைவணங்கிப்போற்றியதென்க.

. புக்களிற்றிந்தது கருடனும், இடபங்களிற் சிறந்ததுதருமவிடையு மென் பார் புள்ளினேற்றொடு விடையினேற்றை எனவும், உயிர்ப்பினின்று மீட்டித்து நம் முயினாக்காக்க அழைத்தது திருமலை, இங்கு நம்முயினாக் காததழைத்ததோ சிவபெருமான் ஆகவின் இவரேகாக்கும உண்மையையுடையவ னெனதுணர்ந்த தென்பார் புள்ளேறெம்மடிவணங்கிப் போற்றி எனவுக்கறினா. அல்லது உம், கரு டனழைத்ததருமலைக் கொண்டே உயிர்ப்பினின்று மீட்டச்செய்தல் இயல்பாயிரு க்க அஞ்சையலை நந்திதேவராலியற்றிய தெனனை யெனறாயின் திருமால் இடப தேவரைப்புடைக்கும் ஆற்றலுடையானன்றெனவும், ஒருக்கால் புடைப்பானுயின் கருடனுற திங்கை இவனும் அடைவனெனவும், இடபதேவரைப் புடைக்காமலே சுவாசத்தா லலமறும் தன்னாராகிய வேறொரு மாயாவிசேடத்தால் மீட்டிக்கக் கூடாதவனெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. 4

ஒடுங்கியுள் ளுடைந்து தண்டாதுயிர்ப்பெறிந்திரங்கிமேனி
நடுங்கிடக்கண்ணீர்வாரமுரிசிறைமருங்குநால
ஒடுங்கைதன்சிரமேற்கூப்பிமால்புடைநிற்பநோக்கிக்
கொடுங்கொலைப்பகழிக்கண்ணாய்ச்சிடைக்கிதுகூறலுற்றோம்.

(இ-ள்.) கொடும் கொலை பகழி கண்ணாய்-கொடிய கொலைத்தொழிலமைந்த அம்பினையொத்த கண்களையுடையாய், ஒடுங்கி உள்ளுடைந்து - கருடன் தேகமொடுங்கி மனங்கலங்கி, தண்டாது உயிர்ப்பெறிந்து இரங்கி - நீங்காதுபெருமூச்சுவிட்டு வருந்தி, மேனி நடுங்கிட கண்ணீர்வார - சரீரம் நடுங்கக் கண்களினின்றும் நீர்பெருக, முரி சிறை மருங்கு நால-ஒடிந்த இறகுகள் இரண்டிபக்கத்திலுந்தொங்க, நெடுங்கை தன் சிரமேல் கூப்பி - நீண்டகைகளைத்தலைமேற்குவித்து,மால் புடைநிற்ப-திருமால்பக்கத்திலேநிற்க, நோக்கி-நாம்பார்த்து, விடைக்கு இது கூறலுற்றாம்-தரும விடைக்கு இதனைச்சொல்லத்தொடங்கினோம். (எ-று.)

(இறைவனைப்பணிந்துபோற்றிய கருடன் பின்) அங்கமொடுங்கி மனம்நெக்கு விட்டுப் பெருமூச்செறிந்து நொந்து மேனிநடுங்கி கண்ணீர் சொரிந்து இறகுகள் தொங்கியசைய சிரமேற்கைகளைக்குவித்து தனது தலைவனாகிய திருமால்பக்கல் நிற்க இறைவன் அதன் வருத்தத்தை நோக்கி இடபத்துக்கு இதனைக்கூறத்தொடங்கினனென்க.

இடபத்தால் தன்செருக்கைப் போக்கியதேயல்லாமல் இறைவன்முன் தான் நிற்குமுறையையும் திருமால் தாட்டினானதலால் மால்புடைநிற்ப என்றான் எனவே திருமால்சரீர மொடுங்கி, உள்ளுடைந்து, உயிர்ப்பெறிந்து, இரங்கி, மேனிநடுங்கி, கண்ணீர்வார,சங்குசக்கரமேந்திய இரண்டிகைகளும் அவவாயுதங்களோடு தொங்க, ஏனையவிரண்டிகைகளும் சிரமேற்குவிநதிருக்கக் கண்டனனென்க. இவ்வாறு நிற்பதில் அன்பரிலக்கணம். இவ்வன்பரிலக்கணத்தோடு திருமால் நின்றானென்பது “மாயவனென்மடி வணங்கியன்பினையிடை நெடும்பொழுதமர்ந்து வைகினான்” என முன்னர்வந்த செய்யுளாலறிக. (க0உ)

எம்முடையாணையின்றியெம்மெதிரீநீயேயிரகாண்
மம்மரினிதனைச்செய்தாய்மரினிடவடிவநாங்கிச்
சும்மைநீர்வரைப்பிற்காஞ்சித்தொனனகரெய்தியங்க
ணம்மைநீபுரிநிபூசைநவையிதுகழியுமாறே.

(இ-ள்.) எம்முடைய ஆணையின்றியெம்மெதிரீநீயேயிரகாண் எம் எதிரீயே இந்நாண் மம்மரின் இதனை செய்தாய்-எமக்கு முன் நீயே இவ்வளவுகாலம் அறிவின்மையால் கருடனுக்கு இத்தனப்பத்தைச்செய்தாய், இது நவை-இது குற்றமாம், கழியுமாறு - இக்குற்றமொழியும்படி, மானிடவடிவம் தாங்கி - நீ மக்கட்பிறப்பையடைந்து; சும்மை நீர்வரைப்பில் - ஒலிமிக்க கடலுமுந்தவுலகத்தில், காஞ்சி தொல் நகர எய்தி - காஞ்சி யென்று சொல்லப்படும், அநாகியாயுள்ள நகரத்தையடைந்து, அங்கண் நம்மை நீ பூசை புரிதி - அத்தளியில் நம்மை நீ பூசை செய்வாய். (எ-று.)

இறைவன் இடபதேவரைப்பார்த்து நீ எம்முடைய ஆணையையிடுத்து இது வரையில் இக்கருடனுக்கு இதற்குச்செய்தனை யாதலான் இது குற்றமாம். இக்குற்றம் நீண்டதாறு மானிடவடிவங்கொண்டு காஞ்சிநகரத்தையடைந்து அங்கு எம்மை நாய்ததுயிடுய்வாடியுன்று கட்டளை யிட்டுள்ளனென்க.

அறமாயினும் இறைவனுணியின்றியியற்றின அது பாவமென்பது இரண்டு பெற்றும், இவ்வாறு என்பது திருமால் இறைவனிடத்தில நெடுமொழு தமரது வைகுமனவும் வருத்தியகாலத்தைக்குறித்ததாம். (க0ச)

எனவிடையளிப்பப்போற்றிப்புடைபரந்தெழுதுவஞ்சி
யனவிடைதுவளவீங்குமலர்முலைகொம்பரனய
சினவிடையரசவல்லேநரவுருத்திகழுகொண்டு
மனவிடையிழைத்தசெம்பொனமாளிகைக்காஞ்சிநண்ணி.

(இ.ள்.) புடைபரந்து எழுது - பக்கங்களிற்பரவி மேலெழுந்து, வஞ்சி அன்ன இடை துவள வீங்கும் அலா முலை கொம்பா அன்னய-வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடை துவண்டசையப் பருத்திருக்கும் பரந்த தனங்கையுடைய பூமகொம்பு போன்ற உமைபே, என விடை அளிப்பபோற்றி நாம் காஞ்சிக்குச்செல்லென்று விடபராயகத்திற்கு விடைகொடுக்க எமமைத்துதித்து, சினவிடையரசு கோபத்திற்கிறந்த இடபராயகமானது, வல்லே நரவுரு திகழுக கொண்டு - விரைந்து மானிடவடிவகொண்டு, மனவு இடை இழைத்தசெம்பொன மாளிகை காஞ்சி நண்ணி-இரக்தினங்களிடையிடையே இழைக்கப்பட்டுள்ள செம்பொனமயமாகிய மாளிகைகளஞ்சுந்த காஞ்சிநகரத்தையடைந்து. (எறு)

இறைவன உமாதேவியானா நோக்கி நாம் விடைக்கு காஞ்சியிற்சென்று பூசை செய்வாயென்று விடைகொடுக்க நடுமைப்போற்றி மானிடவடிவகொண்டு காஞ்சிநகரத்தையடைந்ததென்க. (க0டு)

கவிழிணாததனிமாழலத்தெமமெதிராகமலப்பூநதோ
டவிழ்சிவகங்கைக்கோட்டிநாங்குதவைகும்பவபிற
குவிவருமபெருந மசான் நகுடதிசைசமுக்கமாததனபோ
புவிபுகழிலிங்கநதாபித்தருச்சுண்புரிந்துபோற்றி

(இ.ள்) கவிழ் இணாதனி மாழலந்து எம் எதிரா - பூமகொத்துகள நிறைந்ததனி மா எனப்பெயாபெற்ற மாவடியின்கண் எம்மெதிரிவ, கமலம் பூ தோடு அவிழ் சிவகங்கை கோட்டில் - தாமரைமலர்களலாந்த சிவகங்கைக்கரையில், அதுவையும் வைப்பி வ-அவ்விடம் தங்குதற்குரியவிடத்தில, குவிவரும் பெருமைசான்ற குடதிசைசமுக்கமாக-எக்காலத்துங் குறைவுபடாத பெருமைமிகக் மேற்குமுகமாக, தனபோ புவிபுகழ் இலங்கம் தாபித்து அருச்சுண்புரிந்து போற்றி - தன்னுடைய (இடபேஸ்வரா என்கிற) பெயரால் உலகம் புகழும் இலங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அருச்சித்துத்தறித்தது. (எறு)

இடபதேவா காஞ்சிநகரத்தையடைந்து ஏகாம்பரம் என்னும்பெயருடைய மாவடியில் வீற்றிருக்கும் இறைவன் முன் விளங்கும் சிவகங்கைக்கரையின்சண் இடபதேவராகிய தாம் தங்குதற்குரிய அவ்விடத்தில மேற்குமுகமாக இடபேஸ்வரொன்று தனபெயரால் சிலவிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து ஆசதித்துப்போற்றி என்க

இடபதேவா இருக்குமிடம் சிவசகநிதிமுன்னே யாகலான ஆங்குதவைகும்புண்பிலென்றா. (க0சு)

காட்சியீந்தருளுநம்பால வரம்பலகருதிப்பெற்று
மாட்சியினுலகமெல்லா மனுமுறைவழாதுபன்னா
லாட்சிசாலரசுசெய்து கடைமுறையானேற்றண்ணன
மீட்சியினருளபெற்றிங்கு மேலிவீற்றிருந்ததெனே.

(இ-ள.) ஆனேறு அண்ணல-இடபநாயகம், காட்சி ஈரது அருளும்நம்பால்-
(அது பூசித்த சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு காட்சித்தருளிய நம்மிடத்தில்,
வரம்பலகருதிப் பெற்று - பலவரங்களையெண்ணியடைந்து, மாட்சியின் உலகமெல்
லாம் மனுமுறைவாழாது - பெருமையால் உலகமுறையும் மனநீதிவறாது, பல்
நாள் ஆட்சிசால் அரசுசெய்து - அநேககாலம் ஆண்மைமிக்க அரசியலைநடத்தி,
கடைமுறை - இறுதியில், மீட்சியில் அருள்பெற்று - எக்காலத்தும் மாறுபடாததிரு
வருளைப்பெற்று, இங்குமேவி ஶீர்திருநதது - இக்கைலையங்கிரியில் நிலைபெற்று
வாழ்ந்திருந்தது. (எ-று.)

இடபதேவா தாம் பூசித்த சிவலிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டுக காட்சித்
தருளிய இறைவன்பால் பலவரங்களைப்பெற்று உலகமுழுவதும் மனுநீதிவறாது
அரசியல் நடாத்தி பின் மாறாததிருவருளைப்பெற்று இக்கைலையின்கண் வாழ்ந்திருந்
தனா என்க. (க0௭)

ஆதலினீயுமங்கண்கிலமுமய்வானெமமை
மேதகுநமுவாய்நீரின விதியுள்பபூசைசெய்யப
போதாரயென்றுநலகபபுரிசுமுலணங்குதாழ்ந்து
நாதனரிசைவுபெற்றுநயந்தெழுந்தருள லுற்றாள்.

(இ-ள்) ஆதலின - ஆகையினால், நீயும் அங்கண் - நீயும்அவவிடத்தில், அகி
லமும உயவான-எல்லாவுலகமு முய்யுமாறு, எம்மை மேதகு நமுவாய நீரின்-எம்மை
மேம்பட்ட பரிகாரவியலால், விதி யுள்பபூசைசெய்ய - விதிபபடி யருசசனைசெய்ய,
போதராய் என்று நல்க-போவாயென்று கட்டினையிட, புரிசுமல் அணகுதாழ்ந்து-
பின்னிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியார் வணங்கி, நாதனா இசைவு பெற்று-இறை
வனா திருவுளத்திசைவுபெற்று, நயந்தது எழுந்தருள லுற்றாள் - விரும்பிஅங்கிருந்து
மெழத்தொடங்கினா. (எ-று.)

உமையே விடபநாயகம் எம்மைப்பூசித்தருள்பெற்ற செய்தியிது, ஆதலான்
நீயும்க்காஞ்சிரகரத்தையடைந்து உலகமுய்யுமாறு எம்மைப்பரிகாரவியலிற் கூறியபடி
பூசித்து நீ செலலககடவாயெனறருள உமாதேவியார் வணங்கி மாவடியின்கண்
ஶீர்திருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானையாச்சிக்கும் விருப்பத்தினாலெழுந்திருந்தன
னென்க.

நயந்தெனது-திருவேகம்பமுடையான அருச்சிக்கவேண்டு மென்னுமவா
வினாலெழுந்தவிருப்பம். (க0௮)

நமபனா தமமையினபநகையிடைத்தணக்குநோயுங்
கமபநாபபூசைசெய்யுங்காத லுமிருபாலீரபப
வெம்பிரானருளாயென்றுதாழ்ந்துதாழ்ந்தெழுந்துநின் று
கொம்பரினொலகபபல்காற்புறவிடைகொண்டுபோற்றி.

(இ-ள்) நமபனா தமமை-இறைவரை, இனப நகையிடை தணக்கு நோயும்-
இன்பத்தை வினைவிக்கும் ஆனந்தசமயத்தில நீங்கப்பெற்ற துன்பமும், கமபனாப்
பூசைசெய்யுங் காதலும் - ஏகமபநாதநாபபூசை செய்யும் ஆசையும், இருபால் ஈ
ப்ப - இருபக்கமுமிழுப்ப, எம்பிரான அருளாய்என்று-எமதிறைவனே கருணைசெய்
வாயெனது, தாழ்ந்து தாழ்ந்து எழுந்துநின்று - பணிந்து பணிந்து எழுந்துநின்று,
கொம்பரின் ஒல்கி-பூக்கொம்பைப்போல மொசிந்து, பல்கால் புறவிடைகொண்டு
பொய்கி-பலமுறை வெளியேவர விடைபெற்றுத் துதித்து. (எ-று.)

இறைவனான, இன்பத்தரும் புன்னகையிடையில் பிரிவுறவந்த பிரிவாற்றா மையானுண்டாகிய சோயும் அந்நோய்சிறிது நீங்க ஏகம்பவாணைப் பூசை செய்ய வேண்டுமென்றெழுந்த வின்பமுமாகிய இவ்விரண்டும முன்னும் பின்னுமீர்ப்ப (என வே கையைக்கிரியும் காஞ்சினகரமும் ஈர்ப்ப) எம்பெருமானே (இதற்கு என் செய் வேன்) அருளாயென்று பன்முறை தாழ்ந்தெழுந்த நின்று (நிற்கப்பெறுது) பூந் கொம்பர்போலுமசைந்து பலமுறையும் நான்போய் வருகின்றேன் போய வருகின் றேனென்று விடைகொண்டு துதித்தென்க.

எம்பிரானருளா யென்றது - நான் உண்ணப்பிரியந் துன்பம் நீங்குமாறு காஞ்சியில் விரைவில் காட்சிகொடுத்தருளவாயென்று வேண்டியவாறுமாம். (கஉ)

மின்கொண்டன்மிடற்றார்காட்சிவிழிக்கெதிர் மறையுங்காறும்
பின்கொண்டநடந்துசென்றுபெருமுதல்வாய்தனீர்பு
முன்கொண்டநடவா நின்றாண்முக்குறுமாடக்கிணைபு
வன்கொண்டிகடநதமேலோர்காண்டகவயங்குமம் (கஉ)

(இ-ள்.) முக்குறும்பு அடக்கி ஐவர் வன்கொண்டி கடந்தமேலோர் காண் டக வயங்கும் அம்மை-காமம் வெகுளி மயக்கமென்னும் முக்குற்றங்களு மெழாவ கையடக்கிப் பஞ்சேந்திரியக்கொடுமைகளை யடக்கும் வனமையையடைந்து சுட்டி யறியும்அறிவொழிந்த மேலோர்கள் சாணும்பபு விளங்கும் அம்மையார், மின் கொ ண்டல் மிடற்றார்காட்சி - மின்னவிடுகின்ற மேகம்போலும் கண்டத்தையுடைய இறைவனான திருமேனித்தோற்றம், விழிக்கு எதிர் மறையும் காறும் - தன்கன்க ளுக்கெதிரே மறையுமளவும், பின்கொண்டு நடந்துசென்று-பின்னாக நடந்து போய், பெரு முதல்வாய்தல் நீங்கி- பெரிய முதற்கோபுரத்தைக்கடந்து, முன்கொண்டு நட வாகின்றாள் - முன்னாக நடவாநின்றனர். (எ-று.)

யோகிகள் காணவிளங்கும் உமாதேவியா நீலகண்டனாகிய தம்மிறைவன் திருமேனி கண்களுக்குத் தோன்றாதுமறையுங்காறும் பின்னாகநடந்து முதற்கோபுர வாயிலைக்கடந்தபின் முன்னாக நடவாநின்றனர் என்க.

பின்கொண்டு நடந்தென்றது - இறைவன் சந்திரியினின்று நீங்குங்கால் இறைவனைப்பார்த்துக்கொண்டே பின்னாகநடந்து வருதல். (கக)

ஆயிடையரிதிநீங்கியங்கணரருளாலங்கட
பாயபல்கணங்களுய்த்கபடரொளியெரிக்குமங்கேழ்
மாயிருவிமானத்துமபர்மன்னுயிர்த்தோழிமார்தம்
மாபமுநதானுமேறிவழிக்கொண்டாளனையகாலை.

(இ-ள்.) ஆயிடை அரிதின நீங்கி - அக்கோபுரவாயிலினின்றுங் கடக்கக் கூடாமற் கடந்து, அங்கணா அருளால்-இறைவனருளால், அங்கண பாய பல்கணங் கள் உய்த்த - அவ்விடத்தில் கூடிய பல்கணங்கள் கொண்டுவந்த, படர் ஒளி எறிக் கும் அங்கேழ் மா இரு விமானத்து உமபர் - படர்ந்து ஒளி விட்டெறிக்கும் அழகிய சோதிமயமான மிக்க பெரிய விமானத்தின்மேல், மன்னுயிர தோழிமார்தம் ஆய மும் தானும் ஏறி - நிலைபெற்ற தன்னின்னுயிர்க்கினிய ஆயத்தாரோடு தாமும் ஏறி, வழிக்கொண்டாள் - வழிநடந்தனர், அனையகாலை - அப்பொழுது. (எ-று.)

அக்கோபுரவாயிலைக்கடந்து இறைவனுணையால் சிவகணங்களுக்கொண்டுவந்த சாதி மயமாய் விளங்கும் விமானத்தின்மேல் தமது பாங்கியரோடு ஏறி நடந்தனர் ப்பொழுது என்க.

அம்மையா இறைவரிடத்து விடைபெற்று மீண்டாராயினும் அவர்பால் தாம் வைத்த அன்பு இடை இடையே தோன்ற அதனால் மனஞ்சோர்ந்து நடை தளர்வுறலால் ஆயிடைய ரிதின்கி ள்ளாரா. (ககக)

எழுசீர்க்கழிவெழு விருத்தம்.

உலகெலாமீன்றவெம்பெருமாட்டியோங்குயர்வீழுபுகழ்க்கம்பத் தலைவனாவிதியானருச்சனைசெய்யச்சார்கின்றாளென்றுபேரோகை மலியெடுத்தியமபுமங்கனங்கீளாவுருத்திரமடநதையாமுதலோ ரலதிலாமகிழ்ச்சிமீக்கொளுங்களிப்பினுரத்தெழுந்தொருங்குவநதினுத்தார்.

(இ-ள்.) உலகு எல்லாம் ஈன்ற எம்பெருமாட்டி - எல்லாவுயிர்களையும் பெறுது பெற்றெடுத்த எமது பெருமாட்டி, ஒங்கு உயா விழுப்புகழ் கம்பத்தலைவனா - சிறப்புமிக்க ஒருமையுடைய ஏகம்பவாணனா, விதியால் அருச்சனை செய்ய சார்கின்றாளெனியு - ஆகம விதிப்படி அருச்சனை செய்யச்செல்கின்றாளென்று, பேரோகை மலியெடுத்து இப்படி மங்களம்கேளா - பேரானந்ததால் மிகவும்எடுத்துக் கூறும் மககலகேழியைக்கேட்டு, உருத்திரமடநதையா முதலோ - உருத்திர மாதா முதலிய பலவோ, அலகிலாமகிழ்ச்சி மீக்கொளும் களிப்பின் - அளவுபடாத மகிழ்ச்சி மீதாரும்களிப்பினால், ஆதது ஒருங்கு எழுந்த வந்து இறுத்தார் - ஆரவாரஞ்செய்த ஒருசேர எழுந்துவந்து தங்கினார்கள். (எ-று.)

அம்மையா ஏகம்பவாணனா விதிப்படி அருச்சனைசெய்யச் செல்கின்றா னென்று பேரானந்தவகொண்டு எடுத்துக்கூறும் மங்கலகோசையைக்கேட்டு உருத் திரமங்கையர் முதலாயினோர் அளவிறந்த மகிழ்ச்சியடைந்தவாகளாய் ஒருங்கேழு ந்து வநத கூடலார்களென்க. (ககஉ)

தாமரைமடவார்புடைபரந்தனுக்கத்தாமரைமடவரலவநதா ண்மிசைச்சித்திப்பற்பலவெள்ளநாரியர்புடைவரவநதாள் கோமளவனப்பினுமபன்மெல்லியலார்குழாத்துடனுயர்ச்சிவநதாள் காமருமாதரெழுவுருசங்கக்கன்னியர்குழ்தரவநதாள்.

(இ-ள்) தாமரை மடவா - தாமரைமலர்போலும் அழகுவாய்ந்த மங்கையர், புடைபரந்த அணுக - பக்கத்திற் பரவிசூழ்ந்துவர, தாமரை மடவரல் வநதாள் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிவநதாள், பற்பல வெள்ளை நாரியா புடைவர - பல திறப்பட்ட அநேகம் பெண்கள் புடைசூழ்ந்து வர, நாமிசைச்சித்தி வநதாள் - கீலமகள் வநதாள், கோமளவனப்பின் ஆம்பல மெல இயலா குழாத்துடன் - இளமையாகிய அழகினையுடைய அல்லமலா போன்ற மென்மை வாய்ந்த மங்கையா கூட்டங்களோடு, உயாச்சி வநதாள் - பெருமையிறகிறந்த இர்திராணி வநதாள், சங்கக் கன்னியா சூழ்தா - அநேககோடி கன்னியாகள் புடைசூழ காமரு மாதா எழுவரும் வநதா - அழகுமிக்க சபதக்கன்னியர்களும் வநதார்கள்.

இலக்குமியும் கலைமகளும் இத்திராணியும் சப்தமாதரும் வநதார்களென்க.

சப்தமாதர்களாவா-பிராமி-மகேஸ்வரி கௌமாரி-நாராயணி-வராகி இந்திராணி-காளி. சங்கம்-ஓர் எண். (ககங)

வான்மடமகளிர்வேறுபலவகுப்பின்மங்கையர்பற்பலாயிரவ ருன்மலிகுலத்திடைகினிகாளியோகினித்திபத்தவரனேகர் நீன்முகிற்கூந்தன் முனிவர்பன்னியருநிரநதாமிடைநதனருவகைப பான்மையினிறைஞ்சியவரவர்க்கடுத்தபணிதலைநின்னுடன்போத.

(இ-ள்) வான் மடமகளிர் - தேவலோகப்பெண்களும், வேறு பல் வகுப்பின் மங்கையர் - அத்தேவகணங்களில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பலபிரிவினராகிய மங்கையர்களும் (ஆகிய இவர்கள்), பறபல ஆயிரவர்-பல்லாயிரம் பேர்களும், ஊன் மலி கூடித்து இடாகினி காளி யோகினி திறத்தவர் அநேகர்-பகைவருடன்றத்குலமேந்தியடாகினிகளும் சாளிகளும் யோகினிகளும் ஆகிய இவ்வகைப்பட்டவர்எண்ணிறந்தவர்களும், நீலம் முகில் கூந்தல் முனிவா பன்னியரும்-கரியமேகம்போன்ற அளகதையுடைய முனிவா பத்தினிகளும், நிரந்தரமிடைந்தனர்-எவ்விடத்தும் நெருங்கி, உவகைப்பான்மையின் இறைஞ்சி-ஆனந்தத்தினால் வணங்கி, அவரவர்க்குத்த பணிதலை நின்று - அவ்வவர்சூரிய பணியில் தலைப்பட்டு, உடன்போத - உடன்சேர்ந்து வர. (எ-று.)

தெய்வமகளிரும் அவருள் பல் வகுப்புடைய மகளிர் இடாகினி காளி யோகினி முதலாயினோரும் முனிபத்தினிகளும் ஆகிய இவர்களிடத்தும் நெருங்கி ஆனந்தமுடையவராய்ப்பணிந்து அவரவா செய்தற்குரிய பண்பு தலைப்பட்டு அம்மையாரோடு சென்றனனாக.

தேவர் பதினெண் வகையினராதலால் வேறுபல்வகுப்பின் மங்கையொன்றார். நீலம் - கடைகுறைந்து நின்று. (ககச)

உரகர்கந்தருவிராகக்கதரியக்கருருத்திரர்மருத்துவர் வசக்கள் கருடர்கிம்புருடர்சாரணர் சித்தர்கடவுளாயனரிமுனிவர் மருவுபல்சமயதேவர்கள்முதலோர்வந்தனாடிதொழுதிதைஞ்சிப் பொருவருங்களிப்பாற்சயசயபோற்றிபோற்றியென்றேத்திமுன்செல்ல.

(இ-ள்.) உரகர் கந்தருவா இராகாதர் இயக்கர் உருத்திரர் மருத்துவர் வசக்கள்கருடர் கிம்புருடர் சாரணர் சித்தர் கடவுள் அயன் அரி முனிவர்-உரகர்முதல், முனிவர்களுக்கூறிய இவர்களும், மருவு பல் சமயதேவர்கள் முதலோர் வந்தனர் - பொருந்தியசமயிகளால் தொழப்பட்ட தேவர்கள் முதலாயினோரும் வந்து, அடிதொழுது இறைஞ்சி - திருவடிகளில் வீழ்ந்துவணங்கி, பொருவருங் களிப்பால்-ஒப்புரைத்தற்கியலாத களிப்பினால், சயசய போற்றி போற்றி என்று ஏத்தி முன் செல்ல - சயசய போற்றிபோற்றி என்று தோத்திரஞ்செய்து முன்னேசெல்ல. (எ-று.)

உரகர்முதல் பல்சமய தேவர்களீறகக்கூறிய யாவரும் வந்து அம்மையாரடிவணங்கி களிப்பின்மிகுதியினால் சயசய போற்றி என்று தோத்திரஞ் சொல்லிக் கொண்டே முன்சென்றார்களென்க.

மருவுபல் சமயதேவொன்று வேதங்களில் அவரவர் பரிபாகநோக்குிய வகுக்கப்பட்டதெய்வங்களாம். (ககரு)

தண்ணுமைமுருகு குடமுழாமொந்தைதகுணிச்சம்பேரிகைதக்கையண்ணலம்பதலையதிர் குரன்முரசமாதிவெழுப்புவிபிறவும் பண்ணமைசின்னங்காகளங்கோடு பணிலமேதீங்குமுன்முதலாவெண்ணருந்தித்திணா துவபலவுமெமுகடன்முழக்கினையடக்க.

(இ-ள்.) தண்ணுமை முருகு குடமுழா மொந்தை தகுணிச்சம் பேரிகை தக்கை அண்ணல் அம் பதலை அதிர் குரல் முரசம் ஆகிய எழுப்புவி-தண்ணுமை, முதலாகக்கூறிய பல வாச்சியங்களினால் எழுவனவாகிய பலவோசைகளும், பிறவும் - (இவை நீங்கலாக) மற்றுமுள்ளனவாகிய- பண்ணமை சின்னம் காகளம் கோடுபணி

லம் தீம்குழல் முதலாக எண்ணரும் திறத்தின் ஊதுவ பலவும்-இசையமைந்த திருச்
சின்னம் எக்காளம் கொம்பு சங்கம் இன்னிசைதரும் புள்ளாங்குழல் முதலாகிய எண்
னுதற்கரியனவாகிய ஊதும் வாத்தியங்கள் பலவும், எழுகடன் முழக்கினையடக்க -
ஏழுசமுத்திரத்தி னெலியையடக்க. (எ-று.)

மத்தளமுதல் பேரிகை யீரகக்கூறிய கொட்டுவாத்தியங்களும், திருச்
சின்னமுதல் புள்ளாங்குழல் யீரகக்கூறிய ஊதுவாத்தியங்களும் ஆகிய வாத்தியங்க
ளெல்லாம் எழுகடலொலியையும் அடக்கி மேலெழுந்தனவென்க. (கக௭)

பயின்மணிக்குவரிகவிகைசாந்தாற்றிபடரொளியாலவட்டங்கள்
வயின்வயின்வயங்குத்தப்பகத்தாருமலர்மழையெங்கணுமிறைப்பக்
குயின்மொழிமடவார்குழாங்குழாமாகிக்குலவுபல்லாண்டெடுத்திசைப்பி
கயின்மணிக்குழையாரணுடைதாங்கிக்கதிர்ந்தவாளேந்தினனாக.

(இ-ள்.) மணி பயின் கவரிகவிகை சாந்தாற்றி படர் ஒளி ஆலவட்டங்கள்
வயின் வயின் வயங்க - இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டுள்ள சமனாகள குடை
கள் விசிறிகள் ஒளிவீசும் ஆலவட்டங்கள் (ஆகிய இவைகள்) ஆங்காங்கு விளங்கவும்,
கற்பகத்தாரு எங்கணும் மலர்மழை இறைப்ப-கற்பகவிருக்கம் எவ்விடத்தும்புமழை
யைப்பொழியவும், குயின்மொழி மடவார குழாம் குழாமாகி குலவு பல்லாண்டு எடு
த்து இசைப்ப-குயில்போலும் இன் சொல்லையுடைய மகளிர கூட்டங் கூட்டமாய்ப்
புகழப்படும் பல்லாண்டுகளெடுத்தாக்கூறவும், கயின்மணி-குழையார ஆணுடை தா
ங்கி-பிடரியிற்படும் குழையையணிந்த மங்கையர் ஆணுடையையணிந்து, கதிர்ந்தவா
ளேந்தினர் ஏக-ஒளிவிட்டு விளங்கும் வாளாயுதத்தைத் தாங்கிச்செல்லவும். (எ-று.)

சமனாகள குடைகள் விரிகள ஆலவட்டங்கள் ஆகிய இவைகள்
தோறும் அணியணியாப்பொலிவுபெற்று விளங்கவும், கற்பகவிருக்கம்
புழை பொழியவும், மகளிர்குழாங்கள் பல்லாண்டு டறவும், ஆண்மக்களைப்பெ
ழுடைதாங்கியவீரமங்கையா வாளேந்திச்செல்லவு மென்க.

வாளேந்துதல் வீரராகிய ஆண்மக்க ளியற்கையாதலால் ஆண்போலும் வீர
முடையார் இம்மங்கையொன்பது தோன்ற ஆணுடைதாங்கித் தந்த வாளேந்
தினர் என்றார். (கக௭)

வேதகம்பயக்குஞ்சிலைமுதலானவிமலிதத்திறத்தனபலவும்
பூதிமிக்களிக்குங்கடவுளர்தருங்கன்புண்ணியதீர்த்தங்கணதிக
ளேதமில்கிறப்பினினையனபிறவுமுடன் செலச்சிறதொடுகுறள்கள்
காதலின்முன்னேகையிணைவிசிக்கதுமெனக்குறுகுறுநடப்ப.

(இ-ள்.) வேதகம் பயக்கும் சிலை முதலான விமலிதத்திறத்தன பலவும்-
(தன்மையை வேறுபடுத்தி வேதனைசெய்யவல்ல விஷயெனக்களை) வேதிக்சவல்ல
கற்கள் பஞ்சலோகங்களையும் வேறுபடுத்தும் குளிகைகள் முதலாகிய அதிசயிச்சகத்
தக்கனவாகிய பலபொருள்களும், பூதிமிக்கு அளிக்கும் கடவுளர்தருக்கள் புண்
ணிய தீர்த்தங்கள் நதிகள் ஏதமில் சிறப்பின் இனையனபிறவும் - செல்வத்தை
மிகவும் கொடுக்கும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பஞ்சதருக்களும் புண்ணிய தீர்த்
தங்களுந் நதிகளும் ஆகிய சிறப்பினையுடைய இவைபோல்வனபிறவும், உடன்
செல - (சீங்காது) உடன் செல்லவும், சிறதொடு குறள்கள் காதலின் முன்னே னையி
ணைவீசி-சிறியகுறட்பூதங்கள் ஆசையினால் முன்னே சென்று இரண்டிகைகளையும்

மேலே வீசிக்கொண்டு, குறுகுறு கதுமென நடப்ப - குறுகுறுவென்று மொசையோடு வினைந்து செல்லவும். (எ-று.)

வேதனைப்படுக்கும் கற்கள் குளிகைகள் பஞ்சதருக்கள் புண்ணியதீர்த்தங்கள் நதிகள் ஆசிய இவைகள் பின்னேதொடாநதவரவும் பிறகுதட்புதங்கள் எவர்க்கும் எளவகட்கும் முன்னே தமது கைகளை வீசிக்கொண்டு செல்லவுமென்க.

வேதகம் பயக்கும் கல்லென்றது - விடசெந்துக்களைத் துன்பஞ்செய்ய வல்ல கற்களை. (ககஅ)

கலகலமுழக்குங்களகளமுழக்குங்கலின் கலின் முழக்கமுங்கருவிச் சலசலமுழக்குஞ்சளசளமுழக்குஞ்சட சடமுழக்கமுமேனைச் சிலசிலமுழக்குமாகரமுழக்குஞ்சபசயமுழக்குமென் டிசைவாய்ப் பலபலமுழக்குமடைத்துமேலோங்கிப்படியொடுவானமுரிதைப்ப.

(இ-ள்) கலகலமுழக்கும் - கலகலவென்றெலிக்குமோசையும், களகளமுழக்கும் - களகளவென்று ஒலிக்கும் ஒசையும், கலின்கலின் முழக்கமும் - கலின்கலின் என்றெலிக்கும் ஒசையும், சருவிச்சலசலமுழக்கும் - ஆயுதங்கள் சலசலவென்றெலிக்குமோசையும், சளசளமுழக்கும் - சளசளவென்றெழுமின்ற ஒசையும், சடசடமுழக்கமும் - சடசடவென்றெழுமின்ற ஒசையும், ஏனை சிலசில முழக்கும் - இவை யொழிந்தமற்றுஞ் சிலசிலவோசைகளும், அரஅரமுழக்கும் - அரஅரவென்றெழுமின்றவோசையும், சய சய முழக்கும் - சய சயவென்று எழுமின்ற வோசையும், என் திசை வாய் பலபலமுழக்கும் அடைத்து-ஆசிய இவ்வோசைகளெல்லாம் என் டிக்குகளினு மெழுமின்ற பலபலவோசைகளையடக்கி, மேலோங்கி படியொடு வானமும் நிறைப்ப - மேறபட்டெழுந்து இங்கிலவுலகோடு பொன்னுலகத்திலும் நிறையவும். (எ-று.)

கலகலமுழக்கமுால் சயசயமுழக்க மீறகக்கூறிய வொலிகளெல்லாமென் டிக்குகளிலு மொலிக்கும் ஏனையவொலிகளையடக்கி மேலோங்கி இம்மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் நிறையச்செய்யுமென்க. (ககக)

மறைமுதலொருபான் மணந்தவள்வந்தாள்வானவர் க்கரியவள்வந்தா ணிமறபெருங்கருணைநாயகிவந்தாணிருமலப்பேரொளிவந்தா ளறைபுனற்காஞ்சிக்கம்பராவணங்கவகிலமுமாதிராட்பயந்த விதைவியேவந்தாளென் றுபல்கின்னத்தெழுமொலியாங்கணுமிம்ம.

(இ-ள்.) மறைமுதல் ஒருபால் மணந்தவள் வந்தாள் - வேதமுதல்வநாகிய சி வபெருமானை ஒருபாசத்திற்கலந்தவள் வந்தாளென்றும், வானவர்ச்சு அரியவள்வந்தாள் - தேவர்களறிதற்கருமையானவள் வந்தாளென்றும், நிறை பெரு கருணைநாயகிவந்தாள் - நிறைந்தபெரியகருணைப்பிரட்டி வந்தாளென்றும், நிருமலப்பேரொளிவந்தாள் - மலரகிதமாநிய ஞானசொருபிவந்தாளென்றும், அறை புனல் காஞ்சி கம்பனாவணங்க-ஒலிக்கின்ற நீர்வளமிக்க காஞ்சிநகரிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்ப வாணரைப்பணிய, ஆதிநாள் அகிலமும் பயந்த இறைவியே வந்தாள் என்று-முன்னு னில் எல்லாவுலகங்களையும்படைத்த தலைவியே வந்தாளென்றும், பலகின்னத்து மும் ஒலி யாங்களும் விம்ம - பலநிருச்சின்னங்களிலிருந்து இவ்வாறு எழுமின்ற வானை எவ்விடத்தும் பரவவும். (எ-று.)

பல நிருச்சின்னங்கள் அம்மையாரது பெருமையையும் நிருவேகம்பவாண பூசிக்கவரும் அருமையையு மெடுத்துக் கூறியதாமென்க. (ககஉ)

அளவிலா க் கருணை | பெருங் கடலென்னவடர்ந்தவவலிருளுடை நதோடுங்
கிளைவழி துருவித் தூர்ந்துகொண்டெய்துங்கேழ்கிளரோளிக்குழாமென்ன
வளமலிதென்பாற்செய்தவந்திரண்டு வருவதேயென்னவுமுலவாக்
கனிவருசிறப்பின்வானெறிபடர்ந்தாள் கணவனாரருள்வழிநின்றாள்.

(இ-ள்.) கணவனார் அருள்வழி நின்றாள் - தமது நாயகராகிய சிவபெருமா
னருள்வழி நின்றவராகிய பிராட்டியார், அளவு இல்லாத கருணை பெருங்கடல் என்
னவும்-அளவிற்றத கருணைசாகரமென்று சொல்லவும், அடர்ந்த வல இருள் உடை
ந்து ஒடும் கிளைவழி-எங்கும் நிறைந்தவலிய இருள் சிதைந்து ஒடிக் கிளைவழியே, து
ருவி தூர்ந்துகொண்டு எய்தும் - தேடித்தூர்த்திக்கொண்டு செல்லும், கேழ்கிளர்ஒளி
குழாம் என்னவும்- ஒளிவீசும்சோதிக் கூட்டமென்று சொல்லவும், வளமலி தென்பா
ல் செய்தவம் திரண்டிவருவதே என்னவும்- வளமிக்தென்திசைசெய்த தவமானது
திரண்டிவருவதைப்போலவும், உலவாத கனி வருசிறப்பின் - கெடாத ஆனந்தத்தை
விளைவிக்கும் அலங்காரச்சிறப்புடன், வான் நெறி படர்ந்தாள் - ஆகாயமார்க்கமாகச்
சென்றாள். (எ-அ.)

இதைவனார் நீ காஞ்சிக்குச்செல்வா யென்றருளிய அருள்வழியே நின்றவ
ராகிய பிராட்டியார் கருணைமுத்திரம்போலவும் இருளையெவ்விடத்தும் இல்லா தோ
ட்டும் சோதிக்கூட்டம்போலவும் தென்திசைசெய்ததவம் திரண்டு வருவதுபோல
வும் அளவிற்றத அலங்காரச்சிறப்புடன் ஆகாயவழியேவந்தாரென்க.

பெண்ணினல்லராகிய அம்மையாரோடு உருத்திர மடந்தையர் முதலாகச்
சொல்லப்பட்ட பெண்ணினங்களெல்லாம் திரண்டிவருதலால் அக்கூட்டத்தைக்கட
லாகவும், கடலிடை தோன்றுகின்றவன் சூரியனாதலால் பெண்கள் கூட்டத்தினு
வேதோன்றும் அம்மையாரை அருணாகவும், சூரியனுதயமாதலே புண்ணியமீட்
திதங்கிடுதலால் அம்மையார் புண்ணியஞ்செய்தற்குரிய சில கருவிகளோடு தென்
திசைநோக்கிவருதலை புண்ணியந் திரண்டு வருவதாகவுக்கூறினார். போத, செல்ல,
அடக்க, ஏக, நடப்ப, நிறைப்ப, விம்ம, படர்ந்தாளென வினைமுடிக்க. (கஉக)

வேறு.

எண்ணிலார்மிடைந்துவிண் பரப்படைத்தியங்கலா
லன்னன் ஞாயிறுதிவாண்மறைநதிருளடர்ந்திடக்
கண்ணுறுத்தயிர்க்குமுன் கடுப்பினெய்துவோரொளி
வண்ணமவ்விருள் கிழிப்பநோக்கிஞாலமார்தர்தாம்.

(இ-ள்.) எண்ணிலார் மிடைந்து - அளவிற்றவர்கள் நெருங்கி, விண்பரப்பு
அடைத்து - ஆகாயப்பரப்பையடைத்து, இயங்கலால் - செல்கின்றமையால், அண்
னல் ஞாயிறுதி வாண்மறைந்து-ஒளிகட்கெல்லாம் தலைமைபெற்ற சூரியன் முதலா
யினருடைய ஒளிகளெல்லாம் மறைப்பட்டு, இருள் அடர்ந்திட - எவ்விடத்து மிடுள்
நெருங்க, கண் உறுத்து அயிர்க்குமுன் - (அருளால்) கண்ணொளிமழுங்கி இவ்விருள்
வந்தவழி என்னென்று சந்தேகிப்பதற்குமுன், கடுப்பின் எய்துவோர் ஒளி வண்
ணம் - வினாந்து வருகின்றவர்களுடைய சரீரகாந்தியானது, அவ்விருள் கிழிப்ப
நோக்கி - முன்மறைத்த இருளைநீக்கப்பார்த்து, ஞாலமார்தர்தாம் - இவ்வுலகின்க
ணுள்ள மானிடர்கள் (எ-அ.)

அம்மையார் பரிவாரங்கள் முற்றும் பரவி ஆகாயத்தை மறைத்துவருத
லால் சூரியன் முதலாயினருடைய ஒளிவிளங்குவதின்நி இருள்பரவ அவ்விருளால்
கண்முடப்பெற்று இவ்விருள் வந்தவழி என்னென்று ஆராயுங்கால் அப்பரிவாரங்

ளின் தேகவொளியே அவ்விருளைப்போக்க இவ்வதிசயத்தைப்பார்த்து உலகினரெல்லாம் என்க.

இதனால் அம்மையாரது பரிவாரங்களே ஞாயிறுமுதலியவைகளின் ஒளியைப் போக்கி இருளைப்பரப்பித் தமதுதிருமேனியின் ஒளியால்யாவும் விளக்கச்செய்தன வென்பதாம். அல்லலுடம் அருணைமறைத்து அந்தகாரத்தையுண்டாக்கி அங்கத் தொளியால் ஒளிகாட்டியது மந்தரமலையில் அம்மையாருக்கும் அப்பனாகிய சங்கராஜுக்கும் நடந்தசெய்தியை இத்திறமென்று தெரிவித்ததுமாம். (உஉஉ)

மாலுறுக்குநீர்மையோடுதோன்றியிருமாய்ந்தது
நீலமின்னல்போலுமென்பொன்னுமுன்னர்நீனிடச்
சாலமிக்கவோதைகேட்டுமின்பயந்ததண்முகில்
காலுமோதையாங்கொலென்றுகாதினோர்த்துநிற்ப்போ.

(இ-ள்.) மால் உறுக்கும் நீர்மையோடு இங்கு தோன்றி மாய்ந்தது - நம்மை மயக்குந் தன்மையோடு இவ்விடத்தில் தோன்றிமறைந்தது, நீலமின்னல் போலும் என்பர்-நீலநிறமுள்ள மின்னலோ என்பார்கள், என்னும் முன்னர் நீர் இடைசாலமிக்க ஒதை கேட்டு - மின்னலோ வென்று சொல்வதற்குமுன் ஆகாயத்தில் முழங்கும்மிக்க வோசையைக்கேட்டு, மின்பயந்த தண் முகில் காலும் ஒதையாங்கொல்-இத்தவோசை மின்னலைத்தந்த தண்ணியமேகமிடிக்கும் இடியோசையோ, என்று காதின் ஓர்த்துநிற்பர்-என்று செவிகொடுத்துக்கேட்டு ஆராய்ந்து நிற்பார்கள்.(எ-று.)

இந்நிலவுகின்னர் நம்முடைய கண்களுக்கு ஒளிதோன்றாமல் இருள் செய்தும் இவ்விருளேதென்று நிரூபித்தற்குமுன் ஒளி செய்தும் மயக்கிய அதுமின்னல்போல் தோன்றி மறைந்தமையால் மின்னல்தா னென்பார்கள், அங்குநஞ் சொல்வதற்குமுன் ஆகாயத்தில் இடிக்கும் இடியொலியைக்கேட்டார்கள், இவ்வொலியேது முன்மின்னிய மின்னலைத்தந்த மேககர்ச்சனையோவென்று செவிகொடுத்துக் கேளாநிற்பார்கள் என்க.

உலகினர் அம்மையார் பரிவாரங்களின் தேகவொளி விட்டு விட்டுஒளிவிட்டுத் தோறும் மேகத்திலே மின்னும் மின்னலென்றும், பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களின் பேரொலிசேட்குந்தோறும் மேககர்ச்சனையென்றும் எண்ணுவார்க ளென்க.

செல்லுவோர்நெருக்கிடைத்தெறித்திடும்பொலஞ்சுடர்ப
பல்லணிக்கலன்களுக்கபன்மணித்திரள்களை
யொல்லேநேர்க்கியார்த்தமேகமொன்பதிறுமாமணி
கல்வின்மாரிபெய்வதென்றுகாண்டொறுவியப்போ.

(இ-ள்.) செல்லுவோர் நெருக்கிடை - (ஆகாயமார்க்கமாகச்) செல்லுகின்ற பரிவாரங்களுடைய நெருக்கத்தினால், பொலம் சுடர் தெறித்திடும் பல அணிகலன்கள் - பசும்பொன்னொளி வீட்டெறிக்கும் பல ஆபரணங்கள், உக்க பல்மணி திரள்களை - (ஒருவரோடொருவர்தாக்கச்) சித்தியபலமணிக்கூட்டங்களை, ஒல்லே நோக்கி, விநோதுபார்த்து, ஆர்த்தமேகம் - முன் ஆரவாரஞ்செய்தமேகம், ஒன்பதிறு மாமணிகல்லின் மாரிபெய்வது என்று-ஒன்பது வகைப்பட்ட மாணிக்கக் சுண்ணாம்பைப் பெறுகின்றதென்று, காண்தோறும் வியப்பர் - பார்க்குந்தோறும் அகிசயிப்பார்கள். (எ-று.)

ஆகாயவழியிற் செல்வின்றவர்கள் நெருக்கத்தினால் சிந்துகின்ற பலமணிக ளைப் பார்த்து இவைகள் முன் இடித்தமேகங்கள் மாணிக்கமழையைப் பொழிகின்றன வென்று காணுந்தோறும் அதிசயிப்பார்களென்க. (கஉச)

முறையினாலடுக்கநண் ணுமொய்குழாத்தை நோக்குவார்
நிறைவிவென்றுசின்னமெங்குமேங்குமோசைகேட்டுவார்
நிறைமகிழ்ச்சியிற்கிளர்ந்துநீடுமின்பவெள்ள நீர்த்
துறைபடிந்துகண்கணீர்துளிப்பநின்றுபோற்றுவார்.

(இ-ள்.) முறையினால் அடுக்க நண்ணும் மொய்குழாத்தை நோக்குவார்-(வரு கின்றபரிவாரங்கள்)முன்பின்னாகவரும்முறைமையோடுஅணியணியாகவரும்நெருங் கியகூட்டங்களைப் பார்க்கின்றவர்களும், இறைவி என்று சின்னம் எங்கும் ஏங்கும் ஓசைகேட்டுவார் - உலகநாயகி என்று திருச்சின்னங்கள் எவ்விடத்து முதுகின்ற பேரோசையைக் கேட்கின்றவர்களும், நிறை மகிழ்ச்சியிற் கிளர்ந்து -பெருமகிழ்ச்சி யினால் சரீரம்பூரித்து, நீடும் இன்பவெள்ள நீர் துறைபடிந்து - பேரின்பவெள்ளத் திற்படிந்து, கண்கள் நீர்துளிப்பநின்று போற்றுவார் - (ஆனந்தத்தால்) கண்களில் நீர்த் துளிதுளிக்க நின்று தோத்திரஞ்செய்வார்கள். (எ-று.)

(மாமணிக் கன்மாரியைக் கண்டவர்களே யல்லாமல்) அணியணியாக வரும் திருக்கூட்டங்களைப் பார்க்கின்றவர்களும் அம்மையார்வருகின்றாரென்று ஊதுகின்ற திருச்சின்னங்களின் ஓசையைக்கேட்கின்றவர்களும் பேரானந்தத்தில்முழிந் ஆனந்த பாஷ்பம்பொழிய நின்றுபோற்றுவார்களென்க. (கஉரு)

எம்பிரான் தனிப்பவம்மையிங்குவந்ததென்னெனக்
கம்பவாணரீபூசைசெய்கருத்தின்வந்ததாமென
நம்பினேங்கள்வீடுபேறுநண்ணுகாலமீதென
வீம்பர்ஞாலமெத்தவம்படைத்ததென்னவின்ருவார்.

(இ-ள்.) எம்பிரான் தனிப்ப அம்மை இங்குவந்தது என்னென்ன - (சிலர்) நமது பெருமான் தனித்திருக்க அம்மையார் இந்நிலவுலகைநோக்கி வந்தது என்னெ ன்றுகேட்க, (-அதற்குச்சிலர்) கம்பவாணரீபூசை செய்கருத்தின் வந்ததாம் என்ன - ஏகம்பவாணரை அர்ச்சனைசெய்யு மெண்ணத்தினால் இங்குவந்ததாகும் என்றுகூற; (அதுகேட்டு) நம்பினேங்கள் வீடுபேறு நண்ணு காலம் ஈது என்ன - நம்பினவர்களா கியயாக்கள் முத்திப்பயனை யடையுங்காலம் இதுவென்றுசொல்ல (சிலர்) இம்பர் ஞாலம் எத்தவம்படைத்தது என்ன வின்ருவார்-இம்மண்ணுலகம் என்ன தவத்தைச் செய்தது என்றுசொல்லுவார்கள். (எ-று.)

சிவபெருமான் தனித்திருக்க அம்மையார்வந்தகாரணம் என்னவென்று சிலர் கேட்பார்கள், அதற்கு அம்மையார் வந்தகாரணம் ஏகம்பவாணரைப் பூசிக்கவென்று சிலர்விடைகூறுவார்கள். அதுகேட்ட சிலர்நாங்கள் முத்திப்பயனறியாது ஏங்கியிரு ந்தோம் அப்பயனடையுங்காலம் இதுவென்றே இப்போ தெண்ணுகின்றோம் என் பார்கள். அதுகேட்டசிலர் அம்முத்திக்கால மிதுவென்றுகாட்ட இம்மண்ணுலகு என்னதவஞ்செய்தது என்பார்களென்க. (கஉசு)

மண்ணகத்துவைகுமாந்தரின்னராகமாணிழைப்
பெண்ணினல்லவள்விமானநின்றுமிப்பெரும்புவிப்
புண்ணியத்தலங்கடோறிழிந்திழிந்துபோர்விடை
யண்ணலாரிலிங்கபூசைசெய்துகாசியன்மினாள்.

(இ-ள்.) மண்ணகத்துவையும் மாந்தர் இன்னராக - மண்ணில் வாழும் மனிதர்கள் இத்தன்மையராக, மாண் இழை பெண்ணின் நல்லவள் - (இப்பால்) சிறந்த ஆபரணங்களணிந்த உமாதேவியார், இப் பெரு புவி புண்ணியத்தலங்கள் தோறு விமான நின்றும் இழிந்து இழிந்து - இந்தப்பெரிய நிலவுலகிலுள்ள புண்ணியக்ஷேத்திரங்களோடும் விமானத்தினின்று மிறங்கியிறங்கி, போர்விடை அண்ணலார் இலிங்கபூசை செய்து காசி அண்மிஞள் - (கொலைத்தொழிலுடைய) இடபத்தை யூர்தியாகவுடைய சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய இலிங்கபூசையைச் செய்து காசித்தலத்தை வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.)

இந்நிலவுலகினரெல்லாம் முன்னர்க்கூறியவாறு மகிழ்ந்திருக்க அம்மையார் பூவுலகிலுள்ள க்ஷேத்திரங்களைக் காணுந்தோலும் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுகின்ற தன் விமானத்தினின்றும் இழிந்திழிந்து ஆங்காங்குச் சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசித்து காசித்தலத்தை வந்தடைந்தாரென்க.

அம்மையார் இறைவனிடத்தினின்றும் விடைபெற்றகாலத்து அவ்வம்மையை இறைவனோக்கி பதகாரிச்சிரமத்தில் காத்தயாயன முனிவனென்பவன் உன்னைப்புத்திரிபாகக்கொண்டு வழிபட வெண்ணியிருக்கின்றனாகையால் அவனவீஷ்டப்படியே நீ அவ்வாச்சிரமத்திற்கென்று பாலவடிவமாக இருப்பாயாக அங்ஙனமிருக்குங்கால் அம்முனிவன் உன்னைக்கண்டு ஆனந்தபரவசனாய் வழிபட்டுவருவான் அவனது வழிபாடேற்று எட்டுவருடம் காஞ்சிநகரத்தையடைதற்குரிய தவமியற்றி வருவாய் அந்நாள் கழிந்தபின்னர் காசியையடைந்து அங்குண்டாவதாகிய பன்னிரண்டு வருடகூடமத்தை அன்னதானத்தாற்போக்கி அங்கிருந்தும் காஞ்சியையடைவாய், அன்றியும் பதரிகாச்சிரமத்தில் சில உபகரணங்கள் தோன்றுமாறுசெய்கின்றோம், அவைகளை அங்கு தவமியற்றற்கும், காசியில் அன்னதானஞ் செய்வதற்கும் காஞ்சியில் அறஞ்செய்வதற்கு முரியவைகளாகக் கொள்ளக் கடவாய் என்றனர். அவையாவன - யோகதண்டம், அக்ஷமாலை, தீபம், இரண்டுமூடம், விசிறி, இரண்டு சாமரை, வித்யாபீடம், புஸ்தகம், விபாக்ராசனம், வறுத்த பயறு, கங்கைமணல், கங்காதீர்த்தம், குடை ஆகப் பதின்மூன்று. இவைதவத்திற்கும் அருச்சுனைக்கு முரியன, அன்றியும் வற்றாதுபாத்திரம் இருநாழிரெல் இவ்விரண்டும் அறத்திற்கும் தானத்திற்குமுரியன. முன்னர்க்கூறிய பதின்மூன்றனுள் பதரிகாச்சிரமத்தில் அம்மையார் தவக்கோலங்கொண்டகாலத்தும் வித்தியாபீடம் ஊசியாக அதைக்கொண்டு உருத்திராக்ஷ மாலையையணிந்து யோகதண்டத்தை நாட்டி ஊசிமுனையில் நின்று தவமியற்றினார். காசியில் வற்றாதுபாத்திரத்தினால் அன்னதானஞ்செய்து அன்னபூரணியென்று பெயர் பெற்றனர். காஞ்சியை யடைந்தகாலத்து மேற்கூறிய பதின்மூன்றும் முறையே திரிசூலமும் வில்வமாலையும், தீபஸ்தம்பமும், சோமசூத்திரமும், கிளியும், இரண்டு பெண்களும், பீடமும், காமதேனுவும், சோமவிருத்தமும், முறைத்த பயறும், இலிங்கமும், பாலும், நாகபரணமுமாயின. இவைகளைக்கொண்டு அருச்சுனையும் இருநாழிரெல்லைக்கொண்டு முப்பத்திரண்டறங்களுஞ் செய்தனர். இது வடமொழியிற் கண்டது. (கஉஎ)

மூச்சகம்புகழ்ந்துபோற்றுமொய்கொள் காசிமாநகர்
விச்சுவேசர்பூசையாற்றிவேறிவிங்கமொன்றமைத்
தர்ச்சுனைத்திறத்தினேத்திவைகியங்ககன் றுசீர்த்
கச்சியம்பதிக்கண்வைத்தகாதலுய்ப்பவேகிஞள்.

(இ-ள்.) மூச்சகம்புகழ்ந்து போற்றும் - மூன்றுவகமும் புகழ்ந்துதுதிக்கும், மொய்கொள் காசி மாநகர் - பெருமைமிக்க காசிமாநகரத்தில், விச்சுவேசர்பூசை

ஆற்றி - விசுவநாதர் பூசையைச்செய்து, வேறு இலிங்கம் ஒன்று அமைத்து - மற்ற ஞேரு இலிங்கத்தைப் பிரதிட்டை செய்து, அர்ச்சனை திறத்தின் ஏத்தி வைகி - அருச்சுனை வகையான் வழிபட்டுத்தங்கி, அங்கு அகன்று - அக்காசியைவிட்டு, சீர் கச்சியம் பதிக்கண் வைத்த காதல் உய்ப்ப ஏகினுள் - சிறந்த காஞ்சிப்பதியில் தாம் வைத்த ஆசை உந்தச்சென்றனர். (எ.று.)

காசித்தலத்தில் விஸ்வநாதரைப் பூசித்துப் பின் தாம் வேறேரிலிங்கப் பிரதி ட்டைசெய்து வழிபட்டுக் காஞ்சிப்பதியில் தாம்வைத்த ஆசைநுண்ட அத்தலத்தை விட்டுச்செல்லத் தொடங்கினாண்க.

ஏனையதலங்களிலும் காசிப்பதி அம்மையாருக்குமிக்க இன்பத்தைந்தந்தும் சாலநமக்கினியநகர் அணிநீர்க்காஞ்சி என்று இறைவர் அருளிநூராதலின் நாயகருக் கினிமையானதே தமக்கு யினிமையாய் மிகுந் தீர்த்ததென்பார் கச்சியம்பதிக் கண் வைத்த காதலுய்ப்பவேகினாளைன்றார்.

அன்றியும் முன் விளக்கிய சரித்திரத்தால் காசியில் துவாதச ஸ்நாமரிவர்த்தி யின்பொருட்டுத் தங்கினான்று வெளிப்படலால் அங்கு வைகி என்றார். (க௨அ)

அங்கணங்கணைந்தையாரமந்துவாழிடந்தொறும்

பொங்குகின்ற காதலோடுபூசைசெய்துசெய்துபோய்

மங்கலத்தமிழ்ப்புவிக்குவாண்முகமெனத்தகுந்

துங்கமிக்ககீர்த்திபெற்றதொண்டைநாட்டைநண்ணினான்.

(இ-ள்) அங்கண் அங்கண் எந்தையார்' அமரந்து வாழ் இடந்தொறும்-(காசித் தலத்தைவிட்டபின்) ஒவ்வோர்நகரங்கடோறும் எமது பெருமான்கோயில் கொண்டு வாழும் இடங்கள்தோறும், பொங்குகின்ற காதலோடு பூசைசெய்துசெய்துபோய்- மேற்பட்டுவருகின்ற ஆசையோடு அர்ச்சித்துச்சென்று, மங்கலம் தமிழ்ப்புவிக்கு - மங்களகரமாகிய தமிழ்நாட்டுக்கு, வாள் முகம் எனத்தகும் - ஓளிபொருந்திய முக மென்று சொல்லப்படும், துங்கம் மிக்க கீர்த்தி பெற்ற தொண்டை நாட்டைநண்ணி னான் - சீலமிக்கபுகழையுடைய தொண்டைநாட்டையடைந்தார். (எ-று.)

காசித்தலத்தைவிட்டபின் ஆங்காங்கு தாம் கண்டதலங்கள்தோறும் மிக்க அன்போடு சிவலிங்கப்பெருமானை யர்ச்சித்துத்தலங்களெல்லாங்கடந்து தமிழ் நாட் டுக்கு முகமெனத்தகுந் திருத்தொண்டைநாட்டில் வந்து சேர்ந்தானென்க. (க௨க)

அண்ணலந்தலைசேரென்றாழைப்பசித்திங்கட்பூரம்

வெண்மதியாட்சிமுன்றும்பின்பக்கநந்தைமேய

புண்ணியத்திருநாளெல்லாப்புவனமும்பெருவாழ்வெய்த

விண்ணவார்பிராட்டிகாஞ்சிவியனகொல்லேசேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) அம் தலை-அழகியதுலாராசியில், அண்ணல் என்னும்-நவக்கிரகங்க ளிற்சிறந்த சூரியன், சேர் ஐப்பசி திங்கள் - சேருகின்றதுலாமாசத்திஸ், பூரம்-பூர நகரத்திரமும், வெண் மதி-ஆட்சி முன்றும் பின்பக்கம் நந்தைமேய-சோமவாரமும் அவ்வாரத்திற்குரிய சந்திரனாட்சிபெற்றிருக்கும் மூன்றும்பின்பக்கமாகிய அஷ்டமி யும்கூடிய, புண்ணியம்-திருநாள்-புண்ணியகரமாகிய அச்சுபதினத்தல், எல்லாப்புவன மும்பெருவாழ்வு எய்த-எல்லாப்புவனங்களும் பெரியவாழ்வையடைய, விண்ணவர் பிராட்டி-தேவர்கள் முதல்வியாகிய அம்மையார், காஞ்சி வியன் நகர் எல்லேசேர்ந்தான் - காஞ்சியாகிய பெரிய நகரத்தின் எல்லையை வந்தடைந்தனர். (எ-று.)

சுல்லபகூடம் பிரதமைமுதல் தசமிவரையில் முதற்பாகம், அந்த ஏகாதசி முதல் இருஷ்ணபகூடம் பஞ்சமிவரையில் இரண்டாம்பாகம்; அந்த வஷ்டிமுதல் அமாவாசைவரையில்மூன்றாம்பாகம். இவ்வகையாக சாந்திரமான ரீதியாய் மூன்று பாகமாக இதிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் சூரியனுக்குப்பிற்பட்டராசிகளில் சந்திரன்வந்திருப்பதால் இருஷ்ணபகூடமாம். அதில் அஷ்டமிமுதற் பாகிவரையில் சந்திரன் முற்பக்கமாதலால் மூன்றாம் பின்பக்கநந்தைமேய எனவும், சூரியனுடைய ஆயிரங்கிரணத்தில் ஷங்கிரணம் சந்திரனைதலாலும் சந்திரனுக்குச் சூரியன் நட்பாதலாலும் சூரியனோடு சந்திரன் சேருங்காலத்தில் சூரியனுடையராசியாகிய சிங்கமும் தனக்குராசியாதலாலும் வெண்மதியாட்சியெனவும் கூறினர்.

ஆர்வயுஜமென்கிற - மாதத்தில், சூரியன் - துலாராசியை யடைந்திருக்க, சந்திரன் - பூரணசூத்திரத்தை, ப்ரவேசித்திருக்க - சோமவாரத்தில், மங்களகரமான-அஷ்டமியில், வெண்மைக்குவேறான - (கிருஷ்ண) பகலில் பர்வதபுத்திரியான-அம்பிகையானவள், மூவுலகிற்கும் - குசலவீருத்தியின்பொருட்டு, கவர்னமயமான தோரணங்களையுடையதாயும் - கலியின் கொடுமையைத்தீர்ப்பதாயும், பிராணமாயுமுள்ள - காஞ்சியென்னும் (நகரத்தை) அடைந்தனர். (கநூ)

பார்த்தனக் கடைநாள் செல்லாப்பழம்பதிமகிழ்ச்சிமேன்மேற்
கூர்த்தனள்கிரமேற்செங்குகுவித்தனன்புளகமேனி
போர்த்தனள்விழிநீர்மாரிபொழிந்தனளங்கோர்வாவித்
தீர்த்தநீர்குடைந்நுழழ்கிச்சங்கற்பஞ்செய்துழற்றி.

(இ-ள்.) கடை நாள் செல்லா பழம்பதி பார்த்தனள் - ஊழிக் கலத்தினு மழி யாத அநாதியாயுள்ள காஞ்சிப்பதியைக்கண்டு, மேன்மேல் மகிழ்ச்சி கூர்த்தனள் - மேன்மேலும் பேரானந்தத்தையடைந்து, கிரமேல் செங்கை குவித்தனள் - கிரசின் மேல் செவந்தகைகளை அஞ்சலியாகக்கூப்பி, புளகமேனி போர்த்தனள் - சரீரம்மயிர்க் குச்செனிய, விழிகீர்மாரி பொழிந்தனள் - கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழிந்தாள், அங்கு ஓர்வாலி தீர்த்தநீர் குடைந்து மூழ்கி - அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் புண்ணியதீர்த்தத்தில் நீராடி, சங்கற்பம் செய்து முற்றி - சங்கற்பஞ்செய்து முடித்தாள். (எ-று.)

எல்லாவுலகங்களும் அழியுங்காலத்தும் அழியாது நிலைபெற்றுள்ள காஞ்சிப் பதியை (அம்மையார்) கண்டு அடங்காத மகிழ்ச்சியையடைந்து கைகளைச் சிரமேற்குப் பிப்புகளாகும்படி, அங்குள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி ஏகம்பவாணரைப் பூசிப்பதற்குச் சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டனவென்க.

பார்த்தனன்னந்து கைலயில் இறைவனருளியவாறு யோகதண்டமுதலிய ஸைவிகுலமுதலியனவாக மாறினமையெக்கண்டாளெனவும்அதனால் மகிழ்ச்சி கூர் னு சிவமேற்செங்கைகுவித்து புளகமேணிபோர்த்து விழிநீர்மாரிபொழித்தனளொன

கடநி

(கருக)

(அம்மையார் நீராடிச் சங்கற்பஞ்சு செய்து முற்றியியின்) கங்கணமணிந்துகொண்டதனால் அத்தீர்த்தத்திற்குக் கங்கை நீர்த்தமென்றும், கங்கணமணிந்து பூசித்த அச்சிவலிங்கமூர்திக்கு கங்கணேஸ்வரனென்றும் பெயராமென்க. (கங்.உ)

‘நவமணிக்கடகம்பூணுஞாங்கருங்கடகேரான்’

சிவபரஞ்சுடலாப்பூசைசெய்து, நன்காத்திற்பூண்டா

ளவீர்மணிகையாள்போற்றுகருதிரண்டுங்கண்டேர்

தவலருமலநோய்மாற்றிமுத்தியிற்றவீர், துவாழ்வார்.

(இ-ள்.) நவமணிக்கடகம் பூணுஞாங்கரும் - (செம்பொற்சாப்பு நாணணிந்த பின்னர்) நவரத்தினங்களா லிழைக்கப்பட்டுள்ள கடகத்தை யணியத் தொடங்கிய அவ்விடத்திலும், கடகேரான்ச் சிவபரஞ்சுடலாப் பூசைசெய்து-கடகேஸ்வரராகிய சிவலிங்கமூர்த்தியை வழிபட்டு, உன் நரத்திற் பூண்டாள்-தனது திருக்கரத்தில் அக்க கடகத்தையணிந்தனர், அவீர் மணி நகையாள்போற்றும்அர்த்திரண்டும் விளங்கும் முத்துப்போன்று நகையினையுடைய அம்மையார்வழிபட்ட அச்சிவலிங்க மூர்த்தங்களிரண்டையும், கண்டோர் தவலரு மலநோய் மாற்றி-தரிசித்தவர்கள் நீக்குதற்கரிய ஆணவநோயை யொழித்து, தவிர்த்து முத்தியில் வாழ்வார்-தற்போதங்கெட்டு முத்திலையில் வாழ்வார்கள். (எ-று.)

அம்மையார் காப்புநானேயன்றிக் கடகமணியுங்காலத்தும் கடகேஸ்வரரை வழிபட்டுத்தன்கரத்தின்பூண்டனர், இக்கடகேஸ்வரரையும் முன் வழிபட்டகங்கேஸ்வரரையும் காணப்பெற்றவர்கள் எவற்றாலும் நீக்கற்கரிய மலநோயை நீக்கித் தற்போதந்தோன்றாது முத்திலையில் வாழ்வார்களென்க.

தவலருமலநோய் என்றது கன்மமலத்தானும் மாயாமலத்தானும் வரும்துன்பம். தவிர்த்து என்றது ஆணவமலத்தாலெழும் தற்போதத்தைப்போக்கல். இம்மும்மலங்களை யுங் கண்டோர் ஒழியப்பெறுவொன்பார் மலநோய்மாற்றி முத்தியிற்றவீர்ந்துவாழ்வார் என்றார். பிராரத்தமனுபவிக்குந்திசையில் கன்ம மலமாயாமலங்களின்துன்பம் மாற்றிக்கோடல் அரிதாகலின் தவலருமலநோய் மாற்றியெனவும், முத்தித்திசையிற் போதற் தோன்றாது சிவமேயாய் கிற்ற லரிதாகலின் முத்தியிற்றவீர்ந்துவாழ்வாரெனவும் கூறினானெனக் கொள்ளலுமொன்று. அல்லது உம் குறியிரண்டும்கண்டோர் தவலருமலநோய்மாற்றி முத்தியிற்றவீர்ந்து வாழ்வார் என்றதனால், அம்மையார்காப்பு நாணும்கடகமுமணிந்துவழிபட்டஅ ஆன்மாக்களின்பொருட்டே யாகலான் ஆன்மாக்களுக்குரிய மும்மலங்களுள் மாயா கன்மங்களை யொழித்தற்குக் காப்பும் கடகத்தையும் கட்டினானெனவும், ஆணவமலத்தை யொழித்தற்கு அருச்சனை செய்தாரெனவும் கொள்ளலுமொன்று. (கநக.)

அன்னனாமருச்சித்தேதத்தியாளுடை யெம்பிராட்டி

யுன்னுவோர்பிறவிமாய் புகுமுண்ணகர்வணாப்பின்முற்ற

மன்னியவளங்களெல்லாமனங்களிப்பயபநோக்கிப்

பன்னரும்பெருமைசான் றபர வெளிப்பிலத்தையற்றான்.

(இ-ள்.) ஆளுடை எம்பிராட்டி-என்னை யாளாகவுடைய பெருமாட்டி, அன்னனம் அருச்சித்து எத்தி-அவ்வகையாக அருச்சித்துவழிபட்டு, உன்னுவோர் பிறவிமாய்க்கும் உள் நகர் வணாப்பில் - நினைக்கின்றவர்களுடைய பிறவியை யொழிக்கும் உள் நகர்வெல்லையில், முற்ற மன்னிய வளங்கள் எல்லாம் - முழுவதும் நிலைபெற்றுள்ள வளப்பங்களெல்லாம், மனம் களி பயப்ப நோக்கி-மனங்களிக்கப்பார்த்து, பன்னரும் பெருமைசான் ற - சொல்லுதற்கரிய பெருமையிற்சிறந்த, பரவெளிப்பிலத்தையற்றான் - சிதாக்காசொருபமாய் விளங்கும் பிலத்தையடைந்தார். (எ-று.)

உமாதேவியார் கங்கணைஸ்வரனையும் கடகேஸ்வரனையும் வழிபட்டு நகருக்குள்சென்று அங்குள்ள வளப்பங்களெல்லாம் கண்களிக்கப்பார்த்துப்பிலாகாசத்தை யடைந்தாரென்க. (கருசு)

ஐம்பெரும்பூதமுன்னளாயிடமலர்ப்பூம்பொய்கை
தம்பெயர்நிறுவித்தொட்டுத்தடந்தினாகொழிக்குந்தூரீப்
பைம்புனல்படிந்துபன்னுண்மெய்த்தவம்பரிக்குங்காலைக்
கம்பனூர் கருணைகூர்ந்துகாட்சி தந்தருளப்போற்றி.

(இ-ள்.) முன்னுள் - முன்னொருகாலத்தில், ஐம்பெரும்பூதம் - பஞ்ச மகா பூதங்கள், ஆயிடை - அப்பிலத்தருகில், மலர் பூம்பொய்கை தம்பெயர் நிறுவி தொட்டு - மலர்களிறைந்த ஓர்தடாகத்தை தங்கள் பெயர்வைத்துண்டாக்கி, தடம் தினா கொழிக்கும் தூரீர் பைம்புனல் படிந்து-பெரிய அலைகள்வீசும் பரிசுத்தமாகிய அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, பல் நாள் மெய்த்தவம் பரிக்குங்காலை-அநேககாலம் மெய்ம் மையாகிய தவத்தில் நிலைபெற்றிருக்கும்பொழுது, கம்பனூர் கருணைகூர்ந்து-ஏகம்ப வாணர் கருணையிருந்து, காட்சி தந்தருள போற்றி-தரிசனந்தந்தருளத் தோத்திரஞ் செய்து. (எ-று.)

முன்னொருகாலத்தில் பஞ்சபூதங்கள் அப்பிலத்தருகில் தங்கள்பெயரால் ஓர் தீர்த்தமுண்டாக்கி அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நெடுங்காலம் மெய்த் தவத்தைச் செய்ய ஏகம்பவாணர் கருணைகூர்ந்து காட்சிகொடுக்க அப்பூதங்கள் கண்டு தோத்திரஞ் செய்தென்க. (கருநு)

மூவருந்தம்முட்கூடன்முதலியவேறுபாட்டான்
மேவருங்கரணம்யாக்கைவிடயமாதாரமெல்லா
மாவகைவரங்கள்பெற்றவத்திறத்துலகமுற்றும்
பாவுதன்வடிவாயோங்குமுலகாணிக்கையின்பாங்கர்.

(இ-ள்.) மூவரும்-முக்குணங்களும், தம்முள்கூடல்முதலியவேறுபாட்டால்-தம்முள்ளேகூடுதல்முதலிய பஞ்சீகரணத்தினால், மேவருங்கரணம் யாக்கைவிடயம் ஆதாரம் எல்லாம் ஆவகை-பொருந்தும்மனமுதலியகரணங்களும் மானிடசரீரமுதலிய சரீரங்களும் சத்தமுதலிய விடயங்களும் எவையற்றுக்கும் ஆதாரமாகிய புவனங்களும் ஆகிய இவைகளெல்லாம் தங்களால் ஆகும்வகையாக, வரங்கள்பெற்ற-வரங்களைப்பெற்றன, அத்திறத்து உலகமுற்றும் பாவுதன் வடிவாய் ஓங்கும்-அக்காரணத்தால் உலகமுழுவதும் பரவியதனது உருவமாய் சிறப்புற்றோங்கும், உலகாணிக் கையின்பாங்கா - உலகாணித்தீர்த்தக்கரையில். (எ-று.)

ஐம்பூதங்களும் சாத்துவிகம் - இராசதம் - தாமதம் என்று சொல்லப்பட்ட முக்குணங்களும் பஞ்சீகரணப்படுவதால் ஆகும் தனுகரணபுவனபோகங்களெல்லாம் தம்மால் ஆகும் வகையைப்பெற்றன அக்காரணத்தால் உலகெல்லாமாயிருக்கின்ற உலகாணித்தீர்த்தக்கரையில் வந்தனர் அம்மையாரென்க.

தம்முட்கூடலென்றது சத்தவத்தில் இராசோதமோருணங்களும், அப்படியே இராசத்தில் சாத்துவிததாமதங்களும், தாமதத்தில் சாத்துவித இராசதங்களும் கூடுதலாம் உலகெல்லாமாயிருக்கும் ஆற்றலைப்பூதங்கள் பெற்றது இத்தீர்த்தவிசேடத்தாலாதலால் இத்தீர்த்தத்தின்சத்தே உலகமுற்றும்பரவி யிருப்பதென்பார் உலகமுற்றும் பாவுதன்வடிவாயோங்கு முலகாணியென்றார். மூவரென்றது முக்குணங்களை ஐவர்கொண்டுகாட்டவாடி என்புழிப்போல. (கருசு)

ஆங்கினிதமர்ந்துவைகித்தவம்புரிகருத்தளாகி
யூங்குடனணைந்த விண்ணோர்க்கருள்விடையுதவியங்குத்
தேங்குநீருலகமுய்யத்திருவறச்சாலையாக்கி
மாங்குயிற்கிளவிறங்கையறமெலாம்வளர்க்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) மாங்குயில் கிளவி நங்கை - மாமரத்திலுள்ள கிளிப்பிள்ளைபோலும்
இன்சொல்லையுடைய உமாதேவியார், ஆங்கு இனிது அமர்ந்து வைகி - அவ்விடத்
தில் மகிழ்ந்துவாசித்திருந்து, தவம் புரி கருத்தளாகி-தவஞ்செய்யும் எண்ணமுடைய
வராய், ஊங்குடன் அணைந்த விண்ணோர்க்கு அருள்விடையுதவி - தன் பிள்ளை
வந்து சேர்ந்ததேவர்களுக்குக்கருணை புரிவிடைதந்து, அங்கு தேங்கு நீர் உலகம்
உய்ய - அவ்விடத்தில் கடல்கூழ்ந்த நீருலகமுய்ய, திரு அறச்சாலை ஆக்கி-செல்வந்
தரும் தருமச்சாலையையமைத்து, அறம் எல்லாம் வளர்க்கல் உற்றான் - எல்லாத்தரு
மங்களையும் வளர்க்கத்தொடங்கினார். (எ-று.)

அம்மையார் அவ்வுலகாணித் தீர்த்தக்களையின்கண்ணே தங்கியிருந்து தவஞ்
செய்யக்கருதி தேவர்களுக்கு விடைகொடுத்து உலகமுய்யுமாறு அங்கு அறச்சாலை
யையமைத்து முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்க்கத்தொடங்கினான். (ந-ஈ)

தெய்வந்தென்புலத்தார் பூதமானிடம் பிரமமென்றே
வைவகையெச்சம்சூத்தந்துறந்தவர்மடங்களன்பு
செய்யுமில்வாழ்வார்க்கில்லமனைக்குபகரணந்தேம்பூப்
பெய்தமைதண்ணீர்ப்பந்தொங்கணும்பிறங்குசோலை.

(இ-ள்.) தெய்வந்தென்புலத்தார் பூதமானிடம் பிரமம் என்று ஓர் ஐவகை
எச்சம்-தேவயாகம் பிதூர்யாகம் பூதயாகம் மானுடயாகம் பிரமயாகம் என்று சொ
ல்லப்பட்ட ஐவகையாகங்களியற்றியும், சூத்தம்-மய்யசூத்தமென்னும்பெயருடைய ம
ந்திரங்களையோதியும் துறந்தவர்மடங்கள் அன்பு செய்யும் இலவாழ்வார்க்கு இல்ல
ம்-துறவறத்தார் வாசஞ்செய்யும் மடங்களும் அன்புசெய்கின்ற இல்லறத்தார்வசிக்
கும் இடங்களும், மனைக்குபகரணம் - அவ்வில்லத்துக்குரிய உபகரணத் திரவியங்
களும், தேம்பூபெய்து அமைதண்ணீர்ப்பந்தா- நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையாலமை
க்கப்பட்டுள்ள தண்ணீர்ப்பந்தரும், எங்கணும்பிறங்குசோலை - எவ்விடத்தும் பொ
லிவுபெற்று விளங்கும் சோலைகளும் (ஆகியவைகளையமைத்தும்). (எ-று.)

தெய்வயாகமுதலிய ஐவகையாகங்கள் மய்யசூத்தமென்னுமந்திரங்கள் ஆகிய
இவற்றைச்செய்தும் ஒதியும் முனிவரிருப்பிடங்களும் வீடுகளும் வீட்டுக்குரியசெ
ல்வங்களும் தண்ணீர்ப்பந்தர்களும் சோலைகளும் ஆகிய இவற்றை எங்குமுண்டாக
ச்செய்துமென்க.

தெய்வயாகம் - ஓளபாசனாதி அக்னிஹோத்ரம், பிதூர்யாகம் - ஸாநாநகரல
த்தில் தர்ப்பிக்குந்தர்ப்பணம், பூதயாகம் - வைஸ்வதேவம் ஸ்வாநவ்யசாகிப
லி, மானிடயாகம் - அகிதிபூசை, பிரமயாகம் - ரிஷிதர்ப்பணம், சூத்தம் - வேதத்தி
னோபாகம். (ந-ஈ)

இரப்பவர்குருடரெவ்வுமுற்றவா்புரத்தல்வெந்நோய்
துரக்குநம்முந்துதுவாய்மகவினையோம்பல்சண்ணம்
பரித்தபாகடையெண்ணெய்பைம்புனல்குளிப்பவேண்டு
மருக்கிளர்துவர்களாதிமலரணநிலனான்கன்னி.

(இ-ள்.) இரப்பவர் குருடர் எவ்வமுற்றவர் புரத்தல் - யாசிப்பவர் கண்ணில்லாதவர் (ஓர் துணையுமின்றி) தனிமையாயிருப்பவர் ஆகிய இவர்களைக்காத்தலும், வெந்நோய் துரக்குநன்மருந்து - கொடியநோயைப் போக்கும் நல்ல அவுடதங்களைக்கொடுத்தலும் தாவாய்மகவினை ஒம்பல்-பரிசுத்தமானவாயையுடைய குழந்தையைப்பார்க்கொடுத்துப் பாதுகாத்தலும், சுண்ணம்பரித்த பாகடை-சுண்ணந்தீட்டியதாம்பூலமும், எண்ணெய் பைப்புனல்-எண்ணெயும் குளிர்ந்ததண்ணீரும், குளிப்பவேண்டும் மருகிளர்துவர்கள் ஆதி - ஸ்நானஞ்செய்வதற்கு வேண்டும் மணங்கமமும் வாசனைப்பொடிமுதலிய வகைகளும், மலரணை - புஷ்பசயனமும், நிலன்-பூமியும், ஆன் - பசுவும், கன்னி - பெண்ணும். (எ-து.)

முயற்சியின்றி வறுமையால் யாடுபுடூர் க்குப்பொருளைக்கொடுத்தலும், அந்த கர்க்குக்கண்கொடுத்தலும், சுகம் வரப்பெற வுருந்துவோரைக்காத்தலும், அவுடதமின்றி வெந்நோயால் வருந்துவோர்க்கு நன்மருந்து கொடுத்தலும், மகவுக்கு ஆலின்பால் கொடுத்துவளர்த்தலும், பாகடை விரும்புவோர்க்கு சுண்ணந்தீட்டிய தாம்பூலங்கொடுத்தலும், பரிமளப்பொடிமுதலிய சுகந்த நீரோடு ஸ்நானஞ்செய்ய விரும்புவோர்க்கு எண்ணெய் மருக்கிளர்துவர்கள் தண்ணிய புனல்கள் முதலியன கொடுத்தலும், பெண்ணலம் விரும்புவோர்க்கு மலரணைகொடுத்தலும், நிலம் பசு கன்னிகைவிரும்புவோர்க்கு அவ்வவற்றைக் கொடுத்தலுமென்க. (க௭௯)

கடிமணம்விளக்குமாறக்கடனொழித்திடுதலீச
னடியவயர்விழைவவீகையக்கமாமணிவெண்ணீறு
படியிலாக்கடவுட்பூசையுபகரணங்கள்பாசந்
தடிதருவேதவாய்மைச்சைவநூல்புராணநல்கல்.

(இ-ள்.) கடிமணம் விளக்கு மாறக் கடன் ஒழித்திடுதல் - கல்யாணஞ்செய்தலும் தீபங்கொடுத்தலும் நீங்காத கடனை யொழித்திடுதலும், ஈசன் அடியவர் விழைவ ஈகை - சிவனடியார்கள் வேண்டுவனவற்றை யில்லையெனனா தளித்தலும்; அக்கமாமணி வெண்ணீறு-உருத்திராக்ஷமாலிகை வெள்ளிய திருநீறு ஆகிய இவைகளைக்கொடுத்தலும், படியிலா கடவுள் பூசை உபகரணங்கள் - ஒப்பில்லாத இறைவனுடைய பூசைக்கு வேண்டும் உபகரணமாயுள்ள கருவிகளைக்கொடுத்தலும், பாசம் தடிதருவேதவாய்மை சைவநூல் புராணம் நல்கல் - பாசத்தைப்போக்க வல்ல வேதவுண்மையெடுத்துக்கூறும் ஆகமசாஸ்திரங்களையும் புராணங்களையும் கொடுத்தலும் (எ-து.)

மணம்புவிவோர்க்குத் திருமணஞ்செய்தலும், தீபங்கொடுத்தலும், என்னுந் தீராக்கடனுடையோர்க்கு கடனைத்தீர்த்தலும், சிவனடியார்கள் விரும்புவன எவையெனும் அவை அவர்பொருளென்று கொடுத்தலும், சிவனின்மெங்கும் பொலிவுபெற விபூதிருத்திராக்கங்களைக்கொடுத்தலும், இப்படியன் என்று அளவிடப்படாப்பெருமான் பூசைக்குரிய உபகரணங்களைக்கொடுத்து வழிபடச்செய்தலும், பாசத்தைப்போக்க வல்ல சிவஞானந்தோன்ற சிவாகமபுராணங்களைக்கொடுத்தலுமென்க. (க௮௦)

சிவபிராணமிக் கீழ்ப்பத்திசெவியறிவுறுத்தலோடு
முவுகையினபயம்யார்க்கும்வழங்குதலுள்ளிட்டோது
நவையிரியறமெண்ணுன்குநாடொறுகிகழ்ச்சிமாணப்
பவநெறி தூர்க்குஞானப்பைநதொடிநிறுவிப்பின்னர்.

(இ-ள்.) சிவபிரான் அடிக்கீழ் பத்தி செவி யறி வுறுத்தல் - சிவபெருமான் திருவடியின் கீழ் வளர்வதாகிய பத்தியைக்கேட்கச்செய்தலும், யார்க்கும் உவகையின் அபயம் வழங்குதல் - எத்க்கையோர்க்கும் மனக்களிப்புடன் அபயங்கொடுத்தலும், உள்ளிட்டோதும் நவை இரி அறம் எண்ணுங்கும் - ஆகிய இவைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட குற்றமற்ற முப்பத்திரண்டறங்களும், நாடொதும் நிகழ்ச்சிமாண-எந்நாளும் நிலைபெற்றோங்கு, பவ நெறி தூர்க்கும் ஞானப்பைந்தொடி - பிறக்கும் நெறியைத்தூறக்க வல்ல ஞானசொருபியாகிய அம்மையார், திருவி - நிலைநிறுத்தி, பின்னர் - பின்பு. (எ-று.)

சிவபெருமான் திருவடியில் வரக்கடவனவாகிய பத்திநெறியைச் செவியறி வுறுத்தியும், அப்பத்திநெறியில் நின்று கரியை கிரியா யோகஞான முதலிய நான்கு பணிகளையுஞ் செய்வோர் யாவரும் அடைதற்குரிய அவ்வம்முதலிகள் கைகூடுமாறு அபயந்தருதலும் ஆகிய முப்பத்திரண்டறங்களும் என்றும் இவ்வுலகின்கண் நிலைபெற்றோங்கு அம்மையார் நிலைபெறச்செய்து பின்னர் என்க.

தெய்வந்தென்புலத்தார் என்னுஞ் செய்யுள் முதல் சிவபிரானடிக்கீழ்ப்பத்தி என்னுஞ் செய்யுள்காறும் அம்மையார் செய்தருளிய அறங்களைக் கூறியதாமென்க. இவற்றுள் தெய்வமுதல் மாறக்கடனொழித்திடுதல் என்பதீரூக்கூறிய வறங்கள் உலகினரியற்றற்குரிய அறங்க ளிவையென் னுணர்த்தற்கும் ஈசனடியவர் விழைவ ஈகை என்பது முதல் அபயம் யார்க்கும் வழங்குதல் என்பதீரூக்கூறிய வறங்கள் சத்திபாதரியற்றற்குரிய அறங்களிவையென் னுணர்த்தற்கும் அம்மையாரியற்றிய) அறங்களாமென்க.

அபயம் யார்க்கும் வழங்குதல் என்றதை இங்ஙனங்கூறிய உலகினர்க்கும், சத்திபாதர்க்கும் என்றுணர்ப்பினுமையும். (சுசுசு)

வீங்குநீர்க்கம்பையாற்றின்கலாமிசைவிரிமாநீழ
லோங்கொளிப்பொருளைக்காணுமுறுபெருங்காதலீர்ப்ப
வாங்குதுண்மருங்குளேவவளரிளங்குவவுக்கொங்கைப்
பாங்கியர்முதலோர்குழப்படரொளிமறுகிப்போந்தாள்.

(இ-ள்.) வீங்குநீர் கம்பையாற்றின் கலாமிசை - மிகுந்த நீர்மயமாகிய சும் பாநதிக்கலாயின்கண், விரிமாநீழல் ஒங்கு ஒளிப்பொருளை - பரந்திருக்கின்றமாநீழ லின்கண்சோதிமயமாய் விளங்கும் சிவலிங்கமூர்த்தியை, காணும் உறுபெருங்காதல் ஈர்ப்ப - பார்க்கும் பேராசை முன்னின்றிழுக்க, வாங்கு துண் மருங்குலோவ - ஒசிந்த துண்ணிய இடைவருந்த, வளர் இளம்குலவு கொங்கை பாங்கியர் முதலோர் சூழ - வளர்கின்ற மெல்லிய திரண்ட தனங்கையுடைய பாங்கியர் முதலாகிய மங்கையர்களுல்லாம் சூழ்ந்துவர, ஒளி படர் மருங்கில்போந்தாள் - ஒளி வீசும் வீதியிற் சென்றனர். (எ-று.)

கம்பாநதிக்கலாயின்கண் செழுமையோடு படர்ந்திருக்கும் ஆம்பரவிருக்க நீழலில் வீற்றிருக்கும் சோதிலிங்கமூர்த்தியாய் விளங்கும் ஏகம்பவாணனைக் காணும் பெருங்காதல் முன்னின்றீர்ப்ப அம்மையார் பாங்கியர் முதலாகிய மங்கையர்க்குல்லாம் சூழ்ந்துவர நவரத்தன ஒளிவீசும் வீதியினிடையே சென்றாளைன்க.

பாங்கியர் முதலோரென்றது அம்மையார் திருக்கயிலாயத்தின்கணின்று பேரந்தகாலத்து உடன்வந்த உருத்திரமடந்தையர் முதலாகக்கூறிய மங்கையர்க ளென்க. (சுசுசு)

எழுதிக்கழிநெடிவாசியவருத்தம்.

மலையான்மட மகண்மறுகடனைதலும்வளமாநகரவர்தொழுதாடி
யுலவாநசையொடுபணிவார்மனமகிழுறுவார்வயின்வயின்ணிசெய்வார்
சூலைநீங்கதலிகள்முகநகதுகில்விரிகொடிவேறினையனநடுவார்கள்
மலர்மாலிகைநவமணிமாலிகையெழின்மலிதோரணநிறைநிறைவிப்பார்.

(இ-ள்.) மலையான் மடமகள் - மலையாயன்மகளாகிய அம்மையார், மறு
கட்டு அணைதலும் - வீதியில் வருதலும், வளமாநகரவர் - வளப்பம்பொருந்தியகாஞ்
சிரகரவாசிகள், தொழுத ஆடி உலவாநசையொடு பணிவார் - வணங்கி ஆனந்தக்
கூத்தாடி கெடாத அன்போடு மீளவும் வணங்குவார்கள், மனமகிழுறுவார்-மகிழ்ச்சி
யடைவார்கள், வயின் வயின் அணி செய்வார்-தங்கடங்களிடங்கள்தோறும் அலங்
காரஞ்செய்வார்கள், நீங்குலை கதலிகள் சுழகம் - நீண்ட சூலைகையுடைய வாழை
கள் பாக்குமரங்கள், துகில்விரிகொடி - விரிந்ததுகிக்கொடிகள், வேறு இனையனநடு
வார்கள் - இவைபோன்ற பலதுவசங்களை நாட்டுவார்கள், மலர்மாலிகை நவமணி
மாலிகை எழில்மலிதோரணம் - (இதுவேயுமன்றி) பூமாலைகளும் நவரத்தமாலைகளும்
அழகுமிக்க தோரணங்களும், (ஆகிய இவைகளை) நிறை நிறைவிப்பார்-வரிசையாக
யாக இடைவெளியின்றி நிறைத்து வைப்பார்கள். (எ-து.)

அம்மையார் வீதிவழியேவரவும் அந்நகரவாசிகள் தொழுதும் ஆடியும்ஆசையோடு
பணிந்தும் மனமகிழ்வார்கள். அம்மகிழ்ச்சி மீளாதலால் தங்கள் தங்களிடங்
கந்தோறும் அலங்காரஞ்செய்வார்கள். (என்னெயனின்) வாழைகமுகுகள் நடுவா
ர்கள். துகிக்கொடிகள்மகரதோரணமுதலியன கட்டுவார்கள், இதுவுமன்றி பூமாலை
இரத்தினமாலை முதலிய மாலைகளை இடைவெளியில்லாமல் எங்கும் வரிசையாக
நிறைவிப்பார்களென்க. (கசுக்)

மறுகெங்கணும்வினாகமழும்படி குளிர்ப்பனிநீர்விடுவர்கண்மறையோதி
நிறுவந்தவநிலைமுனிவோர்கரமிசைநிறைபொற்குடமுடனெதிர்கொள்வார்
சிறுதுண்ணிடைமறைமடவார் வாழ்த்திசைதிகழ்மங்கலமொழியுரை செய்வார்,
நறவம்பயில்குழலரமங்கையரொடுநரமங்கையர்நடமிடுவாரால்.

(இ-ள்.) மறுகு எங்கணும் வினாகமழும்படி - வீதியெங்கும் நறுமணங்கம
ழும்படி, குளிர்ப்பனிநீர் விடுவர்கள்-குளிர்ந்த பனிகளைப் பெருக விடுவார்கள், மறையோதி
நிறுவும் தவநிலை முனிவோர் - வேதநெறிகளை யெடுத்துக்கூறி அந்நெறியில்
யாவரையும் நிலைநிறுத்தும் தவநிலையையுடைய முனிவர்கள், கரமிசை - கைகளில்,
நிறைபொற்குடமுடன - நீர்நிறைந்த பொற்குடத்தோடு, எதிர் கொள்வார் - எதிர்
கொண்டு வருவார்கள், சிறு துண் இடை மறைமடவார் - சிறிய துண்ணிய இடை
யையுடைய வேதியர் மங்கையர், வாழ்த்து - வாழ்த்தொலிகளையும், இசைதிகழ்
மங்கலமொழி - இசைவிளங்கும் மங்கலமொழிகளையும், உரைசெய்வார் - எடுத்துப்
பாடுவார்கள், நறவம் பயில் குழல் அரமங்கையரொடு - நறுமணங்கமழும் கூந்தலையுடைய
தேவமங்கையர்களோடு, நரமங்கையர் நடமிடுவார் - மானிடமங்கையரும்
நடனஞ் செய்வார்கள். (எ-து.)

(தோரணங்களை வரிசையாக நிறுத்தியதேயல்லாமல்) பனிகளை நிறுத்தும்
நறுமணங்கமழும்படி தெளிப்பார்கள், முனிவர்கள் பூரணகும்பங்களை யெடுத்துக்
துக்கொண்டு எதிரோ வருவார்கள், பிராமணமங்கையர்கள் வாழ்த்திசைகளையும் மங்

கலப்பாட்டுகளையும் பாடுவார்கள். தேவஸ்திரீகளும் மாணிடஸ்திரீகளும் கலந்து நடனஞ்செய்வார்களென்க.

(கசச)

பொங்கும்பெருகெழின்புனையுந்திருநகர்புரிவின்வலம்வருமுறையானே தங்குங்கலைமகண்மலர்மாழிமையவர் மடவார்காளிகள்சாத்தனசீ ரெங்கும்பா வியதிறல்யோகினிகளையெழுமாதர்களையிடந்தோறு மங்கங்கிருவினளென்னெஞ்சிருவியவம்பொற்றிருவடிபிறர்காணுள்.

(இ ள்) என் நெஞ்சு இருவிய - என்னெஞ்சத்தில் நிலைபெறுவித்த, அம் பொன்கிருவடி-அழகியபொன்போன்ற திருவடியை,பிறர்காணா (யானன்றி)ஏனே யோராத் காண்டற்கரிய அம்மையார், பொங்கும் பெருகு எழில் புனையுந் திருநகர்- ஒன்றுக்கொன்று விசேஷத்திருக்கும் பெரிய அணிகளால் அவங்கரிக்கப்பெற்றிருக் கும் காஞ்சி நகரத்தை, புரிவின் வலம்வரும் முறையான்-விருப்பத்தோடுபிரதக்கிண மாகவரும் முறைமையில், தங்கும் கலைமகள்-தன்னுடனிருக்கும் சரஸ்வதியையும்,ம லர்மாது-இலக்குமியையும், இமையவர்மடவார்-அரம்பையர்களையும், காளிகள்-காளி க்கூட்டங்கலையும்,சாத்தன்-அரிகரபுத்திரனாயும்,எங்கும் பரவியசீர் திறல்யோகினி களை - எவ்விடத்தும் பரவிய பெருஞ்சிறப்பினையுடைய வலியயோகினிகளையும், எழு மாதர்களை - சப்தமாதர்களையும், இடம்தோறும் - (அவரவர்கள் தங்குதற்குரிய இடங்கள்தோறும், அங்கு அங்கு இருவினள் - (அவரவர்களைக்காவலாக) அவவல் விடங்களில் தங்கும்படிச் செய்தனர், (எ-று.)

அணி அணிபாக அலங்காரம் பெற்றிருக்கும் காஞ்சிநகரத்தை அம்மையார் பிரதக்கிணமாக வரும்போது தன்னுடன்வந்தகலைமகள் திருமகள் இமையவர்மக னிர்கள் காளிகள் சாத்தா யோகினிகள் சப்தமாதர்கள் ஆகிய இவர்களை அவரவர்க ளுக்குரிய விடங்கள்தோற்றுங் காவலாகத் தங்கியிருக்கும்படிச் செய்தனரென்க.

ஒருவா நெஞ்சத்துள்ள பொருளை மற்றொருவரிதற்குக் கூடாமைபோல் என்னுள்ளத்தகப்பட்ட அரிப்பொன்னடி எவர்காணப்பெறுவார் என்று தன் மெய்ய ன்பும்தானம் என்னெஞ் ிருவிய வம்பொற்றிருவடி பிறர்காணுள் எனவும், அவட, திக்குகளிலும் திப்பாலகர் எவ்வாறு பரிபாலகர்களாக விருக்கின்றார்களோ அவர் போலும் திக்குகள்தோறும் யோகினிகள் கூட்டங்கூட்டமாக விருப்பவராதலால் எங்கும் பரவிய திறல் யோகினிகள் எனவுங்கூறினர்.

சாண்டிக்கூறிய கலைமகள் முதலானவர்களேயன்றி நவசத்தி, மஹேஸ்வரி, என்பவர்களோடு ஈரானதிக்குமுதல் குபேரதிக் கீராக யோகினிகள், இலக்குமிமுத லியோர், இமையவர்மடவார்; நவசத்திகள், சப்தமாதர்கள், காளி, சாத்தா, மஹே ஸ்வரி என்னு பிவர்களை முறையே பிரகிட்டை செய்துன ரென்று வடநூலறிக்கண் டிருத்தலில் அங்கங்கிருவினளென்றார்.

(கசடு)

ஸஞ்ஜயோரிஸ்யுராய கஸாதிஷ்யந்ஸகா | ஸுமநீ ஸுரஸ்யுந்ஸ வஸ்துஷ் ஷக்ரீகா || யுஞ்ஜயாஸ்யுஸிஸாஸ்யுஸாஸ்யுஸுமபேஷ்ரீ || ஸ்ரீமஹாஸ்யுஷ்ரீஸாஸ்யுஸாஸி ஸுஸுமாஸா || ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீஸ்யுஷ்ரீஸுஸுமரஸ்யுஸாஸி || என வருதல்காண்க.

குணபான்முதனநிமுடியாரினிதமர் கோயின்முழுவதுமுறைபிற்சென் றிணரார்மலர்கொடு வழிபட்டருளொடுமெனையாளுடையவளெய்துற்ற ளுணராதரியயன்முதலோரலமரு மொருபேரொளிமருமலர்நூவு மணமாரிழவிடைவெளியேயெளிவரமாகம்புவிதொழுமேகம்பம்.

(இ-ள்.) அருளொடும் என்னை ஆளுடையவன் - சருணையுடனே என்னையா ளாகவுடைய அம்மையார், குணபால் முதல் ரதிமுடியார் இனிது அமர்கோயில் முழுவதும் - கீழ்த்திசைமுதல் கங்கையையணிந்த சடைமுழையையுடைய இறைவர் இனிமையாக வீற்றிருக்கும் திருத்தளிகளெல்லாம், முறையிற் சென்று - முறைமையாகச்சென்று, இணர் ஆர் மலர்கொடு வழிபட்டு - நெருங்கிய மலர்க்களைக் கொண்டு அருச்சுனைசெய்து, அரி அயன் முதலோர்-நிருமால் பிரமன்முதலிய யாவரும், உணராத அலமரும் - இத்தன்மையனென்றறிதற்கின்றி அங்குமிங்குமாகச்சுழலும், ஒரு பேரொளி-ஒருபெருஞ்சோதி, மருமலர் தாவும்மணம் மா நிழலிடை-நறுமணங்கமழும் மலர்களைச் சிந்தும் மணமிக்க மாநிழலின்கண், வெளியே எளிவர-வெளிப்பட்டு எளிமையாக எழுந்தருளிவர, மாகம் புவி தொழும் ஏகம்பம்-விண்ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் வணங்கும் திருவேகம்பத்தை, எய்துற்றான - அடைந்தனர். (எ-று.)

அம்மையார் கீழ்த்திசைமுதல் இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற ஆலயங்கள் தோறும் முறைமையாகச்சென்று நெருங்கியமலர்களாலரச்சித்து வணங்கிப் பின்னர் மாநிழலின்கண் சோதிவிங்கருபமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவேகம்பத்தை வந்தடைந்தனவென்க.

(கசக)

எணிற்பொலிமலையரசன்றருமயி லுள்ளங்களிவரவெம்மாளு ராணைப்படிமனினைவிற்கடவுளாய்வனன்புரியுமுட்கோயின் மாணப்பலமணி முயலுத்தமனிபவடிவிற்புரிசையினோக்கத்துதக் காணப்பெறுகழிகாதற்கடவிடைமுழுகித்துளைபவன் கூடாகாணான்.

(இ-ள்.) எம்மாளுர் ஆணைப்படி - எமது இறைவன் ஆணையின்படி, கடவுளாய்வனன் - தேவர்கம்பியனாகியமயன், மனநினைவில் புரியும் - மனோசங்கப்பற்றாற்செய்யும், அருட்கோயில்-அருட்கோயிலின், மாணப்பலமணி முயலும்-சிறப்பாகப் பலமணிகளா விழைக்கப்பட்டுள்ள, தமனிய வடிவின் - பொன் மயமாய் விளங்கும் அழகினையுடைய, புரிசையின் நோக்கத்தை - மதிவிடையாவை, ஏணிற் பொலி - சிறந்து விளங்கும், மலையரசன் தருமயில் - மலையராயன்மகளாகிய மயில் போலுஞ் சாயலையுடைய அம்மையார், உள்ளம் களிவர - மனத்தில் ஆனந்தம் மேன்மேற் பொங்கியெழ, காணப்பெறு கழிகாதல் கடவிடை - பார்க்கப்பெற்ற மிகுதியாகிய ஆசைக்கடலில், முழுகிதுளைபவன் ஸைகாணான் - முழுகியமுறையிற் அந்நகரையைக்காணுதவராயினர். (எ-று.)

இறைவனானால் தேவகம்பியன் மனத்தினால் சங்கற்பித்து கிரமாணஞ் செய்யப்பட்ட திருக்கோயிலில் இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டுப் பொன்மயமாய் விளங்கும் மதிவழகை அம்மையார் காணப்பெறு (இதனைப்பெற்றோமென்கிற) களிப்பினாலெழுந்த ஆசைக்கடலில் முழுகித் துளைத்து அவ்வாசைக்கடலின் கரையைக்காணுதவராயினர் என்க.

எம்பெருமானைப்பிரியா நங்கையாகிய அம்மையார் கயிலையினின்றும் பிரிவுற்ற அக்காலத்தில் “தனக்குநோயொருபாலீர்ப்புகம்பொப்பூசைசெய்யும் காதலொருபாலீர்ப்ப எம்பிரானருளாயென்று வேண்டினராதலின்” இங்கு திருக்கோயிலின் புரிசையின்பேரழகைக்கண்ட வளவிடேயே அம்மதிவினுயர்வைநோக்கிக் கைலையங்கிரியைக்கண்டது போலும் சண்டு, இக்கிரியைக்காணப்பெற்றோமாகையால் இனி-எம்பெருமானையும் காணப்பெறுவோமென் நெண்ணிய வெண்ணமும், எண்ணியபடியே காணப்பெற்றால் தழுவுப்பெறலாமன்றோ என்கின்ற மகிழ்வும், ஒருப்பட்டூர்ப்ப

மகிழ்ச்சியிதூரதரால அபபொழுதேகண்டதுபோலும் தழுவியதுபோலும் ஆயினு
ராசலின்புரிசையி னேசசத்தைக காண்ப பெறுகழி காத்தகடலிடை முழுகித்தனைப
வளகரைநாணு எனரு இவ்வரியவன்பு ஆனமாகுகளமகிலை நோக்கும்வவளவிலே
யே சிவசாயுசயிததப பெற்றேரடையும் ஆனாதததைப பெறவேண்டுமென்று
கதது மாமெனச

ஏகாமபரநாதராலயம் தேவநிமாணமென்பார் கடவுளா யவனன்புரியுங்
கேயிலெனவும், அததேவகமமியநுக்கு இறைவனா மாமே கருணைகூடாது அக்கோ
யிலை யமைக்கக்கட்டையிடாபொன்பா அருடகோயிலெனவுங் கூறினா. எனவே
இவ்வாலயம் மயனதானே சககற்பிததுப படைத்தானென தனறி இறைவனருள
அவ்வருளைமேற்கொண்டு படைத்தனனாதலின் அருடகோயிலெனரு னொன்றலுமா
மெனச. (கசுள)

விழிநோபொழி நரவுள்ளங்குழை முவுற மெயயிற்புளகமுழுகிழப்பெய்தப
பொழிநாராமழைநிகரறறை ினமியசையேகையினை குவியடபோயக
குழுவானவாயி விண பத்தாபிதபு 19 நீனகோபுரநெடுவாயகத
நெருநீராமையினிவிதைநெடுவாயமுடிதுதிசெயதுவகையினுளபுக்காள்.

(இ ள்) விழிநோ பொழி 644 ஆனந்தமாரிபொழிய, உள்ளம்
குழைவுற மனங்குழைய, மெய்யில் புளக முடிப பெய்த - சரீரத்தில மயிரகசுச
செயிய, பொழி சாரமழை நிகரறறை புரிசையினை நீராபொழிகின்றகரிய
மேசத்தையொதச கற்றையாடுள்ள கந்தனையி, அக இணை குவிய - இரண்டுகை
கூறும் அஞ்சலிபாக்ககுவிய, போய (டதிரககூடகது உள்ளே) சென்று குழுவான
மாரி மடை வின - கூடமாகிய தேவர்க்குள் புகுந்து யிருசுகின்ற விண்ணுலக
வழி, உயரிய சீனகொடி கோபுர நெடுவாயிடை அளவீடமலோங்கி நீண்ட துவசங்
கையுடைய பெரிய கோபுரவாயிலை, தெய்வமாயினி இறைருவ்வனம்குமன
யிவியினுலவணங்கி, பன்னுறை துதிசெய்து மந்திரே ததிரரு செயது, உவ
கையின் உளபுக்காள் களிப்புடன் உளவேகுகோ (எ னு.)

(இறைவரிடத்துக நாங்கொண்ட ஆசைக்ககாண்ட 1 காணாத அம்மையார
ஒருவாறு அவ்வாசைக்ககாண்டை சண்டவாபோல) சணசளில் நா பாழிநல மனமு
ருகிக்குழைத மெய்புளகரு டபல, தலைமே 1 கைகளைக்குவித்தலாகிய அன்பினடை
யாளங்களைக காட்டி கோபுரத்தினகண்ணேசென்று வணங்கி தோத்திரஞ்செயது
மனசுகளிப்புடன் உள்ளே செ ற்றனா எனக.

புரிசையினேக்கசைசககண்டு ஆசைக்ககாண்டைகாணாத அம்மையாரகோபுர
நெடுவாயதலினுளபுக்காள் என்றதனால் புரிசையைக்ககண்டகாலத்து இறைவனிடத்
தெழுந்த ஆசைக்கடலுக்கு அப்புரிசையினும் மேலோங்கி தூலலிசுமாயவிளங்கும்
கோபுரம் தமக்குத்தோன்றவே அவ்வாசைக்கடலுக்குக் ககாண்டைகண்டவாபோலா
யினா எனவே மகிலைக்காணவே இதுதான் மமமுடைய இறைவனுடைய ஆபடமெ
ன்று உள்ளடங்கியிருந்த ஆசைவெளிப்பட்டது அதுவெளிப்பட்டவே இறைவனைக்
காணும் அன்பு பின்னே நினதுநதியது, அது உருசுவே வழியெங்குள்ளதென்று நோ
க்கினா. நோக்கவே கோபுரந்தோன்றியது. தோன்றவே இது கான் செலு நெறி
பென்றுணரப்பெற்று அன்புநகியவழியே சென்றனரகலினெனக. விணவத்து
புழிவகரமாகிய உடம்படு மெய்யல்லாத மெய்பெறுது.

இதனால் மதில் ஆசையைவெளிப்படுத்திய தெனவும், கோபுரம் விவசொரு பததைக்காட்டி அன்பினடையாளச்சுளையெல்லாம் வெளிப்படுத்தியசெனவும்கொ ள்க. கோபுரம் விவசொருபத்தைக்காட்டிய தென்னை யெனின் கோபுரத்தின் ஒன்பதநிலை-உருவம் அருவம் அருவருவமாகிய நவந்தருபேதங்களென்றும் இந்நவ பேதங்களையும் உடையவனும் நடிப்பவன் ஏகம்பநாசனென்றும் காட்டியதனாலெ ன்க. இவ்வண்மை விளங்கவே நவபேதங்களைக்காட்டுவதனால் கோபுரந்தூலவிங்க மெனவும் எனவே இந்நவவடிவங்களும் சிவபெருமானுக்குத் தூலமாதலாலெனவும். இக்கோபுரத்தையுடைய ஆலயத்துள் வீற்றிருக்கும் சிவலிங்கமூர்த்தியைநவபேதங் களைக்கொண்டு அனுக்கிரகஞ்செய்யும் நாதனெனவும் பெரியோர் கூறுவர். (கௌ)

அங்கட்சகமுழுதடையப்பொலிவுறுமைத்தாமாவரணநதன்னிற்
றங்கித்திசுசிவமறையோர்முதலிய சைவர்க்குருளெய்துவலம்வநது
செங்கட்கதிரவர்காலத்தியிறையவர்மாலயனெடுசெநிறான்கி
னெங்கட்கிறையவளெய்தித் தென்புடவிண்டுத்தளியெதிர்கண்டுந்ருள்.

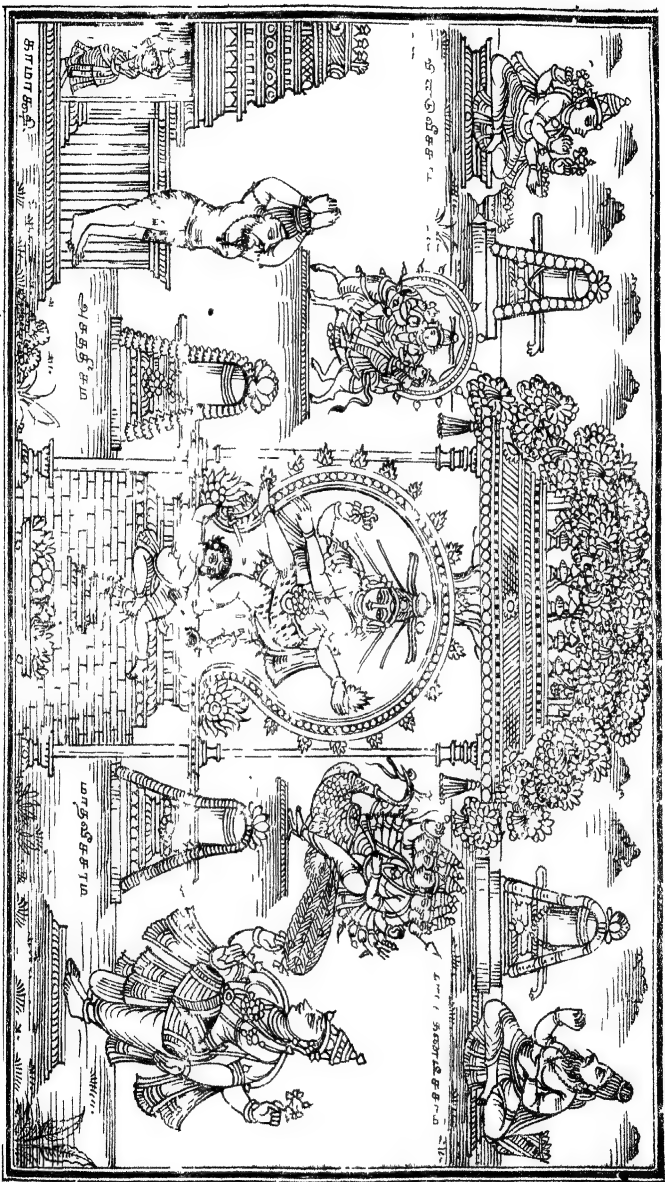
(இ-ள்.) அங்கண் சகமுழுதும் அடைய பொலிவுறும்- அவ்விடத்துஉலகின ரெல்லாம் நெருங்கியிருக்கப்பொலிவுபெற்றிருக்கும், ஐந்தாம் ஆவரணத்தன்னில்- பஞ்சமாவரணத்தில், தங்கி- சந்த்ரேழுந்தருளியிருந்து, திகழ் சிவமறையோர் முத லியசைவர்க்கு அருள்செய்து - சைவசேவத்தோடு பிரகாசிக்கும் ஆதிசைவர்முதலிய சைவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து, வலம்வந்து - (அந்த ஐந்தாமாவரணத்தை) பிரதக்கிணமாகவந்து, செம் கண் கதிரவர் - செவந்தகண்களையுடைய சூரியர்கள், சாலத்தீ இறையவர்-காலாக்கினி உருத்திரர், மால் அயனெடு செநிறான்கில் - திரு மால் பிரமன் ஆகிய இவர்களோடு நெருங்கியிருக்கிற நான்காம் ஆவரணத்தில், எங்கட்கு இறையவள் எய்தி - எங்கள் தலைவியாகிய பெருமாட்டிசென்று, தென் புடை விண்டுத்தளி எதிர்கண்டு உற்றாள் - தென்பக்கத்தில் விண்டுபூமித்த திருத் தளியை எதிரோ பார்த்து அங்கு நின்றனர். (எ-று.)

(கோபுரத்தைக்கண்டு தொழுது உள்ளே சென்ற அம்மையார்)உலகினரெல் லாம் வந்தடைதற்கு இடமாயுள்ள ஐந்தாமாவரணத்தில் தங்கி சிவவேதியர்முதலிய சைவர்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து அப்படி பிரதக்கிணமாக வந்து சூரியர் முத லாயினோர் சூழ்ந்திருக்கும் நான்காமாவரணத்திற்சென்று அங்கு தென்பக்கத்தி லுள்ள விண்டுத்தளியைக்கண்ணுற்று அங்குநின்றனான்க.

ஐந்தாமாவரணத்தன்னில் சிவமறையோர் முதலியசைவர் என்றதனால்-காஞ் சிநகரம் சப்தாவரணத்தோடு கூடியிருப்பதெனவும், அவற்றுள் ஏழாவதுஆறாவது ஆவரணங்கள் மறையோர் முதலாகக்கூறப்பட்ட நால்வகை வருணத்தோர் வசிப்ப தற்குரிய இடங்களாயிருக்குமெனவும், அவ்விருண்டாவரணமும் நீங்கலாகஐந்தாமா வரணத்தில் அந்நான்கு வருணத்தாருக்கும் மேம்பட்டவாகிய சைவவேதியரும் சைவரும் வசிப்பதற்குரிய விடங்களாயிருக்குமெனவும், ஏனைய நான்கு மூன்று இர ண்டி ஒன்று என்றெண்ணப்பட்ட ஆவரணங்களில் முறையே இறைவனுணையால் உலகபரிபாலகராகிய துவாதசாதித்தர் முதலியோர் வசித்ததற்கும் அவர்கள் பூமித்த சிவலிங்கங்கள் கோயில்கொண்டிருத்ததற்கும், சிவகணங்களும் சத்திகணங்களும் வீற் றிருப்பதற்கும், சதாசிவாதிமூர்த்தங்கள் வீற்றிருப்பதற்கும், இறைவன் வீற்றிருப் பதற்கும் இடமாயுள்ளனவென்று கொள்ளற்பாநீது, (கௌ)

தாமாசுதி

அசுத்திசம்

மாதலிசசம்

சுந்தரபதிசம்

சுந்தரபதிசம்

சுலிநிலைதுறை.

என்று கூறியசூதனையிருந்தவத்தலைவர்
நன்றுபோற்றினர் நலிதருமைம்புலக்குறும்பு
வென்றமேதகாய்விண்டுவிச்சரமென்றதென்னை
யின்றுநீவிரித்துவாயெனக்கடாவலுமிறுப்பான்.

(இ-ள்.) என்று கூறியசூதனை— (விண்டு, 7)ளியை அம்மையார்சண்டார்) என்றுகூறிய சூதமுனிவரை, இருந்தவத்தலைவர் - பெரியசுவத்திற்கிறந்த நைமிசா ரணியமுனிவர்கள், நன்றுபோற்றினர் - நன்றாகத்துதித்து, நலிதரும் ஐம்புலக்குறும்பு வென்ற மேதகாய் - நலியச்சொய்யும் ஐம்புலத்திற்குக்களை வெற்றிகொண்ட அறி விற்கிறந்த பெரியோய், விண்டு வீச்சரம் என்றது என்னை - விண்டு வீச்சரமென்று தேவரீர்சொன்னதுயாது, இன்று நீவிரித்து உரை என கடாவலும் - இப்பொழுது (அதனை) விரித்துக் கூறுவாயென்றுகேட்கவும், இறுப்பான் - சூதமுனிவர்களு வார். (எ-து.)

விண்டுவிச்சரத்தைக்கண்டார் அம்மையாரென்று கூறிய சூதமுனிவரை, நைமிசாரணியமுனிவர்கள் போற்றி தேவரீர் விண்டு வீச்சரமென்றீரோ அதன் வரலாறென்னை அதனை விரித்துச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கவும் கூறுவா ரென்க.

நைமிசாரணியமுனிவர்கள் செய்தற்கரிய தவங்களெல்லாஞ்செய்து முடி த்த பேராற்றலுடையவராதலின் இருந்தவத்தலைவரெனவும், அத்தவமுடையவர்க்குச் சூதமுனிவர் சிவபெருமானிடத்துப்பேரன்புபெருக இவ்வரிய புராணத்தை ஆனந் தத்தோடுங் கூறினாராதலால் நன்று போற்றினானெனவும், சிவானந்தம்பெருகத் தங்க ளுக்குக் கூறுவதுபோல் சொல்லளவேயன்றி தாமும் வெல்லற்கரிய ஐம்புலன்களை வென்று சிவபோதமொழிந்து சிவபோதமுடையவராய் விளங்கினாராதலின் ஐம்பு லக் குறும்புவென்ற மேதகாயெனவுங் கூறினார். (கருவு)

அள்ளிலைப்பாட டக்கடவுளர்க்காரமுதலிக்கும்
வெள்ளிவெண்டிறைவிரிகடல்வலாப்பினின்மாயோன்
முள்ளையிற்றராவணமிசைநாடகமுயலும்
வள்ளலாரடிமனத்திடைத்தழீஇயினன்றுயில்வான்.

(இ-ள்.) அள் இலை படைக்கடவுளர்க்கு - கூரிய இலைபோலும் அச்சவடி வினையுடைய ஆயுதபாணிகளாகிய தேவர்களுக்கு, ஆர்அமுது அளிக்கும்மாயோன் அரிய அமுதத்தைக் கொடுக்கும் திருமால், வெள்ளி வெண் திரை விரிகடல் உரைப்பி னில் - வெள்ளியைப்போலும் வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய பெரியபாற்சட லில், முள் எயிற்று அரா அணைமிசை - கூரிய பற்களையுடைய சர்ப்பசயனத்தின் மேல், நாடகமுயலும் வள்ளலார் அடி - நடனஞ்செய்யும் இறைவனுடைய திருவ டியை, மனத்திடை தழுவின்ன னுயில்வான் - மனத்தின்கண்ணுவி யோகநித் திரைசெய்துவந்தனன். (எ-து.)

அமரர்களுக்கு அரிய அமுதத்தைக் கொடுத்த திருமால் திருப்பாற்சடலில் சர்ப்பசயனத்தின்மேல், சிவபெருமான் திருவடியைத்தியானித்து அநிதுயில்கொண் டிருந்தனனென்க,

தேவர்களுக்கு இன்சுவையையுடைய அமுதத்தைக் கொடுத்து இன்புறச் செய்த திருமால் அவ்வுமுதத்தினுஞ்சிறந்த இன் சுவையையுடையது இறைவனது

நடனமென்றுணர்ந்து அத்திருவழியைத் தேவர்களுக்குக் காட்டாது தன்னுள்ளே யடக்கிப் பருகினுனென்பது தோன்ற கடவுளர்க் காரமுதளிக்குமாயேன் நாடக முயலும் வள்ளலாரடிமனத்திடைத்தழீ இயினன் என்றார். (கடுக)

அனையதன்மையினறிதுயிலமர்பவனொருநாட்
களை விளங்கொளியிதயமென்கவிழ்நனைக்கமலர்
தனைமலர்ந்துமேனோக்குறச்செய்தனன் தணவா
வினையிகந்துயர்யோகினுல்வளிமிலசயெழுப்பி.

(இ-ள்.) அனைய தன்மையில்-நடனபாதத்தைத் தழுவிய மனத்தோடு, அறி
தியில் அமர்பவன் - யோகத்தினாயிலிருக்கும் திருமால், ஒருநாள் களைவிளங்
குளி இதயமென் கவிழ் நனை கமலர்தனை-ஒருநாள் மிக்க பிரகாசத்தோடு விளங்கும்
ஒளிமயமாகிய இதயமென்கின்ற தேனொழுஞர் தாமரையை, தணவா வினை இக
ந்து உயர்யோகினுல் வளி மிசை எழுப்பி மலர்ந்து மேல்நோக்குறச்செய்தனன்-நீங்
காத விடயத்தோற்றமொழிந்து சிறந்த சிவயோகத்தினால் பிராணவாயுவைமேலே
யெழுப்பி (அதனால்), மலர்ந்து மேலேநோக்கியிருக்கச்செய்தனன். (எ-று.)

திருமால் தன் மனத்தைச் சிவபெருமான்திருவடியில் வைத்திருக்குந்தன்
மையில் சிறந்து அறிதுயிலமர்ந்து இருக்கும்நாளில் ஓர்நாள் தனது இதயகமலத்
தைப் பிராணவாயுவைக்கொண்டு மேனோக்குற மலரச்செய்தன னென்க.

சிவபதியானத்திற்குச் சகலசாக்கிரம் விரோதமாகையால் அறிதுயிலமர்பவன்
எனவும், அத்துயில் கேவல சுழுத்தியன்றாகையால் அறிதுயிலெனவும், அச்சுழுத்தி
கேவலசுழுத்தியானருகவே கேவல சுழுத்தியிலத்தகரித்துக் கீழ்நோக்கிவரும் பிராண
வாயுவை வெளிவிடாது யடைத்தலாகிய பிராணயாமஞ்செய்தனனாகையால் வளி
மிசை யெழுப்பியெனவும், அச்சொயல் யோகமுறையாதலால் யோகினுலெனவும்-
அந்தயோகம் காயசித்தியின்சிபாருட்டன்றிச் சிவானந்தசித்தியின் பொருட்டா
கையால் உயர் யோகினுலெனவும், அச்சிவபோகம் பகர்முதத்தில் தோன்றும்விடய
கோசரத்தால்வரும் விருப்பு வெறுப்புக்கள்மற்றது வருமாயின் அது கூடாதாகை
யால் தணவா வினையிகந்து எனவும், வெளிமுக்கொட்டு விருப்பு வெறுப்பற்று
சிவயோகமுற்று பிராணவாயுவையுள்ளடக்கி உன்முகப்பட்டி இதயகமலத்தை அப்
பிராணவாயுவால் மலாத்தினுனாகையால் இதயமென்கவிழ் நனைக்கமலர்தனைமலர்
ந்து மேனோ-குறச் செய்தனன் எனவுங் கூறினார். (கடு.)

பகருமுநதியின்மேலிடத்தலமரும்பதமம்

திக்குருந்திறத்திலங்குதுண்குணகயதனிடத்து
துகருமுண்பகுத்தமருநோன்றமுலதன் பிலையிற்
திக்குமேவருதுணங்குபூஞ்சிலகயதனடுவண்.

(இ-ள்.) பகரும் பதமம் - சொல்லப்படு மல்விதயகமலம், உந்தியின் மேலி
டத்து அலமரும் - நாபியின் மேலிடத்தில் அசைந்தகொண்டிருக்கும், அதனிட
த்து - அவ்விதயகமலத்தில், துண்குணை-ஒரு துண்ணிய துவாரம், திகழரும் திறத்து
இலங்கும் - கட்டிலுறை காண்டற்கரிய திறத்தோடு விளங்கும், அதன் தலையில் -
அவ்வுட்குளையின் அக்கிரத்தில், திகழ்மேவரும் நோன்றமுல் துணங்கு பூஞ்சிலை துக
ரும் ஊண் பகுத்து அமரும்- விளக்கமாகப் பொருந்தியிருக்கும் யாவையும் நீறாக்க
வல்லதுவண்டசைகின்ற அக்கினிச் சுவாலையானது உண்ணுகின்ற உணவுகளைப்
பகுத்துப் பொருந்தியிருக்கும், அதன் நடுவண்-அட்வக்கினியின் மத்தியில். (எ-று.)

(பிராணவாயுவால் மலரச்செய்த)இதயகமலம் நாயியின்மேலுள்ளது. அக்கமலத்தில் துண்ணிய உட்டுளையொன்றுள்ளது. அத்துவாரத்தில் அக்னியொன்றுள்ளது அவ்வக்னியின் நடுவில் என்க.

உந்தித்தானத்தில் சவாலித்துக்கொண்டிருப்பது உதாரக்கினி. அவ்வந்தித்தானத்தில் சம்பந்தமாயிருப்பது இதயகமலத்தினுடைய நாளமாதலால் அவ்வதாரக்கினியானது அந்நாளத்தின் வழியாகச்சென்று அவ்வீதயகமலநடுவில்நிற்கும் பொருட்டுவழியில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்குமென்பார் பதுமமுந்தியின் மேலிடத்தலமருமெனவும், அதனிடத்து துண்குகைபிலங்குமெனவும், அதன் றலையி லமருநோன் றழலெனவும், அச்சோதிக்குள் சோதியாய் பிரகாசிக்கும் இறைவனைத் திருமால் கண்டனென்பார் துணங்கு பூஞ்சிகை யதனடுவண் எனவுங் கூறினார். கண்டது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. (கருக.)

சாற்றுமெய்ப்பரப்பிரமமாஞ்சதாசிவப்புத்தேள்
வீற்றிருப்பதியோகத்திற்கண்டனன்விதைத்தே
னாற்றுபூந்துழாய்ப்பண்ணவனுவகையின்வல்லே
போற்றிபோற்றியென்றிறைஞ்சினனன்புமீப்பொங்க.

(இ-ள்.) சாற்றும் மெய்ப்பரப்பிரமமாம் சதாசிவப்புத்தேள் - சொல்பட்ட மெய்மையாகிய பரப்பிரமசொருபியாகிய சதாசிவமூர்த்தி, வீற்றிருப்பது இயோகத்திற்கு கண்டனன்-எழுந்தருளி யிருத்தலைச் சிவயோகத்தினால் பார்த்தனன், விதைத்தேன் ஊற்றுபூந்துழாய் பண்ணவன் - நறுமணங்கமழும்பூந்தேனைச் சிந்துகின்றதுளவமாலையணிந்ததிருமால், உவகையின் வல்லே அன்பு மீ பொங்க போற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சினன். (கண்ட);மகிழ்ச்சியால் வினாவாக அன்புமேழப் போற்றி போற்றி யென்று துதித்து வணங்கினன். (எ-து.)

(திருமால் மேற்கூறிய அவ்விடத்தில்) சதாசிவமூர்த்தியைக் கண்டு மகிழ்ந்து அம்மகிழ்ச்சியினால் அன்புமீதுர்ந்து துதித்தனனென்க.

வேதங்கள் உண்மையில் சதாசிவமூர்த்தியையே பிரமமென்று வகுத்துக்கூறுவதாதலால் சாற்றும் மெய்ப்பரப்பிரமமாஞ்சதாசிவப்புத்தேள் என்றார். சதாசிவமூர்த்தியை உண்மையில் பிரமமென்று வேதம் கூறுமென்றதனால் ஏனையோரைப் பிரமமென்று கூறுவது உபசாரமென்க. இதனை ஈசானாதி பஞ்சமந்திரங்களைப் பஞ்சமப் பிரமமந்திரமென்று கூறும் வழக்கானுமறிக. (கருசு.)

அன்பினுக்கெளியார்பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி
யின்பவானந்தத்திருநடமாயிடையியற்ற
வன்பழம்!லகைமலவிருள்கடிந்ததுகாணாஉ
வென்புருக்குருக்குருகினுன்முரணையன்றிதுத்தோன்.

(இ-ள்.) அன்பினுக்கு எளியார் பெருங்கருணைகூர்ந்தருளி - அன்பினுக்கெளிவந்தருளும் இறைவன் மிக்க கருணையுடையவனாய், இன்ப ஆனந்த திருநடம் ஆயிடையியற்ற - பேரின்பத்தை வளைவிக்கும் ஆனந்தத் திருநடனத்தை அவ் வீதயகமலத்தின்கண்ணே நடித்தருள, முரணை அன்று இறுத்தோன்-முரணென்னுமரக்கூனை அன்று கொன்ற திருமால், வன்பழம்பகை மல விருள் கடிந்தது காணாஉ - (அந்நடனம்) அனுகியாய்ப் பெரும்பகையாயுள்ள ஆணவமல இருள் (ஒருசற்றும்) இல்லாதொழிந்ததைப் பார்த்து, என்பு நெக்குநெக்கு உருகினான் - எனும்பு மிகவுருக்குவிட்டிடு நெஞ்சமுருகினான். (எ-து.)

(திருமால் தன்னிசையகமலத்தி ல சதாசிவமூர்த்ததியைக் கண்டு அன்புமீதார வும்) அவ்வணபுக்கெளிய இறைவன் கருணைகூர்ந்து ஆனந்தநடனஞ்செய்ய, அந்நட னத்தால் மலவிருளொழிந்து ஞானோதயமானதைக் கண்டு என்படுநக்குவிட வருகி

அசித்திரகுருகிய இறைவன் சித்திரகுதல் அன்பினன்றி ஏனையவாற்றாலன்றி தலான அன்பினுக்கெளிபாரொனவும், அன்பானினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின் சண் அவர்கினைத்த வடிவத்தோடு விரைந்துசேறல் அவனியற்கையாகலான் பெருங்கரு ணைகூர்ந்தருளி ஆனந்தத்திருநடமியற்ற எனவும், அவ்வானந்தநடனம் ஆன்மாக்க ளுக்கு மலத்தையொழித்து முத்தியிற்சேர்க்கும் ஞானநடனமாதலான் ஆயிடை மியற்ற மலவிருள் சுழித்ததுகாணாஉ எனவும், பாசமோசனகாலத்து அன்பு மீதாரு மாதலான் என்படுநக்கு நெக்குருகினான் எனவுங் கூறினார்.

ஆனந்தத் திருநடனமென்து இன்பவானந்தத் திருநடனமென்றது-இறை, வனடனத்துக்கு ஆனந்தமியல்பாயுள்ளதென்பதும், அந்நடனவின்பம் தான்போர்க் குண்டாதல் அரிதாகலான் அது திருமாலிடத்துத் தோன்றியதென்ப துணர்த்த வும், நடங்காணாஉ என்னது வன்பமும்பகை மலவிருள்கடிந்தது காணாஉ என்றது திருமால் இன்பநடனத்தாற் பெற்றபயன் தன்னால் மாற்றத்திற்கியலான அனுகி யாய்ப் பகைத்திருந்த ஆணவப்பகையை வென்றதேயாமென் றுணர்த்தவும், முர னையன்றிற்றுத்தோன் என்து என்பு நெக்கு நெக்குருகினான் என்றது ஆணவப் பகைக்குப் பகையாயுள்ளது உருகுதலென் றறிந்தானெனதுணர்த்தவுமாம். (கடுநு)

புளகமெங்கணும்போர்த்துமெய்ப்பனித்துவாய்குமுறி

யிளகியின்பநிர்விழியுக்கம்பனமெய்தித்

தளாவிவார்வத்தாற்றனைமறநதறிதுயின்மேவு

மளவிலாங்கபலிருந்தவரன்னதுகண்டார்.

(இ ள்.) எங்கணும் புளகம்போர்த்து - சரீரமுற்றும் மயிர்க்குச்செறிந்து, மெய் பணித்து வாய்குமுறி - மெய்நடுக்குற்றசொல்முறைகுளறி, இளகி இனபநிர் விழி உக - மனமிளகி ஆனந்தநீரைக் கண்களிர்த்த, கம்பனம் எய்தி-பயத்தைபடை ந்து, தளர்வி ல ஆர்வத்தால் - சோர்வில்லாத அன்பினால், தனைமறந்து அறிதுயில் மேவும் அளவில் - தந்தேகநிலை தோன்றாது யோகநித்தியாடைந்திருக்கு மச்சம யத்தில், ஆங்கு அயல் இருந்தவர் - ஆவ்விடத்தருகிலிருந்தவர்கள், அன்னது கண்டார் - அந்நிலையைக் கண்டார்கள். (எ னு.)

(திருமால் என்பு நெக்கு நெக்குருகுபானால்) மயிப்புளகங்கொண்டு மெய் நடுக்குற்று வாயகுறி மனமிளகிக் கண்ணீர்பெருக்கிக் கம்பமடைந்து (பரவச மடைந்து) துயில்கூடாந்நின்றுனன். இவ்வதிசயத்தை அங்கிருந்தவர்கள் கண்டனா டனொன்க.

புளக முதலியகுணங்கள் மேல்ட்டி மனவாக்குக் காயங்கள் அன்பின்வழிப் பட்டு நிற்குங்காலத்து ஆன்மா அவ்வழியே வயப்பட்டிருப்பதன்றிச் சரீரதர்மங் களிம ற்லைப்பட்டுச் சரிப்பதின்றாகவின் ஆர்வத்தாற் நனைமறந்து அறிதுயில்மேவு மளவிலென்றார்.

புளகருள் மெய்ப்பனித்தல் காயதர்மம், குமுதம், வாசகதர்மம், இளகல் இன் பநீர் விழியுருத்தல் கம்பனமெய்தல் மானசிகதர்மம், இவ்வாறு மனவாக்குக் காயங் கள் அன்பினவசப்படவே அவை சார்பாக நிகழ்ந்த செயலெல்லாம் தோன்றாதிருந் தனனென்பார் தளர்விலார்வத்தாற் நனைமறந்து என்றார். (கடுநு)

கண்டுநெஞ்சுமடபதைத்தனாநிலகந்தனாகவலை
கொண்ட முங்கினரஞ்சினரிங்கினர் குறிப்பின்
வண்டலர்த்திருமுதலியோமற்றிருங்குழை
வண்டர்நாயகற்குத்தவாறென்னெனநெஞ்சுவார்.

(இ-ள்.) கண்டு நெஞ்சகம் பதைத்தனர் - பார்த்து மனம் பதைப்பதைத்து, திகைத்தனர் கவலைகொண்டு அழுங்கினா அஞ்சினர் இரங்கினர் - திகைத்து கவலை கொண்டிருந்து அஞ்சி இரங்கினார்கள், வண்டு அலர் திருமுதலியோர் குறிப்பின் - வண்டுகள்மொய்க்கும் தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி முதலியோர்கள் (திருமாலிடத்தாகிகழ்த்த) தீயகுறிப்பினால், இதுகிகழ அண்டர் நாயகற்கு அடுத்த வாறு என் எனநெறிவார் - இவ்வதிகசயம் நிகழ்வதற்குத் தேவநாயகராகிய இவருக்கு அடுத்தவகையென்னை யென்று ஆராய்வார்கள். (எ-று.)

(திருமால்தன்னை மாந்திருத்தலைப்) பார்த்து நெஞ்சம்பதைத்துத் திகைத்து கவலைகொண்டு அழுந்தி அஞ்சி இரங்கினா னெனவும், அவர்க்குண்டாகிய நற்குறிகளெல்லாம் தீக்குறிகளாகவே இவர்களுக்குத் தோன்றினமையான் குறிப்பின் இதுகிகழ வண்டர் நாயகற்குத்தவாறென்னெனநெறிவாரெனவும் கூறினார்.

(கருள்)

மென்றளிர்ச்செழுங்கோமளத்திருவடிவினையேன்
வன்றனிக்கமவருட லாவருநதினகொல்லோ
வன்றிரென்மடித்தலமியையாயசநகுநெருநனவோ
வென்று சன்னுளமயிரத்தனளிலங்கெழின்மலரார்.

(இ-ள்.) இலங்கு எழில்மலரான் - பொலிவுபெற்று விளங்கும் அழகிய இலக்குமி, மெல்களிர் செழுங்கோமளத்திருவடி-மெல்லிடத்தளிர்போலும் செவ்விய அழகு வாய்ந்த திருவடியை, வினையென வல் தனிகரம்வருடலான் வருநதினகொல்லோ-வினையெனாகிய என்னுமைய கொடியகையினால் தடவுவதனால் வருத்தத்தையடைந்தனவோ, அன்றி என்மடித்தலமிசை அசைந்து நெருந்தனவோ என்று - அல்லாமல் என்னுடைய மடியின்மேலிருக்க அசனால் அசைந்து நெருந்தனவோ என்று, தன் உளம் அயிர்த்தனன் - தன் உள்ளத்தில் சந்தேகம் அடைந்தான். (எ-று.)

(இலக்குமி நமதுநாயகன துன்பத்தையடைகின்றான் அந்நிற்கும் காரணம் நாமே யாகவேண்டும் என்னையெனின்) நாம நமது முருட்டுக்கையினால் கோமளத்திருவடியை வருடிவினும், அன்றியும் மடித்தலத்தின்மேல் திருமேனிபொருநதவைத் திருந்தோம் இவற்றால் இத்துன்பம்வந்தது என்றெண்ணிச் சோர்த்தனன் என்க.

மடித்தலத்தில் திருமேனியைக்கிடத்தி யசைத்தலும், கிடத்திய பின்னாகையால்வருடலும் இன்பம்விளைந்தருத்த செயலென்றெண்ணியன்றோ இப்பணி செய்தோம், இப்பணி பெருந்துன்பத்தை விளைவித்தனவே இப்படியுமுண்டோ வென்றெண்ணினா னெனயார் வருடலானவருநதின கொல்லேமடித்தல மிசை யசைந

து நொந்தனவோ என்றார். அருகிருந்த இலக்குமி - அனந்தன்-கருடன் என்னுமவருள் இது இலக்குமி கூறியகூற்று. (கருஅ)

மெல்லனிச்ச முங்குழைக்குமெம்பிரான்றிருமேனி
கல்லெனக்கடுத்திப்பமுந்தப்பமுங்கதாவும்
புல்லியேனுடல்வைகலானுளைந்ததுபோலு
மல்லதொன்றறியேனெனவெரீஇயினனனந்தன்.

(இ-ள்) அனந்தன் - ஆதிசேடன், மெல் அனிச்சமும் குழைக்கும் எம்பிரான் திருமேனி - மெல்லிய அனிச்சமலரையும் குழையச்செய்யவல்ல எமதுபெருமானுடைய திருமேனி, கல் என கிடமித்திப்பமும் தப்பமுங்கதாவும் - இப்பொழுது கல்லென்னும்படி மிக்கவன்மையும் குளிர்ச்சியையும் ஒத்திருக்கின்றது, புல்லியேன் உடல்வைகலான் - அற்புதையுள்ள உடலில் எப்பொழுதும் தங்குவதனால், உளைந்ததுபோலும் - நொந்ததுபோலும், அல்லது ஒன்று அறியேன் - இதுவல்லாமல் வேறொன்றறியேன், எனவெருவினன் - என்றுபயந்தனன் (எ-று.)

(திருமாலுக்குச் சேக்கையாயிருக்கின்ற) அனந்தன் அனிச்சமலரையும் குழையச்செய்யவல்ல இவர்திருமேனி (இன்று) கல்லைப்போல் வன்மையையும் அதனோடு குளிர்ச்சியையும் அடைந்திருக்கின்றதே இதுவென்னநம்முடைய உடம்பின்மேல் எப்பொழுதும் சயனித்திருப்பதனுண்டாகிய தீங்கோவென்று பயந்தனனென்க.

நம்மிடத்தில் சயனித்திருப்பதால் மென்மையும் வெம்மையும் உண்டாமென்றெண்ணியிருக்க அதற்குமாறாக வன்மையும் தன்மையும் விளைந்தவாறு இதுஎன்னையோ வென்றஞ்சினுனென்பார் அறியேனெனவெரீஇயினனனந்தன் என்றார்.

இது ஆதிசேடன் கூறிய கூற்று.

(கருங)

எருத்தமீதுகொண்டிலகெலாங்கொட்புறுமென்னான்
மருத்துழாய்முடிமாமனுமார்பினுன்மேனி
வருத்தமுள்ளதேயாங்கொலென்றெண்ணினன்வலியோ
வருத்துமாற்றலர்முனைகெடப்பொருதிருவனன்.

(இ-ள், வலியால் உருத்துமாற்றலர் முனைகெட-தனது வல்லமையினால் கோபித்துப் பகைவர்களது போர்கெடுமபடி பொருதிருந் உண்ண-போர்செய்யும் வன்மையையுடைய கருடன், எருத்தமீதுகொண்டு - பிடரினமேற்கொண்டு, உலகு எல்லாம் கொட்புறம் என்னால் - உலகமுழுவதும் சுழன்றுவரும் என்னால், மருத்துழாய் முடி மா மதுமார்பினுன்மேனி-நறுமணமுகமும் துவாமாலை சூடிய முழையையும் திருமறு மார்பையுமுடையவன்றிருமேனி, வருத்தமுள்ளதே ஆங்கொல்-துன்பமடைந்ததோ, என்று எண்ணினன் - என்றுநினைந்தனன். (எ-று.)

(திருமாலுக்கூர்தியாகிய) கருடன் (இன்று இவர்கம்பமுற்றது) இவனானாம்பிடரிந்சுமந்து உலகமுற்றுஞ் சுழன்று வந்தோம் அதனால் வருத்தமுற்றனரோ வென்றெண்ணினுனென்க.

திருமால் நடுக்கமுற்றதைக் கருடன் தான்குழன்றுவந்த வேகத்தாலுண்டாகிய தீங்கென்றுணர்ந்தனனென்பார் கொட்புறுமென்னான் வருத்தமுற்ற தாங்கொலென்றார்.

இது கருடன் கூறியகூற்று.

கண்டுநெஞ்சகம் பதைத்தனர் என்னுஞ்செய்யுள் முதல் எருத்தமீது கொண் டென்னுஞ் செய்யுள்காடும் இலக்குமியும் ஆகிசேடனும் கருடனும் முறையே பணி செய்ததனாலும் படுக்கையிட மாயிருத்ததனாலும், ஊர்தியாக விருந்ததனாலும் வந் ததிங்கென்று ஆராய்ந்து கூறினார்களென்றுணர்த்தியதாமென்க. (க௭௦)

இன்னவாறியாவரும்வேறுவேறெண்ணிப்
பன்னரும்பெருங்கவலைகூர்வுழிவரைபயந்த
கன்னிபாகனாதிருநடக்கருணையிற்றினைத்த
பிண்ணையகனையோகமாத்நாயில்பிரிந்தெழுந்தான்.

(இ-ள்.) இன்னவாறு இவரியாவரும் - இவ்வகையாக இவர்கள் மூவரும், வேறுவேறுஎண்ணி - வெவ்வேறுவகையாகவெண்ணி, பன்ன அரும் பெருங்கவலை கூர்வுழி - சொல்லற்கரிய பெருங்கவலையை அடைந்திருக்குங்காலத்தில், வரைபயந் தகன்னிபாகனார் - மலையனாயன் மகளைப்பாகத்திலுடைய இறைவன், திருநடக்கரு ணையில் - திருநடனமாகிய கருணை வெள்ளத்தில், தினைத்தபிண்ணையகன் - மூழ்கி யிருந்த இலக்குமிநாயகனாகிய மாயோன், யோகமாத்நாயில் பிரிந்து எழுந்தான் - யோகநித்திரையைவிட்டு எழுந்திருந்தான். (எ-று.)

இவ்வாறு இலக்குமிமுதலிய மூவரும்வெவ்வேறு வகைப்பட வெண்ணிப் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கியிருக்கையில் இறைவன் ஆனந்த நடனத்தில் மூழ்கி யிருந்த திருமாலையோகநித்திரையை விட்டெழுந்தனென்க. (க௭௧)

கண்டபேரின்பவனுபவக்கருத்தினோடெழுந்து
மண்டுபெள்ளநீரருவிவண்பொழியமன்றுடையார்
தொண்டனேற்கெளிவந்தவாறெனக்களிதுளும்பிக்
கொண்டகாதலாலஞ்சலிசென்னிமேற்குவித்து.

(இ-ள்.) கண்டபேரின்ப அனுபவக்கருத்தினோடு எழுந்து - திருமால் தன் னுள்ளே கண்ட சிவானந்த வெள்ளத்திற்றினைத்த வெண்ணத்தோடுயோகத்தை விட் டெழுந்து, கண்மண்டு பெள்ளநீர் அருவிபொழிய - கண்கள்பெரிய வெள்ளநீர்போ லும் நீரைத்தாராதாராயாகப்பொழிய, மன்றுடையார் - சபாநாயகர், தொண்டனே ற்கு எளிவந்தவாறு அடியேனுக்கு வெளிவந்தவகை (என்னையோ), என களிதுளும் பி-என்று ஆனந்தம்பொங்கி, கொண்டகாதலால் - மேலிட்ட ஆசையினால், சென்னி மேல் அஞ்சலிசெவித்து - தலையின்மேல் அஞ்சலியாகக் கைகளைக்குவித்து. (எ-று.)

மாயோன் தன்னுடைய இதயகமலத்தில் சதாசிவமூர்த்தி காட்டிய நடன கோலத்தில் ஒருப்பட்டிருக்கும் கின்மலவிருத்தியோடு யோக நிலையினின்றும் நீங்கி ஞானாதமாகிய அன்பினிலையிற்றலைப்பட்டுக் கண்ணினின்றும் நீர்பெருகுவர ஆனந்தத்தாண்டவ நடராசன் எனக்கும் எளிவந்தனனே என்களிகூர்ந்து தலைமேல் கைகளைக் குவித்தென்க.

இறைவனை யுள்ளே காணுவதற்குக் கூடியநிலையே யோகமாதலால் அதனை யோகநிலையாகவும் அந்நிலையான் வெளிப்பட்ட இறைவனைக்கண்ட அனுபவஞான மே ஞானமாதலால் அதனைஞானநிலையாகவும், அந்தஞானமுகிர்ச்சியான் வெளிப் பட்ட கண்ணீர் முதலியவைகளே அன்பாதலால் அவையிற்றை யன்புநிலையாகவும் என்னுதவதற்குக் கண்டபேரின்பவனுபவக் கருத்தினோடெழுந்து மண்டுபெள்ள நீர ருவிவண்பொழிய என்றார். (க௭௨)

ஐயனேயருள்புரிகவாரமுற்சிகையேநதுங்
கையனேயருள்புரிகபல்கதிரொளிபரப்பு
மெய்யனேயருள்புரிகமெய்க்கூத்தெனைக்காட்டுன்
செய்யனேயருள்புரிகெனச்செப்பினன்பலகால்.

(இ-ள்.) ஐயனே அருள்புரிக - என்னையனே நீ அருள்செய்வாயாக, ஆரமுற்சிகை ஏற்றும்கையனே அருள்புரிக - கொழுந்துவிட்டெழும் அக்ஷியை யேநதுங் திருக்கரத்தை யுடையவனே அருள்செய்வாயாக, பல்கதிர் ஒளிபரப்பும் மெய்யனே அருள்புரிக - பலகோடி சூரியனாப்போலும் ஒளிபரப்பும் திருமேனியை யுடையானே அருள்செய்வாயாக, மெய்கூத்து எனை காட்டுஞ்செய்யனே அருள்புரிக - உண்மைக்கூத்தை எனக்குக்காட்டும் செய்விய திருமேனியையுடையானே அருள்புரிவாயாக, எனபலகால் செப்பினன் - என்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்துனன். (எ-று.)

மாயோன் ஐயனென்றும் அக்ஷியேந்துங் கையனென்றும் கோடி சூரியப்பிரகாசம்போல் பிரகாசிக்குந்திருமேனியனென்றும் ஆனந்தத்தாண்டவத்தைஎனக்குக்காட்டினவனென்று புகழ்ந்துபாடி யருள்செய்வாயென்று பன்முறைவேண்டினனென்க.

திருமால் தனக்கு நாயகனென்பது விளக்க ஐயனே என்றும், அவ்விறைவனிவனென்று யாவருக்கும் விளக்க அழற்சிகை யேந்துங்கையனென்றும், அவ்வழலேநதியே பரப்பிரமசொருபமென்பது விளக்க பல்கதிரொளி பரப்பு மெய்யனென்றும், அப்பரப்பிரமசொருபமாகிய சூரசிவத்தின் சித்விலாசமே பஞ்சகிருத்திய தாண்டவமென்பது விளக்க மெய்க்கூத்தெனைக்காட்டுஞ் செய்யனென்றும் கூறினார். (.)

அன்னபெற்றிகண் டியாவருமதிசயமெய்தி
யென்னை யென்னைமற்றிதுவெனக்குதுகுதுப்போடும்
பொன்னடித்தலம்போற்றினர்வினா தவிரெடியோன்
ரன்னுறும்பெருமகிழ்ச்சியானவர்க்கிதுவழங்கும்.

(இ-ள்.) அன்னபெற்றிகண்டு - அத்தன்மையைக்கண்டு, யாவரும் அதிசயமெய்தி - இலக்குமி முதலியயாவரும் அதிசயமடைந்து, இது என்னை என்னை என - (எம்பெருமான்) நீர் இப்படி கூறுவதெனனை என்னை யென்று, குதுகுதுப்போடும் பொன்னடித்தலம்போற்றினர் வினாவுடும் - குதுகுதுப்புடனே பொன்னோடிய நிருவழமையத்துதித்துக்கேட்க, நெடியோன் - மாயோன், மன்னும் பெருமகிழ்ச்சியான் - நிலைபெற்றபேரானந்தத்தால், அவர்க்கு இது வழங்கும்-அவர் களுக்கு இதுனைக்கூறுவார். (எ-று.)

மாயோன் கைகளைச் சீரமேற்குவித்துக்கொண்டு ஐயனே கையனே மெய்யனே செய்யனே என்று தோத்திரஞ்செய்தலைக்கண்டு இலக்குமி ஆதிசேடன் கருடன் ஆகிய இம்மூவருமதிசயமுற்று இது என்னை யென்னை யென்று நடுக்கத்தோடும் பாத்தலனைத் துதித்துக் கேட்க மாயோன தனக்குண்டாகிய பெருமகிழ்ச்சியினால் அவர்களுக்குத் தன்னுபவவானந்தத்தை யெடுத்துச் கூறுவானுயினென்க.

திருமாலுக்கு அன்னுண்டாகிய பேரானந்தக்குறிகளை இலக்குமி முதலாயினார் என்றுகண்டநியாராதலான் அதிசயமெய்தி எனவும், அச்சுறிகள் ஆனந்தத்

தால் வீனையும் குறிகளென்றுணரர்மையான் இது என்னை யென்னை யெனவும் இவர்க்குண்டாகிய இத்தீக்குறி என்ன தீமையைப்பயக்குமோ இதற்கு நாம் யாது செய்ய வல்லோமென்றெண்ணினமையான் குதுகுதுப்போடும் பொன்னடித்தலம் போற்றினர் எனவும், ஆயினும் இவர்தமக்கடுத்த தீங்கை இன்னவகையென்று கூறு வாராயின் அதற்குத்தக்க பரிகாரமியற்றலாமென்றுகித்தமையான் வினாதுமெனவும், இவ்வாறு இவர்கள் அக்கத்தோடு வினாவும் வினாவான் அக்கங்கள் தன்னிடத்து ஒரு சற்றும் இல்லாமையான் மன்னுதும் பெருமகிழ்ச்சியான வர்க்குது வழங்கும் எனவுக்கறிஞர்.

இதனால் திருமாலிடத்து இலக்குமி முதலானவர்கள் கொண்டதுன்பம். அவரடைந்திருந்தது பேரானந்த சுகமென்றாயிற்று. (கௌசு)

செறியுநான்மறைச்சிரமிசைப்பரம்பொருளிந்நா
ளறிஞர்காண்கிலாவற்புத்திருடமெனக்குட்
பிறிவரும்பெருங்கருணையாற்காட்டிடப்பெற்றேன்
மறியுமில்வுடல்வருபயன்கிடைத்ததென்றனக்கே.

(இ-ள்.) செறியும் நான்மறை சிரமிசை பரம்பொருள் - பொருள் செறிந்த நான்கு வேதங்களின் உச்சியில் வீற்றிருக்கும் பரம்பொருள், இந்நாள் அறிஞர் காண்கிலா அற்புத்திருநடம் - இந்நாள்வரையும் ஞானிகளாற் காணக்கூடாததா யிருக்கின்ற அற்புதமாகிய திருநடனத்தை, பிறிவரும்பெரும்பெருணையால் - நீங்காத பெருங்கருணையால், காட்டிடப்பெற்றேன் - எனக்குக்காட்டிக் காணப்பெற்றனன், (அதனால்) என்றனக்கு மறியும் இவ்வுடல் வருபயன் கிடைத்தது-எனக்கு அழியுமில்வுடலால் வரும்பயன் கிடைத்தது. (எ-று.)

வேதார்த்தப்பொருளாயுள்ள இறைவன் ஞானிகளாலுங் காண்டற்கரிய அற்புத நடனத்தை என் மாட்டுகெய்த பெருங்கருணையாற் காட்டத் தரிசிக்கப்பெற்றேன் (அதனால்) அழியுமில்வுடலானடைவதாகிய அழியாப்பயன் எனக்குக் கிடைத்தது.

ஆனந்த நடனத்தைத் தன்னுள்ளே காணப்பெற்றோர் மீளவும் உடலுள்ளே புகாமையாலும் உடலுள்ளே புக்கபயன் தன்னுள்ளே புக்கிருக்குமிறைவனைக்காண்டலேயாமாகலானும் மறியுமில்வுடல் வருபயன் கிடைத்ததென்றனக்கேஎன் றார். (1)

அவ்வருட்டிருக்கத்தினைக்கண்டவார்வத்தா
லிவ்வுறுப்பெலாம்விதிர்விதிர்ப்பெய்தினகண்டிர்
செவ்வனோர்மினென்றியம்புசொற்செவித்துனைநிறைப்பக்
கொவ்வைவாய்த்திருமுதலியோராதாங்கொண்டார்.

(இ-ள்.) அ அருள்திருக்கத்தினை-அந்தத் திருவருள் நடனத்தை, கண்ட ஆர்வத்தால் - தரிசனஞ்செய்த அன்பின்மிகுதியால், இ உறுப்பெலாம் விதிர்விதிர்ப்பு எய்தின-இந்தக்கைகால் முதலிய அங்கங்களெல்லாம் நடுக்கத்தை யடைந்தன, செவ்வனோர்மின் என்று இயம்புசொல் - (இதனை) நன்றாயாராயுங்கள் என்று சொல்லியது சொற்கள், செவித்துனைநிறைப்ப - அவர்கள் செவித்துனையை நிறைக்க கொ

வாய் திரு முதலியோர் - கோவைக்கனிபோலும் வாயையுடைய இலக்குமி முதலானவர்கள், ஆதரங்கொண்டார் - அன்புகொண்டார்கள். (எ-று.)

மாயோன் தன்னிடத்தின்புடைமையான் தன்னுள்ளக்குறிப்பினராமம் பரிபவப்படுமில்லுமி முதலானவர்களைப்பார்த்து இப்பொழுது எனக்கு இந்த விரிவிரிப்பு ஆனந்தநடனத்தைக்கண்ட ஆனந்தத்தாலுண்டாகிய தென்றலியுங்களைன்று கூறினன். அவ்வுண்மையைக்கேட்ட இலக்குமிமுதலானவர்களும்அந்நடனத்தைத் தாங்களுங்காண ஆதரங்கொண்டனர்களென்க.

திருமால் இலக்குமி முதலானவர்களைப்பார்த்து எனக்குண்டாகிய இக்குறிகளெல்லாம் நீங்கள் மரணக்குறியாக நினைத்தீர்கள் போலும், நன்றாயிருந்தது; அந்தோ அம்புதக்கூத்தால் விளைந்த ஆனந்தக்குறிகளன்றோ இதனையறியீரோ என்று தான் கண்டவாறு கூறவே, உவர்களும்தான் அத்துன்பமொழிந்து அவ்வானந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கினார்களென்பார் திருமுதலியோராதரங்கொண்டாரென்றார். (ககக)

கேட்டவப்பொழுதேயெதிர்கண்டெனக்கிளர்ந்து

காட்டும்வேணவாய்மிசையெழக்கழல்வணங்கி

நாட்டும்த்திருக்கூத்தினைநாங்களுங்காண

வேட்டநங்கண்மற்றதுபெறுநெறிவினாந்தருளாய்.

(இ-ள்.) கேட்ட அப்பொழுதே- திருமால் சொல்லக்கேட்ட அப்பொழுதே, எதிர்கண்டு என்ன - இவர்களும் அவ்வானந்த நடனத்தை எதிரேகண்டார்போல, கிளர்ந்து காட்டும் வேணவாய்மிசை எழ - வெளிப்பட்டுக்காட்டும் மிக்க வாசைமேன்மேற் பொங்கியெழ, கழல்வணங்கி - திருவடியைவணங்கி, நாட்டும் அத்திருக்கூத்தினை-நிலைபெறச்செய்த அந்த ஆனந்தக்கூத்தை, நாங்களும்காண வேட்டநங்கண்-யாங்களும் தெரிசிக்க விரும்பியிருக்கின்ற எங்கள்பால், அது பெறுநெறிவினாந்தருளாய் - அதனைப் பெறும் வகையை வினாவாகச்சொல்லியருளாய். (எ-று.)

இலக்குமி முதலானவர்கள் திருமால் சொல்லக்கேட்ட அப்பொழுதே தாங்களும் எதிரே கண்டவர்களைப்போல ஆசைமேலிடத் திருமாலைய்தொழுது அவ்வானந்தக்கூத்தை நாங்களுங்காண ஆசைகொண்டிருக்கின்றோம் அது பெறும் நெறியைவினாந்து சொல்லவேண்டுமென்றனரென்க.

திருமால் தாம்கண்ட ஆனந்தக்கூத்தைக்கண்டவண்ணம் கூற இவர்களும் மற்றோர்வண்ணமாகாது கேட்ட அவ்வண்ணத்திலேயே மனமொருப்பட்டவர்களாய் நின்றார்களாதலால் கேட்டவப்பொழுதே யெதிர்கண்டென எனவும், திருமால் உள்ளத்தில் கண்ட ஆனந்தம் உள்ளத்திலேயே யடங்கப்பெறாது புளகரும்பல் முதலிய குணங்களாக எவ்வாறு வெளிப்பட்டதோ அவ்வாறே இவர்களுக்கு அக்குணங்களெல்லாம் வெளிப்பட்டு அதிலாழ்ந்திருந்தார்களாதலால், கிளர்ந்துகாட்டும்வேணவாய்மிசையெழ எனவும், திருமாலுக்குரியனயாவும் இவர்களுக்கு முரியனவேயாகலான் நாட்டிமித்திருக்கூத்தினை நாங்களுங்காணவேட்டனமெனவும், இவர்கள்கேட்டு மகிழ்ந்தவையென்றி திருமாலையோம் கண்டுமகிழ்ந்தவரன்றாகலான் அது பெறும் நெறிவினாந்தருளாயெனவுங் கூறினார்.

ஈத்தும் பொதிந்து பெயராதிருக்கின்றமைநோக்கி என்றலுமாம்; அன்றி உம்மால் ஈரூர் ஸபப்பட்ட அத்திருக்கூத்தென்றலுமாமென்க. (ககக)

என்றுபன்முறைவேண்டலுமீர்ந்தொடை - த்துளவோ
 னன்றுதுங்கருத்தெனமிககைமுகமலர்ந்து
 குன்றவில்லியார்சேவடி சிந்தையிற்கொண்டாற்
 கன்றுநம்பர்தம்மருளினுலறிவுவந்துதிப்ப.

(இ-ள்.) என்று பன்முறை வேண்டலும் -(வினாந்தருளாய்வினாந்தருளாய்)
 என்று பலமுறைவேண்ட, ஈர்ந்தொடைதுளவோன - தண்ணியதுளவமாலையை
 யணிந்த திருமால், தும்கருத்து நன்று என - உங்களுடைய எண்ணம் நன்மையான
 தே என்று, மிககை முகமலர்ந்து - மிகவு முகமலர்ச்சியையடைந்து, குன்றவில்லி
 யார் சேவடிசிந்தையிற் கொண்டாற்கு - மல்லில்லையுடையனாகிய இறைவனுடைய
 திருவடியைச் சிந்தையின்கண்ணே கொண்ட திருமாலுக்கு, அன்று நம்பர்தம் அரு
 ளினால் அறிவுவந்துதிப்ப-அப்பொழுது இறைவனுடைய திருவருள் ஞானம் வந்து
 தோன்ற (எ-து.)

இலக்குமிமுதலாயினார் தாங்களும் ஆனந்தநடனத்தைக் காணவேண்டுமென்
 று திருமாலேப்பிரார்த்திக்கவும அத்திருமால் நீங்களெண்ணியவெண்ணம்நன்றாயிரு
 ந்ததென்று முகமலர்ச்சியடைந்து பின் இறைவனுடைய திருவடியைச்சிந்தையிற்
 கொண்டனன் கொள்ளவுமிறைவனருளால் ஞானோதயமாயிற்றென்க.

இலக்குமிமுதலாயினார்க்குத் தான் சிவயோகத்தால் உள்ளக்கமலத்திற்கண்ட
 ஆனந்தக்கூத்தை நாமெவ்வாறு கூறுவது அன்றிக்கூறுவோமாயின் இவர்கள்காணுந்
 தரத்ததோ ஆகலானென்செய்வது என்று இறைவனருளைச்சிந்திந்ருமளவில் அந்
 நடனம் வெளியிலேயும் காணுமிடந்தோன்றினமையாற் சேவடி சிந்தையிற்கொண்
 டாற் கன்றுநம்பா தம்மருளினுலறிவு வந்துதிப்ப என்றார். (ககஅ)

மல்லந்நெண்டினாமறிகடன்மணிகள் கொண்டொதுக்குந்
 தில்லைக்கானுடைச்சிதம்பரவரைப்பிலெஞ்ஞான அஞ்
 செல்வத்தாண்டவநவிறுமெம்பிரானெனத்தெளிந்தா ,
 னல்லிப்பூமகண்முதலியோர்க்குன்னதுசெப்பி.

(இ-ள்.) எம்பிரான் - எம்மிறைவன், மல்லல் தெண்டினா மறிகடல்மணிகள்
 கொண்டு ஒதுக்கும் - வளப்பம்பொருந்திய தெள்ளிய அலைகள் மடங்குநின்ற கடல்
 (அத்தினாக்கரங்களால் களாயில்) பலமணிகளைக்கொண்டொதுக்குகின்ற, தில்லை
 காணுடை சிதம்பரவரைப்பில் - தில்லைக்காடுடைய சிதம்பரவெல்லையில், எஞ்ஞான்
 றும் செல்வத்தாண்டவம் நவிறும்-எந்நாளும் செல்வமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவஞ்
 செய்தருளுவன், என தெளிந்தான் - என்று தெளிந்தவனாய், அல்லிப்பூமகள் முதலி
 யோர்க்கு - அகவிதழ்களையுடைய தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிமுதலா
 யினர்களுக்கு, அன்னதுசெப்பி - அதைச்சொல்லி. (எ-து.)

(திருமால் தனக்குத்தோன்றிய அறிவால்) இறைவன் அனவரதமுமானந்தத்
 தாண்டவஞ் செய்யுமிடம் தில்லைக்காடு சூழ்ந்த சிதம்பரேகூத்திரமென்றுணர்ந்து
 அனதீத்திருமகள் முதலினோர்க்கெடுத்துக்கூறி என்க.

இறைவன் தாண்டவம்புரிதல் ஆன்மாக்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைப் பயன்
 பிக்கும்பொருட்டாகலான் செல்வத்தாண்டவ நவிறுமென்றார்.

அங்கனெய்திநாமாந்ருடைநாயகன்றிருமுன்
பொங்குகாதலானடைக்கலம்புகுந்துபோற்றிசைத்துத்
தங்கிமெய்த்தவமியற்றிடிற்றண்ணருள்காந்து
நங்களுக்கெதிர்காட்டுவனனந்தநடனம்.

(இ-ள்.) நாம் அங்கண் எய்தி - நாம் அத்திலையைத்தையடைந்து, ஆளு
டையநாயகன் திருமுன்-நம்மையாளாடிவடைய இறைவன் சநிதிநின்முன், பொங்
குகாதலால் அடைக்கலம் புகுந்து-மிக்க ஆசையினால் சரணடைந்து, போற்றிசை
த்து - துதிசெய்து, தங்கிமெய்த்தவம் இயற்றிடிஸ் - அத்திலையிற்றங்கி மெய்த்
தவத்தைச்செய்வோமானால், தன் அருள்காந்து - தண்ணியகருணை சுரந்து, ஆன
ந்த நடனம் - ஆனந்தத்தாண்டவத்தை, நங்களுக்கு எதிர்காட்டுவன் - நமக்கெதிரோ
தரிசனன்கொடுத்தருளுவன். (எ-று.)

திருமகளே நாமெல்லோரும் அத்திலையைச்சேர்ந்து நடராஜவள்ளுவடைய
குஞ்சிபாதத்தில் சரண்புகுந்துதித்து அங்கனமேயிருந்து தவமியற்றுவோமா
யின் தண்ணிசுரந்து ஆனந்தநடனத்தை நமக்கெதிரோ காட்டியருளுவன் என்க.

ஆனந்த நடனத்தையுமபுவோர் இறைவன் சநிதானத்திற் சென்றும் அவ
னடைக்கலம் புகுத்தும் துதித்தும் மெய்த்தவமாகிய சரியையாதிகளைச்செய்தும்
வழிபடுவோர்க்கே காணக்கூடுமாகலான் திருமுன் பொங்குகாதலா னடைக்கலம்
புகுந்து போற்றிசைத்துத் தங்கி மெய்த்தவமியற்றிடிஸ் ஆனந்தநடனம் காட்டுவன்
என்றார். சரியையாதிகளாழிந்த ஏனைய தவங்களாற் காணக்கூடாதென்பார் மெ
ய்த்தவமியற்றிடிஸ் நங்களுக்கெதிர்காட்டுவனென்றொன்றவமொன்று. (சஎ0)

யோகியோர்களுமெய்தருந்திருநடமுரிமை

யாகுமன்புடையடியவர்க்கெளியதுகண்ட

ரோகுவாமினிவம்மினென்றவருடனெழுந்து

மாகவாற்றினுலவயங்கொளித்திலைவந்தடைந்தான்.

(இ-ள்.) யோகியோர்களும் எய்தரும் திருநடம் - யோகிகளும் அடைத்
தரிய ஆனந்த நடனம், உரிமையாகும் அன்புடைஅடியவர்க்கு எளியது - உரிமையா
கிய அன்புடைய அடியார்களுக்கு எளிமையாகும், இனி எருவாம் (ஆகலான)இனி
அவ்விடஞ்செல்வாம், வம்மின் என்று - வாரங்கொன்று, அவருடன் எழுந்து -
அவர்களுடன் தானுமெழுந்து, மாக ஆற்றினால் ஒளிவயங்கு தில்லை வந்து அடைந்
தான்-ஆகாயவழியால் ஒளி விளங்கும் தில்லைவனத்தை வருது சேர்த்தான். (எ-று.)

யோகிகளாலும் காண்டற்கரிய ஆனந்த நடனம் அவ்விழைவனுக்குரிமையா
கும் அன்புடையடியவர்க்கெளியையாகும் ஆகலான் நாம் செல்வோமென்று அவரு
டன் திருநடம் தில்லையையடைத்தனென்க.

நடனத்தினருமேதோன்ற யோகியர்களுமெய்தருந்திருநடம் எனவும் அன்
பினருமே தோன்ற அன்புடையடியவர்க்கெளியாதெனவும் திருமால்தானும் அனபி
னிலைவமையாயுணர்ந்தானென்பது தோன்ற எருவாமினியெனவும் கூறினர். கண்
டர் என்பதுமுன்னிலை யனைச்சொல். (சஎக)

கலிவருத்தம்.

சோபுதுதிருமுலட்டற்கொழுதுயிராற்றிச்சிறைகளி
கூர்பதுதிருப்பாட்பிரககலுழனிமுநிலோருடன்குழமு
நேந்ததவயொகத்தினெடுநாண்முயன்முனங்கூலை
ரூப வாரந்தசடைபபிரானுருடகிழ்ந்துகாட்டுகொடுத்தருளி.

(இ-ள்) சேர்ந்து திருமூலட்டம் தொழுதுபோற்றி சிந்தைகளிகூர்ந்து-தில்லையெனத் தை வந்தடைந்து திருமூலட்டானேஸ்வரனாவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து மனக்களிப்படைந்து, திருபாம்பரசு கலுழன் முதலோர் உடன் குழும-இலக்குமி ஆகிசேடன் கருடன் ஆகிய இவர்கள் தன்னுடன் சூழ்ந்திருக்க, நேர்ந்த தவயோகத்தில்-தனக்கமைந்த தவயோகத்தில், நெடுநான் முயன்றான் - அநேகநான் முயற்சித் திருந்தனன், அக்காலே-அந்நாளில், வாரந்தசடைப் பிராணரும் மகிழ்ந்து-நீண்ட சடையையுடைய இறைவனாகும் மகிழ்ச்சியடைந்து-காட்சிகொடுத்தருளி-தெரிசனந்தந்து (எ-று.)

மாயோன் தில்லையையடைந்து திருமூலட்டானதைத் தொழுதுபோற்றித் திருமகன் முதலாயினார் தன்னுட்கூழ்ந்திருக்க நெடுநான் தவயோகத்தில் முயன்றனன் அக்காலையில் இறைவன் மகிழ்ந்து காட்சிகொடுத்தன னென்க.

உண்டிமுதலானவற்றை யொழித்திருத்தல் தவமும் மனதைத்தியானத்திருத்தல் யோகமுமாதல் தவயோகத்திலென்றார். (க௭உ)

ஒன்னுதாருயிர்பருகியொளிருந்திகிரித்தனிப்படையோ
யென்னீமற்றிவரோடுமெம்பால்விழைந்ததியம்புகெனப்
பொன்னுடையுடைத்தோன்றல்புவிவின்வீழ்ந்துபணிந்தெழுந்து
நன்னுமமெடுத்தோதிப்புகழ்ந்துபோற்றிவில்கின்றான்.

(இ-ள்) ஒன்னதார் உயிர்பருகி - பகைவருடைய உயிரையுண்டு, ஒளிரும் திகிரி தனிப்படைபோய்-ஒளிவீசுஞ் சுதரிசனமென்னு மொப்பந்த சக்கரத்தையுடையவனே, நீ இவரோடும் எம்பால் விழைந்தது என் இயம்புக என-நீ இலக்குமிமுதலிய இவர்களோடு எம்மிடத்தில் விரும்பியது என்னை சொல்லக்கடவாயென்று கேட்க, பொன்னுடை உடையதோன்றல்-பீதாம்பரத்தையுடைய திருமால்; புலியில் வீழ்ந்துபணிந்து எழுந்து-பூமியில் தண்டாகாரமாக வீழ்ந்துபணிந்து எழுந்துகின்று, கல் நாமம் எடுத்து ஒதி-நல்ல திருநாமங்களை யெடுத்துப் பாடி, புகழ்ந்து போற்றி வில்கின்றான்-புகழ்ந்துதோத்திரஞ்செய்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். (எ-று.)

(திருமால் தவத்துக்கிரங்கி காட்சிகொடுத்தருளிய இறைவன்) அத்திருமாலே நோக்கி உனக்குரிமையாளராகிய இலக்குமிமுதலானவர்களோடு எம்மிடத்து நீவிரும்பியதுயாதென்றகேட்க திருமால் திருவடியில்வீழ்ந்து வணங்குகின்றது தன்வேண்டுகோளை விண்ணப்பஞ் செய்தனனென்க.

இறைவன்றிருநாமம் பிறவித்துன்பத்தையொழித்து முத்தியின்பத்தை யளிக்குமாற்றலுடைமையான் நன்னும மெனவும், அந்நாமமே இறைவன் நடனகோலத்தில் விளங்குவான் அதனையுலகினர்க்கறிவிக்குமாறு எடுத்தோதிப்புகழ்ந்து போற்றி யெனவுக்கறினார். (க௭க)

அண்ணலையானந்தத்தெள்ளாரமுதேயடியேங்கள்
புண்ணியநின்றிருக்கத்தினமுதம்பருகிப்பொலிவெய்த
வுண்ணிறைந்தபெருங்குதலுடையேங்கருணைசெய்தருளா
யெண்ணியாரெண்ணமெல்லாமுடிக்கவல்லவெம்மானே.

(இ-ள்) அண்ணலே - எண்ணிறைவனே, ஆனந்தம் தென் ஆர் அமுதே-ஆனந்தமாகிய தெள்ளிய அரிய அமுதமே, எண்ணியார் எண்ணம் எல்லாம் முடிக்கவல்ல எம்மானே - எண்ணுகின்றவர்கள் எண்ணும் எண்ணங்களெல்லாம் முடித்தருளும் ஆற்றலுடைய எமது பெருமானே, அடியேங்கள்-அடியோமாகிய நாங்கள், புண்ணிய நின் திருக்கூத்தின் அமுதம் பருகிப் பொலிவு எய்த - புண்ணியமாகிய உனது

நடனாமிர்தத்தைப்பருகிப்பொலிவடைய, உள் நிறைந்த பெருங்காசலுடையேம் - உள்ளத்தில் நிறைந்த பேராசையை யுடையோமாயிருக்கின்றோம், கருணைசெய்தருளாய் - கிருபைபாலிப்பாய். (எ-று.)

(விண்ணப்பஞ்செய்யத்தொடங்கிய திருமால்) இறைவனை அண்ணலே ஆரமுதே எம்மானே என்றுபுகழ்ந்துபாடி திருமகள் முதலாகியநாங்கள் யாவரும் உன்னுடைய நடனாமிர்தத்தைப்பருகிப்பொலிவுபெற்றிருக்க மிக்க ஆசையை யுடையவராயிருக்கின்றோம் அனுகிரகஞ்செய்வாயென்க.

எல்லாவாணந்தங்களைபுகுங்கடந்து பிரமாணந்தமாய் விளங்கும் சிவானந்தத்தையளித்தலாலண்ணலே எனவும், அவ்வாணந்தமடையப்பெற்ற அடியருள்ளத்துப்பாலிப்பெய்போலாது தயிரினெய்போல் தெளிந்து நிறைந்திருத்தலால் ஆனந்தத்தெள்ளாரமுதே எனவும், அவ்வாணந்தம் நடனத்தில் காணப் பெற்றிருத்தலால் நின்றிருக்கத்தினமுதம் பருகினெனவுங்கூறினார். (சஎசு),

குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங்கூற்றுக்கேட்டருளி
யறவானொதிர்மொழிவாராழிப்படையோயெவ்வெவரும்
பெறலரியடங்காணப்பெட்டாயாகிலெம்மிலிங்க
மறனணுகாத்திருக்காஞ்சிவரைப்பினெய்தித்தாபித்து.

(இ-ள்) குறளுருவாய் உலகளந்தான் இயம்பும் கூற்று கேட்டருளி - வாமனவடிவமாய்வந்து மூன்றுலகங்களை யு மளந்ததிருமாற்சொல்லிய விண்ணப்பத்தைக்கேட்டி, அறவனார் எதிர்மொழிவார்-அறக்கடவுளாகிய இறைவனார் விடைகூறுவார், ஆழிப்படையோய்-சக்கிராயுதத்தையுடையவனே, எவ்வெவரும் பெறல் அரிய நடம் காண பெட்டாயாகில்-எவ்வளவு பெருஞ்சிறப்பினையுடையாரும் காண்டற்கரிய நடனத்தை (இவர்களோடு நீ) காணவிரும்புவையாயின், மறன் அணுகா திருக்காஞ்சிவரைப்பில் எய்தி- தீங்கடையாத திருக்காஞ்சிப்பதியிறசென்று, எம் இலிங்கம்-எம்முடைய வடிவமாகிய சிவலிங்கத்தை, தாபித்து - பிரதிட்டைசெய்து. (எ-று.)

அனுகிரகஞ்செய்வாயென்றுகேட்ட திருமால் இறைவனோக்கி எத்தன்மையானவர்காண்டற்கரிய ஆனந்தநடனத்தை உன்னினத்தவரோடுங்காண விரும்புவையாயின் காஞ்சியிறசென்று சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து என்க.

மாவலிபால் வாமனவடிவாய்வந்து எனக்கு மூன்றுலகையுந் தருவாயென்று கேளாது எம்மடியான்மூன்றடிமண் தருவாயென்று கேட்டுப் பின்னர் மூன்றுலகத்தைபுகு கொண்டதால் ஞானத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டகிறியயோக நிலையிலிருந்து எத்தகைய மெய்ஞ்ஞானம் காண்டற்கரிய ஆனந்தநடனத்தை விரும்பினென்பதுதோன்ற குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங் கூற்றுக்கேட்டருளி - ஆழிப்படையோயெவ்வெவரும் பெறலரிய நடங்காணப்பெட்டாயென்றார்.

இதனால் கிறியபணிசெய்து பெரியபயனை விரும்பினென்பது பெற்றும்.

அல்லதாஉம் கிறியதொழிச்செய்து பெரியபொருளைக்கேட்பது என்றுந்திருமாளுக்கு இயல்பென்பது தோன்ற குறளுருவாயுலகளந்தானியம்புங் கூற்றுக்கேட்டருளியெனவும், எத்தகையோர் எத்தகையசிறுதொழிலியற்றிப்பெரும்பயனைக்கேட்பினும் அப்பயனைபுரிப்பது தருமமுணர்ந்தோரது சகுதி என்பதுதோன்ற அறவனார் நின்றிருத்தைமுடிக்கின்றோ மெனவுங்கூறினார். (கஎரு)

நறுமலர்கொண்டருச்சித்துவல்லையிண்ணுந்நினை
னுதுகருத்தைமுடிக்கின்றேமென்றருங்கருளுமுலாகேளா
மறுவிகந்தமனத்தன்பின்மாயோனங்கணயாவனாயு
நிறுவிவளவயற்காஞ்சிரெடுநீர்ககரங்கடிதடைந்தான்.

(இ-ள்) நறுமலர்கொண்டு அருச்சித்து - நறுமணங்கமழும் பூக்களைக்கொண்டருச்சினைசெய்து, எண்டு வல்லை நண்ணுதி - இவ்விடம் வினாந்துவந்து போர்வாய், நின் உறு கருத்தை முடிக்கின்றேம் - நீ எண்ணியவெண்ணத்தை முடிக்கின்றோம், என்று ஆங்கு அருளும் உலாகேளா - என்றருளிய திருவாக்கைக்கேட்டு, மறு இகந்தமனத்து அன்பின் - குற்றமற்ற மனத்தினிகழ்ந்த அன்பிலை, மாயோன் - திருமால், அங்கண் யாவனாயும் நிறுவி - அத்தில்லையின்கண் இலக்குமிழதலாயினொளரிதுத்தி, நெடுநீர் வளவயல்காஞ் சிநகரம் கடிது அடைந்தான் - நீர்வளமிகுந்தவயல் சூழ்ந்தகாஞ்சிநகரத்தை விரைந்துவந்து சேர்ந்தான். (எ-று.)

(சிவலிங்கந்தாபித்தபின்னர்) மலராலருச்சினைசெய்து மீண்டுமிங்குவருவையாயின் உனதுகருத்தை முடிக்கின்றோமென்றருளிய அருளுரையைக்கேட்டு அன்புடையனாய்த் திருமால் தன்னவதைத்தில்லைக்கணியுவிக்காஞ்சியை வந்தடைந்தனனென்க. ஆங்கு-அசை. (கஎக)

ஏகம்பத்தொளிமணியாயின் பத்தொழும்பர் செய்தவங்க
ளேகம்பத்தெனக்கொள்ளுமிறையைக்குறளாய்மாவலிமுன்
ளேகம்பத்தாற்புரிசையொருமுன்றிதுத்தகனிமுதலை
யேகம்பத்தொழும்புளகமெய்தவணங்கித்தொழுதெழுந்து.

(இ-ள்) ஏகம்பத்தொளிமணியை - திருவேகம்பத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சோதிலிங்கத்தை, இன்பத் தொழும்பர் செய்தவங்கன் ஏகம் பத்து எனக்கொள்ளும் இறையை-இன்பத்தையுடைய மெய்யடியார்கள் செய்கின்ற தவங்களி லொன்றைப் பத்தென்றுகொள்ளும் தலைவனை, குறளாய் மாவலிமுன் ஏகு அம்பு அத்தால் புரிசை ஒருமுன்று இதுத்த தனிமுதலையே - வாமனவடிவமாய் மாவலிமுன்னேசென்ற திருமாலாகிய அம்பிலை முப்பரங்கனையு மழித்த ஒப்பற்றமுதல்வனையே, கம்பத் தொழும் புளகம் எய்த வணங்கி தொழுது-சீரமுற்றும் ஒளேகம்பமாகப் புளகத்தை யடைய வணங்கிப்பணிந்து, எழுந்து - எழுந்துநின்று. (எ-று.)

ஏகம்பத்தொளிமணி யாயிருக்கின்றவனை அடியார்கள் செய்யும் ஒருதவத்தைப் பத்தாகக்கொள்கின்றவனை திருமாலாகிய அம்பால்முப்பரங்கனையு மழித்தவனைவணங்கி யெழுந்துநின்றுஎன்க.

ஏகம்பத்தாலென்புழி அம்புஅதால் என்பது அத்தாலெனநின்றது. “இத்தை மெய்யெனகருநீ” என்புழிப்போல. ஒருமுன்றிதுத்த என்புழி முற்றும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. (கஎஎ)

அக்கம்பமுடையார்க்குத்தென்பாலங்கட்சிவலிங்க
மிக்கன்புதழைத்தேநாங்கவிண்டுவிசனெனவிருவிப்
பொக்கங்கண்முழுதகலப்போற்றிவேண்டியருள்பெற்றுத்
திக்கெங்கும்புகழ்ப்பரப்புந்தில்லைவனத்தைமீண்டணைந்தான்.

(இ-ள்) அ கம்பமுடையார்க்குத் தென்பால் அங்கண் - அந்தத் திருவேகம்பமுடையார்க்குத்தென்பக்கமாகிய அவ்விடத்தில், சிவலிங்கம் மிக்க அன்பு தழைத்து ஓங்க விண்டிவிசன் என இருவி - சிவலிங்கமுத்தியை மிகுந்தஅன்பு மேன்மேலெழ விண்டிவிசனென்னுநாமத்தால் பிரதிட்டைசெய்து, பொக்கங்கண் முழுது அகல போற்றி - பொய்மையெல்லாம் நீங்கத்துதித்து, வேண்டியருள்பெற்று - தானெண்ணியபடியேவேண்டியவருள்பெற்று, திக்கு எங்கும் புகழ் பரப்பும் தில்லை வனத்தை- திசைகளெங்கும் புகழ்ப்பரவச்செய்யும் சிதம்பரேஷத்திரத்தை, மீண்டுஅணைந்தான் - மீளவும் வந்துசேர்ந்தான். (எ-று)

அத்திருவேகம்பமுடையார்ச்சுத் தென்பக்கத்தில் வீண்மீச்சென்னு நாமத்
நோடி ஓர்சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்து தொழுது வணங்கித் திருவருளுக்குரிய
னய் தில்லைவனத்தைவந்து சேர்ந்தனனென்க. (கௌ)

ஆண்டணைந்ததிருமாலுக்கருளா ரமிழ்தமனையாருந்
தூண்டரும்பேரொளிப்பிழம்பாய்ச்சுடருந்திருச்சிற்றம்பலத்துட்
காண்டகையவானந்தநிருக்தங்காட்டக்கழியன்பு
பூண்டதிருப்பாப்பரசுபுள்ளேற்றண்ணலொடுங்கண்டான்.

(இ-ள்.) ஆண்டணைந்த திருமாலுக்கு - தில்லையைவந்தடைந்ததிருமாலுக்கு
அருளார் அமிழ்தம் அனையாரும்-கருணைநிறைந்த அமிர்தத்தை யொத்திறைவரும்,
தூண்டரும் பேரொளிப்பிழம்பாய் - தூண்டாத பேரொளிக்கூட்டமாய், சுடரும்
திருச்சிற்றம்பலத்துள் - ஒளிவிடும் சிற்சபையில், காண்டகைய ஆனந்த நிருத்தங்
காட்ட - காணத்தக்க ஆனந்தநடனத்தைக்காட்ட, கழி அன்பு பூண்ட திரு பாப்
பரசு புள்ளேறு அண்ணலொடும் கண்டான் - அம்மாயோன் மிக்க அன்பு பூண்டஇ
லக்குமி ஆதிசேடன் கருடன் ஆகிய இவர்களோடும் தரிசித்தனன். (எ-று.)

தில்லையை வந்தடைந்த திருமாலுக்கு இறைவன் சிற்சபையின்கண் ஆன
ந்த நடனத்தைக்காட்ட இலக்குமிமுதலானவர்களோடு தரிசித்தனனென்க.

அமிர்தம் இன்சுவையுடையதுபோலிறைவன் அருளுடையானதலால்அருளா
ரமுதமனையாருமெனவும், ஏக்காலத்துமழிவின்றி சுயஞ்சோதியாய் ஒளிவிட்டெரிவ
து பொன்னம்பலமாதலால் தூண்டரும் பேரொளிப்பிழம்பாயெனவும் கூறினார். (.)

கண்டளவில்பெருங்காதலின்பவெள்ளங்கரையிகப்பக்
கொண்டநிறைமகிழ்ச்சியினாலாடிப்பாடிக்கும்பிட்டி
பண்டைநிலைமறநதுமதுப்பருகுஞ்சுரும்பிற்பரவசனாய்
மண்டியபேராவத்தால்வணங்கித்தொழுதுகளிசிறந்தான்.

(இ-ள்.) கண்ட அளவில் பெருங்காதல் இன்பவெள்ளம் கரை இகப்ப கொ
ண்ட - தரிசித்த அவ்வளவிலே பெரிய ஆசையாகிய இனப்பெருக்கம் கரையி
ந்து மேலெழக்கொண்ட, நிறை மகிழ்ச்சியினால் ஆடி பாடி கும்பிட்டி - நிறைந்த
மகிழ்ச்சியினால் ஆனந்தக்கூத்தாடித்தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி, பண்டை நிலைம
ந்து- முன்னிலைமையமறந்து, மது பருகும் சுரும்பின்பரவசனாய் - தேனுண்ணும்
வண்டைப்போலப் பரவசமடைந்து, மண்டிய பேர் ஆர்வத்தால்-மிக்கபேரன்பினால்,
வணங்கி தொழுது களிசிறந்தான் - தண்டாகாமாடிப்பணிந்து மகிழ்ச்சியடைந்
தான். (எ-று.)

தரிசித்தபொழுதே உண்டாகிய ஆனந்தப்பெருக்கால்மகிழ்ச்சியடைந்து அம்
மகிழ்ச்சியினால் ஆடியும் பாடியும் கும்பிட்டிப் பரவசமடைந்தும் பணிந்தும் மகிழ்
ச்சியடைந்தனனென்க.

ஆடிப்பாடிக்கும்பிட்டிப் பரவசனாய் வணங்கித்தொழுது என்றது இன்ப
வெள்ளம் கரையிகந்தகாலத்துண்டாகும் குணங்களாதலால் அக்குணங்களெல்லாம்
கிருமால் தன்னிடத்து நிகழப்பெற்றனனாவின் களிசிறந்தானென்றார். (கஅ0)

இறைவனாத்திருக்கத்துக்கிசையக்கணங்களியமுழக்கு
முறையுணர்ந்துபெருங்களிப்பாற்றாணுப்படகமுழக்குதலு
மறைமுதல்வரதுநேர்க்கிமகிழ்துபாடகப்பணிதனக்கே
நிறைவிருப்பினருள்செய்யப்பெற்றவாழ்ந்தானெடியோனே.

(இ-ள்.) இறைவனார் திருக்கூத்துக்கு இசைய-நடராசமூர்த்தியின் திருநடனத்திற்கிணங்க, கணங்கள் இயம் முழக்கும் முறை உணர்ந்து-சிவகணங்கள் பலவாத் தியங்களை முழக்கும் முறைமையையறிந்து, பெருங்கனிப்பால் தானும் படக முழக்குதலும்-பேரானந்தத்தால் தானும் மத்தளத்தை முழக்கவும், மறை முதல்வர், அது நோக்கி மகிழ்ந்து - வேதமுதல்வனாகிய இறைவன் அதனைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்து, படகப்பணித்தனக்கே நிறைவிருப்பின் அருள்செய்யப்பெற்று - அம்மத்தள முழக்கும்பணிபைத்தனக்கே மிக்க அன்போடு கட்டளையிடப்பெற்று, நெடியோன் வாழ்ந்தான் - திருமா லங்குவாழ்ந்திருந்தனன். (எ-று)

(மகிழ்ச்சியடைந்த திருமால்) இறைவன் திருக்கூத்துக்கிணங்கச் சிவகணங்க ளெல்லாம் பலவாத்தியங்களை முழக்கும் முறைப்பாட்டையுணர்ந்து அவர்களில் தா னும் ஒருவரை மத்தளத்தை முழக்கவும், அதனை நோக்கி அம்மத்தளப்பணியை அத் திருமாலே செய்துவர நடராசன் கட்டளையிட்டருளினன். அவ்வண்ணமே அப்ப ணிசெய்து திருமால் வாழ்ந்திருந்தனன் என்பது. (கஅக)

விதுவொன்றுஞ்சுடைமுடியார்விண்டுவிீசம்வந்தவா
றிதுகண்டிர்முனிவீர்காளிண்டுத்தொழுதுவழிபட்டுத்
துதிசெய்துகணநாதர் திருமாளிகைகுழ்தருமுன்றின்
மதுவிள்ளுமலர்க்கூந்தன்மலையான்மடநதையெய்தினுள்.

(இ-ள்.) முனிவீரகாள் - முனிவர்களே, விது ஒன்றும் சடைமுடியார் - சந் திரன் தவமும் சடைமுடியையுடைய இறைவனார் வீற்றிருக்கும், விண்டுவிீசம்வந்த வாறு இது - விண்டு விீச்சரம் வந்தவரலாறு இதுவாகும், மதுவிள்ளும மலர்க்கூந் தல் மலையான் மடத்தை - தேன்சிந்தும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மலையா யன்மகளாகிய அம்மையார், ஈண்டு தொழுது வழிபட்டு துதிசெய்து - இவ்விட த்து இவ்விண்டுத்தளியை வணங்கிப் பூசித்தேத்தாதிரஞ்செய்து, கணநாதர் திருமா ளிகை குழ்தரு முன்றில் - சிவகணநாதர்கள் வீற்றிருக்கும் திருத்தளிகள் குழந்திரு க்கின்ற முன்றிலில், எய்தினுள் - சேர்ந்தனர். (எ-று.)

முனிவர்களே விண்டுவிீச்சரத்தின்வரலாறு இதுவாகும். அவ்விண்டு விீச்சர த்தை அம்மையார் வழிபட்டு கணநாதர்களிருக்கும் இடத்தைபடைந்தனனென்க.

பண்ணிசைந்தவரிச்சகரும்பாடலபயி லுமலரிலைஞ்சித்
தண்ணிசைந்தசிவகங்கைத்தழங்குந்திராநீர்க்குடைந்தாழிப்
பெண்ணிசைந்தபெருவனப்பிற்பிராட்டியாங்குப்பிறங்கொளியாற்
கண்ணிசைந்தகனிசிதப்பவகத்தியீசங்கண்டணைந்தாள்.

(இ-ள்.) பெண் இசைந்த பெருவனப்பின் பிராட்டி-பெண்ணுக்குரிய மிக்க அழகியையுடைய அம்மையார், பண் இசைந்த வரி சகரும்பர் - இசையமைந்த கீற் றுகள் பொருந்தியவன்கள், பாடல்பயிலும் மலர் இலைஞ்சி - பாடுகின்ற மலர்கள் நிறைந்த மடுப்போலும் விளங்குகின்ற, தண் இசைந்த தழங்கும் திராநீர் சிவகங்கை குடைந்தாழி - குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய சிவகங்கைத்தீர்த்த த்தில் மூழ்கி, ஆங்கு பிறங்கு ஒளியால் - அவ்விடத்துப்பிரகாசிக்கும் மிக்கவொளியி னால், கண் இசைந்த களிநிறப்ப - கண்ணுக்கியைந்த ஆனந்தமிக, அகத்தி ஈசம்க ண்டு அணைநதாள் - அகத்திசத்தைப்பார்த்துச்சமீபித்தனர். (எ-று.)

(கணநாதர்கள் தங்கியிருக்குமிடத்திலிருந்து) சிவகங்கைக்கு வந்து அத்தீர்த் தத்தில் மூழ்கியெழுந்து அகத்திசத்தைக்கண்டனனென்க.

வண்டுகளுக்குப்பண்ணும் கங்கைக்குத் தண்மையும் வனப்பிற்குப்பெண்ணும் களிப்பிற்குக்கண்ணும் இனமாதலால் பண்ணிசைந்த வரிச்சகரும்பரெனவும், கண்ணை

சைந்த சிவகங்கையெனவும், பெண்ணிசைந்த பெருவளப்பெனவும், கண்ணிசைந்த கஜையெனவுங்குறிஞர். வரிச்சுரும்பர் பாட்டைப்பாடும்வண்டென்பதுமொன்று.

இலைஞ்சி என்பது மடு இதனை “கடுமுரண்முதலைய நெடுநீரிலைஞ்சி” என்னும் புறப்பாட்டானுணர்ச்சு. (கஅ௩)

கவிநிலைத்துறை.

என்றசூதனைமாதவரயாவருமேத்தியே
பன்றிகாணருஞ்சேவடி ப்பற்றியசிற்தையோய்
துன்றுசீர்மையகத்தியீசத்தியல்சொல்கென
நன்றுமுள்ளமகிழ்ந்துவிளங்கநவிற்துறான்.

(இ-ள்) என்ற சூதனை - என்று கூறிய சூதமுனிவரை, மாதவர் யாவரும் ஏத்தி - பெரியதவத்தையுடைய முனிவர்களெல்லாந்தோத்திரஞ்செய்து, பன்றிகாணரும் சேவடி பற்றியசிற்தையோய் - திருமால் வராகவடிவங்கொண்டுங் காண்டற்கரிய சிவந்த திருவடிபையப் பற்றுக்கோடாகப்பற்றி யிருக்கின்றசித்தத்தையுடையவனே, துன்று சீர்மை அகத்தியீசத்த இயல் சொல்க என - மிக்கபெருமையையுடைய அகத்தியீசத்தின் வரலாற்றைச்சொல்வாயென்றுகேட்க, நன்றும் உள்ளம் மகிழ்ந்து விளங்க நவிற்துறான் - மிகவும் மனமகிழ்ந்து விளங்கும்படி நன்றாகச் சொல்லுவான். (எ-அ.)

(அம்மையார் அகத்தியீசத்தைக்கண்டார்) என்றுகூறிய சூதமுனிவரை முனிவர்களெல்லாம் வணங்கி இறைவன்றிருவடியையப்பற்றிய சித்தத்தையுடையோய் அகத்தியீசமென்று கூறிய அவ்விவிகத்தின் வரலாற்றைச்சொல்வாயென்றுகேட்க உள்ளமகிழ்ந்து விளங்கச்சொல்வாராயினர் என்க.

சூதமுனிவர் இறைவன் திருவடியொன்றையே பற்றியிருக்கும் அன்புடைமை தோன்ற பன்றிகாணருஞ்சேவடி பற்றிய சிற்தையோயெனவும், தாம் விரும்பியிருக்கும் அவ்விறைவன் புகழையே அம்முனிவரும் விரும்பிக்கேட்டனராதவின் நன்று முள்ளமகிழ்ந்து விளங்கநவிற்துறானெனவுங்குறிஞர். (கஅ௪)

கடவுண்மாமுனி நாரதன் முன்னொருகாலையி
னிட்டுடைத்திருக்காஞ்சியினேகர்பநாதரைச்
சுடருமாடகயாழிசையாற்றொழுதேத்துவான்
நடவுவெள்ளிப்பருப்பநின் அந்தணத்தனன்.

(இ-ள்.) கடவுண்மாமுனி நாரதன் - தெய்வத்தன்மையுடைய நாரதமுனிவர், முன் ஒருகாலையில் - முன்னொருகாலத்தில், இடன் உடை திருக்காஞ்சியின் ஏகம்பநாதரை - பரந்தவிடத்தையுடைய காஞ்சியில் ஏகம்பநாதரை, சுடரும் ஆடகயாழிசையால் - பிரகாசிக்கும் பொன்னாற்செய்த யாழினிசையால், தொழுது ஏத்துவான் - வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய, நடவு வெள்ளிப்பருப்பதம் கின்றும் தணநதனன் - பெருமைபொருந்திய வெள்ளியங்கிரியினின்றும் நீங்கினன். (எ-று)

நாரதமுனிவா முன்னொருகாலத்தில் காஞ்சியில் ஸ்மீற்றிருக்கும் ஏகம்பநாதரை வணங்க காலையங்கிரியினின்றும் போந்தனனென்க. ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதருபம், சாம்பூனதம் எனப்பொன்னின் விசேடங்கூறலானுமதிக. (கஅ௫)

அண்ணலார்தம்மடியிணைதவருசிற்தையா
னணனுகின்றரப்புக்கருவித்தலைவனை
விண்ணினைக்குபுவெய்தெனவிந்தநெடுங்கிரி
யெண்ணம்வாய்ப்பவியங்குமுருக்கொடுமுன்னுறு.

(இ-ள்.) அண்ணலார்தம் அடியிணை தைவரு சிந்தையால்- இறைவனுடைய இரண்டு திருவடிகளைப்பற்றிய சித்தத்தினாலே, நண்ணுகின்ற நரப்புக்கருவித் தலைவனை - வருகின்றவீணைக்குத் தலைவராகிய நாரதமுனிவரை, விந்தெடுங்கிரி-பெரியவிந்தபருப்பதம், வெய்தெனவிண்ணில் நோக்குபு - விடைந்து ஆகாயத்திலெயர்த்து, எண்ணம் வாய்ப்ப இயங்கும் உருக்கொடு முன்னுற - தானெண்ணிய வெண்ணம் முடிவுபெறச்சலிக்கும் சரவுருவத்தோடு முன்னேசென்று. (எ-று.)

விந்தமலை நாரதமுனிவர் ஆகாயமார்க்கமாக வருதலைப்பார்த்து மானிட மடிவங்கொண்டு முன்னே சென்றதென்க.

விரல் யாழைத் தைவருதல்போலும் இறைவன் திருவடியை மனம்தைவருமென்பார் நரம்புக்கருவித்தலைவன் அண்ணலார்தம் மடியிணைதைவருசிந்தையால் என்றார். (கஅஎ)

அருக்கியம் முதலாயினகொண்டு வழிபட்டு
பெருத்தகாதலின்பேணித்தொழுதுவணங்கலும்
கருக்கடிந்துயர்காழறுமாதவனெகையான்
மருத்தபூஞ்சுனை விந்தவனாக்கிதுபேசுவான்.

(இ-ள்) அருக்கிய முதலாயின கொண்டு வழிபட்டு-அருக்கிய முதலானவைகளைக்கொண்டு வழிபட்டு, பெருத்தகாதலின்பேணி தொழுது வணங்கலும் - மிக்க ஆசையினால் விரும்பி தண்டாகாரமாக வணங்கவும், சருக்கடிந்து உயர்காழ் அறுமாதவன்-பிறவித்துன்பமொழிந்து மேன்மைபெற்ற நாரதமுனிவர், ஓகையால்-மகிழ்ச்சியினால், மருத்தபூஞ்சுனை விந்தவரைக்கு இது பேசுவான்-நறுமணங்கமழும் பூக்கள் நிறைந்த சுனைகளையுடைய விந்தமலைக்கு இதனைச் சொல்லுவார். (எ-று.)

(முன்னேசென்ற விந்தமலை) அருக்கிய முதலானவற்றால் வழிபட்டுவணங்கவும் அந்நாரத முனிவர் மனமகிழ்ந்து அவ்விந்தமலைக்கு இதனைக்கூறுவார் என்க.

அருக்கியமுதலியன என்பது அருக்கியம் பாத்தியம் ஆசமனம் கொடுத்தலும் ஆசனமளித்து இன்சொல்வழங்கலுமாம். (கஅஎ)

மன்னும்மெய்த்தவர்பாற்புரியும்வழிபாட்டினி
லின்னையொப்பவர்கண்டிலனித்தருநின்னையும்
பொன்னினுட்டவர்போதவிகழ்ந்தனரன்னதை
யுன்னியுன்னிவருந்திடுகின்றதென்னுள்ளமே.

(இ-ள்.) மன்னும் மெய்த்தவர்பால் புரியும் வழிபாட்டினில் - நிலைபெற்ற மெய்ம்மையாகிய தவசிகளிடத்தில் விரும்பிச்செய்யும் வழிபாட்டில்,கின்னையொப்பவர்கண்டிலன்-உன்னை பொத்தவர்களை யான் கண்டதில்லை, இத்தரு நின்னையும்-இத்தருதியையுடைய உன்னையும், பொன்னி நாட்டவர் போத இகழ்ந்தனர்-பொன்னுலகத்திலுள்ள தேவர்கள் மிகவும் இகழ்ச்சிசெய்தார்கள், அன்னதை-அவ்விதழ்ச்சியை, என் உள்ளம் உன்னி உன்னி வருந்திடுகின்றது - என்மனம் நினைந்து நினைந்து வருத்தமடைகின்றது. (எ-று.)

மெய்த்தவர்களிடத்துச்செய்யும் வழிபாட்டில் உன்னை யொப்பவரையான் கண்டதில்லை இத்தகைய நின்னையும் அமரர்கள் அவமதித்தார்கள் அதனை என்னுள்ளம் எண்ணி எண்ணி வருந்துகின்றது என்க. (கஅஅ)

என்றதாபதவேந்தனைமீளவிதைஞ்சிமுன்
நின்றுதேவருளியாவரிகழ்ச்சிநிகழ்த்தினு
ரென்றனக்கிகழ்யாதுகொல்குநினையேலது
மன்றமாற்றுவனயானெனவிந்தம்வகுத்ததால்.

(இ-ள்) என்றதாபதவேந்தனை - என்று கூறியதவகிரேஷ்டராகிய நாரதமுனி ஸ்ரீ, மீள இறைஞ்சி-மீளவும்வணங்கி, முன் நின்று-அம்முனிவர்முன்னேநின்று, தேவருள் யாவர்இகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார் - தேவருக்குள் எவர்கள் என்னிடத்தில்கழ்ச்சியைக்கூறினார்கள், என்றனக்கு இகழ்யாது - (அவர்கூறியதுபோலும்) எனக்கு இகழ்ச்சியாது இருக்கின்றது, கூறினையேல் - சொல்வீராயின், யான் அது மன்ற மாற்றுவன் என-நான் அவ்விதச்ச்சியைகிச்சயமாக இப்பொழுதே மாற்றுவனென்று, விர்தம்வகுத்தது - விர்தமலேகூறியது. (எ-று.)

(தேவர்கள் உன்னை இகழ்ந்ததை என்னுள்ளம் நினைந்து வருந்துகின்றது) என்றுகூறியநாரதமுனிவரை மீளவும்வணங்கி யார் என்னை இகழ்ச்சியாகக் கூறினவர்கள் என்னிடத்துள்ள இகழ்ச்சியாவது எது அவற்றைக்கூறுவீராயின் அதனைஇப்பொழுதே கிச்சயமாக மாற்றுகின்றேன் என்று விர்தமலேகூறியதென்க.

விர்தமலை தன்னிடத்தில்கழ்ப்பும் தன்னையிகழ்வாகக்கூறுவாரும் இல்லையென்றெண்ணி யிருந்ததாகலின் யாவரிகழ்ச்சி நிகழ்த்தினார் என்றனக்கு இகழ்யாது என்றிருமாந்து கூறியதென்க. (கஅக)

முனிவனவ்வுரைகேட்டுமொழிதருமேன்மையிற்
புனிதகின்னொடுபொன்வரைநேரொணுநூலெலாம்
பனிமதிச்சடைப்பண்ணவர்தேவர்குழாத்தொடு
நனிமகிழ்ந்தவண்வையுருவார்நாடொறுமாதலால்.

(இ-ள்.) முனிவன் அவ்வுரைகேட்டு - நாரதமுனிவர் அந்த விர்தமலை கூறியதைக்கேட்டு, நூல் எல்லாம் மொழிதருமேன்மையில்-நூல்களெல்லாம் சொல்லப்படுஞ்சிறப்பில், புனிதகின்னொடுபொன்வரைநேர் என்னும்-பரிசுத்தமாகிய உன்றோடுபொன்மலைஒப்பென்றுசொல்லும், பனிமதிச் சடை பண்ணவர்-குளிர்ந்தசந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய இறைவர், தேவர்குழாத்தொடு நனிமகிழ்ந்து- தேவகூட்டங்களோடும் மிகவும்மகிழ்ந்து, நாடொறும் அவண்வையுருவர்- நாடொறும்அம்மேருமலையில் வசிப்பர், ஆதலால் - ஆகையினால். (எ-று.)

நாரதமுனிவர் விர்தமலைகூறியதைக்கேட்டு நூல்களெல்லாம்சொல்லப்படுமேன்மையில் உன்றோடுபொன்மலை யொப்பென்றுசொல்லும் (அந்நனமிருக்க) சந்திரசேகரனாகிய இறைவன் தேவர்குழாங்களோடு அம்மேருமலையில் நாடொறும் மிகவும் மகிழ்ந்துவசிப்பன் ஆகையினாலென்க.

ஈண்டு கின்றோடு பொன்மலையொப்பாக, இறைவனுன்னிடத்து வீற்றிராது அம்மேருமலையின்கண் வீற்றிருத்தல் இகழ்ச்சியன்றோவென்று அவ்விர்தமலைக்கெடுத்தக்காட்டியதாகும். அல்லதுஉம் நூலெலாம் மொழிதருமேன்மையில் புனிதகின்னொடுபொன்வரைநேரொணும் என்றதனால் விர்தமலையை உயர்த்திக்கூறியதெனவும் பனிமதிச்சடை பண்ணவர் தேவர்குழாத்தொடு நனிமகிழ்ந்தவண்வையுருவார்நாடொறுமேன்றதனால் பொன்மலையையுயர்த்திக்கூறியதெனவும்கொள்க. இவற்றுள்விர்தமலையை யுயர்த்திக்கூறியது முகமனும் பொன்மலையையுயர்த்திக்கூறியதுஉண்மையுமாமென்க. (ககௌ)

இயங்குகோள்களுடுக்களிராசியெவற்றொடும்
வயங்குசுந்திரகுடியிர்தாம்வடமேருவை
நயந்துசுற்றுவார்நாடொறுமத்திறாக்கியே
யுயங்குகின்றனன்யானென்பின்னருமோதுவான்.

(இ-ள்) இயங்கு கோள்கள் உடுக்கள் இராசி எவற்றொடும் வயங்கு சந்திரகுடியிர்தாம்-சரிக்கின்ற அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் அசுவனிமுதலிய நகைத்

திரங்கனும் மேடமுதலாகிய இராசிகளும் எவையிற்றிலும் விளக்குந் சந்திர சூரியர்களும், வடமேருவை - பொன் மலையை, நாடொறும் நயந்து சுற்றுவர் - நாடோறும் விரும்பிப் பிரதக்கினம் வருவார்கள், அதிதிறம் நோக்கி-அச்சிறப்பை நோக்கி, உயங்குகின்றனன் என - நான் வருந்துகின்றேனென்று, பின்னரும் ஓதுவான் - பின்னுஞ் சொல்வான் (எ-று).

சரிக்கின்றசூரியன்முதலிய கிரகங்கள்-நக்ஷத்திரங்கள்-இராசிகள்-சந்திரர்-சூரியர் என்றுசொல்லப்பட்டஇவர்களெல்லாம்மேருமலையை நாடோறும் விரும்பிச் சுற்றுகின்றனர். யான் அச்சிறப்பைநோக்கி வருந்துகின்றேனென்று நாரதமுனிவா பின்னுஞ்சொல்லுவார் என்க.

நாரதமுனிவர் விந்தமலைக்குப் பொன்மலைச் சிறப்பையெடுத்துக் கூறவந்தவராதலால் மேலைச்செய்யுளில் அப்பொன்மலையி லிறைவன் வீற்றிருக்கின்ற சிறப்பையும், அச்சிறப்பால் கோள்கள் முதலிய யாவும் அம்மலையை வலம் வருகின்றன என்னு மென்மையையு மெடுத்துக்கூறுவார்போன்று இவ்விந்தமலைக்குச் சிறப்பின்மையை நன்கு விளக்கியவாறாகும். எனவே இறைவன் உன்னை இடமாகக்கொள்ள வில்லையென்றும், அதனால் ஏனையோரும் உன்னை யொருபொருளாக மதிக்கவுமில்லையென்றும் அதனிகழ்ச்சியைவிளக்கியதாமென்க. இது வீறுகோளணி. (௧௯௧)

தனக்குநேர்வரியாய்பலசாற்றுவதென்கொலோ

வெனக்குநீநனிநண்பினையாதவினித்திற

முணக்கியம்பினனின்னினியேகுவலொய்யென

மனக்குவேண்டியசெய்கெனமாதவனீங்கினுன்.

(இ-ள்.) தனக்கு நேர்வு அரியாய்-உன்றனக்கு ஒப்பானதொன்றை அறியாத விந்தமே, பலசாற்றுவது என்கொல்-இதனை மிகைபடக் கூறுவதனும் பயனென்னை, (ஆயினும்) எனக்கு நீ நனி நண்பினை ஆதலின் - எனக்கு நீ மிகவும் நட்பினனுயிருக்கின்றனையாதலின், இத்திறம் உனக்கு இயம்பினன் - இவ்வகையெல்லா முனக்கு நன்றாகக்கூறினேன், இனி இனி ஏசுவல் - யானிப்பொழுதேசெல்கின்றேன், ஓய்யென மனக்கு வேண்டிய செய்க என்ன - (இனி நீ) வினாந்துமனத்துக்கு வேண்டியபடியே செய்யக்கடவாயென்று, மாதவன் நீங்கினுன் - நாரதமுனிவர் சென்றனர். (எ-று.)

விந்தமலையே உனக்குப் பலவாறு எடுத்துக்கூறுவதனும் பயனென்னை? ஆயினும் நீ எனக்கு நட்பினனாகையால் எிலவற்றையெடுத்துக்கூறினேன். இனி யான் செல்கின்றேன், இனி நீ (யான் கூறினவற்றையெண்ணி) மிசவும் வினாந்து உன்மனத்தில் தோன்றியவாறெல்லாம் செய்யக்கடவாயென்று முனிவர் சென்றனொன்க.

இறைவன் இருத்தலானும் கோள்கள் முதலிய யாவும் வலம் வருதலானும் சிறப்புடையதாக அப்பொன்மலைதான் எண்ணினாலும் உனக்கொப்பாகாதென்பார்தனக்கு நேர்வரியாயெனவும், இவ்வருஞ் சிறப்பையுடைய உன்னருமையையுணராது அமரர்களிகழ்ந்ததைத்தனவாகிய அப்புன்மொழிகளை யானெவ்வளவென்று எடுத்துச் சொல்லுவேனென்பார் பலசாற்றுவதென்கொலெனவும், அத்தேவசனங்களுள் யானுமொருவருயினும் நீ என்பாளுள்ள நட்பினால் அவ்வொற்றுமைகருதிச் சிலகூறினெனென்பார் எனக்கு நீ நனிநண்பினையாதலின் இத்திற முணக்கியம்பினனெனவும், இனி இந்நனம் தாழ்த்திருப்பேனாயின் உன்னை யிகழ்ந்த இழிப்புடையெல்லாம் கூறவருமென்பார் இன்னினியேகுவலெனவும், தேவர்களெல்லாரும் உன்னை

மிகப்பலவாக இழித்துக்கூற மோருமலை மிகவுரு செருகுநறிருத்தலால் இனித நா ழாது அசன செருக்கடங்குமாறு அமர்வியினும் நீ மேலோங்கு வேண்டிமென்பா ஓய்யென மனக்குவேண்டிய செய்கென எனவுகூறினா.

மனக்கு எனபுழி சாரியையுனவழி சாரியை தவிராதது, மாடக்குச்சித்திர மென் றுறபோல (ககஉ)

அறுசீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பததர்மெயசகினைமகதியாழபயிலபடி மவுண்டியனீங்க ளு மெயததவெஞ்சினமீட்கொணமாலவனா வீயுமெல்லவிளக்கினைச் செத்திறப்பவளாநதெழுநுவிசுமபுசென நுவிரந்ததான் மைத்தவல்லிருளகீறிவாளகளவயங்குமாறு தடுத்தோ,

(இ-ள்.) பததா மெயகினை மகதியாழ் பயில் படிமவுண்டியன் பததாழ் மமெயமையாகியநரமபுகளையுமுடைய மகதியாழிலவல்ல தவவுண்டியையுடைய நா ரதமுனிவா, நீங்கலும் செல்வமும், மெயதத வெமசினம் மீசொள மாலவனா உண் மையாகவே கொடுங்கோபம் மேனமேற்கொண்ட விரதமலை, மைத்தவல் இருள கீறி மிகவும்கரிய இருளைக்கழித்து, வாளகள வயங்குமாறு தடுத்த ஒளிவிளங்கும் சந்திரசூரியர்கள செல்லுமவழியைத்தடைசெய்து, வீயுமெல்லவிளக்கினைச் செகது இறப்பவளாநது எழுந்த விசுமபு சென்று நிரந்தது-இறக்குந தருந்தது விளக கொளியைச்சாராநது விடமுற்பறவை மரணமடைதலபோல அடிபரநதுமேலோங்கி விண்ணைவுரு சென்று ரியிர்த்தது; (எ-று)

நாரதமுனிவா சென்றபின் விரதமலை அடங்காத்சினங்கொண்டு ஆகாய முகட்டைக் கடந்தோங்கி இருளையோட மச்செல்லும் சூரியசந்திரர்கள் ககியைச் சேத்ததெனக.

நாரதமுனிவா-உனனை இகழ்ந்துகூறியன பல, யான் உன்னிடங்குறியன சில எனபது முதலாகக்கூறிய சொல்லெல்லாம் விரதமலைக்குக் கோபத்தையே வீனைவித்தனவாகலான மெயதத வெஞ்சினமீட்கொணமாலவனா எனவும், அக்கோ பததான மேலெழுந்தோங்கிப் பூக்கம் விளக்கினை-உண்டெழுந்த பறவையினே க்கம்போலாம், ஆகலான வீயுமெல்ல விளக்கினைச்செத்திறப்ப வளாநதெழுந்த விசு ம்புசென்று நிரந்தது எனவும், அங்குநமாபிறும் அவரோக்கத்தின் பெருமை நண் டி விளக்கவேண்டுமாதலால் மைத்தவல்லிருளசறி வாளகள வயங்குமாறு தடுத்த எனவுகூறினா. (ககங)

துருவமண்டலவெல்லையீழ் படமேச நெழுநுசுடாவெறபினைத் தருநிலத்தவா நோக்கி முதுதழ் நடையுக்குவிசுகொடுங் கருவியிறசிறகரிவாரிரட்டி செருசெய்கருசதினல் வருவதாங்கொலெனத்தலைத்தமருண்டுதரமுளவொரீஇயினார்.

(இ-ள்.) துருவமண்டல எல்லை கீழ்ப்பட மேககெழும்-துருவமண்டலத்தின் அளவுநீழக் மேலோங்கி வளரும், சுடா வெறபினை பிரகாசிக்கின்ற விரதமலையை, தருநிலத்தவா நோக்கி - கற்பகச்சோலை சூழ்ந்த விண்ணாட்டவா பாகது, முந்து தழுவ படை குலிசம் கொடுங்கருவியின் சிறகு அரிவாரிரட்டின - முன்னே நெருப் பைச் சித்தும் படையாகிய வச்சிராபுத்மெனகின்றகொடிய கருவியினுலமலைகளின் சிறையரி த இறங்கினான், செரு செய கருத்தினால் வருவதாங்கொல என-போ

செய்யும் எண்ணத்தினால் வருகின்றதோ வென்று, தீகைத்து மருண்டு தம்முள் வெருவினர்- திகைப்புற்று மயங்கி தங்களுஞ்ஞா தாங்குளே பயமுற்றனர்-(௭-று.)

எவ்லாமண்டலங்கட்கும் மேலாயுள்ள துருவமண்டலமும் கீழாக மேலோங்கிய விந்தமலையை விண்ணுலகத்தவர் பார்த்து இம்மலை இவ்வாறு வளர்ந்தோங்கி வருதற்குக்காரணம் முன் லச்சிராபுதத்தினால் தன்னினமாகிய மலைகளின் கிறகை இந்திரனாரிந்தானாகையால் அப்பகைமையெண்ணி அவனோடு போர்செய்ய வருவதுபோலுமென்று மயங்கித் தங்களுக்கொளண்ணிப் பயமுற்றனான்க. (க௬ச')

தங்களொப்புமைகொண்டுநண்ணுதருக்குணர்ந்துவெகுட்சியாற் பொங்கிவிம்மிமதர்த்தெழுந்தெதிர் போர்செயப்புகுதன்மையிற் கொங்கைவம்புசமுங்கமார்பமலைத்துவி றுகொளக்கதழ்ந் தங்கண்மங்கையர்வெற்பினோக்கமுன்னோக்கவிண்மிசையண்மினார்.

(இ-ள்.) தங்கள் ஒப்புமைகொண்டு - தங்களுக்கொப்பாகக்கூறுஞ் சொல்லைக்கொண்டு, நண்ணும் தருக்கு உணர்ந்து-பொருந்தியரும் இறுமாப்புணர்ந்து, வெகுட்சியால் பொங்கி விம்மி மதர்த்து எழுந்து - கோபத்தினால் பொங்கிப்பருத்துச்செருக்குந்தெழுந்து, எதிர் போர்செய புகுதன்மையில் - எதிர்த்துப்போர்செய்ய வருகின்ற தன்மையைப்போல, கொங்கை வம்பு சமுங்க - கொங்கையிலணிந்த கச்சு கிழிபட-மார்பம் அலைத்து வீறுகொள - மார்பத்தை யலையச்செய்து பெருமையை யடைய, கதழ்ந்து அங்கண் மங்கையர் வெற்பின் ஒக்கம் - வினாந்து அவ்விடத்தில் மங்கையர்கள் அவ்விந்தமலையினுயர்வை, முன் நோக்க விண்மிசை அண்மினார் - முன்னே பார்க்க ஆகாயத்தில் நெருங்கினர், (௭-று.)

தனத்துக்கு மலையையொப்பாகப் புலவர்கள் கூறுஞ் சொல்லைக்கொண்டுந் த விந்தமலை செருக்குற்று மேலோங்கியதென்றெண்ணிக் கோபங்கொண்டு பொங்கி விம்மி மதர்த்தெழுந்து எதிர்ந்து போர்செய்யப்புகுவதுபோற் கச்சினக்கிழித்து மாற்பிடம் போதாதென்று அவ்விந்தமலையை வெற்றிகொள்ள முன்னே வந்தவர்கள்போல் ஆகாயத்தில் வந்து சேர்ந்தனான்க.

வானுலகிலுள்ள மங்கையர் விந்தமலை வளர்ந்தோங்குவதைப்பார்த்து இம்மலை வளர்வதற்குக் காரணம் என்ன? நம்முடைய தனங்களை மலைகளுக்கொப்பாகக்கூறும் வழக்குண்மையான் அதனை மறுத்தற்கு நம தனங்களினும் மேலோங்கி அவைகளைத் தாழ்க்கவெண்ணியதுபோலு மென்றுணர்ந்தனொன்பார் தங்களொப்புமைகொண்டு நண்ணுதருக்குணர்ந்து எனவும், இனி நமது தனங்களினு மேலோங்க வெண்ணியவிந்தமலைநாணும்படி நம்முடைய தனங்களை மேலோங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணிக் கோபங்கொண்டு அர்முயற்சியிற் தலைப்பட்டனொன்பார் வெகுட்சியாற் பொங்கி விம்மி மதர்த்தெழுந் தெதிர் போர்செயப் புகுதன்மையிற் கொங்கை வம்பு சமுங்க மார்பமலைத்து வீறுகொளக் கதழ்ந்து எனவும், மலையினோக்க மறிந்தாலன்றி ஸூலையினோக்கத்தைச் செய்யவொண்ணாதென்றெண்ணிச் சென்றனொன்பார் அங்கண்மங்கையர் வெற்பினோக்க முன்னோக்க விண்மிசையண்மினாரெனவுங் கூறினர்.

விந்தமலை தான் பரவுவதற்குப் பூமி இடங்கொடுத்ததுபோல்தனங்கள் பரந்துவளர்வதற்கு மார்பமிடங்கொடாத காரணத்தால் கொங்கைவம்பு சமுங்கமார்பமலைத்து எனாரொனக்கொள்க. (க௬ரு)

சிட்டிநாண்முதலோய்விவாது தினம்பொலங்கிருழ்வர
வட்டமிட்டகறங்கினோலையெனச் சுழன்மலமந்துரைந்
திட்டகோள்களிராசிராள் கருமன் துதன்னமினைப்பொழிந்
துட்டதும்புகளிப்பின் வைகினவோங்குமால்வலாயாலரோ.

(இ-ள்.) ஓங்கு மால்வலா - உயர்ந்துவளர்ந்த விந்தமலையினால், சிட்டிநாள்
முதல் - பிரவஞ்ச சிருட்டிகாலந்தொட்டு, ஓய்விவாது - ஒழிவில்லாது, தினம் - நா
டோறும், பொலம் கிரி சூழ்வர - பொன்மலையை வலம்வர, வட்டமிட்ட கறங்கின்
ஓலை என - வட்டாகாரமாயுள்ள காற்றாழையைப்போல, சுழன்று அலமந்து நைந்தி
ட்ட - சுழலமிட்டு அலைந்து நைந்திருந்த, கோள்கள் இராசிராள்களும் - கிரகங்கள்
இராசிகள் நாள்கள் முதலிய யாவும், அன்று தன்னம் இளைப்பொழிந்து - அன்று
சிறுமை நீங்கி இளைப்பொழிந்து, உந்ததும்பு களிப்பின் வைகின-உள்ளத்திற் பொ
ங்கிய மகிழ்ச்சியால் ஓய்ந்திருந்தன. (எ-று.)

விந்தமலையோங்கிய அந்தநாளில் சிருட்டிகாலந்தொடங்கி ஓய்வில்லாமல்
நாடோறும் மேருமலையைப் பிரதக்கினம்வரக் காற்றாழையைப்போலச் சுழன்று
சுழன்று அலைந்து நைந்திருந்த கோள்கள் முதலிய யாவும் ஓய்ந்து இளைப்பொழிந்து
மனமகிழ்ச்சியோடிருந்தனவென்க.

எனவே விந்தமலை வளர்ந்ததால் சூரியன் முதலானவர்கள் செல்லு மார்க்
கற் தடைபட்டன. அவைகள் செல்லாதொழியவே நாள்கள் மாறுதலின்றி ஒருநா
ளாகவேயிருந்தன வென்றவாரும். கறங்குஓலையாற்செய்யப்படுவதென்பதனை “கற
ங்கோலை போல்வதோர் காயத்” தென்னுந் திருவாசகத்தானுமறிக. பொலங்கிரி என்
றது பொன்னென்கினவி என்னுஞ்சூத்திரத்தானமைக்க. வட்டமென்றது வீருத்தம்
என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. (க௬ச)

மாயிருங்கனகமாமலைத்தலையின்மன்னிவன் சூயவனேமியின்
ஞாயிறுதிக்கையிடையறாதுகடுகச்சுழற்றிநனிதளர்வுகூர்
பாயசீர்த்திமிசுதுருவனுஞ்சிறிதுபணியொழிந்துறைநலம்பெற
மீயுகத்தமணியருவிதாழ்மடியவிந்தவெற்புதவிசெய்ததால்.

(இ-ள்.) மா இரும் கனகமாமலை தலையில் மன்னி-பெரிய மேருமலையினுச்சி
யிற்பொருத்தி, சூயவன் வன் நேமியின்-குலாலனுடைய வலியசக்கரம்போல, ஞாயிறு
திக்கை இடைஅரூது கடுகச்சுழற்றி-சூரியன்முதலானகிரகங்களை நீக்கமின்றி வினாவா
கச்சுழற்றி, நனி தளர்வு கூர் பாய சீர்த்தி மிகுதுருவனும்- மிகவுஞ் சோர்வடைகின்ற
எங்கும்பரவிய பெருமை மிக்கதுருவனும், பணிசிறிது ஒழிந்து உறைநலம்பெற -
(சூரியன்முதலானவைகளைச்) சுழற்றும் வேலை சற்றொழிந்து ஓய்ந்திருக்கும் சுகத்தை
யடைய, மீ உகந்த மணி அருவிதாழ்-மிகவுமவிரும்பத்தக்க இரத்தினங்களைக் கொழித்
கும் அருவிக்கையுடைய, நெடிய விந்தவெற்பு உதவிசெய்தது - வளர்ந்துநீண்ட விந்த
மலை உபகாரஞ்செய்தது, (எ-று.)

மேருமலையின் சிகரத்திற்றங்கி குலாலன்சக்கரம்போலும் சூரியன் முதலான
வைகளைச் சுழற்றிவரும் அருவனும் அத்தொழிலொழிந்து ஓய்ந்திருக்குந் சுகத்தைப்
பெற விந்தமலை ஒருதலையிசச் செய்ததென்க. (க௬௭)

அருவிதாழ்சயிலொளியவழங்குநெறிதனையடைத்துமிசையனவலா [டு
லொருபுடைத்திமிரமொய்ப்பமற்றையொருபுடையுறக்கதிர்கண்மொய்த்தி
மிருதித்ததினொடுமருவுபெற்றிமையிசைந்தமன்னுலகமற்றைநாண்
மருமலர்க்குமுனிபாகமாகவளர்மறைமுதற்பொருணிகர் தத்தால்.

(இ-ள்.) அருவி தாழ் சயிலம்-அருவியையுடைய விர்தமலை, ஒளிவழங்கு ஁நறி தனை - சூரியன்செல்லும் மார்க்கத்தை, அடைத்து மிசை அணவலால் - அடைத்து மேலே சென்றிருத்தலால், ஒருபுடை திமிர்ம் மொய்ப்ப- ஒருபக்கத்தில் இருளடர்ந்திருக்க, மற்றையொருபுடையுற கதிர்கன்மொய்த்திடம் - மற்றொருபக்கத்தில் ஒளிகளெல்லாம் கூடியிருக்கும், அற்றைநாள் - (இவ்வாறு) அன்றைத்தினம், இருதிருத்தினொடு மருவு பெற்றிமை இசைந்த மன் உலகம் - இரண்டுபக்கங்களிலும் ஒளியுமிருளுமாகப் பொருந்தியிருக்கும் தன்மை வாய்ந்த நிலைபெற்ற வுலகம், மருமலர் குழல்பாகமாக வளர் - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவி பாகத்திலிருக்க வளர்கின்ற, மறைமுதல் பொருள் நிகர்த்தது - வேதமுதற்பொருளாகிய இறைவனை யொத்திருத்தது. (எ-று.)

விர்தமலை ஒளியுள்ள சூரியன் முதலானவர்கள்செல்லும் மார்க்கத்தைத் தடை செய்து மேலோங்கிற்றதலால் அன்று இவ்வுலகம் ஒர்புடைஇருளும் ஒர்புடையொளியுமாக விளங்கியது, (அவ்விளக்கம் எப்பொருளை யொத்திருந்ததென்றாராயின், உமையோடுகூடி விளங்கும்)வேதப்பொருளை யொத்திருந்ததென்க.

எனவே அம்மையார் பசுமைநிறமும், இறைவனார் செந்நிறமுமுடையவராதலானும் அதுவேயுமன்றி இருவருந் தனித்தனியேயிராது கலந்துகருமையுஞ் செம்மையுமாகவே காட்சிகொடுத்தலானு அத்தோற்றத்தை யொத்திருந்தது அற்றைநாளிவ்வுலகமென்றார். இது புகழுமையணி. (கசுஅ)

இகழ்ந்தரீரினிடப்பதெங்கணெனவெள்ளிவாள்களைநகைப்பதூஉந்திகழ்ந்தமேருவொடுசெருவினைப்பவறைகூவிவீரநகைசெய்வதூஉமுகந்தெழுந்தனதுசீர்த்திபல்குவதுமொப்பவெங்கனுமடித்தலமகழ்ந்துகல்லெனவினாத்துவெள்ளெனவிளர்த்துவீங்குபுனலருவியே.

(இ-ள்.) எங்கணும் அடித்தலம் அகழ்ந்து - எவ்விடத்தும் பூமியைப்பிளந்து, கல் என இலாத்து - கல்லென்றொலித்து, வெள்ளென விளர்த்து - வெண்மையென்று சொல்லவெழுத்து, வீங்குபுனல் அருவி - பெருக்கெடுத்துவரும் அருவியானது, இகழ்ந்தரீர்-என்னையிகழ்ச்சிசெய்த ரீங்கள், இனிடப்பது எங்கண்என-இனிச்செல்வது எவ்வழிஎன, எள்ளி - இகழ்ந்து, வாள்களை நகைப்பதும் - சூரியன், 'முதலானவர் களைப்பார்த்து புன்னகைசெய்வதும், திகழ்ந்தமேருவொடு - பொலிவுபெற்று விளங்கும் மேருமலையோடு, செருவினைப்ப-போர்செய்ய, அறைகூவி வீரநகைசெய்வதும்-போருக்கழைத்து வீரநகைசெய்வதும், உகந்து எழும் தனது சீர்த்திபல்குவதும்ஒப்ப-ஊக்கங்கொண்டெழும் தன்னுடைய பெருமைமிகுவதும்போல இருக்கும் (எ-று.)

விர்தமலையிலுள்ள அருவி-ஒலிக்கும் ஓசையானது எத்தன்மையா யிருந்ததெனின்-அவ்விர்தமலையானது ஓ சூரியசந்திராதிடர்களே நீங்கெல்லா மென்னை யிகழ்ந்தீர்களேஇப்பொழுது நீங்கள் செல்லுங்கதியறிந்து செல்லுங்கள் பார்ப்போம் என்றிகழ்ந்து நகைசெய்வதுபோலும், ஒமேருமலையே நீ என்னிலும் உயர்ந்தவெண்ணெண்ணியிருந்தனையே உயர்ந்தவனாயின் என்னோடு போர்செய்யவாவென்று போருக்கழைப்பதுபோலும் தன்பெருமையெல்லாம் கோள்முதலியனவும் அம்மேருமலையுமறிபுமாறு எடுத்துச்சொல்வதுபோலு மிருந்ததென்க.

எள்ளிநகைப்பதும் அறைகூவிவீர நகைசெய்வதும் தனது சீர்த்திபல்குவதும் வீரரிலக்கணமாதலால் மேருமலையோடு பகைகொண்டெழுந்த விர்தமலைக்கு அவ்வீரத்தினிலக்கணத்தைக் கூறியதாமென்க. இது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றம். (கசுக)

இறவுளர்க்குமிசையுலக வாழ்க்கையர் விருந்தளித்தவகையெய்தினர்
குற்றமடந்தையரு மரமடந்தையருமளவளா யுறவுகொண்டனர்
முறைநிறுத்துகரமுனிவர் வெற்புறையுமுனிவர் நல்வரவெதிர்த்தனர்
மறைமுழைப்பணிகள் வானுலாம்பணிபுலம்பு தீர்த்திடமணந்தன.

(இ ள்) இறவுளர்க்கு - குறிஞ்சிலிமமாக்களுக்கு, மிசை உலக வாழ்க்
கையர் - மேலுலக வாழ்க்கையையுடைய தேவர்கள், விருந்தளித்து உவகை எய்தி
னார் - விருந்திட்டு மகிழ்ந்தார்கள், குற்றமடந்தையரும் - அந்நிலத்தைக் குறப்பெண்க
ளும், அரமடந்தையரும் - அரம்பாஸ்திரீகளும், அளவளாய் உறவு கொண்டனர் -
கலந்து நட்பாடினர், முறைநிறுத்து சுரமுனிவர் - வேதநீதிகளை நிலை நிறுத்தும்
தேவரிஷிகளும், வெற்புறையும் முனிவர் - மலைமுழையில் வசிக்கும் முனிவர்களும்,
நல்வரவு எதிர்த்தனர் - ஒருவர்க்கொருவர் காணப்பெறும் நல்வரவு கிடைக்கப் பெ
ற்று எதிர்த்தனர், முழை மறை பணிகள் - மலை முழையில் மறைந்திருக்குஞ் சரப்
பங்கள், வான் உலாம்பணி புலம்பு தீர்த்திட மணந்தன- ஆகாயத்திலுலாவும் இராகு
கேதுக்களுடைய துன்பம் நீங்க ஒன்றோடொன்று கலந்தன (எ-று).

மலையில்வாழும் குறவர்களுக்கு வானில்வாழ்ந்தேவர்கள் விருந்திட்டு மகிழ்
ந்தனர். குற்றமடந்தையரும் அரமடந்தையரும் உறவு கொண்டாடினர். மலைமுனிவரும்
சுரமுனிவரும் கலந்துவர வேற்றனர். மலையிலுள்ள பாம்பும் ஆகாயத்திலுள்ள
பாம்பும் கலந்தன என்க.

இதனால் விந்தமலைமேலோங்கி வளர்ந்ததனால் அம்மலையிலுள்ள குறவர் முத
லானவர்களுக்கும் விண்ணிலுள்ள தேவர் முதலானவர்களுக்கும் கலப்புண்டாயி
னவென்று குறித்ததென்க. அல்லது அம் தங்களைப் போலும் செல்வத்திற் சிறந்தவர்க
ளாய்க் குறிஞ்சிலிமமாக்களிருத்தலால் அமரர்கள் விருந்தளித்து வகையெய்தினொன
வும், அரமடந்தையர் தங்களிலும் அழகிற்சிறந்து குற்றமடந்தையர் ஒளிபெற்றிருத்த
லால் அளவளாயுறவுகொண்டனொனவும், சுரமுனிவர் தங்களிலும் தவத்திற்சிறந்து
இகலோக பரலோக வைராக்கியமுடையரா யிருத்தலால் வெற்புறையுமுனிவர்நல்வ
ரவெதிர்த்தனொனவும், வானுலாம்பணிகள் தங்களைப்போல வசிப்பதற்கோர் முழையு
மின்றி அங்குமிங்கு முழைத்தலைப்பட்டிருத்தலால் மறைமுழைப்பணிகள் புலம்புதீர்
திடமணந்தன எனவுகூறினொனக் கொள்ளலுமொன்று. (200)

வேறு.

மினோபிசாரம் குன்றமேக்குற நிவந்தலோடு
மொளியழங்காமைக் காலவேறுபாடொழிந்த வாரூரல்
வளமலிதவந்தானங்கள் முதலியமறுத்துப் பைங்கூழ்
வினையுளஃகிஞாலம் வெறுவியதாயிற் மன்றே.

(இ-ள்.) மினோபி சாரல் குன்றம்-காவறகாடோங்கிய விந்தமலைமேக்குறநிவ
ந்தலோடும் - மேலாகவோங்கவும், ஒளியழங்காமை - சூரியசந்திரர்கள் ஒளிதோன்
ருமை சாரணமாக, காலவேறுபாடொழிந்த ஆற்றால்-காலவேற்றுமைகள் தோன்
ருமையினுள், வளமலி தவம் தானங்கள் முதலியமறுத்து-வளமிக்க தவந்தானங்கள்
யாவும் நடவாதொழிந்து, பைங்கூழ்வினையுள ஃகி-பயிர்கள் வினையாதொழிந்து,
ஞாலம்வெறுவியதாயிற்று-உலகம் ஒரு பொருளையும் தன்னிடத்தல்லாதொழிந்தது.

விந்தமலை வளர்ந்தோங்கவும் சூரியசந்திரர்கள் செல்லு நெறியின்றிப் பிரகா
சங்குன்ற அதுகாரணமாக காலம் வேறுபாடின்றி ஒரே காலமாயிருந்தது, காலம்

ஒன்றாகவே தவமுத்தானமும் போயின, அவைபோகவே, விளைவுகள் குன்றின, அவைகுன்றவே உலகம் வெற்றுலகமாயிற் றென்க.

சூரியசந்திராதிபர்களாம் காலவேற்றுமைகளும், அக்காலவேற்றுமைகளாற் றவந்தானங்களும் அத்தவதானங்களால் பைங்கூழ் விளைவும், அவ்விளைவால் இவ்வுல குள்ளாமுடைமையாயிருத்தல் இயல்பாதலால் அவ்வியல்பு மாறும் வண்ணம்சூரிய சந்திரர்கள் செல்லாவண்ணம் விந்தமலைதடுத்ததனால் ஞாலம் வெறுவியதாயிற் றென்றார். இதுதொழிலதிசயம். (உருக)

அங்கதுநோக்கிவல்லே புரந்தரனாதிவின்னோர்
தங்குலக்குரவனோடுஞ் சதுமுகுனிருக்கைசார்ந்தார்
பங்கயக்கிழவனோன்றான் பணிந்தனர் பரசிப்போற்றி
யெங்களைவெருவாவண்ணம் புரத்தியென நிதனைச்சொற்றார்.

(இ-ள்.) அங்கதுநோக்கி - உலகத்திலொருபொருளு மில்லாமையைப்பார்த்து, வல்லே புரந்தரனாதிவின்னோர் - வினாவாக இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், தங் குலக்குரவனோடும் - தங்கள் குலகுருவாகிய வியாழபசுவானோடும், சதுமுகன் இருக்கை சார்ந்தார் - பிரமன் வீற்றிருக்கும் சத்தியலோகத்தை யடைந்து, பங்கயக்கிழ வன் நோன்றான் பணிந்தனர் - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனுடைய பெருமை பொருந்திய திருவடியை வணங்கி, பரசிப்போற்றி - புகழ்ந்துபாடி, எங்களை வெரு வாவண்ணம் புரத்தி என்று - அடியெங்களை யஞ்சாவண்ணம் காத்தருள்வாயென்று, இதனை சொற்றார் - இதனைச்சொன்னார்கள். (எ-று.)

(விந்தமலை மேலோங்கி வளர்ந்ததனால் உலகில் தவந்தானங்கள் குன்றி) விளைவுகளில்லாதிருப்பதைப்பார்த்து இந்திரன் முதலியதேவர்கள் தங்கள் குலகுருவோடு சத்தியலோகத்தை யடைந்து பிரமன் திருவடியை வணங்கிப் புகழ்ந்துபோற்றி எங்களை அஞ்சாவண்ணம் பாதுகாப்பாயென்று இதனைச் சொல்லத் தொடங்கினனென்க.

தவந்தானங்கள் முதலியன வளர்தற்பொருட்டே எவ்வுயிரும் படைக்குமாற் றலையுடைய தேவரீர் அத்தவந்தான முதலியன இன்று கெடுமாறு இவ்விந்தமலையைப் படைத்தது என்னபடைப்போ, இவ்விந்தமலையால் எங்களைத் துன்பப்படுத்தி வது முறையோ என்பார் எங்களைவெருவாவண்ணம் புரத்தியென்றார். (உருக)

இருசுடர்வழங்குமாற்றை யிறும்புகூழ் சோலைவிந்தப்
பருவரைதடுத்தவாற்றாற் பகலிராத்தொடக்க மின்றித்
திருநெறிவேள்விமாறித் தெருமந்ததுலக மன்னோ
மருமலர்க்கமலவாழ்க்கை வயங்கெழுகடவுளேறே.

(இ-ள்.) மருமலர் கமலவாழ்க்கை வயங்கெழு சுடவுள் ஏறே - நறுமணங்கம முற் தாமரைமலரில் வாழும் வாழ்க்கையையுடையராய் விளங்குகின்ற தேவர்கள் தலைவரோ, இருசுடர் வழங்கும் ஆற்றை - சூரியசந்திரர்கள் உலாவியரும் வழியை, இறும்பு கூழ்சோலை விந்தப்பருவரை தடுத்த ஆற்றால் - காடுகள் சோலைபோலும் சூழ்ந்திருக்கின்ற விந்தமலை தடுத்தகாரணத்தால், பகல் இரா தொடக்கம் இன்றி - பகலிரவென்று கூறும் காலபெதமில்லாமல், உலகம் திருநெறி வேள்விமாறி தெரு மந்தது - உலகம் நன்னெறியைக்காட்டும் யாகங்களொழிந்து மயங்கிக்கிடக்கின்ற தது. (எ-று.)

பிரமதேவனே! சூரியசந்திரர்கள் செல்லும் நெறியை விந்தமலை மேலோங்கித் தடுத்ததனால் இது பகல் இது இரவென்னும் சொற்றொடக்கமின்றி யாகமுதலியவை குன்றி உலகம் மயங்கிக்கிடக்கின்ற தென்க.

உலகம் செல்வம் பெற்றோங்குமாறு செய்வது வேள்வியாதலால் திருநெறி வேள்வி என்றார். (௨௦௩)

இனியெமக்குறுதியென்னே யென்றலுமிளவன்தேதும் பனிமலர்க்கதுப்பினைம்பாற் பாரதிகொழுநன்கேளாத் தனிமிடல்படைத்தவிந்தத் தருக்கினைப்பெளவமுண்ட முனிவனையடக்கவல்லு மென்றுமுன்னிச்சொல்வான்.

(இ-ள்.) இனி எமக்கு உறுதி என்னே என்றலும் - இனி எங்களுக்கு உறுதி எப்படி யென்று கேட்கவும், இளவன்தேதும் பனிமலர் கதுப்பின் ஐம்பால் பாரதி கொழுநன்கேளா - இளவண்டுகளிரைசபாடும் குளிர்த்தமலர்கள் பொதிந்த கூந்தலை யுடைய கலைமகள் கொழுநனாகிய பிரமன்கேட்டு, தனிமிடல் படைத்த விந்தத்தருக் கினை - ஒப்பற்ற வலிபடைத்தோங்கும் விந்த மலையின் செருக்கை, பெளவமுண்ட முனிவனே யடக்கவல்லும் என்று-கடல் நீரையுண்ட அகத்தியமுனிவனே இதனை யடக்கவல்லுநென்று, உளம் முன்னிச்சொல்வான்-தன்னுள்ளத்திலெண்ணிக் கூறு வான். (எ-று.)

தேவர்கள் இனி எங்களுக்குறுதியாதென்றுகேட்க நான்முகன் (இது நம்மா லாகத்தக்கதன்று இதனை யடக்கவல்லுநன் கருங்கடலுண்ட குறுமுனியே என்று தன்னுள் எண்ணி அதனைக்கூறத் தொடங்கினனென்க.

பிரமன் தனக்குப்படைக்கு மாற்றலையென்றி செருக்குற்றோரையடக்குமாற்ற லின்மையான் அய்வடக்கு மாற்றல் அரனுக்கும் அவனருள் பெற்றோர்க்குமே என் றெண்ணினுனென்பார் பெளவமுண்டமுனிவனே யடக்கவல்லுமென்றுள முன்னி என்றார். (௨௦௪)

நடலையின் றுயர்ந்தோய் கேட்டிகாசிமாநகரம்வெகுங் குடமுனிதன்னேவிண்ணோர் குழாத்தொடுநனுகிவிந்தத் தடவரைத்தருக்குநீப்பான் வேண்டுதிதவத்தான்மிக்கோன் கடலெலாங்குடங்கை யேற்றுப்பருகினுன் முன்னங்கண்டாய்.

(இ-ள்.) நடலையின் று உயர்ந்தோய் கேட்டி-பொய்ப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையி னின்றும் நீங்கியமேலோய் கேட்பாயாக, காசிமாநகரம் வையும் குடமுனி தன்னே விண்ணோர் குழாத்தோடும் நனுகி - பெரிய காசி நகரத்தில் வசித்திருக்கும் கும்ப முனிவரைத் தேவர் கூட்டத்தோடு சென்று,விந்ததடவரை தருக்கு நீப்பான் வே ண்டிதி - விந்தமலையின் செருக்கை நீக்கும்படி வேண்டிக்கொள்வாய், தவத்தான்மிக் கோன் - (அக்கும்பமுனிவன்) தவத்திலே சிறந்தவன், முன்னம் கடலெலாங்குடங் கை ஏற்று பருகினுன் - முன்னொருகாலத்தில் கடனீரெல்லாம் ஒருருந்தளவாக உள்ளங்கையிலேற்று ஆசுமித்தனன் (எ-று).

பிரகஸ்பதியே-காசியில் அகத்தியமுனிவன் வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றானு தலால் அவன்பால் நீ தேவர்களோடுஞ்சென்று இந்த விந்தமலையின் செருக்கையட க்க வேண்டிக்கொள்வாயாக; அம்முனிவனே தவத்திலுயர்ந்தவன் முன்னங்கடனீ ரைப் பருகினவனென்க.

நடலையின் றுயர்ந்தோய் என்றலுவிதாழபகவானே. பிரமன் தானெடுத்துக் கூ றும் அகத்தியமுனிவர் பெருமைதோன்ற தவத்தான்மிக்கோ னெனவுங் கடலெலாம் குடங்கை யேற்றுப்பருகினுன் முன்னமெனவுங் கூறினார், தவத்தின் பெருமை

“ஒன்றாத்தெறவு முவந்தாயாக்கலு, மெண்ணிறவத்தான்வரும், என வருங் குறப்பாவாணுணர்க. நீண்ட மலையை யடக்கற்குக் கடலைப்பருகியதைக் கூறிய தென்னையெனின் விந்தமலை மேலோங்கியதுபோலும் கடல் நீழாழ்ந்தும், விந்தமலை பரவியிருத்தல்போலும் இக்கடல் பரவியிருத்தலுமுண்மையால், கடலை உளுந்தளவா கக்கொண்டகரத்தைமீண்டு மறித்து மலையை யடக்குவாரென்பது குறித்தற்கென்க.

என்றிதுவியாழப்புத்தேட்கியம்பினுனியம்பிப்பின் னுந்
தன்றிருவுள த்தினெண்ணிர்சயிலவீறடக்கயானே
மன்றலம்பொழிசூழ்காசிவரைப்பினைக்குறுகியந்த
மின்றிசுழ்சடையாற்கோதிவிடுப்பென்றெழுந்துசென்றான்.

(இ-ள்) என்று இது வியாழப்புத்தேட்கு இயம்பினன் - என்றிதனை வியாழ பகவானுக்குப் (பிரமன்) கூறினான், இயம்பி பின்னும் - சொல்லிப் பின்னரும், தன் திருவுளத்தில் எண்ணி தன தெண்ணத்தி லொன்றை யெண்ணி, சயிலவீறு அடக்க- இந்த விந்த மலையின் செருக்கையடைக்க, யானே மன்றல் அம் பொழிவு சூழ்காசி வரைப்பினை குறுகு—நானே நறுமணங்கமழும் அழகிய சோலை சூழ்ந்த காசிஎல்லை யை யடைந்து, அந்த மின் திகழ்சடையாற்கு-அந்த மின்னலைப்போலும் விளங்கும் சடையையுடைய அகத்திய முனிவருக்கு, ஒதி விடுப்பல் என்று-சொல்லியனுப்புவே னென்று, எழுந்து சென்றான் - அங்குநின்றும் எழுந்து சென்றான் (எ-று).

வியாழபகவானே நீ அகத்திய முனிவர் பாற் சென்று வேண்டிக் கொள்வாயாக என்று கூறிய பின்னர் தன்னுளத்தில் ஓராலோசனையைக் கருதி (அவ்வியாழ பகவானை நோக்கி) யானே அம்முனிவர் பாற் சென்று இவ்விந்த மலையின் செருக் கடக்க விண்ணப்பஞ் செய்து அவனையனுப்புவே னென்று எழுந்து சென்றன னென்க.

அகத்தியமுனிவர் முற்றுமுணர்ந்தவராதலான் தான்வியாழபகவானையேவிநாம் செல்லாதிருப்போ மாயின் இதுவுஞ் செருக்கென்றுணர்ந்து அவ்விந்த மலையின் செருக்கடக்கதொடங்கும்பொழுது நமதுசெருக்கையும் அடக்குவாரென்றெண்ணினுனென்பது தோன்றப் பின்னுந் தன்றிருவுளத்திலெண்ணியென்றார். (௨௦௬)

பொன்னவனாதிதேவர்புடையுறப்போநதுசெங்கா
லன்னமுங்கருமென்கூந்தலன்னமுமறவியாடும்
கன்னிவெண்டாங்கத்தெண்ணீர்க்கங்கையாறுமுத்தகாசி
கன்னெடுககரம்புக்கானகைமலர்க்கமலத்தோன்றல்.

(இ-ள்.) நகைமலர்க் கமலத் தோன்றல்-விளங்குந் தாமமைமலரில் வீற்றிக்கும் பிரமன், பொன்னவன் ஆதி தேவர்புடையுற போந்து - வியாழபகவான்முதலிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்துவரச்சென்று, செங்கால் அன்னமும் கருமென்கூந்தல் அனனமும் அறவியாடும் - செவந்தகாலையுடைய அன்னப்பறவைகளும் கரியமெல்லியகூந்தலையுடைய மங்கையரும் அறித்துவிளையாடும், கன்னிவெண்டரங்கம் தென் நீர் கங்கையாறு உடுத்த - அழியாதவெள்ளிய அலைகளையுடைய தெளிந்தநீர்மயமாகிய கங்காநதிகூழ்ந்த, காசி நல் நெடு கசரம் புக்கான் - காசியாகிய நல்லெரியங்கரத்தை யடைந்தான் (எ-று).

பிரமன் வியாழபகவான்முதலிய தேவர்களோடு கங்காநதிகூழ்ந்த காசிகரத்தை வந்து சேர்ந்தனனென்க, (௨௦௭)

அவ்வயினகிலநாதரடிபிணைதொழுதுபோற்றித்
தெவ்வலியடுபோராண்மைத்தேவர்தங்குமுடித்தினேடு
மெவ்வமில்லேகள்விசான்றகுறுமுனியிருக்கைநண்ணிப்
பௌவநீர்பருகினனைக்கண்டிதுபகரலுற்றான்.

(இ ள்) அவ்வயின் அகிலநாதர் அடி இணை தொழுதுபோற்றி அக்காசியில்விஸ்வநாதர் திருவடினேவணங்கித் தோததிரஞ்செய்து, தெவ்வலி அடுபோராண்மைத்தேவர்தம் குமுடித்தினேடு - பகைவாய்விமையை யழித்தவல்லபோரில் ஆற்றலையுடைய தேவர்கூட்டங்களோடும், எவ்வம் இல் கேள்வி சான்றகுறுமுனி இருக்கை நண்ணி, குற்றமில்லாத கேள்வியிறநிறந்த அபத்தியமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்தையடைந்து, பௌவ நீர்பருகினனைக் கண்டு - அவ்விடத்தில் கடனீரையுண்ட அபத்தியமுனிவரைத்தரிசித்து, இது பகரலுற்றான் - இதனை விண்ணப்பஞ் செய்யத் தொடங்கினான். (எ-று).

பிரமன் அக்காசியில் விச்சுவநாதரடிவணங்கி தேவர்கூட்டத்தோடும் அகஸ்திய முனிவர் ஆச்சிரமத்தையடைநது அவரைக்கண்டு தான் வந்தசெய்தியைச் சுறத்தொடங்கினனென்க.

பிரணவப்பொருளைவினவிப் பிரமனைச் சிறைப்படுத்திய சாமிராஜன்பால் அப்பிரணவப்பொருளும் சிவதர்மமுதலியனவுங் கேள்வியுற்றசான்றோராகவின எவ்வமில் கேள்விசான்ற குறுமுனி என்றார். (௨௦அ)

முக்குறுமபெறிந்தகாட்சி முனிவரோறனையாய்சரால்
மிக்குயர்வித்தநாகநதருக்குமீக்கொண்டுநாளும்
பொக்கமிவிரவிதிங்குப்புருநெறிதடைசெய்தன்றா
லக்கிரியிறமாப்பெல்லாமகற்றுவானீயேவல்லை.

(இ-ள்) முக்குறுப்பு எறிந்த காட்சி முனிவர் ஏறு அனையாய்-முக்குற்றங்களைக் கடந்த அறிவிறநிறந்த முனிவர்கோமானே, சாலமிக்கு உயர்விந்த நாகந்தருக்கு மீக்கொண்டு-மிகவு முயர்ந்தோங்கிய வித்தலை செருக்குமிகவுங் கொண்டு, நாளும் பொக்கம் இவ் இரவி திங்கள் புகுநெறிதடைசெய்தன்று-நாடோறும் பொய்யாமல் சூரியசந்திரர்கள் செல்லும்நெறியைத் தடைசெய்தது, அக்கிரியிறமாப்பு எல்லாம் அகற்றுவான் நீயே வல்லை - அவ்வித்த பருப்பதத்தின் செருக்கெல்லா மடக்க நீரோ வல்லமையுடைய (எ-று).

பிரமன் அகத்திய முனிவரை நோக்கி முனிவர் சிங்கமே வித்த பருப்பதம் மிகவுஞ் செருக்குற்று விண்ணளவுஞ் சென்று சூரிய சந்திரர்களே செல்லும் நெறியை தடைப்படுத்தியது, அதன் செருக்கடக்கவு-நூலர் நீரோய் கு மென்க.

முனிவரெல்லாம் தங்கள்மாட்டுண்டாகும் காமம் வெருளி மயக்க மென்னு முக்குற்றங்களைக்கடிவதற்கேதவ முயல்பவர். இயங்கத்திய முனிவர் அக்குற்றங்களைத் தம்மிடத்தென்று மிலராகி அக்குற்றங்களுடையோரைக்கடிவதே தவமுடையராய் விளங்குஞ்சிறப்பினரென்பார் முனிவரோறனையாய் அக்கிரியிறமாப்பெல்லாம் அகற்றுவான் நீயேவல்லை என்றார். ஆல்-அசை. (௨௦க)

இன்னினிவினாகவல்லேதாழ்க்கலையென்றுவேண்டுமன்னவேறுயர்த்தபுத்தேட்கருந்தவக்கிழவன்கூறுமென்னிதுபுகன்றாயையாவெமபிராற்கினியாகாசிதன்னை விட்டகலேலா விடுதருவாழ்த்தலங்காணென்னா.

(இ-ள்) இன்னினி விலை வல்லே தாழ்க்கலை என்று வேண்டும்-இப்பொழுதே செல்வதற்கு அரிதப்படுவாயாக தாமதிக்கவேண்டாம் என்றுவேண்டுகின்ற, அன்ன ஏறு உயர்த்த புத்தேட்டு - அன்னவூர்தியையுடைய பிரமணுக்கு, அருந்தவக் கிழவன் கூடும், அரியதவத்தில் முதிர்ந்த அகத்தியமுனிவர் கூறுவார், ஜயா என் இதுபுகன்றாய்-ஜயனே என்னகூறியும், எம்பிராற்கு இனியகாசுதன்னைவிட்டு அகலேன் - எமது பெருமானுக்கு இனிமையாகிய காசிரகரத்தைவிட்டு யான் நீங்கேன், வீடுதருவது இத்தலங்காண் (அன்றியும்) மோகஷத்தைக்கொடுப்பது இச்சலமேயாகும், என்ன-என்றுகூற. (எ-று)

பிரமன் நீயேவல்லே ஆகலான் இப்பொழுதே வினாந்துசெல்வாய் தாமதஞ்செய்யாதை என்று வேண்டவும் அகத்தியமுனிவர் அப்பிரமனைநோக்கி நீ என்னகூறியும் எம்பிறைவனுக்குரிய காசிரகரத்தைவிட்டகல்வேனா அகலேன் அன்றியும் மோகஷத்தைக்கொடுப்பது இந்தக்ஷேத்திரமன்றோ என்று கூறினானென்க. (உக௦)

வண்டொடுநிமிதுந்தேனும்வரிச்சிறைச்சுரும்புமார்ப்பத் தன்னொளிநறவமுற்றுந்தடமலர்ப்பொகுட்டுத்தெய்வப் புண்டரீகத்தின்மேயபுண்ணியன்கேட்டுமுந்நீ ருண்டியர்முனிவர்கோமானுளங்கொளவுணர்த்துகின்றான்.

(இ-ள்) வண்டு ஒடுநிறும் தேனும்வரிச் சிறை சுரும்பும் ஆர்ப்ப-வண்டுகளோடு பொன்வண்டுகளும் தேன்வண்டுகளும் வரிகள்பொருந்திய சிறகுகளையுடைய கரிவண்டுகளும் மொய்த்தொலிக்கு, தன் துளி நறவம் ஊற்றும் தடமலர்ப்பொகுட்டு - தண்ணிய தேன் துளிகளைச்சித்தி ஊற்றெடுக்கும் பெரியமலர்ப்பொகுட்டையுடைய, தெய்வபுண்டரீகத்தின் மேய புண்ணியன்கேட்டு-தெய்வத்தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமன்கேட்டு, முந்நீர் உண்ட உயர்முனிவர் கோமான்-கடனீரைப்பருகிச்சிறந்த முனிவர்கள் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர், உளம் கொள்ள உணர்த்துகின்றான்-மனத்திற்கொள்ளும்படி சொல்லுகின்றான். (எ-று)

வண்டினங்களுள்லாம் மொய்த்தொலிக்கும் தாமரைமலர்வாசனாகிய பிரமன் அகத்தியர்கூறியதைக்கேட்டு அம்முனிவர் திருவுள்ளத்திலங்கேரிக்ஞாமுறு மீளவுங் கூறுகின்றனென்க.

வண்டு நால்வகையென்பதற்கு “மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும்போன், நெங்குமோடியிடறுஞ் சுரும்புகாள், வண்டுகாள்மகிழ் தேனினங்காள்மது, வண்டு தேக்கிடுமொன்றமிழீட்டங்காள்” என்னுஞ் சிந்தாமணியானுமுணர்க. முந்நீர் என்பதற்கு ஆற்றுநீரும் ஊற்றுநீரும் மழைநீருமுடைமையாறுமென்றும், நிலத்தைப் படைத்தலுங் காத்தலுமழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலுமுடைமையானுமென்றுங் கூறுவர். (உக௧)

வெறுப்பொடுவிருப்பொன்றில்லாய்விண்ணவரிடுக்கண்டர்க்குத் திறத்தினையெவ்வாற்றாறுமுடிப்பதேசரிதன்றி மறுப்பதுதகாதான்மற்றுவயங்கொளியுலகமுன்றும் பெறத்தகுதருமமென்றாலென்னினிப்பேசுமாதே.

(இ-ள்) வெறுப்பொடு விருப்பு ஒன்றில்லாய் - வேண்டாமையும் வேண்டதலுநிலவாத முனிவரோ, விண்ணவர் இடுக்கண் தீர்க்கும் திறத்தினை-(நீர்)தேவர்களுடைய துன்பத்தையொழிக்கும் ஆற்றலையுடைய, எவ்வாற்றாறும் முடிப்பதே சீர்-(ஆகலின்) எவ்வழியானும் முடிப்பதே சிறப்பாகும், இதன்றி - இதுவல்லாமல், மறுப்பது

தகாதால்-மறுத்துச்சொல்வது தருதியற்றதாம், உலகமூன்றும் வயங்கு ஒளி பெறத் தரும் கருமம்என்றால் -மூன்றுலகத்திலும் விளங்கும் புகழ்பெறத்தக்க கருமம் என்று சொன்னால், இனிப்பேசுமாறு என்-இனிச்சொல்லத்தக்கதுவேறென்னையுள் (எ-று).

வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமில்லாத அகத்தியமே நீர்தேவர்களுடைய துன்பத்தை எவ்வகையினாலாவது ஒழிப்பதேசிறப்பு. இதுவன்றிமறுப்பது சிறப்பன்று, அன்றியும் இந்த மூன்றுலகத்திலும் பெரிய புகழைப்பெறும் பெரியதருமமாய் மிருக்கின்றது என்றால் இனிவேறென்னசொல்வது என்க.

இறைவனுக்குரிய குணங்களெல்லாம் உம்மிடத்துளதன்றோ வென்றுயர்த்திக் கூறுவார் வெறுப்போடு விரும்பொன்றில்லாம் எனவும், இறைவன்தேவர்களுக்குவரும் இடுக்கெனெல்லாம் தீர்க்குந்திறமுடையவனேயன்றி மறுக்குந்தன்மையுடையவனன்றே அவ்விறைவனுருக்கின்ற நீர் என்னிதுபுகன்றாயென்று வினாதுச் சிறப்பாமோ வென்று கூறுவார் விண்ணவரிடுக்கண்டிருக்குந் திறத்தினையெவ்வாற்றினு முடிப்பதே சீர்தன்றி மறுப்பது தகாதால் எனவும், அன்றியும் எவ்வுயிர்க்கும் செந்தன்மைபூண்டு அவ்வுயிர்களுெல்லாம் ஒளிபெற்றோங்கச்செய்வது முனிவர்களுக்குப் பெரியகருமமாக விருக்க முனிவர்கோமானுய நீர் அத்தொழிலைக்கைவிடுதல் அழகாமோ வென்று கூறுவார் மற்றவயங்கொளியுலகமூன்றும் பெறத்தகுதருமமென்றால் என்னிப்பேசுமாதே எனவுங்குறிஞர்.

அகத்தியமுனிவர் காசித்தலத்தைவிட்டேருமாறு கூறுவதைவெறுத்தலும் முத்தியைவிரும்பி அத்தலத்திலவாசஞ்செய்திருத்தலை விரும்புதலும் தவசிலத்துக்குரிய சிறப்பேயாயினும் பிரமன்வேண்டுகோளுக்கு முரணாகலின்பொதுமையான் வெறுப்பொடுவிரும்பொன்றில்லாயென்றானென்றலுமொன்று.

அல்லதுஉம் இறைவன் யாங்கள் கூறும்விண்ணப்பத்தை மறுத்ததன்று, அவ்விறைமைக்குணங்களெல்லா முடைய வும்மிடத்து அவனிடத்திலல்லாத இம்மறுத்தறகுணம் எங்ஙனம்வந்ததோவென்று அபிசயித்துக்கூறினானெனக்கொள்ளலுமொன்று.

சீருடைத்ததிசிமூன்றோர்தேவர்தம்பொருட்டுத்தங்க
ளாருயிர்க்குறுதிநோக்காதுடம்பையும்சிறித்தாரன்றே
காரியமிதுமற்றம்மசிறிதெனக்கருதல்கண்டா
யோரின்வேறுன்னையொப்பாருலகபூன்றிடத்துமில்லை.

(இ-ள்) சீர்உடைத்ததிசி மூன்றோர் தேவர்தம்பொருட்டு-சிறப்பினையுடையததிசிமுனிவர்முதலாயினோர் தேவர்கள்பொருட்டாக, தங்கள் ஆருயிர்க்கு இறுதிநோக்காது உடம்பையும் அளித்தார் அன்றே-தங்களுடைய அரிய உயிர்க்குஅழிவுவருதலைப் பாராது தேகத்தையுங் கொடுத்தாரெனல்லவா, இதுகாரியம் - இதுபெருங்காரியம், அம்ம சிறிது என கருதல்வேண்டாம்-அம்ம இதனைச் சிறிதாகக்கருதவேண்டாம், உலகமூன்றிடத்தும் - மூன்றுலகத்திலும், உன்னை ஒப்பார் ஓரின் - உமக்கொப்பானவர்களை யாராயின், வேறுஇல்லை-மற்றொருவருமில்லை (உமக்கு நீரோயொப்பானவரென்றபடி) (எ-று.)

அகத்தியமுனிவரோ ததிசிமுனிவர் முதலாயினாரும் தேவர்கள்பொருட்டுத்தம்முயிர்க்குவரும் இறுதியைநோக்காது உடம்பைக்கொடுத்தார் ஆகலின் அவற்றுள்ளும் இதுசிறியகருமமன்று பெரியகருமம் இப்பெருங்காரியத்தை முடிக்கவல்லாரீமூன்றுலகத்திலு முண்டோ இல்லை.ஆகலான் நீரோ பெரியவொன்று பிரமன்கூறினானென்க.

ஒருவரால் தமதுகருமத்தை முடித்துக்கொள்ள விரும்புவோர் அவர்க்குரிய ஆன் ரோராட்சியை யெடுத்துக்கூறுவது மரபாமென்பார் சீருடைத்தீசிமுன்னோர் தங் சனாராயிர்க்கிறுதி நோக்காதுடம்பையு மளித்தாரெனவும், அவர்களால் முடிவுபெற விரும்பியகாரியம் ஒவ்வொருவருக்கு நேர்ந்த னுன்பம் ஒழித்தற்பொருட்டு, இஃதன் மைத்தன்று பலருக்கும் பொருந்திய பெருந்துன்பத்தைப் போக்கி நன்மையை வீளை விக்கின்றமையான் இதுவே பெருங்காரிய மென்டார் காரியமிது மற்றம்மகிந்தெனக் கருதல்கண்டாய் எனவும், சிறியகாரியத்துக்கு அம்முனிவர் முதலாயினோர் உயிர்விட் டார்கள். ஏனெனின் - அவர்களுக்கு அக்காரியம் ஒர்மலையாயிருந்தது. உமக்கு இம் மலே ஓரணுவாகலின் நீரே சிறந்தவ னென்பார் ஓரின்வேறுண்ணை யொப்பாருலகமூன் றிடத்துமில்லை எனவுங்கூறினர்.

இவ்விரண்டு செய்யுளாலும் அகத்தியமுனிவர் சிவோகம்பாவனையிற் சிறந்தவ ரென்றும் அப்பாவனாமுநிர்ச்சியான் யாவுமெளிதாகச்செய்ய வல்லுனொன்றும் அவ ரதுபுகழைஎடுத்து விளக்கியதாமென்க. (உக௩)

வேசறவொழிதிவெள்ளைவிடையவர்க்குவகைநல்கிக்
காசியின்மேன்மைசான்றகடிநகரங்கனுண்டான்
மூசினாமிநுபாயமுகையுடைந்தொழுகுந்தேறல்
வாசமென்மலர்ப்பூம்பொய்கைவளவயற்காஞ்சிமுதூர்.

(இ-ள்.) வெள்ளைவிடையவர்க்கு - வெள்ளிய விடப்பலூர் தியையுடைய இறை வனுக்கு, உவகைநல்கி - ஆனந்தத்தைக்கொடுத்து, காசியின்மேன்மை சான்ற கடிநக ரங்கள் உண்டு - இக்காசித்தலத்தினும் மேன்மையிற் சிறந்தகாவலோடு கூடிய நகரங் கள் பலவுண்டு, (ஆகலின்) வேசறவு ஒழுதி-ஏக்கத்தை விட்டுவிடுவீர், மூச இளனாமி நுபாய முகை உடைந்துத் தேறல்ஒழுகும் வாசமென் மலர்ப்பூம் பொய்கைவளம்வயல் காஞ்சிமுதூர் - மொய்க்கும் இளவன்குகள் கீண்ட முகையுடைபட்டு தேனொழுகும் நறுமணங்கமழும் மெல்லியதாமரை மலர்கள் நிறைந்த நீர்வள மிக்கவயல்கள் சூழ்ந்த பெரிய காஞ்சிநகரம் (ஒன்றுளது) (எ-று.)

இடபாருடனாகிய இறைவனுக்கு இன்பத்தைக்கொடுத்து காசியினுஞ் சிறந்த வினக்குந்தலங்களுண்டு (அதனால் நீர்) கவலையொழிவீர் (காசியினுஞ்சிறந்த நகரம் யாதென்று கேழ்ப்பீராயின்) அது காஞ்சிநகரமென்க. (உக4)

மதுமலர்ப்பொழில்சூழ்காசியிறந்திடினவழங்குமுத்தி
யதுவுகம்பெருமானாந்தம்மருளுருப்பெறுவதாகும்
முதுநகர்க்காஞ்சிதன்னைநினைப்பவேமுத்திகல்கூங்
கதுவருஞ்சிவபிரானாதிருவடி கலப்பதாமால்.

(இ-ள்.) மது மலர்ப்பொழில் சூழ் காசி-தேனிறைந்த மலர்ச்சேலைகள் சூழ் ந்த காசிநகரம், இறந்திடின முத்திவழங்கும் - இறந்தால் முத்தியைக்கொடுக்கும், அது வும் நம்பெருமானாந்தம் அருள் உருவு பெறுவதாகும் - அந்த முத்தியும் நம்மிறைவ னுடைய சாருபத்தப்பெறும் முத்தியாகும், முதுநகர் காஞ்சிதன்னை நினைப்பவே - பெரியகாஞ்சி நகரத்தை நினைத்தவளவிலேயே, முத்திநல்கும் - முத்தியைக்கொடுக் கும், கது வரும் சிவபிரானாதிருவடி கலப்பதாம்-(அம்முத்தி) குற்றமற்ற (பாசமற்ற) இறைவனுடைய திருவடியிற் கலக்குமுத்தியாம் (சாயுச்சியபதவியாம்) (எ-று.)

காசி நகரம் இறந்தால் முத்தியைக்கொடுக்கும் அம்முத்திசாருபமுத்தி, காஞ்சி நகரம் நினைக்க முத்தியைக்கொடுக்கும் அம்முத்தி சாயுச்சியமுத்தியாமென்க.

பிரமன் காசியினுஞ் சிறந்தது காஞ்சியென்று கூறினானாகையால் இச்செய்யுளில் அதனை விளக்கியதென்க. எனவே காசி சாரூபத்தைக் கொடுப்பது, அதுவும் இறந்தபின்னர். காஞ்சி சாயுச்சியத்தைக்கொடுப்பது அது உடலோடு கூடியிருக்கும் பொழுதும் உடனீங்கியபொழுது மாமென்க, (உகடு)

அத்தலப்பெருமைமுற்றுமழலவிர்சடைமேற்கங்கை
வைத்தவாறியவகல்லான்மற்றெவாறியற்பலார்
சித்திகளனைத்துநல்குமாயிடைச்சென்றாயாகி
ஊத்தமகுணத்தாய்மற்றுமபெருநலமுனக்குண்டாமால்

(இ-ள்.) அத்தலப்பெருமைமுற்றும் - அக்காஞ்சித்தலத்தின் சிறப்பெல்லாம், அழல் அவிர் சடைமேல் கங்கை வைத்தவர் அறிவதல்லால் - நெருப்பைப்போலும் செவ்விய சடைமுடியின்மேல் கங்கையையணிந்த இறைவர் அறிவதெய்வல்லாமல், மற்று எவர் அறியற்பாலார் - வேறு யாவரறியவல்லவர், சித்திகள் அனைத்தும் நல்கும் ஆயிடை சென்றாயாகி - அஷ்டமாசித்திகளையுங் கொடுக்கும் அவ்விடத்துப்போலையேயானால், உத்தமகுணத்தாய்-உத்தமகுணத்தையுடையவனோ, மற்றும் பெருநலம் உனக்கு உண்டாம் இன்னமும் பெறவேண்டிய பெருநலங்களுனக்குண்டாகும். (எ-று.)

(அடித்தியமுனிவரோ) அக்காஞ்சிகரத்தின் பெருமையெல்லாம் இறைவனொருவனே பறிவனன்றி வேறு யாவரறியவல்லவர் ஆகையால்விடம் நீர் போவீராயின் வேண்டிய நலங்களைப்பெறுவீனென்று பிரமன் கூறின் என்க. (உகசு)

சிமிழ்விடப்பாமபுசுற்றித்திலாகடல்கலக்கிப்பெற்ற
வமிழ்தினைமியுமயோர்க்குட்மெரிபெனக்கம்பமேய
குமிழ்மறிவிழியாள்பாகாருளினற்கொழிக்குமின்பத்
தமிழ்மொழிப்பாடையொன்றுதகாமியைவிளங்கச்செய்வாய்.

(இ-ள்.) சிமிழ் விடப்பாம்பு சுற்றி-பிணிகடப்பட்ட விடத்தையுடைய வாசுகி என்னும் பாம்பைத் தாப்பாக்கச்சுற்றி, திரை கடல்கலக்கி பெற்ற அமிழ்தினை - அலை வீசும் பந்தகலைக்கடைத்தெடுத்த அமிர்தத்தை, இமையோர்க்கு உட்கட்டி அரிஎன்ன-தேவர்களுக்கு உண்பிக்கும் திருமாலையோ, கம்பமேய குமிழ்மறி விழியாள்பாகர் அருளினால் - திருவேகம்பத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற மான்போலுங் கண்ணையுடைய உமைபாகர் திருவருளால், இன்பம் கொழிக்கும் தமிழ்மொழிப்பாடை ஒன்று-இன்பத்தை விளைவிக்கும் தமிழ் பாடையொன்றை, தகாமியை விளங்கச்செய்வாய்-உலகி, விளங்கும்படிச் செய்வாய் (எ-று.)

மாயோள் பாற்கடலைச்சடைந்து தேவர்களுண்ண அமுதைத் தந்ததுபோலும் இறைவனருளி டு-இன்பம் பெருகும் தமிழ்ப்பாடையை உலகிய விளங்கச்செய்வாயென்று பிரமன் கூறினென்க

திருமால் வசமாய்ளது பாற்கடல் போலும் இறைவன் வசமாயுள்ளது தமிழ்ப்பாடையென்றாயிற்று, ஆகவே அத்திருமால் தேவர்கள் நனாதிரை மூப்பின்று விண்ணுலகில் வாழ அப்பாற்கடலைக்கடைந்து அவ்வமர்களுக்குத் தந்ததுபோல் அகத்தியரோ நீர் அன்பாகனெல்லாம் ஆணவாதி மும்மலங்களினின்று நீங்கி சிவலோகத்தில்வாழ அவ்வன்பர்களுக்கு அத்தமிழ்ப்பாடையை இறைவனருளால் ஆராய்ந்து இயல் இசை நாடகமாகத்தருவாயென்பார் திரைகடல்கலக்கிப்பெற்ற வமிழ்தினை மியமையோர்க்குட்மெரிபென மறிவிழியாள் பாகாருளினற்கொழிக்குமின்பத் தமிழ்மொழிப்பாடையொன்று தகாமியை விளங்கச்செய்வாயென்றார்.

‘இதனால் அமரர்களுக்கு நராதிரை மூப்பையொழித்து விண்ணில்கில் வாழச் செய்வது அமிர்தமென்றும் அன்பர்களுக்கு ஆணவம் காமியம் மாயை என்னுமும்மீலங்களையொழித்து சிவலோகத்தில் வாழச்செய்வது தமிழென்றும் விளக்கியதென்க.

அல்லதூஉம் பாற்கடலில் நாட்டியதோ அசலமாகிய மந்திரகிரி தமிழ்க்கடலில் நாட்டியதோ சின்மயமாகிய ஏகம்பர், மந்திரகிரியைச்சுற்றியதோ உயினாக்கொல்லும் விடருபமாகிய பாம்பு ஏகம்பத்தைச் சுற்றியதோ உயிர்களுய்யயச்செய்யும் சத்திருபமாகிய அருள், அதிலெழுந்ததோ நாவிற்குச் சுவைதரும் அமிர்தம் இதிலெழுந்ததோ அறிவிற்குச் சுவைதரும் இனியமொழி, அமிர்தம் எழுந்தபோதோ கடல் கலங்கியது சொல்லெழுந்தபோதோ தமிழ் கலங்காதிருந்தது, அமிர்தத்தைக்கொடுத்தவரோ தசாவதாரமுடையவர், சொல்லைக்கொடுத்தவரோ ஓரவதாரமுமில்லாதவர், அமிர்தம் உண்டவர் வாழுமிடமோஊழிதோறும்அழிதன்மாலையவாகியஇந்திரபதம் தமிழையுண்டவர்வாழுமிடமோ ஊழிதோறோங்கும் சிவபதம், என இவ்விரண்டின் வேற்றுமையும், இவ்விரண்டுந்தோன்றிய இடவேற்றுமையும், இவற்றைத்தந்தோரது வேற்றுமையும், இவற்றால் வரும் பதவேற்றுமையும் அறியவேண்டியது மொன்று. (உகஎ)

பாணித்தலமையுமின் னேபடர்கெனும்பவளச்செவ்வாய்
வாணிக்குமணுளன் தன்னைவிடைகொண் டெழிற்சிகுர
வாணிப்பொன்மாடக்கோயிலகிலநாயகரையன்பாற்
பேணித்தாழ்ந்தெழுந்தகாசிப்பெரும்பதிதணந்துபோந்தான்.

(இ-ள்.) பாணித்தலமையும் இன்னே படர்கெனும் - தாமதிக்கவேண்டாம் இப்பொழுதே செல்வீரென்னும், பவளச்செவ்வாய் வாணிக்கு மணுளன் தன்னை - பவளம்போலும் செவந்தவாயையுடைய கலைகளுக்கு நாயகனை, விடைகொண்டு-விடைபெற்று, மகிழ்ச்சிகூர - ஆனந்தம் அதிகரிக்க, ஆணிப்பொன் மாடம் கோயில் அகிலநாயகரை - ஆணிப்பொன் னுலமைந்த மாளிகைகள் சூழ்ந்த நிருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாதரை, அன்பால் பேணிதாழ்ந்து எழுந்து - அன்பினால் விரும்பிப்பணித்தெழுந்து, பெரும்பதி காசிதணந்து போந்தான் - பெரிய நகரமாகிய காசியை நீங்கிச் சென்றான். (எ-று).

அகத்தியமுனிவரோ இனி நீர் தாழ்க்கவேண்டாம் இப்பொழுதே செல்வீர் என்றுசொல்லிய பிரமணிடத்து விடைபெற்று விச்சுவநாதராவணங்கிற் காசிப்பதியைவிட்டு நீங்கினான்.

தான் காஞ்சிமகிமையையுணர்ந்து அங்குச் செல்லவந்தது விச்சுவநாதன் நிருவருளென்றே யுணர்ந்தாரொன்பார் அகிலநாயகரையன்பாற் பேணித்தாழ்ந்தெழுந்து காசிப்பெரும் பதிதணந்து போந்தான் என்றார். (உகஅ)

கச்சிமாநகரங்காணுமா தரங்கைமிக்கீர்ப்ப
நச்சணிமிடற்றூர்பாதநகைமலர்மனத்துட்கொண்டு
பொச்சமின்மனையாளோடுமவானெறிப்போதுகின்று
விச்சைதேர்முனிவன் தன்னைக்கண்டதுவிந்தநாகம்.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகரங்காணும் ஆதரம் கைமிக்கு ஈர்ப்ப - பெரியகாஞ்சி நகரத்தைத்தரிசிக்கும் ஆசை அதிகரித்திழுக்க, நச்சு அணி மிடற்றூர்பாத நகைமலர் - நீலகண்டராகிய இறைவனருடைய ஒள்ளியபாதமலரை, மனத்துள் கொண்டு-மனத்துள்ளேவைத்து, பொச்சம் இல் மனையாளோடு - கற்பு நெறியில் மறதியில்லாத

உலோபாமுத்தியாயோடும், வான் நெறி போதுகின்ற ஆகாயமார்க்கமாக வருகின்ற, விச்சைதேர் முனிவந்தன்னை - சகலகலாவல்லபராகிய அகத்தியமுனிவரை, விந்த காரும் கண்டது - விந்த பருப்பதம்பார்த்தது (எ-று.)

கச்சிகரத்தைக்காணவேண்டு மென்கிற ஆசையீர்ப்ப ஏகம்பவாணன் நிரு வடியை மனத்துட்கொண்டு உலோபாமுத்தியாயென்கிற மனையாளோடும் ஆகாய மார்க்கமாக வருகின்ற அகத்தியமுனிவரை விந்தபருப்பதம் கண்டதென்க. (உகக)

ஊற்றெழும்பரவைத்தெண்ணீருழந்தளவாக்கியுண்ணு

மாற்றலினெடியனுகியளவினிற்சூறியனய

நீற்றணிமுனிவர்கோனைக்காண்டலுநெஞ்சமாழ்கிப்

பாற்றரும்பயமீக்கொண்டுபதைபதைத்தொடுங்கிச்சோர்ந்து

(இ-ள்.) ஊற்று எழும்பரவை தெள்ளீர் - சுரந்தெழுகின்ற தெள்ளிய கட னீரை, உழுந்து அளவாக்கி உண்ணும் - ஒருமுந்தளவு செய்துப்பருகும், ஆற்றலின் நெடியனுகி - வல்லமையில் பெரியவராகி, அளவினிற் சூறியன் ஆய - சரீரளவில் சிறியவராகிய, நீறு அணி முனிவர் கோனை காண்டலும்-திருநீறணிந்த கோலத்தை யுடைய முனிவர் தலைவரைப்பார்க்கவும், நெஞ்சம் மாழ்கி-மனம் வருந்தி, பாற்றரும் பயமீக்கொண்டு - நீக்குதற்கரிய அச்சம்மேலிட்டு, பதை பதைத்து ஒடுங்கி சோர் ந்து - மிகவும் நடுங்கிச்சரீரங்குன்றிச்சோர்வடைந்து (எ-று.)

வல்லமையிற் பெரியவரும் வடிவத்திற் சிறியவருமாய் வருகின்ற அகத்திய முனிவரை விந்தமலைகண்டு மனம் நொந்து என்செய்வோமென்று பயந்துபதைபதை த்து ஒடுங்கிச்சோர்ந்ததென்க.

அகத்தியமுனிவர் விந்தைதேர்ந்த முனிவொன்று விந்தமலை முன்னமேயுண ர்த்திருக்கின்றமையின் இப்பொழுது சிறியவடிவங்கொண்டு தன்னைநோக்கி வருதலைக் காணவும், பெரிய வடிவங்கொண்ட உண்ணீர்பாதவத்திற் புருவிப்பேனென்று நமக்கு இவ்வடிவத்தாலறிவிக்கின்றனர் போலும் என்று விந்தமலை எண்ணினதென்பார் ஆற் றலினெடியனுகி யளவினிற்சூறியனய நீற்றணிமுனிவர்கோனைக்காண்டலு நெஞ்சமா ழ்கிப்பாற்றரும் பயமீக்கொண்டு பதை பதைத்தொடுங்கிச்சோர்ந்து என்றார். (உஉ௦)

குறுகிமுன்குறுகித்தாழ்த்துகோதறுவிதியினாற்ற

னிதுவிபவருக்கியாதியருச்சனைநிரப்பனோக்கி

யுறுவனுமகிழ்ந்துபத்தினினைவினையுயர்த்துக்கூற

மறுவலுத்தொழுதுபோற்றிமணிவரையிதனைவேண்டும்.

(இ-ள்) முன் குறுகி - முன்சென்று, குறுகிதாழ்த்து - ஒடுங்கிப்பணிந்து, கோதறு விதியின் ஆற்றல் நிறுவிய - குற்றமற்றவிதியின் வழியினால் சொல்லிய, அருக்கியாதி - அருச்சனை நிரப்பல் நோக்கி-அருக்கியமுதலியவை தந்து பூசனை முறை யை முட்டிஎன்றி முடிக்கும் முறைப்பாட்டைப்பார்த்து, உறுவனுமகிழ்ந்து-தவசீலரா கிய அகத்தியமுனிவரும் மனங்ஙளித்து, பத்திவினாவினை உயர்த்திக்கூற - விந்தமலை யின் அன்பின்பெருக்கை மேன்மையாச்சொல்ல, மறுவலும் தொழுதுபோற்றி - மீள வும் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து, மணிவரை இத்தனைவேண்டும் - அழகிய விந்தபருப் பதம் இவ்வரத்தை வேண்டுகின்றது (எ-று.)

விந்தமலை அகத்தியமுனிவரையனுகித்தாழ்த்து விதிப்படி அருக்கிய முதலிய வை தந்து பாதபூசைசெய்ய அதனைப்பார்த்து முனிவர் மகிழ்ந்து இப்படியார் செய் வாரொன்று அதனை யுயர்த்திக்கூற விந்தமலை மீளவும் பணிந்து இத்தனை வேண்டிய தென்க.

விந்தமலை தன்னைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு வழிபட்டதை அங்கீகரித்தமை தோன்ற உறுவனும் மகிழ்ந்து பத்தி வினைவினை வயர்த்துக்கூற என்னார். (உஉக)

ஐயனே யடியேன் மாட்டு மருட்பெருங் கருணை வைத்த
செய்யனே யணங்கு லோபா முத்திரை தினைக்குந் தூய
மெய்யனே யலைகள் விசும் விரிகடன் முழுது மேற்ற
கையனே யினியான் செய்யக் கடவதென் னருளா யென்ன.

(இ - ள்.) ஐயனே - எந்தெய்வமே, அடியேன்மாட்டும் அருட்பெருங்கருணை வைத்த செய்யனே - அடியேனிடத்தும் பெருங்கருணையோடு அருள்பாலித்த செம்மையானனே, அணங்கு உலோபாமுத்திரை தினைக்கும் தூய மெய்யனே - அழகிற்சிறந்த உலோபாமுத்திரை அனுபவிக்கப்பெற்ற சுத்த மேனியையுடையவனே, அலைகள்விசும் விரிகடல்முழுதும் ஏற்ற கையனே - கலாமேல் பொருள் அலைகளையுடைய பரந்த கடனார்முழுவதும் உள்ளங்கையிலேந்திய திருக்கரத்தையுடையவனே, இனியான் செய்யக்கடவது என் - இனியடியேன் செய்யக்கடவதாகிய பணியாது, அருளாய் என்ன - கட்டளையிட் டருளவேண்டுமென்றுகேட்க (எ-று.)

விந்தமலை அகத்தியமுனிவரைத் தோத்திரஞ்செய்து யான் செய்யக்கடவதைக் கட்டளையிட் டருளவேண்டுமென்று கேட்டதென்க.

தன்பால் மறக்கருணை செய்யாது அறக்கருணை செய்யவேண்டு மென்பது தோன்ற 'ஐயனே' என்றும், தான்செய் வழிபட்டதை அங்கீகரித்தமை தோன்ற 'அடியேன்மாட்டும் பெருங்கருணைவைத்த செய்யன்' என்றும், கற்புடை மங்கையரால் தழுவப்பெற்றாது உடம்பு சுத்தமென்பது தோன்ற 'உலோபா முத்திரை தினைக்குந் தூய மெய்யன்' என்றும், அவரது வன்மையைத் தான் மூன்னரோ யுணர்ந்தமை தோன்றக் 'கடல்முழுதுமேற்ற கையன்' என்றும், தானடித் தொண்டியற்றும் அடிமை யாளா யிருப்பவனென்பது தோன்ற 'யான் செய்யக் கடவதென் னருளாய்' என்றும் கூறியதென்க. (உஉஉ)

பொன்னில மிருக்கை கொண்டார் பொருட்டிவட் டென்பா லாசை தன்னையான் குறித்துப் போந்தேன் சயிலமே மீளும் ஞாறு
மிந்நிலை யிருத்தி யென்னக் கரத்தினு லிருவிந் காஞ்சி
நன்னெயி நகரநோக்கி நடந்தன னிகரொன் றில்லான்.

(இ - ள்.) யான் பொன் நிலம் இருக்கை கொண்டார் பொருட்டி - நான் பொன்னுலகத்தைத் தாமிருக்கு மிடமாகக் கொண்டிருக்கின்ற தேவர்கள் பொருட்டி, இவன் தென்பால் ஐசைதன்னை குறித்து போந்தேன் - இவ்வழியாகத் தென்றிசையைக் குறித்துவந்தேன், சயிலமே - விந்தமலையே, மீளும் காறும் இந்நிலை இருத்தி என்ன - யான் இவ்வழியாகத் திரும்புமளவு மிந்நிலையாக விருவென்று, கரத்தினுல் இருவி - வலக்கரத்தால் பாதுகாத்திலாழ் விருத்தி, காஞ்சி நல் நெடும் நகரம் நோக்கி நிகர் ஒன்றில்லான் நடந்தனன் - காஞ்சியென்கின்ற நல்ல பெரியநகரத்தை நோக்கி ஒப்பில்லாதவராகிய குறுமுனிவர் அந்நெறியே நடந்தனர் (எ-று.)

விந்தமே தேவர்கள் பொருட்டுத் தென்றிசையை நோக்கி இந்நெறியாகவந்தேன். யான் மீளாமளவும் இந்நிலையி லிருவென்று கரத்தா லமிழத்திக் காஞ்சி நகரத்தை நோக்கி நடந்தன னென்க.

யான் உன்பால் மறங்கொண்டு வந்தவனல்லேன் தேவர்கள் வேண்டுகோளிஞ் பொருட்டி என்பார் 'பொன்னிலமிருக்கை கொண்டார் பொருட்டி' எனவும், அவர்

வேண்டுகோள் யான் தென்றிசைக்கேகுத லென்பார் 'தென்பாலாசைதன்னை யான்குறி த்துப்போந்தேன்' எனவும், போகும்பான் மீளும்விருப்பத்தோடு செல்கின்றே நென் பார் 'மீளும்காறு மிங்கிலையிருத்தி' எனவும், இங்ஙனங் கூறியுங் குறுகுமெண்ணத் தை யடைந்திலதென்பார் 'கரத்தினுலிருவி' எனவுங்கூறினார். ஒன்றும்என்புழி இழிவு சிறப்பும்மை தொக்குகின்றது. (உஉஉ)

வேறு.

செந்நெறி நோக்கி யமைந்தாங் கொழுகா னளவறி கில்லான்
றன்னை வியந்தான் வினாந்து கெடுமெனல் சத்தியங் கண்டா
மன்னிய மேரு வரையோ டிகுவி வளர்த்தெழு விந்த
முன்னுள தோற்றமும் வீறு முழுது மிழந்தது மன்னே.

(இ - ள்.) செந்நெறிநோக்கி அமைந்து ஆங்கு ஒழுகான் - நன்னெறியையாராய் ந்த அதனில் மனமடங்கப்பெற்று நடவாதானும், அளவறிகில்லான் - தன்னளவறியா தானும், தன்னை வியந்தான் - தன்செயல் முதலியவற்றை வியந்துகூறினானும், 'வினாந்துகெடும்' எனல் சத்தியம் கண்டாம் - ஆகிய இவர்களெல்லாரும் வினாவில் கெ டிவார்களென்பதுண்மை அதைக்கண்டனம், மன்னிய மேருவரையோடு - நிலைபெற்ற பொன்மலையோடு, இகலிவளர்த்து எழும் விர்தம்-பகைத்து வளர்த்தெழும்விர்தமலை, முன்னுளதோற்றமும் வீறும் - தனக்கு முன்னமைத்துள்ள உயர்ச்சியும் பெருமிதமும், முழுதும் இழந்தது - எல்லாவற்றையு மிழந்துவிட்டது (எ-று.)

நன்னெறியிற் செல்லாதவனும், தன் னளவின்சிறுமையை யெண்ணாதவனும், தனக்கமைந்துள்ளவற்றையே பெரிதாகவியந்தவனு மென்றின்னோர் வினாந்துகெடு வொன்ன டூல்கள் கூறுவதுண்மை, இதனை மேருமலையோடு விர்தமலை பகைத்துத் தனக்குமுன்னமைந்த தோற்றத்தையும் பெருமிதத்தையு மிழந்த காரணத்தால் கண்டனமென்க.

இதனால் விர்தமலை சூரியசந்திரர்கள் தேவர்கள் முதலியவார்க்கும் இடுக்கண் செய்ய மேலோங்கியதாகலான் அது செந்நெறிநோக்கிய தன்மையன்றெனவும், மே லெழுந்தோங்கியதன்மையை என்றும் நிலைபெறச்செய்துகொள்ளும் வலியின்றிக் குறு கிவந்ததாகலான் அது அளவறிந்ததன்மை யன்றெனவும், குறுகும்இசுழ்ச்சியை யுடைய தான் "யாவரிகழ்ச்சிரிகழ்த்தினார்" என்றும் "என்றனக்கு இசுழ யாதுகொல்" என் றும் நாரதமுனிவர்பால் முன்னர் தன்னையியந்து இப்பொழுது அகத்தியமுனிவர்பால் 'செய்யக்கடவதென் னருளா' யென்றிரந்து கூறியதாகலான் அதுவியக்குந்தன்மை யறிந்ததன்றெனவுங் கொள்ளக்கூடாதன.

செந்நெறி-எத்திறத்தானும் பிறவுயிர்க்குத் தான் இடுக்கண் செய்யாது அருளு டையனாயிருத்தல். இதனை "மன்னுயிரோம்பி யருளாள்வாற்கில்லென்ப - தன்னுயி ரஞ்சும்வினை" என்றதனானும், தன்னளவு - தன்வலியும் காலமு மறிந்து பகைமேற் செல்லுதலையும் செல்லாதிருத்தலையு முணர்தல். இதனை "தோடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்கமுற்று - மிடங்கண்டபின்னல்லது" என்றதனானும், தன்னையியத்தல் - செந்நெறியினும் அளவிலும் சீழாயினார் சியமிப்பாணாமேற்கொண்டு எத்திறத்து மொ முகல்வேண்டும். அஃதின்றித் தம்மைத்தாமே மேலாகவெண்ணி சியமிப்பாரின்றி யொழுகல். இதனை "தேவரணையர் கயவ ரவருந்தா - மேவனசெய் தொழுகலான்" என்றதனானுமறிக. கண்டாமென்றார் - துணிவுபற்றி. (உஉஉ)

சங்கர னொதிர் தோன்ற மறையுந் தடாதகை தன்னோர்
கொங்கை நிகர்த்தது செல்லுங் குறுமுனி நேருறு குன்ற
மங்குது கண்ட விமையோ ரனைவரு மத்திறங் கேட்ட
நங்கையை யீன்றபொன் மாலே யுவகையி னுற்றி யடைந்தார்.

(இ - ள்.) செல்லுங் குறுமுனி நேர் உறு குன்றம் - நெறியேசெல்லும் அகத்திய முனிவருக்குநேரில் எதிர்ப்பட்ட விர்தமலை, சங்கரனார் எதிர்தோன்ற மறையுந் தடாதகைதன் னர் கொங்கைநிகர்த்தது - இறைவனார் எதிரோவர மறைந்த தடாதகைப் பிராட்டியாருடைய ஒருதனத்தையொத்தது, அங்கு கண்ட இமையோர் அனைவரும் - மேலெழுந்தவிர்தமலை கட்டிலுக்குத்தோன்றது மறைந்தமையைக்கண்ட தேவர்க ளெல்லாம், அத்திறங்கேட்ட நங்கையை ஈன்ற பொன்மாலே உவகையில் நூற்றி அடைந்தார் - தடாதகைப்பிராட்டியாருக்குத் தன்ம் மறைந்தமையைக்கேட்ட அவ்வம்மையாபைப் பெற்றெடுத்த காஞ்சனமாலையார் மகிழ்ச்சியி லாழ்ந்தமைபோல ஆனந்தத்தி லுழந்தினார்கள் (எ-று.)

தடாதகைப்பிராட்டிதன்ம் சங்கரனைக்கண்டகாலத்து மறைந்தமைபோல அகத்தியபாக்கண்ட விர்தமலை மறைந்தொளித்தது. மறைந்ததைக்கேட்டு மகிழ்ச்சி யடைந்த காஞ்சனமாலையார்போல விர்தமலை மறைந்தொளித்ததைக்கண்ட தேவர் கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்களென்க. (உஉரு)

குன்றிடை முட்டி மறுகுங் குரீஇயிற் றடையுண் டமுங்கி
நின்ற வறக்கன் முதலோர் நெறிகொளச் செல்ல விடுத்ததுத்
தன்றுணைப் பாவையி னேடுஞ் சார்தரு தாபத வேந்து
மன்றலம் பூம்பொழிற் காஞ்சி வளநகர் தன்னைமுன் கண்டான்.

(இ - ள்.) குன்றிடைமுட்டி மறுகும் குருவியின் - மலையில் தாக்குண்டிவருந்தும் குருவிகளைப்போல, தடையுண்டு அழங்கின்ற அருக்கன் முதலோர் - (செல்லுநெறி) தடைபட்டுவருந்திரின்ற குரியன் முதலானவர்கள், நெறிகொள செல்ல விடுத்து - தாங்கள்போகும் நெறியே போகவிட்டு, தன்னுணை பாவையினேடும் - தன்னுணைவி யாகிய உலோபாமுத்தியையோடும், சார்தரு தாபதவேந்து - வருகின்ற முனிசிரோஷ்ட ராகிய அகத்தியமுனிவர், மன்றலம் பூம்பொழில் காஞ்சி வளநகர் தன்னை - நறுமணங் கமழும் மலர்களிறைந்த சோலைகுழந்த செல்வம் பொருந்திய காஞ்சிநகரத்தை, முன் கண்டார் - தனக்குமுன்னே தோன்றக்கண்டனர் (எ-று.)

ஆகாயத்திற்செல்லுங் குருவிக்கூட்டங்கள் மலைகளில் தாக்கும்று வரும்துவது போல குரியன்முதலோர் விர்தமலையிற்றாக்குண்டு நெறியறியாது வறந்த அவர்களை நெறியேசெல்லவிடுத்து அகத்தியமுனிவர் உலோபாமுத்தியையோடு காஞ்சியைக்கண்டனானென்க. (உஉஉ)

கண்டு தொழுது வணங்கிக் கையிணை யுச்சியிற் கூம்ப
மண்டிய காதலிற் புக்கு மரபுளிச் செய்கட னுற்றி
யண்டார் பிரானார் தளிக ளனைத்து முறையா னிறைஞ்சிப்
பண்டை மறைகண் முழங்கும் படரொளி யேகம்பஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கண்டு தொழுது வணங்கி - காஞ்சி நகரத்தைக் கண்டவுடனே தண்டாகாரமாகப் பணிந்து, கையிணை உச்சியில் கூம்ப - இரண்டு கைகளும் சிரமேலி குவிய, மண்டிய காதலிற் புக்கு - செறிந்த ஆசையோடு நகருள் புழுந்து, மரபுளி

செங்கடன் ஆற்றி - விதியாற் செய்யுங் கடன்களைச் செய்து, அண்டர்பிராணர் தளிகள் அனைத்தும்-தேவர் பெருமானாகிய இறைவன் வீற்றிருக்கும் தளிகளெல்லாம், முறையால் இறைஞ்சி - முறைப்படிவணங்கி, பண்டைமறைகள் முழங்கும் - அநாதியாயுள்ள வேதங்கள் ஒலிக்கும், படர் ஒளி ஏகம்பஞ் சேர்ந்தான் - ஒளி வீசும் திருவேகம்பத்தை யடைந்தனர் (எ-று.)

காஞ்சிநகரத்தைக் கண்டவுடன் பணிந்து சிரமேஸ் கைகூப்பி நகருக்குள்ளே நுழைந்து செய்யுமிதிகளைச் செய்துமுடித்து திருத்தளிகளெல்லாம் கண்டுவணங்கித் திருவேகம்பத்தைச் சேர்ந்தனனென்க.

இறைவனு லகாதியே செய்யப்பட்டமையிற் பண்டைமறை என்றார். இதனைச் 'செய்யாமொழி' என்பதனுதிக. உளி மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோ ரிடைச் சொல்; இதனை "இயல்புளிக்கோலோச்சம்" என்ற குறட்குப் பரிமேஸழகருரையா னறிக.

கண்டவுடனே தொழுது வணங்கலும் உச்சியில் கைகளைக்குவித்தலும் காதலிற் செல்லுதலும் தலையன்பாதலால் அவ்வன்பை காஞ்சியின்மாட் கிடையாராயினு ளென் பார் கண்டு தொழுது வணங்கிக் கையினை யுச்சியிற் கூம்ப என்றார். (உஉஎ)

செல்வ மணித்திரு வாய்தல் சென்று பணிந்து புகுந்தாங்
கல்வளர் கின்ற மிடற்றா ராரரு ளென்ன நிறைந்த
சொல்வளர் சீர்ச்சிவ கங்கைத் தூநறு மென்புன லாழ.
யெல்வளர் கண்டுகை வெண்ணீ றெங்கும் வயங்க வணிந்தான்.

(இ - ள்.) செல்வமணி திருவாய்தல் சென்று பணிந்து புகுந்து - சிறந்த இரத் தினமயமாய் விளங்கும் செல்வம்வாய்க்கப்பெற்ற முதற்கோபுரவாயில் யடைந்து தண்டாகாரமாக வணங்கி உள்ளேசென்று, ஆங்கு அல் வளர்கின்ற மிடற்றார் ஆர் அருள் என்ன நிறைந்த - அவ்விடத்துக் கருமைவளர்கின்ற கண்டத்தைபுடைய இறைவன் கருணையென்று சொல்லும்படி நீர்நிறைந்திருக்கும், சொல் வளர் சீர் தூநறு சிவகங் கை மென் புனல் ஆழ - புகழ்நீங்காதோங்கும் சிறப்புடைய பரிசுத்தமாகி நன்றாய்த் தெளிந்த சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி (எழுந்து), எல் வளர் கண்டுகை வெள் நீறு - ஒளிவீசும் உருத்திராக்கமணியையும் வெள்ளியதிருநீர்மையும், எங்கும் வயங்க அணிந்தான் - சரீரமுற்றும் விளங்க அணிந்தனர் (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் மணிமயமாய் விளங்கும் கோபுரத்தை யடைந்து வீழ்ந்து பணிந்து உள்ளேசென்று சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி யெழுந்து விழிநிறு உருத்திராக் கங்கைச் சரீரமுற்றும் விளங்க அணிந்தனர் என்க.

செல்வமணித் திருவாய்தல் என்றதனால் கோபுரத்தின் சிறப்பும், அல்வளர்கின்ற மிடறு என்றதனால் இறைவனூற்றல் மிகுதியும், ஆர் அருளென்ன நிறைந்து சொல் வளர்சீர் சிவகங்கை தூநறு மென்புனல் என்றதனால் சிவகங்கைத் தீர்த்தத்தின் விசேடமும், எல்வளர் கண்டுகை வெண்ணீறு எங்கும் வயங்க அணிந்தான் என்றதனால் முனிவருடைய சைவசீலமும் விளங்கியதென்க. (உஉஅ)

வாங்கு நுணங்கிடை பாகர் மாளிகை சூழ்மணி முன்றிற்
பாங்கு வலங்கொடு சென்று படரொளி யானந்த வெள்ளம்
தேங்குந் தனிமறைச் சூதற் தெய்வத் தருநிழன் மேய
விங்குந் கருணைப் பிழம்பை விழியெதிரே கண்டு கொண்டான்.

(இ - ள்.) வாங்கு நுணங்கு இடைபாகர் - வளைந்து துவரும் இடையையுடைய உமைபங்களுடைய, மாளிகைகூழ் மணிமுன்றில் பாங்கு - திருமாளிகைகள் சூழ்ந்திருக்கின்ற அழகிய மூற்றத்தின் பக்கமாக, வலம்கொடு சென்று - வலமாகச்சென்று, ஒளிபடர் ஆனந்த வெள்ளம் தேங்கும் - ஞானவொளிபடர்ந்த ஆனந்த வெள்ளம் ததும்பும், தெய்வம் தனி மறை சூதத்தரு நிழல்மேய வீங்கும் கருணைப்பிழம்பை - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய ஒப்பற்ற வேதவடிவமாய் விளங்கும் மாவிருக்கத்தி னிழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மிக்ககருணைப்பிழம்பை, விழி எதிரோ கண்டுகொண்டான் - (தம்முடைய) கண்ணெதிரோ கண்டுகொண்டனர் (எ-று.)

(அகத்தியமுனிவர் சிவகங்கையில் நீராடி விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்த பின்னர்) இரட்டைத் திருமாளிகைகள் வழங்கும் மூதற்பிராகாரத்தை வலம்வந்து மாவடி மூலத்தில் கருணைப்பிழம்பாய் விளங்கும் திருவேகம்பநாதரைத் தங்குட்புலனுக்குத் தோன்ற எதிரோகண்டனான்க.

வேதம் ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்து அவருள்ளத்தே சிவானந்த நிறையும்படிச் செய்யவல்ல ஒப்பற்றதன்மையுடையான் படரொளியானந்த வெள்ளத்தேங்குத் தனிமறை எனவும், அவ்வேதமே மாவிருக்கமாய் நிருத்தலால் சூதத்தெய்வத்தரு எனவும், அத்தரு நிழலின் கண் எழுந்தருளி யிருக்கும் இறைவன் தனது கருணையால் பஞ்சபூதவடிவங்களு ளொன்றாகது இவ்வண்ணமென் றறியக்கூடா ஓரொளிப் பிழம்பாகத் தோன்றுகின்றமையான் நிழல்மேய வீங்கும் கருணைப்பிழம்பை எனவும், ஒளிமயமாய் விளங்கும் அச்சோதிவிங்கம் யாவர்கண்ணுக்குத் தோன்றாமையான், அதனருமைநோக்கி விழியெதிரோ கண்டுகொண்டான் எனவும் கூறினார். வாங்கு நுணங்கிடை - அன்மொழித்தொகை. (உஉக)

இணங்கு முறைமையி னங்க மெட்டினு மைந்தினுஞ் சால வணங்கி மகிழ்ந்து திளைத்து வார்புனல் கண்கள் சொரியக் குணங்குறி யின்றி பெழுந்த கோலத் திருவுருப் போற்றி யணங்கரு மெய்யருள் பெற்று மீண்டன னார்கலி யுண்டான்.

(இ-ள்.) ஆர்கலி உண்டான் - கடனீரை ஆசமனஞ் செய்தவர், இணங்கு முறைமையின் - பொருந்திய முறைமையினாலே, அங்கம் எட்டினும் ஐந்தினும் சாலவணங்கி மகிழ்ந்து திளைத்து - அவ்வுடாங்க பஞ்சாங்கமாகப் பலமுறையும் பணிந்து மனமகிழ்ந்து சிவானந்தம் அனுபவித்து, கண்கள் வார்புனல் சொரிய - கண்கள் விடாது நீரைச்சிந்த, குணம் குறி இன்றி எழுந்தகோலம் திருவுரு போற்றி - குணமும் குறியுமில்லாமல் (ஓர்வடிவமாக) எழுந்த அழகிய திருமேனியை வாழ்த்தி, அணங்கருமெய் அருள்பெற்று - துன்பமில்லாத உண்மைத் திருவருளைப்பெற்று, மீண்டனன் - திரும்பினார் (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் கருணைப்பிழம்பைக் கண்டபின்னர் அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக வணங்கிச் சிவானந்தப் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்ந்து குணங்குறி கடந்தொளிரும் கோலத்தைப்போற்றி மெய்யருளைப்பெற்றுத் திரும்பினார் என்க.

அகத்தியமுனிவர் காஞ்சி நகரத்தையும் அந்நகரிலுள்ள ஏனைய தலங்களிலுள்ள மூர்த்திகளையும் கண்டகாலத்து ஏகாங்கத் திரியாங்கமாகச் செய்து திருவேகம்பநாதர் கண்டகாலத்து ஆங்காங் கெழுந்து வளர்ந்த அன்பின் பெருக்கிற்கு ஓலால்லையாகக் கண்டமையால் அப்பெருக்கத்தைப் புறம்போக வொட்டாது வணக்கங்களிற் சிறந்த அட்டாங்க பஞ்சாங்கங்களாலே தடுத்தனர்போலமென்பார் 'இணங்கு

முறைமையி னங்கமெட்டிநு மைந்தினுஞ் சாலவணங்கி' எனவும், இனி நாம் கருதிய முத்தியின்பம் இம்மூர்த்தி பா லடையப்பெற்றோமென்று மகிழ்ந்து அச்சிவானத் தத்தை யனுபவித்தனொன்பார் 'மகிழ்ந்து தினைத்து' எனவும், சிற்றின்பத்தனுபவ முதிர்வில் தேகத்தில் கீர் அரும்புவதுபோற் சிவானுபவ முதிர்வில் இவர் கண்களில் அன்பினீர் வெளிப்பட்டன வென்பார் 'வார்புனல் கண்கள் சொரிய' எனவும், இவ் வாறு தம்மை இன்புருவாக்கிய அப்பொழுது தம்முடைய குணமும் குறியும் அவன ருள்வசமாய்ப் போனதொழிந்து அவனது குணங்களை இத்திறத்தவெனக் கண்டில மென அவசமுற்றகாலத்து வணங்கும்படி திருவுருவைக் காட்டினு ஒன்பார் 'குண ன்குறியின்றி யெழுந்த கோலத் திருவுருப்போற்றி' எனவும், இவ்வாறு உள்ளும் புறம் பும் தன்குணமும் குறியுங்கெட்டு ஈரிடத்தும் அவனருளே கண்ணாகக் காண்டலே சூற்றமற்ற சிவானுக்கிரக மென்பார் 'அணங்கருமெய் யருள்' எனவுங் கூறினார்.(உ௬௦)

வன்பழ வல்வினை மாற்றுங் கம்ப மகிழ்ந்தவர் தென்சார்
தன்பெய ராற்சிவ லிங்கம் தாபித் தருச்சனை யாற்றி
முன்பு வரம்பல பெற்று மீமிசை மூண்டெழு மன்பான்
மின்புரி செஞ்சடை யானா மீளப் பழிச்சுத லுற்றான்.

(இ - ள்.) வன் பழ வல்வினை மாற்றும் கம்பம் மகிழ்ந்து-மிக்கவன்மையையுடைய பழைய ஆணவத்தை மாற்றவல்ல திருவேகம்பரைக்(கண்டு)மகிழ்ந்து, அவர் தென்சார் தன்பெயரால் சிவலிங்கம் தாபித்து-அவரது தென்பக்கத்தில் தமது பெயரால் (அகத் தீஸ்வரரான) ஓர் சிவலிங்க மூர்த்தியைப் பிரதிட்டைசெய்து, அருச்சனை ஆற்றி- பூச னைஇயற்றி, முன்பு வரம் பலபெற்று- மூன்னேதின்று பலவரங்களைப் பெற்று, மீமிசை மூண்டு எழும் அன்பான் - மேன்மே லதிகப்பட்டெழும் அன்பினால், மின் புரி செஞ் சடையானா - மின்போல்விளங்கும் செஞ்சடையையுடையானா, மீள பழிச்சுதல் உற் றான் - மீளவுந் துதிக்கத் தொடங்கினார் (எ - று.)

ஆணவவிருளை யெளிதிற்போக்கவல்ல திருவேகம்பரைக் கண்டுமகிழ்ந்து அத்திரு வேகம்பருக்குத் தென்பக்கத்தில் தமது வழிபாடுவிளங்கச் சிவலிங்கத்தைக் கண்டு அருச்சித்து வேண்டியபலவரங்களைப் பெற்று அன்பின் மிகுதியான் மீளவும் துதிக்கத் தொடங்கினானென்க.

வன்பழவல்வினை மாற்றுங் கம்பம் என்றது முத்திரகரங்களுட் சிறந்தது இந் நகரம் என்று குறித்தற்கு. எனவே முத்தியிற்சிறந்த கேசாந்தமுத்தியை எவ்வுயிர் களுக்கும் யாவருங்காண அங்கேதருதலானென்க. இதனை இப்படலத்தில் (சுசு)-வது செய்யுள்முதல் (எஉ)-வது செய்யுள்வரையும் கூறியதனாற் காண்க. (உ௬௧)

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

இந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட திப்பிறவி
யிந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட தியான்செய்தவ
யிந்நா ளெனக்குப் பயப்பட்ட தென்னறிவு
யிந்நா ளுனைக்காணப் பெற்றமையி ளெங்கோவே.

(இ - ள்.) என்கோவே - என்னுடைய தலைவனே, இந்நாள் உளைக் காணப் பெற் றமையின் - இப்பொழுது காண்டற்கரிய உன்னுடைய திருக்கோலத்தை யுனக்கண் ணை மெரிசிக்கப் பெற்றமையான், எனக்கு இப்பிறவி இந்நாள் பயப்பட்டது - அடி யேனுக்கு (வாய்க்கப்பெற்ற) இச்சனனம் இப்பொழுதுதான் பயன்பெற்றது (அது வேயுமன்றி), யான் செய்தவம்-அடியேனியற்றிய தவமும், எனக்கு இந்நாள் பயப்பட்ட

டது - அடியேனுக்கு இப்பொழுதுதான் பயனடைந்தது (அதுமட்டோ), என் அறிவு எனக்கு இந்நாள் பயப்பட்டது - என்னுடைய ஞானமும் அடியேனுக்கு இப்பொழுது தான் வாய்க்கப்பெற்றது (எ - று.)

எம்மிறைவனே உன்னை இன்றுகாணப்பெற்றமையான் எடுத்த இப்பிறவியும் யான் செய்தவமும் என்னநிவும் பயன் பெற்றன வென்க.

பிறவியா னடைவது தவமும் தவத்தா னடைவது அறிவுமாதலான் அவையெல்லாம் ஒருங்கெய்தினே னென்றார். எனவே பிறவிப்பேதங்களும் தவத்திறங்களும் அறிவின் பேதங்களும் பலவாமன்றோ, அவையெல்லாம் மெய்யருள்பெற்று நோக்குங்கால் அவலமாய்ப் போமன்றோ, ஆகவே இயல்பாகவே பாசமில்லாதபதியை யடையப்பெற்ற பிறவியே பயப்பட்டபிறவி எனவும், அப்பதியை யுத்தேசித்துச் செய்யுந்தவமே பயப்பட்ட தவம் எனவும், அப்பதினானத்தாம் பசுவாகிய நன்னைப் பதியாகக் காணுத பதியைப்பதியாகக்காணுமறிவே பயப்பட்ட அறிவு எனவும், தாம்பெற்ற மெய்யருளால் யாவருக்கும் நன்குவிளக்கினொன் றுணர்க. அகத்தியர் மெய்யருள் பெற்றமை “இணங்கு முறைமை” யென்னுஞ் செய்யுளில் “அணங்கரு மெய்யருள் பெற்று மீண்டன ஞரக்லியுண்டான்” எனவருதலாற் காண்க.

அல்லதுஉம் இந்நா ளுணக்காணப் பெற்றமையின் பிறவி தவம் அறிவு இவை யெல்லாம் இந்நாள் பயப்பட்டது இந்நாள் பயப்பட்டது என்றறிக்கிக் கூறியதனால் திருவேகம்பமுடையானா பூனக்கண்ணற் காணப்பெற்ற அவ்வளவே வரும்பயனையும் அறிவுறுத்தியவாறு. அடுக்கு—அன்மொழி. (உருஉ.)

எண்ணமெலா மெய்தினே னெண்ணமெலா மெய்தினே
நெண்ணமெலா மெய்தினே நென்கள் பெருமானே
கண்ணனொடு நாள்முகனுங் காணுத் துணையடிகள்
கண்ணெதிரோ யிற்றைநாள் யான்காணக் காட்டினையால்.

(இ-ள்.) எங்கள் பெருமானே - எங்களுடைய இறைவனே, கண்ணனொடு நாள்முகனும் காணுதுணையடிகள் - திருமாலோடு பிரமணும் காணப்பெறுத. உன்னடித் துணைகளை, யான் இற்றைநாள் கண் எதிரோ காண காட்டினே - அடியேன் இன்று கண்ணால் நேரோ காணும்படி காண்பித்தனே, (அதனால்) எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் எண்ணம் எல்லாம் எய்தினேன் - யானெண்ணிய வெண்ணங்களெல்லாம் மிகவும் அடையப்பெற்றேன் (எ - று.)

எங்களிறைவனே அரியாலு மயனாலும் காண்டற்கரிய பாதங்களை யான் காணக் காட்டினே யாகலான் எண்ணமெலா மெய்தினேனென்ற றொன்க.

உருவிப்பெரிய அரிபிரமர்கள் மாறுபட்டவழுவெடுத்துக் காண்டற்கரிதாய் நின்ற அடியை உருவிற்சிறிய தம்மெதிர்காணக்காட்டியது அவர்தம்மருளையாதலால் ‘கண்ணனொடு நாள்முகனும் காணுதுணையடிகள் கண்ணெதிரோ யான் காணக்காட்டினே’ எனவும், அருள்பெற்றோர் எண்ணிய வெண்ணியாங்கெய்தல் எளிதாதலால் ‘எண்ணமெலா மெய்தினேன்’ எனவும், அவ்வெண்ணங்கள்-இனிப் பிறவாநெறிக்கடுத்த பிறவிவாய்ப்பது எந்நாள் எனவும், அப்பிறவி வாய்க்கப்பெறினும் ‘பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானே’ போன்ற இறக்குந்தவத்தைச் செய்யாது இறப்பில் தவத்தைச் செய்யவருவது எந்நாள் எனவும், அது செய்யப்பெறினும் ‘சித்தமலமறுவித்துச் சிவமாக்கி’ அடிமைசூலையாதா எவல்ல திருவருள்வசப்படுவது எந்நாள் எனவும், எண்ணியவை மூன்றாகலால் மும்முறை எண்ணமெலா மெய்தினேன் எனவும், அவ்வெண்ணத்தால் ஏங்கியிருந்த அவ்.

வேக்கமகலக் கருணைப்பிழம்பாகிய பெருமான் கண்டவளவே அவையெல்லாம் எய்தக்கடைக்கணித்தமையால் 'இம்மைநான்' எனவும் கூறினார். அடுக்கு மிகுதிப்பொருட்டு. (உருந)

சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே
சங்கரா சம்புவே சாம்பசிவ னேயென்
னங்கணு வென்றென்று மோவிட் டழைத்தாற்று
மிங்கெனக்கு வாழ்நாள்க ளிவ்வாறே போகியவே.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்து, சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே சங்கரா சம்புவே சாம்பசிவனே - சங்கரா சங்கரா சங்கரா வென்றும், சம்புவே சம்புவே சம்புவே என்றும், சாம்பசிவனே என்றும், என் அங்கணு என்றும் - என்னுடைய அழகிய கண்ணாளனே என்றும், என்றும் ஒலிட்டு அழைத்து அரற்றும் - (இவ்வாறு) நீங்காது ஒலமிட்டு அழைத்திக் கதறும், எனக்கு - அடியேனுக்கு, வாழ் நாள்கள் - ஆயுள்நாள்கள், இவ்வாறே போகிய - இம்முறையே கழிந்தன (எ-று.)

இவ்விடத்துச் சங்கரா என்றும் சம்புவே என்றும் சாம்பசிவனே என்றும் அங்கணு என்றும் இடைவிடாது ஒலமிடும் எனக்கு வாழ்நாள்கள் இவ்வகையே சென்றன என்க.

தா மெண்ணியவாறே எய்தப்பெற்ற சிவமாத்நன்மைப்பெருவாழ்வு திறம்பா வென்னுந் துணிபான் எனக்கு வாழ்நாள்கள் இவ்வாறேபோகிய வென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அடுக்கு—பன்மை.

திருவேகம்பமுடையாராக் கண்டகாலத்துத் தமது தேகமும், வுழிபட்டகாலத்து மனமும், வாழ்த்தியகாலத்து வாக்கும் சுககரத்தையும் சுகத்தையும் அடைந்தனவாகலான் அவ்வுண்மைதோன்ற மும்முறை 'சங்கரா சம்பு' என்றும், மன வாக்கும் காயங்கள் அங்ஙனமாகவே அவ்வழியுழுவும் ஆன்மபோதம் அருள்வசப்பட்டுச் சொருபமாகிய சிவமேயாய் நிற்கப்பெற்றமையான் அப்பெற்றிமைதோன்ற 'சாம்பசிவனே' என்றும், முற்பெத்தத்திற் சிவனைச் சிவம் இடமாகக்கொண்டதபோல் முத்தியிற் சிவன் சிவத்தையிடமாகக்கொள்ளும் என்னும் சித்தார்த்தப்படித் தா னிறைவனையிடமாகக் கொண்டமையான் அந்நிலைதோன்ற 'என்னங்கணுஎன்றும்' கூறினானெனக் கொள்ளுமொன்று. சாம்பசிவன்—உமையோடுகூடினவன். (உருச)

குன்றாத வன்புனக்கே குன்றாத வன்புனக்கே
குன்றாத வன்புனக்கே மிக்கோங்கு கொள்கையது
வென்றுமெனக் குண்டாக வென்றுமெனக் குண்டாக
வென்றுமெனக் குண்டாக வென்றுமோர் பெற்றியனே.

(இ-ள்.) என்றும் ஓர் பெற்றியனே - எந்நாளும் (இயல்புதிரியாமல்) ஓரியல்பாய் நிற்குந் தன்மையாளனே, உனக்கே குன்றாத அன்பு உனக்கே குன்றாத அன்பு உனக்கே குன்றாத அன்பு - உன்றனக்கே யான் செய்யத்தரும் குறைவுபடாத அன்பும், மிக்கு ஒங்கு கொள்கை - மிகவும் வளரவேண்டுமென்னும் கொள்கை, அது எனக்கு என்றும் உண்டாக எனக்கு என்றும் உண்டாக எனக்கு என்றும் உண்டாக-அவ்வன்பு அடியேனுக்கு எந்நாளும் உளதாகுக உளதாகுக உளதாகுக (எ-று.)

என்றும் ஓர் தன்மையானென்னுந் சீலமுடையானே உனக்கே செய்யத்தரும் அன்பு எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டாகுகஎன்க.

முப்புறச்சமயத்தார்க்கும் அவரவாகொள்ளும் முதற்பொருளாகியும், அவரினுவேறுகிய அகச்சமயத்தார்க்கு இலய டோக உதிகாரமென்னு முத்தொழில்பற்றி சிவன் சதாசிவன் மகேசன் என்னும்பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவம் என்னும் தடத்தக்குறியாகியும், சித்தார்த்தசைவாக்கு வேதாகமங்களின் குறியிறந்தபொருளாகியும், ஆன்மவிறலில் அருளான் மன்னுபவனாகியும், உயிரகட்கெல்லாம் அறிவைப்பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனாகியும், இவ்வாறு எவ்விடத்தும் தன்தனமையிற் சிறிதூத்திரியாத நிற்கும் இறைவன் றீயே என்பாா “என்றும் ஓா பெற்றியினே” எனவும், அம்மையப்பனாகிய நின்னை யொழித்துப் பிறாபால் அன்புசெலுத்தல் பெரும்பாவமாகலின் அஃதெனக்கின்றும் உன்பாலே அன்பு வளரவேண்டுமென்பாா “குன்றாத அன்புனக்கே மிக்கோங்குகொள்கை” எனவும் கூறினா. அன்றியும் யாவனாயும் யாவையு மொழித்து உன்னை யே யப்பனாக வுண்மையிற்கண்டேனுதலால் காயத்தாற் செய்யக்கடவனவாகிய பணிகட்கும், வாக்காற் செய்யக்கடவனவாகிய டணிகட்கும், மனத்தாற் செய்யக்கடவனவாகிய பணிகட்கும், அன்புண்டாக வேண்டுமென்பாா. “குன்றாதவன்புனக்கே” என்றும் “என்றுமெனக்குண்டாக” வேண்டுமென்றும் முக்காமகூறியது எனவும், இவ்வன்பற்றி வேறுவேண்டிலேனென்பாா “அது மிக்கோங்குகொள்கை” எனவும், என்னளவேயன்றி என் மரபினருக்கெல்லா முண்டாகவேவேண்டுமென்பாா “என்று மெனக்குண்டாக வேண்டு” மெனவும் கூறினா. அடிக்கு அணிவுப் பொருட்டு. (உ௬௫)

வையமிசைச் தோற்றமுதற் சாங்காறு மன்றவுனைத்
தெய்வமெனப் பேணுத் திருவிளிக் ளென்குலத்தி
லெய்தி யொருளுள்ளும் பிறவற்க வெய்துறினும்
வெய்தெனமற் றுங்கே விளிந்தொழிக வெம்மானே.

(இ-ள.) எம்மானே - எமய பெருமானே, வையமிசை - உலகின்கண், தோற்றமுதல் சாங்காறும் - பிறந்தநாளமுதல் சாமளவும், மன்ற - நிச்சயமாக, உன்னை தெய்வம் எய் பேணுத் திருவிளிகள் - (இறைவனே) உன்னைத் தெய்வமென் மெண்ணிவழிபடாத உறுமையாளாக, ஒருளுள்ளும் என்குலத்தில் எய்தி பிறவற்க - ஒருளும் எனது குலத்தில்வந்து பிறவா தொழியக்கக்கடவா, எய்துறினும் - ஓகாற் பிறந்தாலும், ஆங்கே லெய்தென விளிந்து ஒழிச் - அப்பொழுதே வெச்சென இறந்துடோக்கடவா. (எ-று.)

என்தெய்வமே இவ்வுலகின்கண் பிறந்திற்கு மளவும் நிச்சயமாக உன்னைத் தெய்வமென் மெண்ணிவழிபடாத பாவின்க் என்குலத்தில் பிறவாதொழியக்கக்கடவா. அன்றி ஓர்காற் பிறப்பாராயின் அவா வளராவண்ணம் அக்கண்மே யிறக்கக் கடவா. இவையே எனது வேண்டுகோ ளென்க.

எல்லாமலங்கனையும் பற்றறத்துடைத்து மெய்புணர்ந்து ரிட்டை கூடினாக்கும் உடமபு நிற்குமளவும் பிராரததவினை அவ்வுடம்பைப்பற்றியே நிற்கும் என்பது சித்தார்த்தமாகலான் அப்பிராரத்தததுக்கஞ்சி ண்டு வேண்டிய தென்க. எத்திறத்தனவாகிய பிராரததங்கள் எனக்கடுப்பினும் அடிக்க, அவைகட்கெல்லாம் யான் ஒரு சிறிதும் அஞ்சேன், யானஞ்சுவது உன்னைத் தெய்வமெனப் பேணுத்திருவிளிகள் என்குலத்தில் பிறக்கவரும் பிராரத்தம் உளதோ வென்பதற்கே. இதனை—“மற்றுமோர் தெய்வத்தன்னை யுண்டென மதித்தெம் பெம்மாற் கற்றிணதவகாக் கண்டா லம்மநாமஞ்சுமாதே” எனவரும் திருவாக்கானுணாக. மற்று-அசை. (உ௬௬)

ஆனே றுயர்த்தருளி யன்றினு ருரெரித்த
கோனே யெனக்குக் குலதெய்வ மாம்பேற்றால்

யானே பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன்
யானே பெருஞ்செல்வன் னெல்லா வுலகினுமே.

(இ-ள்.) ஆன் ஏறு உயர்த்துளி - இடபக்கொடியை மேலேயுயர்த்தி, அன்றி
ஊர் ஊர் எரித்தகோனே - பகைவரது முப்புரங்களை யெரித்த இறைவனே, எனக்கு
குலதெய்வமாம் பேற்றால் - அடியேனுக்குக் குலதெய்வமாகக் கிடைக்கப்பெற்ற
பெரும்பேற்றால், எல்லாவுலகினும் - எவ்வுலகங்களிலிருக்கின்றவர்களினும், யானே
பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன் யானே பெருஞ்செல்வன் - அடியேனே
அழியாத செல்வ முடையேன். (எ-று.)

இடபக்கொடியையுயர்த்த இறைவனையே என் குலத்துக்குத் தெய்வமாகப்பெற்ற
மேனாகையால் என்னிலுஞ் செல்வமுடையார் எவ்வுலகினுமில்லையென்க.

தன்செல்வம் மூன்றுலகத்தினும் மில்லையென்னுந் துணிபான் யானே பெருஞ்செல்
வன் செல்வனென்று முக்காற்குறிஞர். அல்லது உம் “செல்வன் கழலெத்துஞ் செல்
வம் செல்வமே” எனவேத்துடையே தேற்றப்பொருளாகக் கூறியிருப்பின் அவ்வி
றைவனையே குலதெய்வமாகப் பெற்றால் அச்செல்வம் இவ்வளவினவென அளக்க
வொண்ணா தாகலான் எல்லாவுலகினுமே யானே பெருஞ்செல்வன் என முக்காறும்
தேற்றப்பொருள்படக் கூறினானெனக் கொள்ளுமொன்று. (உ-எ)

சிறந்துன்னேத் தெய்வமெனக் கொள்ளாத சீத்தை

பிறந்த குலம்பிறவா நின்றகுலம் பீளி

ஹந்த குலத்து முமையொருபான் மேயாய்

மறந்தும் பிறவாத வாழ்வெனக்கு வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) உமை ஒருபான் மேயாய் - உமாதேவியை யொருபாகத்திலுடையானே,
உன்னே சிறந்த தெய்வம் என கொள்ளாத - உன்னேத் தேவரிற்சிறந்த கடவுளெனக்
கொள்ளப்பெறாத, சீத்தை பிறந்தகுலம் - உமாவிலிகளாகிய இழிநூகன்பிறந்த குலத்
தினும், பிறவா நின்றகுலம் - பிறந்திருக்கின்ற இக்குலத்தினும், பீளின் உமாதகுலத்
தாய் கருக்கொண்டு பின்னதின்ற குலத்தினும், எனக்கு மறந்தும் பிறவாத
வாழ்வு வேண்டும் - அடியேனுக்கு மறந்தாயினும் பிறவாதபெருபாழ்வையே தரல்வே
ண்டும். (எ-று.)

உன்னேத் தெய்வமெனக்கொள்ளாத மூலகைக்குலத்தினும் மறந்தும் பிறவாத
வாழ்வு எனக்குவேண்டுமென்க.

தெய்வங்களிற்சிறந்த சிவ பெருமானேத் தெய்வமெனக்கொள்ளும் கல்வியறிவில்
லாதவர் பிறந்தகுலம் எக்குலமாயினும் அது இழிந்த குலமாதலால் “உன்னேத் தெய்வ
மெனக்கொள்ளாத சீத்தையிறந்தகுலம்” எனவும், சிவ பெருமானேத் தெய்வமெனக்
கொள்ளும் கல்வியுடையவராய் நற்குலத்திற்பிறந்தும் பிறதெய்வங்களைச் சிறந்த
தெய்வமாகக்கொண்டு சிவபெருமானேத் தெய்வமாகக்கொள்ளாததற்கும் கூசுபவனா
யும் முன்னவரோடு எண்ணப்பட்டவராதலால் “பிறவாநின்ற குலம்” எனவும், கருவ
ழிதல் பாதகமிகுதியாலாதலால் “பீளினுறந்தகுலத்து” எனவும், இம்மூவிடத்தும்
பிறக்கருமாயின் சிவபெருமானே நனைத்தற்கிடவின்றாய் பாதகத்துக்காளா யழி
யவருமாதலால் “மறந்தும் பிறவாதவாழ்வெனக்கு வேண்டும்” எனவும் கூறிஞர். (1)

ஏழைக் குறும்பி னிமையோர் தமக்கிரங்கிப்
பிழைக் கொடுவிடத்தை யுண்டளித்த பேராளா
வாழிப் பெருங்கருணை யாரமுதே வெற்பினை
மாழைப் பூவகண்ணி மணுளா வடிபோற்றி.

(இ-ள்.) ஏழை குறம்பின் இமையோர் தமக்கு இரங்கி - ஏழைத் தன்மையை யுடைய தேவர்களுக்காக மனமிரங்கி, பீழை கொடுவிடத்தை உண்டு அளித்த பேராளா - வருத்தம் பொல்லாத விடத்தையுண்டு தேவர்களைக்காத்த பெருந்தகையே, பெருங்கருணை ஆர் அமுதே - பெரிய கருணைநிறைந்த அமுதப்பிரவாகமே, வாழி - நீ வாழக்கடவாய், வெற்பு ஈன்ற மாழை பூங்கண்ணி மணவாளா-மலையரையன்பெற்ற மாவடுபோலும் அழகிய கண்ணாளுக்கு மணவாளனு யிருப்பவனே, அடிபோற்றி - உன் திருவடிகளுக்கு வணக்கம். (எ-று.)

தேவர்கள்பொருட்டு விடமுண்டவனே, கருணாமிருதமே, உமாபதியே உன்னை வழித்துவேனாக என்க

விடத்தையுண்டு சாவாது உமைக்கு மணவாளனு யிருந்தானென்பது தோன்ற விடத்தையுண்டபேராளா ஆரமுதே வெற்பீன்ற மாழைப்பூங்கண்ணி மணவாள என்சு கூறினார். போற்றி—தொழிற்பெயர். (உஉக)

என்றென்று பன்முறையும் துதித்திறைஞ்சித் தாழ்ந்தெழுந்து
நின்றுகாஞ் சிரமுகிழ்ப்ப நிறைந்தபெரு மகிழ்ச்சியுடன்
குன்றனைய பெருந்தவத்தோ னிதுவொன்று கூற்றுதைத்த
மின்றிகழுஞ் சேவடிக்கிழ் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான்.

(இ-ள்.) குன்று அனைய பெருந்தவத்தோன்-மலையொடுக்கத்த பெரிய தவத்தை யுடைய அகத்தியமுனிவர், என்று என்று பன்முறையும் துதித்து இறைஞ்சி தாழ்ந்து எழுந்து - (குன்றாத அன்புனக்கே எனக்கு வேண்டும்) என் நிவ்வாறு பலவரங்களும் வேண்டும் வேண்டுமென்று பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து வணக்கிப் பணிந்தெழுந்து, கரம்சிரம்முகிழ்ப்ப நின்று - கைகள் சிரமேல் அஞ்சலியாகநின்று, நிறைந்த பெரு மகிழ்ச்சியுடன்-உள்ளத்தில் நிறைந்த பேரானந்தத்தோடு, கூற்றுதைத்த மின் திகழும் சேவடிக்கிழ் - காலனைக் கிழேவீழ்ந்திய ஒளிவீசத் திருவடியின்கீழ், இது ஒன்று விண்ணப்பம் செய்கின்றான்-இஃதொன்று விஞ்ஞாபனொன்று செய்யத்தொடங்கினார். (எ-று.)

தவத்திற்சிறந்த அகத்தியமுனிவர் பலவரங்களையும் பலமுறையே வேண்டித் துதித்து சிரமேற் கைகளைக்குவித்துநின்று விஞ்ஞாபனமொன்று செய்யத்தொடங்கினாரென்க. (உஉ௦)

அடியனேன் வடகாசி நீத்தகன்று நினக்கினிய
புழமதில்குழ் கொடிமாடக் காஞ்சியினைத் தலைப்பட்டுப்
பொடியணிந்த திருமேனிப் புண்ணியமே யிமயவரைப்
பிடிமணந்த மதகளிறே பெரும்பேறு பெற்றுய்ந்தேன்.

(இ-ள்.) பொடி அணிந்த திருமேனி புண்ணியமே - திருநீறுசண்ணித்த திருமேனியை யுடைய புண்ணியசொருபமே, இமயவரை பிடிமணந்த மதகளிறே - இமய மலையிற்பிறந்த பெண்யானையை மணந்தருளிய ஆண்யானையே, அடியனேன் வடகாசி நீத்து அகன்று - அடியென் வாரணசியை விட்டுநீங்கி, நினக்கு இனிய கழமதில்குழ் கொடிமாட காஞ்சியினைத் தலைப்பட்டு - உன் மனத்துக்கினிய அரணுகச்சூழ்ந்திருக்கும் புரிகைகளும் கொடிக்கடிய மாளிகைகளுஞ் சூழ்ந்த காஞ்சிகரத்தை வந்தடையப் பெற்று, பெரும்பேறு பெற்று உய்ந்தேன் - யானடையவிரும்பிப் பெரியபேற்றையடையப்பெற்றுப் பிழைத்தேன். (எ-று.)

திருநீறுசண்ணித்த புண்ணியமே இமயவரைப்பிடிமணந்தகளிறே யான்காசியைநீத்து உனக்கினிய காஞ்சியையடைந்து பெரும்பேறுபெற்றுய்ந்தேனென்க. ( )

இத்தகுபேறுதையேற்கு மற்றின்னு மொருகருத்து
மெய்த்தபெரு வேட்கையினு லொழியாது மேன்மேலுஞ்
சித்தமிசை மூண்டெழுமா லதுநிரம்பச் சிறியேன்பால்
வைத்தபெருங் கருணையினுல் வழங்குவா யெனப்போற்றி.

(இ - ள்.) இதகு பேறு உடையேற்கு - இத்தன்மையவாகிய பயனையடையப் பெற்ற எனக்கு, மெய்த்த பெரு வேட்கையினுல் - உள்ளவாறு பெருகும் பெரிய ஆசையினுல், இன்னும் ஒருகருத்து - இன்னமும் ஓரெண்ணம், மேன்மேலும் ஒழியாது சித்தமிசை மூண்டு எழும் - (அடங்காது) மேன்மேலும் நீங்காது என் சித்தத்தில் மூண்டெழுதின்றது, அது நிரம்ப - அவ்வெண்ணம் முற்றுப்பெற, சிறியேன்பால் வைத்த பெருங்கருணையினுல் வழங்குவாய் என்ன - சிறியேனிடத்துவைத்த கருணை மிகுதியினுல் அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று, போற்றி - துதிசெய்து. (எ-று.)

இக்காஞ்சியில் வசிக்கப்பெற்ற எனக்கு இன்னமொருகருத்து ஆசையினுல் மூண்டெழுதின்றது அக்கருத்தை என்பால்வைத்த தண்ணளியான் முடிப்பாயென்க.

காஞ்சிகரத்தில் வசிக்கப்பெறுதலே எல்லாப்பேற்றிலும் விரிந்த தென்று குறித்தற்கு இத்தகுபேறு என்றார். மற்று வினைமாற்றுப்பொருளது. (உசஉ)

எவ்வினையு மோப்புதலாற் நிராவிடமென் றியல்பாடை -
யெவ்வமறப் புதிதாக யான்வகுப்ப நல்கியது
வெவ்வருணத் துள்ளார்க்கு மெளிதாகப் புத்தேளி
வெவ்வவர்க்குஞ் சுவையமிழ்தி னினிதாகச் செய்தருளாய்.

(இ - ள்.) எவ்வினையும் ஒப்புதலால் - எத்திறப்பாவங்களையும் போக்கிப் பாதுகாத்தலால், திராவிடம் என்ற இயல்பாடை - திராவிடமென்று வழங்குகிற பாதையை, யான் எவ்வம் அற புதிதாக வகுப்ப நல்கி - அடியேன் உடமறப் புதிதாகச் சொல்ல அனுக்கிரகஞ்செய்து, அது எவ்வருணத்து உள்ளார்க்கும் - அப்பாடை எந்தவருணத் துள்ளவர்களுக்கும், புத்தேளிர் எவ்வவர்க்கும் - எல்லாத் தேவர்களுக்கும், எளிதாக - மிகவெளிமையாகவும், சுவை அமிழ்தின் இனிதாக - சுலாமிக்க அமிழ்தினும் மிக்க சுவையுடையதாகவும், செய்தருளாய் - அருள்செய்வார். (எ-று.)

வினைகளைப் போக்குந்திறத்தால் திராவிடமென்று வழங்குகின்ற பாதையை யான் குற்றமற உலகிப்புதிதாக வழங்கும்படிச் செய்யக்கூறித்தது அப்பாடை யாவாக்கும் எளிதாகவும் இனிமையாகவும் இருக்கச்செய்வா யென்க.

தமிழ்ப்பாடை தன்னைப்போற்றுவோர்க்கு எல்லா வினைகளையும் போக்குவதென்பார் “திராவிடம்” எனவும், அச்சிறப்புடைய பாடை ஏனையபாடைபோல் உலகிற் கண்வழங்காது மறைந்திருப்பதால் அதுவழங்க என்னால் வெளிப்படவேண்டி மென்பார் “எவ்வமறப் புதிதாக யான்வகுப்ப நல்கி” எனவும், இனி இப்பாடைப்போலும் இம்மைமறுமைப்பயனை யாவர்க்கு மெளிதிறமாவல்ல இனியபாடையே. தேவருலகினு மில்லையென்பார “எவ்வருணத் துள்ளார்க்கும் எளிதாக” புத்தேளிர் எவ்வவர்க்கும் சுவையமிழ்தினினிதாக” எனவும் கூறினார்.

வினைகளைப் போக்குவதென்பதற்கும் யாவாக்கு மெரிமையாய்த் தேவரமிழ்தினுஞ் சிறந்த இனிமையுடையதாய் வழங்குவதென்பதற்கும் அருண்மொழித் தேவார திருவாசகங்களே சான்றென்க. (உசங்)

மூன்றுமூர்த பதிற்பெழுத்தான் முழுவதுமா யுனக்கினிதாய்த்
தோன்றிடுமத் தமிழ்ப்பாடைத் துதிக்கொண்டி மகிழ்ந்தருளி

யான்றவர மெல்லார்க்கு மிவ்வரைப்பி னளித்தருளா

யேன்றெடுத்த மொழிகல்வி யெவற்றீனுக்கு மிறையோனே.

(இ-ள்.) ஏன் மெடுத்த மொழி கல்வி எவற்றீனுக்கும் இறையோனே - சிறந்தெடுத்த தோதப்பட்ட எல்லாப்பாடைகளுக்கும் எல்லாக்கலைகளுக்கும் தலைவனே, இவ்வரைப்பில் எல்லார்க்கும் - இத்தமிழ்நாட்டில் யாபார்க்கும், மூன்று உறழ்ந்த பதிற்று எழுத்தால் முழுவதுமாய் - முப்பதெழுத்தால் எல்லாநூல்களுமாய், உனக்கு இனிதாய் தோன்றிடும் அ தமிழ் பாடை துதிக்கொண்டு - உனக்கு இன்பத்தருவதாய் வெளிப்பட்ட அத்தமிழ்ப்பாடையாற் செய்யும் தோத்திரங்களைத் திருச்செவியிலேற்று, மகிழ்ந்தருளி - திருவுள மகிழ்ந்து, ஆன்றவரம் அளித்தருளாய் - மேலானவரத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். (எ-று.)

எல்லாப் பாடைகளுக்கும் எல்லாக்கலைகளுக்கும் தலைவனே ! முப்பதெழுத்தால் நூல்களெல்லாமாய் உனக்கினிமையாய்த் தோன்றும் அத்தமிழ்ப்பாடையா லியற்றும் தோத்திரப்பாடிகளைத் திருச்செவியேற்று, அவரவர் வேண்டித் திறந்தவரத்தை இவ்வெல்லையில் யாவார்க்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்க.

ஏனையபாடைகள் எழுத்தால் மிகுந்திருப்பினும் அவை சிறப்பின்மென்பார் “மூன்றுறழ்ந்த பதிற்றெழுத்தால்” எனவும், அவையெல்லாம் எழுத்தால் மிகுதிப்பட்ட வெற்றுனையேயன்றி பொருளின்மென்பார் “முழுவதுமா” யெனவும், எல்லாப் பாடைகளுக்கும் தலைவனாயினும் இத்தமிழ்ப்பாடைக்கே தான் தலைவனென வந்தனரென்பார் “உனக்கினிதாய், தோன்றியிடும் அத்தமிழ்ப்பாடை” எனவும், இவ் வருஞ்சிறப்பினை வாய்ந்த தமிழாலமைந்த அருண்மொழிசுனைக் கோழையா யழைப்பினு மகிழ்ந்தருள்வா யென்பார்க்குதிக்கொண்டு மகிழ்ந்தருளி” எனவும், இவ்வுண்மை யுணர்ந்து எந்நிலத்தவரும் தமிழ்நிலத்தையடைந்து வேண்டுவாராயின் அவற்றை எளிதிற் பெறச் செப்பாரென்பார் “ஆன்றவர மெல்லார்க்கு மிவ்வரைப்பி னளித்தருளாய்” எனவுங் கூறினர். மூன்றுறழ்ந்த பதிற்றெழுத்து என்றது முதலெழுத்தினை. இதனை ‘எழுத்தெனப்படுப, அகரமுதல னகரவிதுவாய் முப்பத்தென்ப சார்ந்துவரன் மரபின் மூன்றலங்கடையே’ என்றதலுறிக.

(உச்சு)

மன்னியவித் தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள் கணித்தடியேன்

செந்நெறியின் வழுவாவித் திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பி

னுன்னணுக்க னாகியினி துறைந்திடவும் பெறவேண்டும்

மின்னவர மெனக்கருளா யெம்பெருமாஅ னென்றிரந்தான்.

(இ-ள்.) எம்பெருமான்-எமது பெருமானே, அடியேன் - நான், செந்நெறியின் வழுவாத இ திருக்காஞ்சி நகர வரைப்பில் - சன்மார்க்கநெறியி னின்றும் வழக்கிலாத இத்தக் காஞ்சிநகரவெல்லையில், மன்னிய இ தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள் கணித்து - நிலைபெற்ற இத்தத் தமிழ்ச்சொல்லா லமைந்த மந்திரங்களைக் கணித்து, உன் அணுக்கனாகி - உன்னைச் சரீரித்தவனாகி, இனிது உறைந்திடவும் பெறவேண்டும் - இனிமையாக வசித்திருக்கவும் பெறுதல் வேண்டும், இன்னவரம் எனக்கு அருளாய் என்று இரந்தான் - இன்னவாகியவரத்தை யெனக்களிப்பாயென்று யாசித்துவேண்டினர்.

எம்முடையபெருமானே அடியேன் இக்காஞ்சித்தலத்தில் தமிழ்ப்பாடையால னுழந்துள்ள மந்திரங்களையுச்சரித்து உன்னருகி லின்புடனிருந்திடவும் வேண்டும் இத்தவரத்தை யெனக்கருளாயென்க.

வேத நுக்குகள் மந்திரமாதல்போல் தமிழ்ச்செய்யுள்களும் மந்திரங்களே யாதென்பார் “தமிழ்க்கிளவி மந்திரங்கள்” எனவும், வேதங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தில்

அசுரரால் கவரப்பட்டன அஃ திம்மொழிக் கின்றென்பார் தமிழென்று வாளாகூறுது “மன்னிய தமிழ்” எனவும், வாசகத்தால் தோத்திரஞ் செய்வதேயன்றி மானத்தால் ஜபிக்கவும் வேண்டுமென்பார் “கணித்து” எனவும், ஜபித்தலால் வரும்பயன் தலவி சேடத்தாலென்பார் “செந்நெறியின் வழுவா வித்திருக்காஞ்சி நகர்வரைப்பில்” என வும், அப்பயனாவது சிவத்தோடுசேர்ந்து நீங்காதிருப்பதே யென்பார் “உன்னனுக்க னுகி யினிதுறைந்திடவும் பெறவேண்டும்” எனவும், இறைவனுக் கினியபாஷாமந்திர மும் அதுபோலு மினியதலமும் அவனோடொன்றாயிருத்தலு மொருங்கேயடையப் பெறுதலரிதென்பார் “இன்னவரமெனக் கருளாயென் றிரந்தான்” எனவும் கூறினார்.

கூம்பியகைத் தலமுடைய குறுமுனிக்குப் பிஞ்ஞகனார்
தாம்பரிந்து தமிழ்விளக்கு மாசிரியத் தலைமையொடு
மேம்படுதென் றிசைக்கிறைமை நல்கிவேட் டனபிறவு
மாம்பரிசி னளித்தருளி யவ்வினிலங்கத் திடை -க்காரந்தான்.

(இ-ள்.) பிஞ்ஞகனார் - சிவபெருமானார், தாம்பரிந்து - தாம்பிகவும் அன்புரா ட்டி, கூம்பிய கைத்தலமுடைய குறுமுனிக்கு - அஞ்சலியாகக் குவித்தகரதலமுடைய அகத்தியமுனிவருக்கு, தமிழ் விளக்கும் ஆசிரியத் தலைமையொடும்-தமிழ்ப்பாடையை விளக்கவல்ல நல்லாசிரியத் தன்மையோடும், மேம்படு தென்திசைக்கு இறைமை நல்கி - பெருமையிற்சிறந்த தென்திக்குக்குத் தலைமைத் தன்மையுட்கொடுத்து, வேட் டன பிறவும் ஆம்பரிசின் அளித்தருளி - (அவர்வேண்டிய) ஏனையவும் ஆகுட்வகையா கக் கொடுத்த, அ இலங்கத்திடை கார்தான் - அவ்வகத்தியலிங்கத்தில் திருவுருக் கார்தனர். (எ-று.)

இறைவர் அகத்தியமுனிவருக்குத் தமிழாசிரியத் தலைமையும் தென்றிசைத் தலை மையும் மற்றும் வேண்டியவற்றையும் அனுக்கிரகஞ்செய்து அம்முனிவர் வழிபட்ட விலிங்கத்தில் கார்தனரென்க. இறைவா முனிவர்வேண்டியவற்றை மிபபடத்தந்தா ரென்பா “தமிழாசிரியத் தலைமையோடு தென்றிசைக்கிறைமைநல்கி” எனவும், ஆன் றவரமெல்லார்க்கு மளித்தருளென்றதும், உன் னனுக்கனுகி யினிதுறைந்திடவும் வே ண்டுமென்றதும் ஏனையவு மாமென்பா “வேட்டனபிறவு” மெனவும் “ஆம் பரிசில்” எனவும் கூறினார். (உச்சு)

இவ்வண்ண மருள்பெற்ற விருந்தவனு மகலிடத்தின்
மெய்வண்ண வேடத்துமுறைத் தீர்தமிழை விளக்குவித்துச்
செவ்வண்ணத் திருமேனிப் பெருமானார் திருவடிக
ளவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்கால மங்கிருந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வண்ணம் அருள்பெற்ற இருந்தவனும் - இவ்வையாக வருள்செய் யப்பெற்ற பெருந்தவர்தையுடைய குறுமுனிவரும், அ+லிடத்தில் - இப்பெரியவுல கில், தீர்தமிழை - இனிய தமிழ்ப்பாடையை, மெய்வண்ண ஓத்துமுறை விளக்கு வித்து - இறைவா ஆக்ஞாருபமா யிருக்கின்ற வேதம்போலவே சூத்திரருபமாகப் பெரியோர்பொன்றி வழங்கச்செய்து, செவ்வண்ணம் திருமேனி பெருமானார் திரு வடிகள் - செம்பாளம்போன்ற திருமேனியையுடைய இறைவன் திருவடிகளை, அவ் வண்ணம் தொழுது ஏத்தி - தாமெண்ணியவாறே வணங்கித்துதித்து, அங்கு நெடுங் காலம் இருந்தான் - அக்காஞ்சியி லெண்ணிறந்தகால மிருந்தனர். (எ-று.)

தாம்வேண்டியவாறு அருள்பெற்ற குறுமுனிவர் இவ்வுலகில் தமிழை வேதம் போல் விளக்கச்செய்து அம்மொழியானே வழிபாடியற்றி இவ்வகையாக அக்காஞ்சி நகரத்தில் நெடுங்கால மிருந்தனரென்க.

“எவ்வினையுமோப்புதலால்” என்னுஞ் செய்யுளாதியாக “மன்னிய வித்தமிழ்க் கிளவி” என்னுஞ் செய்யுளிறுதிகாறும் வேண்டியவனவெல்லாம் நிரம்பப்பெற்றனனொன் பார் “இவ்வண்ணமருள்பெற்ற விருந்தவர்” எனவும், தாம்பெற்றவரத்தை உலகநி யச்செய்து நிலைநிறுத்தினுரொன்பார் “ஐந்துமுறை தீர்தமிழைவிளக்குவித்துப் பெ ருமானார் திருவடிகள் அவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்காலமங்கிருந்தான்” என

அல்லதூஉம் வேதம் அனாதியாயுள்ள அழியாக்கிளவி யாகலான் “மெய்வண்ண வோத்து” எனவும், வேதம் உண்டானவன்றே இந்தமிழும் இறைவனு லுண்டானதா கலான் “ஐந்துமுறைத் தீர்தமிழை விளக்குவித்து” எனவும், தமிழ்க்கிளவி மந்திரத் தானே பெருமானை வழிபடவேண்டுமென் மெண்ணியவாறே வழிபட்டுமகிழ்ந்து நீங் காதிருந்தன ராகலான் அவ்வண்ணம் தொழுதேத்தி நெடுங்கால மங்கிருந்தானென வுங் கூறியதுஉமென்க.

(உசஎ)

வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி யதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை யுலகமெலாம் தொழுதேத்துங் குடமுனிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றுப் பாகொளிந் கடல்வரைப்பி நிதன்பெருமை யாவரோ கணித்தறிவார்.

(இ - ஏ.) கொல் ஏற்று பாகர் - கொலைத்தொழிலுமைந்த இடபவாகுலத்தை யுடைய இறைவர், பாணினிக்கு வடமொழியை வகுத்தருளி - பாணினிமுனிவருக்கு வட மொழியை வகுத்துச்சொல்லி, உலகம் எல்லாம் தொழுது ஏத்தும் குடமுனிக்குமூவு லகத்தாரும் வணங்கிப்போற்றும் அகத்தியமுனிவருக்கு, அதற்கு இணையாக தொடர் புடைய தென்மொழியை - அவ்வடமொழிக்கு ஒப்பாகச் சம்பந்தமுடைய தமிழ்ப் பாடையை, வலியுறுத்தார் எனில் - வலியுறுத்திக் கூறினானென்றல், யாவர் இதன் பெருமை - எவர் ஏன் இத் தமிழின்பெருமையை, கடல்வரைப்பில் கணித்து அறிவார் - கடல்குமுந்த இவ்வுலகில் அளவிட்டறியவல்லவர் (இல்லையென்றபடி). (எ-று.)

பாணினிமுனிவருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கும் இறைவரொருவரே முறையே வடமொழியையும் தென்மொழியையும் கூறியருள்பாராயின் அத்தமிழின் பெருமை யை இவ்வுலகில் யாரோ அளவிட் டோக்கவல்லவொன்க.

வடமொழியே சிறந்ததென்பாளை மறுத்தற்கு “அதற்கிணையாத் தொடர்புடைய தென்மொழியை” எனவும், தென்மொழியாசிரியர் சிறந்தவொன் றறிவுறுத்தற்கு “உலகமெலாம் தொழுதேத்தும் குடமுனி” எனவும், வேதம் வடமொழியாதலால் அதுவே இறைவன்வாக்கு தென்மொழி முனிவர்வாக்கு என்றிழித்துக் கூறுவோளை மறுத்தற்கு “கொல்லேற்றுப்பாகரோ வடமொழியைப் பாணினிக்கு வகுத்தருளி தென்மொழியை குடமுனிக்கு வலியுறுத்தி” எனவும், இருமொழிக்கும் பேராசிரியராயிருந்த ஒருவரே ஒருமொழியை வகுத்தாரென்றும், ஒருமொழியை வலியுறுத்திக் கூறினானென்றும் கூறியசொல்லாற்றலால் அம்மொழியின் பெருமையை வெளிப்ப டுத்தற்கு இருமொழிக்கும் பொதுமையார் கூறது “இதன்பெருமை யாவரோ கணித் தறிவார்” எனவுங் கூறினார்.

(உசஅ)

இருமொழிக்கும் கண்ணுதலார் முதற்குரவ ரியல்வாய்ப்பு விருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பு மிருமொழியு மான்றவரோ தமிழ்இயினு றொன்றலில் விருமொழியு நிகொன்னு மிதற்கைய முளதேயோ.

• (இ - ள்.) இருமொழிகடும் - வடமொழி தென்மொழி யென்னு மிரண்டுமொழிக்கும், முதற்குரவா கண்ணுதலா - முதலாசிரியராவா சிவபெருமானே, இயல்வாய்ப்ப இருமொழியும் வழிபட்டுத்தா - அவ்விருமொழியும் இலக்கண வரம்புடையவாகச் செய்து வழிப்படுத்தினவாகள், முனிவேந்தா - முனிசிசோஷ்டாக்களாகிய பாணினி முதலானும் அகத்தியடக்கவானுமே, இசைப்பரப்பும் இருமொழியும் தழுவினா ஆண்டவோ என்னுள் - புகழ்பரப்புகின்ற அவ்விரண்டு மொழிகளையும் ஆசாரத்திற் பழுவினவர் சான்றோர்களே என்று சொன்னால், இவ்விருமொழியும் நிகா என்னும் பெயரு - இசை இசைமொழியும் சமானமானது என்றெடுத்தக்கூறும் இப்புகழுக்கு இயம் உடையதேயோ - சந்தேகமுண்டோ. (எ-று.)

வடமொழி தென்மொழிகளுக்கு முதலாசிரியா நெற்றிகண்ணையுடைய இறைவனோ, அவற்றை வழிபடுத்தினவா முனிவேந்தாக்கள், அவ்விதியைச் சாராதவா ஆன்றோர்கள் என்று சொன்னால் இவ்விரண்டுமொழியுள் சமானமென்பதற் கையமு முளதேயோ என்க.

கண்டாரும், வழிபடுத்தாரும், தமிழினாரும் முதலவனு மவனருள்வழிபட்டாரா மென்றாயிற்று. வடமொழிக்கும் தென்மொழிக்கும் இலக்கண மளித்தான் இறைவனெனலால் “இருமொழிக்கும் கண்ணுதலா முதற்குரவா” என்றும், அதனை வழிப்படுத்தாரா முறையே பாணினியாரும் அகத்தியனாரும் உலின் “இயல்வாய்ப்ப இருமொழியும் வழிப்படுத்தாரா முனிவேந்தா” என்றும், தழுவினவர் வரஞ்சிறாரும் பதஞ்சலியாரும், தொல்காப்பியனாயுள்ளிட்ட பன்னிருவரும், இளம்பூரணர், நச்சினாக்கினியா, சேவையா முதலியோருமாகலின் “இசைப்பரப்பும் இருமொழியும் ஆண்டவோ தமிழினா என்றும் இவ்விரண்டுத் தம்மி லொப்புடைமையான் இருமொழி நிகரொன்னும்தம் கையமுளதேயோ என்றுகூறினா.

எவ்வினையுமோட்புதலா லென்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்காறும் தமிழ்ப்பாடை திராவிடமென வழங்குங் காரணத்தையும், அது இனிமையுடைய தென்பதையும், இவ்வள வெண்ணையுடைய தென்பதையும், மற்ற வக்கரங்களாக்கொண்டு ணிக்கவேண்டு மென்பதையும், வேதமுறையையுடைய தென்பதையும் இதைக்கண்டா இறைவனென்பதையும், வழங்கச்செய்தா அகத்தியனா என்பதையும், ஆசரித்தலா ஆன்றோக ளென்பதையும், வடமொழியோடு தென்மொழி சமானமாயுள்ள தென்பதையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதியவாறு. (உச்சு)

கலிலிருந்தம்

இத்தகு தமிழோதி யாங்கினி துறைநாளி
லத்தலை யரனாத்தா மாயிழை யுமையானைத்
புத்தணி திகழ்மன்றல புரிநல முளதாக
வெத்தலை யுறைவோரு மீண்டின ரிமயத்தில.

(இ - ள்.) இத்தகு தமிழ் ஓதி ஆங்கு இனிது உறைநாளில் - இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த தமிழ்ப்பாடையை நான்குவிளக்கி அக்காஞ்சியில் இன்போடு வாழ்த்திருக்குநாளில், இமயத்தில் - இமயமலையில், அரனாத்தா - சிவபெருமானா, ஆயிழை உமையானை - அணில நிறைந்த உமாதேவியானா, புத்த அணி திகழ் மன்றல் புரிநலம் உளதாக - புதியமங்கலநாண் ஒளிவிட்டிடது திருமணஞ்செய்யும் நல்லநாளுண்டாக அத்தலை - அப்பொழுது, எத்தலை உறைவோரும் நாண்டினா - எந்தெந்தவிடங்களிலும் வாழ்கின்றவர்களும் வந்து சேர்ந்தனர். (எ-று.)

'காஞ்சிப்பதியில் அகத்தியமுனிவா தமிழ்ப்பரப்பியிருக்கும் அந்தநாளில் இமயமலையில் இறைவன் திருமணங்கொள்ளும் நன்மை யொன்றுண்டாக அப்பொழுது எல்லாவுலகினரும் வந்து நெருங்கினாகளென்க.

கண்டமையும், வழிப்படுத்தமையும், தழீஇனமையுஞ் சிறப்புடைய தென்பது தோன்ற இத்தகு தமிழ் என்றதென்க. ஏனைய வணிகளெல்லாம் யாவராலும் அணியத்தக்கதும், மங்கலநாளைன்றே நாயகனால் நல்லோனாயில் புதுமையாக வணியத்தக்கது மாகலான் புத்தணிதிகழ் எனவும், ஏனையவாபரணங்களை யணிகின்ற நாளை மணநாளென்று வழங்காது மங்கலநாணையு நாளையே மணநாளென வழங்கப்படுவதனால் மன்றல்புரி நலமுளதாக எனவுங் கூறினா.

(௨௫௦)

முனிவொடு வனாதாழ்த்த முனிவனு மதுநோக்கிப்

பனிவரை தனையுற்றான் பலபல வுலகத்தி

னினிதுறை யுயிரொல்லாந் தொகுதலி னிருஞாலத்

தனிமக ளொருபக்கஞ் சாய்ந்தனள் பொறையாற்றான்.

(இ - ள்.) முனிவொடு வனாதாழ்த்த முனிவனும் - கோபத்தோடு விர்தமலையை யடக்கிய அகத்தியனாரும், அதுநோக்கி - அம்மணத்தை ஞானநோக்கி னுணர்ந்து, பனிவரைதனை உற்றான் - இமயமலையை யடைந்தனா, பலபலவுலகத்தில் இனிது உறை உயி எல்லாம் - பலபலவுலகங்களிலுஞ் செல்வத்தோடு வாழ்கின்ற வுயிர்களெல்லாம், தொகுதலின் - அம்மலையில் நெருங்குதலினால், இருஞாலம் தனிமகள் - ஒப்பற்ற பெரிய பூமிதேவியானவள், பொறை ஆற்றான் - சுமைதாங்கலாற்றாது, ஒருபக்கம் சாய்ந்தனள் - ஓரபக்கம் தாழ்ந்தனள். (எ-று)

இமயமலையில் திருமணநிகழ்வதை அகத்தியனாரு முணர்ந்து அங்கடைந்தனா. ஏனையவுலகங்களிலுள்ள யாவரும் வந்து நெருங்கினா. அதனால் பூமிதேவி சுமக்கலாற்றாது ஓரபுறஞ்சாய்ந்தன ளென்க.

எததிற்ப்புவனவாசிகளும் உருத்திரபேதங்களும் உயிர்களென்பதுபட பலபல வுலகத்தி னினிதுறை யுயிரொல்லாமென்றா. இதனைச் சிவதருமோத்திரத்துக் கோபுரவியலானும், கந்தபுராணத்து அண்டகோசப் படலத்தானுமுணாக.

(௨௫௧)

தென்புவி மிசையோங்கித் திகழ்வட புவிதாழ்ப்

பொன்பயி லுலகத்துப் புங்கவ ரதுகாணாஉத்

துன்பொடு பயமெய்தித் துணையடி தொழுதேத்தி

யென்பணி வரைமாற்பற் கின்னது புகல்கிற்பார்.

(இ - ள்.) தென்புவி மிசை ஓங்கி - தெக்கணதிகையானது மேலுயர்ந்து, திகழ்வடபுவி தாழ் - விளங்கும் வடதிகை கீழடங்க, பொன்பயில் உலகத்து புங்கவா அது காணு - பொன்னொளிவீசும் உலகத்துள்ள தேவர்கள் அதைப்பாராது, துன்பொடும் பயம் எய்தி - துன்பமும் பயமுங்கொண்டு, துணை அடி தொழுது ஏத்தி - திருவடி களை வணங்கித்துதித்து, என்பு அணி வரை மாபற்கு இன்னது புகல்கிற்பா - என்பா பரணமணிந்த பரந்தமாரபையுடைய இறைவருக் கிதனைச் சொல்லுவார்கள். (எ-று)

தென்திகையோங்கி வடதிகைதாழவும் அதனைத்தேவர்கள் கண்டு துன்பமும் 'அச்சமுங்கொண்டு இறைவனடிவணங்கி இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வார்க ளென்க.

மணவினை யிடர்ப்படுமாயின் குமார்க்கடவுள்வருவது யாங்கனமெனத் துன்பமும், அஃதின்றாயின் ரூபன்மன்சங்கரிக்கப்படுதல் யாண்டையது எனப்படயமும் அடைந்தனராதலின் புங்கவரது காணூஉத் துன்பொடுபயமெய்தி என்றா. (உருஉ)

தாழுறு புவிதன்னைச் சமனிலை பெறவைத்துக்
காழுறு தமிழேமைக் காப்பது கடனெந்தா
யாழ்கடல் விடமுண்டோ யில்லெனி லடியேங்கள்
வாழல மிதுபேர்தே யவல்விழு வதுதிண்ணம்.

(இ - ள்.) எந்தாய் - எங்களுனையே - தாழுறு புவிதன்னை - தாழும் வடதிகசையை, சமன் நிலைபெற வைத்து - முண்டோலச் சமனிலைபெற்றிருக்கச்செய்து, காழுறு தமிழேமை காப்பது கடன் - வயிரம்பற்றிய வினைப்படுபிறவியையுடைய வெங்களைக் காத்தல் உமதுகடனாகும், ஆழ் கடல் விடம் உண்டோய் - ஆழ்த்தகடலிற்றேன்றிய ஆலத்தை யுண்டவனே, இல்லெனின் - காததலில்லையாயின், அடியேங்கள் வாழலம் - உமக்கு அடியோங்களாகிய நாங்கள் உயிரோடு வாழமாட்டோம், இதுபோதே அவல் விழுவது திண்ணம் - இப்பொழுதே பள்ளத்தில் விழுந்துபோவது நிச்சயம். (எ-று)

இறைவனே இவ்வடபுலத்தை இக்கணமேசமனாக நிலைபெறச்செய்து காத்தல் கடன். ஏனெனில் அன்று ஆலமுண்டுகாத்தவன் நீயேயன்றே. இன்றுகாப்பதில்லையாயின் வாழமாட்டோம் இக்கணமே தூமரணமடைவோம் இது நிச்சயம் என்க.

ஆக்கற்றொழிலொன்றே யுடைய படைப்புக் கடவுளுக்கு ஓர் கால விசேடத்தில் காவற்றொழிலையும் காவற்றொழி லொன்றேயுடைய திதிகடவுளுக்கு ஆக்கற்றொழிலையும் அவரவா வேண்டுகோளின்படி சமனாகத் தந்ததுபோல் பெயராக்காலத்துப் பெயர்ந்த இப்பூமியையும் சமன்செய்வான் நீயேயென்றுணர்த்தோமென்பாரா தாழுறுபுவிதன்னைச் சமனிலைபெறவைத்து எனவும், சமனாகச்செய்தலே எங்களைக் காத்தலாகுமென்பாரா தமிழேமைக்காப்பது எனவும், எங்களுக்குப் புகலிடம் நீயன்றிவேறில்லையென்பாரா கடனெந்தாய் எனவும், இதனை முன்னரே கண்டிருக்கின்றோமென்பாரா ஆழ் கடல் விடமுண்டோய் எனவும், அக்கருணையின்று எங்கள் டாலின்றெனின் ரூபன்மனால் துன்புற்றவாழ்வதிலும் இறந்துபடுவதே மிகன்றென்பாரா இல்லெனி லடியேங்கள்வாழலமிதுபோதேயவல்விழுவதுதிண்ணம் எனவுக்கறினா. காழ் ஆகுபெயா.()

வெருவரு செயலோராய் விண்ணவ ரிதுகூறத்
திருமுடி யசைவோடுஞ் சினவிடையவர் சொல்வார்
தருமலர்த் தொடையீர்காள் சனமிக நிறைவுற்று
மருவிய பாரத்தாற் றாழ்ந்தது வளர்ஞாலம்.

(இ - ள்.) விண்ணவா - தேவர்கள், வெருவரு செயல் ஓராய் - (இறைவனை நாங்களேயன்றி உயிரகனெல்லாம்) அஞ்சிநடுங்குறுஞ்செயலை நீயேயா தந்தறிவாய், இது கூற - (என்று) இதனைச்சொல்ல, சின விடையவா திருமுடி யசைவோடும் சொல்வார்-ஓறுஞ்செயலையுடைய விடபலாதியாரா திருமுடியை யசைத்துக்கொண்டே கூறுவார், தருமலர் தொடையீர்காள் - கற்பக மலாமாலையையணிந்த தேவர்களே, சனம் மிக நிறைவுற்று மருவிய பாரத்தால் - சனங்கள் மிகவும் நிறைந்து நெருங்கியபாரத்தினால், வளர் ஞாலம் தாழ்ந்தது - வளரு மியல்புடைய இப்பூமிதாழ்ந்தது. (எ-று)

யாங்கன்கூறுவது பொய்மையாயின் இங்குள்ளாராயவரும் அஞ்சி நடுங்குமத்தென யாயினு மறிவாயென்று தேவர்கள்கூற இறைவர் திருமுடி யசைத்துக்கொண்டே

கூறுவார். ஒ தேவர்களே! வடதிசை தாழ்ந்ததற்கு வேறு காரணமின்று இங்குவந்து நெருங்கியிருக்கும் சனங்களுடைய பாரத்தினாலென்க.

எங்கள்செருக்கையெண்ணி நீவாளாவிருப்பினும் யாங்கள் நீங்கலாக ஏனை ஏழையுயிர்களும் அன்பர்களும் பமீம் பாட்டையாயினும் நோக்கிக் கருணைசெய்வாயென்பார் வெருவரு செயலோரா யெனவும், அன்பர்கள்போல் “நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நாளை விதற்குநாயகமே” என்று வாளாவிருக்கவறியாது இன்பம் வந்தகாலத்து அதுபுகலிடமாயும் துன்பம் வந்தகாலத்து என்னைப் புகலிடமாயும் கூறுவது உங்கள் வழக்காக் விருக்கின்றன. இது நன்றாயிருந்ததென்பார் திருமுடியசைவோடுஞ் சொல்வாரெனவும், சனநெருக்கத்தா லுண்டானது இத்துன்பமென்றுணராத அறிவிலிகள் என்பாரா தருமலர்த்தொடையாகாள் சனமிக நிறைவுற்று பாரத்தார் றுழித்தது ஞாலமெனவும் கூறினர். தென்திசைக்கு வடதிசையுயாச்சியாகலின் வளர்ஞாலமென்றார்.()

ஆதலி னியாமாத லெம்மொடு நிகராமோர்
மாதவ முனியாத நென்றிசை வயினின்னே
போதரி னுலையாமே புவிநிலை பெறுமென்னக்
காதர முறுவின்றோர் கேட்டனர் கவலுற்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலின் யாமாதல் - ஆகையினால் நாமாவது, எம்மொடு நிகராம் ஓர் மாதவமுனியாதல்-எம்மோடொத்த ஒருபெரிய தவமுனியாவது, தென் திசைவயின்-தென்திசையின்கண், இன்னோ போதரின் - இப்பொழுதே போகப்பெற்றால், புவி உலையாமே நிலைபெறும் என்ன - இப்பூமி உயாவுதாழ்வின்னி சமனாகநிலைபெறும் என்றிறைவர்கூற, காதரம் உறுவின்றோ கேட்டனர் - அச்சமுற்றதேவர்கள் அவ்வருண்மொழியைக்கேட்டு, கவலுற்றார் - வருத்தம் கொண்டார்கள். (எ-று)

ஆகையால் தேவர்களே நாமாவது எம்மொடுநிகர்த்த ஓர் முனிவனாவது தென்றிசைக்கு இப்பொழுதே சென்றால் இப்பூமி சமனாகுமென்றுகூற, தேவர்கள் கேட்டுக் கவலையுற்றனரென்க. (உருடு)

மணவினை நிகழ்காலை மதிமுடி யுடையானங்
கணைவது தகுமேவே றவனெடு நிகர்வார்யா
ரிணையிலி முழுதிற்கு மிறையவ நெவராலு
முணர்வரு முதலென்றே யோலிடு மறையெல்லாம்.

(இ - ள்.) மணவினை நிகழ் காலை - கலியாணஞ் செய்கின்ற இக்காலத்தில், மதிமுடி உடையான் - சந்திரசேகராகிய இறைவர், அங்கு அணைவது தகுமே - தென்றிசைக்குச்செல்வது தகுமா, வேறு அவனெடு நிகர்வார் யார் - (தக்கதன்றாயின்) வேறு அவ்விறைவரோடு ஒப்புணவர்யாவ ரிருக்கின்றனர், மறை எல்லாம் - (இது நாமுரைப்பதன்றே) வேதங்களெல்லாம், இணையிலி-ஒன்றோடும் ஒருவரோடும் ஒப்பில்லாதவர், முழுதிற்கும் இறையவன்-சேதன சேதனங்களாகிய யாவைக்குந் தலைவர், எவராலும் உணர்வரு முதல் என்றே ஓலிடம் - யாவராலுஞ் சுட்டியறிதற்கரிய முதற்பொருளென்றே ஓலிடமும். (எ - று)

(இறைவன் நாமாவது நம்மோடொத்த ஓர் முனிவனாவது செல்வெண்ணிமென்ற போது தேவர்கள்) இறைவர்செல்வது இயலாது இவர்போன்றவருமில்லை இப்படியே வேதங்களுந் கூறுகின்றன என்க.

அனந்தராதியரும் பிரகிருதிபுவனகர்த்தாக்களாகிய அரிபிரமரும் பரதந்திரரும் ஆதிமுத்தருமேயன்றி ஸ்வதந்தரத்தையும் அனாதிமுத்தத்தன்மையு முடையானருக லான் அவ்விரண்டுமுடைய இறைவனை அவனொடு நிகர்வாயார் இணையிலி எனவும், அவ்வனந்தாதியர்களெல்லாம் தூலகுக்குமருன்யருபமாகிய தேகேந்திரியாதிகளைப் படைத்தவரும் உலகிற்குப்பிரயோச்சிய கர்த்தாக்களெனப்படும் ஏவப்படுகிற கர்த்தாக்களுமேயன்றித் தேகேந்திரியாதி ரகிதமாகிய சுத்தசைதன்னிய சொருபத்தையும் பிரயோசகர்த்தா எனப்படும் ஏவுதற்காத்துருத்துவமும் உடையானருக லான் அவ்விரண்டுமுடைய சிவபெருமானை முழுதிற்கு மிறை எனவும், ஏகதேசப்பட அறிகின்றவரும் இவருக்குமே லவர் அவருக்குமேல் அவரொன மேலொரு முதலையு டையவருமேயன்றி ஒருங்கேயறியுத்தன்மையும் மேலொரு முதலில்லாமையும் உடைய ான்றகலான் அவ்விரண்டுமுடைய ஞானமுதலை உணர்வருமுதல் எனவுக்கூறினர். (1)

என்றிவை பலவெண்ணி யிணையடி தொழுதேத்தி

யன்றினர் புரமூன்று நீற்றிய வடிகேளிம்

மன்றலி னீசேற லெவ்வண முனைநேரா

கின்றவ ருளொன்று கேட்டில மெங்கெங்கும்.

(இ-ள்.) என்றிவை பல எண்ணி - என் நிவ்வாறு பலவகையாகநினைத்து, இணை படி தொழுது ஏத்தி - இறைவன் றிருவடிகளை வணங்கிப்போற்றி, அன்றினர் புர மூன்றும் நீற்றிய அடிகேள் - பகைவர் மூப்புரங்களை யெரித்த எங்கள்சுவாமியே, இ மன்றலின் - இக்கலியாணசமயத்தில், நீ சேறல் எவ்வணம் - நீ இங்கிருந்து அங் குசெல்வது எவ்வாறு, உனை நேராகின்றவா உளர் என்று எங்கெங்கும் கேட்டிலம் - (அன்றி) உனக்கொப்பாகின்றவரிருக்கின்றனரென்று எவ்விடத்துவ கேட்டதில்லை.

என்று மேற்கூறியவையெல்லாம் எண்ணியெண்ணி இறைவனடி வணங்கி அடிக ளே இம்மணத்தில் நீபோவது எப்படி அன்றி உனக்கொப்பானவ ருளொன்று எந் தூலிடத்தும் எவ்விடத்தும் நாங்கள் கேட்டதில்லையே என்க.

ஒன்றல்லாத மூப்புரத்தைப் போர்த்திறத்தானன்றி நகைத்திறத்தாலெரித்த இவர் இப்பூமி சமனாகத் தாம் செல்லாது இருந்தாங்கியற்ற வல்லரல்லரோவென்பாரா அன்றினர் புரமூன்று நீற்றிய வடிகேளென்றார். (உருள்)

என்னலு மனலங்கை பேற்றவ ரிமையீர்நீர்

சொன்னவை மெய்யேயித் தொல்லுல கிளிலெம்மை

யன்னவ ரிலைகண்டர் குறுமுனியல தென்பப்

பன்னிய மொழிகேளாப் பண்ணவர் களிகூர்ந்து.

(இ-ள்.) என்னலும் - கேட்டிலமென்று தேவாக்களெவரும், அனல் அம் கை ஏற்றவா - அழலை யுள்ளங்கையிலேற்ற இறைவா, இமையீர் நீர் சொன்னவை மெய்யே - தேவர்களே நீங்கள் சொல்லியவை யுண்மையே, இ தொல் உலகினில் - அனாதி யாயுள்ள இவ்வுலகத்தில், குறுமுனி "அலது - அகத்தியமுனிவனல்லாமல், எம்மை அன்னவா இல்லை என்னு - எம்மையொத்தவாக னொருவரு மில்லையென்று, பன்னிய மொழி பண்ணவர் கேளா - சொல்லியவார்த்தையைத் தேவாக்கள் கேட்டு, களிகூர்ந்து - மிக்க களிப்படைந்து. (எ -று)

(உன்னை நேராகின்றவ ருளொன்று எங்கும் கேட்டிலம்)என்று கூறவும், இறைவர் அஃதுண்மையே இவ்வுலகில் அகத்தியன்நவிர எனக் கொப்பானவர்க னொருவரு மில்லை என்றுகூறவும் தேவர்கள்கேட்டு மகிழ்ந்து என்க.

ஒருவரு மின்மென்றவர்க்கு ஒருவருண்டென்று வெளிப்பட்டதனால் மகிழ்சூர்ந்தென்றார். அல்லது உம் கடலிற்றேன்றிய பரந்தவிடத்தைக் கடுகனவாக்கியுண்டவா இறைவர், பரந்தகடனீரை உருந்தளவாக்கி யுண்டவர் கும்பமுனிவர். இதனால் இறைவன் என்னோ டொத்தவன் அகத்திய ரென்றதற்கு மகிழ்ந்தார்களெனக் கொள்ளலுமொன்று. (உருஅ)

மங்கல விளைசான்ற வதுவைசெ யமையத்தி
னெங்களை யுடையாய்நீ யேசுவ தமையாதே
யங்கினி யணைகிற்பான் றமிழ்தெரியற வோற்குச்
சங்கர விடைநல்கத் தருமென வுரைசெய்தார்.

(இ-ள்.) சான்ற மங்கலவிளை வதுவை செய் அமையத்தில் - சிறப்புமிக்க கலியாணஞ் செய்கின்ற இச்சமயத்தில், எங்களை உடையாய் - எங்களை யாளாகவுடையவனே, நீ ஏசுவது அமையாது - நீ இங்குநின் மெழந்தருளுவ திசையாது, தமிழ்தெரி அறவோற்கு - (ஆகையால்) தமிழிலக்கணத்தை நனராகவுணர்ந்த அகத்திய முனிவருக்கு, சங்கர - யாவர்க்குஞ் சுகத்தைச்செய்கின்றவனே, அங்கு இனி அணைகிற்பான் - அத்தென்றிசைக்கு இனிச்செல்லும்படி, விடைநல்க தரும் என - விடைகொடுக்கத்தருமென்று, உரை செய்தார் - விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். (எ-று)

தேவர்கள், கலியாணத்தில் நீ எழுந்தருளுத லிசையாது ஆகையால் இனி அகத்திய முனிவர் அங்கு போம்படி விடைதரத் தருமென்றுணர்த்தார்களென்க.

இறைவன் அகத்தியரை யெடுத்துக்கூறியபின் அவரது ஆற்றலெல்லாம் நன்குணர்ந்தா ராகலான் அத்துணிபுநோக்கி விடைநல்கத் தருமெனக்கூறினார். (உருக)

கடல்விட மமுதாக்குங் கறைமிட றுடையாரும்
குடமுனி தனையங்கட் கூயின றொதிர்நோக்கிப்
படரொளி யிளமூரல் பனிமுக மலர்காட்டித்
தொடர்புடை விழிகாட்டிங் கருணையி னிதுசொல்வார்.

(இ - ள்.) கடல் விடம் அமுது ஆக்கும் - கடலிற்றேன்றிய விடத்தை யமுதமாக்கும், கறை மிடறு உடையாரும் - நீலகண்டமுடைய இறைவரும்; குடமுனிதனை அங்கண் கூயினர் - கும்பமுனிவரை அவ்விடத்தி லழைத்து, எதிர்நோக்கி - நேரே பார்த்து, படர் ஒளி இளமூரல் பனிமுகமலர் காட்டி - ஒளிவீசும் புன்னகையரும்பிய தண்ணளியொழுகும் மலர்முகத்தைக் காட்டி, தொடர்புடை விழிகாட்டிங் கருணையின் - அதனோடு சம்பந்தமுடைய திருக்கண்காட்டிங் கருணையினாலே, இது சொல்வார் - இதனைக் கட்டளை யிடுவார். (எ - று)

இறைவன் அகத்தியமுனிவரை யழைத்து கருணையினாலே இதனைக் கட்டளையிடுவார் என்க.

எவ்விடத்தும் விடமாகக்கண்டவிடத்தை யமுதமாகக்கண்டது கண்டத்திலென்பது தோன்ற கடல்விட மமுதாக்குங் கறைமிடறு எனவும், அழைத்தற்குப் பிறரையேவுவது அன்பின்மையும் தாமே யழைப்பது அன்புடைமையு மென்பதுதோன்ற இறைவனே குடமுனிதனை யங்கட்கூயினர் எனவும், முனிவருக்கு விடைகொடுக்கும் கால் அதனை யம்முனிவர் யாதாகவெண்ணுவாரோ வென்றற்றாது தமது கருணையைப் பலதிறத்தும்காட்டினு ரென்பது தோன்ற எதிர்நோக்கிப் படரொளியிளமூரல் பனிமுகமலர்காட்டித் தொடர்புடைவிழிகாட்டிங் கருணையினெனவும்கூறினார்.

இறைவனுடைய இளமூரல் முகமலர் விழி இம்மூன்றும் கோப்பிரசாதம் அருட்பிரசாதமென்னும் இவ்விரண்டையும் விளக்குவது வழக்காதலால் மூன்றையுமொருங்கேகாட்டிக்கருணையினிது சொல்வார் என்றார். (உசு0)

புத்தெழில் பெறுவிர்தம் புரிதரு மிடர்மாற்றி
முத்தமிழ் முனிவாமுன் முச்சக முழுதுய்ய
வைத்தனை யிதுபோதுஞ் சந்தனவரை நண்ணி
யித்தரை சமமாகப் புரிமதி கடிதென்றார்.

(இ-ள்.) முத் தமிழ் முனிவா - இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழையும் நன் குணாந்தவனே, முன்புத்து எழில் பெறு விர்தம் புரிதரும் இடாமாற்றி - முன்னே யாவரும்வியக்கத்தக பெரியவடிவத்தையெடுத்து விர்தமலை யிடாப்படுத்திய பெருந் துன்பத்தையொழித்து, முச்சகம் முழுதும் உய்ய வைத்தனை - மூன்றுலகமும் பிழைக்கச்செய்தனை, இது போதும் - அதுபோ லிப்பொழுதும், சந்தனவரை கடிது நண்ணி - சந்தனவிருக்கம்நிறைந்த பொதியமலையை விரைவாக வடைந்து, இ தரை சமமாகப் புரி - இப்பூமி சமமாயிருக்கச்செய்வாய். (எ-று)

இறைவன் அகத்தியமுனிவரைப்பார்த்து முன் விர்தமலையையடக்கி உலக முழுமையு முய்யவைத்தனை, இப்பொழுதும் பொதியமலையையடைந்து பூமியைச் சமமாகச் செய்வாயென்க.

அகத்தியரோ செய்தற்கரியனவற்றை எளிதாகச்செய்யவல்லவா என்பது தோன்றப்புரிமதிகடி தென்றார். (உசுக)

இருள்பொதி மணிகண்ட ரடிதொழு திருமுந்நீர்
பருகிய முனிவேந்தன் பையுளி னுரைசெய்வா
னருள்பெறு மடியார்கட் கவரினு மினியாளே
கருணையி னிறைவேயான் கழிவது முறையேயோ.

(இ-ள்.) இரு முந்நீர் பருகிய முனிவேந்தன் - பெரியகடனீரை ஆசமனமா கச்செய்த முனிவாகன்தலைவா, இருள் பொதி மணிகண்டா அடிதொழுது - இருள் செறிந்த கரியகண்டருடைய திருவடியைப் பணிந்து, பையுளின் உரைசெய்வான் - மெல்லென விண்ணப்பஞ் செய்வார், அருள்பெறும் அடியார்கட்கு - உன்னருள்பெற்ற அடியார்களுக்கு, அவரினும் இனியாளே - அவர்களுன்னிடத்தில் வைத்திருக்கும் அன்பினும் நீ அவர்களிடத்தில் மிக்க அன்புடையானே, கருணையின் நிறைவே - கிருபா சமுத்திரமே, யான்கழிவது முறையேயோ - அடியே னிற்குநின்றும் நீங்குவது முறையாமோ. (எ-று)

அகத்தியமுனிவர் இறைவனைவணங்கி அடியார்கட் கவரினுமினியாளேயான் இச் சமயத்தில் இங்குநின்றும் நீங்குவது உன்கருணைக்கு முறையாமா என்க.

இறைவன் தம்மை இனிதுகோக்கி முகத்தானமாந்து அகத்தான மின்சொல்லிக் கருணையோடு வழங்கிய திறத்தையாடி மறுக்கமுடியாது தம்மெண்ணத்தைச் கூறத் தொடங்கினாரென்பார் பையுளினுரைசெய்வானெனவும், அன்பர் கவரினு மன்பாயிருக் கின்ற நீ என்னைச் செயனாக்கவெண்ணியதுதானோ என்பார்க்கவைத்த இனியவருளென்பார் அடியார்கட் கவரினுமினியாளே கருணையின்றைவே யான்கழிவது முறையேயோ எனவும் கூறினார். (உசுக)

மருவினர் பிரியொண்ணய் மற்றிவ ரெல்லாநின்
 றிருமண நிறைகோலம் காண்டகு திறல்பெற்றார்
 பெருமண நடுவே நீ பிரிகென வெனைநீப்ப
 விருளுறு கொடியேனிங் கெப்பிழை செய்தேனே.

(இ-ள்.) மருவினா பிரிவொண்ணய் - உன்னைச் சோந்தவரை நீ பிரியமாட்டாய், இவா எல்லாம் நின் நிறை திரு மணக்கோலம் காண்டகு திறல்பெற்றா - (அதுநிற்க) இங்கு வந்திருக்கின்றவாகனெல்லா மூன்னுடைய நிறைந்த திருமணக் கோலத்தைக் காணத்தக்க தவத்தைப் பெற்றாகள், என்னை பெருமண நடுவே நீ பிரிக என நீப்ப - என்னொருவனைநோக்கி இப்பெரிய திருக்கல்யாணத்தினமில்ல நீ பிரிந்துபோவாயென்று விலக்க, இருளுறு கொடியேன் இங்கு எப்பிழை செய்தேனே - அறிவில்லாககொடியேன் இவ்விடத்து என்னகுற்றத்தைச் செய்தேனே (அதனைக்கூறுவாய்.) (எ-று)

மருவினரைப்பிரியாத நீ யானொருவனெழிய இங்குள்ளாரெல்லாம் உன்திருமணத்தைக்காணுந் தவத்தைப்பெற்றாகள். என்னைப்போவென்று நீக்குவதற்கு எனனபிழை இங்குசெய்துள்ளேன் கூறுவாயென்க.

யாவரிடத்தும் பிழைகருதிப்போவெனக் கூடாத விவ்வமயத்தில் என்னைப்போவென்றதனால் யான் உன்னுள்ளத்திற்கொள்ளாத பெரும்பிழை செய்தவனாயினேன். அதனை எயித்துக்கூறுதலே இப்பொழுது எனக்குச் செய்யுந் தண்ணளியாகும் என்பது தோன்ற எப்பிழைசெய்தேனென்றா. பிரிகவென என்பது - ாறு தொகுத்தல் பெற்றது. (உசு௩)

துணைவிய ரொடுவானத் தொல்லுல குடையாரும்
 பணமணி மணிநாகர் பாரிடர் முனிவோரு
 மணவணி தொழுதுய்வா னின்னமும் வருகின்றா
 ரணைவுறு தமியேனைத் தள்ளுவ தழகேயோ.

(இ-ள்) துணைவியரொடு-தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடு, வானம் தொல் உலகு உடையாரும் - மேலுலகத்துள்ளவரும், பண மணி மணிநாகர் - சிரோரத்தங்கள் பொருந்திய டடங்கையுடைய நாகலோகத்தாரும், பாரிடா முனிவோரும் - பூதகணங்களும் முனிவாகளும், மணவணி தொழுது உய்வான் - மணக்கோலத்தைக் கண்டு பணிந்துய்யும்படி, இன்னமும் வருகின்றா - இன்னமும் வந்தவாறே யிருக்கின்றார்கள், அணைவுறு தமியேனைத் தள்ளுவது அழகேயோ - வந்து சேர்ந்த என்னொருவனை இக்கூட்டத்தினின்று நீக்குவது அழகுதானே. (எ-று)

புலலோகமுதலிய மேலுலகத்துள்ளவரும் நாகலோகமுதலிய கீழுலகத்துள்ளவரும் மன்னுலகிலுள்ள முனிவா முதலாயினும் தங்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடு திருமணக்கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்துய் இன்னமும் வருகின்றார்கள். வந்தடைந்த அடியேனை இவ்விடத் திராவண்ணந் தள்ளுதல் அழகாமா அன்றென்க.

மணவண்தொழுதுய்வா னின்னமும் வருகின்றவ ரெதிரே யான்செல்லவாயின் என்னை அவா மணவணி தொழுதுய்யப்பெறுது எங்குசெல்கின்றனென்று இக்கழமாட்டார்களோ வென்பார தமியேனைத் தள்ளுதலழகேயோ என்றா. (உசு௪)

விரைசெலன் முனிவோர்கள் விரைகெழு கணைதோய்வா
 ரரசிலே குசைமற்று மன்புட நெதிரும்ப்பார்
 கரகமு மிழைசூழ்வா ரவரொடு களியாமே
 தெருமுற வடியேனைத் தள்ளுதல் சிரேயோ.

(இ-ள்.) முனிவோர்கள் விரைசெலன் - சில முனிவர்கள் விரைந்து செல்வின் தவர்களாய், விரை கெழு சனேதோய்வார் - நறுமணங்கமழும் சனேகளில் மூழ்குவார்கள், அரசிலை குசை மற்றும் அன்புடன் எதிர் உய்ப்பார் - சிலமுனிவர்கள் அரசிலை தருப்பை மற்றும்முள்ள இலைவகைகளை அன்புடனே எதிரே கொண்டு வருவார்கள், கர்க்கமும் இழை சூழ்வார் - சிலமுனிவர்கள் கரகங்களிலும் தூலைச்சுற்றுவார்கள், அவ ரொடு களியாமே - அம்முனிவர்களோடுநானும் ஆனந்தத்தை யடையாமல், தெருமர அடியேனை தள்ளுதல் சிரேயோ - கலங்கும்படி என்னைப்போவென்றெழுதித்தல் சிறப்பாமோ. (எ-று)

யான் முனிவனாயிருந்தும் முனிவர்களோடு செய்யத்தகுஞ்செயலைச் செய்வதற் கில்லாமல் என்னை விலக்குவது சிறப்பாமோ அன்றென்க.

முனிவரெல்லாம் உன்பணியைநாடிவிரைந்துசெல்ல யான் உன்பிரிவை நாடாது விரைந்துசெல்லுதலோ சிரோன்பது தோன்ற சிரேயோ என்றார். (உசுரு)

பாடுவர் சிலரன்பர் பரவுவர் சிலரன்ப
ராடுவர் சிலரன்ப ரமுகுவர் சிலரன்ப
ரோடுவர் சிலரன்ப ருவரொடு மகிழாமே
வாடுற வடியேனைத் தள்ளுதன் மரபேயோ.

(இ-ள்.) அன்பர் சிலர் பாடுவர் - சில அன்பர் (இறைவனைப்) புகழ்ந்து பாடுவார்கள், அன்பர் சிலர் பரவுவர் - சில அன்பர் தேரத்திரஞ் செய்வார்கள், அன்பர் சிலர் ஆடுவர் - சில அன்பர் கூத்தாடுவார்கள், அன்பர் சிலர் அமுகுவர் - சில அன்பர் தங்களுக்கன்பின்மையையெண்ணி அமுவார்கள், அன்பர் சிலர் ஒடுவர் - சில அன்பர் ஒடுவார்கள், உவரொடும் மகிழாமே - இவ்வாறிருக்கின்ற அன்பர்களோடு பாடியும் பரவியும் ஆடியும் அமுதும் ஓடியும் மகிழ்ந்திராமல், வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல் மரபேயோ - வாடும்படி அடியேனைப் போவென்று தள்ளுதல் மரபாகுமோ. (எ-று)

முன்னர் இறைவன்புகழைப் பாடுதலும் பின் தம்மைச்சீராட்டுதலைப் பரவுதலும் அச்சீராட்டால் ஆனந்தங்கொண்டு கூத்தாடுதலும் சென்றநாளை எண்ணித்துக்கித்தலும் இவ்வன்புடைய யறியாதபாவிட ளனுருவராயின் அவரைச் சேய்மைக்கண்ணே துறத்தவோடுதலும் உளராயிருத்தல் அன்பிற்சிறந்த பெரியோரியற்கையாகலான் யான் அன்பில்லாச் சிறியார்போல் இவ்வுழி விட்டு வாடுற அடியேனைத் தள்ளுதல் மரபேயோ என்றாரென்க. (உசுசு)

ஒளிமணி மழைதூர்ப்பா ரொண்மலர் மழைதூர்ப்பார்
புளகமு முடல்போர்ப்பார் புகழ்பல திசைபோர்ப்பார்
ரளவறு மகிழ்கூர்ப்பா ரவரொடு கலவாமே
தளர்வுற வடியேனைத் தள்ளுவ தருளேயோ.

(இ-ள்.) ஒளி மணி மழை தூர்ப்பா - சிலர் ஒளியமுத்தங்களை மழைபோலச் சிந்துவார்கள், ஒள் மலர் மழை தூர்ப்பார் - சிலர் சிறந்தமலரை மழைபோலப்பொழிவார்கள், புளகமும் உடல் போர்ப்பார் - சிலர் சரீரமுற்றும் புளகமடைவார்கள், புகழ்பல திசைபோர்ப்பார்-சிலர் இறைவன் கீர்த்தியை யெத்திசைகளிலும் பரவச்செய்வார்கள், அளவறு மகிழ் கூர்ப்பார் - சிலர் இவ்வளவென்று அளவிடப்படாத தீர்த்தத்தை மேன்மேலும் அடைவார்கள், அவரொடு கலவாமே-இவ்வாறிருக்கின்றவன்பு)

ரோடு' யான் கலந்திருக்காமல், தளர்வுற அடியேனை தள்ளுவது அருளேயோ - தளர்ச்சியடையும்படி யென்னைகீக்குதல் கருணையாமோ. (எ-று)

அன்பர்கள் எண்ணிபவெண்ணியாங்கெய்தி மகிழ்ந்திருக்கு மிப்பெருமணத்தில் யானெண்ணிபவா மெய்தப்பெறுது பெருந்தளர்ச்சியோடு போகத்தள்ளுவது அருளா குமா அன்மென்க. (உசுஎ)

கண்டன மணவின்பங் காழுறு வினையெல்லாம்
விண்டன முலவாத மேதகு சிவபோகம்
கொண்டன மெனவார்ப்பா ரவரோடு குலவாமே
தொண்டற வடியேனைத் தள்ளுதல் குழேயோ.

(இ-ள்.) மணம் இன்பம் கண்டனம்-(அன்பர்கள்) கலியாணவின்பத்தை இன்று கண்டோம், காழுறு வினையெல்லாம் விண்டனம் - வயிரம்பொருந்திய வினைகளெல்லாம் விடப்பெற்றோம், உலவாத மேதகு சிவபோகம் கொண்டனம் என ஆர்ப்பார் - கெடாத மேலான சிவபோகத்தைக் கொள்ளப்பெற்றோம் என்று ஆரவாரஞ் செய்வார்கள், அவரோடு குலவாமே - அவ்வன்பரோடு யானுங் கூடிக் கலவாமல், தொண்டு அற அடியேனைத் தள்ளுதல் குழேயோ - உன்னடித்தொண்டுநீங்க என்னைப்போக்குதல் என்ன ஆலோசனையோ. (எ-று)

அன்பர்களெல்லாம் மணவின்பங்கண்டனம், வினையெல்லாம் விண்டனம், சிவபோகம் கொண்டனம், என்றிவ்வாறு கண்டனம் கண்டனம், விண்டனம் விண்டனம், கொண்டனம் கொண்டனம் என்று ஆரவாரஞ்செய்ய, யானொருவன் மணவின்பங் கண்டேனில்லை, வினையெல்லாம் விண்டேனில்லை, சிவபோகம் கொண்டேனில்லை என்றிவ்வாறு இல்லை இல்லையென்று ஏங்கிக்கொண்டே போகத் தள்ளுதல் சூழ்ச்சியாமா அன்மென்க.

ஏனையோமணவின்பம் துன்பத்தை விளைவித்தல் போலும் விளையை நிலைபெறச் செய்வதுபோலும் அழிதன்மையவாகிய போகத்தைக்கொடுத்தல் போலுமன்றி இன்பத்தை விளைவித்து விளையைப்போக்கி உலவாதமேதகு சிவபோகத்தைத் தருதலால் மணவின்பங் கண்டனம், வினையெல்லாம் விண்டனம் சிவபோகம் கொண்டனம் என்றார். (உசுஅ)

குழலவிழ் வதுமோரார் குழைவிழ வதுமோரா
ரிழைசரி வதுமோரா ரெதிரெதிர் மடமாதர்
மொழியுமங் கலவோதை யிருசெவி முகவாமே
கழிவுற வடியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ.

(இ-ள்.) குழல் அவிழ்வதும் ஓரார்-(சிலபெண்கள்) தங்கள் கூந்தலவிழ்ந்து போதலையு மறியமாட்டார்கள், குழை விழுவதும் ஓரார் - காதிலணிந்த குழைகள் வீழ்ந்து போதலையும் அறியமாட்டார்கள், இழைசரிவதும் ஓரார் - இடையிலுதித்திருக்கின்ற கலைசரிந்து போதலையு மறியமாட்டார்கள், எதிர் எதிர் மடமாதர் மொழியும் மங்கல ஓதை - ஒருவர்க்கொருவர் எதிரோநின்று பெண்கள்சொல்வதாகிய சோபனவார்த்தைகளை, இருசெவி முகவாமே - என்னுடைய இரண்டுசெவியாலும் பருகாமல், கழிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ - நீங்கும்படி என்னைப்போக்குதல் உமதுகடனாக விருக்கின்றதோ. (எ-று)

மணத்திற்கு வந்திருக்கின்ற மாதாகள் குழல் குழை இழை அவிழ்வதும் விழுவதும் சரிவதும் ஓராது மங்கலம் மங்கலம் என்று பாட யான் அம்மங்கலப்பாட்டையேனும் செவியிற்கேளாமற் போகும்படி என்னைத்தன்னுதல் கடனாகுமா என்க.

மாதரும் குழல்முதலியன அவிழ்ந்துபோதலோராது உன்வசமாகத்தானே யிருக்கப்பெற்றனராயின் யான் உன்வசப்பட்டிராது போகச்செய்தல் உமக்குக் கடனென்றென்பது தோன்றக் கடனேயோ என்றார். (உசக)

முனிவரர் கணநாத ரயனரி முதலானோர்
பனியறு கணிகாலைப் பேரிசை படமுன்பு
னெனவெழு நிறைபூசல் கண்டனி துவவாமே
மனமடி வுறவென்னேத் தள்ளுதன் மாண்பேயோ.

(இ - ள்.) முனிவரர் கணநாதா ஆயன் அரி முதலானோர் - முனிகணங்களும் சிவ கணநாதர்களும் அரிபிரம ராதியருமாகிய யாவரும், பனி அறுகு அணிகாலை-குளிர்ச்சி பொருந்திய அறுகையணியும் காலத்தில், முன் பின் என போ இசைபட எழு நிறை பூசல் கண்டு இனிது உவவாரே - பான்முன் யான்பின் னென்று பேரிழைச்சலோடு எழுதின்ற பெரியபோரைப் பார்த்து இன்புற்றுமகிழாமல், மனமடிவுற என்னைத் தன்னுதல் மாண்பேயோ - மனமடியும்படி என்னைத்தன்னுதல் பெருமையோ. (எ-று)

அறுகிற்காலத்தில் முனிவா முதலாயினோர் தங்கள் தங்கள் முறைகூறி யான்முன் யான்பின் னென்று ஒருவாமேலொருவா விழுந்து கால்மடியும்படி பூசலிதும் பேரோசையைக் கேட்டு மகிழாமற் போம்படி என்னுத்தன்னுதல் மாண்பாகுமா அன்றென்க. அறுகணி என்றது அறுகில் எண்ணெய்தோய்த்து யாவருமிடம் முதற்சடங்கை.

மண்டில மணிவேதி குண்டமு மலிவித்திங்
கெண்டிசை புகைவிம்ம வெரியிடை யிழுதூற்றித்
தண்டிரள் பொரியட்டிற் தகவது காணுமே
விண்டிட வடியேனேத் தள்ளுதல் விழைவேயோ.

(இ - ள்.) மண்டிலம் அணி வேதி குண்டமும் மலிவித்து - வ்ருத நாகாரமாக அழகிய வேதிகைகளையும் குண்டங்களையும் ஒன்றன்றிப் பலவாகவமைத்து, இவ்வு என் திசை புகை விம்ம எரி இடை இழுது தூற்றி - இவ்விடத்தில் என் திக்குகளிலும் புகை பரவும்படி யாகாக்கினியில் செய்தொரிந்து, தண்டிரள் பொரி அட்டிற் தகவது காணுமே விண்டிட - செழுமையாகிய திரண்டநெற்பார் கனையிடுந்தகுதியைக் காணுமற் போக, அடியேனே தன்னுதல் விழைவேயோ - என்னை நீக்குதல்விருப்பமாகுமோ.

என்னோடொத்த முனிவா முடையனோடு யொன்றிது பொரியிதைத்திருக்க யான் கண்ணீர்சொரிந்து மனம் மாரிந்திருக்க என்னைத்தன்னுதலோ உனக்கு என்பா லுள்ள விருப்பமென்க. (ங.எக)

ஒழுகொளி மணிவேய்ந்த கரகம் துறுபரணை
விழிமனை யவள்வார்ப்ப வெற்பிறை நினதாள்கள்
கழுவினன் மலர்தூவி வழிபடல் காணுமே
யழிவுற வடியேனேத் தள்ளுத லறனேயோ

(இ - ள்.) ஒழுகு ஒளி மணி வேய்ந்த கரகம் துறுபரணை - வீசுகின்ற ஒளியை பூடைய இரத்தினங்களிழைத்த கரகத்திற்பெய்தபாலை, மை விழி மனையவள் வா

ர்ப்ப - அஞ்சனத்திட்டுய கண்களைப்படைத்த மேனையார்வார்க்க, வெற்பு இறை நின் தாள்கள் கழவி நன் மலர் தூவி வழிபடல் காணாமல் -மலையபாயன் உன்னுடைய திருவடிகளைவிளக்கி நறுமணங்கமழும் மலர்களைச்சிந்தி வணங்குதலைக்காணாமல், அழிவுற அடியேனை தன்னுதல் அறனையோ-மனமழுகும்படி என்னேநீக்குதல் தருமமாகுமோ.

மேனையாரும் அவர்களைவனாரும் உன்றிருவடிபூசித்தலை யான்காணு தொழிவது தருமமாகுமா என்க.

எனவே மலைவடிவான அவர் பூசிக்கப்பெற்றனர் மனிதவடிவாகியபாயன் பூசனை யைக் காணவும் பெற்றிலன் இது அறனாமோவென்ற ரென்க. (உஎஉ)

காரொடு நிகர்கூந்தற் கன்னியை மலேவேந்த
னீரொடு நின்கையி னுதவிடு நிறைகோல்
மாரொடு மதிவேய்ந்த வங்கண காணுமே
பேரிட றுறவென்னைத் தன்னுதல் பெட்பேயோ.

(இ-ள்.) மலேவேந்தன் காரொடு நிகர் கூந்தல் கன்னியை - பர்வதராசன் மேகத் தோடொத்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியை, நின் கையில் நீரொடு உதவிடும் நிறை கொலம் - உன்றிருக்கரத்தில் தண்ணீரொடு தத்தஞ்செய்யும் நிறைந்தகோலத்தை, ஆரொடு மதி வேய்ந்த அங்கண - ஆத்திமாலையோடு சந்திரனையணிந்த அழகியகண்ணு ளனே, காணுமே போ இடர் உற என்னை தன்னுதல் பெட்பேயோ - நான்பாராமல் பெருந்துன்பத்தையடையப் போக்குதல் பெருமையோ. (எ - று)

உன்னையன்றி யில்லாதவரும் என்றும் உன்னுடைமையாகவே யிருக்கின்றவரு மாகிய என்னம்மையை இன்றொருவன் தன்னுடைமையாகக்கொண்டு உனக்குத் தத் தஞ்செய்ய அதற்குடம்பட்டு நீயும் ஏற்கின்றவனைப்போல் புதிதாயேற்பதாகிய இவ் வற்புத்தத்தைக் கண்கெளிந்திருக்கவொட்டாது பெருந்துன்பத்தோடு செல்ல என்னைத் தன்னுதல் பெருமையாமா அன்றென்க. (உஎங)

ஒருவர்மு னணிசாந்த மொருவர்தம் முதுகப்பப்
*பருவிலை மணியாரம் பட்டுடல் வடுவாக
நிரல்பட மிடைகுற்றார் தொழநிலை காணுமே
பருவர வடியேனைத் தன்னுதல் பண்பேயோ.

(இ-ள்.) ஒருவர்முன் அணி சாந்தம் ஒருவர்தம் முதுகுஅப்ப - ஒருவர் முன்னே மாற்பிலணிந்த சந்தனம் ஒருவாமுதுகிலே அப்பியிருக்கவும், பருவிலை மணி ஆரம் உடல்பட்டு வடுவாக - விலையுடைய முத்தாரங்கள் சரிந்தின்மேல்பட்டு அழுந்தி வடுக் களாகவும், நிரல்பட மிடைகுற்று தொழும் நிலை காணுமே - வரிசைவரிசையாக நெ ருக்குற்று உணங்குமுறைமையைக்காணாமல், பருவர அடியேனை தன்னுதல் பண்பே யோ - துன்பமடையும்படி என்னப் போக்குதல் குணமாகுமோ. (எ-று.)

ஒருவர்மாற்பிலணிந்த சந்தனம் மற்றொருவர் முதுகிற்படவும் அவர் முதுகிற்ப் பட்ட சந்தனம் மற்றொருவர்மாபிற்படவும் முத்தாரமுதலிய ஆரங்கள் ஒருவர்யீ தொருவர் தாக்குதலால் உடல்வலிப்படவும் நெருங்கித் தொழங்கோலத்தைக் காணு மற்போதல் குணமாகா அன்றென்க.

இப்பொழுது நீ கொள்ளும் மணக்கோலம் முன்னுங் கொண்டதில்லை, பின் றுங் கொள்ளப்போவதில்லை யென்றெண்ணியன்றே அடியார்க்கெல்லாம் வடுபு

பட நெருங்குந் துன்பத்தையு முண்ணுமல் வணங்குவார்கள். அந்நெருக்கத்தி லுன் றிருக்கோலத்தைக்காணும்பாக்கியமில்லாதொழியினும் அவ்வன்பர் கோலத்தையேனும் காண்பென்னேறு, அதுவுமின்றாயான் துன்பப்படுதல்குணமன்றாகலான் அடியேனைத் தள்ளுதல் பண்பேயோ என்றார். (உஎச)

குடையொடு குடைதாக்கக் கொடியொடு கொடிதாக்கப்
படையொடு படைதாக்கப் பண்ணவர் குழுவோடும்
விடைமிசை வருகோலம் விழியெதிர் காணமே
கடைபட வழியேனைத் தள்ளுதல் கவினேயோ.

(இ-ள்.) குடையொடு குடைதாக்க - குடைகளோடு குடைகள் தாக்கவும், கொடி யொடு கொடிதாக்க - துவசங்களோடு துவசங்கள் தாக்கவும், படையொடு படை தாக்க - ஆயுதங்களோடு ஆயுதங்கள் தாக்கவும், பண்ணவர் குழுவோடும் விடைமிசை வருகோலம் - தேவா கூட்டங்களோடும் இடபஜாதிமேல் வருங்கோலத்தை, விழி எதிர் காணமே கடைபட அடியேனைத் தள்ளுதல் கவினேயோ - கவினெதிரே காணு மல் யாவரினுங் கடைப்பட்டவனாக என்னை விலக்குதல் அடியோமோ. (எ-று)

சத்திரங்களும் துவசங்களும் ஆயுதங்களும் ஒன்றோடொன்றுதாக்க தேவா கூட்டத்தோடும் விடபத்தின்மேல் வருங்கோலத்தைக் காணுமல் யாவுப்போதல் உனக் கழகாமா அன்றென்க.

காணத்தவஞ்செய்வோரேயன்றி ஏனையோரும் எளிதாகக்காணவன்றே நீ விடை மிசைவருவது, யான் அவர்களிலுங்கடைப்பட்டவனாயுனைக்காணுமற்போகச்செய்தல் அழகன்றென்பதுதோன்ற கடைபடவழியேனைத் தள்ளுதல் கடனேயோ என்றார். ()

வாரண நிரைசூழ வாய்பரி நிரைசூழத்
தேரணி நிரைசூழத் தேவர்கள் புடைசூழ
வேரணி நகர்சூழ நினதெழில் காணமே
யாரஞ்ஞருவென்னைத் தள்ளுத லமைவேயோ.

(இ-ள்.) வாரண நிரை சூழ - யானைக்கூட்டங்கள் அணியணியாக நெருங்கிச் சூழ்ந்து வரவும், வாய்பரி நிரை சூழ - தாவிச்செல்லும் குதிரைட்டிகள் வரிசை வரிசையாய்ச் சூழ்ந்துவரவும், தேரணி நிரை சூழ - தோத்தொகுதிகள் முறைமுறை யாக மேலோங்கிச்சூழ்ந்து வரவும், தேராகள் புடைசூழ - தேவர்களெல்லாம் பக் கங்களிற் சூழ்ந்துவரவும், ஏர அணி நகர் - எழில் காணமே - அலங்கார மாக அலங்கரித்திருக்கும் நகரத்தை வலமாகவரும் உள்நுடைய போருகை யாகக் காமல், ஆர் அஞ்ஞ உற என்ன தள்ளுதல் அமைவேயோ - கட்டுத்துன்பத்தை யடைய வென்னை நீக்குதல் அமைத்ததன்மையோ. (எ-று)

இத்த ரதகஜ தூக பதாதிக்கெல்லாந் செல்லமுறைப்பெசெல்ல வீதியில் உலா வரும் பேரழகைக்காணுமல் துன்பமுறும்படி என்னைட் போகச்செய்தல் உன்னருந் குப் பொருந்தியதன்றென்க.

அஃறிணைப் பொருள்களாயுள்ள யானைமுதலியவைகெல்லாம் உன்னைச் சூழ் ன்தவரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்க உயாதிணைப் பொருளாயுள்ள யான் அப்பாக்கி

யத்தைப்பெறுது துன்பத்திலாழப்பெறுவது உன் னருளன்றென்பார் என்னைத்தன் னுத லமைவேயோ வென்றார். (உஎ௯)

தொழபல நிலம்வீழத் துணைமுலை நனிவிம்மக்
கடிபடு குழல்சோரக் கன்னியர் மயல்கூடும்
படிமறு கிடைநண்ணும் புத்தெழில் பாராமே
மிடியுற வடியேனைத் தள்ளுதல் விதியேயோ.

(இ-ள்.) பல தொழ. நிலம் வீழ - பல வளையல்கள் நிலத்திலே வீழவும், துணை முலை நனி விம்ம - இரண்டு தனங்களு மிகப்பூரிக்கவும், கடி படு குழல் சோர - வாசம் நிறைந்த கூந்தல்சோரவும், கன்னியர் மயல் கூரும்படி மறுகிடை நண்ணும் புத்து எழில் பாராமே - இவ்வாறு பேதைமுதல் பேரிளம் பெண்ணீரகக்கூறும் பெண்கள் காமமிக்கொள்ள விதியில்வரும் புதியகோலத்தைப் பாராமல், மிடியுற அடியேனைத் தள்ளுதல் விதியேயோ - வறுமையுற்றிருக்க என்னைப்போக்குதல் விதியாகுமோ. (எ-று)

மங்கையரெல்லாம் தொழுகள்வீழவும், முலைகள்விம்மவும், குழல்சோரவும் கா மங்கொள்ளும்படி விதியில்வரும் மணக்கோலத்தைக் காணாமல் யான்போக்குதல் விதி யாகுமா என்க.

உன்னழகப் பேதைமுதல் பேரிளம்பெண்ணீரகக் கூறும் பெண்களெல்லாங் கண்டு தங்கள் நிலைகெட்டு மயக்கங்கொண்டுநிற்க யான் என் போதநிலைகெட்டு அருள் வசப்பட்டு நிற்கப்பெறுது உன்னருள்பெறுத லறியார் விலகல்போல விலகல் விதியன் றென்பார் அடியேனைத் தள்ளுதல் விதியாமா என்றார். (உஎ௯)

மரகத வடிவானு மழவிடை யனையாயு
மொருமணி யனையும்ப ரினிதுறை யுயர்கோல
மிருவிழி களிகூரப் பருகுவ தில்லாமே
பரிவுற வடியேனைத் தள்ளுதல் பாங்கேயோ.

(இ-ள்.) மரகதவடிவானும் மழவிடை யனையாயும் - மரகதம்போன்ற திருமே னியையுடைய பார்வதியாரும் இளமையாகிய இடபம்போலும் வெண்ணிற முடைய நீயும், ஒருமணி அனை உம்பர் இனிது உறை உயர்கோலம் - ஒப்பற்ற மணிமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மேல் இனிதாக வீற்றிருக்குஞ் சிறந்தகோலத்தை, இரு விழி களிகூர பருகுவது இல்லாமே பரிவுற அடியேனைத் தள்ளுதல் பாங்கேயோ - என் னிரண்டுக்கள்களும்களிகூர்த்துபருகப்பெறாமல் வருந்தத்தள்ளிவிடுதல் பாங்காகுமோ.

அம்மையப்பராகிய நீங்க விருவரும் ஓர் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குங் கோலத் தைக் கண்களாற் பருகுவதின்றிப்போதல் பாங்காகுமா அன்றென்க.

ஒன்றினொன்று பிரியாத (பண்ணும் இசையும் நீரும் தன்மையும், பாலுஞ் சுவையும் போன்று) சிவசத்திகள் பிரியாதொன்று யிருந்ததையும், அச் சிவமும் சத்தி யும் பிரிந்து வேறுனாதையும், இனி ஓராசனத்தில் உடனாயிருத்தலையும் ஊனக் கண் ணைக்காண்டல் அரிதாகலின் ஒருமணியனையும்பரினிதுறையுயர்கோலம்பருகுவதில்லா மே எனவும், இங்கனம் ஒன்றாய் வேறு யுடனாயிருக்கின்ற அத்துவிதக் கோலத்தை உள்ளே ஞானத்தாற்காணும் அறிவிலேனயினும் அவ்விலக்கணத்தைக்காட்டவந்த சக்களகோலத்தையேனும் இருவிழியுங்கண்டு களிகூரச்செய்யாமல் பரிவுறச்செய்தல் பாங்கன்றென்பது தோன்ற தள்ளுதல்பாங்கேயோ என்றார். (உஎ௯)

வந்தனர் மணஞாட்பின் மலரடி தொழுவார்க்குத்
தந்திடு மருணைக்கந் தமிழனு முடனினு
சிந்தையின் மகிழ்வெய்தப் பெறுவது செய்யாமே
நைந்திட வடியேனைத் தள்ளுத னலமேயோ.

(இ - ள்.) மணம் ஞாட்பில் வந்தனர் மலர் அடி தொழுவார்க்கு - மணஞ்செய்யு
மிக்கட்டத்தில்வந்து உன்னடிமலரைவணங்குகின்றவர்களுக்கு, தந்திடும் அருள்
நோக்கம் தமிழனும் உடன் நின்று சிந்தையில் மகிழ்வெய்தப் பெறுவது செய்யாமே -
காட்டுங் கிருபாநோக்கத்தை யடியேனுமவர்களோடொருவனாக நின்று சிந்தையில்
ஆனந்தம் அடையும்படிச் செய்யாமல், நைந்திட அடியேனைத் தள்ளுதல் நலமேயோ-
நையும்படியாக வென்னைக் கழித்துவிடுதல் நன்மையாகுமோ. (எ-று)

இம் மணஞ் செய்யும் சுபதினத்திற் கூடி வணங்குகின்றவர்களுக்கு நீசெய்யும்
அருணைக்கத்தை யானும் பெற்றுய்யுமாறின்றிப் போதல் நன்மையாமா அன்றென்க.

அடியாருடனிருந்து பெறுவதாகிய அருள்கிடைப்பது அரிதாகலின் அதை யெளி
தாகப்பெற வல்ல இப்பொழுது பெறுதொழியச்செய்தல் நன்மன்மென்பது தோன்ற
தமிழனுமுடனினு டெறுவது செய்யாமே தள்ளுதலையேயோ என்றா. (உளக)

அன்றியு முயர்காஞ்சிப் பதியினி லடியேற்கு
மன்றரி னணிமைக்கண் வைகிட வரமீந்தா
யின்றது தனைமாற்றி யெழில்வளர் பொதியத்திற்
சென்றினி துறைநீயென் றருளிய செயலென்னே.

(இ-ள்.) அன்றியும் உயர் காஞ்சி பதியினில் அடியேற்கு நின் அணிமைக்கண்
வைகிட வரம் மன்ற ரந்தாய் - அல்லாமலுஞ் சிறந்த காஞ்சித்தலத்தில் எனக்கு உன்னு
டைய சமீபத்தில் எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்கும் வரத்தை நிச்சயமாகத் தந்தனை, அது
தனை இன்று மாற்றி - அவ்வரத்தை இன்று மாறுபடுத்தி, எழில் வளர் பொதியத்தில்
நீ சென்று இனிது உறை என்று அருளிய செயல் என்னே - அழகோக்கும் பொதியம
லையில் நீ போ யினிதாகவசின் திருப்பாயென்று கட்டியாயிட்ட செயல்யாது. (எ-று)

என்னே இக்கலியாணத்திலிராவண்ணம் போகச் சொன்னது மல்லாமலும் எனக்
குக்காஞ்சியில் நிச்சயமாகக்கொடுத்த வரத்தையுமறந்து பொதிகைக்குப் போகச்சொன்
னது யாதோ உறிகிடுவென்க.

இம்மணக்கோலத்தில் யாவரு மகிழ்ந்திருக்கச்செய்து என்னொருவனை நோக்
கிட் டோவேன்று கட்டியாயிட்டது அழகன்று, றன்று, மரபன்று, அருளன்று, சூழ்ச்
சியன்று, பெட்டன்று, பண்டன்று, கவினன்று, அமைவன்று, விதியன்று, பாங்கன்று,
நலமன்றும். “சத்தியசத்தியர் சத்தியசோதகர், சத்தியசங்கற்பர், சத்தியகாம
ரிருந்தல் னட்பதி சத்தியவிரதமதாம்” எனப்போய சத்தியவிரதகேஷத்திரமாகிய
காஞ்சியி லெனக்குச்சத்தியமாசு தந்தவரத்தையுமாற்றிப்பொதிகைக்குப் போவென்ற
செயல் என்னையோ வென்பார் செயலென்னே என்றார். அல்லது உம் இப்பூமிநிலைநிர்
ததும், இதனை நிலைபெறச்செய்வது மகிசயமன்று, தேவரிருடைய சொல்லுஞ்செயலு
மாறுபட்டதே இது என்னையோவென்று குறித்ததுமாம். (உ௮0)

என்னைய முடையாய்நின் றிருவரு ளிதுவோவென்
நின்னன பலபன்னி யிருவிழி புனல்வார

வந்நிலை நனியேங்கி யழுதழு தயர்வெய்துந்
தன்னிகர் தமிழ்வாய்மைத் தலைவனை யெதிரீரோக்கி.

(இ-ள.) என்னையும் உடையாய் நின் திருவருள் இதுவோ - என்னையும் மடிமையாகவுடையாய் (என்பால்) உன்னுடைய திருவருளிததானோ, என்று இன்னன பல பன்னி - என் துபோன்ற பல குறைமொழிகளைக்கூறி, இருவழி புனல்வார அந்நிலை நனி ஏங்கி அழுது அழுது அயர்வு எய்தும் - இரண்டுகண்களிலேயும் நீர் மாறுதொடாக (அங்குநின்ற) அந்நிலையே மிகவேங்கி யோய்வெய்தா தழுது சோாவடைபும், தன் நிகர தமிழ்வாய்மை தலைவனை எதிரோக்கி - தனக்கொப்பில்லாத தமிழினுண்மையை யுணர்ந்த அகத்தியமுனிவரை நேரேபார்த்து. (எ-று)

என்னையுமாளாகவுடையவனாயிருக்க என்பாறுன்றிருவருள் மாறுபட்டதயாதோ வென்று கண்ணீர்விட்டழுதழு தயிர் சோரும் அகத்தியமுனிவரைப்பார்த்தென்க.

என்னே உன்னேப்போலும் பதியாகவாவது நானென்பதில்லை நீயே நானென்றவது, நீ என்றறிய வொரு பொருளில்லை நானே பொருளென்றவது எண்ணினாலன்றோ உன் னின்பத்தை யறுபவிக்கப்பெறு தொழிக்கவேண்டும். உனக்கென்றும் ஆனென்போன்ற யொழிக்கவெண்ணுதல் அருளன்றாகலான் என்னையுடையாய் நின்றிருவருளிதுவோ எனவும், இறைவனே ! நின்கழற்கண்ணே அன்புண்டாய் அதனால் விளையும் புங்கமானபோகத்தை வேண்டினேயல்லது வேறுபோகத்தையாவது புரந்தராதியின்பங்கனையாவது உன்றிருவடிசான்றாக வேண்டியிருப்பேனா, அன்றியும் யான் நின்னையே போற்றிப் பாடவேண்டும், பாடி நைந்துரைந்தருகி நெக்குநெக்காடவேண்டும், நின்கழற்போது கூடவேண்டும், இப்புழுக்கடிகளேக்கப் பொய்யெலாம் விடவேண்டும், விட்டபின் நீ வீழ்ந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டினேன். அவையெல்லாம் இங்கெய்தப்பெறாது போவேனாயின் இவையெல்லாம் எந்நாளடையப் பெறுவேனென்று அழுதேங்கினராதலான் அந்நிலைநனியேங்கி யிருவிழிபுனல்வாரவழுதழுதயர்வெய்தி எனவுபுகுறினா. (உஅக)

அறுசீர்க்கழிநெடியலாசிரியவிருத்தம்.

சுவலிற்றழ் குதம்பைக் காதிற் சுந்தர ரருளிச் செய்வார்
ரவலித்தல் வேண்டா கேட்டி யருந்தவக் கிழவ ஞாலம்
செவிலித்தா யென்ன வோம்பும் தீம்புனற் கன்னி நாட்டிற்
றவலிற்றீர் வேறு காஞ்சி சமைத்துமுன் பொருட்டு மாதோ.

(இ-ள.) காதில் சுவலில் தாழ் குதம்பை சுந்தரர் அருளிச்செய்வார் - திருச்செவியில் புயத்தளவுந்தாழ்த்த குண்டலத்தையுடைய அழகர் கூறுவார், அருந்தவக்கிழவ அவலித்தல்வேண்டா கேட்டி - அரியதவத்தில் முதிர்ந்தவனே நீவீணுகத் துன்பப்பட வேண்டாம் யான் சொல்வதைக் கேட்பாய், உன்பொருட்டு ஞாலம் செவிலித்தாய் என்ன ஓம்பும் - உன்னையுத்தேசித்துஇவ்வுலகத்தைச் செவிலித்தாயைப்போலப் பாதுகாக்கவல்ல, தீம்புனல் கன்னி நாட்டில் தவலில் தீர் வேறுகாஞ்சி சமைத்தும் - இனிய நீர்வளமிக்க பாண்டிநாட்டில் சூற்றமற்ற வேறொரு காஞ்சிநகரத்தைப் படைக்கின்றோம். (எ-று)

இறைவன் அகத்திய முனிவரைப்பார்த்து நீதயருறவேண்டாம். உன்பொருட்டுப் பாண்டிநாட்டில் மற்றொரு காஞ்சிநகரத்தை உண்டாக்கித் தருகின்றோமென்க.உஅஉ.

(உஅ௦) வது செய்யுளில் அகத்தியா அடியேற்குக் காஞ்சிப்பதியினில் மனறநி ண்ணிமைக்கண் வைகிடவரமீந்து அதமாற்றிய செயலென்னே என்றாகலின், இறை வனார் அதமாற்றிஞே மில்லையென்பது தோன்றப் பின் உன்பொருட்டு காஞ்சிசுமைத் தும் என்றா. அல்லதாஉம் அகத்தியா காஞ்சியில்நின்னணிமைக்கண் வைகிடவேண் பிமென்றாகலான்இறைவரும் கன்னிநாட்டில் நின்னணிமைக்கண் நாம் வைகியிருக்க விரும்பமுள்ளோம் என்று கூறியதாமாம். (உஅஉ)

அத்தலைக் காஞ்சி யூரு மெமக்குமிக் கினிதா மங்க ணித்தகு சிறப்பு வாய்ப்ப யாம்புனை வதுவைக் கோல முத்தமக் கிழத்தி யோடு முனக்கெதிர் காட்டி கின்ற மெய்த்தபே ருவகை பூப்ப விழியுறக் காண்டி மற்றும்.

(இ - ள்.) அ தலைகாஞ்சியூரும் எமக்குமிக்கு இனிதாம் - (உன்பொருட்டுண்டா க்கும்) அத்தென்காஞ்சியும் எமக்குமிகவுமினிமையாம், அங்கண் இ தகு சிறப்புவாய்ப்ப யாம்புனை வதுவை கோலம் - அக்காஞ்சிநகரத்தில் இத்தன்மையாகிய சிறப்புடன் நாம் கொள்ளும் மணக்கோலத்தை, உத்தம கிழத்தியோடும் உனக்கு எதிர்காட்டுகின் றும் - உத்தம விலக்கணமுடைய பிராட்டியோடும் உனக்கெதிரோ காட்சிகொடுக்கின் றோம், மெய்த்தபோ உவகைப்பூப்ப விழியுற காண்டி - உள்ளன்போடு தோன்றும் பெருங்களிப்பு மேன்மேல்பொங்க உன் கண்ணிறையக்காண்பாய், மற்றும் - இதுவே யன்றி மேலும். (எ-று)

அத்தென்காஞ்சியும் எமக்கு மிகவுனிமையாகவே யிருக்கும் அவ்விடத்தில் இம் மணக்கோலத்தைக் காட்டுகின்றோம் நீகண்ணாரக்காண்பாய், இதுவல்லாமலும் என்க.

அத்தலைக் காஞ்சிஎன்றது கன்னிநாட்டிலுள்ள வேறுகாஞ்சியை, உத்தமக்கிழத்தி என்றது உமையம்மையை எனவே - கூந்தல் - சிரம் - நுதல் - கண் - இமை - புருவம் - மூக்கு - செவி - கபோலம் - இதழ் - பல் - நாக்கு - மோவாய் - முகம் - கண்டம் - மாப்பு - தோள் - கை - கைநகம் - உள்ளங்கை - தனம் - வயறு - உந்தி - நிதம்பம் - துடை - புறங் கால் - கால்விரல் - நகம் - உள்ளங்கால் - சொல் - உடம்பு நிறம் ஆகிய முப்பத்திரண் டிக்கும் சொல்லியிருக்குமிலக்கணங்கள் நிரமப்பெற்றவ ராகலானென்க.

இறைவனுக்கினிய காஞ்சிவாசம் நமக்கென்றுண்டாகும் என்னுமையமகல அத் தலைக்காஞ்சியூரு மெமக்கு மிக்கினிதாம் எனவும், இத்திருமணக்கோலம் என்று காண் பேனென்ற வேக்கமகல இத்தகு சிறப்புவாய்ப்ப உனக்கெதிர்காட்டுகின்றோம் எனவும் இவ்விரண்டுமுண்டாவது உண்மை என்பது தோன்ற விழியுறக்காண்டி எனவும், வதுவைக்கோலங்காண்பதினுங்கழிபேருவகை வேறின்றாகலான் மெய்த்தபேருவகை எனவுக்கூறினா. (உஅங்)

கருதிநீ வரங்கள் பெற்ற வடநகர் காஞ்சி மாட்டும் வருமுறை யாண்டு தோறும் பங்குனித் திருநாள் மல்கத் திருவிழா முடிவின் மன்றற் செய்கையு மெமக்குண் டாக வருள்புரிந் திடுதுங் கண்டா யறிவநீ மகிழு மாற்றால்.

(இ-ள்.) நீ கருதிவரங்கள்பெற்ற வடநகர காஞ்சிமாட்டும் - நீ எண்ணிக்கேட்ட வரங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற வடக்கிலுள்ள காஞ்சிநகரத்திலும், ஆண்டுதோறும் முறை வரும் பங்குனி திருநாண்மல்க திருவிழாமுடிவில்-வருடந்தோறும் முறையானேவரும்

கின்ற பங்குனிமாதத்தில் மங்கலநிரம்பவியற்றும் திருவிழா நாளன்று முடிவில், எமக்கு முன்
றம் செய்கையும் உண்டாக - எங்களுக்குத் திருக்கலியாண மகோற்சவமும் நடத்தும்
படி, அறிவ ரீ மகிழும் ஆற்றல் அருள்புரிந்திடும் - அறிஞனாகிய ரீ மகிழும் வண்ணம்
அருள்செய்கின்றோம். (எ-று)

தென்காஞ்சியில் ரீகாணுமாறு இம்மணக்கோலக்காட்சியைக்காட்டுவது மல்லாமல்
ரீ வரம்பெற்ற வடகாஞ்சியிலும் பங்குனித்திருவிழா முடிவில் திருக்கலியாண மகோற்
சவமும் ரீ மகிழுமாறு நடக்கச் செய்கின்றோமென்க.

சிறின்பப் புணர்ச்சியின்றி வருந்திய இந்திராதிதேவர்கள் மகிழும்பொருட்டு
இம்மலையில் மணக்கோலம் கொண்டதென்பதும், பேரின்பப்புணர்ச்சியின்றி வருந்தும்
யோகியர் மகிழும்பொருட்டு காஞ்சியில் மணக்கோலம் கொள்வதென்பதும் தோன்ற
யோகியருட்சிறந்த அகத்தியனாரோக்கி அறிவனென்றும் ரீ மகிழுமாற்றலென்றும்,
அநாதியே பெத்தாண்மாக்களாயுள்ளானா இடையிடையே பாகம்வருத்திழுத்தான்
மாக்களாகச் செய்தல் இறைவர் செயலாத்தால் அது இக்காலத்தென்பது தோன்ற
ஆண்டுதோறுமென்றுக் கூறினார். அன்றியும் அகத்தியரது அவாவடங்கற்கு ஆண்டு
தோறுமென்று கூறினாரென்றுமொன்று. (உ-அசு)

என்றிவை யுலகமெல்லா முய்யுமா நியம்பிவேளை
வென்றவர் தழுவித்தேற்றி விடைகொடுத்தருளப்பெற்று
வன்றிறன் முனிவர்கோமான் மகிழ்ந்தடி வணங்கிப்போந்து
தன்றுணைக் கிழத்தியோடுஞ் சையமால் வரையைச்சார்த்தான்.

(இ-ள.) வேளைவென்றவர் - மன்மதனைவிழித்தெரித்த இறைவர், என்று இவை
உலகம் எல்லாம் உய்யுமாறு இயம்பி - என்றுமேற் கூறியவைகளை மெல்லாம் எல்லா
வுலகங்களும் பிழைக்கும் வண்ணம் திருவாய்மலர்ந்து, தழுவி தேற்றி விடைகொடுத்த
தருள பெற்று, மார்போடணைத்து சோர்வெல்லா நீங்கும்படித் தெளிவித்துச் செல்லும்
படி விடைதரப்பெற்று, வன்றிறல் முனிவர்கோமான் மகிழ்ந்து - மிக்கவலிமையையு
டைய முனிவர் தலைவராகிய அகத்தியமுனிவர் மனமகிழ்ந்து, அடிவணங்கி போந்து-திரு
வடியில் தண்டாகாரமாகப் பணிந்துமிண்டு, தன் துணை கிழத்தியோடும்-தமது மனைவி
யுடன், சைய மால் வரையை சார்த்தான் - பொதியமலையை வந்தடைந்தனர்.

இறைவன் அகத்தியமுனிவர் குறைநீங்கத் தென்காஞ்சியிலும் வடகாஞ்சியிலும்
திருமணக்கோலம் காட்டுகிறோமென்றுகூறித் தழுவிவிடைகொடுக்கப்பெற்றுத் தன்
துணைவியோடு பொதியமலையை வந்தடைந்தனான்க.

ஆண்டுதோறும்காட்டுமணக்கோலம் அறிஞர்க்கே பேரின்பம் உண்டாக்குவ
தன்றி ஏனையோர்க்கும் விளைவித்தலால் உலகமெல்லா முய்யுமாமெனவும், மனமொழி
மெய்கள் பிரிவைநாடிவருந்திய தாகலான் மெய்குளிரத்தழுவியும் மனமகிழத் தேற்றி
யும் வாக்கு மேலுங்குறைகூறுதடங்க விடைகொடுத்தும் அருளியதால் தழுவித் தே
ற்றி விடைகொடுத்தருளப்பெற்றெனவும், இறைவனோடொப்பத் தென்றிசையில் வீற்
றிருக்குத் தவமுடையராதலால் வன்றிறல் முனிவர்கோமான் எனவும் கூறினார். (உ-அரு)

காஞ்சிமாட்டும் என்றதில் உம்மை - இறந்தது தழீஇயது. ஆண்டுதோறும் என்
தில் உம்மை - மூற்று. மன்றம்செய்கையும் என்றதில் உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. கண்
ராய் முன்னிலையசைச்சொல். மனைவி - லோபாழுத்தினா.

அறசீர்க்கழிநெழில்விருத்தம்.

சலம்ப டைத்த வா தாவிலில் வலன்றனைச் சவட்டிய பெருநோன்பின்
வலம்ப டைத்தவ னவ்வொ யணுகலு மறிதிகாக் கடலாடை
நிலம்ப டைத்தது தொன்னிலை யாவரு நிறைபெரும் களிகூர்ந்தார்
நலம்ப டைத்தசீ ருறுவனு மாயிடை வதிந்துதென் மலைநண்ணி.

(இ-ள்.) சலம்படைத்த வாதாவிலில் வலன்றனைச் சவட்டிய - நீங்காதகோபத்தை யுடைய வாதாவிலில்வல னென்னு மிரண்டசூரர்களைக்கொன்ற, பெருநோன்பின் வலம்ப டைத்தவன் அவரை அணுகலும் - பெரியதவவலிமையையுடைய அகத்தியமுனிவர் அப்பொதியமலையைச் சமீபிக்கவும், மறிதிகா கடல் ஆடை நிலம் தொல் நிலைபடைத்தது - மடங்கும் அலைகளையுடையகடலை ஆடையாகவுடுத்த பூமி முன்போல் - சமனாக நிலைபெற்றது, யாவரும் நிறைபெரும் களிகூர்ந்தார் - இமயமலையில்வந்திருந்த எல்லோரும் நிறைந்த பெருமகிழ்ச்சியை யடைந்தார்கள், நலம்படைத்த சோறுவனும் தென்மலை நண்ணி ஆயிடைவதிந்து - நன்மையையுடைய சிறந்தவசீலரும் அப்பொதியமலையைச்சார்ந்து அவ்விடத்திலேயே வசித்து. (எ-று.)

அகத்தியமுனிவர் பொதியமலையை வந்தடையவும் பூமிமுன்போல் சமனாக நிலைபெற்றது அதுகண்டு யாவரும் மகிழ்ந்தார்கள் அம்முனிவரும் அம்மலையிலேயே வசித்

பெருநோன்பின் வலம்படைத்தவனென்றது - தவமுடையோரையே கொல்லும் தவவலிமையையுடைய வாதாவி வில்வலனை யெளிதாகக் கொன்றதவத்தைநோக்கி. நலம்படைத்த சீருறுவனென்றது—வடதிசை தாழ் கலங்கிய எவ்வுயிர்களிடத்துஞ் செந்தன்மை பூண்டொழிகிய தண்ணளியைநோக்கி. (உஅசு)

தெனாது காஞ்சியு முத்தர காஞ்சியு நித்தலுஞ் சென்றேத்திப்
பிகை பாணியார் திருமணம் கண்ணுறப் பெற்றுளங் களிப்பெய்தித்
தனாது பத்தியா லணிபெறத் தொடுத்திடுஞ் செந்தமிழ்ப் பாமாலை
மனாதி யாலுணர் வரியவ ரிணையடி மலர்மிசைப் பலசாத்தி.

(இ - ள்.) தெனாதுகாஞ்சியும் உத்தரகாஞ்சியும் நித்தலும் சென்று ஏத்தி- தென் றிசையிலுள்ள தென்காஞ்சியையும் வடதிசையிலுள்ள வடகாஞ்சியையும் நாள்தோ றுஞ் சென்றுபணிந்து, பிகைபாணியார் திருமணங்கண்ணுற பெற்று உளங்களிப்பு எய்தி - இறைவருடைய திருமணக்கோலத்தைக் கண்ணாக்காணப்பெற்று மனக்களிப் படைந்து, மனாதி யால் உணர்வரியவா இணையடிமலர்மிசை - மனமுதலியவைகளா லுணர் தற்கரிய இறைவருடைய திருவடித் தாமரைமலர்மேல், தனாதுபத்தியால் அணி பெற தொடுத்திடும் செந்தமிழ் பாமாலை பலசாத்தி - தனதுபத்தியினு லழகுபெறப் பாடுகின்ற செந்தமிழாலாகிய பலசெய்யுள்மாலையைச்சாத்தி. (எ-று)

தென்காஞ்சியிலும் வடகாஞ்சியிலும் நாடோறுஞ் சென்றுபணிந்து வருடந்தோ றும் இறைவர் திருமணக்கோலங்கண்டுகளித்து பாமாலைகளைச் சாத்தியென்க.

மனாதியென்றது - வேதம் அதற்கக்கமானபுராணவிதிகாசமிருதி மீமாஞ்சை தரு க்கக்கலை. இதனைச்சிவஞானசித்தியார் “மறையினல்” என்னுஞ் செய்யுளுடையிற் காண்க. பிகைமென்பது—இறைவன்வில். (உஅசு)

தென்றற் பிள்ளையை வயிறுநீர் தீன்றுதீம் பொருநரைநீர் குளிப்பாட்டி, மன்றற் சந்தனப் பொதும்பரிற் றமிழொடு வளர்த்துமென் மெலஞரால் முன்றிற் பால்வினை யாடவிட் டமர்முது மலயவெற் பினுஞ்சையக் குன்றத் தும்மகத் தீசத்து முறைமுறை குலவிவீற் றிருக்கின்றான்.

(இ-ள்.) தென்றல் பிள்ளையை வயிறு உளைந்து ஈன்று தீம் பொருநரை நீர்குளிப் பாட்டி - தென்றற்காற்மென்னும் சிறுகுழுவியை வயிறுநோகப்பெற்று இனியபொரு ணைத் தீர்த்தத்தினால் நீராட்டி, மன்றல் சந்தனம் பொதும்பரில் தமிழொடுவளர்த்து - நறுமணங்கமழும் சந்தனச்சோலையில் தமிழுடன்வளர்த்து, ஞாலம் முன்றில்பால் மென்மெல வினையாடவிட்டி - நிலவுலகென்னுமுற்றத்தில் பையப்பைய வினையாடவிடுத்து, அமர்முதமலயவெற்பினும் சையக்குன்றத்தும் அகத்தீசத்தும் முறைமுறை குலவி வீற்றிருக்கின்றான் - நிலைபெற்ற பெரிய பொதியமலையினிடத்தும் சையமலையினிட தும் அகத்தீசத்தினிடத்தும் முறையாகப் பெருமையோடுவீற்றிருக்கின்றனர்.

தென்றலுதிக்கும்பொதியம் சைலங் காஞ்சி தாம் வழிபட்டஅகத்தீசம் என்னு முன்றிடத்தும் முறையேவீற்றிருக்கின்றனானென்க.

தென்றலுக்கும் தமிழுக்கும் பிறப்பிடம் பொதியமலையாகலான் அதனைத்தாயா கவும், பெரியநிலப்பரப்பில் வகுத்த எல்லைக்குள் வழங்குவருதலால் அதனை முற்ற மாகவும், மக்கள்வினையாட்டு இன்பந்தருதல்போல் யாவர்க்கு மின்பந்தருதலால் அதனை வினையாடவிட்டெனவுஞ்ஈறினர். ஆண்டிதோறும் தங்குதலால் முறைமுறை யிருக்கின் றானென்றார். சைலம் கொங்கிநாட்டிலுள்ளது. இதுவாதாவி வில்வலனைக்கொன்றபிர மகத்தியைப்போக்கப்பூசித்தவிடம். அடுக்கிரண்டில் முன்னதமிழுகி, பின்னதுபன்மை.

இன்ன தாமகத் தீச்சரம் வந்தவா நிவ்விடைப் பணிந்தேத்தி யன்ன மன்னவர் மண்டப மாளிகை யங்கண மாங்காங்குத் துன்னும் வந்திகர் கணுதிபர் வாயில்காப் புடையவர் தொழப்போநது மன்னு மாமுத லிடவயின் மத்தள மாதவிச் சரங்கண்டாள்.

(இ-ள்.) அகத்தீச்சரம் வந்தவாறு இன்னது ஆம் - (முனிவர்களுள்) அகத்தீச்சர மெனப் பெயர் வந்தகாரணமிதுவாகும், அன்னம் அன்னவர் இவ்விடை பணிந்து ஏத்தி - அன்னநடைவாய்ந்த அம்மையார் இந்தவகத்தீசத்தைப்பணிந்துபோற்றி, மண்டபம் மாளிகை அங்கணம் ஆங்காங்கு துன்னும் வந்திகர் கணுதிபர் வாயில் காப்பு டையவர் தொழ போந்த - மண்டபம் மாளிகை முற்றமெனப் பெயர்பெற்ற அவ்வவ் விடங்களில் நெருங்கியிருக்கும் புகழ்வோர் கணத்தலைவர் வாயில் காப்பாளராகிய இவர்க ளடிபணிந்திருக்கவுள்ளேசென்று, மன்னுமாமுதல் இடவயின் மத்தளமாத வீச்சரம் கண்டாள் - நிலைபெற்ற ஆம்பரநாதருடைய இடப்பக்கத்தில் மத்தளமாத வீசத்தைத் தெரிசித்தனர். (எ-று)

முனிவர்களே அகத்தீசமெனப்பெயர்வந்தகாரணமிது (பின்னர்) அம்மையார் மண்டப முதலிய விடங்களிலிருக்கும் வந்திகர் முதலானவர்கள் பணிய உள்ளே சென்று திருவேகம்ப ரிடதுபக்கத்தில் வீற்றிருக்கும் மத்தளமாதவீசத்தைக் கண் டுனரென்க.

கஅசு-வது செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள்வனாயில் அகத்தீசத்தைக்கூறியதென்க.

என்றி யம்பிய சூதனைப் பழிச்சின ரிறம்புகூழ் வடமேருக்
கூன்ற வார்சிலை வாங்கிய மதனுடைக் குழகனா டடிப்போதி
லொன்று சிந்தையோய் மத்தள மாதவீச் சரத்திய லுனாயென்ன
வென்ற மாதவர் வினாதுலு மாங்கவன் மேவர விரிக்குன்றான்.

(இ - ள்.) என்று இயம்பிய சூதனை பழிச்சினர் - என்றுசொல்லிய சூதமுனி
வரை கைமிசவனமுனிவர்கள்தோத்திரஞ்செய்து, இறம்புகூழ்வடமேரு கூன்ற வார்
சிலைவாங்கிய மதனுடை குழகனார் அடி போதில் ஒன்று சிந்தையோய்-மலைகளால்சூழப்
பெற்ற மேருமலையைநாண்டி வில்லாகவளைத்த வன்மையையுடைய அழகர் திரு
வடித்தாமரையில்பொருந்திய சித்தமுடையவரே, மத்தளமாதவீச் சரத்து இயல்
உரை என்ன வென்ற மாதவர் வினாதுவும் - மத்தளமாதவீசருடைய வரலாற்றைச்
சொல்லியருளவேண்டுமென்று ஐம்புலன்களைவென்ற முனிவர்கள் கேட்கவும், ஆங்கு
அவன் மேவர விரிக்குன்றான் - அப்பொழுது சூதமுனிவர் அவர்களுள்ளத்திலுமைய
விரித்துக்கூறுகின்றார். (எ-று)

அம்மையார் மத்தளமாதவீச்சரத்தைக் கண்டாரென்று கூறிய சூதமுனிவரைத்
துதித்து அதன்வரலாற்றைக் கூறுவீரென்று கேட்க விரித்துக்கூறுகின்றாரென்க.

மேருமலையின் நாற்பக்கத்திலும் நான்கு மலைகள் சூழவுளதென்பார் இறம்புகூழ்
வடமேருவெனவும், இறைவன் திருவருள் வசப்பட்ட சித்தமுடையவரென்பார் குழக
னாடிப் போதினொன்று சிந்தையோயெனவுக்கூறினார். அம்மலைகளாவன கீழ்த்திசை
யில் - மத்தரமலை, தென்திசையில் - கந்தமாதனமலை, மேற்கிசையில் - விபுலமலை, வட
திசையில் - பாருசுவமலை. (உக௦)

வினாப்ப சுந்துழாய் மணிமுடிப் புங்கவன் வீங்குநீர்க் கலிக்கச்சி.
வரைப்பின் விண்ணிவீச்சரக்குறி நீரீஇத்தொழும்பேற்றினான்மறைநான்கு
மினாப்பவார்பொழிப்புலநகர்ப் பொதியிலிலெடுத்ததாண்டவங்காணாஉ
வுரைப்பரும்பெறற்படகமங்கெழுப்பிடப்பெற்றபினுவப்பாலே.

(இ-ள்.) விரை பசம் துழாய் மணி முடி புங்கவன்-நறுமணங்கமழுத்துளபமலை
சூடிய மணிமுடியையையுடைய திருமால், வீங்கு நீர்கலிக்கச்சுவரைப்பில் விண்ணிவீச்ச
ரக்குறி நிறுவி தொழும் பேற்றினால் - நீர்வளமிக்க வலிமைபெற்ற கச்சித்தளியில்
(தன்பெயரால்) விண்ணிவீச்சரமென்றுவி விங்கமூர்த்தியைக்கண்டுபிழித்தபேற்றினால்,
வார்பொழில் புலநகர் பொதியிலில் மறைநான்கும் இரைப்ப - பெரிய சோலைசூழ்ந்த
புலியூரில் விளங்கும்பொதுவில் நான்குவேதங்களுமோலமிட, எடுத்த தாண்டவம்
காணாஉ பெறல் உரைப்பரும் படகம் அங்கு எழுப்பிட பெற்றபின் உவப்பால்-ஆனந்த
நடனகோலத்தைத் தரிசனஞ்செய்து பெறுதற்கருமையென்று சொல்லும்படகவாச்சி
யத்தை அவ்விடத்தில் முடிக்கப்பெற்ற பின்னர் மகிழ்ச்சியினால். (எ-று)

திருமால் திருவேகம்பத்தில்விண்ணிவீச்சரமென்று தன்பெயரால் சிவலிங்கப்
பிரதிட்டை செய்து பூசித்தபேற்றால் சிதம்பரத்தில் திருநடனத்தைக்கண்டுபடகவாச்
சியத்தை முடிக்கப்பெற்றுப் பின்னர் மகிழ்ச்சியினாலென்க. (உக௧)

அடிய ளந்தவன் கறைமிடற் மடிகளை யானந்தக் கூத்தாடன்
முடிவி லேத்தெடுத்த தடியனென் மத்தள முடிக்கவும் பெறவேண்டும்
படியி லாப்பெருங் கருணையஞ் சலதியே பணித்தரு ளெனப்போற்ற
வடிநெ டும்படைக் கழுக்கடை யேந்திய வள்ளலா ரருள்செய்வார்.

(இ-ள்.) அடி அளந்தவன் ஆனந்த கூத்தாடல் முழுவில் - நிலங்கடந்த திருமால் ஆனந்தத் தாண்டவஞ்செய்யும் நடனவிறுதியில், கறைமிடறு அடிகளை ஏத்தெடுத்தி - நீலகண்டராகிய நடராசமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்து, மத்தளம் அடியனென் முழக்கவும் பெறவேண்டும் - (படகமுழக்கியதேயல்லாமல்) மத்தளத்தையும் அடியேன் முழக்கவும் பெறுதல்வேண்டும், படியிலாத பெருங்கருணையஞ் சலத்திய பணித்தருள் என்ன போற்ற - ஒப்பிகந்த அழகிய பெரியகருணைக்கடலே அனுக்கிரகஞ்செய்வா யென்று வணங்க, வடிநெடும்படை கழுக்கடை ஏந்திய வள்ளலார் அருள்செய்வார் - வடித்த பெரியபடையாகிய பரசாயுதமேந்திய இறைவனார் பணித்தருள்வார். (எ-று)

திருமால் நடனமுழுவில் நடராசமூர்த்தியைப் பணித்துபோற்றி அடியேன் முன் படகமுழக்கினேன், அதுபோ லிப்பொழுது மத்தளமுழக்கமுஞ் செய்யப் பணித் தருள்வேண்டுமென்றிரக்க இறைவனாரைச் செய்வாரென்க.

திருமால் தானடியெடுத்ததுமாவலியைக் கீழடக்கற்கும் இறைவனடியெடுத்தது யாவருமேலோங்கற்குமாதலால் அடியளந்தவன் கறைமிடற்றடிகளை ஏத்தெடுத்தென் றார். “வேண்டுமார் வேண்டுவதே யீவான்கண்டாய்” என்பது நோக்கி வள்ளலார் என்றார். (உகஉ)

இவ்வ னாப்பிடை நித்தலும் படகநீ யெழுப்பிட வரம்பெற்றாய் செவ்வி மத்தள முழக்கவும் விழைதியேற் செப்புது மிதுகேட்டி யவ்வி யத்தொகை யறவெறிந் துயரிய வான்றவர் குழுப்போற்றுங் கவ்வை யம்புனற் காஞ்சியை முன்புபோற் கதுமெனச் சென்றெய்தி.

(இ-ள்.) நித்தலும் நீ இவ்வரைப்பிடை படகம் எழுப்பிட வரம்பெற்றாய்-நாடோ றும் நீ இப்பதியில் படகமுழக்க (காஞ்சியில்) வரம்பெற்றனை, செவ்வி மத்தளமுழக்க வும் விழைதியேல் இது செப்புதும் கேட்டி - அழகியமத்தளத்தைமுழக்கவும்விரும்பு வையையானால் இதனைச்சொல்லுகின்றோம்கேள், அவ்வியத்தொகை அற சிறிந்து உய ரிய வானவர் குழு போற்றும் - பொறமை முதலிய தீக்குணங்கள் முழுவதும் கடிந்து மேன்மைபெற்றபெரியோ ரெல்லாம் வணங்கும், கவ்வையம்புனல்காஞ்சியை முன்பு போல் கதம் என சென்று எய்தி - ஒலிக்கும் நீர்நிறைந்த காஞ்சியை விரைந்து முன் சென்றதுபோல் இப்பொழுதும் போய்ச்சேர்ந்து. (எ-று)

திருமாலே நீ முன்காஞ்சியில் பூசித்து இப்பொதுவில்படகமுழக்கப் பெற்றனை அதுபோல் இப்பொழுதுங் காஞ்சியையடைந்து என்க.

திருமால் காஞ்சியில் படகமுழக்கப்பெற்றதை இப்படலம் “என்றுகூறிய” என் னும் (௧௫௦)-வது செய்யுள் முதனகக் கூறுமுறையில் “இறைவனார்” என்னும் (௧௮௧) வது செய்யுளிற்காண்க. ஆன்றவரென்றதற்கு வானவரெனினும் அமையும். (உக௩)

அங்கண் மத்தள மாதவீச் சரனென வருட்குறி நிறீஇப்போற்றிப் பொங்கு மன்பினால் விதியுளி யருச்சனை புரிசூதி மற்றாங்கே துங்க நீடிய பரவெளிப் பிலத்தயற் சூழலி னெஞ்ஞான்றுந் தங்கு காப்புடை நடமெனப் பெயரிய தாண்டவம் புரிகின்றேம்.

(இ - ள்.) அங்கண் மத்தள மாத வீச்சரன் என்ன - அவ்விடத்திலமத்தள மாதவீச்சரமென்று, அருட்குறி நிறுவி போற்றி பொங்கும் அன்பினால் விதியுளி யருச்சனை புரிசூதி - சிவலிங்கப்பதிட்டைசெய்துபூசித்துமிக்கெழும் அன்பினால் விதி

முறையா லருச்சீனசெய்வாய், ஆங்கு துங்க நீடிய பரவெளிப்பிலத்து அயல்குழலில்-
அவ்விடத்தில்பரிசுத்தமிசுந்தபரமாகாசருபமாகிய பிலத்தருகில், எஞ்ஞான்றும் தங்-
கும் காப்புடைநடம் என பெயரிய தாண்டவம் புரிகின்றேம் - எந்நாளும் நீங்காதியற்-
றுங்காப்புடை நடனமென்றுபெயர்பெற்றதாண்டவத்தையாம்செய்கின்றோம். (எ-று)

அக்காஞ்சி நகரத்தில் மத்தளமாத வீச்சரமென்றிலிங்கமூர்த்தியைப் பதிட்டை
செய்து பூசிப்பாயானால் நாம் அங்குள்ள பரமாகாசருபமாகிய பிலத்தருகில் எந்நாளும்
நீங்காது காப்பு நடனமெனப்பெயர்பெற்றதாண்டவத்தைச்செய்கின்றோமென்க.

வடமொழியில் (சர்வரக்ஷா நிருத்தம்) எனக் கூறியிருத்தலால் காப்புநடனமென்-
றார். மற்று என்பது வினைமாற்றுப் பொருளது. ஆங்கென்பது மறுதலைத் தொழிலு
வமத்தின்கண் வந்தது. (உகச)

செல்வ மல்குமித் தில்லைநீள் வனத்திடைத் திருச்சிற்றம் பலமொன்றே
சொல்லி நந்தொளிர் பரவெளி யெனப்படுஞ் சரிவனைக் குலமார்க்கு
மல்ல னீர்த்தடம் புறம்பனை வேலிகுழ வளம்பொழிற் றிருக்காஞ்சி
டியல்லை யுட்படு வரைப்பக முழுவதும் பரவெளி யெனத்தேறாய்.

(இ-ள்.) செல்வம் மல்கு இ தில்லை நீள் வனத்திடை - செல்வநிறைந்தஇந்தத்
தில்லையென்னும்பெரியகாட்டினுள், திருச்சிற்றம்பலம் ஒன்றே சொல்லிநந்த ஒளிர்
பரவெளி எனப்படும் - திருச்சிற்றம்பலமாகிய இதுவொன்றே சொல்லிநந்துவிளங்கும்
பரமாகாசமென்றுசொல்லப்படும், சரிவனை குலம் ஆர்க்கும் மல்லல் நீர்த்தடம்புறம்பு
அனைவேலிகுழ வளம்பொழில் திருக்காஞ்சி - குவிந்த முகத்தையுடைய சங்கினங்க
ளொலிக்கும் நீர் நிறைந்ததடாகங்கன்புறம்பே வேலிபோலச்சூழ்ந்த வளப்பம்பொருந்
திய பொழிலையுடைய காஞ்சியில், எல்லையுட்படுவரைப்பு அகமுழுவதும் பரவெளி
என தேறாய்-எல்லைக்குட்பட்ட இப்பரப்பெல்லாம்பரமாகாசமென்று தெளிவாய்.

திருமூலே இத்தில்லைவனத்தில் இத்திருச்சிற்றம்பலமொன்றே பரமாகாசமெ-
ன்று சொல்லப்படும். காஞ்சி நகரத்துட்பட்ட இடமெல்லாம் பரவெளியென்று
ஐயுமவின்றித் தெளியக்கடவா யென்க.

இதனால் சிற்றம்பலமும் காஞ்சியும் பரமாகாசமென்றும், இவ்விரண்டிடத்தும்
அப்பரமாகாச வியாபகம் இவ்வெல்லையென்றும் விளங்கியதென்க. செல்வமல்கு மித்
தெல்லை என்றதனை “செல்வநெடுமாடஞ் சென்று சேனோங்கும்” எனவருதலா
னறிக. (உகரு)

ஆதி யந்தமு மில்லதோர் மெய்யறி வானந்த நிறை வாகுஞ்
சோதி நந்தமைத் தம்மனக் குகையினுந் தொழுபவர் கருத்திமை
காது காஞ்சியாம் பரவெளித் தலத்தினுங் காண்டகப் பெறுவோரோ
யோதி முற்றுண ருறுவரும் பெறலரும் வீட்டினை யுறுவாரால்.

(இ-ள்.) ஆதி அந்தமும் இல்லது ஓர் மெய் அறிவு ஆனந்தநிறைவாகும் சோதி
நந்தமை - முதலுமுடிவுமில்லாத வொப்பிகந்தச்சிதானந்தப் பிழம்பாகுஞ் சோதி
வடிவமாகிய நம்மை, தம்மனக்குகையினும் தொழுபவர் கரு தீமைகாது காஞ்சியாம்
பரவெளி தலத்தினும் - தம்முடைய இதயகுகையின்கண்ணும் வணங்குகின்றவரு
டைய பிறவியென்னுந் தீமையைக் கடியவல்ல காஞ்சியாகிய பரமாகாசத்தினிடத்தும்,
நாண்டகபெறுவோரே ஓதி முற்றுணர் உறுவரும் பெறல் அரும்வீட்டினை உறுவார் -

அழகுபெறக் காணப்பெற்றவர்களே ஞால்முழுவதும் கற்றுணரவல்ல பிபரியோரும் பெறுதற்கரிய முத்தியையடைவார்கள். (எ-று)

திருமாலே, சச்சிதானந்தவடிவமாகிய நம்மை இதயகுகையின்கண்ணும் காஞ்சியாகிய பரவெளியின்கண்ணும் காணப்பெற்றவர்களே முத்தியடைவார்களென்க.

அரித்தியத்துவத்தையும் சடத்துவத்தையும் உடைய பாசமும், இதன்சம்பந்தத் தால் துக்கானுபவத்தையுமுடைய பசவும் தோற்றநாசமுடையதாகையால் இவ்வி ரண்மொகாதது பதிமுதுநிலை என்பதுதோன்ற ஆதியந்தமுயில்லதோர்மெய்யறிவா னந்த நிறைவாகுஞ் சோதிந்தமை எனவும், சிவயோகிகள், துவாதசாந்தாதீதமாகிய பரவெளியிலும், இதயபுண்டரீகவெளியிலும் பரசிவசொருபத்தைக் காண்டலியல்பா தலால்சோதிந்தமை தம்மனக்குகையினும், காஞ்சியாம்பரவெளித்தலத்தினும் காண் டக எனவும், துவாதசாந்தாதீதத்தில் வேறுகாது ஒன்றாயுடனாயிருத்தலும், இதய புண்டரீகவெளியில் ஒன்றாகாது வேறுயுடனாயிருத்தலுமாகிய அத்வைதானுபவத்தை யனுபவித்தலாகிய முத்திரிலையையுடையோர் அச்சிவயோகிகளையாதலால் பெறுவோ ரே வீட்டினையுறுவரெனவுகூறினார்.

அன்றியும் இதயபுண்டரீகம் தில்லை எனவும், துவாதசாந்தாதீதங்காஞ்சி எனவும், தில்லையில் சுகளவடிவமெனவும், காஞ்சியில் நிஷ்களவடிவமெனவும், சுகளவடிவத் தில் முன்வழிபட்டவர்க்கே நிஷ்களசொருபத்தோற்ற முண்டாமெனவும், சொருபத் தோற்ற முடையார்க்கே பின்சுகளசொருப்பிரயோசனமுண்டாமெனவுங் கொள்ளக் கிடந்தன. உறுவரும் என்றதில் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. (உகசு)

வன்னி யிற்படு பொருள்களக் கணந்தனில் வன்னியா மதுபோல வென்ன ராயினும் பரவெளிக் காஞ்சியி னெய்தினெம் மியல்பாவா ரன்ன தன்மையா னத்தலத் திறந்தவர்க் கழற்கடன் கழிப்போரைத் துன்னு சூதகர் தொடக்குற திழிஞரைத் தீண்டினுந் தொடக்கில்லை.

(இ - ள்.) வன்னியில் படுபொருள்கள் அக்கணந்தனில் வன்னியாம் அதுபோல- நெருப்பிலிட்டபொருள்கள் அக்கணமே அந்நெருப்பேயாவதுபோல, என்னர் ஆயினும் பரவெளிகாஞ்சியில் எய்தின் எம் இயல்பு ஆவார் - யாவராளுமும் டரமாகாசரூபமா கிய காஞ்சிப்பதியையடைந்தால் எம்முடைய தன்மையையுடையராவார், அன்னதன் மையால் அ தலத்து இறந்தவர்க்கு அழல் கடன்கழிப்போரை துன்னுசூதகம் தொடக் குறது - அந்தக்காரணத்தால் அத்தலத்திலிறந்தவர்க்கு தகனச்செயலைச் செய்கி ன்றவரை வந்தடைகின்ற சூதகம்தொடர்ந்துவராது, இழிஞரைதீண்டினும் தொடக் கில்லை, இழிந்தபிறப்பினரைத் தொழினும் அசுத்தத்தன்மையுண்டாகமாட்டாது.

நெருப்பிற்பட்டபொருள் எப்பொருளாயினும் அந்நெருப்பின்வண்ணமேயாவது போலக் காஞ்சியையடைந்தார் யாவராயினும் நம்வண்ணமே யாவார்கள், அக்காரணத் தால் அக்கிறந்தவர்களைத் தகனஞ்செய்யுமவர்களை யாகுசுமணுகாது, அதுவுமன்றி இழி சனரைத் தீண்டினும் அசுத்தமுண்டாகாதென்க.

முத்தியை விரைந்தளிக்கு மென்பது தோன்றவன்னியிற் படுபொருள்களக் கணந்தனில் வன்னியாமதுபோலென்றும், அதுபரிபாகம் னோக்கியன்மென்பதுதோ ன்ற என்னராயினுமென்றும், அதற்குச்சாதனமிகவெளிதென்பது தோன்றக் காஞ்சியி னெய்தியென்றும், எளியவச்சாதனத்தாலடைவது அடைதற்கரிதாகிய சிவமாந்தன் மையென்பதுதோன்ற எம்மியல்பாவாரென்றும், அவ்வியல்புடையார் வினைவயத்தா

னிற்றத்தலின்று அருளால் கேசர்த்தமுத்தியையடைய வுடல்கழியப்பெற்றனரென்பது
(உ-ம்) அன்னதனமையா ஸ்மர்த்தவர்க்கென்றும், ஆனமா!
பின்னர் அவர்சரிமும் அம்முத்திப்பதியிற் கலக்கச்செய்யுகிரியையாளரைப் பாச

கழிப்போரைத்துன்னு சூதகந்தொடக்குறதென்றும் கூறினார். எவ்வாற்றாலும் ஆசு
சமணுகுவதில்லை யென்பதை வலியுறுத்த என்னராயினும் என்றதேயன்றி அஹுவாத
முகத்தான் இழிகுரைத்திண்புறந் தொடக்கில்லை என்றார். என்னர் - எத்தன்மையர்.
பாப்புப் பாயலோ யித்தகைச் சிறப்புடைப் பதிவயி னெமைப்போற்றிற்
காப்புத் தாண்டவ மாயிடைக் காட்டுது மந்நடந் தனக்கேற்பக்
கோப்புச் சீரமை மத்தள முழக்குவா யாகெனக் கொடும்பாச
நீப்புச் செப்தெமை யாளுடை யண்ணலார் நிகழ்த்திய மொழிகேட்டு.

(இ - ள்.) பாப்பு பாயலோய் இ தகைசிறப்புடை பதிவயின் எமைபோற்றில் -
சர்ப்பசயனத்தையுடையவனே இத்தகைய சிறப்புடைய தலத்தின்கண் எம்மைவழி
படுவையாயின், காப்புத்தாண்டவம் ஆயிடைகாட்டுதும் - காப்புத்தாண்டவத்தை
யவ்விடத்தில் நீகாணக்காட்டுகின்றோம், அந்நடனத்தனக்கு ஏற்ப கோப்புசீர அமை
மத்தளமுழக்குவாயாக என - அந்நடனத்துக்குப் பொருந்த வாரால் கோப்புண்டு
சிறப்பமைந்த மத்தளத்தை முழக்கக்கடவாயென்று, கொடும்பாசம் நீப்பு செய்து
எமை ஆளுடை அண்ணலார் நிகழ்த்தியமொழிகேட்டு - நீங்காத ஆணவபாசத்தை
மோசனஞ்செய்து என்னையாளாகவுடைய விழைவருரைத்தருளிய ஆணையைக்கேட்டு.

திருமாலே இத்தகையகாஞ்சியில் எம்மை வழிபடுவையாயின் காப்புத்தாண்ட
வத்தை நீகாணக்காட்டுகின்றோம் அப்பொழுது அந்நடனத்துக்கிடல மத்தளத்தை
முழக்குவாயென்றிறைவர் கூறக்கேட்டென்க.

முன் சூதகந் தொடக்குறதென்றதையே வலியுறுத்த இத்தகைச் சிறப்புடைப்
பதி என்றும் எய்தினெம் மியல்பாவாரென்றும் கூறினார். முழக்குவாயாக வென்பது
ஈறுதொகுத்தல் பெற்றது. (உகஅ)

வண்டி னம்புகுந் துழக்கிய பூந்துழாய் வானவன் பெரிதோகை
கொண்டு வல்வினார் தணுகினன் காஞ்சியிற் கோழரைத் தனிமாக்கீ
முண்டர் போற்றவா முங்கணர்க் கணிமையி னாகம விதியாற்றார்
கண்டு மத்தள மாதவிச் சரன்றனைப் பூசனைக் கடன்பூண்டான்.

(இ - ள்.) வண்டு இனம் புகுந்து உழக்கிய பூந்துழாய் வானவன் - வண்டினங்க
ளுள்ளேதழைந்து கிண்திற் துளபமாவே சூடியதிருமால், பெரிது ஓசைகொண்டு வல்
விரைந்து அணுகினன் - அடங்காத ஆனந்தங்கொண்டு மிகவிரைந்து சோந்து, காஞ்
சியில் கோழ் அரை தனிமா கீழ் அண்டாபோற்ற வாழ் அங்கணாக்கு அணிமையின் -
காஞ்சிகரில் கொழுவிய துரையுடைய ஒருமாமரத்தின் கீழ் தேவர்கள் வணங்கவாழ்
கின்ற திருவேகம்பநாக்கருகில், ஆகமவிதியாற்றால் கண்டு மத்தளமாதவிச்சரன்
தன்னை பூசனை கடன்பூண்டான்-ஆகமவிதி வழியால் பிரதிட்டைசெய்து மத்தளமாத
விச்சரரைப் பூசைசெய்யும் நியதியைக்கொண்டனன். (எ-று)

திருமால் மிகமகிழ்வோடுங் காஞ்சியையடைந்து திருவேகம்பநார்க் கணிமைக்கண்
மத்தளமாதவிச்சரரைக்கண்டு பூசிக்கத் தொடங்கினென்க.

முன்னர்க்கூறியவையெல்லாம் ஏனையபதிகளிற் காண்டலருமையும் இங்கெளி
மையுமாயிருத்தலைக் கேட்டனராதலால் பெரிதோகை கொண்டென்றார். (உகக)

போக்க ருந்தவம் பற்பகல் புரிந்துபே ரன்பு
தேக்கு சிந்தையான் மீச்செலத் திருவருள் வழங்கி
வாக்கு முள்ளமும் தொடர்வரு வள்ளலார் முழுதும்
காக்கு நாயகர் காட்டினார் காப்புநன் னடனம்.

(இ-ள்.) வாக்கும் உள்ளமும் தொடர்வு அரும் வள்ளலார் - மனவாசகங்கடந்த வள்ளலாராகிய, முழுதும் காக்குநாயகர் - யாவங்காக்கு மிறைவனார், போக்கரும் தவம் பல் பகல் புரிந்து பேரன்பு தேக்கு சிந்தையான் - கெடாத நல்லதவத்தைப் பலநாள்செய்து அதனால் உள்ளத்தில் பேரன்புநிறையப்பெற்ற திருமால், மீ செல திருவருள்வழங்கி காப்பு நல் டனம் காட்டினார் - உயர்வடையத் திருவருள்புரிந்து நல்காப்பு நடனத்தைக் காட்டியருளினர். (எ-று)

பூசைத்தொழிலைக் கைக்கொண்ட திருமால் மேன்மையடையத் திருவருள்பா லித்து காப்பு நடனத்தை யிறைவர் காட்டினாரென்க.

வாக்கும் உள்ளமுமென்றது - பாசபசுஞானங்களை, ‘ உலகெலாமுணர்ந்தோதற் கரியவன்’ என்றதூஉம் இப்பெற்றிற்கோக்கி. (௩௦௦)

வீங்கி ருட்பிழம் பள்ளிவாய் மடுத்துவெங் கதிர்கான்
ரோங்கு செங்கதி ராயிர மொருவழிக் குழுமி
யாங்கு வில்லுமி ழற்புதப் பொலஞ்சுடர்ப் பொதுவின்
பாங்க ரெங்கணும் படரொளி விரிகதிர் பரப்பி.

(இ-ள்.) வீங்கு இருள்பிழம்பு அள்ளிவாய்மடுத்து - பரந்தவிருட் கூட்டத்தை யள்ளிவாயான் மடுத்துண்டு, வெங்கதிர்கான்று ஒங்கு ஆயிரம் செங்கதிர் ஒருவழிகுழுமி யாங்கு - வெவ்விய கிரணத்தைச்சிந்தி ஒளிமிக்கோங்கும் ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒருங்கு கூடி ஒரிடத்துத்திறம்போல, வில் உமிழ் அற்புதப்பொலம் சுடர் பொதுவின் பாங்கர் எங்கணும் - எங்கணுமொளியீசும் அற்புதம்வாய்ந்த பொன்னுலாகியசபையின் பிக்க மெங்கும், படர் ஒளி விரிகதிர் பரப்பி - பரவியஒளிபரந்த கிரணங்களைவீசி. (எ-று)

பரந்தவிருளையோட்டவல்ல சூரியர் ஆயிரவரொருங்குகூடி ஒரிடத்திற்கேன்றி னுற்போற் பொன்னுலையைக்கப்பட்டுள்ள சபையின்பக்கங்களெல்லாம் ஒளிவீசினென்க.)

அனைய மன்றினுக் கரும்பெற லணியெனக் கவின்று
புனையு நீற்றொளி வயங்கிய திருவுருப் பொலிய
வினையி கந்தவர் விள்ளருஞ் சரண்மிசை வீக்குங்
கனைம ணிக்கழல் கலின்கலின் கலினெனக் கறங்க.

(இ - ள்.) அனையமன்றினுக்கு அரும்பெறல் அணி என - அத்தகையசபைக்கு பிறரார் பெறுதற்கரிய முறைமையினையுடைய அணிகலமென்றுசொல்ல, கவின்று புனையும் நீற்றொளியவங்கிய திருவுருப்பொலிய - அழகுபெறப்பூசிய திருநீற்றொளி விளங்கிய திருவுருவமானது பொலிவுபெற்றுத்தோன்றவும், வினை இகந்தவர் விள்ள ரும் சரண்மிசை - வினையின்க்கியபெரியோர் சொல்லுதற்கரிய திருவடியின்மேல், வீக் கும் கனைமணிக்கழல் கலின் கலின் கலின் எனகறங்க-கட்டிய ஒலிக்கின்ற விரத்தினத் தினுற்சமைத்தவீரகண்டை கலின் கலினென்றொலிக்கவும். (எ-று)

1 அச்சபைக் கணிகலமென்றுசொல்லத் திருநீற்றொளிவீசுந் திருமேனிபிரகாசிக்க
வும் திருவடியில் வீரக்கழல் கலீகலீரென்றொலிசெய்யவு மென்க.

கலின் அனுகானவோசை. தன்னை யடையப் பெற்றோரது மனவாக்குகளைத்
தன்னடிப்படுத்தும் ஆற்றலுடையதாகலான் விள்ளருஞ்சரணன்றார். (௩௦௨)

வார்த்த செஞ்சடை மாதிர மெட்டினுஞ் சுலவ
வார்த்த தெய்வதக் கங்கையா றலம்பிரீர் துளிப்பக்
கூர்ந்த வின்னருட் குறுநகை யிளநிலா முகிழ்த்துச்
சார்ந்து போற்றெடுத்திசைப்பவர் தம்முயிர் பருக.

(இ - ள்.) வார்த்த செஞ்சடை மாதிரம் எட்டினும் சுலவ - நீண்டசிவந்த
சடை எண்டிசையிலுஞ் சுழலவும், வார்த்த தெய்வதம் கங்கையாறு அலம்பி நீர்
துளிப்ப - பெரியதெய்வத்தன்மைபொருந்திய கங்கைததும்பி நீரைச்சிந்தவும், கூர்ந்த
இன் அருள் குறுநகை இளநிலாமுகிழ்த்து - மிகவு மிளியவருள்தோன்றும் புன்னகை
யிளநிலவரும்பவும், சார்ந்து போற்றெடுத்து இசைப்பவர் தம் உயிர் பருக - தம்மடிய
டைந்து துதிப்பவருடைய உயிரைப்பருகவும். (௭-து)

“நீண்டசடை, எண்டிக்கிலுஞ் சுழலவும், அச்சடையிலுள்ள கங்கை நீர் துளிக்க
வும், குறுநகை உயிர் பருகவுமென்க. (௩௦௩)

கஞ்ச வாண்முக மலர்தரக் கட்டகடைப் கருணைப்
பஞ்சி னேரடிப் பனிவரைப் பிராட்டியா னடப்ப
வஞ்ச பூதமும் படைத்தளித் தழிக்கவும் வல்ல
துஞ்ச நும்புகழ்க் குறட்கணந் துணங்கையாட் டயர.

(இ - ள்.) கஞ்சவாள் முகமலர்தர - ஒன்றியதாமரைமலர்போன்ற திருமுகமல
ரவும், கருணை கடைக்கண் பஞ்சினோ அடி பனிவரை பிராட்டியால் டடப்ப - கருணை
யொழுமும் கடைக்கண் பஞ்சினையொத்த அடித்தலத்தையுடைய மலையரையன்மகளா
கிய இறைவியினிடுத்து டடக்கவும், அஞ்சபூதமும் படைத்து அளித்து அழிக்கவும்
வல்ல துஞ்சரும் புகழ் குறட்கணம் - பஞ்சபூதங்களையும் உண்டாக்கிக் காத்தழிக்க
வல்ல கெடாதுபுகழையுடைய குறட்பூதங்கள், துணங்கையாட்டு அயர - துணங்கை
யென்னும் கூத்தாடவும். (௭ - து)

திருமுகம்மலரவும் கடைமோக்கம் பிராட்டியாரிடத்துச் செல்லவும் பூதகணங்
கள் துணங்கைக்கூத்தாடவு மென்க.

“பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடக்கத்

துடங்கிய னடையது துணங்கைய தாகும்” என்னும்

பிரமன்முதலியோரார் செய்யத்தக்க ஆக்கன்முதலியதொழில்களை இறைவனு
டைய ஒவ்வொரு சிறியபூதங்கள் எளிதாகச் செய்யும் வன்மையுடையன வென்பது
தோன்ற அஞ்சபூதமும் படைத்தளித்தழிக்கவும் வல்ல எனவும், அவர்கள் அத்தொழி
லைச் சிறுபொழுதியற்றித் தஞ்சுதல்போலன்றி எப்பொழுதுமியற்றி எந்நாளுமுள்ளா
தலின் துஞ்சரும்புகழ்க் குறட்கணம் எனவுங் கூறினார். (௩௦௪)

ஊன மில்பசுங் கொடியென வொல்கிறின் றெருபாற்
கான ளாங்குமுன் மலைமகள் கண்டுகண் களிப்ப
வான நாட்டவர் கற்பக மலர்மழை பொழியத்
தான மெங்கணு மரகர சயவொலி தழைப்ப.

(இ-ள்.) ஒருபால் கான் அளாம் குழல் மலைமகள் - ஒருபக்கத்தில் நறுமணங்கும முங் கூந்தலையுடைய அம்மையார், ஊனம்இல்பசுங்கொடி என ஒல்கிநின்று கண்டு கண்களிப்ப - கெடுதலில்லாத பசிய பூங்கொடிபோலத்துவாண்டிநின்று பார்த்துக்கண் களிப்படையவும், வாணாட்டவர் கற்பகமலர்மழை பொழிய - தேவர்கள் கற்பகமலர் மாரிசொரியவும், தானம் எங்கனும் அரகர சய ஒலிதழைப்ப - இடமெல்லாம் அரகர வென்கிற வொலியும் சயசயவென்கிற வொலியும் நிறைந்து தழைக்கவும். (எ-று)

உமாதேவியார் இடப்பால் நின்று கண்ணாற்கண்டு களிப்படையவும் தேவர்கள் மலர்மாரியைப்பொழியவும் எவ்விடத்திலும் அரகர சயசயவென்கிற வொலிதழைக்கவுமென்க.

அம்மையார் பசுங்கொடியென ஒல்கிநின்றாராயினும் இறைவனது நடனத்தைக் கண்டு களித்தலில் ஒல்குதலின்றி நிறைவால் ஊனமில்பசுங்கொடி என்றார். (ந0டு)

கட்டு வார்முர சாதிய பெருங்கணப் பூத
ரெட்டு நாகமு மாகமுந் செவிடுற வெழுப்ப
மட்டு வார்த்தெனச் செவியெலா மண்ணிக்கு மதுரம்
பட்ட திங்கிலை நரப்பியாழ் கின் னரப்பயில.

(இ - ள்.) பெருங்கணப் பூதா கட்டுவார் முரசு ஆதிய - பெரியபூதகணங்கள் வாராற்பிணிக்கப்பட்ட பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களை, எட்டுநாகமும் மாகமும் செவிடு உற எழுப்ப - அல்தகசங்கனும் ஆகாயமும் செவிடுபட வதிர்க்கவும், கின்னரர் மட்டிவார்த்து என செவி எல்லாம் அண்ணிக்கும் மதுரம்பட்ட திங்கிலை நரப்பியாழ் பயில - கின்னரர்கள் நேசுமுக்கியதுபோலும் செவியெல்லாம் நிறைந்து இன்பம் பயக்கும் இனியபல நரம்புகளையுடைய யாழினைப்பாடவும். (எ-று)

பூதகணங்கள் பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களைக்கொட்டவும் கின்னரர்கள் யாழைப்பாடவுமென்க.

எட்டுநாகமும் மாகமும் செவிடுற என்றதனால் நீக்கமின்றியசையும் முறம்போன்ற செவியசையாது நின்றதெனவும், சத்தமேவடிவாகிய ஆகாயம் கம்பித்ததெனவும், செவியெலா மண்ணிக்குமதுரம் என்றதனால் செவியின் வழியேசென்ற வின்னிசைவுள்ளிடமெல்லா நிறைந்து மீண்டுஞ்செவியளவும் தேக்கியதெனவுங்கொள்க. முரசாதி என்றது மரத்தனம் முருடு குடமுழா மொழிதை தகுணிச்சம் பேரிகை தக்கை பதலை ஆகிய கொட்டிவாழ்தியங்களை. (ந0சு)

வேத மாயிர மொருவயின் வெண்குடப் பணில
நாத மாயிர மொருவயி னலங்கிளர் முழுவப்
பேத மாயிர மொருவயிற் பெரும்புனற் பரவை
யோத மாயிர மார்த்தெனத் தழங்கொலி யோங்க.

(இ-ள்.) ஒருவயின் வேதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்திலாயிரம் வேதங்களினோசையும், ஒருவயின் வென் குடம் பணிலம் நாதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்தில் வெள்ளியகுடம் போன்ற ஆயிரம் சங்கங்களினோசையும், ஒருவயின் லலங்கிளர் முழவுபேதம் ஆயிரம் - ஒருபக்கத்தில் அழகுமிக்க பலவகைப்பட்ட ஆயிரம் மத்தளங்களினோசையும், பெரும் புனல் பரவை ஓதம் ஆயிரம் ஆர்த்த என தழங்கு ஒலி ஒங்க - நீர்வளமிக்க ஆயிரங்கடல்கள் ஒன்றாய்ச்சேர் தொலித்தல்போலத் தழைந்தவொலி மேலோங்கி ஒலிக்கவும்.●

வேத முதலியவற்ற லெழுந்த வோசை ஆயிரங்கடலொலிபோல மேலோங்கி
வொலிக்கவுமென்க.

கடல் களான்றின்மே லொன்றெழுந்து பேரொலிசெய்வதுபோல வேதமுதலிய
வற்றெல்லாம் ஓசைகள் ஒன்றுக்கொன்று மிக்கோங்கியதென்பது தோன்றவேதமா
யிரம் பணிலநாதமாயிரம் முழவப்பேதமாயிரம் பரவையாயிரமார்த்தெனத் தழுவ்
கொலியேங்க என்றார். (௩௦௭)

நடிக்கு மற்புத நாடகங் காண்டலும் புளகம்
பொடிக்கு மேனியன் புனல்பொழி விழியினன் றுதிகள்
படிக்கு நாவின் னஞ்சலி பற்றிய கரத்தன்
கடிக்கு றுந்துழாய்க் கண்ணியான் படிமிசை வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கடி குறுந்துழாய் கண்ணியான் - நறுமணங்கமரும் இளந்துளபமாலே
யணிந்த திருமால், நடிக்கும் அற்புதநாடகம் காண்டலும் - நடனஞ்செய்யும் அற்புதமா
கியகாப்பு நடனத்தைக்காணவும், புளகம் பொடிக்கு மேனியன் - புளகங்கிதங்கொள்
ளஞ் சரித்தையுடையவனாகியும், புனல் பொழி விழியினன் - நீர்பெருக்கெடுத்திழியும்
கண்களையுடையவனாகியும், துதிகள் படிக்கு நாவின் - தோத்திரங்களைப் பாடுகின்ற
நாவினையுடையவனாகியும், அஞ்சலி பற்றிய கரத்தன் - அஞ்சலியாகக்குவித்த கரங்களை
யுடையவனாகியும், படிமிசை வீழ்ந்தான் - பூமியில் தண்டாகாரமாகப் பணிந்தான்.

திருமால் காப்புத்தாண்டவத்தைக் காண்டலும் மெய்ம்மயிர்பொடிப்ப விழி
புனல்சோர நாத்துதிசெய்ய கைகளஞ்சலியாகப் படிமிசைப் பணிந்தனரென்க.

மேனிபொடித்ததும் கரம் அஞ்சலித்ததும் படிமிசைவீழ்ந்ததும் காயத்துள
ன்பும், விழி புனல் பொழிந்தது மனத்துளன்பும், நாத்துதித்தது வாக்குளன்பும்
கலந்தனனென்க.

பரப்பி கவின்று பொலிய கறங்க சலவ துளிப்ப பருக நடப்ப அயர களிப்ப
பொழிய தழைப்ப எழுப்ப பயில ஒங்க நடிக்குமென்றோட்டுக. நடிக்குமென்னும் பெ
யரச்சம் நாடகமென்னுஞ் செயற்பெயரோடு முடிந்தது. இவ்வெட்டுச் செய்யுளு
மொருதொடர். (௩௦௮)

வீழ்ந்தெ ழுந்துள மகிழ்ந்துபே ரின்பவெள் ளத்தி
னாழ்ந்து பன்முறை பணிந்துபோற் றிசைப்புழி யவற்று
வாழ்ந்த பேரருட் கருணையான் மத்தள முழக்கப்
போழ்ந்த வெண்மதிக்க கண்ணியார் திருவருள் புரிந்தார்.

(இ - ள்.) வீழ்ந்து எழுந்து உளமகிழ்ந்து பேரின்பவெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து பன்
முறை பணிந்து போற்றிசைப்புழி - பணிந்தெழுந்து மனமகிழ்ந்து பேரின்பவெள்ளத்
தில் ழுழ்கிப் பலமுறை வணங்கித் துதிசெயுங்காலத்தில், போழ்ந்த வெண்மதி கண்
ணியார் - பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த இறைவர், அவற்கு வாழ்ந்தபேர்
அருட்கருணையால் - அத்திருமாலுக்குத் தம்மாட்டிள்ள அருளாகிய கருணைப்பெருக்
கால், மத்தளமுழக்க திருவருள்புரிந்தார் - மத்தளத்தை முழக்கும்படித் திருவருள்
செய்தனர். (எ-று)

இறைவர் தம்மைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்த திருமாலுக்கிரங்கி மத்தளமுழக்
கும்பணியைத் தந்தனரென்க.

ஒற்றைக்கலையைத் தரித்தலின் வெண்மதிக் கண்ணியானென்றார். இதனால் திரு மாலுக்கு மனதிகளினிறைந்த அன்புமேலிட்ட தன்மையும், இறைவனுக்குக் கருணைமே லிட்ட தன்மையும், இவ்விரண்டிற்கூடவே பணி கிட்டினமையும் காட்டியதென்க. ( )

நீண்ட மேனியா நிறைபெரு மகிழ்ச்சியிற் றினைத்துத்
தாண்ட வந்தனக் கிசையமத் தளவிய முழக்கி
மாண்ட குந்திறன் மத்தள மாதவ னான
வேண்டு மெய்வர மவன்பெற வளித்தனர் விமலர்.

(இ-ள்.) நீண்டமேனியான் நிறைபெரு மகிழ்ச்சியில்திளைந்து - உலகளந்த திரு மால் தன்னுள் நிறைந்த பெரியமகிழ்ச்சியின்மூழ்ந், தாண்டவம் தனக்கு இசைய மத் தள இயம் முழக்கி - காப்புத்தாண்டவத்துக்கினங்கமத்தளவாச்சியந்தை முழக்கி, மாண் தரும் திறல் மத்தளமாதவன் ஆனான் - பெருமை பொருந்திய வன்மையை யுடைய மத்தளமாதவனென்னும் பெயருடையவனாயினன், விமலர் வேண்டும் மெய் வரம் அவன்பெற அளித்தனர் - இறைவர் அந்நெடியோன் வேண்டிய மெய்மையாகிய வரத்தை அவன் வேண்டியவாரேயுடைய வருள்செய்தனர். (எ-று)

திருமால் நடனத்தைக்கண்ட மகிழ்ச்சியில்மூழ்கி அந்நடனத்துக்கியைய மத் தளத்தைமுழக்கி மத்தளமாதவனென்னும் பெயர்பெற்று மேலுந் தான்பெறவேண்டிய வரங்களையும் அவ்விறைவரோ தரப்பெற்றனரென்க.

என்று மழியாவரமாகலின் மெய்வரமென்றார். வேண்டும்வரமென்றது இங்குக் காப்புநடனத்துக்கும் தில்லையில் எடுத்தாண்டவநடனத்துக்கு மத்தளமுழக்க. ( )

அச்சு தன்பெறு வரத்தினு லன்றுதொட் டென்றங்
கச்சி வைப்பினின் மத்தளங் கறங்குபே ரோதை
முச்சு கத்தையு நிறைத்திட முழுவதும் புரக்கும்
பச்சி ளங்கொடி பாகனார் திருநடம் பயில்வார்.

(இ-ள்.) அச்சுதன் பெறு வரத்தினால் - திருமாலன்றுபெற்றவரத்தினால், கச்சி வைப்பினில் அன்றுதொட்டு என்றும் மத்தளம் கறங்கு பேர்ஓதை ஓர்ச்சுசுத்தையும் நிறைத்திட - கச்சிப்பதில் என்றும் மத்தளத்தைமுழக்கும் பெரியவோசை மூன் றுலகத்தையும் நிறைப்ப, முழுவதும்புரக்கும் பச்சிளங்கொடிபாகனார் திருநடம் பயில்வார் - உலகமுழுதுங்காக்கும் பசிய இளங்கொடிபோன்ற பார்வதிபாகனார் அக் காப்புநடனத்தைச்செய்வார். (எ-று)

திருமால்வரம்பெற்ற நாள்தொட்டு எந்நாளும் கச்சிப்பதில் மத்தளவோசை மூன்றுலகத்தும்நிறையச்செய்ய காப்புநடனத்தையு நிறைவாச்செய்வாரென்க.

“மத்தளவியமுழக்கி மாண்டகுந்திறன் மத்தளமாதவனானான்” என்றதை “மத் தளங்கறங்குபேரோதை முச்சுசுத்தையுநிறைத்திட” என்றெடுத்துக்கறி வலியுறுத்தி யவாறென்க. (௩௧௧)

காப்பு நன்னடங் கண்ணுறப் பெற்றவர் கரும யாப்பு வீழ்த்துயர் வீடுபே ரெய்துவர் பிறவி யோப்பு மத்தள மாதவிச் சரமிது வுரைத்தாம் வாய்ப்பு றுந்தவக் கொள்கையிர் மேலினி வகுப்பாம்.

(இ - ள்.) காப்பு நடம் நடம் கண் உற பெற்றவர் - நல்லகாப்புநடனத்தைக்கண்களாற் காணப்பெற்றவர்கள், கரும யாப்புவிழ்த்து உயர் வீடுபேறு எய்தவர் - இருவினைக் கட்டவிழப்பெற்று சிறந்தமுத்திப்பயன் யடைவார்கள், பிறவி ஓப்பும் மத்தளமாதவீச்சரம் இது உணாத்நாம் - பிறவித்துன்பத்தை யொழிக்கவல்லமத்தளமாதவீச்சரமுடையவரலாறுகிய விதனையெடுத்துச்சொன்னும், தவம் வாய்ப்புறும் கொள்கையர் மேல் இனி வகுப்பாம் - தவம்வாய்க்கப்பெற்ற முன்னேத்தவமுடைய முனிவர்களே அம்மையார் மேல்நடத்திய வருளிச்செயல்களை இனியெடுத்துச்சொல்வாம்.

காப்புநடனத்தைக் காணப்பெற்றோர் கருமக்கட்டவிழப்பெற்று வீடடைவர் இது மத்தளமாத வீச்சரத்தின் வரலாறாகும்; இனி அம்மையார்மேல்நடத்திய செயலேக்கூறுவாமென்க.

உயிர்களிருவினையா னிசந்துபடாதுவீடுபேறெய்தலே பெறும்பயனாகவின் காப்பு நன்னடம் கண்ணுறப்பெற்றவர் கருமயாப்புவிழ்த்துயர் வீடுபேறெய்துவரென்றார்.

கருமபாசம்உள்ளவரும் மாயாபாசம்நீங்காது, இவ்விரண்டு முன்னளவும் ஆணவ பாசம் நீங்காது; ஆகவே இரண்டிற்கும் இடையாயுள்ள கருமபாச நீங்குமாயின் ஏனையவிரண்டும் நீங்குமாகவின் கருமயாப்புவிழ்த்துயர் வீடுபேறெய்துவவொன்றும், அறிவுமாற்றலுமுடையராய் முடிவுபோய தவமுடையவராகவின் வாய்ப்புறந்தவமெனநுக் கூறினார்.

வினாப்பசந்துழாய் மணிமுடிப்புங்கவர்என்னுஞ் செய்யுள்முதல் வன்னியிற் படு பொருள்கள்என்னுஞ் செய்யுள்காறும் காஞ்சித்தலம் பரமாகாசமென்றும், சூதக முதலியவை தொடராவென்றும் அதன்சிறப்பையும், பாப்புப் பாயலோயென்னுஞ் செய்யுளாலும் வண்டினம் புகுந்தென்னுஞ் செய்யுளாலும் திருமால் மத்தளமாத வீசை வழிபட்டமையும், போக்கருந்தவமென்னுஞ் செய்யுள்முதல் வேதமாயிர மென்னுஞ் செய்யுள்வரை அத்திருமாலுக்குக் காப்பு நடனத்தைக்காட்டிய காட்சியின் சிறப்பையும், ஈடிக்குமற்புதமென்னுஞ் செய்யுள்முதல் காப்புநன்னடமென்னு மிச்செய்யுள்காறும் நடனத்தைக்கண்ட திருமாலடைந்த அன்பின் பெருக்கையும், அந்நடனத்துக்கியல் மத்தளமுழங்கப் பெற்றமையும், அதனால் மத்தளமாதவனைப்பெயர் பெற்றமையும், அன்றுதொட்டு மத்தளவோசை அந்நகரத்திலென்று நீங்காமையும், அம்மத்தளவோசையுட்கத் வரைக்காணப்பெற்றோரடையும் பயனையும் எடுத்துக் கூறியவாறு.

(நகஉ)

எம்பி ராட்டியங் கிறைவரைத் தொழுதுபோற் றிசைத்து
நம்பு காதலிற் றேழியர் குழாத்தொடு நடந்து
கம்ப நாயகர் திருவருட் பெருமையே கருதிச்
செம்பொன் வேய்ந்தொளி பிறங்குமா மண்டபஞ் சேர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கு இறைவரை எம்பிராட்டிதொழுது போற்றிசைத்து - மத்தளமாதவீசர் வீற்றிருக்கு மவ்விடத்தில் அவ்விறைவரை எழுதுபெருமாட்டி வணிங்கித்துதித்து, நம்புகாதலில் தோழியர் குழாத்தொடும் நடந்து-தம்மைவிரும்புகின்ற ஆசை மிக்கபாங்கியர் கூட்டத்தோடும் அப்புறஞ்சென்று, கம்பநாயகர் திருவருள்பெருமையே கருதி - திருவேகம்பநாதரது அருட்பெருக்கையே பழமுறையெண்ணி, செம்பொன் வேய்ந்து ஒளி பிறங்கும் மாமண்டபம் சேர்ந்தான் - செம்பொன்னு லிழைக் கூப்பட்டு ஒளிவீசும் மகாமண்டபத்தைச்சேர்ந்தான். (எ-று)

பிராட்டியாரா மத்தளமா தவீசனாத்தொழுது அவ்விடத்தினின்றும் தோழிபுரோடு சென்று மகாமண்டபத்தை வந்தடைந்தனவாள்.

தம்மைக் கையையங்கிரியினின்றும் தென்றிசை யேகவிடத்தகாலத்து எண்ணிய சிறுமைகளெல்லாம் ஈண்டுப் பெருமையாகவே முடிந்ததாகலின் கம்பராயகர் திருவருட் பெருமையே கருதி என்றார். (நுகந்)

எண்ணில் பன்மணி யாங்கணு மிளவெயி லெறிப்ப வண்ண மாண்டபொற் றாண்பல நிராநிரா வயங்கக் கண்ணி றைந்தபே ரழகினுக் கணியெனக் கவின்று விண்ண ாங்கொழு மிடையும் மண்டப வரைப்பின்.

(இ-ள்.) எண்ணில் பன்மணி யாங்கணும் இளவெயில் எறிப்ப - எண்ணிறந்த பல ரத்னங்களெவ்விடத்து மிளங்கதிர்வீச, வண்ணம் மாண்ட பல பொன்நூண் நிரா நிராவயங்க - அழகிற் சிறந்த பலபொற் றாண்கள் வரிசை வரிசையா யொளிசெய்ய, கண் நிறைந்த பேர் அழகினுக்கு அணி என கவின்று-கண்களினிறையப்பெற்ற பெரிய அழகினுக்கு அணிகலமெனவிளங்கி, விண் அளாம் கொழிமிடையும் அம்மண்டப வரைப்பில் - ஆகாயத்தைத்தீண்டும் துவசங்கள்நெருங்கிய அம்மகாமண்டபத்தில். (எ-று)

இது மண்டபத்தின் பேரழகினைக்கூறிய தென்.

கண் அழகல்ல னவற்றைக்காண்டற் றிணங்காமையும் அழகிற்சிற்தலவற்றையே பலமுறையும் காண்டற்கவாவுதலு மியல்பாதலான் அம்மண்டபம் அழகிற்சிறந்த நென்பதுதோன்ற கண்ணிறைந்தபேரழகினுக் கணியெனக்கவின்று எனவும், மணி செந்நிறத்தாதலின் இளவெயிலெறிப்ப எனவுக்கூறினார். (நுகசு)

சற்று நீடிய தோழியர் கவரிசாந் தாற்றி பற்றி நின்றிரு பாங்கரும் பணிநனி புரியச் சற்றி ருந்தினைப் பாறினொழுந்துமீத் தருக்கு முற்றி லாமுலை யந்நலார்க் கின்னது மொழிவாள்.

(இ-ள்.) சற்றும் நீடிய தோழியர் கவரி சாந்தாற்றி பற்றினின்று இருபாங்கரும் பணி நனிபுரிய சற்று இருந்து இளைப்பு ஆறினான் - சூழ்ந்துநெருங்கிய பெருங்கூட்டத் தலைவராகிய பாங்கியர்கள் சாமரைகளையும் சிவறிகளையும்கைப்பற்றினின்று இருபக்கங்களிலும் அசைவித்தலாகிய சூற்றேவலை நன்றாகச்செய்ய அம்மகாமண்டபத்தில் சிறிது பொழுதிருந்தினைப்பாறி, எழுந்து மீ தருக்கும் முற்றிலாமுலை அ நலார்க்கு இன்னது மொழிவாள் - மேலெழுந்து தருக்குற்றிருக்கும் முதிராத இளமுலையையுடைய அத் தோழியர்க் கிதையெடுத்தித் கூறுவார். (எ - று)

தோழியிருபாங்கினின்று சாமரை முதலியவற்றை அசைத்தலாகிய பணி களைச்செய்ய அம்மையாரா அம்மகாமண்டபத்தில் சற்றிருந்தெழுந்து தோழியாரா நோக்கி இது கூறுவதாயினார்.

கண்ணிறைந்தபேரழகினுக் கணியென்றதனான் ஆங்காங்குக்கணிமிதிக் அடிநோ வப்பெற்றமையின் சற்றிருந்தினைப்பாறினொளவும், அவ்விடம் நிற்குமிடமேயன்றி இருக்குமிடமன்றாகலா னெழுந்தெனவுக் கூறினார்.

சாந்தாற்றி—சிறுநலவட்டம், இளைப்பாறினான் முற்றெச்சம், உம்மைமுற்று. (.)

மன்னு யிர்த்தொகை முழுவது மாயையின் மறைப்புண் டின்னல் செய்யிரு வினாவலைப் படுங்களிவ் வினையா முன்னே யெம்மையெம் மடியரைப் பிணிப்பதொன் தில்லை யன்ன தாயினு மகிலமுந் தெளிந்துய்தற் பொருட்டு.

(இ-ள்.) மன் உயிர்த்தொகை முழுவதும் மாயையில் மறைப்புண்டு இன்னல்செய் இருவினே வலைப்படுங்கள்-நிலைபெற்ற உயிர்வர்க்கங்கள் மாயையினால் மறைபட்டு துன் பஞ்செய்யும் இருவினே யாகியவலையில் சிக்குண்டிருக்கும், உன்னே எம்மை எம் அடிய நா அவ்வினே தாம் பிணிப்பது ஒன்று இல்லை - உன்னையும் எம்மையும் எம்முடைய அடியானையும் அவ்வினே கள் தம்மால்கட்டுண்டிருக்கச்செய்வது சிந்திதேனுமில்லை, அன் னதாயினும் அகிலமும் தெளிந்து உய்தற்பொருட்டு - அவ்வாறாயினு முலகமெல்லாம் நன்குணர்ந்து பிழைக்கும்பொருட்டு. (எ-று)

பாங்கியரே! உயிர்களெல்லாம் இருவினாவயப்பட்டுமுதும், அவ்வினே உன்னை நம் மை நம்மடியாரைப் பிணிக்கமாட்டா. ஆயினும் உலகமெல்லாம் தெளிந்துய்தற்பொரு ட்டென்க.

ஆன்மா அனாதியன்மென்பானா மறுத்தற்கு மன்னவும், ஒன்மென்பானாமறுத் தற்கு உயிர்த்தொகை முழுவதுமெனவும், ஆன்மா வைக்காட்டாது தனுவா திகளைக்காட் டல் மாயையின்காரியமே யாதலால் மாயையான் மறைப்புண்டெனவும், பிறப்பிறப் பாகிய துன்பத்தைக்காட்டாது விருப்புவெறுப்பைக்காட்டல் கன்மமலத்தின் காரிய மாதலால் இன்னல் செயிருவினே எனவும், அவ்வினே பலபிறப்பைக்காட்டலால் அவற் றை வலைஎனவும், இவ்விருமலமும் ஒன்றின்மேலொன்று தவிடுமிபோல் ஆனவமலத் தோ டொன்றாய் பிணித்திருப்பதாதலால் மலங்களைப் பிணிப்பது எனவும், இம்மலங் கள் இறைவனுக்கும் இறைவிக்கும் இவராளா னார்க்கும் இன்றகலான் ஒன்றில்லை என வும், அம்மையார் உலகமாதாவாகலான் தம்மக்கட்குண்டாகிய இருவினேத் துன்பத் தை மாற்றுவதற்குக் கருவியாகிய சிவார்ச்சனையைத் தாமேயியற்றி அத்துன்பத்தைப் போக்கி மக்கட்குப் பிணிப்பது எனவும், அப்பிணிப்பை யவிழ்க்குந் கருவியிதுவென வும் காட்டுவது கடனாகலான் அகிலமுந்தெளித் துய்தற்பொருட்டெனவும் கூறினார்.)

ஆட லான்விழி புதைத்தலி னிரிநுட் படல்
மூட யாவையு மிடர்க்கடன் மூழ்கிய வதனும்
கூடும் வல்வினே கழுவுறக் காஞ்சியைக் குறுகி
நீட நீயெமை யருச்சனை யியற்றுதி நெறியால்.

(இ-ள்.) ஆடலான் விழி புதைத்தலின் ஆரிருப்படலம் யாவையும் மூட இடர்க் கடல் மூழ்கிய - திருவினையாட்டால் நீகண்களைப்புதைத்தலினால் மிக்க இருப்படலம் எல்லாவற்றையு மறைத்தது (உயிர்கள்) துன்பக்கடலில் மூழ்கின, அதனால் கூடும் வல்வினே கழுவுற - அதனான்குழந்த கொடியவினே கழுவாயெய்த, காஞ்சியை குறுகி நீ எம்மை அருச்சனை நெறியால் நீட இயற்றுதி - காஞ்சிப்பதியையடைந்து நீயெம்மை வழிபடும் அருச்சனையை ஆகமமுறையானீங்காது செய்துவருவாய். (எ-று)

நீவினையாட்டாற் கண்களைப்புதைக்க விரும் உலகைமறைத்தது, உயிர்களெல்லா மறிவிழந்தன, அதனுண்ணைக்குழந்த வினையொழிய நீகாஞ்சியையடைந்து ஆகமவீதி யான் அருச்சனை செய்வாயென்க.

விழிபுதைத்ததன ஹண்டாய விடரோ கடல்போன்றது, அதனாண்டாயவினை யோ வல்வினை, ஆகலிற் கழுவாயாகக்கூறிய வருச்சுனை வினை வலிந்திருக்கவேண்டுமென் பதுதோன்ற நீட நீயெமையருச்சுனையியற்றுதி என்றார். (௩௧௭)

என்று மந்தரப் பறம்புறை யெம்பிரான் விடுப்ப
மன்ற விறங்கர்க் கெய்தினை வளரிள முலையீ
ரின்று நான்புரி பூசனைக் கிசையவென் பணிமி
னின்று வேண்டுவ தம்மினென் றுணர்த்தின ணிமலை.

(இ-ள்.) என்று மந்தரப்பறம்பு உறை எம்பிரான்விடுப்ப மன்ற இந்நகர்க்கு எய்தினன் - என்று மந்தரபருப்பதத்தில் வீற்றிருக்கு மிறைவ ரென்னைவிடுக்க உண்மையாக இந்நகரத்தை வந்தடைந்தேன், வளர் இள முலையீர் இன்று நான்புரிபூசனைக்கு இசைய - (ஆகையால்) வளர்கின்றஇளமுலையையுடைய பாங்கிமாரோ! இந்நாள் நான் செய்யும் பூசனைக்குப்பொருந்த, என்பணியில் நின்று வேண்டுவதம்மின் என்று நிமலை உணர்த்தினன் - என்னுடைய ஏவலில்நின்று வேண்டுவனவற்றைக் கொண்டுவருங்கு னென்று அம்மையாரறிவுறுத்தினர். (௭-று)

மந்தரபருப்பதத்திற் கழுவாயியற்றுகியென்மெழிதைவார்விடுக்க யான் இங்கு வந்தனன் தோழிமாரோ நீயிர் மாறுபடாதுநின்று வேண்டுவனவற்றைத் தம்மினென்று கூறினாரென்க.

திருக்கண்புதைத்ததும், கழுவாயுரைத்ததும், காஞ்சிக்கு ஏவியதும் மந்தரபருப்பதத்தி லென்றுணர்ந்த என்று மந்தரப்பறம்புறை யெம்பிரான் விடுப்ப எனவும், விழிபுதைத்தது வினையாட்டேனும் அதனால் வினைந்த வினையும் கூறியகழுவாயும் அஃதியற்ற விற்குவந்ததும் வினையாட்டன்மென்றுணர்ந்த மன்ற எனவும், கழுவாயாக வியற்றும் இதில் ஞானதிக்கங்களுண்டாயின் இதற்குக் கழுவாயெங்களைத் தேடுவேனென்றுணர்த்த பூசனைக்கிசைய வென்பணியினின்று வேண்டுவதம்மின் எனவும், பூசனைக்குச்சென்றபின் உரையாடுதலிழைக்கென்பதுணர்த்த உணர்த்தினணிமலை எனவும் கூறினார். (௩௧௮)

உரைத்த வாய்மொழி கேட்டலு முளங்களி துளம்பி
விரைத்த கூந்தலார் மென்மல ரடிதொழு தெழுந்து
திரைத்த பாற்கட லமிழ்தனய் செய்பணி வெவ்வே
றரத்த வாய்திறந் தெங்களுக் கருளென வருள்வான்.

(இ-ள்.) விரைத்த கூந்தலார் உரைத்த வாய்மொழி கேட்டலும் - நறுமணங்கமழும் கூந்தலையுடையதோழிமார் அம்மையார்கூறிய திருவாக்கைக்கேட்டலும், உளங்களிதுளம்பி மென்மலர் அடிதொழுது எழுந்தி - மனமிகமகிழ்ந்து மெல்லியமலர் போன்ற பாதங்களைப்பணிந்தெழுந்து, திரைத்தபாற்கடல் அமிழ்து அன்னாய் - அலைகளையுடைய பாற்கடலிற் றேன்றிய அமிர்த்தத்துக் கொப்பானவரே, செய்பணி வெவ்வேறு எங்களுக்கு அரத்தவாய்திறந்து அருள் என்ன அருள்வான் - யாங்கள்செய்யத் தரும்பணிகளை இதுவிதுவென்று அடியோங்களுக்குச் சிவந்ததிருவாய்மலத்திறந் தருள் செய்வாயென்றுகேட்க அம்மையார் கூறுவார். (௭-று)

* தோழிமார்கேட்டு யாங்கள் செயத்தரும்பணிகள் இதுவிது வென்று கூற வேண்டுமென்றுகேட்க அம்மையார் கூறுவாரென்க,

தோழிமார் பலராதலால் அவருள் இது இது செய்யத்தக்கார் இவரிவரென்று தெரியவேண்டலின் செய்பணி வெவ்வேறெங்களுக் கருளென்றார். (நககூ)

அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தம்.

சீலந் தாங்குவின் ணவரும் விழைதகு தீம்புனற் கூவல்
காலந் தோறும்யா னாடிக் கருமமி யற்றுதற் கொன்று
மாலந் தாங்கிய கண்டத் தடிகளுக் காட்டுதற் கொன்று
மேலந் தோய்ந்திருள் கூரு மீர்ங்குழ லவர்சிலர கழ்மின்.

(இ-ள்.) ஏலந்தோய்த்து இருள்கூரும் ஈர்ம் குழலவர் சிலர் - நுழைமணக்கமழ்ந்து மிக்ககருமையோடு நெய்ப்பசைக்கடிய கூந்தலையுடைய தோழிமார்களே உங்க ளீர்சிலர், காலந்தோறும் யான் ஆடி கருமம் இயற்றுதற்கு சீலம் தாங்கு விண்ண வரும் விழைதகு தீம்புனல் கூவல் ஒன்றும் - காலங்கடோறும்யான் ரீராடி. நித்தியகரு மங்களை முடித்துக்கொள்வதற்குச் சுத்தமுடைய தேவர்களும் விரும்பத்தக்க இனிய ரீர்சரக்கும் ஒருகிணறும், ஆலம் தாங்கிய கண்டத்து அடிகளுக்கு ஆட்டுதற்கு ஒன் றும் - (அதுபோலும்) நீலகண்டத்தையுடைய இறைவருக்கபிடேக்கு செய்தற்கோர்கி ணறும், அகழ்மின் - தொடுங்கள். (எ - று)

(தோழிமார் வேண்டுகோளின்படி அம்மையார் அவருட் டலைவனாரோக்கி) நீங் கள் யானீராடுதற்குரிய கிணறென்றும் இறைவரபிடேகத்திற்குரிய கிணறென்றும் தொடுங்களென்று கூறினானென்க. (நஉ௦)

அலைகள் வெண்மணி வீசி யதிர்புன னதிக்கரை யருகு
மலர்கள் பச்சிலை கனிகண் மல்கிய மயிலைவில் லந்தண்
பலவு மாதிய பலவும் பயில்வுறு நந்த வனங்க
ளிலைமு கப்பொலம் பூணி னெழுமுலை யவர்சிலர் புரிமின்.

(இ-ள்.) இலைமுகம் பொலம் பூனின் எழுமுலைவர் சிலர் - இலைமுகம்போலும் வடிவமைந்த பொன்னணிபூண்ட பெரியதனங்களையுடைய சில தோழிமாரை நோக்கி, அலைகள் வெள் மணிவீசி அதிர்வுனல் நதி கரை அருகு - அலைகள் வெள்ளிய முத் தங்களை யெறித்தொலிக்குன்ற ரீர்மயமாகிய நதிக்கரையினருகே, மலர்கள் பச்சிலை கனிகள் மல்கிய மயிலை வில்லம் தண்பலவுமாதிய பலவும் பயில்வுறு நந்தவனங்கள் புரிமின் - மலர்களும் பசிய இலைகளும் கனிந்தகனிகளும் நிறைந்த இருவாட்சியும் வில் வமுத் தழைந்த பலாவுமாகிய பலவகை விருட்சங்களும் நிறைந்துள்ள நந்தவனங் களை யுண்டாக்குங்கள். (எ-று.)

தோழிமார் சிலரைநோக்கி நதிக்கரையின் பக்கத்தில் மலர் இலை கனி இவைகளைத் தருகின்ற மயிலை வில்வம் பலா முதலியவை நிறைந்துள்ளனவாக நந்தவனங்களுண் டாக்குங்களென்க.

மலரை - மயிலை, இலையை - வில்வம்; கனியை - பலா தருவனவாகலான் நிர னிறையா மயிலை வில்வம் தண்பலா என்றார். ஆதி என்றதனால் தாமரை மல்லிகை முதலிய மலர்வகையும், பஞ்சவிலவமுதலிய பத்திவகையும், வாழை மாமுதலிய கனிவகையும் கொள்க. (நஉ௧)

நறிய சந்தன விழுது நறிய மான்மதச் சாந்தம்
வெறிசூ லாங்கருப் பூரம் வினாகெழு குங்குமம் பிறவுஞ்

செறிவு கொண்டபூங் கதிரின் மெய்வத மணியணி விலையிட்டு
டறிவ ரும்பரி வட்ட மாதிய சிற்சிலர் கொணர்மின்.

(இ-ள்.) சிற்சிலர் - சிற்சிலதோழிமானோர்க்கு, நறிய சந்தனவிழுதும் நாரிய
மான்மதச்சாந்தம் வெறிசுலாம் கருப்பூரம் விளைபெழு குங்குமம் பிறவும் - நல்ல
சந்தனக்குழம்பும் நறுமணங்கமழும் மிருகமதத்தைலமும் எங்கும் மணம்விசும் பச்
சைக் கருப்பூரமும் மணம்பொருந்திய குங்குமப்பூவும் இவைபோன்ற ஏனையவாசனை
த்திரவியங்களும், செறிவுகொண்ட பூங்கதிரின் தெய்வதமணி அணி விலையிட்டு அறி
வரும் பரிவட்டம் ஆதிய கொணர்மின் - செறிந்த அழகிய கிரணங்களைப்பரப்புந் தெ
ய்வத்தன்மை பொருந்திய ரத்னபரணங்களும் விலைவரம்பிகந்த பரிவட்ட முதலா
னவைகளுங் கொண்டுவாருங்கள். (எ-று)

தோழிமாரோ சந்தனமுதலிய வாசனைத்திரவியவகைகளையும் ரத்னபரணமுத
லிய அணிகைகளையும் பரிவட்டமுதலிய ஆடைவகைகளையும் கொணருங்களென்க.

பிறவென்றது - பாத்தியத்துக்குரிய குங்குமமுதலிய வாறும், ஆசமனத்துக்குரிய
ஏலமுதலாகிய வேளும், அர்க்கியத்துக்குரிய பால்முதலிய வெட்டுமாம். ஆறாவன -
குங்குமம், சந்தனம், அறுகு, கடுகு, வெட்டிவேர், எள்ளு. ஏழாவன - வெட்டிவேர்
ஏலம், இலவங்கம், பச்சைக்கற்பூரம், வராளம், திரிபலை (கடுக்காய், நெல்லிக்காய்,
தான்றிக்காய்) சந்தனம். எட்டாவன - சலம், பால், தர்ப்பைதூனி, கோதுமை, வெண்
கடுகு, அரிசி, எள், நெல். ஆதி என்றது வஸ்திரபரணங்களின் பேதமாம். (நஉஉ)

ஆனி னைந்துட னைவே மமுதமுஞ் சிலர்சிலர் தம்மின்

மேன ளாந்திரு வமுது முதலிய சிலர்சிலர் தம்மின்

வான ளாவிய கோயின் மாளிகை யெங்கணு மணிகள்

கான ளாமலர் பட்டிற் கவினலஞ் சிலர்சிலர் புனைமின்.

(இ-ள்.) சிலர்சிலர் ஆனின் ஐந்துடன் ஐவேறு அமுதமும் தம்மின் - சிற்சிலதோ
ழிமானோர்க்கு பஞ்சகவியமும் பஞ்சாயிர்தழும் கொண்டுவாருங்கள், சிலர்சிலர் தேன்
அளாம் திருவமுது முதலியதம்மின் - சிற்சில பாங்கிமானோர்க்குத் தேனெடுகலந்த
அன்னவகைமுதலிய நிவேதனங்களைக் கொண்டுவாருங்கள், சிலர் சிலர் வான் அளா
விய கோயின் மாளிகை எங்கணும் மணிகள் கான அளாமலர் பட்டில் கவின் நலம்
புனைமின் - சிற்சில தோழிமானோர்க்கு ஆகாயத்தை யளாவிய திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்
துள்ள மாளிகைமுதலிய எவ்விடங்களினும் இரத்தினங்களாலும் நறுமணங்கமழும்
மலர்களாலும் பட்டுவஸ்திரங்களாலும் அழகிய வலங்கரங்களைச் செய்யுங்கள். (எ-று)

சிலரைப் பஞ்சவ்வியமுதலிய அபிடேகத் திரவியங்களையும் சிலரை மத்வான்ன
முதலிய நிவேதனங்களையும் கொண்டுவாருமென்றும், சிலரை ரத்னமலை முதலிய
வற்றால் அலங்காரஞ்செய்யுமென்றும் கட்டளைபிட்டனொன்க.

பால் தயிர் நெய் கோமயம் கோசலம் என்பவைகளை விதிப்படி கூட்ட அவற்றைப்
பஞ்சகவ்வியமெனவும், பால் தயிர் நெய் தேன் சர்க்கரை என்பவைகளை விதிப்படி
கூட்ட அவற்றைப் பஞ்சாயிர்தமெனவும், இவற்றோடு முப்பழங்களைக் கூட்ட அவற்
றைப் பலபஞ்சாயிர்தமெனவும்கொள்க. நிவேதிக்கப்படு மன்னங்கள் மத்வன்னம்
ததியன்னம், பாயசான்னம், கிருசரான்னம், குளான்னம், முற்கான்னம், சுத்தான்
னமென எழுவகைப் படுதலால் தேனளாந்திருவமுதுமுதலிய என்றார். (நஉ௩)

இன்ன வாறிம யத்தி னிளம்பிடி யேவுத லோடு
மன்ன தோழியர் பலரு மையென வடியினை தொழுது
முன்னர் யாஞ்செய்து மென்றங் கொருவரி னொருவர்முன் முடுகித்
துன்னு காதலின் மூண்டு தொழிறலை நின்றனர் மன்னோ.

(இ - ள்.) இமயத்தின் இளம்பிடி. இன்னவாறு ஏவுதலோடும் - பார்வதியா ரிவ்
வாறு பாங்கிமாருக்குக் கட்டளையிடவும், அன்ன தோழியர் பலரும் ஐ என அடியினை
தொழுது - அப் பாங்கிமாருல்லாம் (எங்கள்) தலைவியே என்று திருவடியைப்பணிந்து,
யாம் முன்னர்செய்தும் என்று அங்கு ஒருவரின் ஒருவர் முன்முடுகி - (யாங்க ளிப்ப
ணிகளை) முன்னர் செய்கின்றோம் முன்னர் செய்கின்றோமென்று அங்கு ஒருவர் செல்
வதற்குமுன் மற்றொருவா அவருக்கு முன்வினாந்து, துன்னு காதலின் மூண்டு தொ
ழில் தலைநின்றனர் - நெருங்கியவாசையில் மிகுந்து தத்தமர்க்கு விதித்த தொழில்
களில் தலைமையாக நின்றனர். (எ-று),

இறைவி தோழிமாசைச்செய்யும்பணிகளிலேவ அவர்கள் அவ்வப்பணியிற் றலைப்

“பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில் வந்தெய்தி மாதவம்புரிந்தருளுதம் கமைம்
தவளத்தொடும் பரிசனங்களை விடுத்தான்” எனப் பெரியாரும் பணித்தலால் இன்ன
வாறிமயத்தினிளம்பிடியேவுதலோடுமென்றான். அன்னதோழிமானந்தது முற்சிலர்
சிலரொன வலழைக்கப்பட்ட அம்மையாருடன்வந்த தோழிமார்க்கெல்லாம் தலைமை
யாயுள்ள உமாபத்தினா, கீர்த்திமதி, அம்பிகை, பத்தினா, மங்களை, வேணு, ருசலை,
கமலாக்ஷி, கலாவதி என்னு மிவ்வொன்பதின்மனா. இவர்களும் இவர்களேவல்லுழி
நின்றவரும் அம்மையார் விதித்தனவற்றைச்செய்து முடித்தவாகளெனக்கொள்க.

எம்பிராட்டி என்னுஞ் செய்யுள் முதல் இச்செய்யுள் வரையில் அம்மையார்
மத்தளமாத வீசனாத்தரிசித்து மகாமண்டபஞ்சோந்து தோழிமாளை நோக்கித் தாம்
காஞ்சுகரத்துக்குவந்த காரணத்தை யெடுத்துக்கூறியதுஉம், பின் அவர்கள் வேண்டு
கோளின்படி ப்ணிவகுத்ததுஉம், அவர்கள் ஆணைகடவாமல் அப்பணியிற் றலைப்பட்டு
முன்னின்றதுஉம் கூறியவாறு. (௩௨௪)

தெவ்வடு வேற்க ணுமாபத் தினாயொடு கீர்த்திம தியென்
றிவ்விரு மாதர்வ டக்குந் தெற்கும கழந்திரு கூவல்
கெளவை நெடுந்தினாக் கங்கை காளிந்தி யங்கண் மடுத்தா
ரவ்விரு தீர்த்தங் குடைந்தோ ரல்லற் பவப்பிணி நீப்பார்.

(இ - ள்.) தெவ் அடு வேல்கண் உமாபத்தினாயொடு கீர்த்திமதி என்று அ இரு
மாதர் - பகைவரைக்கொல்லும் வேல்போன்ற கண்களைப்படைத்த உமாபத்தினா
கீர்த்திமதியென்னு மிரண்டு மங்கைமாரும், இருகூவல் வடக்கும் தெற்கும் அகழ்ந்து
கவ்வை நெடு தினா கங்கை காளிந்தி அங்கண் மடுத்தார் - இரண்டு கிணற்றை வட
திசையிலும் தென்நிசையிலும் தொட்டு ஒலிக்கும் பெரிய அலைகளையுடைய கங்கை
காளிந்தியென்னு மிருந்திகளையும் அக்கூவல்களே இடமாகக்கொண்டிருக்கச் செய்த
னர், அ இரு தீர்த்தம் குடைந்தோர் அல்லல் பவம் பிணி நீப்பார் - அவ்விரண்டுதீர்த்
தங்கனிலும் ஸ்நானஞ்செய்தார் அல்லலாகிய பிறவிநோயைநீங்குவார்கள். (எ-று)

உமாபத்திரை கீர்த்திமதி யென்பா வடக்குங் தெற்குங் கிணறுகடுத்து அவற்றில் கங்கைகளிந்தியென்னு நதிகளை நிரம்பச் செய்தனர். அதனால் அத்தீர்த்தத்தில் மூழ்கப்பெற்றோர் பிறவினோய் நீப்பொன்க.

ரீராமித்தீர்த்தம் புண்ணியதீர்த்தமாயிருத்தல் வேண்டுமென்னும் விதிதோன்ற இருகவல் கங்கைகளிந்தியங்கண் மடுத்தாொன்றார். (௩௨௫)

வாரந்த நெடுஞ்சடை மோலி யேகம்ப வாணர் தமக்கு
நேர்ந்த திருவழு தாக்க நீடு மனற்கிறை திங்கி
னீர்ந்தண் மணிப்புனற் கூவ லீடம்பெறத் தொட்டு வனப்பி
னார்ந்த திருமடைப் பள்ளி யமைத்தன ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரர் - தோழிமாருட்சிலர், வாரந்த நெடுஞ்சடை மோலி ஏகம்ப வாணர்தமக்கு நேர்ந்த திருவழுதாக்க - நீண்ட பெரியசடைமுடியையுடைய திருவே கம்பனார்க்கு இனிய திருவழுது செய்ய, நீடும் அனற்கிறை திங்கில் எர்ந்தண் மணி புனல் கூவல் இடம்பெற தொட்டு - நீண்ட சுவாலையையுடைய அக்நிதேவனுக் கிடமாகிய தென்கீழ்த் திசையில் குளிர்ச்சிமிக்க அழகிய நீரையுடைய கிணறென்று விசாலமாக வெடுத்து, வனப்பின் ஆர்ந்த திருமடைப்பள்ளி அமைத்தனர் - அழகிற் சிறந்த பொலிவினையுடைய மடைப்பள்ளி யமைத்தனர். (௭-று)

தோழியருட்சிலர் அக்நிதேவியில் பெரிய கிணறென்றெடுத்துத் திருமடைப்ப ள்ளி யமைத்தனொன்க. (௩௨௬)

நிலவு மெருக்கு மணிந்த நீண்முடி சாத்திய மேல்பாற்
குலவு நதிக்கரை ஞாங்கர் கோதறு தூய வரைப்பிற்
பலருந் தொழத்தகு மேன்மை பயிலம்பி காவன மென்னு
மலர்நிறை நந்த வனங்க ளாக்கின ராங்கொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரர் - தோழிமாருட்சிலர், நிலவும் எருக்கும் அணிந்த நீண்முடி சாத்திய - சந்திரனையும் எருக்கமலரையும் அணிந்த பெரியதிருமுடிமேல் சாத்து தற்கு, மேல்பால் குலவு நதிக்கரை ஞாங்கர் - மேற்றிசையில் விளங்கும் வேகவதியின் கரையருகில், கோதறு தூயவரைப்பில் - குற்றமற்ற சுத்தநிலத்தில், பலருந் தொழத் தரும் மேன்மைபயில் அம்பிகாவனம் என்னும் ஆங்கு அலர்நிறை நந்தவனங்கள் ஆக் கினர் - தேவர்முதலிய பலராலும் வணங்கத்தக்க மேம்பாட்டினையுடைய அம்பிகா வனமென அவ்விடத்தில் மலர்கணிதைந்த நந்தவனங்களை யுண்டாக்கினர். (௭-று)

தோழியருட்சிலர் வேகவதிக்களையில் அம்பிகாவனமென நந்தவனங்களுண்டாக் கினொன்க. சாத்த எனனுஞ் செயவெனெச்சம் திரிந்துநின்றது.

நந்தவனம் - நதிக்கரையிலமைத்தல் உத்தமமேயன்றி நறுமணமுழுநாகலான் நதிக்கரைஞாங்கர் கோதறுதூயவரைப்பிலெனவும், தன்பெயராலியற்றி அதில் மல ரெடுத்தல் விதியாகலான் அம்பிகாவனமெனவும், அதில் கோட்டிப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப் பூ, நிலப்பூமுதலிய நால்வகைமலரும் நிறைந்திருத்தலான் மலர்நிறை நந்தவனமென வும், இம்மேம்பாடு எவ்வுலகத்து மிலதாகலான் பலருந்தொழத்தகு மேன்மைபயிலெ னவும், இம்மலர்கள் இறைவன்முடியில் ஒற்றைக்கலைபோலும் நீங்காதுமணஞ்செய்தல் அணிபாகலான் நிலவுமெருக்குமணிந்த நீண்முடிசாத்திய எனவும் கூறினார். (௩௨௭)

நெட்டிலை வாழைக் குலங்க னெருப்புறழ் செம்பழம் பூக
மட்டு மதுக்கழை தூணத் தியார்த்தவிர் காழ்வட நாற்றி
மட்டவிழ் பூந்தொடை தூக்கி வன்ன விதானம் விதானித்
திட்டு மணித்திருக் கோயிற் கெழில்புரிந் தாரொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், நெடு இலை வாழை குலங்கள் - நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும், நெருப்பு உறழ் செம்பழம்பூகம் - நெருப்பை யொத்துச் சிவந்தபழங்களையுடைய கமுகுகளையும், மட்டி மது கழை - இனிய சாற்றை யுடைய கரும்புகளையும், தூணத்து யாத்து - தம்பங்களிற்கட்டி, அவிர் காழ் வடம் நா ற்றி - ஒளிவீசும் மணிவடங்களைத் தொங்கவிட்டு, மட்டி அவிழ் பூந்தொடை தூக்கி - நறுமணங்கமழும் பூமாலைகளை வரிசையாகவிட்டு, வன்னவிதானம் விதானித்திட்டு - பல நிறங்களையுடைய மேற்கட்டுகளை விரித்துக்கட்டி, மணி திருக்கோயிற்கு எழில் புரிந்தார் - ரத்நமயமாய் விளங்கும் அழகியகோயிலுக்கு அலங்காரஞ்செய்தார்கள்.

தோழிமாருட்சிலர் வாழை கமுகு கரும்பு முதலியவற்றை யொன்றாகச் சேர்த்துத் தூண்களிற்கட்டியும் மணிவடங்களையும் பூமாலைகளையும் பந்தர்களிற் றெங்கவிட்டும் சித்ரவிதானங்களை மேலேகட்டியும் கோயின்முழுவதும் அலங்காரஞ் செய்தனரென்க.

வாசக் கொழும்புழு கப்பி வண்ண மலர்த்துக ளட்டி
வீசிச் செழும்பனி நன்னீர் விரைகமழ் தீம்புகை யேற்றிக்
காசைத் தகர்த்துக் கரைத்துக் கவின்றிரு மாளிகைச் சுற்று
மாசைச் சுவர்த்தல முற்றுஞ் சித்திரித் தாரொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், கவின் திருமாளிகை சுற்றும் ஆசை-சுவர்த்தலமுற்றும் - அழகுமிசூந்த திருமாளிகைச் சுற்றிலுமுள்ள பொன்மயமான சுவர் முழுவதிலும், வாசக் கொழும் புழுகு அப்பி - நறுமணங்கமழும் புழுகையப்பி, வண்ணமலர்துகள் அட்டி - (அதன்மேல்) அழகிய மலர்களிலுள்ள மூர்த்தப்பொடிகளைச் சேர்த்து, செழும்பனி நல் நீர் வீசி - மிகவுழுமாந்த பனிரைத்தெளித்து, விரைகமழ் தீம்புகை ஏற்றி - வாசம்வீசும் நல்ல அகிற்புகையை யதிற்பொருந்தவூட்டி, காசை தகர்த்து கரைத்து சித்திரித்தார் - பொன்னைத்துகளாக்கிக் கரைத்து அதனும் பல வகைச் சித்திரங்களை யெழுதினார்கள். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர்திருமாளிகைச்சுவரில் முன் புனுகப்பிமகரத்தங்களைப் பொதித்து பனிரைத் தெளித்து அகிற்புகையூட்டி அச்சுவர்த்தலத்தைத் தாம் சித்திரிப்பதற்குரியபதமாக்கிப் பொன்னைப்பொடியாக்கிக் கரைத்துப்பின்சித்திரித்தார்களென்க.

வீறும் விரைப்பா ளிதங்கள் வெறுவியவல் சியக்காரச்
சோறு புளிந்தயிர்ச் சொன்றி துப்புடை யேனைப் புழுக்க
ஹ நறுங்குய்க் கருணை முதலிய நால்வகை யுண்டி
யாறு சுவைத்திறம் விம்ம வட்டன ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், வீறும் விரைபாளிதங்கள் - வாசனை யான் மிக்குவிளங்கும் கலவைகள் கூட்டிச்சமைத்த அன்னங்களும், வெறுவிய வல்சி - கலவைகள் கலவாத சுத்தானனமும், அக்காரச்சோறு - சருக்கரைப் பொங்க லும், புளிந்தயிர் சொன்றி - புளிப்புமிக்க தயிரன்னமும், துப்புடை ஏனைபுழுக்கல்

இவ்ஃபோலும் இன்சுவையைத்தரும் ஏனைய அன்னவகைகளும், நாமும் நறு சூய் கருணைமுதலிய நால்வகையுண்டி - நறுமணங்கமழத் தாளித்த பொரிக்கறி முதலிய நால்வகையுணவுகளும், ஆறு சுவைநிறம் விம்ம அட்டனர் - அறுவகைச் சுவைமே விடச் சமைத்தனா. (௭-று.)

தோழிமாருட்சிலர் பலவகைக் கலவையன்னங்கள் சுந்தான்னம் சருக்கரைப்பொங்கல் ததியோதனம் ஏனையவன்னங்கள் பொரியல்வகைகள் நால்வகையுண்டிகள் அறு சுவைக்கறிகள் சமைத்தனரென்க.

வீறு விரைப்பாளிதங்கள் - சரஷ்பான்னம், மாஷ்பான்னம், ஆமிலான்னம், திலான்னம் முதலியன. துப்புடை ஏட்டிப்புழுக்கல் - மத்வான்னம், பாயசான்னம், முற்கான்ன முதலியன. நால்வகையுண்டி - குழப்பன, கக்குவன, கடிப்பன, விழங்குவன. அறுசுவை - கைப்பு, காரப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு, தித்திப்பு. (௩௩௦)

ஓட்டொழி யாநறும் தேற லொண்மலர் குற்றனர் கொண்டு
குட்டொடு கண்ணிக ளிண்டை தொங்கள் முதற்பல வாக்கி
யீட்டு நறும்புகை யேற்றி யீர்ப்பனி நீர்தெளித் தம்பொற்
சேட்டொளி மூழிய மைத்துச் சேர்த்தன ராலொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், ஓட்டு ஒழியா நறுந்தேறல் ஒன்மலர் குற்றனர் கொண்டு - ஒழுகுதலொழியாத நறுமணங்கமழத் தேலையுடைய ஒள்ளிய மலர்களை யாராய்ந்தெடுத்துக் கொணர்ந்து, குட்டொடு கண்ணிகள் இண்டை தொங்கல் முதல் பலவாங்கி - நுதலணிமாலை தண்டமாலை சருக்குமாலை தொடுத்தமாலை முதலிய பலமாலைகளைத் தொடுத்து, ஈட்டும் நறும்புகை ஏற்றி - கூட்டும் நல்ல புகைகளைக் கூட்டி, ஈரம் பனிரீர் தெளித்து - குளிர்ந்த பனிரீரைத்துவி, சேடு ஒளி அம்பொன் மூழி அமைத்து சேர்த்தனர் - ஒளிமிக்க அழகிய பொன்னாற்சமைத்த குடலையில் நிறைத்துவைத்தார்கள். (௭-று.)

தோழிமாருட்சிலர் தேனறாத நறுமலர்களைக் கொண்டுவந்து குட்டு கண்ணி இண்டை தொங்கல் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மாலைகளாகத் தொடுத்து நறும்புகையேற்றி பனிரீர்தெளித்துச் குடலையில் நிறைத்துவைத்தார்களென்க. (௩௩௧)

செம்பொ னிறைத்த தசம்பிற் றெய்வத மந்திர மோதி
யம்பொ னிறைத்துகில் வாய்ப்பெய் தலையெறி தீர்த்தம் வடித்துக்
கொம்பி னெசிந்தனர் கொண்டு குளிர்மணிக் கோயிலி னுள்ளாரப்
பம்பு நிறைந ணிறையப் பாப்த்தின ராலொரு சாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், செம்பொன் இழைத்த தசம்பில் - செம்பொன்னாற்செய்த குடங்களில், தெய்வதமந்திரம் ஒதி அம்பொன் இழை துகில் வாய் பெய்து அலை எறி தீர்த்தம் வடித்து - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அழகிய பொன்னிறையாலாகிய வட்கிரத்தை அக்குடங்களின் வாயைக் கட்டி அலைச்சம் நீராவடித்து, கொம்பின் ஒசிந்தனர் கொண்டு - பூங்கொடிபோலும் அசைந்து நடந்து அந்நீர்க்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு, குளிர்மணி கோயிலின் உள் - குளிர்ந்த ரத்நங்களாலமைக்கப்பட்டுள்ள திருக்கோயிலிலுள், பம்புநிறைகள் நிறைய பாய்த்தினர் - பெரிய பாத்திரவரிசைகளில் நிறையப்பெய்தார்கள். (௭-று.)

• • தோழிமாருட்சிலர் பொற்குடங்களில் மந்திரத்தை யுச்சரித்து நீரை வடித்தெடுத்துப்பெரிய அபிஷேகபாத்திரங்களில் நிறையப்பெய்தார்களென்க. ஆல்-அசை. (1).

சுடர்விடு மாடகச் செம்பொற் தூமணி வட்டகையோடு
படலிகையாதிகள் சுத்தி பண்ணி யமைத்து நறும்பூ
வடைதளிர் யாவையு மாய்ந்தங் கார்த்தி மணத்தவே லாதிக்
கடிதிறு மஞ்சன மட்டிக் களிமிகுந் தாரொரு சாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், சுடர்விடும் ஆடகச்செம்பொன் தூமணி வட்டகையோடு படலிகையாதிகள் சுத்திபண்ணியமைத்து - ஒளிவிசுமாற்றியுயர்ந்த செம்பொன்றும் செய்யப்பட்டு சூற்றமற்ற ரத்தங்கன்பதித்த வட்டகைகளோடு மணி முதலிய பூசாபாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்தமைத்து, நறும்பூ அடைதளிர் யாவையும் ஆய்ந்து அங்கு ஆர்த்தி - நறுமணங்கமழு மலர்வகைகள் பத்திரவகைகள் முதலிய எல்லாவற்றையு மாராய்ந்து அவ்விடத்தில் வரிசையாகவைத்து, மணத்த ஏலாதிக் கடி திறுமஞ்சனம் அட்டி களிமிகுந்தார் - வாசம்விசும் ஏலமுதலிய வாசனைத்திரவியங்களைத் திறுமஞ்சனதீர்த்தத்திற்கலந்து வைத்து மனமகிழ்ந்திருந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் வட்டகைமுதலிய பூசாபாத்திரங்களைச் சுத்திசெய்தமைத் தும் பத்திர புஷ்பங்களையாராய்ந்து வைத்தும் திறுமஞ்சனதீர்த்தத்தை ஏலமுதலிய வாசனைத்திரவியங்களோடு கலந்து வைத்து மகிழ்ந்தனர்.

பாத்யாசமனார்க்கியங்களுக்குரிய வட்டகைகளையும் விக்கினமகற்றுதற்குரிய மணியையும் அபிஷேக வலங்கார னைவேத்தியங்களுக்குரிய பாத்திரங்களையும் விதிப்படி மந்திரமுறையாற் சுத்திசெய்தமைத்தவியல்பாகலான் வட்டகையோடு படலிகையாதிகள் சுத்திபண்ணியமைத்தெனவும், தாமும்பூ குறுக்கத்தி காட்டுமூல்லை வேங்கைமுதலியவும் வாசனையும் பரிசுத்தமுமில்லாதனவு மாகிய பத்திர புஷ்பங்கள் அருச்சுனைக்குரியன வள்ளுகலான் நறும்பூ வடைதளிர்வெனவும், மலர்களோடு பொன்னாலு மணிகளாலும் அருச்சித்தல் மலரினும் பதின்மடங்கு விசேடமாகலான் யாவையுமெனவும், இவைகளுள் ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தவை, சமானமானவை, வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை நிறமுள்ளவை, காலமுதலிய காலங்களிற் சாத்துமையையாகிய இவையிற்பை வகுத்து, கேசம் புழு முதலிய சூற்றங்களினையாய்ந்து தனித்தனியே அமைத்தல் முறையாகலான் ஆய்ந்தங்கார்த்தியெனவும், ஏலம் வெட்டிவேர் (கடுக்காய் நெல்லிக்காய் தான்றிக்காய்) என்னு முப்பலங்கள் பச்சைக்கம்பூரம் குங்குமப்பூ சந்தனவிலக்கினிற் பத்திரம் நறுமணமுள்ள புஷ்பம் ஆகிய இவைகள் திறுமஞ்சனத்துக்குரியனவாகலான் ஏலாதிக் கடிதிறுமஞ்சனமட்டியெனவும், இவைகளை அம்மையார் களிக்கும்வண்ணம் ஆகமவிதிப்படி அமைத்தனராகலான் களிமிகுந்தார் எனவும் கூறினார்.

ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தமலர்கள் - எருக்கு அலரி தாமரை வில்வம் கொக்குமம் தாரை பொன்னுமத்தை கண்டங்கத்திரி தும்பை நாயுருவி நாணல் வன்னி கருநெய்தல்; இவைமுறையே ஆயிரத்துக்கொன்றென ஒன்றுக்கொன்றுயர்ந்தவை, சமானமான மலர்கள் - சாதிமல்லியும் விஜயபாதிரியும் அலரிக்கும், புன்னையும் சண்பகமும் சுரபுன்னையும் பொன்னுமத்தைக்கும், வெள்ளைமந்தாரை தாமரைக்கும் சமானமானவை. வெண்மலர்கள் - புன்னை சங்கு நந்தியாவர்த்தம் ஐவணம் வில்வம் சாதிமல்லி மகிழ் வெள்ளெருக்கு மூல்லை தும்பை இண்டை பத்திராக்ஷி சிறுகத்திரி அசோகு நாணல். சிவப்புமலர்கள் - முருக்கு செங்கழுநீர் பாதிரி இரத்தபுஷ்பம். மஞ்சள்மலர்கள் - கொன்றை பெருவாகை கோங்கு காட்டுவாழை கிரிமல்லி. கருமலர். கருநெய்தல். ஊமத்தை—கருமைநீங்கலாக மூன்றுநிறத்திலுள்ளது. தாமரை கண்டங்கத்திரி மந்தாரம் அலரி வெண்மை சிவப்புநிறங்களிலுள்ளவை. சண்பகம் வெண்மை மஞ்சள்

நிறங்களிலுள்ளவை. காலையிற் சாத்தாமலர்கள்-அலரி நாயுருவி மல்லிகை எருக்கு வில் வம் வெண்மலர் நந்தியாவர்த்தம் தாமரை. உச்சியிற்சாத்தாமலர்கள் - பொன்னுமத்தை புலிநக்கொன்றை வெள்ளைப்பாதிரி வண்ணி கத்திரி மந்தாரை கொன்றை தும்பை. மாலையிற் சாத்தாமலர்கள் - மல்லிகை முல்லை சாதாமல்லி இரிமல்லி குருவிவேர் சண் பகம் சிறுசண்பகம் கொழுந்து. ஏனையகாலங்களிற் சாத்தாமலர்கள் புன்னை வெள் ளெருக்கு சண்பகம் நந்தியாவர்த்தம் நீலோற்பலம் பாதிரி அலரி செந்தாமரை. பத் திரவகை - விதித்தமலர்களின் இலைகளும், நொச்சி விளா வில்வம் கிளுவை மாலிலிங் கமென்னும் பஞ்சவில்வங்களும், தர்ப்பை அறுகு துளவு நாவல் நாகமல்லி ஓரிதழ்த் தாமரை விஷ்ணுகிராந்தி கருந்துளவுசிவகரத்தை முதலிய பத்திரங்களும்.(௩௩௩)

தூங்குபலாக் கனிதாற்றுத் தூத்திரள்வாழைப்பழங்கள்
மாங்களிக்குப் பைநரந்த மாதுளைநா நெலுமிச்சை
தேங்கமழ்தெங் கிள்குடங்காய் தீம்படுபூ கப்பழக்கா
யாங்கணிரப் பினர்கைக்கொண் டணுகினரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், தூங்கு பலாக்கனி - தொங்கிய பலாப்பழங்களும், தூ திரள்வாழைப் பழங்கள்தாறு - நன்றாய்த் திரண்டிருக்கும் வாழைப்பழங்களும், மாங்கனி குப்பை - மாங்கனிக் குவியல்களும், நரந்தம் மாதுளை நாறு எலிமிச்சை - நரந்தம்பழங்களும் மாதுளம்பழங்களும் வாசம்வீசும் எலிமிச் சம்பழங்களும், தேங்கமழ் தெங்கிள்குடங்காய் - வாசம்வீசும் குடம்போன்ற தெங் கின்காய்களும், தீம்படுபூ கப்பழக்காய் - இனிமை பொருந்திய கமுகிப்பழத்த் காய் களும், கை கொண்டு அணுகி ஆங்கண் கிரப்பினர் - (ஆகிய இவைகளை) கையிலெடுத்த துக்கொண்டு சமீபித்த அவ்விடத்தில் கிரப்பினர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் பலாக்கனி முதலியவற்றை மண்டபத்தினிறைத்தனொன்க.

பூக்கப்பூக்காய்பாக்கு, வாழைப்பழங்கள்-வாழையின்பேதங்கள். மாங்களிக்குப் பை மாலின்பேதங்கள். இவையொன்றொன்றும் அளவிறத்தன வென்பார் கிரப்பின ரென்றார். (௩௩௪)

ஆனுடைப்பாற் குடங்கோடி யருஞ்சுவைநெய்க் குடங்கோடி
தேனுடைப்பொற் குடங்கோடி செழுங்கருப்பட்ட தன்சாறு
தானிறைப்பொற் குடங்கோடி தயிருடைப்பொற் குடங்கோடி
வானமிழ்தக் குடங்கோடி வல்லையுய்த்தா ரொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார்-தோழிமாருட்சிலர், ஆனுடைய பால் குடம் கோடி - பசுவின் பால்நிறைந்த குடங்கள் கோடியும், அருசுவை நெய்குடம் கோடி - நல்லசுவையையு டைய நெய்நிறைந்த குடங்கள் கோடியும், தேன்உடைய பொற் குடங்கோடி - தேனி றைந்த பொற்குடங்கள் கோடியும், செழு கரும்பு அட்ட தன்சாறு நிறைப்பொற்குடம் கோடி - சுணவழுதிர்ந்த கரும்பின் யாலையிலிட்டெடுத்த தன்னியசாறு நிறைந்த பொற்குடங்கள் கோடியும், தயிருடைய பொற்குடம் கோடி - தயிர்நிறைந்த பொற் குடங்கள் கோடியும், வான் அமிழ்தம் குடம் கோடி வல்லையுய்த்தார் - தேவ ரமுதநி றைந்த குடங்கள் கோடியும் விரைவாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட் சிலர் பால் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு தயிர் தேவரமுதம் இவை கணிறைந்தபொற்குடங்களைக் கோடிக்கோடியாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனொன்க. உடைய என்னும் பெயரொச்சுத் தகர மீறுதொக்து. (௩௩௫)

திருமலியோ வியப்பட்டுத் தீபத்தியன் றவெண்பட்டுங்
குருமலிபா சிலைப்பட்டுங் கோபநிகர்த் தசெம்பட்டு
முருவுடைமாழையம்பட்டு மொளிர்தருநீ நிறப்பட்டுங்
தருவுதவும் பலபட்டுங் தந்தனரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், திருமலி ஓவியப்பட்டும் - அழகுமிசூந்த சித்திரப்பட்டாடைகளையும், தீபத்து இயன்ற வெண்பட்டும் - பலதீவுகளிலும் செய் யப்பட்ட வெள்ளியப்பட்டாடைகளையும், குருமலி பசு இலை பட்டும் - நிறமிசூந்த பசிய பட்டாடைகளையும், கோபநிகர்த்த செம்பட்டும் - இந்திரகோபத்தைப்பொத்த சிவந் தப்பட்டாடைகளையும், உருவுடையமாழையம்பட்டும் - மாற்றையர்ந்த அழகியபொன்னு டைகளையும், ஒளிர் தரு நீல நிறப்பட்டும் தருவு தரும் பலபட்டும் தந்தனார் - ஒளிவீசும் நீலநிறப் பட்டாடைகளையும் கற்பகந்தந்த பலபட்டாடைகளையும் கொண்டுவந்து கொ டித்தனர். (எ - று)

தோழிமாருட் சிலர் பலவகைப் பட்டாடைகளையெல்லாந்தந்தனொ ள்க. (நடநக)

விற்படுமோ விசுவதம்பை மின்னுமிழ்பொன் னணிபட்ட
மற்பகைவிள் ளவிளங்கு மங்கதமாழிகடகம்
பற்பலகண் டத்தணிகள் பாயொளியா ரமுதலாங்
கற்பகமுய்த் தனகொண்டு கடுகினரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், விற்படு மோலி சுவதம்பை மின் உமிழ் பொன் அணி பட்டம் - ஒளிவீசங்கிரீடம் சுவதம்பை மின்னலிடும் பொன்னுபரணம் பட்டங்க ளாகிய தலையணிகளையும், அல் பகைவிள்ள விளங்கும் அங்கதம் ஆழி கட கம் - இருளின்பகையொழிய வொளிவீசும் அங்கதம் மோதிரம் கடகமுதலிய தோ ளணிகளையும், பாய் ஒளி ஆரம் முதலாம் பல்பல கண்டத்து அணிகள் - பரந்து ஒளி வீசும் முத்தார முதலிய பலவகைப்பட்ட கழுத்தணிகளையும், கற்பகம் உய்த்தன கொண்டு கடுகினர் - கற்பகவிருகாங்கொடுக்கக் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் சிரஞ் செவி முதலிய விடங்களிலணியு மாபரணங்களையும், தோள் மணிக்கட்டு விரல் முதலிய அங்கங்களிலணியு மாபரணங்களையும் கண்டத்தில ணியு மாபரணங்களையும் கற்பக விருகாங்கொடுக்கக் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனொ ள்க.

முழுதுலகுங் கமழ்கிற்கு முருகுடைச்சந் தனத்தேய்வீற்
புழுக்கினைவாக் கிதுணங்கப் பொடித்திடுகப் புரமட்டிச்
செழுவினகுங் குமம்பெய்து செறிவுறமட் டித்தெடுத்த
விழுதமைபொற் குடமேந்தி விரைந்தனரா லொருசாரார்.

(இ-ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், முழுதுலகும் கமழ்கிற்கும் முருகுடைய சந்தனம் தேய்வில் - எல்லாவுலகங்களினுஞ் சென்று மணம்வீதம் வாசனையையுடைய சந்தனக்குழம்பில், புழுக்கினைவாக்கி துணங்கப்பொடித்திடு கப்புரம் அட்டி செழுவின குங்குமம் செறிவுறப்பெய்து மட்டித்து - மிருகமத்தத்தைப்பிழிந்து துறுங்கப்பொடிப டித்திய பச்சைக்கர்ப்பூரத்தைக்கலந்து நிறம்வாய்ந்த குங்குமப்பூவை சிவப்பேற மிகவுங்கலந்து, எடுத்த விழுது அமைந்த பொற்குடம் ஏந்திவிரைந்தனர் - தாமெய்த் துவந்த தளர்களால் மூடப்பெற்ற பொற்குடங்களிலேந்திவிரைந்து வந்தனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிலர் சுந்தனக்குழம்பில் புனுகு கர்ப்பூரம் குங்குமம் முதலியவீரசனைத் திரவியங்களைக்கலந்து பொற்குடங்குகிறிற் கொண்டுவந்தனரென்க.

பூசாதிரவியங்களுக்குரிய பாத்திரங்கள் கண்ணடையிட்டிருப்பது முறையாகலான் விழுதமை பொற்குடமென்றார். (௩௩௮)

கண்ணடிசா மரைவெண்கேழ்க் கனிகைவளி யெறிவட்டம்
புண்ணியநீ றுபளிதம் புகைமலிகுங் கிலியங்கண்
வண்ணமணிக் குடந்தட்டோ டாராதனைக் குவகுத்த
வெண்ணிலுறுப் பிற்பிறவு மீட்டினரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் கண்ணடி சாமரை வெண்கேழ்க்கைவளி எறிவட்டம் புண்ணியநீறு பளிதம் புகைமலி குங்கிலியங்கள் - தோழிமாருட்சிலர் கண்ணடிசா மரை வெண்ணிறமுடையகுடை காற் றெறியும் விசிறி புண்ணியமாகிய திருநீற்றுமடல் கர்ப்பூரத்தட்டு புகைமிகுந்த குங்கிலியத்தாபக்கால், வண்ணமணிக்குடம் தட்டோடு ஆராதனைக்குவகுத்த எண்ணில் உறுப்பின் பிறவும் ஈட்டினர் - அழகியரத்தினகும்பம் (ஈசானமுதலிய ஐந்து) தட்டுகளாகிய இவைகளன்றி இன்னமும் பூசைக்கேற்படுத்திய அளவிற்றத் தவறுங்களாலமைந்துள்ள ஏனையவற்றையும் கொண்டுவந்தனர்.

தோழிமாருட்சிலர் உபசாரங்களுக்குரியனவாகிய கண்ணடி முதலியனவற்றைச்

இச்செய்யுளில் உபசாரத்திற்குரிய உறுப்புகளைக் கூறுவதனால் புண்ணிய நீறு பளிதம் புகைமலிகுங்கிலியங்கள் என்பதற்கு விபூதிமடக்கு கர்ப்பூரத்தட்டு குங்கிலியத்தாபக்கால் என்று பொருள்கொள்க. எண்ணிலுறுப்பு - ரதம் நகர்த்திரம் நாகம் கசம் மயூரம் வியாக்கிரம் புருஷாமிருகம் விருஷபமுதலிய வடிவங்களாற் செய்தவைகள். (௩௩௯)

நெய்விரவம் புயநாள நீளிழைத்தீ பமனந்தம்
பைவிநிபாந் தருயிர்த்த பருமணித்தீ பமனந்தந்
தெய்வதத்தீ பமனந்தந் தீம்புகைவர்க் கமனந்தம்
கைவகுத்தெய் கணுமல்கக் கண்டனரா லொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிலர், நெய்விரவு அம்புயம் நாளம் நீள் இழைதீபம் அனந்தம் - நெய்கலந்த தாமரை நாளத்திலெடுத்த நீண்டதூலிழையில் ஒளியிடுந்தீபம் பலவற்றையும், பைவிநிபாந்தள் உயிர்த்த பருமணித்தீபம் அனந்தம் - விரிந்த படத்தைபுடைய சர்ப்பங்களின்ற பருத்தரத்தீபங்கள் பலவற்றையும், தெய்வதத்தீபம் அனந்தம் - (இவையேயன்றி) அநிசயிக்கத்தக்க பலதீபங்களையும், தீம்புகைவர்க்கம் அனந்தம் எங்கணும் மல்க கைவகுத்து கண்டனார் - பலவகைப்பட்ட நறுமணங்கமழும் பலதூபங்களையு மெவ்விடத்துநிறையவரிசையாக வைத்தனர்.

தோழிமாருட்சிலர் தாமரைதூலிட்டு நெய்வார்த்தெரியும் தீபங்களும் நாகரத்தீபங்களும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தீபங்களும் தூபங்களு மெவ்விடத்தும் ஒளிசெய்யவும் கமழவும் வரிசைபெற வைத்தனரென்க.

• செந்நிறமுதலிய பல நிறமுடைய பசுவினெய் உத்தமத்தில் மத்திமமெனவும், ஆட்டிரெய் எருமைநெய் உத்தமத்தி லதமமெனவும், வெள்ளள்ளி நெய் மத்தி

மத்தி லுத்தமமெனவும், மற்ற வெள்ளின் றெய் மத்திமத்தில் மத்திமமெனவும், மா ட்கொட்டைகளினெய் அதமத்தி லத்தமமெனவும், இராசன தாமனமெனவும் கூறுத லான் இவையெல்லா மொழிந்த கபிலநெய் உத்தமோத்தமமும் சாத்வீகமும் மாதலால் நெய்யெனவும், பருந்தி வெள்ளொருக்கு தூல்களொழிந்த தாமனாதூல் உத்தமமான தால் அம்புய நாளமெனவும், இரண்டங்குல வுயரமெரிவது ஏழினழையு மதமமும், மூன் றங்குல வுயரமெரிவது பதினான்குழையும் மத்திமமும் இவையொழிந்த நான் கங்குல வுயரமெரிவது பதினாறுழையு முத்தமமும் மாதலால் நீளினழத்திபமெனவும், இதனி னுஞ் சிறந்தது நாகரத்த தீபமாதலால் பாந்தனயிபத்த பருமணித் தீபமெனவும், நெய்யுத்திரியும் தகனியும் தோன்றாதெரிவ தம்புதமாதலால் தெய்வதத் தீபமெனவும், இவ்வகைத் தீபங்க ளொவ்வொன்றும ஒன்று பத்துநாறு ஆயிரம் என்னு மளவின்றிப் பதினாயிரமுதல் லகனம் கோடி அம்புத முடிவாக வேற்றினுர்களாதலானந்த மனந்த மெனவும் கூறினர்.

திம்புகைவர்க்கம் என்றது - சூங்கிலியம் (உ) பாகம் அகிம்பொடி (க) பாகம் சந் தனப்பொடி (ங) பாகம் சிறிது காப்பூரப்பொடி இவை கூட்டியிடுங் தூபமொன்று சூங்கிலியத்தோடு நெய்யேனும் விலக்கக்கடைய் பொடியேனும் சந்தனப்பொடியே னும் செங்கழுநீர்க் கோட்டப் பொடியேனும் கூட்டியிடுங் தூபவகையொன்று, இவை யெல்லா மொன்றாகக் கூட்டியிடுங் தூபமொன்று, எஞ்சப்பொடி (க) கூறும் சூங்கிலி யம் (உ) கூறும் சந்தனப்பொடி (ங) கூறும் சிறிது காப்பூரப்பொடியும் தேனும் கூட்டியிடு முத்தமதூபமொன்று, இலாமிச்சை வேர்ப்பொடி (க) கூறும் சூங்கிலி யம் (உ) கூறும் சந்தனப்பொடி (ங) கூறும் நெய்யொடுதேனும் கூட்டியிடுங் மத்திம தூபமொன்று, சூங்கிலியமும் நெய்யும் கூட்டியிடு முத்தமதூபமொன்று மெனக்கூறு ம்வகைகளாம். (ஙச0)

மாடக வச்சிரப்பத்தர் வார்நரப்பின் விசையாமும்
பாடுறுபா டலுமொன்றப் பண்ணினமை மின்களென்று
மீடறுபற் பல்லியங்க ளெழுப்புமின் னென்றுமிணங்க
வாடுமினென் றும்விண்ணோரைப் பணிந்தனராங் கொருசாரார்.

(இ - ள்.) ஒருசாரார் - தோழிமாருட்சிவர், ஆங்கு மாடக வச்சிரப்பத்தர்வார் நரப்பின் விசையாமும் - அப்பொழுது முருக்காணிகளுடன் வச்சிரத்தாலாகிய பத்த ரும் நீண்ட நரம்பினையுமுடைத்தாயினிய விசையைத்தரும் யாமும், பாடுறுபாடலு ம் பண்ணில் ஒன்ற அமைமின் என்றும் - நீங்கள் பாடுகின்ற பாடலும் பண்ணிற் பொருந்தியிருக்கச் செய்யுங்களென்றும், ஈடு அறு பற் பல்லியங்கள் எழுப்புமின் என் றும் - ஒப்பில்லாத பல வாச்சியங்களை வாசியுங்களென்றும், இணங்க ஆடுமின் என் றும் - இவ்வாச்சியங்களுக்குப் பொருந்த கூத்தாடுங்களென்றும், விண்ணோரைப் பணித்தனர் - தேவர்களைச் செய்யக் கட்டியிட்டனர். (எ-று)

தோழிமாருட்சிவர் தேவர்களுநோக்கி யாரும் பாடும்பாட்டும் பண்ணிலமையப் பாடுங்களென்றும், இவ்விசைக்கிணங்கப் பலவாச்சியங்களை யெழுப்புகளென்றும் இவ்விரண்டிற்கு மிணங்க நடனஞ்செய்யுங்களென்றும் சட்டளையிட்டனரென்க. ( )

வேறு.

இன்னணம் பணியெலா மிருளை மார்கசெய
மின்னவிர் மணிவடஞ் சுமந்த வெம்முலைக்

சுன்னிமா மண்டப நின்றுங் காதலாற்

கொன்னுமா பத்திரக் கூவ னண்ணினான்.

(இ - ள்.) இன்னணம்பணி எல்லாம் இஞ்ஞைமார்செய்ய - இன்னெ ளையாக எல் லாப்பணிகளையும் தோழிமார் செய்தமைக்க, மின் அவர் மணிவடம்சுமந்த வெம் முலை - மின்போலு மொளிவீச முத்தாரஞ் சுமக்கப்பெற்ற விருட்டந்தருள் தலங்களை யுடைய அம்மையார், சுன்னிமாமண்டபம் நின்றுங் காதலால் கொன் உமாபத்திரம் கூவல் நண்ணினான் - அழிவில்லாத மகாமண்டபத்தினின்றும் பூசிக்கவேண்டுமென்ற மாயையாற் பெருமைபொருந்திய உமாபத்திரையாற் கண்டகிலைந்தை வந்தடைந் தனர். (எ - று)

அம்மையாரேவிய பணிகளெல்லாம் தோழிமார்செய்யப் பாம் மகாமண்டபத்தி னின்ற உமாபத்திரையாலுண்டாகிய கூவலைவந்தடைந்தனரென்க.

தெவ்வரி என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்வரையும் பணியிற்றலைப்பட்ட பாங்கிமார் முறையே நீராடுதற்கும் அபிதேகத்திற்கும் கிணறு மடைப்பள்ளி நந்த வனம் மண்டபவலங்காரம் நிவேதனவகை பூமலைவகை திருமஞ்சளதீர்த்தம் பூசா பாத்திரசத்தி விதியிற்சிறந்த பத்ரபுஷ்பங்கள் கனிவகைகள் பாஸ் முதலிய திரவியங் கள் வத்திராபரணங்கள் கண்ணாடிமுதலிய உபசாரவறுப்புக்கள் சூபதிப்பங்களாகிய இவையிற்றை அமைத்துவைப்பதினும் பணவாச்சியங்களை முழங்கச் செய்வதிலும் தலை பட்டுநிற்கக் கண்ட அம்மையார் பூசிப்பதற்கெண்ணி நீராடச்சென்றமை கூறிய வாறு. (க.சஉ)

நிறைபரஞ் சுடரடி நினைந்து கூவனீர்
மறைநெறி விதியுளி வழாமை யாடி
யிறுதுசுப் பந்நலா ரொடுத்து நீட்டிய
வறுவையி னெற்றிமெய் யீர மாற்றினான்.

(இ-ள்.) நிறைபரஞ்சுடர் அடிநினைந்து - பரிபூரணராகிய பரஞ்சுடரடிகளைச் சிந் தித்து, கூவல் நீர்மறை நெறிவிதியுளியவழாமை ஆடி - கூவனீரில் வேதத்தில் முறை யாக விதித்த விதிதவறாது ஸ்நானஞ்செய்து, இறுதுசுப்பு அந்நலார் எடுத்து நீட்டிய அறுவையின் மெய் ஒற்றி ஈரமாற்றினான் - துவளுமிடையையுடைய தோழிமா ரொடுத்து நீட்டிய வத்திரத்தினுற் றிருமேனிதுடைத்து ஈரத்தை மாற்றினர். (எ-று)

அம்மையாரிதைவரைச் சித்தித்துவிதிமுறையாக நீராடிமெய்யீரமாற்றினாரென்க.

மாமூலத்தின்கண் விளங்கும் பிலாகாசத்தில் நிறைந்து சுடரொளிப்பிழம்பாய்த் தோன்றிய விதைவரை முன்னர் நினைக்கவேண்டு மா தலால் நிறைபரஞ்சுடரடி நினைந் தெனவும், ஸ்நானம் - வாருணம் ஆக்னேயம் (பஸ்மம்) மந்திரம் மானதம் வாயவ்யம் ஐந்திரமென ஆறாகவும் நிய்ய நையித்திகமாகவும் ராசோபசாரமாகவும் விதித்தது வேதாகமங்களாதலால் மறைநெறியெனவும், அவ்வவற்றைச் செய்யும் விதிமுறை யறிந்து முன்க்கம்பையாற்றி யீராடி யிங்குக்கூவலில் ராசோபசாரமாக நீராடினரா தலால் விதியுளியவழாமை யாடியெனவும், ஈரவத்திரத்தாலீரத்தை மாற்றுதல் நாயி னைவினம் றுடைத்தலை யொத்தலால் அறுவயினெற்றி மெய்யீரமாற்றினு னெனவுங் கூறினார்.

மிருத்திகைகொண்டு நால்வகைபாகச் செய்தல் வாருணம், அதுகற்பம் உபகர்பம் ஆகற்ப மென்பவற்றிற் சிறந்த கற்பத்தினையுடைய பஸ்மத்தாற் செய்தல் ஆக்னேயம், மந்திரங்களை யுச்சரித்துக் கைகளைக் கும்பமுத்தியாகப் பிடித்துச் செய்தல் மந்திரம், பிரணவ வுச்சரிப்போடு பிராணயாமஞ்செய்தல் மானதம், இந்நான்கும் நித்யம். வெயிலோடு மழைபெய்ய அதில் நனைதல் ஐந்திரம். பசுக்கூட்டத்தி லெழுந் ஆக ஞாடம்பிற் படச்செய்து கொள்ளல் வாயவ்யம்; இவ்விரண்டும் ஸைமித்திகம். பொற்பீடத்திலிருந்து பேரிகைமுதலிய வாச்சியங்களொலிக்கப் பரிமளமிக்கநெல்லிக் காய்முதலிய திரவியங்களாலும் ஆயிரம் தூற்றெட்டு எட்டு ஐந்து ஒன்று என்றெண் ணும் கலசரீராலும் ரீராதில் ராசோபசாரம். அறுவை - உலாந்தவத்திரம். ஈர மாற்றல் - மெல்லனத் துடைத்தல். (௩௪௩)

தேசிகப் பட்டிராண் மிடுத்துத் தீவினை
யாசிரித் தருளுநீ றாக மெங்கணும்
பூசிமுப் புண்டரம் பொறித்துக் கண்டிகை
நேசமுற் றணிந்துசெய் நியம முற்றியே.

(இ - ள்.) தேசிகப்பட்டு இரண்டு உடுத்து - ஆடைகளிற்சிறந்த அழகிய இரண் டுபட்டுவத்திரங்களைத்தரித்து, தீவின ஆசு இரித்து அருளும் நீறு ஆகம் எங்கணும் பூசி முப்புண்டரம் பொறித்து - தீவினையையும் மலத்தை யு மொழித்தருளுந் திரு நீர்மைத் தமதுதிருமேனிமுற்றும் உத்துளனமாகப்பூசி அங்கங்களில் திரிபுண்டர மாகத்தரித்து, கண்டிகைநேசமுற்றது அணிந்து செய்நியமம்முற்றி - உருத்திராக்க மாலையை விரும்பியணிந்து பின்செய்யத்தகுவனவாழிய அனுட்டான நியமங்களைக் குறைவறச்செய்து. (எ-று)

(மெய்யீராமாற்றியபின்) இரண்டாடையுடுத்துத் திருநீறுங் கண்டிகையும் புனைந்த னுட்டானத்தை முடித்தென்க.

ஆடை-ஈரமுடையதுங் கழிபட்டதும் ஒற்றையும் குற்றத்தைவினைவித்துச் செய் யும்பயனையு மொழிப்பதாகலான் தேசிகப்பட்டிராண்டுத்தெனவும், அறுவகை ஸ்நா நங்களுள் பஸ்மஸ்நாஞ் சிறந்ததாகலான் ஆக மெங்கணும் பூசியெனவும், சைவ கோலத்தை யழியாமற்காட்டுவது திருநீறும் அக்கமணியுமாநலால் முப்புண்டரம் பொறித்துக் கண்டிகைநேசமுற்றணிந்தெனவும், பின் ஆரமனம் காரியாசம் அங்கரி யாசம் பிராணபாமம் சந்தியாவந்தனம் மார்ச்சுணம் அகமர்ஷணம் சுதாசிவத்தியா னம் காயத்திரிஜபம் தர்ப்பணம் உடஸ்தானம் பஞ்சாக்ஷரரெழும் முதலாகச்செய்யப் பட்ட அனுட்டானநியமங்களை முறையே முற்றுறச்செய்தனராகலாத் சீர்நியமமுற்றி எனவுக்கறிஞர்.

மலத்தைக்கழுவுதலால் க்ஷாரமெனவும், பாவங்களை நீராக்குதலால் பஸ்மமென வும், சிவத்துவத்தை வளக்குதலால் பசிதமெனவும் திருநீற்றைக் கூறியிருத்தலால் தீவின ஆசு இரித்து அருளும் எனச் சொல்வகையெய்து தீவினையாசிரித்து என்றத த்ற்கு மலத்தைக்கழுவிப் பாவங்களைநீராக்குவதெனவும் அருளும் என்றதற்குச் சிவத்து வத்தை வளக்குவதெனவும் கொள்க. (௩௪௪)

காவலர் பூசனை புரியுங் காதலான்
மேவர வேண்டிவ கொண்டு மெல்லியற்

பாவையர் புடைவரப் படர்ந்தி ரண்டெனு
மாவர ணந்தனை யணுகி னுளரோ.

(இ - ள்.) காவலர் பூசனைபுரியும் காதலன் - காவலாளரைப் பூசனைசெய்ய வேண்டுமென்னு மாசையால், மேவரவேண்டிவகொண்டி - அதற்குப்பொருந்திய பூசாதிரவியங்களை வேண்டுமளவாக வெடுத்துக்கொண்டி, மெல் இயல் பாவையர் புடைவரபடர்ந்து - மெல்லிய தன்மையையுடைய தோழிமார் பக்கங்களிற் சூழ்ந்து வரச்சென்று, இரண்டெனும் ஆவரணந்தனை அணுகினுள் - இரண்டாமாவரணத்தை வந்தடைந்தனர். (எ-று)

(அதுட்டான முடிந்தபின்னர்) காவலரைபூசிக்கத் தோழிமாரதற்கு வேண்டி முபகரணங்களை யேந்திவர இரண்டாமாவரணத்திற் சென்றனொள்க.

காவலர் - துவாரபாலகர். சிவபூசைக்கு முன்செய்யவேண்டியது துவாரபூசையாகையாத் காவலர் பூசனைபுரியும் காதலாலெனவும், காவலரைப்பூசித்த சேடம் சிவ பூசைக்குரித்தன்றாகலான் மேவரவேண்டிவகொண்டி எனவும், அவர்களிருப்பது இரண்டாவது பிராகாரமாதலால் இரண்டெனு மாவரணந்தனை யணுகினுள்ளெனவுங் கூறினார். (௩௪௫)

சங்கினம் வயிரொடு தாரை காகளம்
பொங்கொலிச் சின்னங்கள் வீணை பூங்குழல்
வங்கியம் பேரிவார் முரசந் தின்னடிம
மெங்கணுங் கடலுடைத் தென்ன வார்ப்பவே.

(இ - ள்.) சங்கினம் வயிரொடு தாரை காகளம் - சங்கும்கூட்டங்களு முதுகொம் புகளு மெக்காளங்களும், பொங்கொலிச் சின்னங்கள் வீணை பூங்குழல் - மிருத்தொலிக் கின்ற திருச்சின்னங்களும் வீணைகளும் புள்ளாங்குமுல்களும், வங்கியம் பேரிவார் முரசந் தின்னடிமம் - இசைக்குமுல்களும் பேரிகைகளும் வாரிறுக்கிய முரசங்குளும் தம்பட்டங்களும், எங்கணும் கடல் உடைத்தென்ன ஆர்ப்ப - ஆதிய இவைகளெல்லா மெப்பக்கங்களினுஞ் சூழ்ந்து கடலுடைந்தாற்போலப் பேரொலிசெய்ய. (எ-று)

அம்மையார் செல்லத்தொடங்கிய காலத்தில் சங்குமுதலிய பவ்வாச்சியங்கள் கடலுடைந்தாற்போல எவ்விடத்தும் ஒசைமிருத்தெழுந்தன வென்க.

கடல்புறங்கொடுத்த தென்பார் கடலுடைத்தென்றார். (௩௪௬)

கின்னரர் கருடர்கிம் புருடர் பாண்செயக்
கன்னிய ரொதிரொதிர் கலனி யாடிடத்
துன்னிய முனிவரர் துன்றும் வேதிய
ரென்னரு மறைமுழக் கெடுத்திச் சூழவே.

(இ - ள்.) கின்னரர் கருடர்கிம்புருடர் பாண்செய்ய - கின்னரர்களும் கருடர்களும் கிம்புருடர்களு மிசைபாடவும், கன்னியர் எதிர் எதிர்கலவி ஆடிட-நாடகப்பெண்களொருவருக்கொருவ ரெதிராக நின்று கலந்தாடவும், துன்னிய முனிவரர் துன்றும் வேதியர் என்னரும் - நெருங்கிய முனிவருமவரைச்சூழ்ந்த வந்தனைவாரும், மறை முழக்கு எடுத்திசூழ - வேதகோஷஞ்சிறந்தொலிக்கவோதிக்கொண்டுசூழ்ந்துவரவும்.

இசைபாடற்குரிய கின்னரர்முதலிய தேவகணக்க ளெல்லாம் கீதம்பாடவும் நாடகப்பெண்களெல்லாம் நடனஞ்செய்யவும் வேதமோதற்குரிய முனிவரும் அந்தணருஞ் சூழ்ந்து வேதமோதிக்கொண்டு வரவுமென்க.

வேதியருள் ருக்வேதியர் யசர்வேதியர் சாமவேதியரென முத்திறப்படுதலால் வேதியொன்னருமென்றார். இதனானே முத்திறத்தவரும் மூன்றுவேதங்களை யு யோதினொனக் கொள்க. பாடகர் ஆடகர் முன்னும் வேதமோதுவோர் பின்னும் அணியணியாக வந்தனராகலான் முறைபடக் கூறினார். (நச௪)

ஐவகைப் பிரமமு மங்க மாறுமோர்
கைவளர் முகனுடைக் கடவுள் வேழமும்
கொய்வினை கடம்பணி கோவு மோகையான்
வைகுமச் சூழலை வலங்கொண் டெய்துவான்.

(இ - ள்.) ஐவகைப் பிரமமும் அங்கம் ஆறும் - ஈசானமுதலிய பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களும் இதயமுதலிய ஷடங்கங்களும், ஓர்கை வளர்முகனுடை வேழக்கடவுளும் - ஓர் கையாகவளரப்பெற்ற முகத்தையுடைய விநாயக்கடவுளும், கொய்வினை கடம்பு அணிகோவும் - பரித்துக்கட்டிய நறுமணங்கமமும் கடப்பமாலையுடைய முருகக்கடவுளும், ஓகையான் வைகும் அசூழலை வலங்கொண்டு எய்துவான் - திருவுள்ளக்களிப்போடு நீங்காதிருக்குமவ்விடத்தைப் பிரதக்கணமாகவந்து நின்றனர். (எ-று.)

விநாயகருங்கந்தரும்வீற்றிருக்குமிடத்தைப் பிரதக்கணமாகவந்து நின்றனரென்க.

விநாயகக் கடவுளுக்குரிய யானே முகம் பிரணவமும் ஈசானமுதலிய பதினொரு மந்திரங்களு மாகலான் ஐவகைப் பிரமமு மங்கமாறுமோர் கைவளர் முகனுடைக் கடவுள் வேழமெனவும், முருகக்கடவுளுக்குக் கடப்பமாலையுடைய திருவடையாளமாலையாகலாத் கடம்பணி கோவெனவுங் கூறினார். (நச௪அ)

ஐங்கரப் பிள்ளையை நிருதி யாசையிற்
செங்கைவே லீளவலை யுலவைத் திக்கினு
முங்குறு பூசையி னுவப்பச் செய்துபோய்
மங்கல நந்திவாழ் வாய்த நண்ணியே.

(இ - ள்.) நிருதியாசையில் ஐங்கரப்பிள்ளையையும் உலவைத்கில் செங்கைவேல் இளவலையும் - கைநுதித்கில் ஐந்துகரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளையும் வாயுதித்கில் சிவந்த திருக்கரத்தில் வேலோத்திய முருகக்கடவுளையும், உங்குறுபூசை உவப்பச் செய்துபோய் - அவரவர்க்குரிய பூசையினுள் மகிழும்படிச் செய்த தவ்விடத்தை விட்டு, மங்கல நந்தி வாழ்வாய்தல் நண்ணி - அழகிற்சிவந்து விளங்கும் நந்திதேவரவாமும் வாயிலை யடைந்து. (எ-று)

நிருதித்கிலும், வாயுதித்கிலும் வீற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளையும் முருகக்கடவுளையும் மகிழப் பூசித்து நந்திதேவரவாமு மிடத்தை அம்மையாரடைந்தனரென்க.

இறைவர்பால் மங்கலம் பெறவருவோர் முன்விடைபெற்றுச் செல்லுமதிகாரத்தையும் அழிவின்மையையும்பெற்றவராகலின்மங்கலந்தி என்றார். மங்கலம் - அழிவின்மை. (நச௪க)

வாயிலோர் பூசனை மரபி னாற்றினான்
மாயிரு மறைத்தனி மாவி னீழல்வாழ்
நாயனார் தமைவிழி நயப்பக் காண்டலு
மீயுயர் காதலான் வீழ்ந்தெழுந்தனள்.

(இ - ள்.) வாயிலோர் பூசனைமரபின் ஆற்றினான் - துவாரபால கருடைய பூசையை விதியாகச்செய்து, மாஇருமறைதனி மாவின்மீழல்வாழ் நாயனார் தமை விழியப்பக்காண்டலும் - பெருமையிற்சிறந்த வேதவழுவமாகிய லொப்பற்ற மாநிழலில்வாழ் கின்ற இறைவரைக் கண்கனிப்பக் காணவும், மீ உயர்காதலான் வீழ்ந்து எழுந்தனள் - மேலோங்கிய ஆசையினால் பூமியில்வீழ்ந்தெழுந்தனள். (எ-று)

துவாரபூசையை முடித்துப் பின் திருவேகம்பவாணனைக் கண்கனிகூரக்காண அக்கணமே யெழுந்த வாசையான் வீழ்ந்தெழுந்தனளென்க.

தம் கண்ணகத்து நின்று நீங்காராகியும் இமையானிமைப்பின் வருந்துவதுஞ் செய்யாராகியு மிறுந்த காணப்படாத துண்ணியரைக்கண்ணாக்காண்டலும் பெற்றன ராகலான் நாயனார் தமை விழியப்பக்காண்டலு மெனவும், காணக்காலத்துத் துன்ப மீதூர்தலால் வீழ்தலு மெழுந்தலு முளவாதல்போலக் காணப்பெற்றகாலத்துங் காதல் மீதூர்தலால் அவையுளவாதலும் பெண்ணினல்லார்க் கியல்பாகலான் மீயுயர்காதலான் வீழ்ந்தெழுந்தன னெனவும் கூறினார். (ஈரு0)

ஒருங்கிய மனத்தினுஞ் செழுத்து மோதியே
கருங்குழற் கற்றைமேற் குவித்த கையொடும்
பெருங்கனி துளம்பியுட் புகுந்து பிஞ்ஞகர்
மருங்குற முறைமுறை வணங்கி யேத்தினார்.

(இ - ள்.) ஒருங்கிய மனத்தின் அஞ்செழுத்தும் ஒதி - அலைவற்ற மனத்தினால் பூரிபஞ்சாக்கரத்தைச்சொல்லி, கருங்குழல் கற்றைமேல் குவித்தகையொடும் பெருங்கனிதுளம்பி உள்புகுந்து - கரியகூத்தற் கற்றைமேல் கூப்பிய கரங்களோடும் பேரா னந்தம் பெருகி யுள்ளே நுழைந்து, பிஞ்ஞகர்மருங்கு உறமுறை முறைவணங்கி ஏத்தி னான்-இறைவ ரணிமைக்கண்ணின்று பணியு முறையே பணிந்து வாழ்த்தினார். (எ-று)

இறைவரைக்கண்டபொழுதே அவர் திருநாமந்தையுச்சரித்துச்சிரமேற்கைகுவித்து பேரா னந்த மடைந்துள்ளே புகுந்து வணங்குமுறையே வணங்கித் துதித்தனளென்க.

அகிந்ததலும் நின்றபதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடற்குச் சிறந்த சாதனம் திருவஞ்செழுத்தாகலான் அஞ்செழுத்துமோதி எனவும், மானதம் மந்தம் உடை என்னும் மூன்றினுஞ்சிறந்தது அறிவாற்கணித்தலாகிய மானத மாதலான் மனத்திலெ னவும், அம்மனம் பிறப்பை வினைவிற்கும் மகாரமாகிய மலத்தினும் பிரபஞ்சத்தி லுழு த்திவிக்கும் நகாரமாகிய திரோதத்தினும் பொருந்தாது வகாரமாகியஅருளி லொரு ப்பட்டதாகலானொருங்கிய மனத்திலெனவும், மனமொருப்படவே காயமும் அவ் வருள் வழிப்பட்டிருந்திரு மாதலால் குவித்தகையொடும் பெருங்கனிதுளம்பி முறை முறை வணங்கி எனவும் கூறினார். (ஈருக)

முருகலர் மாவடி முனைத்த நீஞ்சுவை
பருள்வினை யமுதினை யாரக் கண்களாற்

பருகினள் பன்முறை பழிச்சி யண்ணலாள்
கருணையே நோக்கிவெங் களிப்பி னிடினாள்.

(இ - ள்.) முருகு அலாமாவடி முளைத்த நீடுகனவ அருள்விளை அருள் கண் களால் ஆரபருகினள் - வாசம்லீசம் மாவடிமூலத்தில் முளைத்துத் தோன்றிய இனிய சுவையோடு கூடிய அருட்கனியாகிய திருவுருவத்தில் விளைகின்ற அமுதநீர்நைக்கண் ணாகிய வாயால் நிரம்பவுண்டு, பன்முறைபழுச்சி அண்ணலா கருணையேநோக்கி வெங்களிப்பின் நீடினாள் - பலமுறையும் போற்றி நாயகருடைய கருணைத் திருவுரு வையே கண்டு மேன்மேல் விருப்பநதரும் சிவானந்த மயமாகவே யிருந்தனாள். (எ-து)

மாவடியிற்றேன்றிய சிவக்கனியைக் கண்களார்ப் பருகிப்பழுச்சிச் சிவானந்த மயமாகவே யிருந்தனொங்க.

மாமரத்தை வேதமுடவாகக் கூறியதா லதில்முளைத்த சிவத்தைத் தங்கனியாக வும் அதிப்பெருகிய சுவையை யருள்வினையமுதாகவும் அதனைக் கண்ட கண்களே வா யாகவும் உருவகஞ்செய்தமைகாண்க. (௩௫௨)

விழிகளா னந்தநீர்த் தானா மெய்யெலாம்
பொழியநெக் குருகினள் புளகம் போர்த்தனன்
மொழிதடு மாறின ளறிவின் முற்றிய
தொழிலமை பூசனை தொடங்கன் மேயினாள்

(இ - ள்.) விழிகள் ஆனந்தநீர்தானா மெய்யெலாம்பொழிய - கண்களினின்றும் பெருகாநின்ற வானந்த நீர்த்தானாயானது திருமேனிமுற்றும் வழிந் தொழுவும், நெக் குருகினள் புளகம்போர்த்தனன் மொழிதடுமாறினள் - என்புநெக்குருகவு முரோமம் புளகம் கொள்ளவுந் சொற்குறளவும், முற்றிய அறிவில் தொழிலமை பூசனைதொடங் கன் மேயினாள் - பேரறிவின லியற்றுத் தொழிலமைந்த பூசனையைச் செய்யத் தொ டங்கினாள். (எ-து)

கண்ணீர் சரீரமுற்றும் நனைபடச்செய்ய என்புநெக்குருக புளகம்போரா ப மொழிதடுமாற ஞானபூசையைச் செய்யத்தொடங்கின ளென்க.

இறைவன் சிவத்துவத்தைக்காட்டு முபகாரத்தால் தன்னுள்ளும் காணமுபகா ரத்தால் மாவடி மூலத்திலும் விளங்கினமையை நோக்குந்தோறும் பத்தியுங் காதலும் நீதூந்து வினைத்தன வென்பதுதோன்ற விழிகளானந்த நீர்த் தானா மெய்யெலாம் பொழிய நெக்குருகினள் புளகம்போர்த்தனன் மொழிதடுமாறின ளொடவும், அயரா வன்பினரன் கழலணைந்தோ ரவனடியணைய தொடரதயாத் தலைச் செய்வி ளுமியல் புடைய மும்மலவழுக்கை ஞானநீராற்சுழவி அறிவீச்சை செயல்பட வய்வயராவன் பிள்கண்ணை வைக்கத்தொடங்குந் தொழிலென்பது தோன்ற அறிவின்முற்றிய தொழிலமை பூசனையெனவும், இவ்வுண்மை யுணரப்பெறப் பாபபரஞ்ஞானிகளுக் குணாத் தவந்த தென்பது தோன்ற தொடங்கன்மேயினா ளெனவுந் கூறினாள்.

இன்னணம் பணிஎன்னுந் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள் வரையி லொருதொடா. கூவண்ணி வழாமையாடி. ராமாற்றி நியமமுற்றி ஆவரணத்தையெண்ணி தின்னும் மாப்ப மறைமுழக்கெடுத்து ருழவலங் கொண்டய்தி நந்திவாய்தன்னண்ணி நாயகர்த் தமைவிழி நயபடக்கண்டு வீழ்த்தெழுந்து அஞ்செழுத்தோதி குவித்தகையொடு உள் ளேபுகுந் ஒத்தி கண்களாற்பருகிப் பழிச்சி பணிப்பின் நீர்த்தானா பொழிய நெக்கு ருகிப் புளகம்போர்த்து மொழிதடுமாறிப் பூசனை தொடங்கன்மேயினாள்என்றொட்டிக்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் விறத்தம்.

வழுவுறு தோற்ற மாகி வழுக்கிய பாவத் தீமை
கழுவரின் பூசை யிந்நாட் கடைப்பிடித் தருளாற் செய்கேன்
முழுதருள் வழங்கி யூறு நீக்கிமுன் னின்று கோடி
செழுமதி முடியா யென்று சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டாள்.

(இ-ள்-) வழுவுறுதோற்றம் ஆழிவழுக்கிய பாவத்தீமைகழுவ - நீங்காத சிருட்டி முதலியவைகள் தவற அதனாலுண்டாகிய கொடும்பாவங்களைப் போக்க, சின்பூசை இந்நாள் கடைப்பிடித்து அருளாற்செய்கேன் - உன்னுடைய பூசையை இந்நாளன்று தியாகப்பற்றி யுன்னருளாற் செய்யத் தொடங்கினேன், செழுமதிமுடியாய் முழுது அருள்வழங்கி ஊறுநீக்கி முன்னின்று கோடிஎன்று - ஆகலாற் சந்திரசேகரனே பெருங்கருணைசெய்தவாறு மீடையுற்றதை யொழித்து முற்பட்டதென்று யான்செய்யும் பூசையை யேற்றுக்கொள்வாயென்று, சங்கற்பஞ்செய்து கொண்டாள் - சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டனா. (எ-று)

சிருட்டியாதி தொழில் வழுக்கும் வண்ணஞ் செய்த பாவத்தால் விளைந்தபாவத் தீமைகள்கழுவ இந்நாளான் பூசையைக் கைக்கொண்டேனானால் இறைவனே இடை யூறு நீக்கி முன்னின்று ஏற்றுக்கொள்வாயென்று சங்கற்பஞ்செய்தனளென்க.

இறைவனது ஐந்தொழிலு மென்று முளதென்பது தோன்ற வழுவுறுதோற்ற மெனவும், அது திருக்கண் புதைக்கத் தவறியதென்பதுதோன்ற வழுக்கிய எனவும், கண்புதைத்த அச்சிறுபொழுதுயிர்களுக்கெண்ணிறந்தகாலமாய் பரிபாகமுண்டா தற்கிடனின்றி அஞ்ஞாலமே மேலிட்டிருந்தவைவென்பது தோன்ற பாவத்தீமை கழுவ எனவும், அங்ஙனம்வளர்ந்தோங்கிய வஞ்ஞானத்தை யோர்கணத்திற் போக்க வல்லது இதுவென்பது தோன்ற சின்பூசை எனவும், கண்முடிய வச்சிறுபொழுது யிர்களுக்கு உகாந்தமானதுபோல் தமக்கு மந்தரபருவத்தினின்றும் காஞ்சிக்கு வந்த விச்சிறுநாள் பலலாளாகத் தோன்றினமைதோன்ற இந்நாளெனவும், இனிப் பிரிந்த லிதைவகாக்காண்டலும் கண்டவழிக் கழுவாயெய்தலும் திண்ணமென்பது தோன்றக் கடைப்பிடித்தெனவும், கடைப்பிடிக்கச்செய்தது இறைவனொன்பது தோன்ற அருளாற்செய்கே னெனவும், இறைபணியினின்பார்க்கு இங்குளி வாங்கும் கலம்போல் முன்னுள்ள பயிற்சியைத்தான் ஒரோவழி மலமாயாகப்ம வாசனைகளிடையிடையே தலைப்பட்டு அப்பணியைமாற்றாத வியல்பாகலான் அம்மலமாயாகன் மங்களில்லையென்ற எனக்கிவ்விடைபூறுக எல்லையாம் வண்ணம் செய்தலே சான் மென்பது தோன்ற முழுதருள்வழங்கி யூறுநீக்கி எனவும், ஒன்றையேவாரும் ஏற்பாறும் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாவழி சூற்றமாமென்று ஆகமங்கள் கூறுவதென்பது தோன்ற முன்னின்று கோடி எனவும், செய்த சூற்றம் இதுவென்றும் அதற்குக் கழு வாயாகக்கொண்டது இதுவென்றும், தொடங்கியநாள் இந்நாளென்றும் இத்தொழில் ஈஸ்வரப்பிரீதியாகவென்றும் முன்னின்று காக்கவேண்டுமென்றும் கூறுதலேசங்கற்ப முறையென்பது தோன்ற சங்கற்பஞ் செய்து கொண்டாளென்றுக்கூறினாள். (நருச)

பூமுதற் பூத சுத்தி புரிந்தகப் பூசை யாற்றிக்
காமரு மலரும் வாச வருக்கமுங் கலந்த தெண்ணீர்த்
தோமில்பாத் தியமே யாச மனமருக் கியந்தாய் தாக்கி
மாமுர விதழித் தாரார முடிமிசை மலரை மாற்றி.

(இ - ள்.) பூமுதல்பூதசுத்திபுரிந்து அகப்பூசையாற்றி - பிருதிவி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சபூதங்களைச் சுத்திசெய்து பின்னருட்பூசைசெய்து, காமருமலரும் வாசவருக்கமும் கலந்ததென்றீர்தோம் இல் பார்த்தியம் ஆசமனம் அருக்கியம் தூய்து ஆங்கி - நறுமணங்கமழும்மலர்களும் வாசனேத்திரவியங்களுங் கலந்த தென்றிய ரீர்பெய்திருக்கும் சூற்றமற்ற பார்த்தியம் ஆசமனம் அருக்கியங்களை மந்திரங்களினால் புனிதமாக்கி, மாமுரல் இந்நிதாரார் முடிமிசை மலரைமாற்றி - வண்டுகளோலிக்கும் கொன்றைமாலையுடைய இறைவர் திருமுடிமேலுள்ள மலரைக்கழித்து, (எ-று)

பூதசுத்தி அந்தர்யாகம் பாத்யமுதலிய தீர்த்தசுத்தி இவைகளைச்செய்து சிவலிங்கமூர்த்தியின்மேல் முன்னுள்ள மலனாமாற்றி யென்க.

பூவென்பது பிருதிவி - இடம்-மலர்-(பிருதிவி பீஜமந்திரமாகிய) லம் - (பிருதிவி அக்கரமாகிய) அகரம் எனப்பொருள்படுதலால் முறைமே பூதசுத்தி தானசுத்தி திரவியசுத்தி மந்தரசுத்தி லிங்கசுத்தி எனு மைவகைச்சுத்திகளுந்தோன்ற பூமுதல் பூதசுத்தி புரிந்தெனவும், இதயகமலத்தை யாச்சரயித்துக் கட்டுண்டிருக்கும் ஆன்மாவை அவ்வான்மமந்திரவுச்சரிப்போடு துவாதசாந்தவாசியாகிய இறைவனிடத்திற் சேர்த்துப் பின்ஆண்டுப் பரீசுத்தியால் பெருகாநின்றவயிதாழ்வுச் சரிவியாபகமாகக் காண்டலாகிய பூதசுத்திசெய்து ஆன்மாவை முன்போல் இதுயகமலத்திற்கொணங்குவது அச்சரிவாசியாக்கி அவ்வான்மாவில் சிவலிங்கசொருபத்தைக்கொண்டு தம்மனத்தாற் சற்றிடுக்கப்பட்ட மஞ்சனமுதலியவற்றால் பூசுத்தலாகிய ஆன்மசுத்தியெனப்படும் அந்தர்யாகமியற்றினான் பகர்யாக மெனப்படும் புறப்பூசை பயனின்றும் முடியுமென்பதுதோன்ற அகப்பூசையாற்றியெனவும், பாத்யாசமனாக்கியங்கள் பூசாந்தமனவும் வேண்டிவனவாகலான் பத்தியமேயாசமனமருக்கியத்தூய்நாக்கி எனவும், கின்மாலிய மலரைச் சண்டேசருக்காக வீசானதிக்கில் வைப்பதுவந்தி யென்பது தோன்ற முடிமிசைமலனாமாற்றி எனவும்கூறினார்.

பூமுதல் என்றதனால் ஏனையபூதங்களையுடன்கொண்டு பூதசுத்தியெனப் பொருள்கொண்டமைபோல் ஓர் பீஜத்தோடேனைய பீஜங்களையும் ஓரக்கரத்தோடேனைய அக்கரங்களையு முடன்கொள்ளவேண்டுமென்க. எனவே பிருதிவிதத்வ பீஜம் சுத்தியோஜாத் மந்திரத்தைக் காட்டலால் அதனைவீராகவுடைய பஞ்சப்பிரமமுதலிய மந்திரங்களை மூலாதாரமுதல் துவாதசாந்தமனவாக எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலாகவுச்சரித்தலாகிய மந்திரசுத்தியையும், பிருதிவியக்கரம் பிரணவாக்கரத்துவொன்றாதலான் அதனை முதலாகவுடைய பலமந்திரங்களாற் செய்வதாலிய லிங்கசுத்தியையுந் குறித்தலாற் பூத தான திரவியசுத்தியோடு கொள்ளக்கூடாதன.

புறப்பூசையுடையோ ரகப்பூசை யில்லாதொழிதலும் அகப்பூசையுடையோர் புறப்பூசையில்லாதொழிதலும் மிகுக்கப்பட்டதும் அகப்பூசை ஆனவற்றையடக்கி புறப்பூசை கண்மாயாமலங்களை யொழிப்பதென்பதுமுனாந்த முன்னைகப்பூசையியற்றிப் பின்புறப்பூசை தொடங்குகுறொனவும் அப்புறப்பூசையில் தாவரநுடாமாகிய லிங்கபூசையோடு சங்கமபூசையு மொருங்குறிகழவேண்டுமென்பதுணர்ந்ததச் சண்டேசனாக் குறித்து மலனாமாற்றினானவன் கொள்க.

‘ஒருமுழுமுள்ளு குட்டமொன்பது தொனையுடைத்தா, யனா முழுமதனகல மதனில் வாழ் முதலையையது, பெருமுழைவாய்தல்பற்றிக் கிடந்து நான் பிதற்றுகின்றேன்’ எனவும், ‘முப்பது முப்பத்தாறு முப்பது மிக்ஞாம்பை, யப்பர்போ லைவர்வந்து விட தருவிது விடென், ஈரப்பவே நலியலுற்ற லுய்யுமாதறியமாட்டேன்’ எனவும் வருந்

திருவாக்குகளான் முன்னர் பூதசுத்தி செய்யவேண்டு மென்பதற்கும், 'உடம்பெனு மனை யகத்துநுள்ளமேதகனியாக, மடம்படுமுணாநெய்யட்டியுயிரொஹ்நிரிமயக்கி, யிடம்படுநானத்தியாலெளிகொளவிரிந்துநோக்கித், கடம்படமாகனேதாதைகழலடிகாண லாமே' எனவும், 'காயமேகோயிலாகக்கடிமனமடிமையாக, வாய்மையேதூய்மையாக மனமணியிலிங்கமாக, நேயமேநெய்யும்பாலாநிறையநீரமையவாட்டிப், பூதசுத்திசூர ன்குப்போற்றவிக்காட்டினோமே' எனவும் வரும் திருவாக்குகளார் பூதசுத்தியடையப் பெற்றபொழுதே யுட்பூசைசெய்யவேண்டு மென்பதற்கும் காட்டாகக்கொள்க. (1)

மாதர்வண் சத்தி யாதி சத்தியீ நிலக வாய்ந்த
வாதன மதன்மேல் வைகுஞ் சதாசிவ வடிவி னுன்ற
சோதியைத் திருவே கம்பச் சுடரினை நடுக்கீழ் பக்க
மீதற நிறைந்து விம்மு மானந்த நிமல வாழ்வை.

(இ - ள்.) வண் ஆதிசத்தி சத்தியீறு இலகவாய்ந்தமாதர் ஆதனம் அதன்மேல் வைகும் சதாசிவவடிவின் ஆன்றசோதியை - வலிய ஆதாரசத்திமுதல் குடிவாசத்தி முடிவாக விளங்கமாக வணைந்திருக்கின்ற சத்திருபமாகிய ஆதனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் சதாசிவருபமாய் விளங்கும் மிகுந்தசோதிசொருபனோ, திருவேகம்பச்சுடரினை மீது கீழ் நடு பக்கம் அற நிறைந்து விம்மும ஆனந்த நிமலவாழ்வை - ஆம்பரநாத ராய்க்காணப்பெறும் பரஞ்சோதியை மேல்கீழ் படுபக்கமென்பதின்நி எவ்விடத்து நிறைந்து ததும்புமானந்த சொருபமாகிய நின்மலவாழ்வை. (எ-று)

ஆதாரசத்திமுதல் குடிவாசத்தி யிருகவமைந்துள்ள சிவாசனத்தில் வீற்றிருக் குஞ் சிவமாகிய நின்மலவாழ்வை பெண்க.

சதாசிவமூர்த்தி வீற்றிருப்பது பூமிமுதல் குடிவையையி ளாதாரசத்தி முதலிய சத்திகள் வியாபித்திருக்குஞ் சிவாதனத்தின் மேலென்பதுதோன்ற மாதர்வண்சத்தி யாதி சத்தி யீநிலகவாய்ந்தவாதன மதன்மேல் வைகுஞ் சதாசிவமெனவும், அச்சதா சிவம் ஞானக்கிரியா சொருபமாகிய பராசத்தியுத்தமாகிய பரசிவத்தை யந்தர்யாமி யாக வுடையதென்பதுதோன்ற வடிவினின்றசோதியையெனவும், அச்சிவபரஞ்சுடரோ ஏகாம்பரநாதொனப்பெயர்பூண்டி சோ திலிங்கருபமாய் விளங்குவதென்பதுதோன்றத் திருவேகம்பச்சுடரினையெனவும், இவ்விவிலங்கமூர்த்தி மேலுள்ள சுத்தாத்துவாவிலும் கீழுள்ள வசுத்தாத்துவாவிலும் நடுவினுள்ள மித்ராத்துவாவிலுமிருத்திகாரஞ் செ லுத்து மந்தராநியரிடத்துத் தமது சத்திருபகிரணமா யதிட்டித்து நிறைந்து தம் மைப் பிரகாசிப்பித்து இருத்தியங்களைநடத்திச் சிவானந்தத்தையும் நின்மலவாழ்வை யுந் தரும் சதாசிவாதி லந்தர்யாமியாய்விளங்கும் பரசிவமென்பது தோன்ற நடுக்கீழ் பக்க மீதறநிறைந்து விம்முமானந்த நிமலவாழ்வையெனவுண்கூறியார். ஆன்றசோதி னுளிடக்கெல்லா முதலொளியாய்விளங்கும் பரசிவத்தை. (உருக்)

சீத்திரு ளறுக்கு நோக்காற் றெளிவுறக் கண்டு போற்றிப்
பாத்திய முதலா மூன்றும் பதமுக முடியி னீத்து
நாத்திகழ் மனுவின் மாண்ட நறுமது பருக்க நல்கி
யாத்தனூல் விதியி னுற்றான் மறித்துமா சமன மீந்தான்.

(இ - ள்.) இருள்சீத்து அறுகும் நோக்கால் தெளிவுறக்கண்டுபோற்றி - அஞ்ஞானக்கண்ணைய மறக்கண்டுநிதித்து, பாத்தியம் முதலாமூன்றும் பதமுகம் முடியில் ஈந்து - பாத்தியம் ஆசமனம் அருக்கியமென்னு முத்திர்த்தங்களையும் முறையே பாத்தி

திலும் முகத்திலும் முடியிலுங்கொடுத்து, நா திகழ் மனுவில் மாண்டநறு மதுபருக் கும் நல்கி - நாவிலுமையும் மந்திரத்தினுற்சிறந்த நல்ல மதுபருக்கத்தைக்கொடுத்து, ஆத்தன் தூல்விதியின் ஆற்றால் மறித்தும் ஆசமனம் ஈந்தான் - இறைவனுடைய வாக மவழியால் மீளவுமாசமனம் தந்தவர். (எ-று)

சிவபரஞ்சுடரை ஞானக்கண்ணாழைக்கண்டு போற்றிப் பதம் முகம் முடியிற் பாத்யா சமனார்க்கியங்களைக்கொடுத்து மதுபருக்கமுட்டி மீட்டு மாசமனந்தந்தனரென்க.

சிவபரஞ்சுடரோ வேகம்பச்சுடரென்பதை வலியுறுத்தத் தெளிவுறக்கண்டென்றார்.

இணங்கிய நெய்பால் பெய்த வின்னமு திசைய நல்கி
மணங்கம மெண்ணெய்க் காப்பு மாநெல்லி மஞ்சட் காப்பு
மணங்கருங் கபிலை யைந்தைந் தமுதுபல் குடத்துத் தீம்பால்
குணங்கெழு தயிர்நெய் செந்தேன் குளிரிள நீரு மாட்டி.

(இ - ள்.) நெய்பால் பெய்து இணங்கிய இன் அமுது இசைய நல்கி - நெய்யும் பாலும் வார்த்துக்கலந்த விரியவன்னத்தைத் திருவுளங்கொளக் கொடுத்து, மணங்க ம்பு எண்ணெய் காப்பு மாநெல்லி மஞ்சள் காப்புமறுமணங்கமழு மெண்ணெய்க்காப் பாலும் மாக்காப்பாலும் நெல்லிக்காப்பாலும் மஞ்சட்காப்பாலும், அணங்கரும் கபிலை ஐந்தும் ஐந்தமுதும் - குற்றமற்ற கபிலைப் பசுவினிடத்துப்பெற்ற பஞ்சகவியத்தினு லும் பஞ்சாயிரத்ததினாலும், பல்குடத்து தீம்பால் குணங்கெழு தயிர்நெய் செந்தேன் குளிர் இளநீரும் ஆட்டி - பல்குடங்களிலுள்ள இனியபாலாலும் கெடாததயிராலும் நெய்யாலுஞ் சுவந்ததேனாலும் குளிர்ந்த இளநீராலு மபிடேகஞ்செய்து. (எ-று)

(ஆசமனந்தந்த பின்னர்) இனிய அன்னத்தை நிவேதித்து எண்ணெய் மா நெல்லி மஞ்சள் முதலிய காப்பிட்டுப் பஞ்சகவியம் பஞ்சாயிரதம் டால்தயிர் நெய்தேன் இள நீர் ஆகிய விவைகளா லபிடேகஞ்செய்தென்க. (ஈருஅ)

கருப்புமிழ் தேற லாட்டிப் பல்கனி வருக்க மாட்டி
யருத்திகூ ரன்பி னான்ற சந்தனக் குழம்பு மாட்டி
மருக்கமும்ந் தெடுத்த கீர்த்தி மதித்தடங் கூவர் நெண்ணீர்
ருருத்திர மனுக்க ளோதி விதியுளி நிறைய வாட்டி.

(இ-ள்.) கரும்பு உமிழ் தேறல் ஆட்டி பல்கனிவருக்கம் ஆட்டி - (பின்) கருப்பஞ் சாற்றினாலு மபிடேகஞ்செய்து பல்கனிவருக்கத்தினாலு மபிடேகஞ்செய்து, அருத்தி கூர் அன்பின் ஆன்ற சந்தனக்குழம்பும் ஆட்டி - ஆசனமிக வன்பினுனிறைந்த சந்த னக்குழம்பினாலு மபிடேகஞ்செய்து, கீர்த்திமதி தடங்கூவல் எடுத்த மருகமழ் தென் நீர் - கீர்த்திமதியினுண்டாகிய பெரியகேணியில் முகந்தெடுத்த நறுமணங்கமழும் தெள்ளிய நீரினாலும், உருத்திர மனுக்கள் ஒதிவிதியுளநிறைய ஆட்டி - உருத்திர மந் திரங்களைச்சொல்லி விதிவழி நிரம்ப வபிடேகஞ்செய்து. (எ - று)

கருப்பஞ்சாறு பல பழவர்க்கம் சந்தனம் சுத்தோதகமாகிய இவைகளை உருத் திரமனுக்களோதியபிடேகஞ்செய்தென்க.

ஏகாதசருத்ரம் பவாமானி பஞ்சப்பிரமம் துவரிதமுதலானருக்கு, ஸ்ரீருத்ரம் நீல ருத்ரம் மதுத்திரயம் சுபரன்ம் சதருத்ரம் வசோர்த்தாரா பவமாஞ்சிபஞ்சசாந்தி, ஜேஷ்டா-ஆபோராஜா-தேவவருதா-ததகோவர்க்கா என்னுமிவைகளை முதலாகவுடை

ய சர்மருக்குகள் ஆகமமர் திரங்கள் வ்யோமவ்யாபினி சம்ஹிதாமந்திரம் முதலிய மந்திரங்கனையோதி சகஸ்ரதாரை கோஸ்ருங்கம் ரத்னம் சுவானம் ஸ்னபம் சகஸ் த்ரசங்கம் என்பவைகளாற் செய்தனரென்பார் உருத்திரமஹுவோதி யென்னுஞ்ருத் திரமனுக்களோதி விதியுளிரிதைய வாட்டி என்றார். (௩௫௯)

துழையுதாற் கலிங்க மேந்தி நொய்தென மேனி யொற்றி
விழைதகு நறுமபட்ட டாடை விளங்கெழின் முந்நால் சாத்தித்
தழையுமான் மதங்கற் பூரச் சந்தனக் கலவை சாத்தி
யிழையணி வருக்க மேனே யீர்த்தொடை யலங்கல் சாத்தி.

(இ - ள்.) நொய்தெனதால் துழையும் கலிங்கம் ஏந்தி மேனி ஒற்றி - விரைந்து தூலாலமைந்த வத்திரத்தை யேந்தித் திருமேனிமுற்று மொற்றி, விழைதகுநறும்பட் டாடை விளங்கு எழில் முன்னால் சாத்தி - விரும்பத்தக்க நல்லபட்டாடைகளைப்பொ ளிவீசுமழனையுடைய முப்புரிநூலையுஞ் சாத்தி, தழையும் மான்மதம் சத்பூரம் சந் தனக்கலவைசாத்தி - நல்ல கஸ்தூரியும் பச்சைகர்ப்பூரமுஞ்சேர்த்த சந்தனக்கலவை பூசி, இழை அணி வருக்கம் ஏனை ஈர்த்தொடையலங்கல் சாத்தி - ஆபரணவகையனே யும் ஏனையதெனிறைந்த மலர்மாலையையு மழகுபெறச்சாத்தி. (எ-று)

(அபிடேகமுடிந்தவுடன்) வத்திரத்தினுற் திருமேனியொற்றிப் பட்டாடை முப்புரிநூல் சந்தனக்கலவை ஆபரணம் மலர்மலை ஆகிய இவைகளை யலங்கரித் தென்க. (௩௬௦)

நறுவிரைத் தூபந் தீபந் காட்டிநால் வகைவே றுண்டி
யறுகவைத் திறத்தின் மாண வழுதுசெய் வித்துச் சீத
முறுபுன லுதவிக் கைவாய் பூசியொண் பழுக்காய் வாசம்
பெறுமிலை முகவா சங்கண் மந்திரம் பேசி நல்கி.

(இ - ள்.) நறுவிரைதூபம் தீபம் காட்டி - நறுமணங்கமழும் தூபத்தையுந்தீபத் தையுங்காட்டி, நால்வகைவேறு உண்டி அறுசுவைதிறத்தின்மாண அமுதுசெய்வித்து- நான்குவகைப்பட்ட ஏண்டுகளை யறுசுவையமைந்த கறிவகைகளான் சிறப்பாகவழுது கொள்ளும்படிச் செய்வித்து, சீதம் உறுபுனல் உதவிகைவாய்பூசி - குளிர்ந்த நீருதவி ஆசமனார்க்கியங்கொடுத்து, ஒண்பழுக்காய் வாசம் பெறும் இலை முகவாசங்கள் மந்தி ரம்பேசி நல்கி - ஒள்ளிய பழுக்காயும் வாசமவீசும் வெற்றிலையும் தக்கோலமுதலிய முகவாசங்களுமாகிய விவைகளை அவ்வவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைக் கூறிக்கொடுத்து.

(அலங்கரித்தபின்னர்) தூபதீபங்காட்டி நிவேதனமுட்டிவித்து ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்துத்தாம்பூலமளித்துமுகவாசந் தந்தென்க.

முகவாசம் - இலவங்கம் ஏலம் கருப்பூரம் சாதிக்காய் தக்கோலம். (௩௬௧)

அகிழ்புகை தீப மெல்லா மினிதளித் தரக்கு நன்னீர்
மகிழ்ச்சியிற் சுழற்றிப் பல்கால் வலஞ்செய்து வணங்கிப் போற்றி
யிகப்பிலஞ் செழுத்து மெண்ணி யின்னன பிறவு மாற்றி
முகிழ்த்தபே ரன்பி னுன்ற பூசனை முற்றச் செய்தாள்.

(இ-ள்.) அகிழ்புகை தீபம் எல்லாம் இனிது அளித்து - அகிழ்புகைத் தூபத்தை யும் தீபவரிசைகளை யு மினிதாகக்காட்டி, அரக்கு நல் நீர்மகிழ்ச்சியில் சுழற்றி - சிவந்த நீராலாகிய நல்ல ஆலாற்றியை முகமலர்ந்து சுற்றி, பல்கால் வலம்செய்து வணங்கி

பேர்த்தி - பல்முறை பிரதக்கணஞ்செய்து பணிந்துதுதித்து போற்றி, இகப்பில் ஆஞ் செழுந்தும் எண்ணி இன்னபிறவும் ஆற்றி - மாறுபடாத பஞ்சாக்கரத்தைக் கணித்து இவைபோல்வனவாகிய ஏனையவிதிகளையுஞ்செய்து, முடிந்ததேவர் அன்பில் ஆன்மபூசனைமுற்ற செய்தான் - மனமொழிமெய்களொத்த பேரரன்பினால் தாஞ்செய்யத் தொடங்கிய சிறந்த பூசையை முற்றச்செய்தனர். (எ-று)

(முகவாசந்தந்தபின்னர்) மீளவுந் அபதிபாராதனை வகைகளையும்காட்டி பிரதக் கண மமஸ்காரம் தோத்திரம் பஞ்சாக்கரஜெபம் இவைபோன்ற வேனையவற்றையுஞ் செய்து பூசைமுடித்ததென்க.

பிறவென்றது - அக்கினிகாரியம் கபிலைபூசை முதலியன. (கககஉ)

முற்றுவித் தெழுந்து மீண்டு மொய்யொளிப் பிலத்தின் பாங்கு
ரற்றமி லறமென ணன்கு மருள்வழி வளர்ப்பா ளாகிப்
பற்றலார் புரஞ்செய்துரை யிம்முறை யெண்ணில் பன்னுட்
சிற்றிடை யெம்பி ராட்டி பூசனை செய்து வாழ்நாள்.

(இ-ள்.) சிற்றிடை எம்பிராட்டி முற்றுவித்து எழுந்து மீண்டு - சிறியவிடையை யுடைய வெமது பெருமாட்டிபூசையை முடித்தெழுந்து திரும்பி, மொய்யொளிப்பிலத் தின் பாங்கு அற்றம் இல் அறம் எண்ணன்கும் அருள்விழிவளர்ப்பாள் ஆகி - சோதி மயமாய் விளங்கும் பிலத்தருகில் சோர்வில்லாத முட்பத்திரண்டு தருமங்களையும் கருணையுடன் செய்கின்றவராய், பற்றலர்புரம் செற்றுரை இம்முறை எண்ணில் பல் நாள் பூசனைசெய்து வாழ்நாள் - பகைவரது முட்புரமெரித்த விழைவரை யிதுகாதுங்கூறி வந்த முறைப்படி அளவிறந்தகாலம் பூசித்து வாழ்ந்துவருநாளில். (எ-று)

அம்மையார் சிவார்ச்சனைசெய்து முடித்துப் பிலத்தருகடைந்து முட்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்து இம்முறை எண்ணிறந்தகாலம் பூசித்து வருநாளிலென்க.

அறமேவீடு பேற்றையுந்துறக்க முதலிய செல்வத்தையுந் தருவதாகலான் அற்ற மிலறமெனவும், அதுவே உயிர்க்குஆக்கமாகலின் அருள்வழி வளர்ப்பாளாகி எனவுங் கூறினர். இதனைச் 'சிறப்பினுஞ் செல்வமுமீனு மறத்தினாஉங்காக்க மெவனோவுயிர்க்கு' என்பதனாக்கான்க. (கககஉ)

அன்னன மளவில் காத லருச்சனைத் திறத்தி னோங்க
மன்னிய மறைதூல் வாய்மை யாகம வழியிற் பேணுந்
தன்னிக ரிமய மீன்ற மதரரித் தடங்கட் செவ்வாய்
மின்னிடைக் கொருநா ளங்க ணிகழ்ந்தது விளம்ப லுற்றோன்.

(இ-ள்.) அண்ணனம் அளவில் காதல் அருச்சனைத் திறத்தில் ஒங்க - அவ்வகையாக அளவிறந்த ஆசை அருச்சனைசெய்யுந் திறத்தில் மேன்மேல்வளர, மன்னிய மறை தூல்வாய்மை ஆகமவழியிற்பேணும் - அவ்வருச்சனையை நிலைபெற்ற வேதவுண்மையாகிய ஆகமமார்க்கத்தில் செய்துவரும், தன்னிகர் இமயம் ஈன்ற மதர் அரிதடங்கண் செவ்வாய் மின்னுடைக்கு - ஒப்பில்லாத இமயமலைபெற்ற மதர்த்த செவ்விரிபார்த்த பெரியகண்ணையும் சிவந்தவாயையும் மின்போன்ற இடையையுமுடைய பார்வதியாருக்கு, ஒருநாள் அங்கண் நிகழ்ந்தது விளம்பல் உற்றேன் - ஒருநாளவ்விடத்துநடந்த திருவிளையாட்டை இனியெடுத்துச் சொல்கின்றேன். (எ-று)

அளவிறந்தகாலம் அருச்சுனையெய்துநேரம் அவ்வருச்சுனைத் திறத்திலேயே அளவிறந்த காதல்வளர அவ்வருச்சுனையை யாகமவழியிலியற்றிவரும் அம்மையார்க்கொருநாணிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்கின்றேனென்க.

வேதம் பொதுவும் ஆகமம் உண்மையு மென்பது சித்தார்த்தமென்பார் வாய்மை யாகம மெனவும், அவ்வுண்மை பொதுநூலாபிய வேதவுண்மையையன்றி வேறன் மென்பார் மன்னியமறைநூல் வாய்மை ஆகமவழியெனவும், நாவ்வளர அருச்சுனையும் அருச்சுனைவளர ஆசையும் மென்மேல் வளர்ந்தபொருள்பார் அன்னமளவில் காத லருச்சுனைத் திறத்தானோங்கவெனவும் கூறினார். (ஙசச)

பண்டுபோற் கம்பை யாற்று மணிப்புனல் படிந்து மெய்யிற்
கண்டுகை நீறு தாங்கிக் கடப்படு நியம மாற்றித்
தொண்டினில் வறாது பூசைத் தொழிற்றலை நின்று காதல்
மண்டவே கம்ப னாரை மஞ்சன மாட்டிந் காலே.

(இ - ள்.) பண்டுபோல் கம்பையாற்று மணிப்புனல்படிந்து மெய்யில்லீறு கண் டுகைதாங்கி - முன்போல் கம்பாநதியின் சுத்தநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து திருமேனியிற் றிருந்து முழுத்திராக்கமாய்புந் தரித்து, கடப்படுநியமம்ஆற்றி தொண்டினில் வழாது பூசைத்தொழில் சலையின்று - உறுதியாகக் கைக்கொண்ட நித்தியகடம்முத்தைச்செய் தடிமைத் திறத்தில் வருவாது பூசிப்பதில் முற்பட்டுநின்று, காதல்மண்ட ஏகம்ப னாரை மஞ்சனம் ஆட்டுங்காலே - ஆசைமுதிர்ந்து செறிய ஏகம்பவாணனை யபிதேகஞ் செய்கின்ற காலத்தில். (எ-று)

முன்போல் கம்பாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து திருநீறும் கண்டுகையும் புனைந்து நித்திய கண்மானுட்டானக்களை முடித்துப் பூசைசெய்யுந் தலைப்பட்ட டிறைவவாத்திரு மஞ்சனமாட்டிந் காலத்திலென்க. (ஙசரு)

மருமலர்த்த தனிமா நீழல் வள்ளலார் மேன்மே லன்பு
பெருகிய கருத்தி னுட்குப் பேரருட் கருணை கூர்ந்த
வொருதிரு வினையாட் டாலே பத்தியி னுறுதி நோக்கித்
திருவருள் புரிவா னெண்ணி யிதுதிரு வள்ளல் செய்தார்.

(இ - ள்.) மருமலர்த்ததனிமாளீழல் வள்ளலார் - வாசமலீசும் மலர்நிறைந்த ஒப் பற்ற மாவீழலில் வாழ்கின்ற இறைவா, மேன்மேல் அன்புபெருகிய கருத்தினுட்கு-மேலோங்கி யன்புவாரப்பெற்ற மனமுடைய அம்மையார்க்கு, பேரருள்கருணை கூர்ந்த ஒரு திருவினையாட்டால் - கருணைமிசூந்த லும் அருள்வினையாட்டால், பத்தியின் உறு திநோக்கி திருவருள்புரிவான் எண்ணி - பத்தியிறுதுதிப்பாட்டைக் கண்ணுறுத் திருவருள் செய்யவெண்ணி, இது திருவுள்ளஞ் செய்தார் - இத்தனைத் திருவுள்ளத்தி லடைந்தனர். (எ-று)

ஏகம்பவாணர் அம்மையார்க்கு அவரது பத்திநோக்கித் திருவருள் புரியத் திரு வுள்ளஞ் செய்தனவென்க. (ஙசசு)

விழுமிய வண்டத் துள்ளும் புறத்தினும் விரவுந் தீர்த்த
முழுவது மொருங்கு ளண்ண முன்னினார் முன்ன லோடு
மொழுநூர்க் கம்பை யாற்றி னுடன்விராய்க் கடைக்கால் வெள்ள
மெழுவது கடுப்ப வெல்லாப் புனலும்வந் திறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) விழுமிய அண்டத்தினும் புறத்தினும் விரவும் தீர்த்தமுழுவதும் ஒருங்குறண்ண முன்னினர் - பெருமை பொருந்திய அண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் ஒழிகின்ற தீர்த்தங்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து அவ்விடத்தில்வரத் திருவுள்ளஞ் செய்தனர், முன்னலோமும் ஒழுகுநீர் கம்பையாற்றின் உடன்விராய் - திருவுள்ளஞ் செய்யவும் தண்ணீர் நீங்காதோடும் கம்பாநதியோடுகலந்து, கடைக்கால் வெள்ளம் எழுவதுகடுப்ப - உகாந்தத்தில் எழங்கடல் வெள்ளத்தையொப்ப, எல்லாப்புனலும் வந்திறுத்த - எல்லாத்தீர்த்தங்களும் வந்து தங்கின. (எ-று)

அண்டங்களினுள்ளும் புறம்புமுள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் இக்காஞ்சியில் வரும் படி நினைக்கவும், அத்தீர்த்தங்களெல்லாம் கம்பாநதியிடுகலந்து தங்கிய தென்க. ( )

கலிநிநுத்தம்.

மிடைவானவர் திசைகாவலர் புவிமேலவர் காணாஉக்
கடைநாளனு கிற்றாலென வெருவிக்கலுழ் கண்ணீர்
ரிடையாறென விரவக்கொடு வேகத்தொடு மெய்வெப்
புடைநீர்களு முடனாகிய கம்பைப்புனல் வருமால்.

(இ - ள்.) மிடைவானவர் திசைகாவலர் புவிமேலவர்காணா - நெருங்கியதேவர் களும் திக்குப்பாலகரும் மண்ணுலகி லுள்ளவருங்கண்டு, கடைநாளனுகிற்று என வெருவி - உலகமழியுநாவந்து கூழ்நென்று அச்சமுற்று, கலுழ்கண்ணீர்இடை ஆறு எனவிரவ - சிந்துகின்ற கண்ணீரானது இடைவழியிற் கூடுகிறதோற்கலக்க, எ எப் புடை நீர்களும் உடனாகிக் கொடுகம்பைப் புனல்வேகத்தொடுவரும் - எந்தவண்டங்களினுமுள்ள நீர்களெல்லாமுடனாகிக்கொண்டுவருகின்றகம்பை நிமிசுந்த வேகத்தொடும்வரும். (எ-று)

யாவருங் கண்டஞ்சிக் கண்ணீர்சோரக் கம்பாநதி பெருக்கெடுத்து வருகின்ற தென்க. (நசுஅ)

படலைக்கரு முகிலும்மிடை மிடையேபட ரொளிகேர்
தொடலைக்கதி ருடுவுந்துவ னுறுபாசடை விரவு
மிடையிற்றிகழ் மலரும்மென விலகக்கக னமுமுட்
படமிக்கெழு பரவைப்புனல் பயமுற்றிட வருமால்.

(இ - ள்.) படலைக்கருமுகிலும் - வரிசையாயுள்ள மேகக்கூட்டங்களும், இடையே மிடைபடர் ஒளிகேர் தொடலைகதிர் உழவும் - மேகங்களினிடையே செறிந்துபடர்ந்து ஒளிமயமாகிய வரிசையாயுள்ள நட்சத்திரங்களும், தவளுறுபாசடைவிரவும் இடையில் திகழ்மலரும் என இலக - துவண்டசைகின்ற டசிய இலையினடுவில் விளங்கும் மலர்போன்று விளங்க, ககனமும் உட்படமிக்கெழு பரவைப்புனல்பயம் உற்றிடவரும் - ஆகாயமுந் தன்னுள்ளாக மேலோங்கிவரும் கடல்போன்ற கம்பையாவருமஞ்சவரும்.

கரியமேகங்கள் பச்சிலையாகவும் அதனைடதோன்றுகின்ற நட்சத்திரங்கள் அவ் விலைமில்ல மலரும் மலர்களாகவுங்காண ஆகாயத்தைத் தன்னுட்கொண்டுகம்பாநதி வருமென்க. (நசுக)

அடிநேடிய திருமாலென விருமானில மகமு
முடிநேடிய மலரோனென விண்மேற்செல முடுகும்

கடவாமுர ணிருவோரெதிர் கனலா யெழு முருவ
முடையானென வினாசெல்புனல் கீழ்மேலுற நிலையும்.

(இ-ள்.) அடிமேய திருமால்என இருமாதிலம் உடையும் - திருவடியைத்தேடிய திருமலைப்போல் பெரியபூமியின்மேசென்று பெயரக்கும், முடிநேடிய மலரோன் என விண்மேல் செலமுடுகும் - திருமுடியைத் தேடச்சென்ற பிரமலைப்போல் ஆகாயத்தின்மேற்செல்ல வேகங்கொள்ளும், முரண்கடவா இருவேவர் எதிர்கனலாய்எழும் உருவம் உடையானென - தங்கள் வாத்தினின்றும் நீங்காத அயனரியாகிய இருவா ரொதிரினு மழல்வண்ணமா யெழுந்த வுருவத்தை யுடைய இறைவரைப்போல, வினா செல்புனல் கீழ்மேல்உற நிலையும் - வினாந்து செல்லின்ற கம்பைப்பிடித்திலும் மே லிடத்திலும் நிலைபெற்றிருக்கும். (எ-று)

திருமால் அடிதேடத் தொடங்குங்கால் அகழ்ந்ததுபோல் நிலத்தை யகழ்ந்தும், பிரமன் முடிதேட மேல்வினாந்து சென்றதுபோல் விண்மேற் சென்றும் அவ்விருவ ரிடை அடிமுடி தோன்றது அழல்வண்ணனாய் கின்ற இறைவர்போல் மண்ணும் விண்ணுந் தோன்றது கம்பைவெள்ளம் எங்கும் நிறைந்து நிலைபெற்றிருந்து தென்கு.)

வாழைக்கனி பலவின்கனி மாவின்கனி நெடிய
தாழைக்கனி யகில்குங்கும நிழைசந்தன மலர்தேன்
வேழத்துணி முதலின்னன கொடுமேவலி னுமையா
ஊழிற்புரி பூசைக்குரி யவையுய்ப்பவ ருமழும்.

(இ-ள்.) வாழைக்கனி பலவின்கனி மாவின்கனி நெடிய தாழைக்கனி அகில் குங் குமம் நிறைசந்தனம் மலர் தேன் வேழத்துணி முதலின்னன கொடுமேவலின் - வாழைப்பழம் பலாப்பழம் மாம்பழம் பெரியதெங்கின்பழம் ஆகிய இவைகளையும் அகிற்கட்டை குங்குமக்கட்டை சந்தனக்கட்டை ஆகிய இவைகளையும் மலர் தேன் கரும்புமுதலிய இவைகளையும் கொண்டு வருதலால், உமையான் ஊழிற்புரி பூசைக்கு உரியவை உய்ப்பவர் உறழும் - உமாதேவியார் விதிப்படி செய்யும் பூசைக்கு உரியன வாகிய பலபண்டங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கின்ற தோழிமாரை யொக்கும்.

கனிவகைகளையும் வாசனைக் கட்டைகளையும் மலாமுதலிய வைகளையும் வெள்ளம் கொண்டு வருதலால் தோழிமாரை யொக்குமென்க.

ஊழிற்புரி பூசைக்கென்றது - நெடுநாள்புரியும் பூசைக்கெனினு மமையும். ( )

இருபாலினு மணிதங்கிய விருகோடு படைத்து
வெருவார்களும் வெருவித்துயர் மேவத்தவ வுரறி
மருவார்குழ லுமையச்சுற வரலானுயர் கம்பை
பெருமானெதிர் பண்டெய்திய பெருவேழமு நிகரும்.

(இ - ள்.) உயர்கம்பை மருவார்குழல்உமை அச்சுறவரலான் - மேன்மைபொ ருந்திய கம்பாநதி நறுமணங்கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவியா ரஞ்சு வருதலால், இருபாலினும் மணிதங்கிய இருகோடுபடைத்து - இரண்டு பக்கங்களி லும் முத்துக்கள்பொருந்திய விரண்டு கொம்பினையுடைத்தாய், வெருவார்களும் வெ ருவித்துயர்மேவ - அஞ்சாதாரு மஞ்சித் துன்பமடைய, தவஉரறிபெருமான் எதிர்பணி எய்திய பெருவேழமும் நிகரும் - மிக்க கோபங்கொண்டு இறைவன் முன் முன்னாள் வந்த பெரிய யானையையுமொக்கும். (எ - று)

கம்பாநதி அம்மையாருஞ் வேகங்கொண்டு வருதலால் றுள் இருகோடுபடைத் துப் பெருங்கோபங்கொண்டு இறைவன்முன்வந்த யானையை யொக்குமென்க.

பெருமானெதிர் பண்டெய்திய வேழம் - கயாசுரன். யானைக்கொம்பு மூத்துப் பிறக்கு மிடங்களி லொன்றதலான் மணிதங்கிய கோடென்றார். இருபாலினும் அணி தங்கிய இருகோடுபடைத்து - இருககாயினும் வரிசையாயுள்ள பெரிய மரச்கொம்பு களை வாரிக்கொண்டு எனப் பொருள்கொள்ளுமொன்று. (௩௭௨)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விந்தும்.

மலைபடு வளங்கள் வாரி மணிபல வரன்றிப் பொங்கி
யலைபெறிந் திரைத்து விம்மி விசும்பெலா மடைத்துப் பம்பித்
தலைவரு வெள்ளந் தன்னைத் தடவரை பயந்த திங்கட்
கலைநிறை வதனத் தேவி காண்டலும் வெருஉக்கொண் டாளால்.

(இ - ள்.) மலைபடுவளங்கள்வாரி மணிபலவரன்றி - மலைபடு பொருள்களாகிய சிறந்த சந்தனமுதலிய விருக்கங்களையும் பலவகை மணிகளையும் வாரிக்கொண்டு, பொங்கி அலை எறிந்து இரைத்து விம்மி விசும்பு எல்லாம் அடைத்து பம்பி தலைவரும் வெள்ளத்தன்னே - மேலெழுந்து அலைவீசி ஒலித்துப்பெருகி ஆகாயப்பரப் பெல்லாமறைத்துச் செறிந்து மேற்பட்டுவரும் வெள்ளத்தை, தடவரை பயந்ததிங் கள் கலைநிறை வதனத்தேவி காண்டலும் வெரு சொண்டாள் - மலையையன்பெற்ற கலைநிறைந்த சந்திரவேப்போன்ற திருமுகமுடைய பார்வதியார் காணவும் பயந்தனர்.

மலைபடு பொருளெல்லாம் வாரிக்கொண்டு ஆகாய முகட்டை யளாவிப் பொங்கி வருகின்ற வெள்ளத்தைப் பார்வதியார்கண்டச்சமுற்றவளென்க. (௩௭௩)

புடையுறு மிகுளை மாறும் பொள்ளென வச்சம் பூப்பத்
தடைபடா தணுகு நீத்தந் தனையெதிர் நோக்கி நோக்கிக்
கடல்கிளர்ந் தனைய வெள்ளங் காரண மின்றி யென்னே
விடையவன் பூசை நாப்பண் மேவிய வாறென் றெண்ணி.

(இ - ள்.) புடையுறும் இஞ்ஞாமாரும் பொள் என அச்சம்பூப்ப - அம்மையார் பக்கங்களிற் குழந்திருக்குந் தோழிமார்களும் துழங்குகின்றச்சங்கொள்ள, தடை படாது அணுகும் நீத்தம் தனை எதிரோக்கி நோக்கி - துப்பதற்கோ ரணையின்றி வரும் வெள்ளத்தைத் திரும்பிப் பலமுறையும் பார்த்து, கடல்கிளர்ந்தால் அலையவெ ள்ளம் - கடல்பொங்கி வருவதைப்போல வருகின்ற வெள்ளம், காரணமின்றி விடைய வன்பூசை நாப்பண்மேவிய ஆறு என்னே என்று எண்ணி - காரணமில்லாமல் சிவ பூசைசெய்யு மிவ்விடையில் வருகின்றவகை என்ன ஆச்சரியமென்றெண்ணி. (௭-று)

பாங்கியாருசுவரும் வெள்ளத்தை யம்மையார் பலமுறையும் பார்த்துக் காரண மின்றி இச்சிவபூசை நடுவில் வருவது என்னையென்றெண்ணினோனென்க. (௩௭௪)

என்னுடைத் திங்கு தன்னுற் பூசனைக் கிடைபூ ருகத்
துன்னிய திதுவா மென்று சொல்லருங் கவலை கூர்ந்து
சென்னியின் மதியம் வைத்தார் திருவடி யிதயத் தெண்ணு
முன்னரப் பெருநீர் வெள்ள முடுகிவந் தடுத்த தாக.

(இ - ள்.) இது என்னுடை திங்கு தன்னால் பூசனைக்கு இடையூறுக ழைவிய யது ஆம் என்று - இந்த வெள்ளமென்னுடைய கொடும்பாவத்தினால் பூசைக்கிடையூறுக நெருங்கி வருவதாகுமென்று, சொல்லுங் கவலைகூர்ந்து சென்னியில் மதியம் வைத்தார் திருவடி இதயத்து என்னுமுன்னர் - சொல்லுங் கடங்காத மனக்கவலையீ தூர்த்து முடியிற் சந்திரனை வாழவைத்த இறைவருடைய திருவடியை யுள்ளத்தி னினிப்பதற்குமுன், அ பெருநீர்வெள்ளம் முகிசுவந்தித்தது - அந்தப் பெரியவெள் ளம் வேகமாக வந்தனாகியது. (எ-று)

இவ்வெள்ளம் வருவதற்கு வேறுகாரணமில்லை என்னுடைய பாவமே ; அதனு லென்பூசைக் கிடையூறுக வந்ததென் மென்னுவதற்கு முன்னரவ் வெள்ளம் வினாற் துவந்ததென்க.

வருகின்ற வெள்ளம் தன்பூசைக்கே இடையூறுக வருகின்றதெனத் துணிந்தா ராகையால் அவரவர்வினே அவரவர்க்கே வருமன்றி மாறிவராதென்பார் என்னுடை திங்கு தன்னால் பூசனைக் கிடையூறுகத் துன்னிய திதுவாமெனவும், கலையேயுந்த சந்திரனை முடியிலணிந்து வாழவைத்ததுபோல என்னையுந் தன்னருகில் வாழவைக்க வேண்டிமென்றெண்ணினாரென்பார் சென்னியின் மதியம்வைத்தார் திருவடி இதயத் தென்னு முன்னரெனவும் கூறினார். (ங-எரு)

துன்புற நோக்கி நெஞ்சம் துண்ணெனத் துளங்கி யாவா வும்பர்வான் தடவிச் செல்லு மொப்பரும் பெருநீர் வெள்ள மெம்பிரான் மிசையே நண்ணு மினிச்செய்வ தென்னே யென்று தம்பிரா னர்பா லன்பு தழைந்தெழு முள்ளத் தோடும்.

(இ - ள்.) துன்புறநோக்கித் துண்ணென நெஞ்சம் துளங்கி - வருத்தமுற்றுப் பார்த்துத் திமிக்கென்று நெஞ்சங்கலங்கி, உம்பர்வான் தடவிச்செல்லும் ஒப்பரும் பெருநீர்வெள்ளம் - விண்ணுலகத்தைக் கடந்து செல்லு மிந்த வொப்பில்லாத பெ ரிய நீர்ப்பெருக்கும், ஆவா எம்பிரான் மிசையெண்ணும் - அந்தோ என்னுடைய நாயகர்மேல் வரும், இனிசெய்வது என்னே என்று - இனியான் செயயத்தக்கது யா தோவென்று, தம்பிராணர்பால் அன்புதழைந்து எழும் உள்ளத்தோடும் - தமது பெரு மாணர்பாலன்புநிறைந்தெழுகின்ற வுள்ளத்தோடும். (எ-று)

(வெள்ளம் முகிசுவரவும்) துன்பமடைந்து நோக்கி மனங்கலங்கி அந்தோ இந்த வெள்ளம் இனி நாயகர்மேல்வரும் நாம் செய்யத்தக்கது யாதோ வறிகிலேனென் றன்பா லெழுந்த வுள்ளத் துடனென்க. (ங-எக)

அட்டொளிப் பசும்பொன் மேனி வடிவெலா மதிர்ப்புக ட்டப் பொட்டணி நுதலின் பாங்கர்க் குறுவெயர்த் திவலை பூப்ப மொட்டிடி முலையிற் தூங்கு முத்தொளி வடங்க ளாட விட்டிடை வருந்திச் சால வினுமெனத் துவண்டு வாட.

(இ-ள்.) அட்டு ஒளி பசும்பொன்மேனி வடிவு எல்லாம் அதிர்ப்புகாட்ட - நெருப் பிலிட்ட பசும்பொன்போலு மொளியீச மழகிய திருமேனி முற்றமதிரவும், பொ ட்டு அணிநுதலின் பாங்கர் குறுவெயர் திவலைபூப்ப - திலகமணியு நெற்றி முழுவ தும் மழைத்துவல்போற் சிறிய வேர்வையரும்பவும், மொட்டி இளமுலையில் தூங்கு முத்தொளி வடங்களாட - தாமதாயரும்புபோன்ற இளமுலையிற்றங்கிய வொளியீசம் முத்துவடங்களையவும், இட்டிடைவருந்தி சால இறும் என துவண்டிவாட - தோ

ன்றாக சிறிய இடையானது வருத்தமுற்றுத் துவண்ணை வொழிந்து விழுமென்
றெண்ணத் துவண்டாடவும். (எ-று)

திருமேனி யதிரவும் நெற்றியில் வெயர்வரும்பவும் தனங்களில் முத்துவட மசை
யவுமிடை துவளவுமென்க. (ங-எ)

கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த குருமலர்ச் சுரும்ப ரார்ப்ப
வேந்தக லல்குற் சூழ்ந்த வெரிமணிப் பரும மார்ப்பச்
சேந்தொளி பிலிற்றுஞ் செம்பொற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பக்
காந்துபொற் கடகக் கையிற் கதிர்வளைக் குலங்க ளார்ப்ப.

(இ - ள்.) நறவந்தோய்ந்த கூந்தலில் குருமலர் சுரும்பர் ஆர்ப்ப - மயிர்ச்சா
ந்து தோய்ந்த கூந்தலிற் சூட்டிய நிறமுள்ள மலர்களில் மொய்த்திருக்கும் வண்டு
கள் பறந்தொலிக்கவும், ஏந்து அகல் அல்குல் சூழ்ந்த எரிமணிபருமம் ஆர்ப்ப - அக
ன்ற நிறம்பத்தின்மேல் சூழ்ந்து விளங்கு மொளிவீச மிரத்தினமிழைந்த மேகலாபரண
மசையவும், சேந்து ஒளிபிலிற்றும் செம்பொன் கிண்கிணி சிலம்பொடி ஆர்ப்ப - திரு
வடியில் சிவந் தொளிவீசும் செம்பொன்னுலாகிய கிண்கிணியும் தூபுரமும் கலந்
தொலிக்கவும், கையில் காந்துபொன்கடகம் கதிர்வளை குலங்கள் ஆர்ப்ப - திருக்கரத்
திலணிந்த வொளிவீசும் பொற்கடகமு மொள்ளிய வளையல்களும் கலந்தொலிக்கவும்.

வண்டிகள் கூந்தலிலொலிக்க மேகலாபரண மிடையிலொலிக்க கிண்கிணி தூபு
ரங்க எழுகளி லொலிக்க கடகங்களும் வளையல்களும் கைகளிலொலிக்க வென்க. ( )

ஒருகொடி யெழுந்து செம்பொ னுயர்வரைக் குவமி தன்னை
யிருகொழுந் திருபாற் போக்கித் தழீஇயென வெழுந்து வல்லே
முருகலர் வேதி யும்பர்த் தன்வல முழந்தா னுன்றிக்
கருமணிப் பாவை யன்னுள் கணவரைத் தழுவிக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) செம்பொன் உயர்வரை கோடுதன்னை ஒருகொடி எழுந்து இருகொ
ழுந்து இருபால்போக்கி தழீஇ என - செம்பொன்மயமாகிய மேருமலையின் சிகரத்
தை ஒரு பூங்கொடியானது மேலெழுந்து இரண்டு கொழுந்துகளை யிரண்டுபக்கத்தி
லுஞ் செலுத்தித் தழுவியதுபோலும், கருமணிபாவை அன்னுள்வல்லே எழுந்து -
நீலமணியாற்செய்த பாவைபோலும் வடிவினைவாய்ந்த வம்மையார் விரைந்தெழுந்து,
முருகு அலர்வேதி உம்பர் தன் வல முழந்தாள் ஊன்றி - நறுமணம்வீச மலர்களால்
மணமேறப்பெற்ற வேதிகையின்மேல் தனது வலக்கால் முழந்தானையுன்றி, கணவரை
தழுவிகொண்டாள் - தன்னுயகரைத் தழுவிக்கொண்டாள். (எ-று)

பொன்மலைச்சிகரத்தை யொருபூங்கொடியெழுந்திரண்டுகொழுந்துகளை யிருபக்
கத்தினும் போக்கித் தழுவிக்கொண்டாற்போலச் சோதிசொருபராகிய ஏகம்பவாண
ரைக் கருமணிபோன்ற வம்மையார் தமது திருக்கரத்தாற் தழுவிக்கொண்டனளென்க.

மணிமுலைக் குவட்டி னோடு வளைக்கையா னெருக்கிப் புல்லித்
தணிவருந் காதல் விம்மக் காதலி தழுவ லோடும்
திணியிரு னறுக்குஞ் சோதித் திருவுருக் குழைந்து காட்டி
யணிவளைத் தழும்பி னோடு முலைச்சுவ டணிந்தா னாயர்.

(இ - ள்.) மணிமுலை குவட்டினோடு வளைக்கையால் நெருக்கிப்புல்லி - அழகிய
முலை முகட்டோடு வளையலணிந்த கையா லிறுக்கப்பட்டி, தணிவரும் காதல்விம்ம காத

லிதழுவலோடும் - தணியாதவாசைமீதூர அம்மையார் தழுவின்வளவில், ஐயர்நீணி இருள் அறுக்கும் சோதி திருவுருகுழைந்து காட்டி - வேதியராகிய தலைவர் திண்ணிய விருளைச்சிக்குஞ் சோதிமயமாகிய திருமேனியைக் குழைத்துக்காட்டி, அணிவளைத் தழும்பினோடு முலைச்சுவடு அணிந்தார் - அழகியவளைத் தழும்பினோடு முலைத்தழும் பையு மணியப்பெற்றனர். (எ-று)

அம்மையார் முலைக்குவட்டாலும் வளைக்கையாலும் நாயனா இறுக்கக்கட்டி ஆசைமீதூரத்தழுவ இறைவர் தமதுருவில் அத்தழும்புகளைக் கொண்டனரென்க. ( )

கலிவிநீந்தும்.

வற்றிநின் றருந்தவ முயன்று பன்மறை
கற்றவ ருணர்வையுங் கடந்த பேரொளி
சிற்றிடைத் திருந்திழைத் தேவி வால்வளைப்
பொற்றழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) வற்றிநின்று அருந்தவம் முயன்று பன்மறைகற்றவர் உணர்வையும் கடந்த பேரொளி - உண்டமுதலிப்பவை துறந்துநின்று செய்தற்கரிய தவத்தின் முயன்றுபல தூலையும் கற்றுணர்ந்தவ ரதிரவையும் கடந்துநின்ற அகண்டசோதி, சிற்றிடை திருந்திழை தேவி வால்வளை பொல்தழும்பொடு முலைச்சுவடு பூண்டது-சிறியஇடையையும் பணிதியமைந்தவாபரணங்களைமுடையவம்மையாரதயர்ந்த பொன்னாலாகிய வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையும் கொண்டது. (எ-று)

அருந்தவமுயன்று அருங்கலை யோதியுணர்ந்தவ ரதிரவையும் கடந்துநின்ற பேரொளி அம்மையாரது வளைத்தழும்பையும் முலைத்தழும்பையும் கொண்டதென்க. தவஞானங்களைக்கடந்த பேரொளி வளைத்தழும்புக்கும் முலைத்தழும்புக்கு முட்பட்ட தரிதென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (நஅக)

உருவரு வணுமலை யுண்மை யின்மைமற்
றிருளொளி யன்றிநின் றிலகு பேரொளி
மருமலர்ச் சுருங்குழன் மங்கை வால்வளைப்
பொருதழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) உருவு அருவு அஃனுமலை உண்மை இன்மை இருள்ஒளி அன்றி நின்று இலகுபேரொளி - உருவுமருவு மஹிமம்மையு முண்மையு மின்மையு மிருளுமொளியு மாகிய விவையெல்லா மல்லாதநின்ற பெரியசோதி, மருமலர் சுருங்குழன் மங்கைவால் வளைபொரு தழும்பொடு முலைச்சுவடு பூண்டது - நறுமணங்கமழும் மலரணிந்த கரிய கூத்தலையுடைய வம்மையாரது சிறத்தவனியினால் பொருத்தப்பெற்ற தழும்பொடு முலைத்தழும்பையும் பூண்டது. (எ-று)

உருவப்பொருளும் அருவப்பொருளு மாகாமலும் சிறிதும் பெரிது மாகாமலு முள்ள இல்லதாகாமலு மல்லம்பகலு மாகாமலும் நின்றசோதி அம்மையாரது வளைத் தழும்பையும் முலைத்தழும்பையும் பெற்றதென்க.

உருவமுதலிய வொருபொருளுமாசாத சுயஞ்சோதி இவ்வடையாளங்களைப்பெற்ற ததிசயமென்பார் பேரொளி முலைச்சுவடுபூண்டதே என்றார். (நஅஉ)

பெருவிர ளளவையி னுளத்திற் பேணினின்
றுருவுயிர் முழுவது மாட்டு மொள்ளொளி

பருள்பொழி குறுநகை யணங்கு வால்வளைப்
புரிதழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) பெருவிரல் அளவையின் உளத்தில்பேணிநின்று - அங்குடட வளவின தாகவுள்ளத்தின்கண் பொருந்திநின்று, உருஉயிர் முழுவதும் ஆட்டிம் ஒள்ஒளி - உருவோடுகூடிய பலவுயிர்களைப் பாட்டு மொள்ளியசோதி, அருள்பொழி குறுநகை அணங்குவால் வளைபுரிதழும்பொடு முலைச்சுவடுபூண்டது - கருணையரும்பும் புன்னகையையுடைய வம்மையாரது சிறந்தவளையினும்செய்த தழும்போடு முளைத்தழும்பையுங் கொண்டது. (எ-று.)

ஓரங்குட்டவளவா யுள்ளிருந் துயிர்களை யாட்டுஞ் சோதிவளைத்தழும்பையும் பெரியமுலைத் தழும்பையும் கொண்டதென்க.

அங்குட்டவளவாகிய வருவில் பெரிய வடையாளங்களைத் தன்னுட்கொண்டது வியப்பென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (ந-அந)

உயிர்ப்பினை யொடுக்கியே விழித்து நங்குவோ
ரயர்ச்சியி லகக்கணு னோக்கு மாரொளி
குயிற்பெடைச் சின்மொழி யிறைவி கோல்வளைப்
புயத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு பூண்டதே.

(இ - ள்.) உயிர்ப்பினை ஒடுக்கியே விழித்து உறங்குவோர் - வாயுவைக் கும்பக்ஞ்செய்து வெளியேகண்விழித் துள்ளேநூங்கும் யோகியருடைய, அயர்ச்சியில் அகக் கண்ணல் நோக்கும் ஆர் ஒளி - சோர்வில்லாத ஞானக்கண்ணல் காணும்பேரொளி, பெடைகுயில்சின் மொழி இறைவி - பெண்குயில்போல வினியமொழிகூறும் தேவியாருடைய, புயம் கோல்வளை தழும்போடு முலைச்சுவடு பூண்டது - கையிலணிந்த வளைத்தழும்போடு முலைத்தழும்பையும் கொண்டது. (எ - று)

இசேசக பூரகத்தாற் பிரணவாயுவைக் கும்பக்ஞ்செய்து கண்ணத்திறந்து புலனையடக்கிக் கரணங்கள்சோர்வடையச் செய்யுங்கால் வெளிப்படும் ஞானக்கண்ணம் காணுஞ் சுழஞ்சோதி அம்மையாருடைய வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்புங் கொண்ட தென்க.

யோகியர்கள் கண்விழித்திருக்க வைப்பினும் கண்வழியுழலும்புலனை யுள்ளடக்க லின் விழித்தறங்குவோரொளவும், புலனடங்கவே அவ்வழியுழலும் கரணங்களோயுமாகலின் அயர்ச்சியிலெனவும், கரணவோய்வில் ஞானவொளி தோன்றுமாகலின் அகக் கண்ணல் நோக்கும் ஆரொளியெனவுங் கூறினர். அகநாட்டமுடையோர் காணும் பேரொளிபுறநாட்டமுடையோர் காணும் வளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புங் கொண்ட ததிசயமென்பார் சுவடுபூண்டதே என்றார். (ந-அச)

என்றுமோ ரியல்பினிற் பகலி ராவற
நின்றவ ரன்பினுக் கணிய நீளொளி
மென்றளிர்ச் சிறடி விமலை கைவளைக்
கொன்றழும் பொடுமுலைச் சுவடு கொண்டதே.

(இ - ள்.) என்றும் ஓரியல்பினில் - எந்நாளு மொருபெற்றித்தாக, பகல் இரவு அற நின்றவர் அன்பினுக்கு அணிய நீள்ஒளி - பகலிரவென்பதின்றி நிற்கின்றவர்களுடைய வன்பினுக் கெளிவரும் நீண்டசோதி, மெல்தளிர் சிறு அடிவிமலை கைவளை

கொண் தழும்பொடு முலை சுவடு கொண்டது - மெல்லிய தளிர் போன்ற சிற்றடியைய யுடைய வம்மையாரது பெருமைபொருதிய வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுங் கொண்டது. (எ-று.)

என்று மோர்படித்தாய் நிற்கும் அன்பர்களுக் கண்ணியதாக விளங்குஞ் சுயஞ் சோதி அம்மையாரது வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுங் கொண்டதென்க.

விரப்பு வெறுப்புக்களானவரும் இன்பத்துன்பமற்றவனொன்பார் என்று மோரியல்பினிலெனவும், சகலகேவலங்களைக் கடந்து அருளவந்தையி னிற்பவனொன்பார் பகலிராவறநின்றவனெனவும், அருள்வழிநின்று அன்பிற் தலைப்பட்டார்க்கே அண்ணிப் பவ னென்பார் அன்பினுக்கணிய றீரொளியெனவும், சகலகேவலாவந்தையைக் கடந்தார்க்குச் சமீபிக்கு ஞானஞ்சோதி சகலகேவலாவந்தை யுடையார்க்குச் சமீபிக்குத் தழும்புகளைப்பெற்ற ததிகையமென்பார் சுவடுகொண்டதே எனவும்கூறியார். (ந.அரு.)

மனத்திடைத் தனதடி நினைந்த மாத்திரை
வினைப்பெரும் பிறவிவே ரகழு மெய்யொளி
யனைத்துல ின்றரு ளமலை பல்வளை
யினத்தழும் பொடுமுலைச் சுவடு மேற்றதே.

(இ - ள்.) மனத்திடை தனதடி நினைந்தமாத்திரை வினை பெரும்பிறவி வேர் அகழும் மெய் ஒளி - மனத்தில் தன்சீபாத நினைத்த மாத்திரத்தில் இருவினையைப் பெருக்குஞ் சன்னவேனா யகழ்ந் தொழிக்குஞ் சுயஞ்சோதி, அனைத்துலகு ஈன்ற ருள் அமலை பல் இனம் வளை தழும்பொடு முலை சுவடும் ஏற்றது - எல்லா வுலகங்களையு மீன்றருளியவம்மையாரது பலவினமாகிய வளைத்தழும்புகளோடு முலைத்தழும்பையு மேந்தியது. (எ-று)

திரவடியை நினைத்தமாத்திரத்தில் பிறவியை அறவே யொழிக்குஞ் சுயஞ்சோதி அம்மையாரது வளைத்தழும்பொடு முலைத்தழும்பையுமேற்ற தென்க.

நினைப்பவருடைய பிறவிக்குவித்தாகிய ஆசையை யொழிக்கவல்ல சுயஞ்சோதி ஆசையை மேன்மேல் வினைவிக்குந் தழும்புகளைக்கொண்டது அதிகையமென்பார் சுவடு மேற்றதே என்றார். (ந.அரு.)

வடவரை குழைத்ததோர் பவள மால்வரை
முடிவொடு முதலிலா மாவின் மூலத்து
மடநடை யிளங்கொடி வளைக்க ரத்தொடு
குடமுலைக் கம்மவோ குழைந்து மெல்கிறே.

(இ-ள்.) வடவரைகுழைத்தது ஓர் பவளமால்வரை - பொன்மலையை வில்லாகக் குழைத்த வொரு பெரியபவளமலை, முடிவொடு முதல் இல்லாத மாவின் மூலத்து - அழிந்து தோன்றுதலில்லாத மாவடியில், மடநடை இளங்கொடி வளை கரத்தொடு குடமுலைக்கு அம்ம குழைந்து மெல்கிறது - மெல்லிய நடையையுடைய இளங்கொடி போன்ற வம்மையாரது திருக்கரத்திலணிந்த வளையலோடு குடம்போன்ற முலைக்கு மிகவுங்குழைந்து மெலிவடைந்தது. (எ-று)

பொன்மலையைக் குழையச்செய்த பவளமலை ஒரு மரத்தடியில் ஓர் மங்கையி னுடைய வளையொடு முலைக்குக் குழைந்த தென்க.

பொன்மலை வடக்கின் கண்ணதாகலின் வடமலையெனவும், அதனைக்குழையச் செய்தது இறைவனென்பார் பவளவனா யெனவும், கேடுமார்க்கமுயின்றி என்று முள்ளது மாமரமென்பார் முடிவொடு முதலிலா மா எனவும், பூயிக் காதாரமாகிய மலையைக் குழையச்செய்த வொரு பெரியமலை ஓரிலாக்கொடியை ஆதரவாகக் கொண்டவனைக்கும் முலைக்கு மெலிந்து குழைந்தமை எங்குமில்லாத வநிசயமென்பார் இளங்கொடி வளைக்கரத்தொடு குடமுலைகம்மவோ குழைந்து மெல்கின்றே எனவுக்கறிஞர்.

அல்லது உம் இறைவ ரதல்வண்ணமாதலால் பவளமலை என்றார். அழலிம்பட்ட பொன்னுருகுதலியல்பு. அழ லொரு பொருளாலு முருகுவதின்று. ஆகவே அழலிடைப்பட்டார் கறிந்து பொரிந்து போகத்தக்க பொருளாலுருகிக் குழைந்ததும் உருத்தோற்றது போகத்தக்க அப்பொருளா லுருப்படுத்திய வடுவைத் தன்னுருவத்திற்றோன்றச்செய்ததும் சிறந்த வநிசயமென்பார் மெல்கின்றே எனவும் அம்மவோ எனவுக்கறிஞர்.

பவளமால்வனாயென்றதை - “பவளமே மசூடம் பவளமே திருவாய் பவளமே திருவுடம்பு” என்னும் திருவாக்கானதிக. (ங அள)

கலிநிலைநுழை.

அம்பொன் வால்வளைத் தழும்பொடு முலைச்சுவ டணிந்து
கம்ப வைப்புடை வாழ்க்கையார் கருணைசூர்ந் தருளி
நம்பு மோகையிற் பெருங்கனி சிறத்தலு நலமார்ந்
தும்ப ரிம்பரி னுயிரெலா முவகையிற் களித்த.

(இ - ள்.) கம்ப வைப்புடை வாழ்க்கையார் அம்பொன் வால்வளைத் தழும்பொடு முலைச்சுவடு அணிந்து - கம்பைத்தலத்தைத் தாம் வாழிடமாகக்கொண்ட விதைவர் அழகிய சிறந்தபொன்லைமைந்த வளைத்தழும்போடு முலைச்சுவடும் புதையப்பெற்ற, கருணைசூர்ந்தருளி நம்பும் ஓகையில் பெருங்கனி சிறத்தலும் - அருள்சூர்த்து பேராணந்தப் பெருக்கால் களிப்படங்காது மேன்மேற் சிறக்கவும், உம்பர் இம்பரின் உயிரொலாம் நலம் ஆர்ந்து உவகையில் களித்த - விண்ணுலகிலு மண்ணுலகிலுமுள்ள ஆன்மகோழகளெல்லாஞ் சுகமடைந்தானந்தத்தில் மூழ்கின. (எ-று)

திருவேகம்பவாணர் அம்மையாரது சுவடழந்தப்பெற்று களிசிறந்திருக்க வுயிர்களெல்லாஞ் சுகமடைந் தின்புத்திருந்தனவென்க.

அம்மையார் இறைவர் திருக்கண்களைப் புதைத்த அக்காலத்தி னுயிர்களெல்லாந் துன்பமடைந்ததுபோலும் அவ்விதைவளைத் தனமும் வளைபுமழந்தத் தழுவிய இக்காலத்தி லாணந்தமடைந்தன வென்பார் கம்பவைப்புடைவாழ்க்கையர் வளைத்தழும்பொடு முலைச்சுவடணிந்துகளி சிறத்தலு முயிலொ முவகையிற் களித்தஎன்றார். (.)

நிற்கும் வானமு மாசறத் திகழ்ந்தொளி படைத்த
தக்க பல்லிய மெண்ணில தழங்கின விளங்கால்
புக்கு மெல்லெனப் புதுமணங் கொண்டெழுந் தசைந்த
விக்க டற்பெரும் புவியெலா மடங்கின துகள்கள்.

(இ-ள்.) நிற்கும் வானமும் மாசு அற திகழ்ந்து ஒளிபடைத்த - எண்ணிக்கொடுக்கடிய மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் சூற்றமரவிளங்கிப் பிரகாசித்தன, தக்கபல்லியம் எண்ணில தழங்கின - சிறந்தபலவாச்சியங்க ளளவிந்தனவாய் முழங்கின, இள

ங்கில் மெல்லென புக்கு புதுமணங்கொண்டு எழுந்து அசைந்தது - இளந்தென்றிற்
காற்றானது மெல்லெனப்புகுந்து புதிய வாசனைக்கொண்டு மேலெழுந்து வீசியது,
இ கடல் பெரும்புவி எல்லாம் துகள்கள் அடங்கின - இந்த கடல்முற்ற மண்ணிலாக
மெல்லாம் துகளடங்கின. (எ-று)

உலகெல்லா மொளிடைத்தன வாய்சியங்களெல்லா மொலித்தன தென்றற்காற்
றசைந்தது எங்குந் தாசுகளடங்கின வென்க.

அசைந்தது என்புழி துவ்வீறு தொகுத்தன்மெற்றது. (ந.அக.)

மந்தி ரத்தழல் வலஞ்சுழித் தெழுந்தொளி நிகழ்ந்த
சுந்த ரப்பொலம் பூமழை நிரந்தரஞ் சொரிந்த
சந்த மாமறைத் தனித்தனி மகிழ்ந்தெழுந் தார்த்த
வெந்த வையமு மயலிடை யின்றியோங் கினவால்.

(இ - ள்.) மந்திரத்து அழல் வலஞ்சுழித்து எழுந்து ஒளிநிகழ்ந்த - ஓமாக்கினி
வலமாகச்சுழித்தெழுந்து ஒளிவிட்டோங்கியது, நிரந்தரம் சுந்தரப்பொலம் பூமழை
சொரிந்த - நீங்காம லழகிய பொன்மலரைப் புட்கலவார்த்தமென்று மேகஞ்சொரிந்
தது, சந்தமாமறை மகிழ்ந்து தனித்தனி எழுந்து ஆர்த்த - இன்னிசையோடு கூடிய
நான்குவேதங்களு மகிழ்ந்து தனித்தனியே பேரோசையோடொலித்தன, எந்த வைய
யமும் அயலிடை இன்றி ஓங்கின - (இவ்வாறு) எந்தவுலகத்திலும் வெற்றிட மின்றி
மங்கலம்பெற்றோங்கின. (எ-று)

மந்திராக்கினி வலஞ்சுழித்தெழுந்தது நீங்காது பொன்மழை பொழிந்தது நான்
சுவேதங்களுங் கோவரித்தன உலகெல்லா மங்கலம்பெற்றோங்கின வென்க.

மணி நீர் பொன் பூ மண் கல் தீ என்னு மிவைகளை முறையே பொழிவன ஏழு
மேகங்களாதலால் பொலம்பூமழை என்றதற்கு அம்மேகத்தைக் குறித்தாமென்க. (1)

எங்கு மின்னண நிகழ்வுழி யிருமதக் கலுழித்
துங்க வெண்கரிக் கோமுதற் சுராசுர ரொல்லாந்
தங்க ளின்றுணைக் கிழத்தியர் தம்மொடும் வல்லை
யங்களைந்தன ரகநிறை யுவகைமீக் கிளைப்ப.

(இ - ள்.) இன்னணம் எங்கும் நிகழ்வுழி அங்கு - இன்னவகையாக எவ்விடத்து
மங்கலநிகழ்கின்றகாலத் தவ்விடத்தில், இருமதம் கலுழி துங்க வெண்கரி கோ முதல்
சுரா அசுரர் எல்லாம் - நீங்காது டெரிய மதநீரைப்பொழுகின்ற தெய்வத்தன்மையை
யுடைய வெள்ளையானைக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் அசுரா
களுமாகிய யாரும், தங்களின்றுணை கிழத்தியர் தம்மொடும் அகம்நிறை உவகைப
விளைப்ப வல்லை அணைந்தனர் - தம் மனைவியரோடு முள்ளத்தினைந்த சந்தோட
மேமேழை வினாந்தடைந்தனர். (எ - று)

திருவேகம்பத்தி லிவ்வாறு மங்கலமநிகழ்கின்ற காலத்தில் சுராசுரரொல்லா
தம் மனைவிமாரோடுவந்து சேர்ந்தனரென்க. (ந.கூச)

புண்ட ரீகமென் பொருட்டனைக் கடவுளும் புதுப்பூந்
தண்டு முாய்முழத் தனிப்பெருந் தலைவனு மிருகேழ்

முண்ட கத்துறை முதல்வியர் தமையுடன் கொண்டு
மண்டு பேரின்பங் கிடைத்ததின் றெமக்கென வந்தார்.

(இ - ள்.) மென் புண்டரீகம் பொருட்டு அனுகடவுளும் புதுப்பூம் தன்னுழாய்
முடி தனி பெரும் தலைவனும் - மெல்லியதாமரைப் பொருட்டிலிருக்கும் பிரமணம்
புதியதேன்றுளிகுந் துளவமாலேருடிய முடிபுனைந்த பெருமையிற் சிறந்த திருமா
லும், இருகேழ் முண்டகத்து உறை முதல்வியர் தமை உடன்கொண்டு - வெண்டா
மரை செந்தாமரைகளில் வசிக்குங்கலைமகளையும் அலைமகளையு மழைத்துக்கொண்டு,
இன்று எமக்கு மண்டு பேரின்பம் கிடைத்தது என வந்தார் - இந்நாள் எங்களுக்கடங்
காத பேரின்பங்கிடைத்ததென்று வந்துசேர்ந்தனர். (எ-று)

அரிபிரமர் பேரின்பங்கிடைத்ததென்று தம் பத்தினிகளோடுவந்தனரென்க. (இ)

சோதி நாரதன் முதற்சுரர் முனிவரும் வசிட்ட
னாதி யாயபல் பிரமநன் முனிவரு மளவில்
காதன் முந்துறு களிப்பொடுங் குழாங்கொடு கரத்தின்
மீது தண்டமும் வேணியுங் விளங்கவர் தடைந்தார்.

(இ - ள்.) சோதி நாரதன்முதல் சுரர்முனிவரும் வசிட்டன் ஆதியாய பல்பிரம
நல்முனிவரும் - விளக்கமுள்ள நாரதர்முதலிய தேவரிஷிகளும் வசிட்டர்முதலிய
பல நல்லபிரமரிஷிகளும், அளவில்காதல் முந்துறுகளிப்பொடும் குழாங்கொடு கரத்
தின்மீது தண்டமும் வேணியும் விளங்கவந்து அடைந்தார் - மட்டுப்படாதவாசை
யால் முற்பட்டவரும் களிப்போடும் தம்மினத்தவராகிய முனிவர்கூட்டத்தோடு
கரத்திலேந்திய தண்டமுஞ் சடைமுடியும் விளங்க வந்து கூடினர். (எ-று)

தேவரிஷிகளும் பிரமரிஷிகளும் களிப்போடும் தம்மினத்தவரைக் கூட்டிக்கொ
ண்டு தண்டுகமண்டலமுஞ் சடைமுடியும் விளங்க வந்து கூடினொன்க. (நகநக)

சத்தி மார்திதி யதிதிமற் றுறுதக்கன் மக்க
ளொத்த யோகினிப் பகுதிய ருந்ததி யுலோபா
முத்தி னாத்திருந் திழையன சூயையே முதலா
மித்தி றததவர் யாவரு மகிழ்ந்துவர் திறுத்தார்.

(இ - ள்.) சத்திமார் திதி அதிதி மற்று உறு தக்கன் மக்கள் ஒத்தயோகினி பகு
தியர் - சப்தகன்னிகளும் திதி அதிதி முதலிய தக்கனுடைய பெண்கள்பலரும் தம்மு
ளொத்த யோகினிகளும், அருந்ததி லோபாமுத்தினை திருந்திழை அனஞ்சயை முத
லாம் இத்திறத்தவா யாவரும் மகிழ்ந்துவந்து இறுத்தார் - அருந்ததி லோபாமுத்தி
ரை திருந்திய வாபரணமணிந்த அனஞ்சயைமுதலாகவுள்ள இவ்வகையினராகிய பெண்
கள் பலரும் மகிழ்ச்சியோடும் வந்து தங்கினர். (எ-று)

சப்தகன்னிகள் திதி அதிதி முதலாகவெண்ணப்பட்ட தக்கன் பெண்கள்
யோகினிகள் அருந்ததி லோபமுத்தினை அனஞ்சயைமுதலிய பெண்கள் பலரும் வந்
தனொன்க. (நகச)

சனக னாதியர் தமிழ்முனி தவத்துரு வாசர்
முனிவர் சூழுப மன்னியன் முதுதிற் புதர்
நனியு ருத்திரர் கணதிபர் நந்தியெம் பெருமா
னினையர் யாவரு மாயிடை யொருங்குவர் திறுத்தார்.

(இ - ள்.) சனகன் ஆதியர் தமிழ்முனி தவத்துருவாசா முனிவர் சூழ் உபமன்னியர் - சனகாதியர்கள் அகத்தியர் தவத்தின்மிக்க துருவாசர் முனிவர்கள் சூழப்பெற்ற உபமன்னியர் முதலிய முனிவர்களும், முதலில் பூதா நனி உருத்திரர் கண்திபர் நந்தி எம்பெருமான் - வன்மைமிக்க பூதாசனும் அங்க உருத்திரர்களும் கண்திபர்களும் எமது நந்திபெருமானும், இனையர் யாவரும் ஆயிடை ஒருங்குவந்து இறுத்தார் - இவரனைவரு மவ்விடத்தி லொன்று சேர்ந்தனர். (எ - று)

சனகாதி முனிவர் பூதர் உருத்திரர் கண்திபர் நந்திதேவா ஆகிய இவ்வொல்லாங் கூடினொன்க.

(௩௬௫)

நண்ணி யாவரு நாயகி தழுவிடக் குழைந்த
வண்ண லார்திருக் கோலநேர் கண்டுகண் டார்த்தார்
விண்ணி றைந்தபே ரானந்த வெள்ளத்தி னலைந்தார்
கண்ணி னறப்பெறு பெரும்பயன் கைவரப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) யாவரும் நண்ணி நாயகி தழுவிடகுழைந்த அண்ணலார் திருக்கோலம் நேர்கண்டு கண்டு ஆர்ந்தார் - எல்லாரும்வந்து கூடி இறைவி தழுவக்குழைந்தவிறை வர் திருக்கோலத்தை நேரே பலமுறையுங்கண் டாரவாரஞ்செய்து, விண் நிறைந்த பேரானந்த வெள்ளத்தில் அலைந்தார் - அகண்டாகரமாய் நிறைந்த பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கித் தலைதடுமாறி, கண்ணினால் பெறு பெரும்பயன் கைவரப்பெற்றார் - கண்களாலடையத்தக்க பெரும்பயனை யெளிதாகப் பெற்றனர். (எ - று)

தழுவக்குழைந்த கோலத்தை யாவருங்கண்டு கண்ணினற பெறும்பயனை யெளி தாகப் பெற்றன னொன்க.

(௩௬௬)

அலர்ந்த வாள்விழி யின்பநீர் சொரியின் றழுதார்
மலர்ந்த காதலின் வடிவெலாம் புளகங்கண் மலிந்தார்
கலந்த சிந்தையா ரருட்பெருங் கருணையே நோக்கிப்
புலந்த தழைத்திடச் சென்னிமே லஞ்சலி புனைந்தார்.

(இ - ள்.) கலந்தசிந்தையார் அருட்பெருங் கருணையே நோக்கி - அன்பர் சிந்தை கலந்த விதைவருடைய அருள்வடிவமாகிய திருமேனியையே கண்டு, அலர்ந்தவாள் விழி இன்ப நீர்சொரியின்று அழுதார் - வாள்போலும் பரந்த கண்களினின்று மான ந்த நீர்பெருகச் (சிலர்) நின்றழுதனர், மலர்ந்த காதலின் வடிவெலாம் புளகங்கள் மலிந்தார் - (சிலர்) பெருகிய ஆசையினால் சரமெல்லாம் மயிர்ப்புளகங் கொண்டனர், புலம் தழைத்திட சென்னிமேல் அஞ்சலி புனைந்தார் - (சிலர்) அறிவுவிளங்க முடியின் மே லஞ்சலிசெய்தனர். (எ - று)

இறைவர் திருமேனியை நோக்கி சில ரானந்தநீர் பொழிந்தனர் சிலர் மயிர்ப் புளக மடைந்தனர் சிலர் முடிமேலஞ்சலி செய்தனொன்க.

அடியார் சிந்தையிற் பிரியாதிருக்கும் பெருமானாகலின் கலந்தசிந்தை யானொன் றார். இதனை 'கலந்தபின் பிரிவதில்லை' என்னும் திருவாக்கானிக. (௩௬௭)

ஆயி ரங்குறி ராழியங் கடவுளு மயனு
மாயி ரம்விழி பெற்றிலே மென்றழங் கினர்க
ளாயி ரம்விழி யுடன்முழு தாளியு மமையா
வாயி ரங்குணின் வர்ப்புதங் காண்பதற் கென்றான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் கதிர் ஆழியங் கடவுளும் அயனும் ஆயிரம்விழி பெற்றிலேம் என்று அமுங்கினார்கள் - ஆயிரம் கிரணங்களைவீசுஞ் சுற்றிசன மென்னுஞ் சக்கரமேந்திய திருமாலும் பிரமனும் (இந்திரன்போலும்) மாயிரங்கண்களைப் பெறுதொழிந்தோமேயென்று வருந்தினர், உடன்முழுதும் ஆயிரம் விழியாளியும் இவ்வற்புதம் காண்பதற்கு ஆயிரம் கண் அமையாது என்றான் - சரீரமுற்று மாயிரங்கண்களைப் பெற்ற வந்திரானு மிவ்வற்புதத்தைக் காண்பதற்கு யான் பெற்றிருக்கு மாயிரங்கண்களும் போதாதென்று கூறினான். (எ-று)

இவ்வற்புதக்கோலங்காண்டற்குத் திருமாலும் பிரமனும் ஆயிரங்கண் பெற்றிலேமென்றும் இந்திரன் தன்னையிரங்கண் குறைவென்றும் எண்ணி வருந்தினானென்க. ( )

இன்ன தன்மையின் யாவரும் தொழுதெழுந்தாடி
மன்னு மேழ்கடன் முழக்கெனப் பழிச்சினர் வாழ்ந்தா
ரன்ன வர்க்கவ ணிகழ்ந்தபே ரானந்த மிதழிச்
சென்னி யாரன்றி மற்றவர் தெளிதரற் பாலார்.

(இ-ள்.) யாவரும் இன்னதன்மையில் தொழுது எழுந்து ஆடி - எல்லாரும் இந்த வகையாகப் பணிந்தெழுந்து கூத்தாடி, மன்னும் ஏழ்கடல் முழக்கு என்ன பழிச்சினர் வாழ்ந்தார் - நிலைபெற்ற எழுகடலு மொன்றுகூடி யொலித்தாற்போலத் துதித்து வாழ்ந்திருந்தார்கள், அன்னவர்க்கு அவண் நிகழ்ந்த பேரானந்தம் - அவர்களுக் கவ்விடத்தில் விளைந்த பேரானந்தம், இதழ்சென்னியார் அன்றி மற்று எவர் தெளிதரற்பாலார் - கொன்றைமாலேகுடிய விறைவரல்லாமல் வேறு யாவர் தெளியத்தக்கவர்.

யாவரு மிறைவரைப்பணிந்தும் கூத்தாடியும் மகிழ்ந்திருந்தனர் அவர்களடைந்த ஆனந்தத்தை இறைவரேயன்றி வேறு யாவரறிவாரென்க.

ஆனந்தத்தை விளைவித்தவ ரிறைவராகலின் இதழிச்சென்னியாரன்றி மற்றவா தெளிதரற்பாலாரென்றார். (நககக)

அந்த வேலையி னிறைவித னணிவிளைத் தழும்பு
சந்த மென்முலைச் சுவடுதோய் தனியுருப் பொலியச்
சுந்த ரந்திகழ் சுடரொளி யிலிங்கத்தி னின்ற
முந்து தோன்றினார் மூவருக் கறிவரு முதல்வர்.

(இ - ள்.) அந்தவேலையில் இறைவிதன் அணிவிளைத் தழும்பும் சந்தமென்முலை சுவடு தோய்தனி உருபொலிய - அச்சமயத்திற் மேவியாருடைய சடிகியவின் தழும்பும் சந்தனக்குழும் பப்பிய மெல்லிய முலைத்தழும்புந் தோய்ந்த வொப்பற்ற திருமேனி பொலிவுபெற, சுந்தரம் திகழ் சுடர் ஒளி இலிங்கத்தினின்று மூவருக்கு அறிவரும் முதல்வர் மூத்ததோன்றினர் - சுந்தரமிசுந்த சோதிலிங்கத்தினின்று மும்மைத் தேவரு மறிதற்கரிய விறைவர் சுகளவடிவங்கொண்டு வெளிப்பட்டனர். (எ-று)

சோதிலிங்கத்தினின்றும் அம்மையாரது வளைத்தழும்பும் முலைத்தழும்பும் பெற்ற திருவுருப்பொலிய வெளிப்பட்டன னென்க.

சுவர் அரிப்பொருளாகலின் மூவருக்கறிவருமுதல்வானென்றார். இதனை, “மூவராலு மறியொணு முதலாய வாவு ந்தழும்புத்தியான்” என்னும் திருவாக்கானிசு. (சு00)

தோன்றி வாணிலாக் குறுங்கை தோற்றிமீக் கடுக

வேன்ற வெள்ளநீர் சறுவதீர்த் தப்பெய ரிசையான்

மான்று மேதக நிறுவினார் மாதினேத் தழீஇக்கொண்
டான்ற காதலாற் செய்யவாய் முத்தமுண்ட ளித்தார்.

(இ - ள்.) தோன்றி வாள் நிலா குறுகுகைதோற்றி - வெளிப்பட்டு ஒள்ளியநில
வெறிக்கும் புன்னகைகாட்டி, மீ கடுக ஏன்ற வெள்ளை சறுவதீர்த்தப் பெயரிசை
யால் மான்று மேதக நிறுவினார் - இன்னமும் பெருக்கெடுத்து வர வருகின்ற வெள்ள
நீரைச் சறுவதீர்த்தப்பெயரால் மேன்மையாக வழங்கச்செய்து, மாதிலை தழுவிந்
கொண்டு ஆழ்ந்தகாதலால் செய்யவாய் முத்தம் உண்டளித்தார் - இறைவியைத் தழு
விக்கொண்டு மீதுரந்தவாசையால் சிவந்த வாய் முத்தமுண்டருளினார். (எ - று)

வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய இறைவர் கம்பையின் பெருக்கட்கு அதனைச் சறு
வதீர்த்தமென உலகில்வழங்கச்செய்து அம்மையைத்தழுவி வாயமுதம் கொண்ட
னரென்க.

கருணைசெய்வதுதோன்றச் குறுகுகைகாட்டியதும் கம்பைநதியில் அண்டங்
குள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் சுலந்தமைதோன்றச் சறுவதீர்த்தமெனப் பெயரிட்ட
தும், அருளுடைமையும் அநாதிமுத்தத் தன்மை யுடைமையுந்தோன்ற வாய்முத்தமு
ண்டளித்தது மென்க. (சூ0க)

தோகை மஞ்ஞையுந் சாயலாய் துளங்கியுள் வெருவே

லோகை யுற்றனங் காண்டி நீ யென்றுரைத் தருள

வாகை யேற்றினார் தம்மண வாளநற் கோல

மேகநாயகி நோக்கினு ளிணைவிழி களிப்ப.

(இ - ள்.) வாகை ஏற்றினார் தோகை மஞ்ஞையுந் சாயலாய் ஓகை உற்றனம் -
வெற்றியையுடைய இடபக்கொடியுயர்ந்த இறைவர் கலாபத்தையுடைய மயில்போ
லுந் சாயலையுடைய பண்ணை நாம் மிகவும் மகிழ்ந்தோம், துளங்கி உள் வெருவேல்
தம்மணவாள நல்கோலம் நீகாண்டி என்று உரைத்தருள - நடுங்கினனங்கலங்காத
நாம்கொள்ளும் நல்ல மணவாளக்கோலத்தை நீகாண்பா யென்றருள்செய்ய, ஏக
நாயகி இணைவிழிகளிப்ப நோக்கினுள் - ஒப்பற்ற நாயகி இரண்டுகண்களும் களிக்கக்
கண்டனர். (எ-று)

இறைவ ரம்மையைநோக்கி நாயகியே நீமனங்கலங்கக் கமது மணவாளக்கோ
லந்தை யுனக்குக்காட்டுகின்றோம் நீகாண்பாயென்ன அம்மையும் கண்டு களித்தா
ரென்க. (சூ0உ)

தழீஇய கைகளை விடுத்தெழுந் தவனியிற் றுழ்ந்து

குழீஇய வன்பினு லஞ்சலி சென்னிமேற் குவித்தாள்

கழீஇய செம்மணி வடிவினைக்காண் டொறுமுலவாக்

கெழீஇய காதலாற் கிளர்ந்தெழு முவகையிற் றினைத்தாள்.

(இ-ள்.) தழுவிய கைகளைவிடுத்து எழுந்து அவனியில் தாழ்த்து - தம்மைச்சழு
விய இறைவர் கைகளைநீக்கி யெழுந்து பூமியில் தன் டாகாரமாகப்பணிந்து, குழுவிய
அன்பினால் சென்னிமேல் அஞ்சலி குவித்தாள் - கூடியவன்பினால் தலைமே லஞ்சலியா
கக் கைகளைக்குவித்து, கழுவிய செம்மணி வடிவினை காண்தொறும் - குற்றமற்ற பவ
ளம்போன்ற திருமேனியைக் காணுந்தோறும், உலவாத கெழுவிய காதலால் கிளர்ந்து
எழும் உவகையில் தினைத்தாள் - கெடாதநிறைந்த வாசையால் மேலெழுந்த வானந்
தத்தில் மூழ்கினார். (எ-று)

தம்மைச் சமுலிய திருக்கரத்தைநீக்கிப் பணிந்தெழும் தஞ்சலியாகின்று திருமேனியைக்காணுந்தோறும் பொங்கியெழுமாசையா லானந்தத்திற் நினைத்தனமென்க.

அறுசீர்க்கழிநெடில்விநீததம்.

நெடியவன் பிரமன் காண நின்மலக் கொழுந்தே போற்றி
யடியனேற் கபய நல்கு மருட்பெருங் கடலே போற்றி
படிமுத லாறா றாகி வேறுமாம் பரனே போற்றி
கடிமலர்த் தனிமா நீழற் கடவுளே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) நெடியவன் பிரமன்காண நின்மலக் கொழுந்தேபோற்றி - அரிபிரமராத் காண்டற்கரிய நின்மல சொருபனே வந்தனம், அடியனேற்கு அபயம் நல்குந் அருள் பெரு கடலேபோற்றி - அடியேனுக் கபயந்தந்த பெரிப அருட்கடலே வந்தனம், படிமுதல் ஆறுஆறு ஆகி வேறும் ஆம் பரனே போற்றி-பிருதிவிமுதல் நாதாந்தமீறான முப்பத்தாறு சத்துவங்களா யவற்றின் வேறுமாம் விளங்கும் பரம்பொருளே வந்தனம், கடிமலர் தனிமா நீழல் கடவுளே போற்றி போற்றி - நறுமணங்கமழு மலர் நிறைந்த ஒப்பற்ற மாவினீழலில் வாழ்கின்ற எந்தெய்வமே வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

அரிபிரமராத் காண்டற்கரிய நின்மலக் கொழுந்தாகியும் அடியேனுக் கபயந்தந்த அருட்கடலாகியும் எல்லாத் தத்துவங்களாகியு மல்லவாகிய பரம்பொருளாகியும் விளங்கும் ஏகம்பரநாதனே வந்தனம் வந்தனமென்க.

முடிவிலாற்ற லுடைமையுந் தூயவுடம்புடைமையு முடைய ளொன்பது தோன்ற நெடியவன் பிரமன்காண நின்மலனெனவும், பேரருளுடைமையுடைய ளொன்பது தோன்ற அருட்பெருங் கடலெனவும், இயல்பாகவே பாசங்களினிங்கிரிந்த மியல்புடைமையுடைய ளொன்பது தோன்ற ஆறாறாகி வேறுமாம்பரனெனவும், இவ்விநைமைக் குணங்களையுடைய விதைவரிவனே யென்பதுதோன்ற ஸ்ரீனிமாரீழற் கடவுளெனவும் கூறினார்.

(சு0ச)

பெறலரும் பெரும்பே நின்று பெற்றன னடியேன் பேரற்றி
முறைமுறை யுலக மெல்லா முகிழ்த்தளித் தழிப்பாய் போற்றி
யறைகழல் கறங்க மன்றி னைந்தொழி னடித்தாய் போற்ற
நிறைமலர்த் தனிமா நீழ னித்தனே போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) இன்று அடியனேன் பெறல் அரு பெரு பேறு பெற்றனன் போற்றி இன்றடியேன் யாவராலும் பெறுதற்கரிய பெரியபேற்றைப் பெற்றனன் (உனக்கு) வந்தனம், உலகம் எல்லாம் முறைமுறை முகிழ்த்து அளித்து அழிப்பாய் போற்றி - எல்லாவுலகங்களையும் பலமுறையுந் தோற்றுவித்துக் காந்தொழிப்பாய் (உனக்கு) வந்தனம், அனைகழல் கறங்க மன்றில் ஐந்தொழில் நடித்தாய் போற்றி - ஒலிக்கின்ற வீரசுண்டை பேரொலியிடச் சிற்சபையிற் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ் செய்வாய் (உனக்கு) வந்தனம், நிறைமலர் தனிமா நீழல் நித்தனே போற்றி போற்றி - மலர்நிறைந்த ஒப்பற்ற மாவினீழலில் வாழ்கின்ற நித்தியனே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

முத்தொழிலைச் செய்கின்றவனாய் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ் செய்கின்றவனாய் விளங்கும் ஏகம்பராணனே யானின்று பெறலரும் பேறு பெற்றேனாகலான் உனக்கு வந்தனமென்க.

சிவபரஞ்சுடர் சுட்டுணர்வினரும் அவார்தர காரணரும் சுதந்தரவீனருமாகிய கடவுளாரு ளொருயானன்று எல்லாத் தொழிற்கும் வினேமுதலாய் நிற்குமுதற் கடவு.

ளென்பது தோன்ற உலகமெல்லா முகிழ்த்தளித்தழிப்பாயெனவும், யாவும் தன்வயத் தனவா யுடைய ஞென்பதுதோன்ற ஐந்தொழி னடித்தாயெனவும், அக்கடவுளாவா ரிவோ யென்பதுதோன்ற மாநீழனித்தனெனவும் கூறினார்.

முத்தொழிலால் திரோபவநீக்கமும் அநீக்கத்தின்க ணனுக்கிரகமுமாகலான் முறைமுறை முகிழ்த்தளித்தழிப்பா யெனவும், பின் னைந்தொழினடித்தாயெனவும் விதந்துகூறினார். (சு0ரு)

ததாபுன விரவி யிந்து தழலுயிர் வளிவா னென்ற
வுறாபெறு வடிவோ ரொட்டி முடையனே போற்றி போற்றி
வரையெழும் பரிதி செந்தீ மதியமை விழியாய் போற்றி
வினாமலர்த் தனிமா நீழல் வித்தகா போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) ததா புனல் தழல் வளி வான் இரவி இந்து உயிர் என்ற உறாபெறும் வடிவு ஓர் எட்டும் உடையனே போற்றி போற்றி - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகா யம் சூரியன் சந்திரன் ஆன்மா என்று சொல்லப்பட்ட எட்டுவடிவங்களை யுமுடையா னே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம், வரை எழும் பருதி செந்தீ மதி அமை விழியாய் போற்றி - உதயகிரியிலுதிக்குஞ் சூரியன் அக்னி சந்திரன் என்னு முச்சுடராயமைந்த மூன்று கண்களை யுடையானே (உனக்கு) வந்தனம், வினாமலர் தனி மா நீழல் வித் தகா போற்றி போற்றி - நறுமணங்கமழு மொப்பற்ற மாவீழலில் வாழ்கின்ற சதுர் ப்பா யுடையானே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

எண்வடிவமுடையானாகியும் முச்சுடருக்கு முதலொளியாகிய கண்களை யுடையா னாகியும் விளங்கும் ஆம்பரநாதனே உனக்கு வந்தனமென்க.

இயற்கையுணர்வின் ஞென்பதுதோன்ற உலகத்துப்பொருளும் அப்பொருளை விளக்கும் பொருளுமாகியவடிவோரொட்டி முடையனென்றார். என்ற - எண்ணிடைச் சொல். (சு0சு)

கறைமணி மிடற்றாய் போற்றி கண்ணினுண் மணியே போற்றி
மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்குபே ரருளாய் போற்றி
நிறைபரஞ் சுடரோ போற்றி நெஞ்சக விளக்கே போற்றி
மறைமுதற் தனிமா நீழல் வள்ளலே போற்றி போற்றி.

(இ-ள்.) கறைமணி மிடற்றாய்போற்றி - அழகிய நீலகண்டனே (உனக்கு) வந்த னம், கண்ணினுள் மணியேபோற்றி - கண்ணினுள் விளங்குக் கருமணியே (உனக்கு) வந்தனம், மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்கு பேரருளாய் போற்றி - அறிவின்றி வழிபட்டவர்களுக்கும் பெருங்கருணை செய்கின்றவனே (உனக்கு) வந்தனம், நிறை பரஞ் சுடரோ போற்றி நெஞ்சக விளக்கேபோற்றி - எங்குநிறைந்த பரஞ்சோதியே (உனக்கு) வந்தனம் நெஞ்சத்தினுள்ளே யெரியுந் தீபமே (உனக்கு) வந்தனம், மறை முதல் தனிமா நீழல் வள்ளலே போற்றி போற்றி - வேதமுதலாகிய ஒப்பற்ற மாவீ னீழலில் வாழ்கின்ற வள்ளலே (உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

நீலகண்டனாய் கண்ணினுண்மணியாய் வழிபடுவோர்க் கருள்வழங்குபவனாய் பர ஞ்சுடராய் அறிவொளியாய் மாநீழலி லெழுந்தருளியிருக்கும்வள்ளலாய் விளங்குமிறை வனே யுனக்கு வந்தனமென்க.

இடர்களைவோ னிவனென்பது தோன்ற கறையணி மிடற்றாயெனவும், யாதாரீ சினைவ தெவனாயாமுடைய தெவர்களும் யாவையுந் தானாய்ப் பாதுகை மழலைச் சிலம்,

கோடு புருத்தென் பனிமலர்க் கண்ணுணின் மகலான் என்பது தோன்ற கண்ணி
னுண் மணியேயெனவும், யாரோனுந் தன்னடியார்க் கன்பெனென்பது தோன்ற மறவி
யின் வழியட்டோர்க்கும் வழங்கு பேரருளாயெனவும், செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுட
ரென்பது தோன்ற நிறைபரஞ் சோதியெனவும், அடியாரிடர்கெடுத்த தாண்டுகொண்
டவருள்ளத் திருப்பிழம்பற வெறித்தெழுந்த சுடர்மணி விளக்கி ணுள்ளொளிவிளம்
குந் தாயந்சோதியுட் சோதி என்பது தோன்ற நெஞ்சக விளக்கெனவும், அருமை
யின் மறைநான்கோல மிட்டரற்றுமப்பன் நிருவேகம்ப னென்பதுதோன்ற மறை
முதற் மனிமாரீழல் வள்ளலெனவும் கூறினார். (சௌ)

முன்னுறு பொருள்கட் கெல்லா முற்படு பழையாய் போற்றி
பின்னுறு பொருள்கட் கெல்லாம் பிற்படு புதியாய் போற்றி
புன்மதி யாளர் தேரூப் பூரண முதலே போற்றி
சிம்மயத் திருவேகம்ப சிவசிவ போற்றி போற்றி.

(இ - ள்.) முன் உறு பொருள்கட்கு எல்லாம் முற்படுபழையாய் போற்றி - முன்
னைவந்தடையும் பொருள்களுக்கெல்லாம் முன்னாகவே யிருக்கின்ற பழையபொருளே
(உனக்கு) வந்தனம், பின் உறு பொருள்கட்கு எல்லாம் பிற்படுபுதியாய் போற்றி -
பின்னேதோன்றும் பொருள்கட்கெல்லாம் பின்னாகிற்கும் புதியபொருளே (உனக்கு)
வந்தனம், புன்மதி யாளர் தேரூத் பூரணப்பொருளே போற்றி - அற்பவறிவையுடைய
யார் தேர்ந்து தெளியாத பரிபூரணப் பொருளே (உனக்கு) வந்தனம், சிம்மயத் திரு
வேகம்ப சிவசிவ போற்றி போற்றி - சிம்மயரூபமாகிய ஏகாம்பராததே சிவசிவா
(உனக்கு) வந்தனம் வந்தனம். (எ-று)

முன்னேப் பழம்பொருட்கு முன்னேப் பழம்பொருளாய்ப் பின்னேப் புதுமைக்கும்
பேர்த்து மப்பெற்றியனாகியும் புல்லறிவாளர் தேரூத் பூரணமுதலாகியும் விளங்குந்
சிம்மய ரூபியாகிய திருவேகம்ப னென்னுந் திருப்பெயர்புனைந்த சிவனே உனக்கு
வந்தன மென்க.

சங்கார காலங்கடோறும் முடியும் பொருள்கட்கெல்லாம் முடிவிடமாய்த் தான்
முடிவிலா முதலாயுள்ள பழம்பொருளுென்பது தோன்ற முன்னுறு பொருள்கட்கெல்
லா முற்படு பழையாயெனவும், புனருற்பவகாலத்துத் தோன்றும் பொருள்கட்கெல்
லாந் தான்மூலமாய்ப் பிற்பட்டி என்றும் புதுமையாயிருக்கும் பொருளுென்பது தோ
ன்றப் பின்னுறு பொருள்கட்கெல்லாம் புதியாயெனவும், புல்லறிவுடைய புறச்சமயத்
தவர் அந்தமாதியாய் விளங்கு மிறைவன் வினைமுதலாய்கின்ற பூதமுதலியபொருள்க
ளந்த மாதிரியையடையச் செய்வ தோ ராது அப்பூதமுதலியவற்றையே வினைமுதலாகக்
கூறுங்கால் அவருள்ளத் தொளிக்கும் பொருளுென்பது தோன்ற புன்மதியாளர் தே
ரூத் எனவும், வினைமுத லல்லாதானாவினைமுதலாகக் கொள்ளினும் தான் அவரவர்
கொள்ளும் வினைமுதலாகியே நின்று வழிபாடெற்று அவரவர் வேண்டும் பயனைத்
தரும் வியாபகப் பொருளாய் நிற்றலின் பூரணமுதலேயெனவும், முற்படு பழமை
யாகியும் பிற்படு புதுமையாகியும் பூரணமாகியும் விளங்கும் பொருள் இன்னவருவு
டைய தென்பது தோன்ற சிம்மய மெனவும், இன்னபெயருடையதென்பது தோன்ற
திருவேகம்பனெனவும், அத்திருவேகம்ப னருளுவது திரோதமலங்களையடையாத தன்
னருளுென்பது தோன்ற சிவஎனவும், அவ்வருள் தன்னையடைந்தோர்க்குப் பசுத்து
வத்தெவிளக்காது சிவத்துவத்தைவிளக்குமென்பது தோன்ற சிவஎனவும் கூறினார்.

முற்பட்டுநிற்றல் பழமையையும் பிற்பட்டு நிற்றல் புதுமையையும் காட்டுதலான் முற்படு பழையாய் பிற்படுபுதியா யென்றார். முற்பட்டுநிற்றல் “அண்டமோரணுவார்ம் பெருமை கொண்டு” இது சங்காரகாலம், பிற்பட்டு நிற்றல் “அணுவோரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு” இது புனருற்பவகாலம்.

நெடியவ வன்னுஞ் செய்யுள் முதலாகக் கூறிய வைந்து செய்யுளின் பஞ்சாக் கரத்தின் பொருளமைந் திருத்தல் காண்க. முதற்செய்யுளில் நெடியவன் பிரமன் காணு நின்மலக்கொழந்தெனவும், படிமுத லாறாறுகி வேறுமாம் பரனெனவும், போ தரலான் ஒன்றினுந்தோய்வின் நித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் விளங்குஞ் சிகர மாகிய சிவத்தைக் கூறப்பட்ட தெனவும், இரண்டாவது செய்யுளின் முறைமுறை யுலகமெல்லா முகிழ்த்தனித் தழிப்பாயெனவும், ஐந்தொழி னடித்தாயெனவும் போ தரலான் அச்சிவம் வகாரமாகிய வருளோடுகூடி யுபகரிக்கு முறைமை கூறப்பட்ட தெனவும், மூன்றாவது செய்யுளில் வடிவோரோட் டிடையானெனப் போதரலான் யகாரமாகிய ஆன்மவர்க்கங்களோடுகூடி இயக்குமுறைமை கூறப்பட்டதெனவும், நான்காவது செய்யுளின் மறவியின் வழிபட்டோர்க்கும் வழங்குபேரருளா யெனப் போதரலான் நகாரமாகிய திரோதான சத்தியோடுகூடி இருவினைப்போகத்தை புட் டிமுறைமை கூறப்பட்டதெனவும், ஐந்தாவது செய்யுளின் புன்மதி யாளர்தேரூப் பூரண முதலெனப் போதரலான், மகாரமாகிய மலத்தோடுகூடி அதனைப் பரிபாக மாக்கு முறைமை கூறப்பட்டதெனவும் குறிப்பாற் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

அல்லதூஉம் இவ்வைந்து செய்யுட்களி னிறதியினு முறையே கடவுள் நித்தன் வித்தகன் வள்ளல் சிவசிவ எனப் போதரலானும் ஐந்தெழுத்தருணிவகாண்க. என வே, சிகர முதற்பொருளாகலான் கடவுளெனவும், அச்சிகாரம் வகாரத்தோடுகூடித் தோற்ற நாசங்கனையென்று மியற்றலான் நித்தனெனவும், அவ்விரண்டும் யகாரத்தோ டுகூடி அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாம வியக்குதலான் வித்தகனெனவும், பின் நகரத்தோ டுகூடித் தனு கரண புலனங்களுக்குத் தக்கவாறு போகம் வேண்டியாங் களித்தலான் வள்ளலெனவும், மகாரத்தோடுகூடி யவரவர் கொண்ட கடவுளாய்த் தானே நிற்ற லான் சிவசிவ எனவும் கூறிப் போந்தமைகாண்க. (சுஃஅ)

கலிவிநீத்தம்.

என்றுள நெக்குருகி யெல்லையி லன்பினளாய்

மன்றன் மலர்த்தொடையல் வார்துழல் போற்றிசெய்க்

கொன்றை முடிச்சடையார் பேரருள் கூர்ந்தருளித்

துன்றிய கேண்மையினுன் மற்றிது சொல்லினரால்.

(இ - ள்.) என்று உளம் நெக்குருகி எல்லையில் அன்பினளாய் மன்றல் மலர்த் தொடையல் வார்துழல் போற்றிசெய்ய - சிவசிவ என்று உள்ளம் நெக்குருகி அளவில் லாத வன்புடையவராய் நறுமணங்கமழும் மலர்மாலையணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய அம்மையார் துதிக், கொன்றை முடிச்சடையார் பெரு அருள் கூர்ந்தருளி-கொண் றைமாலையணிந்த சடைமுடியைய யுடைய இறைவர் மிகவும் கருணைகூர்ந்து, துன்றிய கேண்மையினுன் இது சொல்லினர் - பொருந்திய ஆறவினு விதனைச் சொல்லத்தொ டங்கினர். (எ-று)

அம்மையார் அன்பே யுருவாய்ப் போற்றிசெய்ய இறைவர் கருணைகூர்ந்து இது சொல்லத் தொடங்கின ரென்க. (சுஃக)

பொங்கி மணங்கமழப் பூச நறுங்களப்
மங்கல மென்முலையாய் காளி மகிழ்ந்திடுகே
ளங்களை நின்னொடுநாம் வேறல மாரமுதத்
திங்களும் வெண்ணிலவும் போலு மெனத்திகழ்வேம்.

(இ-ள்.) நறும் களபம் பொங்கி மணங்கமழ பூச மங்கல மென் முலையாய் காளி இது மகிழ்ந்து கேள் - நல்ல கஸ்தூரிமுதலியவற்றை எவ்விடத்தும் நறுமணம் வீசப் பூசிய அழகிய விளமுலையை யுடைய காளியே யான்சொல்லு மிதனை மகிழ்ந்து கேட்பாய், அங்களை நின்னொடு நாம் வேறலம் - (நீ என்னுடைய வழுவமாயிருக்கின்றவளாகலாம்) பெண்ணே உனக்கு நாம் வேறாயிருப்போமல்லேம், ஆரமுதத் திங்களும் வெள் றிலவும்போலும் என திகழ்வேம் - அரிய அமிர்தமயமாகிய சந்திரனும் அவனுடைய கிரணமும் நெறல்லா திருத்தல்போல நாயிருவருங் கலந்து விளங்குவோம்.

காளியே! யாம் சொல்வதைக்கேட்பாய்; நீயும் நானும் வேறல்லோம், இருவரும் சந்திரனும் கிரணமும் போலப் பிரகாசிப்போமென்க.

அம்மை பரசிவத்தைவிட்டு நீங்காததன்மையாற் பராசத்தியெனவும் சிவம் பரையைவிட்டு நீங்காததன்மையாற் பரசிவமெனவும் வழங்கும் உண்மைதோன்ற நின்னொடு நாம் வேறலமெனவும், இவ்வொற்றுமையான் திங்கள் நிலவென் றிருபெயராகவழங்கினும் விருபெயர்க்கும் பொருளொன்றாதல் போல் நாயிருவரு மொரு பொருளென்பதுதோன்றத் திங்களும் வெண்ணிலவும் போலுமெனத்திகழ்வேம் என வுக்கூறினார். எனவே நிலையுடையது திங்கள் சத்தியையுடையது சிவம் என்ற யிற்று. (சக0)

இலளிதை யாம்பெயரான் முன்னிவ ணெம்முருவிற்ப்
பலர்தொழ வந்துலகம் பங்கய னுதியெலா
மலர்தர நல்கினைபின் மற்றொரு கற்பமதிற்
சலமறு மெய்ஞ்ஞான சத்தியி னீங்கியரோ.

(இ-ள்.) இவண் முன் இலளிதையாம் பெயரால் பலர்தொழ எம் உருவில் வந்து- இந்த மாமரத்தடியில் முன்னாள் இலளிதாதேவி என்கின்ற பெயருடையவளாய் யாவரும் வணங்க எழ்முடைய திருமேனியிற் றேன்றி, பங்கயனுதி உலகம் எல்லாம் மலர்தர நல்கினை - பிரமனுதி மும்மைத் தேவையு மேனைய வுலகங்களையு முன்போல்விளக்கமுற் றிருக்கச் சிருட்டித்தனை, பின் மற்றொரு கற்பமதில் சலம் அறு மெய்ஞ்ஞான சத்தியில் நீங்கி - பின் வேறொரு கற்பத்தில் நிர்விகாரமாகிய ஞானசத்தியினின்றும் வெளிப்பட்டி. (எ-று)

(என்னில் வேறல்லாத தேவியேநீ)இவ்விடத்தில் முன் இலளிதையா யென் வாழ் பாகத்திற்கேன்றிப் பிரமனாகியவையு முலகங்களையும் படைத்து விளக்கச்செய்தனை மற்றொருகாலத்தின் மெய்ஞ்ஞான சத்தியினின்றும் நீங்கினென்க. (சகக)

அந்தண னுக்கருளி யாக்கிய துப்புதவிச்
கந்த மலர்க்கடவுள் கான்முனை தன்மகளாய்
நிந்தனை செய்தவனை நீத்து வகாக்கிறைபால்
வந்து மறித்துமெமை யன்பின் மணந்தனையால்.

(இ - ள்.) அந்தணனுக்கு அருளி ஆக்கிய துப்பு உதவி - பிரமனுக்கு மயக்கமொழித்துச் சிருட்டிக்கும் வலிமையையுதவி, கந்தமலர்க் கடவுள் கான்முனை தன்மகளாய்-

(பின்னர்) நறுமணங்கமழக் கமலாசனத்தையுடைய அப்பிரமன் மகனாகிய தக்கனாக்கு மகளாகி, அவனை நின்றனை செய்து நீத்து வனாக்கு இறைபால்வந்து - அத்தக்கனைப் பழித்தொழித்து மலையனாயனுக்கு மகளாகப்பிறந்து, மறித்தும் எமை அன்பில் மணந்தனை - மீளவு மென்னை அன்பினும் நிரமணஞ்செய்து கொண்டனை. (எ-று)

பிரமனுக்குப் படைக்குமாற்றலைத்தந்து பின் தக்கன்மகளாகியும் அப்பெயரொழியப் பின் மலைமகளாகியு மிருந் தெம்மைத் திருமணஞ்செய்து கொண்டனை என்க.

பிரமன் மயங்கினமையும் அம்மையா ரருளினமையும் இப்படலம் உ-வது செய்யுள் முதல் கூறியிருத்தலின் ஆண்டுக்காண்க. (சகஉ)

இத்தகு நீயுலகம் யாவையு முய்யுமுறை
யத்தனி மந்தரமேல் யாமருளாற் றினிலைஇப்
பொய்த்திற னில்கழுவா யின்று புரிந்தனையாற்
கொத்தலர் மென்குழலாய் வேட்டது கூறுகென.

(இ - ள்.) இ தகு நீ உலகம் யாவையும் உய்யுமுறை - இத்தன்மையாகிய நீ உலகெல்லாம் பிழைக்கும் வகையாக, அ தனிமந்தரமேல் யாம் அருளாற்றின் நிலை பொய்திறனில் கழுவாய் இன்று புரிந்தனை - அந்த ஒப்பற்ற மந்தர பருப்பதத்தின்மேல் யாமருள் செய்த கட்டளைப்படியே பொய்த்த வில்லாம லப்பரிசாரத்தை யின்று செய்தனை, கொத்தலர் மென் குழலாய் வேட்டது கூறுக என - பூங்கொத்தனின்ற மெல்லிய கூந்தலை யுடையவளே நீ வேண்டியவற்றைக் கேட்பாயென்று சொல்ல. (எ-று)

அவரவர் வேண்டியாங்கு அவரவர் மகளாக வரு மிரக்கமுடைய நீ உலகமுய்யும் வகையாக யாமருளிய பரிசாரவியலை மறவாமற் செய்தனை யாகலின் நீ வேண்டியவற்றைக் கேட்பாயாகவென்று கூறவென்க. (சகந)

வன்றனி மால்விடையாய் மந்தரம் வண்கயிலை
வென்ற வினைச்சிவலோ கத்தினு மேதகவுற்
றென்று நமக்கினிதா மிந்நக ராதலினிங்
கொன்றுநர் யாவர்களு முத்தி யுறப்பணியாய்.

(இ - ள்.) வன் தனிமால் விடையாய் - ஆற்றல்மிக்க சிறந்த இடபனூற்றியை யுடையவனே, மந்தரம் வண்கயிலை வினைவென்ற சிவலோகத்தினும் மேதகவுற்று - மந்தர பருப்பதம் பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகயிலையம் புண்ணியரூபமாகிய சிவலோகம் ஆகிய இந்த விடங்களினுஞ் சிறந்து வீளங்கி, இ நகரம் என்றும் நமக்கு இனி தாம் ஆதலின் - இக்காஞ்சிகரம் எந்நாளும் நமக் கின்பமாயிருக்கின்ற தாகையால், இங்கு ஒன்றுநர் யாவர்களும் முத்தியுற பணியாய் - இங்குவந்து வாழ்கின்ற எத்திறத்தவரும் முத்தியின்ப மடையும்படி யருள்செய்வாய். (எ-று)

மந்தரபருப்பத முதலிய மூன்றினுஞ்சிறந்து நமக்கென்று மின்பந்தருவது இக் காஞ்சிகர மாதலா னிங்குவாழ்கின்ற யாவர்க்கும் பேரின்ப முண்டாகச் செய்வாயென்க.

இந்நகர மென்று நமக்கினிதா மென்றதனும் காஞ்சி பேரின்பத்தானமெனவும் ஏனையமந்தரமுதலிய மூன்றும் போகயோக ஞானத்தான மெனவுக் கொள்க.(சகச)

மறந்துமறம் பிறழாக் காஞ்சி வளம்பதியி
னறிந்துசெய் தீவினையு மன்றி யெழுந்தனவும்

பிறிந்து தவப்பயனென் மெண்ணில வாய்ப்பெருகி
யறம்பொரு ளின்பமெலா மாகவு நீயருளாய்.

(இ - ள்.) மறத்தும் அறம்பிறழாத காஞ்சிவளம்பதியில் - மறத்தேனும் அறத்தி
னின்றும் தவறாத சிறந்த காஞ்சிப்பதியில், அறிந்து செய் தீவினையும் அன்றி எழுந்
தனவும் பிறிந்து - அறிந்து செய்கின்ற தீவினையும் அறியாத செய்கின்ற தீவினையு
நீங்கி, தவப்பயன் ஒன்று எண்ணிலவாய் பெருகி அறம்பொருள் இன்பம் எல்லாம்
ஆகவும் நீ அருளாய் - தவத்தான்வரும் பயனென்று அளவில்லனவாக வளர்ந்து தரு
மம் அருத்தம் காமமாகிய மூன்று முண்டாகவும் நீ அருள்செய்யவேண்டும். (எ-று.)

காஞ்சிநகரத்தில் அறிந்து மறியாதுஞ் செய்கின்ற தீவினைகள் நீங்கித் தவப்பய
னென் றனந்தமா யோங்கி அறமுதலிய மூன்று முண்டாகவும் அனுக்கிரகஞ் செய்
வாயென்க.

பாவமியற்றற் கிடங்கொடாதது காஞ்சிநகரமென்பது தோன்ற மறந்து மறம்
பிறழாக் காஞ்சிவளம்பதி யெனவும், நூலுணர்ச்சி யுடையாரிடத்தும் அஃதில்லாரி
டத்தும் பாவநிகழ்வ தியல்பாகலான் அது தொடராவண்ணம் அப்பிறவியிற்றானே
பறிக்கவேண்டுமென்பது தோன்ற அறிந்து செய்தீவினையும் அன்றி எழுந்தனவும்
பிறிந்து எனவும், அறமுதலிய நான்கும் அவ்வத்தவமுடையார்க்கே வந்தனாகுவ திய
ல்பாகலான் அவ்வியல்பின்றி அறமுதலிய வொன்றை யடைதற்குரிய தவமியற்றினும்
ஏனையவு மொருங்கே யடையச்செய்ய வேண்டுமென்பது தோன்றத் தவப்பயனென்
மெண்ணிலவாய்ப்பெருகி யறம்பொரு ளின்பமெலாமாகவு நீ யருளாயெனவும் கூறி
னார்.

முத்திநகரமாகலான் மேலேச் செய்யுளிற் பேரின்பத்தை முன்னர்வேண்டிப்
பின்னர் அறமுதலியவற்றை வேண்டினார். (சுகந்)

இங்கிவை வேண்டுமெனக் கெம்பெருமா னெனமீப்
பொங்கு பெருங்கருணைப் பூரணி வேண்டிதலுஞ்
சங்கணி வெண்குழையார் தந்திரு வுள்ளமகிழ்த்
தங்களுந் மேனியினுய் கேளிது வென்றருள்வார்.

(இ - ள்.) எம்பெருமான் இங்கு எனக்கு இவை வேண்டும் என்ன மீ பொங்கு
பெருங்கருணை பூரணி வேண்டிதலும் - எமது பெருமானே இவ்விடத்திலெனக் கிவ்
ரங்கள் தந்தருளவேண்டுமென்று மேலெழுந்தோங்கும் பெருங்கருணையையுடைய
அம்மை வேண்டவும், சங்கு அணி வெண்குழையார் தம் திருவுள்ள மகிழ்து - அழ
கிய சங்குகுண்டலமணிந்த விதைவர் தமது திருவுள்ளமகிழ்த்தவராய், அங்கலுழ்
மேனியினுய் இதுகேள் என்று அருள்வார் - அழகொழுகுந் திருமேனியை யுடைய
வளே இதுனைக் கேட்பாயென்று கூறுவார். (எ-று)

இவ்விடத்தி லெனக்கு இவ்வரங்கள் வேண்டு மென்று அம்மையார் வினவ
இதைவர் மகிழ்து தேவியைநோக்கி இது கேளென்று ஁ன்க.

உயிர்க ளடையவேண்டிய போக மோக்கங்களைத் தாமே வேண்டினு ராகலின்
மீப்பொங்கு பெருங்கருணைப் பூரணி என்றார். (சுகந்)

எண்ணீர்க்கழிநெடில்விந்தம்.

எய்சிலைநீள் புருவத் தேந்திள மென்முலையா யெம்முடை யெம்மடியார் தம்மிடை யெய்தலுறச், செய்பிழையன்றிவருந் தீவினை யேனையெலாஞ் சீர்வளர் காஞ்சியினிற் றேய்ந்து தவம்பெருகி, மெய்திகழ் நார்பயனு மேவ நிற்றினுமால் வேறு முனக்கினியென் வேண்டிவ தென்றிடலு, மொய்யொளி மேனியினுண் முன்றொழு தேத்தியிள மூரன் முகத்தலரப் பேசுத லுற்றனளால்.

(இ-ள்.) எய்சிலை நீள்புருவத்து ஏந்திள மென்முலையாய் - பாணந்தொடுக்கப்பெற்ற விற்போலும் நீண்ட புருவத்தையும் முத்துவடமேந்திய இளங் கொங்கைகளையுமுடைய தேவியே, எம்மிடை எம்மடியார் தம்மிடை எய்தல் உற செய்பிழை அன்றி - என்னிடத்திலு மென்னடியா ரிடத்திலுஞ் சேரவரச் செய்கின்ற சூற்றமேயல்லாமல், வரும் ஏனை தீவினை எல்லாம் - வருகின்ற எத்திறத்தனவாகிய தீவினைகளெல்லாம், சீர்வளர் காஞ்சியினில் தேய்ந்து தவம்பெருகி மெய் திகழ் நார்பயனும் மேவ நிறுவினம் - (நீவேண்டியபடியே) சிறப்புவுளரும் காஞ்சிப்பதியிற் றேய்ந்து தவம்வளர்ந் துண்மையாகிய வறமுதலிய நார்ப பயனையுமுடைய வறுக்கிரகஞ் செய்தோம், உனக்கு இனிவேறும் என்வேண்டிவது என்றிடலும் - தேவியே உனக்கினி யிவையேயன்றி இன்னமும் வேண்டியவற்றையுங் கேட்பாயென்று சொல்லியருளவும், மொய் ஒளி மேனியினுள் முன்தொழுது ஏத்தி இளமூரல் முகத்து அலர பேசுதல் உற்றனன் - நிறைந்தொளிவிசந் திருமேனியையுடைய வம்மையார் முன்னின்றுவணங்கித் துதித்து முகத்தின்கண் புன்னகையரும்ப விண்ணப்பஞ் செய்யத் தொடங்கினர். (எறு)

தேவியே நீ கேட்டவைகளில் என்னிடத்திலு மென்னடியாரிடத்திலுஞ் செய்யுங் சூற்றமேயன்றி ஏனையவையெல்லா நீ கேட்டவண்ணமே திருவுள்ளஞ் செய்தோம். இன்னமும் வேண்டிவன எவற்றையுங் கேட்பாயென்று கேட்க வம்மையார் கூறுகின்றனரென்க.

இறைவனும் அவனடியாருமே தீவினையெல்லா மொழிப்பவ ராகலான்* அவர் மாட்டிப்பிழை நிகழுமாயின் அதனை யொழிப்பார் வேறொருவரின் மென்பார் எம்மிடை யெம்மடியார் தம்மிடையெய்தலுறச் செய்பிழையன்றி என்றார். இதனானே அடியார்க்குப் பிழைசெய்யின் இறைவன் பொறுத்தல் செய்யான் இறைவனுக்குப் பிழைசெய்யின் அடியார்கள் பொறுத்தல் செய்யான்றாயிற்று. ஆகவே இது தேயாதபெருந்தீவினை எனவும், அஃதியற்றுவோ ரொத்தவமுடைய ராயினும் அவர்க்கது குறையாதெனவும், அவ ரோர் பயனுமடையாளாவும் வலியுறுத்தியவாறு. (சுகன)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விந்தம்.

முதுகுடுமிப் பொலங்குவட்டு மந்தரத்தின் முன்னொனைக் காளீ யென்று புதுமையுற விளித்தனையா லதுகேட்ட துண்டிலேபோ லிருந்தே னந்நாளிதுபொழுது மிவ்வாறே விளித்தருளிச் செய்தாய் மஹிதனை மாற்றி விதுவணியுஞ் சடையானே கவுரநிறம் பெறவேண்டு மருளா யென்றான்.

(இ-ள்.) முன்னர் முதுகுடுமி பொலங்குவட்டு மந்தரத்தில் - முன்றொரு காலத் திற் பொன்மயமாகிய பெரிய சிகரங்களையுடைய மந்தரமலையில், என்னை காளீ என்று புதுமை உற விளித்தனை - என்னக்காளி என்று ஓர் புதுமையாக வழைத்தனை, அந்

நாள் அது கேட்டது உண்டு இலைபோல் இருந்தேன் - அப்பொழுது தப்பையா யான் கேட்டு மொருவாறு கேட்டவளாயும் கேளாதவளாயு மிருந்தேன், இது பொழுதும் இவ்வாறே விளிந்தருளிச்செய்தாய் - இப்பொழுது மிப்படியே காளியென் றழைத் தருளினே, விது வணியுஞ் சடையானே இதனை மாற்றி கவுர நிறம் பெறவேண்டும் அருளாய் என்றான் - சந்திரசேகரனே இவ்வுருவத்தைப் போக்கிக் கவுரநிறத்தைப் பெறுதல்வேண்டும் அந்த வடிவெனக் கணக்கிரகஞ்செய்வாயென்றுகேட்டனர்.(எ-று)

முன்னொருகாலத்தின் மந்தரமலையில் என்னைக் காளியென் றழைத்தீர் அப்பொழுது கேட்டதுங் கேளாததுமாயிருந்தேன் இப்பொழுது மதுபோலவே யழைத்தீரா கலான் காளிமவடிவத்தை நீக்கிக் கௌர நிறம்பெற வருள்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டனனொன்க.

காளி என் றழைத்தற்குக் காரணம் நிறமாயிருந்ததால் கருமை நிறத்தொடுங் கூடிய இவ்வடிவத்தை மாற்றிப் பொன்னிறத்தோடு கூடிய வடிவத்தைத் தரல்வேண் டு மென்பார் இதனைமாற்றி கவுரநிறம் பெறவேண்டு மருளாயென்று னென்றார். ( )

ஆண்டகையா ரதுகேளாக் குறுமுரன் முகத்தரும்ப வருளிச் செய்வார் மர்ண்டவலித் தயித்தியரா லலைப்புண்ட திவ்வுலகம் வாழ்வா னெண்ணி யிண்டுமுனை யவ்வாறு விளித்தேனிக் கருங்கோச மின்னே மாற்றி வேண்டியவா கவுரநிறம் பெறுதி நீவிண்டிடு மக்கோசந் தன்னில்.

(இ-ள்.) ஆண்டகையார் அதுகேளா குறுமுரல் முகத்து அரும்ப அருளிச்செய்வார் - இறைவ ரதனைக்கேட்டுத் திருமுகத்தில் புன்னகைதோன்ற வருள்செய்வார், இ உலகம் மாண்டவலி தயித்தியரால் அலைப்புண்டது - இந்தவுலகம் வலிமையில்மிக்க அசுரரார் றுன்பமடைந்தது, வாழ்வான் எண்ணி உனை ஈண்டும் அவ்வாறு விளித் தேம்-அத்துன்ப மொழிந்து வாழ்ந்திருக்கவெண்ணி யுன்னை யிப்பொழுது மப்படியே யழைத்தோம், இ கரும் கோசம் இன்னேமாற்றி நீ வேண்டியவாறு கவுர நிறம் பெறுதி - இக்கரிய வுடம்பை யிப்பொழுதே மாற்றி நீ வேண்டியவாறே கவுர நிறத்தைப் பெறக்கடவாய், விண்டிடும் அ கோசம் தன்னில் - விடுகின்ற அந்தவுடம்பில். (எ-று)

அம்மையாந் கூறக்கேட்ட இறைவர் தேவி ! இவ்வுலகம் அசுரரான் மிகவுந் துன்ப மடைந்தது அது நீக்குதற் பொருட் டிவ்வா றழைத்தோமேயன்றி வேறின்று. இனி யிக் கரியவுடம்பைமாற்றிப் பொன்னிறத்தைப் பெறுவாயென்க.

கருமையுடையா யென்றெண்ணி யிகழ்ந்தழைத்த தன் றென்பார் உலகம் வாழ்வானெண்ணி யவ்வாறு விளித்தே மென்றார். (சககூ)

கூற்றமுறழ் சும்பனையு நிசும்பனையுங் கொலைசெய்யக் குறுகா ருட்கத், தோற்றுதிற் கவுசிகியாந் துர்க்கையினித் தோன்றுமிதோ காண்டி யென்றார், கோற்றொடியு மக்கணமே வரியரவின் மூதுரிபோற் காள மேனி, மாற்றிணை மணிக்கவுர வருப்பெற்றாள் காதலரை வணங்கிச் சொல்வாள்.

(இ - ள்.) கூற்றம் உறழ் சும்பனையும் நிசும்பனையும் கொலைசெய்ய - இயமனை யொத்த சும்பன் நிசும்பனென்னு மிரண்ட சூரனாயுங்கொல்ல, குறுகார் உட்க தோற்று திறல் கௌசிகியாம் துர்க்கை - பகைவர் ஈடுக்கும் வன்மையுடைய கவுசிகி என் னும் பெயர்புனைந்த துர்க்காதேவி, இனி தோன்றும் இதோ காண்டி என்றார் - இனித்

தோன்றுவ னிப்பொழுதே காண்பாயென்றார், சொல் தொடியும் அக்கணமே வரிசையின் மூது உரிபோல் காளமேனி மாற்றினான் - அம்மையாரு மப்பொழுதே பார்பில், அழிய சட்டைபோலக் கரியவுடம்பை மாற்றினா, மணி கவுர உரு பெற்றான் சாதலலா வணங்கி சொல்வான்-அழகிய கவுர வடிவத்திலு, யடைந்து காயகணாப்பணிந்து கூறுவான்.

சம்பன் நீசம்பனென்ற மிரண்டசரையுங் சொல்லத் தூர்க்கை தோன்றுவான் நீயுக்காண்பாயென்று இறைவர்கூற அம்மையாரும் பாம்பு பழையசட்டையைக் கழிப்பதுபோல அவ்வடிவத்தை மாற்றி கவுரநிறத்தைப் பெற்றனரென்க.

அம்மையாருடைய கழத்த திருமேனியே தூர்க்காசேவியாய்த் திருயுரும் கொண்டதாகலான் கவுசியியார் தூர்க்கை எனவும், இறந்தனரில்ல யாகலான் வரியாவின் மூதுரிபோற் காளமேனி மாற்றினானெனவும் கூறினார். (௪௨௭)

நாதனே நின்னருளா லிப்பொழுதே நவைக்காள் வடிவ மாற்றிக் காதல்புரி கவுரியென வயங் குற்றி னுருவினிக் காஞ்சிமாதே மாதரோடு வானவர்தங் குழாநெருங்கப் பணிவரையி னிகழ்ந்த வண்ணமேதகைய கடிமன்ற லெமக்கிநா னுண்டாக விழையின் றேனான்.

(இ - ள்) நாதனே நின் அருளால் இப்பொழுதே நவை காள வடிவம் மாற்றி-இறைவரே உம்முடைய கிருபையினு லீக்கணமே குற்றம்பொருந்திய கரியவடிவத்தை மாற்றி, காதல்புரி கவுரி என வயங்குற்றேன் - நீ விரும்பத்தக்க கவுரவடிவோடும் விளங்கப்பெற்றேன், ஆகலின் மாதரோடு வானவர்தங்குழா நெருங்க பணிவரையில் நிகழ்த்தவண்ணம்-ஆகையினால் மங்கையிராடு தேவகணங்கள் நெருங்க இமயமலையில் நடத்தவண்ணம், மேதகைய கடிமன்றல் இந்நான் இக்காஞ்சிமாதே எமக்கு உண்டாக விழைகின்றேன் - சிறந்த திருக்கலியாணம் இன்று இத்திருக்காஞ்சி நகரில் எனக்கு வேண்டுமென் னாசைப்படுகின்றேன். (௪ - று)

என்னையனே உன்னருளால் கவுரநிறத்தை யடைந்தேன் ஆகையா விமலையில் லுண்டான கலியாணம்போ லிக்காஞ்சிநகரத்தினு நடக்கவேண்டுமென் னாசைப்படுகின்றே னென்க. திருமேனி வேறுவேண்டின ராகலான் மணமும் வேறுவேண்டின ரென்க. (௪௨௮)

உருத்திரர்கள் கணநாதர் பலவேறு கடவுளர்க ளுனைவூற்றி மருத்தமல ரணைப்புத்தே தீர்த்தவித்த மாதவார்புற் றுவனெவர் யாருங் கருத்தாவைக யுருத்தத்தம் பன்னிகளோ புங்கெம்மைக் கண்ணிற் காணு மருத்தியினு விங்கணைந்தா ரண்ணலே யருளென்று பின்னும வேண்டும்.

(இ - ள்) உருத்திரர்கள் கணநாதர் பலவேறு கடவுளர்கள் - உருத்திர கோடிகளுஞ் சிவகணநாதர்களும் பரினெண்வகைப்பட்ட தேவர்களும், உவணவூற்றி மருத்தமலர் அணை புத்தேள் ஐந்தவித்த மாதவர் மற்றுள்ளோர் யாரும் - கருடவாகனமாகிய திருமாலும் நறுமணங்கமழும் கமலாகனனாகிய பிரமனும் ஐம்புலன்களாவென்ற பெரிய தவசிகளு மிவர்களொழிந்த பலரும், கருத்து உடனாக உற தத்தம் பன்னிகளோடு இங்கு எம்மை கண்ணில் காணும் அருத்தியினால் அனைந்தார்-மனக்களிப்படை யத் தங்கள் தங்கு மணவிபர்களோடு இவ்விடத்தி வேண்ணைக் கலியாணியாகக்காணும் விருப்ப மிகுதியினால் சேர்ந்து வந்தார்கள், அண்ணலே அருள் என்று பின்னும் வேண்டிம் - அரசை யருள்செய்யாயென்று மீளவுஞ் சிலவறங்கோ வேண்டுவர். (௪ - று)

உருத்திரர் முதலிய யாவரு மென்னைக் கலியாணகோலமாகக் காணவேண்டு
கென்றே தங்கள் தங்கள் மனைவிமாரோடும் வந்திருக்கின்றனர். ஆகையா லண்ணலே
யருள்செய்வாயென்று மீளவுஞ் சிலவற்றை விரும்பினாரென்க.

பத்தினி ளோடு கலியாணகாலத்தில் வருவது இன்றியமையாத செயலாக
லான் தத்தம்பன்னி ளோ டொருங்கணந்தாரெனவும், கவுர நிறத்தோடும் அம்மை
யார் மணக்கீகாலங் கொண்டது எவ்விடத்துங் கண்டிலராகலான் எம்மகக் கண்ணிற்
காணு மருத்தியினாலெனவும் கூறினார். (சஉஉ)

இவ்வாறுவை கவுரிதிருக் கலியாண மென்றுலகின் வழங்க வேண்டுஞ்
செவ்வியுற வையாட்டைக் கன்னிபென யான்ங்குச் சிறந்த வாற்றூற்
பெளவநீ ரகல்வாணாப்பிற் பைம்பூர்நன் பணியல்குற் பணைத்தோன் மாத
ரெவ்வெவரு மைபாண்டிற் கன்னிபர்கள் கவுரியரென் முதல் வேண்டும.

(இ - ன்.) இ வதுவை கவுரி திருக்கலியாணம் என்று உலகில் வழங்கல்வேண்
டும் - இக்கலியாணம் கவுரிக்கலியாணமென் றிம்மண்ணுலகில் வழங்குவரவேண்டும்,
யான் ஈர்கு செவ்வியுற ஐ யாண்டைகன்னி என சிறந்த ஆற்றல் - யானிப்பொழுது
அழகுபொருந்த ஐந்துவயதுள்ள கன்னிகையாகச் சிறந்திருக்கின்ற காரணத்தால்,
பெளவநீர் அகல் வணாப்பில் பார்சன் பைமணி அல்குல் பணை தோள் மாதர் எவ்வெவ
ரும்-பெரியகடல் சூழ்ந்த இரநிலவுலகத்தில் பாம்பின்டடம் போலுமழகிய அல்குலையு
மங்கில்போலுந் தோள்களையு முடைய பெண்களெக்குலத்தவராயினும், கன்னியர்
கள் ஐயாண்டில் கவுரியர் என்று ஆகல்வேண்டும் - பெண்களெல்லாம் ஐந்துவயதில்
கவுரியரென்று பெயர் பெறுதல் வேண்டும். (௧ - று)

இக்கலியாணம் கவுரிக்கலியாண மென்று வழங்கவேண்டும் யானிப்பொழுது
ஐந்து வயதுள்ள கன்னிகையாகச் சிறந்திருக்கின்றபடியா விலவுலகிலுந் துவயதுள்ள
பெண்களுக்கு மிப்பெயரே வழங்கல் வேண்டும் மன்று வேண்டினரென்க.

இம்மலை முதலிய விடங்களிற் றிருபாணக்கோலங் கொண்டது அவரவர்
வேண்டுமோருக்கு, பூங்குற் றிருமணக்கோலங்கொண்டது தம்முடைய வேண்டுமோ
ளையாகலின் அச்சிறப்புத் தோன்ற கவுரிதிருக் கலியாணமென்றுலகின் வழங்க
வேண்டுமெனவும், கன்னியர்கள் கவுரியனொன் முதல்வேண்டு மெனவும் கூறியதென்க.

ஏராளு மையாண்டிற் கன்னியனாச ரைவரெழிம றையோர்க் ரொபுஞ்
சொளா குலமுதலோர் சிவலோகந் தனிநிசுவணப் பெறவும் வேண்டும்
காராளு மணிமிடம்மு பெண்க்மதாழுது வணங்குதலும் காஹற் காய்ந்த
பேராளர் திருவுள்ளரு ரெய்தருளிப் பொருங்கருணை காருது ரொல்வார்.

(இ - ன்.) கார் ஆளும் மணிமிடற்றும் - கருமையையாளுகின்ற லீலகண்டனே,
ஏர் ஆளும் ஐ ஆண்டில் கன்னியனா சைவ நெறி மறையோர்க்கு ஈயும் சீர் ஆளர்குல
முதல்வார்-அழகியாளப் பெறு பைந்து வயதுடைய கன்னிகையை சைவநெறியிற்
சிறந்த வேதியருக்குக் கொடுக்குஞ் சிறப்புடைய முதற் குலத்தவர்-சிவலோகம் தனில்
சிவனப்பெறவும்வேண்டும் என தொழுதுவணங்குதலும், சிவலோகத்தி னிலைபெற்று
வாழப்பெறுதல் வேண்டுமென்று சண்டாகாரமாகப்பண்ணியவர், காற்றகாய்ந்த பேரா
ளர் திருவுள்ளம் செய்தருளி பெரு கருணைகூர்ந்து சொல்வார் - மனமதனை யொரித்த
பெரிய வாண்டகையார் திருவுள்ளத் தடைத்துப் பேரருள்கூர்ந்து கூறுவார்.(௧ - று)

ஐந்துவயதுள்ள கன்னியர்களைச் சைவவேதியர்க்குக் கன்னிகாதானமாகச் செய்வாராயின் அவர்கள் சிவலோகத்தையும் யடையெண்ணெய்மென்று வேண்டி நிறைவர் கருணை கூர்ந்து கூறுவாரென்க.

சைவநெறி மறையோரென்றது - ஆதிசைவரொன்றி மொக்கும். விடத்தைக் கண்டத்தி லாளுதலுங் காமனைக் காய்தலும் போண்ணை யென்பது தோன்றபேராளர் என்றார்.

(சஉச)

திருத்தகுணங்காஞ்சிதனிலாண்டுதொழும்பங்குனியுத்திரநாள்பார்க்கு மருத்திபுரி திருவிழாநிகழ்தீற்றின்வறுவைநமக்கமைவதாசர்

பொருத்தமுறங்காண்டியெனத்திபிழ்முனிச்சுனற்ருள்புரிநீதமதனாள்பார்க்குநுத்துடைக்கும்பிலத்தயலையாண்டுதொழங்கடிநமக்குநிகழ்வதாசர்

(இ - ள்.) திருச்சகுணங்காஞ்சிதனில் ஆண்டுதொழும் பங்குனி உத்திரநாள் - அழகிற் சிறந்து விளங்குங் காஞ்சிநகரத்தில் வருடந்தோறும் பங்குனிமாதத்தில் வருமுத்திர நட்சத்திரத்தில், யார்க்கும் அருத்தி புரி திருவிழா நிகழ்ந்து ஈற்றில் - எவர்க்கு மாசையை விளைவிக்கின்ற திருவிழாச்சிறப்பு நடந்து அவ்விழா முடிவில், நமக்கு வதுவை அமைவதாக பொருத்தமுறக் காண்டி என - நமக்குக் கலியாணமகோற்சவ நடப்பதாக நீ பொருத்தமாகக் காண்பாயென்று, சமீபமுனிக்கு அன்று அருள் புரிந்தோம் அதனால் - குறு முனிக்கு இம் மலையி லுன்செய்தோ மக்காரணத்தால், பாவம் கருதுடைக்கும் பிலத்தயலே நமக்கு ஆண்டுதொழும் நிகழ்வதாச - பாவமாகிய பிரவியை யொழிக்கும் பிலத்தினருகில் நமக்கு வருடந்தோறும் கலியாணம் நடந்து வருவதாகவே (எண்ணி.) (எ - று)

தேவியே! நாமும் முன்னம் அககதிய முனிவருக்குக் காஞ்சியில் வருடம் தோறும் பங்குனி யுத்திரத்தில் நமக்குக் கலியாண நடக்கும் அதனை நீ மனமகிழ்க் காண்பாயென் றருள்செய் திருக்கின்றே மாகவின (நீ வாழ்கின்ற) பிலத்தயலில் நீ வேண்டியவாறே வருடந்தோறு நடக்குமென்க.

(சஉரு)

கல்யாண மண்டபத்தி னுனக்குரியமைத்தொழின் மறையோர்கன்னிசெய்ய வெல்லாருபிதுகண்டுநிபுற்று கவின் துமுனக்காண்டுதொழ நல்லாய்மையறம்வளர்க்கும்வித்தாநெல்லிருநாழி நருகேமந்த நெல்லாலேயிகபரத்துமுயிர்ப்பைபங்குழ்தழைக்கவெனநிறுவல்செய்தார்.

(இ - ள்.) ஆண்டுதொழும் - வருடந்தோறும், கலியாண மண்டபத்தில் உனக்கு உரிமை தொழில் - அப்பிலத்தயலி லுள்ள கலியாணமண்டபத்தி லுனக்குச் செய்ய வேண்டிய மங்கள ஸ்நான முதலிய அவங்காரங்களை, மறையோர் கன்னி செய்ய - பிரமணப்பெண்கள செய்ய, எல்லாரும் இது கண்டு களிப்புறக - இந்த வலங்காரத்தைக் கண்டு எல்லாரும் சந்தோஷிக்கக் கடவர்கள், இன்னும் உனக்கு, இதுவன்றி உனக்கு நல் வாய்மை அறவளர்க்கும் வித்தாம் நெல் இருநாழி தருகேம் - நீகேபற்ற நல்ல தருமத்தைக் குன்றாமல் வளர்க்கவல்ல வித்தாக இருநாழி நெல்லைத் தருகின்றோம், அந்த நெல்லாலே - அந்தச்சூரவியினாலே, இப்பரத்தும் உயிர் பைங்கூழ்தழைக்க என - இந்த உலகத்திலும் மேலுலகத்திலுமுள்ள உயிர்களாகிய பயிர்கள் தழையக்கடவன வென்று, நிறுவல் செய்தார் - அதுக்கிரகஞ்செய்தனர். (எ - று)

வருடந்தோறும் இந்தக்கலியாண மண்டபத்தில் உனக்குரிய அலங்காரங்கள் பிராமணப் பெண்கள் செய்ய யாரும் சந்தோஷிக்கக் கடவர். இதுவேயு

மன்றி ி செய்யும் தருமத்தை வளர்க்க இருநாழி நெல் தருகின்றேம் அதனால் உயிர் களாடிய பயிர்கள் தழைத்தோங்குகவென் றனுக்கிரகஞ் செய்தன ரென்க. (சஉசு)

அவ்வண்ணம்பெறலரியபெருவரங்க ளளித்தருளியகிலமீற் ற மைவண்ணக்கருங்கூந்தன்மனக் கருத்துமுற்றநெடுமலயவாழ்க்கை டெய்வண்ணக்குறுமுனிவன் தவப்பேறுநிரம்ப ினியனுலகம்வாழச் செவ்வெண்ணப்பெருமாணர் மணவினையிற் திருவுள்ளம்பற்றினாரால்.

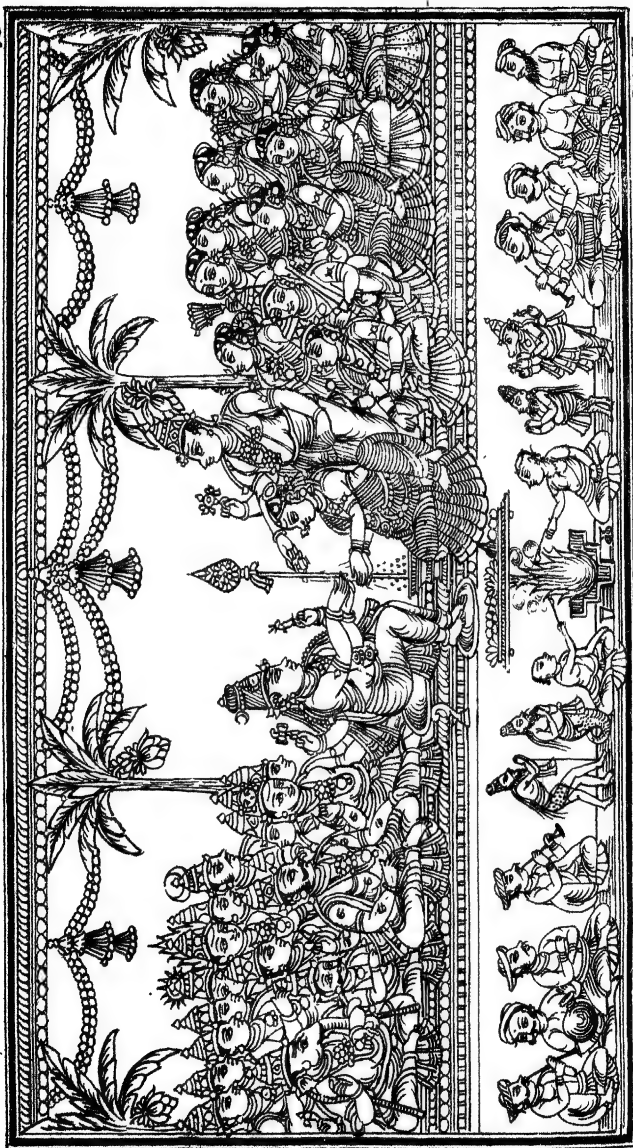
(இ - ள்) அவ்வண்ணம்பெறல் அரிய பெருவரங்கள் அளித்தருளி-அவ்வாறு கப்பெறுதற்கரிய வரங்களைத் தந்து, அகிலம் ஈன்ற மை வண்ணம் கருங்கூந்தல் மனக் கருத்து முற்ற - உலகமெல்லாம் பெற்றெடுத்த மேகம்போலும் கரிய கூந்தலையுடைய அம்மையார் திருவுள்ளக்கருத்து முற்றுப்பெறவும், நெடு மலயவாழ்க்கை டெய்வண்ணம் குறுமுனிவன் தவப்பேறு நிரம்ப - பெரிய பொதியமலையில் வாழும் வாழ்க்கை யையுடைய நன்னெறி வாய்ந்த அகத்திய முனிவரது தவப்பய னிரம்பவும், விடின் உலகம்வாழ-பெரிய இவ்வுலகம் வாழவும், செவ்வண்ணம் பெருமாணர் - சிவந்த பவ ளம்போலும் திருமேனியை யுடைய இறைவர், மணவினையில் திருவுள்ளம்பற்றினார்- திருக்கல்யாணஞ் செய்யும் மங்கலத் தொழிலில் திருவுள்ளம் வைத்தனர். (எ - று)

யாவராலும் பெறலரிய வரங்களைத் தந்து அம்மையார் திருவுள்ளக் கருத்து முற்றுப்பெறவும் அகத்தியமுனிவர் தவப்பேறு நிறையவும் உலகம் வாழவும் இறைவர் திருமணக்கோலங் கொள்வதற் குரிய தொழிலில் திருவுள்ளம் வைத்தனரென்க.

இப்படலம் எனைய படலங்கள்போல் அவ்வப் படலங்கட்குரிய சரித்திரங் களை வெளியாக்கியதுபோலன்றிப் பிரமனுடைய சிருட்டி முறையும், இடபேசர், காப் பீசர், கடகீசர், விஷ்ணுவீசர், அகத்தீசர், மத்தளமாதவீசர் என்னும் இவர்களது வர லாற்றையும் வெளியாக்கி அம்மையார் தழுவக் குழைந்ததாகிய இப்படல வரலாற்றை யும் வெளியாக்கினமை காண்க. (சஉஎ)

தழுவக்குழைந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உசரு0.

(X.ఇ. సుప్రమణ్యరాజు., బహుకవి.వి) 1900 ప్రక

திருமணப்பிள்ளை.

రామకృష్ణమఠం, కృష్ణాపూర్, కృష్ణా జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్

திருமணப்படலம்

விண்டாழ் மாவின் முளைத்தெழுந்த விமல னூர்தர் திருமேனி
தண்டா; வன்பி னுமையம்மை தழுவக் குழைந்த வாறுனாத்தா
மண்டா ணவத்தின் றருக்கிரித்து மாறா விற்பப் பெருவாழ்வு
கண்டார் கதுவ வருள்கொழிக்குங் கவுரி மணத்தின் றிறம்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) விண் தாழ் மாவின் முளைத்து எழுந்த விமலனூர் தந்திருமேனி-ஆகா
யமளாவிய மாவடியில்முளைத்துத் தோன்றிய தூயவுடம்பினராகிய இறைவர் திரு
மேனி, தண்டா அன்பின் உமையம்மை தழுவ குழைந்தவாறு உணர்த்தாம்-கெடாதவ
ன்பினால் உமாதேவியார் தழுவக்குழைந்த வரலாற்றை யெடுத்துக்கூறினும், கண்டார்
மண்டு ஆணவத்தின் தருக்கு இரித்து - தரிசனஞ்செய்வார் செறிந்திருக்கு மலதியிர
த்தைப்போக்கி, மாறாத இன்பப்பெருவாழ்வு கதுவ - நீங்காத பேரின்பவாழ்வடைய,
அருள்கொழிக்கும் கவுரிமணத்தின் திறம் புகல்வாம்-அருள்விளங்கும் அம்மையார்து
திருக்கலியாணச்சிறப்பை இனி யெடுத்துச்சொல்வாம். (ஏ-று.)

இதுவரையிலும் தழுவக்குழைந்திருமேனியின் வரலாற்றை யெடுத்துச் சொ
ன்னோம். இனித் திருமணக்கோலங்கொள்ளு மற்புத்ததைக் கூறுகின்ற மென்க.

வெள்ளங்கண்டு இளைத்துவிட நினையாது மனத்திட்பமுடையராய்மென்பை
க்கிடுமெப்ப படுத்தினராகலின் தண்டாவன்பினைன்றார். (க)

திருவேகம்பத்தமர்ந்தருளுந்தேவர்பிரானுப்புடைநின்ற
மருவார்துளபத்தொடைமவுலிமாயோன்றன்னையெதிர்தோக்கிக்
கருவார்கூந்தற்றடங்காமக்கண்ணிதனக்குமற்றெமக்கும்
பெருவாய்மையினாக்கடிவிழாத்திருநான்பிறங்கப்புரிகென்றார்.

(இ-ள்.) திருவேகம்பத்து அமர்ந்து அருளும் தேவர்பிரானு - திருவேகம்ப
மென்னுந் திருத்தளியில் வீற்றிருக்குமகாதேவர், புடைநின்ற மருவார்துளபத்தொ
டைமவுலி மாயோன்றனை எதிர்தோக்கி - தம்மருகிலிருந்த நறுமணங்கமழுந் துள
வமாலேகுடிய முடியையுடைய திருமாலைப்பார்த்து, கருவார்கூந்தல் தடவு காமக்கண்
ணிதனக்கும் எமக்கும் - நீண்ட கரியகூந்தலையுடைய பெருமைபொருந்திய காமாக்ஷி
க்கு மெனக்கும், பெருவாய்மையினால் கடிவிழா திருநாள் பிறங்க புரிக என்றார் - வே
தாமமுறையாற்ற நிருமணக்கோலத் திருவிழாச்சிறப்பை யெவ்விடத்தும் வீளங்கச்
செய்யக் கடவாயென்று கட்டளையிட்டனர். (ஏ-று.)

திருவேகம்பநாதர் திருமாலேநோக்கிக் காமாக்ஷிக்கு நமக்குந் திருமணக்கோ
லத் திருவிழாவைச் செய்யக்கடவாயென்றாரென்க.

தமக்குமேலொரு தூலும் உண்மையுமில்லாதது வேதகமமாகலாற் பெருவாய்
மை என்றார். (உ)

பல்லார்திற்பத்தனைநோக்கிப்பணித்தகருணைத்திறம்போற்றிப்
புல்லாரவெருவுந்தனித்திகிரிப்புத்தேளாகைதலைசிறப்பச்
செல்லாற்றொழுதுமனவெழுச்சித்தொழிலின்முண்டுவெண்டுவெண்டுவெண்
வெல்லாப்பொருளுங்கடிதீங்குக்கொணர்கென்றிமையோர்தமைவிடுத்தான்.

(இ-ள்.) புல்லார் வெருவுந் தனி திகிரி புத்தேன் பல்லார் நிற்ப தனை நோக்கி பணித்த கருணை திறம்போற்றி-பகைவாஞ்சுஞ் சிறந்த சக்கரப்படையையுடைய திருமால் பலதேவர்கள் பணிநோக்கிப் புடைசூழ்ந்திருக்கத் தன்னைப்பார்த்துக் கட்டளையிட்ட திருவருட்செயலைப்புகழ்ந்து, ஓகை தலை சிறப்ப சொல்லாறு ஒழுக்கி மண எழுச்சி தொழிலின் மூண்டு-ஆனந்த மேன்மேற்பொங்க இறைவர் கட்டளையினின்று திருக்கலியாணஞ்செய்யுந் தொழிலின் முற்பட்டு, இமையோர் தம்மை ஈங்கு வேண்டுவன எல்லாப்பொருளும் கடிது கொணர்க என்று விடுத்தான் - தேவர்களைப்பார்த்த திவ்வீடத்து வேண்டுவனவாகிய வெல்லாப்பொருள்களையும் வினாவிற் கொண்டுவாருங்களென்றனுப்பினார். (எ-று.)

திருமா லிறைவர் தன்னை நோக்கிப்பணித்த வருட்டிறத்ததை யெண்ணிப்புகழ்ந்து தேவர்களை நோக்கித் திருமணத்துக்கு வேண்டுவனவாகிய வெல்லாப்பொருள்கொண்டுவாருங்களென்றே வினாவினார். (க)

தொடியார் தழும்பிற்பெருந்தகைக்குந்தே தோகைதனக்குங்கலியாணங் கடிமானகரமுழுதறியக்கறங்குமுரசமறைவித்துக் கொடிநீண்மாடமாளிகைசூழ்கடிமண்டபமுன்கோடிப்ப நெடுமால்விசும்பின்யவனரைக்கூப்ப்பணித்தானவருநிருமித்தார்.

(இ-ள்.) நெடுமால் தொடியார் தழும்பின் பெருந்தகைக்கும் தோகைதனக்கும் கலியாணம் - திருமால் வளைத்தழும்பினையுடைய பெருமானுக்கும் அத்தழும்பைத்தந்த பெருமாட்டிக்கும் நடக்குங் கலியாணமகோற்சவம், கடிமானகரம் முழுதும் அறிய கறங்கு முரசம் அறைவித்து - சிறந்த காஞ்சிகரத்துள்ளார் யாவருந் தெரிந்துகொள்ளப் பேரொலிகாட்டிப் பேரிகையை (எவ்வீடத்தும்) கொட்டச்செய்து, கொடிநீண்மாடம் மாளிகைசூழ் கடிமண்டபம் முன்கோடிப்ப-நீண்ட கொடிகளையு மேன்மாடங்களையுடைய மாளிகைகள்கூழ்ந்த கலியாணமண்டபத்தை முன்னே வலங்காரஞ்செய்ய, விசும்பின் யவனரை கூப்பணித்தான் அவரும் நிருமித்தார் - தேவலோகத்திலுள்ள கம்மியரை யழைத்துக் கட்டளையிட்டனர் அவரும்வ்வாறே கலியாணமண்டபத்தை யுண்டாக்கினர். (எ-று)

திருமால் பெருமானுக்கும் பெருமாட்டிக்குங் கலியாணமகோற்சவமென்று நகரிலுள்ளார்யாவருமறியப் பேரிகை முழக்கிவித்துத் தேவகம்மியரை வரவழைத்துக் கலியாணமண்டபஞ் செய்யக் கட்டளையிட அவ்வாறே அவருஞ்செய்து முடித்தனனென்க. முழுதும் என்புழி முற்றும்மை விகாரத்தார் நொக்கது. (ச)

கலிவிருந்தம்.

அகனிலம்பசும்பொனினமைத்தொராயிரம்
பகலொளிமழுங்குசெம்பவளத்துணிநீஇ
யுகுமொளிமரகதப்போதியும்பர்வைச்
திகலறவயிரவுத்திரமுமீய்வித்தார்.

(இ-ள்.) அகன் நிலம் பசும்பொனின் அமைத்து பகல் ஒளி மழுங்கு ஓராயிரம் செம்பவளத்துண் நிறுவி-அகன் நவீடத்தைப் பசியபொன்றாச்செய்து சூரியகிரணமு மழுங்கத்தக் ஆயிரஞ் சிவந்த பவளக்கால்களை நிறுத்தி, ஒளி உரும் மரகதம் போதி உம்பர்வைத்து இகல் அற வயிர உத்திரமும் மேய்வித்தார் - ஒளிவீசும் மரகத்திறுந் டுசய்த போதிகையை மேலேவைத்து அதற்கிணங்க வயிரத்திறுந்செய்த வுத்திரத்தைப் பொருந்தச்சுமத்தினர். (எ-று)

கலியாணத்துக்கமைத்த மண்டபவிடத்தைப் பொன்னுலிழைத்து ஆயிரம்பவ
னக்கால்களை நிறுத்தி மரகதப்போதிகையை மேலேவைத்து வயிரவுத்திரத்தைப் பொ
ருத்தினனொன்க. (ஞ)

உருக்கியசெழும்பொனின்மணிகளொன்பது
நெருக்குறப்பரப்பியோவியநிகழ்த்திய
திருக்கிளர்பலகைமேலிணக்கித்தெள்ளொளி
பெருக்கும்வெண்பளிங்கினற்பித்தியாக்கினர்.

(இ-ள்.) உருக்கிய செழும்பொனின் மணிகள் ஒன்பதும் நெருக்குற பரப்பி-
உருக்கிய செம்பொன்னில் நவரத்தினங்களு மொன்றோடொன்று பொருத்தப்பரப்பி
ஒவிய நிகழ்த்திய திருக்கிளர்பலகைமேல் இணக்கி-சித்திரங்களாற் சித்திரித்த பல
கையை மேலே பதித்துப்பொருத்தி, தென் ஒளி பெருக்கும் வெண்பளிங்கினற் பித்
தியாக்கினர் - தெளிந்த பொளிவீசும் வெள்ளிய பளிங்குக்கங்களாற் சுவரொத்தனர்.

செம்பொன்னில் நவரத்தினங்களைப்பரப்பிச் சித்திரந்தீட்டிய பலகையைமேலே
இணைத்துப் பளிங்கினற் சுவரொத்தனொன்க. (சு)

மேனிலைமாளிகைவேதிசூளிகை
யேனவும்பலபலவியற்றிமேவர
வானெழுமிருசுடர்மணிகளாதிபா
னூனமில்சிகரமுழும்பர்ச்சூட்டினர்.

(இ-ள்.) மேல் நிலை மாளிகை வேதி சூளிகை எனவும் பலபல இயற்றி - (அச்
சுவரின்மேல்) மேல்வீடுகளுந் திண்ணைகளுஞ் சூளிகைகளு மின்னு மிவைபோல்வன
பிறவும் பற்பலவகையாகச்செய்து, வான் எழும் இருசுடர் மணிகள் ஆகியால் ஊனம்
இல் சிகரமும் மேவர உம்பர் சூட்டினர் - ஆகாயத்திற் படர்ந்துசெல்லுஞ் சூரிய சந்தி
ரர்களைக் கண்டிருகு மிருவகைக்கங்களாலு மேனைய இரத்தினவகைகளாலும் சூற்றமி
ல்லாத சிகரங்களையும் மேலே பொருந்தவைத்தனர். (ஏ-று)

(அச்சுவரின்மேல்) மேனிலைமுதலியவற்றைப் பலபலவாகச் செய்து சூரியகா
ந்த சந்திரகாந்த முதலியகங்களாற் சிகரங்களமைத்தனொன்க. (எ)

காவியங்கண்ணியர்விழையுங்காழக
ராவியுஞ்சிந்தையுமுழியலேக்கற
வோவியத்தொகையெலாமும்பர்மாதர்போற்
பாவியல்பாடலிற்பயிலச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) காவியங் கண்ணியர் விழையும் காழகர் ஆவியும் சிந்தையும் ஏக்கற
அழிய - நீலமலர்போலு மழகிய கண்களையுடைய மங்கையரை விரும்புங் காழகரு
டைய வுயிரு மனமும்அவாவுற்றழிய, ஒவியம் தொகை எல்லாம் உம்பர் மாதர்போல்
பாவியல் பாடலில் பயிலச்செய்தனர் - சித்திரித்த பாவைகளெல்லாம் தேவமங்கை
யரைப்போ விசையமைந்த பாடல்களில் பழகச்செய்தனர். (ஏ-று)

மங்கையரை விரும்புங் காழகர் சிந்தையழிந் தாவி சோரச் சித்திரப் பாவைக
ளெல்லாந் தேவமங்கையரைப்போற் பாடப் பாடலிற் பழகச்செய்தனொன்க.

சித்திரப்பாவைகள் பாடுகின்ற பாடலாற் காழகர் அவற்றைச் சித்திரப்பாவை
யாகவெண்ணுது விண்ணரமங்கையராகவே யெண்ணி வேணவா வுறுவொன்பார் ஏக்
கற என்றார். (அ)

வரையினின்றிழிதருமலைவெள்ளீ
 ருவியெனறயிர்ப்புறவலங்குறித்திலக்
 குருமணிவடமொளிகொழிக்குஞ்சுற்றெலா
 நிராநிரையாத்துமண்ணீவநாற்றினூர்.

(இ-ள்.) வரையில் நின்று மலை இழிதரும் வெள்ளீர் அருவி என்று அயிர்ப் புற - மலையினின்று வரிசையாயொழுதுகின்ற வெள்ளமாகிய அருவி யென்று சந்தேகங்கொள்ள, அலங்கு நித்திலக் குருமணிவடம் ஒளி கொழிக்கும் சுற்றெலாம்-அசைந்தாடுகின்ற நிறமுள்ள முத்துமலைகளை ஒளி வீசும் சுற்றப்பட்டக்கங்கெல்லாம், நிராநிரா மண் நீவ யாத்து நாற்றினூர்-வரிசைவரிசையாகப் பூமியிற்புறளக் கட்டித்தொங்க விட்டனர். (எ-று.)

மலையி னொப்புறங்களினின்று மொழுகாநின்ற அருவியோ வென்று சந்தேகங்கொள்ள நாற்புறங்களினு முத்துமலைகளைத் தொங்கக்கட்டினனென்க. (க)

மணிவடக் கிடையிடை மறுவில் கண்ணடி
 தணிவற வெளிவிடுந் தவளச் சாமரை
 பிணிமலர்த் தொத்துவண் பிரசப் பல்கனி
 யணிபெறு முறைமையி னலங்கத் தூக்கினூர்.

(இ-ள்.) மணிவடக்கு இடை இடை மறுவில் கண்ணடி தணிவற ஒளிவிடும் தவளச்சாமரை-(தொங்கவிட்டிருக்கும்) முத்துமலைகளினிடையெளியில் களங்கமில்லாத கண்ணடியும் நீங்காதொளிவீசும் வெள்ளிய சாமரைகளும், மலர்பிணி தொத்து வண்பிரசம் பல்கனி அணிபெறு முறைமையின் அலங்க தூக்கினூர்-மலர்களார் பிணிக்கப்பட்ட பூமலைகளும் சுவை மிக்க தேனெழுகும் பல கனிவகைகளாகிய இவைகளை வரிசையாக அழகுபெற்று விளங்கத் தூக்கிக்கட்டினர். (எ-று)

முத்துமலைகளினிடையெளியில் கண்ணடி முதலியவற்றை யழகுபெறக் கட்டினனென்க. (க0)

நெட்டிலக்கதலிபுநீலப்பூகழு
 மட்டுமிழ்கன்ன லும்வானிற்றாருவும்
 விட்டொளியெறித்திருள்விழுங்குதூண்டொறுங்
 கட்டினர்மலர்கனிகாய்களீனவே.

(இ-ள்.) விட்டு ஒளி எறித்து இருள் விழுங்கும் தூண் தொறும் - விட்டுவிட்டொளியீசி யிருளைப்பருகுந் தூண்டோறும், நீலம் கெடு இலை கதலியும் பூமும் மட்டுமிழ்கன்னலும் வானில் தாருவும் மலர் காய் கனிகள் ஈன கட்டினர்-நீலரத்தினத்தாற்செய்த நீண்டவிலைகளையுடைய வாழைமரங்களையும் கமுகமரங்களையும் வாசம்வீசுங்கரும்புகளையும் தேவருலகிலுள்ள கற்பகவிருக்கங்களையும் மலர் காய் கனிகளை முறையேதரக்கட்டினர். (எ-று)

இயற்கையாயுள்ள வாழை முதலியவைபோல் செயற்கையாயமைத்த வாழை முதலியவைகளும் மலர் முதலியவற்றைத்தரக்கட்டினனென்க. (கக)

கொடிகளுந் தாருவுங்கோணப்பொய்கையும்
 வடிவுடைக்கிளிபுறமுஞ்ஞானமற்றவுஞ்
 சுடர்பலநிறங்களுந்தொகுத்துலேகித்த
 விகெதிர்ப்பட்டினால்விதானஞ்செய்தனர்.

(இ-ள்.) கொடிகளும் தாருவும் கோணை பொய்கையும் வடிவுடை கிளி புற மஞ்ஞை மற்றவும் - பலபூங்கொடிகளும் விருகங்களும் வளைவினை யுடைய தடாகக் களுமாகிய (இவைகளும்) அழகினை யுடைய கிளி புற மயில் முதலாகிய விவைகளும் இவை யொழிந்தனவும், சுடர்பல நிறங்களும் தொகுத்து லேகித்த விடுகதிர்ப் பட்டினால் விதானஞ் செய்தனர் - விளங்கும் பல நிற வர்ணங்களாலுங் கூட்டிச் சித்திரித்த கிரணம் பரப்பும் பட்டினால் மேல்விதானத்தைக் கட்டினர். (ஏ-று.)

கொடிமுதவியவற்றை அவ்வவற்றிற்குரிய பல நிறங்களாற் சித்திரித்த பட்டினால் மேற்கட்டைக் கட்டினனென்க. (கஉ)

முத்தொளிமாலையுமூரிப்பன்மணிச்
சித்திரமாலையுஞ்செம்பொனாற்செயுந்
தத்தொளிமாலையுந்ததைந் துவண்டுலாந்
தொத்தலர்மாலையுந்துவன்ற்த்துக்கினார்.

(இ-ள்.) முத்து ஒளி மாலையும் மூரி பன்மணி சித்திரமாலையும் செம்பொனாற் செயும் தத்து ஒளி மாலையும் - ஒளிபரப்பும் முத்துமாலைகளும் பெரிய பலவகை மணிகளாற்கோத்த சித்திரமாலைகளு மொளிவீசுஞ்செம்பொனாற்செய்த மாலைகளும், தந்தை வண்டு உலா தொத்து அலர்மாலையும் துவன்ற துக்கினார் - வண்டுகள் செறிந்துருமும் பூங்கொத்துகளலர்ந்த பூமாலைகளும் கலந்து தொங்கவிட்டனர். (ஏ-று)

மேற்கட்டில் முத்துமாலே முதலியவற்றைத் தொங்கக்கட்டினனென்க. (கக)

நாப்பணிமெபிரானங்கையோடுஉறைபூபொலிமணியணைபொருத்தி
பூப்பொலிமணியணைபொருத்திப்பாங்கெலா
மூப்புடைவிண்ணவர்முனிவர்வைகிட
வேற்புடையனைகளுமிட்டுவைத்தனர்.

(இ-ள்.) நாப்பணின் எம்பிரான் கங்கையோடு உறைபூபொலி மணியணைபொருத்தி - (இவ்வலங்காரத்தோடுங் கூடியமண்டப) நடுவீற் பெருமாட்டியோ டூடமது பெருமான் வீற்றிருப்பதற்கு மலர்களால் விளங்கு மழகிய வாசனத்தையிட்டு, பாங்கு எல்லாம் மூப்புடைய விண்ணவர் முனிவர் வைகிட ஏற்புடைஅணைகளும் இட்டுவைத்தனர் - பக்கங்களினெல்லாம் பெரிய தேவர்களும் முனிவர்களுந் தங்கியிருப்பதற்கேற்ற வாசனங்களை யு மணியணியாகவமைத்து வைத்தனர். (ஏ-று)

அம்மண்டபநடுவில் இறைவனு மிறைவியும் வீற்றிருக்க மலர் பரப்பிய மணியாசனமும் அவ்வாசனத்தைச்சூழத் தேவர்களு முனிவர்களு மிருத்தற்குரியவாசனங்களு மமைத்தனென்க. (கசு)

குண்டமும்வேதியுங்கோலமார்தரு
மண்டிலவகைமைபுமற்றுமேர்பெற
விண்டவர்புரமடுமவிமலர்நூன்முறை
யண்டருமுனிவருமயிர்ப்பச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) குண்டமும் வேதியும் கோலமார்தரு மண்டில வகைமையும் மற்றும் - குண்டங்களும் வேதிகைகளும் அழகுபொருத்திய மண்டிலவகைகளும் ஏனையவும், விண்டவர் புரம் அடும் விமலர் நூல் முறை அண்டரும் முனிவரும் அயிர்ப்ப ஏர்பெற செய்தனர் - பகைவரது முப்புரத்தையெரித்த இறைவர்க்கொன்ன ஆகமமுறையாகத் தேவர்களு முனிவர்களு மயார் தேக்கங்கொள்ள அழகுபெறச்செய்தனர். (ஏ-று)

குண்டமுதலியவற்றைச் சிவாகமத்திற்கூறியவாறு தேவர்முதலியோர் சந்தேகங்கொள்ளச் செய்தனரென்க.

இவ்வலங்காரமும் இவ்விதியும் நாங்கண்டிலோமென் றையுற்செய்தன னென்பார் அண்டரு முனிவரு மயிர்ப்பவென்றார். (கரு)

கொங்குயிர்சந்தனக்குறடுகாழுகில்
குங்குமங்கற்புரங்கூரவமான்மதம்
வெங்கடிகமழ்தரப்புகைத்துமேதக
வெங்கணுமையவிசுதறியேர்செய்தார்.

(இ-ள்.) கொங்குயிர் சந்தனக் குறடு காழ் அகில் குங்குமம் கற்புரம் குரவம் மான் மதம் - நறுமணங்கமழுஞ் சந்தனக்கட்டை வயிரமேறிய வகிறக்கட்டை குங்குமப் பூ பச்சைக்கற்பூரம் குராமலர் மிருகமதம், எங்ஙனும் வெங்கடி கமழ் தரபுகைத்து மேதக ஐயவி சிதறி ஏர்செய்தார்-(ஆகிய இவைகளெல்லாம்) எவ்விடத்தும் விருப்பந்தரும் நறுமணம் வீசப் புகைசெய்துாட்டி மேன்மைபெற வெண்கடிகைச்சிதறி யழகு பெறச் செய்தனர். (எ-று)

எவ்விடங்களிலு நறுமணமுண்டாகச் சந்தனக்கட்டை முதலியவற்றார் புகை பூட்டி வெண்கடிகைச்சிதறி யழகுசெய்தனரென்க. (கசு)

பாங்கெலாம்பனிமலர்ப்பந்தர் கூட்பொறி
வாங்கியவெழில்பெறவகுத்துமாமணம்
வீங்கியநானரீர் துவற்றிநித்தில
மாங்கவாலுகமெனவகம்பரப்பினார்.

(இ-ள்.) பாங்கு எல்லாம் பனிமலர் பந்தர் கூட்பொறி வாங்கிய எழில்பெற வகுத்து-பக்கங்களிலெல்லாம் குளிர்ந்தபூப்பந்தைக் கண்கவரத்தக்க அழகுவாய்ப்பச்செய்து, மாமணம் வீங்கிய நானம் ரீர் துவற்றி நித்திலம் வால்உகம் என அகம் பரப்பினார்-நல்ல ஷாமிருந்த பனிரீனாத் தெளித்து வெள்ளிய முத்தங்களை அவை விளைய மிடமென்று சொல்லும்படி யுள்ளிடமெல்லாம் பரப்பிவைத்தனர். (எ-று)

கலியாணத்துக்கமைத்த ஆயிரக்கான்மண்டபத்தின் பக்கங்களிலெல்லாம் பூம் பந்தரமைத்து பனிரீர் தெளித்து உள்ளிடமெல்லாம் முத்துகள் பரப்பின ரென்க.

ஆங்க - அசை: (கஎ)

பந்தரின் புடையெலாம்பங்கயப்புன
லந்தரராட்டயரலங்கற் றபாய்கையுஞ்
சந்தனங்கற்பகந்தருக்கண்மல்கிய
சந்தரப்பொழில்களுந்துவன்றச்செய்தனர்.

(இ-ள்.) பந்தரின் புடை எல்லாம் அந்தரர் புனல் ஆட்டயர பங்கயம் அலங்கல் பொய்கையும் - பந்தரின் பக்கங்களிலெல்லாந் தேவர்கள் ரீராடுதற்குரிய தாமரை மலர்க ளைசந்தாடுந் தடாகங்களும், சந்தனம் கற்பகம் தருக்கண் மல்கிய சந்தரப் பொழில்களும் துவன்ற செய்தனர் - அரிசந்தனம் கற்பகம் சந்தானம் பாரிசாதம் மந்தாரம் என்னும் பஞ்சதருக்கள் நிறைந்திருக்கு மழகிய சோலைகளும் நெருங்கியிருக்கச்செய்தனர். (எ-று)

பந்தரின் பக்கங்களிலெல்லாந் தடாகங்களுஞ் சோலைகளு நெருங்கியிருக்கச் செய்தனரென்க.

அகனிலமென்னுஞ் செய்யுள்முத. விச்செய்யுள் வரையிலும் கலியாணமென் டபவலங்காரத்தைக் கூறியதென்க. (கஅ)

வேறு.

யவனர்தந்தொழிலித்திறமாகமற்
கவுரி மன்றலெனக்கறங்கும்பனைச்
சிவமலிந்தசெழுங்குரல்கேட்டலு
முலகைபூத்தனரொண்ணகர்மாக்களே.

(இ-ள்.) யவனர் தம் தொழில் இத்திறம் ஆக - கம்மிய ரியற்றிய அலங்காரத் தொழி லிவ்வகையா யமைந்திருக்க, கவுரி மன்றல் என பனை கறங்கும் சிவமலிந்த செ ழுங்குரல் - கவுரிகலியாணமென்று முரசறையும் மங்கலநிறைந்த பெரியவோ சையை, ஒள் நகர் மாக்கள் கேட்டலும் உலகை பூத்தனர்-சிறந்த காஞ்சிநகரவாசிகள் கேட்கவு மகிழ்ச்சியடைந்தனர். (எ-று.)

கம்மிய ரலங்காரத்தொழி லின்னவகையாய்ச் சிறந்திருக்கத் திருக்கலியாண மென்று முரசறையக் கேட்ட நகரவாசிகள் அக்கணமே மனமகிழ்ந்தனரென்க. (கக)

இயங்குமார்தர்நெருக்கினிலிற்றுவிழ்
தயங்குகாழ்களுந்தாரும்புலவியின்
முயங்குமாதருகுத்தவயொய்த்மொவரி
வயங்குவீதியிற்சுப்பைபகன்மாரற்றுவார்.

(இ-ள்.) இயங்கு மார்தர் நெருக்கினில் இற்று வீழ் தயங்கு காழ்களும் - உலா வுகின்ற மார்தர்களுடைய நெருக்கத்தினாலுபட்டு வீழ்கின்ற வொளிதவழு மண்மா லைகளும், புலவியின் முயங்கு மார்தர் உருத்த தாரும் - ஊடலிற்றலைப்பட்ட பெண்க ளுறத்தெறிந்த முத்துமாலைகளும், மொய்த்து ஒளியவங்கு வீதியில் குப்பைபகன்மாரற் றுவார் - நெருக்கிவொளிவீசும் வீதிகளில் குப்பையாகக்கிடக்க வதனை மாற்றுவார்கள்.

மார்தர் நெருக்கத்திலற்று வீழ்கின்ற மாலைகளும் மாதர் ஊடலிலுருத்த மாலை களும் வீதியிற் குப்பைபகனாகக்கிடக்க அதனை மாற்றுவவென்க, (இவையன் றி வேறு குப்பையல்லையென்றபடி.) (உ௦)

சந்தமல்குதமனியச்சுண்ணமுஞ்
சந்தரக்கருப்பூரத்திரள்களுங்
கந்தநீரிர்கரைத்துமறுகெலாம்
பந்தினூட்டிப்பனிப்பார்களென்பே.

(இ-ள்.) சந்த மல்கு தமனியச் சுண்ணமும் சந்தரக் கருப்பூரத் துகள்களும் - நிறம்வாய்ந்த பொற்சுண்ணமும் அழகிய பச்சைக்கருப்பூரத் துகள்களும், கந்த நீரில் கரைத்து பந்தின் ஊட்டி மறுகு எல்லாம் பனிப்பார்கள் - நீரிற் குழைத்துப் பந்திற் றேய்த்து விதிகளிலெல்லா மெழுதிக் குளிரச்செய்வார். (எ-று)

(மணி மாலையையே குப்பைகளாகப் போக்கிய வீதிகளிற்) பொற்சுண்ண முங் கற்பூரத்துகளும் கூட்டிப் பனிநீரிற் கரைத்துமெழுதினென்க. (உக)

வண்டுலாமலர்வார்மணிப்பந்தரும்
விண்டுழாவுபதாகையும்வின்மணி
கொண்டதோரணக்கூட்டமும்பாணரிற்
பண்டையுள்ளபாற்றியியிற்றுவார்.

(௭-ள.) வண்டு உலாவும் மலர் வார், மணி பந்தரும் வீண்துழாவு பதாகையும் - வண்டுகளுலாவின்ற மலரானமைந்த அழகிய பெரிய பந்தர்களும் ஆகாயத்தை யளா விய கொடிகளும், வில்மணி கொண்ட தோரணக் கூட்டமும் - ஒளிவிடு மணிகளி னழைத்த தோரண வரிசைகளுமாகிய இவைகளை, பண்டை உள்ளன பாற்றியாணரின் இயற்றுவார் - முன்னுள்ளனவற்றை நீக்கிப் புதுமையாக வலங்கரிப்பர். (௭-று)

பூம்பந்தரும் துவசமும் தோரணமும் புதுமையாகச் செய்தனவென்க.

பண்டையுள்ளன பாற்றி என்றதனால் இவ்வணிகளெல்லா மென்று முள்ளன வென்று கொள்ளக்கிடந்தன. இதனை, “கொடிகள் செல்வ விழாக்குணலை யறக்- கடிக்கொள் பூம்பொழிற் கச்சி” எனவநந் திருவாக்கானுணர்க. (உஉ)

தாமநாற்றித்தமனியவேதியிற்

பூமெனீர்நிறைபூரணகும்பமும்

காமர்பாலிகையுங்கதிர்த்தீபமும்

தூமமுந்தொகுப்பாரிடந்தோறுமே.

(இ-ள.) தமனிய வேதியின் இடந்தொறும் தாமநாற்றி பூமெல் நீர்நிறை பூரண கும்பமும்-பொன்னுலாகிய யாகவேதிகைக்கடோறும் பூமாலைகள் தொங்கவிட்ட மெல் லிய பூக்களாலும் நீராலும் நிறைந்த பூரணகும்பங்களையும், காமர் பாலிகையும் கதிர்த் தீபமும் தூபமும் தொகுப்பார் - அழகிய பாலிகைகளையும் சுடர்விடுந் தீபங்களையும் தூபவரிசைகளையும் கொண்டுவந்து வைப்பர். (௭-று)

யாகவேதிகைக்கடோறும் பூரணகும்ப முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து வைப் பாரென்க. (உ௩)

நித்திலத்தினை நீற்றுபுவேதியிற்

சித்திரித்துச்செழும்பொனின்மாளிகை

பித்தியோவியம்பெட்ப்புதுக்குவார்

பத்திமாடம்பழுதொழித்தாக்குவார்

(இ-ள.) நித்திலத்தினை நீற்றுபுவேதியில் சித்திரித்து-முத்தங்களைச் சண்ணஞ் செய்து யாகவேதிகையின்மேல் கோலமிட்டு, செழும்பொனின் மாளிகை பித்தி ஓவ் வியம்பெட்ப புதுக்குவார் - செம்பொன்றாச்செய்த மாளிகைச்சுவரி லமைத்துள்ள சித் திரங்களைக் கண்டோர் விரும்பப் புதுமையாகச்செய்து, பத்திமாடம் பழுது ஒழித்து ஆக்குவார் - வரிசையாயுள்ள மாளிகைகளைப் பழுதுபோக்கிப் புதுமையாகச்செய்வார்.

வேதிகையின்மேன் முத்துச்சண்ணத்தாற் கோலமிட்டுப் பொற்சுவரிற் சித்தி ரந்தீட்டி மாளிகைகளைப் பழுதுபோக்குவவென்க. (உ௪)

இருகவுட்டுளையீர்ங்கலுழிக்கடக்

கரிகள்பண்ணுவர்கால்விசைத்தோடுவாம்

பரிகள்பண்ணுவர்பார் குழியாழியி

னிரதம்பண்ணுவவொங்கனுமெண்ணிலார்.

(இ-ள.) எண்ணிலார் எங்கனும் இருகவுள் துளை ஈர்க்கலுழி கடம் கரிகள் பண்ணுவர் - அளவில்லாதவ ரெவ்விடங்களிலு மிரண்டு கபோலக் கரடங்களி னின் றும் வாக்காநின்ற குளிர்த் த மதநீரையுடைய யானைகள்போலச் செய்துவைப்பார், கால்விசைத்து ஓடும் வாம்பரிகள் பண்ணுவர் பார் குழியாழியின் இரதம் பண்ணுவர் -

காற்றைப்போல் வினைந்து தாவிச்செல்லும் குதிரைகள்போலச் செய்துவைப்பர் பூமி பிளவுபடச்செல்லு முருளையையுடைய இரதங்கள்போலச் செய்துவைப்பர். (எ-று)

எண்ணிந்தவ ஞெவிடங்களிலும் இரதசதுரங்களைச் செய்துவைப்பானென. இரதமுதலிய மூன்றையும் அலங்காரஞ் செய்வார்களெனினு மமையும். (உ-டு)

நீண்ட பொன்னிலைத் தேர்க ணிறுத்துவார்
மாண்ட தூண்டொடும் வாருறை சேர்த்துவா
நீண்டு வாரகட்டி கிடம்பல வாக்குவார்

வேண்டி யார்க்கும் விருந்து திருத்துவார்.

(இ-ள்.) நீண்ட பொன் நிலை தேர்கள் நிறுத்துவார்-பொன்னாற்செய்த பெரிய நிலைதேர்களை யங்கங்கும் நிறுத்துவார்கள், மாண்டதூண் தொடும் வார் உறை சேர்த்துவார் - சிறந்த தூண்களோடும் பெரிய வுறைகளைப் போடுவார்கள், ஈண்டிவார்க்கு இடம்பல ஆக்குவார்-வந்து கூடுகின்றவர் தங்குவதற்குப் பலவிடங்களை யமைப்பார்கள், வேண்டி யார்க்கும் விருந்து திருத்துவார் - பலமுறையும் வேண்டி யாவார்க்கும் விருந்து செய்விப்பர். (எ-று)

நிலைத்தேரும் தூண்களுக்குறையும் வருவோர்க்கிடமும் யாவார்க்குக் விருந்தும் நிறுத்தியும் சேர்த்தும் ஆக்கியுந் திருத்தியு மிருப்பானென.

விருந்தாக வருவோர் தீண்டிய வழியல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினு நோக்கி ய வழியேவாடும் மெல்லியராகலான் சேய்மைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுகண்டு நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுகொண்டு உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலும் இன்றி யமையாத செயலாகலான் விருந்துவேண்டி திருத்துவாரொன்றார். இதனை-“மோப்பக் குழையுமனிச்சமுகந் திரிந்து, நோக்கக்குழையும்விருந்து” என்பதற்குக் கூறிய உரை யாற்காண்க. (உ-சு)

அறுசீர்க்கழநெடில்விருத்தம்.

கச்சி மாநகர் முழுவது மின்னணங் களின்பயில் சிறப்போங்க
முச்ச கத்தவர் குழாங்கொடு வயின்றொறு நிறைந்திட முடிவானே
ரிச்சை யாற்றினின் மணவினைக் குரியவை யெங்கணுங் கொணர்ந்திண்டப்
பொச்ச மில்பெரு மங்கலத் துழனியிற் பொலிவுறு மதுகாலே.

(இ-ள்.) கச்சிமாநகர் முழுவதும் இன்னணம் கவின் பயில் சிறப்பு ஒங்க - பெரிய காஞ்சிநகர முழுமையு மிவ்வகையாக அலங்காரத்தினாற் சிறப்புற்றோங்கவும், முச்சகத்தவர் குழாம் கொடு வயின்தொடும் நிறைந்திட - மூன்றுலகத்திலுமிருப்பவர் தங்களினத்தவரோடு இடங்கடோறு நிறைந்திருக்கவும், முடி வானோர் இச்சையாற்றினில் மணவினைக்கு உரியவை எங்கணும் கொணர்ந்து ஈண்ட - முடியுடைய தேவர்களாசை செல்லும் வழியிற் கலியாணத்துக்கு வேண்டிய திரவியங்களை யெவ்விடத்திலுங் கொண்டுவந்து சேர்க்கவும், பொச்சம் இல்பெரு மங்கலம் துழனியில் பொலிவுறும் அதுகாலே- இவற்றாற் பொய்மையில்லாத பெரியமங்கலவோசை பொலிவுபெற்றிருக்கும் த வேளையில். (எ-று)

இவ்வகையாய்க் காஞ்சிநகரம் அலங்காரத்திற்சிறந்து மூவுலகத்தாரு சிறைந்து தேவதொல்லா மங்கலப்பொருளெல்லாங்கொண்டு நெருங்கி மங்கலகோஷஞ் செய்ய அப்பொழுதென்க.

யவனொன்னுஞ் செய்யுள் முத லிச்செய்யுள்வரையிலும் கவுரிமன்றலெனக் கேட்ட நகரவாசிகள் வீதிகடோறும் அலகிட்டு மெழுமுமிட்டுத் துவசமுதலியவற்றா லலங்கசுகி

கரித்த விருந்திட்டதும், தேவர்முதலிய யாவருங்கூடி மங்கலவோசை முழக்கியதும் கூறியவாறு (உஎ)

கம்ப நாயகன் திருவருள் பெற்றுவெண் கதிர்வளைக் கரத்தோன்ற லம்பு யத்தவன் முனிவார் தம்மொடு மணிபெறு நன்னுளாற் செம்பொன் மாமணிப் பாலிகை முளைவித்திச் சினவிடைக் கொடியேற்றி யெம்பி ரான்மலை மாதுட னுலாத்தருந் திருவிழா வெழுவித்தான்.

(இ-ள்.) வெண் கதிர் வளைகரத் தோன்றல் கம்ப நாயகர் திருவருள் பெற்று - வெள்ளிய கிரணம் வீசும் சங்கேந்திய திருக்கரத்தையுடைய திருமால் திருவேகம்ப நாதருடைய திருவருளைப்பெற்று, அம்புயத்தவன் முனிவார் தம்மொடும் அணிபெறும் நல் நான் செம்பொன் மாமணி பாலிகை முளைவித்தி - பிரமன் முனிவர்களோடு அழகு பெற்ற நல்ல வோராயின் மணிகளிறைத்துச் செம்பொன்னுற்செய்த பாலிகைகளில் முளைகளேத் தோற்றுவித்து, சினவிடை கொடி ஏற்றி எம்பிரான் மலையாதுடன் உலாத் தும் திருவிழா எழுவித்தான் - கோபமுடைய விடபக்கொடியை யுயர்த்தி எமது பெரு மான் பார்வதியாரோடு பவனிவருந் திருவிழாவை நடத்தத்தொடங்கினார். (எ-று)

திருமால் பிரமன்முதலியவரோடு நல்லவோராயில் பாலிகைமுளைவித்து விடைக் கொடியேற்றித் திருவிழாவைச் செய்யத்தொடங்கினானென்க.

பாலிகை முளைவித்தல்- அங்குராப்பணம். விடைக்கொடியேற்றல் - துவசா ரோகணம். (உஅ)

ஒன்ப திற்றுநான் விழாவணி நிகழ்ந்தபி னுற்றவீ னைந்தாரா ளின்ப மீக்கொளப் பங்குனி யுத்திரத் திமையவர் குழாத்தோடு மன்ப தைத்திரன் மகிழ்ந்தெழுந் தார்ப்புற மணவினைக் கவின்கொள்வா னென்ப ணிப்பிரான் மஞ்சனச் சாலையி னினிதெழுந் தருளுற்றான்.

(இ-ள்.) ஒன்பதிற்றுநான் விழா அணி நிகழ்ந்தபின் உற்ற ஈறைந்தாம் நான்-ஒன் பதுகான் திருவிழாச்சிறப்பு நடந்தபின்ன ரடுத்த பத்தாவதுநான், இன்பம் மீ கொள்ள பங்குனி உத்திரத்து இமையவர் குழாத்தோடும் மன்பதைத் திரன் மகிழ்ந்து எழுந்து ஆர்ப்புற- பேரின்பமுண்டாகப் பங்குனிமாதமுத்திரநகரத்திரத்திற்றேவகணங்களோடு மக்கட்பிறப்பினரு மகிழ்ச்சியடைந்தெழுந் தாரவாரஞ்செய்ய, என்பு அணி பிரான் மண வினை கவின்கொள்வான் மஞ்சனம் சாலையின் இனிது எழுந்தருளுற்றான்- என்பாபர ணமணிந்தவராகிய விறைவர் திருமணத்துக்குரிய வழகிய திருக்கோலங்கொள்ளத் திருமஞ்சனச்சாலையி லினிமையாக வெழுந்தருளினார். (எ-று)

துவசாரோகணந்தொட் டொன்பதுநாட் திருவிழா நடந்தபின்னர்ப் பத்தாரான் பாவர்க்கும் பேரின்பமுண்டாகத் திருமணக்கோலங்கொள்ள இறைவனார் மஞ்சனச்சா லைக் கெழுந்தருளினானென்க.

பங்குனி என்பது - சாந்திரமானமாய்க்கொள்க. (உக)

வேறு.

திருத்துயி லகலைப் புத்தேள் செய்தவப் பேறு வாய்த்து மருத்தபூந் கடுக்கை வேணிப் பரஞ்சுடர் வடிவந் தீண்டிப் 'பெருத்தபொற் குடத்துத் தெண்ணீர் மஞ்சனம் பிறவு மாட்டி' யருத்திகு ரன்பி னுண் னூ லறுவைபொற் றுடை சாத்தி,

(இ-ள்.) திரு துயில் அகலப்புத்தேள் செய்தவப்பேறு வாய்ந்து-இலக்குமி ஷுசிக்கும் மாற்பையுடைய திருமால் தான்செய்த தவப்பயன் கிடைக்கப்பெற்று, மருத்தபூம் கடுக்கைவேணி பரஞ்சுடர் வடிவம் தீண்டி - நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமாலை சூடிய சடைமுடியையுடைய சிவபரஞ்சுடரின் நிருமேனியைக் கரத்தாற்றெட்டு, பெருத்த பொற்குடத்துத்தெண்ணீர் பிறவும் மஞ்சனம் ஆட்டி - பெரிய பொற்குடத்து நிறைந்துள்ள தெளிய நீராலு மேனைய நிரவியங்களாலும் திருமஞ்சனஞ்செய்து, அருத்திகூர் அன்பில் துண்ணூல் அறவை ஒற்றாடை சாத்தி - ஆசையிருந்த வன்பினால் மெல்லிய தூலாலமைந்த திருவொற்றாடையினுற் நிருமேனியையொற்றி. (எ-று)

திருமால் திருவேகம்பபாத் தெண்ணீர் முதலியவற்றாற் நிருமஞ்சனமாட்டித் தீண்டியன்க.

திருமகளுக்குத் திருமால்திருமார்பே ஒடுங்குமிடமாகலின் திருத்துயி லகலப்புத்தேளெனவும், அத்திருமகளைத் தன்னகத்து வாழச்செய்த திருவருள் வடிவாகிய அம்மையாற் நழுவப்படுந் திருமேனியைத் தீண்டப்பெற்றனராகலான் செய்தவப்பேறெனவுங்கூடறினார். (கஉ)

கற்பக மளிப்ப வாய்ந்த கைபுனைத் தியற்றல் செல்லா வெற்படு துழைநூற் பட்டி னிலங்கவுள் ளாடை சாத்தி யற்பக விமைக்குஞ் செம்பொ னாடைமற் றதன்மேற் காமர் விற்படு புருவ மாதர் விழியினை கவரச் சாத்தி.

(இ-ள்.) கைபுனைந்து இயற்றல் செல்லா கற்பகம் அளிப்பவாய்ந்த - யாவராலு மலங்கரித்துச் செய்தற்கிசையாத கற்பகவிருக்கந் தரக்கிடைக்கப்பெற்ற, ஏற்படு துழைநூல் பட்டின் இலங்க உள் ஆடை சாத்தி - ஒளியீசும் வெண்ணூலாலமைந்த வெண்பட்டினால் விளக்கமாக வுள்ளாடையசைத்து, அதன்மேல் அல்பக இமைக்கும் செம்பொன் ஆடை காமர் வில்படு புருவமாதர் விழியினை கவரசாத்தி - அவ்வுள்ளாடையின் மேலிருளாயோட்டி யொளிவிடும் பொன்னாடையை அழகிய விற்போலும் புருவத்தை யுடைய மங்கையரது கண்ணினைகள் கொள்ளுகொள்ளச்சாத்தி. (எ-று.)

கற்பகந்தந்த வெண்பட்டை வுள்ளாடையாகச்சாத்தி அதன்மேற் பொன்னாடையைச் சாத்தியென்க. (கக)

தனிவினாப் பணிநீர் வாக்கித் தேய்த்தசந் தனப்பூஞ் சேறு நனிமணம் பயில்கற் பூரங் குங்கும நறுங்கத் தூரி யினியமான் மதமே மற்று மட்டித்த கலவை யெண்டோட் கனிமொழி பாகன் மேனி கமழ்தர மெழுகிக் கீறி.

(இ-ள்.) தனிவினா பணிநீர் வாக்கி தேய்த்த சந்தனம்பூஞ்சேறு - ஒப்பில்லாத வாசம் வீசும் பணிநீரை வார்த்துத்தேய்த்த நல்ல சந்தனக்குழம்பில், நனிமணம் பயில்கற்பூரம் குங்குமம் நறு கத்தூரி இனிய மான்மதம் மற்றும் அட்டித்த கலவை - மிக்க மணம் வீசும் பச்சைக்கற்பூரமும் குங்குமப்பூவும் நல்ல கத்தூரியு மினிய மிருகமதமு மிவைபோன்ற கூட்டுவர்க்கங்களுங் கூட்டியவச்சந்தனக்குழம்பை, கனிமொழி பாகன் எண்தோள் மேனி கமழ்தர மெழுகி கீறி - கனிபோலு மினிய சொல்வாய்ந்த உமைபங் களாகிய வெண்டோளுடைய இறைவர் திருமேனி முற்றும் மணம் வீசப்பூசி விரலா லணிபெறக்கீறி. (எ-று)

பணிநீர் வார்த்துத் தேய்த்ததும், கற்பூரமுதலிய கூட்டுவர்க்கங்களாற் கலந்தது மாகிய சந்தனக்கலவையை இறைவர் திருமேனிமுற்றும்பூசி விரலாற்கீறியென்க. (௬௨)

சுடர்த்திரு மேரு வெற்பிற் சூன்றனர் துண்ணி தாகப்
பொடித்தபொற் சுண்ணந் தெய்வப் பூந்தரு மலரின் வாங்குங்
கடித்திரட் சுண்ணத் தாகிற் கலந்துமே லட்டி வாச
மடுத்தெழுந் தூம மீரம் வறலுமா றன்பி னேற்றி.

(இ-ள்.) சுடர்த்திரு மேருவெற்பில் சூன்றனர் துண்ணிதாக பொடித்த பொன் சுண்ணம் - ஒளிவிசுமழுகிய மேருமலையிற்றேண்டி மிகவுந் துளாகப்பொடிசெய்த பொற்பொடியை, தெய்வம் பூந்தரு மலரில்வாங்கும் தாகில் கடிதிரன் சுண்ணம்கலந்து-தெய்வமணங்கமழும் கற்பகமலரிலெடுத்த வாசம்வீசும் மகரத்தப்பொடியிற் கலந்து, மேல் அட்டி ஈரம் வறலுமாறு வாசம் மடுத்து எழு தூமம் அன்பின் ஏற்றி-(சந்தனப்)பூச் சின்மே லப்பி அச்சந்தனத்தி னீரம்புலருமாறு வாசமடுத்துண்டு புகைக்கும் புகையை யன்புடனேற்றி. (எ-று)

மேருமலையிலெடுத்த பொற்பொடியைக் கற்பகமலரிலெடுத்த மகரத்தப்பொடியிற் கலந்து திருமேனியிலப்பி மீரம்புலரத் தூபங்காட்டியென்க. (௬௩)

அரிக்குரற் சிலம்பு போற்று மடியவர் மலங்கண் மூன்று
மிரிக்குஞ்செங் கமல பாதத் தினக்கிவல் விருளை யெல்லாம்
பொரிக்கும்விற் பிழம்பு காலும் பொலங்கழ னரல் வீக்கிப்
பரிக்கும்பட்டுடைமேலொண்கல் பதித்தபொன் னரைநாண்சாத்தி.

(இ-ள்.) போற்றும் அடியவர் மலங்கண் மூன்றும் இரிக்கும் செங்கமலபாதத்து கரிக்குரல் சிலம்பு இணக்கி - வுணங்கு மடியவரது மும்மலங்களைபு மேட்டும் செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் ஒலிக்கின்ற சிலம்பையணிந்து, வல் இருளை எல்லாம் பொரிக்கும் வில் பிழம்புகாலும் பொலம் கழல் நரலவீக்கி-செறிந்தவிருட்கூட்டங்களைப் பொரித்தொழிக்குங் கிரணங்களைக் கக்கவல்ல பொன்மயமாகிய வீரகண்டையை அத னோடொலிசெய்வவணிந்து, பரிக்கும் பட்டு உடைமேல் ஒண்கல்பதித்த பொன் அரைநாண்சாத்தி - இடையிலணிந்திருக்கும் பட்டாடைமே லொள்ளிய மணிகள்பதித்திழைத்த பொன்னரை நாண்சாத்தி. (எ-று)

திருவடிமேற் சிலம்பும் வீரகண்டையும், இடையிலுடுத்த வாடைமேல் அரைநாணுஞ் சாத்தியென்க. (௬௪)

கதிருமிழ் பதும ராக வுதரபந் தனங்கால் யாத்துப்
புதியரித் திலப்பூங் கோவை பொன்னரி மாலை தண்டா
ரொதிரறு சன்ன வீர மிலைமுகப் பைம்பூண் முந்நூன்
முதலிய மார்பின் வார்ந்து முதிரொளி யெறிப்பச் சாத்தி.

(இ-ள்.) கதிர் உமிழ் பதுமராக உதரபந்தனம் கால்யாத்து - கிரணங்களைச் சிந்தும் பதுமராகத்தினுஞ்செய்த வுதரபந்தனத்தை யனாயிலசைத்து, புதிய நித்திலம் பூங் கோவை - புதுமையாகிய முத்துமாலையும், தன் தார் பொன்னரிமாலை - தண்ணிய மாலைபோன்ற பொன்னரிமாலையென்னு மாபரணமும், எதிரறு சன்னவீரம் - நிகுற்ற சன்னவீரமென்னு மாபரணமும், இலைமுகம் பைம்பூண் - இலைமுகம்போலும் அச்சவடிவீனையுடைய ஆபரணமும், முந்நூல் - முப்புரிநூலும், முதலிய மார்பின் வார்ந்து-முத

வாகிய மாலைகளெல்லாந் திருமார்பிற்றெங்கி, முதிர் ஒளி எறிப்ப சாத்தி -> பேரிய
வொளிவிட்டெறிக்கச்சாத்தி. (எ-று)

இடையினும் மார்பினும் உதரபந்தனமும் முத்துமலை முதலிய மாலைகளையுஞ்
சாத்தியென்க. (கடு)

மணிவடங் கழுத்திற் சாத்தி வாங்கிடந் திமையா நிற்கும்
பணியுமிழ் மணியிற் செய்த வாழிபல் விரலுங் கோத்துத்
திணிவாயி ரத்திற் செய்த கடகங்கூர்ப் பரத்துச் சேர்த்துத்
துணிகதிர் முத்திற் செய்த வங்கதந் தோளிற் பூட்டி.

(இ-ள்.) மணிவடம் கழுத்திற்சாத்தி - நவரத்தின மாலையைக் கண்டடங்கிலணி
ந்து, வாங்கிடந்து இமையாநிற்கும் பணியுமிழ் மணியின் செய்த ஆழி பல் விரலுங்கோ
த்து - கிரணங்கள் நீங்காதெறிக்கு நாகங்களுமிழ்ந்த மணியினுற்செய்த மோதிரங்களை
விரல்கடோறுங்கோத்து, திணியிரத்திற் செய்த கடகம் கூர்ப்பரத்திற்சேர்த்து - திண்
ணிய வயிரத்தினுற் செய்த கடகத்தை முன்னங்கையி லணிந்து, துணி கட்டுமுத்தின்
செய்த அங்கதம் தோளில் பூட்டி - விட்டுவிட்டெறிக்கும் கிரணங்களைப் பரப்பு முத்தி
னுற்செய்த தோளணியைப் புயத்திலணிந்து. (எ-று)

கண்டம் விரல் முன்கை தோள் முதலியவைகளில் மணிவடம் ஆழி கடகம் அங்
கதமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தென்க. (கசு)

மாதர்வண் குழையுந் தோடும் வாரந்திரு புயத்து நீவங்
காதிடை யணிந்து செம்பொற் கதிர்மணிப் பட்ட நெற்றி
மீதுற விசித்துத் தெய்வ விற்குலா மணியின் மோலி
போதமர் வேணிச் சென்னி பொலிதரக் கவித்தான் மன்னே.

(இ-ள்.) மாதர் வண்குழையும் தோடும் வாரந்து இருபுயத்து நீவ காதிடை
அணிந்து - அழகிற்சிற்றத் தங்ககுண்டலமும் பொற்றோடும் இரண்டு புயங்களிலுந் தொ
ங்கியசையத் திருச்செவியிலணிந்து, செம்பொன் கதிர்மணிப்பட்டம் நெற்றி மீதுற விசி
த்து - செம்பொன்னுற்செய்து ஒளிவீசும் மணிகளிழைத்த பட்டத்தை நெற்றியின்
மேற் பொருந்த வசைத்தணிந்து, தெய்வ வில் குலாம் மணியின் மோலி போது அமர்
வேணி சென்னி பொலிதர கவித்தான் - தெய்வத்தன்மைபொருங்கிய கிரணங்களைப்
பரப்பும் மணிகளாற்செய்த கிரீடத்தை மலர்பொருங்கிய சடைமுடியின்மீது பொலிவு
பெறச் சூட்டினர். (எ-று)

காது நெற்றி சென்னி முதலிய வுறுப்புகளில் குழை தோடு பட்டம் முடி முத
லியவற்றை யணிந்தனனென்க. (கௌ)

திருவணி யணிந்து போற்றச் சிவபிரா நெழுந்து கும்ப
மிருகயல் கவரி தோட்டி யிலங்குண் ணடிப தாகை
முரசொளி விளக்கி னோடு முன்னிவண் மகளிர் போற்றப்
புரிமணி மண்ட பத்திற் புகுந்துபூந் தவிசி னேறி.

(இ-ள்.) திரு அணி அணிந்து போற்ற-அழகுபெற்ற வாரணவகைகளை யங்
வங் வங்கங்களி லணிந்துபணிய, சிவபிரான் எழுந்து - திருவேகம்பநாதர் திருமஞ்சனச்
சூலையினின்று மெழுந்து, கும்பம் இருகயல் கவரி தோட்டி இலங்கு கண்ணடி பதா
கை முரசு ஒளிவிளக்கினோடு வண்மகளிர் முன்னிபோற்ற - பூரணகும்பம் இரண்டு வீண்
சாமரை அங்குசம் விளங்குங் கண்ணடி கொடி பேரிகை ஒளிசெய்யும் விளக்கு என்

ஹம் ஸ்ஷ்வகை மங்கலங்கனோடு அரம்பையர் முன்னே நின்று வாழ்த்தொலிசெய்ய, புரிமணி மண்டபத்திற் புருந்து பூ தவிசில் ஏறி - அழகுசெய்யு மணிமயமாகிய கலியாணமண்டபத்திற்சென்று மலர் பரப்பியிருக்கும் ஆசனத்தின்மேலிவர்து. (எ-று)

திருமா லலங்கரிக்கும் பணிமுற்றியபின் இறைவனைப் பணிய இறைவனெழுந்து அட்டமங்கலங்கனெதிர்வரக் கலியாணமண்டபத்திற்சென்று பூந்தவிசிலேறி என்க.

உருத்திரர் முதலோர் தத்த மொண்டவி சிருங்கு மாறு
திருத்தகு கடைக்க ணைக்கஞ் செய்துவீற் றிருந்த பின்னர்
விருத்துவன் டமிழ்தப் பாடல் விளரியாழ் முரன்று சேக்கு
மருத்துழாய்ப் படலைத் தண்டார் வயங்கிய மருமப் புத்தேள்.

(இ-ள்.) உருத்திரர் முதலோர் தம் தம் ஒன்ற தவிசு இருக்குமாறு திருத்தகு கடைக்கணைக்கம் செய்து வீற்றிருந்தபின்னர்-உருத்திரர்முதலிய தேவரொல்லார் தங்க டங்களுக் கமைத்திருக்கும் விளக்க மிருந்த ஆசனங்களிலிருக்கும்வண்ணம் அழகிய கடைநோக்கஞ் சாத்தி எழுந்தருளிய பின்னர், விருத்துவண்டு அமிழ்தம் பாடல் விளரியாழ் முரன்று சேக்கும்-புதியவண்டிகள் சுவைதரும் பாடலை விளரியென்னும் இராகத்து டன் யாமொலியையப்போலும் பாடியுறங்கும், மரு துழாய் படலை தண் தார் வயங்கிய மரு மம் புத்தேள்-நறுமணங்கமழும் துளவத்தார் நெடுத்த தண்ணியமலை விளங்கப்பெற்ற திருமார்பையுடைய திருமால். (எ-று)

உருத்திரர் முதலாயினொ யிருக்கக் கடைக்கண்சாத்தி இறைவர் வீற்றிருந்த பின்னர் திருமாலென்க. (கக)

மனைக்குரி மரபின் வாச மலர்மகள் வதன நோக்கிச்
கனைக்கும்வண் பிழக்கு மென்பூங் கருங்குழற் கவுரி மாதா
தனைக்கலன் றிருந்தப் பூட்டித் தம்மென வுரைத்த லோடுஞ்
சனைக்கரு நீலக் கண்ணாள் பெருங்கனி துளும்பச் சென்றார்.

(இ-ள்.) மனைக்கு உரிய மரபின் வாசமலர்மகள் வதனம் நோக்கி - இவ்வாழ்க் கைக்குரிய கற்பிற்சிறந்த நறுமணங்கமழுஞ் செந்தாமரையாளாகிய திருமகள் முகத் தைப்பார்த்து, கனைக்கும் வண்டு உழக்கும் மெல் பூம் கருங்குழல் மாதா கவுரி தன்னை- ஒலிக்கும் வண்டிகள் கீண்டும் மெல்லிய மலரணிந்த கரியகூந்தலையுடைய கவுரியன்னை யை, திருந்த கலன் பூட்டித் தம்மென உரைத்தலோடும்- திருத்தமாக வாபரணங்களணிந்து இங்கெழுந்தருளச் செய்வயென்று கட்டலையிடவும், சனை கரு நீலம் கண்ணாள் - சனையில் மலரும் கரிய நீலமலர்போன்ற கண்ணளாகிய திருமகள்-பெரு களிதுளும்ப சென்றார் - பேரானந்தமோங்கச் சென்றனர். (எ-று)

(திருமால்) தன்னில்லக்கிழத்தியாகிய திருமகளை நோக்கி கவுரியம்மையை அலங்கரித்து சண்டழைத்து வருவாயென்று சொன்னவுடன் பெருங்களிப்போடு சென்றனளென்க. (சு௦)

உவளக வரைப்பி னெல்லா வுபகர ணமுங்கொண் டிற்றுப்
பவளநீள் பலகை மீது பகிரண்ட முழுது மீன்றுந்
துவளிடைக் கன்னியாகித் தூநல்லக் கணிந்த காய
ரவளைநன் கிருவித் கூந்த லெவழ்த்துநெய் யள்ளிச் சாத்தி.

(இ-ள்.) உவளகவரைப்பில் எல்லா உபகரணமும் கொண்டு உற்று-உள்ளிடமா கிய திருமஞ்சனச்சாலையில் தைவ முதலிய மஞ்சனத்திரவியங்களையும் தலைக்கொழுந்த

விய வாபணவகையையும் கைக்கொண்டு சென்று, பகிரண்டமுழுதும் ஈன்று துவள் இடை கன்னியாகி தூநலம் கனிந்த காமரவளை-அண்டகோடிகளெல்லாம் பெற்றுத் துவ ண்டசைகின்ற சிற்றிடையையுடைய கன்னிகையாகி நல்லழகுபழுத்த அழகிய வம்மை யாரா - பவளம் நீள் பலகைமீது நன்கு இருவி-பவளத்தினுற்செய்த பெரிய பீடத்தின் மேல் நன்றாயெழுந்தருளச்செய்து, கூந்தல் அவிழ்த்து நெய் அள்ளி சாத்தி-அளகத்தை யவிழ்த்துத் தைலமள்ளியிட்டி. (எ-று)

(களிப்புடன் சென்ற திருமகள்) திருமஞ்சனச்சாலையில் பவளத்தாற் செய்த பீடத்திற் காபாசுத்யம்மையை வீற்றிருக்கச்செய்து கூந்தலவிழ்த்து தைலமிட்டென்க.

ஈச நெத்திரநின்றனத்திற் நிற்பவளா யிருவரும் புணர்ந்து இங்குலகுயிலொல்லா மீன்றும் பவன்பிரமசாரியாய்ப் பாண்மொழிகன்னியா யிருப்பவராகலான் அம்மையைப் பகிரண்டமுழுது மீன்றற் துவளிடைக்கன்னியாகி யெனவும், கவுரிநிருக்கோலம் ஒரு வருக்கு மமைநிலவாகலான் தூநலங்கனிந்த காமரவளையெனவும் கூறினார். (சக)

நெல்லினுண் விழுது மஞ்சள் விழுதுமெய் நிரம்பப் பூசி

மல்குபே ரன்பு கூர வாசமுந் துவரு மற்று

நல்லவை நயப்பச் சேர்த்தி நறுவினாத் தூநீ ராட்டி.

யெல்லுமிழ் குழையாண் மேனி ஈரம்புனல் வறள லொற்றி.

(இ-ள்.) மல்கு பேர் அன்புகூர-நிறைந்த பேரன்பு மேன்மேலெழ, நெல்லி து ண்விழுதும் மஞ்சள் விழுதும் மெய்நிரம்ப பூசி-நெல்லிக்காப்பு மஞ்சட்காப்புகளைத் திரு மேனி முற்றும்பூசி, வாசமும் துவரும் மற்றும் நல்லவை நயப்ப சேர்த்தி நறுவினா தூ நீர் ஆட்டி-நல்லவாசனைப் பொடிகளையும் துவர்ப்பொடிகளையும் இவைபோன்ற ஏனைப் பொடிகளையுமினமாகச்சேர்த்து நல்ல வாசநீரால் திருமஞ்சனமாட்டி, எல்லமிழ் குழை யாள் மேனி ஈரம் புனல் வறள ஒற்றி-ஒளிவீசங் காசனியணிந்த அம்மையார் திருமே னியிலுள்ள தண்ணிய நீர்சுவற் றொற்றுடையாலொற்றி. (எ-று)

(என்னெயிட்டபின்) நெல்லி விழுது முதலியவற்றாலும் நறுமணங்கூலந்த நீரா லுமாட்டி அவ்வீரம்புலர லொற்றுடையா லொற்றியென்க. (சஉ)

நனைமுறுக் கவிழ்ப்புந் கற்ப நல்குபட் டாடை சாத்திப்

புனைமணித் தனிசி னேற்றிப் பொருந்தலர் வெருவச் சீறு

முனைமதக கனிநல் யானை மூரிவெண் கோட்டிற் செய்த

தனைநிகர் சீப்புக் கொண்டு தாழ்குழல் லொழுங்க நீவி.

(இ-ள்.) நனைமுறுக்கு அவிழ்ப்பும் கற்பகம் நல்கும் பட்டாடை சாத்தி-அரும்பு கள் முறுக்குடைந்து மலர்ந்த பூக்கணிறைந்த கற்பக விருக்கந்தந்த பட்டாடையை யணிந்து, புனை மணி தவிசின் ஏற்றி-இரத்தினங்களிழைத்துப் பொலிவு பெற்றிருக்கும் பீடத்தின்மே லெழுந்தருளியிருக்கச்செய்து, முனை பொருந்தலர் வெருவ சீறு மதம் கனி நல் யானை மூரி வெண்கோட்டில் செய்த தனை நிகர் சீப்புக்கொண்டு - போர்முகத் துப் பகைவாஞ்சரீறு மதமிருந்த நல்ல யானையின் பெரியவெள்ளிய தந்தத்தினுற் செய்த ஒப்பில்லாத சீப்பைக்கொண்டு, தாழ் குழல் ஒழுங்க நீவி - நீண்ட கூந்தலையொ முங்குபடச் சிக்கறுத்து. (எ-று)

(ஒற்றுடையா லொற்றியபின்) பட்டாடையுடுத்து இரத்தினங்காதனத்திலேற்றித் தந்தச் சீப்பினுற் கூந்தலைச் சிக்கறுத்தென்க, (சக)

வம்பவிழ் நானம் பூசி மான்மத மகில் சந்தாதி
 பம்புறப் புகைத்த தூமம் பரிமளங் கமழ வூட்டி-
 யம்பொன்வாய் மகரந்தாழ மண்ணுறுத் தளிந்த பெண்ணைப்
 பைம்பழ மென்ன முச்சி பசும்பொன்வார் நாணிற் சேர்த்தி.

(இ-ள்.) வம்பு அவிழ் நானம்பூசி-நறுமணங்கமழும் கஸ்தூரியைத் தடவி, மா
 ன்மதம் அகில் சந்த ஆதி பம்புறபுகைத்த தூமம் பரிமளங்கமழ வூட்டி-மிருகமதம் அ
 கிற்கட்டை சந்தனக்கட்டை முதலியவற்றை நிறையக்கூட்டிப் புகையைச்செய்த தூப
 த்தை வாசமுண்டாகவூட்டி, அம் பொன்வாய் மகரம் தாழ மண்ணுறுத்து-அழகிய பொன்
 னிறமுள்ள மகரமீன் நாண அழகுபெறத் திருத்தி, அளிந்தபெண்ணை பைம்பழம் என்
 ன முச்சி-களிந்த பசிய பனையின் பழம்போலுமுள்ள வுச்சிக்கொண்டையை, பசும்பொ
 ன் வார் நாணில் சேர்த்தி-பசியபொன்னுற்செய்த நீண்ட கயிற்றிற் சேர்த்து. (எ-று)

(கூந்தலைச் சிக்கறுத்தபின்) கஸ்தூரிசடவி நறுமணங்கமழ நறும்புகைபூட்டி
 மகரமீனினுஞ் சிறக்கச்செய்து உச்சிக்கொண்டையைக் கூந்தலோடுபிணித்த பொன்னு
 ணிற்கோத்தென்க. (சச)

நகுசுடர் முத்த மாலைக் கொத்துநான் நெருத்தி னீவித்
 திகழொளி விரிப்ப வங்கேழ் முச்சியிற் செருகி வாச
 முகையவி ழலங்கல் சூழ்ந்து மொய்சதி ரீகை மாலை
 தொகுமணி மாலை கூந்தற் பரப்பினிற் சுடரப் போக்கி.

(இ-ள்.) எருத்தில் நானு நீவிதிகழ் ஒளிரிப்ப-பிடரியில் மிசவுநீண்டு விள
 ங்குமொளி பரப்ப, அங்கேழ் முச்சியில்-பொன்னொளியீசும் உச்சிக்கொண்டையில், நகு
 சுடர் முத்தமாலை கொத்து செருகி - சுடர்விட்டெறிக்கு முத்துமாலைக்கொத்தைச் செ
 ருகி, கூந்தல் பரப்பினில் சூழ்ந்து-அளகத்தின் பரப்பிடஞ்சூழ, வாச முகை அவிழ் அல
 ங்கல் மொய்க்திர் ஈகைமாலை தொகும் மணிமாலை சுடம்போக்கி- நறுமணங்கமழ மலர்
 ந்த பூமாலை மிக்க வொளியீசும் பொண்ணரிமாலை நவரத்தினங்களார் நெருத்த மணி
 மாலை முதலிய மாலைகளை அணியணியாகச் சுற்றி. (எ-று)

பிடரியி னன்வு மொளிபரப்ப வுச்சிக்கொண்டையில் முத்துமாலையைச் செருகிக்
 கூந்தற்பரப்பிற் பூமாலை முதலியவற்றைச் சூழச்சுற்றியென்க. (சடு)

ஒழுகொளி பரப்புந் தெய்வ வுத்தியு மயிலு மிக்க
 வழகுற வளைந்து நாப்ப ணைதுறு கீற்றின் வெய்யோன்
 மழகதிர் கிடந்த தென்ன வயங்குருங் குமத்து ளட்டிப்
 பொழிகதிர் மாகைப் பட்டம் பொலியலா ணுதலில் வீக்கி.

(இ-ள்.) ஒழுகு ஒளிபரப்பும் தெய்வ உத்தியும் - வீசங் கிரணங்கள் பரப்பும்
 சூரியசந்திர வடிவாயுள்ள அணிகளும், மயிலும் - மயிற்கண்போன்ற அணியும், மிக்க
 அழகுறவளைந்து - (ஆகிய இத்தலைக்கோலங்களைக் கூந்தலின் முற்பக்கத்தில்) மிகவும்
 பொலிவுபெற அலங்கரித்து, நாப்பண் ஐதுறு கீற்றில் - அளகபாரத்தினவெல் வகிர்
 தெடுத்த கீற்றில், வெய்யோன் மழகதிர் கிடந்தது என்ன-சூரியனுடைய இளங்கதிர் தங்
 கியிருத்தல்போல, வயங்கு ருங்குமத்தாள் அட்டி-விளங்குங் ருங்குமப்பொடி அணிந்து,
 வாள் துதலில் பொழிகதிர் மாகைப்பட்டம் பொலிய வீக்கி-ஒளிபொருந்திய நெற்றியில்
 இளங்கதிர் வீசும் பொற்பட்டங்கட்டி. (எ-று)

தலைக்கோலங்களைல்லாழ் அழகுபெற வணிக்தென்க,

(சச)

சிந்துரஞ் சேறு செய்த திருந்தெழிற் நிலக மிட்டுக்
கந்தமென் குவளை நோக்கி னஞ்சனங் கவினத் தீட்டிக்
கொந்தொளி முகத்தி னாசித் திருவணி கொளுவித் காதி
னந்தமுன் மணியின் றோடு மவர்கதிர்த் குழையுஞ் சாத்தி.

(இ-ள்.) சிந்துரம் சேறுசெய்த திருந்து எழில் நிலகம் இட்டு - சிந்துரத்தைச் சேறு செய்தமைத்த திலகத்தை அழகுவிளங்க நெற்றியிலிட்டு, கந்தமென்குவளை நோக்கின் அஞ்சனம் கவினத்தீட்டி - நறுங்கமணங்கமழு மெல்லிய நீலமலர்போன்ற கண்களில் அழகுபொருந்த மையெழுதி, நாசிகொந்து ஒளிமுகத்தின் திருவணிகொளுவி - நாசியில் பணிதியமைந்தொளி வீசமுத்தினாற் செய்த மூக்கணியையிட்டு, காதில் அந்தமூல் மணியின் தோடும் அவர்கதிர் குழையும் சாத்தி - திருச்செவியில் அழகிய செவ்வொளி பரப்பு மணியினாற்செய்த தோடும் ஒளிவீசங் குண்டலமும் பூட்டி. (எ-று.)

திருமுகத்துக்குச் செய்யுமலங்காரங்களெல்லாஞ் செய்தென்க.

(ச-எ)

விலகிவில் லுமிழுங் கட்டு வடத்தினை மிடற்றிற் சூழ்ந்து
நிலவுமிழ் மணியிற் செய்த வங்கத நெடுந்தோள் சாத்தி
யிலகொளி வாய்ந்த முன்கைக் கடகமுந் தொடியு முேற்றி
யலர்கதிர் மோதி ரங்கன் வார்விர லமையக் கோத்து.

(இ-ள்.) மிடற்றில் விலகி வில் உமிழும் கட்டுவடத்தினை சூழ்ந்து - கண்டத்தில் விட்டுவிட்டு ஒளிவீசும் கழுத்தணியைச் சூழ்ச்சாத்தி, நெடுந்தோள் நிலவு உமிழ்மணியில் செய்த அங்கதம் சாத்தி - பெரியதோள்களில் நிலவைச்சிந்தும் இரத்தினத்தினாற் செய்த தோளணியை யணிந்து, முன்கை இலகு ஒளிவாய்ந்த கடகமும்தொடியும் ஏற்றி - முன்ன்கைகளில் ஒளிபொருந்திய கடகத்தையும் வளையலையும் துழைத்து, வார்விரல் அலர்கதிர் மோதிரங்கள் அமையகோத்து - நீண்ட விரல்களில் கதிர்பரப்பும் மோதிரங்களைப் பொருந்தக்கோத்து. (எ-று.)

கண்டந் தோள் முன்கை இவைகளிற் கழுத்தணி அங்கதம் கடகந் தொடி முதலிய வற்றை யணிந்தென்க.

(ச-அ)

மிகக்கடி கமழ்ந்த சாந்தால் வெரிந்புற மெழுதிக் கையி
னகத்தினு லெழுதிச் சால நறுவினாக் களபச் சேறு
முகைத்தனம் புதையக் கொட்டி முருகுயிர் பூந்தா தப்பிப்
புகைத்துஞ்சார் தாற்றிக் கொண்டு விசியும் புலர்த்திப் பின்னர்.

(இ-ள்.) மிக கடிக்கமழ்ந்த சாந்தால்-மிக்கவாசனவீசும் சந்தனக்குழம்பால், வெரிந்புறமெழுதி - முதுகை நிலம்போன்மெழுதி, கையின் நகத்தினால் எழுதி - கைநகத்தினால் (அந்நிலத்திலிடுங் கோலம்போற்) சித்திரித்து, சாலநறுவினாக் களபம் சேறு முகைத்தனம்புதைய கொட்டி-மிகவும் நறுமணங்கமழும் கலவையைத் தாமதையரும்புபோன்ற தனத்தில் புதையவுருத்து, முருகு உயிர் பூதாது அப்பி - வாசம் வீசும் மகரந்தத்தை யப்பி, புகைத்தும் சாந்தாற்றி கொண்டு வீசியும் புலர்த்தி - அகிற்புகை முதலிய வற்றையூட்டியும் விசிறியைக்கொண்டு வீசியும் ஈரத்தைமாற்றி, பின்னர்-பின்பு. எ-று.

முதுகில் சந்தனக்குழம்பை மெழுதிச் சித்திரித்துத் தனத்திற் கலவைக்குழம்பைக் கொட்டி மகரந்தங்களையப்பி சாந்தாற்றியிலு லீரம் புலர்த்திப் பின்னென்க.

(அக)

ரித்திலு மாலை துப்பு நிராத்தபூந் தொடைமா ணிக்கக்
கொத்துறு தாமம் பச்சைக் கோப்பமை தெரியல் வேரித்
தொத்தலர்ப் பிணைபல் செம்பொற் சுடர்விரி தொடலை யேனைத்
தத்தொவி நிலக் கோதை தண்கதி ரொறிப்பச் சாத்தி.

(இ-ள்) நித்திலமாலை - முத்தமாலை துப்பு நிராத்த பூ தொடை - பவளத்
தாற்கோத்த வழுவிய மாலை, மாணிக்கக் கொத்துறு தாமம் - மாணிக்கங்களாற்கோத்த மா
லை, பச்சைகோப்பு ஆமை தெரியல் - பச்சைகளாற்கோத்த மாலை, ஏனைத்து ஒளி நிலம்
கோதை-இவையொழிந்த ஒளிதரும்பும் நீலமணிமாலை, வேரி தொத்து அலர் பிணையல் -
தேன்சிந்து மலரார்தொடுத்தமாலை, செம்பொன் சுடர்விரி தொடலை - ஒளி வீசஞ் சிவ
ந்த பொன்னரிமாலை, தண்கதிர் எறிப்ப சாத்தி - (ஆகிய மாலை வரிசைகளெல்லாம்) கிர
ணர்களே வீசச் சாத்தி. (எ-று.)

முத்த பவளம் மாணிக்கம் பச்சை இவையொழிந்த நீலமுதலியவற்றார் மனித்த
னியே கோத்தமாலைகளும் செம்பொன்மாலையும் பூமாலையும் ஆகிய மாலைகளை யழகு
பெறச்சாத்தியென்க (இ-0)

எரிச்சிகை யெழுவ தென்ன விளங்கதிர் விரிக்கும் பைவா
யரிச்சிகை மணிக ளாதி யழகுறக் கோத்த காழின்
விரிச்சிகை கலாபங் காஞ்சி மேகலை பரும மைந்துங்
கரிச்சிகை மத்த கத்துக் கடிதடம் புலம்பச் சாத்தி.

(இ-ள்) எரிச்சிகை எழுவது என்ன இளங்கதிர் விரிக்கும் பைவாய் அரிச்சிகைமணி
கள் ஆகி அழகுறகோத்த - அக்கினி சுமலை இட்டெழுவதுபோல விளங்கதிர் பரப்பும்
படம்பொருதிய நாகத்தின் சிரோரத்தின முதலியவற்றால் அழகுபட முறையாகக்
கோத்த, காழின் விரிச்சிகை வைரம்பொருதிய ஏழுக்கோவையுள்ள விரிச்சிகையும், கலா
பம் - எட்டிக்கோவையுள்ள 48 பறமம், காஞ்சி-பதிற்றுக்கோவையுள்ள காஞ்சியும், மேக
லை-பதிபெட்டிக்கோவையுள்ள மேகலையும், பருமம் - முப்பத்திரண்டு கோவையுள்ள
பருமமும், ஐந்தம் ஆறிய இவ்வையுள்ளும், கரிச்சிகை மத்தகத்து கடிதடம் புலம்ப
சாத்தி - யாழின் தலையிலுள்ள மத்தகம் போன்ற மிதம்பத்திற் கலகலவென்
றொலிக்கச்சாத்தி (எ-று)

இளங்கதிர் பரப்பும் நாகரத்தின முதலியவற்றார் கோத்த விரிச்சிகை முதலிய ஐந்
தினையும் கடிதடத்திற் கலகலவென்றொலிக்கச் சாத்தியென்க. (இ-0)

அலம்புகின் கிணியின் காலு மவிர்பரி யாகஞ் செம்பொற்
சிலம்புபாடகமென் மின்ன புறவடி திகழச் சாத்தி
நலம்புனை செப்ப பஞ்சி னறுங்குழம் பலர்ந்த கஞ்ச
மிலம்படச் சிவந்த காணி நூட்டின ளிறைஞ்சி நின்றாள்.

(இ-ள்) அலம்புகின் கிணியின் - ஒலிக்கின்ற கிண்கணியும், மின்காலும் அவிர்பரி
யாகம் - மின்னலிட்டி ஒளிபரப்பும் பரியாகமும், செம்பொன் சிலம்பு பாடகம் - செம்
பொன் தட்டெழுந்த சிலர்பும் பாடகமும், என்ற இன்ன - என்று சொல்லப்பட்ட இக்
காலணி போதுவடி அழகாத்தி புறவடியில் விளங்கப்பூட்டி, நலம்புனை செய்ய பஞ்
சின நறுகுழம்பு - அழகம் - செம்பஞ்சி னல்ல குழம்பை, அவர்ந்த கஞ்சம் - இலம்பட சிவ
ந்த தாளில் ஊட்டினன் - மலர்ந்த தாமரை துன்புறச் சிவந்த பாதத்திற் பூசி, இறை
ஞ்சி நின்றாள் - பணிந்து நின்றனன். (எ-று.)

நங்கையு நறைகமழ் நளினப் பாவைதன்
பங்கய மலர்க்கரம்பற்றி யாங்கெழுந்
தெங்கணு மலர்மழை யிறைப்ப வானவர்
மங்கல வாழ்த்தோலி மல்கப் போந்தனர்.

(இ-ள்.) நங்கையும் - காமாக்ஷியம்மையும், நறை கமழ் நளினப்பாவைதன் பங்
கய மலர்க்கரம்பற்றி - வாசம் வீசுகின்ற தாமரைப் பூவில் வசிக்கின்ற பதுமைபோல்
வாளாகிய திருமகளுடைய தாமரைமலர் போன்றகையைப் பற்றி, ஆங்கு எழுந்து - அங்
வனநின்று மெழுந்து, எங்கணு மலர் மழை இறைப்ப - எவ்விடத்தும் பூமழைபொழிய,
வானவர் மங்கல வாழ்த்தோலி மல்க போந்தனர் - தேவர்கள் பாடும் மங்கல வாழ்த்
தோலி எவ்விடத்து நிறைய நடந்தருளினர். (ஏ-று.)

(சோபனம்பாட) அம்மையார் இலக்குமிதேவி திருக்கரத்தைப்பற்றி யெழுந்து
மலர்மழைபொழிய வானவர் வாழ்த்தோலிசெய்ய அடிபெயர்ந்து சொல்லத் தொடங்கின
ரென்க. (இரு)

நிழலுமிழ் மணிக்குடை நீண்ட கேதனர்
தழையொளிக் கவரிசாந் தாற்றி யாகிய
மழைமதர்க் கண்ணர மகளி ரேர்தியே
விழைதகு தொழின்முறை விளைத்து டன்செல.

(இ-ள்.) நிழல் உமிழ் மணிக்குடை - நிழலைப் பரப்புகின்ற முத்தினுற்செய்தரு
டையும், நீண்ட கேதனம் - நீண்ட துவசங்களும், தழை ஒளி கவரி - தழைந்து வெள்
ளொளி வீசுஞ் சாமனாயும், சாந்தாற்றி ஆதிய - விசிறியுமாகிய இவைகளை, மழை மதர்
கண் அரமகளிர் ஏந்தி - குளிர்த்து மதர்த்த கண்களையுடைய அரம்பையர்கள் தாங்கி,
தொழில் விழை தகுமுறை விளைத்து, அவ்வவற்றை அசைக்குந் தொழிலை யாவரும் விரு
ம்பத்தக்கமுறை யாகச் செய்து, உடன்செல - அம்மையாரோடு நடந்துவர. (ஏ-று.)

(செல்லும் பொழுது) குடை துவசம் சாமரை விசிறி முதலியவற்றை அரமக
ளிர் பிடித்து அசைத்து அம்மையாருட னீங்கா துவரவென்க. (இசு)

பாவிய வாதைமே னடந்து பைப்பைய
மாவணி மணவினை மண்ட பத்திடைப்
பூவனை மிசைப்பொலி புனிதன் பாங்கரி
னேவியக் கொழுந்தென வுற்று வைகினான்.

(இ-ள்.) பரவிய ஆடைமேல் பையையை நடந்து - பரப்பியிருக்கின்ற நடைப்பாவா
டையின்மேல் மெல்ல மெல்லநடந்து, மாவணி மணவினை மண்டபத்திடை - பலஅலங்கா
ரங்களமைந்துள்ள கலியாணமண்டபத்தில், பூ அணைமிசை பொலி புனிதன்பாங்கரி -
புட்பாசனத்தின்மேன் மணக்கோலத்துடன் வீற்றிருக்கும் ஏகம்பலாணர் பக்கத்தில், ஒலி
யக்கொழுந்து என்ன உற்றுவைகினான் - சித்திரித்த இனந்தளிர்போலப் பொருந்தி யிரு
ந்தனர். (ஏ-று.)

பரப்பியபாவாடைமேல் மிகமெல்லநடந்து கலியாண மண்டபத்தில் பூவணியில்
வீற்றிருக்கும் பெருமான் பங்கில் வைகியிருந்தனரென்க. அடிக்குமிகுறிப் பொருளது. (1)

அறு சீர்க்கழி நெடில்வருத்தம்.

திருத்தகு மணைமே லண்ண லணங்குடன்மி கழநோக்கி
யுருத்திரர் முதலோர் யாருந் தொழுதெழுந்து வகைபூத்தார்
மருத்துமர் யலங்கன் மார்பன் மலரடி விளக்கப் புக்கான்
பெருத்தபல் லண்டமொன்றாய்ப் பிளந்தென வியங்க ளார்த்த.

(இ-ள். திருத்தகும் அணைமேல் - வியக்கத்தக்க பூவணமேல், அண்ணல்அண
ங்குடன் திகழநோக்கி - எம்பெருமான் எமதுபெருமாட்டியுடன் விளங்குந் திருக்
கோலத்தைப்பார்த்து, உருத்திரர் முதலோர்யாரும் - உருத்திர கணங்கள் முதலாகச்சொ
ல்லப்பட்டார் யாரும், தொழுது எழுந்து உவகைபூத்தார் - பணிந்தெழுந்து ஆனந்த
மடைந்தனர், மரு துமர் அலங்கல் மார்பன்-நறுமணங்கமழும் துளவமலை யணிந்திரு
மால், மலரடி விளக்க புக்கான் - ஏகம்பவாணர் திருவடிபயப்புக்கத் தொடங்கினர்,
பெருத்த பல் அண்டம் ஒன்றாய்ப் பிளந்தது என்ன - அக்காலத்திற்பெரியபல அண்டங்
களெல்லா மொன்றாகப்பிளவு பட்டாற்போல, இயங்கள் ஆர்த்த - வாச்சியங்களொலித்
தன. (எ - று.)

உருத்திரர் முதலியயாவரும் அம்மையும் அப்பனும் பூவணியில் வீற்றிருக்கக் கண்டு
பெருங்களிப் படைந்தனர். திருவடியைத் திருமால்விளக்கத் தொடங்கினர், வாச்சியங்
களெல்லா மொலித்தன என்க. (ருஅ)

அணியின் சிறப்பும் வடிவின் சிறப்புந்தோன்ற ஒவியக் கொழுந்தென்றார். நங்கையு
மென்னுஞ் செய்யுள் முதலிச்செய்யுள் வரையுமொருதொடர்.

பொலம்புனை கரகத் தீம்பால் பூமகள் வணங்கி வார்ப்ப
வலம்புரி கரத்தோ னையன் மலரடி விளக்கிப் போற்றி
யிலங்கொளிப் பட்டா லீர மெல்லெனப் புலர்த்தி யேந்து
மலங்கொளிப் பாததீர்த்தம் பருகினு னாவங் கூர.

(இ-ள்.) பூமகள் பொலம்புனை கரகத்தீம்பால் வணங்கிவார்ப்ப - இலக்குமிதேவி
பொன்றாற் செய்தகரகத்தின் முகந்த இனியபாலக் குனிந்து வார்க்க, வலம்புரி கர
த்தோன் - வலம்புரிச்சங்கமேந்திய திருமால், ஐயன் மலரடி விளக்கி போற்றி-இறை
வர்திருவடியை அபிடேசஞ்செய்து துதித்து, இலங்கு ஒளிபட்டால் - ஒளிவீசம்
பட்டாடையினால், ஈரம் மெல்லென புலர்த்தி - ஈரத்தை மெல்ல மெல்ல ஒற்றித்துடை
த்து, அவங்கு ஒளி ஏந்தும் பாததீர்த்தம் - ஒளிவிட்டெறிக்கின்ற சோதிமயமாகிய பாதத்
திலாட்டிய தீர்த்தத்தை, ஆர்வம் கூர பருகினுன் - அன்புமிகவுமுண்டாக வுண்ட
னர். (எ - று.)

திருமால் தன் தேவி பால் வார்க்கப் பெருமான் திருவடி விளக்கி ஒற்றாடையாலொந்
றிப் போற்றி அப்பாத தீர்த்தைப் பருகினொன்க. (ருக)

கன்னனெய் கனிபா லின்ன கமழ்மதுப் பருக்க நல்கி
யென்னையா ளுடைய கோமா னேடவிழ் கமலச் செங்கை
தன்மிசை யுலக மீன்ற தனிமுதற் பிராட்டி யான
கன்னிகை வைத்து நீர்பெய் தளித்தனன் கமலக் கண்ணன்.

7 (இ-ள்) கமலக்கண்ணன் - தாமரைக்கண்ணராகிய திருமால், கன்னல் நெய்கனி
பால் இன்ன கமழ் மதுபருக்கநல்கி - சருக்கரை நெய் வாழைக்கனி பால் இவைகலந்து

கூழ்கின்ற மதுபருக்கத்தையுதவி, என்னை ஆளுடைய கோமான் ஏடு அவிழ் கமலம்செங்கைதன்மிசை - என்னை அடிமையாகவுடைய இறைவரது மலர்ந்த செந்தாமரை போன்ற திருக்கரத்தின்மேல், உலகம் ஈன்றதனி முதல் பிராட்டியான கன்னி கைவைத்து - உயிர்களைப்பெற்றெடுத்த ஒப்பற்றமுதலாய் விளங்கும் பிராட்டியாகிய கன்னிகையின் திருக்கரத்தை வைத்து, நீர் பெய்து அளித்தனன் - தாரை நீர் வார்த்துத் தத்தஞ்செய்தனர். (எ - று.)

(திருமால் சீபாததீர்த்தம் பரிகியபின்) மதுபருக்கங்கொடுத்துப் பெருமான் கரத்திற் பிராட்டி திருக்கரத்தை வைத்து நீர்வார்த்துத் தத்தஞ் செய்தனரென்க. (சுய)

திருமால் இறைவனுக்கு வழியடிமை யென்பது தோன்றப் பாததீர்த்தம் பருகினு னார் வங்கூர என்றார். இதனை “அயனுர் திருமாலும், வாளுடர்கோவும் வழியடியார் சாழலோ,” எனவருந் திருவாக் காண்க.

கவி விருந்தம்.

ஆர்த்தன பணிலங்க ளார்த்த துந்துமி

யார்த்தன பல்லிய மார்த்த மங்கல

மார்த்தன நான்மறை யார்த்த வாகம

மார்த்தன பல்கலை யார்த்த வாழ்த்தொலி.

(இ-ள்.) பணிலங்கள் ஆர்த்தன - சங்கங்களுலித்தன, துந்திமி ஆர்த்த - தேவ வாச்சியங்களோசை பட்டன, பல இயம் ஆர்த்தன - பலவாச்சியங்கள் ஆரவாரிசுதன, மங்கலம் ஆர்த்த - மங்கலவாழ்த்துகள் எழுந்தன, நான்மறை ஆர்த்தன - நான்கு வேதங்களுங் கோஷித்தன, ஆகமம் ஆர்த்த - ஆகமங்கள் முழங்கின, பல்கலை ஆர்த்தன - பல கலைகளும் சத்தித்தன, வாழ்த்தொலி ஆர்த்த - வாழ்த்துகின்ற வெரலிகள் மேலிட்டன. (எ - று.)

சங்கங்கள் துந்துமி பல்லியம் மங்கலம் நான்மறை ஆகமம் பலகலை வாழ்த்தொலி யாகிய யாவும் ஆர்த்தனவென்க. (சுச)

பொழிந்தனர் வானவர் கற்பப்பூமழை

வழிந்தன பாடலின் மதுரத் தேமழை

யிழிந்தன வடியவ ரிணைக்க ணீர்மழை

யழிந்தன வினையெலா மனைய காலையின்.

(இ-ள்.) வானவர் கற்பகப் பூமழை பொழிந்தனர் - தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரியைப் பொழிந்தனர், பாடலின் மதுரத்தே மழை வழிந்தன - இசைபாடுகின்றோர் பாடலில் மதுரமாகிய தேன்மழை வழிந்தன, அடியவர் இணைக்கண் நீர்மழை இழிந்தன - அடியவர் கண்களினின்றும் ஆனந்த நீ ரொழுகின, வினை எலாம் அழிந்தன - யாவர்வினையும் அழிந்துபோயின, அனையகாலையில் - அந்தச்சமயத்தில். எ - று.

பூமழை தேன்மழை நீர்மழை பொழிந்தன வினையெல்லா மொழிந்தனவென்க. (இ)

பங்கயக கீழவண்ப பகாரத நூன்முறை

செங்கனல் வளர்ப்பவங் கருளிச்சே வுடை

யங்கணன் மலைமகன் மிடற்றிலா ரருண்

ந் மக்கல நாணினை வயங்கச் சாத்தினான்.

(இ-ள்.) சே உடை அங்கணன் - விடபஞ்சுர்தியையுடைய இறைவனார், பங்கீயச் செவ்வை - பிரமதேவனை, பகர்ந்த நூன்முறை - வேதாகமங்களிற் சொல்லிய முறை

யாக, செங்கனல்வளர்ப்பு அருளி - யாகததியை வளர்க்கும்படி அருள்செய்து, அங்கு மலைமகன் மிடற்றில் - அப்பொழுது காமாக்ஷியம்மையார் திருக்கழுத்தில், அருள் ஆர் மங்கலநாணினை - அருள் நிறைந்த மங்கல சூத்திரத்தை, வயங்கச்சாத்தினான் - விளங்கக்கட்டினார். (எ - று.)

இறைவனார் பிரமனை நோக்கி விதிப்படி மணத்தி யெழக்கட்டளை யிட்டு இறைவி கண்டத்தில் திருமங்கல நாணணிந்தன ரென்க. (கச)

முண்டகக் கடவுளு முதல்வ னானையுட்
கொண்டுவே தாகமக் குழிவ முாவகை
மண்டிய கொழுங்கனல் வளர்த்து வாசநெய்
மொண்டு தூய்க் கடிவினை முற்றச் செய்தனன்.

(இ-ள்.) முண்டகக்கடவுளும் முதல்வன் ஆனை உட்கொண்டு - பிரமனும் இறை வனானையேற்ற கொண்டு, வேதாகமக்குறிழுவாவகை மண்டிய கொழுங்கனல் வளர்த்து - வேதாகமத்தில் விதித்த விதிவழமனெருங்கிய ஓமாக்கினியை வளர்த்து, வாச நெய் மொண்டு தூய்கடிவினை முற்ற செய்தனன் - வாசம் லீகம் நெய்யை முகந்து வார்த்து வார்த்துக் கலியாணச் சடங்கை முற்றுறச் செய்தனன். (எ - று.)

(மங்கல நாணணிந்த பின்னர்) பிரமனிறைவ னானையெனக்கொண்டு விதிமுறை ஓமத்திரவியங்களால் ஓமாக்கினியைப் பெருக்கி நெய் பெய்து கலியாணத்தை முடித்தனன்.

சிருக்கு சுருவங்களான் முகந்து முகந்து பலமுறையும் வார்க்கும் விதிதோன்ற நெய் மொண்டு தூயென்றார். (கச)

மாண்டசெந் தமிழ்முனி மனக்க ருத்தொடு
காண்டகு கவுரிதன் கருத்து முற்றின
வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு மெய்யரு
ளாண்டகை விளக்கினன் போலுமற் றைநான்.

(இ-ள்.) மாண்ட செந்தமிழ் முனிமனக் கருத்தொடு காண்டகு கவுரிதன் கருத்து முற்றின - சிறந்த தமிழாசிரியராகிய அகத்திய முனிவ ரெண்ணிய வெண்ணத்துடன் காணத்தகும் அம்மையா ரெண்ணிய வெண்ணமும் முற்றுப் பெற்றன, ஆண்டகை வேண்டிய வேண்டியாங்கு அளிக்குமெய் அருள் விளக்கினன் போலும்-இறைவன் வேண்டிய வற்றை வேண்டிய வாற கொடுக்கும் அருட்டன்மையை வெளிப்படுத்தினார் போலும், அற்றைநான் - அந்நான். (எ - று.)

அகத்தியனருங் கவுரியாரும் எண்ணியவை முற்றுப் பெற்றன. (இதனால்) இறை வன் வேண்டிய வேண்டியாங் கருள்வனென்னு மெய்யருளை விளக்கினன் போலும் அந்நாளி லென்க.

யார் யார் எவ்வக் காலத்து எவ்வ வற்றை வேண்டினரோ அவையிற்றை யோர்காலத்தோர் வினைக்கண் பிறழாது வேண்டிய வாறே அருள் புரியும் ஆற்றலுடையோ னிவ னொருவனே யென்பது தோன்ற வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு மெய்யருளாண்டகை விளக்கினன் போலு மென்றார். (கரு)

கலிநீலத்துறை.

திரும ணத்திறங் கண்டவர் யாவருஞ் செழுந்தேன்
பருகு வண்டென வான்ந்த வெள்ளத்திற் படிந்தா

1 நருகி யேத்தினர் கையினை யுச்சியிற் குவித்தா
நிருக ணீர்மழைத் தாரையின் மூழ்கியின் புற்றார்.

(இ-ள்.) திருமணத்திறம் கண்டவர் யாவரும் - திருக்கலியாணச் சிறப்பைக் கண்டார் யாரும், செழு தேன் பருகு வண்டு என்ன - இனிய தேனை யுண்டவண்டைப் போல, உருகி ஏத்தி கையினை உச்சியில் குவித்து இருகண் நீர் மழை தாரையின் மூழ்கி ஆனந்த வெள்ளத்தில் படிந்து இன் புற்றார்-மனமுருகித் துதித்துக்கைகளைச் சிரமேற் குவித்து இரண்டுகண் களிவின்று மழைபோலப் பெருகாரின்ற நீர்த்தாரையின் மூழ்கி ஆனந்தப் பெருக்கிலாழ்ந்து பேரின்பமடைந்தனர். (எ - று.)

திருமணத்தைக் கண்டாரெல்லாம் ஆனந்தக்கண்ணீரின் மூழ்கி இன்புற்றாரென்க.

வண்டுகள் மலரைக்கண்ட பொழுதேமனமுருகிச் சத்தித்து நெருங்கி இருசிறகையு ந்குவித்து மலரினின்றுப் பெருகாரின்றதேன்றாயின் மூழ்கி அப்பெருக்காலாகிய வெள்ளத்திற்படிந்து மயங்கி யின்புற்றிருத்த வியல் பாதலால் செழுந்தேன் பருகுவண் டென வருகியேத்தினர் கையிணையுச்சியிற்குவித்தாரிருகணீர் மழைத்தாரையின் மூழ்கியின் புற்றாரெனவும், திருமணக்கோலம் எல்லாருங் கண்டுகளிப்புறுக வெனக்கூறிய மொழி திறம்பாது சரியைகிரியா யோக ஞானங்களின் முதிர்ந்த அன்புடையார்க்கேயன்றி அம் முதிர்ச்சியில்லார்க்கும் அன்பும் ஆனந்தமு முண்டாக்கினராகலான் திருமணத்திறங் கண்டவர் யாவருமெனவுங் கூறினர். (சுசு)

மலைக்கொ டிக்குறு கவுரமெய் வடிவுமவள் ளலுக்கு
முலைச்ச வட்டொடு வளைத்தழும் பணியுமுன் னேக்கிச்
சிலைத்த டம்பனி வளையிசைத்தி கழ்மணக் கோல
நிலைக்கு மற்றிது வேற்றமிங் கெனநெடிது வந்தார்.

(இ-ள்.) மலைக்கொடிக்கு உறுகவுர மெய்வடிவும் - அம்மையாருக்குப் பொருந்திய கவுரவடிவத்தையும், வள்ளலுக்கு முலைவட்டொடு வளைத்தழும்பு அணியும் - இறைவருக்கு முலைச்சவட்டோடு வளைத்தழும்புண்டாகிய பொலிவையும், முன்சிலைத்தடம்பனிவரை மிசைத்திழ்மணக்கோலம் நோக்கி - முன்னே பருப்பதங்களிற்சிறந்த இமைய மலையில் விளங்கக்காட்டிய மணக்கோலத்தையும் பார்த்து, இங்கு இது ஏற்றம் நிலைக்கும் என நெடிது உவந்தார் - இவ்விடத்துக்கண்ட இக்கோலஞ் சிறந்தது (ஆகலின்) நிலைபெற்றிருக்குமென மிகவும் மகிழ்ந்தார்கள். (எ - று.)

பெருமாட்டிக்கும் பெருமானுக்கும் காஞ்சியிலுண்டாகிய மணக்கோலத்தையும் முன் இமயமலை யிலுண்டாகிய மணக்கோலத்தையும் பார்த்து இதுசிறந்திருத்தவி நிலைக்குமென மிகவுமகிழ்ந்தார்களென்க.

சிலைத்தடம்பனிவரை மிசைத்திழ் மணக்கோல நிலைக்கு - மற்றிது வேற்றமெனச் சொல்வகைசெய்து மலைக்கொடி கவுரநிறம் பெற்றதும், வள்ளல் முலைச்சவட்டொடு வளைத்தழும்பணிந்ததும் இமயமலையிற் கண்டிலமாகவி னிது வேற்றமெனக் கூறினாருள் கொள்ளலுமொன்று.

திருமணநிகழ்ந்தது முன் னிமய மலையினும் பின்காஞ்சியினு மாயினும் பின்றழு வுஞ் செயல் காஞ்சியில் முன்னிகழ்ந்த தென்னையோ வென் றையுற்றனரென்பார் நோக்கி எனவும், இங்ஙனமாறுபட்ட செயலிருவரிடை நிகழ்ந்து குறிபெறாதொழிந்து போதவின்றி இருவருங்கலந்தமையாவருஞ் சான்றாகக்கண்டு தெளியக்குறிகள் விளங்கக்காட்டினாரென்பார் இங்கிது வேற்றமெனவும், இன்பம் விளைவித்த குறிகளை நீங்காது கொண் டிருந்தல் யாவருக்கும் இன்பநீங்காது நிலைபெற்றிருக்கு மென்பது விளக்க வென்பார்

நிலைக்கு மெனவும் செடிதுவந்தனரெனவுங் கூறினார்.

இதனாலே, இறைவன் கொள்ளுந் கோலமெல்லாம் உயிர்கள் போகமோகூங்களை யடைதற்பொருட்டே யாகலானும், முத்திகரமாகிய காஞ்சியில் முத்தியின்பத்தை நீங் காதுயிர்களுக்கு வழங்கவேண்டி நீங்காநின்பக் குறியைக் கொண்டனரெனக்கொள்ளக் கிடந்தன உயிர்கள் பொருட்டென்பதை 'யோகியாயோகமுத்தியுதவுதலதுவுமோரார்- போகியாயிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதலோரார், எனவருந்திருவாக்கானறிக. (சுஎ)

மற்று வினை மாற்றுப்பொருளது.

அலகலோகையிற்றிளைப்பவிப்பேறெமக்களித்த
மலயமாமுனிவாழிய வாழியென்றுரைத்தார்
குலவுமங்கலம்பாடினராடினர்குழைந்தார்
தலைவிபாகனுமவரவர்தமக்கருள்வழங்கி.

(சு - ள்.) அலகில் ஓகையில் இளைப்ப-அளவில்லாத ஆனந்தத்திற்றிளைக்கும் வகை யாக, இ பேறு எமக்கு அளித்த - இப்பேற்றை யெங்களுக்குக்கொடுத்த, மலையமாமுனி வாழியவாழி என்று உரைத்தார் - அகத்திய முனிவர் நீடுழிகாலம் வாழவேண்டு மென்று வாழ்த்தினார், குலவு மங்கலம் பாடினர் ஆடினர் குழைந்தார் - விளங்கும் மங்கல வாழ்த்து களைப் பாடிச் சுடத்தாடி மனங்குழைந்தனர், தலைவி பாகனும் அவரவர் தமக்கு அருள் வழங்கி - இறை விபாகனும் அவ்வவர்களுக்கு வேண்டியவாறு அருள்செய்து. (எ-று.)

(சிலர்) அகத்திய முனிவர் வாழ்கவென்று வாழ்த்தினார், சிற் சிலர் பாடி ஆடிக் குழைந்தனர், இறைவரும் அவரவருக் கனுக்கிரகஞ் செய்தன லென்க. (சுஅ)

எட்டுமாதிரக்கரிகளுமுடல்பணிப்பெய்த
நெட்டுயிர்ப்பெறிமதுகைவெள்ளிடைமிசைநீல
மட்டுலாங்குமுன்மடவ லொடுமகிழ்ந்தேறிச்
கிட்டர்போற்றிடமறுகிடைத்திருவுலாப்போந்தான்.

(சு-ள்.) எட்டு மாதிரம் கரிகளும் உடல் பணிப்பு எய்த - அஷ்டதிக்கிலுமுள்ள யானைகளும் உடல் நடுங்க, நெட்டுயிர்ப்பு ஏறி மதுகை வெள்ளி விடைமிசை, பெருமூச் செறியும் பேராண்மையை யுடைய வெள்ளிய விடபவாகனத்தின்மேல், மட்டு உலாம் நீலம் குழல் மடவரலொடு மகிழ்ந்து ஏறி - இஃற்கைமணங் கமழும் கரிய கூந்தலையு டைய காமாகுதியம்மையாரோடு மருச்சியுடனெழுந்தருளி, கிட்டர் போற்றிட மறு கிடை திருவுலா போந்தான் - அடியார்கள் தோத்திசுஞ் செய்ய வீதியில் பவனிவந்த னார். (எ - று)

இடபவாகனத்தின்மேல் அம்மையாருடன் மகிழ்ந்தெழுந்தருளி திருவுலாப் போ ந்தனரென்க.

வெள்ளிடையின் பெருமிதமும் ஆற்றலுந்தோன்ற எட்டுமாதிரக்கரிகளும் உடல் பணிப்பெய்த நெட்டுயிர்ப் பெறிமதுகை என்றார். (சுக)

பிளிறுவெம்மதயானையின்வெரிந்தலைபிணித்த
குளிறுவார்மணிமுரசொடுகொக்கரைமுழுவ
மொளிறுமாமுடிவானவசியங்களுமொருங்கே
களிறுதாங்குமெண்டிசைகளுஞ்செவிடுமக்கறங்க.

(இ - ள்) பிளிறு வெம்மதயானையின் வெரிந் தலை வார்பிணித்த-பிளிறுகின்ற¹கொடியமதயானையின் முதுகின்மேல் வாரினுறக்கட்டிய, ருளிறு மணிமுரசொடு கொக்கரை முழுவம் ஒளிறு மாமுடி வானவர் இயங்களும் - ஒலிக்கின்ற அழகிய பேரிகையுடன் மத்தளமும் ஒளிரெய்யும் பெரியமுடியினையுடைய தேவர்களுளில்கும் வாச்சியங்களும், ஒருங்கே களிறுதாங்கும் எண்திசைகளும் செவிடுற கறங்க - ஒன்றாகக்கூடி யானைகளால் சுமக்கப்பெற்ற எட்டுத்திசைகளும் செவிடுபடும்படி யொலிக்க. (எ - று)

முரசுமுதலிய இந்நகரவாச்சியங்களும் தேவவாச்சியங்களுமொன்று கூடி எண்டிசைகளுஞ் செவிடுபடும்படி யொலித்தனவென்க. (எய்)

வாணிகோன்பணிபாணுகம்பப்பெயர்வயவன்
வாணிலாவலையாயிரம்வாயில்வைத்தூத
வாணனாயிரங்கரங்கொடுமணிமுழாமுழக்க
மாணமத்தளமாதவன்மத்தளமெழுப்ப.

(இ - ள்.) வாணிகோன் பணி பாணுகம்பப்பெயர்வயவன், கலைமகள் தலைவளுகிய பிரமன் பணிகின்ற பாணுகம்பனென்னும் பெயருடையவீரன், வாள்நலா ஆயிரம் வஞ் வாயில்வைத்தூத - தண்ணியகிரணம் பரப்பும் ஆயிரஞ் சங்கங்களைத் தன்வாயில் வைத்தூத, வாணன் ஆயிரங்கரங்கொடு மணிமுழா முழக்க - வரணசுரன் ஆயிரங்கைகளைக் கொண்டு அழகியமத்தளத்தை முழக்கஞ்செய்ய, மாணமத்தள மாதவன் மத்தளம்எழுப்ப - (வாணசுரனேயல்லாமல்) மாட்சிமைதங்கிய மத்தளமாதவனென்னும் பெயர் புனைந்த திருமாலும் மத்தளமுழக்கஞ்செய்ய (எ - று)

பாணுகம்பன் சங்கத்தொளி செய்யவும் வாணசுரனுந் திருமாலும் மத்தள முழக்கஞ்செய்யவு மென்க.

காமநோக்கியைமணம்புணர்காதலன்வந்தான்
பூமுலைசுவடணிந்தருள்புண்ணியன்வந்தான்
யாமெல்லாமுய்யவந்தவன்வந்தனென்றான்
தாமரித்திலச்சின்னமுங்குளமுந்தழங்க.

(இ - ள்.) காமநோக்கியை மணம்புணர்காதலன்வந்தான்-காமாகழியை திருமணஞ் செய்துகொண்ட ஆசைநாயகன் வந்தனன், பூமுலை சுவடு அணிந்தருள் புண்ணியன் வந்தான்-அழகிய முலைச்சுவடணிந்தருளியபுண்ணிசொலுபன்வந்தனன், யாம் எல்லாம் உய்ய வந்தவன் வந்தனன் என்ற - நாமெல்லாவய்யவந்தவளுகிய விற்றைவன் வந்தனன் வந்தனென்று, தாமரித்திலச்சின்னமும் காளமும் தழங்க-ஒளிவீசும் முத்திஹற் செய்ததிருசின்னமு மெக்காளமு மொலிக்க. (எ - று.)

திருச்சின்னமு மெக்காளமும் அன்று நிகழ்த்தனவாகிய கலியாணத்தையும் தழும்பணித்தையும் எல்லாருமுய்யவந்தனனென்பதையுமெடுத்துக் கூறின வென்க. (எ2)

கவேயங்குமுல்லாயிசையெங்கணுங்கிளர
வேதவேலாசையுமாகமுழக்கமும்விம்ம
மாதர்நாடக நூன்முறைமடந்தையர்நடிப்பப்
போதவிண்ணவர்பூமழைவியனிலம்போர்ப்ப.

(இ - ள்) வேய்குமுல் கீதம் யாழிசை எங்கணும் கிளர-புள்ளாங்குமுலும் யாழிசை செய் மெவகிடத்தும் விளங்க, வேதவேலாசையும் ஆகம முழக்கமும் விம்ம - வேதசோ

ஷமு மாகமமுழக்கமு மேவிட்டொலிக்க, மாதர்நாடகம் துன்முறைமடந்தையர்நடிப்ப - அழகிய நடனத்தைப் பரத துல் முறையே நாடகப்பெண்கள் நடனஞ்செய்ய, போதம் விண்ணவர் பூமழைவியன்நிலம் போர்ப்பு—அறிவிற்கிறந்த தேவர்கள் பூமாரிசொரிந்து பரந்த நிலமுற்றுமூட. (௭ - று)

குழலொடியுழிவினைசை வேதாகமங்களின் முழக்கம் நடனஞ்செய்யுமாதர்நடனம் தேவர்களையும் பூமழையாகிய இவைகளெல்லா முறையே கிளர்ந்து விம்ம நடித்துப் போர்த்தனவென்க. (௭௩)

வீதிவாய்த்திருவிழாவணிதொழுதிடப்போந்த
பேதில்பேரிளம்பெண்முடிவாயப்பருவ
மாதர்யாவருநாடுனெடுவனாகிலேதோற்றுக்
காதல்வேள்சிலைப்பூங்கணைமாரியிற்றுளிப்ப.

(இ-ள்.) வீதிவாய் திருவிழா அணி கொழுதிடப்போந்த - வீதியின்கண்வரும் திருக்கலிமாணகோலத்தைக்கண்டு தொழுவதற்கு வந்த, பேது இல் பேரிளம்பெண் முடிவாயப்பருவ மாதர்யாவரும் - மாறுபடுதலில்லாத பேதைமுதல் பேரிளம் பெண்ணைவாக்கூறும் எழுபருவங்களையுடைய பெண்களெல்லாம், நாடுனெடுவனாகிலே தோற்று காதல் வேள்சிலை பூ கணை மாரியில் குளிப்ப - காணம் வினையில் ஆடையாகிய மூன்றையுமிழந்து ஆசையை வினாவிக்கு மன்மதன் கரும்புழில்லிற் றொடுக்கும், மலராகிய சரவருடத்தில் மூழ்க. ௭ - று.)

வீதியில் திருமணக்கோலங் காணவந்த பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண் என்னு மெழுவகைப் பருவப் பெண்களெல்லாம்நாணமுதலிய காவலைக்கடந்து மன்மத பாணத்தில் நைந்தனவென்க.

அவரவர்க்குக் கூறிய விலக்கணங்களிற் குறைவில்லவனென்பார் பேதில் பேரிளம் பெண்முடிவாய பருவமாதர் யாவருமென்றார்.

பேதமென்பது பேது என வீறு தொகுக்கப்பட்டது; 'பேதுசெய்து வாதுசெய்த் திருவுள்ளமே' என்புழிப்போல (௭௪)

புதியசாமரைவெண்குடைபூங்கொடியிடைய
வெதிரில்கொள்ளையினகர்வலங்கொண்டேழுந்தருளி
மதுரமென்மொழிமங்கலவாழ்த்தொலிமலியக்
கதியிலார்க்கெலாமின்னருட்காட்சிதந்தளித்து.

(இ - ள்.) புதியசாமரை வெண்குடை பூங்கொடியிடைய - புதுமையாகச் செய்த சாமரை சந்தாவட்டக்குடை அழகிய தவசம் ஆகிய இவைகளெல்லாஞ் செறிந்துவர, எதிரில் கொண்கையின் நகர்வலம் கொண்டு எழுந்தருளி - தனக்கெதிரில்லாத சிறப்பினையுடைய காஞ்சி நகரத்தைப் பிரதக்கணமாக வெழுந்தருளிவந்து, மதுரம் மெல்மொழி மங்கல வாழ்த்தொலி மலிய - இனிய சொல்லமைந்தமங்கலப் பாட்டோசை எங்கு நிரம்ப, கதியில்லார்க்கு எல்லாம் - அருள்பெறுங் கதியற்றவர்களுக்கெல்லாம், இன் அருள் காட்சிதந்து அளித்து - இனிய அருட்டரிசனங் கொடுத்து. (௭ - று)

சாமரை முதலியவைகளெல்லாநெருங்கிவரக் காஞ்சினகரா வலமாகவந்து தம்முடைய கோலத்தைக் காணவந்தயாவர்க்கும் நல்லகாட்சியைத் தந்தென்க. (௭௫)

பிளிறு என்னுஞ் செய்யுண் முதல் இச்செய்யுள் வரையிலும் ஒருதொடர்.

மீண்டுகோயிலினுள்ளொழுந்தருளிமெல்லிணைமேன்
மாண்டமெல்லியற்பனிவரையணங்கொடும்வைகி
யாண்டுநின்றமாலயன்முதல்யாராயுநோக்கி
யீண்டுநீர்வரம்வேண்டுவகொண்மினென்றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) மீண்டுகோயிலினுள் எழுந்தருளி - மீளவும் கோயிலினுள்ளே எழுந்தருளி, மெல் அணைமேல் மாண்ட மெல்லியல் பனிவரை அணங்கொடும்வைகி-மெல்லிய மலரணைமேல் சிறந்த நல்லழகினையுடைய அம்மையாரோடும் வீற்றிருந்து, ஆண்டுகின்ற மால் அயன்முதல் யாராயுநோக்கி ஈண்டுநீர்வரம் வேண்டுவ கொண்மின் என்று இசைத்தான் - அவ்விடத்துச் சூழ்ந்து நின்றதிருமால் பிரமன் முதலியயாவரையும் திருக்கண சாத்தியருளி இப்பொழுது நீங்கள் வேண்டியவரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வீரென்று திருவாய்மலர்த்தருளினர். (எ - று.)

மீண்டுங் கோயிலுக்குட்சென்று காமாகுழிசமேதரா யெழுந்தருளி யிருந்து திருமால் முதலிய தேவர்களைக் கண்ணுற்று உங்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கொண்மினென்றருளியென்க.

விரைவு தோன்றக்கேண்மினென்றது கொண்மினென்றார். (எசு)

அறு சீர்க்குழி நெடிவீர்த்தம்.

இருமுதுகுரவர்பாதமிமையவர்வணங்கியிரந்தக்
திருமணங்காண்டல்பெற்றேமுய்ந்தனநதிராநீர்வைப்பின்
மருவினர்வதுவைசெய்யுமிடந்தொறுமன்னியாங்காங்
கிருநலமுதவவேண்டுமில்விருவீருமென்றார்.

(இ-ள்.) இமையவர் இருமுது குரவர்பாதம் வணங்கி இந்த திருமணங்காண்டல் பெற்றேம் உய்த்தனம் - தேவர்கள் அம்மையப்பராகிய விருவர்பாததங்களுயும் பணிந்து இந்தத் திருமணக்கோலத்தைக் காணப்பெற்றோம் (அதனால் பிழைத்தோம், திராநீர் வைப்பில் மருவினர் வதுவை செய்யும் இடந்தொறும் - கடல்கூழ்ந்த இவ்வுலகில் வாழுகின்றவரெல்லாங்கலியாணஞ் செய்யுமிடங்கடோறும், இருவருமன்னி ஆங்கு ஆங்கு இருநலம் உதவ வேண்டும் என்றார் - நீங்களிருவருமிருந்து அவ்வவ்விடங்களிற் பெரிய மங்கலத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டுமென்று வேண்டினர். (எ-று.)

தேவர்கள் அம்மையப்பரை வணங்கி யாங்கள் இத்திருமணத்தைக் காணப்பெற்ற இதனாலேயே பிறவிக்கடலைக் கடந்து பேரானந்தப் பெருங்கடலிற் றிறிளைத்தோம் ; இதன் மேல் யாங்கள் வேண்டுவது மொன்றுண்டோ, இனி இவ்வுலகிலுள்ளார் செய்யுங் கலியாண மண்டபத் தோறும் ிங்களிருவரு மிருந்து அவர்கள் வேண்டிய மங்கலத்தைத்தருவீர் என்று வேண்டிக்கொள்க.

ஆன்மக்கள் முத்தியிற் றிருளவும் ததுகரணதிகளைத் தந்தும் சேர்ந்தபின்னர்⁹ சிவானந்தத்தைத் தந்தும் காககின்ற பெருங்கடமை பூண்டவராகலி னிருமுது குரவரென்றார். இதனை “அம்மையப்பராயுலகுக் கம்மையப்ப றொன்றிக.” என வருதலாற் காண்க. (எஎ)

இவ்வரமளித்தேங்காஞ்சியிருநகர்காவல்பூண்டு
செவ்வனிங்குராமியென்றுசிவபிரான்பணித்தலோடு
மவ்வருள்சென்னிமேற்கொண்டகமகிழ்ந்திமையோடொல்லாங்
கவ்வைநீர்க்காஞ்சிமுதுர்த்தாவல்கொண்டிருந்தாரங்கண்.

(இ-ள்) இவரம் அளித்தேம் காஞ்சி இருநகர் காவல்பூண்டு செவ்வன் இங்கு உறை
மின் என்று சிவபிரான் பணித்தலோடும் - தேவர்களே நீவிர் வேண்டிய வரங்களைத் தந்
தோம் நீவிர்க்காஞ்சிநகரைக் காக்குங் காவற்றொழின்மை மேற்கொண்டு சுகமாக விவ்
விடத்தில் வாழ்ந்திருமினென்று ஏகம்பவாணரருள் செய்யவும், அருள் சென்னி மேல்
கொண்டு அகம்மகிழ்ந்து - அந்த ஜீணையைத் தலைமேற்றாங்கி யுளங்களி கூர்ந்து, இ
மையோர் எல்லாம் சவ்வை நீர்காஞ்சி மூதூர் காவல்கொண்டு இருந்தார் - தேவொ
ல்லா மொலிக்கின்ற நீர் சூழ்ந்த பெரிய காஞ்சியிற் காவற்றொழிலைக் கைக்கொண்டிருந்
தனர், அங்கண் - அப்பொழுது. (எ-று.)

தேவர்கள் நீவிர் வேண்டியாங்கு இவ்வுலகில் நடக்குங் கலியாணம் நம்முடைய
கலியாணமாகவே கொண்டு அதுக்கிரகஞ் செய்கின்றோம். நீவிரு மிக்காஞ்சி நகரத்தை
விட்டுச் செல்லாது இந்நகரத்திலேயே காவல் கொண்டிரு மென்ன அவ்வாணையாற்றான
ந்நவமே யிருந்தனனென்க.

ஏனைய விடங்களில் திருமணமுடிந்தவுடன் கயிலைக்குச் செல்வதுபோற் செல்லாது
இக்காஞ்சிப்பதியிலேயே இறைவர் தங்கிறாகலான் தமதாணையைச் செலுத்துந்
திருமான் முதலியோரையு ம்நவமே இறை கொள்செய்தான் என்பார் காஞ்சி யிரு
நகர் காவல் பூண்டு செவ்வனிக் குறையி னெனவும், தம்முலகினும் இக்காஞ்சிப்பதிமீ
தூர்ந்த போகத்தைத் தருதலான் மனக்கோட்ட மின்றி மனமகிழ்ச்சியோடு தன் பதியை
மற்றிருந்தன ரென்பார் அகமகிழ்ந்திமையோ ரெல்லாங் காஞ்சி மூதூர்க் காவல்கொ
ண்டிருந்தா ரெனவுங் கூறினர். (எ-று.)

அரந்தைதீர்கவுரிகூற்றிற்கேன்றியவனங்குமென்னை
வரைந்துகொண்டருண்மோ வென்றுவணங்கிநின்றிரப்பவந்நாட்
கரந்தைவாரசடையோன்மன்மன்முடித்துநீகச்சிமூதூர்
புரந்திவணுறைதிதூர்க்காயென்றருள்புரியப்பெற்று.

(இ-ள்.) அரந்தை தீர்கவுரி கூற்றில் தோன்றிய அணங்கும் - மனக்கோட்டம் நீங்
கிய அம்மையி னமிசத்திலுதித்த தூர்க்காதேவியும், என்னை வரைந்துகொண்டு அரு
ண்மோ என்று வணங்கி நின்று இரப்ப - என்னைக் கலியாணஞ் செய்து கொள்
வென்று பணிந்து நின்று கேட்க, ஆநான் கரந்தை வாரசடையோன் மன்றல் முடித்து -
அந்நாளே கரந்தை சூடிய நீண்ட சடை முடியையுடைய விறைவன் கலியாணஞ்செய்து
கொண்டு, தூர்க்காய் நீ கச்சி மூதூர்புரந்து இவண் உறைதி என்று அருள்புரியப்பெற்று-
தூர்க்கையே நீ இப்பெரிய காஞ்சிநகரத்தைக் காவல்பூண் டிவ்விடத்திலேயே இருப்பா
யென்றருள் செய்யப்பெற்று. (எ-று.)

அம்மையார் கழித்த காளிமத்தில் வெளிப்பட்ட தூர்க்கை இறைவரை நோக்கி
என்னை மணம் புணரவேண்டு மென்றுகேட்க இறைவர் மணந்து அத்தூர்க்கையை அக்
காஞ்சியைக்காத்திருக்கச் செய்தன ரென்க.

காளியென் திருகாலழைத்தன லுண்டாகிய மனக்கோட்டத்தை கவுரவ நிறத்தா
னீக்கிக் கொண்டன ராதலால் அரந்தை தீர்கவுரி என்றார்.

தூர்க்கை கவுரி கூற்றென்பது முன்னர்க்காண்க.

(எசு)

கன்னிகாப்பெணும்பேறெய்தக்கவுசிகிமடந்தைகாஞ்சிப்
பொன்னகர்க்காவல்பூண்டுபொங்குகாளிகவுசிகேசன்

தன்னையங்கிருவிப்பூசைதழைத்தபேரன்பினுற்றி
யின்னல்தீர்ந்துலகமுய்யவிருந்தனளிருக்குநாளில்.

(இ.ள்.) கன்னி காப்பு என்னும் பேர் எய்த கவுசிகமடந்தை காஞ்சி பொன்னகர் காவல்பூண்டு - அன்று தொட்டு காஞ்சிகரமானது கன்னிகாப் பென்னும் பெயர டைய தூர்க்காதேவி அழகிய காஞ்சி நகரத்தன்காவலுளிருக்கக்கொண்டு, பொங்கு ஒளி கௌசிகேசன்தன்னை அங்கு இருவி தழைத்தபெரு அன்பின்பூசை ஆற்றி - ஒளிமிருந்த கௌசிகேசனா அவ்விடத்தில் பதிட்டை செய்து நீங்காத அன்பினால் நிறைந்தபூசையை ச்செய்து, இன்னல் தீர்ந்து உலகமுய்ய இருந்தனன் - துன்பமொழிந்து உலகம்பிழைக்க வீற்றிருந்தனர், இருக்கு நாளில் - இவ்வாற்றிக்கு நாளில். (எ.று)

காஞ்சி தூர்க்கையால் காவல் கொண்டிருக்கப் பெற்றதனால் கன்னி காப்பெ னப்பெயர் பெற்றது. அக்காஞ்சியில் தூர்க்கை கவுசிகேசனாப் பூசித்து மகிழ்ந்திருக் குமந்நாளிலென்க. (அ.று)

சுமபனேநிசும்பனென்போருலகெலாந்துளக்கநோக்கி
அம்புயக்கடவுள்போந்தங்கண்ணலுக்கியம்பிவேண்ட
வெம்பிரானருளாற்கன்னிவந்தவெம்பெய்திவைகி
வெம்புராளவுணர்தம்மைச்செருத்தாமீண்டினிதுவாழ்ந்தாள்.

(இ.ள்.) சுமபன் நிசும்பன் என்போர் உலகு எல்லாம் துளக்க - சுமபன் நிசும்ப னென்னு மிரண்டசுரரு முலக முற்றுந் துன்புறச்செய்ய, அம்புயக் கடவுள் நோக்கி அங்கு போந்து அண்ணலுக்கு இயம்பி வேண்ட - பிரமன் பார்த்துக் காஞ்சிப்பதியை யடைந்து ஏகம்பவாணருக்குக் கூறிக் குறையிரக்க, எம்பிரான் அருளால் கன்னி வந்த வெற்பு எய்திவைகி வெம்புயாள் அவுணர் தம்மை செருத்து மீண்டு இனிது வாழ்ந்தாள் - எ.று.

சுமபன் நிசும்பன் என்னும் அசுரர்கள் உலகந் துன்புறச்செய்ய அதனைப்பிரமன் கண்டிறைவருக்குக் கூற, அவரருளால் தூர்க்காதேவிக்குக் கட்டளையிட, அத்தேவி வந்த மலைக்குச் சென்று அவ்வகரகைக் கொன்று காஞ்சியில் வாழ்ந்திருந்தன னென்க. (அ.க)

பகர்பெருவளஞ்ஞராலிந்தமன்றலைப்பண்புகூர
வகனமர்ந்தேத்தினுர்கள்கண்டவரறையக்கேட்டோர்
தகவுறநினைந்தோரெல்லாந்தையலார்மன்றல்வாய்ந்து
புகலரும்பரமானந்தமன்றலும்பொருந்திவாழ்வார்.

(இ.ள்.) பகர் பெருவளம் சால் இந்த மன்றலை பண்பு கூர அகன் அமர்ந்து ஏத்தி னோர்கள் - சொல்லப்பட்ட பெரிய வளமிக்க இத்திருக் கலியாணத்தைச் செல்வமுண் டாக மனகிழ்ந்து துதித்தவரும், கண்டவர் அறையக்கேட்டோர் தகவுற நினைந்தோர் எல்லாம் - காணப்பெற்றவரும் சொல்லக் கேட்டவரும் சிறப்பாக நினைந்தவருமாகிய இவ்வெல்லாம், தையலார் மன்றல் வாய்ந்து புகல் அரும் பரமானந்த மன்றலும்பொருந்தி வாழ்வார் - கன்னியணர்ச் சேருங் கலியாணங் கூடப்பெற்று சொல்லுதற்கரிய சிவானுந் தத்தை விளைவிக்கும் முத்திமங்கையைக் கூடும் கலியாணமும் வாய்க்கப்பெற்று நித்திய ராய்வாழ்வார். (எ.று.)

இத்திருக்கலியாணத்தை எத்தினவருங் கண்டவருங் கேட்டவரு நனைத்தவரு மாகிய யாவரும் சிற்றின்பத்தையும் பேரின்பத்தையும் விளைவிக்கு மிருமன்கையையு மணம் புணரப்பெற்று நித்தியமாய் வாழ்வொன்க.

பரமானந்த மன்ற வென்றதனாலு தையலார் மன்றல் சிற்றின்பமென்று கொள்க.

திருமால் முதலிய தேவருக் கெல்லாம் வளந்தரு மிறைவர் மண மிது வாதலாற் பெருவளஞ் சாலிந்த மன்ற வெனவும், பேரின்பம் விரும்பும் பெருந்தலையாளர்க்குஞ் சிற்றின்பத்தையூட்டி யொழித்த லிரைவரது கருணைத்திற மாசலால் எத்தினோர்கள் கண்டவ ரறையக்கேட்டோர தசவுற நீணந்தோமெல்லாம் தையலார் மன்றல் வாய்ந்து புகலரும் பரமானந்த மன்றலும் பொருந்தி வாழ்வாரென்றார்.

(அ.உ.)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் உருநட

விய்மிதப்படலம்

சாமகண்டர்தம்மாணையாலகிலமுத்தழைப்பக்

காமநோக்கியெண்ணுன்கறங்கரிசுவளர்க்கு

நாமநீர்வயற்காசிமாநகர்வயினளவில்

சேமலிம்மிதமுள்ளனசிலவெடுத்திசைப்பாம்.

(இ - ள்.) சாமகண்டர்தம் ஆணையால் அகிலமும் தழைப்ப - நீலகண்டத்தையுடைய இறைவராணையால் உலகமெல்லாஞ் செழித்தோங்க, எண்ணுன்கு அறம் கரிசு அறவளர்க்கும் நாம நீர் வயல் கச்சொநகர் வயின் - முப்பத்திராண்ட தருமங்கலையுங் குறைவறச்செய்யும் அச்சுறுத்தும் நீர்மயமாகிய வயல் சூழ்ந்த காஞ்சிநகரத்தில், அளவில் சேமலிம்மிதம் உள்ளன சில எடுத்து இசைப்பாம் - அளவில்லாத வின்பந்தரு மற்புதங்களிருக்கின்றன ; (அவற்றுள்) சிலவற்றை எடுத்துக் கூறுவாம் (எ - று)

இறைவராணையால் காமாகுதியம்மை அறம் வளர்க்குங் காஞ்சி நகரத்தில் அநேக வற்புதங்களிருக்கின்றன, அவற்றுட் சிலவற்றைச் சொல்லுவாமென்க. (க)

தெள்ளளொளிக்க தூப்பண் மணித்திவளெலா ன்நெய்யிப்

பள்ளநீர்க்கடலாகமமாகியபரிசின்

வெள்ளவேணியரருளினால் புதவியோ வென்

றுள்ளவைக்கெலாமுறைவிடமாயதுகாஞ்சி.

(இ - ள்.) செள் ளளி கதிர் பன்மணி திரள் எல்லாம் செறிய - தெளிந்த வொளி பரப்புங் கிரணங்களையுடைய பலவகைப்பட்ட மணிக்கூட்டங் கொல்லாஞ் செறிந்திருக்க, பள்ளம் நீர் கடல் ஆகரம் ஆகிய பரிசின் - ஆழ்ந்த நீர்மயமாகிய கடல் இடமாகியதன்மையையோல், வெள்ள வேணியர் அருளினால் விளை அற்புதம் என்று உள்ளவைக்கு எல்லாம் - கற்கையணித சடைமுடியுடைய இறைவன் கருணையினால் உண்டாகிய அகியங்கென்று எண்ணத்தருவனவாய்) உள்ளவைகளுக்கெல்லாம், காஞ்சி உறைவிடம் ஆயது-காஞ்சிநகரம் தங்குமிடமாகப் பொலிவு பெற்றது (எ - று)

கடல் பல மணிதருக்கு ஆரமானது போல் காஞ்சி நகரம் பலவற்புதங்களுக்கு ஆகாமென்க.

தீண்டில்யாவையுஞ்செய்யபொன்னாக்குவதிறின்
மாண்டசித்தர்களுண்ணிலர்வழிபடப்படுவ
வேண்டிலென்னவும்மனிப்பனமெய்த்தவமுடையோர்
காண்டகும்பலவிலிங்கமச்சுடிநகருளவால்.

(இ-ள்.) தீண்டில் யாவையும் செய்ய பொன் ஆக்குவ - தொட்டால் எவ்வகைப்படு பொருளையுஞ் செய்பொன்னாக்குவனவும், மாண்ட எண்ணில சித்தர்கள் வழிபடப்படுவ - சித்திகளிற் சிறந்த அளவிறந்த சித்தர்கள் பூசிக்கப்பட்டனவும், மெய்தவமுடையோர் என்னவும் வேண்டில் அளிப்பன - உண்மைத்தவமுடையவர் எப்பொருளை விரும்பினாலும் அளிக்கப்படுவனவும், காண்டகும்பலவிலிங்கம் அசுடிகர் உள (ஆகிய) சிறப்புக்களைக் காணத்தக்க பலவிலிங்கங்கள் சிறந்த அக்காஞ்சி நகரத்தினுள்ளன. (எ - று).

பொன்னாக்கும் இலிங்கங்களும் சித்தர்கள் வழிபட்டவிலிங்கங்களும் தவமுடையோர் வேண்டியவற்றைத்தரு மிலிங்கங்களும் காணத்தகுவனவாய்க் காஞ்சியிற் பலவிலிங்கருள்ளன வென்க

பொன்னை வேண்டினோர் தம்மாட்டுள்ள லோகமொன்றைக் கொண்டுதீண்டுவராயின் அது பொன்னாருமென்பார் தீண்டில் யாவையுஞ்செய்ய பொன்னாக்குவ எனவும், சித்திகள் கைவரவிரும்பினோர் ஓர் கால்பூசனை செய்வராயின் சித்திகளை யடைவரென்பார் மாண்ட சித்தர்களுண்ணிலர் வழிபடப்படுவ எனவும், முன்னேத் தவஞ் செய்யாதார்க்கு இம்மை யின்பங் கைகூடாவென வெண்ணித் தவமியற்றுவராயின் அவர் அப்பிறப்பிற்குமுன்னே தவமுடையார் போலவேண்டியாங் கெய்துகவானபார் மெய்த் தவமுடையோர்வேண்டி டென்னவுமளிப்பன எனவுங் கூறினார்.

தவஞ்செய்யவேண்டு மென்பது “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ, மீண்டுமுயலப்படும்,, என்பதற்குப் பரிமேலழகர் கூறிய வார்த்துறழிக.

விபாசசாந்தீவ்வரருக்கு மேற்குசித்தகூவத்துக்குத்தெற்கு இவ்விரண்டொடுவிஜுள்ள சுவர்ணலிங்கம், கைலாசநாதருக்குவடக்கிலுள்ள ஓங்காரநீங்கா தொலிக்கும் சர்வலோக மயமானலிங்கம், இவ்வோங்காரலிங்கத்துக்குக் கிழக்கு உலகளந்ததிராமலுக்கு ஈசானயம் இவ்விடையில் சுவர்ணமுதலிய வற்றைப் பீடத்தின் கீழ்க்கொண்ட சிலாநுபமானலிங்கம் இவைபோன்ற பலவிலிங்கங்களும் பரிசுவேதி என்னும் பெயருடையவை வாகலான் தீண்டில்யாவையுஞ்செய்யபொன்னாக்குவனவும், இவ்விலிங்கங்களெல்லாம் துரோணரண்ணிப சித்தர்முதலிய பல சித்தர்களாற் பூசிக்கப்பட்டன வாகலான் மாண்ட சித்தர்களுண்ணிலர் வழிபடப்படுவ எனவும், பரிதிருண்டத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ளலிங்கம் சத்திய விரத நாதருக்குக் கிழக்கிலுள்ள லிங்கம் வரதராசருக்குக் கிழக்கிலுள்ளலிங்கம் பத்மதீர்த்தக் கரையிலுள்ளலிங்கம்இவ்விலிங்கங்களெல்லாம் தவமுடையோர்க்கு வேண்டியவேண்டிய யாங்களிற் தனவாகலான் வேண்டிலென்னவுமளிப்பன மெய்த் தவமுடையோருய்யோங் கூறினார்.

மெய்த்தவமுடையோர் காண்டகும்பல விலிங்கமெனக் கொண்டு ஏனையோரார் காண்டகாவெனக்கொள்ளுமென்று.

ஒருதனிப்பொருளிருதிறனாகியவ்விண்ணு
மொருமையுற்றிடென்னியப்புமங்குள்ளதுவிரிக்கி
லொருபரம்பொருள்சிவனெடுசத்தியென்றிரண்டா
மொருமையுற்றிடமுனமயவள்கம்பனாத்தழுமி.

(இ - ள்.) ஒரு கணிபொருள் - ஒப்பிசந்த வொருபொருள், இருதிறன் ஆகி - இருவகைப்பொருளாகி, உ இரண்டும் ஒருமையுற்றிடும் வியப்பும் அங்கு உள்ளது - அவ் வருபொருளும் ஒரு பொருளாகவே பொருந்தும் அதிசயமும் அக்காஞ்சி நகரத்திலுள்ளது, விரிச்சில் - (அதனை) விரித்துச்சொல்லப் புகின், ஒரு பரம் பொருள் உற்பத்தி திதி நாமியல்லாத வொருசோதி, சிவனொரு சத்தியென்று இரண்டாம் - சகலாகளமாகிய சிவசொரூபமாய்விளங்கும் ஏகாம்பரநாதரென்றும் பராசத்திமுதலிய சத்தி சொரூபமாய் விளங்கும் லளிதாதேவி என்றஞ் சொல்லப்படும் இரண்டிருவமாகி, உமையவள் கம்பபா தழுவி ஒருமையுற்றிடும் - காமாகியம்மை ஏகம்பலாணனைத் தழுவி முன்போல் ஒரு பொருளாகவேயிருக்கும். (எ - று)

அக்காஞ்சி நகரத்தில் - ஒன்றிரண்டாகி இரண்டு மொன்றாகி விளங்கும் அதிசயமு முள்ளது அது விரிச்சின் ஒருசோதிலிங்கம் ஏகாம்பரம் லளிதை என்றிரண்டிருவமாகிப் பிண்டரூபி யொன்றான அச்சோதி ரூபமேயாயிருந்த தென்க.

ஆகி முத்தர்களைப் போலன்றி அனாதிமுத்தத் தன்மையுள்ளதாய் துலகுக்கும் சூன்ய ரூபமாகிய தேகாந்திரியாதி மகிதமாய் விளங்குஞ் சித்ரூபியாய் உலகத்தோன்றி யொடுங்குதற்குத் தானே முதலீறுமாய் நித்தியப்பொருளாய்ச் சர்வ விரப்பியாய்ச் சர்வகர்த்தாவாய்நிற்கும் இலக்கணங்கையுடைய பதிப்பொரு ளொன்றென்பது தோன்ற ஒரு பரம்பொருளெனவும், அவ்வொருபரம்பொருளே பராசத்திமுதலிய பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்தியாய்ச் சத்தரென்னுந் திருநாமத்தையும் பஞ்சசத்திகளுடைய அம்சமாகிய சிவசாதாக்கியம் கர்மசாதாக்கியமென்னும் நிஷ்டக லடிவத்தையும், ஈசானன் ஈஸ்வரன் பிரமன் சிவன் சதாசிவனென்னும் சகல வடிவத்தையுமுடைய சகலாகளமாகிய உத் யுத்தரென்னுந் திருநாமத்தையும், பஞ்சகிருத்திய மூர்த்தியாய்ப் பிரவர்த்தரென்னுந் திருநாமத்தையும் உடைமையாற் சிவனென்றும், உயிர்கட்கு அனுக்கிரக மொன்றையே குறித்துப் பொதுவகையானிந்தும் அறிவித்து நிற்பதுமாகிய தடையிலா ஞானமாய் (பராசத்தியாய்) சின்று, பின்பரிபாக முண்டாமாறு தடை செய்யு ஞானமாய் (திரோதானமாய்) மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித்தற்கண்ணுதாகிய இச்சையாய், அதற்குச் செய்க்கடலெனவான உபாயங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவாய் (ஞானமாய்) அவற்றையவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யும் சங்கற்பமுமாய் (கிரியையாய்) நிற்பவாற் சத்தி என்றும் வழங்கு மிலக்கணங்களுடைய தென்பது தோன்ற சிவனொரு சத்தியென்ற நிரண்டாமெனவும், இம்முறையான் பேசரிய வுயிரா யெல்லாம் பெற்று நோக்கிப் பெரும்போக மலையளித்துப் பிறப்பினை யு மொழித்திட்டிப் பின் அம்முத்தர்கனாகிய அன்பருள்ளத்துச் சிவத்தொடுக்கல்து அச்சிவமுந் தானும் அம்மையப்பனாய்ப் பிரியாது நிற்குமியல்புடையதென்பது தோன்ற ஒருமையுற்றிடு முமையவள் கம்பபா த்தழுவி எனவுங் கூறினார்.

இதனானே சடரொளிப் பிழம்பாகிய பரசிவம் ஒரு கூற்றானே சத்தியுள் ளிருந்து சிவமாகியும், ஒருகூற்றானே சிவத்துள்ளிருந்து சத்தியாகியும், ஐத்தொழிநடைத்திப் பின் அடியவருள்ளத்து அச்சிவ சத்தி எனப் பிரிவுபடக் காட்டாது பிரிவற்ற பரசிவசொரூபமாகவே காட்டும் அற்புதக்காலங்களையே ஈண்டு விம்மிதமாகக் கூறியவாறென்க. இதனை “உடையாளுன்ற னடுவிருக்கு முடையாணடுவ ணீயிருத்தி, அடியே னடுவ ளிருவீரு மிருப்பது” எனவரும் உண்மைத் திருவாக்கானறிக. (சு).

இருமையோர்பொருளெண்ணிலவாத ஓமெண்ணில்
பொருள்களொன்றெனத்திகழ்தலுமுடைத்ததுபுகலி

நெருசிவச்சுடர் பற்பலவடிவுகொண்டெறையு
மருவுபன்மறையொருகனிமாவெனவயங்கும்.

(இ - ள்) இருமை ஓர் பொருள் - பெருமை பொருள் திய ஒரு பொருள் எண்ணிலவாதலும் - அளவில்லனவாகப் பிரிதலும், எண்ணில் பொருள்கள் - அளவில்லாதனவாகிய பொருள்கள், ஒன்றென திகழ்தலும் உடைத்து - ஒருபொருளாக விளங்குதலுமுடையது, அதுபுகலின் - அதனைவிரித்துக் கூறின், ஒருசிவச்சுடர் - சோதிவடிவாகிய சிவபெருமானொருவனே, பற்பல வடிவுகொண்டு உறையும் - பலபெயர் புனைந்த பல லிங்க வடிவங்களாகத் தோன்றும், மருவுபன்மறை - பல பொருள்கொண்டு பலவாக விரிந்திருக்கின்ற வேதம், ஒரு தனி மாணவயங்கும் - ஒப்பற்ற ஒரு மாமரமென விளங்கி நிற்கும். (எ - று)

ஒருபொருள் பலபொருளாதலும் பலபொருள் ஒரு பொருளாதலும் உடைத்தாய அற்புதத்தையும் காஞ்சிநகர முடைத்து, அதனை விரிக்கின்ற ஒரு சோதி வில்கம் பலலிங்கவடிவமாகியும், பலவேதம் ஒரு மாமரமாகியும் விளங்கியதென்க, ஒரு சிவச்சுடர் பற்பலவடிவுகொண்டெறையுமென்றதை “கச்சிப்பலதனியு மேகம்பத்துங்கயிலாய நாதனையே காணலாமே” எனவருந் திருவாக்கானதிக. (ரு)

மற்றுமூன்றிடம்வேதிகைவயல்கணற்றவிச
பொற்றவைந்தருத்தடமறுபுட்களேழ்பொதியில்
பற்றுமெண்பொய்கையொன்பதுசிலைபொழில்பத்தாங்
கொற்றமன்றுபத்தோடொருகுவலுங்குலவும.

(இ - ள்) மற்றும் மூன்றிடம் - மேற்கூறிய அற்புதங்களேயன்றி மூன்றிடமும், வேதிகை வயல்கள் நால் தவிசு பொற்ற ஐந்தரு தடம் அறுபுட்கள் ஏழ்பொதியில் பற்றும் என்பொய்கை ஒன்பதுசிலை பொழில்பத்து ஆம் கொற்றமன்று பத்தொய் ஒருகுவலும் குலவும் - மூன்று திண்ணைகளும் மூன்று வயல்களும் நான்கு சிங்காதனங்களுக்கும் அழகிய ஐந்து விருக்கங்களும் ஐந்து தடாக்களும் ஆறு பறவைகளும் ஏழு பொதுவிடங்களும் பொருந்திய எட்டிப் பொய்கைகளும் ஒன்பது கற்சாரும் ஒன்பது சோலைகளும் சிறந்த பத்து சபைகளும் பதினொரு கிணறுகளும் ஆகிய இவைகளைல்லாம் ஒவ்வோர் அற்புதங்களையுடையனவாய் விளங்கும். (எ - று)

முன்னர்க் கூறிய அற்புதங்களே யன்றி மூன்றிட முதலாகத் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டு அற்புதங்களையு முடையது காஞ்சிநகர மென்க. (சு)

ஒன்றுபல்பவத்தாயைக்காட்டிடுமொரிரிசே
ரொன்றுபல்பவத்தாயனாவேண்டுறிதகாட்டு
மொன்றுபல்பவககூரோருரோமொபயில்விக்கு
மென்றுமூவகைத்தானமவ்விருகருடைத்தால்.

(இ - ள்) ஒன்று பல்பவத் தாயைக் காட்டிடும் - (மேற்கூறிய மூன்றிடங்களில்) ஒன்று பலபிறவிகளிற் பெற்றெடுத்த தந்தையனாக்காண விரும்புவராயின் அவர்களைக்காட்டும், ஒள்சேர் ஒன்று-ஒளி பரப்பும் ஒரிடம், பல்பவத்தாயனாவேண்டுறின் காட்டும் - பல பிறவிகளிற் பெற்றெடுத்த தாயனாக் காண விரும்புவராயின் அவர்களைக் காட்டும், ஒன்று பல்பவம் கிரோருரோடு உறா பயில்விக்கும் - மற்றொருபுறம், பல பிறவிகளிற் கூடிய பந்துவர்க்கங்களையு பேச விரும்புவராயின் அவர்க

ளோடு பேசவைக்கும், என்று மூவகைத்தானம் அவ்விருநகர் உடைத்து - 'என்று சொல்லப்பட்ட மூவகையிடங்களையும் அப்பெரிய காஞ்சி நகரமுடைத்து. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்றிடங்களில் ஓரிடம் தாசையாயும் ஓரிடம் தாயாயும் ஓரிடம் கிளைஞராயும் காண விரும்புவார்க்கு அவ்வவகை காட்டுமென்க. இச்செய்யுள் இடம் மூன்றென்றதை வகுத்த தென்க (எ)

ஊங்கணந்தவர்க்கமுதுநீருதவிடுமொன்று
பாங்கின் வேட்டனயாவையும் பயந்திடுமொன்று
மூங்கைபேசவும் பேசினோன் மூங்கைமையுறவு
மாங்களிப்பதொன்றாகமுத்தெற்றியுமுளவால்.

(இ - ள்.) ஒன்று ஊங்கு அணைந்தவர்க்கு அமுதம் நீரும் உதவிடும் - (மேற்கூறிய வேதிகை மூன்றில்) ஒன்று தன்னை வந்தடைந்தவர்க்கு அன்னமும் நீருங்கொடுக்கும், ஒன்று பாங்கின் வேட்டனயாவையும் பயந்திடும்-ஒரு வேதிகை வேண்டுவனவாக விரும்பும் பல பொருளையுக் கொடுக்கும், ஒன்று மூங்கை பேசவும் பேசினோன் மூங்கைமை உறவும் ஆங்கு அளிப்பது - ஒரு வேதிகை ஊமை பேசவும் பேசினவன் ஊமை யடையங்கு செய்யும், ஆக முத்தெற்றியும் உள - ஆகமூன்று தொழிலைச் செய்யத்தக்க மூன்று திண்ணைகள் அக்காஞ்சி நகரத்திலுள்ளன. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்று வேதிகைகளில் ஒன்று அமுதம் நீரும் உதவும், ஒன்று வேட்டனயாவையும் பயக்கும், ஒன்று பேசுதலையும் பேசாமையைங்கு செய்யுமென்க. இச்செய்யுள் வேதிகை மூன்றென்றதை வகுத்ததென்க.

இவை முறையே தன்னை யடைந்தவரைப் புண்ணிய சொருபிகளாக்கி அரம்பையர்களால் அவர் வேண்டுவனவாகிய ஆடை ஆபரணங்களாலும், அறுகுவையோடு கூடிய வுணவுகளாலும், நல்ல நீராலும் சயனாகி சுகங்களாலும் உபசரிக்கச் செய்யும்; அன்றியும் ஒன்று சித்தியையுடைய முத்தர்களைப்போல ஆகாயமார்க்கத்தில் உலாவ வேண்டுமென்றெண்ணினாலும் உலாவச்செய்யும், ஒன்று தன்னை யடைந்தவரைத் தாம ரூபமுடையவராக்கி வேண்டியாங்கு போகங்களை யனுபவிக்கச்செய்து கிவானுக்கிரகம் பெற்ற முத்தர்களைப்போல பற்றற்றவராகவே யுலாவச்செய்யும், ஒன்று தன்னைக் கண்டமாத்திரத்தில் விருத்தை பாலையாவான் பாலே விருத்தையாவான், பாலன் விருத்தனாவான் விருத்தன் பாலனாவான். அன்றியும் அவ்வேதிகையொன்றிற் சிந்தாமணியினர் செய்த பெண்பதமை யொன்றுளது-அது அங்குநின் நெண்ணுவோரது எண்ணங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கூறும். இவ்வாறுள்ள பலவற்றையுதங்களை அத்தெற்றிக ளுடைத்தாக வான் அவற்றிட் சில காட்டாக அமுத நீருதவிடுமொன்று எனவும், மூங்கைபேசவும் பேசினோன் மூங்கைமையுறவு மளிப்பதொன்றெனவுங் கூறினார். (அ)

மீளாநீளநெல்லரிதொறும்வினாவீதார்பழன
நாளின்வித்துமல்தேபாயனல்குமீமார்சுழனி
தாளினேருழுவின்றியேதகும்பயிர்வினைக்குங்
கோளதொன்றெனையெல்கண்முன்றுள்ளனகுறிக்கில்.

(இ - ள்.) ஒர்பழனம் மீள மீள நெல் அரிதொறும் வினாவது - (மேற்கூறிய வயல்களில்) ஒருவயல் மறுத்து மறுத்துச் சாலிகை அறுக்குந்தோறும் விளைந்துகொண்டீட இருக்கத்தக்கது, ஓர் சுழனி வித்தும் நாளில் அன்றே பயன் கல்கும் - ஒருவயல் விதைத்த அக்களவிலேயே பயனைக்கொடுக்கும், ஒன்று தாளின் ஏர் உழவின்றி தஞ்சும்

பயிர் விளைக்கும் கோளது என - ஒருவயல் உழுதல் முதலிய முயற்சியில்லாமலே தக்க பயிர்களை விளைவிக்கும் கொள்கையை யுடையது என்று, குறிக்கில் வயல்கள் மூன்றுள்ளன - கணிக்கில் (இவ்வாறு) மூன்று வயல்களுள்ளன. (எ - று)

மேற்கூறிய மூன்று வயல்களில் ஒன்றுநெல்லறுக்குந் தோறும் விளைவதும், ஒன்று விதைத்தவன்றே பயன்றருவதும், ஒன்று உழவின்றியே விளைவது மாயிருக்கு மென்க. இச்செய்யுள் வயல்கள் மூன்றெனறதை வகுத்ததென்க.

வேதிகை மூன்றில் ஒன்று வீராட்டகாசமென்னுந் திருத்தளிக்குத் தெற்கிலுள்ளது. ஒன்று மேற்படி திருத்தளிக்குக் கிழக்கிலுள்ளது. ஒன்று காமாகுபி சந்நிதியிலுள்ள பிலாகாசத்துக்குக் கிழக்கு, கைலாசநாதருக்கு மேற்கு, அபிராமீசருக்குத் தெற்கு, யக்ஷசரசுக்கு வடக்கு ஆகிய இந்நாற்பாங் கெல்லையிலுள்ளது. (க)

எண்சீர்க்கழநெடில் விருந்தடி.

தன்பகுப்பின்மூவரொடுமுனிவர்விண்ணோர்பழிச்சிடவாழ்சதுமுக் ணைக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூவர்திருமுதலோர்குமுந் திருமாலைச் சார்ந்தோர்க்குக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூவரொடுகணங்கன்போற்றுந் தழற்காலருத்திரனைக்காட்டுமொன்று, தன்பகுப்பின்மூர்த்திகளோடென்றுழ்காட்டுந் தவிசொன்றாமடங்கலனைநான்குமன்னும்.

(இ - ள்.) ஒன்று தன்பகுப்பின் மூவரொடு முனிவர் விண்ணோர்பழிச்சிட வாழ் சதுமுக் ணைக்காட்டும் - (சுங்காதன நான்கில்) ஒரு சிங்காதனன் (தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குத்) தன்பகுப்பினராகிய மூவரோடு முனிவருந் தேவருந் துதிசெய்ய வீற்றிருக்கின்ற பிரமனைக்காட்டும், ஒன்று சார்ந்தோர்க்கு தன் பகுப்பில் மூவர் திருமுதலோர் குமுந் திருமாலைக்காட்டும் - ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூவரோடு இலக்குமி முதலானவர் சூழ்ந்திருக்குந் திருமாலைக்காட்டும், ஒன்று தன் பகுப்பில் மூவரொடு கணங்கள் போற்றும் தழல் கால ருத்திரனை காட்டும் - ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூவரோடு கணங்கள் வழிபட அக்னிச் சவாலவீசும் காலாக்கினி ருத்திரரைக்காட்டும், தவிக ஒன்று தன்பகுப்பில் மூர்த்திகளோடு என்றும் காட்டும் - ஒரு சிங்காதனன் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குத் தன் பகுப்பினராகிய மூர்த்திகளோடு சூரிய மூர்த்தியைக்காட்டும், ஆக மடங்கல் அனைநான்கு மன்னும் - ஆக சிங்காதன நான்கும் (அக்காஞ்சியில்) நிலைபெற்றிருக்கும். (எ - று)

முன்னர்கூறிய நான்கு சிங்காதனங்களில் மூன்று மும்மைத் தேவனாயும் ஒன்று சூரியமூர்த்தியையும் காட்டுமென்க. இச்செய்யுள் சிங்காதன நான்கென்றதை வகுத்துக்கூறிய தென்க.

பிரமன் பகுப்பினர் மூவரென்றது - வீராட்டு, காலன், புருஷன். திருமால் பகுப்பினர் மூவரென்றது - சங்கரிடணன், பிரத்யுமனன், அந்ருத்தன். உருத்திரன். பகுப்பினர் மூவரென்றது - அரன், மிருடன், பவன். சூரியன் தன் பகுப்பின் மூர்த்திகளென்றது - தண்டியாதிகள், தீப்திமுதலிய நவசத்திகள், அங்க மூர்த்திகளான நவக் கிரகாதிகள். பிரமன் முதலியவருக்குக் கூறிய பகுப்பினரெல்லாம் அவரவர்க்குரிய வியூகரென்றறிக. இவ்வியூகரெல்லாம் தத்தமக்குரிய தலைவரிடத்து ஆக்கல் காத்தல் அழித்தலாகிய அநிகாரம் பெற்றவரென்க. எனவே இறைவன் தன் றொழியாகிய ஆக்கல் முதலியவற்றைப் பிரமன் முதலியோரிடம் தன்னுணை வைத்தியற்றல் போல அவரவ ரடிப்பட்டோரிடத்து அவரவ ரானைவைத்தியற்றல் வழக்கெனக்கொள்க. (க)

ஒவாமையமிழ்தொழுக்குமென்பவழி நூத, தன்னிழைப்பிழைப்புகள்
தவாக்காஞ்சியொன்று, துவாதுகாயாதுகனிகைலகுமபூம்புவிபல்வகைப்
பொதுந்தருமதுகந், தாவாதபெம்பொன்மலரத்தியெழுபுதாந்நாதினென்
வதமாத்தருக்களைந்துந், தேவாதிநேவாரினிகையுங்காஞ்சிசுத்தருநாதிநி
ம்பூதுதிசுழிவாங்கும்.

(இ - ள்) ஒவாமையமிழ்தொழுக்கும் பொலம்பு நூதம் - நீங்காமலிழைத்த
வாக்கும் பொன்போல் மலர்ந்த மலர்களைபுடைய மாய்க்கும் (மொன்று) தன்னிழை
பிறர்க்கு உதவாத காஞ்சி ஒன்று - தன்னிழைப் பிறர்க்குச்செய்யாத காஞ்சி ல்குக்க
(மொன்று) துவாது காயாதுகனிகள் நல்கும் பூம்புவி-பூவாமலும் காயக்காமலும் படிங்
கொடுக்கும் அழகிய புளிய (மரமொன்று) பல்வகை போதும் தராமதகம்-பல்வகை
மலர்களைபுத்தரும் இலுப்ப (மரமொன்று) தாவாத செயல்பான் மலர் ஆதி - (கடாத
பொன்போல் மலர்ந்த மலர்களைபுடைய அத்திமர(மொன்று) என்று தாந்நாதி தெய்விக
மாம் தருக்கள் ஐந்து-என்று சொல்லுதற்கரிய தெய்வத்தன்மை பொருத்திய ஐந்து
விருக்கங்களும், தேவாதி தேவர் இவையு அபாரம் காஞ்சி நிகழுகையில் தேவர்களை
கெல்லாத தேவாபிய இறைவர் இனிமையாக கீற்றிக்குக்கும் காஞ்சி நகரத்தில் பூதம்
பூது திகழ ஒக்கும் - கண்டோர்க்கு அநிசய முண்டாக வளர்க்குதலும். (எ - று.)

முன்னர்க்குறிய ஐந்தருக்களாவன - மா, காஞ்சி, புளி, இலுப்பை, அத்தி
யாமென்க. இவை காஞ்சி நகரத்தில் கண்டோரறிசயிப்ப வளர்க்குதலுக்குமென்க.

மா - தேன்மாரி நீங்காது பொழிவது. அத்தேனைப் பருக்கினோர் தேவத்து
வத்தை யடைவர். காஞ்சி - தன்நிழைத் தன்னுள்ளோடுக்கி நிற்பது. புளி-பூவாமலும்
காயாமலும் எக்காலத்திலும் பழந்தருவது. இப்பழத்தை யுண்போர் காயத்தினையப்
பெறுவர். இலுப்பை - பல்வகை மரங்களின் மலர்களெல்லா மலர்களை - அம்மலரை
முக்கத்தர் காமருப்பதையடைவர். அத்தி-பொன்மலரைத் தருவது. அம்மலரத்தேனைப்
பருக்கினோர் பொன்னிறத்தை யடைவர். என்ற - எண்ணிடைச்சொல்.

இச்செய்யுள் தருக்களைத்தென்றதை வகுத்துக்கூறியதென்க. (கா)

எல்லியிடைப்பங்கயமும்பகதகாலத்தினிருங்குமுதரோமுமேபொது
மலர்நதுதீர்நதேன், பிக்குவெதொன்றொருகாமப்பின்புளரிமூன்றுபிறங்குபு
னற்றடமொன்றுகுளித்தேதாருய்த, வல்லவானரத்துருவமளிப்பதொன்
றுமுழுகிர்ணர்மாற்றார்க்குக்கொடியதிமை, நல்குவெதொன்றொருபு
குகின்பகலந்தருவெதொன்றொன்வாநதடாகுமந்நதே.

(இ - ள்) எல்லியிடை பங்கயமும் - இரவில் தாமரைமலரும், பகல் காலத்
தில் இரு செழும் ருமுதல்போதும் - பகற்போதில் சிறந்த செழுமையாகிய நீலமல
ரும், மலர்ந்து தீந்தேன் பில் குவாது ஒன்று - விகசித்து ஓடிய தேனைச் சிந்துவதா
கிய தடாகமொன்று, ஒரு காமப்பின்புளரிமூன்று பிறங்கு புணப் படம் ஒன்று -
ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரைமலர் மலர்ந்து விளங்குதலையுடைய தடாகமொன்று,
குளித்தோர் வானாரத்தருவம் வல்ல எய்த அளிப்பது ஒன்று - மூழ்கினவர் வானாரமடி
வத்தை அக்கணமே யடையத்தருவதாகிய தடாகமொன்று, மூழ்கினோர் மாற்றார்க்கு
கொடியதிமை நல்குவது ஒன்று - நீராமுனைருடைய பங்குகளுக்குப் போட்டனாத் தரு
தகிய தடாகமொன்று, ஆழிபுறம் உற்றார்க்கு இன்பபலம் தருவது ஒன்று - ஸ்நானத்

செய்தவர்களுடைய சுற்றத்தாரட்கு இன்பசுகத்தைத் தருவதாகிய தடாகமொன்று, என்னலாம் தடாகம் ஐந்து-என்று சொல்லத் தக்கதாகிய தடாகம் ஐந்தாகும் (௭ - ௮.)

முன்னர்க் கூறிய தடாகம் ஐந்தனுள் ஒன்றில் பகலில் மலரத்தக்க தாமரை இரவிலும் இரவில் மலரத்தக்க நீலோற்பலம் பகவிலும் மலரும். ஒன்றில் ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரை மலரும், ஒன்றில் நீராடினவர்கள் வானரவடிவத்தையடையவர் ஒன்றில் நீராடினவர்களின் பகைவர் துன்பத்தையடைவர், ஒன்றில் குளித்தவருடைய சுற்றத்தார் சுகத்தையடைவர். இவ்வற்புதங்களை யுடையனவாம் விளங்கு மென்க.

இவற்றுள் ஒருநாளத்தில் மூன்று தாமரை மலருமென்றது - காலேப்போதல் பொன்மயமான மலரும், நடுப்பகற் போதில் வெள்ளி மயமான மலரும், அந்திப்போதில் சித்தூர மயமான மலரும் மலரும் வியப்பிற்கென்க.

இச்செய்யுள் தடாகமென்றென்றதை வகுத்துக் கூறியதென்க. (க௨.)

பெய்யாதகாலத்தினகவிக்கொண்மூவருவிக்கு மபெருமஞ்ஞமறை நூலெல்லா, பெய்யாமையின் மியுணர்கின்றோயேனைக்கணித நூலெனைத்து மெடுத்துரைக்குமாந்தை, நையாதுமுதுணர்ந்தகபோதம்பாடுநல்லிசை நூலவைவல்லநலஞ்சேர்ப்புனை, பெய்யாதுமெட்டவேலா ம்பழங்குநேமி ப்புள்ளுமெனவறுபறவைபொருந்துமாங்கண்.

(௮ - ௭.) பெய்யாதகாலத்தில் அகவி கொண்மூ வருவிக்கும் பெருமஞ்ஞை (ஆறுபறவைகளில்) மழைபெய்யாத காலத்தில் கலாபத்தை விரித்தாடி மேகங் களை வருவிக்கும் பெரிய மயூரமும், மறைநூலெல்லாம் எய்யாமையின்றி யுணர்கி ன் - வேதமுதலிய நூல்களெல்லா மறந்துபோதலின்றி யுணரும் கிளிப்பின்னையும், எனை கணிதநூல் எனைத்தும் எடுத்துரைக்கும்ஆதை - மற்றுள்ளகணிதநூல் முதலிய அங்கங்கையெல்லாம் விரிவாகச்சொல்லும் ஆந்தையும், நையாதுமுதுணர்ந்து பாடும் கபோதம் - சோதிடநூலைத்தவறாது சொல்லும் புறவும், நல்லிசை நூலவை வல்ல நலம் சேர்ப்புனை - நல்ல இசைநூல்களோப்பாடுதலில் லம்பையுள்ள அழகிய நாகணவாய்ப்புள் ளும், பெய்யாது வேட்ட எல்லாம் வழங்கும் நேமிப்புள்ளும் என அறுபறவை - இல் லையென்றது வேண்வெனவெல்லாம் கெட்டுக்குஞ் சக்கரவாகப்பறவையுமென்று சொல்லப்பட்ட அறுவகைப் பறவைகளும், ஆங்கண் பொருந்தும் - அக்காஞ்சி நகரத் தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். (௭ - ௮.)

முன்னர்க்கூறிய பறவையாறஹன் மயில் மழைபைப்பெய்யாக்காலத்தில் பெய் யச்செய்யும், கிளி வேதமுதலிய நூல்களையோதும், ஆந்தை கணிதநூல் முதலியவற் றைச்சொல்லும், புறவு சோதிடநூலைச்சொல்லும், நாகணவாய்ப்பறவை நல்லிசைபா டும், சக்கரவாகம் வேண்வெனவற்றைக் கொடுக்குமென்க.

சோதிடநூல் திதிவாரமுதலிய வற்றையும், காலமுதலியவேற்றுமைகளையும் காட்டுவதாகலான் அதனை முழுதுணர்ந்த என்றார்.

இவற்றுள் கிளி கோலிந்தபாடி என்னுந்திருப்பதியில் தக்ஷிணமூர்த்தியினி டத்தில் பாடல் கேட்பவராகிய முனிவருட னிருந்து கேட்பதாகலான் மறைநூ லெல்லா பெய்யாமையின்றி யுணர்கின்றோ என்றார். புறவும், நாகணவாய்ப் புள்ளும் ஏகம்பவாணர் வீற்றிருக்கு மாமரத்துக்கு வடாரிடங்குவில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும் சக்கரவாகப்பறவை வீற்றிடகாசம். இவ்வாத்தானமுதலிய நிறுப்புகள் குழந்தை

கர தீர்த்தத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கும். ஆகை வேசுதாபுரம் (யாகநல்) என்னும் திருப்பதிக்கருகில் வசிக்கும்.

செய்யுள் புட்களா நென்றதை வகுத்துக் கறியசென்க. (கக)

வானாடர்வாத்தை செவிப்புலனுமொன் றின் மதகரியை முயலுங்கித் தூக்குமொன் றின், மேனாகருலுவிழிப்புலனுமொன் றின்மேவிலர்க்குத்தி னைமயக்கமெப்துமொன் றிற், காணாநெய்யிலையினக்கெரியுமொன் றிற் பாதலத்தோரகமுறுமொழிகேட்டுமொன் றி, லாணாதுநூந்துமிகமுறங்கு மொன் றிலாகவேழ்பொதுத்தானம்வயங்குமாலோ.

(இ - ள்.) ஒன்றில் வானாடர் வார்த்தை செவிப்புலனும் - (பொதுத்தானம் எழென்றவற்றுள்) ஒருபொதுவில் தேவர்கள் வசனிக்கும் வார்த்தை செவிப்புலனுக் கறியவரும், ஒன்றில் மதகரியை முயல் ஊக்கி தூக்கும்-ஒருபொதுவில் மத்த யானையை முயல் எதிர்த்துத் தூர்த்தும், ஒன்றில் மேல் நாசர் உலகு விழிப்புலனும் - ஒரு பொதுவில் மேலுள்ள தேவலாகம் கட்புலனுக்குத் தெரியவரும், ஒன்றில் மேவிலர்க்கு திசைமயக்கம் வ்யதும் - ஒருபொதுவில் அடைந்தவர்களுக்குத் திசைமயக்கம் உண்டாகும், ஒன்றில் கான் ஆர் நெய் இன்றி விளக்கு எரியும் - ஒருபொதுவில் நறுமணங் கமழும் நெய்யில்லாமல் தீபமெரியும், ஒன்றில் பாதலத்தோர் கமுறு மொழிகேட்கும் ஒருபொதுவில் பாதலத்திலுள்ளோர் பேசுந், சொற்கேட்கும், ஒன்றில் ஆணா தூந்து பிகள் முழங்கும் - ஒருபொதுவில் ஒழிவினறி சேவவாச்சியங்கள் முழங்கிக்கொண்டிருக்கும், ஆக ஏழ்பொதுத்தானம் வயங்கும் - இவ்வகையாக ஏழுபொதுத்தானம் காஞ்சியில் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும். (எ - று.)

முன்னர்க் கூறிய பொதுத்தானம் ஏழில் சென்றால் தேவர் மொழிகேட்பதும், யானையை முயல் தூர்த்துவதும், தேவருலகைக் கட்புலனுக்கறியச் செய்வதும், அடைந்தோர்க்குத் திசைமயக்கஞ் செய்வதும், நெய்யின்றி விளக்கெரியவதும், பாதலத்தோர் மொழிகேட்பதும் தூந்துபிகள் முழங்குவதமாக ஒவ்வொன்று விளங்குமென்க.

இச்செய்யுள் பொதுத்தானம் எழென்றதை வகுத்துக் கறியசென்க. (கச)

மூழ்குநர்க்குப்பொன்னுருமலரிக்குமொன் றுமுழுமலரியேர் தரு மொன் றுவிண்ணோர் கோமான், வாழ்வளிககுமொன் றுமனக்கனியலெல்லாநதருமொன் றுவேண்டியதைவழங்குமொன் று, வீழ்தகைத்தாமெய்ந்நூனமலரிக்குமொன் றுவீடுதவுமொன் றுவினைப்பிணிநோய்முற்றும், பாழ்படுத்துமொன் றென்ன மலங்கண்மர்த் துமபனிமலர்ப்பூம் பொய்கைகாரநா ன்குமேவும்.

(இ - ள்.) ஒன்று மூழ்குநர்க்கு பெர்ன் உருவம் அளிக்கும் - (பொய்கை எட் டேன்றவற்றுள்) ஒருபொய்கை மூழ்குவார்க்குப் பொன்னுருவத்தைக் கொடுக்கும், ஒன்று முழுமணி வந்தரும் - ஒருபொய்கை சிறந்த மாணிக்கமேனியைத் தரும், ஒன்று விண்ணோர் கோமான் வாழ்வளிக்கும் - ஒருபொய்கை இந்நிரனுக்குரிய போகத்தைக் கொடுக்கும், ஒன்று மனக்கு இனியவை எல்லாந்தரும், ஒன்று மனதுக்கு இன்பமானவை யெல்லாம் கொடுக்கும், ஒன்று வேண்டியதை வழங்கும் - ஒருபொய்கை (ஏனைய வாக்குக்காய்களுக்கு) வேண்டியவைகளை யெல்லாந்தரும், ஒன்று வீழ்தகைத்தாம் - சேய்ஞ்ஞானம் அளிக்கும் - ஒரு பொய்கை விரும்பத்தக்க மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்க

குநீ, ஒன்று வீதி உதவும் - ஒரு பொய்கை முத்தியைக்கொடுக்கும், ஒன்று வீணைப் பணி நோய் மூற்றும் பாழ்படுத்தும் - ஒரு பொய்கை வினைகளையும் பிணிகளையும் நோய்களையும் பாழ்படுத்தும், என்ன மலங்கள் மாற்றும் பனிமலர்ப்பூம் பொய்கை இருநான்கு மேவும் - என்று சொல்லப்பட்ட பாவங்களைப்போக்கும் குளிர்ச்சிபொருந்திய எட்டித் தாமரைத் தடாங்கன் பொருந்தியிருக்கும். (௭ - று.)

மேற்கூறிய பொய்கை எட்டனுள் பொன்னுருவ மளிப்பதொன்று, மணிபோலும் அழகளிப்பதொன்று, இந்நிர போகத்தருவதொன்று, மனக்கின்பமானவையெல்லாம் தருவதொன்று, வெண்யிவனவற்றைத் தருவதொன்று, மெய்ஞ்ஞானத் தருவதொன்று, முத்திய்காடுப்பதொன்று, நோய் முதலியவற்றைப் போக்குவதொன்று பாகவீனங்குமென்க. இச்செய்யுள் பொய்கை எட்டென்றதனை வகுத்துக் கூறியசென்க.

ஏனைய யருவங்களிற் கிறந்தது பொன்னுருவமும், அசனிற் கிறந்தது மணியுமாதலாற் பொன்னுருவம், முழுமணியேர் தருமெனவும், போகங்களிற் கிறந்தது இந்நிர போகமாதலால்விண்ணேனார்க்காடானவாழ்வெனவும், அப்போகங்களை மனவாக்குக்கூடியங்களாரவனுபவிக்கப்பெறுதல் கிறப்பாசலால் மனக்கினியவெலாம் வேண்டியசெனவும், இவைதுகர்த்தொழிந்தவழி விரும்புவது மெய்ஞ்ஞானமேயாதலால் வீழ்தகைத்தா மெய்ஞ்ஞானமெனவும், அதன் பயன் முத்தியாதலால் வீதிவுமெனவும், முறையே போகத்தையும் ஞானத்தையும் முத்தியையும் அடையப்பெற்றார்க்கு மும்மலமும் நீங்குமாகலான் வினைப்பணி நோய்மூற்றும் பாழ்படுத்தும் மலங்கண் மாற்றுமெனவுங் கூறினார். “வினைப் பணி நோய்” எனக் காரணத்தை காரியமாகவுபசரித்தார். எனவே இம்முன்றும மும்மலங்களைக் குறித்ததாமென்க. உருவம், போகம் மற்றும் வேண்டவன யாவும் முறையா நெருங்கே யனுபவித்தொழிந்தால் மும்மலமு நீங்குமாகலான் மலங்கண் மாற்று மொருகல்வென்று ஏனையவற்றைக் கூறியதுபோல் வேறு கூறாது வினைப் பணிகளாய் மூற்றும் பாழ்படுத்து மொன்றென்ன மலங்கண் மாற்றுகென்றார். (௧௫)

தீண்டினதைத் தேவாக்குமொருகல்பாம்பின் கடிவீடந்தீர்த்திடுமொருகல்சித்தியெல்லா, மாண்டவிரித் துமொருகலுயிருதவழிமோர்கல்வழக்களைத் தூற்றுவாய்சின் றுறுக்குமோர்கல், முண்டபிணித்தழும்புறுபுண்மாற்றுமோர்கண்மொய்யொவிரிமெய்த்துணியுறுப்பைப்பொருததுமோர்க, லீண்டியதிவினையிரிக்குமோர்கள் ஞானநதருபொருதலெனச் சிலைகளொல்பதோங்கும்.

(௮ - ன்) ஒருகல் தீண்டினதைத் தேவாக்கும் - (சிலைஒன்பது என்றவற்றின்) ஒருசிலை தன்னைத் தீண்டினவளைத் தேவர்களாக்கும், ஒருகல் பாம்பின் கடிவிடம் தீர்த்திடும் - ஒரு சிலை பாம்பினால் கடியுண்டவிடத்தை நீக்கும், ஒருகல் சித்தி எல்லாம் ஆண்டு அளிக்கும் - ஒருசிலை அட்டமாசித்திகளையும் அப்பொழுதே கொடுக்கும், ஓர்கல் உயிர் உதவும் - ஒருசிலை நூலந்தவர்களுக்கு உயினைக்கொடுக்கும், ஓர்கல்வழக்கு அனைத்தும் நடுவாய்கின்ற அறுக்கும் - ஒருசிலை வழக்குகளையெல்லா நடுநிலையாய் நின்று சிககறுக்கும், ஓர்கல் மூண்டபிணி தரம்புது புண்மாற்றும் - ஒருசிலை மேலிட்ட வியாதியாகிய தழும்புபொருந்திய குட்டரோக முதலிய கொடிய பிணிகளைப்போக்கும், ஓர்கல் மொய் ஒளி மெய்துணி உறுப்பை பொருத்தும் - ஒருசிலை நெருங்கிய ஒளியையுடைய உடலினின்ற மறுபட்ட உறுப்புக்களை முன்போல் பொருத்தச்செய்யும், ஓர்கல் ஈண்டிய தீவினை இரீக்கும் - ஒருசிலை பிறவிகடோறு மீட்டப்பட்டபாவங்களைப்போக்கும், ஒருகல் ஞானந்தரும் - ஒருசிலை ஞானத்தைக்கொடுக்கும், என்

சிலைகள் ஒன்பது ஒங்கும் - என்று சொல்லப்பட்ட சிலைகள் ஒன்பதும் காஞ்சியில் சிறப்புற்றிருக்கும். (எ - து.)

மேற்கூறிய சிலையொன்பதில் தேவராக்குதலொன்றும், விடத்தைத் தீர்ப்பதொன்றும், சித்திகளைத் தருவதொன்றும், உயிவாக் கொடுப்பதொன்றும், வழக்கைத் தீர்ப்பதொன்றும், பணியைத் தீர்ப்பதொன்றும், அறுபட்ட உறுப்புக்களைப் பொருத்தவதொன்றும், சஞ்சிதவினைகளைப் போக்குவதொன்றும், ஞானத்தைக் கொடுப்பதொன்றும் விலங்குமென்க. இச்செய்யுள் சிலை ஒன்பது என்றதை வகுத்துக்கூறியது.

பிணித்தழும்புறு புண்மாற்றுவதை விசல்யகரணி எனவும், மெய்த்துணியுறுப்பைப் பொறுத்துவதை சந்தானகரணி எனவும் கூறுவர். (கசு)

ஒன்றிலேனாப் பெறக்கனக மாரியொன் றிலிரசதமா மழையொன் றின் முத்துமாரி, யொன் றிலொளிரகுருவிநதமாரியொன் றில்வயிரமழையொன் றில்வயிரேயமாரி, யொன் றிலொளிலிடும் புருடராகமாரியொன் றிலடற்புள் ளேற்றுப்பசசைமாரி, யொன் றினிலிந் திரநீலமாரியொன் றிற்பொழியுமல ர்ப்பொழிலிவையோரொன்பதோங்கும்.

(இ - ள்.) ஒன்றில் ஒன்றிலேனாப் பெற கனகமாரி - (பொழில்பந்தென் டவற்றுள்) ஒருபொழிலில் தன்னை அடைந்தவர்கள் பெறும்வகையாகப் பொன்மழையையும், ஒன்றில் இரசதமாமழை - ஒரு பொழிலில் வெள்ளிமழையையும், ஒன்றில் முத்துமாரி - ஒருபொழிலில் முத்துமழையையும், ஒன்றில் ஒளிர் குருவிந்த மாரி - ஒருபொழிலில் ஒளிவிடும் குருவிந்தமழையையும், ஒன்றில் வயிரமழை - ஒருபொழிலில் வயிரமழையையும், ஒன்றில் வையேயமாரி - ஒருபொழில் வையேயமழையையும், ஒன்றில் ஒளிவிடும் புருடராகமாரி - ஒருபொழிலில் புருடராகமழையையும், ஒன்றில் அடற்புள்ளேறு பச்சைமாரி - ஒருபொழிலில் வன்மையிக்கு கருடப்பச்சைமழையையும், ஒன்றினில் இத்திரநீலமாரி - ஒருபொழிலில் இத்திரநீலமழையையும், ஒன்றில் பொழியும் மலர்ப்பொழில் - ஒருபொழில் பொழிகின்ற மலர்மழையையும், இவை ஒர் ஒன்பது ஒங்கும் - ஆகிய மழைகளைப் பெய்தலையுடைய இவ்வொன்பதுபொழில்களும் காஞ்சியில் சிறந்திருக்கும். (எ - து.)

மேற்கூறிய பொழிலொன்பதும் பொன் வெள்ளி முத்து குருவிந்தம் வயிரம் வையேயம் புருடராகம் பச்சை இத்திரநீலம் மலர் ஆகியவொன்பதையுந் தன்னை யடைந்தவர்களுக்கு மழைபோலத் தருமென்க. இச்செய்யுள் பொழிலொன்பதென்றதை வகுத்துக்கூறியதென்க. (கசு)

சொல்லருமாபாவியுறின் மூங்கையாக்குஞ்சேரர்களை மருளுத்துங்கல்விதேற்றும், பல்வகையவடிவுதவுஞ்சாவாமேன்மைபாலிக்குபாதலஞ்சேர்பிலத்தைக்காட்டும், வல்லவர்க்குந் திசைமயக்கும்பொன்மாணிக்கமழைபெய்யும்பகவிரவுமாறக்காட்டுஞ், செல்லுநரைப்பிறர்காணவியப்புச்செய்யுறியிவமன்றமொருபதெனத்திகழுமாலோ.

(இ - ள்.) சொல்லரு (மாபாவியுறின்) - மன்று பத்தென்பவற்றுள் (ஒரு சபை) சொல்வதற்கியலாத மாபாதகன் வருவானாயின், மூங்கை ஆக்கும் - ஆவனை ஊமையாக்கும், சேரர்களை மருன்உறுத்தும் - (ஒரு சபை) கள்ளர்களை மயங்கச்செய்யும், கல்விதேற்றும் - (ஒரு சபை) தூல்களை விளக்கமாகத் தெளியச்செய்யும், பல்வகைய வடிவுதவும் - (ஒரு சபை) பலவகைப்பட்ட வடிவங்களைத்தரும், சாவாமேன்மை பாலிக்கும் - ஒரு சபை) இறவாதிருக்கின்ற மேன்மையைக்கொடுக்கும், பாதலஞ்சேர்பிலத்தைக்

காட்குழி - (ஒரு சபை) பாசாளந்தைச்சேரும்படியான பிலத்தவாரத்தைக்காட்டும்; உள்
 லவர்க்கும் திசைமயக்கும் - (ஒரு சபை) மயங்காத வன்மையாளர்க்கும் திசைமயக்கம்
 உண்டாக்கும், பொன்மாணிக்கமழை பொழியும் - (ஒரு சபை) பொன்மழையையும்
 மாணிக்கமழையையும் பெய்யும், பகல் இரவு மாறாக காட்டும்-ஒரு சபை பகலை இரவா
 சவும் இரவைப் பகலாகவும் மாறிக்காட்டும், செல்லுநரைப் பிறர் காணாத வியப்புச்செய்
 யும் - (ஒரு சபை) நடக்கின்றவர்களைப் பிரதறியாத வியப்பினைச்செய்யும், இவை மன்
 றம் ஒருபத்து என திகழும் - இவ்வாறு செய்தின்ற சபை பத்தென்று சொல்லக் (காஞ்
 சியில்) விளங்கும். (எ - று.)

மேற்கூறிய மன்றம் பத்தில் ஒன்று ஊமையாக்கும், ஒன்று புத்தியை மயக்
 கும், ஒன்று கல்வி தெளிவிக்கும், ஒன்று நீளைத்த பல்வடிவங்களைத்தரும், ஒன்று சா
 வாதமேன்மையைக்கொடுக்கும், ஒன்று பாதலத்துக்குச்செல்லும் வழியைக்காட்டும்,
 ஒன்று திசைமயக்கும், ஒன்று பொன்மாணிக்கமழையாகப்பொழியும், ஒன்று பகலிர
 வை மாறிக்காட்டும், ஒன்று நடக்கின்றவரைப் பிரதறியாவண்ணஞ் செய்யுமென்க.

இச்செய்யுள் மன்றம் பத்தென்பதை வருத்துக்கூறியதென்க. (க௮)

தயிர்க்கூவல்பாற்கூவன நெய்க்கூவன் மதுக்கூவல்செழுங்கீருப்புச்
 சாற்றுக்கூவன், மயக்கமறமுத்திரெயிதறுக்கமார்க்கமற்றுலகங்கதிதாட்
 டுமும்மைக்கூவல், வியப்பெய்தமிழல்பிணிக்குங்கூவல்பாரின்ளித்தின்யிரா
 றுசெயும்விரிநீர்க்கூவ, லயாப்பின்யிங்கூவநதேதார்பீளசெய்யுமருங்கூவ
 லொடுங்கூவல்பதினென்றமால்.

(இ - ன்.) தயிர்க்கூவல் - (மேற்கூறிய பதினொரு கூவலுள்) (ஒன்று) தயிர்க்
 கிணறு, பால்கூவல் - (ஒன்று) பாற்கிணறு, நறுநெய் கூவல்-(ஒன்று) நறுமணங்கமழும்
 நெய்க்கிணறு, மது கூவல்-(ஒன்று) தேன்கிணறு, செழுங்கீருப்புச்சாறு கூவல்-(ஒன்று)
 செழுமையாகிய கருப்புச்சாற்றுக்கிணறு, மடக்கம் அற முத்திரெயி தறுக்க மார்க்கம்
 மற்றுலகில் கதிதாட்டும் மும்மைக்கூவல் - மாயாமயக்கம் நீங்க முத்திரெயியைக் காட்டு
 வதும் கூவர்க்கநெய்யைக் காட்டும் எனைய வுலகங்களிலுள்ள பதங்களைக் காட்டுவது
 மாகிய கிணறு மூன்று, வியப்பெய்த கீழல் பிணிக்குங் கூவல் - ஒன்று யாவரும் அதிச
 யிக்கும்படி தன்னை எட்டிப்பார்த்தோர் நீழலை மறைக்குங் கிணறு, பாரில் வித்தின்றி
 நாறுசெய்யும் விரிநீர்க்கூவல்-ஒன்று வினாநிலத்தில் வித்தில்லாமல்வினாவுசெய்யும் விரி
 ந்த நீரையுடையகிணறு, அயர்ப்பின்றி அங்களைஞ்சோர் மீளச்செய்யும் அருங்கூவ
 லொடும் பதினொன்றும் - ஒன்று வினாந்து வந்தவர்களை மீண்டு போகச்செய்யும் அரு
 மையான கிணறுஆகப் பதினொன்றும். (எ - று.)

மேற்கூறிய கூவல் பதினொன்றில் ஒன்று பால், ஒன்று தயிர், ஒன்று, நெய்,
 ஒன்று தேன், ஒன்று கருப்புச்சாறு, ஒன்று முத்திரெயியைக்காட்டுவது, ஒன்று சுவர்க்
 ககெறிமைக்காட்டுவது, ஒன்று ஏனைய பதங்களைக்காட்டுவது, ஒன்று கண்டோர்நீழலை
 மறைப்பது, ஒன்று அனைஞ்சோரை மீளச்செய்யுகாகிய பதினொருகிணற்றை அக்காஞ்
 சிகரமுடையதென்க.

இச்செய்யுள் கூவல் பதினொன்றென்பதை வருத்துக்கூறியதென்க. (க௯)

தன்னிடைமையள்ளினைப்பெய்யின் மற்றோர்நாங்கர்த்தயிலமெழுச்
 செய்வதொருசெக்குமுண்டு, மன்னையிச்செய்வினைப்பயனைத்தாமேநல்கு
 ஞ்சிலையொன்றுசிலைப்பாறையொன்றுமன்னுங், கன்னிபதிந்காஞ்சிறகாக்கி.

வல்பெணுங்குருமேனிவயிரவாமிச்சடவுள்பாச, நல்லடவாசிலெல்பாச
யிடைபுறதுநானிலததீதாராயப்பெய்துககோட்டெய்யபால்.

(இ - ன்.) தன்னிடை எள்ளினை மெய்யின் - சன்னிதத்தில் எள்ளினையிட்
டால், மற்றோ ஞாங்கர் தயிலம் எழ்செய்வா லேரேரிடது எனெனெயெழுமடிச்
செய்வதாகிய, ஒருமகக்கும் உண்டு-ஒரு மெட்டுமுளது, மண் உயர் மெய்யினையினை -
நிலைபெற்ற ஆன்மங்கள் செய்வதாகிய ஒருவினைப்படினை, தாமதமாகும சிவ
சிலைப்பாவை யொன்று மன்னும் - தானேததச்சககதாகிய சிலையே தடப சிலையினை
செய்த பதுமையொன்று நிலைபெற்றிருக்கும், மன்னம்மதில் காஞ்சினகர் சாவுபெறும் -
அழிவில்லாத மதில் கும்பத்த காஞ்சினகர் காவல்கொண்டிருக்கு - முடியேல் வயிரவ
மாகடவுள் நல்லநடனம் பாதர்சிலம்போசை - கரிய திருமேனியைப்படைத்த பெரு
மைபொருந்நிய வயிரவக்கடவுள நடனஞ்செய்யுநரும் சீர்பாசச் சிலா பாலி, நானி
லத்தோர் வியப்பு எய்த - இப்பெரிய வலகிலுள்ளார் யாருமே உய்யக்க, பூபால்
இடையறாது கேட்கும் - ஒருபக்கத்தில் நீங்காமல் செவிப்புலனாகும். (௭ - ௮.)

எண்ணெய் எள்ளிட்டவிடத்துத் தோன்றாமல் வேரேரிடத்துத் தோன்று
வதாகிய செச்சொன்றுளது, இப்பிறப்பில் அவரவர்செய்த வினைப்பயன்களைத் தன்னை
யொப்பாராயின் அப்பொழுதே அவ்வப்பயனைக் கொடுப்பதாகிய சிலையும்சிலைப்பாவையு
முள்ளன, காஞ்சினகரைக் காவல்புண் - வயிரவக்கடவுள நடனஞ்செய்யும் பாதர்சிலம்
போசை உலகினரதிசய்க்க ஒருபக்கத்தில் கேட்டலுமுளதென்க. (௨௦)

இன்னனவாமதிரயங்கண்மற்றுமுள்ளவெல்லையிலையவைமுழுதுமறி
வார்யாமே, முன்னுகத்தினெல்லார்க்குநாகாட்சியெய்தமுண்டகொடுங்கலி
யுத்திதற்படிமைவாழ்க்கை, மன்னிவினாபிலர்க்கணிதத்தோன்றமுத்திமரு
வினாக்குமேயுலகினவைத்தவண்ண, மன்னமலிவயற்காஞ்சிவனாபின்.
வாழ்வாருங்கவரிப்பதகண்ணுநலமமைத்தவாகும்.

(இ - ன்.) இன்னனவாம் அதிசயங்கள் மற்றும் உள்ள - இத்தன்மையவாகிய
விம்மிதங்கள் வெவ்வேறுக இன்னமுடலவுள, எல்லேயில்லை - அவைகளுக்கு ஓரள
வில்லை, அவை முழுமுதல் நுதிவராய சீர - (ஆகலான்) அங்குள்ள அதிசயமுற்றும் அறி
யத்தக்கவளவா, எல்லாவுக்கும் முன் உகச்சில் காட்சி எய்தும் - யாவருக்கும் சென்ற
மூன்றுகவகலில் கட்டபுலனுக்குத் தோன்றும், மூண்டகொடும் கலிபுகத்திற் படிமை
வாழ்க்கை மன்னிவினா சிலர்க்கண்ணி - பாவமிருந்த கலிபுகத்தில் தவவேடமுடைய
சிலருக்கேயல்லாமல், தோன்ற - எனையோகட்டபுலனுக்குத் தோன்றது, முத்திமரு
வினாக்கு - சாலைக முத்தியைப்பற்றவர்க்கு, மேல் உலகில் வைத்தவண்ணம்-மே
லாகிய சிலகலாயததில் அமைததுள்ள அற்புதங்களைப்போல், அன்னமலியைல் காஞ்
சிவனைப்பில் வாழ்வார் அகம் கவிடப - அன்னங்கண்ணிறந்த யைல்கள் கும்பத்த காஞ்சி
எல்லையிற் வாழ்கி உறவர்கள் மனங்கலிக்குந் வகையாக, கண் நுதலார் அமைத ஆகும் -
பாலலோசனராகிய இறைவர் அமைத்துவைத்த அதிசயங்களாம். (௭ - ௯.)

இன்னோன்ன அதிசயங்கண்ணென்றந், எ. இவ்விசய முற்றும் கண்ட
வர் முன் மூன்றுகவகலிவுள்ளார். இக்கலியில் தவவேடத்தர் சிலர் காண்பர். சிவகோ
கததில் பல வதிசயங்களமைந்துள்ளன. அதுபோல மிறைவன் இக்காஞ்சியிலுள்ளா
ரகங்கலிப்ப அமைத்துவைத்த அற்புதங்களாகுமென்க.

இங்ஙனவியிம்மிதங்கள் தலத்தினளவுதோற்றமென்பத முன்னுகத்தினெல்
லார்க்கு முபவாச, மெடுக் கலிபுகத்திற் படிமைவாழ்க்கை மன்னிவினா சிவகோ

வும், இதுவுஞ் சிவலோகம்போல் முத்திரகரமென்பார் மேலுலகின் வைத்தவண்ண மெனவும், இங்குள்ளாரு முத்தர்களையாமென்பார் காஞ்சிவரைப்பின் வாழ்வாரகங் களிப்ப எனவும், இறைவனருள்பெற்ற முத்தர்கள் எல்லாப்போகங்களையும் கண்டு சழித்தற்கும் அவையிற்றில் தாங்கற்றிருக்குந்தன்மை வெளிப்படுத்தற்குமேயாமென் பார் கண்ணுதலாரமைத்தவாகு மெனவுங் கூறினர். (உ.க)

இங்குரைத்தமேன்மையெலாங்கண்டுங்கேட்டுமிந்நகரிந்கொடுத்தி மையிழைப்பாராயி, னங்கவரேகயவரெனப்படுவரந்தோவறிவின்மியறியா தும்செய்தபாவப், பங்கமெலாகொழிவெய்துமறிந்துசெய்யிற்பாற்றரிதா மாதவினாற்பயனும்வேண்டி, யுங்குறைவோரத்ததமக்குவிதித்தவாற்றொனெ முகியேகம்பரருட்குரியராவார்.

(இ - ள்.) இங்கு உரைத்த மேன்மை எல்லாம் கண்டும் கேட்டும் - இவ்விடத் திலுள்ளனவென்று சொல்லிய மகிமைகளெல்லாம் காண்ணரக்கண்டுங் காதரக்கேட் டும், இந்நகரில் கொடுத்திமை இழைப்பாராயின் - இந் நகரத்தினும் பாவஞ்செய்வார்க ளானால், அங்கவரே கயவர் எனப்படுவர் - அவர்களே கீழ்மக்கள் (மூடர்கள்) என்று சொல்லப்படுவார்கள், அறிவு இன்றி அறியா செய்த பாவ பங்கமெலாமும் ஒழிவு எய்தும் - அறியுமறிவென்பதின்றித் தெரியாதுசெய்த பாவமெல்லாமு நீங்கும், அறிந்து செய்யில் பாற்றரிதாம் - அறிந்து செய்வார்களாயின் நீக்குவதரிதாகும், ஆதலின்-ஆகையால், நாற்பயனும் வேண்டி உங்கு உறைவோர் - அறம்பொருளின்பம் வீடாகிய நால் வகைப்பிரயோசனங்களை யடையவேண்டு மென்று அந்நகரில் வசிக்கின்றவர்கள், தத் தமக்கு விதித்தவ ஆரூல் ஒழுக்கி ஏகம்பர் அருட்கு உரியராவார் - தங்கடங்கள் வருணச் சிரம தருமங்களின் வழியே யொழுகி திருவேகம்பநாதருடைய திருவருளுக் குரிய ராகக் கடவர். (எ - று.)

இவ்விடத்துக் கூறியவைகளைக் கண்டும் கேட்டும் இந்நகரத்தில் தீமை செய்பவரையே மூடரென்று சொல்லப்படுவர்; அறிவின்றித் தெரியாது செய்த தீமை நீங்கும், தெரிந்து செய்தவை நீங்குவதரிதாகலின் நாற்பயனையும் வேண்டி யக் காஞ்சியில் வசிப்போர் தத்தமக்கு விதித்த வழியே நடந்து திருவேகம்பநாதர் திருவரு ளுக்குரியராவென்க.

புண்ணியுக்கூத்திரங்களில் இயல்பாகவே வசிக்கின்றவரும் வசிக்க விரும்பு வோரும் முன்னர் தூலாராய்ச்சியும் அவ்வாராய்ச்சியினாலே கேள்வியுமுடையராயிருத்தல் வேண்டுமென்பார் கண்டுங்கேட்டுமெனவும், இவ்விரண்டுமுண்டாகப்பெற் றும் அவ்வழியில் நிற்கப்பெற்றாராயின் “தானடங்காப் பேதையின் பேதையாரில்” என்றவாறு அவரே பெரும் பேதையரென்பார் கொடுத்திமை யிழைப்பாராயி னங்கவ ரே கயவரெனப்படுவரெனவும், இவர் நன்னெறியடைதல் மிகவரிசென்பார் அந்தோ எனவும், கற்கும் அறிவும் கேள்வியெய்தும் செல்வமு மிலாதவரியற்றும் பாவம் பொறுத்தலறமென்பார் அறிவின்றி யறியாதுஞ்செய்த பாவப்பங்கமெலா மொழிவெய்து மெனவும், கல்வி கேள்வி கன்றி மடப்பெற்றவர் மறத்தைக்கடிந்து அறத்தைக் கொள் ளல்வேண்டும் அஃதின்றி அறத்தைக்கடிந்து மறத்தை (பாபத்தைக்) கொள்வராயின் அவரது செயலில் கல்விகேள்விகள் நுழைந்து பயன்பெற்றதென்பார் அறிந்து செய்யிற்பாற்றரிதாம் எனவும், ஆகலின் திருவருள் வேண்டுவார் தங்கள் போதவுழிப்போதலை மாற்றி அருளால் வழிச்செல்வது கடனென்பார் விதித்தவாற்றொனெழுகி யேகம்ப ரருட்குரியராவார் எனவுங் கூறினர். (உ.உ)

வீம்மிதர்ப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உ.உ.நசு.

ஒழுக்கப்படலம்.

அழகிய கருநீல நெய் நிறந்தம்

மாதையெயில் 14 மணி முதல் 16 மணி வரையிலும்
காதலனாகான சரீர்க்கடியனுஞ்சிவன்வாழ்வையெய்தி
பாதகம்புரியல்தாஞ்சிப்பதியிடைச்சிறிதுநேரம்
லேயுதியளித்தியினுறையொழுதுகன்முறைமைத்தாமால்.

(இ - ள்.) மாதையெயில்லாம் வீழும் மடவனும் - (வீரும்பிக்கூடத்தக்க மனையாட்டியைவிட்டுவனைய) பெண்ணென்றிருப்பவனா யெல்லாம் விரும்பும் அறிவில்லாதவனும், நன்றதாயை காதலன் ஆகான் அச்சர்க்கடியனும் - தன்னைப் பெற்றெடுத்ததாயைப்போற்றுதல் செய்யாத நடையினையுடைய அங்கொடியவனும், சிவன் வாழ்வைப்பில் பாதகம்புரியல் - இறைவன் வீற்றிருக்கின்ற திருத்தளிகளில் பாதகங்களைச் செய்யாதிருத்தல் வேண்டும், காஞ்சிப்பதியிடை சிறிதும் செய்யல் (அதன்களினன்றும்) காஞ்சித்தளியில் அணுவளவுஞ் செய்யாதிருத்தல்வேண்டும், ஓதிய விதியின் ஆறே ஒழுதுதல் முறைமைத்தாம் - ஆவின் (இப்பதியில்) வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் விதியின்படியே நடத்தல் முறைமையாகும். (ஏ - று)

தன்னில்லாவிட்டு அயலில்லாநீத்தேடும் அறிவிலியும் அன்பைபால் அன்பில்லாத அருளிலியுமாகிய இருவர்களும்கிவத்தலங்களிலிருந்து பாங்குகளைச் செய்யற்க, அவற்றினுங் காஞ்சித்தலத்தில் சிறிதுஞ்செய்யற்க; அத்தலத்தில் விதிப்படி செய்வதே முறைமைத்தென்க.

காமத்தைச் செலுத்துமிடம் மனையாளாக அவன்பால் செலுத்தாது எனைய மங்கையர்பாற் செலுத்துதல் அறிவினமை யென்பார் மாதையெல்லாம் வீழ்மடவனுமெனவும், அன்பைச்செலுத்துமிடம் ஈபாயிருக்க அவன்பால் லக்காது எனையரிடத்துச் செலுத்துதல் அன்பன்றென்பார் தாயைக்காதலனாகானசரீர்க்கடியனுமெனவும், பாதகங்களையொழித்துப் புண்ணியங்களைக்கொள்ளவேண்டியபடித்தில் பாசகங்களைவிட்டுத் தல் பெரும்பாவமென்பார் சிவன்வாழ்வையிற் பாதகம்புரியலெனவும், ஈவமொன்று கோடியாக வளருரிடத்தில் கோடி ஒன்றாகக் குடியாய்முடி செய்துமொள்ளல் செல்லம் வளரும் வகையாகவென்பார் காஞ்சிப்பதியிடைச் சிறிதுஞ் செய்யலெனவும், செய்யத்தகாதவற்றைக்கடிந்து செய்யத்தருவனவற்றைக்கொள்ளவிரும்புவோரொழுதும் முறைமை இது வென்பார் ஓதிய விதியினுறையொழுதுதல் முறைமைத்தெனவும் கூறினார். காஞ்சியில் புரியவென்னாது காஞ்சிப்பதியிடைச் சிறிதுஞ் செய்யவென்றது எனைய தலங்களிற் செய்யும் புண்ணியம் செய்யுமளவே நீற்குமெனவும் காஞ்சித்தலத்திற் செய்யுமவை அளவின்றி வளருஞ் சிறப்பையுடையன எனவும் கூறியதென்க.

அல்லதா உம் பாதகங்களுக்குப் பரிசாரமுண்டாக இறைவனாதலங்களைவருத்திருக்க அதனைச்செய்யாது அப்பாதகங்களைப்போ செய்வாராயின் அவருக்குப் பரிசாரமெங்ஙன முண்டாகுமெனவும் கூறியது உமாமென்க. (க)

செந்துவர்பட்டருமாழித்தினகரெனெழுபுறவல்லவ

லோந்தெனினெழுநுலெனவாரைநிறுப்பவன்முறை

தெந்தையைக்காமநோக்கினிறவையினைந்துபோற்றிப்
புகழியினுறத்தான்செய்யும்பொருளறஞ்சிந்தைசெய்து.

(இ - ன்.) செத்துவர் படரும் தினகரன் ஆழிஎழுமுன் கண்ணல் ஐந்து என எழுந்து - மிகச்சிவந்த கிரணங்களைப் பரப்பும் சூரியன் கடலிற் றேன்றுவதற்கு முன் ஐந்து நாழிகைக்கெழுந்து, வெண்ணீறு அணிந்து உயர்மாவின் மூலத்து எந்தையை காமநோக்கின் இறைவியை நினைந்துபோற்றி - வெள்ளிய திருநீற்றை யணிந்து பெருமை பொருத்திய மாவிருக்கத்தி னடியிலெழுந்தருளியிருக்கு மெமது பெருமானாகிய ஏகம் பவானையும் காமாகநியம்மையையு முள்ளத்திற் சித்தித்துப்போற்றி, தான் செய்யும் பொருள் அறம் புந்தியில் உற சிந்தைசெய்து - தான் முயலும் பொருளையும் அறத்தை யும் மனத்தின்பொருத்தச் சிந்தனைசெய்து. (எ - று)

சூரியனுதயமாவதற்கு ஐந்துநாழிகைக்குமுன் துயிலொழிந்தெழுந்து திருநீறணித்து சிவசத்திகளாகிய அம்மையப்பரை யெண்ணித் தோத்திரஞ்செய்து தான் தேடும் பொருளையும் அதனாற் செய்யும் அறத்தையு முன்னர் சிந்தித்தென்க.

பொருள்-வரும் வருவாயாலும், அறஞ்-செய்யுஞ் செயலாலும் பாவபுண்ணியங்கள் வருமாதலால் அவற்றை யோர்ந்து செய்யவேண்டாமென்பார் புந்தியினுறத் தான் செய்யும் பொருளறஞ் சிந்தைசெய்தென்றார், “எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்த பின் - எண்ணுவமென்ப டிடுக்கு.” என்றதனால் துயிலொழிந்து செய்வத்தை வழிபட்டவுடன் இவற்றை எண்ணவேண்டுமென்க. (உ)

கரகமுந்தன்மெற்றுங்கரந்தழி இக்காமநார்க்கு
நிருதியிற்படர்ந்துகாதினீண்டமுப்புரி நூலேற்றித்
தரணியிற்பிறுணமிட்டுச்சந்திகல் பகல்வடக்கு
மீரவுதென் பாலுநோக்கியிருந்திரண்டி யக்கநீத்து.

(இ - ன்.) தன்மெ கரகமும் மற்றும் கரந்தழவி காமர் ஊர்க்கு நிருதியில் படர்ந்து - தன்மெ கமண்டலங்களைக் கைக்கொண்டு அழகிய வுருக்கு நிருதிதிக்கிற்சென்று, நீண்ட முப்புரிநூல் காதில் ஏற்றி தரணியில் திருணம் இட்டு - மார்பில் நீண்டு புரளும் முப்புரிநூலைச் செவியிற் சுற்றிப் பூமியில் திருணத்தைப்போட்டு, சந்திகள் பகல் வடக்கு இரவு தென்பாலும் நோக்கி இருந்து இரண்டு இயக்கம் நீத்து - சந்தியாகாலங்களிலும் பகலிலும் வடதிசையையும் இரவில் தென்திசையையும் பார்த்திருந்து மலசலங்களாகிய விரண்டையும் கழித்து. (எ - று)

தன்மெ கமண்டலங் கைக்கொண்டு ஊருக்கு நிருதிதிசையிற் சென்று முப்புரிநூலைச் சுற்றிப் சுற்றிப் பூமியில் திருணத்தையிட்டுச் சந்தியாகாலங்களிலும் பகலிலும் வடக்குமுகமாகவும் இரவில் தெற்குமுகமாகவுமிருந்து மலசல போசனஞ்செய்ய வேண்டுமென்க. (ஈ)

சூரியரிடக்கரத்துப்பற்றிக்குறுகிரீர் முகந்திட்டோர்கால்
வெயிகமழ்புளலான் மண்ணாற் சூரியினை விழுமிதாக்கி
நிறையப ன்முத்காலிட்டுக்குருங்குழி இக்கமுவுள்ளைக்
கிறுதியினி னாங்காலுமிருகைகே டித்தெழுகாலும்.

(இ - ன்.) சூரி இடக்கரத்து பற்றி நீர்குறுகி முகந்திட்டு - ஆன்குறியை இடக்கரத்தால் பிடித்துக்கொண்டு நீர்க்களையை யணுகி நீரை முகந்து, ஓர்கால் வெறி கமழ் புளலால் மண்ணால் குறியினை விழுமிதாக்கி - ஒருமுறை நல்ல நீராலும் மிகுத்

நிகையினாலும் பற்றியிருக்கும் குற்றம் சுத்தச் செய்து, குதம் முக்கால் மண் கீரைய இட்டு கழுவி - குதத்தை மூன்றுதரம் மிருத்திகையை நன்றய இட்டுச் சுத்தச்செய்து, கழுவும் நீன்கைக்கு ஐந்துதரம் மண்ணகாலும் - (பின்னா) சுத்தச்செய்த நீண்ட இடக் கரத்தக்குப் பத்துத்தரமும், இருகை சேர்த்து எழுகாலும்-வலமிடமாகிய இருகையை யுஞ் சேர்த்து எழுதரமும். (எ - று)

குழியை யிடக்கரத்தால்பற்றி ஜோமடைந்து முடிந்து அந்நீரிலும் மண்ணினாலும் குழியை ஓர்காலும் குதத்தை முக்காலுஞ் சுத்தச்செய்த இடக்கரத்தைப் பத்துக்காலும் இருகையை யுஞ் சுத்தி எழுகாலுமென்க. (சு)

அடி எழுதரமும் மூன்றுதரமென்க

விடவழியில் மீளாக்கீதாமிட்டி முடிமடங்குநாற்பி

கடனறி பிரமசாரிகாட்டகத்துறைவோன் மறறைக

மெடலருந்துறவியினே இவ்வுழுதகவியற்றாநெண்டும்.

(இ - ன்.) அறவிலும் அடி எழுதரமும் பூசி சுத்திசெய்க - மண்ணால் காலையும் எழுமுறை தடவிச் சுத்திசெய்யவேண்டும், ஈது இடன் மெடலில்லோர்க்கு ஆம் - இவ்விதி சிறப்புடைய இல்லறத்தார்க்காகும், கடன் அறி பிரமசாரிகாட்டகத்துறைவோன் கெடல் அருந்துறவி இன்னோர் - செய்யுத்தகுணவற்றையறிந்த பிரமசாரியும் வனத்தில் வாழ்கின்ற வானப்பிரத்தனும் ஓர்வமவராக்கியங்கள் கெடாத துறவியுமாகிய இவர்கள், இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றி கெழுதக இயற்றல் வேண்டும் - (முறையே) இரண்டு மூன்று நான்குபங்காகத் தவறாமற் செய்யவேண்டும். (எ - று)

பாதத்தை எழுகாலும் சுத்திசெய்யவேண்டும், இவ்விதி இல்லறத்தோர்க்காகும்; பிரமசாரியமுதலிய மற்றைய மூருக்கு இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றியாகுமென்க.

பிரமசாரிய முதலிய நான்கு நிலையினிற்கப்பெற்றவர் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றமாதல்போல் ஒழுக்கமும் முறையே ஏற்றமுடையதென்பார் இல்லோர்க்கீதாம் கடனறி பிரமசாரிகாட்டகத்துறைவோன் மற்றைக்கெடலருந்துறவியினே இரட்டி மும்மடங்கு நாற்றி கெழுதக வியற்றல் வேண்டிமென்றார்.

செத்துவர் என்னுஞ் செய்யுள்முதல் இச்செய்யுள்வனாயில் ஒரு தொடர். இந்நான்கு செய்யுளும் துயிலொழிந்தெழுந்த பின்னர் நினைப்பதையும், நினைத்தபின்னர்ச் சிந்திப்பதையும் சிந்தித்தபின்னர் மலசலமோசனை குறித்துச்செல்லுந் திசையையும் திக்கு நியமம்நளம் பின்னர் கை கால் குதங் குறிமுதலியவற்றை மிருத்தகையினாலும் நீராலும் செய்தத்தகுணவாகிய செளசரி கிகையுங் கூறியதாமென்க. (இ)

கொணாவது நிரவாய்ப்பெய்துகொப்புவிரித்திருகாற்றாய்மை

யணையகோகுடித்துப்பின்னரணியி அயற்புதுநீண்ட

வினைவினை மிகவாயுமற்றி நியக்கமுற்றியு வாலென்க

வினைவிரிவென்க கொணாவது கொப்புவிரித்திருகாற்றாய்மை.

(இ - ன்.) கொணாவது நீர்வாய் மெய், கொப்புவிரித்து-கரத்தில் கொண்டு வந்த நீராவாயிற்பெய்து கொப்புவிரித்திழித்து, துய்மை யணைய இருகாற் கீழ்க்குத்து - சுத்தமுண்டாக இருண்டதரம் ஆசமனஞ்செய்து பின்னர் அணியிவரல் உறுப்புநீண்டல் - பின்னர் அருமிகைவரலால் அங்கங்களைத் தொகுதலாகிய பாகசுத்தெய்தல் (விதியாகும்) இணைவிழைச்சும் உணவும் ஆற்றின் - மனைவியோடு புணர்ச்சியும் உணவுபூண்

டால, நாலவண்கால் இணையில் ாரெண்கால் - முப்பத்திரண்டுதரமும் ஒப்பில்லாத பதி னுறுதரமும், இயக்கம் உற்றிடில் - மலசலமோசனஞ் செய்தால், எண்கால் கொப்புளித் திடுதல்வேண்டும் - எட்டுத்தரமும் கொப்புளித்தல்வேண்டும். (எ - று)

பின்பு கரகலீகா வாய்ப்பெயது கொப்புளித்தமிழ்ந்து ஆசமனம் நியாசஞ் செய்க; மணவியோடு புணர்ச்சித்தால் முப்பத்திரண்டுதரமும் உணவு உண்டால் பதி னுறுதரமும் மலசலமோசனஞ்செய்தால் எட்டுத்தரமும் கொப்புளித்தல்வேண்டுமென்க.

இச்செய்யுளால் ஆசமன நியாசஞ் செய்யுங்காலமும் நீர்வாய்ப்பெய்து கொப் புளித்தல் இவ்வெண்களோடு இன்ன காலங்களிலெனவும் வகுத்தமைகாண்க. (சு)

சலமலம்விடுக்குமபோதுநதைதயலாகலவிப்போதுங்
குலவெரிவனாக் குமபோதுமவெண்பல்கோறினனுமபோது
முலவநீருடையுபபோதுமுணவீனுமபேசல்செய்யார்
மலவலிதூர்க்குமெங் காலவாகுத்ததுன்முறையினிற்போர்.

(இ - ள்.) மலவலிதூர்க்கும் எங்கோன் - ஆணவச்செருக்கொழிக்குமெமது பெருமான், வகுத்ததால்முறையில் நிற்போர் - சொல்லியருளிய வேதாகமவழியிற் பவர், மலம் சம விடுக்குமபோதும் தையலார் கலவிப்போதும் குலவு எரிவளர்க்கும் போதும் - மலசலமே என், செய்புங்காலத்திலும் மலசலமோசனஞ் செய்கின்ற காலத் திலும் - நீர்வாய்ப்பு ஆசமன நியாசஞ் செய்வதற்கு வாய்ப்பு வளர்க்குங்காலத்திலேயும், வெண் பல் - உணவு உண்டாகும் உணவு நிகழும்போதும் உணவினுமபேசல் செய்யார், கோலம் உயர்பல்கை சு, விசெய்கின்ற காலத்திலேயும் சவமும் நீரில் ஸ்நானஞ்செய் கின்ற காலத்திலேயும் உண்கின்ற காலத்திலேயும் பேசமாட்டார்கள். (எ - று)

வேதாகமவழி நிற்போர் மலசலங் கழிர்க்கும்போதும் கலவிப்போதும் ஓமாக் கினியை வளர்க்கும்போதும் தநசகசதி செய்யும்போதும் ஸ்நானஞ்செய்யும்போதும் உண்ணும்போதும் பேசமாட்டார்கள்.

இச்செய்யுளால் பேசத் தலொழிந்திருக்குங் காலங் குறித்ததென்க. (எ)

விதித்தகோறினனுமபோதுமவெண்பல்கோறினனுமபோது
முதிர்ந்திரினிலிவகபுநாநாடொறுமுட்டாநாறநிக்
துதித்தனாகால தோதுமேகமபந்தொழுதுமேபாறல்.

(இ - ள்.) நான்தொறும் - நாடொறும் விதித்தகோல்தின்ற - இது வாமென்று விதித்த தத்தகோல்தந்த உயர்த்தெய்த, உய மென்புணல் படிந்து - சுத்தமாகிய குளிர்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்த, மெனிக் காப்ப நிற உணர்ந்து - சரீரமுற்றும் விளங் கத் திருநீர்ப்புகி, சந்திகடன்புரிந்த - சந்திகடற்புணையைச் செய்து, உறு பேர் ஆன்பின் முதிர்ச்சியின் - உயர்த்திற் பொருந்திய பேரன்பின் முதிர்ச்சியால், இலிங்கபூசை முட் டாது ஆற்றி - சிவ பூசையை விடாமற் செய்து, ஏகம்பம் காலத்தொறும் துதித்து தொ முதுபோற்றல் - திருவேகம்பநாக காலத்தொறும் துதித்து வணங்கிப் புசுபூசைண் டெ. (எ - று)

இதுவாமென்று விதித்ததந் சாஷ்டந்தந்த சத்தியெய்து சுத்தமாகிய நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து இதுபுகி சந்தியாவந்தனஞ்செய்து சிவலிங்கபூசையை விடாதுசெய்து உலங்கேடோதும் திருவேகம்பநாதனை துதித்து பபோத நுதல் வேண்டுமென்க

விதித்தகோலென்றது கண்டுகி-முட்கோயுடைய வேல்முதலியன, பரிவுள்ள தாகிய ஆல் முதலியன, மருச்சன-ஆங்கில், பரிச்சினனி-சித்தா பல்லி, ஜம்பு-நாவல், வேம்பு, எருக்கு, அத்தி, மா, புன்னாகம் - சுரப்புனை, சீரிஷம் - காட்டுவாழை, அரி பேதம் - நாற்றமுள்ள கருங்காவி, வச்சிரம் - சதுரக்கள்ளி; அசனம் - வேங்கைமரம், சாதி - ஜாதி என்கிற சிறுசண்பகம், பிரியங்கு-ஞாழல்மரம், கருப விருகும்-மருதைமரம், கரஞ்சம் - புங்கமரம், சர்ஜ - சர்ஜமரம், தாடிமம் - மாதுளை, வீரவிருகும் - சேராமரம், பிலகும் - கல்லொளி, பதரி - இலந்தை, கதிரம் - வெள்ளைக்கருங்காவி, அத்தி, பந்துகம் - பந்துகவிருகும், பலாசம் - முண்முருக்கு, கதம்பம் - கடப்பமரம், ஆம்பரம் - மா, அபாமார்க்கம் - நாயுருவி, சிந்துவாரம்-நொச்சில், கூல்கம்-காசாஞ்செடி, கடகம் - பெருவாழை, கரமர்த்தம் - பெருங்காச்செடி, கோங்குமரம், அரசு, பனசம் - (பலா) தீர்க்கசம்பு - கொடிநாவல், எண்ணிகாரம் - சாவந்தி, சதகுப்பிவேர், அசோகமரம், இலவங்கம் என்று கூறிய விருக்கங்களின் காட்டங்களாம். இவற்றினளவு பண்ணிரண்டங்குலம், எட்டங்குலம், ஒரொட்டையென்னு மளவுள்ளனவாயிருத்தல்வேண்டும். அன்றியும்-அந்தணர்முதலிய மூவருக்குமு முறையே(௧௨) (௯) (௬) (௪) ஆகவும், மற்றோர்விதி-அந்தணருக்கு - (௧௦) வைசியருக்கு - (௮) குத்திரருக்கு - (௭) பஞ்சமருக்கு (௪) ஆகவும் அங்குல அளவு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பருமணவு மத்யாவருவி (நடு வீரலளவு,) கனிஷ்டிகை - (சிறுவிரலளவு) இவ்வளவினதாயிருத்தல் வேண்டுமெ) குறியிட்ட காட்டங்களெவையாயினும் - துவர்ப்பும், ஈரமும், சுகந்தமும், உரப்பும் உடையனவாயிருத்தல் வேண்டும், தந்தம் - பருத்தம், சிறுத்தம், இவ்விரண்டுமெல்லாத அளவினையுடையதாயு மிருத்தலால், அவ்வதந்தங்களுக்குத் தகுந்தபடி தூலருகூறும் மத்திமமாயிருத்தல்வேண்டும்.

குறித்த இவைகளுக்குள் - சர்ஜவிருகும் - தைரியத்தையும், வரவிருகும் - அர்த்த சம்பத்தையும், பதரி - மதுரமான த்வனியையும், கதிரம் - சுகந்தத்தையும், அத்தி - வாக்கத் த்வனியையும், பந்துகம் - செவிச்சுவைபடையும், வச்சிரம் - கீர்த்தி செளபாக்கியத்தையும், பலாசம் - உத்தமமான சித்தியையும், கதம்பம் - எப்பொழுதும் கனிமிகுந்ததையும், ஆம்பரம் - உயிராகத்தையும், அபாமார்க்கம் - தைரியம், மேதை பிரஜ்ஞை, சக்தி, தேகாரோக்யம், ஆயுள், சீலம், காந்தி, செளபாக்கிய முதலியவற்றையுந் தருவனவாம்.

- அர்க்கம் தங்கரோகத்தையும், ரீஜபூரம் துக்கத்தையும், கருபம்-நரையையும்போக்கும். இங்ஙனம் விதித்தகோல் கொண்டு கிழக்குமுகமாய்க் குக்குடாசனமாயிருந்து தந்தசு, செய்யல் விதியாதலால் விதித்தகோலின்று எனவும், நரையும் குமிழியும் துண்ணிய புழுக்களுமுள்ள நீரும் வடித்தெட்டாத நீரும் இழ்குலத்தார் திண்டியநீரும் கலங்கியநீரும் பாசிரீரும் உவரீரும் வெர்நீரும் பழையயான நீரும் கூவனீரும் ஸ்நானரந்திகளுக்காகவாகலான் துயமென்புனல் படிந்தெனவும், சந்திக்கடன்முதலிய எல்லாக் கருமங்களுந் திருநீரணியா தியந்தவாராயின அக்கருமங்கள் பாபகருமங்களையாமென்று விதியாகலான் மேனிகுதிர்ப்பரீநணிந்து சந்திக்கடன் புரிந்து எனவும், அன்பே திருவுருவாகவுடையவன் இறைவனாகலான் அவனை வழிபடுவோர் அன்பில் முதிருநிலையுடையராயின் அவனுருவங்காணக் கூடாதாகலின் உறுபேரன்பின் முதிர்ச்சியினிவிங்குசையாற்றி எவரவும், சிவார்ச்சனை ஒருநாளேனும் முட்டுப்படின அது அன்பின்மையைக் காட்டுமாகலான் நாடொறு முட்டாதாற்றி எனவும், புறப்பூசைக்கு அகப்பூசை அங்கமாதல்போல் புறப்பூசை சிவாலயசேவைக்கு அங்கமாதலால், காலந்தொறு மேகம்பந்தொழுது போற்றலெனவுந் கூறினார்.

அல்லது உம் புறத்தும் அகத்தும் வழிபட்டவர்க்கே இறைவன் வெளிப்பட்டருளுவனென்பது துணிபாகலான முன்னர் அத்ததும புறத்தும் வழிபட்டு பின்னர் இறைவன் வெளிப்பட்டருளுவா னெனணி ஆலயச் சைவ செய்தலாமென்னு முறை மையு ளாமென்க.

(அ)

இம்முறையொழுக்கின் மாறாநியல்பு மறுபிரமாணி
செம்மணிவடிவிறகமபரிநிருவருள்கடைததல்கேனாடி
மமமரிஸ்குரவன்மரிமே மறையெல்லாமுறையிறுநகன்
மும்மறையிறிண்டொன்முறுமுறமுறப்பயிறல்வீணும்.

(3 - ௩.) இம்முறை வழிக்கில் மாறாது - இவ்வீதிடாக ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறாமல், இயக்குதல் பிரமசாரி - நடக்கின்ற பிரமசாரியானவன், செம்மணிவடிவின் கமபரிநிருவருள் கிடைத்தல்வெண்டி-சிவந்த ரத்னப் போலும் வடிவியையுடையு எகம்ப நாநா திருவருள் கிடைக்கவிரும்பி, மம்மர் இல குரவன்மரி - மயக்கமில்லாத நல்லா சிரியனிடத்து, மறையெலாம முறையின் ஒதல் - நான்கு வேதங்களையும் முறையே ஒதிக்கொள்ளல்வேண்டும், மும்மறை இரண்டு ஒன்றானும் முற்றுறப் பயிர்வேண் டம் - (அந்நனங்கூடாதாயின்) மூன்றாவேதங்களாயினும் இரண்டுவேதங்களாயினும் ஒருவேதமாயினும் முழுமையுங் கற்றுக்கொள்ளல்வேண்டும். (௪ - ௪)

இங்ஙனங்கூறிய ஒழுக்கத்தினின்றும்மாறுடாதொழுகும் பிரமசாரி திரு வேகம்பன் நிருவருளை விரும்பி நல்லாசரியுணையடைந்து நான்குவேதங்களையுமோ திக்கொள்ளல்வேண்டும். கூடாதாயின் மூன்று இரண்டு ஒன்றாயினு மோதிக்கொள் ளல் வேண்டுமென்க.

கடவுளொருவனுள்ளென்பார் ஒழுக்கங் குன்றராகலான் ஒழுக்கின்மாறா நியங்குறும் பிரமசாரி எனவும், டாசஞான பசுஞானவிலக்கணங்களை வேதமுதலிய கலைஞானங்களானுணர்ந்தி மேல் பதிஞானமிததிற மெனக்காட்டித் திருவருள் பெறியிற் செலுத்துவான் சிவஞானம்பெற்ற நல்லாசரியுணே யாமென்பார் மம்மரில் குரவன்மரிமே திருவருள் கிடைத்தல்வேண்டி மறையெலாமுறையிறுநதல் எனவும், கல்லாதர் னொட்பங்கூர்ப நன்றாயினும் அறிவுடையார் கொள்ளாராகலான் வேத முற்றும் உணரும் உணர்வும் ஆற்றலும் இல்லையினும் உணர்வுக்கேற்ப ஒன்றை முறை யாகக் கற்றுக்கொள்ளல் இன்றியமையாத செயலென்பார் மும்மறை யிரண்டொன் றுறு முற்றுறப்பயிறல்வேண்டுமெனவும் கூறினார்.

(க)

மடங்குநகநன்னிநன்னில்பதிநிறைந்து நுகரளோதத்
தொடம்புகமபரிநகநாட்டுகாறமுடிக்கமீண்டு
மடங்குநமநிவனநிதழ்ப்பக்கந்திநாகாதுகாங்கமரிதி
யுடங்குநிதழ்ப்பக்கந்திநகநலவிலக்குநரிளாதலம்வண்டா.

(௫ - ௩.) மடங்குநிதழ்ப்பக்கநன்னில் மதிநிறைந்துநுகர் - ஆவணிமாதத் திலும் புரட்டாசிமாதத்திலும் வருகிற பூரணத்திதியில், ஒதத்தொடங்குந - வேதங் களை ஆரம்பித்தல்வேண்டும், மகரத்து அந்நான் துகள் அறமுடிக்க - ஸதமாதத்தில் வரும் பூரணத்திதியில் குறைவற முடித்தல்வேண்டும், மீண்டும் - மறுபடியும், அடங் கரும் வெண்கேழ்பக்கத்து ஒதக - நிறைந்த கிரணங்களைப் பரப்பும் சுக்லபக்ஷத்தில் ஆரம்பித்தல் வேண்டும், அங்கமாதி - சிவக்ஷமுதலியவங்கவகளை, உடங்கு தேய்ப்பக் கத்து ஒதல் - சுடையகலையேயும் கிருஷ்ணபக்ஷத்திலாரம்பித்தல்வேண்டும், விலக்கு நாள் ஒதல்வேண்டா - விலக்கிட நாள்களில் ஒதுதல்வேண்டாம். (௪ - ௪)

ஆவணி புரட்டாசி மாதங்களிலும் பூரணியிலும் பித்துத் தைமாதம் பூரணைத்திதியில் முடிக்கவேண்டும். மீளவும் சுக்லபக்ஷத்தில் வேதங்கனையும் அமரபக்ஷத்தில் அங்கமுதலானவைகளை யுமோதல் வேண்டும். விலக்குநாள்களில் ஒதுக்கடாதென்க.

விலக்குநாள்களாவன-பிரதமை சப்தமி அஷ்டமி பெளர்ணமி அமாவாசை கிரஹணகாலம், உத்தராயணம்-தக்ஷிணயணம் இந்நாட்களிலும் ஒதுதல்கூடாது. சதுர்த்தி திரியோதசி இந்தத்திதிகளில் பிரதோஷகாலங்களில் ஒதுதல்கூடாவென்க.

அங்கமாதி என்றது - சிதைவு, லியாகரணம், சந்தனம், நிருத்தம், ஜோதிஷம், கல்பம் இவ்வாறையுங் கூட்டி சுமாரிவெழுத்துக்காரொரோ ஜோரொரோ பவிலு ரு 1 பவாரணயெ-பவாலு ௦௨ விபுலொசெவெடுதெவா ௨ ௨ ௨ ௦௦ என வருச லாற்கண்க.

(௧௦)

செவ்வாநாணுடையே தண்டநிதமுழர் நாளுத்திரி
மவ்வவந்திடககுறெவ்வவநாமபலிதிககாராபு
செவ்வமின்மறைபையிராதிசுறவமுமிபநிந்தகொள்க
செவ்வமுல்விநியிஜெயாபணிகவத்திருவெண்நிஜெ.

(இ - ஈ.) எவ்வம் இம்மறையோர் ஆமிமுவரும் - தத்தமக்கு விதித்த ஒழுக்கங்களிற் றவராத அந்தணர் முதலிய மூவரும், செவ்வி நாண் உடை தண்டம் திசுமுந்துல் உத்தரீயம் - அழகிய அநாநாணும் ஆடையும் தண்டமும் விளங்கு முப்புரிநாலும் மேல் உத்தரீயமும் (ஆகிய இவைகளெல்லாம்). அவ்வவர் தமக்கு வெவ்வேறு அருமறைவிதித்த ஆரூல் - அவரவர்களுட் வெவ்வேறாக வேதங்களில் விதித்த விதிவழியாக, இயல்பில்கொள்க - தார்தாம் உரிசமயாகக் கொள்ளக் கடவர், விதியின் செவ்வழம் ஒம்பி திருவெண்ணீறு அணிக-விதிப்படி ஒமாக்கரியை வளர்த்தி அதிலுண்டாகிய வெள்ளிய திருநீற்றை அணிபக்கடவர். (எ - று)

அந்தணர் முதலிய மூவரும் அநாநாண்முதலியவற்றை அவ்வவ் வருணத்தவர் க்கு விதித்தவிதி வழியாகக் கொள்ளக்கடவர் ஒமாக்கியிலுண்டாகிய பஸ்மாவையணி யக்கடவரென்க.

(௧௧)

முன்னிடைகடையிடுவொன்றப்பவதிச்சொன்மொழிநதுபார்ப்பார்
மன்னவர்வணிகரிச்சையேற்பதுமரபாமாயுண்
முன்னுறுமினையாதம்மின்முத்தவார்ப்பணிகதாழ்த்த
பின்னவர்தமக்குமுத்திரைவாழ்த்துநாபேசல்லெண்டும்.

(இ - ஈ.) முன்னிடைகடையின் பவதிச்சொல் ஒன்ற மொழிந்து - முதல் இடைகடை என்கிற மூன்றிடத்தும் பவதியென்கிற பதம் பொருந்த மொழிந்து, பார்ப்பார் மன்னர் வணிகர் பிச்சை எற்பது மரபாம் - அந்தணர் அரசர் வைகியர் ஆகிய மூவரும் பிச்சையேற்பது முறைமையாம், ஆயுள்முன்னுறும் இளையர் - வயதின் குறைந்த இளையவர், தம்மின் முத்தவர் பணிக - தம்மினும் ஆயுளில் முத்தவர்களை வணங்கக்கடவர், தாழ்த்தபின்னவர் தமக்கு - வணங்கிய தம்மில் இளையவருக்கு, முத தோர் வாழ்த்துநா பேசல்லெண்டும் - முத்தவர்கள் ஆகிகுறல்வேண்டும். (எ - று)

அந்தணர் முதலிய மூவரும் பிணையேற்கும் பொழுது, “பிணை” என்னும் பதத்தினுடைய முதலிடை கடைகளில் “பவதி” என்னும் பதத்தை முறையானே கூட்டி பிணையெடுப்பது மரபாகும், இளையவர் முத்தவரைக் காணின் வணங்கக் கடவர், முத்தவர் இளையவரைக் காணின் ஆசைநக்கடவரென்க.

“பவதிபிக்ஷந்தேஹி” என அந்தணரும், பிக்ஷாம்பவதி தேஹி என கூத்திரியரும், பிக்ஷாந்தேஹிபவதி என - வசியரும் பிணக்கையேற்பது விதியாதலால் பார்ப்பார், மன்னவர், வணிகர் முன்னிடைகடையினொன்ற பவதிச்சொன்மொழிந்து பிச்சையேற்பது மரபாம் எனவும், இளைவர் மூத்தவரைக்கண்டு வணங்காமையும், மூத்தவர் இளையவரைக்கண்டு ஆசிரியகலாமையும் உடையராயின் அவர்களுக்கு ஆயுள் செல்வமுதலியனகுன்றுமாகலான் வேண்டுமென்றார், அல்லதூஉம் பணிவோர் ஆசிரியரும் ஆசிரியகல்வோர் பணிதலுஞ் செய்வாராயின் ஆயுள்முதலிய குன்றுமென்பது துணிபாகலான் அத்துணிபுதோன்ற இளையவர் பணிக், மூத்தவர் வாழ்த்துரை பேசல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினாரெனினும்மையும். (கஉ)

ஒதியபிரமசாரியொழுக்கினில்வழாதுநின்று
மூதருமறை நூல்கற்றோர்முனிவர்தங்கடனிறீர்ந்து
வேதமாமூலத்தெங்கோன்றிருவருண்மேவப்பெற்றுப்
பேதமிட்பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்குரியராவார்.

(இ - ள்.) ஒதியபிரமசாரி ஒழுக்கினில் வழாதுநின்று-சொல்லப்பட்ட பிரமசாரியவொழுக்கவழியினிறவராது நிலைபெற்றுநின்று, மூதருமறைநூல் கற்றோர் - அநாதியாகிய அரியவேதநூலைக் கற்றுணர்ந்தவராகிய (பிரமசாரிகள்) முனிவர்தம் கடனில் தீர்ந்து - முனிவர் கருடையகடனினின்று நீங்கி, வேதமாமூலத்து எங்கோன் திருவருள் மேவப்பெற்று - வேதவடிவமாகிய மாவிருக்கத் தடியில் வீற்றிருக்கும் எமது பெருமானுடைய திருவருள் வரப்பெற்று, பேதம் இல் பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்கு உரியராவார் - அத்தைதானந்தமாகிய பெரியமுத்திப்பயனுக்கு உரிமையாளராவார். ( )

பிரமசாரிய நிலையிற் தவராதுநின்று வேதநூலைக் கற்றுணர்ந்த பிரமசாரிகள் முனிவர்கடனின்றி நீங்கி இறைவன் திருவருள் வாய்க்கப்பெற்று அத்தைவதானந்தமாகிய பேற்றினுக்குரியராவாரென்க.

பிரமசாரிய வொழிக்கத்தினின்றித் தவறிச் சொன்மாத்தியாயானே பிரமசாரியென்னும் பெயருடையார்க்கு வேதப்பொருள் உள்ளத்திலமையப்பெறுதல் அரிதென்பது தோன்ற பிரமசாரியொழிக்கினில் வழாதுநின்று மறைநூல்கற்றோர் எனவும், “முனிவர்கடன் கேள்வியாற்றீரும்” என்பது விதியாதலால் ஒழுக்கினின்றும் வழாது இவர் மறைநூலுணர்வாராயின் முனிவர்மனமகிழ்வரென்னும் அவ்விதி தோன்ற முனிவர்தங்கடனீற்றீர்ந்து எனவும், நல்லாசிரியன்வழி வேதமோதப்பெற்றவர்க்குத் திருவருள் ஞானங்கிடைத்தல் நிச்சயமென்பது தோன்ற திருவருண் மேவப்பெற்று எனவும், திருவருள் ஞானமாகிய சிவஞானம் பெற்றவர்க்குத் தற்றெரிசனமும் தன்னை யுடையானாகிய தலைவன் தெரிசனமுமுண்டாய்ச் சிவதூபியியத்திவினையு மென்பது தோன்ற பேதமில் பெருவீட்டின்பப்பேற்றினுக்குரிய ராவாரெனவும் கூறினார்.

இதனானே ஒழுக்கினில் வருவினார் தூற்பொருளுணரப்பெறா ரெனவும், அது பெறாதவர் திருவருள் கூடாரெனவும், அது கூடாதவர் பேரின்பமடையாரெனவுந் குறிப்பாற் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க. (ககூ)*

வேறு.

பின்னவர்கள் பற்றிக் கந்துபத்தியினற்றிருக்காஞ்சிப்பேரூர்வாழ்க்கை மன்னுதல்வேட்டனராயினே கம்பன் நனக்கணித்தாமிருக்கைவைகிப்பன்னருஞ்சீர்க்கண்டுகைநீறுடல்வயங்கச்செய்ப்பணிகள் பவ்வுமாற்றித் துன்னியமாந்தருமூலச்சுடரொளியையமுட்டாதுதொழுதுவாழ்வார்.

(இ - ள்.) பின்னவர்கள் பற்று இகந்து பத்தியினால் திரு காஞ்சி பேரூர் வாழ்க்கை மன்னுதல் வேட்டனராயின் - சூத்திரர்கள் உலகப்பற்றொழிந்து சிவபத்தியினால் சிறந்த பெரியகாஞ்சி என்னும் பதியில் நிலைபெற்றிருக்கும் வாழ்க்கையை விரும்புவாராயின், ஏகம்பன் தனக்கு அணித்தாம் இருக்கைவைகி - திருவேகம்பலாணருக்குச் சமீபமாயுள்ள விடத்திற்றங்கி, உடல் பன்னரும் சீர் நீறு கண்டிகை வயங்க செய்பணிகள் பலவும் ஆற்றி - சரீரத்தில் சொல்லுதற்கரிய சிரப்பு வாய்ந்த பஸ்ம உருத்திராக்கங்கள் பொலியுபெற்று விளங்கச் செய்யத்தகும் பணிகள் யா யுஞ்செய்து, மா தரு மூலந்துன்னிய சுடரொளியை - மாவிருக்க மூலத்தைப் பிரியாத வீற்றிருக்கும் சிவபரஞ்சுடரை, முட்டாது தொழுது வாழ்வார் - (காலந்தோறும்) தவராமற் சென்று வணங்கி வாழ்ந்திருப்பர். (எ - று)

சூத்திரர்கள் உலகவாழ்வை வெறுத்துப் பத்தியினாலே காஞ்சிப்பதியில் வசித்திருக்க விரும்புவாராயின் ஏகம்பலாணர் ஆலயத்துக்குச் சமீபமாயுள்ள விடத்திலிருந்து திருவேடம் தாங்கித் திருப்பணிசெய்து திருவேகம்பலாக் காலந்தோறந்தெரிசனஞ்செய்து வாழ்வென்க.

நிலைநிலையாமையை யுணர்ந்து உலகவின்பங் கானன்றெனக்கண் டொரு வியவழி தோன்றுவதுபதியினிடத் தன்பேயாகலானும் அவ்வன்பின் முதிர்ச்சியினால் அவ்விறைவன் வாழும்பதியில் எழ அலாவுதல் இயல்பாகலானும் பின்னர் அவ்விறைவன் திருவேடம் புனைந்து இறைபணியினிற்றலே அவ்வவாவாற்பெறும் பேராகலானும் பற்றிகந்து பத்தியினால் பேரூர்வாழ்க்கை மன்னுதல் வேடம் அணித்தாம் இருக்கைவைகி கண்டிகை நீறடல் வயங்கச் செய்பணிகள் பலவும் ஆற்றி சுடரொளியை முட்டாது தொழுதுவாழ்வார் என்றார். வேதமோதலாதியவகட்டெ மூவரதிகாரிகளென்றதன்றி இறைபணிக்குப்பற்றிகந்தார் யாவரும் அதிகாரிகளே என்பார் பின்னவருந் தொழுதுவாழ்வாரென்றார். (கச)

கலவிநீந்தம்.

வற்றருமறையவ்வாரோதிவாழ்க்கையிற்
பற்றிலனையிடிந்குரவன்பாலென்று
முற்றினிதுறைகபற்றுடையனையெனின்
பெற்றியினருட்குருவிசைவுபெற்றோ.

(இ - ள்.) வற்றருமறை - அளவில்லாத வேதங்களை, அவ்வாரோதி - முற்கூறிய விதிப்படி கற்றுணர்ந்து, வாழ்க்கையில் பல்லிலன் ஆயிண் - இல்லாழ்க்கையில் பற்றில்லாதவனானால், குரவன்பால் என்றும் உற்று இனிது உறைக - ஆசிரியனிடத்தில் எந்நாளுமடைந்து இனிதாகப்பொருந்தி வசிச்சுக்கடவன், பற்றுடையனே எனில் இல்லாழ்க்கையில் பற்றுடையவனையானால், பெற்றியின் அருட்குரு இசைவுபெற்று - சூற்குணத்தின் உரிமையினால் ஓசைவித்த அருட்குருவினிடத்தில் உணுகுபெற்று. (.)

(முன்னர்க்கூறிய பிரமசாரி) விநிசவராது நுதி பின்னர் மலைவியோடு கூடி வாழ்வதில் விருப்பமில்லாயின் ஆசிரியனை விடாது அருடடன் வாழ்க்கடவன். விருப்பமுடையனாயின் ஆசிரியன்பால் விடைபெற்று என்க.

பிரமசாரி நிலையில் நின்றவாரே காமப்பற்றற்று ஞானநெறியடைய விரும்புவனாயின் அவன் ஆசிரியனைவிட்டு நீங்கின் அந்நெறிகூடாதென்பார்பற்றிலனையிடிந் குரவன்பாலென்றுமுற்றினிதுறைக எனவும், காமப்பற்றடையனாயின் பிறனில் விழைதலாகிய தீக்குணங்களுனவாய்ப் பிரமசாரிய நிலையைப் போக்குவதேயுங்

நுப்பாவத்தை விளைவிக்குமாகலான் அவ்வின்பத்தை அறத்தின் வழியே யனுபவிக்க விதித்திருக்கும் இவ்வாழ்க்கையை ஆசிரியனானானுரையின்வழியடையின் அது சால்புடைத்தென்பார் பற்றுடையனையெனினுருட்குருவிசைவுபெற்றுஎனவுங்கூறினார்.

அன்றியும் பிரமசரிய நிலையினின்று செல்லத்தக்கதாகிய இவ்வறத்திற்கும் துறவறத்திற்கும் வேண்டிய நன்னெறியை யுணர்த்தவல்லவராதலால் அருட்குரு எனவும், இருநெறிக்கும் நன்னெறியுணர்க வல்ல நல்லாசிரிபுரனுனை பெறுது சென்றால் அந்நெறி தீநெறியே யாதலால் பெற்றியினிசைவு பெற்றெனவுங் கூறினார். (கடு)

கடவுளார் பிதிரர் தங்கடன்கணைக்குவான்
வடுவறுமில்லக்கணமாண்டகற்பினின்
மிடலுடைக்கிழத்தியைவிதியின் வேட்டுப் பி
னெடுமனைவாழ்க்கையினொழுக்கலீதியே.

(இ - ள்.) கடவுளார் பிதிரர் தங்கடன்கள் நீக்குவான் - தேவர் கடனையும் பிதிரர் கடனையும் கழிக்க, வடு அறம் இலக்கணம் மாண்ட கற்பினில் மிடல் உடை கிழத்தியை - குற்றமற்ற இலக்கணத்தினும் சிறந்த கற்புநிலையினும் வன்மைபெற்றுள்ள ஓர்கன்னிகையை, விதியின் வேட்டு - விதிப்படி கல்யாணஞ்செய்துக்கொண்டியின் நெடுமனை வாழ்க்கையில் ஒருசல் நீதி - பின்னர் அறத்திற் சிறந்த இவ்வறவாழ்க்கையிலொழுதுதல் நீதியாகும். (எ - று)

தெய்வம் தென்புலத்தார் என்னு மிருவர் கடனுந் தீர்த்தப்பொருட்டு இலக்கணத்தினுங் கற்பினுஞ் சிறந்த ஓர் பெண்ணை விடுவழி மணம்புணர்ந்து இவ்வறத்தை நடத்தல் நீதியாமென்க.

உறுப்புகள் குற்றமுடையதாயின் பாபத்தையும், கற்புவன்மை பெற்றிலாதாயின் - நற்குணநற்செய்கைகளின்மையும் விளக்குமாகலான் வடுவறுமில்லக்கணமாண்டகற்பினின் மிடலுடைக்கிழத்தியை வேட்டு என்றார். “அறனெப்பட்டதே யில்வாழ்க்கை” என்னுஞ் சிறப்புத்தான் நெடுமனை வாழ்க்கை யென்றார். (கக)

கருதுமுப்பதிபுறிகுளவாமெலபத
யிருப்பொழுதுண்டலுமே ழமைவகை
புரிதலுமவிதித்தநான்மனைவிபுணமுலை
மருவலுமினையவுமவாகுமாணுமே.

(இ - ள்.) இவர்க்கு - இவ்வறவியலுடைய இவர்களுக்கு, கருதும் மென்பதம் முப்பதிற்று நூருவளம் இருபொழுது உண்டலும் - சொல்லப்பட்ட உண்ணும்பதமுள்ள அன்னத்தை முப்பத்திரண்டு கவளமாகப் பகலிவென்னுமிரண்டுகாலத்தி லுண்ணுதலும், ஐவகை எச்சம் புரிகலும் - தெய்வயாக முசுவிய ஐவகையாகக்களைச் செய்தலும், விதித்தநான் மனைவி புணமுலை மருவலும் - விதித்த நாட்களில் மனைவியினுடைய ஆபரணமணிந்த தனையகே அணிதலும், இனையவும் மாணும் - ஆகிய இவைகளுக்கு சிறப்பாகும். (எ - று)

இவ்வறத்தார்க்கு முப்பத்திரண்டுகவளமாக அன்னத்தை உண்ணுதலும் ஐவகையாகக்களைச் செய்தலும் விதித்தநாட்களில் மனைவியைத்தழுவுதலு சிறப்பாமென்க.

உண்ணு மன்னம் மிக்க வுட்டினமும் தண்மையுமின்றி யிருந்தல் வேண்டி மேன்பார் மென்பதபென்றார். (க௯)

ஒடுகரிமநிதயிநீனம்படுறப்பவமா
மேதமில்லிதிருக்கீதலன்னதாம
பூதருக்கிபலிபூதவெர்சமே
வேதிபாககோதனமவிதன்மானுடம்.

(இ - ள்.) ஒது எரி சமிதையின் ஒம்பல் செய்வமாம் - வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட மூவகை அக்னியில் சமிதாக்களால் ஒமித்தல் தெய்வயாகமாம், ஏதமில் பிதிரருக்கு நதல் அனனதாம்-சூற்றமில்லாத பிதிரர்களுக்கு நீரால் தர்ப்பித்தல் பிதிர யாகமாம், பூதருக்கு இடு பலி பூதஎச்சம் - பூதங்களுக்குப் பலியிடுவது பூசயாகமாம், வேதியர்க்கு ஒதனம் நதல் மானுடம்-அந்தணர்களுக்கு அனனமிடுதல்மானுடயாகமாம்.

இச்செய்யுள் ஐவகையாகங்களுள் நால்வகையாகங்களை விளக்கியதென்க. ( )

பெருமறையே துநல்பிரமவெரசமிந்
விரமகலாமநதனுப் பிரமவெரசநதான
புருமிசசுநிநததலிற்றெய்வவிவதிய
ரொருதலைபாகவிதோட்பல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) பெருமறையோதுதல் பிரமயெச்சம் - சிறந்த வேதங்களை யோதுதல் பிரமயாகமாம், இ இருமகம் ஐச்சுணன் - இப்பெரிய யாகமைந்தனுள், பிரம வெச்சந்தான் திருமிக சிறத்தலின் - பிரமயாகம் மிகவுஞ் சிறந்திருத்தலின், நது தெய்வவேதியர் ஒருதலை யாக ஒம்பல்வேண்டும் - இந்தப்பிரமயாகத்தை தெய்வத்தன்மையுடைய அந்தணர்கள கடைப்பாடாகச் செய்தல் வேண்டும். (எ - று)

இச்செய்யுள் ஐந்காவதாகிய பிரமயெச்சம் சிறக்கதென்றும் அந்நே வேதி யர்கைக்கொள்ளுதல் இன்றியமையாத செயலென்றுங் கூறியதென்க. (க௯)

வைகறையெழுநதுரெய்வினைகண்மாண்டசுர
செய்துமாநகர்ப்புறத்தெந்நாழுகுநதெய்வநீ
ரெய்தினர்குடைந்துவென்முகிலிரண்டுந
தைதுறுகண்டிகைநீறணிந்துபின்.

(இ - ள்.) வைகறை எழுந்த - விடியற்காலையிலெழுந்து, செய்வினைகள் மாண்தகச்செய்து-செய்யத்தகுவனாகிய செனசமுதவிய செயல்களை விதிமுறையாகச் செய்து, மாநகர்புறத்து ஒழுகும் தெய்வநீர் எய்தி குடைந்து - பெரிய நகர்ப்புறத்தில் செல்லும் தெய்வத்தன்மையுடைய ஆற்றையடைந்து நீராடி, வெண்துகில் இரண்டு உடுத்து வெண்மையாகிய இரண்டிலத்திரங்களை இடையிற்றிடுத்து, ஐதுறு கண்டிகை நீறு அணிந்து-அழகிய உருத்திராக்கமணியும் திருநீறும்புனைந்து,பின்-பின்னர். (எ-று)

சூரியன் உதிப்பதற்கு ஐந்து நாழிகை என்னும்பொழுது துயிலொழிந்தெழுந்து “செந்துவர் படரு” மென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறியவாறு செய்யுள் கண்மக்களையெல்லாஞ் சிறக்கச்செய்து நகர்ப்புறத்திற்சென்று தெய்வநதியினீராடி வெண்மையாகிய இரண்டாடை யுடுத்து கண்டிகையுந் திருநீறுமணிந்து பின்னர் என்க. (உ0)

வண்டிதற்றநப்பைமேலவைகமுடமுறை
யொண்டிபலலகைநங்களுவப்பவரசமிந்
தென்பெய்வாப்துடைத்தியல்பிற்றெய்வநீ
பனாபயினமறைநகளைப்படித்தல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) வண் தருப்பை புதல் மேல் வைகி - வண்மையையுடைய தருப் பாசனத்தின் மேலிருந்து, மும்முறை ஏண்டினல் வேதங்கள் உவப்ப ஆசமித்து-மூன்று தாம் சுத்தசலத்தால் வேதங்கள் மகிழ ஆசமனஞ்செய்து, எண்பெறவாய் துடைத்து இப் பல் சீண்டி - விதித்த அளவாக அதரந்துடைத்து பொருந்த நியாசஞ் செய்து, பண்பயில் மறைகளை படித்தல்வேண்டும், பண்ணுவாலும் வேதங்களை யோதல் வேண் டும். (௭ - று)

தருப்பாசனத்தின்மேலிருந்து வேதங்கள் மகிழ ஆசமனம் அதரகத்தி நியாச முதலியவைகளைச்செய்து வேதங்களைப் படித்தல்வேண்டுமென்க. (உக)

மாதவப்பேற்றி னன்மறைகளண்ணலைச்

சூதமாய்நிழற்றலிற் றொல்லையேகம்ப

நாதனுக்கினியதிப்பிரமநன்மக

மேதகுமறங்களுண்மிக்கதாருமால்.

(இ - ள்.) மறைகள் மாதவப்பேற்றினால் அண்ணலை சூதமாய் நிழற்றலில் - வேதங்கள் பெரியகவப்பேற்றினால் இறைவருக்கு மாமரமாய்நின்று நிழலிச்செய் கின்றதனால், கொல்லை ஏகம்பநாதனுக்கு இ பிரமநன்மகம் இனியது - அநாதியாயுள்ள ஏகாம்பநாதருக்கு, இத்தல்லபிரமயாகம் மிகவும் இனிமையுடையது, மேதகும் அறங்களுள் மிக்கது ஆகும் - (அன்றியும்) மேன்மைபெற்ற தருமங்களுக்குள் சிறந்த தருமமாகும்.

வேதங்கள் தவப்பேற்றினால் சூதவிருகாமாய் நின்று இறைவருக்கு நிழலைத் தருவதால் பிரமயாகம் ஏகாம்பநாதருக்கு மிகவும் இனிமையையுடையதும் தருமங்க ளுட் சிறந்ததுமாகுமென்க. (உஉ)

ஆற்றலுக்கியையவெவ்வளவைத்தாவினும்

போற்றருமறயினைப்போற்றிமேதகச்

சாற்றுகாயத்திரிசதவுருத்திர

மேற்றவைந்தெழுத்திவைவிதியினெண்ணியே.

(இ - ள்.) ஆற்றலுக்கு இயைய எவ்வளவைத்தாயினும் - தன்னளவுக்கியல எவ்வளவாயினும், போற்றரு மறயினைப்போற்றி - ஒதுதற்கரியவேதத்தை யோதி, மேதக சாற்றும் காயத்திரி சதஉருத்திரம் ஏற்ற ஐந்தெழுத்து இவை விதியில்எண்ணி- மேன்மையாச்சொல்லும் காயத்திரி அதனினு மேன்மையாகுஞ் சதஉருத்திரம் அத னினும் ஏற்றமாகியபஞ்சாக்கரம் ஆகிய இவைகளைவிதிப்படிசுணந்து. (௭ - று.)

தன்னளவுச்சியல வேதங்களை யோதி மேன்மையிற் சிறந்த காயத்திரி சத் உருத்திரம் பஞ்சாக்கரம் ஆகிய இவைகளை விதிப்படிச் சுணித்தென்க. (உ௩)

அனைத்தினுநிறைந்துறையடி சுள்பூசனை

தனக்குறுதிருப்பள்ளித்தாமங்கொய்துபோய்

மனைத்தலைவைத்துமேல்வாழ்க்கைக்கேய்ந்தன

வெனைத்துளகருமமுமியல்பினுயே.

(இ - ள்.) அனைத்தினும் நிறைந்து உறை அடிகள் பூசனை தனக்கு - எல்லா வற்றள்ளும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற இறைவருடைய அருச்சனைக்கு, உறுதிருப்பள்ளித் தாமக் கொய்துபோய் மனைத்தலைவைத்து-பொருந்திய திருப்பள்ளித் தாமங்களைப்

பறித்துக் கொண்டுபோய் இல்லின்கண்ணைவத் து, மேல்வாழ்க்கைக்கு ஏய்தன 'எனைத் துள கருமமும் இயல்பின் நாடிப்பின்னர் இல்வாழ்க்கைக்கு - பொருந்திய எல்லாக்கரு மங்களோயு முறைமையிலெண்ணிச் செய்த. (எ - று)

இறைவருடைய அருச்சுனைக்கு மலர்சொய்து இல்லின்கண்ணைவத் து பின்னர் இல்வாழ்க்கைக்குப்பொருந்திய எல்லாக் கருமங்களை யு மெண்ணிச் செய்தென்க. (உச)

கதிரவனுச்சியினனாகுங்காலையின்
முதுநிலைகங்கைநீர்முறைமையிலுமுதலு
மதியுறுநியதிகண்முடிந்துமாநிழ
லதிபனைமுறைபுளியனைந்துபோற்றியே.

(இ - ள்.) கதிரவன் உச்சியின் அணுகும் காலையில் - சூரியன் நடுவில் வருந் காலத்தில், முது சிவகங்கைநீர் முறையில் மூழ்குபு - பெருமை பொருந்திய சிவகங் கைத்தீர்த்தத்தில் விநிமுறை ஸ்நானஞ்செய்த, மதி உறுநியதிகள் முடித்து-அறிவிற் பொருந்திய நியதிகளோச் செய்துமுடித்து, மாநிழல் அதிபனை முறைபுளியி அணைந்து போற்றி - மாநிழலிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவனா ஆலயதரிசன விதிப்படி சென்றடைந்து தோத்திரஞ் செய்து. (எ - று)

உச்சிக்காலத்தில் சிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து நியதிமுடித்து ஏகம்பவா ணை முறையே யடைந்து துதித்தென்க.

நியதிகள் யாவும் அறிவினாலெண்ணிச் செய்வனவாகலான் மதியுறு நியதிக ளென்றார், (உரு)

மீண்டுதன்மனைவாயின் மேலித்தற்பொருட்
மண்டியவருட்குறியினைவனார்ச்சுனை
பூண்டபேரன்பினிற் புரிந் துபூசனைக்
காண்டுறுப்பெனப்படுமழுவாமேமாயியே.

(இ - ள்.) மீண்டு தன் மனைவாயின் மேலி - மீளவும் *தன்மனையின்கண் வந்து, தன்பொருட்டு ஈண்டிய அருட்குறி இறைவன் - தன்பொருட்டு எளிவந்தலிங்க மூர்த்தியாயிருக்கின்ற இறைவனா, பூண்டபேர் அன்பினில் அருச்சுனைபுரிந்து - தன் னுள்ளொழுந்த பேரன்பினால் அருச்சுனைசெய்து, பூசனைக்கு உறுப்பு எனப்படும் அழ லும் ஆண்டு ஒம்பி - பூசனைக்கு அங்கமாகச் சொல்லப்படும் சிவாக்கினையையு மப்பொ முது செய்து. (எ - று)

மீளவும் வீட்டின்கண்வந்து ஆன்மார்த்த மூர்த்தியைத் தன்னுள்ளொழுந்தவன் பின் மிகுதியினாலருச்சித்து அதற்கங்கமெனப்படும் சிவாக்கினையையுஞ் செய்தென்க

அறமுதலிழிஞரீ ருனவற்றினுக்
குறுபலியுதவியுங்கெச்சமைவகை
முறைபுளியாற்றியவ்வேலைமுன்னிய
பெறலருவருந்தினர்ப்பேணியுட்டியே.

(இ - ள்.) அறமுதல் இழிஞர் ஈருனவற்றினுக்கு - காக்கைமுதல் இழிஞ ரீருனவைகளுக்கு, உறுபலி உதவி - இடத்தரும் பலியையிட்டு, ஊங்கு - பின்னர், ஐவகை எச்சம் முறைபுளியி ஆற்றி-ஐவகை யாகங்களை முறைப்படிசெய்து, அவ்வேலை

முன்னிய - அச்சமயத்தில் வந்த, பெறல் அரு விருந்தினர் பேணிஊட்டி - பெறுதற் கரிய விருந்தினரை விரும்பி உண்பித்து. (எ - று.)

காக்கைமுதல் இழிஞ்சுருனைவர்களுக்கிடத்தருப்பலியையிட்டு ஐவகை யா கங்களைச்செய்து அக்காலத்தில்வந்தவிருந்தினரைவிரும்பியுண்பித்தென்க (உஎ)

நீததவர்க்கையமுநேர்ந்துநோயினர்
வாய்த்தவெஞ்சுன்முதிர்மகளிர் பிள்ளைகள்
மூத்துறுகிமுடிவாழமுததலுட்டிப்பி
னேத்துறுகிவாஞ்சுரோடுண்டலேயுமால்.

(இ - ன்.) நீதவர்க்கு ஐயமும் நேர்ந்து - துறந்தவர்களுக்குப் பிச்சையிட்டு, நோயினர்வாய்த்த வெங்குல் முதிர்மகளிர் பிள்ளைகள் மூத்துறு கிழவனாமுந்த ஊட்டி- பிணியானனையும் விருப்பமவாய்ந்த கருமுதிர்கின்ற மகளிலாயும் மக்களையும் முதிர்ந்த கிழவனாயும் முன்னர் உண்பித்து, பின் ஏத்துறு கிளைஞ்சுரோடு உண்ணல் ஏயும் - பின்னர் புகழ்கின்ற சுற்றத்தாரோடுண்டல் விதியாகும். (எ - று)

துறவிசளுக்குப் பிணையிட்டு நோயாளிகள்-கருப்பஸ்திரீகள்-மக்கள் கிழவர் ஆகிய இவர்களுக்கு முன்னுண்பித்துப்பின் சுற்றத்தாரோடுண்ண வேண்டுமென்க.()

எழுதீக்கிழந்தேடிஸ் விநந்தம்.

கங்கைவாரசுடி லக்கடவுளைநீனைந்துகறிதயிரெய்யுடனாவி
யங்கியையெழுப்பியிருத்திசெய்கையாகமுப்பதிற்றிருகவளம்
பங்கமிலவிதியா லுண்டுகைபூசிப்பாகடைதின் நகன்பிணைநீர்
பொங்குபேரன்பிணைக்கேலாடமர்ந்திப்புராணமேகேட்டிடல்வேண்டும்.

(இ - ன்.) கங்கைவாரசுடி லக்கடவுளைநீனைந்து - கங்கையையணிந்த நீண்ட சடைட்டியையுடைய இறைவனைத் தியானித்து, ஆவி அங்கியை யெழுப்பி - பிராண வாயுவினால் குண்டலியிலிருக்கும் அணுவை யெழுப்பி, கறி தயிர் நெய்யுடன் ஆகுதி செய்கையாக முப்பதிற்றிருகவளம் பங்கமில் விதியாலுண்டு - கறி தயிர் நெய் முதலிய வற்றை 'ஓமத்தியிலிடும் செய்கையையப்போல முப்பத்திரண்டு கவளத்தையும் குற்ற மில்லாத விடப்படி யுண்டு, கைபூசிபாகடைதின்று - கைசத்திசெய்து தாம்பூலத் தரி த்து, அதன்பின்னர் பொங்குபேர் அன்பின் ஓக்கேலோடு அமர்ந்து - அதன்பின்மேலே மும் அன்பினால் சுற்றத்தாரோடருந்த, இப்புராணமே கேட்டிடல் வேண்டும் - இக் காஞ்சிப்புராணத்தையே கேட்கவேண்டும். (எ - று)

கங்காதரனைச் சித்தித்து பிராணவாயுவினால் குண்டலியிலிருக்கும் கணலை யெழுப்பி கறி தயிர் நெய் முதலியவற்றை ஓமத்திலிடும் செய்கையைப்போல முப்பத் திரண்டு கவளமாக விதிப்படி யுண்டு கை சத்திசெய்து தாம்பூலத்தரித்து அதன்பின் அன்பினால் சுற்றத்தாரோடருந்து இப்புராணத்தைக் கேட்கவேண்டுமென்க. (உக)

நான்மறைப்பொருளாய்க்கதைக்கெலாமிடனாய்நாற்பயணதவமேகம்பன்
மேன்மையுங்காமநோக்குடையிறைவிமேன்மையும்விளக்குவதிதுவே
தான்முறைவருணநிலைகளினொழுக்க நுண்ணிதற்றெரிப்பதுமிதுவாம்
பான்மையாற்காஞ்சிப்புராணமேநானும்பயில்வுறக்கேட்பதுமரபால்.

(இ - ன்.) நான்மறைப்பொருளாய் கதைக்குல்லாம் இடனாய் நாற்பயன்உத வும் ஏகம்பன்மேன்மையும்-நான்குவேதங்களின் பொருளாய்ப் புராணங்களுக்கெல்லா மாநாரமாய் அறமுதலிய நாற்பயனையும் கொடுக்கும் ஏகம்பவாணருடைய பெருமை

ஏகாம்பரநாதன் பெருமையையும் காமாக்கியம்மையினுடைய பெருமையையும் விளக்குவதெயல்லாமல் நான்முறைகளில் விதித்த வருணச்சிரமங்களின் நிலைகளை நுண்ணிதாகத் தெரிவிக்கத் தன்மையினால் இக்காஞ்சிப்புராணத்தையே நன்றாய் விளங்கக்கேட்பது முறைமையாமென்க.

(௩௦)

(இ - ள்) அவர்களின் என்றும் மறைந்திருங்காறும் - கிரணங்களைப்பரப்புந்
சூரியன் அத்தமனமாகுமளவும், ஆன்றவர் படித்திடக்கேட்டு குலவுநீர் அந்திசெய்
கடன்முற்றி - மேலோர்சொல்லக்கேட்டு விளங்குந் சிறப்பினையுடைய அந்தியில்
செய்கடனைமுடித்து, கோயிலேகுறுகி ஏகம்பத்திலேவினை தொழுது - ஆலயத்தை
யடைந்து ஏகம்பநாதலா லணங்கி, மனைவயின் நன்னுஞ் சமிறையின் அங்கிவேட்டு -
இல்லத்தின்கண்வந்து சேர்ந்து சமிறையால் நித்தியவோமஞ்செய்து, அமர்ந்து பல
ருடன் அருந்தி இரவில் மனைவிச்சொடு பள்ளியில் மேவுதல் விதி - பின்னிருந்து
பலரோடி உண்கி இராக்காலத்தில் மனையாட்டியோடு சயனத்தையடைதல் விதியா
கும். (எ - று)

சூரியனத்தமாகுமளவும் மேலோர் இப்புராணத்தைச் சொல்லக்கூடாது அந்தியிற்செய்கட்டினை முடித்து ஆயுதத்தில் ஏகம்பநாதரை வணங்கி மனைப்பயயடைந்து சமீபையால் ந்தயவோமஞ்செய்து பலரோடுண்டு இரவில் மனையாளோடு சயனித்தல் விதியாகுமென்க.

(௩௧)

தறுக்குறுவனப்பிற் பிறர்க்கு ருபியவரை த்தவ்வையிற் நற்கையிற் காண்க
 வருத்தி மகனிகைமகவரினா த்தாயி ழுவ ழுகவரினாவமடவா
 மருப்பினள்கொன் னை த்தக த்கண்மா ட்டிமன் னை த்தபா ளிற் றா
 விருப்பினையவள் பான்மறு பபினுமென் னை லைம டுத
 னைம டுத

(இ - ள்) நன்னெறி விழைவார் தருக்குறுவனப்பல் பிற புகழ்பாரைக் கவையில் தங்கையில் காண்க - நன்னொழுக்கத்தை விரும்பினார்கள் பெரழகு வாய்த்திருக்கும் பிறர்க்குரிய மனைவியைத் தமக்கையைப்போலும் தங்கையைப்போலும் காணக்கடவர், உருத்திரசுண்ணிகை மகவினா தாயின் உழைக்க - இறைவனுக்கடிமையாக விருக்கின்ற உருத்திரசுண்ணிகையா தாயைப்போலும் நனைக்கக்கடவர், வைணவமடவார் அருப்பிளங்கொங்கை தாதிகள் மாட்டும் - வைணவப்பெண்களிடத்தும் தாமரை யுருப்புபோலு மிளங்கொங்கைகளைப்படைத்த தாதிகளிடத்தும், அன்னதே யாகவின் புணர்ச்சியிருப்பினை அவர்பால்மறப்பினும் எண்ணல் ஒம்புக-தாயைப்போலவேயெண்ண

ணவேண்டுகவின் இணைவிழைச்சை அவரிடத்து மறந்தேனு மெண்ணுதலை யொழியக்கடவர். (எ - று)

நல்லொழுக்கத்தை விரும்பினவர்கள் அழகிற் சிறந்த பிறர்மனைவியரைத் தவ்வைதங்கையைப்போலவும், உருத்திரகணிகையரையும் ஸைவனவப்பெண்களையும் தாதிகளையும் தாயைப்போலவும் நினைத்து புணர்ச்சிவிருப்பனை யவர்பாலெண்ணலை யொழியக்கடவரென்க. (கஉ)

இருட்சுரி கருமென் மலர்க்குமுன் மனையாளிளமுலைப் போகமுமகனின் பொருட்டெனக்கொண்டேனிலக்குநாளொழித்துப்புணர்ந்தபின் நீங்கிவெம் ளனாக்கசைத்தருளுமடி களீரடியுமகதழிஇத்துயிலுகமற்றிங் [பாந்த குரைத்தவாறென்றுமொழுதுநரெங்கோன்றிருவருட்சுரியவராவா.

(இ - ள்.) இருள் சுரி கரு மெல் மலர்க்குமுன் மனையாள் இளமுலைப் போகமும் - இருளடைந்த கரிய மெல்லிய மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மனைவியின் இளமுலைப்போக்கை விரும்புதலும், மகவின் பொருட்டே என கொண்டுமகப்பேற்றின் பொருட்டென்றே உட்கொண்டு, விலக்கு நாள ஒழித்து - புணர்ச்சியாகாவென வொழித்த நாளில் அப்போகத்தை யொழித்து, புணர்ந்தபின் நீங்கி - கூடியபின்ன ரங்கொழிந்து வேறிடத்திருந்து, வெம்பாந்தள் அனாக்கு அசைத்தருளும் அடிகள் ஈரடியும்-கொடியபாம்பை இடையில் உதரபந்தனமாகக்கட்டி இறைவருடைய இரு பதங்களையும், அகம் தழுவி துயிலுக - உள்ளத்திற்கொண்டு உறங்கக்கடவர், ஈங்கு உரைத்த ஆறு - இவ்விடத்திற் சொல்லியவாறு, என்றும் ஒழுகுனர் - எந்நாளும் நடக்கத்தக்கவர்கள், எங்கோன்றிருவருட்கு உரிபவர் ஆவார் - எமதிறைவருடைய திருவருளுக்குரியவராவார்கள். (எ - று)

மனைவியின்போகத்தை விரும்புதலும் மகவன்பொருட்டே என்றெண்ணி ஒழிக்குநாள்களிலொழித்துக் கூடியபின் வேறிடத்திருந்து இறைவனடிக்களை யுள்ளத்திற் கொண்டுறங்கக்கடவர், இவ்வாறு எந்நாளும் நடப்பவர்கள் எமதிறைவனுடைய வருளுக்குரியராவார்களென்க. (கக)

கச்சிமாநகரிற் கம்பநாயகன்முன்கரிசுறுத்தான்றவர்முகப்ப வச்சுவமாடையூண்முதற்றுநமாதரித்தியைந்தவையளித்தல் [ரைப்பி பொச்சமிலவ்வக்கொடைப்பெரும்பயனென்றனந்தமாய்ப்பொலியுமவ்வனசசிமெய்யுணர்வுகொளுததுவோன்வீடுநனுகுமேமபட்டதித்தானம்.

(இ - ள்.) கச்சிமாநகரில் - பெரியகாஞ்சிநகரத்தில், கம்பநாயகன் முன் - ஏகாம்பரநாதர் சந்நிதியின்முன், கரிசு அறுத்து ஆன்றவர் முகப்ப - குற்றமற்ற பெரியோர்கள்கொள்ள, அச்சுவம் ஆடை ஊண்முதல் தானம்-அவ்வதானம் வஸ்திரதானம். அன்னதானமுதலிய தானங்கள், ஆதரித்துஇயைந்தவை அளித்தல் - அன்போடு தனக்கமைந்தவற்றைக்கொடுத்தல், பொச்சம் இவ் அவ்வக்கொடை பெரும்பயன் - பொய்மையில்லாமல் அந்தந்த தானங்களால் வரும்பெரியபயன், ஒன்று அனந்தமாய் பொலியும் - ஒன்று கோடியாக வளரும், அ வரைப்பில் - அக்காஞ்சிநகரத்தில், மெய்யுணர்வு நச்சி கொளுத்துவோன் - சிவஞானத்தை விரும்பி விளங்க அறிவிக்கின்றவன், வீடுநனுகும் - மோகஸ்தையடைவான, மேம்பட்டது இத்தானம் - இக்காரணத்தால் இந்த ஷேஷத்திரம் மேம்பாட்டினையுடையதாகும். (எ - று)

காஞ்சிநகரத்தில் ஏகம்பரநாதன் சந்நிதியில் பெரியோர்கள்கொள்ள அவ்வுமுதலிய தானங்கள் கொடுத்தால் அவை ஒன்றனந்தமாய்ப் பொலியும். அவ்விடத்தில்

மெய்ஞ்ஞானம் அறிவிற்றேற்ற வுபதேசிப்பவர் முத்தியையடைவர். இக்கர்ணங் களான் இக்காஞ்சித்தளி சிறப்புடைத்தென்க.

அஸ்வமுதலிய மா தானங்களோடு ஞானதானமும் கூறினமையான் ஞானத் திற்குரிய அதிகாரம் அந்நகரிலுள்ளார்பாடுனோக்காது ஞானோபதேசஞ்செய்யவேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது. எனவே, அஸ்வதானமுதலியன பிறர்க்கேற்பொருட்டன் றித் தாமடையவிரும்பிய துறக்கமுதலிய பதங்களை எய்தற் பொருட்டென்றேதெள்ளி தினறியக்கிடத்தல்போல், முத்திப்பதத்தையடைய விரும்புவாரும் அந்நாட்டிலுள்ளார் க்கு ஞானோதயமுண்டாகச் செய்வாராயின் முத்திப்பதத்தையடைவவென்று குறித்த தென்க. (௧௪)

ஒதல்வேள்வீகையோதுவித்திடல்வேட்பித்தலேற்றமுமுறுமறையோர்க் காதியின்மூன்றோடளித்திடலூர்திபடைத்தொழிலரசருக்குரிய வாதியின்மூன்றுவாணிகம் பசுவேர்வணிகருக் காகுமங்கவற்று ளாதியின்மூன்றுமல்லவைமுறையேயவ்வவர்விருத்திக்காமால்.

(இ - ள்.) மறையோர்க்கு ஒதல் வேள்வீகை ஒதுவித்திடல் வேட்பித்தல் ஏற்றலும் உறும், அந்தணர்க்குத் தாம் ஒதுதலும் யாக்குசெய்தலும் கொடுத்தலும் பிறர்க்குத் தாம் ஒதுவித்தலும் பிறர்க்குத் தாம் யாக்குசெய்தலும் பிறரிடத்துத் தாமேற்றலும் (ஆகிய இவ்வாறும்) பொருத்திய விதியாகும், அரசருக்கு ஆத்யின் மூன் றோடு அளித்திடல் ஊர்தி படைத்தொழில் உரிய - வேந்தர்க்கு முன்னர்க்கூறிய ஒதலாதியாகிய மூன்றுடன் உலகை நீதிவழியிற்காத்தலும் யானையேற்றமுதலியபயிற்சி களும் போர்க்குரிய படைத்தொழிலில் வன்மையும் ஆகிய மூன்றும் உரியனவாம், வணிகருக்கு ஆத்யின்மூன்றும் வாணிகம் பசு ஏர் ஆகும் - வைசியருக்கு முன்னர்க் கூறிய ஒதல் முதலியமூன்றுடன் வாணிகமும் பசுக்காத்தலும் ஏருமுதலும் (ஆகிய மூன்றும்) உரியனவாம், ஆங்கவற்றுள் - (அந்தணர்முதலிய மூவர்க்குக்கூறிய) அவ்வா றனுள், ஆதியில் மூன்றும் அல்லவை - முதலிற்கூறிய மூன்றும் மல்லாதவைகள் முறையே அவ்வவர் விருத்திக்கட்காம் - முறையாக அவரவருடைய தொழில் முறைமைக்கேற்ற வாறு கைக்கொள்ளல் உரிமையுடையனவாம் (ஏ - று.)

ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றன் முதலிய அறுவ கைக்கும் உரியவர் அந்தணரெனவும், ஒதுவித்தல், வேட்பித்தல், ஏற்றலாகிய மூன்று மொழிந்த ஒதல் வேட்டல் ஈதன் முதலியவற்றோடு காத்தல் ஊர்திபயிற் படைத் தொழிலியற்றன் முதலிய மூன்றுக்குமுரியவர் கூத்திரியரெனவும், கூத்திரியருக் குரி மையாகக்கூறிய ஒதன் முதலிய மூன்றோடு வாணிகம் பசுக்காத்தல் ஏருமுதல் முதலிய மூன்றுக்கும் உரியவர் வைசியரெனவும், இம்மூவரும் முறையே ஒதுவித்தல் முதலிய மூன்றானும் காத்தல் முதலிய மூன்றானும் வாணிக முதலிய மூன்றானும் விருத்தி •செய்துக்கொள்ளல் முறைமையெனவும் வகுத்துக்காட்டியதென்க.

பிரமஞானத்தை யுணர்ந்தோதியுணர்த்தற்குரியராவாரும் சர்ப்பாத்திரராவாரும் அந்தணரேயாகலின் ஒதல்வேள்வீகை யோதுவித்திடல் வேட்பித்தலேற்றமு முறு மறையோர்க்கு எனவும், அரசன், அந்தணரை ஏவுதற்குத்தாவாகக்கொண்டு தான் இயற்றுதற்குத்தாவாகவிருந்து செங்கோல் செலுத்தற்குரியனாகலான் அவனுக்கு சிஷ்டபரிபாலனத்தின்பொருட்டு ஒதல், வேட்டல், ஈதல், காத்தலும், துஷ்டநிர்க்கரத்தின் •பொருட்டு ஊர்திமுதலியனவும் வேண்டுகோலின் ஊர்திபடைத்தொழில் அரசருக் கருக

ஞாய எனவும், அந்தணரரசருக்கு விதித்த அறுதொழில்களும் வாணிகமுதலியமூன்று மில்லாதொழியின் அவ்வறுதொழிலு நிலவப்பெற்றுப் பயனறராவாகலான் அவை பயன்பெறும்பொருட்டு வாணிகம் பசுக்காத்தல் உழவுத்தொழில் செய்தல் இம்மூன்றுமும் ஈட்டும்பொருளை அறத்தின்வழியே யீட்டி அறத்தின்வழிச்செலுத்த ஒதல் முதலியனவேண்டுமாகலின் ஆதியின் மூன்றுவாணிகம் பசுவேர் வணிகருக்காகுமெனவும், இங்ஙனம் ஒவ்வொரு வருணத்தாருக்குக்கூறிய அறுவகையில் ஒதல்வேள்விகை யொழிந்த மும்மூன்றும் முறையே அவ்வவர்கட்கு விருத்தியாகலின் ஆங்கவற்றுள் ஆதியின் மூன்றும்வலைவமுறையே யவ்வவர் விருத்திகட்காமெனவுங் கூறினார். ஆம் எனவே அந்தணன் - வேந்தர் வைசியர்கட்குரிய விருத்திகளினும், வேந்தர் - வேதியர் வைசியர்கட்குரிய விருத்திகளினும், வைசியர் - வேதியர் வேந்தர்கட்குரிய விருத்திகளினுஞ் செல்லுதலாகாவென்பது தானே போதரல் காண்க.

இதலுனே அந்தணர்முதலிய மூவர்க்கும் ஒதல் வேட்டல் ஈதன் முதலிய மூன்றும் பொதுவெனவும், ஒதுவித்தல் வேட்பித்தல் ஏற்றன்முதலிய மூன்றும் அந்தணர்க்குச் சிறப்பெனவும், காத்தல் ஊர்தியிறல் படைத்தொழிலியற்றன் முதலிய மூன்றும் அரசருக்குச் சிறப்பெனவும் வாணிகஞ்செய்தல் பசுக்காத்தல் ஏருழுதன் முதலிய மூன்றும் வைசியருக்குச் சிறப்பெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க. (௧௫)

இருதமோடமிர்தவிருத்தியுமானரோர்க்கிசைவனமிருதமுமாகும் தருபிரமிருதஞ்சத்தியாநிருதத்தழுவலுமொன்றுநாய்விருத்தி யொருவலேவேண்டுமுஞ்சநல்விருத்தியிருதமாமொன்றிரவாமல் வருவதேயமிர்தமிரந்துறன்மிருதமுழுவின்வந்துறல்பிரமிருதம்.

(இ - ள்.) இருதமோடு அமிர்தவிருத்தியும் ஆன்றோர்க்கு இசைவன—இருதவிர்த்தியுடன் அமிர்தவிர்த்தியும் மேலாகிய அந்தணர்களுக் குரிமையுடையனவாம், மிருதமும் தருபிரமிருதம் சத்தியாநிருதம் தழுவலும்ஆகும் - (இதுவேயுமன்றி) மிருதம் பிரமிருதம் சத்தியாநிருதமென்பவைகளையும் மேற்கூறியவைகளோடு தழுவிக் கொள்ளலுமாம், 'நாய் விருத்தி ஒன்று ஒருவலேவேண்டும்—நாய் விருத்தியென்று சொல்லப்படுவதொன்றை நீக்கவேவேண்டும், உஞ்சநல்விருத்தி இருதம் ஆம் - உஞ்ச விருத்தி இருதமென்றுசொல்லப்படும், ஒன்று இரவாமல் வருவதே அமிர்தம் - ஒரு சிறிதும் யாசிக்காமல் வருவதே அமிர்தமென்று சொல்லப்படும், இரந்துறல் மிருதம் - யாசித்துவருவது மிருதமென்று சொல்லப்படும், உழவின் வந்துறல் பிரமிருதம் - ஏருழுதலால் வருவது பிரமிருதமென்று சொல்லப்படும். (௭ - டு)

விருத்தி - இருதம் அமிர்தம் மிருதம் பிரமிருதம் சத்தியாநிருதம் நாய்விருத்தி என அறுவகை. இவற்றுள் நாய்விருத்தி யொழித்து ஒழிந்த ஐவகைவிருத்திகளும் அந்தணர்கள் செய்தற்குரியன. இருதமென்பது உஞ்சவிருத்தி, அமிர்தமென்பது பிறர் பால் குறைகூறியாசியாத விருத்தி, மிருதமென்பது யாசிக்கும் விருத்தி, பிரமிருதமென்பது ஏருழுதலாகிய விருத்தி என்க.

உஞ்சவிருத்தியாவது வீணைநிலத்தில் வீழ்ந்து சிதறியிருக்குநெற்களைச்சிறிது சிறிதாய்ச் சேகரித்து அதனாற்சேவிப்பதொன்று, அந்நிலத்தில் உழவர்கள் நெற்கட்டுகளைக்கொண்டுபோகப் பின்னர் சிதறியிருக்கும் நெற்களைக்கூட்டி அதுகொண்டு சேவிப்பதொன்று. (௭௬)

சத்தியாநிருதம்வாணிகவிருத்திதாழ்வுறுஞ்சேவகஞ்செய்யல்
வைத்தநாய்விருத்தியாதலினதனைமாற்றியேயிருபிறப்பாள
ரொத்ததேதார் தூயவிருத்தியாற்றம்மையோம்பிமெய்த் தூல்பலபயின்று
தத்தமக்குரியநியதியினொழுதித்தங்குதன்மரபெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) வாணிகவிருத்தி சத்தியாநிருதம் - வணிகவிருத்தியால் வருவது
சத்தியாநிருதமென்றுசொல்லப்படும், தாழ்வுறும் சேவகம் செய்யல் வைத்தநாய்விருத்தி,
தாழ்வுபொருந்திய சேவகஞ்செய்தலால் வருவது நாய்விருத்தியென்றுசொல்லப்படும்,
ஆதலின் - ஆகையினால், இருபிறப்பாளர் அதனைமாற்றி - அந்தணர்கள் அந்தநாய்விருத்
தியை யொழித்து, ஒத்ததேதார் தூயவிருத்தியால் தம்மை ஒம்பி - ஏனையதொழில்களுள்
தங்களுக்கொத்ததாகிய ஒருநல்லதொழிலால் தம்மைக்காத்துக்கொண்டு, மெய்தூல்
பலபயின்று தத்தமக்குரிய நியதியினொழுதி - உண்மையால் பலவற்றைக் கற்றுணர்
ந்து தத்தமக்குவிதித்த நியதியிற் தவருதுநடந்து, தங்குதல் மரபுஎனப்படும் - வாழ்தல்
முறைமையென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

சத்தியாநிருதவிருத்தியென்பது வணிகவிருத்திசெய்வதாகும், நாய்விருத்தி
யென்பது பிறருக்குத்தாழ்ந்து அவரேவிய எவலைச்செய்வதாகும், வேதியர் இவ்வீரு
தொழிலையுமொழித்துத் தம்முடைய ஒழுக்கத்துக்கு முரணாகத் தொழிலால் தம்மைப்
பாதுகாத்து மெய்தூல்சேர்ப் பயின்று தமக்குரிய ஒழுக்கத்தினின்று நீங்காதிருத்தல்
அந்தணர்மரபாகுமென்க.

ஒத்தது எனவே தத்தமக்கு அமைந்துள்ள சரீரவன்மை, ஆயுளளவு, ஆசா
ரம், கல்வி, வேடம், பிறர்க்குப்போதித்தலாகிய போதகாசிரியத்தன்மை, புத்தி ஆகிய
இவைகளுக்கு மாறுபாடில்லாததெனவும், ஓர் தூயவிருத்திஎனவே முன்னர் இருதமுத
லாகக்கூறிய ஐந்தனுளொன்றானும் அன்றி அஜிம்ஹாம் அசடாம் எனவே பிறர்,
க்கு எத்திறத்தும் துன்பமில்லாமலும் குரூரமில்லாமலும் ஆர்ச்சிப்பதாகிய ஆர்ச்சித்
தானும், அன்றி அரசனிடத்தினும், யாகஞ்செய்பவரிடத்தினும், தம்மிடத்தில் கல்வி
கற்றவர்களிடத்தினும் யாசிப்பதாகிய யாசகத்தானும் சீவிப்பதெனவுங் கொள்.

“நீபெராசத்திற்கழிச்சாளுநநிறைகிரியைதரவதனைநிமலன்மேலி, நாடரிய
கருணைதிருவுருவமாகிவன்றுபலகலைவிந்துவாதி, கூடுமொளிவளர்குடிஸமாயையே
விக்கொடுவினைகொடனுகரணபுவனபோகம், லீடுபெறநிறுவியவையொடுக்குமேனி
பிறங்கிய நிட்களசகன்பெற்றியாமே.” எனவும் “சங்கிதுவென்றதுகடந்தவியல்பி
னனுமீது முதனடுவொன்றுமிலாமையானு, மோங்கிவளர்ஞானமயனாதலானுமுன்னை
பிறர்க்கறிவரியவொருமையானு, தாங்கரியவெறுப்பினொடுவிரப்புமெல்லாஞ்சார்வரிய
தனிமுதல்வதைலானு, நீங்கலருமுயர்க்குரியாய்நிற்றலானுநிறுத்திவெனினேந்தவுருந்ம
லன்றானே.” எனவும், “உலகமெலாமொருவனோடுருத்தியொன்றென்றுளதாகி
நின்றளவிலொடுங்கும்பின்னு, மலமதனலுளதாருமுருவமாறியவருவதுபோவதுசெல்வ
தாதலானு, மலேவிலேசேதனமாயையாதலானுமணுக்களுருவடையுறிவிலாமையானு,
நிலவுதொழின்மருவியுருநிற்றலானுநின்றெவையுமளித்திடுவெனினென்றானே.” எனவும்
நிட்களசகளமாய் விளங்கும் ஐஸ்வர்ய உருவ இலக்கணமுடைமையும் பின்னர் உயர்க்
குயிராய் நின்றலாகிய அத்வைத விலக்கணமுடைமையும் அதன்பின்னர் பசுபாசங்களை
யியக்குதலாகிய சுதந்தர முடைய பதியிலக்கணமுடைமையுங் கூறிய பரமசிவவிலக்
கணமும், “எண்ணரிதாய்நித்தமாயிருண்மலத்திலமுந்நியிருவினையின்றன்மைகளுக்கீ
டானயாக்கை, யண்ணலொளானண்ணியவைபவரயதனாலலகினிகழ்போகங்களாக

ந்தீமாற்றும், பண்ணியபாவம்புரிந்துபோக்குவரவுடைத்தாய்ப்புணருமிருண்மலபாகம் பொருந்தியக்காலுறா, ஹண்ணிலவுமொளியதஞலிருளகற்றிப்பாதமுற்றிடுந்பசுவரு க்கமெனவுரைப்பருணர்ந்தோர்.” எனக்கூறிய பசுவிவக்கணமும், “ஏகமாய்த்தங்கால வெல்லைகளிள்மீளுமெண்ணரியசத்தியதாயிருளொளிர்வீருண்ட, மோகமாய்ச்செம்பி லுறுகளிம்பேய்ந்துரித்தழலமலமாயறிவுமுழுதினையுமறைக்கும்.” எனவும், “உருவாதி சதுவிதமாயொன்றொன்றெவ்வாவுண்மையதாய்ரித்தமாயொன்றாயென்றும், அருவாகி க்கன்மமாரணுக்களியார்க்குமாவாறமாயசித்தாயசலமாகி, விரிவாயதன்செயலின்வியாபி யாயெல்லாம்விரிந்தவகைபுரிந்தடைவின்றேமலியவைபொடுங்க, வருகாலமுயிர்களுள் லாமருவிடமாய்மலமாய்மன்னியிடுமரனருளான்மாயைதானே” எனவும், “நண்ணி யிடுருவதனுக்கேகதுவாகிநாளுபோகக்களாய்நாசோற்பத்தி, பண்ணிவருமாதலாலநாதி யாகிப்பலவாகியணுக்கடொறும்படர்வதாதி, யெண்ணிவருமனவாசகன்மத்தாலியற்று மியல்பினதாய்மதிக்கதமாயிருபயனும்பாவ, புண்ணியமாய்ப்புலர்காலமாயேமலிப் பொருந்துமிதுகன்மமலம்புகலுமாறே” எனவுக்கூறிய பாசத்திரயவிலக்கணமும்நன்கு விளக்கும் மெய்ந்துல்கள் பலபயின்றலன்றி மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனுங்கடவுளும் உளவெனக்கொண்டெரியவியுளுமுதிச் செய்யும் உணர்ச்சிதோன்றாகலான் மெய் துல் பலபயின்று தத்தமக்குரிய நியதியிடுமுதித் தங்குதன்மரபெனப் படுமாலென் றார். மரபெனப்படுமென்ற துணிவானே மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளும் இல்லையென்றுணர்ச்செய்யும் விபரீதவுணர்வைப் பயப்பிக்கும் மயக்கநூல் பலபயின்று அந்நூல்வழிப்பட்டு நியதிகளைக்கைகவிடுதல் மரபன்றெனவும் அங்ஙனங்கொண்டவர் மரபினரன்றெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தன. (க௭)

கைசெவிசென்னிகழுத்தினெப்போதுங்கண்டிகையணிதல்வெண்ணீறு மெய்யெலாம்பூசியைந்துழுவீடததுமவிலங்குமுப்புண்டரம்பொறித்தல் வைதிகநிலையோர்மரபெனமறைநூலவகுத்ததிடுமாதவினிவற்றைக் கைவிடாடுதென்றுங்கடைப்பிடித்ததிடுகவிழ்ந்திடிற்கடையரேயாவர்.

(இ - ள்.) கை செவி சென்னிகழுத்தின் எப்போதும் கண்டிகையணிதல்-கை காது தலை கண்டமென்னு அக்கங்களில் எடபொழுதும் உருத்திராக்கத்தை விதிப்படி தரித்தலும், வெண்ணீறுமெய்யெலாம்பூசி ஐந்தழுவீடத்தும் இலங்கும் முப்புண்டரம் பொறித்தல் - திருநீற்றைச் சரீரமுற்றும் உத்துளளஞ்செய்து எட்டிடத்தும் (அல்லது பதினைத்திடத்தும்) விளங்காநின்ற திரிபுண்டரமணிதலும், வைதிகநிலையோர் மரபு என- வேதநெறியில் நிற்சின்னவர்களுடைய மரபாமென்று, மறைநூல்வகுத்திடும் ஆதலின், வேதம் வகுத்துச்சொல்லுமாகையினால், இவற்றை என்றும் கைவிடாது கடைப்பிடித் திடுக - திருநீறுகண்டிகைகளை எக்காலத்திலுங்கைவிடாமலுறுதியாகப் பிடிக்கக்கடவர் இகழ்ந்திடில் கடையரேயாவர் - இவற்றை யிகழ்வரேயாயின் கடைப்பட்ட பிறப் பினரேயாவர். (எ - று.)

திருநீறுகண்டிகைகளை விதிப்படிதரித்தல் வைதிகநிலையோர் மரபென வே தம் வகுத்துச்சொல்வதனால் என்றுங்கைவிடாதுறுதியாகப் பிடிக்கக்கடவர். இவற்றை யிகழ்ந்திடில் கடைப்பட்ட பிறப்பினரேயாவரென்க.

பல்மருத்திராக்க திரிபுண்டர நீங்கலான ஏனைய சின்னங்களெல்லாம் வே தத்தினால் திரஸ்கரிக்கப்பட்டு அவைகைமென வோதப்பட்டதாலான் எப்போதும் கண்டிகையணிதல் வெண்ணீறு முப்புண்டரம் பொறித்தல் வைதிகநிலையோர் மரபெ னவும், ஏனையவெல்லாஞ்சாபத்தினுண்பாக்கப்பட்டனவாய் சிவசின்னங்கொன்றே

வேதங்களால் வரையறுத்துக்கூறப்பட்டனவாய் விளங்கலான் மறைநூல்வகுத்திடுமெனவும், ஊழ்வகையினாலே சிவசின்னந்தாங்கப்பெறாத குலங்களிற் பிறந்தவருந் தவரேயாயினும் அவரெல்லாம் வேதங்களால் பாஹ்யரெனத் தள்ளப்பட்டவராகலான் ஆதலினிவற்றைக் கைவிடாதென்றுங் கடைப்பிடித்திடுக விகழ்ந்திடிந் கடையரேயாவ ரெனவுங் கூறினார். இத்தானே திருஹேமுதலிய சிவசின்னங்களுக்கு வேதப் பிரமாணமுண்டெனவும், ஏனைய சின்னங்களுக்கு அஃதின்றெனவும் அதனால் எப்பொழுதும் எக்கருமங்களையும் சிவசின்னங்களோடு கூடியிருந்தே செய்யவேண்டுமெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தமைகாண்க.

எட்டிடமென்றது - சிரம் நெற்றி கண்டம் மார்பு தோள் நாபி முழந்தான் முதகு என்பன. பதினேந்திடமென்றது எட்டங்கத்தோடு காது மூழங்கை மணிபந்த முதலியன. (கஅ)

வைதிகசைவநெறிகளைப்பற்று மாண்பிலாச்சூத்திரர்முதலோர்க்கைதும்பீப்போயுண்டரமாகியணியலாமே மனையர்க்காகாமெய்திகழ்மறைகளாகமம்விதித்தகருமம்ற்றினையனபிறவுமுய்தியையேட்டோராகிரித்தொழுகிவிலக்கினவொழிவதுமுறையே.

(இ - ள்.) வைதிகசைவநெறிகளைப் பற்று மாண்பு இல்லாத சூத்திரர் முதலோர்க்கு - வைதிகசைவமார்க்கங்களைக் கடைப்பிடித்தொழுஞ் சீலமில்லாத சூத்திரர் முதலானவர்களுக்கு, ஐது மீ போயுண்டரம் ஆதி அணியலாம் - அழகுபெற்று மேலோங்கிய புண்டரமுதலியவைக ணளித்த கொள்ள விதிபுளவாம், ஏனையர்க்கு ஆகா - மற்றையோர்க்கவ்விதியிழுக்காம், உய்கியை வேட்டோர் - உய்புகெறியை விரும்பினவர்கள், மெய்திகழ்மறைகள் ஆகமம்விதித்தகருமம் - உண்மைவிளங்கும் வேதாகமங்களில் விதித்தவையினையும், இனையனபிறவும் - இவைபோல்வனவாகிய பிறவிதிகளையும், ஆசிரித்து ஒழுகி - கடைப்பிடித்துநடந்து, விலக்கின ஒழிவது - விலக்கினவைகளாகிய நிவேதங்களைவிட்டொழிதல் முறைமையாம். (எ - று.)

வைதிகசைவநெறிகளுக்கருகரல்லாத அசற் சூத்திரர் ஊர்த்துவபுண்டர முதலியவற்றையணியவிதிபுளதெனவும், சற்சூத்திரருக்கு அவ்விதியின்றெனவும், உய்தியையடைய விரும்ப்பினோர் மறைகள் ஆகமம் இவ்விரண்டையும் தழுவியதூல்களாகிய இவையற்றிற் கூறியவழியே யொழுகி விலக்கினவற்றை யொழிதல் முறைமையாமெனவுங் கூறியதென்க. விலக்கினவை யென்பது பின்வரும் ஏழுசெய்யுளிற்காண்க.

மாண்பிலாச்சூத்திரர் முதலோரென்றது வேதாகமநெறியில் நிற்க வியலாத அசற் சூத்திரர் முதலாயினோர். எனையோரென்றது - அந்நெறியில் நிற்கவல்ல சற்சூத்திரர் முதலாயினோர். இனையனபிறவுமென்றது வேதாகமநெறிகளுக்கு முரண்படாத டிருதியாதிகளற் கூறும்விதிகளை. முத்திரெறிவிரும்ப்பினோர்க்கு வேதநெறிமுதலிய வேண்டாமென்பாண் மறுத்தற்கு முத்தியையேட்டோ ராசிரித்தொழுகிவிலக்கினவொழிவது முறைஎன்றார். (கக)

தவத்தினாற்செருக்கல்கண்டதுவிளம்பல்பொய்யுரைசாற்றுதலைந்துமவித்தவந்தணாயிகமுதல்யாதுமளித்ததுபுகழ்ந்தெடுத்துரைத்தலெலற்றினையாதுங்கொலைசெயல்பிறப்பாஸிடுக்கணையுறுத்துதல்குறளைசெவிப்புகப்புகறல்பூப்படைமனையத்திண்டலும்வாழுவெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) தவத்தினால் செருக்கல் - தவத்தினாலே இறுமாப்படைதலும், கண்டதுவிளம்பல் - தான்கண்டமறைப்பொருளை பிறரறியச்சொல்லுதலும், பொய்யுரை சாற்றுதல் - பொய்வார்த்தைகளைடுத்துச் சொல்லுதலும், ஐந்தும் அவித்த அந்தணரை இகழுதல்-ஐம்புலன்களையுங்கெடுத்த பெரியோரை யிகழ்ச்சிசெய்தலும், யாதும் அளித்தது புகழ்ந்தெடுத்தனாத்தல் - யாதொன்றைக்கொடுத்தாலும் அதனைப் புகழ்ந்து மேலாகக்கூறுதலும், எவற்றினையானுங் கொலைசெயல் - எந்தவுயிரையாயினுங் கொலைசெய்தலும், பிறர்பால் இடுக்கணையுறுத்துதல் - பிறரிடத்தில் துன்பம் வந்து பொருந்தச்செய்தலும், குறளை செலி புக புகறல் - கோட்சொல்லக்காதிங் கேட்கச்சொல்லுதலும், பூப்புடைமனையை தீண்டலும் - இல்லிகந்த மனைவியைத் தீண்டலும் - உழுவுவெனப்படும் - குற்றமென்று சொல்லப்படும். (எ - று)

செருக்கடையாமையே தவமாமெனவும், வெளிப்படுத்தவல்லாதனவற்றை வெளிப்படுத்தின் அது துன்பத்தருமாகலான் அவற்றை விளம்பாமையே கண்டதுவிளம்பலாமெனவும், பொய்யாமையே வாய்மையாமெனவும், அந்தணரை யிகழாமையே புகழாமெனவும், கொடுத்தது யாதேனும் புகழ்ந்தெடுத்துதலையாமையே ஈகையினுற் பெறும் பயனாமெனவும், எவ்வுயிரையுங்கொல்லாமையே விரதமாமெனவும், பிறர்பாலிடுக்கணையுறுத்தாமையே தன்பால்வரும் இடுக்கண்வராவண்ணங் காப்பதாமெனவும், பிறர்பால்கோட்சொல்லாமையே தன்னைப் பிறர் புறங்கூறாமெனக்குக்காரணமாமெனவும், பூப்புடைமனைவியைத் தீண்டாமையே சேலங்களிற் சிறந்ததாமெனவுங் கொள்ளல் வேண்டிமென்க. (ஈ௦)

மனைவியோடுண்டலவருடன் றுயிறன் மனைவியாவித்துழிப்பசிப்பில் வினையிகந்தியல்பானிருப்புழியுண்ணும்வேலையுமாங்கவட்பார்த்தல் கனைகதிர்த்தேவைக்கிழக்கெழுங்காலே மல்கடற்பால்விழுங்காலேப் பழிவிசும்புச்சியுற்றிடுங்காலேபார்த்தலும்பழுதெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) மனைவியோடு உண்டல் அவருடன்துயிறல் - மனைவியோடருக்துண்ணுதலும் அவருடனென்றாயுறங்குதலும், மனைவி ஆவித்தழி பசிப்பில் வினையிகந்து இயல்பான் இருப்புழி உண்ணும்வேலையும் ஆங்கு அவன்பார்த்தல் - மனையாட்டி கொட்டாவிவிடுமபோதும் பசித்திருக்கும்போதும் தொழில்செய்யாது வாளாவிருக்கும்போதும் உண்ணும்போதுமாகிய வக்காலங்களில் அவனைப்பார்த்தலும், கனைகதிர்த்தேவை - ஒளிவீசஞ்ஞரியனை, கிழக்கு எழும்காலே மேல் கடற்பால் விழுங்காலே பணிவிசும்புச்சி உற்றிடெங்காலே பார்த்தலும் - கீழ்க்கடலிலுதயமாகும்போதும் மேற்கடலில் அத்தமிழ்க்கும்போதும் குளிர்த்த ஆகாடத்தினெடுவில் வரும்போதும் கண்ணல் நோக்குதலும், பழுதெனப்படும் - குற்றமென்று சொல்லப்படும். (எ - று)

மனைவியை உண்டல் முதலிய ஆறுகாலங்களினும் ஞரியழூர்த்தியை முக்காலங்களினும் பார்த்தல் குற்றமெனக் கூறியதென்க. இதனானே மனைவியை அவ்வறுகலும் நீங்கலாகிய ஏனையகாலங்களினும், ஞரியழூர்த்தியை அம்முக்காலங்களுமொழிந்த ஏனையகாலங்களினும் பார்த்தல் குற்றமன்றென்க. (ஈ௧)

உடையொழிந்திருநீரோடுதலாடையொன்றுடுத்துண்டலீரியக்கநடையழிச்சாம்பரானிலைநீநீர்நள்ளுறையிடுதலாங்குமிழ்தலுடையிலாமாதைநோக்குதலிருகாலொளிர்த்தசெங்கனவிடைக்காய்ச்சலிடையுறுமந்திவேலையினருந்தலிவைகளும்கிலக்கெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) உடைஒழிந்து இருநீர் ஆடுதல் ஆடை ஒன்று உடுத்தண்டலம். உத்திரமில்லாமல் நீராடுதலும் ஒரு ஆடையோடுபாசனஞ்செய்தலும், இஃது இயக்கம் நடைவழிசாம்பர் ஆன் நிலை நீர் நன்றாவதிடுதல் ஆங்கு உமிழ்தல்-மலசலக் களை நடக்கின்ற மார்க்கத்திலும் சாம்பல் பசுக்களிருக்குந் தொழுவம் நெருப்பு நீர் ஆகியவிலைவகையெல்லாம் மோசனஞ்செய்தலும் அவ்விடங்களி லெச்சிலுமிழ்தலும், உடை இலாமாதைநோக்குதல் - ஆடையில்லாதமாதணாப்பார்த்தலும், இருகால் ஒளிர்த்த செங்கனலிடை காய்ச்சல் - இரண்டுகால்களை எரிகின்றநெருப்பினிடத்தில் காய்ச்சலும், அந்நி இடையுறும் வேலையின் அருந்தல் இவைகளும் விலக்கெனப்படும் - அந்நிக்காலத்திலுண்ணுதலுமாகிய விவைகளெல்லாம் விலக்கென்று சொல்லப்படும். (எ - று.)

நீராடுங்காலத்து ஆடையின்றியும், உண்ணுங்காலத்து ஒற்றாடையோடும், மலசலவுபாகியினால் நடைவழி முதலியவற்றைப்பாராது மோசனஞ்செய்தலும், நோக்காது எச்சிலுமிழ்தலும், ஆடையற்ற மாதணாப்பார்க்க விரும்புதலும், நெருப்பைத் தெய்வமாகப் பாராது காலக்காட்டுதலும், தொழில்வினாவினால் அந்நிக்காலநோக்காதுண்டலும் விலக்கென்று சொல்லப்படுமென்க. (சஉ)

இந்திரதிருவில்விசும்பிடைநோக்கி யேனையர்க்கறிவுறக்காட்டினிந்தையின்வாளாபேரிகல்வினைத்தல்கையிணைகுவித்துநீரருந்தல் செந்தழற்கடவுள்வான்பசுபார்ப்பார்தேவர்கண்ணாயிறுசுரவரிந்துவினமுன்னரிச்சையாறிருத்தலின்னவுந்திங்கெனப்படுமால்.

(இ - ள்.) விசும்பிடை இந்திரதிருவில்நோக்கி யேனையர்க்கு அறிவுறக்காட்டல் - ஆகாயத்தினிடத்தில் இந்திரதனுசைத் தானும்பார்த்து மற்றையோர்க்குத் தெரியக்காட்டலும், நிந்தையில் வாளா பேர் இகல்வினைத்தல்-தன்னைப் பிறர்நிந்திக்காமலிருக்க வீணாகப்பிறரிடத்துப் பெரும்போரை விளைத்தலும், கை இணை குவித்து நீர் அருந்தல் - இரண்டுகையையுஞ் சேர்த்துக்குவித்து நீராயுண்ணுதலும், செந்தழற்கடவுள் வாள் பசு பார்ப்பார்தேவர்கள் ஞாயிறு சுரவர் இந்துவின் முன்னர் - அக்னி தேவர் ஆகாயம் பசு அந்தணர்கள் தேவர்கள் சூரியன் ஆசிரியர் சந்திரன் ஆகிய இவர்களுக்குமுன், இச்சையாறு இருத்தல் இன்னவும் தீங்கு எனப்படும் - தன்னிச்சைவழியே இருத்தலுமாகிய இவைகளும் தீங்கு என்று சொல்லப்படும். (எ - று)

இதனானே காட்டவேண்டிய தல்லாதனவற்றைக் காட்டுதலும், பகைமை கொள்ளாவிடத்துக் கொள்ளுதலும், அருந்து முறையன்றியருந்தலும், இச்சைவழியே இருக்குமிட மறியாதிருத்தலும் குற்றமெனக் காட்டியதென்க. (சங்)

கேழுகிருரோமந்துணித்திடலுகிராற்பல்லினைக்கிளைத்திடறனியே பாழ்மனை துயிறல் கண்படையெழுப்பன்முடிவடபாலின்வைத்துறங்கலாழ்துரும்பொடித்தலோட்டிணையடித்தறனிவழிச்செல்லப்பிறரணிந்தகாழ்கஞ்செருப்புமுதலியவணிகலினைபவுங்கடிந்நிதிப்படுமால்.

(இ - ள்.) கேழ் உகிர் உரோமம் துணித்திடல் உகிரால் பல்லினை கிளைத்திடல் - சிறமுள்ள நகத்தையும் உரோமத்தையும் அறுத்தலும் நகத்தினால் பல்லைக்கிண்டலும், பாழ்மனைதனியே துயிறல் கண்படை எழுபட்ட முடிவடபாலின்வைத்து உறங்கல் - பாழடைந்தவீட்டில் தனித்துறங்குதலும் உறங்குகின்றவர்களை யெழுப்புதலும் வடநிசையில் தலைவைத்துறங்குதலும், ஆழ்துரும்பு ஓடித்தல் ஓட்டிணையடித்தல் தனிவழிச்செல்லல் - சிறுதுரும்பை யொடித்தலும் ஓட்டைத்தட்டிதலும் தனியே

வழிச்செல்லுதலும், பிறர் அணிந்த காழகம் செருப்பு முதலிய அணிதல் இனையவும் கடிந்திடப்படும் - பிறரணிந்த வாடை செருப்புமுதலியவைகளை யணிதலுமாகியவிலைவாகளையும் விலக்கப்படும். (எ - று)

ஈன அழக்கக்கூடாத பொருளும், தீண்டக்கூடாதவிடமும், தனியே வறங்கக்கூடாத விடமும், தலைவைத்துறங்கக்கூடாததிசையும், ஒடித்தலடித்தல் கூடாதபொருளும், மார்க்கத்திற் செல்லக்கூடாத முறையும், பிறரணியத்தக்கபொருள்களுள் தாம் தாம் அணியக்கூடாத பொருள்களும் இது விதுவெனக் காட்டியதென்க.

அறக்கடைமிகுமூர்பெரும்பிணியுறுமூரமரிழிகுலத்தவர்பதிதர் [றைதமறக்கொடுந்தொழிலோர் துவன் றுமூர்வைகல்வனாயிடெநெடும்பொழுது லிறப்பருமிசும்பினை றுதலிழிதலிளவெயிற்காழ்கனீராடா துறப்பெருஞ்சிவலிங்கார்ச்சணைபுரியாதுண்டலும்வழுவெனப்படும்.

(இ - ள்.) அறக்கடை மிகுமூர் பெறும் பிணியுறுமூர் - பாவம்வளருமூரிலும் நீங்காதுபிணிவருமூரிலும், அமர் இழிகுலத்தவர் பதிதர் மறக்கொடுந்தொழிலோர் துவன் றுமூர் வைகல் - இழிந்தகுலத்தவரும் பதிதர்களும் பாவத்தொழிலைச் செய்கின்றோரும் ஆகிய இவர்கள் நெருங்கி வாழுமூரிலுந்தங்குதலும், வறாஇடை நெடும்பொழுது உறைதல் இறப்பருமிசும்பில் ஏறுதல் இழிதல் இளவெயில்காய்தல் - மலையில் நெடுங்காலம் வசித்தலும் மிகவும் நீண்டமாளிகை மரமுதலியவற்றில் ஏறுதலு மிறங்குதலும் இளவெயிலிலுடம்புகாய்தலும், நீராடாது உறப்பெரும் சிவலிங்கார்ச்சணைபுரியாது உண்டலும் வழுவெனப்படும் - நீராடிச்செய்யவேண்டவதாகிய சிவபூசையைச் செய்யாமலுண்ணுதலுங் குற்றமென்று சொல்லப்படும். (எ - று)

இதனானே தங்கிவாழ்தற்குக் கூடாத ஊர்களும், நெடுநேரம் இருத்தற்குக் கூடாதவிடமும், ஏறுவதற்கும் இழிவதற்கும் எண்ணக்கூடாத விடமும், வெய்யலிற் காயக்கூடாதகாலமும், உண்ணக்கூடாதநெறியும் வகுத்துக்காட்டியதென்க. (சுடு)

பூத்தவுள்பதிதனிழிஞ்ஞையமுத்தைப்புத்தரைத்திகிரிமேற்பொறித்த மூர்த்தியைத்தீண்டல்காண்டலும்விலக்கேயிலங்குமுப்புண்டரமின்றி மீத்திகழுவடிவமுதலையபொறித்த வேதியர்முகத்தினைமறந்தும் பார்த்துளோர்கம்பத்தலைவனைப்படர்ந்துகண்ணுயினன் னுலவர்தாய்மை.

(இ - ள்.) பூத்தவன் பதிதன் இழிஞ்ஞை அமுத்தை புத்தரை திகிரிமேல்பொறித்த மூர்த்தியைத் தீண்டல் காண்டலும் விலக்கே-இல்லிகந்தவனாயும் ஒழுக்கங்களிற் தவறினவனாயும் சண்டாளனாயும் பிணத்தையும் புத்தரையும் சக்கிராங்கிதங்கள் பொறித்த பிம்பங்களாயும் நெடுதலுங்காணுதலும் விலக்கேயாகும், இலங்குமுப்புண்டரம் இன்றியீதிகழுவடிவமுகவிய பொறித்த வேதியர் முகத்தினைமறந்தும் பார்த்துளோர் - விளங்குந் திரிபுண்டரத்தைத் குறியாக வணியாமல் மேன்முகமாகவிளங்கும் திருமீலவதாரங்களைக் காட்டுசின்றவடிவ முதலியவைகளைக் குறியாகவிட்ட அந்தணர்களுடைய முகங்களை மஃதாயினும் பார்த்தவர்கள், கம்பத்தலைவனைப்படர்ந்து கண்ணுயினன் னாய்மை நண்ணுவர் - ஏகம்பநாதனாயடைந்து தெரிசனஞ்செய்தால் பரிசுத்தமடைவார்கள். (எ - று)

இதனானே கண்ணற்காணக்கூடாதவரிவரெனவும், திரிபுண்டர மில்லாத வுலாக் காணப்பெறின் இயற்றிக்கொள்ளும் பரிகாரம் இதுவெனவுங் கூறியதென்க.

பூத்தலன் முதலியோரைப்பார்ப்பதும் இழுக்கென்றதனால் ஒழுக்கமுடையார் அவரோடிணங்கி நட்பாடல்முதலியனசெய்வாராயின் அவரவ்வொழுக்கத்தை யிகழ்வவரெனவும், முப்புண்டரமன்றி மீத்திகழ்வடிவமுதலிய பொறித்த வேதியர் முகத்தினைமற்றும் பார்த்துளோர் கம்பதலைவனைப்பாட்டுகின்றது கண்ணுறி னண்ணுவர் தூய்மையென்றதனால் வேதவழியால்வந்த திரிபுண்டரத்தை யொழித்துச் சாபவழியாய் வந்த ஊர்த்தவபுண்டர முதலிடவற்றைத் தரிப்பவர் வேதியரேயாயினும் அவரைக் காணப்பெறுவார்க்குப்பரிசாரவியல்கூறும்நூல்களிற் பரிசாரமேயின்றெனவுங்கொள்க, மறையுடனேனைநூல்களையெச்சந்தன்னுடன் மற்றைநல்வினையைக் கறையறும்பார்ப்பாரோடுஞ்சூத்திரராகக் காஞ்சியினுடும்பிறநகரைப் பிறைமுடிக்கடவுளோடரியயனையொப்பெனப்பேசற்குப்பேசுந் குறைவருநிரயக்குழியினீரீழிகுளிப்பதற்கையமொன்றிலேயே.

(இ - ள்.) மறையுடன் ஏனைநூல்களை - வேதத்தோடுமற்றநூல்களையும், எச் சந்தன்னுடன் மற்றை நல்வினையை - சைவயாகத்தோடு ஏனைய நல்லறங்களையும், கறைஅறும் பார்ப்பாரோடும் சூத்திரரை - குற்றமற்ற அந்தணரோடு சூத்திரரையும், காஞ்சியினுடும்பிறநகரை - காஞ்சி நகரத்தோடு ஏனைய நகரங்களையும், பிறைமுடிக்கடவுளோடு அரி அயனை - சந்திரசேகரராகிய சிவபெருமானாரோடு பிரமவிஷ்ணுக்களையும், ஒப்பு என பேசற்க - ஒப்பென்றுசொல்லற்க, பேசின் குறைவரு நிரயக்குழியில் நீரீழி குளிப்பதற்கு ஐயம் ஒன்று இல்லை-சொன்ன லளவிலலனவாகிய நரகக்குழிகளில் பன்னெடுங்கால மூழ்கியிருப்பதற்கொருசந்தேகமுமில்லை. (எ - று.)

இதனானே, நூல்களிற் சிறந்ததுவேதமெனவும், நல்வினையளிற் சிறந்தது யாகமெனவும், குலங்களிற் சிறந்தது வேதியர்குலமெனவும், நகரங்களிற் சிறந்தது காஞ்சிஎனவும், கடவுளர்களிற் சிறந்தவர் சிவனாரெனவும் வரையறுத்தமைகாண்க.

வேதம் பதிவாக்காதவினானும், யாகம்முத்தியையும் முத்திப்பதங்களையும் தருதலினனும், வேதியர் சுருதியிருதியாசாரங்களில் ஊக்கமுடையவராதலினனும், காஞ்சிப்பதி அறம்பொருளின்பங்களைக் கோடிகோடியாகத்தரும் ஆற்றலுடையதாதலினனும், சிவபெருமான் பிறந்திறவாத புகழுடையனாதலினனும், இவ்விவர்க்கணங்க ளமையப்பெறாத நூல்களையும் நல்வினையையும் குலங்களையும் நகரங்களையும் கடவு ளளையும் ஒப்பெனப்பேசுதல் பெரும்பாவமாகவின் பேசற்க எனவும், பேசிற்குறை வறு நிரயக்குழியினீரீழி குளிப்பதற்கையமொன்றிலே எனவுமெடுத்துக்கூறியதென்க.

இன்னனபிரவுமறைமுதலானூல்கள்விலக்கிடுமிவற்றினையொழிக பன்னருமறையின் || நத்தநூலனைததுங்கொடுதியேபயக்குமாதலினு வன்னவைவிடுக்துமறைநெயிவமுவாதொழுநீளலர்பொழிற்காஞ்சி தன்னிலேகம்பநாயகனடியார்தம்மொடுங்குலாவுதன்முறையே.

(இ - ள்.) இன்னனபிரவும் மறைமுதலானூல்கள் விலக்கிடும் இவற்றினே ஒழிக-இவைபோல்வனவாகிய பிறவற்றையும் வேதமுதலியநூல்கள் நீஷ்டங்களாக விலக் குகின்றவற்றை தங்களிடத்தினிகழாவண்ணம் ஒழிக்கக்கடவர், பன்னரு மறையின் புறத்துநூல் அனைத்துக் கொடுதியே பயக்கும் (எனெனில்) சொல்லுதற்கரிய வேதத் திற்குப் புறம்பாயுள்ள நூல்களெல்லாம் கேட்டடையேதரும், ஆதலினால் அன்னவை விடுத்து மறைநெறி வமுவாத ஒழுக்க - ஆகையினால் அந்நூலொழுக்கங்களைக் கொள் ளுதல்விடுத்து வேதநெறியிற்கூறும் ஒழுக்கத்திற்கவருதா நடந்து, நீள்அலர்பொழில்

காஞ்சிதன்னில் - மலர்கள்நிறைந்த சோலைமூழ்ந்த காஞ்சிநகரத்தில், ஏகம்பநாயகன் அடியார் தம்மொடும்-ஏகம்பநாதருடைய அடியார்களுடன், குலாவுதல்முறை - அளவ னாவிக்கடியிருத்தல் முறைமையாம். (எ - று.)

வைதிகசைவமார்க்கங்களைக்கூறும் வேதமுதலியபதிநூல்களால்விலக்கப்பட்ட டனவற்றையும், கெடுதியொன்றினையேபயக்கும் புறச்சமையநூல்களையும் ஒழித்து வைதிகசைவமார்க்கத்தினின்று ஏகம்பநாதனடியாரோடுவாழ்தலேமுறைமையென்க.()

இருமுதுகுரவரிற்சிறிமெதிராளாண்டுதொறெய்துழிபுகாதி வரும்னுவாதிபுலாமுதற்றினத்தின்வயங்குதென்புலத்தவர்க்குறித்துத் திருமறையவர்க்குமுறையி னூட்டிகளேனைமாத்தலங்களிற்செய்யும் பெருநலமனைத்துங்காஞ்சியினூட்டிம்பேற்றினைச்சிறிதுமொவ்வாவால்.

(இ - ள்.) இருமுதுகுரவர் இறந்திமெதிரான் ஆண்டுதோறு எய்துழி - தாய்தன் தையர்களிற்றுபோன மாதமுந் திதியும் வருடந்தோறும் வருங்காலத்திலும், யுகாதி வரும் மனுவாதி உவாமுதல் தினத்தில் வயங்குதென்புலத்தவர் குறித்து - யுகாதிகளி னும் மனுவாதிகளினும் அமாவாசைமுதலியதினங்களினும் விளங்கும் பிதர்க்களைக் குறித்து, திருமறையவர்க்கு முறையின் ஊட்டிக - அழகிய வேதியர்க்கு விதிப்படி அன்னதானஞ்செய்யக்கடவர், ஏனைமாதலங்களில் செய்யும் பெருநலம் அனைத்தும் - ஏனைய பெரியதலங்களிற் செய்யும் பெரியநன்மைகளெல்லாம், காஞ்சியின் ஊட்டிம் பேற்றினை சிறிதும் ஒவ்வா - காஞ்சியின்கணுண்பிக்கும் பேற்றினுக்கோரனுவளவு மொப்பாகா. (எ - று.)

பிதர்க்களைக்குறித்துத் திருப்பிசெய்யுநாள்களியையென்பதும் அசன் பயன் பெரிதாகத்தருவது காஞ்சிப்பதி எனவுங் கூறியதென்க.

புரட்டாசி மாசி மாதங்கள் மாதப்பிறப்பு கிரகணகாலம் கிருஷ்ணாகார சதூர்த்தி அக்ஷயதிரிதியை ஆகிய இவைகளும் பிதர்களுக்குச் சிறந்தனவென்பார் உவா முதற்றினத்தினெனவும், குருக்கேத்திரம் கைய கேதாரம் புஷ்கரம் முதலிய புண் ணியக்கேத்திரங்களில் மேற்கூறியநாட்களில் அந்தணருட் சற்பாத்திரமாகச்சொல்லப் பட்ட ஆயிரம் அந்தணர்களுக்கு அன்னதானஞ் செய்வதினால் வரும்பயன் காஞ்சியில் சத்தசத்தென்னும் பகுதிநோக்காது எவர்க்கேயாயினும் ஒருவருக்கு அன்னதானஞ் செய்வதனால் வரும்பயனுக்கொவ்வாதென்பார் ஏனைமாதத்தலங்களிற்செய்யும்பெருநல மனைத்துங்காஞ்சியினூட்டிம்பேற்றினைச்சிறிதுமொவ்வாவெனவுங் கூறினார். (சுக)

தென்புலத்தவர்தாமயன்றருமீசிமுதலியோர்சிறுவரங்கவரு ளின்புறுமீசிவிராட்டுவைமுதலோரீன் தவர்கராகரமுதலோர்க் கன்புடைப்பிதிரராகுவர்கவியோடங்கிராப்புலத்தியன்வகிட்ட நென்பவர்க்குதித்தோர்மறையவரரசர்வணிகர்வொளாளுக்கியைவர்.

(இ - ள்.) தென்புலத்தவர்தாம்-பிதராவார்,அயன்சரும் மீசி முதலியோர் சிறுவர் - பிரமன்பெற்றமீசிவிஷிமுதலியோரும் அவர்கள் பிள்ளைகளும்,அங்கவருள் இன்புறும் மீசி - அவ்விருவகுப்பினருள் மகிழ்ச்சியையுடைய மீசியாதிகளும், விராட் திவை முதலோர் சன்நவர்-பிரமன்முதலானவர்களும் பெற்றபிள்ளைகள்,சுரர் அசுரர்முத கலோர்க்கு - சுரர் அசுரர் முதலானவர்கட்கு, அன்புடை பிதார் ஆகுவர் - அன்புடைய பிதர்க்களாவார்கள், கலியோடு அங்கிராப்புலத்தியன் வகிட்டன் என்பவர்க்கு உதித்.

தோர்-கவியோடு அங்கிரா புலத்தியன் வசிட்டனென்று சொல்லப்பட்ட இருவர்களுக்குப் பிறந்தபிள்ளைகள், மறையவர் அரசர் வணிகர் வேளாளருக்கு இடையவர்-அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர் என்று சொல்லப்பட்ட விவர்களுக்குரிய பிதர்க்களாவார்கள்.

பிதர்க்களென்று சொல்லப்படுவார் பிரமபுத்திரர்களான மரீசிமுதலியவர்களும் அம்மரீசிபுத்திரர்களுமாம். அவர்களில் மரீசிபுத்திரர்களான அக்னிஷ்வாதத்தாதிகள் தேவர்களுக்கும், பிரமபுத்திரர்களான மரீசியாதிகள் அசுரர்களுக்கும் கவி அங்கிரா புலத்தியன் வசிட்டனென்பவருடைய பிள்ளைகள் முறையே அந்தண ரரசர் வைசிய சூத்திரர்களுக்கும் பிதர்க்களாவார்களென்க. விராட்டிவை - ஐ சாரியை. (60)

முனிவரிற் பிறந்தோர் தென்புலத்தவர் முதல்வரிற் சராசரர்பிறந்தார் புனிதவிண்ணவரிற் சராசரமனைத்தும் புகரறத்தே தான் மினமுறையா லிணையசீர்ப்பிதிர்ந்தமைக்குறித்திரனிணையடிக்கன்புடைமறையோர் நனியுளங்களிப்பவறு திபாற்சாஞ்சிநகர்வயினூட்டுதல்கடனே.

(இ - ள்.) முனிவரில் தென்புலத்தவர் பிறந்தார் - முனிவர்களிடத்தில் பிதர்க்கள் பிறந்தார்கள், அம்முதல்வரில் சராசரர்பிறந்தார் - அத்தென்புலத்து முதல்வரிடத்தில் சரர்களு மசுரர்களும் பிறந்தார்கள், புனிதவிண்ணவரில் - புனிதமாகிய தேவர்களிடத்தில், சராசரம் அனைத்தும் புகர்அற முறையால் தோன்றின - சராசரங்களனைத்தும் குற்றமில்லாமல் முறைப்படிதோன்றின, இணையசீர்ப்பிதிர்ந்தமைக்குறித்து - இத்தன்மையவாகிய சிறப்பினையுடைய பிதர்க்களைக்குறித்து, ஈசன் இணை அடிக்கு அன்புடைய மறையோர் நனி உளங்களிப்ப - சிவபெருமானுடைய திருவடியிலன்புடைய வேதியர்கள் மிகவு மனங்களிக்க, காஞ்சிநகர்வயின் உறுதியால் ஊட்டுதல் கடன் - காஞ்சிநகரத்தில் மனவுறுதியோடு அன்னமூட்டுதல்கடனும். (எ - று.)

முனிவர்களிடத்துப் பிதர்க்களும் அப்பிதர்க்களின் முதல்வரிடத்தில் தேவர்களும் அசுரர்களும். அத்தேவர்களிடத்தில் சராசரர்களுந் தோன்றின. இத்தன்மையான பிதர்களைக்குறித்துச் சிவனடியார்களாகிய வேதியர்களுக்கன்னம் மனங்களிக்க இக்காஞ்சியினூட்டுதல் கடனென்க

“வற்றருமறை” என்பது முதலாக முப்பத்தேழு செய்யுளானுந் கிருகத்த நெறியைக் கூறியதென்க. (௫௧)

அறுதீர்ந்தெழில்விருந்தம்.

இம்முறையிலிணைவையிடைப்படுங்குற் கூறுபுள்
செம்மையிற் கழிப்பிப்பின்னர் செழிமயிர் நரைப்புக்காணு
மம்மரின விவுமிக் கார்மனைவியைமகல் பால்வைத்து
வம்மெனவுடன் கொண்டேனுமவனத்திடைச்சேறல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இம்முறை இல்லின் வைகி - இவ்விதியாக இவ்வாழ்க்கையிலிருந்து, இடைப்படுங்கால் கூறு ஆயுள் செம்மையிற் கழிப்பி - (நால்வகை ஆச்சிரமத்துக்கு நான்காகப்பகுத்த ஆயுளில்) ஒன்றிடைப்பட்ட காற்கூறுகிய பகுதியை நல்லறத்திற்கு கழித்து, பின்னர் செழிமயிர் நரைப்புக்காணும் அம்மரின - பின்புசெறிந்த மயிர்கள் நரைப்புண்டாகுஞ்சமயத்தில், அறிவுமிக்கார் - அறிவிற் சிறந்தவர், மனைவியை மசன் பால்வைத்தும் - மனைவாட்டியை மகனிடத்து வைத்தாயினும், வம்மெனவுடன் கொண்டேனும் (இணங்காதாயின்) வாடுவென்று உடன்கொண்டாயினும், வனத்திடைச்சேறல் வேண்டும் - காட்டகத்திற்போய்ச் சேரவேண்டும். (எ - று.)

இவ்வாழ்க்கைக்குக்கூறிய நெறியில் காற்கூறாயுளைக் கழித்து நகராமுதலியன தோன்றும் பருவமாகிய ஐம்பதாமாண்டுக்குமேல் மனையாட்டியை மகனானையில் வைத் தாயினும் தன்னுடன்கொண்டாயினும் வனத்திடைச்சேறல்வேண்டுமென்க.

உம்மை இறந்ததுதழீஇயது. வம்மினென்புழிசுறுதொகுக்கும்வழ்தொகுத்தல் பெற்றது. (இஉ)

விழைதருகாஞ்சிமுதூர்ப்புறனிலவரைப்பில்மேவித் தழைபொதிசாலைவைகிவேனிலைந்தழலினுப்பண் மழையினிற்பணியினீருள்வதிந்துமாதவங்ககாற்றிக் குழைவுறுமனத்தானுஞ்சவிருத்திகொண்மிறைகமாதோ.

(இ - ள்.) விழைதரு காஞ்சிமுதூர் புறன் நிலவரைப்பில் மேவி - விரும்பத் தரும் பெரிய காஞ்சிநகரத்திற்குப் புறம்பாயுள்ள இடத்தையடைந்து, தழைபொதி சாலையை - அவ்விடத்தில் தழைகளினுற் பொதித்த பன்னசாலையிற்றங்கி, வேனில் ஐந்தழவின் நாப்பண் - வேனிற் காலத்தில் பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், மழையினில் பணியில் நீருள்வதிந்து - மழைக்காலத்திலும் பனிக்காலத்திலும் சலத்துள்ளுமிருந்து, மாதவங்கள் ஆற்றி - பெரியதவங்களைச் செய்து, குழை உறுமனத்தால் உஞ்சவிருத்திகொண்டு உறைக - குழைத்தமனத்தால் உஞ்சவிருத்திசெய்து வாழக்கடவர். (எ - று.)

வனத்திடைச்சார்ந்த வானப்பிரத்தன் ஊனாவிட்டு நெடுஞ்சுருஞ்செல்லாது ஊர்ப்புறத்திற்குளே ஓர்ப்பன்னசாலையமைத்து அதிற்றங்கி உட்டினகாலத்தில் நெருப்பினும் மழை பனிக்காலங்களில் தண்ணீரினுஞ் சீர்த்ததைத் தவத்தினிலேபெற நிறுத்தித் தன்மனத்தை வாட்டமுறச்செய்யாமல் பிறரை வேண்டுவதும் வருத்துவதும் வாத உஞ்சவிருத்தியால் பசிப்பிணியைமாற்றி வாழக்கடவனென்க. (இங்)

கண்டுகைநீறுதாங்கிக்கம்பனைக்காமநோக்கி னெண்டொடிப்பிராட்டிதன்னையுன்னியஞ்செழுத்துமெண்ணி யண்டர்கோன்பூசையாற்றியன்னம்வதிந்தபின்னர் மீண்டரும்வனத்தின்வாழ்க்கைமெய்த்தவமுதிர்ச்சியாலே.

(இ - ள்.) கண்டுகை நீறுதாங்கி - உருத்திராக்கமணியுந் திருநீறுமுடம்பிற் றுங்கி, கம்பனை காமநோக்கி - ஒன்தொடி பிராட்டிதனை உன்னி - ஏகம்பநாதரை யுங் காமாநியாகிய வெள்ளிய வளையலையணிந்த பிராட்டியாரையுஞ்சிந்தித்து, அஞ்செழுத்தும் எண்ணி - பஞ்சாக்கரத்தையுங்கணித்து, அண்டர்கோன் பூசையாற்றி - சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, அன்னம் வதிந்தபின்னர் மீண்டரும் வனத்தின்வாழ்க்கை மெய்தவமுதிர்ச்சியால் - அவ்வாறு வாசஞ்செய்தபின்னொருபொழுதுமிருத்தற் கொண்ணை வனத்தில்கணிருந்து வாழ்சலாகிய மெய்த்தவ முதிர்ச்சியினால். (எ - று.)

வசித்தற்கருவியான வனத்தின்கண் சிவவேட்டு சிவசிந்தனை சிவபஞ்சாக்ஷர செபம் சிவபூசைமுதலிவவற்றை விடாதுயற்றி வந் வுண்மைத்தவமுதிர்ச்சியாலென்க:

இம்மூன்றுசெய்யுளானும் வானப்பிரத்தன்நிறையக் கூறியதென்க. (இச)

ஆற்றமிலவிவிறாயராகியில்வுலகவாழ்வும் பொற்றபூங்கமலவாழ்க்கைப்புண்ணியன்முதலோர்வாழ்வும் பற்றழுவெறுத்துவிட்டினவாவுறும்பான்மைபெற்றான் முற்றுறத்துறவினெய்திமுறைமுடிபுணர்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) அற்றமில் அறிவில் துயராகி - மனவிகற்பங்களாற்சோர்வில்லாத நிச்சயஞானத்தாற் சித்தசுத்தியுடையவராகி, இவ்வுலகவாழ்வும் பொற்றபூங்கமல வாழ்க்கைபுண்ணியன் முதலோர் வாழ்வும்-இவ்வுலகின்கண்வாரும் வாழ்வையும், அழகிய தாமமாமலரில் வாழ்கின்றவாழ்க்கையையுடைய பிரமன் முதலியோருலகின்கண் வாழும் வாழ்வையும், பற்றறவெறுத்து - சிறிதும் ஆசையில்லாமல் வெறுத்து, வீட்டின் அவாவறும் பான்மைபெற்றால்-முத்தியையடையவிரும்புந் தன்மையைப்பெற்றால், முற்றற துறவின் எய்தி - அவைமுற்றுப்பெறத் துறவறததையடைந்து, மறைமுடிபு உணர்தல்வேண்டும் - வேதாந்தவுண்மையை யறிதல்வேண்டும். (எ - று.)

சித்தசுத்தியடைந்து இகபரலோகவாழ்வைச்சிறிதும்விரும்பாதுவெறுத்து முதத்தியுடையவேண்டுகென்னுங்காமமிருமாயின் அம்முத்திநிலை கைகூடத் துறவறத்தையடைந்து வேதாந்தவிசாரஞ்செய்யவேண்டுகென்க.

பற்றுச்சிறிதேயுளதாயினும் அது சிறிது சிறிதாய்ப்பெரிதாகி இகபரலோக வாழ்வி லாசைமுதிரச்செய்யுமாகலின் பற்றற வெறுத்தெனவும், துறவறம்பூண்டன்றி வேதாந்த விசாரஞ்செய்யக்கூடாதென்பது விதியாகலினும் ஆசைவழியே செல்லுதற்குத் தடையாய்நிற்கும் வேலியாகலினும் துறவினெய்தி மறைமுடிபுணர்தல் வேண்டுகெனவுண்கூறினார். (இரு)

ஐந்தவித்து பரந்தவாசான்றன்புடையரு ணூல்கேட்டுச் சிந்தனை செய்துமாணத்தெளிந்துபிளிட்டைமேவு மிந்தவாறடைவினெய்துமியல்பினைத்தலைநின்றேறா ரந்தணனிருதாளென்றுமகந்தழிஇயொழுக்கலாறே.

(இ - ள்.) ஐந்து அவித்து உயர்ந்த ஆசான்தன்புடை அருள்தல்கேட்டு - ஐம் புலன்களைவென்று அறிவிற்சிறந்த ஆசிரியன்பக்கலில் சிவாகமங்களைச் சிரவணஞ்செய்து, சிந்தனைசெய்து - அதனைப் பின்னர்ச்சிந்தித்து, மாணத்தெளிந்து - ஐயுணர்வின்றித் தெளிந்து, பின் றிட்டைமேவும் - பின்னர் றிட்டைகூடும், இந்தவாறு - இந்தவகையில், அடைவின் எய்தும் இயல்பினை தலைநன்று - சோபானமாக வடையுமியல்பினையுடையவறும் அவ்வவ்வழியினின்று, ஏறார் அந்தணன் இருநான் - இடபவூர்தியைச்செலுத்தும் இறைவருடைய திருவடிகளை, என்றும் அகம்தருவி ஒழுகல் ஆறு - எந்நாளும் உள்ளத்தின்கண் தழுவப்பெற்று ஒழுகுதல் சன்மார்க்கமாம். (எ - று.)

நல்லாசிரியன்பால்கேட்டல் பின்னர் சிந்தித்தல் தெளிதல் றிட்டை என்னும் நான்கினுந் தலையாகநின்று சிவபெருமான்நிருவடியையிதயத்துட்கொள்வதே விதியென்று கூறியதென்க.

இதனானே வேதாந்தநிலையைக்கேட்டும் கேட்டலாதி முறைமையும் அந்நிலையாற் பெறும்பயனும் வகுத்துக்கூறியதென்க.

அருணாலென்றது வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தை. உயர்ந்த ஆசான் என்றது அச்சிவாகமத்தி னனுபவமுடைய ஆசிரியனாக. இந்தவாறடைவினெய்துமியல்பென்றது சிவாகமத்தினனுபவமுடைய அத்தேசிகரருளிச்செய்ய்பு ரூபதேசத்தாற் றேட்டறிவதும் கேட்டதற்கனுசூலமான வளவையாற் சிந்தித்தறிவதும் சிந்தித்தவதனைத் தன்னறிவின் கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத்தெளிவதும் அதனாற் பாசகூடியம் பண்ணி றிட்டைகூடுவதுமாகிய இயல்பை. தலைநன்று என்றது இங்ஙனங் கூறிவந்த அடைவிலுலெய்தப்பெற்ற சமாதநிலையிற் நிலைப்படும் சிவானந்தானுபூதியை. ஏறாரந்தணனிருதாளெ

ன்றமகந்தழீஇ என்றது அச்சிவாந்தானுபூதியிற் சீவபாவணையற்றுச் சிவபாவணமே விடும் அகிசயகாலத் தனுசந்திக்கப்படுஞ் சோகம் பாவணையே. ஒழுக்கலாறு என்றது அச் சோகம்பாவணையையுடைய பெரியோர் கைப்பற்றியொழுருவதாகிய சூன்மார்க்கநெறியைக் காட்டுஞ் சித்தாந்தமார்க்கத்தையென்க. கேட்டன்முதலிய நான்குக்குங் கூறிய வடைவை “அருளினாலாகமத்தேயறியலாம்” என்ற சிவஞானசித்தியார் திருவிருத்தத்துக் கின்றுலாசிரியரெழுதிய வுரையாற்காண்க.

அல்லதாஉம் அநாசாரியரை மறுத்தற்கு ஐந்துவித்துயாந்த வாசானெனவும் அருணெறிகாட்டாது நூல்களை மறுத்தற்கு அருணாவெனவும், கேட்டன்முதலியன வாக்ககூறிய முறையானே யுணரப்பெறா தானா மறுத்தற்குக் கேட்டுச் சிந்தனைசெய்து மாணத்தெளிந்து பின்னிட்டை மேவுமிந்தவாறடைவெனவும், இச்சாதனைக்களைத்தங்க ளறிவிற்சேற்றவாறு கொள்வானாமறுத்தற்குத் தலைநின்றெனவும், பரசிவத்தை நிட்டுடையிற்சூடும் பரப்பிரமப் பொருளாகக்கொள்ளக் கூசுவானா மறுத்தற் கேறுரந்தணெனவும், அப்பரசிவத்தினது ஞானக்கிரியா சொரூபமாகிய திருவடிநிலையே சீவனது ஞானக்கிரியைக் காட்டுகும்படிமென்று கூறவறியாது வேறுநிலைகூறுவானா மறுத்தற்கிருதானென்றமகந்தழீஇயெனவுங்குறிஞர். அல்லதாஉம் திருவடியாகிய திருவருளைத் தழுவிச் சோகமெனச் சிவத்தை யதுசந்தானஞ்செய்யும் ஆறு (வழி) யறியாது அகந்தழிவி அகம்பிரமமென வெஞ்ஞான்று மனுசந்தானஞ் செய்வோரை மறுத்தற்கிருதானென்ற மகந்தழீஇ என்றதே யமைபா தொழுக்கலாறே யெனத்தேற்றேகாரத்தாற் கூறினாரெனக்கொள்ளலுமொன்று. என்றமகந்தழீஇ என்றதனால் விளக்கற்றம் பார்க்கும் இருள்போல் அறிவற்றம் பார்ப்பது அஞ்ஞானவிருளாகலான் ஈண்டது அணுகாவண்ணங் காத்தற்பொருட்டென்றலுமாமென்க. (ருசு)

அடற்கொடும்பாசமாற்றிப்பசுக்களையருள்வீட்டியப்பப்

படைத்தனித்தழித்துநோக்கும்பரம்பொருள்சிவனையென்ற

லுடற்றுநர்க்கரியவேதவுள்ளுறையாவதென்னத்

தொடக்கமீறெழுவாயானவிலிங்கத்தாற்றுணிதல்கேள்வி.

(இ - ள்.) உடற்றுநர்க்கு - சிவவணமுதலியவற்றால் வருந்துவார்க்கு, அடல் கொடும் பாசமாற்றி - வன்மைமிக்க ஆணவபாசத்தைப்போக்கி, பசுக்களை அருள்வீடு உய்ப்ப - ஆன்மாக்களை முத்திவிட்டின்கண் செலுத்த, படைத்து அளித்து அழித்து, நோக்கும் பரம்பொருள்சிவனே என்றல் - ஆக்கியளித்தழித்து அவரது பரிபாகத்தை நோக்கும் பரம்பொருள் சிவனையென்றுணர்தலும், அரியவேத உள்ளுறையாவது என்ன - (அதுவே) அருமைபாகிய வேதத்தின் உட்கிடைப்பொருளாயுள்ளதென்று, தொடக்கம் ஈறு எழுவாய் ஆன இலிங்கத்தால் தணிதல் கேள்வி, உபக்கிரமமுபசங் காரம் முதலனவாகக்கூறும் ஆறுலிங்கங்களுாற்றுணிதலுஞ்சிவவணமாம். (எ - று)

கேள்வியில் முயல்வார்க்கு பாசமோசனஞ்செய்து முத்தியிற்சூட்டுபவன் சிருட்டியாதிக எரியறிக்க கருணைபாலிக்கும் பரம்பொருளாகிய சிவனையென்றுணர்தலும் அதுவே வேதவுட்கிடைப்பொருளாயுள்ளதென்று உபக்கிரமமுதலாகக்கூறும் அறுவிதலிங்கதூத்பரியங்களாற்றுணிதலுமே கேள்வியென்க.

பாசத்தைக் கயிற்றரவைப்போற் பிராந்தியாகவும், பசுவைப் பிரதிபிம்பம் போல்தோற்றன்மாதிகளையாகவும், முத்தியைத் தசமனைப்போல் தன்னையே பிரமமாகக் காண்கையாகவும் கூறும் பசுஞானிகள் கூற்றை முறையே யொழித்தற்குப் பாசம் பிராந்தியன்று வன்மைபெற்றுள்ள வேறு பொருளென்பது தோன்ற அடற்கொடும்

பாசமெனவும், பசு அந்தக்கரணத்திற் பிரதிபிம்பம்போலுந்தோற்றன்மாத்தினாயாயத் தோன்றுவதன்று அந்தக்கரணத்துக்கு வேறாயுள்ள வேறுபொருளென்பது தோன்றப் பாசமாற்றிப் பசுக்களையெனவும், பசுவாகியதனைப் பிரமமாகக் காண்பதன்று பசுவுக்கு வேறாயுள்ள பதியாகிய சிவத்தையே பிரமப்பொருளாகக் காணவேண்டுமென்பது தோன்றப் பரம்பொருள் சிவனே எனவும், இங்ஙனங் கூறிவந்தமுறையே வேதசம்மதமென்பது தோன்ற வேதவுள்ளுரை யாவதெனவும், பாசபசுபதி என்னு முப் பொருளிலக்கணங்களை யிங்ஙனங் கூறியவாறுணராராயத் தாம்பசுவன்றெனவும் தமக்குப் பாசமென்பதேதெனவும் தாமே பிரமமெனவும்கூறுவார் கூற்றொல்லாம் வேதத்தாற் கொள்ளப்படாதொருளென்று துணிதற் றுளந்தறிகருவியாயுள்ள வளவைகளுண்டு என்பதுதோன்றத்தொடக்க மீறெழுவாயான விவிந் கத்தாற் றுணிதலெனவும்கூறினார்.

இதனானே சிவமே பிரமமென்று கூறும் வேதவுள்ளுரையுணராத அதுபுரணகக்கழித்த அகத்தைப்பிரமமென்று கூறும் அகம்பிரமக்காரர் மதத்தைமறுத்தவாறு. எங்ஙனமெனின் அகம்பிரமவாதிக்களாற் கழிக்கப்பட்ட சிவனையுஞ் சேவனை யுஞ் சகக்காணும். வல்லவற்றிற்கரிய வல்ல

எனவேசிவனைப் பரம்பொருளெனவும், சேவனைப் பசுவெனவும் சகத்தைப் பாசமெனவும், சிவத்திற்குப் பாசமின்மைதோன்ற அருள்வீதியப்பப் படைத்தளித்தழித்து, கோக்கும் பரம்பொருளெனவும், ஆன்மாவுக்குப் பாசமுடைமைதோன்றப் பசுவெனவும், பாசத்தின் கொடுமைதோன்ற அடற்கொடுப்பாசமெனவும்கூறியவாறென்க. இம்முப்பொருளுண்மை நிலைபெறவும் அவற்றில் சிவனே பரம்பொருளெனத் துணியவும் பாசம் - உபக்கிரம முபசங்காரப்படு முறைமையுடைத்தென்பதையும், பசு - பெத்தமுத்திகளையடைத்து இடையிடு படுங்காலத் தப்பியசிக்குஞ் சாதனமுடைமையுடைத்தென்பதையும், அச்சாதனத்திற் கொள்ளப்படும் பிரமான ஸூலக்களைகளையும் இவ்விரண்டிற்குஞ் சான்றாயமைந்து கிடப்பனவற்றையறியுமுறைமை யுடைத்தென்பதையும், பதி - பாசபசுக்களுக்குக்கூறிய வுபக்கிரம ஸூலையன வில்லாமையை யர்த்த விசாரத்தாலுணர்ந்து பின்னர் அதவே பரம்பொருளெனத் தெளியக்கிடக்குந் தன்மையுடைத்தென்பதையும் நன்குள்ளசருவன உபக்கிரமம் உபசங்காரம் அப்பிபாசம் அபூர்வதை பலம் அர்த்தவாதமென்னும் ஆறிலங்கங்களையாகலான் தொடக்கம் ரெழு வாயானவிலங்கததாற் றுணிதலென்றார். இதனைச் சனற்குமாரபடலம் (௫௪) செய்யுளிலுங்காண்க.

உவமையினே துத்தன் னாகேட்டதை யுள்ளங்கொள்ள
வவமறச்சிறநதை செய்தலசிற தனையகனைப் பலகாற்
சிவனுறுப்பயிற்செய்கை தெளிதலாம் விளங்கக்காண்ட
றவலறுநிட்டையென்று சாற்றுவர்புலமைசான்றோர்.

(௫ - ௭.) கேட்டதை உவமையில் ஏதுத் தன்னால் - ஆசிரியனிடத்தூக்கேட்டதை உவமானத்தினாலும் ஏதுவினாலும், உள்ளங்கொள்ள அவமறச்சிந்தை செய்தல் சிந்தனை - மனத்துட்கொள்ள நன்றாகச் சிந்தனைசெய்வது மனனமாகும், அதனை பலகால் சிவனுறுப்பயிற்செய்கை தெளிதலாம் - சிந்தனைசெய்ததைப் பலமுறையுப் தன்னறிவிற் பொருந்தப் பழகுதல் நிதிததியாசனமாம், விளங்கக்காண்டல் தவல் அந்நிட்டை என்று புலமைசான்றோர் சாற்றுவர் - தெளிந்தபொருளை ஆன்மாவில் விளக்காணுதல் குறமற்றநிட்டையாமென்று அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்கூறுவர். (௭ - ௮)

கேட்ட வேதாந்தப்பொருளை யுவமானமுகத்தானும் ஏது முகத்தானு மைய வ்பா'தவுணர்வுக்கிடனின்றி யறிவுகொள்ளச் சிந்தனைசெய்வதே மனனமென்றும் உவமான ஏதுக்களுக்கு மாறுபடாமலெடுத்துக்கொண்ட பொருளைப் பலமுறையுந்துக்கி யனுபவமாகக்கண்டுதெளியும் முயற்சியே தெளிதலென்றும் அம்முயற்சியாற் றெளித்தபின் "பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல் மாசில் சமத்து முத்தி" விளங்கக்காண்ட லே தவலறு நிட்டையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதென்க.

உவமையும் ஏதுவும் அளவை யிலக்கணங் கூறுமிடத்திற் காண்க. (இஅ)

இத்திறம்பயின் றுவைகயீருவகைப்பற்றுநீத்த
வுத்தமத்துறவின் மேலோரூர்வயிற் பிச்சையேற்றுச்
சுத்தநீரலம்பிமுக்கட்சுடரினுக்கூட்டிப்பின்ன
ரத்தகுவிதியினோபோதென்பிடியருந்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) இத்திறம் பயின்று வைக - இங்ஙனம் கூறிவந்த விலக்கணமுறை யே பழகி அறிவுநிலைபெற்று, இருவகைப்பற்றுநீத்த உத்தமத்துறவின் மேலோர் - அகம்புறமென்னும் இருவகைப்பற்றுகளையு மொழித்து உத்தமமாகிய துறவின் கண் சிறந்த பெரியார், ஊர்வயின் பிச்சையேற்று - ஊரின் கண்ணென்று பிச்சையேற்று வந்து, சுத்தநீர் அலம்பி - அதனைச் சுத்தமாகிய நீரினால் சுத்திசெய்து, முக்கட்சுடரி னுக்கு ஊட்டி - சோமசூரியாக்கர்களாக விளங்கும் கண்களையுடைய இறைவருக்கு நிலேதனைஞ்செய்து, பின்னர் அத்தகுவிதியின் - பின்பு அவ்வாச்சிரமத்துக்கு விதித்த விதிப்படி, ஒர்போது என்பிடி அருந்தல் வேண்டும் - ஒருபொழுது எட்டுப்பிடி அன் னம் உண்ணவேண்டும். (எ - று.)

பதிஞான மெய்தப்பெற்ற பெரியதுறவின் உண்டியேற்றுண்பித்துத் தா' முண்ணுமுறைமையைக் கூறியதென்க. (இக)

அல்லவைமுழுதுநீக்கலான் றவர்கழித்தனாக
கல்லசும்பெற்றறிக்கோடல்காழ்மரத்தடியின் மேவல்
பல்லவுமொப்பக்காண்டறமியனாய்ப்படர்தல்லோற்றுப்
புல்லியரிணக்கநீர்தல்பொறிவழிமனஞ்செல்லாமை.

(இ - ள்.) அல்லவைமுழுதும் நீக்கல்-இரவில் அன்னமேவுண்ணுதிருத்தலும் ஆன்றவர்கழித்த னாக கல் அசும்பு என்றி கோடல் - சீலமுடைய பெரியோருடுத்துக் கழித்த வாடையைக் கல்லிற் றோய்த்துப் புனிதமாக்கி அணியக்கொள்ளுத்தலும், காழ் மரத்து அடியில் மேவல் - வயிரடபொருந்திய மரத்தடியில் தங்கியிருத்தலும், பல்ல வும் ஒப்பக்காண்டல் - ஒடும்பொன்னும் ஒப்பாகப்பார்த்தலும், தமியனாய்ப் படர்தல் - தனியே செல்லுத்தலும், வேற்ற புல்லியர் இணக்கநீர்தல் - தன்னிணைமக்கு வேறு யுள்ள அறிவிலிகளுடைய கூட்டுறவை யொழிந்திருத்தலும், பொறிவழி மனஞ்செல் லாமை - ஐம்பொறிகளின் வழிமனஞ்செல்லாதிருத்தலும். (எ - று.)

ஒருபொழுதன்றி யிருபொழுதுண்டலும், கழித்தவாடையன்றி புதியவாடை கொள்ளுத்தலும், மரத்தடியன்றி மாளிகையிற்றங்கலும், ஒப்பக்காண்டலன்றி பொன் னென்றும் ஒடென்றுங்காண்டலும், தனியேயன்றி துணையோடேகலும், நல்லோ ரிணக்கமன்றிப் புல்லியரிணக்கங்கோடலும், அறியின்வழியன்றி பொறியின்வழி செல்லுத்தலுமென்க. (ஈ0)

அடித்துணைநிலத்தினோக்கி மிதித்திடல் - தனதுகாலடிக்களைப் பார்த்து பூமியிலடியெடுத்துவைத்தலும், அறவைதன்னில் வடித்த நீர்பருகல் - ஆடையில் வடித்தெடுத்த நீராக்குமுடிதலும், நெஞ்சில் தூயதுமாண்கோடல் - மனத்தில் நன்மைபயப்பதையே சிறப்பாகக்கொள்ளுதலும், படிற்றரையின்றி கூறல்-வஞ்சகமாத் தையின்றி மெய்மையேசொல்லுதலும், நன்மையேபயப்ப பேசல்-பிறாக்குநன்மையுண்டாகவே பேசுதலும், எடுத்துரை பிறவும் முத்தன் இலக்கணம் என்ப- (இவைபொலு மின்னும்) எடுத்துச்சொல்லப்பட்டபிறவுஞ்செய்யுதல்களெனமென்றேசொல்லுவார்.

(இ - ன்.) அடித்துணைநிலத்தின் நிலத்தில் மிதித்திடல் - தனதுகாலடிக்களைப் பார்த்து பூமியிலடியெடுத்துவைத்தலும், அறவைதன்னில் வடித்த நீர்பருகல் - ஆடையில் வடித்தெடுத்த நீராக்குமுடிதலும், நெஞ்சில் தூயதுமாண்கோடல் - மனத்தில் நன்மைபயப்பதையே சிறப்பாகக்கொள்ளுதலும், படிற்றரையின்றி கூறல்-வஞ்சகமாத் தையின்றி மெய்மையேசொல்லுதலும், நன்மையேபயப்ப பேசல்-பிறாக்குநன்மையுண்டாகவே பேசுதலும், எடுத்துரை பிறவும் முத்தன் இலக்கணம் என்ப- (இவைபொலு மின்னும்) எடுத்துச்சொல்லப்பட்டபிறவுஞ்செய்யுதல்களெனமென்றேசொல்லுவார்.

நிலத்தினும் நீரினும் உயிர்கள் சரிப்பதாகவான் நிலத்தைநோக்கி நடக்கவே ண்டுமெனவும், நீரைவடித்துண்ணவேண்டுமெனவும், மனத்திற்கொள்வது நல்லதன் றாயின் அது தீமைபயக்குமாகவின் தூயதுமாண்கோடலெனவும், வஞ்சகமாத் தை பிறகுக்குச் கேடுபயக்குமாகவின் படிற்றரையின்றிக கூறலெனவும், தன்னையுக்கு வார்பால் நன்மைபயக்குஞ் சொல்லே பாராட்டுவதுபோல் தன்னே யிகழ்வார்பாட் டும் பாராட்டாராயின் அது விரும்பு வெறுப்புடைமையைக் காட்டுமாகவின் நன்மை யேபயப்பப் பேசலெனவும், இதுபோல் தனக்குப் பிறர்பால் விருப்பு வெறுப்புத்தே ந்நலும் பிறர்க்குத் தன்பால் அவை தோன்றச்செய்தலு மில்லாதனவாகிய சொல்லுஞ் செயலுமிலராயின் அவை பெத்தரிலக்கணத்தைக் காட்டுமாகவின் எடுத்துரை பிறவு மெனவுக கூறினார்.

(சுக)

உறையுள்ளோடங்குபெணல்கல்வியினுடலையோம்பல்

சிறையுடமபொருட்டுசேற்றஞ்செய்திடல்சாலப்பேசல்

புறனுரையிகழ்ச்சிபிரசைப்பொருட்டலுதார்க்குட்சேறன்

மிறையுறுத்திமெய்பெசய்வோதமமையும்வெகுளலாகா.

(இ - ன்.) உறையுள் அங்குபெணல் கல்வியின் உடலையோம்பல் - தனக்கெ ன்று ஒரிடத்தைக்கொள்ளுதலும் அகனிகாரியஞ்செய்தலுங் கல்வி கற்பித்துச் சீர்தத் தைப் பாதுகாத்தலும், சிறையுடல் பொருட்டு சேற்றம் செய்திடல் சாலப்பேசல் புறன் உரை இகழ்ச்சி - சிறைக்களமாயுள்ள வுடலின்பொருட்டுக் கோபஞ்செய்தலும் அதிக மாதப் பேசுதலும் புறங்கூறுதலும் நிந்தைகூறுதலும், பிச்சைப்பொருட்டு அலது ஊர்க் குள்சேறல் - பிச்சையின்பொருட்டேயல்லாமல் வேறு காரியமாய் வேற்றுர்க்குச்செல் லுதலும், மிறையுறுத்து இமெய்பெசய்வோர் தம்மையும் வெகுளல் ஆகா - குற்றமுண் டாக்கித் துன்பஞ்செய்வோராயுந் கோபித்தலுமாகாவாம். (ஏ - று)

உறையுள்வேண்டின் பெண்மேல்விருப்பும் அங்குபெணின்நல்லுணவிலாவது தலும் கல்வியினுடலையோம்பின் பொருண்மேல் விருப்பும் உடற்பொருட்டுச் சீற்றஞ் செய்வின் தேகாபிமானமும் சாலப்பேசல் புறனுரை இகழ்ச்சி இம்மூன்றுமீ பல்லோர் பணையும், பிச்சையன்றியுர்க்குட்சேறல் பலவகைகாரத்தொட்கும் இடம்பெய்செய்வார் பால் வெகுளின் மேன்மேற்றுன்பமுமுண்டாமாகவின்னவையாவு மாகாவென்க. (சுஉ)

சின்னினுட்க்கடவுட்புணைச்சுண்டுகைநிறுவெண்ணீறு
கன்னினுமிகழாதோம்பல்குதிரொளியுலோகமல்லாப்

புனிதபாசனத்தினீராற்றாய்மைகள் பொருந்தக்கோடல்
வினையிசந்தவர்க்காமென்பிவேள்வியிறசமசம்போலும்.

(இ - ள்.) சினவிடை கடவுள்பூசை கண்டுகை திருவெண்ணீறு கனவி
னும் இகழாது ஒம்பல் - தறுகண்ணையுடைய விடையையுரும் இறைவர்பூசை உருத்
திராக்மணி திருநீறு ஆகிய இவற்றைக் கனவின் கண்ணுநீர்க்கா துடம்பிலிருக்
கச்செய்தலும், வேள்வியில் சமசம்போலும் - யாகத்தில் மண் மரமுதலியவற்றாற்செ
ய்த பாத்திரங்களைப் புனிதமாகக்கொள்ளல்டோலும், கதிரொளி உலோகம் அல்
லாத, மிக்க வொளியையுடைய பொன் வெள்ளியல்லாத, புனிதபாசனத்தின் நீரால்
தூய்மைகள் பொருந்த கோடல் - பரிசுத்தமாகிய மண் மரமுதலியவற்றாலாகியபாத்தி
ரங்களிலுள்ள சலத்தினால் தேகசுத்தி முதலியவைகளைச் செய்துகொள்ளும், வினை
யிகந்தவர்க்கு ஆம் என்ப - வினையில்லாதபெரியோர்களுக்குவிதியாகுமென்றுகூறுவர்.

உறையுள் முதலியன கூடாவொழுக்கமென இசந்த துறவிகள் கனவிலு
மிகழாது கொள்ளத்தக்க பொருள்கள் திருவெண்ணீறுமுதலியனவென்க.

கிருகத்தாச்சிரமிகளுக்குச் சமசமென்னும் யாகத்தில் மண் தாரும்தலியவற்
றாலாகிய பாத்திரங்கள் எப்படி புனிதமோ அதுபோலும் அப்பாத்திரங்கள் சந்நியாசி
களுக்கு எப்பொழுதும் புனிதமாகுமென்பார் வேள்ளியிற் சமசம்போலும் உலோகமல்
லாப்புனிதபாசனத்தினீராற்றாய்மைகள் பொருந்தக்கோடல்வினையிகந்தவர்க்காமென்ப
வென்றார். (சூக)

என்பினை நரம்பிற் பின்னிக்குடர்வழும்பிறைச்சுமெத்திப்
புன்புழுப்பொதித்துநெர்நீர்ப்புண்ணாகம்பொழுகிநாறீத்
துன்பநோபெவற்றினுக்குமுறைபுனாய்ப்புறநீதான்முடும்
வன்புலைபுடம்பேயாவிவருத்திடும்பிணியேறில்லை.

(இ - ள்.) என்பினை நரம்பிற் பிணனி - எனும்பை நரம்பினாற் பின்னி, குடர்
வழும்பு இறைச்சி மெத்தி - குடராலும் வழும்பாலு மிறைச்சிடாலும் மெத்தென
வைத்து, புன் புழு பொதிந்து - புல்லிய புழுக்கணிதறந்து, செந்நீர் புண்ணசும்பு
ஒழுகி நாறி - புண்ணுலுகிநீரீர்பெருகி வொழுக்கெடுத்து நாற்றமுண்டாகி, துன்ப
நோய் வவற்றினுக்கும் உறையுளாய் - துன்பஞ்செய்யும் பல நோய்களுக்கு முறைவிட
மாகி, புறம் தோல் மூழும்-புறத்தில் தோலால் மூடப்பட்டிருக்கும், வன்புலை உடம்பே
ஆயிவருத்திடும் பிணி - அசுத்தமிக்க இந்த வுடம்பே உயிரைவருத்தும் நோயாகும்,
வேறு இல்லை - பிறிதொன்றில்லை. (எ - று)

என்பு முதலியவற்றாற் சமைந்ததாயும், துன்பநோய் முதலியவற்றிற் குறை
புளாயுமுள்ள விவ்வுடம்பே வுயிரை வருத்தும் பிணியன்றி வேறு பிணியில்லையென்க:

பெரும்பிணியிதனைதழீங்குமருத்துவன்பிறையிலல்லாப்
பரம்பொருளானமூக்கட்பரமனையென் றுதேறி
முண்டாயில்லிடைமீயான்றென்பான்முதத்தினைச்சுணமெய்தி
விநம்மியேறுதற்பாலரிதப்பினைவெருவப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) பிறப்பினை வெருவ பெற்றார் - பிறவிக்கஞ்சினவர், பெரும்பிணி
இதனைதீர்க்கும் மருத்துவன் - பெரிய நோயாகிய இதனைப்போக்கும் வயித்தியன்,
பிறவி இல்லாத பரம்பொருளான மூக்கண்பரமனே என்று தேறி - என்றும் பிறவி
யனிடமாக பரம்பொருளாகிய அக்ஷர கண்ணையடைவ இறைவனையென்று தெளி

ந்து, முரண்பயில்விடையோன் தென்பால் முகத்தினை சரணம் எய்தி - பொரினை விரும்பும் விடையையுடைய அவ்விறைநனது அகோரமுகத்தைசயடைக்கலம்பருந்து, விரும்பி வீடுறுதற் பாலர் - (அவ்விறைவனையே) விரும்பி முத்தியையடையுந் தன்மையுடையவராவர். (எ - று)

பிறவிக்கஞ்சினவர் இவ்வுடம்பாகிய பெரியநோயைத் தீர்க்கும் மருத்துவன் இறைவனென்றுணர்ந்து அவனைச் சரணமெய்தி முத்தியடையக்கடவரென்க

பிறவிப்பந்தம் தொன்றதொட்டுவருதலான் பெரும் பிணிக்கு மருத்துவன் தூயவுடம்பினென்பது துணிபாகலான் பிறவியில்லாப் பரம்பொருளான முக்கட்பரமனே யென்று கேறினவரும், தெளிந் சபின்னர் சரணடைந்த வழிபட்டாலன்றி வீடு கூடாதாகலான் சரணமெய்தி விருப்பவீடுறுதற் பாலவெனவுங்கூற்றினர்

பிறவியைப்பிணியாக்கினமையான் சிவனைமருத்துவனென்றார். இதனானே இவ்வுடம்பை இனியபொருளாகவெண்ணி விரும்பாது இசனைப்பிணியென்றும், இவ்வுடற்சம்பந்தமுடையார் யாவராயினும் அலரெல்லாம் பிணியாளரேயென்றும், தெய்வமாவான் முக்கட்பரமனெருவரின்மையென்றும், அவ்விறைவனது ஹந்து முகத்தில் ஞானத்தை விளக்கு முகம் அகோரமுகமென்றும், அங்க ஞானத்துக்குச் சாதனம் வழிபாடென்றும் இச்சாதனத்தைக்கொள்பார் பிறவிக்கஞ்சினவரென்றும் கொள்ளக்கிடந்தன.

கடுகிலேக்கூறா.

மற்றைத்தெய்வங்களைவற்றையும்கிட்டுக்துமாரீழற்
கற்றைச்செஞ்சடைப்பிரான் சரணசரணெனுங்கருத்தே
பற்றிச்சரவினும்வாழ்வினுங்களிப்பிகல்படாமை
மெற்றைப்போதுமொத்தொழுக்கேதுறந்தவர்க்கியல்பாம்.

(இ - ள்.) மற்றை தெய்வங்கள் எவற்றையும் விடுத்து - வேறு தெய்வங்களென்று சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் (பழிபடுதலை) விட்டு, மாரீழல் கற்றை செஞ்சடை பிரான் சரண சரண என்னும் கருத்தேபற்றி - மாரீழலெழுந்தருளியிருக்கின்ற கற்றையாகிய சடையினையுடைய இறைவன் சரணங்களே அடைக்கலமாயுள்ளதென்னுங் கருத்தையே மாறாதுபற்றி, சாவினும் வாழ்வினுங் களிப்பு ஓகல்படாமை - இறந்தாலும் இருக்காலும் சுகமுந் துக்கமுமடையாமல், என்றைப்போதும் ஒத்த ஒழுகலே - எப்பொழுது மொருதன்மைத்தாகி நடத்தலே, துறந்தவர்க்கியல்பாம் - துறவிகளுக்கு இலக்கணமாகும். (எ - று)

சிவபெருமானல்லாத ஏனைய தெய்வங்களையெல்லாம் கைவிட்டு அவன் சரணத்தையடையப்பெற்ற கருத்தையே துணையாக்கக்கொண்டு எப்போதும் விரும்புவெறுப்பின்றி வாழ்கலே துறவிகளிலக்கணமென்க.

பற்றற்றவர்க்குப் பற்றற்றான்பற்றே பற்றைப்போக்கும் எனைய தெய்வப் பற்று பற்றைவளர்க்குமென்பார் தெய்வங்களெவற்றையும் விடுத்துச் செஞ்சடைப் பிரான் சரணசரணெனுங் கருத்தேபற்றினின்றார் - இதனை, "பற்றுக்கப்பற்றற்றான்பற்றினையப்பற்றைப்-பற்றுக்கப்பற்றவிடற்கு" என்னுந்திருக்குறளானுமறிக. (கூசு)

பொறுமைகல்விமெய்துய்மையைம்பொறிதெறலடக்க

முறுதிநாண்டுவருளாமைகளளாமையொண்புகி

மறுவில்சாதனஞ்ஞிகாரச்சுனைதியானம்என்பதினான்

கறமுநல்லறம்புரிபவார்க்கிலக்கணமா மா ல்.

(இ - ள்.) பொறுமை கல்வி மெய் தூய்மை ஐம்பொறிதேறல் அடக்கம் - பொறுமையுங்கல்வியும் உண்மையும் சுத்தமும் ஐம்பொறிகளை வெல்லுதலும் அடக்க முடையதும், உறுதி நாண் வெகுளாமை கள்ளாமை-மனவுறுதியும் நாணமும் வெகு ளாமையுங் கள்ளாமையும், ஒண்பூதி மறு இல்சாசனம் சிவார்ச்சனை தியானம் - ஒள்ளி யதிருநீறுங் குற்றமில்லாதபஞ்சாக்கரமும் சிவார்ச்சனையுங் தியானமும், வண்பதினான்கு அறமும் நல்லறம்புரிபவர்க்கு இலக்கணம் ஆம் - ஆகிய அழிவில்லாத பதினான்கு நற்கரு ளு நல்ல சிவதருமஞ் செய்கின்றவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட இலக்கணமாம். (எ-று.)

பொறுமைமுதலாகக்கூறியபதினான்குசிவதருமம்புரிபவர்க்கிலக்கணமென்க.

ஆசிரியன்பால் உண்மைப்பொருளைக் கற்குங்கால் 'கனிப்பும் மடி மானம் காமம் கள்ளம் பிணக்கு சினமுதலிய இவற்றிலொன்று தோன்றாமையினும் அஞ்சண்டு வெகுளுங்கால் பொருளையின் கல்வி நிரம்பாதாகலான் பொறுமையும் அக்கல்வி நிரப்பினும் நடைபொய்ப்பொழியின் உண்மைப்பொருள் கூடாதாகலான் பெய்மையும் அந்நடை மனமொழிமெய்களாகிய மூன்றஞ் சுத்தமுடையாயிருந்தாலன்றி நிலை பெறவாகலான் தூய்மையும் மனமுசலிய முக்கரணங்கணிலெபெரவொட்டாது மாறு படுத்கும் ஐம்பொறினை அடக்கினாலன்றி முக்கரணங்கள் ஒருவழிப்படாவாகலான் ஐம்பொறிசெறலும் பொறிகளடங்கியவுழிமனம் அவலினின்று நீங்கினாலன்றி அறிவு தோன்றா வாகலான் அடக்கமும் அறிவுதோன்றிய வழி பாவமும் பழியுங்கேடு முதலியவற்றைத்தருந் தீயவுணர்ச்சியைக் கடியும் வன்மையுண்டானாலன்றி அஞ்சப் படுதனை யஞ்சாமைமாகிய பேதமை நீங்காதாகலான் உறுதியும் அவ்வுறுதிதோன்றி யவழி உயர்ந்தோர்க் கொவ்வாத கருமங்களில் நாணமுண்டானாலன்றி அவ்வுறுதி அர ணில்லா தொழியுமாகலான் நாணும் நாணாகிய அரணுண்டாயவழிதோன்றுஞ் சினத் தைச்செல்லுமிடங்களிற்செல்லவொட்டாதுகாக்கும் வெகுளாமையுமுண்டானாலன்றி நான் நிலைபெறாதாகலான் வெகுளாமையும், இந்நனங்கூறிவந்த முறைமையான் அறி வுக்குப் பேதமையைப்போக்கி உறுதியைப் பயப்பிசுது அது பிறழாவண்ணம் நாணாகிய அரணுண்டாகி அவ்வரண்சிதையாவாறு வெகுளாமையைக்கொண்டபின்னர் ஆசிரியன்பால் கொள்ளாதக்க மெய்ப்பொருளைத் தெள்ளுமிடத்து வழிபட்டு அவர் மன மகிழ்க்கொள்ளாது ஞ்சனை யொழுக்கத்தாறகொள்வனாயின் அது பிறன்பொருளைக் கொள்ளுகொண்டதேனோடென்கு மாலான் கள்ளாமையும் அதனாற் சைக்கொண்ட மெய்ப்பொருளாலடையதக்க பூதிமுதலிய செல்வத் தினுபவத்தை யடையப்பெறு னாயின் மெய்ப்பொருளை யறியாதகேனோடொப்பானாலின் ஒண்பூதி மறுவில்சாசனஞ் சிவார்ச்சனை தியானம் நல்லறம்புரிபவர்க்கிலக்கணமெனக்கூறினார். (கௌ)

சொன்னநால்வகையறங்கனிந்துறிசறவொழுங்கு

கன்னிமாநிழற்கண்ணுதலகதொழுப்பாறறி

மன்னிநீடியகாஞ்சிமாநகர்வயின்வதிவோர

துன்னுமும்மலத்தாகாறுத்தின்மயிடுவொரா.

(இ - ள்.) சொன்னநால்வகையறங்களில் துரிசு அற ஒழுங்கு, வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட ப்ரமசரிய முதலிய நால்வகை நிலைகளில் குற்றமறநடந்து, கன்னிமாநிழல்கண்ணுதல் அகம் தொழுப்பு ஆற்றி-அழிவில்லாதமாந்நிலில் வீற்றிருக்குமிறை வருடைய வசத்தடிமைசெய்து, மன்னிநீடிய காஞ்சிமாநகர்வயின்வதிவோர் - எந்நாளுநிலைபெற்ற பெரியகாஞ்சிககரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள், துன்னு மும்மலத்துகள் அறத்து இன்பவீடு உறுவார் - பொருநதிய மும்மலக்குற்றங்களை யொழித்துப்போரின்பு வீட்டையடைவார்கள். (எ - று)

பிரமசரியமுதலிய ஆச்சிரமங்களிற்றவராது ஏகம்பவாணரடித்தொண்டிற் பிழைபடாது காஞ்சிநகரத்தில் வசிப்பராயின் அவர்பேரின்ப வீட்டையடைவரென்க.

புறத்தொழும்புமாத்தினாயே பொருளாகக்கொண்டு உசிப்பவர்களுக்கு முத்தியின்பங்கூடாதென்பார் அகத்தொழுமாபற்றி வதிவோரின்ப வீடுறவாரென்றார். (சுஅ)

ஒழுக்கப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உகஉக.

சிவபுண்ணியப்படலம்.

அறுசீர்க்கழித்தெழில்விருத்தம்.

கச்சிநகரமர்ந்துறையுரியதியராயேகமபக்சடவுள்பாகச செச்சைசமலர்வழிபடுவோர்மேம்பாடுநானேயோ தெரிக்கவல்லேன் முச்சகமும்புகழ்ந்தே தத்தும்பன்னிரண்டுபெயர்படைத்த மூதூரவைப்பிற் பொச்சமறச்செய் கக்கிவதருமத்திறனுமினிப்புகலக்கேண்மின்.

(இ - ள்) கச்சிநகர் அமர்ந்துறையும் நியதியாராய் - காஞ்சிநகரில் நிலைபெற்றுவாரும் நியதியுடையவராய், ஏகம்பக்கடவுள் பாத செச்சைசமலர் வழிபடுவோர் - ஏகம்பவாணருடைய வெட்சிமலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்குவோருடைய, மேம்பாடு நானேயோ தெரிக்கவல்லேன் - பெருமையை அறிவிலியாகிய யானா எடுத்துச் சொல்லவல்லேன், முச்சகமும் புகழ்ந்து எத்தும் பன்னிரண்டு பெயர்படைத்த மூதூர்வைப்பில் - மூன்றுவகையும் புகழ்ந்து சொல்லவல்ல புவனசாரமுதலிய பன்னிரண்டு திருப்பெயர்புனைந்த பெரிய அந்தக் காஞ்சிநகரத்தில், பொச்சம் அற செய்தக்கிவதருமத்திறனும்-மறதியில்லாமல் செய்யசதருவனவ கிய சிந்தருமங்களின் திறத்தையும், இனி புகல கேண்மின் - இனி எடுத்தாசொல்லக்கேளுங்கள். (எ - று)

காஞ்சியில் வாழ்வேரருமையைக்கூறி மேல் அந்நகரத்திற் செய்யத்தருவனவாகிய சிவபுண்ணியங்களை புங் கூறுகின்றேனென்று குருமுனிவர் கூறுகின்றாரென்க. எவ்வறமுத்திருக்காஞ்சிக்குடிநகரிப்புரிக்கிப்பினைற்றமெய்து மவ்வறத்துட்சிவாதன்மமதிகமனைவசிவலி உகப்பதிட்டையேனைச் செவ்வியுடைத்திருமேனிதிருக்கோயிற்பணிபூசைசிறப்பும் அ மெளவியந்தீமெய்யடியாராதிருத்தெட்டுமுதற்பலவாமவற்றுண்மாதோ.

(இ - ள்) எ அறமும் திருக்காஞ்சி கடிநகரில் புரிகின் - எத்தருமங்களையும் காஞ்சிநகரத்திற் செய்தால், பின் ஏற்றம் எய்தும் - பின்னா அது சிறந்து வளரும், அ அறத்துள் சிவதருமம் அகிகம் - அத்தருமங்களுக்குள் சிவதருமம் மேலானதாகும், அவை சிவலிங்கப்பதிட்டை ஏனை செவ்வியுடை திருமேனி திருக்காப்பணிபூசை சிறப்பு ஒளவியம் தீர் மெய்யடியார் திருத்தொண்டு முதல்பலவாம்-அச்சிவதருமங்கள் சிவலிங்கப்பதிட்டையும் ஏனைய அழகுடைய திருவுருப்பிரதிட்டைகளும் திருக்கோயிற் திருப்பணிகளும் காலங்குந்தோறும் தவறின்றிச்செய்யும் பூசைச்சிறப்பு அழுக்காறு முதலிய தீக்குணங்களில்லாத மெய்யடியாருடைய தொண்டுகளும் இவைபோன்றனவாகிய தருமங்கள் பிறவுமாம், அவற்றின் - அவைகளுக்குள். (எ - று)

காஞ்சிகரத்தில் தருமத்தைச் செய்யின் அத்தருமம் ஒன்றுபடவாம், அத்தருமங்களுக்குள் சிறந்தது சிவதருமம். அவை சிவலிங்கப்பதிட்டை முதலாகச் சொல்லப் பட்டவைகளாம் அவற்றுள்ளென்க. (உ)

கயக்கமுறு மறக்கடையின் சிமிழ்ப்புறுத்துப் பிரமாண்டக்கனத்தை நூறி மயக்கமிகும் வினைப்பகையும் பெரும்பிறவிப்பழம்பகையும் துகமாட்டி. வயக்மமுறுசிவபதத்தினுய்க்குமிலங்கயில்வாளாய் மாறவாழ்வு பயக்குதுதல்விழிக்கடவுணயக்குமருட்சிவலிங்கப்பதிட்டையம்மா.

* (இ - ள்.) துதல்விழிக்கடவுள் நயக்கும் அருட்சிவலிங்கப்பதிட்டை - நெற்றிக்கண்ணுயுடைய இறைவர் விரும்பும் அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப்பதிட்டை, கயக்கமுறும் அறக்கடையின் சிமிழ்ப்பு அறுத்து - அறிவினை மயக்கும் ஆணவமலத்தின் கட்டறுத்து, பிரமாண்ட கனத்தை நூறி - அண்டகோடிகளாய் நிறைந்திருக்கின்ற மாயாமலத்தின் திரிபத்தைப் பொடியாக்கி, மயக்கமிகும் வினைப்பகையும் - மாறி மாறி மயக்கத்தைச் செய்யவல்ல கன்மமலத்தின் பகையும், பெரும்பிறவி பழம்பகையும் - அதனால் தொன்றுதொட்டுவரும் பிறவிப்பகையும், இலங்கு அயில் வாளாய் மறுக மாட்டி - விளங்குங் கூறிய வாளாயுதமாகி அரவொழித்து, வயக்கமுறு சிவபதத்தில் உய்க்கும் - நிலைபெற்ற சிவபதத்தில் செலுத்தும், மாற வாழ்வு பயக்கும் - மாறுபடாத பேரினபவாழ்வைக்கொடுக்கும். (எ - று)

சிவலிங்கப்பதிட்டையானது மும்மலங்களைச் சேதித்து, சிவபதத்திற் செலுத்தி இன்பவாழ்வை யளிக்குமென்க. (ஈ)

வினாமலரோன் மணிவண்ணன் முக ஊர்தி முனிவர்கித்தர் விண்ணோர் யாரும் வகைகளினும் வனங்களினும் வாரந்த நதிப்புடைகளினுமணிநீர் வேலைக்கைகளினுமெங்கெங்கு கண்ணுதலேன் சிவலிங்கப்பதிட்டை யொன்றே யுரைவிளங்குச் செய்து கமத்தாரன் நிவேறெவன் செய்தாருணர்வான் மிக்கீர்.

(இ - ள்.) உணர்வான் மிக்கீர் - அறவிற்கிறந்த முனிவர்களே, வினாமலரோன் மணிவண்ணன் - கமலாசனனாகிய பிரமனும், நிலவண்ணனாகிய திருமாலும், முக ஊர்தி விண்ணோர் - மேகவாகனனாகிய இந்திரனும் தேவர்களும், முனிவர் சித்தர் யாரும் - முனிவர்களும் சித்தர்களாகிய யாவரும், வகைகளினும் வனங்களினும் வாரந்த நதிப்புடைகளினும் மணிநீர் வேலைக்கைகளினும் எங்கெங்கும் - மலைகளினும் ஆரணியங்களினும் பெரிய நதிக்கரைகளினும் மணிகளையுடைய நீர்மயமாகிய கடற்கரைகளினும் ஆகிய இவ்விடங்களிலெல்லாம், கண்ணுதலேன் சிவலிங்கப்பதிட்டை ஒன்றே - இறைவனது அருட்குறியாகிய சிவலிங்கப்பதிட்டை யொன்றையே, உரைவிளங்கச் செய்தமைத்தார் அன்றி - தத்தம் புகழ்விளங்கச்செய்தமைத்தார்களேயன்றி, வேறு எவன் செய்தார் - வேறு எது செய்தார்கள். (எ - று)

முனிவர்களே! திருமான் முதலிய யாவரும் மலைமுதலிய எவ்விடங்களினுஞ் சிவலிங்கப்பதிட்டையையல்லாமல் வேறு என்ன செய்தார்களென்க. (ஈ)

மேதகைய தவந்தீர்த்தங்கொடைவேள் விதுறவுநிலைநிறதம் யாவு மேதாது சிவக்குறியி றுவும் பயன்கோடிபடுங்குற்றிடுனென்றுக்கொவ்வா வாதலினிச்சிவலிங்கம்வே திகையினெடுஞ்சீலயானமைப்போர் யாரு மேதம்றுத்தவவுடம்பின் விடுய்தப்பெறுவரிதற்கையுநீறென்மின்.

(இ - ள்) மேதகைய தவம் தீர்த்தம் கொடை வேன்வி துறவுநிலை வரதம் யாவும் - மேன்மையாகிய தவங்கள் தீர்த்தயாத்தினாகள் கோதானமுதலிய தானங்கள் அசுவமேத முதலிய யாகங்கள் முற்றத்தறத்தலாகிய துறவநிலை சாந்திராடன முதலிய விரதங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம், ஒது சிவக்குறி நிறுவும்பயன் - சொல்லப்பட்ட சிவலிங்கப்பதிட்டை செய்வதனால் ஒரும பயன், கோடிபடும் கூற்றின் ஒன்றுக்கு ஒவ்வா - கோடிபங்கில் ஒருபங்கிற்கும்கனும் ஒப்பாகமாட்டா, ஆதலின் - ஆகையினால், இச்சிவலிங்கம் சிலையான் வேகிகையினொடும் அமைப்போரா யாரும் - இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் கல்லினாற்செய்த வேதிகையோடு பிரதிட்டைசெய்வோர் யாவரும், ஏதம் அறுத்து அ உடம்பின் வீடு எய்தப்பெறுவர் - இருவினைக்குற்ற மொழிந்து எடுத்த அவ்வுடம்பிற்றானே முததியடையப்பெறுவார்கள், இதற்கு ஐயுரேன்மனை - (முனிவர்களே) இதற்குச் சந்தேகங்கொள்ளாதீர்கள். (எ - று)

தவமுதலியவைகளைச் செய்வதனால் ஒரும பயன்கள் சிவலிங்கப்பதிட்டை ஒன்றினால் வரும் பயனில் கோடியிலொருகூற்றுக்கேனும் இன்னையாகமாட்டா ஆகையினால் சிவலிங்கப்பதிட்டை செய்வார் இனிவரும் பிறப்பினறி அப்பிறப்பிற்றானே முத்தியடைவர் இதிலையமில்லையென்க. (இ)

இம்முறையிற்றாபித்தசிவலிங்கமிறைஞ்சுநருமவிமானமேல்கொண்டம்மலர்ப்பூங்குழற்பண்ணத்தோளரமபையாசாமனாயிரட்டவமராபோற்ற வெம்மருங்குமிசை முழங்கப்பட்டுநந்தேவரமுக்கறுப்பவினிதினைக்ச்செம்மலருட்சிவலோகத்தானநதநதினைத்துறைவாரபிறவுங்கேண்மோ.

(இ - ள்.) இம்முறையிற்றாபித்த சிவலிங்கம் இறைஞ்சுநரும் - வேதிகையுடன் பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தியை வணங்கப்பெற்றொரும, விமானமேல்கொண்டு அம்மலர்ப்பூங்குழல் பண்ணத்தோள அரமபையர் சாமனா இரட்ட - விமானத்திலேறி கற்பகமலரணிந்த கூந்தலையும் மூங்கிலையொத்த கோளையுடைய அரமபையர்கள் சாமனா யசைக்கவும், அமரர் போற்ற எம்மருங்கும னுரைமுழங்க - தேவர்களே திரே நீன்று தோத்திரஞ்செய்யவும் எப்பக்கங்களினால் சீசுகளை பாடவும், பெருந்தேவர் அழுக்கறுப்ப இனிதின ஏகி - தேவர்களிற நிறைவு அரிபிரயுகளை தங்களுள்ளத்தில் அழுக்காறு அறுப்பவும் இனிதாகச்சென்று, சிவலோகத்து செம்மல் அருள ஆனந்தந்தினைத்து உறைவார் - சிவலோகத்தில் இறைவரானும் ஆனந்தத்தின் மூழ்கி வாழ்வார்கள், பிறவும் கேண்மோ - (முனிவர்களே) ஏனையவற்றையுங் கேட்பீர்களாக.

இதனானே சத்திபீடத்தோடு பிரதிட்டைசெய்த சிவலிங்கமூர்த்தியை வணங்கினவரடையும் பயன் கூறப்பட்டதென்க. பிறவென்றது இனிவருஞ் செய்யுண்முறையிற்காண்க. (ஈ)

வேறு.

அடலிற்கொதிக்கும்படையாழியண்ணமுதலோரேத்தெடுப்பத் தடவுச்சீயப்பிடர்த்தலையிற்றகவினுமணிப்பூநதலிகடபாந கடவுட்பிராட்டியுடங்கருப்பக்கதிர்வேவகாணுள்ளிருப்பநடலைப்பிறவிமருந்தாகிவைகுநாதன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) அடலிற்கொதிக்கும் படையாழி அண்ணல் முதலோர் ஏத்தெடுப்பு-போர்முகத்திற்கொதித்தெழும் சங்கரப்படையையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள்கொக்கிரச்செய்ய, தடவுச்சீயம் பிடர்த்தலையில் கவினுமணிப்பூநதலிகடபா-பெரு

மைபொருந்திய சிங்கத்தின் மத்தகத்தில் அழகுசெய்யும் ரத்நபீடத்தின்மேல், கடவுட் பிரட்டி உடங்கு இருப்ப - பார்வதியாரிடப்பாகததில் குடியிருக்க, கதிர் வேல் காளை நன் இருப்ப - கதிர்வேலேந்திய முருக்ககடவுள் நடுவில் யிருப்ப, நடலை பிறவி மருந் தாகி-துன்பஞ்செய்யும் பிறவிநோய்க்கு ஞாடதமாகி,வைகும் நாசன் திருவுருவம்-வீற் றிருக்கும் இறைவனுடைய திருவுருவமும். (எ - று)

திருமால் முதலிய தேவர்களுதிக்கத் சிங்காதனத்தின்மேல் தனதிடப்பா கத்திலம்மையும் நடுவில் முருக்ககடவுளுமாக வீற்றிருக்கின்ற உருவமும் என்க.

இச்செய்யுள் சோமாஸ்கந்த உருவத்தைக் கூறியதென்க. (எ)

அடிப்பார்க்கருளு மொருதாளுமமபொற்கமலவிழிமூன் றும் படப்பாமபணிதபுயநானகுருகுலபபடையுமெழில்வயங்க விடப்பாலரிமைவலததபணையெழுநாற்கோடியுருத்திரரை நடுப்பாறிறுற்றியையையதுவடிவுமுடனாநலமபிறககி.

(இ - ன்.) அடிப்பார்க்கு அருளும் ஒருதாளும் - அழீத்கவருக்கனுக்கிரகஞ் செய்யும் ஒருபாதமும், அம்பொன்கமல விழிமூன்றும் படப்பாம்பு உணிர்த்தபுயம் நான் கும்-சிவந்த தாமனாமலப்போன்ற கண்கள் மூன்றும் படம்பொருந்திய டாம்பைக் கங்க ணமாகவணிந்த நான்கு புயங்களும், குலப்படையும எழில்வயங்க-குலாயுதமும் அழகு பெற்றுவியளவக, இடப்பால் அரியை உலத்து அயனை - இடப்பாகததில் திருமாலையும் வலப்பாகத்திற் பிரமணையும், நடுடால் எழுநாற்கோடி உருத்திரரை தோற்றி-நடுவில் இருபத்தெட்டிக்கோடி யுருத்திரர்களையுந் தோன்றச்செய்து, ஐயந்து வடியும் உட னும் நலப்பிறக்கி - (என்க) இருபத்தைந்து திருவுருவங்களும் தன்னிடமாய் விளங் தும் அழகினைக்காட்டி. (எ - று) (அ)

புகன்றவிடப்பாற்பகுதியினைப்புந் தித்தலத்திற் புந்தியினை யகங்காரத்தினுறுதன் மாத்திரையிற் பொறியினைவ்வவற்றைத் தகுந்தார் குப்ப முரதிகளநடலையிற் பார்நீரனைவவளரிவான் மிகுஞ்சீர்விழியினிடபுதிரவிவெண்கேழ்மகிழையப்படைத்தருளி.

(இ - ன்.) புகன்ற இடப்பால் பகுதியினை-மூன் சொல்லிய இடதுபக்கத்தில் பிரகிருதி தத்வத்தைபும், புத்திசலததில் புந்தியினை - இருதயததில் புத்தித்தத்துவத் தையும், அகங்காரத்தில் உறுதன்மாதத்தினாயில் பொறியில் அவ்வவற்றை - அகங்காரத் திற்கேற்றுவனவாகிய தன்மாதத்தினாகன் பொறிகளாகிய அவ்வவ்விடங்களில் சாத்து வீக அகங்காரமுதலிய அகங்காரங்கள் சந்தமுதலிய தன்மாதத்தினாகன் சுரோத்திரமூத லிய பொறிகள் ஆகிய நுவைகளையும், தரும் தான் குய்யம் உந்தி கனம் தலையில் - தகுதி யமைந்த பாதம் குய்யம் நாபி கண்டந் தலை என்றஐந்திடங்களில், பார் நீர் அனல் வளி வான் - புருதிலி அப்பு தேயு வாயு ஆராயமுதலிய பூதங்களையும், மிகும் சீர் விழியினி டத்து - சிறப்பு மிக்க கண்களினிடத்தில, திரவி வெண் கேழ் மதியை படைத்தருளி- ரூரியன் வெள்ளிய சந்திரன் என்னும் இருவனாயுமுண்டாககி. (எ - று) (ஆ)

அடியினடங்குங்குமுலகமனைத்துமடியினுறந்தேதாற்றி முடியினடங்குமேலுலகமுமுதுமுடிப்பாலளித்தருளிப் படியிலகருணைபடுமபாகிபாரகமடியாரகவிளக்காய்க் கொடியமலநோயரட்டுடாதுக்குந்தகாணப்பெருமான் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) அடியில் அடங்கும் கீழ் உலகம் அனைத்தும் அடியில் உறதோற்றி - பூமியின் கீழ் அடங்கி யிருக்கத்தக்க கீழுலகமெல்லாந்தனதுபாதத்தினின்று முண்டாக்கி, முடியில் அடங்கும் மேல் உலகம் முழுதும் முடிப்பால் அளித்தருளி - பூமியின் மேலடங்கி யிருக்கத்தக்க மேலுலகமெல்லாம் தனது முடியினின்று முண்டாக்கி, படியில் கருணை பிழம்பாகி பாசம் அடியார் அகவிளக்காய் கொடியமலரோய் அரட்டு ஒதுக்கும்- ஒப்பில்லாத கருணைத்திரளாகித் தன்னைத்துதிக்கும் அடியாருள்ளத் தொலிவிடும் உள்விளக்காய்க் கொடுமையாகிய ஆணவமலரோயின் செயலை யொதுக்கும், கோணை பெருமான் திருவுருவம் - அழிவில்லாத விறைவனுடைய திருவுருவமும். (எ - று)

இம்மூன்று செய்யுளும் ஏகபாத வருவத்தைக் கூறியதென்க.

இது இயங்கியற்பொருளும் நிலையிற்பொருளுமாகிய உலகங்கள் படைப்புக்காலத்து இறைவன் திருமேனியில் அவ்வவ்வுறுப்புக்களினின்றும் தோன்றுமுறைமையைக் காட்டுத்திருவுருவமென்க. இதனை வாதுளாகமத்திற்குன்க.

நலம்பிறக்கி, படைத்தருளி, கருணைப்பிழம்பாகி மலரோயரட்டொதுக்குங் கோணைப்பெருமான் திருவுருவம் எனக்கூட்டுக. (தொ)

ஓவாவின் பப்பெருங்கருணையொன்று ம்வதனமோரி ரண்டும் பூவார்கமலப்பதமூன்று ம்போகுகூர்ங்கோ டொருநான்குங் காவாயென்பார் மலமைந்துமறு மாறரிக்குங்கரமேமூந் தாவா வருளும்படைத்துடைய வெச்சத்தலைவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) ஓவா இன்பம் பெருங்கருணை ஒன்றும் ஓரிரண்டு வதனமும்-எப்பொழுது நீங்காத பேரானந்தத்தரும் பெருங்கருணை பொருந்திய இரண்டு திருமுகமும், கமலம் பூ ஆர் பதமூன்று-தாமரைமலர்போன்ற மூன்று திருவடியும், போகுகூர் ஒரு நான்குகூடும் - நீண்டு கூரிய ஒப்பற்ற நான்கு கொம்பும், காவாய் என்பார் மலம் ஐந்தும் அறுமாறு அளிக்கும் கரம்எழும்-காத்தியென்பாருடைய பஞ்சமலங்களு நீங்குமாறு வீசவல்ல எழுதிருக்காரமும், தாவா அருளும் படைத்துடைய - நீங்காத அருளு முடைய, எச்சத்தலைவன் திருவுருவம் - என்னுபதியினுடைய திருவுருவமும். (எ-று)

இச்செய்யுள் எஜ்ஞேஸ்வரவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (நக)

இகலியெதிர்ந்தோர்குடர்குழம்பவியுயின் முழங்கியேற்றெகூர்ந்த தொகுவெம்படைகண்முழுதுழக்குந் தாலாமதகைக்ஞாத்தவிழிப்பு கரில் காட்சிவெள்ளிவரை நடந்தாலையெப்பார்விடைமேற் றிகழமலைநாதுடனுறைபுத்தேவதேவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) இகலி எதிர்ந்தோர் குடர்குழம்ப இடியின் முழங்கி - பகைச்செதிர்ந்தவருடைய குடர்குழம்பும்படி இடிபோல் முழங்கிட்டு, ஏற்றெகூர்ந்த தொகுவெம்படைகண்முழுதும் உழக்கும் தோலாமதகை சூர்த்திழி-பகைமேற்கொண்டெதிர்த்துக்கூடும் வெவ்விய படைகளையெல்லாம் சலங்கச்செய்யும் அழியாதவன்மை படைத்த கொடியபார்வையையுடைய, புகர் இல் காட்சிவெள்ளிவரை நடந்தால் அனைய போர்விடைமேல்-களங்கமற்ற வெளிவீசும் கயிலாயமலை நடந்தாலொத்தவிடபத்தின் மேல், மலைமாதா உடன் திகழ உறையும் தேவதேவன் திருவுருவம்-பிராட்டியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவதேவனுடைய திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் படைத்தெதிர்த்தவர் குடனாக்குழப்பவல்ல முழக்கத்தையும் அப்படைப்படை முழுநதையும் உழக்கவல்ல சூர்த்தவிழ்யையுமுடைய விடபத்தின் மேல்உமாதேவியாருடனவரும்விடபாருடருடையதிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க.

உடையாரொருபரால்வீற்றிருக்குஞ்செவ்வீரோக்கியுள்புக்கு மிடையாநின்றபெருந்தேவர்விலகப்புடைக்கும்வேத்திரத்தின் படையார்குடங்கைத்திருநந்திபகவன் தனக்குவரமுதவிப் புடையார்கணங்கள்போற்றிசைப்பவைகும்புராணன்றிருவுருவம்.

(இ - ன்.) உடையாள் ஒருபால் வீற்றிருக்கும் செவ்வீரோக்கி-உமாதேவியார் வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சமையம்பார்த்து, உள்புக்குமிடையாநின்ற பெருந்தேவர் விலக-உள்ளேபுக்குந்து நெருங்காநின்ற பெரியதேவர்களெல்லாம் சந்தநானம் விட்டிருக்க, புடைக்கும் வேத்திரத்தின் படையார் குடங்கை - அடிக்கும்பிரம்பாகிய திண்ணியபடையேந்திய திருக்கரத்தையுடைய, திருநந்திபகவன் தனக்கு வரம் உதவி- திருந்திதேவருக்கு வரந்தந்து, புடையார்கணங்கள் போற்றிசைப்ப வைகும் புராணன் திருவுருவம் - இருபக்கங்களிலுஞ் சிவகணங்களேத்தெடுப்ப வெழுந்தருளியிருக்கும் அந்நியானவன் திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் நந்திபகவானுக்கு அதுக்கிரகஞ்செய்யும் சந்திரசேகரர் திருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (கங)

சிலம்பினொலிகேட்டருகணையுஞ்செங்காலன்னப்பெடைமானப் புலம்புமணிப்பூண்முலையுமைபாண்மகிழ்ந்துநோக்கிப்புடைநிற்ப வுலம்பிமறைநனோலமிட வும்பர்பழிச்சமுடிக்கங்கை யலம்பவழகார்பெருந்திருக்கூத்தாடுமபெருமான்திருவுருவம்.

(இ - ன்.) சிலம்பின் ஒலிகேட்டு அருகு அணையும் செங்கால் அன்னப்பெடைமான-மாதர் சிலம்போசையைக்கேட்டு அருகே வந்தனையும் சிவந்தகாலையுடைய பெடையன்னத்தைப்போல, புலம்புமணிப்பூண் முலை உமைபாண் மகிழ்ந்துநோக்கி புடைநிற்ப-அசைந்தொலிக்கின்ற முத்தாரமணிந்த தனங்களைப் படைத்தவருமாதேவியார் மகிழ்ந்து பார்த்தவண்ணமா யருகேநிற்கவும், உலம்பிமறைகள் ஒலமிட உம்பர்பழிச்ச - பேரீரானையோடு வேதங்கள் முரையிடவும் தேவர்கள் துதிக்கவும், முடி கங்கை அலம்ப அழகார்பெருந் திருக்கூத்து ஆடும்பெருமான் திருவுருவம்-சடைமுடியில் கங்கைபையை அமுதுபொருந்தியபெரியநடனஞ்செய்யும் இறைவன் திருவுருவமும். (எ - று)

தூச்செய்யுள் நடராசர் திருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (கச)

வடாதுமலையிறுபுயநான்றமுலாநககண்மூன்றமுருந்திரமும் தடாயபடப்பாப்பனாநாறுங்கபாலக்காமுந்தமுலன்றிக் கடாதுநிவந்தகரிபங்கிகவின்றமுடியுமெவண்ணிறமுங்க் கடாதவனப்பிறபெருங்கோகைக்கெழீஇயபெருமான்திருவுருவம்.

(இ - ன்.) வடாது மலையிறு புயநான்றும் மலாகண்மூன்றும் உருத்திரமும் - பொன்மலையோன்ற நான்கு புயங்களும் மலர்ந்த மூன்றகண்களும் உக்கிரமும், தடாய படம் பாம்பு அநாநாணும் கபாலக்காமும் - பரந்தபடத்தையுடைய சர்ப்பவனா ஞாணுங்கபாலமேந்திய திருக்கரமும், தமுல் கடாது சிவந்த கரிபங்கிகவின்ற முடியும் வெண்ணிறமும் - அக்கவியோற் பரந்து சிவந்த சடையிலுலாசிய அமுதுபெற்ற முடியும்.

வெள்ளியநிறமும், கெடாதவனப்பின் பெரு சோலம் கெழு விய பெருமான் திருவுருவம் - அழவில்லாத வழகினையுடைய பெரியகோலத்தோடுகூடிய இறைவனநிருவுருவமும். (எ - று) (கங்)

புரசைக்கனிற் றடுகிரிபோர்த்தகோலப்பொலிவும் புகைவடிவு
மரசச்சீயவுரிகொண்டவுத்தரீயத்தனியழரும்
பிரசக்கமலமெனச்சிலந்தனிழிகண்மூன்றும்பிறங்ருகைம்
பரசத்தகுலெண்டலைத்தண்டம்பரித்தகரமுங்கொடியும.

(இ - ள்.) புரசை கனிற்று அட்டு உரி போர்த்த சோலம் பொலிவும் புகைவடி
வும்-கட்டுத்தரியிற் பூட்டிய யானையைக்கொண் றதன்றோலைப் போர் திருக்குங் கோல
த்தினமுகும் புகைநிறமும், அரச சீய வுரி கொண்ட உத்தரீயம் தனியழரும்-சிறந்த ஆண்
கிங்கத்தின்னோலை யுத்தரீயமாகக்கொண்ட கொம்பு நற்பழகும், பிரசம் கமலம் என
சிலந்த விழிகள் மூன்றும்-தேனிறைந்ததாமரைபோற் சிலந்த மூன்றுகண்களும், பிற
ங்கும் உலகம் பரசத்தும் வெண்தலை தண்டம்பரித்த கரமும் கூர் வயிறும்-விளங்குருவ
கத் துதிக்குந்தகுதியையுடைய வெண்டலையையும் தண்டத்தையும் தாங்கியிருக்குங்
கரங்களும் கோரத்தங்களும. (எ - று) (கசு)

மருவிற்பொலிந்தமலர்க்கிழவன்வகுத்தவண்டபனைத்திணையும்
பொரியிற்கொறித்துக்கொறித்துமிழும்பூட்டைக்குண்டப்பெயராணைச்
செருவிற்படுத்தவெள்ளிறகுதிங்கட்குமுனிச்சிவகோத்தித்
டுருவுற்றெழுந்தாலெனமாதேயொளிரச செருகுந்திருமுடியும்.

(இ - ள்.) மருவில் பொலிந்த மலர்க்கிழவன் வகுத்த அண்டம் அனைத்தினை
யும் - நறுமணத்தாற் பொலிவுபெற்ற கமலாசனனாகியபிரமன்சிருட்டித்தவெல்லாடை
டங்கலையும், பொரியில் கொறித்து கொறித்து உமிழும் பூட்டைக் குண்டப்பெயராணை
-நெற்பொரியைப்போல் கொறித்துக்கொறித்துமிழும் துதிக்கைபோன்ற டமூக்கினை யு
டைய பகாசரணை, செருவிற்படுத்த வெள் இறகு திங்களுக்குயி கதிரிகிளைத்திட்டி உரு
வுற்று எழுந்தால்அன்ன-போரிற்கொன்று அவனது வெள்ளிய இதழ்களை இளஞ்சந்தரன்
கதிரிகளைப்பரப்பி யுருவுகொண்டெழுந்தாந் டோல, மாடு டுளிர செருகும் திருமுடியும்-
அச்சந்திரன்பக்கலிலொளிசெய்யச் செருகுஞ் சடைமுடியும். (எ - று) (கௌ)

திருமால்பணிலக்கோவைநிராவயங்கும்புயமுநதெரிததருளிப்
பெருநீரளக்கர்வாய்மடுத்துமுங்காரப்பேரொலினினைத்தும
லெருவாவீரம்படநகைத்தும்பூதகணங்கண்மிடைநதேத்த
வுருளானந்தநடங்குயிற்றுமண்டர்பெருமான் நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) திருமால் பணிலம் கோவை நிராவயங்கும் புயமும் தெரித்தருளி-
ப் பலவிஷ்ணுக்களுடைய சங்குமாலுகள் விளங்கும் தோள்களையும் யாவருங்காணக்கா
ட்டி, பெருநீர் அளக்கர் வாய்மடுத்தும்-பெரிய கடனினாவாய்மடுத்துண்டும், உட்காரம்
பெரு ஒலிவினைத்தும்-உம்மென்று பெரிய ஓசையிட்டும், பெருகாவீரம்பட நகைத்தும்-
அஞ்சாத வீரநகைசெய்தும், பூதகணங்கள் மிடைந்து ஏதத்-பூதகணங்கள் நெருங்கித்
தோத்திரஞ்செய்ய, அருளானந்த நடங்குயிற்றும் அண்டாபெருமன் திருவுருவம் -
சுருணையமாகிய ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் தேவதேவன் நிருவுருவமும். (எ - று)

இந்நான்கு செய்யுளும் உக்ரமூர்த்திகள் திருவுருவங்களைக் கூட்டியதென்க

உமையுந்தானும்வேறன்மையுருவினிடத்துந்தெளிப்பான்போ
 விமயமயிலையொருபாதிவடிவினிதுவிநாற்கரத்து
 மமையவனசந்திரிசூலமயவரதமிவைதாங்கி
 நமையுமுய்யக்கொண்டருளுநாரிபாகன்நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) உமையுந்தானும் வேறன்மை உருவினிடத்தும் தெளிப்பான்
 போல் - சத்தியாகிய உமாதேவியும் சிவமாகியதானும் வேறல்லாத தன்மையை வடி
 வத்தினிடத்துத் தெரிவிக்கின்றவன்போல, இமயமயிலை ஒருபாதிவடிவில் நிறுவி-பார்
 வதியானாத் தன்பாதித் திருவுருவினிலைபெறச்செய்து, நாற்கரத்தும் உனசம் திரிசூலம்
 அபயம்வரதம் இவை அமையத்தாங்கி - நான்கு திருக்கரங்களிலும் தாயனாமலர் அழ
 கியசூலம் பயமின்மை வேண்டியவற்றைத் தருதலாகிய இவற்றைத்தாங்கி, நமையும்
 உய்யக்கொண்டருளும் நாரிபாகன் திருவுருவம் - அறிவிற்கிறிய நம்மையு முய்யுமாற
 முமைகொள்ளும் பார்வதிபாகனது திருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் அர்த்தநாரீஸ்வரர் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (கக)
 அடித்தங்குடனும்பரம்பொருளையன்றேவிரவவொட்டாமற்
 றடுத்துமுகுற் றுயிருணர்வைத்தகையுமவிச்சைமுழுதிரிய
 மடுத்தகருணைத்திருநோக்கின்மாணுக்கருக்குப்பொருளுடாப்ப
 வெடுத்தகரத்தான்வீற்றிருக்குமிலகுளிசன்நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) அங்கு அடித்து உடனும் பரம்பொருளை - (உயிர்கள் ஆணவத்தால்
 சிமிழ்ப்புண்டு கிடக்கும்)அவ்விடத்தில்விடாது அநாதியே வேறாகாதானிருக்கும்பரி
 வப்பொருளை, முக்கூற்று உயிர் உணர்வை அன்றே விரவவொட்டாமல் தடுத்து
 தகையும் அவிச்சை முழுதும் திரிய - விஞ்ஞானசுலர் பிரளயாகலர் சகலரென்னும்
 சூவகை ஆன்மாக்களுடைய வறிவை அநாதியே கலக்கவொட்டாமற் றடைசெய்து
 நிற்கும் அஞ்ஞானவீரன் ஞமுவது நீங்க, கருணைமடுத்த திருநோக்கின் மாணுக்கருக்கு
 பொருள் உடாப்ப எடுத்த கரத்தான் - கருணைநிறைந்ததிருப்பார்வையால் மாணுக்கர்
 களுக்குஞானப்பொருளையெடுத்துச்சொல்லவெடுத்தகரத்தையுடையவனும்,வீற்றிரு
 க்கும் இவகுளிசன்நிருவுருவம்-எழுந்தருளியிருக்குமிலகுளிசன்நிருவுருவமும். (எ-று)

இச்செய்யுள் துந்துபிபூதலாகச் சொல்லப்பட்டவர்களுக்கு ஞானப்பொருள்
 கூறிய லகுளிசர் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உ௦)

நவிலோநீலகண்டாயநமவென்றியம், மீமட்டெழுத்து
 துவல்லாரமீளமலக்கூட்டி னுழையாவாறுபெறவிமையோர்
 கவலாதிரங்கியாலாவகநிற்ப்பூங்கரத்தினைந்தியரிசு
 சுவலாணையின்விற்பிருக்குஞ்சோதிசுடரோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) நவில் ஓம் நீலகண்டாயநம என்று இயம்பும் எட்டெ. மூத்து துவல்
 வார் - சொல்லப்படும் ஓம் நீலகண்டாயநமவென்று வேதங்கள் கூறும் அட்டாக்கரத்
 தை யுச்சுரிப்பவர், மீளமலம் கூட்டில் துழையாவாறுபெற - மீண்டும் மலசரித்திற்
 புகாவண்ணத் திருவருளடைய, இமையோர் கவலாது திரங்கி ஆலாலம் கதிர்பூங்கரத்
 தின் ஏந்தி - தேவர்கள் வருந்தாவண்ண மிரக்கமுற்றவிடத்தை ஒளிவீசுமழகிய திருக்
 கரத்திலேந்தி,அரி சுவலார் அணையில் வீற்றிருக்கும் சோதி சுடரோன்றிருவுருவம் -
 சிங்காதனத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோதிமயாராய்வீளங்குமிறைவன்றிருவுருவமும்.

இச்செய்யுள் விஷாபஹரணமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க! (௮)

இருகூறுகச்சலந்தரணையிற்றுத்துமாட்டியவ்வடிவ
மருகேதோன்றச்சுதரிசனமங்கைத்தலத்தின்மையேயுதி
முருகார்கடுக்கைத்தண்ணறுப்பூந்தொடையல்வாகைமுடி விளங்கத்
திருவார்காட்சியளித்தருளுதேவர்கோமானிறுவருவம்

(இ - ள்.) சலந்தரணை இருகூறுக இறுத்துமாட்டி - சலந்தராகரணை இரு பிளவாகப் பிளவுபடச்செய்து, அ வடிவம் அருகுதோன்ற சுதரிசனம் அங்கை தலத்தில் மிசைவந்தி-அச்சலந்தரன்வடிவப்பக்கலிற்காணச்சுதரிசனமென்னுஞ்சக்கரத்தேத் திருக்கரத்திலேந்தி, முருகு ஆர்கடுக்கை தண் நறுமபூம் தொடையல் வாகை முடிவிளங்க- நறுமணங்கமழும் கொன்றைமலராத் ரெடுதெண்ணிந்தநல்ல பூமாலையாகிய வெற்றிமாலை திருமுடியின் கண்விளங்க, திருஆர் காட்சி அளித்தருளும் தேவர்கோமான்திருவுருவம்- அழகிற்சிந்த திருக்கோலப்பொலிவெக்காட்டியருளமிறைவன்றிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சலந்தராவதமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (௨௨)

வழிதிஞ்சுவைக்கள்வாய்மடுத்துமழலைச்சுரும்பரிசைமிழற்றுஞ்
செழிபூங்கமலமொன்றுனுக்குத்திருந்துகாதன்மெய்யன்பின்
விழிஞ்நறடியினருச்சித்தவிநன்மாயனுக்குச்சுதரிசனங்
கழிபேரருளாளீந்தருளுங்கடவுட்பெருமான்நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வழி தீம் சுவை கள் வாய்மடுத்து மழலை சுரும்பர் இசைமிழற்றும் செழி பூ கமலம் ஒன்றினுக்கு - பெருக்கெடுத்தொழுருமினிய சுவை மிக்க தேனைப்பருகி இளவண்டுகளரிசைபாடும் வளமிக்க ஒருதாமசாமலருக்கு, திருந்துகாதல் மெய் அன்பின் விழி ஞ்நறு அடியில் அருச்சித்த விநல் மாயனுக்கு - கொடாத ஆசையினால் மெய்யன்புடையனும் கண்ணினைத் தொட்டு திருவடியிற்சாத்திய பராக்கிரமமுடைய திருபாலுக்கு, சுதரிசனம் கழிபெரு அருளால் ஈந்தருளும் கடவுள் பெருமான் திருவுருவம்-சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையிஞ்ந் கருணையாற் கொடுத்தருளிய இறைவன் நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சக்கரதானமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (௨௩)

வெருவாநிகும்பன்மிசையொருதாளுன்றிரின் றுவெஞ்சூலத்
தொருகர்ப்பரம்வைத்தொருகரத்தாலுமைபைத்தழுவிக்கைகூப்பி
யருகேகநிற்குமந்தகணைநோக்கியரவச்சிலம்பணிந்து
திருமான்முதலோர்தொழுதெத்தச்சிறக்கூமிறையோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வெருவா நிகும்பன்மிசை ஒருதான் ஊன்றிரின்று - அஞ்சாத நிரும்பாகரன் மேலொருபாதத்தை ஊன்றிரின்று, வெஞ்சூலத்த ஒருகர்ப்பரம்வைத்து - கொடியசூலத்தின்மேல் ஒருமுழங்கையைவைத்து, ஒருகரத்தால் உமையை சூழ்வி - ஒருதிருக்கரத்தாலுமாதேவியானாத்தழுவி, கைகூப்பி அருகே நிற்கும் அந்தகணை நோக்கி - அஞ்சலிசெய்து பக்கலில் நிற்கும் அந்தகணைப்பார்த்து, திருமுல்முதலோர்தொழுது ஏத்த - விண்டுமுதலியோர் வணங்கித் தீர்த்திரஞ்செய்ய, அரவம் சிலம்பு அணிந்துகிறக்கும் இறையோன் திருவுருவம் - சரப்பதுபுரமணிந்து சிறப்புற்றிருக்கு மிறைவன்றிருவுருவமும். (எ - று.)

இச்செய்யுள் அந்தகாகரஹரணமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க.

பொருப்புச்சிலையில் வாசுகிராண்பூட்டிய ரிகோல்வனியீர்க்கு நெருப்புக்கூரம்படைதொடுத்துப் பிரமவலவனெடுமறைமா விருப்பிற் செலுத்துசிலத்தேர்மேனின்று தெவ்வூர்வெந்தயிய வருப்புக்குறுவெண்ணகைமுகிழ்த்தவந்தணுள் றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) பொருப்பு சிலையில் வாசுகிராண்பூட்டி - பொன்மலையாகிய வில் வில் வாசுகியாகிய நாண்பூட்டி, வனியீர்க்கு நெருப்புக்கூர் அரிகோலாம்படை தொடுத்துவாயுதேவனை அலகாகவும் அன்னிதேவனைக் கூர்மையாகவுமுடைய திருமாலாகிய பாணத்தைத்தொடுத்து, பிரமவலவன் நெடுமறை மா விருப்பிற் செலுத்தும் நிலத்தேர்மேல் நின்று - பிரமன் சாரதியாகிப் பெரியவேதமாகிய குதிரையை ஆசையினுற் செலுத்தும் பூமியாகியரத்ததினமேல் நின்றருளி, தெவ்வூர் வெந்து அவிய அரும்பு குறுவென நகை முகிழ்த்த அந்தணுள் திருவுருவம் - பகைவரது முப்புரமும் வெந்து நீராக புன்னகைபரும்பிய கருணாகரனாகிய இறைவன் றிருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் திரிபுராதக மூர்த்தியின் றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க.

விசும்பினின்று மெவகுண்டார் த்துமுழங்கிக்கொதித்துவீழ்ந்த வசம்பு திரைநீர்வான்யாற்றையங்கோர்வேணிமயிற்றுதியிற் பசும்புலறுகிற் பனியுறைபோற்றாங்கிவைகிப்பாவவினை விசம்புகடக்கும்பகிரதனின் றிரப்பமகிழ்வான் றிருவுருவம்.

(இ - ள்) விசும்பில் தின்றும் வெகுண்டு ஆர்த்து முழங்கி கொதித்து வீழ்ந்த அசம்பு திரைநீர்வான்யாற்றை - ஆகாயத்தினின்றுங் கோபக்கொண்டு ஆரவாரித்து முழக்கமிட்டுக் கொதித்துவீழ்ந்து மோதும் அலைகளையுடைய நீர்மயமாகிய ஆகாயகங்கையை, அங்கு ஓர் வேணி மயிற் துதியில் பசும்புல் அறுகில் பனியுறைபோல் தாங்கி வைகி - அப்பொழுதுசுடையிலுள்ள ஒருரோமத்தினுனியில் பசிய அறுகம்புல்லிற்றங்கிய நீர்த்துளிபோற்றாங்கிவீற்றிருந்து, பாவவினை இசம்பு கடக்கும் பகிரதன் நின்று இரப்பமகிழ்வான் திருவுருவம் - பாவவினையாகியகணவாய்கடக்கவல்ல பகிரதனின் றுயாசிக்க மகிழ்கின்ற இறைவன் றிருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் கங்காதரமூர்த்தியின் றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உசு)

கணங்களுழிமதக்கடவுள் கதிர்கோற்ருரிசெழுமாதர் நிணங்கொடி டிரிப்படையேந்தனிலவெண்டோட்டுமலர்ப்புத்தே ளணங்குநவகோண்முனிவரர்குழ்ந்தணுக்கராகப்பொலந்தவிசினிணங்குமாவற்சகாயனெனுமிறைமைப்பெருமான் றிருவுருவம்.

(இ - ள்) கணங்கள் கலுழிமதக்கடவுள் கதிர்வேல் ருரிசில் எழுமாதர் நிணங்கோள் திகிரிப்படை ஏங்கல் நலவுவென்தோடு மலர்புத்தேன் அணங்குநவகோண்முனிவரர் குழ்ந்து அணுக - சிவகணங்களும் மதவெள்ளம் பொழிகின்ற யானை முகக் கடவுளும் சீனிவீசும்வேலைந்திய முருகக்கடவுளும் அபிராமிமுதலிய சத்த மாதர்களும் புலால்சுமருஞ்சக்கரப்படையேந்திய திருமாலும் வெண்ணிலவெரியு மிதழ்களையுடையகமலத்தையாசனமாகவுடைய பிரமனும் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ருரியன் முதலிய நவக்கிரகங்களும் முனிவர்களுஞ்ஞழ்ந்தருகிலிருக்க, பொலந்தவிசில் இணங்கும் ஆபத்சகாயன் என்னும் இறைமை பெருமான் திருவுருவம் - பொன்மயமாகி

வாசனத்தில் வீற்றிருக்கும் ஆபச்சகாயரென்னும் தலைமைத்தன்மைபெற்ற இஃதவன் நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் ஆபச்சகாயமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (உஎ)
கடைக்கால்வெள்ளாப்பெரும்புணரிநாப்பங்கதிர்த்தசுடரிலிங்கத்
திடைப்பான்மதியமுடிவயங்கத்தோன்றிவிசும்பினெகினமுங்கீழ்த்
தொடைப்பூந்துளபச்சூகரமுந்துலங்கமுடிமேற்காங்குவித்துப்
படைப்பான்முகுந்தன்வலமிடமும்பரவத்திகழ்வோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) கடைக்கால் வெள்ளம் பெரும்புணரி நாப்பண்-பிரளயகாலத்தில்
பெருவெள்ளமாய் வருங் கடல்கெயில், கதிர்த்த சுடர் இலிங்கத்து இடைப்பால் மதி
யம் முடிவயங்க தோன்றி-சோதிமயமாகிய விலிங்கமூர்த்தியினிடத்தில் சந்திரன்முடி
யில் விளங்ககொளப்பட்டு, விசும்பின் எகினமும் கீழ் பூந்துளப தொடை சூசரமும்
துலங்க - ஆகாயத்திலன்னப்பட்டசியும்பாதலத்தில் துளபமலர் மாலையணிந்தவராகமும்
விளங்கும்படியாக, படைப்பான்முகுந்தன்முடிமேல் கரம் குவித்துவலம் இடமும் பரவ
திகழ்வோன் நிருவுருவம் - பிரமணுந் திருமாலும் முடிமேல் கைகளைக்கூப்பி வலப்பக்
கத்திலுமிடப்பக்கத்திலுநின்று தோத்திரஞ்செய்ய விளங்குகின்ற இறைவன்நிருவுரு
வமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் சோதிலிங்கமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (உஅ)

வானம்பழிச்சவலைமாக்கள்வடிவுதாங்கிவலம்புரிக்கை
மீனம்படுத்துவிழிஞன் றுவிரன்மோதிரத்தினெவ்வயிர்க்கு
ஞானம்பயப்பக்குருவிந்தநலங்கேழ்மணியோபாற்பதித்தணிந்த
கானம்படித்துச்சுரும்புளருங்கடிகைத்தொடையோன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) வானம்பழிச்ச வலைமாக்கள் வடிவுதாங்கி - தேவர்களைல்லாந் துதி
க்க வலைஞர் வடிவங்கொண்டு, வலம்புரி கை மீனம்படுத்து விழிஞன்று - வலம்புரிச்
சங்கேத்தியதிருமாலவதாரமாகிய மச்சத்தைச் சங்கரித் ததன்கண்ணைப்பறித்து, எவ்
வுயிர்க்கும் ஞானம்பயப்ப நலங்கேழ் குருவிந்த மணிபோல் விரன்மோதிரத்தில் பதித்
து அணிந்த - எல்லாவுயிர்க்கும் (சாமே இறைவனென்னும்) ஞானமுண்டாகக் குற்ற
மற்ற குருவிந்தமணிபோல் விரலிலணிந்த மோதிரத்திற் பதித்தணிந்தருளிய, கானம்
படித்து சுரும்பு உளரும் கடிகைை தொடையோன் நிருவுருவம் - இசைபாடும்வண்டு
கள் ஊரும் கொன்றைமாலையுடைய இறைவன்நிருவுருவமும். (எ - று)

இச்செய்யுள் மச்ச சம்ஹாரமூர்த்தியின் நிருவுருவத்தைக்கூறியதென்க. (இ)

மகரந்திளைக்குங்கடலேழும்வலங்க்கலக்கும்பசுந்துளவ
முகைவிண்டலர்தாராமைதனைப்பற்றித்தகர்த்தமுதுகோடு
நகுவுண்டலைமாலிகையணிக்குநடுநாயகமாக்கோத்தணிந்து
புகரின் றுயர்ந்தோர்தொழப்பொலிந்தபுத்தேதன்செல்வத்திருவருவம்.

(இ - ள்.) மகரந்திளைக்கும் கடல் ஏழும் மலங்க் கலக்கும்பசுந்துளவம் முகை
விண்டு அலர்தார் ஆமைதனை-மகரமீன்களுலாவு மெழுகடலும் புரளக்கலக்கும் பசிய
துளவரும்பு விரிந்தலர்ந்த மாலையையுடைய திருமாலாகிய கூர்மத்தை, பற்றித்தகர்த்த
முதுகு ஓடி நகு வெண்தலை மாலிகை அணிக்கு நடுநாயகமாக் கோத்து அணிந்து-பிமக்

தொடித் ததன்முதுகோட்டைச் சிரிக்கும் வெண்டலைமாலையாகிய வாபரணத்துக்கு நடுவிற்பதிக்கும் நாயகமணியாகக் கோத்தணிந்து, புகர் இன்று உயர்ந்தோர்தொழபொலிந்த புத்தேன் செல்வத்திருவுருவம் - குற்றமற்ற மேலோர்கள் வணங்கப் பொலிவுபெற்ற இறைவனது செல்வத்திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் கூர்மசங்காரமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௦)
சுழிக்கும்புனலேழ்கடல்சுவற்றிமலைகளேழுந்துகன்படத்தி
விழிக்குங்கடவுட்பன்மியினை யிறல்வேடுருக்கொண்டெழுந்தருளி
யழித்தங்கொருவெண்கோடுபறித்தனிர ஆமற்றையிடக்கோடு
பழிச்சுந்து திகட்டுமிரங்கிவிடுத்தபகவன் திருவுருவம்.

(இ - ன்.) சுழிக்கும் புனல் ஏழ்கடல்சுவற்றி மலைகள் ஏழும் துகள் பட-சுழித் துச்செல்லும் நீர்மயமாகிய எழுகடலும் வற்றி எழுமலைகளும்பொடியாக, தீவிழிக்கும் கடவுள் பன்மியினை - தீப்பொறிசிதறப்பார்க்குத் திருமாலாகிய வராகத்தை, அங்கு விறல்வேடுருக்கொண்டு எழுந்தருளி அழித்து - அப்பொழுது வெற்றியுடைய வேடுவருவங்கொண்டு சென்று தண்டித்து, ஒருவெண்கோடு பறித்து அணிந்து - ஒப்பற்ற வெள்ளிய வலக்கொம்பினை பிடுங்கியணிந்து, பழிச்சுந்துதிகட்டு உளமிரங்கி மற்றை இடக்கோடு விடுத்த பகவன் திருவுருவம் - பின்னர் புகழெழுத்துப் பாடுதோத்திரங் களைக்கேட்டிரங்கி மற்றொன்றாகிய இடக்கொம்பினைப் பறியாது விடுத்த இறைவன் திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் வராகஹரணமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௧)

நன்னுலீரண்டு திருவடியுநனிநீள்வாலுமுகமிரண்டும்
கொன்னுந் திருமுருத்திரமுங்கொடும்பேராற்புமெதிர் தோற்றச்
செந்நீர்பருகிச் செருக்குநாமடங்கலாவிசெகுத்து ரிகொண்
டொன்னுக்குலங்கண்முழுதழிக்குமுடையான் சரபத்திருவுருவம்.

(ஐ - ன்.) நன்னுலீரண்டு திருவடியும்நனிநீள்வாலும் முகம் இரண்டும் கொன் றுந் திரமும் உருத்திரமும் கொடு பெரு ஆர்ப்பும் எதிர்தோற்றி-அழகிய எட்டுத்திரு வடியும் மிகவும் நீண்டவாலும் இரண்டு திருமுகமும் அச்சந்தரும் சிறகுகளும் உக்ர மும் கொடியுபேரோசையுமுடைய திருவுருவத்தோடுதோன்றி, செந்நீர்பருகி செரு க்கும் நரமடங்கல் ஆவிசெகுத்து - இரணியனுதிரபானஞ்செய்து செருக்கடைந்த நரசிங்கத்தினுடைய வுயிரைக்கொண்டு, உரிகொண்டு ஒண்ணுக்குலங்கள் முழுது அழிக்கும்உடையான் சரபத்திருவுருவம் - அதன்றோலைப்போர்த்து பகைவர்குலமுழு வது மழிக்கவல்ல இறைவனது சரபத்திருவுருவமும். (௭ - று)

இச்செய்யுள் சிம்ஹநாமூர்த்தியின் திருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௬௨)

குறளாயனைந்துமூவடிமண்டுகொண்டுநெடுகெழுவுலகுந்
திருலானளந்துமாவலியைச்சுனைநாறிப்படுத்துவியந்தானை
யிறலேசவட்டி வெரிநெலுட்பையெழிற்கங்கா எப்படையென்ன
வறேவார்வழுத்தக்கைக்கொண்ட வங்கணுளன் திருவுருவம்.

(ஐ - ன்.) குறளாய் அனைந்து மூவடி மண்டுகொண்டு நெடுகிழுவலகும் திற லுன்னு அளந்து மாவலியைச் சுனைநாறிப்படுத்து வியந்தானை - வாமனவடிவங்கொண்டு

சென்று மூன்றடி மண்ணைத்தானமாகவேற்று நீண்டவருவங்கொண்டோடங்கி மூன்றடி லகையும் தன் வன்மையினாலுளந்து மாவலியென்னுமகரனைச் சிறையுட்படுத்தித்தனை யதிசயித்த திருமாலே, இற சுவட்டி வெரின் எலும்பை எழில் கங்காளப்படை என்ன அறவோர் வழுத்த-நன்றாயுதித்து முதகெலும்பைஅழகிய கங்காளப்படையாமென்று பெரியோர் சொல்ல, கைகொண்ட அங்களைன் திருவுருவமும்-திருக்கரத்திலேந்திய கருணைநோக்குடைய இறைவன்றிருவுருவமும். (ஏ - ஹ.)

இச்செய்யுள் கங்காளமூர்த்தியின்றிருவுருவத்தைக் கூறியதென்க. (௩௯)

பொலங்கொள் பங்கிமுகரோ மமபொலியவுமையோடம்புயம்போ லலர்ந்தவிழிகளிரண்மெதுமுகிழ்த்தாலணையநுதல்விழியு மிலங்கவிரவிரடுவிளங்கியிருவரிகல்போதயன்கிரங்கொய் தலங்குமுகிரான்மருங்கமரவாமர்நதபெருமான்நிருவுருவம்.

(இ - ள்.) இருவர் இகல் போது - பிரமணுத் திருமாலுந் தாம் பிரமமென்று போர்புரியும்போது, பொலங்கொள் பங்கி முகரோமம் பொலிய-பொன்மயமாகிய சடை யும் முகரோமமும் பொலிவுபெற, உமையோடு அம்புயம்போல் அவர்ந்தவிழிகள் இரண்டும் அது முகிழ்த்தால் அணைய நுதல் விழியும் இலங்க - உமாதேவியாருடன் தா மரைபோல் மலர்ந்தவிரண்டு நேத்திரங்களும் அது குவிந்தாற்போன்ற நெற்றிக்கண் ணுவிளங்க, இரவி நடுவிளங்கி அவங்கும்உகிரால் ஆயன் சிரம் கொய்து மருங்கு அமர அமர்ந்தபெருமான் திருவுருவம் - சூரியமண்டல நடுவிற்றோன்றி யொளியிடும் நகத் தினால் பிரமன் சிரத்தைக்கொய்து அவன் தன்பககலிலிருக்க வீற்றிருந்த இறைவன் திருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் காலபைவமூர்த்தியின்றிருவுருவைக் கூறியதென்க. (௩௯)

அடியிற்றெடுத்தபாதுகையுமசைந்தநடையுமிசைமிடறும் வடிவிற்சிறப்பநடந்தருளிமுழையந்திமருங்கணைந்த தொடியிற்றொலிதோண்முனிமகளிர்சுரமங்கையராமயல்பூட்டிப் படியிட்டெழுதாப்பேரழகாற்பலிதேர்பகவன்றிருவுருவம்.

(இ - ள்.) அடியில்தொடுத்த பாதுகையும் அசைந்தநடையும் இசைமிடறும் வடிவில் சிறப்ப நடந்தருளி - திருவடியிற் றெடுத்த திருவடிநிலையும் அசைந்து செல்லும்நடையும் இசைகாட்டுங்கண்டமும் தமது அழகிய திருவுருவத்திற் சிறப்புற் றிருக்கநடந்து, முழை வந்தி மருங்கு அணைந்த தொடியின்பொலிதோள் முனிமகளிர் சுரமங்கையராமயல்பூட்டி - பாத்திரங்களிற் பிச்சைகொண்டு பக்கலிலண்ணித்துவந்த வளை முதலியவற்றா லழகுபெற்ற கைகளையுடைய முனிவர் பதனிகளாகிய செய்வப் பெண்களைக் காமத்துக்குள்ளாக்கி, படியிட்டி எழுதாத பெரு அழகால் பலிதேர் பக வன் திருவுருவம் - ஒப்பெழுதவொண்ணாத பேரழகினுற் பலியேற்கவந்த வினைவன் திருவுருவமும். (ஏ - ஹ)

இச்செய்யுள் பிஷாடனமூர்த்தியின்றிருவுருவைக் கூறியதென்க. (௪௦)

என்றுமறையாகமம்வகுக்குமின்றோன்னதிருவுருவு னொன்றுகாஞ்சித்திருநகரிலுடையபெருமானேகம்ப மன்றல்கமழும்மலர்வாவிமதிஸ்கூழ்கோயிலகவணாப்பி னன்னுமகிழ்ந்துவிதியாற்றாற்பகிட்டையுரிந்தநலமுடையோர்.

(இ - ள்.) என்றமறை ஆகமம் வகுக்கும் இன்றோன்ற திருவுருவருவன் ஒன்று - என்று வேதாசுவஸ்யம் வகுத்துக்கூறு மிச்சன்மையவாகிய விக்ரகங்களி லொன்றை, காஞ்சி திருநகரில் மன்றல் கமழும் மலர்வாவி மதில்கும்-காஞ்சித்தலத்தில் நறுமணங்கமழும் தாமரைத் தடாகங்களும் புரிசைகளுக்கும், உடைய பெருமான் ஏகம்பம் கோயில் அகவரைப்பில்-என்னையாளாகவுடைய ஏகாம்பரநாதர்கோயிலுள்ளிட த்தில், நன்றுமகிழ்ந்து விதியாற்றால் பதிட்டைபுரிந்த நலமுடையோர் - மிகவுமகிழ்ந்து விதிமுறையாகப் பதிட்டைசெய்த நன்மையுடையவர்கள். (எ - று)

ஏகாம்பரநாதர் திருக்கோயிலுள்ளே மேற்கூறிய திருவுருவங்களுள்ளொன்றைப் பதிட்டைசெய்த புண்ணியமுடையவர்களென்க. (கௌ)

எண்ணிக்கோடியினம்பரிதிசூழ் இக்கொண்டெழுந்தாலேனவயங்கி விண்ணவிழுங்கும்வளரொளிசூழ்விமானமேல்கொண்டிருமருங்கும் வண்ணமணிசசாமையிரட்டவானே முடிகளாடிவருடத் தன்னென்றும் பூமழைபொழியத்தனிலெனக்கவிகைமிசைநிழற்ற.

(இ - ள்.) எண்ணிக்கோடி இளம்பருதிருவில்கொண்டு எழுந்தால் என்ன வயங்கி - அளவிந்த இளஞ்சூரியர்கொருங்குகூடி யெழுந்தாற்போல விளங்கி, விண்ணவிழுங்கும் வளர் ஒளிகூழ் விமானம் மேல்கொண்டு - ஆகாயத்தின் பரப்பிட மெல்லாம் விழங்கும் பரந்தவொளிகூழ்த்தவிமானத்தி லிவர்த்து, இருமருங்கும் வண்ணமணிசாமரை இரட்ட - இரண்டெபக்கங்களிலும் அழகிய விரத்தினங்களாலிழைக்கப் பட்ட கம்பிணையுடைய சாமரைகளையெனக்கவியும், வானே முடிகள் அடிவருட - தேவர்க ளுடைய முடிகளெல்லாம் பாத்ததைத் தடவவும், தன்னென் நறும்பூ மழைபொழிய- குளிர்த்திபொருந்திய நல்லவாசம் வீசும்மலர் மாரியைப் பொழியவும், தனி வெண்கவி கை மிசைநிழற்ற - ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடை மேலே நிழலைச் செய்யவும். (எ - று)

கோடிசூரியருதித்தாற்போல விளக்கும் விமானத்தின்மேல் வீற்றிருக்கப் பெற்று அரம்பையர்கள் சாமையிரட்டவும் வானே முடிகளாடியிற்படவும் பூமழை பொழியவும் வெண்கொற்றக்குடை நிழலைச்செய்யவுமென்க. (கௌ)

மிதுனம்பயிநுவுகின்னரங்கன்மெய்சோர்த்துணுகப்படைவீழப் பொதுநுநருக்கள் கணிநருகுப்பதுபூங்கொம்பாநிலைகுரங்க மதுரங்கனிர்த்தமெய்கிளவியிடவார்பாடுமிடற்றிசையு முதிருநுநவைத்திவகுழுவையமுதலையாழிசையுந் தோயங்க.

(இ - ள்.) கின்னரங்கள் பயிலும் மிதுனம்மெய்சோர்த்து அணுகிபுடைவீழ- யாழைப்பாடுகின்ற மீ, னாரி உடல்சோந்துநெருநெப்பக்கத்தில் விழவும், பொதுநுநருக்கள் கணிநருகுபுதுபூ கொம்பர் தலைகுரங்க-குரங்கியிருகரும் கற்பகத்தருக் கன்மன்க்கணிநருகுப்புதியுபலர்கள் நொந்த கிளைகளாகியதலைகளைச் சாய்க்கவும், மது ரம் கணிந்த மெய்கொடி மடையார்பாடும் மிடறுஇசையும்குலைகளிந்த மென்சொல்லையுடைய அரம்பையர் பாடுகின்ற ஸ்ரீமதொலியும், ருதிருந் சுருவதீம் குழல் இசையு ம் முதல்பாழியுமாயும் தலைமையக - மிக்க கலைவுடைய குழவி னினிய வொலியும் முதலமைப்பாடிவா யாழ்வுறவியும் ஆவிய இவைகளே னேசை இன்னதென்று தெரிவுறுது தலைமையங்கவும். (எ - று)

மிதுனராசி மெய்சோந்து விழவும் கற்பகவீருகங்கள் மனமுருகிச் சாயவும் அரம்பையர் பாடுங்கண்டத் தொலியும் யாழ்முதலிய லுற்றிடுவொலியு முணரப் பெருது தமொறவுமென்க. (கௌ)

புண்ணின்மழலைத்தேன்றுளிப்பப்பனிப்பூங்கதுப்பிற்தேன்றுளிப்பக்
கண்ணும்விரலும்புடைபெயரக்கண்டோர்மனமும்புடைபெயர
வண்ணமணிமேகலையிரங்கமறுகுமிடைக்குவேளிர்ங்க
விண்ணின்வாழ்க்கைமெல்லியலார்மின்னுக்கொடிபோலெதிரடிப்ப.

(இ - ள்.) பண்ணின்மழலை தேன்துளிப்ப - பண்போலுஞ் சுவையுடைய
மழலைச்சொல்லென்னுந் தேன்துளிக்கவும், பனிபூம் கதுப்பில் தேன்துளிப்ப-குளிர்ச்சி
பொருந்திய மலரணிந்த கூந்தலிற் தேன்துளிக்கவும், கண்ணும்விரலும் புடைபெயர -
கண்தரும் விரல்களும் மாறிமாறியதையவும், கண்டோர்மனமும் புடைபெயர-கண்ட
வர்களுடைய மனமும் நிலைதொழையும், வண்ணமணி மேகலையிரங்க - அழகிய
மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட மேகலாபரணி மொலிக்கவும், மறுகும் இடைக்குவேன்
இரங்க - வாடும் இடைக்கு மன்மதனிரங்கவும், விண்ணின்வாழ்க்கைமெல் இயலார் -
பொன்னுலக வாழ்க்கையுடைய அரம்பையர்கள், மின்னும் கொடிபோல் எதிரடிப்ப-
மின்னஞ்சொடிபோலெதிரேறின்று நடனஞ்செய்யவும். (ஏ - று)

அரம்பையர்களெதிரேறின்று அவர் சொல்லும் கூந்தலிலுள்ள மலருந்தேன்
துளிக்கவும், கண்ணும் விரலும் கண்டோர்மனமும் புடைபெயரவும், மணிமேகலையும்
மன்மதனு மிரங்கவும் நடனஞ்செய்யவுமென்க. (கூக)

சென்றுசேர்ந்துபன்னெடுநாட்சிலவேலாகத்திற்பரபேபாக
நன்றுதுகர்ந்துபின்னெடுமானளிளக்கிழுவன்வாசவன்சீ
ரொன்றுமேனைப்பெருந்தேவருலகமனைத்துமனைந்தனைந்து
மன்றநெடுநாளாங்காக்குப்போகதுகர்ந்துவைவகியபின்.

(இ - ள்.) சிவவேலாகத்தில் சென்று சேர்ந்து பலநெடுநாள் பரபேபாகம் நன்று
துகர்ந்து - இத்தன்மையான சிறப்போடும் கைலாசத்திற்சென்றடைந்து பலநாள் சிவ
பேபாக நீங்காதனுபவித்து, பின் - பின்னர், நெடுநாள் நளினக்கிழுவன் வாசவன்
ஏனைபெருந்தேவர் சீர் ஒன்றும் உலகம் அனைத்தும் - திருமால் பிரமன் இத்திரன்
ஏனையதேவர்கள்வாழ்கின்ற சிறப்பினையுடைய எல்லாவுலகங்களையும், அனைந்து அனை
ந்து - அடைந்தடைந்து, நெடுநாள் ஆங்கு ஆங்குபோக துகர்ந்து மன்ற நெடுநாள் பின் -
அநேககாலம் அவரவருலகங்களிலுள்ள போகங்களையனுபவித்து வாழ்த்தபின்னர்.

மேற்கூறிய சிறப்போடு கைலாயத்தை யடைந்து சிவபேபாகதுகர்ந்துப்
பின் திருமால்முதலிய பதங்களினுஞ் சென்றங்குள்ள போகங்களையு துகர்ந்துவாழ்க்க
பின்னரென்க. (சு௦)

முந்நீர்வரைப்பினவதரித்துஞாலமுழுதுமொருகுடைக்கீழ்ப்
பன்னுளாண்டுமறுவலுஞ்சாபரவுங்காஞ்சித்திருநகரிற்
பொன்னூர்வேணியெகம்பப்புத்தேதளடிக்கீழ்வழிபட்டு
மின்னோர்பாகன்றிருவருளான்மீளாவிட்டினிலெபுறுவார்.

(இ - ள்.) முந்நீர் வரைப்பில் அவதரித்து ஞாலமுழுதும் ஒருகுடைக் கீழ்ப்
நாள் ஆண்டு - கடல்முற்ற இந்நிலவுலகிற்பிறந்து மண்ணுலக முழுவதும் தனதொரு
குடைநிலவின்கண்வாழ அளவிற்ற நாள்ராட்சிசெய்த, மறுவலும் சீர்பரவும் காஞ்சி
திருநகரில் - மீளவும்புகழ்ந்துணாக்கப்பட்ட காஞ்சித்தளியில், பொன்னூர்வேணி எகம்
பம்பத்தேன் அடிக்கீழ் வழிபட்டு - பொன்னூர்த்த சடையையுடைய எகம்பவாணா

திருவடிக்கீழ் வழிபாடுசெய்து, மின்னோர்பாகன் திருவருளால் மீளாவிட்டில்லைபெறுவார் - மின்னல்போன்ற பார்வதிபாகராகிய இறைவர் திருவருளால் பிறவந்நெறியாகிய முத்தியில் நிலைபெற்றிருப்பார்கள். (எ - று)

இம்மண்ணுவகத்திற் பிறந்து பேரரசனாய்வுல செல்லாமாண்டு ஏகம்மநாதர் திருவடிக்காளாய் முத்திவிட்டில் நிலைபெற்றிருப்பவரென்க. (சஉ)

எழுசீர்க்குழிதேடில்விநுத்தம்.

ஒங்குயர்விழுச்சீர்க்கம்பனர்கோயிலுள்ளுந்நதநந்தியெம்பிரானையாங்கவர் திருமுன்வெள்ளியங்கயிலையமர்ந்தெனத்தருமவெள்ளிவையைவாங்குவில்வரையார்வாய்தலினிருபால்வாயில்காப்பாளையமையம்போர்தேங்கியசெல்வச்சிவபுரியனுதித்திருநலந்தினைத்துவிடடைவார்.

(இ - ள்.) ஒங்குஉயர் விழுச்சீர் கம்பனர்கோயில் உள்ளுந்நந்தி எம்பிரானை - எத்திறத்திலு மெம்பட்டியுயர்ந்த பெருமையுடைய திருவேகம்பர் கோயிலுள் எழுது பெருமானாகிய நந்தி தேவனாயும், ஆங்கவர் திருமுன் வெள்ளியங்கயிலை அமர்ந்தென தருமவெள்ளிவையை - அத்தேவருக்குமுன் கயிலையமலை வந்திறுத்தாற்போலவெள்ளிய தரும விடையையும், வாங்கு வில் வரையார் வாய்தலின் இருபால் வாயில் காப்பாளை - பொன்மலையை வில்லாகவளைத்தவருடைய திருவாய்தலின் இருபக்கத்தில் துவாரபாலகனாயும், அமைப்போர் தேங்கிய செல்வ சிவபுரி அனுதி - பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் செல்வந்ததும்புஞ் சிவபுரத்தையடைந்து, திருநலம் தினைத்து வீடு அடைவார் - அங்குள்ள சுத்தபோகங்களை யனுபவித்து முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

திருவேகம்பர் கோயிலுக்குள் நந்திதேவனாயும் அவருக்குமுன் தருமவிடைவையும் வாய்தலில் துவாரபாலகனாயும் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் கயிலையத்தை யடைந்து சுத்தபோகநுகர்ந்து முத்தியடைவார்களென்க. (சஉ)

அங்குசபாசம்வரதமோடபயநாற்கரத்தமைவரக்கலைமான் பங்கயக்கிழத்திபாங்கியர்குழப்பத்திரபீடமேல்வைகுமெங்கனையகிதன்றிருவுருப்பிறவுயியற்றிவண்காஞ்சியினமைப்போர்தங்களை குளிப்படுத்திவாழ்ந்துகடைமுறைதாளிணைசேரவார்.

(அ - ள்.) அங்குசம்பாசம் வரதமோடு அபயம் நாற்கரத்த அமைவர - அங்குசமும் பாசமும் வரதமும் அபயமும் நான்குகரத்தினுமமைந்திருக்க, கலைமான் பங்கயக்கிழத்திபாங்கியாகுழ - கலைமகளு மிலகருமியுமாகிப் பேதாழியர்கள் சூழ்ந்திருக்க, பத்திரபீடமேல் வைகும - பதராசனத்தினமேல் வீற்றிருக்கும், எங்கண் நாயகி தன் திருவுருபிறவும் இயற்றி வண்காஞ்சியில் அமைப்போர் - எங்கள்பெருமாட்டியினது திருவுருவத்தையும் மற்றுமிறைபோல்வணவாகிய திருவுருவங்களையுஞ்செய்து வளப்பம்பொருந்திய காஞ்சிநகரத்தில் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள், தங்கின்குளிப்படுகடிதுநாள் வாழ்ந்து - தமது சுற்றத்தார் நிறைந்திருக்க அளவிற்றதகாலம்வாழ்ந்து, கடைமுறை தாளிணை சேர்வார் - இறுதிநாளிலிறைவனடியிணையைச் சேர்வார்கள். (எ - று)

கலைமகளுந்திருமகளும் வலமிடங்களிலிருக்க அங்குசபாச வரதாபயங்கனோடு பத்திராசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் அம்மை திருவுருவத்தையும் ஏனைய திருவுருவங்களையும் பதிட்டைசெய்கின்றவர்கள் சுற்றத்தாரோடு கூடிவாழ்ந்து இறுதியில் முத்தியடைவார்களென்க. (சஉ)

ஐங்கரப்பெருமான அழகக் குரிசிலவிவிலான் வேள்விபாழ்படுத்த
வன்கழல்வீரன்கேத்திரபாலவயிரவர்தம்மையாங்கமைப்போர்
செங்கதிர் துற்கைமாயனையனைத்திருத்தகரி றுவினர்தாமும்
புங்கவர்வழுத்துமல்வவருலகம்புகூஉப்பெரும்பயனுகர்ந்தமர்வார்.

(இ - ள்.) ஐங்கரப்பெருமான அழகக் குரிசில் அறிவிலான் வேள்விபாழ்
படுத்த வன்கழல் வீரன் கேத்திரபால வயிரவர் தம்மை ஆங்கு அமைப்போர் - விநாய
கக்கடவுளும் சண்முகக்கடவுளும் அறிவிலியாகியதக்கனயாகத்தைப் பாழாக்கிய வலிய
வீரகண்டையணிந்த வீரபத்திரக்கடவுளும் கேத்திரபாலகராகிய வைரலக்கடவுளு
மாகிய இவர்களை யவ்விடத்தில் பதிட்டைசெய்பவர்களும், செங்கதிர் துற்கை மாயனை
அயனை திருத்தக நிறுவினர்தாமும் - செவ்விய கிரணத்தைப் பரப்பும் துற்காதேவி
யையும் திருமாலையும் பிரமனையும் அழகுபெறப்பதிட்டைசெய்தவர்களும், புங்கவர்
வழுத்தும் அவ்வவர் உலகம் புக்குபெறப்பயன் துகந்து அமர்வார் - மேலோர்கள் புச
ளும் அவ்வக்கடவுளுடைய உலகத்தையடைந்து டெரிய சுகத்தை யனுபவித்து
வாழ்ந்திருப்பார்கள். (எ - று)

காஞ்சினகரத்தில் ஐங்கரக்கடவுள் முதலாயினரைப் பதிட்டைசெய்தவர்கள்
அவரவருலகம் புருந்து பெரும்பயனுகர்ந்து வாழ்வார்களென்க. (சசு)

அநநெறியொழுதிச்சிவாகமமறை நூலஞ்செழுத்துண்மைதேர்ந் துணர்ந்து
முறையுளியவழாதுகண்டுகைபூண்டுமுழுதுநீறணிந்துவெள்ளிடைபூ
ரிநையவனடிகீழ்ப்பொதுவறுசிறப்பினெண்வகைமுழுவலன்புடையார்
மறையவர்வேந்தர்வணிகர்வேளாளர் மறையர்பயாவரேயாக.

(இ - ள்.) அநநெறியொழுதி ஆகமம் மறைநூல் அஞ்செழுத்துண்மைதேர்
ந்து உணர்ந்து - தரும்த்தின் வழிநடந்து வேத சிவாகமங்களினுள்ளாய் நிற்கும்
பஞ்சாக்கரத்தினுண்மையை யாராய்ந்து செளிந்து, முறையுளியவழாது கண்டுகை
பூண்டு முழுதும் நீறு அணிந்து - விதிதவறாதருத்திராக்க மணியை அங்கங்கள்
தோறு மணிந்து உடன் முழுவதந்திருநீறுபூசி, வெள்ளிதையூர் இறையவன் அடிக்
கீழ் - வெள்ளிய இடபத்தைச்செலுத்துமிறைவருடைய திருவடியின்கீழ், பொது அறு
சிறப்பின் எண்வகை முழுவலன் புடையார் - பொதுவின்றி நீங்கிய சிறந்த எட்டு
வகைப்பட்ட நிறைந்த அன்புடையவர்கள், மறையவா வேந்தர்வணிகர் வேளாளர் மற்
றையர், யாவரேயாக-அந்தணர் அரசர் வைசியர் சூத்திரர்களிடெரொழிந்தலையவருணத்
தர் ஆகிய இவர்களெவரேனுமாகுக. (எ - று)

தத்தமக்குவிதித்த தருமவழியினின்று அஞ்செழுத்துண்மை யுணர்ந்து திரு
நீறுகண்டுகை புனைந்து இறைவர் திருவடிகீழ் சிறப்புவகையான் கண்ணீரருப்பல்
முதலிய எண்வகை அன்புடையவர்கள் அந்தணர்முதலியயாவரேயாயினும் மற்றெவ
ரேயாயினுமென்க. (சரு)

மன்னியபிரமசரியமில்வாழ்க்கைவனம்புரிநிலையினராக

வன்னவர்தமக்குமனைநிலையீகையாதிவவளித்துவண்காஞ்சித்

தொன்னகர்வரைப்பிற்குவலையின் நிருத்துந் தூயவர்கைநமிடற்றிறைவன்
நன்னருள்வடிவம்பதிட்டைடுசய்தவர்க்குசசாற்றியபயன்முழுதடைவார்.

(இ - ள்.) மன்னிய பிரமசரியம் இல்லாழ்க்கை வனம்புரி நிலையினராக - நிலை
பெற்ற பிரமசரியம் கிரஃத்தம் வானப்பிரத்தமென்னும் ஆச்சிரமமுடையவராயினுமா

ருக, அன்னவர்தமக்கு மனை நிலை ஈகை ஆதிக அளித்து - அவர்களுக்கு வீடு பெரன் முத்தவியன கொடுத்து, வண்காஞ்சி தெரல்கள் வளைப்பில் - அனுகியாய் வளப்ப முட்டைய காஞ்சிநகர வெல்லுக்குள், கல்லையின்றி இருத்தும் தூயவர் - சிறிதும் மனக் கவலையிலலாமல் வாழ்வைக்குஞ் சுத்தான்மர்க்கள், கறையிடறு இறைவன்வன் அருள் வழுவும் பதிட்டைசெய்தவர்க்கு - நீலகண்டனாகிய இறைவனுடைய திருவுருவத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தவர்களுக்கு, சாற்றியபயன் முழுதும்அடைவாரா - சொல்லிய பயன்க ளெல்லாமடைவார்கள். (எ - று)

முன்னர்க்குறியவரேயன்றி எவ்வெவ்வாச்சரிமகளாயினும் அவர்களுக்கு இடமும் பொருளுந் தாது காஞ்சித்தலத்தில் வாழ்வைசுதவர்கள் இறைவன்றிருவுரு வத்தைப் பிரதிட்டைசெய்தவர்களடையும் பயனையடைவார்களென்க. (சக)

பற்றெலாமீசன் றிருவடி த்தலத்தேபதித்துடற்சார்பறநீத்த வற்றமில் காட்சிப்பெருநு துறவுடையாரடியினைதொழுதுபாற்றீசைத்து சுற்றுபூம்பொதும்பர்த்தடம்புனற்காஞ்சிச்சூழலுட்பயிககநன்குதவப் பெற்றவர்பெறும்பேறிற்றெனக்கிளத்தல்பெரும்பணித்தலைவற்குமரிதே.

(இ - ள்.) பூ பொதும்பர்த்தடம் புனல்கூற்று காஞ்சி சூழலுள் - பூஞ்சோலை களும் நாமயமாகிய பெரிய தடாகங்களுஞ்ஞுழ்த்த காஞ்சியெல்லுக்குள், பற்று எல்லாம் ஈசன் திருவடி தலத்தே பதித்து - (தமது மனவாக்குக்காயங்களாற் பற்றும்) பற்றெல் லாம் (பற்றற்ற) இறைவன் றிருவடிககண்ணே பற்றச்செய்து, உடல்சார்பு அற நீத்த அற்றம் இல் காட்சி பெரு துறவுடையார் - உடற்சார்பொருங்கே யொழித்து மயக்க மின்றித் தெளிந்த சிறந்த துறவறமுடையவர், அடியினை தொழுது போற்றிசை த்து - அடிகளை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, பயிச்சம் நன்கு உதவ பெற்றவர் பெ றும்பேறு - அவர்க்குப் பிச்சை நன்கு க கொடுக்கப்பெற்றவரடையும் பயனை, இற் றென கிளத்தல் பெரு பணி தலைவற்கும் அரிது - இவ்வளவினவென்று கூறுதல் பெரிய படத்தையுடைய ஆதிசேடனுக்குமருமையாம் (எ - று)

காஞ்சித்தலத்தில் உடற்பறநகன்று இறைவனடியினைப் பற்றுடைய துறவி கட்டு அன்னமிட்டவரடையும் பயனை ஆதிசேடனுஞ் சொல்லொணதென்க. (சஎ)

பொருணிலைக்கேற்பேவாளியத்தலத்திற்புகரறுபடாந்தனிலனை ய திருவடிவங்களுமுதிகவைப்பவருந் தீவினைதுணித்துவிட்டடைவா ரருமறைமிருதிசிவாகமபுராணமனைத்தினுமபுகன்றவாபுகன்று மருணிலைகழித்தகமாசுறுதவத்திாமறுளதருமமும்புகல்வாம்.

(இ - ள்.) பொருள்நிலைகரு ஏற்ப ஓவியம் தலத்தில் புகர் அற படாந்தனில் - பொருளளவுக்கேற்பச் சிதரருபமாகநல்லசுவரிலாவது குறமறை படச்சீலையிலாவது, அனையதிருவடிவங்கள் எழுத வைப்பவரும் - முன்னர்க்குறிய திருவுருவங்களை எழுதி வைப்பவர்களும், தீவினைதுணித்தா வீடு அடைவாரா - அறககடையொழித்து முத்தி யையடைவார்களா, அருமறைமிருதி சிவாசமம் புராணம் அனைத்தினும் புகன்றவாறு புகனாரும் - அரிய சுருதிரிசுருதிகளினுஞ் சிவாகம புராணங்களினுஞ் சொல்லியபடி சொன்னேனும், மருள நிலைகழித்த மாசு அறு தரத்தீரா - மயக்கமில்லாத குற்றமற்ற தவத்தையுடையவர்களே, மற்றும் உள்ள தருமமும் புகல்வாம் - மற்றுமுள்ள தரு மங்களைபுஞ் சொல்லுகின்றோங்கேளுங்கள். (எ - று)

தங்கள் பொருளளவுக்கேற்பச் சுவர்த்தலத்திலாவதுபடத்திலாவதுசிவமூர்த் தங்களைச் சித்திரரூபத்திலெழுதி வைப்பவர்களும் முத்தியடைவார்கள் ; இவையங் கூறுவதன்று சுருதி முதலியவைகளாற் கூறினவைகளாகும் முனிவர்களே ஏனைய தருமங்களுயும் கேளுங்களென்க.

(௪௮)

கலிநிலைத்துறை.

வளங்கொள்கச்சி மானகர்மறுகிடைவீனையாடு
மிளஞ்சிறூர்களும்புழுதியிற்சிவாலயமியற்றிக்
கிளர்ந்துபோற்றிநுஞ்சிவபுரங்கெழுமுவரென்றால்
விளங்குகாஞ்சியிற்சிவாலயமெடுப்பதேவேண்டும்.

(இ - ள்.) வளங்கொள் கச்சிமானகர் மறுகிடை வீனையாடும் இளஞ்சிறூர்க ளும் - வளப்பங்கொண்ட பெரிய காஞ்சிநகரிலுள்ள வீதியில் வீனையாடுகின்ற இளம் பிள்ளைகளும், புழுதியில் சிவாலயம் இயற்றி கிளர்ந்துபோற்றினும் - அவ்வீதியிலுள்ள புழுதியால் சிவாலயம்போற் செய்து திரளாகக்கூடி யாடினாலும், சிவபுரம் கெழு முவர் என்றால் - சிவபுரத்தை யடைவார்களென்று சொன்னால், விளங்கு காஞ்சியில் - சிவாலயம் எடுப்பதே வேண்டும் - எப்பதிகளினும் சிறந்து விளங்கும் காஞ்சியிற் சிவாலயமுண்டாகுதலையே தொடங்கல்வேண்டும். (௪ - று)

காஞ்சிமானகரத்தில் வீனையாடுஞ் சிறுகுழவிகளும் புழுதியினால் சிவாலயமி யற்றிப் போற்றுவாராயின் அவர்களே சிவபதத்தை யடைவார்களென்று சொன்னால் அவ்விடத்திற் சிவாலயத்தைக் கட்டவேவேண்டிடுமென்க.

(௪௯)

சுட்டுகின்ற தம்பொருள்வருவாயினுக்கிசைய
ஆட்டருஞ்சுடர்மணிகளிற் கனகத்திடுடைப்பங்
காட்டுதாதுவில்தெள்ளியிற்சுதையினிற் கனலின்
வாட்டுசெங்கலின்மரத்தினின் மண்ணினுதைல்.

(இ - ள்.) சுட்டுகின்ற தம்பொருள் வருவாயினுக்கிசைய - தான் தேடும் பொ ருள் வருவாய்க்கிணங்க, ஊட்டாறும் சுடர்மணிகளில் கனகத்தில் ஒட்டப்பங்காட்டும் தாது வில் வெள்ளியில் சுதையினில் கனலில் வாட்டுஞ் செங்கலில் மரத்தினில் மண்ணி னான் ஆதல் - காண்டற்கரிய ஒளிவீசுமிரத்தினங்களினாலாவது பொன்னினாலாவது பொன்னொளிகாட்டுஞ்செம்பினாலாவது வெள்ளியினாலாவது சுண்ணச்சாந்தினாலாவது நெருப்பிற் சுட்ட செங்கல்லிலாவது மரத்தினாலாவது மண்ணினாலாவது. (௪ - று)

தம்பொருளளவுக்கேற்ப மணி பொன் தாது வெள்ளி சுதை செங்கல் மரம் மண் இவைகளினாலாவது என்க.

(௫௦)

கந்தமாதனம்பனிவரைநீலம்வான்கயிலை
மந்தரந்திகழேழமகூடம்வளர்சிடத
முந்துபொன்வரைமுதற்குலவரைப்பெயரொன்றாற்
சுந்தமேனிலைக்கோபுரமண்டபந்தயங்க.

(இ - ள்.) கந்தமாதனம் பனிவரை நீலம் வான்கயிலை மந்தரம் திகழ் ஏம கூடம் வளர்சிடதம் முந்து பொன்வரை முதற்குலவரைப்பெயர் ஒன்றால் - கந்தமாதன மலைமயமலை நீலமலை சிறந்த கயிலைமலை மந்தரமலை விளங்கும் ஏமகூடமலை வளர்ச் சிவையுடைய சிடதமலைமுதன்மையாகிய மேருமலை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த

மலைகளின் பெயரொன்றினால், சந்தம் மேல்நிலை கோபுரம் மண்டபம் தயங்க-அழகிய மேவிலைகளையுடைய கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் விளங்கும்படியாக. (ஏ - ஹ)

கந்தமாதன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட மலைகளின் பெயரொன்றினால் கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் விளங்கும்படியாகவென்க. (இக)

விளங்குநாகரத் திராவிடம் வேசரம் மற்றங் கிளந்தவற்றன்
கிளந்தவற்றுளோர்பெற்றியிறகெழுவுபேரன்பாற்
றுளங்குவெண்டினாக் கருங்கடற் சுடுவிடம்பருகிக்
களங்கறுத்தவனாலயங்காண்டகவெடுப்போர்.

(இ - ள்.) விளங்கும் நாகரம் திராவிடம் வேசரம் மற்றங் கிளந்தவற்றன் ஒரு பெற்றியின் - வழங்குகின்ற நாகரம் திராவிடம் வேசரம் இப்பாடைகளிலாவது இதுவன்றிச் சொல்லும் பாடைகளிலாவது அமைந்துள்ள விதிப்படி, செழுவுபெரு அன்பால் - கிறைந்த அன்பினால், துளங்கு வெள்திரை கருங்கடல் சுடுவிடம் பருகிகளம் கறுத்தவன் - அசைகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கரிய கடல்வெழுந்த சுடுகின்ற விடத்தைப்பருகிக் கண்டங்கறுத்த விறைவருடைய, ஆலயம் காண்டக எடுப்போர் - ஆலயத்தைக் காட்சி பெறும்படியாகச் செய்கின்றவர்கள். (ஏ - ஹ)

அவரவர்க்கும் விளங்க நாகரமுதலாகிய பாஷைகளில் விதிக்கப்பட்டுள்ள விதிப்படி ஆலயப்பணி செய்கின்றவர்களென்க. (ருஉ)

மேவுமல்வமால்வனாகநிகர்விமானமேல்கொண்டு
தேவர்மாலயன்முனிவரசித்தரேத்தெடுப்பக்
காவிநேர்மிடற்றெம்பிரான்கயிலையைநண்ணி
யோவரும்பெரும்போகமுண்டிறைந்துவிடைவார்.

(இ - ள்.) அவ்வமால்வனா நிகர் மேவும் விமானமேல் கொண்டு - அந்தந்த பெரிய மலைகளுக்கொப்பாக வமைக்கப்பட்டுள்ள விமானத்தின்மேல்கொண்டு, தேவர்மால் - அயன் முனிவரசித்தர் ஏதெடுப்ப - தேவர்கள் திருமால் பிரமன் முனிவர்கள் சித்தர்கள் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட யாவரும் தோத்திரஞ்செய்ய, காவி நேர்மிடற்று எம்பிரான் - கயிலையை நண்ணி - நீலமலர்போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய எமது பெருமானுடைய கயிலாயத்தை யடைந்து, ஓவரும் பெரும்போகம் உண்டு உறைந்து - ஒழியாத பெரிய சுத்தபோகத்தை அனுபவித்து வாழ்ந்து, வீடு அடைவார்பின் முத்தியை யடைவார்கள். (ஏ - ஹ)

கந்தமாதன முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பர்வதங்கள்போல் கோபுரமண்டபங்களைச் செய்தவர்கள் அந்தந்த மலைகள்போன்ற விமானத்தின்மேலாரோகணித்துத் தேவர் முதலானவர்கள் தோத்திரஞ்செய்ய கயிலாயத்தை யடைந்து அவர்களுள் சுத்த போகத்தைத் துய்த்துப் பின் மோகத்தை யடைவார்களென்க. (ருக)

முரிநதுவீழ்ந்தனவெடித்தனவுடைந்தனமுதிய
செரிந்தவாகியகோபுரநெடுமதில்பிறவுந்
தெரிநதுமுன்னையிற்சீர்பெறப்புதுக்குவோர்பண்டு
புரிந்துளோர்பெறும்புண்ணியநான்மடங்குறுவார்.

(இ - ள்.) முரிந்து வீழ்ந்தன வெடித்தன உடைந்தன முதிய செரிந்தவாகிய கோபுரம் நெடுமதில் பிறவும் தெரிந்து - முரிபட்டும் வீழ்ந்தும் வெடித்தும் உடைந்தும்

தும் மிகவு நெரிந்துமிருக்கின்றனவாகிய கோபுரங்கள் பெரிய மதில்கள் முதலானவைகளையும் பார்த்து, முன்னையின் சீர்பெற புதுக்குவோ - முன்னிருந்ததைப்பார்க்கினுஞ் சிறந்திருக்கச்செய்கின்றவர்கள், பண்டு புரிந்துளோர் பெறும் புண்ணியம் நான்மடங்கு உறுவார் - முன் செய்தவர்கள் பெற்ற புண்ணியத்தினும் இவர்கள் நான்குபங்கடைவார்கள். (எ - று)

சீரேனோத்தாரணஞ் செய்தவர்களடையும் பயன் பெரிதென்று கூறியதென்க.

மெய்யனாலயப்பணியுடலவிருத்தியைக்குறித்துச்
செய்துளோர்பெறும்பயனுமொன்மகமெலாஞ் செய்தா
செய்துமாதரிதென்றிடினுறுதியோடியற்ற
முய்தியாளருக்குரைத்திடவேண்டுவதெவனே.

(இ - ள்.) மெய்யன் ஆலயம் பணி உடல் விருத்தியை குறித்து செய்துளோர் பெறும் பயனும் - அழிவில்லாத இறைவனுடைய ஆலயப்பணிகளைச் சேவனத்தின்னொருட்டிக் கூலியாளாகச் செய்கின்றவர்களடையும் பயனையும், ஒன் மகம் எல்லாம் செய்தார் எய்துமாறு அரிது என்றிடில் - புதற்பொருந்திய யாகங்களெல்லாஞ் செய்தவர்களு மடைதலரிதென்று சொன்னால், உறுதியோடு இயற்றும் உய்தியாளருக்கு உரைத்திடவேண்டுவது எவன்-கடப்பாடென்றெண்ணி மனவறுதியோடு செய்யு முடியுந் திறமுடையவர்க்குச் சொல்லத்தக்கதெனையுள. (எ - று)

சிவபணியையுறுதியோடியற்றமவரடையும்பயன்பெரிதென்றுகூறியதென்க.

எட்டுச்செங்கலினுயினுமீம்புனல்வேணி
வட்டச்சென்னியானாலயத்திருப்பணிவருத்த
லொட்டிப்பெற்றவில்லுடற்பயனுவதென்றுணர்வி
சட்டுத்தீவினையைந்தவித்தொழுகுமநதணர்காள்.

(இ - ள்.) தீவினை அட்டு ஐந்து அவித்து ஒழுகும் அந்தணர்காள் - தீவினையைச்சுட்டைம்புனல்களையவித்து நன்னெறியிற் செல்லும் முனிவர்களே, எட்டு செங்கல்லின் ஆயினும் ஈரம் புனல்வேணி வட்டம் சென்னியான் ஆலயம் திருப்பணி வருத்தல் - (தனக்கெளிதாகக் கிடைக்கப்பெற்ற) எட்டுச் செங்கல்லினாலேனுங் குளிர்ந்த கங்கையை யணிந்த சடைமுடியுடைய இறைவனுடைய வாலயத்திருப்பணிசெய்தல், ஒட்டி பெற்ற இ உடல் பயனாவது என்று உணர்வீர் - முன் நல்வினைக்கீடாகப்பெற்ற வில்லுடம்பின் பயனுவதென்றறியுங்கள். (எ - று)

சிவபணிசெய்தலே இவ்வுடம்பினுற் பெறும் பயனென்க. (இசு)

ஏற்றின்மேலவனாலயத்திருப்பணியியற்று
மாற்றலில்லருங்கோயிலினகம்புறமெங்கும்
போற்றிதுண்ணுயிர்மெல்லெனவலகிடல்புரித
ணற்றுநாறுசாந்திராயணகிரிச்சரநோக்கும்.

(இ - ள்.) ஏற்றின் மேலவன் ஆலயம் திருப்பணி இயற்றும் ஆற்றல் தில்லரும் - இடபத்தின்மேல் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனுடைய ஆலயத்திருப்பணி நிய்யவன்மையில்லாதவரும், கோயிலின் அகம் புறம் எங்கும்-திருக்கோயிலினுள்ளும் புறம்புமாகிய எவ்விடத்திலும், துண் உயிர் போற்றி மெல்லென அலகிடல் புரிதல் - ஊர்வனவர்கிய; துண்ணிய வுயிர்களிறவாவண்ணத் திருவலகிதல் மெல்லென விளக்குதல்

செய்வாராயின், தூறுதூறு சாந்திராயண கிரிச் சரம் நோக்கும்-புதினாயிற்று சந்திராயணவிநயம் கிருச்சரமத்தேதாடு செய்வதற்குமேலாகும். (எ - று)

அலகிடும்பணி சாந்திராயணத்தினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இள)

அறுசீர்க்கழிநெடில்விநீந்தம்.

குடம்புரைசெருத்தற்றீம்பால் கொழித்திடுங்கபிலையாப்பி
பிடம்படும்விசும்பினேந்திவடித்தநீர்வாக்கியென்று
மடம்பணிசடிலத்தெங்கொளையமெழுதுவோர்க்குப்
படம்பயனதனிநூறுமடங்கெனப்பகருநூல்கள்.

(இ - ள்.) குடம்புரை செருத்தல் தீம்பால் கொழித்திடும் கபிலை ஆப்பி-குடம் போலு மடியையுடைத்தாயினிய பாலைச்சொரியும் கபிலைப்பசுவின் கோமயத்தை, இடம் படும் விசும்பில் ஏந்திவடித்த நீர் வாக்கி-பூமியில் விழுவதற்கு முன் அவ்விடை வெளியிற்றானே கையிலேந்தி வடித்தெடுத்த சுத்த நீரைவார்த்து, அடம் பணி சடி வத்து எங்கோன் ஆலயம் என்றும் மெழுதுவோர்க்கு - ஊருகின்ற பாம்பணிந்த சடையையுடைய எமமிறைவனுலயத்தை நாடோறுமெழுதுவோர்க்கு, படம் பயன் ஆதனில் தூறுமடங்கு என நூல்கள் பகரும்-உண்டாகும்பயன் முன்னல்கெவோர்க்குக் கூறிய பயனிலும் தூறுபங்கென்று ஆதமங்கள் சொல்லும். (எ - று)

மெழுகல் அலகிடும் பணியினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இஅ)

ஒலி மலர்த்தொடரிபெம்மானெண்ணிலாக்குமுனிலேயந்த
வலர்முடிச்சடையிற்சாத்தனூற்றுநூறதிகமாகு
மலர்தொறுமுவகைபூத்துவானவர்வதிவார்த்த
நலமிசுமலர்கொண்டேத்தனாக்கினிதெனறோர்வீர்,

(இ - ள்.) ஒன் னிலா குழவி வேயந்த பெம்மான் அவர்முடி சடையில்-ஒள்ளிய வினாஞ்சந்திரனையணிந்த இறைவனுடைய பரந்தசடை முடியில், அரி ஒலி மலர் தோடு சாத்தல் - வண்டுகொளவிக்கு மலரைத்தொடுத்தச் சாத்துதல், தூறுதூறு அதிகம் ஆகும்-புதினாயிரம் பங்கதிகமாம், அந்த மலர்தொறும் உலகை பூத்து வானவர் வதிவார்- அம்மலர்கடோறும் மனமகிழ்து தேவர்கள் வாசஞ்செய்வார்கள், நலமிசும் மலர்கொண்டு ஏததல் நாதனுக்கு இனிதா என்று ஓர்வீர் - (ஆகையால்) நன்மை மிகுந்த மலர் களைக்கொண்டருச்சித்தல் இறைவனுக்கு மிகவுமினிமை பென்றறியுங்கள். (எ - று)

பூமாலெதொடுத்துச் சாத்தல் மெழுகிதெலினுஞ் சிறந்ததென்க.

(இக)

கன்னிகாரத்தில்வாணியலரியிற்கமலப்புத்தேள்
வன்னியில்வன்னிநந்திநந்தியாவட்டப்பூவிற்
புண்ணியில்வன்னிநமேருப்பூவினிற்கணங்களை
நுன்னிபடுவருங்கிணங்கித்தோன்றல்செண்பகத்துச்செவ்வேள்.

(இ - ள்.) கன்னிகாரத்தில் வாணி - கோங்குமலரில் சரசவதியும், அலரியில் கமலம் புத்தேன் - அலரிப்பூவில் பிரமணம், வன்னியில் வன்னி - வன்னிமலரில் கினி தேவனும், நந்தியாவட்டம் பூவில்நந்தி - நந்தியாவர்த்தமலரில் நந்திதேவரும், புண்ணியில் வுனி - புண்ணைமலரில் கரயுதேவனும், நமேருப்பூவினில் துணைதன் - நமேரு மலர்த் சிவகணங்களும், ஏடுதுன்னியு ளருக்கில் அங்கத்தோன்றல் இத்தீர்தன் செறிந்த

வெருக்குமலரில் விராயகக்கடவுளும், செண்பகத்து செவ்வேள் - செண்பகப்பூவில் முருகக்கடவுளும். (எ - று)

அங்கித்தோன்றல் விராயகக்கடவுளென வருதல் வடமொழியிற்காண்க. (௧௦)

திருமகன் வில்லந்தன்னிற் சிறந்தகொக்கிறகின்மாயோன்
வருணன்வாருணமென்போதிலவருளத்திற்கயசைமற் று
நிருதிமென்கிரீடப்பூவிற்காதிநிகழ்ச்சாணன்
பரிதிசெங்கமுநீர்ப்பூவிற்குமுதத்திறபனிவெண்டிங்கள்.

(இ - ள்.) வில்லந்தன்னில் திருமகன்-வில்லத்திலக்குமியும், சிறந்த கொக்கிறகின்மாயோன் - சிறப்புப்பொருந்திய கொக்கிறகில் திருமாலும், வாருணமென்போதில் வருணன் - மெல்லிய வருணமலரில் வருணனும், வருளத்தில் சுயசை - மகிழ்மலரில் சுயசையும், மென்கிரீடப்பூவில் நிருதி-மெல்லிய வாகைப்பூவில் நிருதியும், சாதியில் நீகழ்ச்சாணன் - சாதியில்லகையில் முன்னாநிகழ மீசாணமூர்த்தியும், செங்கமுநீர் பூவில் பருதி - செங்கமுநீர்மலரில் சூரியனும், குமுதத்தில் பனிவெண்டிங்கள் - அல்லிமலரில் சந்திரனும். (எ - று) .

(௧௧)

இந்திரன் மந்தாரத்தினியக்கர்கோன்பொலம்பூமத்தத்
தந்தகனபாமாற்கத்திராருள்கூர்நூவாழ்வார்
கந்தமென்கமலப்போதிற்கண்ணுதலிறையேவைகும்
பைந்துகணீர்ப்பூவிற்காதிவரைப்பிராட்டிமேவும்.

(இ - ள்.) மந்தாரத்தில் இந்திரன் - மந்தாரமலரிலிந்திரனும், பொலம்பூமத்தத்து இயக்கர்கோன் - பொன்னுமத்தைமலரில் குபேரனும், அபாமார்க்கத்தில் அந்தகன் - நாயருவியிலியமனும், ஆர் அருள்கூர்ந்து வாழ்வார் - மிக்ககருணையோடு நிறைந்துவாழ்வார்கள், கந்தம் மெல் கமலம் போதில் கண்ணுதல் இறை வைகும்-நறுமணங்கமழு மெல்லியதாமரைமலரில் நெறறிக்கண்ணையுடைய கடவுள்வாரும், பைதுகள் நீலம் பூவில் பனிவரை பிராட்டிமேவும் - பசியமகரத்தங்கலையுடைய நீலமலரில் பார்வதியார் வாழ்வார். (எ - று)

இம்மூன்றுசெய்யுளால் அவ்வம்மலர்களில்வசிக்குந்தேய்வங்களைக்கூறியதென்க.

மேதகு வாசத்தெல்லாமலைமகன்விரும்பிவைகும்
தலாலிணையபூக்களமைந்தவைகொண்டுசெய்யும்

பாதபூசனைக்கேசம்பப்பரம்பொருள்கருணைகரும்.

போதணிபுயற்றினமேலாம்பூந்தொடைதொடுத்துச்சாத்தல்.

(இ - ள்.) மேதகு வாசதது எல்லாம் மலைமகன் விரும்பி வைகும் ஆதலால் - மேன்மைபொருந்திய வாசனையுள்ள எல்லாமலர்களிலும் பார்வதியார் விருப்பத்தோடு வீற்றிருப்பராகையினால், இணையபூக்கள் அமைந்தவைகொண்டு செய்யும் பாதபூசனைக்கு-இத்தன்மையவாகிய மலர்களில் கிடைத்த மலர்களைக்கொண்டியற்றும் திருவடியருச்சனைக்கு, பரம்பொருள் ஏகம்பம் கருணைகரும் - பிரமப்பொருளாகிய திருவேகம்பரூரன்பாலிட்டர், போது அணிபுயதத்தில் பூதொடை தொடுத்து சாத்தல் மேலாம் - (ஆகையால்) மலர்களாலமுக்குபற்றிருக்குந்தோள்களில் அமமலர்களை மாலையாகத்தொடுத்தணிதல் சிறந்ததாகும். (எ - று)

தனித்தனியே மலர்களாலருகிப்பதினு மாலையாகத் தொடுத்துச்சாத்தல் சிறந்ததென்க.

ஆவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்

(இ - ள்.) அவர் துண்டி கமலம் அவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்

எனையவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்

(இ - ள்.) ஒன்று உயர் திருவேகம் உடையவன் திருமுன் - எல்லாத்தளிக
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்

திருமுன் உயர் திருவேகம் உடையவன் திருமுன் - எல்லாத்தளிக
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்
யெவற்றி ஸ்தலத்திலிருந்து மலர்ந்தது. அந்த மலர்

மட்டவிற்பொழில்நூல் கம்பவரைப் பிடைத்தித் தய்ப்கத்
தட்டி மிபதினானதானதினங்குளினன் || ௩௩ ||
கட்டெழிற்கு பிழையெனய்கலந்தருவலியத்தூப
மிட்டவாசெய்தருற்றமாயிரமெபாறுப்பெனகுகோன்.

(இ - ள்.) மட்டு அவிழ் பொழில்நூல் கம்பவரைப் பிடை - நறுமணங்கமழ்ஞ்
சோலைகூழ்த்த திருவேகம்பத்தினெல்லையில், மதிதேய் பக்கத்து அட்டமி பதினான்
கான தினங்களில் - கிருஷ்ணபட்சத் தட்டமி சதுர்த்தகி திதிகளில், அன்புகூர்ந்து
கட்டு எழில் கபிலை ஆன் நெய் கலந்த குங்கிலியத்தூபம் இட்டவர் செய்தருற்றம் ஆயி
ரம் - அன்புமேலிட்டருகு கெடாதகபிலைப் பசவி நெய்கலந்த குங்கிலியத் தூபமிட்
டவர்க ளியற்றிய ஆயிரங்குற்றங்களை, எங்கோன் பொறுப்பன்-எமதுபெருமான் பொ
றுத்தருள்வன். (எ - று)

திருவேகம்பத்தில் பசுவின்னெய்கலந்த சூங்கியத்தூபம் கிருஷ்ணாட்டமி சதூர்த்தசிதினங்களி லிவொராயினவர் குற்றமாயிர பொறுப்ப னிறைவனென்க. (கசு)
வடித்தநீர்வாசம்பெய்துவள்ளலுக்காட்டல்செய்யிற
படித்தலைப்பத்துநாறுபரிமேதஞ்செய்தபேரூங்
கடிச்செழுந்தயிலமானெய்கமழுமைந்தமிாதமெம்மா
னடித்துணைக்குறுமாணந்துமொன்றினென்றதிகமாமால்.

(இ - ள்.) வடித்த நீர்வாசம் பெய்துவள்ளலுக்கு ஆட்டல்செய்யின் - வடித் தெடுத்த திருமஞ்சனத்தில் வாசனைகலந்து இறைவனுக் கபிடேகஞ்செய்தால், படி தலை நூறுபத்து பரிமேதம் செய்த பேறு ஆம் - (அது) இல்வுகின்க ணாயிரம் அஸ்வ மேதஞ்செய்த பலனாகும், கடி செழுந்தயிலம் ஆன் நெய் கபடும் ஐந்து அமிர்தம் எம் மான் அடி துணைக்கு உறும் ஆன் ஐந்தும் - நறுமணங்கடழு நல்லெண்ணையும் பசுவி னெய்யும் வாசம்வீசும் பஞ்சாமிர்தமும் எமதிறைவன்றிருவடிக்குப் பொருந்திய பஞ்ச கவ்யமும், ஒன்றின் ஒன்று அதிகம் ஆம் - ஒன்றுக்கொன்று மேம்பாடுடையனவாகும்.

நல்லவாசனையூட்டிய திருமஞ்சனத்தை யாட்டினால் அது ஆயிரம் அசுவமேத பலனைத்தரும். தயிலம் நெய் பஞ்சாமிர்தம் பஞ்சகவ்யம் இவையொன்றுக்கொன்று ஏற்றமுடைத்தென்க. (சுஎ)

மண்டுபெரன்பினுன்பான் மணிமுடிக்காட்டுவோர்பா
லண்டர்தம்பெருமான்மேன்மேலளவிலாமகிழ்ச்சிகூரும்
வெண்டயிராகருப்பஞ்சாறுவினாமதுப்பிறவுமாட்டி
னெண்டபுமலேள்வியெல்லாமியற்றியபெருமபேரெய்தும்.

(இ - ள்.) மண்டி பெரு அன்பின் ஆனபால் மணிமுடிக்கு ஆட்டுவோர்பால், அண்டர்தம் பெருமான் மேன்மேல் அளவிலா மகிழ்ச்சிகூரும் - நிறைந்தபேரன்பி னால் பசுவின்பாலால் அழகிய கிருமுடிக்கு அபிடேகஞ்செய்கின்றவர்களிடத்தில் தேவர்கடலைவகைய இறைவன் எல்லையில்லாத ஆனந்தக்களிப்படைவன், வெண் தயிர் கருப்பஞ்சாறு வினாமது பிறவும் ஆட்டின் - வெள்ளியசயிரும கரும்பின சாறும் கவை விளைகின்றதேனும் ஏனைய பொருள்களையும் அபிடேகஞ் செய்தால், எண் தபும் றேள்வி எல்லாம் இயற்றிய பெரும்பேறு எய்தும் - அளவிற்ற யாகங்களெல்லாஞ் செய்த பெரும்பயனுண்டாகும். (எ - று)

பாலபிடேகஞ் செய்தவர்களிடத்தில் இறைவனுக்கு மகிழ்ச்சி வளரும், தயிர் முத்தவியவற்றை யாட்டினால் யாகங்களெல்லாஞ் செய்த பயனுண்டாமென்க. (சுஅ)

மந்திரத்திருவொற்றாடைசாத்திரமான்மதங்கற்பூரஞ்
சந்தனக்கலவைசாத்திச்சாந்தாற்றிப்பணிசெய்கிற்போர்
தந்திருமாபிற்கோடிதமர்களைநரகினீக்கி
யிந்துவாழ்சுடலத்தெந்தையிணையடிநீழல்வாழ்வார்.

(இ - ள்.) மந்திரம் திருவொற்றாடை சாத்திர - மந்திரத்தினால் சுத்திசெய்த ஒற்றாடையினால் பெருமானையொற்றி, மான்மதம் கற்பூரம் சந்தனக்கலவை சாத்தி சாந்தாற்றி பணிசெய்கிற்போர் - மிருகமதமும் பச்சைக்கற்பூரமும் கலந்த சந்தனக் குழம்பையப்பி விசிரியினு லனைக்கும் பணியாச்செய்யின்றவர்கள், தம் திருமரபில் கோடிதமர்களை நரகில் நீக்கி - தங்களுடைய நல்லமரபில் கோடிபேர் சுற்றத்தாரை

நரகினின்று மீட்டித்து, இந்துவாழ் சடிகலத்து எந்தை இணையடி நீழல் வாழ்வார் -
சந்திரன்நவமுஞ் சடைமுடியுடைய எமது பெருமான்நிருவடிநீழலில் வாழ்வார்கள்.

(திருமஞ்சனமாட்டிய பின்னர்) திருவொற்றாடை சாத்திச் சந்தனக்குழம்பைப்
யப்பிச் சாந்தாற்றியினால் நரம்புலர்த்துத்திருப்பணிசெய்வோர்நரகிர்கிடகருந்தமது சுற்
றத்தார் கோடியவா அந்நரகினின்றுமீட்டித்து இறைவன்நிருவடிநீழலில்வாழ்வார்கள்.
துழையுநாற்சலிங்கம்பெண்ணேழ்துறாபுரையுறம்பும்பட்டு
விழைதருதீவிறநாதவிசித்திரப்படங்களன்பான்
மழையிடற்றிறைக்குச்சாத்தின்மழுவலாநுலகிவினோரோ
ரிழையினுக்கப்புகற்பமாயிரபினிதுவாழ்வார்.

(இ - ள்.) தூல் துழையும் கலிங்கம் வெண்கேழ் துறாபுரையும் பூம்பட்டு
விழை தரு தீவில் தந்த விசித்திரப்பட்டங்கள்-பருத்தினாலால் வளைந்தவாடையும் வெண்
ணிறமுடைய துறாபோன்ற நல்லுழம்பட்டாடையும் விரும்புஞ்சிறப்பினையுடைய தீவு
களினின்றுவெண்ணெய்தபலவிசித்திரவாடைகளையும், அன்பால் மழையிடறு இறை
க்கு சாத்தில்-அன்பினால் நீலகண்டனாகிய விறைவனுக்குச் சாத்தினால், மழவலான் உல
கில் ஒரு ஒரு இழையினுக்கு இயம்பும் கற்பம் ஆயிரம் இனிது வாழ்வார் - பரசாயுத
மேந்திய இறைவனுடைய வலகில் ஒவ்வோரிழைக்குச் சொல்லப்படும் ஆயிரங்கற்ப
காலமினிமைமாக வாழ்வார்கள். (எ - று)

இறைவனுக்கு தூலாடை முதலியவற்றை யணிவோர் ஒரு தூலிழைக்கு
ஆயிரம் கற்பகாலஞ் சிவலோகத்தில் வாழ்வார்களென்க. (எ0)

நால்விரலளவைகொண்டநல்லிழைதொண்ணூற்றாறில்
சால்புறமுமமுன்றாக்கிமூன்றுறச்சமைத்த பூணூல்
சீலமோடென்றுஞ்சாத்துத்திருமறைவயவவாக்கண்டான்
மாலுடைப்புலையாதாமுறுமையின்மறையோராவார்.

(இ - ள்.) நால்விரல் அளவைகொண்ட நல் இழைதொண்ணூற்றாறில் சால்
புறமும் மூன்று ஆக்கி மூன்றுறச் சமைத்த பூணூல் - நான்கு விரலளவையினுற்
கொள்ளப்பட்ட நல்ல தொண்ணூற்றாறியழையில் மேம்பாடாகவதனை ஒன்பதிழை
யாக்கிப் பின்னர் அதனை மூன்றாகச் செய்த முப்புரிநூலை, சீலமோடு என்றும்
சாத்தும் திருமறையவவா - ஆசாரத்தோடு நாடோறுஞ் சாத்துகின்ற அந்தணர்களை
மால்உடைபுலையாதாமும் கண்டால் மறுமையில் மறையோர் ஆவார் - மதுமயக்
முடைய புலையருங்காணப் பெறுவராயின்(அவர்)மறுபிறப்பில்உணராகப்பிறப்பார்கள்.

இறைவனுக்குப் பூணூல்சாத்தும் அந்தணரைப் புலையன் காணப்பெறுவா
னாயினும் அவன் அந்தணனாகவென்க. (எ1)

இமயியினவையெசம்பொனெம்பிரான்முடியிற்சாத்தி
னம்மவாக்கவர்பெறும்பேறந்தற்குமளத்தல்செல்லா
விம்மியசெல்வர்கோடிவிசலும்வறியோர்தன்ன
முண்மையினளித்தற்கொவ்வாவுறுதியன்புடைமைபெற்றால்.

(இ - ள்.) உறுதி அன்புடைமைபெற்று-நீலபெற்ற அன்புடைமையைப் பெ
ற்று, இம்மியின் அளவு செம்பொன் இம்மிரான்முடியில் சாத்தில் - ஒரீம்மியினளவா
கிய-சிறிய செம்பொண்ணை எமதுபெருமான்நிருமுடியிற் சாத்தினால், ஆங்கு அவர்

பெறும்பேறு அனைத்தற்கும் அளத்தல் செல்லா அம்ம-மேலுலகி லவர்களடையும் பய - ஆதிசேடனுக்கும் அளவிதெற்குக்கூடா இதுவென்ன வாச்சரியம், விம்மிய செல்கா கோடி வீசலும் - (அஃதென்போலுமெனின்)பெரியசெல்வவானகள் பொருளோக்கோடியனவாக வாரி வீசிக்கொடுத்தாலும், வறியோர் உண்மையில் தன்னம் அளித்தற்கு ஒவ்வாது-(அது) பொருளில்லாதவர் ஈகையினுண்மையுணர்ந்த மெய்யையினால் ஒரு சிறுது கொடுத்தற் கிணையாகாத்து போலுமாம். (எ - று)

இறைவனுக்கொருபொருள் அன்புடைமையானும் அஃதிண்மையானும் கொடுத்தலால் வரும்பயன் இன்னதன்மைத்தாமென்க.

இதனால் ஈகையுண்மையுணர்ந் ஈந்தும்பயன்பெறார் அன்பில்லார் சிவபுண்ணிய மியற்றியும் பேறுபெறாநென்ற வுண்மையையுணர்ந்தியதென்க. விம்மிய செல்கார் கோடிவீசலு மென்றதனால் அவரது அறிவின் வறுமையும், வறியோர் தன்னமுண்மையினளித்த லென்றதனால் இவரது அறிவின் செல்வத்தைபுகுறித்ததுமாமென்க.

வெறிமலரிண்டைமாலேவிராகமழ்துபதிப
மறுசுவையடிசிலான்றவெள்ளிலைபழுக்காய்மற்று
முறுகுடைகவரியாதிபூசனைக்குரியவெல்லா
முறுகுபேரன்பினெந்தைக்காக்குவோர்முத்தராவார்.

(இ - ள்.) வெறிமலர் இண்டைமாலே - நறுமணங்கமழும் இண்டைமாலையையும், விாகமழ் துபதிபம் - நறுமணங்கமழந் துபழுந்தீபமும், அறுசுவை அடிசில் - அறுசுவையோடுகூடியவன்னமும், ஆன்ற வெள்ளிலை பழுக்காய் மற்றும் - சிறந்த வெற்றிலையும் பாக்குமுதலானவைகளும, முறுகுடைகவரியாதி - முறுக்கமைந்த சாமரை முதலானவைகளுமாகிய, பூசனைக்கு உரிய எல்லாம் - பூசனைக்குரிய வுபகரணங்க ளெல்லாம், முறுகு பெரு அன்பில் எந்தைக்கு ஆக்குவோர் முத்தர் ஆவார்-முறுகிய பேரன்பினாலெழுது பெருமானுக்காகும்படிச் செய்கின்றவர்கள் சீவன முததராவார்கள்.

பூமாலே முதலிய பூசனைக்குவேண்டிய உபகரணங்களைச் செய்து வைத்தவர் சீவன் முததராவென்க. (எஃ)

நித்தியத்திருநாள் பக்கவிழாநிகழ்திநீகட்சாறும்
புத்தலரிளவேனிர்கட்பொருவருமவசந்தங்கோடை
மெத்தியமுதுவேனிர்கண்மிதவைநீராட்டுமாரி
மொய்த்தகார்ப்பருவந்தன்னிற்பவித்திரமுதுவிழாவும்.

(இ - ள்.) நித்தியத்திருநாள் - நித்தியோற்சவமும், பக்கவிழா - பக்கோற்சவமும், நிகழ்திகங்கள் சாறும் - நிகழ்கின்ற மாதந்தேறுஞ் செய்யும் மாசோற்சவமும், புத்து அவர் இளவேனிர்கண் பொருவரும்வசந்தம் - புதியமவர்கள் மலர்கின்ற வேனிற் காலத்தில் ஒப்பில்லாத வசந்தோற்சவமும், கோடைமெத்திய முதுவேனிர்கண்-மெல்லியகாற்றுலாவும் கோடையாகிய முகிளவேனிர்காலத்தில், மிதவைநீர் ஆட்டும் - தெப்ப லுற்சவமும், மாரிமொய்த்த கார்பருவந்தன்னில் - மிகுந்த மழைபொழியும் மாரிக் காலத்தில், பவித்திர முதுவிழாவும் - பெரிய பவித்திரோற்சவமும். (எ - று) (எச)

அன்புறுகுகதிர்க்காலையப்பசிப்பூசச்சாறு
முனைபளிப்பருவந்தன்னில்லவகறைமுடிமுத்தபூசை

சபின்பணிப்பருவந்தன்னிற் பிறங்குபொன்னுச்சலாட்டி

மென்பனசிதப்புமாணவியற்றுவோர்விடுசேர்வார்.

(இ - ள்.) கூதிர்கால அன்புறு ஐப்பசி பூரச்சாறும் - கூதிர்காலமாகிய ஐப்பசி மாதத்தில் அன்புபொருந்திய பூரத்திருவிழாவும், முன்பனி பருவம் தன்னில் வைகறை முகிழ்த்த பூசை - முன்பனிக்காலத்தில் விடியற்காலத்திலியற்றும் பூசையும், பின்பனி பருவந்தன்னில் பிறங்கு பொன் ஊசலாட்டி - பின்பனிக்காலத்தில் சிறந்துவிளங்கும் திருப்பொன்னுசற்றிருவிழாவும், என்பன சிறப்புமாண இயற்றுவோர் வீடு சேர்வார் - என்று சொல்லப்படுவனவாகிய உற்சவங்களைச் சிறந்துவிளங்கச் செய்கின்றவர்கள் முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

இவ்விரண்டு செய்யுளால் நியோற்சவமுதலியன அங்கங்காலங்களிற் செய்கின்றவர்கள் முத்தியடைவவென்று கூறியதென்க. (எடு)

பொங்கரி பரந்தவுண்கட்பூவை யோடொருமாரீழ்
றங்கியபெருமானார்க்குச் சார்தருமாண்டுதோறும்
பங்குனித்திருநாட்செய்கை பழுதறுசிற் பின்பின்மல்க
மங்கலவிதியி னற்றால் விடைக்கொடிவயங்கவேற்றி.

(இ - ள்.) பொங்கு அரிபரந்த உண்கண் பூவையோடு - விளங்குஞ் செவ்வரிபரந்தமையுண்ட கண்களையுடைய வுமாதேவியாரோடு, ஒருமாரீழல் தங்கிய பெருமானார்க்கு - ஒப்பற்றமாவின்மீழ்வி லெழுந்தனியிருக்கின்ற எகம்பவாணருக்கு, சார்தரும் ஆண்டுதோறும் பங்குனி திருநாள் செய்கை - வருகின்ற வருடந்தோறும் பங்குனித் திருவிழாவாகிய திருக்கலியாணச் செயலை, பழுதறு சிறப்பின்மல்க மங்கலவிதியின் ஆற்றால் விடைக்கொடிவயங்க ஏற்றி - சூற்றமற்ற சிறப்பினால் கிறைந்திருக்கக் கலியாணத்துக்குரிய விதிமுறையாக இடபத்து வசத்தை உலகினரெல்லாம் கலியாணமகோற்சவம் வந்ததென்று தெரிந்துகொள்ள ஆரோகணஞ்செய்து. (எ - று)

காமாகதியம்மையோடு வீற்றிருக்கின்ற திருவேம்பராதருக்கு வருடந்தோறும் வரும் பங்குனித் திருவிழாவில் திருக்கலியாணவுற்சவம் விதிமுறையாகத் துவசாரோகணஞ் செய்தென்க. (எசு)

கலிவிறுத்தம்.

முழவந்திண்டிமம்பேரி முரசுகி

கொழுதுகாகளமாதிபுலம்புல

கழிபெருங்கடல்காட்டலதனிடைக்

குழுமுபேனமொத்தொண்குடைபம்பிட.

(இ - ள்.) முழவம் திண்டிமம் பேரி முரசுகி - ஒழுது காகளம் ஆதி புலம்புலம் - மத்தளம் தம்பட்டம் பேரிகை முரசுகி சிறப்புப்பொருந்திய எக்காளம் ஆகிய வாச்சியங்க ளெவ்வா மொலிப்பன, கழி பெரு கடல்காட்ட - மிகப்பெரிய கடலைக்காட்டவும் அதனினுடைய குழுமு பேனம் ஒத்து ஒண்குடை பம்பிட - அக்கடலினிடத்திற் கூடும் துளையைப்போல வொளியீசுக்குடைக ணெருங்குவரவும். (எ - று)

முழவமுதலிய வாச்சியங்களும் குடைகளும் கடலையும் துளையையு மொத்திருந்தனவென்க. (எஎ)

அன்னமாக்கடற் றீரன்றியவாரமிழ்

தென்னமாதரிபிடறுநிலைசப்பாடறு

நன்னர் மங்கலநாதமுமேவதமு
மன்னுமன் பர்கள் பாட்டுமலிநதெழு.

(இ - ள்.) அன்னமாகடல் தோன்றிய ஆர் அமிழ்து என்ன மாதர்மிடது இசைபாடலும் - அக்கடலிற் பிறந்த நீரைந்த வமிர்தபோல் நாடகப்பெண்களுடைய கண்டத்தி லெழுதின்ற பாட்டிசையும், நான்ந் மங்கலநாதமும் வேதமும் மன்னும் அன்பர்கள் பாட்டும் மலிந்து எழ - நல்லமங்கலவாச்சியங்களி லேறையும் வேதவோசையும் நிலைபெற்ற அன்பர்களுடைய பாட்டோசையும் நெருங்கி யெழவும். (எ - று)

மாதர்பாட்டிசை முதலாகக்கூறிய வினியவோசைகளெல்லாம் அக்கடலிற் றேன்றிய அரிய வமிர்தத்தை யொத்திருந்தனவென்க. (எஅ)

இமயமாதியவிகையங்குன்றெலார்
தமதிருங்குடித்தையனல்லாரொடும்
விமலர்கொள்ளும்விழாவணிகாணவர்
தமைவுகொண்டெனத்தேர்களலங்குற.

(இ - ள்.) இமயம் ஆகிய ஈகை அம் குன்று எல்லாம் - இமயமலை முதலாகக் சொல்லப்பட்ட அழகிய பொன்மலை முதலியனவெல்லாம், தமது இருங்குடி தையல் நல்லாரொடும்-தங்களுடைய பெரிய குடியிற் பிறந்த பார்வதியாருடன், விமலர்கொள் ளும் விழா அணி காண - நிம்மலசொருபியாகிய விழைவாகொள்ளுந் திருமணக்கோ லத்தைக் காண, வந்து அமைவு கொண்டென தேர்கள் அலங்குற - வந்து வடிவங் கொண்டமைந் திருத்தல்போல அலங்காரத்தேர்கள் அங்கங்கு நிலைபெற்றுவிளங்கவும்.

இமயமுதலிய மலைகளெல்லார் தமதினத்தவராகிய பார்வதியாரோடு இறை வன் திருமணக்கோலங்கொள்வதைக் காணவந்து தங்கியிருத்தல்போலும் நிலைத்தோர் கள் விளங்கினவென்க. (எஊ)

பொன்னக்கிண்கிண்பூஞ்சிலம்பின்றுளவி
மின்னுமேகலையார்ப்பொலிமிக்குற
வன்னமன்னவணங்கணையார்குழாந
துன்னியெங்கணுமாட்டுருடங்கிட.

(இ - ள்.) பொன்னம் கிண்கிண்பூம் சிலம்பின் ஒலி - பொன்னாற்செய்த கிண்கிணியோசையு மழகியசிலம்பினினிய வோசையும், மின்னுமேகலையார்ப்பு ஒலி மிக்குற - மின்னுகின்ற மேகலாபரணத்தினோசையுந் கலந்து பேரோசையாக வொலி த்க, அன்னம் அன்ன அணங்கு அணையார் குழாம் துன்னி எங்கணும் ஆடல்தொடங் கிட - அன்னத்தைப்போலும் நடைவாய்ந்த தெய்வமங்கையையொசை நாடகப்பெண் கள் கூட்டமாகக்கூடி எவ்விடத்து நடனஞ்செய்யத் தொடங்கவும். (எ - று)

நாடகப்பெண்கள் காலணி முதலியன வொலிக்க நடனஞ்செய்யத்தொடங் கினரென்க. (அ0)

சிகரமானிகைத்தெற்றிதொறுமாடின்
மகரதோரணப்பன்னிறமாடணி
துகளில்பெரொளிதுன்றியவீதியும்
புகரில்சுத்திர்த்தீட்டியபோலுற.

(இ - ள்.) சிகரம் மாளிகை தெற்றிதொறும் பயில் மகரதோரணம் பலநிறம் மாமணி - சிகரங்கலையுடைய மேலுப்பரிகையி லமைந்துள்ள சித்திரகூடங்கடோறுங் கட்டியிருக்கு முகரதோரணங்களிலிழைக்கப்பட்டுள்ள பெரியநவரத்தினங்கள், துகளில் பேரொளி துன்றிய வீதியும் புகரில் சித்திரம் தீட்டியபோல உற - வீசுகின்ற குற்ற மற்றபேரொளியானது நெருங்கியிருக்கின்ற வீதிகளிலுங் குற்றமில்லாத சித்திரத்தை யெழுதிவைத்ததுபோல் நிறைந்திருக்கவும். (எ - று)

மேன்மாளிகையிற் கட்டிய மகரதோரணங்களிற் பதித்திருக்கும் பலமணி களின் பேரொளியினால் வீதிகளுஞ் சித்திர கூடங்களாகவே பொலிவுபெற்றிருந்தன வென்க, (அக)

பூசுமும்பசும்பொற்குலைவாழையு
மாகமுந்திடநாட்டிவயக்கிய
போகுபந்தரும்பூரணகும்பமு
மேகுமவ்விடந்தோறுமிலகிட.

(இ - ள்.) பூசுமும் பசும் பொற்குலை வாழையும்-கமுகமரங்களும் பசும்பொன் னாற்செய்த நல்ல வாழை மரங்களும், மாகம் முந்திடநாட்டி வயக்கிய போகுபந்தரும் பூரண கும்பமும் - ஆகாயத்தை யளாவநாட்டி விளங்கச்செய்த நீண்ட பெரிய பந்தர் களும் பூரண கும்பங்களும், ஏகம் அவ்விடம் தொறும் இலகிட - செல்லுமிடங்களி லெல்லாம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கவும். (எ - று)

பொன்னாற்செய்த கமுகமுதலியவைகள் செல்லுமிடங்கடோறும் விளங்கின வென்க, (அஉ)

வளியுலாமதர் மாளிகை குளிகை
குளிர்கொண்மண்டபங்கோபுராபீதேல
நளிமலைத்தலைநன்கொடி பூக்கென்ன
களிமடங்கொடியார்களுவித்தொழு.

(இ - ள்.) வளி உலா மாதர் மாளிகை குளிகை குளிர்கொண் மண்டபம் கோபு ரம் மீது எல்லாம் - தேன்றல் நீங்காதுலவுகின்ற மாளிகைகள் முன்னிரப்புகள் குளி ர்ச்சிபொருந்திய மண்டபங்களோ கோபுரங்கள் முதலிய வெல்லாவிடங்களிலும், நளி மலைதலை நன்கொடி பூத்தது என்ன - பெரிய மலைகளில் பூங்கொடிமலர்த்தாற்போல, களிமடம் கொடியார் களுவி தொழுகளிப்பினையுடைய இளங்கொடிபோன்ற மங்கைய ரெல்லா நெருங்கி வணங்கவும். (எ - று)

மலைகளில் பூங்கொடிபடர்ந்து மலர்ந்திருத்தல்போல மாளிகை முதலிய விடங்களில் மங்கையர் நெருங்கித் தொழுதிருந்தனவென்க. (அங்)

குங்குமக்குழம்புங்குளிர்சாந்தமும்
பொங்குவாசப்புதுப்பனிநீரோடி
வெங்கண்மங்கையர் பந்தினிலவீகவ
வெங்குமல்கியடிகளிழுக்குற.

(இ - ள்.) குங்குமம் குழம்பும் குளிர்சாந்தமும் பொங்குவாசம் புது பனி நீரோடி - குங்குமக் குழம்பும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தனமும் ஆகிய இயற்றை நறுபணங்கமழும் புதிய பனி நீரோடி கலந்து, வெம் கண்மங்கையர் பந்தினில் வீசுவ-

விரும்பத்தருங் கண்களையுடைய மங்கையர்கள் பந்தைப்போல் வீசுவன, எங்கு மல்கி அடிகள் இழுக்குற - எவ்விடத்து நிறைந்து கால்கள் வழக்கவும். (எ - று)

மங்கையர்கள் சந்தணத்தைப் பணிநீரோடு கலந்து பந்தைப்போல் வீசுகளில் வீசுவதனால் நடப்பவருடைய வடிகள் வழக்கவென்க. (அச)

முடி.கடம்பினராவியுமுமுணி
படியிலுக்கனபாநினங்கொண்மினென்
துடையமாந்தர்க்கறிவுறுத்தாங்கவ
ரடிகள் பீபதுறுத்தங்கங்கவிர்தர.

(இ - ள்.) முடிகள் தம்மில் முழுமணி ஆராவியில் உக்கன பாறினம் - கிரீடங்களொன்றோடொன்று தாக்குவதனால் பதித்திருக்கும் பெரியவிரத்தினங்களுந் ராய்ந்து சிதறிக்கிடக்கின்றன (யாங்கள்) அப்புறமகன்றனமன்று, உடையமாந்தர்க்கு கொண்மின் என்று அறிவுறுத்தாங்கு - அதனையுடையவர்களுக்கு இத்தனை யெடுத்துக்கொள்ளுங்களென்று அறிவிக்கின்றவர்கள்போல, அவர் அடிகள் பீபதுறுத்து அங்கங்கு அவிர்தர - அவர்களாடிபெயர்த்து வைக்கக்கூடாமல் அங்கங்கும் ஒளிவிட்டெடிக் கவும். (எ - று)

முடிகளினின்றஞ் சிதறிய மாணிக்கங்கள் நடக்கின்றவரை நடக்கவொட்டாமற் றடுத்து ஒளிவிட்டெடிக்கின்றன வென்க. (அரு)

இளிர்தபூத்திருங்கனிலெள்ளிலை
யொளிர்தபொன்மணியொன்பொரிபன்மல
ரளிர்தபல்பழமாநியிறைப்பன
குளிர்த்துவிதிமுழீஇத்திடர்செய்திட.

(இ - ள்.) பூத்தது இளிர்த இரும் கனி வெள் இலை - கமுகமரத்திற் பழுத்த பழுக்காய் வெற்றிலை, ஒளிர்த பொன் மணி ஒள் பொரி பன்மலர் அளிர்த பல்பழம் ஆகி இறைப்பன-ஒளி வீசும்பொன் மணிகள் வெண்பொரி பலமலர்கள் கனிந்த பல பழங்கள் முதலியனவாக இறைக்கின்றவைகள், வீதிமுழி குளிர்த்து திடர் செய்திட - எரிச்சி யடைந்து வீதியெங்கு நெருங்கித் குளிர்த்து திட்டை செய்திடவும். (எ - று)

வீதியெங்கும்பழுக்காய்முதலியவைகணிறைத்த திடராகவிருக்கின்றனவென்க.

கவளயானைக்கடாமழைத்தாலாயு
மியுளிரவாயினிழிந்தவிலாழியு
முவரியாகியுயர்ந்தவத்திட்டையைத்
திவனமோதிப்பட்டர்த்தனசெல்லவே.

(இ - ள்.) கவளயானை கடாமழை தாராயும் - கவளமுண்ணும் யானைகளின் மதநீர்ப்பெருக்கும், இவளிரவாயின் இழிந்த விலாழியும் உவரியாகி - குணினாவாயி னின்று மொழுகுகின்ற வாய்துளையும் கடல்போலாகி, உயர்ந்த அ திட்டையைய திவனமோதி படர்ந்து செல்ல-மேலோங்கிய வத்திட்டைகளைத் தூண்டுமபடி மோதிப்பரந்து செல்லவும். (எ - று)

யானைகளின் மதநீரும் குணினாசனின் வாய்துளையும் கடல்போல் பெருகு முன் பழுக்காய் முதலியவற்றொலைய திட்டைகளை யழித்துச்சென்றனவென்க. (அரு)

நா
சு

அறுசீர்க்குழிநெடில்விருந்தம்.

கல்வரைப்பிராட்டி செவ்வேனங்கரன் கணங்கள் குழ - பார்வதி
பல்வகைபூர்தியும்பர்ப்படரொளியரசவீதி
யெல்லையிலுயிராகட்கெல்லாமெண்ணருங்கருணைபூத்துப்
புல்கொளித்திருவேகம்பன்யிருவுலாபபோதச்செய்வோர்.

(இ - ள்) கல்வரைப்பிராட்டி செவ்வேன் ஐங்கரன் கணங்கள் குழ - பார்வதி
யாரும் முருகக்கடவுளும் விநாயகக்கடவுளும் சிவகணங்களுஞ் சூழ்ந்துவர, பல்வகை
ஊர்தி உம்பர்படர் ஒளி அரசவீதி - பலவகைப்பட்ட வாகனங்களின்மேல் ஒளி வீசும்
ராசவீதியில், எல்லையில் உயர்கட்கு எல்லாம் எண்ணரும் கருணைபூத்தது - அளவில்
லாதனவாகிய ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அளவுபடுத்தற் கொண்ணாதவருள் பாலித்து,
புல்கு ஒளி திருவேகம்பன் - செறிந்தசோதி சொரூபனாகிய ஏகம்பவாணன், திருஉலா
போத செயலோ - சிறந்த உலாகாக வெழுந்தருளி வரச்செய்கின்றவர்கள். (எ - று)

சிவசக்தி சிவகுமாரர்கள் சிவகணங்கள் முதலிய யாவரும் தங்ங்னங்களுக்குரிய
வாக்ஞாடராய்ச் சூழ்ந்துவர ஏகாம்பரநாதர் அவ்வவ்வான்மாக்களுக்குக் கேற்றவாறு
அருள்பாலித்து வருதலாகிய உலாததிருவிழாவை அரசவீதியில் செய்விக்கின்றவர்
களென்க. (அ - று)

மேதகுதவந்தானங்கள்வேள்விகளனைத்துஞ்ஞெய்தோர்க்கு
கோதியபயதிற்கேகோடியுடையராய்க்கோடிகோடி
யேதமிலகுலத்தினோடுமெம்பிரானுலகினவாழ்ந்து
சாதலுமபிறப்புமில்லாதததுவந்தலைப்படடுய்வார.

(இ - ள்) பேசு சுவம் தானங்கள் வேள்விகள் அனைத்தும் செய்தோர்க்கு -
மேன்மையாகிய பஞ்சாகனிமத்தியில் நற்றல முதலிய தவங்கள் கோதான முத
லிய தானங்கள் அஸவமேத முதலிய யாகங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட எல்லா
வற்றையும் குணாவதசெய்து முடிசுதவர்களுக்கு, ஒதிய பயத்தில் கோடியுடைய
ராய - கொல்லியிருந்த பரயோசனத்தின் கோடிபவகுடையவாகைய, கோடி
கோடி ஏதம் இய குலத்தினோடும் எம்பிரான் உலகில வாழ்ந்து - எண்ணிரந்த குற்ற
மில்லாத பதவர்களுடன் எமத்திறைவனுடைய சிவலோகத்தில் வாழ்ந்திருந்து, சாத
லும் பிறப்பும் இல்லாத தத்துவம் தலைபட்டு உய்வார - பின்னணன் மரணங்களை
யடைய வெட்டாத புண்பம் ஞானசதில யோடபட்டு முத்தியடைவார்கள். (எ - று)

திருவழி செயலிப்பார தயமுதலியன செயலோகரு வரும்பலனிலுல
கோடியுடையராய் உய்யுந்நின்றுந்நத பரவகருடைய சிவலோகத்திலுழி
யில்லாதவர்களுடைய பரவகருடைய லீடடைவென்க. (அ - று)

இதகுடைய ராய்சீராகிய கதைபஞ்சலோரு
யதகுதவந்தானங்கள்வேள்விகளனைத்துஞ்ஞெய்தோர்க்கு
பைதகுடைய ராய்சீராகிய கதைபஞ்சலோரு
விதகுதவந்தானங்கள்வேள்விகளனைத்துஞ்ஞெய்தோர்க்கு

(இ - ள்) அபருகுதகு கடவுள் சாதனோகி திறைஞ்குவாரும் - அக்
காஞ்சி காத்தல் துதாரணமாய்க் தெய்வீக உலாவிழாமவக் கண்டு வணங்கு
கவந்தவரும், அதுகு விழவிய நாறில் தீர்த்த நீர் ஆடுகுவாரும் - அத்தன்மையாகிய

திருவிழாவின் கடைநாளாகிய தீர்த்தவாரியில் ஸ்நானஞ்செய்தின்றவரும், பைத்த பாடல், அல்குல் செவ்வாய் பனிமொழி ஒருபால் மேய வித்தகன் கயிலைண்ணி - பாம்பின், படம்பேன்ற அல்குலையும் சிவந்த வாயையும் மதுரமொழியையுடைய உமாதேவியார் ஒருபாகத்தி லமந்திருக்கப்பெற்ற இறைவனுடைய கயிலையத்தை யடைந்து, விறல்கணநாதர் ஆவார் - வெற்றியிற்சிறந்த சிவகணநாதராவார். (எ - று)

திருவிழாவைக்கண்டு வணங்குவாரும் தீர்த்தவாரியில் ஸ்நானஞ்செய்வாரும் சிவலோகத்தில் சிவகணநாதராய் வாழ்வார்களென்க. (க௦)

ஏழுயர்ந்தேழுமண்டோய்ந்திலக்கணநிரம்பும் வேழம் - காழ்மணியணிகள் பூட்டிக்கவின்பெறவிருத்தியோடும் கோழநாதத்தனிமாரீழற்குழகனுக்கு தவப்பெற்றேரார் பாழ்வினைச்சிமிழ்ப்பிற்தீர்ந்துதிருவருள்பற்று வாரால்.

(இ - ள்.) ஏழுஉயர்ந்து ஏழுமண் தோய்ந்து இலக்கணம் நிரம்பும் வேழம் - ஏழுமுழுமுயர்ந்து ஏழுறுப்புணிலத்திற்படிந்து ஏனைய விலக்கணங்களிலும் குறைவுபடாத யானையை, காழ்மணி அணிகள் பூட்டி கவின்பெற விருத்தியோடும்-நல்லமணி முகபடாமுதலிய அணிகளால் அழகுபெறப்பூட்டி அதற்கு என்றும் வேண்டிய சீவனத்துடன், கோழ அநாத தனிமாரீழல் குழகனுக்கு உதவபெற்றேரார்-கொழுவிய தூனாயுடைய ஒரு மாவீனீழலில் வாழ்கின்ற அழகனுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்றவர், பாழ்வினை சிமிழ்ப்பில் தீர்ந்து திருவருள்பற்று வார் - பாழாகிய இருவினைக்கட்டென்னும் பற்றினின்றும் கழலப்பெற்றுத் திருவருட்பற்றுடையவராவார். (எ - று)

யானையை அலங்கரித்து அதற்குரிய வுணவுக்கு நியமனஞ்செய்து ஏகம்ப பநாதனுக்குத் தானஞ்செய்பவர் அவர் திருவருளுககுரியவராவரென்க.

நிலத்திற்படியும் ஏழுறுப்பாவன - கால் நான்கு, துதிக்கையொன்று, கோசமொன்று, வாலொன்று. ஏனைய விலக்கணங்களென்றதை,—

“காலோர் நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும், வாலுருப் போடேற மாநிலந்தோடப் பாலுஞ் சங்கும் போலுங்காலு கிரது, காலினு ஞான்றி வொருதனிக் கையினும் வாலினும் வாயினு மருப்பினுங் கோறல், வல்லது மதின்மூன்று முழச்சுற்றுடைத்தாய் யேழுமுழுமுயர்ந்தோன்பதுமுழீண்டது, தீயுமிழ்சிறகண் ணுஞ்செம்புகருமுடைத்தாமுன் புயர்ந்து பின்பணிந்த தாயின், அவ்வியல் யானையை யரசுவா வென்பு” — என வருந்திவாகரநிகண்டாணுனர்க. (கக)

நலமிக்கும்பரிமாவாக்கணுடக்கணிகைநல்லார் நிலநகர்நாடுமற்றுநெடுமறைமாவின்மூலத் தலைவனுக்கினிதுநல்குந்நவத்தினோகயிலைண்ணி யலகில்பல் லாழிவாழ்ந்தங்கரும்பெறல்வீடுசேர்வார்.

(ஓ - ள்.) நலமிக்கும்பரிமா ஆட்கள் நாடகக்கணிகை நல்லார் நிலநகர்நாடுமற்றும் - நல்ல இலக்கணம்வாய்ந்த குநினாகன் பசுக்கள் நாடகப்பெண்கள் வினைநிலங்கள் நகரங்கள் நாடுகள் இவைபோல்வன பிறவும், நெடுமறைமாவின் மூலத் தலைவனுக்கு - பெரிய வேத சொருபமாகிய ஆம்பரநாதருக்கு, இனிது நல்கும் தவத்தினோ - மகிழ்ச்சியோடு கொடுக்கும் தவருடையவர், கயிலைண்ணி அங்கு அலகில் பல் லாழிவாழ்ந்து அரு பெறல் வீடுசேர்வார் - கயிலாயத்தையடைந்து அவ்விடத்தில்

ந்ர னணிந்த பல ஆழிக்காலம் வாழ்ந்திருந்து பின்னர் பெறுதற்கரிய முத்தியை யடை-
கார்கள். (எ - று)

ஏகம்பவாணருக்குத் குதிரா முதலியன மகிழ்ந்தளிப்பவர் சிவலோக போதத்
தையும் முத்திப் பயனையும்டைவார்களென்க. (கஉ)

மாயிருமறைகண்மற்று ம்புத்தகத்தெழுதிக்கம்பக்
கோயிலினமைப்போர்வெள்ளிக்குன்றியெழுத்தொவ்வொன்றற்
காயிரங்கற்பம்வாழ்வார்சிவாகமமமைக்கும்பேறு
மேயிடுரெய்தும்பேற்றையாவேளினம்பவலலார்.

(இ - ள்.) மா இருமறைகள் மற்றும் புத்தகத்து எழுதி கம்பக்கோயிலின்
அமைப்போர் - மிகப்பெரிய வேதங்களையும் ஆறங்கங்களையும் புத்தகங்களி லெழுதி
ஏகம்பவாணராலயத்தில் வைப்பவர், எழுத்தா ஒவ்வொன்றற்கு வெள்ளிக்குன்
றியை ஆயிரம் கற்பம் வாழ்வார் - ஒவ்வோரெழுத்துக்குக் கயிலையங்கிரியில் ஆயிரங்
கற்பகாலம் வாழ்வார்கள், சிவாகமம் அமைக்கும்பேறு மேயினோர் எய்தும் பேற்றை -
சிவாகமங்களை யெழுதிவைக்கும் பேற்றையடையப் பெற்றவர் பெறும்பேற்றை,
யாவே விளம்பவலலார் - எவர் சொல்லும் வன்மையுடையவர். (எ - று)

ஏகம்பவாணராலயத்தில் வேதசிவாகமங்க ளெழுதிவைத்தோர் பெறும்பயன்
யாவரார் கூறப்படுமென்க. (கங)

வண்டுளர்தனிமாரீழல்வள்ளலுக்கன்புகூர்ந்து
பண்டுளோராக்குமின்னவறங்களைப்பாதுகாப்போ
ரொண்டிறலன்றோர்பேற்றிற்பதின்மடங்குதுவர்மையல்
இகாண்டிவைகாவாவேந்தந்நிரயமேகுளிப்பருண்மை.

(இ - ள்.) வண்டு உளர்தனிமாரீழல் வள்ளலுக்கு அன்புகூர்ந்து - வண்டுகள்
தடவும் ஒப்பற்ற மாலினீழலில் வாழ்கின்ற வள்ளலாருக்குப்புகுந்து, பண்டுளோர்
ஆக்கும் தின்ன அறங்களை பாதுகாப்போர்-பெரியோர்களார் செய்தவைத்த இவ்வறங்
களை யழிவுறுது காதுவருகின்றவர்கள், ஒன்றிறல் அன்றோர்பேற்றின் பதின்மடங்
குதுவர்-புகழ்ச்சொந்த அப்பெரியோரடையும் பயனிலும் பத்துப்பங்குகிசமாகப் பயன்
பெறுவார்கள், மையல்கொண்டு இவை காவா வேந்தந்நிரயமே குளிப்பர் உண்மை -
அறிவில்களா யித்தரும்களைப் பாதுகாவாத அரசர்கள் நரகத்திலேயே மூழ்கியிருப்
பார்கள் இது சத்தியம். (எ - று)

முன்னோசெய்த நருமங்களைப் பின்னோ பாதுகாப்பராயின் அவரினுழி
பதின்மடங்கு பலனையடைவார்கள், அவ்வாறு காவாத அரசர் நரகத்தில்மூழ்குவதுண்
மையென்க. (கச)

அனந்தராலவற்றென்றேனுங்கவருநரையமின்றி
யினம்பயில்கடுமையினெங்கெடுவராலினையிரார்
றனங்களுங்கடோ புன்னுறத்தங்குதல்விழையுமினந்தர்
கனம்பயில்பொழில்சூழ்காஞ்சிறுநீரின்வழாறுகாத்கல்.

(இ - ள்.) அனந்தரால் - மகியக்கந்தால், அபற்ற ஒன்றினும் கவருநர்
ஐயம் துன்றி டுனம்பயில் கடியக்கூறும் கெடுவர்-சூரனாமுதலியவாகக் கூறியவற்று
சொன்னறையுங் கவர்ந்தலர்கள் சந்திரகமில்லாமல் உரவினாடிய கற்றத்தாழே

மழிவர், இனையநீரால் தணங்கனும் கிளையும் துன்ற தங்குதல்விழையும் வேந்தர் -
காரணத்தினால் செல்வங்களும் பந்துவர்க்கங்களும் நீங்காதிருக்கவிரும்புமரசர்கல்,
சனம் பயில் பொழில் சூழ் காஞ்சி உறுதியின் வழாதுகாததல் - மேகங்கள் தவழுஞ்
சோலை சூழ்ந்தகாஞ்சித்தளியில் மனவுறுதியுடையவராய் யதத்தினின்றும் தவறாது அப்
பொருள்களைக்காக்கக்கடவர். (௭ - று)

சிவத்திரவியங்களிற் சிறிதேனும் தனக்கெனக்கொள்வோர் நரகிழ்கண்வீழ்
தல் நிச்சயமாதலால் செல்வமுதலியவற்றானிரம்பி வாழவிரும்புமரசர் காஞ்சித்தளியில்
சிவத்திரவியங்களைக் கொள்ளாநினையாது காக்கவேக்கக்கடவரென்க. (௯௫)

கச்சியின் வாவிக்கடல் கடிபொழில்வகுத்துப்பேணிப்
பொச்சமில்கிவநேசர்க்குப்பொருணிலம்வதுவையிலே
நிச்சலுமன்னதானநிகழ்த்துவோரெய்துமபேறு
பச்சிளங்கொடியினைப்பாற்பகவனையறியுமன்னே.

(௮ - ள்.) கச்சியின் வாவிக்கடல் கடிபொழில் வகுத்துபேணி - காஞ்சிநக
ரத்தில் தடாகங்கள் கிணறுகள் நடுமணங்கமழும் சோலைகளாகிய இவைகளையுண்டாக்
கிப் பாதுகாத்து, பொச்சம் இல் சிவநேசர்க்கு பொருள் நீலம் வதுவை ஈவோர் - மறதி
யில்லாத சிவநேசமுடைய அடியார்களுக்குப் பொன்னும் மண்ணும் பெண்ணும் தான
மாகக்கொடுப்பவர்களும், நிச்சலும் அன்னதானம் நிகழ்த்துவோர் எய் ஏம்பேறு-நாடோறு
மன்னதானத்தைச் செய்கின்றவர்களுமடையும்பயனை, பச்சிளங்கொடியின் ஓர்பால்
பகவனே யறியும் - பசிய விளங்கொடிபோன்ற உமாதேவியை யொருபாகத்திலுடைய
இறைவனே அறியத்தக்கவன். (௭ - று)

தடாகமுதலியவற்றைப் பாதுகாத்துச் சிவனை மறவாத நேசர்க்குப் பொ
ருண்முதலியன கொடுப்பவர்களும் அன்னதானஞ்செய்கின்றவர்களு மடையும் பயனை
இறைவனே யறிவனென்க. (௯௬)

சொல்லுமித்தருமவாய்மைத் தொகுதியுள்யாதொன்றானும்
வல்லுநர்வல்லாராகமதிபொதிவேணியார்க்கு
நல்லரசிருக்கையாய்காஞ்சிமாநகரினோர்நா
ளல்லதோர்கணமேயானுமமாந்திடிற் பிறப்புநீப்பார்.

(௯ - ள்.) சொல்லும் இ தருமவாய்மைத் தொகுதியுள்-சொல்லப்பட்ட விவ்
வுண்மையாகிய தருமங்கள் பலவற்றுள், யாதொன்றானும் வல்லநர் வல்லாராக - யா
தொன்றாயினும் செய்யக்கூடுமானவர்கள் செய்யக்கடவர், மதி பொதிவேணியார்க்கு-
(அல்லாதவர்) சந்திரனையணிந்த சடைமுடியுடைய இறைவனுக்கு, நல்லரசு இருக்
கையாய் காஞ்சிமாநகரில் - சிறந்த வரசிருக்கையாய் விளங்கும் காஞ்சிப்பதியில், ஓர்
நாள் அல்லது ஓர்கணமேயானும் அமர்ந்தால் - ஒருநாளாயினும் அன்றியொருகணப்
பொழுதாயினும் தங்கியிருக்கப்பெறுவாராயின், பிறப்புநீப்பார்-பிறவித் தன்படநீங்குர்.

மேற்கூறிய தருமங்களில் செய்யக்கூடுமானதொன்றைப்பொருளுடையரா
ய் செய்யக்கடவர். அஃதில்லாதார் அக்காஞ்சிநகரில் ஓர்நாள் அல்லது ஓர்கணம்
ஒர்நிதிருக்கப்பெறுவாராயின் பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்துவரென்க. (௯௭)

மிகுபுகைநீறுதாங்கிக்காலைபுமலைப்போது

முகைநீறுதாங்கிக்காலைபுமலைப்போது

தாண்டிணுலங்கண்ணைவருந் தூயவர் தமக்கே சுகம்பத்

தாண்டொடிபாகனென்கோன்கருணைகூர்ந்து தவமுத்தி.

(இ - ள்.) கண்டுகை நீறுதாங்கி - உருத்திராக்கமாலையுந் திருநீறுமணியப் பெற்று, காலையும் மாலேபோதும் - காலப்பொழுதிலும் மாலப்பொழுதிலும், அண்டர் கோன் அடிகள்போற்றி - தேவர்கோனாகிய ஏகாம்பரநாதருடைய திருவடிகளை வழிபட்டு, அடியவர் பூசையாற்றி - அடியார்பூசையுஞ்செய்து, தொண்டினால் அங்கண்வையும் தூயவர் தமக்கு - ஏனைய அடித்தொண்டுகளையுமுடையவராயக்காஞ்சியில்வாரும் சுத்தஞானிகளுக்கு, ஏகம்பத்து ஒன்றொடிபாகன் என்கோன் - திருவேகம்பத்திலே முந்தருளியிருக்கின்ற ஒளரிய லையையணிந்த பார்வதிபாகனாகிய எமது பெருமானார், முத்திகருணைகூர்ந்து உதவும்-பரமான்ந்தவீட்டைக்கருணைமேலிட்டென்கொடுப்பார்.

வியூகிருத்திராக்கங்களைத்தரித்துக் காலமாலையாகிய இருபொழுதிலும் ஏகம்பநாதரடிகளைப்போற்றி அவரடியவர் பூசையுமியற்றி ஏனைய அடித்தொண்டுகளையும் விடாது அக்காஞ்சியிலொழுகும் சிவஞானிகளுக்கு அவ்விறைவர்கருணைகூர்ந்து முத்தியைத்தருவென்க. (கூஅ)

பற்பலபேசியென்னே பருவருநிரயத்துன்புந்
துற்றபல்யோனிதோறுஞ்சுமுன்றுழல்பிறவிநோயு
முற்றிடுமாண்டாண்டெய்துமுறுதுயர்பலவுநோக்கி
மற்றிவையொழிதல்வேட்டோர்காஞ்சியின்வதிதல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) பலபலபேசி என்னே - பலபலவாக இனி எடுத்துச் சொல்வதினால் பயனென்னே, - பருவரும் நிரயத்துன்பும் - அருவருக்கும் நரகத்துன்பமும், துற்றபல்யோனிதோறும் சுழன்று உழல்பிறவிநோயும் - நெருங்கிய பலயோனிகடோறு மாறி யுழலும் பிறவித்துன்பமும், உற்றிடும் ஆண்டாண்டு எய்தும் உறுதுயர்பலவும் நோக்கி-செல்லுகின்ற அவ்வப்பதங்களினும் வந்துகூடும் துன்பங்கள் பலவற்றையுமாராய்ந்தெண்ணி, இவையொழிதல் வேட்டோர் - இத்துன்பங்களெல்லாம் தம்மைவிட்டுக்கழிய விரும்பினவர், காஞ்சியில் வதிதல்வேண்டும் - காஞ்சிநகரத்தில் வசிக்கவேண்டும்.

இனிப்பலவாக வெடுத்துச்சொல்வதினால் பயனென்னே. நரகத்துன்பம் பிறவித்துன்பம் எவ்விடத்தும் வந்தெய்து மிருவினைத்துன்பம் ஆகிய பலதுன்பங்களையெண்ணி யவையொழிய விரும்புவோர் காஞ்சியில் வசிக்கவேண்டுமென்க. (கூக)

கலிவந்தம்.

காமருஞ்சிவிகைகள் காவியாயினுந்
தோமுறுபிறர்சுமைசுமந்திட்டாயினுந்
சாமியென்றிழிஞர்தம்பணிசெய்தாயினு
மாமதிற்காஞ்சியின்வதிதல்வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) காமரும் சிவிகைகள் காவியாயினும் தோமுறுபிறர்சுமை சுமந்திட்டாயினும் - காவடிகளாயினுந் குற்றம்பொருந்திய பிறர்சுமைகளைச் சுமந்தாயினும், சாமி என்று இழிஞர்தம் பணி செய்தாயினும்-நீயே எங்கள் கடவுளென்று கூறி இழிந்த பிறப்பினருடைய வேலையைச்செய்தாயினும், மாமதில் காஞ்சியில் வதிதல்வேண்டும்-பெரியமதில்சூழ்ந்த காஞ்சிநகரத்தில் நீங்காது வசித்தல்வேண்டும். (கூ - று)

காஞ்சியில் வாழ்விரும்புவோர் செய்யக்கூடாத பலதொழில்களைச்செய்தாயினும் புகிப்பிணியகற்றி வசிக்கவேண்டுமென்க. (கூற)

கழுதைமேய்த்தாயினும் மந்தரங் காழ்ப்பும் இழிதொழில் இயற்
 மிழிதொழிலியற்றியுமோ துண்டாயினு
 மொழிவறுத்துத் தியினுறுதி யாளாய்
 உழுதுவறுகா ஞ்சியின்வதி, தலையென்முறால்.

(இ - ள்.) கழுதைமேய்த்தாயினும் மந்தரங் காழ்ப்பும் இழிதொழில் இயற்
 ரியும் இரந்துண்டாயினும்- எழுதைகளை மேய்த்தாயினும் இத்தனினுங் கீழ்ப்பட்ட இழி
 தொழில்களைச் செய்தாயினும் ஸயமேன்முண்டாயினும், ஒழிவு அறுபத்தியில் உறுதி
 யாளராய் உழுவறு காஞ்சியில் வறியுண்டெனும் - தொடர்புபெய்யினால் திண்ணிய அறி
 வுடையவராய் குற்றமற்ற காஞ்சிநகரத்தில் வசிக்கவேண்டும் (௭ - று)

கழுதைமேய்த்தாயினும் அதவுங்கு டாதாயின் ஒழிந் காரிடத்தி அதனினு
 மிழித்தொழிலைச் செய்காயினும் யாதொருதொழிலுஞ் செய்யப்பெறா சொர் ஐயமேற்
 றுண்டாயினும் இறைவர்பால்வைத்த அன்பொழிப்பபெறுதா உறுதியுடைய வராய்க்
 காஞ்சியில்வசிக்கவேண்டுமென்க. (௧௦௧)

பாதகமிசுதியோர்பதிதாழாக்கர்கள்
 போதமிலகயவாகன்புலையாராயினு
 மாதாவன்காஞ்சியின்வதிவராயிடுற
 கோதறுகலியினின்புத்திகுமொரால்.

(இ - ள்.) பாதக மிகுதியோர்பதிதாழாக்கர்கள் போதம் இல் கயவர்கள் புலையர்
 ஆயினும் - அநிபாதக முதலியற்றைச் செய்தவர் வீரதாதுகளை யிடையே விட்டவர்
 ஸூர்க்கர்கள் அறிவிலாத ஸூர்க்கள் இழிந்த சண்டாளர்கள் என்று சொல்லப்பட்ட
 இவர்களாயினும், மாதர் வண்காஞ்சியில் றெவர் ஆயிழன் - அமுரிய வளப்பதையு
 டைய காஞ்சிப்பதியில் வாசஞ்செய்யப் பெறுவாராயின், கலியினில் கோதறு முத்தி
 கூடுவர் - கலியுத்தில் குற்றமற்ற முத்தியடைவார்கள். (௭ - று)

இக்கலியுத்தில் பாதகமிசுதியோர் முதலானவர்கள் யாவராயினும் காஞ்சி
 யில் வசிக்கப்பெறுவாராயின் முத்தியடைவார்களென்க. (௧௦௨)

ஒளவியங்கொலகளவாதிமிக்குடைக்
 கௌவைகூகொடுகிறதகலியுத்தினை
 தெய்வமகக்காஞ்சியந்தேயத்தன்மிமற்
 ரெவ்விடத்தெய்தினுமுத்தியிலலையே.

(இ - ள்.) ஒளவியம் கொலகளவு ஆகி மிக்குடை கௌவைகூர் கொடுந்
 திறல் கலியுத்தினை - பொருமை கொலகளவு முதலிய தீக்குணங்களையும் தீச்செ
 யல்களையு மிகுதியாகவுடைய தன்பாதகங்கொடிய பாதகங்கள் மிகுந்த கலியுத்தி
 தெய்வமகக்காஞ்சியம் தேய்த்து அன்றி-தெய்வத்தன்மை பொருளிய காஞ்சி நகரத்தி
 லல்லாமல். மற்று எவ்விடத்து எய்தினும் முத்தியுள்ள - வெவ்நீர்தவிடத்திற் சென்ற
 போதினும் வீடுபெறில்லை. (௭ - று)

பொருமை முதலிய தீக்குணங்கொடுகொலை முதலிய தீச்செயல்களு
 மிகுதியாகவுடைய கலியுத்தில் காஞ்சிநகரமன்றி வேறு நகரங்களில் முத்தியில்லை
 அமென்க. (௧௦௩)

காஞ்சிப்புராணம்

இல்லைவைதிகநெறியில்லைநல்லற
 இல்லைநால்வருணமாச்சிரமயில்லைபா
 மில்லைமாணக்கர்களில்லையாரிய
 ரில்லைநல்லொழுக்கமுங்கலியினென்பவே.

(இ - ள்.) கலியில் வைதிக நெறி இல்லை நல்லறம் இல்லை நால் வருணம் ஆச்
 சிரமம் இல்லை யாம் - கலியுக்கத்தில் வேத வொழுக்கமுமின்று நல்ல தருமங்களுமின்று
 அந்தணர்முதலிய நான்கு வருணங்கள் பிரசரியமுதலிய வாச்சிரமங்களுமின்றும்,
 மாணக்கர்கள் இல்லை ஆரியர் இல்லை நல் ஒழுக்கமும் இல்லை - நல்லசீடர்களுமின்று
 ஆசாரியர்களுமின்று நல்லொழுக்கமுமின்று. (எ - று)

கலியுக்கத்தில் வேதநெறியும் அந்நெறியிற்கூறும் நல்லற முதலியனவுமின்ற
 மென்க. (க0ச)

வைதிகசைவநூன்மானக்கோளிலை
 பொய்யிலைந்தெழுத்திற்கண்மணியிற் பூதியி
 லைமுகப்பிராணிடைத்தன்முயிவ்வுகத்
 தெய்திடுமிருபிறப்பாளர்க்குலையே.

(இ - ள்.) இவ்வுகத்து எய்திடும் இருபிறப்பாளர்க்கு - இக்கலியுக்கத்திற் பிற
 க்கு மந்தணர்களுக்கு, வைதிக சைவநூல்மானம் கோள்இல்லை - வேதாகம நூற்பிர
 மாணங்களை கொள்ளுதலுமின்று, பொய்யில் ஐந்தெழுத்தில் கண்மணியில் பூதியில்
 ஐமுகப்பிராணிடைத்து அன்பும் இல்லை-அழிவில்லாத வஞ்செழுத்தில் உருத்திராக்கமணி
 யில் விபூதியில் சதாசிவமூர்த்தியாகிய விறைவனிடத்தி லுண்டாததலுமின்று. (எ-று)

கலியில் அந்தணர்களுக்கு வேதமுதலியவற்றி லுண்டாதத லின்றாமென்க.

தாபதப்பிருகுமெய்த்தீசிகெளதமன்
 சாபமன்றியுங்கலிதோடத்தானமிகத்
 தேய்பொருட்பாஞ்சராத்திரமபவத்தாமம்
 ப்ராபநாநுறுதியேபனவர்க்குண்டரோ.

(இ - ள்.) பனவர்க்கு தாபத பிரகு மெய்த்தீசி கௌதமன் சாபம் அன்றியும்-
 பார்ப்பாருக்குச் சடைமுடியுடைய பிரகுமுனிவர் மெய்நெறியுடைய தீசிமுனிவர்
 கௌதம முனிவராகிய விவர்களுடைய சாபமல்லாமலும், கலிதோடத்தால் மிகதேய்
 பொருள் பாஞ்சராத்திரம் பெளததம் ஆம் பாவ நூல் உறுதியே உண்டு - கலிதோ
 டத்தினாற் பொருள் சிந்திதுமில்லாத பாஞ்சராத்திரம் பெளத்தமாகிய பாவ நூல்
 களிற் கூறும் வன்மொழிகளிடையே நிச்சயமுண்டாகும். (எ - று)

பார்ப்பாருக்குப் பிரகு முதலியோரிட்ட சாபத்தினாலும் கலிதோடத்தி
 னாலு முண்மைப்பொருள் சிந்திதுமில்லாத பஞ்சராத்திர முதலிய பாபநூல்களிற்
 கூறும் பொருளுண்மையிலேயே மனநிலைபெற்றிருக்குமென்க. (க0ச)

யாதுகொல்கலியதனியல்புமங்கதற்
 கேதமுமதன்மிறைகாஞ்சிக்கின்மையு
 மோதுதிவிரித்தெமக்கெனவுரைத்தலுஞ்
 சூதமாமுனிமுனிவராக்குர சொல்லினான்.

சிவபூஷணியப்படலம்.

(இ - ள்.) கலியதன் இயல்பும் - கலியுகத்தினுடைய தருமமும், அந் தருமத்தின் ஏதும் யாது - அதற்குண்டாகிய குற்றமும் என்னை, அதன்மீறைய காஞ்சிக்கு இனமையும் - அந்தயுகத்தின் தன்பங்காட்சிகரத்தக்கில்லாமையும், எய்க்கு விரித்து ஒதுதினன உரைத்தலும் - எங்களுக்கு விரித்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கவும், சூதாமுனி முனிவரர்க்குச் சொல்லினான் - சூதமுனிவர், நைமிசாரணியமுனிவரர்களுக்குக் கூறத்தொடங்கினான். (எ - று)

நைமிசாரணிய முனிவர்கள் கலியினியல்பு முதலானவற்றைக் கேட்கச் சூதமுனிவர் கூறத்தொடங்கினான். (க௦௭)

கலிநிலைத்துறை.

சுகமெலாமலைமாதொடுந்தன்னகத்தொடுக்கிப்
பகலிராவுளதிலதெனும்பகுப்பிலக்காலைப்
புகழ்படைத்ததானொருவனேவைகமுன்போல
வகிலலோகமும்படைத்திடக்கருணைசெய்தருளி.

(இ - ள்.) சுகம் எல்லாம் மலைமாதொடும் தன் அகத்து ஒடுக்கி - எல்லா வுலகங்களையும் பார்வதியாரொடு தன்னுளொடுக்கி, பகல் இரா உளது இலது என்னும் பகுப்பு இல் அக்காலை-பகற்பொழுதென்று மிராப்பொழுதென்று முள்ளதிது வென்று மில்லாததிதுவென்று மறியப்படும் பகுதியில்லனவாயிருக்கும்சங்காரகாலத்தில், புகழ்படைத்ததான் ஒருவனே வைக - அழிவில்லாதவென்று புகழ்பெற்றதானொருவனே நிலைபெற்று, முன்போல அகிலலோகமும் படைத்திட கருணைசெய்தருளி - முன்போலஎல்லாவுலகங்களுமுண்டாக்கத்திருவுளத்திலெண்ணி. (எ - று.)

தன் சத்தியினின்றும் தோன்றிய வுலகங்களை அச்சத்தியோடு தன்னுளொடுக்கிரிந்தும் அச்சங்காரகாலத்தில் தானொருவனே நின்று புனருற்பவஞ் செய்வானெண்ணியென்க. (க௦௮)

அறிவும்விச்சையுஞ்செய்கையுமடைவுறத்தேதாற்றி
வெறிமலர்த்தவிசுருக்கைவேதியனைமுன்படைத்து
மறைகளீந்துபின்மாயனையும்பறையுலகை
முறையினீன்றறித்தருளினன்முக்கணம்பெருமான்.

(இ - ள்.) முக்கண் எம்பெருமான் இச்சையும் அறிவும்செய்கையும் அடைவுறத்தோற்றி - மூன்றுகண்ணுடைய எமதினைவன் இச்சைஞானம் கிரியைஎன்னு மூன்று சத்திகளையும் முறையே தோற்றுவித்து, வெறிமலர் தவிசுருக்கைவேதியனை முன்படைத்து மறைகள் ஈந்து - நறுமணங்கமழுங் கமலாசனத்தையுடைய பிரமனை முன்னர்ப்படைத்து அவனுக்கு வேதங்களைக்கொடுத்து, பின்மாயனை உம்பறா உலகை முறையில் ஈன்றறித்தருளினன் - பின்னர் திருமாலையுந் தேவர்களை மெல்லாவுலகங்களையும் முறைமையாகச் சிருட்டித்துக் காத்தருளினன். (எ - று)

சங்கார கருத்தாவாய்நின்ற இறைவன் இச்சைமுதலிய சத்திகளையும் பிரமன் முதலாயினையுந் தோற்றுவித்தனென்க. (க௦௯)

மன்னுநான்முறைவேதியர்மன்னவர்வணிகர்
பின்னுளொருடன்வீடறம்பெருமபொருள்காம

மென்னுநான்கிண்பிசைவுறத்தேதாற்றியிரான்கிற
பன்னுசீருகப்பெயரியநானகையுமடைத்தான்.

(இ - ள்) மன்னுநான் மறை வேதியா மன்னவர் வணிகா பின்னுளோர்
உடன் - நிலைபெற்ற நான்கு வேதங்களை யுணர்ந்த அந் தன்ன ரரசா வைசியா ருசுதிர்ரா
கிய இவர்களுடன், அறம் பெறும்பொருள் காண வீடு என்னும் நான்கிண இசை
உற்தோற்றி - தருமாதத காமமோக்யமென்று சொல்லப்படும் நான்கிணையும் அவ்
வவர்க்குப் பொருத்தவுண்டாககி, இந்நான்கில சோ பன்னு உகம் பெயரிய நானகையும்
, உத்தான் - இவ்வறமுதலிய நான்கினின்றும் யாவரானும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட
புகழ்களெனந், பெயருடைய கிருதமுதலிய நான்கு யுகங்களை யுருண்டாககினை

அநதணா முதலாயினோயும் அவ்வவாசட்குரிய அற முதலியவற்றையும்
அவ்வறமுதலிய நிதழதற்குரிய கிருதபுக முதலியவற்றையு ருண்டாககினென்க

கணிகதகாதலாலன்னவைகாளுசியைககுறுகி
யனந்தபறபநாபீசசரநதனககயலவடபான
மனநததைழத்திடசசிவககுறிநிறுவிநாணமலகன
புனைந்துபோற்றிநின்றநருதவமரற்றிடுமபொழுது.

(இ - ள்) அனனவை கணிகதகாகலால காளுசியை குறிக்கி - அவ்வுகங்கள்
ஆசைப்பெருக்கினால் காளுசியை வந்தடைந்து, அனந்தபதம் நாபீசசரநதனக்கு அயல
வடபால மனநதழைத்திட சிவககுறி நிறுவி - அனந்தபதம்நாபீசசரநதனக்குப் பக்கமா
யுள்ள உத்தரத்தில் மனநதழையுமாறு சிவபெருகப்பதிட்டைசெய்து, நாமலர்கள்
புனைந்துபோற்றி நின்ற - அனநலாந்த மலாடோக கொண்டருசசித்த வழிபட்டு நின்ற,
அருந்தவம் ஆற்றிடுமபொழுது - அரியதவத்தைச் செய்துவருகிறை காலத்தில் (எ-று)

அவ்வுகங்கள் காளுசியை யடைந்து சிவலிங்கங்கண்டு வழிபட்டுத் தவரு
செய்து வருகவாழ்த்தினென்க. (ககக)

கமபராயகாவிடைமிசைககாட்சிதககருளி
யிமபாவேட்டதுவிளம்புமின நகுபெனறருள
வம்புலாமலா தூபத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்நடுபடுத்த
தம்பரானெதிருகங்கணபற்றினவாழ்நறும.

(இ - ள்) கமபராயகா விடைமிசை காட்சிநதருளி - ஏகாம்பரநாதா வீடபா
ருடராயக காட்சிபெற்றது, இமபாவேட்டது விளம்புமின தராதம் என்று அருளி -
இவ்வுகங்கள் விளம்புநாயிததை மரபியுங்கண் கொடுப்பவனா பெனறருள
செய்ய, உம்புலாமலா தூபத்தொழுதிறைஞ்சிவாழ்நடுபடுத்து - நாமலர்க்குமு
மலாடோக ஆய் கண்டாகாராகப்பண்ணுத தாராதரேசெய்து, கம்பரான ஏதா
உகக்கா இன்னவா சாற்றிய - தமது பெருமைய முன்னெய்து உகங்கள் தினைச சொல்
வதயத்தொழுது (எ - று)

தவரு யையும் உகங்கருகு முன்னே ஶானி நீரகா விருப்பியது யாது
அதனைத் தரப் பெறவ கேளுங் கள எரருளவுகங்கொழிணிந்து இத்தோசசெ யலத்
பொடங்க உடன்க (ககக)

நாற்புலான முருகெடுப்பனியனாத்தென்பா,
கருப்புபுடையாப்புககாலகருதமுதையம்

சிவபுகின்னியப்படலம்.

பெருமரீ பகுத்தெங்களுக்கருளெனப்பேசித்
திருவடித்துணைபழிச்சலுஞ்சேவுடைக்கொடியோன்.

(இ - ள்.) பனீவனா தென்பால் நாரும் வானமும் நல்கிடும் கருமபூமியை - இமமலைக்குத்தென்பக்கலிலுள்ள நரகதன்பத்தையும் சுலர்ச்சபாகததையுங் கொடுக்குங் கருமபூமியை, யாம்பகுத்து ஆள்கருத்து டையேம் - நாங்கள் நால்வரும்பகுத்து ஆளவேண்டுமென்னுங் கருத்து டையவராய்நுக்கின்றோம், பெரும - எங்கள் பெருமானே! நீ எங்களுக்கு பகுத்து அருள் எனப் டேசி - தேவரீரே அடியேங்களுக்கதனைப் பாகுபடுத்தித்தருவீமென்று பிரார்த்தித்து, திருவடித்துணை பழிச்சலும்-இமண்டு நீ வடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்யவும், சே உடை கொடியோன்-விடபக்கொடியையுடைய இறைவனார். (எ - று)

இமமலைக்குத் தென்பாலுள்ள கரும பூமியை நாங்கள் பகுத்தாளவேண்டுகோம் அருள் செய்வாயென்ன விறைநொர் கூறுவமென்க. (ககக)

அறுதீர்க்குநீநெடில்நீநீந்தம்.

கருமநிகழ்பாரதமாம்வருடமிசை சக்காலப்பேரிறைமைநும்பா
லிருவினே மாண்டளவையொன் றொழிந்சபதினொருநான்கிலக்கமேலா
லிருபதினாயிரமுறுகவிங்கவற்றைநாலவியிரமுமேயு மாற்றல்
வருமுறையிற் கூறுபடுத்துதலுமென்றருள செய்துவருககலுந்நன்.

(இ - ள்.) கருமநிகழ் பாரதமாம் வருடமிசை - இருவினையின்கும் பரத கண்டத்தில், தம்பால் காலப்பேர் இறைமை இருவினேம் - உங்கலிடத்தில் கால மென்கின்ற பெரிய அரசுத்தன்மையின்கும் பரதநாடு, ஆண்டளவை-அக்காலத்தினை வை, ஒன்றொழிந்த பதினொருநான்கு இலக்கமேலால் இருபதினாயிரம்-உறக - நாற் பத்துமூன்று லக்ஷத்து இருபதினாயிரம் வருடமென வழங்கக்கடவது, இங்கு இவற்றை நால்வீர்க்கும் ஏயும் ஆற்றல் - இன்னொருவருடன்கூட உங்கள் நால் வருக்கும் பொருந்துவனையாக, வருமுறையிற் கூறுபடுத்துதலுமென்ற அருள் செய்துவருக்கலுந்நன்-வருகின்ற முறைமையினால் பங்கிட்டுக்கொடுக்கின்றோமென்றருளெடுத்து அதனை வருத்தச் சொல்லுதொடங்கினார் (எ - று)

இப்பரதகண்டத்தில் உங்களுக்குக் காலமென்கிற பேரரசுத்தன்மையைத் தந்தோம். அக்காலம் நாற்பத்தமூன்று லக்ஷத்து இருபதினாயிரம். இவற்றை உங்களுக்குப் பகுத்துக் கொடுக்கின்றோமென்க. (ககச)

அருள்பயக்கும்விடுதலும்காண்முனையாங்கிருதயுரமுந்தேகாயாதி
தெருள்பயக்குமறமபயக்குநதி ரேதாநீயினோர், யகாண்செப்பங்காலைப்
பொருள்பயக்குவவா பரநீயிவாசகியாயபொலிவுபெறுகாமயின்ற
மருள்பயக்குங்கலியுகரீபுறருக்குமினையோபாய்வபங்குவாயால்.

(இ - ள்.) செப்புங்காலை - நான்கு யுகங்களையும் நோக்கிக் கூறுமபொழுது கிருதயுகம்-கிருதயுகமே, அருள்பயக்கு விடுதலும் காண்முனையாம்-அருளையுண்டாக்கு முத்திறநெறியைத் தரும் புத்திரனீயாகலான், ஆகி மூத்தேசாய் - ஐனைய மூவர்க்கும் மூத்தவனாவாய், திரேதாநீ-திரேதாயுகமே, தெருள்பயக்குவ அறம்பயக்கும இனையோய் காண் - முத்திறநெறிக் கெதுவாகிய ஞானத்தையுண்டாக்குந் தருமத்தைக் கொடுக்கத் தன்மையினால் கிருதயுகனுக் கிளையனாவாய், தவாபரநீ - தவாபரயுகமே, பொ

ருளபயக்கும் - அத்தருமத்திற் கேதுவாகிய பொருளைக்கொடுக்குந்தன்மையினால்-இவர்க்கு இனையாய் - மேற்கூறிய இருவர்க்கு மினையவனாவாய், கலியுகம் நீ - கலியுகமே நீ, பொலிவுபெறு காமம் ஈன்ற மருள் பயக்கும் - பொலிபெற்ற காமத்தினாலுண்டாகும் மயக்கத்தைக் கொடுக்குந்தன்மையினால், மூவருக்கு மிளையோயாய் வயங்குவாய்-ஏனைய மூவர்க்குங் கடைப்பட்டவனாய் விளங்குவாய், (எ - று)

கிரேதாயுகம் முத்திக்கேதுவாயும், திரேதாயுகம் அவ்வீட்டைக்கூட்டும் அறத்திற்கேதுவாயும், துவாபராயுகம் அவ்வறத்தை வளர்க்கும் பொருளுக்கேதுவாயும் கலியுகம் அப்பொருளை யீட்டுமிடையிற் சிற்றின்பத்தில் மயக்கத்தைத் தருந்தன்மையாய்மிருத்தலி னம்முறையே மூத்தோயினையோயென வகுத்ததென்க. (ககடு)

வேதியனே கிருதாயுகம் வேல்வேந்தன் திரேதாமெய்வணிகன்றானே யோதுதவாபரமேனோன்கலியாகுமியம்முறையானுமக்குவைத்த வேதமிலிந்நாற்பத்துமூன்றிலக்கத்திருபதினாயிரமாமாண்டும் பேதமுறு மீனாற்கூறுகப்பகுத்தந்தப்பிரிவினமன்றோ.

(இ - ள்.) கிருதாயுகம் வேதியன் திரேதா வேல் வேந்தன் ஓது துவாபரம் மெய்வணிகன் ஏனோன் கலியாகும் - கிருதாயுகமே நீ அந்தணனாவாய் திரேதாயுகமே நீ வேலேந்திய அரசனாவாய் சொல்லப்பட்ட துவாபரமே நீ உண்மையைபுடைய வைசியனாவாய் கலியுகமே நீ குத்திரனாவாய், இம்முறையால் உமக்குவைத்த எதம் இல் இந்நாற்பத்து மூன்றிலக்கத்து இருபதினாயிரம் ஆம் ஆண்டும் - இம்முறைமையினாலுந் கணல் வருக்கும் வகுத்த குற்றமில்லாத இந்நாற்பத்து மூன்று லக்ஷத்திருபதினாயிரமாகிய வருடங்களையும், ஈனாந்து கூறாக பேதமுறப்பகுத்து அப்பிரிவில் - பத்துப்பங்க, க்கி அதனை வெவ்வேறாகப் பங்கிட்டு அப்பங்கில். (எ - று)

யுகங்களைச் சேஷ்டகனிஷ்டமுறையாக வைத்ததே யல்லாமல் நான்கு வருணங்களாகவும் வகுத்து அவைகளுக்கு வகுத்த ஆண்டுகளையும் பங்கிட்டு அப்பங்கி வென்க. (ககக)

கிருதமோர்நாற்கூறுமுக்கூறு திரேதாவுங்கிளந்துகூறு மிருகூறு துவாபரமுமொருகூறு கலியுகமுமெய்துவிராற் பெருவாய்மைமறையாகநாற்குலத்துமனைவியர்பாற்பெறுஞ்சேய்கட்கு வருகூறு மிவ்வாறே நான்குமூன்றிரண்டொன்று வழக்கமாமால்.

(இ - ள்.) கிருதம் ஓர்நாற்கூறும் திரேதா முக்கூறும் துவாபரம் கிளந்துகூறும் இருகூறும் கலியுகம் ஒருகூறும் எய்துவீர் - கிருதனே நீ நான்கு பங்கினையும் திரேதனே நீ மூன்றுபங்கினையும் துவாபரனே நீ வகுத்துச்சொல்லுமிரண்டு பங்கினையும் கலியனே நீயொருபங்கினையு மடையுங்கள், பெருவாய்மை மறையாக நாற்குலத்து மனைவியர்பால் பெறும் சேய்கட்கு-பெரிய வேதத்தினுண்மையாக விதித்த விதிமுறையாக அத்தணர்முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கு குலப்பெண்களிடத்திலுண்டாகும் பிள்ளைகட்கு, வருகூறும் இவ்வாறே நான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று வழக்கம் ஆம் - வருகின்ற பங்குமிப்படியே நான்காகவும் மூன்றாகவு மிரண்டாகவுமொன்றாகவும் பகுத்துக்கொடுப்பது வழக்காகும். (எ - று)

வருணங்களை நான்காக வகுத்ததுபோல் ஆண்டுகளையும் வகுத்ததாம் நாற்குலத்து மனைவியர் பெறும் பிள்ளைகட்கும் நான்கு மூன்றிரண்டொன்றாக வகுப்பதே வேகவிதியாமென்க. (கக௭)

சிவபுண்ணியப்படலம்.

இவ்விடையேற்றக்கடவுண்முறையானேயெழிற்கிருதமு.
 எவ்வமறுநாற்பாதமுப்பாதமிருபாதமொருபாதத்தாழ
 சொவையறநடத்திடநீர்காசினியைநடாத்திடமில்முதன்
 மொவியமிலம்புயத்தோனிரவிமாலிவர்முறையேயிறைவரா.

(இ - ள்.) எழிற்கிருத முதலீர் இ விடை எறு அறக்கடவுண் - அழகுபொருந்திய கிருதமுதலானவர்களே நமக்கூர்தியாயிருக்கின்ற இந்தவிடப்பமாகிய தரும தேவதை, தம்மை முறையானே எவ்வம் அறு நாற்பாதம் முப்பாதம் இருபாதம் ஒருபாதத்தால் கொளைவ அறநடத்திட - உங்களுவ்வனாயுமுறையே குற்றமில்லாமல் நான்குபாதத்தாலும் மூன்றுபாதத்தாலு மிரண்டுபாதத்தாலு மொருபாதத்தாலுத் தன்பயில்லாமனடத்த, நீர் காசினியை நடாத்திடமின் - நீங்களுலகத்தை நடத்துங்கள், முதல் மூவிர்க்கும் ஒளவியம் இல் - அம்புயத்தோன் இரவி மால் இவர் முறையே இறைவர் ஆவார்-கிரேதமுதலிய மூவிர்க்கும் பொருமையில்லாத பிரமன் சூரியன் திருமால் என்னுமிவர்கள் முறைமையாகக் கடவுளாவர். (எ - று)

யுகங்களே நம்முடைய ஆர்ஜி தரும தேவதையாகும் உங்களை இத்தரும தேவதை நான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்னும் பாதமாக நடத்தும் தன்மூவர்கு அநி தேவதை முறையே பிரமன் சூரியன் திருமாலாவவரென்க. (ககஅ)

தீமையேமிகப்படைத்தகலியிவராந்காப்பரியதிருத்தாலிந்த
 நாமநெடுங்கலிநாளின்மன்பதைகள்புரப்பதற்குநாமேயுள்ளோங்க
 காமருசீருகங்காண்மற்றினை னுமொருமொழிகேண்மின்காதல்கூர்ந்தி
 யாமினிதுமகிழ்ந்துறையுங்காஞ்சியிடைதும்மலத்தையெய்தாதாக.

(இ - ள்.) தீமையே மிகப்படைத்த கலி - பாபங்களை மிகவு முடைய கலியுகமானது, இவரால் காப்பரிய திறத்தால் - இத்தேவர்களால் காத்தற்கரிய கொடுமையுடையதாகலான், நாமநெடு இந்த கலிநாளில் - அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற இந்தப்பெரிய கலியுகத்தில், மன்பதைகள் புரப்பதற்கு நாமேயுள்ளோம் - மக்களுயினைப்பாதுகாத்தற்கு நாமே கடவுகளாக விருக்கின்றோம், காமருசீர் யுகங்கள்-யாவராலும் விரும்புஞ் சிறப்பினையுடைய யுகங்களே, இன்னும் ஒருமொழி கேண்மின் - இன்னும் ஒருவார்த்தை சொல்லுகின்றேன் கேளுங்கள், காதல்கூர்ந்து யாம் இனிது மகிழ்ந்து உறையும் காஞ்சியிடை - ஆசைமிருந்து யாம் இனிமையாக மகிழ்ந்து வசிக்கும் காஞ்சி நகரத்தில், தும் அவத்தை எய்தாது - உங்களுடைய அவத்தைகளைவந்து பொருந்தாது.

கலியுகமானது மிகவுங் கொடுமையுடையதாகலான் தேவரால் காத்தற்கரியது ஆகலின் இக்கலியில் உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்கு நாமே சகலவகை விருக்கின்றோம். அன்றியும் யுகங்களே நாம் மகிழ்ந்துறையுங் காஞ்சிநகரத்தில் உங்களுடைய வேறுபாடுகள் அங்குண்டாகமாட்டாவென்க. (ககக)

வெய்யகொடுங்கலித்தீமைசிறிதுமிவனுறல்வேண்டாவிவ்வாறென்று
 மையகலநம்மாணவழியொழுக்கியுய்மினெனவரங்கலீந்து
 கையொளிரும்முப்படையோனருள்செய்தாதுதலினிக்கலிநாண்முத்தி
 யெய்தியிடமிவழையுடையோர்திருக்காஞ்சியிடம்பிரியாதிருத்தல்வேண்டும்.

(இ - ள்.) வெய்யகொடுங்கலித்தீமை இவண் சிறிதும் உறல்வேண்டா - கொடியமிருந்த கலியுகத்தின் தீமையானது இக்காஞ்சியில் சிறிதேனும்வந்தணுகக்கூடா

நுன்பயக்கும் - அத்த ன் அகல நம் ஆணையுடைய உய்யின்-இவ்வகையாக
 ர்க்கு இளையாய் - ஸோமல் நம்முடைய ஆணை - நிறுத்த பிழையுங்கள்
 நீ, பொலிவுபெறு வுரவர்களைக்கொடுத்து, கையொளிரும் மழுப்படையோன்
 கும் மயக்கத்தை பரசாயுதமோதிய இறைவர், அருள்செய்தானாதவின் - அருள்
 வனைய மூவர்ப் பூவுல், இ கலிநாள்முத்தியெய்தியிடம் விழைவுடையோர்-இக்கலியுகத்
 தில் முததியடைதல் வேண்டெனெனும் விருப்பமுடையோர், திருக்காஞ்சியிடம் விரு
 யாதிருத்தல்வேண்டும் - காஞ்சித்தளியில் நீங்காதிருத்தல்வேண்டும். (ஏ - 1)

கொடுமையெனத்த கலியுகத்தினுடைய சீமை இக்காஞ்சியில் சிறிதும் வந்த
 ணுகக்கூடாது இது நம்முடைய ஆணை. இவ்வாணையின்வழி நீங்கள் நடந்து பிழை
 யுங்கள் என்று வரத்தந்தராதலின் இக்கலியுகத்தில் முததியடைய விருப்பமுடைய
 காஞ்சி நகரத்தைப் பிரியாதிருத்தல் வேண்டென்க. (கடகூ)

நந்திபிராக்ருள்பெற்றுச் சனற்குமரனவிற்பநடி வியாதமேலோ
 னிந்துவாழ் சடைப்பெருமான் நிருவடி காண்பதற்கே துவதிதுவென
 வந்திலெனக்குரைசெய்தவரும்பொருளிற்குமக்குரைத்தேனாயின
 சிந்தையீர் தெளியினெனசகுகமுனிமுனிவரர்க்குத்தெருட்டி

(இ - ள்.) சனற்குமரன் நந்திபிரானருள்பெற்று நவிற்பநடி - சனற்குமர
 முனிவர் நந்தியெய்ப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்றுச் சொல்லிய முறைப்படி,
 வியாதமேலோன - மேலோராகிய வியாச முனிவர், இந்துவாழ் சடைப்பெருமான்
 திருவடி காண்பதற்கு ஏது இதுவே என்ன - சந்திரன் வாழ்கின்ற சடை முடியுடைய
 இறைவரது திருவடியைக் காண்டற்கு இதுதான் ஏதுவென்று, எனக்கு உரைசெய்த
 அரும்பொருள்-அவ்விடத்தில் எனக்கு உதேசித்த பொருளை, இந்ருய்யுக்கு உரைத்
 தேன் - இவ்விடத்தில் உங்களுக்கு எடுத்த சொன்னேன், அறிவின் ஆற்ற சிந்தை
 யீர் தெளியின்ன - அறிவிரசிறந்த சிந்தையுடையவாகிய தெளியுங்களென்று,
 சூதமுனி முனிவரர்க்குத் தெருட்டினான் - சூதமுனிவர் நைமிசாரணியத்திற்குடிய
 வசிட்டர் முதலான முனிவர்களுக்குச் சொல்லியருளினார். (ஏ - 2)

நந்திபெருமான் திருவருள்பெற்றுச் சனற்குமர முனிவர் வியாசமுனிவருக்
 கோத அம்முனிவர் இறைவன் நிருவடி காண்பதற்கு ஏதுவாயுள்ளது இதுவே என்று
 எனக்கருள யான உங்களுக்கு அவ்வுண்மை தெளியச் சொன்னெனென்று சூதமுனி
 வர் வசிட்டர் முதலிய முனிவர்களுக்குத் தெளிவுபடக் கூறினாரென்க. (கடகூ)

சில முனிவர்ப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - உளசக.

முதற்காண்டம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

